

श्रीमन्महाभारतम्

चतुर्थखण्डावतंसश्रीमद्भीष्मपर्वणविरचितभारतभावदीपाख्यटीकया समेतम् ।

श्रीमन्महाभारतम्
THE MAHĀBHĀRATAM

महापुराणम्

१. ब्रह्ममहापुराणम्	११. लिंगमहापुराणम्
२. पद्ममहापुराणम्	१२. वाराहमहापुराणम्
३. विष्णुमहापुराणम्	१३. स्कन्दमहापुराणम्
४. शिवमहापुराणम्	१४. वामनमहापुराणम्
५. भागवतमहापुराणम्	१५. कूर्ममहापुराणम्
६. नारदीयमहापुराणम्	१६. मत्स्यमहापुराणम्
७. मार्कण्डेयमहापुराणम्	१७. गरुडमहापुराणम्
८. अग्निमहापुराणम्	१८. ब्रह्माण्डमहापुराणम्
९. भविष्यमहापुराणम्	१९. वायुमहापुराणम्
१०. ब्रह्मवैवर्तमहापुराणम्	२०. विष्णुधर्मोत्तर महापुराणम्

वासुकी पुराण

::

देवीभागवत

हरिवंश पुराण

::

भृंगीशपुराण

एकाम्रपुराण

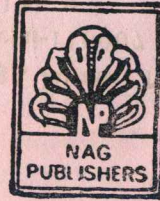
श्रीमन्महाभारतम् THE MAHABHARATAM

चतुर्थरवंशावतंसश्रीमन्नीलकण्ठविरचितभारतभावदीपाख्यटीकया समेतम् ।

राष्ट्रिय संस्कृत संस्थान निदेशक, लालबहादुर शास्त्री केन्द्रीय संस्कृत विद्यापीठ प्राचार्य,
डॉ० मण्डन मिश्र

प्रणीतया भूमिकया सनाथितम् ।

प्रथम खण्ड १. आदि पर्व २. सभा पर्व

NAG PUBLISHERS

11A/ U.A. Jawahar Nagar, Delhi-110007

This publication has been brought out with the financial assistance from the Govt. of India, Ministry of Human Resource Development.

[If any defect is found in this book please return per V. P. P: for postage to the publisher for free exchange].

@ NAG PUBLISHERS

- (i) 11A/U. A. (Post Office Building), Jawahar Nagar, Delhi-110007
- (ii) 8A/ U.A. 3, Jawahar Nagar, Delhi-110007
- (iii) Jalalpur Mafi (Chunar-Mirzapur) U. P.

ISBN 81-7081-183-X

I S B N : 81-7081-182-1 (7 Vols Set)

R E P R I N T

1988

Price Rs. **433.00**

PRINTED IN INDIA

Published by Nag Sharan Singh for Nag Publishers 11A/U. A., Jawahar Nagar, Delhi-110007 and printed at New Gian Offset Printers 495, D. D. A. Complex, Shahzada Bagh Extn , Daya Basti, Delhi.

पुरोवाक्

अतुलनीयं खलु महाभारतम्—

आख्यानोपाख्यानसमृद्धिमत्त्वात् सर्वविधविषयचर्चासमन्वितत्वाद् विषयप्रस्तुतिवैविध्यविलसितत्वाच्च सुरभारतीभाण्डागारविभूषणं महाभारतं संस्कृतवाङ्मयमेव नैवापितु समस्तस्य जगतो ग्रन्थराशिमति-
शेतेऽत्र विषये विपश्चिदपश्चिमानां नैवास्ति काचिदपि विप्रतिपत्तिः । सुरभारतीभाण्डागारविभूषणत्वेन विख्यातस्य महाभारताख्यग्रन्थरत्नस्या-
ख्यानोपाख्यानसम्पदा प्राचीनैः काव्यशास्त्राचार्यवर्यैरपि सम्मानिताऽस्ति;
तैरुपजीव्यकाव्यगणनाप्रसङ्गे महाभारतस्य नाम विशेषरूपेण चर्चितम् ।
एवमेव भारतीयकाव्यकदम्बके सर्वाधिकमवदानं महाभारतस्य वरीवर्तीति
विवेचयद्भिराधुनिकैस्साहित्यसमीक्षकैरस्य ग्रन्थस्याख्यानोपाख्यानसम्पत्तेः
प्रभावातिशयो बहुधा विगीयते । वस्तुत आख्यानोपाख्यानसहस्रमण्डितस्य
महाभारतस्य साम्यं विश्वस्मिन्नपि वाङ्मये नैव विलोक्यते । महाभारता-
ख्येऽस्मिन् ग्रन्थे ह्याख्यानोपाख्यानवैपुल्येन सह विषयवैपुल्यमपि विराजते ।
आख्यानोपाख्यानसहस्रसमन्वितेऽत्र महाभारते खलु लोकविख्यातानां

ग्रन्थान्तरप्रस्तुतानाञ्च विश्वेषामपि विषयाणाञ्चर्चा विनसतीति हेतो-
र्जगति प्रसिद्धमस्ति—“यदिहास्ति तदन्यत्र यन्नेहास्ति न तत् क्वचित् ।”

संसारे महाभारतमिति विख्यातेऽत्र सुरभारतीभाण्डागारविभूषणे
विपुलविषयप्रकाशनसामर्थ्येन सह विषयप्रस्तुतिवैविध्यविलासोऽपि
विलोक्यतेऽत एव लोके केचिद् विद्वांसो महाभारताख्यमेतं ग्रन्थमितिहास-
रूपेण स्वीकुर्वन्ति तथा चान्ये सुधियोऽस्य काव्यत्वं शास्त्रत्वञ्च
ख्यापयन्ति । वस्तुतो ग्रन्थेऽत्र ग्रन्थकारप्रत्यक्षीकृतानां पाण्डवादिसम्ब-
द्धानां घटनानां याथातथ्येन वर्णनमस्तीति हेतोरस्य ग्रन्थस्येतिहासत्वं
सिद्ध्यति तथा च “जयनामेतिहासोऽयम्” इत्यादिभिर्ग्रन्थप्रस्तुतैर्वाक्यैरप्ये-
तस्य ग्रन्थस्येतिहासत्वं सम्पोष्यते । काव्यशास्त्रविशारदास्तु महाभारते
प्रस्तुतस्य पाण्डवादिजीवनचरित्रास्य चित्ताकर्षकत्वं रसात्मकताञ्चानु-
सृत्यामुं ग्रन्थं काव्योत्तममिति कथयन्ति तथा चान्ये सुधियोऽस्मिन् ग्रन्थे
बहुत्र कपिलगौतमकणादादितत्त्वविशारदविरचितग्रन्थसाम्यं विभातीति
हेतोरस्य ग्रन्थस्य शास्त्रोत्तमत्वं साधयन्ति । एवञ्च काव्यत्वशास्त्रत्वयोः

सम्मेलनमत्रास्तीति विचार्य ध्वन्यालोककारेणानन्दवर्धनेनास्य ग्रन्थस्य शास्त्रकाव्यमित्यभिधानं विहितम् । इत्थं हीतिहासत्वकाव्यत्वशास्त्रत्वादीनां विविधधर्माणां सङ्गमनवशादयं ग्रन्थो वस्तुतो विश्ववाङ्मयमतिशेते । लोके यद्यपि स्कन्दपुराणादीनामप्याख्यानसम्पदा विषयवैपुल्यञ्च जनैर्बहुधा प्रशंस्यते तथात्वे सत्यपि महाभारतवत्तत्र प्रभावातिशयस्य चित्ताकर्षकतायाश्च दर्शनाभावान्महाभारतसाम्यं नैवास्तीति निश्चप्रचम् । एवमेव महाभारतमिवोपजीव्यकाव्यत्वेनार्पकृतित्वेन च विख्याते वाल्मीकीयरामायणेऽपि महाभारतसमानाऽऽख्यानोपाख्यानसमृद्धिर्नास्ति न च तत्रैतादृशं विषयवैपुल्यं विषयप्रस्तुतिवैविध्यञ्च विलसतीति हेतोर्महाभारतं महाभारतोपममस्तीति प्रसिद्ध्यति ।

ग्रन्थस्याकारस्तन्निर्माणकालश्च—

सम्प्रत्यष्टादशपर्वत्मको महाभारताख्यो ग्रन्थः समुपलभ्यतेऽस्येषु विभिन्नेषु संस्करणेषु श्लोकानां संख्याभिन्ना विलोक्यते । प्रायशः श्लोकानां सहस्राशीतिर्महाभारतीयसंस्करणेषु प्राप्यते । अस्य विशालकायस्य ग्रन्थस्यैतत्स्वरूपं कस्मिन् काले सम्पन्नमिति विषये विपश्चितां मतवैभिन्न्यं विभाति । प्राचीनभारतीयविद्वत्परम्परामतानुसारं महाभारतस्य लक्षश्लोकात्मकता प्रसिद्धा तथा चास्य लक्षश्लोकात्मकस्य महाभारतस्य विरचनं कृष्णद्वैपायनवेदव्यासेन पञ्चसहस्रवर्षपूर्वं विहितमिति प्रसिद्धि-

वर्तते । तथा च प्राचीना भारतीयविद्वत्परम्परा लक्षश्लोकशरीरस्य महाभारतस्यापरमभिधानं जय आसीदिति स्वीकरोति । महाभारतस्य समुपलभ्यमानेषु संस्करणेषु स्वर्गारोहणपर्वपर्यन्तानामष्टादशानां पर्वणां श्लोकसंख्या लक्षान्न्यूना वर्ततेऽतो ह्यस्य ग्रन्थस्य लक्षश्लोकात्मकता कथं सिद्ध्यतीति प्रश्नस्य समाधानार्थं प्राचीनैर्भारतीयविपश्चिदपश्चिमैः प्रतिपाद्यते यद्धि महाभारतस्य खिलरूपेण विख्यातस्य हरिवंशपुराणस्यापि श्लोकसंख्या महाभारतीये श्लोकसहस्रशतके गणनीयाऽस्ति । हरिवंशपुराणस्य महाभारतीयाङ्गत्वेन ख्यातिश्चिरात्प्रवर्तते यथा हि तत्र ध्वन्यालोकस्य चतुर्थोद्योते महाभारतस्याङ्गिरसविचारावसरे काव्यशास्त्राचार्यवर्येणानन्दवर्धनेनापि हरिवंशे महाभारतसमाप्तिर्निदिष्टाऽस्ति । इत्थं खलु महाभारतस्य कृष्णद्वैपायनवेदव्यासविरचितत्वं लक्षश्लोकपरिमितत्वमष्टादशपर्वधरत्वं हरिवंशवर्णनसमाप्तिपर्यन्तत्वं जयापरपर्यायत्वञ्च भारतीयप्राचीनग्रन्थेषु बहुत्र बहुधा चर्चितमस्ति तथापि वैदेशिकैस्तथा च कैश्चनाधुनिकैर्भारतीयैर्विषयेऽस्मिन् विमतिः प्रदर्शिता प्रदर्श्यते च ।

वैदेशिकानां तथा च केषाञ्चनाधुनिकानां भारतीयानां महाभारतस्वरूपविषये मतमस्ति यत्कृष्णद्वैपायनेन विरचितस्य ग्रन्थस्य नाम जय आसीन्नतु महाभारतमिति । सोऽयं जयाख्यो ग्रन्थोऽतिस्वल्पाकार आसीदिति सम्भाव्यते तथा च तत्र जयाख्ये ग्रन्थे पाण्डवविजयवर्णनपर्यन्ता

महाभारतीया कथाऽवर्ततेति प्रकल्प्यते । परवर्तिनि युगे भरतवंशीयानामन्येषां नृपतीनाञ्चरित्रस्य जयकाव्येन सह संयोगे कृते सति जयस्य परिवर्धितं स्वरूपं भारतमिति विख्यातमभूत् । ततश्च परवर्तिभिर्नैकैः सुकविभिराख्यानान्तराणां भारते समायोजनं कृतं येन ह्ययं ग्रन्थो महाभारतमिति नाम्ना प्रसिद्धमभूत् । इत्थं वैदेशिकानां मतानुसारं महाभारतं विभिन्नसहस्राब्दीवर्तिनां नैकेषां कवीनां कृतिसमायोजनान्निमित्तमिति विज्ञायते । कैश्चिदाधुनिकैर्विद्वद्भिः प्रकाशितं यत्खलु जयाख्ये काव्ये श्रीमद्भूगवद्गीतोपनिषदपि नावर्तत तस्या अपि संयोजनं कालान्तरे जातम् । एवमेव महाभारतस्य कथांशविशेषाणां रचनाविषये वैदेशिकैर्विद्वद्भिर्विभिन्नानि मतानि प्रस्तुतानि । मतानन्त्यस्य हेतुरस्ति कृष्णद्वैपायनशैलीपरिचयाभावः ।

महाभारतस्य नैककविकृतित्वं साधयद्भिः पण्डितम्मन्यैराधुनिकैर्विवेचकैः कथ्यते यन्महाभारतस्य समुपलब्धेषु संस्करणेषु प्रकाशितं यद् ग्रन्थस्यास्य वैशम्पायनेन सौतिना च द्विधा प्रवचनं विहितमेतेन प्रवक्तृभेदेन महाभारतस्य विभिन्नकालवर्तिकविकृतित्वं विज्ञायते । इदं कथनं युक्तियुक्तं नैव प्रतिभाति । महाभारतस्य सर्वेष्वेव संस्करणेषु वर्णितं यत्खलु जनमेजयेन विहितस्य नागयज्ञस्य समाप्तौ जनमेजयजिज्ञासानिवृत्तये कृष्णद्वैपायनवेदव्यासस्य प्रेरणया तच्छिष्यो वैशम्पायनो गुरुसमुपदिष्टं महाभारतवृत्तं

प्रास्तौत् ततश्च नागयज्ञे वैशम्पायनप्रोक्तं तदिदं महाभारतीयं वृत्तं मया श्रुतमिति सूचितवता सौतिना सर्वं तदेव वृत्तं शौनकादीन् प्रति नैमिषारण्ये कथितमेतेन निर्देशेन समस्तस्य महाभारतीयवृत्तवर्णनस्य द्वैपायनकृतित्वं नैव खण्डितं भवति । सोऽयं वैशम्पायनो ग्रन्थकारस्य कृष्णद्वैपायनस्य शिष्य आसीत्तथा च सौतिः कृष्णद्वैपायनशिष्यस्य लोमहर्षणस्य पुत्रोऽवर्ततेति सर्वत्र पुराणेषु प्रसिद्धम् । गुरुविरचितग्रन्थस्य प्रवचनं सभायां येन शिष्येन कृतं स शिष्यो गुरुकल्पनामेव तत्र प्रास्तौदित्येव तत्कथनानुसारं विज्ञायते । न च प्रवक्तृभेदेन ग्रन्थभेदोऽथवा भूयान् विस्तारोऽभूदिति । एतौ महाभारतप्रवक्तारौ वैशम्पायनः सौतिश्च ग्रन्थकारस्य शिष्यः शिष्यपुत्रश्चास्तामिति निर्देशेन महाभारतस्य रचना विभिन्नासु सहस्राब्दीषु शताब्दीषु वा सम्पन्नेति कथनस्याप्यनौचित्यं सिद्ध्यति ।

केचिद् विद्वांसो महाभारतस्य विशालाकारवत्त्वमधिकृत्यास्य ग्रन्थस्यानेककविकृतित्वं मन्वते । ते हि लक्षश्लोकात्मकस्य ग्रन्थस्य विरचनमेकजनसाध्यं नैवाङ्गीकुर्वन्ति । महामुनेः कृष्णद्वैपायनस्य प्रतिभाप्रकर्षस्य परिचयाभाव एवैतादृशाः विचाराः समुत्पद्यन्ते । वस्तुतस्तु ब्रह्मसूत्ररचयितु-रष्टादशपुराणकर्तृवेदव्यासस्य बुद्धिवैभवमतुलनीयमवर्ततेत्यत्र नास्ति संशितिलेशोऽतो हि प्रबलप्रमाणाभावे वैदेशिकप्रस्तुतो महाभारतरचनाविषयको विचारः प्रकल्पनमात्रमेवास्तीति प्रतीयते ।

महाभारतपर्वसंख्यारहस्यम्—

कृष्णद्वैपायनकृतिरूपेण विख्यातेषु ग्रन्थेष्वष्टादशसंख्या बहुत्र विलोक्यते । यथाहि वेदव्यासविरचितानां ब्राह्मादीनां महापुराणानां संख्याऽष्टादश प्रसिद्धा । “अष्टादशपुराणानां कर्ता सत्यवतीसुतः” इत्यादिभिर्निर्देशैः कृष्णद्वैपायनाख्येन सत्यवतीसुतेनाष्टादशैव पुराणानि विलिखितानीति प्रतिपद्यते । एवमेव कृष्णद्वैपायनकृतिप्रमुखस्य महाभारतस्य पर्वणामपि संख्याऽष्टादश वर्तते । एवञ्च महापुराणेषु प्रमुखतमस्य श्रीमद्भगवत्स्य श्लोकानां संख्याऽष्टादशसहस्रात्मिका विख्याता तथैव महाभारतस्य प्रमुखांशस्य श्रीमद्भगवद्गीताया अध्यायानां संख्याऽष्टादश विद्यते । इत्थं बहुत्राष्टादशसंख्यापरिग्रहो वेदव्यासेन विहितस्तत्र केनापि रहस्येन भाव्यमिति विवेचयद्भिः ओझोपाह्वश्रीमधुसूदनैस्तथा चतुर्वेदोपाह्वश्रीगिरिधरशर्मप्रभृतिभिर्वैदिकविज्ञानानुशीलनपरैर्भारतीयमनीषिभिः प्रकाशितं यत्कृष्णद्वैपायनेन परिगृहीता सेयमष्टादश संख्या सृष्टिविद्यासम्बद्धा वर्तते । शतपथब्राह्मणे (८।४।१।१३) सृष्टिसंज्ञकेष्टिकानाञ्चर्चा प्रसङ्गे विवेचितं यत् “तस्य द्वादश मासाः, पञ्चर्तवः, संवत्सर एव प्रवृत्तिः ।” एतेन शतपथब्राह्मणवचनेन विज्ञायते यत्खलु वैदिकविज्ञानानुसारम् अष्टादशसंख्या संवत्सरचक्रस्य कालचक्रस्य सृष्टिप्रक्रियायाश्च बोधं कारयति । तत्र सांख्यदर्शनेऽप्यष्टादशसंख्यायाः सृष्टिविद्यायाश्च परस्परं सम्बन्धविशेषः प्रतिभाति । सांख्यदर्शनसम्मतता या तत्त्वपञ्चविंशतिविज्ञायते तत्र

प्रकृतिपुरुषयोर्नित्यत्वनिर्देशात्सृज्यमानानां तत्त्वानां संख्या त्रयोविंशतिरिति प्रतिपद्यते । तत्र सृज्यमानेषु तत्त्वेषु तन्मात्रापञ्चकं महाभूतपञ्चकस्यैव सूक्ष्मरूपमस्तीति विचारानुसारं तत्त्वसंख्याऽष्टादशैव मुख्यचिन्तनीयतां भजते । इत्थमष्टादशसंख्या सविशेषं सृष्टिविद्यया सह सम्बद्धाऽस्तीति परिचीयतेअनेन विवेचनेनेदमपि सिद्धयति यत्खलु महामुनिः कृष्णद्वैपायनो यत्र यत्र ग्रन्थविशेषे प्रसङ्गविशेषे चाष्टादशसंख्यां परिगृहीतवान् तत्र सृष्टिविद्याप्रकाशनपरत्वं वर्तते । वस्तुतः इयमष्टादशसंख्या ग्रन्थविशेषस्य प्रसङ्गविशेषस्य च सृष्टिविद्याप्रकाशनपरत्वं निगूढं निर्दिशति । अत्र विशाले महाभारतेऽपि सृष्टिविद्या सप्रपञ्चं यथाप्रसङ्गं विवेचिताऽत एव कृष्णद्वैपायनो निगूढं निर्देष्टुमस्य ग्रन्थस्य विभाजनमष्टादशभिः पर्वभिः कृतवानिति प्रतिभाति । ग्रन्थस्याध्यायानां पर्वणां श्लोकादीनां वा संख्या ग्रन्थकारस्य चिन्तनविशेषं द्योतयतीति प्राचीनग्रन्थकारैरपि निर्दिष्टमस्ति । भरतमुनिविरचितस्य नाट्यशास्त्रस्य व्याख्यानं विरचयता श्रीमदभिनवगुप्ताचार्येणाभिनवभारत्याः प्रारम्भे नाट्यशास्त्रोपाध्यायसंख्यारहस्यं प्राकाशि यत्खलु नाट्यशास्त्रस्य षट्त्रिंशदध्यायाः प्रत्यभिज्ञादर्शनसम्मतानां षट्त्रिंशत्संख्याकानां तत्त्वानां प्रतीकभूताः सन्ति । महाभारतीयपर्वणामष्टादशत्वं रहस्यविशेषं निगूढं निर्दिशतीति भारतीयविद्वत्परम्पराऽभिमतस्य पुष्टिरष्टादशसंख्याविभूषितानां महापुराणानां सृष्टिविद्याप्रकाशनपरत्वमधिकृत्य सविशेषं विज्ञायते । अत्राष्टदशपर्व-

विभूषिते महाभारतेऽपि सृष्टिविद्या सुविशदं प्रकाशितास्तीति महाभारत-
स्य परिशीसनेन सम्यक् प्रतिपद्यतेऽत एव महाभारतीयपर्वसंख्या सृष्टि-
विद्याप्रकाशनपरतां निगूढं निदिशतीति विचारस्यौचित्यं परिचीयते ।

महाभारतस्य जयसंज्ञायाः रहस्यम्

कृष्णद्वैपायनमहामुनिना महाभारताख्यस्य स्वग्रन्थस्य सृष्टिविद्या-
प्रकाशनपरत्वं निर्देष्टुमस्य ग्रन्थस्य विभाजनमष्टादशभिः पर्वभिर्विहितं
यतो ह्येषा संख्या सृष्टिविद्यासम्बद्धास्तीति विचारमनुसृत्य सुधीर्भिर्महा-
भारतस्य “जय” इत्यभिधानमपि सृष्टिविद्यानिर्देशकं वरीवर्तीति साध्यते ।
महाभारतस्य पर्यायभूतोऽयं जयशब्दः प्रकारान्तरेणाष्टादशसंख्यामभि-
दधाति । जयशब्दे विद्यमानो जकारः स्पर्शसंज्ञकवर्णेष्वष्टमस्थानभागस्ति
तथा च यकारो ह्यन्तःस्थवर्णेषु प्रथमोऽस्तीति दृशा जयशब्दे प्रयुक्ताभ्यां
जकारयकाराभ्यां क्रमशोऽष्टसंख्याया एकसंख्यायाश्च बोधो भवति तथा
चाङ्कानां वामतो गतिरितिसिद्धान्तानुसारमाभ्यां वर्णाभ्यामष्टादश-
संख्यायाः प्रतीतिर्जायते । ज्योतिषशास्त्रे वर्णविशेषाणां संख्याविशेषबोधक-
त्वं सुप्रथितमस्ति परन्तु तत्र संख्यानिर्देशार्थं वर्णविशेषाः विभक्ततया
व्यवह्रियन्ते न तु शब्दविशेषाकारधरत्वेन यथा ह्यत्र जकारयकारौ
जयशब्दाकारेण प्रयुक्तौ स्तः । कृष्णद्वैपायनविरचितस्य महाभारतस्य
कूटश्लोकप्राधान्यं परिचिन्वानाः सुधिय एव जयशब्दवर्तिनोर्जकारयकारयो-
विभागं विभाव्यास्य शब्दस्याष्टादशसंख्याबोधकतां प्रत्येतुं प्रभवन्ति ।

कूटकाव्यधारास्रोतो वै महाभारतम्—

संस्कृतवाङ्मये कूटरचनानां वैपुल्यं विराजते । वैदिकसाहित्येऽपि
निगूढानां सृष्टिचक्रसम्बद्धानां विषयाणां प्रकाशनं येषु मन्त्रेषु विद्यते तेषां
कूटत्वं विद्वद्भिर्हररीक्रियतेऽत एव कूटरचनाविषयकचर्चाऽवसरे वैदिक-
वाङ्मयस्यापि निर्देशो विद्वद्भिर्विधीयते तथापि चमत्कारवतीनां कूटरच-
नान्तु प्रथमदर्शनं महाभारत एव भवतीति साहित्यसमीक्षकमण्डलस्वीकृतं
तथ्यमस्ति । यथा हि महाभारतमाख्यानसमृद्धिमत्त्वात् परवर्तिना भारतीय-
सुकविबृन्देन विरच्यमानानां कृतीनामुपजीव्यत्वेन विख्यातं तथैवेदं कूटकाव्य-
धारास्रोतोरूपेणापि प्रसिद्धमस्ति । तत्र सुरभारतीभाण्डागारविभूषण-
स्य महाभारतस्य यमकश्लेषाश्रितकूटानि सविशेषं महत्त्वं भजन्ते । अस्य
ग्रन्थस्य प्रथमपर्वणि पाण्डवानां लाक्षागृहप्रवासादिकं वर्णयता कृष्णद्वैपा-
यनेन तस्य विशिष्टभवनस्य लाक्षानिर्मितत्वं विदुरो युधिष्ठिरमकथयदिति
प्रकाशितमस्ति । तत्र लाक्षागृहवर्णनप्रसङ्गे युधिष्ठिरं प्रति विदुरस्य
समुपदेशं प्रस्तौतुं कृष्णद्वैपायन एतत्कूटपद्यं प्रास्तौत्—

प्राज्ञः प्राज्ञप्रलापज्ञः प्रलापज्ञमिदं वचः ।

प्राज्ञं प्राज्ञः प्रलापज्ञं प्रलापज्ञो वचोऽब्रवीत् ॥

म० भा० १।१४५।२०

अत्र पद्ये प्राज्ञप्रलापज्ञशब्दयोर्बहुधाऽऽवृत्तिरतो हि यमकालङ्कारस्य

विच्छित्तिविभाति । अस्य यमकश्लेषानुप्राणितस्य कूटश्लोकस्य व्याख्या-
नावसरे टीकाकारैः प्राज्ञशब्दस्य बुद्धिमान्, ग्राम्यजनः, सुदुर्विज्ञश्चेति
त्रयोऽर्थाः निर्दिष्टास्तथा च प्रलापज्ञशब्दस्य ग्राम्यजनभाषाव्यवहारविज्ञः
संस्कृतेतरजनवत्प्रलपनमात्रविज्ञश्चेत्यर्थद्वयं निर्दिष्टम् । पूर्वार्धस्थिते
प्राज्ञः प्रलापज्ञश्चेति पदे तु विदुरस्य वैशिष्ट्यबोधके स्तस्तथा च प्रलापज्ञ-
मिति पदं युधिष्ठिरस्य विशेषणमस्ति । उत्तरार्धस्थिते प्राज्ञं प्रलापज्ञ-
ञ्चेति पदे वचोविशेषणत्वेन प्रयुक्ते स्तः । एवञ्च तत्रैव स्थितं प्राज्ञः प्रला-
पज्ञश्चेति पदद्वयं षष्ठीविभक्तियुतं विद्यते । इत्थं खल्वत्र शब्दश्लेषस्य
विभक्तिश्लेषस्य च चमत्कृतिर्विलसति । एवं हि यमकश्लेषविच्छित्तिवि-
मूढैर्जनैर्वक्तुरभिप्रेतार्थो वेत्तुं नैव पार्यते । टीकाविलोकनं विना कथम-
प्यर्थबोधो नैव भवति ।

अनेकार्थकशब्दविन्यासपूर्वकं विरचितानां कूटश्लोकानां विच्छित्तयः
प्रतिपर्वं महाभारते विलसन्ति । तत्र कर्णपर्वणि कर्णप्रक्षिप्तस्य नागबाणस्य
वर्णनं विदधता कृष्णद्वैपायनेनानेकार्थकशब्दावृत्ति-चमत्कारो निम्नलिखिते
पद्ये प्रस्तुतोऽस्तिः—

गोकर्णा सुमुखीकृतेन इषुणा गोपुत्रसम्प्रेषिता ।
गोशब्दात्मजभूषणं सुविहितं सुव्यक्तगोऽसुप्रभम् ॥

दृष्ट्वा गोगतकं जहार मुकुटं गोशब्दगोपूरि वै ।
गोकर्णसिनमर्दयच्च न यथा का प्राप्य मृत्योर्वशम् ।

म० भा० ८।९०।४२

अत्र पद्ये सप्तवारं गोशब्दस्य प्रयोगो विभिन्नेष्वर्थेषु विहितोऽस्ति । गोकर्णा
(सर्पिणी) पार्थस्यार्जुनस्य मुकुटं जहार, परन्त्वर्जुनस्सुरक्षितोऽतिष्ठतेति-
वर्णयितुं वेदव्यासः कर्णस्यार्जुनस्य मुकुटस्य सर्पिण्याश्च विशेषणत्वेन
गोशब्दस्य विशिष्टबुद्धिगम्यं विचित्रं प्रयोगं व्यधात् । सर्पस्य चक्षुःश्रवस्त्वं
सुप्रथितमेवास्ति, तदेव लोकप्रसिद्धं सर्पाभिधानं वेदव्यासेन गोकर्णशब्देनात्र
प्रस्तुतम् । गवि-चक्षुषि कर्णः श्रवण सामर्थ्यं यस्याः सा (गोकर्णा) चक्षुः
श्रवाः सर्पिणी । सर्पार्थे गोशब्दस्य प्रयोगोऽत्र द्विवारं विहितस्तत्र चतुर्थे चरणे
गोकर्णशब्दस्य समासगर्भितत्वेन निगूढार्थकता सविशेषं प्रकाशते । कर्णस्य
सूर्यपुत्रत्वं निर्देष्टुमत्र गोपुत्रशब्दस्य प्रयोगः कृतस्तत्र गोमत्स्थाने गोशब्दस्य
प्रयोगादस्य नानार्थकस्य शब्दस्यार्थग्रहणं दुःशक्यतरं सञ्जातम् । यतो
हि मतुप्रत्ययस्य लोप आर्षो विद्यते लोके तु मतुप्रत्ययलोपस्य व्यवहारो
नैव विलोक्यतेऽत एव पाठकचित्ते सविशेषं भ्रान्तिविजायते । एवमेव
सुव्यक्तगोऽसुप्रभमित्यत्र पदे गोशब्दस्य रश्मिरूपो ह्यर्थोऽभिधेयत्वेन विव-
क्षितः परन्तु गोगतकमित्यत्र तु गोशब्दो लक्षणया ह्यरश्मिप्रदेशं बोधयति ।
एवञ्च गोशब्दात्मजभूषणमित्यत्र तथा च गोशब्दगोपूरीति पदे “गोशब्द”

इति वर्णवलिः समानरूपेण विराजते परन्तु प्रथमस्थले गौः पृथिवी तथा शब्दयते याऽसौ गोशब्दादितिरित्यर्थो विवक्षां भजतेऽपरत्र स्थले गोभिः रश्मिभिः शब्दयते योऽसौ रश्मिमान् सूर्य इत्यर्थो विवक्षितोऽस्ति । वस्तुत एतादृशं नानार्थकशब्दप्रयोगवैचित्र्यमन्यत्र वेदव्यासपरवर्तिनि संस्कृतसाहित्ये दुर्लभमेव महाकविश्रीहर्षविरचिते नैषधीयचरिते नलपञ्चकवर्णनप्रसङ्गे महाभारतीयस्यास्य नानार्थकशब्दप्रयोगस्य प्रतिफलनमस्तीति प्रकल्पयितुं शक्यते । एवमेव नानार्थकशब्दप्रयोगवैचित्र्यवतो महाभारतस्य प्रभावो हिन्दीभाषानिवद्धे सूरदाससाहित्ये सविशेषं विलोक्यते । यथा हि वेदव्यासेनेह गोशब्दस्य नानार्थकता सर्वैचित्र्यं प्रस्तुता तथैव सूरदासो निम्नलिखितायां नायिकोक्तौ सारङ्गशब्दस्य विभिन्नार्थेषु प्रयोगं प्रास्तौत्—

सारङ्ग सारङ्ग धरहि मिलावहु ।

सारङ्ग बिनय करति सारङ्ग, सो सारङ्ग दुख बिसरावहु ।

सारङ्गसमै बृहत अति सारङ्ग सारङ्ग तिनहि दिखावहु ।

सारङ्ग गति सारङ्ग धर जे हैं, सारङ्ग जाहि मिलावहु ।

सारङ्ग चरन सुभग कर सारङ्ग सारङ्ग नाम बुलावहु ।

सूरदास सारङ्ग उपकारिनि सारङ्ग मरत जियावहु ।

सूरविरचितेऽत्र पद्ये स्थितस्य सारङ्गशब्दस्य टीकाकारैश्चतुर्द-

शब्दार्थेषु सङ्गतिः प्रकाशिताऽतो हि वेदव्यासकाव्यातखलु शब्दस्यार्थ-
वैपुल्यमत्र प्रतिभाति परन्तु निगूढार्थकतामधिकृत्य कृष्णद्वैपायनविहितस्य
शब्दप्रयोगवैचित्र्यस्य साम्यं नैव विलोक्यते । एवमेव सुवर्णशब्दस्या-
नेकार्थकतामाश्रित्य विरचिते निम्नलिखिते संस्कृतपद्येऽपि समासाभाव-
वशान्निगूढार्थकता-चमत्कृति-विलासो नैव विलोक्यते—

सुवर्णस्य सुवर्णस्य सुवर्णस्य च जानकि ।

प्रेषिता तव रामेण सुवर्णस्य च मुद्रिका ॥

इत्थं हि ज्ञायते यत्खलु विशाले विभिन्नभारतीयभाषानिवद्धे कूट-
काव्ये यन्निगूढार्थकताचमत्कारसर्वैभिन्न्यं विलोक्यते तस्य सर्वस्यैकत्र
दर्शनं महाभारते कर्तुं शक्यते ।

नानार्थकशब्दानां प्रयोगेण सह महाभारते निगूढार्थकताचमत्कृति-
विलासार्थं कविना विशिष्टानां शब्दानां विचित्रविधिना विन्यासो विहि-
तस्तेषां शब्दानां विशिष्ट व्युत्पयां तौ विचारितायां वक्त्रभिप्रायः प्रकाशते
यथा हि जतुगृहवृत्तवर्णनावसरे युधिष्ठिरं बोधयितुं विदुरस्योक्तिरियम्—

अलोहं निशितं शस्त्रं शरीरपरिकर्तनम् ।

यो वेत्ति न तु तं घ्नन्ति प्रतिघातविदं द्विषः ॥

कक्षधनः शिशिरघ्नश्च महाक्षे बिलौकसः ।
न दहेदिति चात्मानं यो रक्षति स जीवति ॥

म० भा० १।१४१।२२-२३

एवं हि शब्दानां नानार्थकत्वं व्युत्पत्तिवैविध्यञ्चानुसृत्य वैशिष्ट्यं विद्योत्यते । तथा च वेदार्थोपबृंहकेऽस्मिन् ग्रन्थे वैदिकवाङ्मयवत्प्रतीक-संवलितानां कूटानामपि प्राचुर्यं विलसति ।

सुरभारती-विभूषणात्मकेऽस्मिन् ग्रन्थे कूटप्रयोगस्य विषये कथा-वर्तते यद्धि विशालकायस्य ग्रन्थस्य लेखकत्वमङ्गीकृतवता सर्वज्ञेन श्रीगणेशेन “लेखनसमये सततं कथानकं वक्तव्यं येन हि लिखतो मे लेखनी नावसीदेत्” इति पणः प्रस्तुतस्तदा वेदव्यासेन कथितमासीद् यदबुध्वा मा लिख” एवं पणे कृते यथाऽवसरं विचारविशेषापेक्षामनुसृत्य वेदव्यासः कूटश्लोकविशेषं प्रोक्तवान् येन हि लेखको विचारमग्नौ भवेत्तथाऽग्निम-वृत्तयोजनार्थं वक्ता वेदव्यासः समयं लभेत । एतेषां कूटश्लोकानां विरचनवैशिष्ट्यविषये महाभारतारम्भे लिखितमस्ति यत् —

ग्रंथग्रंथि तदा चक्रे मुनिर्गूढं कुतूहलात् । १।१।७७

सर्वज्ञोऽपि गणेशो यत्क्षणमास्ते विचारयन् ।

तावच्चकार व्यासोऽपि श्लोकानन्यान् बहूनिपि । १।१।८०

लेखकस्य गणेशस्य व्यामोहनार्थं वेदव्यासो दुर्विज्ञेयार्थानां कूट-श्लोकानामष्टाशीतिःशतानि महाभारते प्रकाशितवानिति प्रसिद्धिरस्ति; तत्र महाभारतारम्भे सौतिना प्रकाशितं यद्धि—

अष्टौ श्लोकसहस्राणि अष्टौ श्लोकशतानि च ।

अहं वेद्मि शुको वेत्ति सञ्जयो वेत्ति वा न वा ।

एतस्य सौतिवचनस्य प्रामाण्यविषये भवतु विमर्तिर्विदुषां तथाप्ये-तेनेदन्तु सिद्ध्यति यत्खलु महाभारतस्य कूटश्लोकानां दुर्विज्ञेयत्वं चिरात् प्रथितमासीत् । एतेषां महाभारतीयकूटश्लोकश्लोकानामभिधानं ग्रन्थग्रन्थिरिति ग्रन्थेऽत्र प्रस्तुतं वर्तते, नैषधीयचरितमहाकाव्यलेखकः श्रीहर्षोऽपि स्वविरचितकूटपद्यानामभिधानं ग्रन्थग्रन्थिरिति व्यधात्तत्र ग्रन्थान्ते लिखितमस्ति “ग्रन्थग्रन्थिरिह न्यासि प्रयत्नान्मया ।” तेषां नैष-धीयचरितस्थानां कूटपद्यानां रचनायाः प्रयोजनं महाभारतीयकूट-पद्यरचनाप्रयोजनाद् भिन्नतां भजते तथापि ग्रन्थद्वयवर्तिनां कूटपद्यानां चमत्कारे तु साभ्यं प्रतिभाति । वस्तुतस्तु महाभारतीयानां कूटपद्यानां प्रचुरं वैविध्यं वर्ततेऽत एव परवर्तिना केनचन कविना सर्वेषां कूटचमत्का-राणामनुकरणं विधातुं नैवाशक्यत तत्र प्रतीकप्रधानानां महाभारतीयकूट-श्लोकानां प्रभावस्तु हेवञ्चतन्त्रे तथा च गोरक्षनाथादिविरचिते साहित्ये विलोक्यते तथा च शब्दप्रयोगविच्छित्तिमयानां कूटानां प्रभावः श्रीहर्ष-

प्रभृतिसुकविकृतिषु सुभाषिताभिधानेषु विभिन्नकविविरचितेषु मुक्तकेषु समुपलभ्यते ।

शान्तो हि महाभारतस्याङ्गिरसः—

सर्वत्रैव प्रबन्धकाव्येषु रसविशेषस्याङ्गित्वेन प्राधान्येन च सन्निवेशः प्रतिभावद्भिः कविभिर्विधेय इति काव्यशास्त्राचार्यप्रस्तुतसिद्धान्तमनुसृत्य महाभारतीय-रसविचारे प्रसूतेऽस्य प्रबन्धस्याङ्गिरसो हि शान्तोऽस्तीति प्रतिपद्यते । कर्णादीनां दानं प्रत्युत्साही ग्रन्थेऽस्मिन् प्रस्तुतस्तथा च विभिन्नानां धार्तराष्ट्रपाण्डवपक्षीयानां नृपतीनामत्र काव्ये युद्धोत्साहः प्रामुख्येन प्रकाशितोऽस्तीति हेतोरस्य काव्यस्य वीररस एवाङ्गीति भ्रान्तिविजायते परन्तु ग्रन्थस्य पर्यालोचनेन परिचीयते यत्खल्वत्र सांसारिकवैभवस्यासारवत्त्वमेवञ्च कृष्णाख्यपरमेश्वरस्य माहात्म्यमेव प्रधानप्रतिपाद्यतां भजते । धार्तराष्ट्राणां पाण्डवानामितरेषाञ्च नृपतीनां वैभवस्य वर्णनमत्र वैराग्यानुभूतिजननार्थमङ्गित्वेन प्रकाशितमस्ति । अतिसामर्थ्यवतां विपुल-विभूतिमताञ्च पाण्डवानामेवमेव धनधान्यसमृद्धिमतां यादवानामपि विनाशं वर्णितवता कृष्णद्वैपायनेन वैभवस्य तथा च पराक्रमादीनां सर्वेषां गुणानामनित्यत्वं निदिष्टमस्ति । वीरकरुणशृङ्गारबीभत्सरोद्रभयानक-हास्याद्भुतानामष्टानामपि रसानां विभावानुभावसञ्चारिणो महाकाव्ये-ऽस्मिन् बहुधा बहुत्र सम्यक् परिपोषं प्राप्तवन्तस्तथापि वीरादीनामत्राङ्ग-

त्वमेव विद्यते । यद्यपि युद्धवर्णनबहुलत्वादस्मिन् काव्ये बहुत्र वीररसस्य सर्वातिशायी विलासः प्रतिभाति परन्तु तस्य प्रबन्धव्यापकता नैवास्ति । वीररसस्य भूयसीं विलसितीं प्रस्तूयात्र कविवरो द्वैपायनो वैभववतां पाण्डवाद्वीराणां विनाशलीलां प्रास्तौत्तेनाङ्गभूतस्य वीररसस्य विलासो-ऽङ्गिनश्शान्तरसस्य सविशेषं परिपोषकोऽस्तीति काव्यशास्त्रविदामभिमतम् । एवमेव रौद्ररसस्यापि विशदं वर्णनं प्रबन्धस्याङ्गिभूतस्य शान्तरसस्य परिपोषे नास्ति बाधकमित्यत्रापि नास्ति काव्यशास्त्रविदां विमतिरिति हि वीरादीनामन्येषां रसानां विभिन्नावसरे विहितः परिपोषः शान्तरसस्याङ्गित्वं नैव व्याहन्तीति सिद्धम् ।

काव्यशास्त्राचार्यविचारानुसारमङ्गिरसस्य प्रबन्धव्याप्तिरपेक्षितास्ति तथा चाङ्गिरसस्य पुनः पुनरनुसन्धानं प्रबन्धे विधेयतां भजते । अङ्गिरसविषयकः सोऽयं काव्यशास्त्रीयसिद्धान्तो वेदव्यासेन सर्वथा पालितोऽस्तीति ग्रन्थस्यास्य पर्यालोचनेन परिचीयते । यद्यपि महाभारते विभिन्नस्थलेषु वीरादीनामङ्गभूतानां प्रचुरविलासो विद्यते तथापि प्रबन्धव्यापित्वं शान्तरसस्यैव सिद्ध्यति यथा हि ग्रन्थारम्भे तत्रादिपर्वणि जरत्कारोः पितृभिः सह संलापं प्रस्तुवन् कविवरः प्राणिनां नरकगमनादिवर्णनमाध्यमेनास्मिन् प्रबन्धे शान्तरसस्य प्रामुख्यं प्रकटितवान् ततश्च पुनस्तत्रादिपर्वण्येव वृद्धस्य महाराजस्य ययातेः यौवनप्राप्तिकामनां प्रकाश्य यया-

त्यष्टकसंलापमुखेन विविधकर्मविपाकान् द्वैपायनः प्रास्तीत् । तदनन्तरं सभापर्वणि पाण्डवानां दिग्विजयादिकं प्रस्तुतवता कविवरेण भीष्मादिवचनोपन्यासपूर्वकं श्रीकृष्णमहिमा सविस्तरं प्रस्तुतः । वनपर्वणि तु वेदव्यासादीनां मुनीनां वचनानि शान्तरसानुकूलानि भूयांसि विराजन्ते तथा चात्र पर्वणि पाण्डवानां तीर्थयात्रां वर्णयता कविना भूयो भूयः शान्तरसस्य विभावादयः प्रस्तुताः । विराटपर्वण्यपि युधिष्ठिरविहितं दुर्गास्तवनं प्रस्तुतवता द्वैपायनेन शान्तरसस्य पुनरनुसन्धानं कृतमेवञ्च तत्रोद्योगाख्ये पञ्चमे पर्वणि विविधविषयवर्णनपूर्वकं कविवरो धृतराष्ट्रं प्रति सनत्सुजातेन कृतं मोक्षोपदेशं विशदरूपेण प्रकाशितवान् । भीष्मद्रोणकर्णशल्यपर्वसु वीररसस्य सौप्तिकपर्वणि च रौद्ररसस्य भूयसा विलासेन सह श्रीकृष्णस्य पुनः पुनः स्तवनं प्रस्तुतवता कविवरेण शान्तरसस्य विलासो विहितः तथा च युद्धारम्भेऽर्जुनस्य निर्विण्णतां श्रीकृष्णकृतं समुपदेशञ्च सविस्तरं पठितवतां पाठकानां चित्ते जातः संसारासारताबोधो विशिष्टस्थैर्यं भजते । युद्धवर्णनान्तरं स्त्रीपर्वणि करुणेन सह शान्तस्याप्यनुभूतिविशिष्टरूपेण भवत्येव ।

तदनन्तरं महाभारतस्य द्वादशे पर्वणि शान्तिपर्वणि सर्वतः पूर्वं युधिष्ठिरनिवेदः समुपन्यस्तस्तत्र कर्णस्य सहोदरत्वं विज्ञातवतो युधिष्ठिरस्योक्तिषु निवेदप्रकाशनातिशयः परिलक्ष्यते । शान्तिपर्वानन्तरमनुशासना-

श्वमेधिकाश्रमवासिकमौसलमहाप्रस्थानिकस्वर्गारोहणाख्येषु प्रबन्धान्तिमेषु षट्सु पर्वसु शास्त्रविज्ञवचनोपन्यासं विदधता कृष्णद्वैपायनेन संसारासारताविवेचनं सम्यक् प्रस्तुतमत एव प्रबन्धस्यास्याङ्गिरसः शान्तोऽस्तीति काव्यशास्त्रविद्विज्झिक्रियते । तत्र ध्वन्यालोकस्य चतुर्थोद्योते महाभारतस्याङ्गीरसं विवेचयताऽऽनन्दवर्धनेन स्पष्टमेव समुद्योषितं यद्वि “महाभारतेऽपि शास्त्रकाव्यरूपच्छायान्वयिनि वृष्णिपाण्डवविरसावसानवैमनस्यदायिनीं समाप्तिमुपनिबध्नता महामुनिना वैराग्यजननतात्पर्यप्राधान्यं स्वप्रबन्धस्य दर्शयता मोक्षलक्षणः पुरुषार्थः शान्तो रसश्च मुख्यतया विवक्षाविषयत्वेन सूचितः ।”

महाभारतप्रारम्भेऽनुक्रमणिकापर्वणि महाभारतप्रतिपादितानां विषयाणां समुल्लेखो विराजते परन्तु तत्रशान्तरसस्य चर्चा नैवास्तीति हेतोः कथं ह्यस्य प्रबन्धस्याङ्गिरसः शान्तः ? इति विचिकित्सायाः निवृत्तये ध्वनिकारेणानन्द वर्धनेन निर्दिष्टं यत्खलु प्रधानविवक्षितस्यास्य नामनिर्देशात्स्वशब्दवाच्यता रस दोषः समापतेदिति दशा शान्तस्य नामोल्लेखं परित्यजन् वेदव्यासो व्यङ्ग्यरूपेणैव शान्तरसं समुपनिबध्नात् तथा च ग्रन्थ मध्ये—

यथा यथा विपर्येति लोकतन्त्रमसारवत् ।

तथा तथा विरागोऽत्र जायते नाऽत्र संशयः ॥

इत्यादिभिर्विक्रयैर्बहुधा संसारासारता ग्रन्थकारेण विवेचितैव ।
वस्तुतः कृष्णद्वैपायनेन महामुनिना महाभारतस्य रचना मोक्षोपदेशार्थ-
मेवञ्च सांसारिकमुखभोगानित्यत्वं साधयितुं विहितेति प्रतिपद्यते ।

वेदव्यासस्य व्यक्तित्वं कृतिमत्त्वञ्च—

महाभारतरचयितुः कृष्णद्वैपायनवेदव्यासस्य महाभारतीयकथानायकैः
पाण्डवैस्तथा च धार्तराष्ट्रैः साकं पारिवारिकसम्बन्ध आसीदिति महा-
भारते पुराणेषु च प्रथितमस्ति । धृतराष्ट्रस्य पाण्डोश्च समुत्पत्तिः कृष्ण-
द्वैपायनवीर्याद्विजातेति दृशा कृष्णद्वैपायनः पाण्डवानां धार्तराष्ट्राणाञ्च
पितामहीश्वरतः । महाभारतारम्भे सौतिना प्रकाशितं यत्खलु “सत्यवती”-
इतिविख्याता मत्स्यगन्धानाम्नी निषादकन्या पराशरमुनिसमागमात् कृष्ण-
वर्णमेकं पुत्रं यमुनाद्वीपे जनयामास । सोऽयं पुत्रः कृष्णद्वैपायन इति नाम्ना
प्रसिद्धिं लेभे । सत्यवतीगर्भजोऽयं बालो महातपस्वी सञ्जातः । कालान्तरे
हि निषादकन्या सत्यवती शान्तनुपत्नीत्वमवाप्य चित्राङ्गदविचित्रवीर्याभि-
धानी पुत्रौ जनयामास । तत्र चित्राङ्गदे निःसन्ताने मृते विचित्रवीर्यं
वीर्यान्चापि सन्तानसमुद्भवाभावे सा दुःखिताभूत् । तस्मिन् समये सा
सत्यवती पराशरसंयोगात्समुत्पन्नं स्वप्रथमतनयं कृष्णद्वैपायनमाहूय
नियोगविधिना कुरुवंशविस्तारं समपादयत् । मातुः सत्यवत्या आदेशं
पालयितुं कृष्णद्वैपायनः पाराशरः शान्तनवस्य विचित्रवीर्यस्य पत्नी-

भ्यामम्बिकाऽम्बालिकाभ्यां साकं समागमं व्यधाद् येन हि धृतराष्ट्रः
पाण्डुश्च समुत्पन्नावित्थं हि कुरुवंशस्य विस्तारकत्वं कृष्णद्वैपायनस्य
प्रसिद्धमस्ति । एष कृष्णद्वैपायनः पराशरपुत्रत्वेन शक्तिपौत्रत्वेन वसिष्ठ-
नप्तृत्वेन शुकदेवजनकत्वेन च प्रसिद्धो यथा हि—

व्यासं वशिष्ठनप्तारं शक्तेः पौत्रमकल्मषम् ।

पराशरात्मजं व्यासं वन्दे शुकतातं तपोनिधिम् ॥

अत्र व्यासवन्दनायां कृष्णद्वैपायनवेदव्यासस्य पारिवारिकपरम्प-
रायाः स्पष्टनिर्देशो विराजते ।

कृष्णद्वैपायनस्य प्रमुखं कर्म वेदव्यसनं विद्यते । अनेन महामुनिना
वेदसंहितायाः विभागाः कृतास्ततो हि वेदव्यास इति पदवी प्राप्ता ।
कृष्णद्वैपायनात्पूर्वमन्यैर्यैः खलु वेदव्यसनं कृतं तेषामपि संज्ञा वेदव्यास इति
वर्तते । पुराणानुसारं वेदव्यासानां विष्णवतारत्वं प्रथितमस्ति यथा हि
विष्णुपुराणे प्रकाशितमस्ति—

‘द्वापर द्वापर विष्णुर्व्यासरूपी महामुने ।

वेदमेकं सुबहुधा कुरुते जगतो हितः ॥

वीर्यं तेजो बलं चाल्पं मनुष्याणामवेक्ष्य हि ।

हिताय सर्वभूतानां वेदभेदान् करोति सः ॥

वि० पु० ३।३।५-६

एतेन परिचीयते यत्खलु वेदव्यसनं कृष्णद्वैपायनात्पूर्वं यैः कृतं तेऽपि वेद-
व्याससंज्ञकाः सन्ति । अयं हि कृष्णद्वैपायनो वैवस्वतमन्वन्तरस्याष्टाविंशति-
तमे द्वापरे वेदव्यसनं व्यधादितः पूर्वं द्वापरसप्तविंशत्यां यैर्विष्णववतारैः
खलु लोके वेदव्यसनं विहितं तेषां नामानि ब्रह्मा, प्रजापतिः, शुक्राचार्यो
बृहस्पतिः सूर्यः, यम इन्द्रो वसिष्ठः सारस्वतस्त्रिधामास्त्रिशिखो भर-
द्वाजोऽन्तरिक्षो वर्णी त्रय्यारुणो धनञ्जयः क्रतुञ्जयो भरद्वाजो गौतमो
हय्यात्मा वाजश्रवाः सोमसुषमायणतृणबिन्दुर्भागव ऋक्षः (वाल्मीकिः)
शक्तिः पराशरो जातुकर्णश्चेति पुराणेषु प्रकाशितानि सन्ति । अत्र वेद-
व्यासनामावल्यां कृष्णद्वैपायनस्य पिता षड्विंशतिसंख्यकवेदव्यासत्वेन
प्रस्तुतस्तथा च कृष्णद्वैपायनमातृमहस्य वसिष्ठस्य नाम खल्वष्टमवेद-
व्यासत्वेन निर्दिष्टमस्ति कृष्णद्वैपायनस्य तत्पितुः मातृमहस्य च कथं
युगभेदो भवितुमर्हतीति विषये विद्वद्भिर्बहुधा प्रकल्प्यते । केचिदेषां महा-
पुरुषाणां दीर्घजीवित्वं कल्पयन्ति । अत्र सूच्यां भरद्वाजस्य द्विवारं
नामोल्लेखो वर्ततेऽनेन परिचीयते यत्खलु नैकेषां समानवंशसम्भवत्वमनु-
सृत्यैकस्याः संज्ञायाः बहुत्र व्यवहारो जातोऽर्थात् भरद्वाजवंशजस्यापि संज्ञा
भरद्वाज इत्येव प्रचलिताऽभूत् । अत्र नाम साम्यमनुसृत्येत्यमपि प्रकल्प्यते
यद् विभिन्नेषु युगेषु विभिन्नाः भरद्वाजा अभूवन्निति । एवमेव पराशर-
वशिष्ठयोर्नामिनी युगान्तरेऽन्याभ्यां महापुरुषाभ्यां धृते स्तः । इत्थं
पूर्ववर्तिनां सप्तविंशतिवेदव्यासानां परिचयस्याभावोऽस्ति परन्तु कृष्ण-

द्वैपायनस्यान्तिमवेदव्यासस्य महाभारतयुद्धकालवर्तित्वमैतिहासिकाः
स्वीकुर्वन्त्येवञ्च पुरालेखैरेतिहासिकप्रमाणान्तरेऽपि कृष्णद्वैपायनस्य
स्थितिः पञ्चसहस्रवर्षपूर्वं साध्यते तथा च पुराणवचनैरस्य पाण्डुजनकत्वं
प्रथितमस्ति ।

वेदव्यसनातिरिक्तं कृष्णद्वैपायनेन ब्रह्मसूत्राख्यस्य जीवेश्वराद्वैत-
स्थापकस्य वेदान्तदर्शनप्रमुखग्रन्थस्य रचना कृता तथा चाष्टादश महापुरा-
णानि कृष्णद्वैपायनेन विरचितानीति प्रसिद्धमस्ति । अनेनैव विविधविद्या-
विशारदेन कृष्णद्वैपायनेन जयापरपर्यायस्य महाभारताख्यस्यास्य ग्रन्थस्यापि
विरचनं विहितमिति भारतीयानां विपश्चिदामभिमतमस्ति ।

महाभारतस्य वेदमूलकता—

महाभारतस्य पुराणानाञ्च रचनायाः प्रमुखोद्देश्यं वेदसंरक्षणमा-
सीद् यथाहि कथितमस्ति—

इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समपबृंहयेत् ।

बिभर्त्यल्पश्रुताद् वेदो मामयं प्रहरिष्यति ॥

इतिहासरूपेऽत्र महाभारतेऽपि वेदव्यासः पुराणवदेव वेदार्थोपबृंहणं
कृतवान् । तत्र पुराणेतिहासग्रन्थेषु वेदार्थोपबृंहणार्थं वेदमन्त्राणां यथावत्
पाठोऽपि बहुत्र प्रस्तुतस्तथा च क्वचित्क्वचित्पाठपरिवर्तनपूर्वकं वेदमन्त्राः
प्रस्तुताः सन्ति यथा हि महाभारते धृतराष्ट्रं प्रति सनत्सुजातोक्तिर्विद्यते—

पूर्णत् पूर्णान्युद्धरन्ति पूर्णत् पूर्णानि चक्रिरे ।
हरन्ति पूर्णत् पूर्णानि पूर्णमेवावशिष्यते ॥

अत्र हि प्रज्ञाचक्षुषं धृतराष्ट्रं ब्रह्मविद्यां समुपदिशतः सनत्सुजात-
स्योक्तौ खल्वीशोपनिषदः स्पष्टप्रभावो विलोक्यते । अत्रोपनिषदः
“पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते” इत्यादिकं वाक्यं किञ्चित्पदपरिवर्तन-
पूर्वकं यथावदेव प्रकाशितमस्ति । तथा च श्रीमद्भगवद्गीतोपनिषदि सर्वा-
सामुपनिषदां सारः संगृहीतोऽस्तीति विद्वद्विचारमनुसृत्य महाभारतस्य
वेदार्थोपबृंहणपरत्वं स्पष्टमेव ।

वेदार्थोपबृंहणार्थं विरचिते महाभारते “सत्यं वद धर्मं चर” इति
संक्षिप्तस्य वेदवाक्यस्य प्रबन्धव्यापकता विभाति यतो हि युधिष्ठिरस्य
समग्रं जीवनचरित्रममुमेव वेदमन्त्रमधिकृत्य प्रवर्तते । यथा हि प्रबन्धाङ्गि-
रसस्य प्रबन्धव्याप्तिं पुनः पुनः समुन्मीलनञ्च विधातुं कविवरेण यथा-
प्रसङ्गं शान्तरसस्य विभावादिकं प्रस्तुतं तथैव “सत्यं वद धर्मं चर” इति
वेदोपदेशस्यापि महाभारते प्रबन्धव्यापकता प्रतिभाति । इत्थं हि
महाभारतस्य पुराणानां ब्रह्मसूत्राणाञ्च सर्वासामेव वेदव्यासकृतीनां
वेदसम्बन्धः प्रतीयते । एवं हि कृष्णद्वैपायनो वेदमन्त्रसंहिताव्यसनेन सह
वेदार्थस्यापि व्यसनं व्यधादिति परिचीयते ।

महाभारते धर्मस्य माहात्म्यं तत्स्वरूपञ्च —

कृष्णद्वैपायनवेदव्यासो महाभारते पुरुषार्थचतुष्टयस्य विवेचनं
विहितवानतो हि प्रसिद्धमस्ति —

अर्थशास्त्रमिदं प्रोक्तं धर्मशास्त्रमिदं महत् ।

कामशास्त्रमिदं प्रोक्तं व्यासेनामितबुद्धिना ॥

म० भा० १।१।३८३

अत्र पद्ये मोक्षशब्दस्य प्रयोगाभावान्मोक्षप्रतिपादनाभावो महाभारते
नैव कल्पनीयम् । यथा हि प्रबन्धाङ्गिरसस्य शान्तस्य नामोल्लाखाभावेऽपि
महाभारतस्य शान्तप्रधानत्वं व्यज्यते तथैव प्रबन्धे निर्वेदजनकस्य वृत्तस्य
प्रकाशनबाहुल्यादस्य ग्रन्थस्य मोक्षशास्त्रत्वमपि प्रसिद्धयति । ब्रह्मसूत्रे
पुराणेषु च मोक्षाख्यस्यान्तिमपुरुषार्थस्य सविस्तरं विवेचनमस्ति परन्त्वत्र
महाभारते धर्मरूपस्य मोक्षसाधनमार्गस्य चर्चा प्राधान्यं भजते । मोक्ष-
प्राप्तिरपि धर्माचरणं विना न युज्यते यथा हि मनुस्मृतौ प्रकाशिमस्ति —

अनधीत्य द्विजो वेदान् अनुत्पाद्य सुतानपि ।

अनिष्ट्वा शक्तितो यज्ञैर्मोक्षमिच्छन् पतत्यधः ॥

इत्थं हि स्मृतिवचनमनुसृत्य वेदव्यासो मोक्षप्राप्तिप्रसङ्गेऽपि
धर्मस्यापेक्षां मत्वा जीवने धर्माचरणस्य प्राधान्यं प्रकाशितवान् । वेदव्यासेन
जीवने धर्माचरणस्य माहात्म्यं प्रकाशयताऽर्थकामयोरपि प्राप्तिर्धर्माधीनेति

प्रतिपादितमस्ति, तस्य समुद्धोषणा वर्तते—

ऊर्ध्वबाहुर्विरौम्येष न कश्चित् शृणोति मे ।
धर्मादर्थश्च कामश्च स किमर्थं न सेव्यते ॥

धर्मस्य लाभो देहत्यागान्तरमेव न प्राप्यो वर्ततेऽपितु धर्मफलं
जीवनेऽपि विलोक्यतेऽत एव वर्णाश्रमधर्माणां जीवनोपयोगित्वं प्रकाशयितुं
शान्तिपर्वणि भीष्ममुखेन प्रकटितं यत्—

सर्वत्र विहितो धर्मः सत्यप्रेत्य तपः फलम् ।
बहुद्वारस्य धर्मस्य नेहास्ति विफला क्रिया ॥

अस्मिन् जगत्यधर्माचरणरतानां जनानां समृद्धिं विलोक्याधर्मे
मतिर्नैव विधेयेति प्रतिपादयतो लोमशमहर्षिणो महाभारतवनपर्वणि
कथनं वर्तते—

वर्धत्यधर्मेण नरस्ततो भद्राणि पश्यति ।
ततः सपत्नान् जयति समूलस्तु विनश्यति ॥ म० भा० ५।६४।४

अयमेवाभिप्रायः शान्तिपर्वणि भीष्मोक्तिरूपेणेत्यं प्रस्तुतोऽस्ति—

धर्मादपेतं यत्कर्म यद्यपि स्यान्महत्फलम् ।
न तत्सेवेत मेधावी न तद्धितमिहोच्यते ॥

म० भा० १२।२६३।८

महर्षिणा वेदव्यासेनात्र महाभारते युधिष्ठिरपक्षस्य धर्ममयत्वं
दुर्योधनपक्षस्य चाधर्ममयत्वं सम्यक् प्रस्तुतवता धर्मस्याधर्मस्य च सविस्तरं
विवेचनं विहितमिति हेतोर्महाभारतारम्भे ग्रन्थप्रतिपाद्यप्रकाशनावरे
प्रकटितं यत्—

दुर्योधनो मन्युमयो महाद्रुमः स्कन्धः कर्णः शकुनिश्स्तस्य शाखाः ।
दुःशासनः पुष्पफले समृद्धे मूलं राजा धृतराष्ट्रोमनीषी ॥
युधिष्ठिरो धर्ममयो महाद्रुमः स्कन्धोऽर्जुनो भीमसेनोऽस्य शाखाः ।
माद्रीसुतौ पुष्पफले समृद्धे मूलं कृष्णो ब्रह्म च ब्राह्मणाश्च ॥

म० भा० १।१।११०-१११

इत्थं हि प्रतिभाति यन्महाभारतस्य मुख्यं प्रतिपाद्यं धर्माचरणमेव
वर्तते । “धर्मो हि विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा” इति विचारं प्रकाशयता
वेदव्यासेनात्र ग्रन्थे धर्माचरणं प्रति सततं जागरूकैर्भाव्यमिति समुपदिष्ट-
मस्ति । धर्मस्य माहात्म्यमधिकृत्य महाभारतारम्भे प्रकाशितमस्ति—

धर्मे मतिर्भवतु वः सततोत्थितानां
स ह्येक एव परलोकगतस्य बन्धुः ।
अर्थाः स्त्रियश्च निपुणैरपि सेव्यमाना
नैवाप्तभावमुपयान्ति न च स्थिरत्वम् ॥

म० भा० १।२।३६१

धर्माचरणसमुपदेवप्रधाने महाभारते सर्वेषामेव वर्णाश्रमधर्माणां यथाप्रसङ्गं विवेचनं प्रस्तुतमस्ति तथा चैषां सर्वेषां धर्माणामाश्रयो नृपो भवतीति प्रतिपादितम् । समाजे राज्ञो महत्त्वं प्रकाशयता भीष्मेण तत्र शान्तिपर्वणि स्पष्टमेव निर्दिष्टं यत् —

न चेद् राजा भवेद् दाता कुतः स्युर्मोक्षकांक्षिणः ।
अन्नाद् गृहस्था लोकेऽस्मिन् भिक्षवस्तत एव च ॥
अन्नात् प्राणः प्रभवति अन्नदः प्राणदो भवेत् ।
गृहस्थेभ्योऽपि निर्मुक्ता गृहस्थानेव संश्रिताः ।
प्रभवं च प्रतिष्ठाञ्च दान्ताः विन्दन्त आसते ॥

इत्थं हि लोके गृहस्थाश्रमस्य सर्वाश्रमाश्रयत्वं प्रतिपादितवता वेदव्यासेन सर्वेषां वर्णधर्माणामाश्रमधर्माणाञ्च प्रतिष्ठा नृपाश्रिता भवतीति प्रकाशितम् ।

वेदव्यासमतानुसारं गृहस्थाश्रमिकर्तव्येषु पञ्चमहायज्ञानुष्ठानं सर्वातिशायि विद्यतेऽत एव महाभारते शान्तिपर्वणि विघसाशिनां प्रशंसा विशदरूपेण प्रस्तुता । तत्र शान्तिपर्वणि प्रकाशितं यत्कदाचिद् अजातशत्रु-भूणां बालसंन्यासिनां समुपदेशार्थमिन्द्रेण विघसाशिप्रशंसाप्रसङ्गे प्रोक्तम् —

सायं प्रातर्विभज्यान्नं स्वकुटुम्बे यथाविधि ।
दत्त्वातिथिभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः स्वजनाय च ।

अवशिष्टानि येऽश्नन्ति तानाहुर्विघसाशिनः ॥

म० भा० १२।११।२३-२४

पञ्चमहायज्ञाचरणनिष्ठस्य युधिष्ठिरस्य जीवनचरित्रं प्रस्तुतं वेदव्यासो महाभारते विभिन्नाख्यानोपाख्यानैर्धर्मस्य व्यापकं विवेचनं कृतवान् । वस्तुतोऽस्मिन् महाभारते युधिष्ठिरजीवनचरित्रस्य प्रकाशन-व्याजेव मानवधर्मस्य साङ्गोपाङ्गं विवेचनं विहितमस्तीति हेतोः प्रसङ्ग-विशेषे प्रस्तुतानां विभिन्नानां धर्माणां परस्परं विरोध आभासते परन्तु समग्रग्रन्थपर्यालोचनेन परिचीयते यत्खल्वत्र युधिष्ठिरस्य जीवनं विरोध-परिहारपूर्वकं धर्माचरणस्यादर्शरूपेण प्रस्तुतमस्ति ।

भारतभावदीपस्य वैशिष्ट्यम् —

कृष्णद्वैपायनवेदव्यासविरचितस्य महाभारताख्यग्रन्थस्य भावं प्रकाशयितुं बहुभिष्टीकाकारैः प्रयतितमेवञ्च कैश्चिद् विपश्चिदपश्चिमै-र्महाभारतीयांशविशेषाणां श्रीमद्भगद्गीतोपनिषत्प्रभृतीनां सविस्तरं विवेचनं प्रस्तुतमेतेषु महाभारतविवेचकेषु महापुरुषेषु नीलकण्ठाचार्यस्य प्रमुखतमं पदं विद्यते । भारतभावदीपे प्रस्तुतेऽन्यासां महाभारतीयटीकानां प्रायशो विलोप इव विजातः । सम्प्रति तासां चर्चा संस्कृतसाहित्येतिहास-ग्रन्थेष्वेव विद्यते । कृष्णद्वैपायनस्य सप्तदशशतकस्योत्तरार्द्धे महाराष्ट्रप्रदेशा-दागत्य काशीपण्डितमण्डलं सुशोभितवता श्रीनीलकण्ठेन भारतभावदी-

पाख्या सर्वातिशायिनी या महाभारतटीका विरचिता तस्याः महत्त्वं निगूढ-
भावप्रकाशनमाश्रित्य प्रवर्तते । वस्तुतो भारतभावदीपाख्येऽत्र व्याख्याने
पदस्वरूपपरिचयकारिणी पद्धतिर्नैवास्ति स्वीकृता, भावप्रकाशनस्यैव
प्राधान्यं परिलक्ष्यते । स्वविरचितायाः भारतभावदीपाख्यटीकायाः विषये
नीलकण्ठस्य सविनयं कथनं विद्यते—

टीकान्तराणीन्दुरविप्रभाणि बाह्यार्थरत्नानि च कासयन्तु ।

अन्तर्निगूढार्थचयप्रकाशे दीपः क्षमो भारतमन्दिरेऽस्मिन् ॥

वस्तुतुष्टीकान्तरेषु कूटपद्यानां विवेचनवैशिष्ट्यं भवतु नाम परन्तु
समस्तस्य ग्रन्थस्य प्रतिपाद्यन्त्वस्य भारतभावदीपस्यैव प्रकाशेनालोकितं
भवतीति दृशा नीलकण्ठाचार्यविहितस्य व्याख्यानस्य विशिष्टो महिमा
विद्यते ।

महाभारतस्य प्रारम्भो नारायणं नमस्कृत्य नरञ्चैव नरोत्तम-
मित्यादि मङ्गलपद्येन भवतीति स्वीकुर्वाणेन नीलकण्ठाचार्येणास्य पद्यस्य
व्याख्याने सर्वशास्त्राणां सारः प्रकाशितोऽस्ति । भारतभावदीपाख्यस्य
व्याख्यानस्य वैशिष्ट्यं विद्यते यत्खल्वत्र पर्वारम्भे सर्वतः प्राक् पर्वख्यान-
सङ्गतिप्रकाशनपूर्वकं वेदव्यासरचनाऽभिप्रायो दर्शितोऽस्ति यथा हि भक्त-
प्रवरो नीलकण्ठाचार्यः पाण्डवानां लाक्षागृहादिवृत्तमादिपर्वणि प्रस्तूय
सभापर्ववृत्तव्याख्यानात्पूर्वं सर्वप्रथमं विवेचितवान् यद्धि “तत्र पूर्वस्मिन्

पर्वण्यन्ते शर्मङ्गाः ज्ञानबलादेव वल्लिमुखाद्विमुक्ता इत्युक्तं तच्च ज्ञानं
भगवद्भक्तिबलादेव लभ्यते इति प्रतिपादनायेदं सभापर्व आरभ्यते । तदग्रे
नीलकण्ठो लिखतिस्म यत् । द्वेषेणापि भगवद्द्वयानं भगवत्सायुज्यप्रापकमिति
शिशुपालनिर्याणेन ध्यानमाहात्म्यम्, निरपराधिष्वपि पाण्डवेषु दुर्योधना-
दीनां द्वेषोत्पत्त्याऽभक्तदोषाः, द्यूते द्रौपदीत्राणेन भक्तपक्षपातित्वं समर्थाना-
मपि पाण्डवानां सापराधेष्वपि दुर्योधनादिष्वकोपेन भक्तानां तितिक्षा चेति
भक्तगुणाश्च दर्शिताः । इत्थं सभापर्ववृत्तस्य भक्तिशास्त्रविषयकविवेचनं
प्रकाशितवतः श्रीनीलकण्ठाचार्यस्य भक्तिवादवैचक्षण्यं स्पष्टमेव
विद्योते ।

कृष्णद्वैपायनवेदव्यासेनाष्टादशपर्वत्मके महाभारते पुरुषार्थचतुष्ट-
यस्य विशदं विवेचनं विहितमिति भारतभावं प्रकाशयता श्रीनीलकण्ठा-
चार्येण प्रकाशितं यद्धि वेदव्यासस्तत्रादिपर्वणि सभापर्वणि वनपर्वणि च
धर्मस्य विशदं विवेचनं विधाय विराटोद्योगभीष्मद्रोणाख्येषु चतुर्षु पर्व-
स्वर्थस्य प्रकाशनानन्तरमधर्मस्यानर्थस्य धर्माभासस्यानर्थाभासस्य चापि
प्रकाशनापेक्षाऽस्तीति विचार्य कर्णादिकानि पर्वणि व्यरचयत् । तत्र कर्ण-
पर्वप्रारम्भे श्रीनीलकण्ठः पर्वकथानकसङ्गतिं निर्देष्टुं व्यलिखत् “ननु
विराटादिपर्वचतुष्टयतात्पर्यक्रमेणार्थलुब्धान्धमर्थः सेवयाऽनीत्या कपटपूर्व-
केण कुलवृद्धवधेन नृशंसान्तपूर्वकेण महागुरुवधेन च सिद्ध्यति इत्युक्तं
तावत्तैवार्थनिरूपणं समाप्तम् अतः परं काममोक्षावेव निरूपणीयाविति कर्ण-

पर्वादित्रयं नारम्भणीयमिति चेत्सत्यम् यथा धर्मार्थौ निरूपितौ, एवं धर्मा-
भासोऽर्थाभासश्च निरूपणीयः परिहाराय । एवमधर्मार्थौ अधर्माभासा-
नर्थाभासौ च निरूपणीयौ हानोपादानाय च । तदर्थमुत्तरग्रन्थः काममोक्षयोः
प्रागावश्यकः ।” कर्णपर्वारम्भस्थेनैतेन नीलकण्ठाचार्यकथनेन भारतभावदी-
पाख्यायाष्टीकायाः सम्यक् स्वरूपावबोधो खलु भवति । शास्त्रविचार-
विहीनैः कैश्चित्पण्डितम्मन्यैः भोष्मद्रोणादिविरोधिनां पाण्डवानां पक्षो
नैव न्याययुक्त आसीदिति कथ्यते, भारतभावदीपव्याख्यानेनैतादृशीनां
विविधानां विप्रतिपत्तीनां निरासो विधीयते ।

वस्तुतोऽयं भारतभावदीपो महाभारतस्य व्याख्यानमुखेन भारत-
देशस्य विचारधारां शास्त्रपरम्परां संस्कृतिञ्च दीपयति । वेदव्यासस्या-
भिप्रायप्रकाशनतत्परेण नीलकण्ठाचार्येणात्र महाभारतव्याख्याने वेदव्यास-
कृत्यन्ताराणां पुराणानां ज्ञानस्य भूयान् प्रयोगो विहित इति परिलक्ष्यते ।
महाभारते तु भक्तेः सूक्ष्मरूपेणैव चर्चा विलसति परन्तु महाभारतीय-
व्याख्यानेऽस्मिन् भक्तिधारा बहुधा प्रवहति तत्र कारणमस्ति वेदव्यास-
विरचितस्य पुराणराशेः परिशीलनम् ।

महाभारतभावं प्रकाशयितुं प्रवृत्तेन नीलकण्ठाचार्येण वेदव्यासस्य
कटरचनानिपुणत्वमपि सम्यग् विज्ञातमासीत्तेन हि कूटश्लोकानां यत्
स्फोटनं प्रस्तुतं तस्यैव पण्डितमण्डल्यां प्रचारो दरीदृश्यते । वस्तुतो

नीलकण्ठाचार्यव्याख्यानं हृदयहारितां भजते ।

वर्षपञ्चकात्पूर्वं मानवसंसाधन विकास मन्त्रालयेन तदानीं संयुक्त-
शिक्षा सचिवपदमलङ्कुर्वाणायाः श्रीमत्याः कपिलावास्त्यायनमहोदयायाः
सत्परामर्शमनुसृत्य पौराणिकवाङ्मयस्य तथाचान्येषां महत्त्वपूर्णसंस्कृत
ग्रन्थानां पुनर्मुद्रणार्थं निर्णयः कृतः । अयं निर्णयः संस्कृतवाङ्मयस्य
संरक्षणेतिहासे विशिष्टं महत्त्वं भजते । मन्त्रालयेन निर्धारितस्यास्य कार्य-
त्रमस्य क्रियान्वयने नागप्रकाशनस्य संस्थापकस्य श्रीनागशरणसिंह-
महोदयस्य सविशेषं योगदानं विद्यते । अयं हि महाभारतस्य पुनर्मुद्रण-
विधिरपि तस्यैव प्रयासेन सम्पन्नः । अस्य ग्रन्थस्य पुनर्मुद्रणेन नाग-
प्रकाशनस्य विशिष्टग्रन्थप्रकाशनगौरवं सविशेषं वर्धितमस्ति । एतस्य
सत्प्रयासस्य कृते श्री नागमहोदयानां हार्दिकमभिनन्दनं विदधामि ।

विदुषामाश्रवः

डा० मण्डनमिश्रः

ऋषिपञ्चमी

वि० सं० २०४५

निदेशकः राष्ट्रिय संस्कृतसंस्थानस्य

प्राचार्यः श्रीलालबहादुरशास्त्रीकेन्द्रीयसंस्कृत विद्यापीठस्य

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the matter of the application for a license to sell and dispose of the property of the estate of the late John A. Smith, deceased, and in reply to inform you that the same has been referred to the proper authorities for their consideration. I am, Sir, very respectfully,
 Yours,
 J. A. Smith

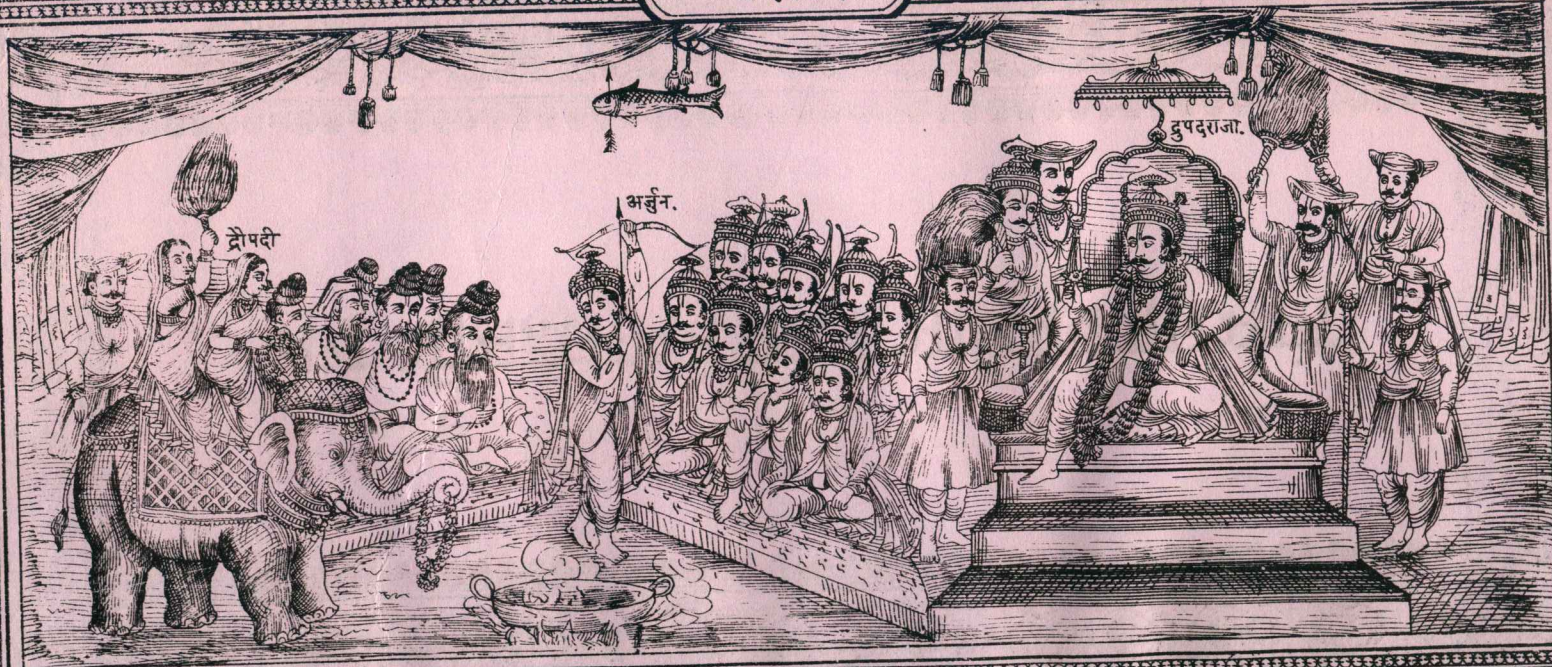
I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the matter of the application for a license to sell and dispose of the property of the estate of the late John A. Smith, deceased, and in reply to inform you that the same has been referred to the proper authorities for their consideration. I am, Sir, very respectfully,
 Yours,
 J. A. Smith

अथ श्रीमहाभारते सटीकं आदिपर्व प्रारभ्यते

आदिपर्व. १

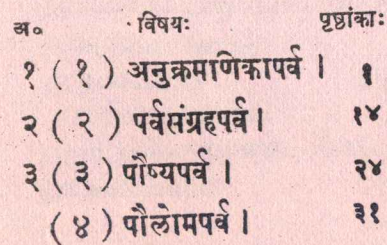

आदिपर्व ।

अनुक्रमणिका ।

अ० विषयः
४ कथाप्रवेशः ।
५ पुलोमान्निसंवादः
६ अग्निशापः
७ अग्निशापमोचनम्
८ प्रमद्वरासर्पदंशः

पृष्ठांका
३२
३२
३२
३३
३३

अ० विषयः
९ प्रमद्वरासंजीवनम्
१० रुद्रुण्डुभसंवादः
११ ण्डुण्डुभशापमोक्षः
१२ सर्पसत्रप्रस्तावना

पृष्ठांकाः	अ०	विषयः	पृष्ठांकाः
	(५)	आस्तीकपर्व ।	
३४	१३	जरत्कारुतात्पितृसंवादः	३५
३४	१४	वासुकिस्वसृचरणम्	३६
३४	१५	सर्पाणां मातृशापप्रस्तावः	३६
३५	१६	सर्पाद्युत्पत्तिः	३६

आदिपर्वांनुक्रमणिका

२

१७ अमृतमन्यनम्	३७
१८ नारायणेन मोहिनीरूपं धृत्वा देवानाममृतप्राशनम्	३७
१९ देवासुरयुद्धम्	३८
२० सौपर्णाख्यानारम्भः	३९
२१ कद्रुविनतयोरुच्चैःश्रवसो दर्श- नाथ गमनम्	३९
२२ सर्पैर्मातृवचनादुच्चैःश्रवःपुच्छ- वेष्टनम्	३९
२३ गरुडोत्पत्तिः	४०
२४ अरुणेन सूर्यसारथ्यकरणम्	४०
२५ विनतागरुडभ्यां कद्रूसर्प- वहनम्	४१
२६ इन्द्रेण जलवर्षणम्	४१
२७ सर्पैर्दास्यमोचनोपायकथनम्	४१
२८ अमृताहरणाय गरुडगमनम्	४२
२९ गरुडकश्यपसंवादः	४२
३० उत्पातान्दृष्ट्वा देवैरमृतरक्षणम्	४३
३१ गरुडस्य पक्षीन्द्रत्वेऽभिषेकः	४४
३२ देवगरुडयुद्धम्	४५

३३ अमृतं गृहीत्वा गच्छतो गरुडस्य विष्णुदर्शनम्	४६
३४ इन्द्रगरुडसंख्यं विनतादास्य- मोचनम्	४६
३५ सर्पनामकथनम्	४७
३६ शेषवृत्तकथनम्	४७
३७ वासुक्यादिमन्त्रणम्	४८
३८ पलापत्रवाक्यम्	४८
३९ जरत्कारिवन्धेषणम्	४९
४० परीक्षिदुपाख्यानम्	४९
४१ परीक्षिच्छापः	५०
४२ काश्यपागमनम्	५१
४३ तक्षकदंशः	५१
४४ जनमेजयराज्याभिषेकः	५२
४५ जत्कारुपितृदर्शनम्	५२
४६ वासुकिजरत्कारुसमागमः	५३
४७ जरत्कारुनिर्गमः	५४
४८ आस्तीकोत्पत्तिः	५४
४९ परीक्षिद्वृत्तम्	५५

५० परीक्षिन्मन्त्रिसंवादः	५६
५१ सर्पसत्रोपक्रमः	५७
५२ ”	५७
५३ सर्पसत्रे वासुकिवाक्यम्	५७
५४ आस्तीकागमनम्	५८
५५ आस्तीककृतराजस्तवः	५८
५६ आस्तीकवरप्रदानम्	५९
५७ सर्पनामकथनम्	६०
५८ आस्तीकपर्वसमाप्तिः	६०
(६) अंशावतरणपर्व	
५९ कथानुबन्धः	६१
६० ”	६१
६१ भारतसूत्रम्	६२
६२ महाभारतप्रशंसा	६३
६३ व्यासाद्युत्पत्तिः	६५
६४ अंशावतरणपर्वसमाप्तिः	६७
(७) संभवपर्व	
६५ आदित्यादिवंशकथनम्	६८
६६ देवार्थितिर्यक्त्वावराद्युत्पत्तिः	६९

६७ राज्ञां वंशादिनिरूपणम् अंशावतरणसमाप्तिः	७१
६८ शकुन्तलोपाख्यानारम्भः	७३
६९ मृगयार्थं दृष्यन्तस्य वनगमनम्	७४
७० दृष्यन्तस्य कण्वाश्रमगमनम्	७४
७१ शकुन्तलया विश्वामित्रोपाख्यान- कथनम्	७५
७२ शकुन्तलाजन्म	७६
७३ शकुन्तलाविवाहः	७७
७४ शकुन्तलाया भरतोत्पत्तिः	७७
७५ ययात्युपाख्यानारम्भः	८०
७६ कचोपाख्यानम्	८१
७७ कचदेवयान्याः परस्परं शापदानम्	८३
७८ शर्मिष्ठादेवयान्येर्विरोधः देवयान्याः कूपादुद्धरणं च	८३
७९ शुक्रदेवयानी संवादः	८४
८० शर्मिष्ठया देवयानीदास्यस्त्री- कारः	८५

८१ ययातिदेवयान्योर्विवाहमङ्गलम्	८५
८२ शर्मिष्ठादेवयान्यो राज्ञः पुत्रोत्पत्तिः	८६
८३ ययातेः शुक्रशापाज्जराप्राप्तिः	८७
८४ ययातिना पुरोधिरदानम्	८८
८५ पुरो राज्याभिषेचनम्	८९
८६ ययातेः स्वर्गात्ता उत्तरयायातारम्भश्च	९०
८७ इन्द्रययातिसंवादः	९१
८८ ययातेः स्वर्गाच्चयावनम्	९२
८९ ययात्यष्टकसंलापः	९३
९० " "	९४
९१ " "	९५
९२ अष्टकप्रतर्दनयोर्ययातिना संलापः	९६
९३ ययातेः पुनः स्वर्गमनम् । ययात्युपाख्यानसमाप्तिः	९७
९४ पुरुवंशकथनम्	९८
९५ " "	९९
९६ महाभिषोपाख्यानारम्भः	१००

९७ शन्तनूपाख्यानम्	१००
९८ भीष्मोत्पत्तिः	१०१
९९ आपवोपाख्यानम् । गङ्गायाः स्वलोकगमनम्	१०२
१०० सत्यवतीलभोपाख्यानम्	१०३
१०१ त्रिभारुदोपाख्यानम्	१०४
१०२ विचित्रवीर्यस्योपरमः	१०५
१०३ भीष्मसत्यवतीसंवादः	१०६
१०४ दीर्घतमस उपाख्यानम्	१०७
१०५ सत्यवत्युपदेशः	१०८
१०६ विचित्रवीर्यसुतोत्पत्तिः	१०९
१०७ अणीमाण्डव्योपाख्यानम्	११०
१०८ " "	१११
१०९ पाण्डुराज्याभिषेकः	११२
११० धृतराष्ट्रविवाहः	११३
१११ कर्णोत्पत्तिः	११४
११२ कुन्तीविवाहः	११५
११३ पाण्डुद्विजयः	११६
११४ विदुर्गणितयः	११७
११५ गान्धारीपुत्रोत्पत्तिः	११८

११६ दुःशीलोत्पत्तिः	११९
११७ धृतराष्ट्रपुत्रनामानि	१२०
११८ पाण्डुमुगशापः	१२१
११९ पाण्डोस्तपश्चर्या	१२२
१२० पाण्डुपृथासंवादः	१२३
१२१ व्युधिताश्वोपाख्यानम्	१२४
१२२ कुन्तीपुत्रोत्पत्त्यनुज्ञानम्	१२५
१२३ पाण्डवात्पत्तिः	१२६
१२४ पाण्डोर्मरणम्	१२७
१२५ ऋषिसंवादः	१२८
१२६ पाण्डोरन्त्येष्टिः	१२९
१२७ भीमसेनरसपानम्	१३०
१२८ भीमप्रत्यागमनम्	१३१
१२९ भीमद्रोणसमागमः	१३२
१३० भीमद्रोणशिष्यपरीक्षा	१३३
१३१ भीमद्रोणसमागमः	१३४
१३२ भीमद्रोणसमागमः	१३५
१३३ भीमद्रोणसमागमः	१३६
१३४ अश्वदर्शनम्	१३७
१३५ " "	१३८

१३६ कर्णाभिषेकः	१३९
१३७ कर्णस्य भीमेनाधिक्षेपः	१४०
१३८ दुपदशासनम्	१४१
१३९ पाण्डवोत्कर्षं विज्ञाय धृतराष्ट्रस्य चिन्ता	१४२
१४० कणिकनोतिः	१४३
(८) जतुगृहपर्व ।	
१४१ दुर्योधनेष्ट्या	१४४
१४२ दुर्योधनपरामर्शः	१४५
१४३ वारणावतयात्रा	१४६
१४४ पुरोचनोपदेशः	१४७
१४५ वारणावतगमनम्	१४८
१४६ भीमयुधिष्ठिरसंवादः	१४९
१४७ जतुगृहवासः	१५०
१४८ जतुगृहदाहः	१५१
१४९ गङ्गात्तरणम्	१५२
१५० पाण्डवानां वनप्रवेशः	१५३
१५१ भीमजलाहरणम्	१५४
(९) हिडिम्बवधपर्व ।	
१५२ भीमेन हिडिम्बासंवादः	१५५

आदिपर्वानुक्रमणिका

४

१५३ हिडिम्बयुद्धम्	१४१	१७१ तपत्युपाख्यानम्	१५३	१८७ राज्ञां पराङ्मुखीभवनम्	१६२	२०३ भीष्मवाक्यम्	३२५
१५४ हिडिम्बवधः	१४२	१७२ " "	१५३	१८८ लक्ष्यच्छेदनम्	१६३	२०४ द्रोणवाक्यम्	१७२
१५५ घटोत्कचोत्पत्तिः	१४३	१७३ " "	१५४	१८९ कृष्णवाक्यम्	१६३	२०५ विदुरवाक्यम्	१७३
१५६ व्यासदर्शनम्	१४४	१७४ पुरोहितवरणम्	१५५	१९० पाण्डवप्रत्यागमनम्	१६४	२०६ विदुरद्वुपदसंवादः	१७४
(१०) वक्रवधपत्रं		१७५ विष्णुमित्रपराभवः	१५५	१९१ रामकृष्णगमनम्	१६५	२०७ पुरनिर्माणम्	१७४
१५७ ब्राह्मणचिन्ता	१४४	१७६ वासिष्ठशोकः	१५६	१९२ धृष्टद्युम्नप्रत्यागमनम्	१६५	२०८ युधिष्ठिरनारदसंवादः	१७५
१५८ ब्राह्मणीवाक्यम्	१४५	१७७ सौदासस्तुतोत्पत्तिः	१५७	(१३) वैवाहिकपर्व		२०९ सुन्दोपसुन्दोपाख्यानम्	१७६
१५९ ब्राह्मणकन्यापुत्रवाक्यं	१४६	१७८ और्वोत्पत्तिः	१५८	१९३ पुरोहितयुधिष्ठिरसंवादः	१६६	२१० " "	१७६
१६० कुन्तीप्रश्नः	१४६	१७९ लोकविनाशार्थं तपस्यत और्वस्य		१९४ युधिष्ठिरादेपरीक्षणम्	१६७	२११ " "	१७७
१६१ भीमेन वक्रवधाङ्गीकारः	१४६	निवारणम्	१५८	१९५ द्वैपायनागमनम्	१६७	२१२ " "	१७७
१६२ कुन्तियुधिष्ठिरसंवादः	१४७	१८० और्वेण ससुन्द्रे क्रोधप्रत्यागः	१५९	१९६ व्यासवाक्यम्	१६८	(१५) अर्जुनवनवासपर्व ।	
१६३ वक्रभीमसेनयोर्युद्धम्	१४७	१८१ पराशरेण राक्षसनाशार्थं यज्ञा-		१९७ पञ्चद्रोपाख्यानम्	१६८	२१३ अर्जुनतीर्थयात्रा	१७८
१६४ वक्रवधः	१४८	रम्मः तस्य मध्ये समातिष्ठ	१५९	१९८ द्रौपदीविवाहः	१७०	२१४ उलूपीसंगमः	१७९
(११) चैत्ररथपर्व ।		१८२ कलमायपादकथा	१६०	१९९ द्रौपदीं प्राते कुन्त्या आशी-		२१५ चित्राङ्गदासंगमः	१७९
१६५ द्रौपदीसंभवः	१४८	१८३ पाण्डवैर्यौर्म्यस्य पौरोहित्ये		वार्दः	१७०	२१६ तीर्थग्राहविमोचनम्	१८०
१६६ " "	१४९	वरणम्	१६०	१८) विदुरागमनराज्यलम्भपर्व ।		२१७ अर्जुनस्य गोकर्णक्षेत्रे गमनम्	१८०
१६७ " "	१४९	(१२) स्वयंवरपर्व ।		२०० दुर्योधनवाक्यम्	१७०	२१८ अर्जुनस्य द्वारकागमनम्	१८१
१६८ पाञ्चालदेशयात्रा	१५०	१८४ पाण्डवागमनम्	१६१	२०१ धृतराष्ट्रदुर्योधनसंवादः	१७१	(१६) सुभद्राहरणपर्व ।	
१६९ द्रौपदीजन्मान्तरकथनम्	१५१	१८५ धृष्टद्युम्नवाक्यम्	१६१	२०२ धृतराष्ट्रमन्त्रगम्	१७२	२१९ युधिष्ठिरादुज्ञा	१८१
१७० गन्धर्वपराभवः	१५१	१८६ राजनामकीर्तनम्	१६२			२२० बलदेवक्रोधः	१८२

(१७)	हरणाहरणपर्व ।	१८३
(१८)	खाण्डवदाहपर्व ।	
२२२	ब्राह्मणरूप्यनलागमनम्	१८४
२२३	अग्निपराभवः	१८५

२२४	अर्जुनाग्निसंवादः	१८७
२२५	गाण्डीवादिदानम्	१८७
२२६	इन्द्रक्रोधः	१८८
२२७	देवकृष्णार्जुनयुद्धम्	१८८

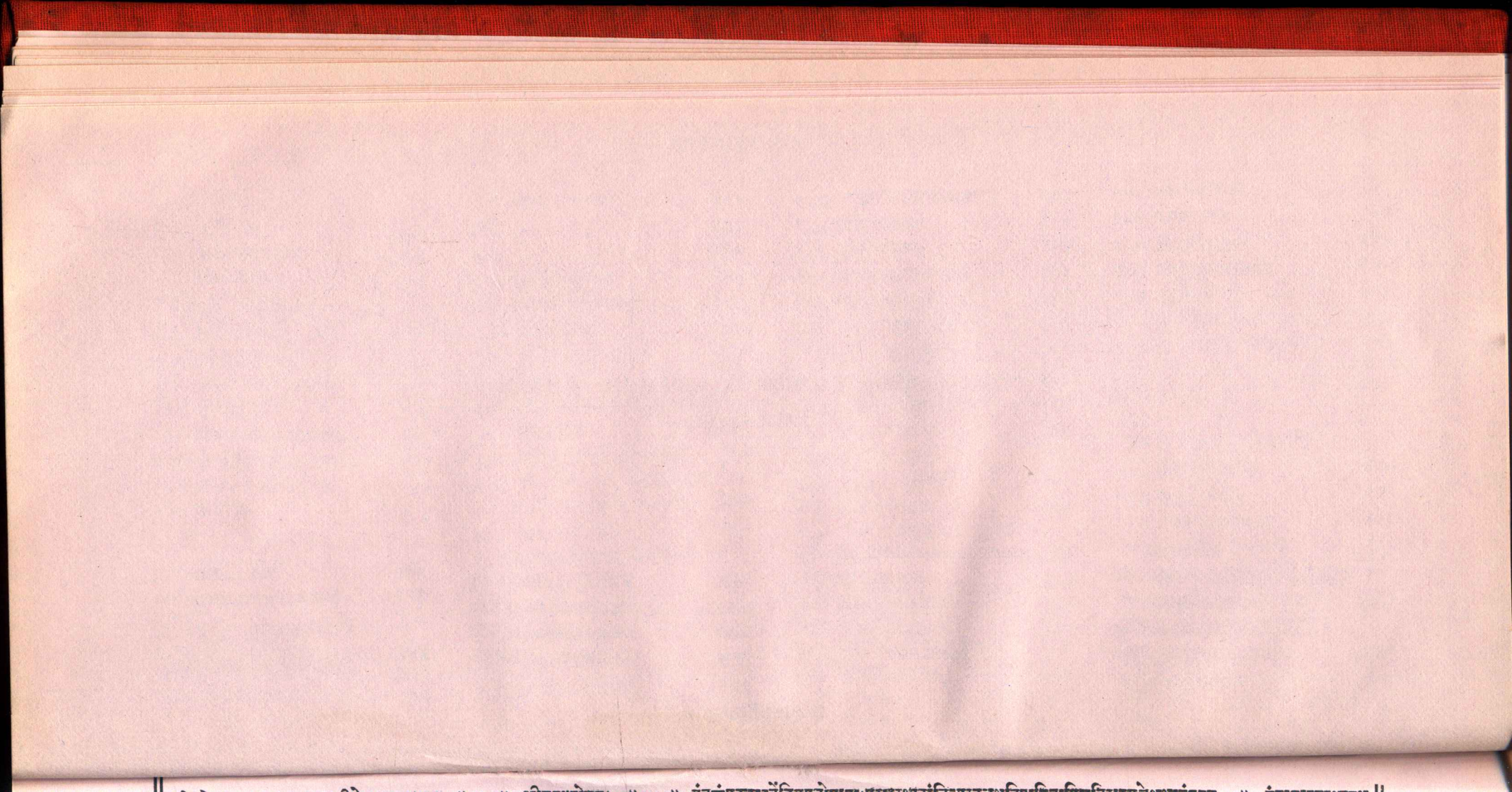
(१९)	मयदक्षेनपर्व ।	
२२८	मयदानवरक्षणम्	१८९
२२९	शाङ्गिकोपाख्यानम्	१९०
२३०	जरिताविलापः	१९१
२३१	जरितायाः स्थानान्तरगमनम्	१९२

२३२	अग्निना मार्जारदाहः	१९२
२३३	मन्दपालं प्रति नार्थया	
	पुत्रैश्चोपालम्भः	१९३
२३४	कृष्णार्जुनमयादोनां नदीकूले	
	उपवेशनम्	१९४

आदिपर्वसमाप्तिः ।

आदिपर्व १ अवान्तरपर्वाणि १९ अध्यायाः २३४ श्लोकाः ८३७३.

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ यंवक्त्रं मुकुराद्वैद्विजयमनोमायाः परागदृश्यानि न्युस्तस्थविमादिनापि च विराट्सूत्रेशभावं गतम् ॥ तं मत्पदं गृह्यते ॥
 रमणुं त्वं कोपने ब्रज्याः श्रीगोपालमुपास्महे श्रुतिशिरोवंशीरवेर्दृशितम् ॥ १ ॥ बाह्यः स्तेनाभिभाषी बहिरुद्वसितपातितर्कोऽप्रतिष्ठो मोमांसाप्रातिहार्यभजति गुणगणयस्य संख्यातिसांख्यः ॥ हृत्पिठे
 योगभुङ्क्ते निहितमुपनिषदाहवृन्दैः परं मे भाग्यं श्रीलक्ष्मणार्यो जगति विजयते यस्य लेशाः शिवाद्याः ॥ २ ॥ हरिविधिवसिष्ठशक्तिपराशरव्यासशुक्देवान् ॥ वैशंपायनमुग्रश्रवसंचनुमः पुराणगुरुमुख्यान्
 ॥ ३ ॥ कणभक्षमक्षचरणजैमिनिकपिलौपतं जलिचनुमः ॥ श्रीमद्व्यासवचोबुधिनयसीकरवर्षिणो मुदिरान् ॥ ४ ॥ सर्वविद्येशतामाविश्विकोर्षु पूर्वपूरुषौ ॥ श्रीनारायणधीरेशरूपौ हरिहरौ नुमः
 ॥ ५ ॥ बहून्समाहृत्य विभिन्ने देशान् कोशान् विनिश्चित्य च पाठमभ्यस्य ॥ प्राचांगुरूणामनुसृत्य वाचमारभ्य ते भारतभावादपः ॥ ६ ॥ टीकांतराणीदुरविप्रभाणि बाह्यार्थरत्नानि च कासयंतु ॥ अंत
 निगूढार्थेष्वप्रकाशे दीपः क्षमो भारतमंदिरं स्मिन् ॥ ७ ॥ ईशप्रसादाद्वितुं स्ववंश्यान् भगीरथे नेवमया प्रणीता ॥ एषामहाभारततीर्थगंगालोकत्रयीजाडचमत्तं धुनोतु ॥ ८ ॥ उत्तानोऽपि बहोः शिव
 ग्रहवलं पठे पुनैवाश्रितं गभीरेषु न सेतवो न विहिताः कूटाननस्फोटिताः ॥ न छिन्नानतमश्चराननततिर्भक्तानां ह्लादिता नोदीनानविभीषणाश्च विहिताः श्रीलक्ष्मणार्यश्रितैः ॥ ९ ॥ इह खलु भगवान्
 पाराशर्यः परमकारुणिको मंदमध्यममती ननु ग्रहीतुं चतुर्दशविद्यास्थानरहस्यान्येकत्र प्रदिदर्शयिषुर्माहाभारताख्यमिति हासं प्रणोष्यन् प्रारप्सितस्य ग्रंथस्य निष्प्रत्यूहपरिपूरणाय प्रचयगमनाय च कृतं
 मंगलं शिष्यशिक्षावैश्लोक रूपेण नि ब्रह्मन् चार्त्तत्रप्रेक्षावत्प्रवृत्त्यंगमभिधेयप्रदिदर्शयति नारायणमिति । नरोऽविद्यावच्छिन्नचैतन्यजीवः तेन विषयीकृतेऽनवच्छिन्नचैतन्यरूपे ब्रह्मणि शुक्लौ रजतवत्कल्पि

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥

तं चराचरमपृथग्द्वार्यं नारं तदेवायं शुक्लीदंशस्थरजतमिव प्रवेशस्थानं यस्य स नारायणः । स्वास्मिन् जीवकल्पितस्य प्रपंचस्य साक्षात्कृतिं प्रदत्वेन कारणीभूत इत्यर्थः । यथोक्तं । ' आपो नारा इति मो
 का आपो वै नरसूनवः ॥ अयं नंतस्य ताः पूर्वते न नारायणः स्मृतः ' इति तेनारायणं नमस्कृत्य तथानरमुक्तरूपं नमस्कृत्य एनं विशिनष्टि नरोत्तममिति । जीवो हि चेतनत्वेन जडवर्गादुत्कृष्टतत्तत्कृष्टतरः
 कारणात्मानारायणस्ततोऽप्युत्कृष्टतमं निरुपाधिचैतन्यं ' सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म विज्ञानमनंतं ब्रह्म ' इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धं तदेव नरोत्तमस्य निरस्ताविद्यस्य जीवस्य निष्प्रपंचपारमार्थिकं रूपमिति युक्तं तत्रोत्तमत्व
 विशेषणं । यथोक्तं । ' पिंडब्रह्मांडनेतृत्वाच्चरो जीवेश्वरावुभौ ॥ तयोश्च नयनाच्छुद्धं ब्रह्मापिनर उच्यते ॥ नरजानामपांकार्यं नारं ब्रह्मांडमिष्यते ॥ तद्यस्य वसतिस्थानं तेन नारायणो विभुः ॥ स्वा
 विद्यासूष्टिपिंडेन तादात्म्ययोगतो नरः ॥ स जीवः स परं ब्रह्म नरोत्तमपदाभिधम् ॥ तद्व्योतिर्कांगिरं नत्वा ततो व्याप्तस्तथैव सन् ॥ संसारजयिनं ग्रंथं जयनामानमीरयेत् ' इति । एवं च जीवा विद्याकल्पितत्वाज्जग
 तो मिथ्यात्वं ब्रह्मणश्च तत्र साक्षात्कृतिं प्रदत्वेन सत्यत्वं जीवस्य तद्विभ्रतत्वं चेति विषयो दर्शितः । अविद्यानिवृत्तौ तत्कृतस्य प्रपंचस्य त्रैकालिकबाधादात्यांतिक्यनर्थनिवृत्तिः प्रयोजनं । अर्थात्तत्कामोऽपि
 कारी । ग्रंथस्योक्तविषयस्य च ज्ञाप्य ज्ञापकभावः संबंध इति च दर्शितं । देवीं नरनारायणनरोत्तमत्त्वं प्रद्योतनीं सरस्वतीं च नमस्कृत्यैव ततो व्याप्तस्तथैव सरस्वत्या परमकारुणिकया जनबोधाया विदो
 जयं जयं नामेति हासोपमिति वक्ष्यमाणत्वाज्जयसंज्ञं भारतारख्यमिति हासं वा । ' अष्टादशपुराणानि नारायणस्य चरितं तथा ॥ काण्वैवेदं पंचमं च यन्महाभारतं विदुः ॥ तथैव विष्णुधर्माश्च शिवधर्माश्च शाश्व
 ताः ॥ जयेति नाम तेषां च प्रवदंति मनीषिणः ' ॥ इति भाविष्यवचनात्पुराणादिकं वा । ' चतुर्णां पुरुषार्थानामपि हेतौ जयोऽस्त्रियां ' इति कोशादप्यंवा सर्वपुरुषार्थप्रतिपादकं ग्रंथं शास्त्रैरकसूत्राभाष्यादिरूपमुदीरयेद्-

चारयेत् । अत्रलिङ्गमंगलाचरणस्यग्रथपाठेऽप्यावश्यकत्वं दर्शयितारचनारभेऽसुरातर्हर्षितं । नन्वेतन्नपठनोयंनव्याख्येयंचपौरुषेयत्वात्पुरुषेषुचमविप्रलंभकत्वयोःसंभवादित्येच । सर्वज्ञेषुवेदैक
प्रमाणेषुमन्वादिषुतदसंभवात् । पूर्वतंत्रेचस्मृत्यादिधर्मप्रामाण्यस्यसिद्धत्वात् । यस्यांतुस्मृतौलोभमूलकत्वप्रत्यक्षं दृश्यतेयथावैसर्जनहोमोयंवासोऽध्वर्युःपरिगृह्णातिइतितत्रास्वप्नामाप्यं । नत्वष्ट
काःकर्तव्याः प्रपाःकर्तव्या ऊर्ध्वपुंड्रमृदाकुर्यादित्यादीनां तासांलोभमूलकत्वाददर्शनात् । यांजनाःप्रतिनंदंति 'धन्वन्निवप्रपाअसि त्वमग्ने श्रोणामेकउदंकंगामवाजति' इतिमंत्रलिङ्गानुमितविधिमूलक
त्वाच्च । धन्वन्धन्वनिनिरुदकप्रदेशे । किमुश्रेष्ठःपल्लनाआर्भवात्रष्टुवन्तमित्यनुक्रमणिकायां किमुश्रेष्ठइतिसूक्तस्यचतुर्दशचंस्यऋभुदैवत्यस्यनवमदशम्यावेतेऋचौ 'आपोभूयिष्ठाइत्येको
अब्रवीदग्निभूयिष्ठइत्यन्योअब्रवीत् । वधर्यतींविबुध्यःप्रैकोअब्रवीदतावदंतश्मसौअपिंशत १ श्रोणामेकउदंकंगामवाजतिमांसमेकःपिंशतिसूनयाभूतम् ॥ आनिमुचःशरुदेकोअपाभरत्किंस्वित्पुत्रे
भ्यःपितरावुपावतुः' २ । अत्रऋभवाख्यदेवतास्तुतिव्याजेनश्रेयःसाधनानिविधयंते । हेऋभवःभवतामध्येएकःकश्चित्तीर्थाश्रयेणैवप्राप्तदेवताभावआपएवभूयिष्ठाउत्कृष्टतमाइत्यब्रवीदेवंगजादिभाषा
सदेवताभावोऽन्योऽग्निभूयिष्ठइत्यब्रवीत् । वधर्यतीं अवपूर्वाद्ध्रोविचप्रत्ययेभागुरिमेतेनाकारलोपेचेदंरूपं । स्वरादिपाठादव्ययत्वंनिपातत्वादाद्युदात्तत्वं । वधरित्यव्ययंपालनार्थं अवगत्यधारयती
तियोगात् । तदर्थंयतींगच्छतींचेतोवृत्तिदयांवहुभ्यःप्रमाणेभ्योनिश्चित्येकोदययैवप्राप्तदेवताभावःप्रकर्षेणाब्रवीत् । तेयूयंऋताऋतानिस्त्यान्येवैतान्यवादीनिदेवताभावप्राप्तिसाधनानिवदंतउपदिशंतो
यज्ञेषुचमसान्सोमयुक्तान्अपिंशतव्यभजंत । अत्रह्येवमुपाख्यायते । ऋभवोनामत्रयोदेवाएकंचमसमासेदुस्तत्रवह्निरपितद्रूपंगृहीत्वाआगतस्तेतमितसारूप्यात्पृथग्ज्ञातुमशकाएकंचमसं
चतुर्धाव्यभजंतेति । यदा सत्यवादिनामेवतीर्थादिफलदमितिकृतावदंतइत्यस्यार्थः । श्रोणामेकः हेऋभवःभवतामध्येएकःश्रोणांश्लक्षणांगामृदंगोपोचंदनादिरूपांतीर्थनिकटस्थामुख्यकर्मभूतां
प्रत्युदंकजलगौणंकर्मअवाजत्यवगमयति अंतर्भावितप्यर्थोयं श्रोणांगामुदकेनमिश्रयतीत्यर्थः । श्रोणांगारकचंदनादिरूपांवा । तथाएकःसूनयार्हिसयातत्कर्त्राआभूतमाहृतंमांसंगेरोचना
ख्यंपिंशतिपिनिष्ठउदकेनसहेतिशेषः । निमुचःनितरामस्तंगच्छतोदूर्ध्वधनस्याग्नेःसंबंधिशक्तृगोमयं शुष्कगोमयोर्ध्वभस्मेतियावत् अपाभरदपाहृतवान् । अत्राप्युदकेनसहेति
शेषः । व्यवहिताश्वेतिछंदसिव्यवाहितेनाप्युपसर्गेणक्रियायाःसंबंधः । ह्यहोभश्छंदसीतिहस्यभः । एतानिमेत्रपदान्यसंपूर्णार्थत्वात्स्वार्थलाभायब्राह्मणमपेक्षते । इषेत्वेजोःवेत्यादिमं
त्रवत् । तत्रयथा । इषेत्वेतिशाखामाच्छिनत्तिउज्ज्वेत्यनुमार्ष्टीतिब्राह्मणानुसारात् । हेशाखेत्वात्वाभिषेअन्वायच्छिनत्तीतिउज्जेषुशुभ्यःअनुमाज्मीतिव्याख्यातं । एवमिहापिवासुदेवोपनि
षद्ब्राह्मणतंत्रपुराणोपबृंहणानुसारादूर्ध्वपुंड्रार्थंश्लक्षणांमृदंजलेनमिश्रयेदितिवाख्येयं । तथाकालाग्निरुद्रवृहज्जावालाद्युपनिषद्ब्राह्मणतंत्रपुराणोपबृंहणानुसारात्त्रिपुंड्रकर्तुंनिमुचःशरुदपाभरदिति
चव्याख्येयं । एवमितरस्यापिपादस्यब्राह्मणमंत्रलिङ्गादुपबृंहणस्मृतिभ्यश्चाष्टकाप्रपाविधिवदनुमयं । तथाचश्रोणामितिपदस्यरकामितिःव्याख्यानेसौरशाकगणेशानारकमेवपार्थिवंद्रव्यं
पुंड्रार्थेतत्तत्तंत्रेविधीयते । वैष्णवानांपीतं शैवानांभस्मेति । अनेनतत्तत्पुंड्रविशेषोपलक्षिततत्तदेवताभजनेनापिदेवताभावप्राप्तुंवतीतिविधीयते केवलवैदिकानांतु श्रोणांश्लक्षणांमितिवाख्या
नेनत्रितयस्यापिसमुच्चयः 'स्नात्वापुंड्रमृदाकुर्याद्धृत्वाचैवतुभस्मना । देवान्विप्रान् समभ्यर्च्यचंदनेनसमाचरेत्'इतिस्मृतिभ्यः । अत्रगेरोचनाग्रहणंचंदनाद्यष्टगंधोपलक्षणार्थं । एतेषांविकल्प
समुच्चयपक्षाणांपितृपैतामहपरंपराक्रमेणव्यवस्थामाह । किंस्वित्पुत्रेभ्यःपितरावुपावतुरितिपुत्रहितार्थंयत्किंचिद्व्रतंपितरौमातापितरौपितृपितामहौवाउपेत्यस्वोक्त्यवतुःव्रतंसम्यक्परिपालया
मासतुः तदेवतस्यपुत्रस्य श्रेयःसाधनमित्यर्थः । एवंसत्यवादिनांतीर्थानियज्ञादयस्तंत्रमार्गेणसूर्याद्यन्यतमोपास्तिःकेवलवैदिकताचेतिदेवताभावप्राप्तिसाधनानीतिमंत्रद्वयतात्पर्यंसिद्धं । तस्मादस्मदादिभि
रल्पज्ञैर्दृष्टमूलमदृष्टमूलवामनुव्यासादिसर्वज्ञमणीतंस्मृतिजातंवेदवद्देविदांवचनमितिन्यायेनागमयितव्यंपठनोयंनव्याख्येयंचेति सर्वमनवद्यम् १

महतःशास्त्रस्यारंभे बहुविघ्नसंभावनया स्वोपास्यं वासुदेवं द्वादशाक्षरेण प्रणम्य 'यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशं ते महात्मनः' इत्युक्ते रीश्वरवत्परात्परगुरुं पितामहं परगुरुं नृपसिंघमरीच्यादीन् प्रजापतींश्च प्रणम्य हं प्रनुरभवं सूर्यश्चेत्यादिनां चामदेवदेवस्वकीयं ब्रह्मभावमयमात्मा ब्रह्मेति शास्त्रमनुसंधानः प्रत्यगात्मानमेव नमस्करोति औं नमः कृष्णद्वैपायनायैति । ततो विघ्नविनायकान् नमस्कृत्य सुखासीनानि तिष्ठति । अतः श्लोकेऽपेक्षितं पूरयति गद्येन । लोमहर्षणपुत्र इति । 'तोमानि हर्षयां चक्रे श्रोणायः स्वभाषितैः । कर्मणा प्रथितस्ते न लोमहर्षणसंज्ञया' इति कौर्मिनिर्णयः । पुत्र उग्रश्रवाः उग्रस्य गृसिंहतापनीयोपनिषत्प्रतिपाद्यस्य वस्तुनः श्रवः श्रवणं यस्य सः अधिगतोपनिषद्ग्रहस्य इत्यर्थः । सौतिः सूतं ज्ञातेरुत्पत्तिरुक्ता वायुपुराणे । 'वैश्वस्यनुपृथोयज्ञे वर्तमाने महात्मनः ॥ सुत्यायामभवत्सूतः प्रथमं वर्णवैकृतम् ॥ ऐन्द्रेण हविषा तत्र हविः शुक्रं बृहस्पतेः ॥ जुहावेन्द्राय देवेन ततः सूतो व्यजायत ॥ शिष्यहव्येन संपृक्तमभिभूतं गुरोर्हविः ॥ अधरोत्तरचारेण जज्ञे तद्वर्णवैकृतं इति । वर्णवैकृतमिति ब्राह्मण्यां क्षत्रियात्सूत इति याज्ञवल्क्योक्तं विलोमजत्वं । तस्य सूतस्यापत्यं सौतिः पौराणिकः पुराणे कृतश्रमः । नैमिषारण्ये । वाराहे 'एवं कृत्वा ततो देवो मुनिगौरमुखं तदा ॥ उवाच निमिषेणेदं निहतं दानवंबलम् ॥ अरण्येऽस्मिन् ततस्त्वेतन्नैमिषारण्यसंज्ञितम्' इत्युक्तरूपे । नैमिशेति पाठे तु वायवीये । 'एतन्मनोमर्षं चक्रमया सृष्टं विस्मृत्यते ॥ यत्रास्य शीर्यते नोमिः स देशस्तपसः शुभः ॥ इत्युक्त्वा सूर्यसंकाशं चक्रमसृष्ट्वा मनोमयम् ॥ प्रणिपत्य महादेवं विसर्जयति पतामहः ॥ तेषां पितृहृदराविशः प्रणम्य जगतां प्रभुम् ॥ प्रययुस्तस्य च क्रस्य यत्र नैमिष्यशी

औं नमो भगवते वासुदेवाय ॥ औं नमः पितामहाय ॥ औं नमः प्रजापतिभ्यः ॥ औं नमः कृष्णद्वैपायनाय ॥ औं नमः सर्वविघ्नविनायकेभ्यः ॥ लोमहर्षणपुत्र उग्रश्रवाः सौतिः पौराणिको नैमिषारण्ये शौनकस्य कुलपते द्वादशवर्षिके सत्रे १ सुखासीनान् भ्यगच्छद्ब्रह्मर्षीं संशितव्रतान् ॥ विनयावनतो भूत्वा कदाचित्सूतनंदनः २ तमाश्रममनुप्राप्तं नैमिषारण्यवासिनाम् ॥ चित्राः श्रोतुं कथास्तत्र परिवब्रुवन् तपस्विनः ३ अभिवाद्य मुनींस्तान्स्तु सर्वानेव कृतांजलिः ॥ अपृच्छत्सतपो वृद्धिं सद्भिश्चैवाभिपूजितः ४ अथ तेषु पविष्टेषु सर्वेष्वेव तपस्विषु ॥ निर्दिष्टमासनं भजे विनयालौमहर्षणिः ५ सुखासीनं ततस्तं तु विश्रांतमुपलक्ष्य च ॥ अथापृच्छत्पितृकश्चित्प्रस्तावयन्कथाः ६ कुत आगम्यते सौते कथायं विहृतस्त्वया ॥ कालः कमलपत्राक्ष संसृतपृच्छतो मम ७ एवं पृष्टोऽब्रवीत्सम्यग्यथा वल्लोमहर्षणिः ॥ वाक्यं वचनं संपन्नं स्तेषां च चरिताश्रयम्

यत ॥ तदनेन तेन विख्यातं नैमिशं मुनिपूजितम् इति तच्च वचनं द्रष्टव्यं । शौनकस्य शौनः सर्वविवेकद्विगति लीलावत्यां शौन एव शौनकस्तस्य । कुलपतेः 'एको दशहस्त्राणियो ब्रह्मद्विनाशभरेत् ॥ स वै कुलपतिः' इत्युक्ते लक्षणस्य । सत्रे ये यजमानास्त एव कृत्विजो यस्मिन् बहुकर्तृकैः तौ स सत्रसंज्ञः । यथोक्तं । 'बहुभ्यो दीयते यत्र तृप्यति प्राणिनो बहु ॥ कर्तारो बहवो यत्र तत्सत्रमभिधीयते' इति १ सुखासीनानिति । कर्मच्छिद्रेषु सुखं स्वरूपानंदं विचारयितुमासीनान् अभ्यगच्छन् आश्रममुत्थेन स्वयमेवेतेषां पुरः कथां वक्तुं कौतूहलितया गतवान् । 'नानाहूतोऽध्वरंगच्छेदन्यत्र तु कुतूहलात्' इत्युक्तेः । संशितव्रतान् सम्यक्श्रितं तीक्ष्णं त्वद्वाधारावदनास्कन्दनीयं व्रतं ब्रह्मचर्यादिके येषां तान् २ नैमिषारण्यवासिनामाश्रममनुप्राप्तं तं तपस्विनः परिवब्रुवन् रितिसंबंधः । अनुप्राप्त इति पाठे तु चरार्थं तमित्यध्याहार्यम् ३ तपोधनानां तपोवृद्धिरवमष्टव्याऽतस्तांस्तपोवृद्धिं पृच्छत् पृच्छेद्भिर्कर्मकत्वात् । तपोवृद्धानिति पाठे तपोऽपृच्छदित्यन्वयः ४ निर्दिष्टमिहोपविश्य तामिति दर्शितम् ५ प्रस्तावयन् चोद्धातयन् । प्राप्तवया इति पाठे वृद्ध इत्यर्थः ६ उपोद्धातमेवाह कुत इति । विहृतो नीतः ७ एवमिति । सम्यक्शब्दतः शुद्धं । यथावदर्थतः शुद्धं । वचनसंपन्नः शब्दप्रयोगकोशल युक्तः । तेषां चरिताश्रयं तेषां मुनीनां चादन्येषां राजादीनां च संबंधो नित्यानि चरितानि तेषां माश्रयभूतं वचनम् ८

भावितात्मभावोविशोभितचिदानां । सौतिरुवाच । जनमेजयस्यराजर्षेरित्यक्षराधिक्यमार्थं यत्तु 'जन्मनैवातिशुद्धेनशत्रूनेजितवान्यतः । एजुकंपनेधातुर्हिजन्मेजयइतिश्रुतः' इतिनिरुच्यचतुरक्षरंना
मेत्याहुस्तन्निर्मितं 'जनमेजयःपारिक्षितः' इतिश्रौताक्षरसंख्याविरोधात् जन्मशब्दस्यानुपसर्गत्वाच्चैडिपररूपं दुर्लभं । युक्तं तु जनशब्दपूर्वादेजृभ्रेजृभ्राजृदीसावितिदीभ्यर्थाण्यंतादेजेःखशितखशिमु
मागमेजनमेजयइति ९ पार्थिवेन्द्रस्यसमीपेकृष्णद्वैपायनप्रोक्तावैशंपायनेनकथिताश्चेतिसंबंधः १० विशंप्रजापातीतिविशंपोजनमेजयस्तस्यायनंगुरुत्वेनाश्रयभूतोविशंपायनःसएववैशंपायनः
स्वार्थेतद्धितः । यदा विरिवविर्जिवः पक्षिवद्देहांतरसंक्रमणात् शंपःसुखस्वपालकईशः तयोरयनमधिष्ठानंशुद्धब्रह्म तदधीतेतद्देदेतिवावैशंपायनस्तेनवैशंपायनेन । ताःश्रुत्वातद्देशगतवानस्मीतिसंबं
धः । महाभारतं । 'चत्वारएकतोवेदामहाभारतमेकतः ॥ महर्षिभिःसमागत्यतुलामारोपितंपुरा ॥ महर्षवाङ्मरवत्वाच्चमहाभारतमुच्यते' इत्युक्तलक्षणं तत्रसंश्रिताःसम्यक्श्रिताः सर्ववेदा
र्थगर्भाइत्यर्थः तत्पर्वमरुद्भ्यामित्यन्यत्रस्मृतोमत्वर्थीयस्तत्प्रत्ययोबाहुलकाद्भारतशब्दादपीतिज्ञेयम् ११ तीर्थानिजलप्राधान्यात्पुष्करादीनि आयतनानिस्थलप्राधान्याच्चैमिषादीनि १२ । १३

आदि.

अ०

॥ १ ॥

तस्मिन्सदसिविस्तीर्णेमुनीनांभावितात्मनाम् ॥ सौतिरुवाच ॥ जनमेजयस्यराजर्षेःसर्पसन्नेमहात्मनः ९ समीपेपार्थिवेन्द्रस्यसम्यक्पारिक्षितस्यच ॥ कृष्णद्वैपायनप्रो
क्ताःसुपुण्याविविधाःकथाः १० कथिताश्चापिविधिवद्यावैशंपायनेनैव ॥ श्रुत्वाऽहंताविचित्रार्थमहाभारतसंश्रिताः ११ बहूनिपंरिक्म्यतिर्थान्यायतनानिच ॥
समन्तपंचकंनामपुण्यंद्विजनिषेवितम् १२ गतवानस्मितदेशंयुद्धंयत्राभवत्पुरा ॥ कुरूणांपांडवानांचसर्वेषांचमहीक्षिताम् १३ दिदृशुरागतस्तस्मात्समीपंभवता
मिह ॥ आयुष्मन्तःसर्वएवब्रह्मभूताहिमेमताः ॥ अस्मिन्यज्ञेमहाभागाःसूर्यपावकवर्चसः १४ कृताभिषेकाःशुचयःकृतजप्याहुताग्नयः ॥ भवन्तआसनेस्वस्थाब्रवी
मिकिमहंद्विजाः १५ पुराणसंहिताःपुण्याःकथाधर्मार्थसंश्रिताः ॥ इतिवृत्तंनरेन्द्राणामृषीणांचमहात्मनाम् १६ ॥ ऋषयऊचुः ॥ द्वैपायनेनयत्प्रोक्तंपुराणंपरम
र्षिणा ॥ सुरैर्ब्रह्मर्षिभिश्चैवश्रुत्वायदभिपूजितम् १७ तस्याख्यानवरिष्ठस्यविचित्रपदपर्वणः ॥ सूक्ष्मार्थन्याययुक्तस्यवेदार्थैर्भूषितस्यच १८ भारतस्येति
हासस्यपुण्यांत्रथार्थसंयुताम् ॥ संस्कारोपगतांब्राह्मीनानाशास्त्रोपबृंहिताम् १९

१४ कृतेति । आसनेस्वस्थाभवंतोभवंत्वितिशेषः । आसतेइतिपाठेस्वास्थ्यं पृच्छतिकथांभस्तेतुमित्यर्थः अहंचपुराणादिष्वन्यतमंकिंनवोमीत्याज्ञापयतेतिशेषः १५ पुराणेति । 'सर्गश्चप्र
तिसर्गश्चवंशोमन्वंतराणिच ॥ वंशानुचरितंचेतिपुराणंपंचलक्षणं' इतिस्मृत्युक्तं । पुराणंपुरापिनवं वर्णपदानुपूर्वीविभ्रंशोपपत्तिकल्पंतदर्थानांसर्गादीनांसमानानामरूपत्वात् । 'सूर्याचंद्रमसौधातायथा
पूर्वमकल्पवत्' इतिश्रुतेः पुराणस्यसंहिताःधर्माश्रिताः कथादानमोक्षधर्माद्याः अर्थाश्रिताराजधर्माद्याः । नरेंद्राणांनलरामादीनामिति वृत्तमाचारप्रकारं ऋषीणांभृगवादीनां चात्पतिव्रतादीनाम् १६
सुरैर्ब्रह्मर्षिभिश्चयदभिपूजितं स्वस्वलोकेइतिशेषः १७ विचित्राणिस्वरूपतोऽर्थतश्चरम्याणिपदानि वाक्यादेरुपलक्षणं पर्वणिपौष्यपौलोमादीन्यादिसभादीनिवायत्रतस्य । सूक्ष्मातत्कर्थाअर्था
आत्मतत्त्वादयः । 'अचिंत्याःखलुयेभावानतांस्तर्केणयोजयेत् ॥ नाप्रतिष्ठिततर्केणगंभीरार्थस्यनिश्चयः' ॥ 'नैषातर्केणमतिरापनेया' इतिस्मृतिभ्यां । न्यायस्तत्प्रतीत्यनुकूलायुक्तिः वेदार्थैर्वेदता
त्पर्यायिष्यभूतैरर्थैर्भूतस्य १८ संस्कारोपगतांपदादिव्युत्पत्तिमतीं ब्राह्मीवाचं । 'ब्राह्मीगौभरतीभाषा' इत्यमरः । नानाशास्त्रैरुपबृंहितामुद्घोषितां शास्त्रांतराविरुद्धामित्यर्थः १९

॥ २ ॥

राज्ञोऽप्येतिशेषः २० वेदैश्चतुर्भिःसंयुक्तांचतुर्वेदार्थवर्ती । समितामितिपाठेतुल्यामित्यर्थः । पुण्यांश्रेयोर्वर्धिनीं पापभयापहं चित्तशोधिकां २१ भंगलाचरणपूर्वकंमुनिभिःप्रार्थितमर्थवक्तुंमति
 जानीते आद्यमित्वादिचतुर्भिः । हरिंनमस्कृत्यमहर्षेर्मतंप्रवाक्ष्यामीतिनुतीयचतुर्थयोरन्वयः अत्रभूवीजांकुरतरुफलपेमाःपंचईश्वरपुरुषाःशुद्धशबलसूत्रविराड्विष्णुसंज्ञाःनिरुपाधमायोपाधमाया
 कार्वापंचीकृतमहाभूतोपाधिपंचीकृतमहाभूतोपाधिपुरुषाकारमूर्त्युपाधिविशिष्टचैतन्यरूपाः । तत्रत्रोनत्रोद्दिशतिनमस्कार्यत्वेन आद्यंपुरुषंनिरुपाधिचैतन्यमीशानंमायिनंनुमहेश्वरमितिश्रुतिप्र
 सिद्धं पुरुहंत्यज्ञेपुरुषंभिबहुभिर्होतृभिर्हूतमाहूतं पुरुभिःसामगैःस्तुतं अर्घ्यंभिरिष्टंचेत्यपिद्वष्टव्यं । 'तद्यद्विदमाहुर्मयंयजामुंयजेत्येतस्यैवसाविस्त्रुष्टिः'इतिहिरण्यगर्भाख्येसूत्रेसर्वयष्टव्यदेवतात्मत्वश्रुतेः
 'यदेनमृग्भिःशंसंतियजुर्भिर्यजंति सामाभिःस्तुवंति'इतिस्मृतेश्च । 'पुरुहंत्यपुरुषंयिष्टं'इत्यमरः । एतदेवत्रयंयुक्तमेणविशिनष्टि व्यक्ताव्यक्तंसनातनमिति । व्यक्तंसूत्रात्माहविर्भोक्तृत्वफलप्रदातृत्वादियोगात्
 अव्यक्तंईशानःसुमित्रलययोःसर्वलयात्मत्वात् सनातनमखंडंइदंयमानं एतेनतस्मादव्यक्तमुत्पन्नमितिस्मृतेश्चेतरयोत्पत्तिमत्त्वेनलयोदर्शितः ऋतंयथाभूतं यथास्फटिकेस्वतःशुद्धेहिंगुलाश्रयत्वेरक्तत्वं
 तत्रैवस्फटिकांशमोषेपद्मरागतत्वंतत्रैवचंद्रिकायाभिर्द्वनीलत्वंचाध्यस्यते तथाचैतन्येमायायोगादीशत्वमीशोऽप्यविद्यायोगात्सूत्रत्वंसूत्रेऽप्यविद्यादाट्टादिराट्त्वंचाध्यस्यते तत्रोत्तरोत्तरापक्षयापूर्वपूर्वकृत
 परमर्तत्वाद्यःपुरुषएव । एकमितिमायाद्युपाधिहृतभेदनिरासः । अक्षरं अशोःसरन् व्यापकं तेनआकाशात्पृथिव्यादेरिवनास्मात्पृथगुपाधेरपिस्त्वमस्तीतिदर्शितं अतएवब्रह्मनिरवधिकबृहत्त्वाद्देशतः

जनमेजयस्ययांराज्ञोवैशंपायनउक्त्वाच ॥ यथावत्सकृष्टिस्तृष्ट्यासत्रे द्वैपायनाज्ञया २०

वेदैश्चतुर्भिःसंयुक्तांवासास्याद्भुतकर्मणः ॥ संहितांश्रोतुमिच्छामःपुण्यांपापभयापहाम् २१

॥ सौतिरुवाच ॥ आद्यंपुरुषमीशानंपुरुहंतंपुरुष्टुतम् ॥ ऋतमेकाक्षरंब्रह्मव्यक्ताव्यक्तंसना

तनम् २२ असच्चसदसच्चैवद्विद्वत्सदसत्परम् ॥ परावराणांसटारंपुराणंपरमव्ययम् २३

कालतोवस्तुतश्चपरिच्छेदशून्यम् २२ चतुर्थविराजमाह असचेति । यत्सदसत्परंसदसद्व्याकार्यकारणाभ्यांसूत्रेशाभ्यांपरमन्यत्सनातनारूपं तदेववस्तुविश्वंविराडूपमित्यर्थः । ब्रह्मैवेदंसर्वमित्यादिश्रुतेः ।
 किंभूतंविश्वं सत्तदृश्यमानत्वात् असच्च नेहमानास्तिकिंचनेति तत्त्वज्ञानबाध्यत्वश्रुतेः । नन्वाद्यंतयोरसतमध्येचसत्पटादिकदृष्टंनेत्याह असचेति । रज्जुरगवत्प्रतिभासमानमपिकालत्रयेऽपिनास्तीत्यर्थः
 फलोपमंपंचमविष्णुमाह परेति । परेसूत्रात्मानःअवरेविराडादिवटांताः बहुत्वमनंतशक्तिवसूचनार्थं तेषांछटारं नन्वंडांतरूपवत्तत्त्वकथंपरादिस्त्वत्त्वमतआह पुराणमिति । पुराऽपिनवं
 अनादिरेवसत्ब्रह्मांडांतश्चतुर्भुजेनरूपेणाविर्भूतोऽनंतशक्तिःपरिणतवीजगर्भफलमंकुरादीनामिवपरावराणांछटान्वतोत्यर्थः अतएवपरमव्ययमत्यंतंव्ययशून्यं । संसारस्यानंत्यात्तत्कारणीभूतस्यत
 स्यव्ययोनयुज्यतइत्यर्थः । ननुसोयमात्माचतुष्पादित्यादिनानिरुपाधितुर्यमतिपतत्येपरमात्मनस्त्रीण्येवसोपाधिकांनिरुपाणिविश्वत्तेजसप्राज्ञसंज्ञानिर्माडक्यादिषुश्रूयतेनतुचतुर्थमितिचेत् सत्यं ।
 तथापि । 'यएषोतरादित्येहिरण्यमयःपुरुषोदृश्यतेहिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेशः । अरश्म्यश्चाणवौतृतीयस्यामितोदिवीत्यादिप्रभुमितंहिरण्यवैश्व'इतिच्छांदोग्येपुरुषाकृतेब्रह्मणस्तल्लोकादेश्व्रवणात् । कौपीत
 किब्राह्मणेचपर्यंकस्थस्यब्रह्मणस्तेनसहसंवादादेश्व्रवणात्तदव्यस्तोतिगम्यते । आरण्यकेऽपिगंधमादनप्रवेशेधौम्यवाक्येमहामेकमाभागेत्यादिनामेरुपृष्ठेब्रह्मलोकादन्यंविष्णुलोकं'प्राच्यांनारायणस्थानं
 मेरावातिविराजते'इत्यादिना'स्थानमेतन्महाभागभुवमक्षयमव्ययं'इत्यंतेनयथेनोक्तविशेषणमामनंति तत्रैवचतत्प्राप्तानामनावृत्तिःस्मृता । 'तत्रगत्वापुनर्नेमलोकमायातिभारत'इति । स्थानांतरे
 भ्यश्चावृत्तिर्गीतासूक्ता । 'आब्रह्मभुवनाल्लोकाःपुनरावर्तिनोऽर्जुन'इति । इमावेवब्रह्मविष्णुलोकावभिधेय चिंतितंचतुर्येकार्यवाद्दरिदरित्यत्रछांदोग्येह्यचिरादिमार्गं प्रकृत्यश्रूयते स एतान्ब्रह्मगमयती-

—त्यत्र मानवः पुरुष उपासकान् कार्यं ब्रह्म प्रापयत्युत विष्णु वारुण्यं परमिति । प्राणो ब्रह्म केन्द्रं ब्रह्म स्वं ब्रह्मेति प्रकृत्य यदा चक्रे तदेव खंयदेव खंयदेव कमितिकखयोः भेदमुक्त्वा प्राणं चहास्मै तदा काशं चोचुरिति प्राणा काशा
 ख्ययोः कार्यकारण ब्रह्मणो रूपस्यात्वेनोपसंहारात् संशयः । तत्र परस्मिन् ब्रह्मणि 'न तस्य प्राणा उत्क्रांन्त्यत्रैव समवनीयंते' इति श्रुतिप्रसिद्धं परमार्थिकं गत्यभावमभिप्रेत्य कार्यं ब्रह्म वगतिमाप्यमिति पूर्वः पक्षः ।
 ॥ ३ ॥ दृश्यते परमिति सिद्धांतः । अस्मिन् पक्षे श्रुतिसूत्रयोः स्वारस्यं कतकेऽवर्गतव्यं । ईक्षतिकर्माधिकरणे भाष्येऽपि हि एव विधौ पूर्वोत्तरपक्षौ सर्वत्र दृश्येते । यत्तु कं परमेश्वरे हिरण्यश्म श्रुत्वा दिरूपश्रवणं नोपपद्यते इति
 तत्र ब्रूमः स्यात्परमेश्वरस्यापीच्छावशान्मायामयं रूपं साधकानुग्रहार्थमित्यादिना तद्वादिहान् पक्षेयं । तत्र पूर्वपक्षे क्लेशं इमं मानवमावर्तनावर्तत इत्यन्ते इममिति विशेषणान्मानवान्तरे आवृत्तिरिति । सिद्धांते
 तु 'न च पुनरावर्तत' इति श्रुत्यंतरात् 'यतो वा इमानि भूतानि जायंते' इति विदित्वा इदं उपपददर्शनाथ इत्यनानुवृत्तिरिति । कथं तर्हि भाष्ये सूत्रक्रममुल्लेख्य परं गतिमाप्यमिति शप्यकार्यमेव गतिमाप्यमिति सिद्धांतितं ।
 शृणु । नोव्योमापरोऽयदिति परव्योमाख्यस्याव्याकृताकाशस्य सर्वजगत्कारणस्यापि सृष्टेः प्राङ्निषेधश्रवणात्तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमितितदुत्पत्तिश्रुतेर्हिरण्यश्म श्रुत्वादिमतोऽपि कारणब्रह्मणः शुद्धापे
 क्षयाकार्यत्वं विवक्षित्वा तद्विषयत्वं गतिश्रुतीनां वर्णितं परशब्देन च शुद्धविबक्षित्वा तत्र गत्ययोगशब्दोऽस्ति इति । न च हिरण्यश्म श्रुत्वादिश्रवणं कार्यब्रह्म विषयमेवेति वाच्यं 'अतस्तद्धर्मोपदेशात्तद्
 हर उत्तरेभ्यः' इत्यादिन्यायैस्तस्य जगत्कारणत्वसिद्धेः । 'इयमेवर्गग्निः सामवागेवर्कमाणः साम' इत्यादिना क्रमसामात्मकत्वेन निरूपितस्य कृत्स्नस्याधिदैविकाध्यात्मिकप्रपञ्चस्य 'तस्यैकसामचगेष्णा
 विति' तदंगुलिपर्वमात्रत्वे केचन तस्माच्छास्त्रांत्यन्यायेन यदधीनं जगद्व्यापारवर्जमितरेषामुपासनासिद्धानां हिरण्यगर्भादीनामैश्वर्येन सहतेषां भोगसाम्यं यैतां देवतां सर्वाणि भूतान्यवन्त्येवं हैवं विदं सर्वाणि भूतान्यवन्ति' इ
 तिलिंगान्नम्यते यस्य 'सुभूमिं सर्वतोऽर्वाऽत्यतिष्ठद्दशांगुलं' इति घटादिभ्यो मृदइयइंद्रजालादेंद्रजालिकस्येव च विकारवर्तितदवर्तितरूपस्थितिश्च श्रूयते यल्लोकं प्राप्तानामनावृत्तिस्तद्भूतं चतु
 र्वेक्रेण सह मुक्तिराधिकारिकाणामनुकविद्याफलानां तल्लोकगतानामपि यावदधिकारं कल्पान्तरेऽप्यवस्थितिश्चेति श्रूयते तस्य विग्रहादिकं सर्वशास्त्रप्रामाण्यादभ्युपेयं अयमेव भगवत्पादौ वेदे दांतसा
 रेवन वृक्षदृष्टान्तेन स्थूलसूक्ष्मकारणोपाधिभेदेनात्र विधेयमष्टिवृष्टीप्रतिपाद्यसमष्टिर्वनदृष्टान्तेन प्रतिपादितः । किंच शुद्धे ब्रह्मणि प्रणिधायमानं चित्स्थूलसूक्ष्मक्रमात्सर्वविदात्मनि प्रविलापयेदिति पं
 चोत्तराणां क्रमेण स्वाभाविकपरिच्छेदाभिमानं त्यक्त्वाऽहमेवेदं सर्वोऽस्मीति मन्यते । सोऽस्य परमोलोक इति शास्त्रीयसार्वात्म्याभिमानयुक्तं व्यक्तभावनाभितरेण सह साकर्तुमशक्यं 'अव्यक्ता
 हि गतिर्दुःखं देहवाङ्मिरवाप्यते' इत्युक्तेः देहवद्भिर्देहाभिमानवद्भिः । तस्मात्भावनामयं प्रणिधानमयं चेति द्विविधमपि ध्यानं शुद्धं वस्तुप्रतिपत्तिरावश्यकं । तत्राद्यं नष्टविनाशवदसन्निहितविषयं पुरुष
 व्यापारतंत्रं तेन वशीकृतं चित्क्रमशो मूर्त्यकारतः प्रख्याव्याव्यक्तमात्रां लवो भूत्वा विराडादौ कारणब्रह्मणि विचित्रप्रणिध्यात् । अयमेव ध्यानक्रमः श्रीमद्भागवतादिसर्वपुराणेषुक्तः । प्रणिधानं
 च वस्तुतत्त्वविषयं पूर्वोक्तं सृष्टिकृष्टांतेन आत्मन्यध्यस्तस्या विराडादित्रयस्य रज्जुसर्पस्येव च चित्स्थिरीकरणेनाधिष्ठानभूतशुद्धवस्तुदर्शनेन प्रविलापनकरणं तत्तद्दर्शनं दग्धे धनानलवत्स्वयमुपशान्तं चे
 त्सुषुप्तिरूपाकाविदानं दावस्थाविर्भवति । सा च श्रूयते 'यथानिर्निधनो वह्निः स्वयोनौ वृषाम्यति । एवं वृत्तिश्च चित्तं स्वयोनौ वृषाम्यति' इति । तत्रादौ कृत्वा दौ यद्यपि प्रणिधानगोचरे मेव
 रूपत्रयमुक्तं तथापि मंदाधिकारिणां भावनागोचरमपि चतुर्थसोपाधिकमैश्वर्यरूपं श्रुत्युक्तं प्रत्याख्येयं । नन्वस्य नित्यत्वे तल्लोकादिकमापे नित्यं वाच्यं तथा च सृष्टेः प्राक् 'सदेवतोऽयमेवमसीदिकमेवा
 दितोयम्' इति त्रिविधभेदशून्यसन्मात्रसद्भावो धारणविरुद्धेतेति चेन्न व्यवहारपरमार्थदृष्टिभ्यामुभयोपपत्तेः । तथाहि । 'न रूपमस्येह तथोपलभ्यते नांतः न चादिन च स प्रतिष्ठा । अश्वत्थ
 मेन सुविरूढमूलमंगशस्त्रेण दृढेन चित्त्वा' । अस्यार्थः 'न रूपमस्य नांतोऽस्य चित्त्वेन निति चेश्वरः । इंद्रजालोपमत्वेन भवाश्चर्यं न्यरूपयत् १ सम्यग्दशावीक्ष्यमाणं रूपं नास्योपलभ्यते' ।

एतत्प्रयोक्तुर्नित्यत्वादयमाद्यंतवर्जितः ॥ २ ॥ रज्जुसर्पसमस्यात्युच्छाज्जानोद्भवत्वतः ॥ प्रतिष्ठास्यल्यस्थानानास्ति कुंभस्य मूयथा ॥ ३ ॥ अस्य दैतेन्द्रजालस्य यदुपादानकारणम् ॥ अज्ञानंतदुपा
 श्रित्य ब्रह्मकारणमुच्यते ॥ ४ ॥ इत्येवंवार्तिकाचार्यैरुपचारात्परात्मनः ॥ उक्तेपादानतातस्मादप्रतिष्ठोभवद्भुमः ॥ ५ ॥ दुःस्वप्नइवसंसारः संगमात्रेण दुःखदः ॥ तमसंगसिनाच्छित्त्वाप्रयाहिपरमं
 पदम् ॥ ६ ॥ नित्यंबद्धदशमिन्द्रजालं शुद्धदशांस्त्वित्त्वम् ॥ कालत्रयेऽपि नास्तीति न्यायमत्रापि योजयेत् ॥ ७ ॥ प्रवाहनिर्त्यजगदित्याहुर्मिमांसकाः स्फुटम् ॥ व्यवहारे भाट्टनयो ह्यस्माकमपि संमतः
 ॥ ८ ॥ नकार्यत्वादनित्योऽर्थनंदनं दनविग्रहः ॥ उपचाराद्विकार्यस्वतंत्रपौराणिकाजगुः ॥ ९ ॥ देवानां कार्यसिद्धचर्यमाविर्भवतिसायदा ॥ उत्पत्तेरिति दालोके सानित्याप्यभिधीयते ॥ १० ॥
 दुर्गाविनायको विष्णुर्भवो भानुरीति हि हि ॥ नामरूपांतराण्यस्य शुभमः पार्थसारथे ॥ ११ ॥ वेदान्तेष्वपि नित्यत्वं स्वादीनां व्यावहारिकम् ॥ सिद्धवत्कृत्यदृष्टांते कीर्त्यते हि परिस्फुटम् ॥ १२ ॥
 तथा ह्याकाशवत्सर्वगतश्च नित्यइत्याकाशात्मनोर्दृष्टांतदाष्टीतिकयोः सर्वगतत्वनित्यत्वे संगच्छेते ॥ अन्यथा द्वयोरेषां सत्यत्वे सर्वगतत्वस्यैवासांभवइत्यास्तांतावत् ॥ ततश्च यथाऽस्मादादिस्मृति काले सयदास्व
 पितितदैवं वाक्सर्वैर्नामिभिः सहाप्येति चक्षुःसर्वैरूपैः सहाप्येतीत्यादिना श्रूयमाणेऽपि सर्वनामरूपप्रलये इतरेषां व्यवहारो न विच्छिद्यते ॥ एवं ब्राह्मणप्रलयकालेऽपि वैकुण्ठवासिनामिति ॥ सदेव सोम्येत्यादि
 कमपि 'आदावन्ते च यच्चास्ति वर्तमाने पितृचया' इति न्यायेन नेह नानास्ति किंचनेति श्रूयमाणस्य व्यवहारकालेऽपि प्रपंचासत्त्वस्य प्रदर्शनार्थं ननु कादाचित्कस्य तदसत्त्वस्य ज्ञापनार्थं ॥ नासतो विद्यते भावइत्यस
 दुत्पत्तिनिषेधात् ॥ नांतोन चादिरिति गीताविरोधाच्च ॥ तस्मादखंडदंडायमानेन्द्रजालतुल्यस्य जगतो दर्शनार्थं ननु एवोदयलयावित्यभिप्रायेण सृष्टिश्रुतयइत्याकाशव्यावहारिकं विष्णुमूर्त्यादरे पितृनित्य
 त्वमिति सिद्धं ॥ परमार्थस्तु न निर्विशेषचिन्मात्रादन्यकालत्रयेऽप्यस्तीति दिक् ॥ 'रज्ज्वज्ञानात्सर्पभीतिपातक्षतामिव क्रमात् ॥ आत्माज्ञानादहंसंगक्रियादेहंसमुत्थितम् ॥ १ ॥ घृतवल्लीयते
 सुमौ वासनामात्रदेहकः ॥ बोधे सहन्यते चैव पुनः पुनरहंभ्रमः ॥ २ ॥ अहंतद्वासनाधारानाज्ञाने सति शाम्यति ॥ संगक्रियादेहचक्रं नानष्टेऽहं विनश्यति ॥ ३ ॥ रज्जुज्ञानाद्भयं नश्ये
 ज्ञतुपातोद्भवक्षतम् ॥ आत्मज्ञानात्तथासंगे ननु कर्मोद्भवपुः ॥ ४ ॥ यावत्कर्मवपुस्तदवद्यावदेहश्चिच्छति ॥ तावत्कर्माहंभ्रमश्च वर्तते तद्गधवस्त्रवत् ॥ ५ ॥ तत्रैवं सति कर्मोत्थं कर्म
 नाशात्मनश्च यति ॥ अकर्मजंतु बोधेन बाध्यते न तु नश्यति ॥ ६ ॥ एवं श्रौतृण्ये देहोऽयमकर्मोत्थो न नश्यति ॥ ७ ॥ बोधेन बाध्यते चैव स्वप्ने दृष्टइवेश्वरः ॥ ७ ॥ अन्योन्यबाधकौ जाग्रत्स्व
 श्वात्मनिकल्पितौ ॥ नोत्पद्येते न नश्येते रज्ज्वांसर्पस्त्रजाविव ॥ ८ ॥ आत्मैव हीश्वरोऽस्माकंधीदर्पणपृथक्कृतः ॥ धीनाश एव तद्बाधः कार्यत्वाच्चाश्रयनश्रयति ॥ ९ ॥ नन्वैश्वर्यम
 कार्यत्वाच्च न श्येत्यत्यगत्पत्नः ॥ बाह्यबाधस्तु तस्य स्यान्मायाबाधेन सर्वथा ॥ १० ॥ अत्रोक्तं वार्तिकसारे ॥ 'ब्रह्मत्वादेव जीवस्य भ्रान्तजीवत्ववारणात् ॥ वशित्वाद्या ब्रह्मधर्माः शिष्यंते
 ऽतोऽयं हीश्वरः ॥ ११ ॥ निवृत्तत्वाज्जीवधर्माभासं तेनैव कस्यचित् ॥ अनिवृत्ताईशधर्मा अकर्मापादिनत्वतः ॥ १२ ॥ भ्रांतिते त्वीश्वरस्यापि बुद्धानां च स्वबुद्धितः ॥ ईश्वरस्य ततो
 धर्माः संतु न त्विह विस्मयः ॥ १३ ॥ तिष्ठत्स्वपीशधर्मे बुधर्माणामाधिक्यत्वतः ॥ ईशो निर्धर्मको बोध्यो विमुक्तचर्यं मुमुक्षुभिः' इति ॥ प्रपंचस्तु तत्रैव द्रष्टव्यः कस्यचिद्दिदेहमुक्तादेः अयंचेश्वरोऽयम
 'तं यथा यथोपासते तथेति प्रेत्य भवति' इति श्रुतेस्तद्वाचनावतांतसाख्यप्राप्तिः कीटभृग्न्यायेन भवति न तु तदैक्यप्राप्तिरिति व्युत्पादितं वेदांतकते ॥ केचित्तु पूर्वोक्तमनःप्रणिधानात्मकध्यानसंप्रदायानभि
 ज्ञा एतल्लोकप्राप्तिरेव मुक्तिरयमेवेश्वरो न समष्ट्याख्योऽन्यईश्वरोऽस्तीति वदन्ति ॥ ते सर्वशास्त्रप्रसिद्धं मुक्तैर्द्वैतादर्शनं बाधमानाः स्वाप्ययसंपत्त्येति त्यादिन्यायेन न हि द्रष्टृदृष्टो विपरिलोपो विद्यते ऽविनाशित्वाच्च तु
 तद्विद्वितीयश्च स्तिततोऽन्यथा द्विभक्तं पश्येति सप्तिकैवल्ययोरविशेषाद्वैतादर्शनं श्रवणेन च विरुध्यन्ते ॥ अनयैव च श्रुत्याद्वितीयाभावाद्वैतादर्शनं न तु दृग्लोपादिति वदंत्याद्वैतस्येन्द्रजालतुल्यत्वं दर्शितं ॥ तेन

॥ ४ ॥

11 8 11

अ०

॥ २ ॥

साः स्वामिनस्त्रक्चंदनमुकुटादिनाऽलंकृत्येवमहं पार्थिवं नंदनं दनविग्रहं भूषयेयमित्यर्थः अनगाः निषिद्धाचरणवर्जितः । ननु चेतनो ह्यलंक्रियमाणः सद्यः फलं ददाति किमचेतनाया लंकरणेनेत्यत आह
भूषयेयमिदं ननु व्यराजाद्यपेक्षया अधिकं द्रव्यादिकं नयति भक्त्या प्रापयतीति भूषितस्तस्मै भूषये अचेतनोऽप्ययं सर्वान् कामान् दास्यतीति भावः । ननु दृष्टविरुद्धमेतत् न हि प्रतिमाराधनेन धनं प्रतिमातः
प्राप्यत इत्यत आह अचेतयदिति । अर्थः भुक्तिमुक्तिकामैरभिगम्यः स्वामी देवः प्रतिमादिरूपः अचितश्चेतनारहितान् सर्वान् पिंडान् चेतय चेतनायुक्तान् करोति अहल्यावत् । भूतनिर्देशश्छांदसः । अयं
भावः । देहद्वयप्रतिमायामपि तत्राभावनावा ता चैतन्यं स्पष्टमुपलभ्यते प्रसिद्धं चैतत्प्रतिमोन्मेषणं मंत्रशास्त्रे उपाख्यायते च पुराणादौ । तस्मात्प्रतिमायाश्चेतनाधिष्ठितत्वेन चेतनस्य च सर्वपुरुषपर्वतकत्वेन
ततः फलसंभावनास्तीति । एवं परमेश्वरेश्रोमाद्यवादिप्रतिमारूपे सर्वपुरुषार्थप्रदेस्य पिकवितरो बुद्धिमत्तरो जेनो गृत्संप्राणं 'प्राणो वै गृत्सः' इति श्रुतेः प्राणवन्तं जो वन्तं राजादिं राये धनार्थं जुनाति अनु
सरति नानाविधैः काव्यैः भुद्रं प्रभुं प्रस्तौत्य होदौ भाग्यमस्येति श्रुतिरुक्ता इडं मंदानां क्रोशति । कवितमस्तु परमेश्वरमेव नंदनं दनापरपर्यायं समस्तपुरुषार्थकामः शरणो कुर्यादिति भावः तस्माद्युक्तमुक्तं परावरा
णां स्वरूपमिति २३ मंगल्यं मंगलावहं मंगलं स्वरूपेणैव । 'एष ह्येवानंदयातोति आनंदो ब्रह्म' इति च श्रुतिभ्यां । 'विष्णुं यज्ञात्मानं यज्ञो वै विष्णुः' इति श्रुतेः । वरेण्यं वरणीयं भोगमोक्षकांक्षिभिरवश्यमादर
णीयं अनघमार्गतुक्तदोषास्पर्शिनं । शुचिं स्वभावशुद्धं । शिवमिति पाठे 'शिवमद्वैतं चतुर्थमन्यते' इति श्रुतिप्रसिद्धं निर्गुणं । हृषोके शं हृषोकाणि भद्रियाणां मोक्षितारं । चराचरगुरुंचराचराणां गुरुं विद्याप्रदम
त एव हरिं संसारहरणम् २४

विष्णोर्विभूतिपालनकर्मप्रधानामश्व्यतामाह पुरुषश्चेति । यमस्त्यकूममैराडादिविग्रहं ३४ स्थाणोर्विभूतिःसंहारकर्मप्रधानाआह यक्षाइति । ततोब्रह्मांडाद्ब्रह्मण्याद्याःकृत्स्नसंसारसंहारकज्ञान
प्रधानाः ३५ आपइत्यादिकंषट्कंवह्निपुरुषयोरप्युपलक्षणं दिशःधौरित्येताभ्यांतदभिमानिनौचंद्रसूर्यौगृह्यते अंतरिक्षमाकाशः एतच्चमूर्त्यष्टकंस्थाणोरेवविभूतिः ३६ संवत्सरादिःकालोऽपि
संहारकत्वात्स्थाणोरेवविभूतिः यच्चान्यदपिदृष्टंश्रुतंवातत्सर्वतएवांडात्संभूतमितिपूर्वेणसंबंधः ३७ यदिदंदृश्यते बाह्यरूपादि आंतरंवाहंकारतद्धर्मसुखदुःखादिसाक्षिदृश्यं तत्सर्वयुगक्षयेकल्पांतपुनः
संक्षिप्यतेकूर्मांगवचिरोभवतिस्वाधिष्ठानेब्रह्मण्येवशुकाविवरजतं ३८ प्रतिकल्पंस्पृष्टेःसमाननामरूपत्वमाह यथेति ३९ कल्पानामानंत्यमाह एवमिति । अनाद्यंतंपरमात्मावगत्यवसानं ४० एवंपिंडब्र
ह्मांडात्मिकांजडसृष्टिमुक्त्वातदभिमानिचेतनसृष्टिमाह त्रयस्त्रिंशदिति । शाकल्यब्राह्मणे त्रयश्चत्रीचशतात्रयश्चत्रीचसहस्रेत्याद्युपक्रम्यमहिमानएवैषामेतेत्रयस्त्रिंशदेवदेवाइत्युक्तेत्रयस्त्रिंशदेवदेवास्तावन्ति
शतानिसहस्राणिवातेषामेवविभूतिरित्यर्थः तेचाष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादित्याः इंद्रःप्रजापतिश्च तत्रवसवःपृथिव्यग्नीअंतरिक्षवायु आदित्यदिवौ चंद्रोनक्षत्राणिच रुद्राएकादशेंद्रियाणि
आदित्याद्वादशमासाः इंद्रःपर्जन्यः प्रजापतिर्यज्ञः एतेषामभिमानिनश्चेतनाअत्रविवक्षिताः शरीरसृष्टेःप्रागुक्त्वात् सोयंसृष्टिसंक्षेपः विस्तरस्त्वन्यत्रोक्तः 'तिस्रःकोटयस्तुरुद्राणामादित्या

पुरुषश्चाप्रमेयात्मायंसर्वरूपयोविदुः ॥ विश्वेदेवास्तथादित्यावसवोऽथाश्विनावपि ३४ यक्षाःसाध्याःपिशाचाश्चगुह्यकाःपितरस्तथा ॥ ततःप्रसूताविद्वां
सःशिष्टाब्रह्मर्षिसत्तमाः ३५ राजर्षयश्चब्रह्मःसर्वेःसमुदितायुणैः ॥ आपोद्यौःपृथिवीवायुरंतरिक्षंदिशस्तथा ३६ संवत्सरर्तवोमासाःपक्षाहोरात्रयःक्रमात् ॥
यच्चान्यदपितत्सर्वसंभूतंलोकसाक्षिकम् ३७ यदिदंदृश्यतेकिंचिद्भूतंस्थावरजंगमम् ॥ पुनःसंक्षिप्यतेसर्वजगत्प्राप्तेयुगक्षये ३८ यथर्तावृत्तुलिंगानि
नानारूपाणिपर्यये ॥ दृश्यंतेतानितान्येवतथाभावायुगादिषु ३९ एवमेतदनाद्यंतंभूतसंहारकारकम् ॥ अनादिनिधनंलोकेचक्रंसंपरिवर्तते ४० त्रय
स्त्रिंशत्सहस्राणित्रयस्त्रिंशच्छतानिच ॥ त्रयस्त्रिंशच्चदेवानांसृष्टिःसंक्षेपलक्षणा ४१ दिवःपुत्रोबृहद्भानुश्चक्षुरात्माविभावसुः ॥ सवितासक्रुचोकोऽर्कोभानु
राशावहोरविः ४२ पुत्राविवस्वतःसर्वेसह्यास्तेषांतथावरः ॥ देवभ्रातृनयस्तस्यसुभ्राडितिततःस्पृतः ४३

नांशस्मृताः ॥ अग्नीनांपुत्रपौत्रंतुसंख्यातुंनैवशक्यते'इति ४१ कतमएकादेवतेतिप्राणइतिसब्रह्मेत्युपसंहारेतत्रैवोक्तमेकंस्मृत्वात्मानंचेतनंविद्वत्स्वातद्भिभूतयोऽन्येचेतनाइत्याह दिवःपुत्रइत्यादि
नासुविस्तरादित्यंतेन । दिवोनानारूपेणघोतमानायामायायाःपुत्रइवपुत्रे,गर्भस्थत्वात् मायायांचित्प्रतिबिंबःस्मृत्वाभेत्यर्थः तस्यैवावयवाबृहद्भान्वादयएकादशसमनस्केंद्रियाधिष्ठातृदेवता । दि
ग्वातार्कप्रचेतोऽश्वहर्द्दीर्घोऽंभ्रमित्रप्रजापतिबृहस्पतिर्संज्ञाअप्यत्रसूर्यपर्यायैरेवाभिधायंते सूर्यआत्माजगतस्तस्युपश्रुतेस्तद्भिभूतयोऽन्यादेवताइतिस्मृतेश्चदिगादोनांसूर्योविभूतित्वात् । सबृहत्सभानुः
सचक्षुरितिप्रत्येकंतच्छब्दःसंबध्यते अत्रबृहदादिपदार्थस्तु 'बृहदचोममयत्वेनश्रोत्रमिंद्रियमुच्यते ॥ द्रव्याणांभासनाद्भानुशब्देनोक्तंत्वर्गिंद्रियं ॥ १ ॥ चक्षुःप्रसिद्धमात्मानुमेयस्त्वादसर्गोर्द्रियं ॥
वागग्निदेवत्वेनविभावसुपदोदिता ॥ २ ॥ कर्मणांप्रसवात्पाणामतोसवितृशब्दितौ ॥ विशिष्टगतिमत्त्वादप्यर्कःपादेंद्रियंमत्तं ॥ ३ ॥ उपस्थस्याहचोकाख्येऋचांसर्वगतेजसां ॥ संगमोर
तिकालेत्रेत्येवमेवमरोचिकः ॥ ४ ॥ वायुराशावहःप्रोक्तोभासनादवनाच्चसः ॥ भानूरविश्चोच्यतेतौप्राणपांयुपदोदितौ'इति ॥ ५ ॥ ४२ पुत्राःप्रतिबिंबाः विवस्वतःसूर्यवत्सर्वावभासकस्यचै
तन्यस्य । यद्वा विशेषणवस्तेआच्छादयतिसर्वज्ञेयंव्याभोतोतिविबोज्ञानंतद्वान् आजानसिद्धज्ञानवान्ब्रह्मा 'ज्ञानममतिमंयस्यवैराग्यंचजगत्पतेः ॥ ऐश्वर्यचैवधर्मश्चसहसिद्धंचतुष्टयं'इतिस्मृतेः ।—

तस्य पुत्र्यपि भार्या भूताद्योः । 'प्रजापतिर्वैष्वाङ्मुहितरम्यध्यायदिवमित्यन्य आहुः' इति श्रुतेस्तस्यामुत्पन्नावृहद्भान्वाद्य इति ज्ञेयं । पुराविवस्वत इति पाठो विवस्वतः संबंधीदिवः पुत्र इति योज्यं । महानेवम
होमनुः स्वार्थेऽप्युच्यते तेषामध्येवरः श्रेष्ठो बुद्धितत्त्वाभिमानित्यर्थः तस्य तनयो देव आदौ वैश्वं त्रिभुजं जेतुं दीप्यते इत्यहंकारो देव आदौ । अहमिदं पश्याम्यहमिदं शृणोमीत्याद्यनुभवात् । तस्य पुत्रः सुभ्रादभौ
तिर्कमनस्तद्धि संकल्पविकल्पात्मकं सत्सर्वविषयप्रकल्पकं तद्विषयरूपेण सुतरां स्पष्टं प्राजते इति सुभ्रादपदवाच्यं यथोक्तमक्षपादैः 'रूपादयो विषयाः संकल्पकृताः' इति । रत्नगर्भस्तु तत्र सृज्यसंहाययोरतिवा
हुल्युवक्तुं तन्मध्ये वक्षेपतो देवानां सृष्टिमाह त्रयस्त्रिंशदिति । त्रयस्त्रिंशद्यानि तान्येव शतानि विदुः त्रययुक्तानि पुनस्तान्येव त्रयस्त्रिंशत्सहस्राणि च विदुः त्रययुक्तानि तदा त्रयस्त्रिंशत्कोटय इत्यर्थः देवानां सृष्टिः सृज्य
माना देवाः । रुद्राभिहितो भावो द्रव्यवत्प्रकाशत इति न्यायात् । यद्वा त्रयस्त्रिंशाधिकशतत्रययुक्तषट्त्रिंशत्सहस्राणि देवानां संक्षेपतः । तत्र तावद्ब्रह्मणो जन्मसमनंतरमेव प्रथमकल्पे सृष्टिक्रममाह दिवः पुत्र इत्या
दिना अतएवैतत्कल्पीयसूर्यवंशसृष्टिक्रमविरोधो नाशङ्कनीयः । दिवः पुत्र इत्येकं नाम दिवः पुत्रादयो द्वादशविवस्वतः सूर्या जाताः नकारलोपश्छांदसः तेषां संहोऽवरः कनिष्ठः मरु इति च पाठः तस्य पृथक्
निर्देशो वंशकरत्वात् तेष्यः सहाय्यं तेष्य एवायमेतत्कल्पीयकुरुवंशादिसदृशस्तस्मिन्कल्पेऽप्येषां वंशानां संभवात् अतएव यदुभरतययातिवंशानां पृथगुपादानं यद्वा तेष्य एवेदानीमिहोत्पन्ने तेष्यः कुरुवंश
दय इत्यर्थः । विमलबोधव्याख्याऽत्र दिवः पुत्र इत्यारभ्य संभूता बहवो वंशा इत्येतेन । ननु द्वौ वंशौ राज्ञा मिहोक्तौ सूर्यवंशश्चंद्रवंशश्च तत्रादित्यवंशस्तावत् ब्रह्मणो मरीचिर्मरीचिः कश्यपः कश्यपादिवस्वान्विवस्व
तोमनुर्मनोरिक्ष्वाकुरिक्ष्वाकोर्विकुक्षिः स एव शशादस्ततः काकुत्स्थस्तस्मादनेनास्ततः पृथुः पृथोरार्द्रस्ततो बृहद्भस्वस्तस्मादुधुमारादयो यावन्मरुत्त इति तावदादित्यवंशः । सोमवंशस्तावत् ब्रह्मणोऽत्रिरत्रेः
सोमः सोमाद्बुधस्ततः पुरुर्वाः पुरुर्वस आयुरार्योर्नहुषस्ततो ययातिर्ययातेः पुरुप्रभूतपोयावदेव वज्रपुत्र इति । एतौ दौ राजवंशौ ततः केऽमी दिवः पुत्रादयो राजानः तथा पुराविवस्वतश्चेति न संगतं विवस्वतः
पूर्वकश्यपस्ततः पूर्वब्रह्माततश्च कथमुच्यते पुराविवस्वतश्चेति तथा सुभ्राजश्च त्रयः पुत्रादशज्योतिरादय इत्यपि न संगतं तेहि दशज्योतिरादयः पार्थिवा उभयोरपि वंशयोः पुराणेतिहासादिपुनश्च्यते । अत्रोच्यते ।
काचिदसंगतिर्नात्र तत्र दिवः पुत्रस्तावदादित्य एव स्वरश्मिभिर्दिवः पूरणात् बृहद्भानुरपि स एव बृहंतो विष्वक्पकाभानवोऽस्येति चक्षुर्विष्वक्प्रकाशकत्वादात्मा च स एव सहिब्रह्मज्योतिरित्यागमप्रामाण्या
दिभावसुश्रस एव ऋतुषु विविधप्रकारारभसयोरस्य सविता च स एव ऋतुक्रमेण लोकोपकारार्थं सलिलगर्भं प्रसवात् मरीचिकः स एव लोकोपकारार्थं मरीचो नूकायति कीर्तयति प्रकाशयतीति यावत् मरीचिभिः
सहस्ररश्मिभिः कोट्यंत इति वा अर्कः ऋमृगतौ स्मृतो धातुरस्य कप्रत्यये गुणः । आह च 'ऋमृगतौ स्मृतो धातुस्तस्मात्कप्रत्ययः स्मृतः । गतो यस्मात्परो नास्ति तस्मादकः स उच्यते । भानुः स एव लोकोपका
रार्थं भाः नौ तिप्रस्तौतीति आशावह इति लोकानामाशामावहत्याराध्यमानः सफलीकरोति रविरिति । 'अवेति रक्षणे धातुः प्रत्ययेऽस्य रुडागमः । अवति त्रीनिर्माल्लोकांस्तेनासौरविरुच्यते' इति । पुरेति ।
पुराकल्पे एते दिवः पुत्रादयः पुंशब्दविवस्वतो वाचकाः पठ्यंते पुराकल्पविद्धिः तेषां शब्दानां मध्येऽवरोजघन्यो मह्यशब्दः मह्यशब्दोऽपि गर्भधारकवाचकतया पावनाद्वा अनघतया पठ्यते महोमहीगर्भाधायक
त्वात् उक्तं च 'पौषस्य ऋणसप्तम्यां मह्यसह भवेद्भविः । देव आदूतनयस्तस्य' इति तस्य मह्यानंतरं देवान् प्राजयति रश्मिभिः तनयो विस्तारकः तस्मादन्तरं सुभ्राडिति सुष्ठु शीलः पुत्रः सुभ्राजसोऽनंतरं त्रयः
पुत्रादशज्योतिरादयो ह नक्षत्रतारकाप्रकाशकारश्मयः प्रादुरासन् ते च पूरणाज्जगत्स्त्राणां दापावनाद्वा नघयान्ति तावत् पुत्रा उच्यंते बहुशश्चास्य वामीये सुक्ते पुत्रशब्दो रश्मिपुटो विस्तराति शयाज्जप
ठ्यते अत्र दशशतसहस्रशब्दारश्मिबहुत्ववाचकास्तेभ्योऽयं कुरुवंशश्चेत्याद्युच्चावचो भयवंशप्रभवराजाभिधानमस्तु सूर्यस्यैवो भयवंशहेतुत्वकथनपरं । तथाहि आदित्यान्मनुर्मनोरिक्ष्वाकुरित्या
दिपौत्रः सूर्यवंशः तथाऽऽदित्यान्मनुर्मनोरिडाडितः पुरुर्वा इत्यादिना दौहित्रः सोमवंश इति । अतएभिः श्लोकैरादित्यस्तुतिभिस्तन्मूलकत्वं कथितं । उक्तं च 'आदित्यमूलमखिलत्रैलोक्यं यदुनंदन ।
भवत्यस्माज्जगत्सर्वसदेवासुरमानुषं' इत्यादिसर्वमवदातम् ४३

दशज्योतीषि 'धूम्राऽचिरं चाम्बलिनीज्वालनीविस्फुलिगिनी ४४ सुश्रीःसुर्कपाकपिलाहव्यकव्यवहातथा' इति दशकलारूपाणि यस्य स दशज्योतिरभिः । शतज्योतिश्चंद्रः सहिहृदयायतनः 'चंद्रमामनसो भूत्वा हृदयं प्राविशत्' इति श्रुतेः । हृदयस्य च शतं चैकाचनान्द्यस्तासां मूर्धन्यासोरीक्रममुक्तिस्थानप्रापिका इतराः शतं जन्मांतरहेतुगतिप्रदास्तासां प्रकाशकत्वाच्चंद्रः शतज्योतिः । सहस्रज्योतिः सूर्यः । ज्योते रिति दंतत्वमार्षम् ४५ तेभ्यः समष्टि मनः कल्पितेभ्योऽग्निचंद्रसूर्येभ्यः क्रमादयं पुरोवर्ती ब्राह्मणवंशः कुर्वादिवंश इक्ष्वाकुवंशश्च संभूता इति योज्यं तादृशादग्नेर्ब्राह्मण उत्पन्न इति चकाराद्रालभ्यते । आग्नेयो वै ब्राह्मण इति श्रुतेर्ब्राह्मणस्याग्निवंश्यत्वं इतरेषां चंद्रसूर्यवंश्यत्वं प्रसिद्धमेव ४६ राजर्षीणां राज्ञा मृषीणां चेति द्वन्द्वः भूतसर्गाः जरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जलद्रव्यः ४७ भूतस्थानानीति नृणां वासस्थानानिराज कृतां निदुर्गनगरादीनि ब्राह्मणकृतानि तीर्थक्षेत्रादीनि त्रिविधं रहस्यं धर्मरहस्यं कृष्णद्रोहिणोऽपि शिशुपालस्य कृष्णैकत्वमस्ति तत्र रहस्यं यथा कथंचिती ब्राह्मिनिवेशेन ध्यानमेव श्रेय इति सोऽधर्माभासोऽपि धर्म एव तथा हि सा फलो धर्मोऽप्यधर्म एव यथा सत्यवादिनश्चोरेभ्यः कर्पटिकमार्गं तस्वेनोपदिशत इति । एवमर्थकामयोरपरि रहस्यमृषं । वेदाः कर्मकांडः योगश्चासनाकांडः सविज्ञानो ज्ञानकांडः सहितः । धर्मः स्मार्तः अर्थकामौ लोकाप्रसिद्धौ ४८ धर्मेति । एतन्नयमिति पादकानि शास्त्राणि मीमांसाकोककामंदकानि । लोकयात्राविधानं च लोकयात्रायै न निर्बहति तस्याऽऽयुर्वेदधनुर्वेदगंधर्ववेदादेर्विधानं ज्ञापनं च

सुभ्राजस्तु त्रयः पुत्राः प्रजावंतो बहुश्रुताः ॥ दशज्योतिः शतज्योतिः सहस्रज्योतिरेव च ४४ दशपुत्रसहस्राणि दशज्योतेर्महात्मनः ॥ ततो दशगुणाश्चान्ये शतज्योतेरिहात्मजाः ४५ भूयस्ततो दशगुणाः सहस्रज्योतिषः सुताः ॥ तेभ्योऽयं कुर्वंश्च यदूनां भरतस्य च ४६ ययातीक्ष्वाकुवंशश्च राजर्षीणां च सर्वशः ॥ संभूता बहवो वंशा भूतसर्गाः सुविस्तराः ४७ भूतस्थानानि सर्वाणि रहस्यं त्रिविधं च यत् ॥ वेदायोगः सविज्ञानो धर्मोऽर्थः काम एव च ४८ धर्मकामार्थयुक्तानि शास्त्राणि विविधानि च ॥ लोकयात्राविधानं च सर्वैतद्दृष्टवानृषिः ४९ ॥ इति हासाः सवैयाख्या विविधाः श्रुतयोऽपि च ॥ इह सर्वमनुक्रांतमुक्तं ग्रंथस्य लक्षणम् ५० विस्तीर्यैतन्महज्ज्ञानमृषिः संक्षिप्य चाब्रवीत् ॥ इष्टं हि विदुषां लोके समासव्यासधारणम् ५१ मन्वादिभारतं केचिदास्तीकादितथापरे ॥ तथोपरिचराद्यन्ये विप्राः सम्यगधीयते ५२ विविधं संहिताज्ञानं दीपयंति मनीषिणः ॥ व्याख्यातुं कुशलाः केचिद्व्यान्धारयितुं परे ५३ तपसा ब्रह्मचर्येण व्यस्य वेदं सनातनम् ॥ इति हासमिमं चक्रे पुण्यं सत्यवती सुतः ५४

एतत्सर्वं तेभ्यः संभूतमिति पूर्वैर्न संबन्धः सर्वतद्दृष्टवान् योगबलेन ऋषिर्व्यासः ४९ सवैयाख्याः व्याख्यामधिकृत्य ब्रह्मतोत्रग्रन्थे सवैयाख्यस्तद्युक्ताः यथा ब्रह्मविदाप्रोतिपरमिति सूत्रस्य व्याख्या सत्यं ज्ञानमिति मंत्रः अनुव्याख्यानं तस्माद्वा एतस्मादिति ब्राह्मणम् । एवमत्रापि प्रथमेऽध्याये मन्त्रितस्यार्थस्वद्वितीया नृतीयाभ्यां व्याख्यानमुत्तरग्रंथे नानुव्याख्यानं च विविधाः लिङ्गादिनार्थप्रत्यायकाः प्रपाः कर्तव्या इत्यादि स्मृति मूलभूताः धन्वन्निव प्रपा असित्वमग्रे इत्यादयः । हे अग्ने त्वं धन्वन्निरुद्वेकप्रेदेशे प्रपेव लोका नृत्तिकरोऽसीति तदर्थः प्रपा असित्यत्रासंधिच्छांदसः । इहेति । अनुक्रांतमनुक्रमेणोक्तमिदमेव यथोक्तं ग्रन्थस्य लक्षणं विषयः प्रतिपाद्योर्थः ५० समासः संक्षेपः व्यासो विस्तरः ५१ वर्णानुपूर्वभेदेऽपि प्रतिकल्पमर्थानां समाननामरूपक्रमत्वाद्भारतारंभे मतभेदमाह मन्वादीति । मनुर्मन्त्रो नारायणं नमस्कृत्येति औनमो भगवते वासुदेवायेति वा तदादि इति प्राञ्चः । दिवः पुत्रो वैवस्वतमग्नं ज्ञोमनुस्तदादीति तत्त्वं आस्तीकमास्तीकचरितं तदादि उपरिचरो वसुस्तत्र चरितादिवा ५२ बह्वर्थत्वाद्द्विविधं ज्ञानं दीपयंति प्रकाशयंति ५३ व्यस्य वेदमाध्वर्यवादि कांडशो विभज्य तेन वेदार्थोऽत्र संगृहीत इति दक्षितम् ५४

तदाख्यानवरिष्ठसत्त्यादिअच्छेद्यमभरैरपीत्यंतोग्रंथःस्पष्टार्थः ५५ : ५६ । ५७ । ५८ अभ्याशेसमिपे वसुरुपरिचरस्तस्यकन्यावासवीसत्यवतीतस्याःपुत्रोवासवेयोव्यासः ५९ कृष्णो व्यासः ६० । ६१ । ६२ उन्मेषमुपवृंहणं ६३ । ६४ । ६५ । ६६ पाथुपतंपशूनांजीवानांपत्युरंतर्यामिणइदमाहात्म्यंपाथुपतं हेतुनासात्विकादिकर्मणासमंतुल्यं ६७ । ६८ कल्पानां धनुर्वेदोक्तशास्त्रादिविधीनांदुर्गसेनाव्यूहरचनादिविधीनांवा । 'कल्पःशास्त्रेविधौभ्यायेसंवर्तेब्रह्मणोदिने'इतिभेदिनी । वाक्यजातिविशेषाःराजामात्यचेटादिवक्तृविशेषप्रयुक्तवैलक्षण्यानिस्तुतिनिदान्यायदेशा

पराशरात्मजोविद्वान्ब्रह्मर्षिःसंशितव्रतः ॥ तदाख्यानवरिष्ठसकृत्वाद्द्वैपायनःप्रभुः ५५ कथमभ्यापयानीहशिष्यानित्यन्वर्धितयत् ॥ तस्यतच्चिन्तितंज्ञात्वाऋषेर्द्वैपायनस्यच ५६ तत्राजगामभगवान्ब्रह्मालोकगुरुःस्वयम् ॥ प्रीत्यर्थेतस्यचैवर्षेर्लोकानांहितकाम्यया ५७ तंष्ट्वाविस्मितोभूत्वाप्रांजलिःप्रणतःस्थितः ॥ आसनंकल्पयामासवैर्मुनिगणैर्वृतः ५८ हिरण्यगर्भमासीनंतस्मिंस्तुपरमासने ॥ परिवृत्त्यासनाभ्याशेवासवेयःस्थितोऽभवत् ५९ अनुज्ञातोऽथकृष्णस्तुब्रह्मणापरमेष्ठिना ॥ निषसादासनाभ्याशेप्रीयमाणःशुचिस्मितः ६० उवाचसमहातेजाब्रह्माणंपरमेष्ठिनम् ॥ कृतंमयेदंभगवन्काव्यंपरमपूजितम् ६१ ब्रह्मन्वेदरहस्यंचयच्चान्यत्स्थापितंमया ॥ सांगोपनिषदांचैववेदानांविस्तरक्रिया ६२ इतिहासपुराणानामुन्मेषंनिर्मितंचयत् ॥ भूतंभव्यंभविष्यंचत्रिविधंकालसंज्ञितम् ६३ जरामृत्युभयव्याधिभावाभावविनिश्चयः ॥ विविधस्यचधर्मस्यह्याश्रमाणांचलक्षणम् ६४ चातुर्वर्ण्यविधानंचपुराणानांचकृत्स्नशः ॥ तपसोब्रह्मचर्यस्यष्टिव्याश्रंद्रसूर्ययोः ६५ ग्रहनक्षत्रताराणांप्रमाणंचयुगैःसह ॥ ऋचोयजूंषिसामानिवेदाध्यात्मंतथैवच ६६ न्यायशिक्षाचिकित्साचदानंपाशुपतंतथा ॥ हेतुनैवसमंजस्मदिव्यमानुषसंज्ञितम् ६७ तीर्थानांचैवपुण्यानांदेशानांचैवकीर्तनम् ॥ नदीनांपर्वतानांचवनानांसागरस्यच ६८ पुराणांचैवदिव्यानांकल्पानां युद्धकौशलम् ॥ वाक्यजातिविशेषाश्चलोकयात्राक्रमश्चयः ६९ यच्चापिसर्वगंवस्तुतच्चैवप्रतिपादितम् ॥ परंनलेखकःकश्चिदेतस्यभुविविद्यते ७० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ तपोविशिष्टादपिवैविशिष्टान्मुनिसंचयात् ॥ मन्येऽश्रेष्ठतरंत्वावैरहस्यज्ञानवेदनात् ७१ जन्मप्रभृतिस्त्यातिवेद्मिगांब्रह्मवादिनीम् ॥ त्वयाचकाव्यमित्युक्तंस्मात्काव्यंभविष्यति ७२ अस्यकाव्यस्यकवयोनसमर्थाविशेषणे ॥ विशेषणैर्गृहस्थस्यशेषास्त्रयइवाश्रमाः ७३ काव्यस्यलेखनार्थायगणेशःस्मर्यतांभुने ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमाभाष्यतंब्रह्माजगामस्वंनिवेशनम् ७४ ततःसस्मारहेरम्बंव्यासःसत्यवतीसुतः ॥ स्मृतमात्रोगणेशानोभक्तार्चिततपूरकः ७५ तत्राजगामविघ्नेशोवेदव्यासोयतःस्थितः ॥ पूजितश्चोपविष्टश्चव्यासेनोक्तस्तदाऽनघ ७६ लेखकोभारतस्यास्यभवत्वंगणनायक ॥ मयैवप्रोच्यमानस्यमनसाकल्पितस्यच ७७ श्रुत्वैतत्प्राहविघ्नेशोयदिमेलेखनीक्षणम् ॥ लिखतोनावतिष्ठेततदास्यांलेखकोह्यहम् ७८ ॥ ॥

द्वयोवापरकृत्यादिरूपार्थवादभेदावा लोकयात्राक्रमोनीतिशास्त्रं ६९ । ७० मुनिसंचयान्मुनिसमूहात् विशिष्टात्कुलेन ७१ गांवाचं ब्रह्मवादिनींवेदादिनीं ७२ विशेषणेअतिशायने ७३ । ७४ । ७५ यतोयत्रदेशे ७६ । ७७ । ७८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अनुध्वा अर्थमिति शेषः ओमित्यगोकारे ७९ ग्रंथग्रंथिग्रंथेदुर्भेद्यस्थानं ८० । ८१ श्लोककूटश्लोकेषु गूढार्थं अन्यार्थत्वे सत्यर्थांतरप्रत्यायकत्वमित्यर्थः अर्थस्य प्रमेयस्य गूढत्वात् प्रश्रितस्य प्रमेयेण स्वप्रकाशार्थश्रितशब्दप्रमाणतस्यापि गौण्यादिवृत्तिभेदेन गूढत्वं यथा मत्स्वः स्वप्ननिमित्तोति ८२ यद्यदायावत् ८३ काकमिति तुमुन्ण्वुलौकिकीयायां क्रियार्थायामिति ण्वुलानेत्रोन्मीलनं कर्तुमि त्यर्थः एतत्प्रकाशनं कृतमिति तृतीयेनान्वयः ८४ । ८५ प्रकाशनं विकसनं ८६ । ८७ विटंकाः पक्ष्यपवेशनस्थानानि 'कपोतपालिकायां तु विटंके पुंनपुंसके' इत्यमरः ८८ सारोमज्जा ८९

व्यासोऽप्युवाच तं देवमुद्धामालिखकचित् ॥ ओमित्युक्तागणेशोऽपि बभूव किल लेखकः ७९ ग्रंथग्रंथितदावकेषु निगूढं कुतूहलात् ॥ यस्मिन् प्रतिज्ञया प्राह मुनिर्द्वै पापनस्ति वदम् ८० अष्टौ श्लोकसहस्राणि अष्टौ श्लोकशतानि च ॥ अहं वेद्यशुको वेत्ति संजयो वेत्ति दानवा ८१ तच्छ्लोककूटमद्यापि प्रथितं सुदृढं मुने ॥ भेतुं न शक्यतेऽर्थस्य गूढत्वात् प्रश्रितस्य च ८२ सर्वज्ञोऽपि गणेशो यत्क्षणमास्ते विचारयन् ॥ तावच्चारव्यासोऽपि श्लोकानन्यान् बहून् अपि ८३ अज्ञानतिमिरांधस्य लोकस्य तु विचेष्ट तः ॥ ज्ञानां जनशलाकाभिर्नेत्रोन्मीलनकारकम् ८४ धर्मार्थकाममोक्षार्थैः समासव्यासकीर्तनैः ॥ तथा भारतसर्वेण नृणां विनिहतं तमः ८५ पुराणपूर्णचंद्रेण शु तिज्योत्स्नाः प्रकाशिताः ॥ नृबुद्धिकौरवाणां च कृतमेतत्प्रकाशनम् ८६ इति हासप्रदीपेन मोहावरणघातिना ॥ लोकगर्भगृहं कृत्स्नं यथावत्संप्रकाशितम् ८७ सं ग्रहाध्यायबीजवैपौलोमास्तीकमूलवान् ॥ संभवस्कंधविस्तारः सभारण्यविटंकवान् ८८ अरणोपर्वरूपाद्यो विराटोद्योगसारवान् ॥ भीष्मपर्वमहाशाखोद्योगपर्व पलाशवान् ८९ कर्णपर्वसितैः पुष्पैः शल्यपर्वसुगंधिभिः ॥ स्त्रीपर्वेषो कविश्रामः शांतिपर्वमहाफलः ९० अश्वमेधाश्रमतरसस्त्वाश्रमस्थानसंश्रयः ॥ मौसलः श्रुति संक्षेपः शिष्टद्विजनिषेवितः ९१ सर्वेषां कविमुख्यानामुपजीव्यो भविष्यति ॥ पर्जन्यइव भूतानामक्षयो भारतदुमः ९२ ॥ सौतिरुवाच ॥ तस्य वृक्षस्य वक्ष्या संक्षेपः शिष्टद्विजनिषेवितः ९१ सर्वेषां कविमुख्यानामुपजीव्यो भविष्यति ॥ पर्जन्यइव भूतानामक्षयो भारतदुमः ९२ ॥ सौतिरुवाच ॥ तस्य वृक्षस्य वक्ष्या मिशश्वत्पुष्पफलोदयम् ॥ स्वादुमेधरसोपेतमच्छेद्यममैररपि ९३ माधुर्नियोगाद्धर्मात्मागांगेयस्य च धीमतः ॥ क्षेत्रे विचित्रवीर्यस्य कृष्णद्वैपायनः पुरा ९४ श्रीनग्रीनिवकौरव्याच जनयामास वीर्यवान् ॥ उत्पाद्य भूतराष्ट्रं च पांडुं विदुरमेव च ९५ जगाम तपसे धीमान् पुनरेवाश्रमं प्रति ॥ तेषु जातेषु वृद्धेषु गतेषु परमांगतिम् ९६ अब्रवीद्भारतं लोके मानुषेऽस्मिन् महानृषिः ॥ जनमेजयेन पृष्टः सत्त्वाह्मणैश्च सहस्रशः ९७ शशास शिष्यमासीनं वैशंपायनमंतिके ॥ स सदस्यैः सहासीनः श्रा वयामास भारतम् ९८ कर्मान्तरेषु यज्ञस्य चोद्यमानः पुनः पुनः ॥ विस्तरं कुरुवंशस्य गांधार्याधर्मशीलताम् ९९

विश्रमंत्यस्यामिति विश्रामश्रया ९० आश्रमेति आश्रमवासिकस्थंडिलः मौसलादिग्रंथः श्रुतिस्थानीयदीवेशाखांतः ९१ । ९२ पुष्पधर्मः फलं मोक्षस्तदुभयं सत्याख्यं । 'पुष्पं हि फलं वाचः सत्यं' इति श्रुतेः अतएव क्रमात्स्वादुचाच्छेद्यं ९३ भारतसूत्रभूतश्लोकत्रयमाह मातुरिति । मातुः सत्यवत्यागांगेयस्य भीष्मस्य च नियोगान्नतु कामतः क्षेत्रे अंवि कादिषुकमेण धृतराष्ट्रादीन् जनयामास ९४ । ९५ तेषु धृतराष्ट्रादिषु जातेषु पुत्रपौत्रादिरूपेण प्रादुर्भूतेषु प्रवृद्धेषु राज्ञ्यभागिषु पुत्रपौत्रादीनां राज्याधिनां परमांगतिं मृत्युंगतेषु ९६ । ९७ शशासत्वमेतान् भारतं श्रावयेत्याज्ञापितवान् ९८ कर्मान्तरेषु कर्मच्छिद्रेषु ९९

क्षत्तुर्विदुरस्य १०० धार्तराष्ट्राणां दुर्योधनादीनां १०१ । १०२ तावत्तावत्संख्याकं अध्यर्धशतं सार्धशतम् ३ शुक्रग्रहणं तत्सहस्रायैव देयमिति ज्ञापनार्थं ४ षष्टिशतसहस्राणि षष्टिलक्षाणि श्लोकाः ५ । ६ । ७ । ८ मयोच्यमानं वेशं पायनेनोक्तं निबोधत अर्थतो बुध्यध्वं ९ इदानीं भारततात्पर्यसंग्राहकौ द्वौ श्लोकौ पठति दुर्योधन इति । मन्युः क्रोधः तेन द्वेषेऽप्यासूयादिकमपि ग्राह्यं तन्मयोगहानं नुच्छेद्योद्गमो दुर्योधनस्तेन सहात्यंतमैक्यं प्राप्ताः कर्णशकुनिदुःशासनस्तस्य स्कंधशाखा पुष्पादितुल्यास्तादृशा एव तस्य मूलं राजा धृतराष्ट्रः सचामनीषीमनोनिग्रहा समर्थः तेनैव हि पुत्रस्नेहं धेनदत्तावसरो दुर्योधनो दृढमूलो भवत् अन्यथा बाल्य एव विदुरादिव च सातस्य त्यागे कृते सतिगराग्निदानद्वौ पदौ कचग्रहणादिमूलः कुलक्षयोन जातः स्यात् । एतेन दृढाज्ञानमूलो दैन्यतरुः क्रोधलोभादिस्कंधो हिंसास्तेयादिशास्त्रोपध्वं धनरकादिफलपुष्पः पुरुषार्थकामैर्मूलज्ञानच्छेदेन नाशनीय इति सूचितं । 'मन्युः पुमान् क्रुधि दैन्येशो केच्यज्ञेच' इति मेदिनीकोशः ११० युधिष्ठिर इति । धर्मः पुण्यं तेन तत्कारणीभूतश

आदि. १

अ०

॥ १ ॥

क्षत्तुः प्रज्ञां धृतिं कुंत्याः सम्यग्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ वासुदेवस्य माहात्म्यं पांडवानां च सत्यताम् १०० दुर्बृत्तं धार्तराष्ट्राणामुक्तवाचं भगवानृषिः ॥ इदं शतसहसंतुलोकानां पुण्यकर्मणाम् १०१ उपाख्यानैः सहज्ञेयमाद्यं भारतमुत्तमम् ॥ चतुर्विंशतिसाहस्रीं च केभारतसंहिताम् १०२ उपाख्यानैर्विना तावद्भारतं प्रोच्यते बुधैः ॥ ततोऽध्यर्धशतं भूयः संक्षेपं कृतवानृषिः ३ अनुक्रमणिकाध्यायं वृत्तानां संपर्वणाम् ॥ इदं वैपायनः पूर्वपुत्रमध्यापयच्छुक्रम् ४ ततोऽन्येभ्योऽनुरूपेभ्यः शिष्येभ्यः प्रददौ विभुः ॥ षष्टिशतसहस्राणि चकारान्यां संहिताम् ५ त्रिंशच्छतसहस्रं च देवलोके प्रतिष्ठितम् ॥ पित्र्येपंच दशप्रोक्तं गंधर्वेषु चतुर्दश ६ एकं शतसहस्रं तु मानुषेषु प्रतिष्ठितम् ॥ नारदोऽश्रावयद्देवानसितो देवलः पितृन् ७ गंधर्वयक्षरक्षांसि श्रावयामास वैशुकः ॥ अस्मिंस्तु मानुषेलोके वैशंपायन उक्तवाच ८ शिष्यो व्यासस्य धर्मात्मा सर्ववेदविदां वरः ॥ एकं शतसहस्रं तु मयोक्तं वै निबोधत ९ दुर्योधनो मन्युमयो महाद्रुमः स्कंधः कर्णः शकुनिस्तस्य शाखाः ॥ दुःशासनः फलपुष्पे स मृद्धे मूलं राजा धृतराष्ट्रोऽमनीषी ११० युधिष्ठिरो धर्ममयो महाद्रुमः स्कंधोऽर्जुनो भीमसेनोऽस्य शाखाः ॥ माद्रीसुतो पुष्पफले स मृद्धे मूलं कृष्णो ब्रह्मचब्राह्मणश्च ११ पांडुर्जित्वा बहून्देशान् बुद्ध्या विक्रमणेन च ॥ अरण्ये मृगयाशीलो न्यवसन् मुनिभिः सह ११२

मदमसत्याहिंसादिकं ग्राह्यं तन्मयोगमाह दुर्योधनो युधिष्ठिरः तदेकामानोऽर्जुन भीममाद्रेयास्तस्य स्कंधादितुल्यास्तादृशा एव तस्य मूलं कृष्णः शुद्धसत्त्वमयज्ञानविग्रहः परमात्मा तेन हि दृढं ज्ञातेन धर्मो दृढः मूलो भवेद न्यथा कामादिभिरुपहतः स्यात् 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वाऽस्मिंल्लोकियजति ददाति तपस्तप्यतेऽपि बहूनि वर्षसहस्राण्यंतवदेवास्थतद्भवति' इति श्रुतेः । ज्ञानस्य मूलं ब्रह्मवेदः वेदाद्विद्योऽक्रतवाख्यपरापरधर्मज्ञानं जायते धर्मस्य शब्दमूलत्वादिति न्यायात् । वेदस्यापि मूलं ब्राह्मणास्तत्संप्रदायप्रवक्तृत्वात् एवं च ब्राह्मणानामुपदेष्टृत्वेन वेदस्य प्रमाणत्वेन परमात्मनोऽनुग्राहकत्वेन च धर्ममूलत्वं । एतेन वेदब्राह्मणभक्तेन संपाद्यमानो वेदोक्तो योगादिधर्मवृक्षोऽहिंसासत्यादिस्कंधो धारणाध्यानादिशास्त्रस्त्वसाक्षात्कारफलः पुरुषार्थकामेन भगवद्दाराधनबलेन संपादनीय इति सूचितं ११ मानुर्नियोगादिति पूर्वोक्तस्यैव सूत्रभूतस्य श्लोकत्रयस्य वृत्तिरूपोऽध्यायशेषस्तत्र दुर्योधनस्य मन्युमत्त्वादिकं युधिष्ठिरस्य धर्ममत्त्वादिकं न व्याख्यायते पांडुर्जित्वेत्यादि ११२

॥ ८ ॥

मृगव्यवायनिधनान्मृगरूपिणोऽप्येव्यवायनिधनंमैथुनकालेमारणतस्माच्चेतोः कृच्छ्रामतिक्रम्यापदं प्रजोत्पत्तिप्रतिबंधकत्वमपि व्यवायकालेमरिष्यसीतिशापंप्राप तत्रापदि एव सत्यामपि पार्थानां
पांडवानां जन्मप्रभृति जातकर्मादिसंस्कारः प्रभृतिशब्दार्थः तच्चाऽऽचारविधेः क्रमश्चशीलरक्षारूपोऽभूदिति शेषः १३ नचैतद्वयविरुद्धमित्याह मात्रोरिति । चशब्दो हेतौ यस्माद्धर्मोपनिषदं प्रति धर्मः कु
लस्त्रीभिरापद्यपत्यार्थे विशिष्टः पुमान्प्रार्थनीय इत्येवं रूपो व्यासवसिष्ठादिभ्योऽपत्यवत्सु विचित्रवीर्यकल्माषपादादिराजदरेषु दृष्टस्तस्य संरक्षणार्था उपनिषद्वाससादत्ताविद्यातामावर्तितां प्रतोप्रतोत्य ध
र्मादीनां मात्रोः मातरौ प्रति अभ्युपपत्तिः रेतः सेकार्थं गमनमुपपन्नं तस्मात् सत्यामप्यापदि पांडोः पुत्रजन्मादिकं न विरुद्धमेतदित्यर्थः ११४ अत्रमातृभ्यामित्यनेन पितुर्मरणं सूच्यते १५ ऋषिभिरिति । यत्
यदासंबृद्धा इति पूर्वोक्तान्वयः तदा धार्तराष्ट्रान् धृतराष्ट्रसंबंधिगृहान् प्रत्यानीता इत्यर्थः १६ पुत्राश्चेत्यादि धृतराष्ट्रादीन् प्रति यथायोग्यं योज्यं पांडवाः पांडोः पुत्रा एते १७ तानिति । शिष्टाः साधवः १८ नत

मृगव्यवायनिधनात्कृच्छ्रांप्रापस आपदम् ॥ जन्मप्रभृति पार्थानां तत्राचारविधिक्रमः ११३ मात्रोरभ्युपपत्तिश्च धर्मोपनिषदं प्रति ॥ धर्मस्य वायोः शक्रस्य देवयोश्च तथा
श्विनोः ११४ तापसैः सह संबृद्धा मातृभ्यां परिरक्षिताः ॥ मेध्यारण्येषु पुण्येषु महतामाश्रमेषु च १५ ऋषिभिर्यत्तदानीता धार्तराष्ट्रान् प्रति स्वयम् ॥ शिशवश्चाभिरूपा
श्रजटिला ब्रह्मचारिणः १६ पुत्राश्च भ्रातरश्च मे शिष्याश्च सुहृदश्च ॥ पांडवा एत इत्युक्त्वा मुनयोऽन्तर्हितास्ततः १७ तांस्तैर्निवेदितान् दृष्ट्वा पांडवा च कौरवास्तदा ॥
शिष्टाश्च वर्णाः पौरायेते हर्षाच्चुक्रुशुर्भृशम् १८ आहुः केचिन्न तस्यैत तस्यैत इति चापरे ॥ यदाचिरमृतः पांडुः कथं तस्येति चापरे १९ स्वागतं सर्वथा दिष्ट्या पांडोः प
श्याम संततिम् ॥ उच्यतां स्वागतमिति वाचोऽश्रूयंत सर्वशः १२० तस्मिन्नुपरोत्तेशब्दे दिशः सर्वा निनादयन् ॥ अंतर्हितानां भूतानां निःस्वनस्तुमुलोऽभवत् २१
पुष्पवृष्टिः शुभागंधाः शंसदुन्दुभिनिःस्वनाः ॥ आसन् प्रवेशे पार्थानां तदद्भुतमिवाभवत् २२ तत्प्रोत्था चैव सर्वेषां पौराणां हर्षसंभवः ॥ शब्द आसीन् महांस्तत्र दिवस्पृ
क्षीर्तिवर्धनः २३ तेऽधीत्यनिखिलान्वेदान् शास्त्राणि विविधानि च ॥ न्यवसन् पांडवास्तत्र पूजिता अकुतोभयाः २४ युधिष्ठिरस्य शौचेन प्रीताः प्रकृतयोऽभवन् ॥
धृत्या च भीमसेनस्य विक्रमेणार्जुनस्य च १२५

स्यैत इति पित्रपेक्षया अत्युदारमूर्तित्वात् तस्यैत इति मात्रोः सतीत्वात् । अतिदुष्टानामुक्तिर्यदेति चिरमृतश्चिरं शापदग्धोऽल्पकालाश्च शिशव इति संदेहबीजं । यदाचिरं क्रतो दीप्तः कामेनेति शेषः विप्रशा
पात् 'ऋतमुल्लिखिले जले सत्येदीते पूजिते स्यात्' इति मेदिनी । यद्वा ऋतात् सत्यमुपैमीति तत्र तोपायनीयमंत्रलिङ्गादृतं ब्रह्मचर्यस्य सत्यं तद्वान् १९ स्वागतं शोभनमागमनं युष्माकं यतो वयं दिष्ट्या भाग्येन पा
ंडोः संततिं पश्यामेति पौरैरुक्ते स्वागतं तस्य गगतमस्माभिर्गुप्मान् प्रतीति उच्यतां वदतां पांडवानामपि वाचोऽश्रूयंत सर्वशः सर्वैः १२० संदिग्धानां संदेहापनोदकं तदा देवचेष्टितमाहवाभ्यां तस्मिन्निति । निः
स्वनो निश्चितस्वनः पांडव एत इत्येवं रूपः शब्दः २१ अद्भुतं दिव्यपुष्पवृष्ट्यादि अत्याश्चर्यं २२ तत्प्रोत्थातेषु पांडवेषु प्रेम्णा हर्षसंभवः साधुशब्दः दिवस्पृक्ष्प्रष्टा २३ अकुतोभयानिर्भयाः १२४ शौ
चेनेति । 'आचारापरिहारश्च संसर्गश्चाप्यनिर्द्वैतः ॥ आचारे च व्यवस्थानं शौचमित्यभिधीयते' । गीतेनेति पाठे शीलमप्येतदेव । 'इष्टानिष्टार्थसंपत्तौ चित्तस्याविकृतिर्धृतिः ॥ सर्वातिशयसाम
र्थ्यविक्रमं परिचक्षते' २१५

‘वृत्तानुवृत्तिः शुश्रूषाक्षांतिरागस्य विक्रिया ॥ जितेंद्रियत्वं विनयोऽथवाऽनुद्धतशीलता ॥ शौर्यमध्यवसायः स्याद्वलिनोऽपि पराभवे’ १२६ समवाये समाजे भर्तारं स्वयमेव वृणुत इति भर्तृस्वयं वरां कर्म
अधोमुखेनोपरिस्थस्य भ्रमतोमत्स्यस्य वेधनं २७ पूज्यः समरेषु दुष्प्रेक्ष्योऽपि चाभवदित्यन्वयः २८ पार्थिवानेकैशः गणान्संधीभूतांश्च जित्वा आजहार संपादितवान् २९ गुणैः कृत्विगात्मधनजा
यानुद्धत्यादिभिः १३० जरासंधं भीमेन चैद्यं शिशुपालं कृष्णेन च घातयित्वा युधिष्ठिरेण राजसूयः प्राप्त इति पूर्वोक्तसंबंधः ३१ अर्हणान्युपायनानि मणयो विषरोगादिहरादिव्योपलाः रत्नानिवज्रवैदुर्यादी
नि ३२ प्रावाराण्युपरिवक्षाणि आवरणानि परिधानीयानि ३३ यदा वासः शब्देनैव तेषां ग्रहणात् प्रावाराणि शिविराणि आवरणानि जवनिकाः कंबलरत्नान्यजिनरत्नानि च कंबलादिष्वत्युत्कृष्टानि

गुरुशुश्रूषयाक्षांत्यायमयोर्विनयेन च ॥ तुतोषलोकः सकलस्तेषां शौर्यगुणेन च १२६ समवाये ततो राज्ञां कन्यां भर्तृस्वयं वराम् ॥ प्राप्तवानर्जुनः कृष्णांकृत्वा कर्मसु
‘कर्म’ २७ ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन् पूज्यः सर्वधनुष्मताम् ॥ आदित्य इव दुष्प्रेक्ष्यः समरेष्वपि चाभवत् २८ ससर्वां पार्थिवान् जित्वा सशस्त्रमहतो गणान् ॥ आज
हारार्जुनो राज्ञो राजसूयं महाक्रतुम् २९ अन्नवान् दक्षिणावांश्च सर्वैः समुदितो गुणैः ॥ युधिष्ठिरेण संप्राप्तो राजसूयमहाक्रतुः १३० सुनया द्वासु देवस्य भीमार्जुनबलेन च ॥
घातयित्वा जरासंधं चैद्यं च बलगर्वितम् ३१ दुर्योधनं समागच्छन्नर्हणानि ततस्ततः ॥ मणिकांचनरत्नानि गोहस्त्यश्च धनानि च ३२ विचित्राणि च वासांसि प्रावारा
वरणानि च ॥ कंबलाजिनरत्नानि रांकवास्तरणानि च ३३ समृद्धां तां तथा दृष्ट्वा पाण्डवानां तदा श्रियम् ॥ ईर्ष्यासमुत्थः सुमहांस्तस्य मन्युरजायत ३४ विमानप्रति
मां तत्र मयेन सुकृतां सभाम् ॥ पाण्डवानां मुपहृतां स दृष्ट्वा पर्यंतप्यत ३५ तत्रावहसितश्चासीत् प्रस्कंदं निवसं भ्रमात् ॥ प्रत्यक्षं वा सुदेवस्य भीमेनानभिजातवत् ३६ स
भोगान् विविधान् भुंजन् रत्नानि विविधानि च ॥ कथितो धृतराष्ट्रस्य विवर्णो हरिणः कृशः ३७ अन्वजानात्ततो द्यूतं धृतराष्ट्रः सुतप्रियः ॥ तच्छ्रुत्वा वा सुदेवस्य कोपः
समभवं महात् ३८ नातिप्रीतमना आसीद्विवादांश्चान्वमोदत ॥ द्यूतादीननया चोरांश्च विविधांश्चाप्युपैक्षत ३९ निरस्य विदुरं भीष्मं द्रोणं शारद्वतं कृपम् ॥
विग्रहे तु मुलेतस्मिन् दहन् क्षत्रं परस्परम् ४० जयत्सु पांडुपुत्रेषु श्रुत्वा सुमहदप्रियम् ॥ दुर्योधनमतं ज्ञात्वा कर्णस्य शकुनेस्तथा ४१ धृतराष्ट्रश्चिरंध्यात्वा संजयं वाक्यम्
ब्रवीत् ॥ शृणु संजय सर्वमेन चासूयितुमर्हसि १४२

जातौ जातौ यदुत्कृष्टं तद्भ्रतमिति कोशात् रांकवास्तरणानि रंकुः पशुविशेषस्तद्धोमजानि पक्ष्मलान्यास्तरणानि ३३ ईर्ष्यापरोक्तं पार्थिवसहिष्णुत्वं तदुत्थो मन्युः क्रोधः सुमहान्यावदेहभावी ३४ सुकृ
तां पुण्यकृतां ३५ अनभिजातवद्गामीणवदवहासितः जले स्थलभ्रमात् स्थले जलभ्रमाद् द्वारेदारभ्रमाच्च प्रस्कंदं नृस्वलन् किंकृत्वेव संभ्रमादिव संभ्रमं भ्रमियं त्रं प्राप्येव ३६ हरिणः पांडुरः । ‘हरिणः पांडुरः
पांडुः’ इत्यमरः ३७ ततः पुत्रकार्यादिज्ञानानंतरं सुतप्रियो न तु धर्मप्रियः ३८ नातीति । यद्विवादान्वमोदतयच्चानयानुपैक्षत तत्र हेतुः दहन् क्षत्रं परस्परमित्युत्तरेण संबन्धः हेतौ शतृप्रत्ययः क्षत्रस्य दा
हायेत्यर्थः दुष्टसंहारार्थत्वात्तदवतारस्य ३९ निरस्याऽवगणय प्रवृत्ते सतीति शेषः ४० दुर्योधनमतं जयो मृत्युर्वाऽस्तु न तुराज्याधिदैवमिति ४१ ध्यात्वा वृत्तमर्थमनुस्मृत्य असूयितुं मदीयं प्रज्ञाच्च
अर्हं दूषयितुं नार्हसि १४२

तत्रहेतुः श्रुतवानसीति । श्रुतवानधीति मेधावीपाठतोऽर्थतश्चग्रन्थधारकः बुद्धिमानूहापोहकुशलः अतएवमाज्ञानांपंडितानांसंमतः नचप्रीयेनैवप्रोतिमानस्मि ४३ । ४४ अचक्षुःकार्पण्यादांघ्येनदीन
त्वात्पुत्रप्रीत्याचतःसहाभिसहे अचेतनमल्पबुद्धिं ४५ सभायामारोहणेदर्शने ४६ अमर्षणःअशांतःनिरुत्साहोऽभूदितिशेषः सुश्रियंशोभनाश्रौर्यस्यतंयुधिष्ठिरंसंप्राप्तुंवशेकर्तुं श्रियमक्षत्रियो
यथेतिपाठोतरेस्पष्टोर्थः ४७ गांधारराजःशकुनिः तत्रतस्मिन्धूतेमंत्रितेसतिपूर्वपश्चाच्चयद्यज्जातंजयाशाप्रतिरोधकतत्सर्वमयानिगद्यमानंशृणु ४८ लोकद्वयहितज्ञानाभावेपिमृडालौकिकवृत्ता
र्थस्मृतिमात्रेणस्वात्मानंस्नुवंतीतिधृतराष्ट्रोक्त्व्याजेनदर्शयति श्रुतेति । केचित्तुप्रज्ञाचक्षुषमिति विशेषणादनागतार्थकथनं धृतराष्ट्रेणक्रियतेयदाऽश्रौषमित्यादिनेत्याहुस्तच्च अश्रौषमितिभूतार्थे

श्रुतवानसिमेधावीबुद्धिमान्प्राज्ञसंमतः ॥ नविग्रहेमममतिर्नचप्रीयेकुलक्षये १४३ नमेविशेषःपुत्रेषुस्वेषुपांडुसुतेषुवा ॥ वृद्धंमामभ्यस्यंतिपुत्रामन्युपरायणाः
४४ अहंत्वचक्षुःकार्पण्यात्पुत्रप्रीत्यासहामितत् ॥ सुखंतंचानुमुह्यामिदुर्योधनमचेतनम् ४५ राजसूयेश्रियंष्टृपांडवस्यमहौजसः ॥ तच्चावहसनंप्राप्य
समारोहणेदर्शने ॥ अमर्षणःस्वयंजेतुमशक्तःपांडवाचरणे ॥ निरुत्साहश्चसंप्राप्तुंसुश्रियंक्षत्रियोऽपिसन् ४७ गांधारराजसहितश्छद्मद्यूतममंत्रयत् ॥ त
त्रयद्यथाज्ञातंमयासंजयतच्छृणु ४८ श्रुत्वातुममवाक्यानिबुद्धियुक्तानितत्त्वतः ॥ ततोज्ञास्यसिमांसैतैप्रज्ञाचक्षुषमित्युत ४९ यदाऽश्रौषंधनुरायम्य
चित्रंविद्धंलक्ष्यंपातितंवैष्टिथिव्याम् ॥ कृष्णांहतांप्रेक्षतांसर्वराज्ञांतदानाशंसेविजयायसंजय १५० यदाऽश्रौषंध्वारकायांसुभद्रांप्रसह्योढांमाधवीमर्जुनेन ॥
इंद्रप्रस्थंवृष्णिवीरौचयातौतदानाशंसेविजयायसंजय ५१ यदाऽश्रौषंधेवराजंप्रवृष्टंरौर्दिव्यैर्वारितंवाञ्छनेन ॥ अग्निंथातर्पितंखांडवेचतदानाशंसेविजयाय
संजय ५२ यदाऽश्रौषंजातुषाद्वेश्मनस्तान्मुक्तान्पार्थान्पंचकुंत्यासमेतात् ॥ युक्तंचैषांविदुरंस्वार्थसिद्धौतदानाशंसेविजयायसंजय ५३ यदाऽश्रौषंध्रौपदीरंगम
ध्येलक्ष्यंभित्त्वानिर्जितामर्जुनेन ॥ शरान्पंचालान्पांडवेयांश्चयुक्तांस्तदानाशंसेविजयायसंजय ५४ यदाऽश्रौषंध्रौपद्यांवारिष्ठंजरासंधंक्षत्रमध्येज्वलंतम् ॥
दोभ्यांहतंभीमसेनेनगत्वातदानाशंसेविजयायसंजय ५५ यदाऽश्रौषंध्रौपद्यांजयेपांडुपुत्रैर्विशोकृताचभूमिपालान्प्रसह्य ॥ महाक्रतुराजस्यंकृतंचतदानाशंसे
विजयायसंजय १५६

तुङ्गप्रयोगानुपपत्तेः ४९ सखदपिकेनचिन्मिचेनस्थालीपुलाकन्यायेनपरप्राबल्येनिश्चितेप्राकृतापिबलवतासहप्रसंगंनकुर्वतिधृतराष्ट्रपुत्रस्तुजयाशाविच्छेदकेष्वनेकेषुनिमित्तेषुदृष्टेष्वापितांनजहौ अ
होमोहस्यमाहात्म्यमितिवर्णयन्अथद्धारतार्थंचसंगृह्णाति यदाऽश्रौषंधनुरित्यादिभिःसप्तषट्चाश्लोकैः । प्रेक्षतांप्रेक्षमाणानां ताननादित्यलक्ष्यंपातितं तथैवद्रुपदेनप्रतिज्ञातंवात् विजयायविज
यार्थं तदातदारभ्यनाशंसेआशांनकरोमि १५० माधवीमधुवंशजां प्रसह्ययूनप्यभिभाव्य वृष्णिवीरौरामकृष्णौ महत्यप्यपराधेयेनसौहार्दगतौतत्रकाऽस्माकंजयाशेतिभावः ५१
प्रवृष्टंवर्षणंप्रवृत्तं कर्तरिकः ५२ जातुषाह्वाक्षमयात् विदुरंचैषांपांडवानांस्वार्थसिद्धौयुक्तंयदाऽश्रौषंध्रौ ५३ केवलाअप्यस्माकमजेयाःपांडवाःकिमुतपंचालैरतिशूरैःसमेताइतिभावः ५४
ज्वलंतंभासमानं दोभ्यामिवनशास्त्रेण ५५ प्रसह्यदंडेनैवतनुभेदादिना १५६

यदाऽश्रौषद्वैपदीमिति । पतिव्रताकोपात्पांडवानांक्षोभाश्चनष्टाजयाशेत्यर्थः ५७ यदावाससामितिअचित्यमहिमत्वाद्वैपद्यानास्माकंजयः कितवःआक्षिकोभूतः ५८ अक्षवत्यापाशवत्याघूनाकिडायां सौवलेनशकुनिनाअन्वागतंअनुगतं ५९ चेष्टाःबाहुविक्षणाद्याः ६० ब्राह्मणानुग्रहादपितेषामेवजयइत्याह यदाऽश्रौषंस्नातकानामितिद्वाभ्यां । स्नातकाःसमापितविद्याव्रताः ६१ यदाऽश्रौषमर्जुनमित्यादिचतुर्भिरर्जुनस्यामानुवीशकिर्दृशिता ६२ शंमितंप्रशंस्यं सत्यसंधमवितथप्रतिज्ञं ६३ । ६४ । ६५ । ६६ यदाऽश्रौषंघोषेति । वल्कलधारिभ्यःपांडवेभ्यःस्वैश्वर्यपकाशयितुंवत्सांक

यदाऽश्रौषद्वैपदीमश्रुकंठीसभानीतांदुःखितामेकवस्त्राम् ॥ रजस्वलांनानथवतीमनाथवत्तदानाशंसेविजयायसंजय १५७ यदाऽश्रौषंवाससांतत्रराशिंसमाक्षिपत्किंतवोमंदबुद्धिः ॥ दुःशासनोगतवान्नैवचांततदानाशंसेविजयायसंजय ५८ यदाऽश्रौषंहतराज्यंयुधिष्ठिरपराजितंसौवलेनाक्षवत्याम् ॥ अन्वागतंभ्रातृभिरप्रमेयैस्तदानाशंसेविजयायसंजय ५९ यदाऽश्रौषंविधिधास्तत्रचेष्टाधर्मात्मनांप्रस्थितानांवनाय ॥ ज्येष्ठप्रीत्याक्लिश्यतांपांडवानांतदानाशंसेविजयायसंजय १६० यदाऽश्रौषंस्नातकानांसहस्रैस्त्वागतंधर्मराजंवनस्थम् ॥ भिक्षाभुजांब्राह्मणानांमहात्मनांतदानाशंसेविजयायसंजय ६१ यदाऽश्रौषमर्जुनंदेवदेवंकिरातरूपंयंबकंतोप्ययुद्धे ॥ अवाप्तवंतंपाशपतंमहाश्वंतदानाशंसेविजयायसंजय ६२ यदाऽश्रौषंत्रिदिवस्थंधनंजयंशक्रात्साक्षाद्विष्यमस्रंयथावत् ॥ अधीयानंशंसितंसत्यसंधंतदानाशंसेविजयायसंजय ६३ यदाऽश्रौषंकालकेयास्ततस्तेपौलोमानोवरदानाच्चट्टपाः ॥ देवैरजेयानिर्जिताश्चार्जुनेनतदानाशंसेविजयायसंजय ६४ यदाऽश्रौषमसुराणांवधा र्थेकिरोटिनंयांतममित्रकर्शनम् ॥ कृतार्थंचाप्यागतंशकलोकात्तदानाशंसेविजयायसंजय ६५ यदाऽश्रौषंवैश्रवणेनसार्धंसमागतंभीममन्यांश्रुपार्थान् ॥ तस्मिन्देशेमानुषाणानगम्येतदानाशंसेविजयायसंजय ६६ यदाऽश्रौषंघोषयात्रागतानांबंधंघंघवैमोक्षणंचार्जुनेन ॥ स्वेषांसुतानांकर्णबुद्धौरतानांतदानाशंसेविजयायसंजय ६७ यदाऽश्रौषंयक्षरूपेणधर्मसमागतंधर्मराजेनसूत ॥ प्रश्नांकांश्चिद्विबुधाणंचसम्यक्तदानाशंसेविजयायसंजय १६८ यदाऽश्रौषंविदुर्मांमकास्ताचप्रच्छन्नरूपांस्वसतःपांडवेयान् ॥ विराटराष्ट्रेसहकृष्णयाचतदानाशंसेविजयायसंजय ६९ यदाऽश्रौषंमामकानांविरिष्ठान्धनंजयैर्नकरथेनभग्नान् ॥ विराटराष्ट्रेवसतामहात्मनातदानाशंसेविजयायसंजय ७० यदाऽश्रौषंसत्कृतांमत्स्परान्नासुतांदत्तामुत्तरामर्जुनाय ॥ तांचार्जुनःप्रत्यगृह्णात्सुतार्थेतदानाशंसेविजयायसंजय ७१ यदाऽश्रौषंनिर्जितस्याधनस्यप्रव्राजितस्यस्वजनात्प्रच्युतस्य ॥ अक्षौहिणीःसप्तयुधिष्ठिरस्यतदानाशंसेविजयायसंजय १७२

नव्याजेनघोषयात्रागतानांवार्तराष्ट्राणां यैर्मत्सुतावह्नास्तेषामपिजेतृन्मत्सुताजेतृंशकाइत्यर्थः ६७ धर्मानुग्रहादपितेषामेवजयइत्याह यदाऽश्रौषंयक्षेति १६८ कृष्णायाद्रौपद्यावेदनेपुनर्द्वादशवर्षांभिवनवासस्त्रयोदशेषच्छन्नचर्येतिप्रतिज्ञानात् ६९ विराटराष्ट्रेगोघ्ने ७० मत्स्यराज्ञाविराटेन समासांतविधेरनित्यत्वान्नटच् ७१ निर्जितत्वादिनात्यंतपराभूतस्यापिसमाक्षौहिणीसंपत्तेर्देवानुकुल्यात्तेषामजयत्वंबुद्धमित्यर्थः ७२

इमां गां पृथिवीं यस्य एकं विक्रमं पदमात्रमाहुः यस्यैन्द्राद्या इति पाठे विक्रमं पराक्रम एकमसाधारणं ७३ वदतो नारदस्य मुखे दिति शेषः ७४ । ७५ बहुधा वैश्वरूपेण ७६ पृथक्कुंती ७७
तेषां पांडवानां ७८ स्वयं स्वयं कलहोऽपि पराजयावह इत्याह यदाऽश्रौषं कर्ण इति ७९ गंडोऽस्यास्तीति गंडोऽस्त्वमृगः 'गंडः स्यात्पुंसि खट्विनि' इति मेदिनी तेन सह वातिगच्छतीति गंडिवंतस्य पृष्ठवंशं तदि

यदाऽश्रौषं माधवं वा सुदेवं सर्वात्मना पांडवार्थे निविष्टम् ॥ यस्ये पां गां विक्रममेकमाहुस्तदनाशं सेविजयाय संजय ७३ यदाऽश्रौषं नरनारायणौ तौ कृष्णार्जुनौ वद
तो नारदस्य ॥ अहं दृष्ट्वा ब्रह्मलोके च सम्यक् तदनाशं सेविजयाय संजय ७४ यदाऽश्रौषं लोकहिताय कृष्णं शमार्थिनमुपयांतं कुरुणाम् ॥ शमं कुर्वीणमकृतार्थं
च यांतं तदनाशं सेविजयाय संजय ७५ यदाऽश्रौषं कर्णदुर्योधनाभ्यां बुद्धिं कृतानि ग्रहे केशवस्य ॥ तंचात्मानं बहुधा दर्शयानं तदनाशं सेविजयाय संजय ७६ य
दाऽश्रौषं वा सुदेवे प्रयाते रथस्यैकामग्रतस्तिष्ठमानाम् ॥ आर्तां पृथां सां त्वितां केशवे न तदनाशं सेविजयाय संजय ७७ यदाऽश्रौषं मंत्रिणं वा सुदेवं तथा भीष्मं शांतनवं च
तेषाम् ॥ भारद्वाजं चाशिषोऽनुब्रुवाणं तदनाशं सेविजयाय संजय ७८ यदाऽश्रौषं कर्ण उवाच वाक्यं नाहं यो तस्ये युध्यमाने त्वयोति ॥ हित्वा सेनामपचक्राम चा
पितदनाशं सेविजयाय संजय ७९ यदाऽश्रौषं वा सुदेवां जुनौ तौ तथा धनुर्गांडिवमप्रमेयम् ॥ त्रौण्युग्रवीर्याणिसमागतानि तदनाशं सेविजयाय संजय ८०
यदाऽश्रौषं कश्मलेनाभिपन्नै रथोपस्थे सो दमानेऽर्जुने वै ॥ कृष्णं लोकान् दर्शयानं शरीरे तदनाशं सेविजयाय संजय ८१ यदाऽश्रौषं भीष्ममित्रकर्शनं विघ्नं तमाजावयु
तं रथानाम् ॥ नैषां कश्चिद्वध्यते रथातरूपस्तदनाशं सेविजयाय संजय ८२ यदाऽश्रौषं चापगेयेन संसृपे स्वयं मृत्युं विहितं धार्मिकेण ॥ तच्चाकार्षुः पांडवेयाः प्र
हृष्टास्तदनाशं सेविजयाय संजय ८३ यदाऽश्रौषं भीष्ममत्यंतशरं हंतं पार्थेनाह वेष्मप्रवृण्यम् ॥ शिशं डिनं पुरतः स्थापयित्वा तदनाशं सेविजयाय संजय ८४
यदाऽश्रौषं शरत्पेशयानं वृद्धं वीरं सादितं चित्रपुंसैः ॥ भीष्मं कृत्वा सोमकान् लपशेषांस्तदनाशं सेविजयाय संजय ८५ यदाऽश्रौषं शांतनवेशयाने पानीयार्थं
चोदितेनार्जुनेन ॥ भूमिं भित्त्वा तर्पितं तत्र भीष्मं तदनाशं सेविजयाय संजय ८६ यदा वा युश्रं द्रुपदो च युक्तौ कौन्तेयानामनुलोमाजयाय ॥ नित्यं चास्मान् स्वा
पदाभीषयं तितदनाशं सेविजयाय संजय ८७ यदा द्रोणो विविधान् मार्गान्निदर्शयन् समरे चित्रयोधी ॥ नपांडवान् श्रेष्ठतरान्निहतं तदनाशं सेविजयाय संजय
८८ यदाऽश्रौषं चास्मदीयान् महारथान् व्यवस्थितान् अर्जुनस्यांतकाय ॥ संशतकान्निहतान् अर्जुनेन तदनाशं सेविजयाय संजय ८९ यदाऽश्रौषं ज्यूहमभेद्यमन्यैर्भारद्वा
जेनात्तशस्त्रेण गुप्तम् ॥ भित्त्वा सौभद्रं वीरमेकं प्रविष्टं तदनाशं सेविजयाय संजय ९०

कारोणाडिवं दीर्घमध्योऽप्ययं शब्दः कचिदस्ति तदर्थं १८० कश्मलेन मोहेन ८१ अयुतं दशसहस्राणि ८२ आपगेयेन भीष्मेण विहितं प्रकाशितं तच्च मृत्युमापकं द्वारं ८३ तदेवाह यदाऽश्रौ
षं भीष्ममिति ८४ सोमकानेवा लपशेषान् कृत्वा न त्वन्यान् ८५ भूमिं भित्त्वेत्यलौकिकं कर्म ८६ वायोरानुलोम्यं दक्षिणपृष्ठवाहितं चंद्रसूर्ययोर्लभस्थानस्थत्वेन । शक्रसूर्याविति पाठेश्चक्रस्यानुकू
ल्यं परेषां सैन्येऽशनिपातादिना स्वापदाः श्वकपिक्रोष्ट्रादयः ८७ । ८८ । ८९ । ९०

पार्थमशकुवंतोहंतुमिति शेषः तेन अर्जुनकोपाभ्रेत्यंतपदीपनाच्चास्माकं जयाशेत्यर्थः

मिचेदग्निप्रवेद्यामीति प्रतिज्ञातं १२ । १३ । १४ । १५ युयुधानं युध्यमानं

वचोभिर्न तु मनसा कुत्सयित्वा मूढादिरिक्त्यादिशब्दैर्निदित्वोपेक्षितमिति शेषः १७

११

मूढानेन स्वेषां क्षय एव भविष्यतीति जयोऽप्ययं पराजय एवेत्यजानतः

वार्त्तयसात्यकिं १६ कर्मसाद्यापिवधान्मुक्तमप्राप्तमृत्युभोगं यदाऽश्रौषमित्यन्वयः

अमर्षयन्मर्षणं सहनं कृतवतः अशक्त्या १८ व्यसितां व्यर्थीकृतां माधवेन कर्णस्यापि धियः प्रवर्त्तकेन घोररूपे इति

संधवेजयद्रथे उक्तमर्धेन न हनिष्या

आतुद्य सर्वतो व्यथयित्वा

प्रवर्त्तकेन घोररूपे इति

आदि. १

अ०

॥ ११ ॥

यदाऽभिमन्युं परिवार्य बालं सर्वे हत्वा हृष्टरूपा बभूवुः ॥

महारथाः पार्थमशकुवंतस्तदनाशं सेविजयाय संजय

तो धार्तराष्ट्रा च ॥ को धादुक्तं सैन्धवे चार्जुने न तदनाशं सेविजयाय संजय १२

यदाऽश्रौषसैन्धवार्थे प्रतिज्ञां प्रतिज्ञातां तद्वधाया जुनेन ॥

तदनाशं सेविजयाय संजय १३ यदाऽश्रौषं श्रांतहये धनं जयेमुक्ता हयान्पाययित्वोपवृत्तान् ॥

पुनर्युक्ता वासुदेवं प्रयातंतदनाशं सेविजयाय संजय १४ य

दाऽश्रौषं वाहनेष्वक्षमे पुरथोपस्थेतिष्ठता पाण्डवेन ॥

सर्वान्यो धान्वारितान् जुनेन तदनाशं सेविजयाय संजय १५ यदाऽश्रौषं नागबलैः सुदुःसहं द्रोणानीकं युयु

धानं प्रमथ्य ॥ यातं वाष्पेयं यत्र तौ कृष्णपार्थौ तदनाशं सेविजयाय संजय १६ यदाऽश्रौषं कर्णमासाद्य मुक्तं वधाद्रीमं कुत्सयित्वा वचोभिः ॥

धनुःकोट्या तु द्यकर्णेन वीरं तदनाशं सेविजयाय संजय १७ यदा द्रोणः कृतवर्मां कृपश्च कर्णो द्रौणिर्मद्राजश्च शरः ॥

अमर्षयन्सैन्धवं व्यमानं तदनाशं सेविजयाय संजय १८ यदाऽश्रौषे देवराजेन दत्तां दिव्यां शक्तिं व्यसितां माधवेन ॥

घटोत्कचे राक्षसे घोररूपे तदनाशं सेविजयाय संजय १९ यदाऽश्रौषं कर्णघटोत्कचाभ्यां युद्धे मुक्तां स

तपुत्रेण शक्तिम् ॥ ययावद्वयः समरे सव्यसाची तदनाशं सेविजयाय संजय २०० यदाऽश्रौषं द्रोणमाचार्यमेकं धृष्टद्युम्ननाभ्यतिक्रम्य धर्मम् ॥

रथोपस्थे प्रायग तं विशस्तं तदनाशं सेविजयाय संजय २०१ यदाऽश्रौषं द्रौणिना दैरथस्थं माद्रीसुतं नकुलं लोकमध्ये ॥

समं युद्धे मंडलेभ्यश्चरंतं तदनाशं सेविजयाय संजय २०२ यदा द्रोणे निहते द्रोणे पुत्रो नारायणं दिव्यमस्त्रं विकुर्वन् ॥

नैषामंतंगतवान्पाण्डवानां तदनाशं सेविजयाय संजय २०३ यदाऽश्रौषं भीमसेनेन पीतं रक्तं भ्रातृयुधिदुःशा

सनस्य ॥ निवारितं नान्यतमेन भीमं तदनाशं सेविजयाय संजय २०४ ॥ यदाऽश्रौषं कर्णमत्यंतशूरं हतं पार्थेना हवेष्वप्रधृष्यम् ॥

तस्मिन् भ्रातृणां विग्रहे देवगुह्ये तदनाशं सेविजयाय संजय २०५ यदाऽश्रौषं द्रोणपुत्रं च शरंदुःशासनं कृतवर्माणमुग्रम् ॥

युधिष्ठिरधर्मराजं जयंतं तदनाशं सेविजयाय संजय २०६ यदाऽश्रौषं नि

हतं मद्राजं रणशरंधर्मराजेन सत ॥

सदा मंत्रामेस्पधतेयस्तु कृष्णं तदनाशं सेविजयाय संजय २०७

यदा कर्णघटोत्कचाभ्यां युद्धे क्रियमाणे इति शेषः

अर्जुनस्यावध्यत्वे सिद्धे काजयाशेति भावः

प्रायगतं मरणार्थमनश

नं प्रायस्तत्र गतं तदर्थं निश्चलं स्थितं विशस्तं लिङ्गं

१ द्रौणिना नकुलमिति द्रौणे निरुद्धत्वमुक्तं

२ । ३ । ४ देवगुह्ये पार्थानां कर्णसोदर्यत्वात् ज्ञानात् प्रवृत्ते विग्रहे युद्धे

५ युधिष्ठिरं द्रोणपुत्रादीन् जयं

२००

२०१

२०२

२०३

२०४

२०५

२०६

२०७

॥ ११ ॥

यदाऽश्रौषंकलहेति । पुनर्द्युतप्रसंजनेनापिजयाशानास्तीतिभावः २०८ भग्नशक्तिर्मन्त्रोत्साहादिजंसामर्थ्यस्य ९ प्रच्छन्नोऽपिपरैरदृष्टैर्देवात्कालान्तरेऽपिजयाशास्यात्सापिनास्तीत्याह यदाऽश्रौषं
डवानिति । अमर्षणं अशक्तस्यातितिक्षोर्भरणमवश्यंभावीतिभावः १० मिथ्याहर्तनाभेरधःप्रहारात्कपटेनहर्ततस्मिन्हतेजयाशानास्तिमूलोच्छेदादितिभावः २११ यदाऽश्रौषंद्रोणेति । दुष्कर्मकारिणोद्
योधनस्यदारेषुकश्चिन्महानुभावःपुत्रमपिनोत्पादयिष्यत्यतस्तद्वारापिजयाशानास्तीतिभावः १२ अनुयातेनहंतुमनुद्गतेन अधिमश्लोकत्रयेणस्वीयस्याप्यश्वत्थानोऽतिजुगुप्सितकर्मत्वान्मणिहीनत्वा

यदाऽश्रौषंकलहद्यूतमूलमायाबलंसौबलं पांडवेन ॥ हतंसंग्रामेसहदेवेनपापंतदानाशंसेविजयायसंजय २०८ यदाऽश्रौषंश्रांतमेकंशयानंहदंगत्वास्तंभयित्वातदंभः ॥
दुर्योधनंविश्वंभग्नशक्तिंतदानाशंसेविजयायसंजय ९ यदाऽश्रौषं पांडवांस्तिष्ठमानान्गत्वाहदेवासुदेवेनसार्धम् ॥ अमर्षणं धर्षयतः सुतमेतदानाशंसेविजयायसंज
य २१० यदाऽश्रौषं विविधांश्चित्रमार्गान्गदायुद्धमंडलशश्चरन्तम् ॥ मिथ्याहर्तवासुदेवस्यबुद्धयातदानाशंसेविजयायसंजय ११ यदाऽश्रौषं द्रोणपुत्रादिभिस्तै
र्हतान्पंचालाचद्रौपदेयांश्चसुताम् ॥ कृतंवीभत्समयशस्यंचकर्मतदानाशंसेविजयायसंजय १२ यदाऽश्रौषं भीमसेनानुयातेनाश्वत्थाम्नापरमासंप्रयुक्तम् ॥ क्रुद्धे
नैषीकमवधीद्येनगर्भंतदानाशंसेविजयायसंजय १३ यदाऽश्रौषं ब्रह्मशिरोऽर्जुनेनस्वस्तीत्युक्त्वाऽघ्नमस्त्रेणशांतम् ॥ अश्वत्थाम्नामणिरत्नंचदत्तंतदानाशंसेविजयाय
संजय १४ यदाऽश्रौषं द्रोणपुत्रेणगर्भेवैराट्यावैपात्यमानेमहास्रैः ॥ द्वैपायनः केशवोद्रोणपुत्रंरपरस्परेणाभिशापैः शशाप १५ शोच्यागांधारीपुत्रपौत्रैर्विही
नातथाबंधुभिःपितृभिर्भातृभिश्च ॥ कृतंकार्यदुष्करं पांडवैः प्राप्तराज्यमसपत्नं पुनस्तैः १६ कष्टं दुष्टदशशेषाः श्रुतामेवयोऽस्माकं पांडवानांचसप्त ॥ द्यूना
विंशतिराहताऽश्वौहिणीनांतस्मिन्संग्रामेभैरवैक्षत्रियाणाम् १७ तमस्त्वतीवविस्तीर्णमोहआविशतीवमाम् ॥ संज्ञानोपलभेसुतमनोविह्वलतीवमे १८ ॥ सौ
तिरुवाच ॥ इत्युक्त्वाधृतराष्ट्रोऽथविलप्यबहुः दुःखितः ॥ मूर्छितः पुनराश्वस्तः संजयंवाक्यमब्रवीत् १९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ संजयैवंगतेप्राणांस्त्यक्तुमिच्छामि
माचिरम् ॥ स्तोकेह्यपिनपश्यामिफलंजीवितधारणे २२० ॥ सौतिरुवाच ॥ तंतथावादिनंदीनं विलपंतंमहोपतिम् ॥ निःश्वसंतंयथानागंमुह्यमानं पुनः पुनः
२१ गावल्गणिरिदंभीमान्महार्थंवाक्यमब्रवीत् ॥ संजय उवाच ॥ श्रुतवानसिवैराजमहोत्साहान्महाबलान् २२ द्वैपायनस्यवदतोनारदस्यचधीमतः ॥ मह
त्सुराजवंशेषुगुणैः समुदितेषुच २३ जातावदिव्यासविदुषः शक्रप्रतिमतेजसः ॥ धर्मेणपृथिवींजित्वायज्ञैरिष्ट्वाऽऽतदक्षिणैः २२४

बहुशापग्रस्तत्वाच्चदुर्योधनक्षेत्रेषुपुत्रजननद्वाराज्यलाभरूपजयाशंसापिनास्तीति सूच्यते यदाशशापतदानाशंसेविजयायेत्यंतिमश्लोकेपूर्वानुकर्षणान्वयः १३।१४।१५ शोच्यागांधारी अहंतु
तामपिशोचन्शोच्यतरइतिभावः । यद्वा गांधार्यैवशोच्यानत्वमुदासीनत्वात् नमेविशेषइतिप्रागुक्तेः अतः पांडवानांजयोऽपिममैवजयइतिभावः १६ त्रयः रूपोऽश्वत्थामाकृतवर्माच सनकृष्ण
सात्यकीपंचपांडवाश्च १७ तमः शोकविशाच्चक्षुरावरणंवाह्यं मोहः कार्याकार्ययोरप्रतिपत्तिः अतएवसंज्ञाविशेषविज्ञानंनोपलभे विह्वलतिशोकेनाकुलोभवति १८ अतएवमूर्छितोऽन्तःसंज्ञाशून्यः
१९।२२०।२१ गवल्गणस्यापत्यंगावल्गणः संजयः २२।२३।२२४

२५ । २६ । २७ । २८ चित्येचयनवतिकृतौविहिताश्चैत्यास्तेचतेयूपाश्चैतैरंकिता २९ चतुर्विंशदितोकारलोपस्त्वर्षः २३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ तवपुत्रा
इवेतिनिधनेष्टांतः अतएवतवपुत्रादुरात्मानइत्युच्यते ४० त्यागोदानं आस्तिक्यंगुरुवेद्वाक्यादिमुक्तावश्यंभावनिश्चयः सत्यंभूतद्रोहवर्जितयथार्थभाषणं दयापरदुःखग्रहणेच्छा आर्जवमकौ

अस्मिँल्लोकेयशःप्राप्यततःकालवशंगताम् ॥ शैव्यमहारथंवीरसंजयंजयतांवरम् २२५ सुहोत्रंरतिदेवंचकाक्षीवंतमथौशजम् ॥ बाल्हीकंदमनंचैद्यंश
र्यातिमजितंनलम् २२६ विश्वामित्रममित्रमंत्रमंघरीपंमहाबलम् ॥ मरुत्तंमनुमिक्षाकुंगयंभरतमेवच २७ रामंदाशारथिंचैवशशविंदुंभगीरथम् ॥
कृतवीर्यमहाभागंतथैवजनमेजयम् २८ ययातिंशुभ्रकर्माणंदेवैर्योजितःस्वयम् ॥ चैत्ययूपांकिताभूमिर्भ्यस्येयंसवनाकरा २९ इतिराज्ञांचतुर्विंशन्नार
देनसुरर्षिणा ॥ पुत्रशोकाभितप्तायपुराश्वेत्यायकीर्तितम् २३० तेभ्यश्चान्येगताःपूर्वराजानोबलवत्तराः ॥ महारथामहात्मानःसर्वैःसमुदितागुणैः ३१
पूरुःकुर्यदुःशरोविष्वगश्वोमहाद्युतिः ॥ अणुहोयुवनाश्वश्चकुकुत्स्थोविक्रमीरघुः ३२ विजयोवीतिहोत्रोऽङ्गोभवःश्वेतोबृहद्गुहः ॥ उशीनरःशतरथःकं
कोदुलिदुहोदुमः ३३ दंभोद्भवःपरोवेनःसगरःसंकुतिर्निमिः ॥ अजेयःपरशुःपुण्ड्रःशंसुर्देवावृधोऽनघः ३४ देवाह्वयःसुप्रतिमःसुप्रतीकोबृहद्वधः ॥ महोत्सा
होविनीतात्मासुकृतुर्नैपधोनलः ३५ सत्यवतःशांतभयः सुमित्रः सुबलः प्रभुः ॥ जानुजंघोऽनरण्योऽर्कःप्रियभृत्यःशुचित्रतः ३६ बलबंधुर्निरामर्दःकेतुश्रुं
गोबृहद्वलः ॥ धृष्टकेतुर्बृहत्केतुर्दीप्तकेतुर्निरामयः ३७ अविक्षिचपलोधूर्तःकृतबंधुर्दृढेष्टुधिः ॥ महापुराणसंभाव्यःप्रत्यंगःपरहाश्रुतिः ३८ एतेचान्ये
चराजानःशतशोऽथसहस्रशः ॥ श्रूयन्तेशतशश्चान्येसंख्याताश्चैवपद्मशः ३९ हित्वासुविपुलान्भोगान्बुद्धिमंतोमहाबलाः ॥ राजानोनिधनंप्राप्तास्त
वपुत्राविवप्रभो २४० येषांदिग्यानिकर्माणि विक्रमस्त्यागएवच ॥ माहात्म्यमपिचास्ति कर्मसत्यंशौचंदयार्जवम् ४१ विद्वद्भिःकथ्यतेलोकेपुराणेकविस
त्तमैः ॥ सर्वाद्भिर्गुणसंपन्नास्तेचापिनिधनंगताः ४२ तवपुत्रादुरात्मानःप्रतप्ताश्चैवमन्युना ॥ लुब्धादुर्वृत्तभूयिष्ठान्ताञ्छोचितुमर्हसि ४३ श्रुतवान
सिमेधावीबुद्धिमान्प्राज्ञसंमतः ॥ येषांशास्त्रानुगाबुद्धिर्नतेमुह्यन्तिभारत ४४ निग्रहानुग्रहौचापिविदितौतेनराधिप ॥ नात्यंतमेवानुवृत्तिःकार्यातेपुत्र
क्षणे ४५ भवितव्यंतथातच्चनानुशोचितुमर्हसि ॥ देवंप्रज्ञाविशेषेणकोनिवर्तितुमर्हति २४६

दित्यं ४१ तेचापितथाविधाअपि ४२ दुरात्मानादुष्टचिन्ताः प्रतप्तास्नोक्षणाः दुर्वृत्तमेवभूयिष्ठंयथातेतथा ४३ स्वयंकृतेऽनर्थैर्किंशोकेनेत्याह श्रुतवानसोत्यादिना ४४ निग्रहःपांडवेषु
अनुग्रहःस्वपुत्रेषु तौत्वत्कृतौतवैवविदितावतःस्वपुत्राणांरक्षणेत्वयाऽनुवृत्तिर्ध्यानंनकार्यं श्रूयतइतिपाठेअन्यैःकृतेतिनश्रूयतेऽतस्त्वयापिनकार्यां गरान्निद्रानादिपापकृतांतांशस्यावश्यंभावित्वादितिभा
वः ४५ बुद्धिःकर्मानुसारिणोतिन्यायेनप्राकृतस्यकर्मणोदुर्निवारत्वाच्चस्वकृतेऽपिनात्यंतंपश्चात्पापेनशोकःकर्तव्यइत्याह भवितव्यमिति २४६

मार्गमवश्यमेवभोक्तव्यं कर्मशुभाशुभमित्येवंरूपांपद्धतिं । ननुप्राकृतमेवशोचामीतिचेन्नेत्याह कालेति । यथातरुफुलपुष्पाद्युद्गमःकालैकहेतुस्तथापुरुषेषुसदसदुद्भुद्गमोऽपीत्यर्थः भावाभा
वौवस्तूनानुद्भवानुद्भववैश्वर्यानिश्वर्येवा २४७ कालोनिमेषादिवत्सरांतोभूतानिजरायुजादीनिमृजतिसंहरतेचप्रजास्ताएव । एवंशोचंतंधृतराष्ट्रंतरतिशोकमात्मविदितिश्रुतेरात्मज्ञानप्रदानेननिःशोकं
कर्तुंप्रथमंजीवानांकालादृष्टादिपारतन्त्र्यप्रदर्शनेनाकिंचित्करत्त्वप्रबोधनेनचतस्यवैराग्यमुत्पाद्यात्मानमुपदिशति । संहरंतंप्रजाःकालंकालःशमयतेपुनरिति । मृत्युमृत्युनमाम्यहमितिश्रुतेःकालस्यापिका
लःपरमात्मास्तीत्यर्थः निर्दहतंप्रजाःकालइतिपाठेतुयोनिर्दहतिकालस्तमपिकालःशमयतइतियच्चच्छब्दाध्याहारेणयोज्यं ४८ कालोहीति । अयमहाकालोह्यतिप्रसिद्धोवेदे । 'एषहोवसाधुकर्मकारय
तितंयमेश्योलोकेभ्यउन्निनीपतएषहोवासाधुकर्मकारयतितंयमधोनिनीपते' इत्यादौ कुरुतेभावाननर्थान्कचित्प्रयोजकत्वेनकचित्प्रयोज्यत्वेन ईशानीशरूपोऽयमेवेत्यर्थः प्रजाअव्यक्तमहदादयः ४९
सुतेषुतेष्वेवलीनेषुजागर्ति सुतौप्रलयेमोक्षेचालुमदृक्शक्तिरास्ते । 'नहिद्रष्टुंष्टेर्विपरिलोपोदृश्यतेऽविनाशित्वात्'इतिश्रुतेः कालोहिप्रसिद्धदुरतिक्रमोऽलंघनीयः । 'पुरुषाच्चपरंकिंचित्साक्षासा
परागतिः'इतिश्रुतेः चरतिशास्यशास्तृभावेन । 'अंतःप्रविष्टःशास्ताजनानांस्वर्वात्मा' इतिश्रुतेः आविधृतोनेकेनचित्विधृतः सर्वाधिष्ठानत्वात् अतएवसमआत्मा समआत्मेतिविद्यात् निर्दोषंहि

विधातृविहितंमार्गंनकश्चिदतिवर्तते ॥ कालमूलमिदंसर्वंभावाभावौसुखासुखे २४७ कालःसृजतिभूतानिकालःसंहरतेप्रजाः ॥ संहरंतंप्रजाःकालंकालःशमयते
पुनः ४८ कालोहिदुरुतेभावान्सर्वलोकेशुभाशुभाच्च ॥ कालःसंक्षिपतेसर्वाःप्रजाविसृजतेपुनः ४९ कालःसुतेषुजागर्तिकालोहिदुरतिक्रमः ॥ कालःसर्वेषुयूतेषु
चरत्यविधृतःसमः २५० अतीतानागतभावायेचवर्ततिसांप्रतम् ॥ तान्कालनिर्भितान्बुद्धानसंज्ञांहातुमर्हसि ५१ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्येवंपुत्रशोकातं धृतराष्ट्रं
जनेश्वरम् ॥ आश्वास्यस्वस्थमकरोत्सुतोगावल्गणिस्तदा ५२ अत्रोपनिषदंपुण्यांकृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ विद्वद्भिःकथ्यतेलोकेपुराणेकविसत्तमैः २५३
भारताध्ययनंपुण्यमपिपादमधीयतः ॥ श्रद्धानस्यपूयन्तेसर्वपापापान्यशेषतः २५४

समं ब्रह्मेतिप्रत्यगभिन्नेब्रह्मणिसमशब्दप्रयोगात् २५० सर्वमात्मप्रभवमितिबुद्धिसंज्ञांज्ञाननिष्ठानत्यक्तुमर्हसि इतोऽन्यस्यशोकातरणोपायस्याभावादित्यर्थः ५१ स्वस्थशोकेहेतुं देहाद्यभिमानंत्या
जयित्वानिरुपाधौस्वस्वरूपेप्रतिष्ठितमकरोदित्यर्थः ५२ अत्रशोकातानांस्वास्थ्यकरणेविषयेउपनिषदं । 'उपनीयेममात्मानंब्रह्मापास्तद्वययतः । निहंत्यविद्यांतज्जंचतस्मादुपनिषद्भवेत्' इति । 'यथोक्त
विद्याहेतुत्वाद्ग्रंथोऽप्युपनिषद्भवेत्' इतिचवचनात् ब्रह्मात्मैकत्वविद्याप्रतिपादकंग्रंथंसूत्रवृत्त्योःप्रागुक्तयोर्वार्तिकस्थानीयमुपनिषच्छब्दवाच्यमब्रवीत् यद्यप्यत्रपुरुषार्थचतुष्टयप्रतिपादनं दृश्यतेतथाप्यर्थ
कामयोलोकाप्रसिद्धयोरेवस्वरूपध्याक्रियैवपराक्रियेतिन्यायेनहानार्थमनुवादाद्धर्मस्यचविषयविधिर्भेदयज्ञेनेत्यादिश्रुत्याविद्याशेषत्वस्यदर्शितत्वात्परमतात्पर्यविद्यायामेवेतिध्येयं । अस्याःसांप्रदायिकत्व
माह विद्वद्भिरिति । कथ्यतेअनादिसिद्धमेवकीर्त्यते ननुकादंबर्वादिदिवद्भिनवकथाकल्प्यते कविसत्तमैःपूर्वपूर्वकल्पयैव्यासादिभिः एवंचव्यासादिशब्दानांसेनापत्यादिशब्दवदाधिका
रिक्वचनत्वेनव्यक्तप्रनित्यत्वेऽपितदर्थानानित्यत्वान्नपुराणानांसकर्तृकत्वमात्रादनित्यत्वं अतएवसुमंतुजैमिनिवैशंपायनपैलसूत्रभाष्यभारतमहाभारतधर्माचार्यादितिभरेवदेवतास्तर्पयतीत्युगादीना
ग्रहवतोनित्येनतर्पणविधिनासंयोगःसंगच्छते अन्यथानित्यनिस्त्यसंयोगविरोधोद्वारःस्यात् अतएवपुराणेपुरापिनवे ५३ भारतेति । नित्येब्रह्मयज्ञेऋचोऽधीतेपयआहुतिभिरेवदेवतास्तर्पयतीत्युगादीना
मिवइतिहासपुराणानित्यमृताहुतिभिरितितदध्ययनफलश्रुतिरपियुज्यतइत्यभिप्रेत्याह पुण्यामिति । पूयन्तेनश्यति अस्यश्लोकस्यचतुर्थीशोच्चारणमात्रादपिसर्वपापनाशःकिंवाच्यं कृत्स्नाध्ययनात्तदर्थ
स्थज्ञानात्साक्षात्कारादोतिभावः २५४

एवंग्रंथस्यस्वास्थ्यं मुख्यं फलं पापक्षयं गुणफलं चोक्त्वाऽत्र प्रतिपाद्यं विषयमाह देवा इति । देवादीनां शुभकर्माण इति विशेषणेन तेषां शुभकर्मैवोपादेयं विवक्षितं तस्यैव परंपरया परमपुरुषार्थहेतुत्वात् ५५ मुख्यं विषयमाह भगवानिति । ' ऐश्वर्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य यशसः श्रियः । वैराग्यस्य च धर्मस्य वृष्णा भगवती गता ' इत्युक्तरूपषड्गुणैश्वर्यवान् परमात्मा वासुदेवो वसुदेवो तपन्नशरीरोपाधिः सर्वशरीरोपाधिरपितेन शरीरेणातिमानुषाणि वह्निपानादीनि कर्माणि कृतवानिति तदुपादानं । तथाहि ब्रह्माणं प्रति भगवद्वाक्यं ' विधेऽहं सर्वोऽस्मि ब्रजपृथुकगोवत्सवदहं विभार्मि ब्रह्मांडगिरिवदहमग्निज्वलनवत् । सृजामि द्रौपि धावस न वदहं प्राणभूदहं यदत्राहंतु सो मुनिरिति मदन्यच्चाकिमपि ' इति । तस्य वास्तवं रूपमाह सनातन इति । आकाशादिवत् प्रवाहानित्यतया वामायाया आद्यंत शून्यत्वाद्वा तन्मयस्य भगवच्छरीरस्य नित्यत्वात् परंपर्या सनातनत्वं युज्यत इत्यर्थः स वासुदेवो हि प्रसिद्धं सत्यमनुष्ठीयमानं कर्म ऋतंतदेववेदात्ज्ञायमानं पवित्रं पापनाशकं पुण्यं अभ्युदयहेतुः सर्वकर्मफलभूतं ब्रह्मांडं स एवेति भावः ५६ अस्थैव निर्विशेषत्वमाह शाश्वतं शश्वच्चिरं तं भवं शाश्वतं तेन वस्तुतो देशतश्चापरिच्छिन्नं अतएव ब्रह्मवृहत् परमं कार्यकारणातीतं ध्रुवं कूटस्थं ज्योतिश्चिन्मात्रं सनातनं कालतोऽपरिच्छिन्नं यस्येदं शास्त्रापिमायया विग्रहवतः ५७ ईदं शादपि यस्मादसदनिर्वचनीयं सदसच्चकार्यकारणं च तदुभयात्मकं विश्वं जातं संततिब्रह्मादिः प्रवृत्तिर्ज्ञादिः ५८ आत्मनीत्यध्यात्मं देहे यत्पंचभूतकार्यरूपा गुणाः

आदि०

अ०

॥ १ ॥

देवादेवर्षयो ह्यत्र तथा ब्रह्मर्षयोऽमलाः ॥ कीर्त्यन्ते शुभकर्माणस्तथा यक्षामहोरगाः ५५ भगवान् वासुदेवश्च कीर्त्यतेऽत्र सनातनः ॥ सहिसत्यधृ तंचैव पवित्रं पुण्यमेव च ५६ शाश्वतं ब्रह्म परमं ध्रुवं ज्योतिः सनातनम् ॥ यस्य दिव्यानि कर्माणि कथयंति मनीषिणः ५७ असच्च सदसच्चैव यस्माद्विश्वं प्रवर्तते ॥ संततिश्च प्रवृत्तिश्च जन्ममृत्युपुनर्भवाः ५८ अध्यात्मं श्रूयते यच्च पंचभूतगुणात्मकम् ॥ अव्यक्तादिपरं यच्च स एव परिगीयते ५९ यत्तद्यतिवरा मुक्ता ध्यानयो मबलान्विताः ॥ प्रतिबिंबमिवादं शेषं श्रूयन्त्यात्मन्यऽवस्थितम् २६० श्रद्धा नः सदा युक्तः स दार्धर्म परायणः ॥ आसे वन्निममध्यायं नरः पापात् प्रमुच्यते ६१ अनुक्रमणिकाध्यायं भारतस्येममादितः ॥ आस्तिकः सततं शृण्वन्न कृच्छ्रेष्ववसीदति ६२ उभे संध्ये जपं किंचित्सद्यो मुच्येत किं त्विषात् ॥ अनुक्रमण्यायावत्स्यादन्हाराध्यायसंचितम् २६३

श्रोत्रादयस्तदात्मकं ' सप्राणज्वेप्राणो नाम भवति वदन्वाक्पश्यन् चक्षुः शृण्वन् श्रोत्रं मनवानो मनः ' इत्यादि श्रुतौ च चक्षुःयते जीवरूपमिति त्वं पदार्थमनूद्यतः पदार्थमाह अव्यक्तादि अव्यक्तस्याऽऽदिभूतं यत्परं निर्विशेषं च तयोर्भेदमाह स एवेति परिगीयते वेदे अयमात्मा ब्रह्म अहं ब्रह्मास्मीत्यादौ । नन्वंतः प्रविष्टः शास्ता जनानामिति शास्त्रुशास्यभावेन श्रुतयो रीशजीवयोराजभृत्यवदभेद औपचारिको न तु तात्त्विक इति चेन्न अंतःप्रविष्ट इति श्रुतेः किं जीवोऽणुविभुर्वा नाद्यः अणुदरे शास्तुः प्रवेशायोगात् प्रवेशे च सांतरालस्याणुत्वायोगात् मध्यमस्य च सावयत्वेन घटादिवदनित्यत्वावश्यकभावात् । न हि तोयः विभुनोश्चतयोः कालाकाशादेरितुल्यत्वेन मिथः शास्यशास्त्रुत्वायोगात् तस्मादुपादानोपादीयभावेन वाधिष्ठानाध्यस्तभावेन वा ईशजीवयोः प्रवेष्टृप्रवेश्यभावेन शास्त्रुशास्यभावेन तेन शास्त्रांतःप्रविष्टत्वं संगच्छते तथा च तयोर्भेदोऽपि तात्त्विक एव ५९ अत्र विद्वदनुभवं प्राणयति यत्तदिति । आत्मनि हादां काशेषं श्रूयंति प्रत्यगभेदेन प्रतिबिंबमिव आदर्श इत्यसंदिग्धत्वे दृष्टान्तो न तु दृश्यत्वे अन्यथा दृश्यस्य जडत्वात् पाप्मा इमं सतीतत्वं श्रुतिव्याक्रोप एव ६० युको नियमवान् आसे वन् जपन् ६१ आदितः नारायणं नमस्कृत्येत्यारभ्यानेन भारतकथां शमात्रं पराशरात्मजो विद्वानित्यत एवारभ्यत इदं कव्यमिति नार्तव्यमिति भावः ६२ जपन् किंचिदनुक्रमण्याः कोऽपि दृष्टिः श्लोकान् २६३

॥ १३ ॥

एतद्भारतस्यवपुःशरीरं सत्यं ब्रह्म अमृतं देवभावश्चात्रैवास्तीत्यर्थः उत्तरग्रंथस्त्वस्यराज्ञइवपरिवारस्थानीयः तत्त्वं तत्रैवसूत्रितमित्यर्थः ६४ आरण्यकमुपनिषत् ओषधिभ्योयवादिभ्यः अमृतं यज्ञो
षम् ६५ इतिहासानां शिवरहस्यादीनां मध्ये ६६ इतिहासेति । 'यद्धृत्यं मायिनं मृगं तत्त्वं माययावधीति' इति मंत्रावयवो हिरामायणीयमारीचवधज्ञेनैवोपवृंहितुं शक्यो न त्वन्येना तस्तस्मादल्पश्रुतादेद
स्य भयमुचितमेव वेदार्थजिज्ञासुनेदमवश्यमध्येतव्यमित्यर्थः ६७ कार्णिकृष्णेन व्यासेन प्रोक्तं वेदं पुरुषार्थचतुष्कं वेदयतं ६८ । ६९ । ७० । ७१ तुलयाधृतं न्यूनाधिकभावेन परीक्षितं सरहस्येभ्यः सोप
निषत्केभ्यः अधिकमर्थगौरवयुक्तं ७२ महत्वेग्रंथत आधिक्ये गुरुत्वे अर्थत आधिक्ये ७३ । २७४ नन्वत्रानर्थको युद्धादिप्रलापो भूयान् दृश्यते कणिकनीत्यादिश्चाधर्मप्रवर्तकोऽपि ग्रंथोऽस्ति त
तश्च कचिद्धर्मादिकथने सत्यपि विषयसंप्रकाशवत्कृत्स्नमप्येतद्ध्वयेव स्यादित्याशंक्याह तप इति । तपः कृच्छ्रचान्द्रायणादि कल्कः पापं तदभावो न कल्कः 'कल्कोऽस्त्रीशमलैः सौः' इत्यमरः न भ्राडादिवन्त्रः
मकृतिभावः तपो निर्मलं नैर्मल्यसाधनमित्यर्थः विरोधित्वं वानर्थाः तेन तपः पापनाशकमित्यर्थः अध्ययनं वेदस्य स्वाभाविकः स्वस्ववर्णाश्रमादिपुरस्कारेण विहितः शमोदमस्तपः शौचमित्यादिर्वेदविधिर्वै

भारतस्यवपुर्हेतुत्सत्यं चाप्रुतमेव च ॥ नवनीतं यथा दधो द्विपदां ब्राह्मणो यथा २६४ आरण्यकं च वेदभ्यो षधिभ्योऽमृतं यथा ॥ हृदानामुदधिः श्रेष्ठो गौर्वरिष्ठा चतुष्प
दाम् ६५ यथैतानीतिहासानां तथा भारतमुच्यते ॥ यश्चैनं श्रावयेच्छास्त्रे वा ह्यणान्पादमंततः ६६ अक्षयमन्नपानं वै पितृस्तस्योपतिष्ठते ॥ इतिहासपुराणाभ्यां वे
दंसमुपबृंहयेत् ६७ विभेत्पुष्पश्रुतावेदो मामयं प्रहरिष्यति ॥ कार्णिकवेदमिमां विद्वान् श्रावयित्वा र्थमश्रुते ६८ भूणहत्यादिकं चापि पापं जहाद संशयम् ॥ य इमं शु
चिरध्यायं पठेत् पर्वणि पर्वणि ६९ अधीतं भारतं तेन कृत्स्नं स्यादिति मेमतिः ॥ यश्चैनं शृणुयान् नित्यमर्षश्रद्धासमन्वितः २७० स दीर्घमायुः कीर्तिं च स्वर्गं तिचायुया
न्नरः ॥ एकतश्चतुरो वेदा भारतं चैतदेकतः ७१ पुरा किल सुरैः सैवैः समेत्य तुलयाधृतम् ॥ चतुर्भ्यः सरहस्येभ्यो वेदेभ्यो ह्यधिकं यदा ७२ तदा प्रभृति लोकोऽस्मिन्म
हाभारतमुच्यते ॥ महत्त्वे च गुरुत्वे च प्रियमाणं यतोऽधिकम् ७३ महत्त्वाद्भारवत्त्वाच्च महाभारतमुच्यते ॥ निरुक्तमस्य यो वेदसर्वपापैः प्रमुच्यते ७४ तपो न कल्को
ऽध्ययनं न कल्कः स्वाभाविको वेदविधिर्न कल्कः ॥ प्रसह्य विचाहरणं न कल्कस्तान्येवभावोपहतानि कल्कः २७५ ॥ इति श्रीमन्महाभारते आदिपर्वणि अनुक्रमणिका
पर्वणि प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ अनुक्रमणी पर्वसमाप्तम् ॥

दोक्तो विधिरिग्रहोऽत्र संध्योपासनादिः प्रसह्य प्रकर्षेण सोऽद्वाधुधादिदुःखमपि सोऽद्वैतस्य आहरणं शिलोच्छादिना अर्जनं तदपि न कल्को नैर्मल्यसाधनं तान्येव तप आदीनि भावेन चित्ताभिप्रायेणोपहतानि
कल्कः पापं पापे हेतुर्भवति यथा शीतादिसहनं वानप्रस्थैः कटकस्थैश्चतुल्यवक्रियते तथा पिभावे भेदात्तदेकस्य स्वर्गायान्यस्य नरकाय भवति वक्ष्यति च । 'चत्वारि कर्माण्यभयं करानि भयं मयच्छंत्य यथा
कृतानि ॥ मानाग्निहोत्रमुत्तमानमनैमानेनाधीतमुत्तमानयज्ञः' इति एवं शिलोच्छादिकमपि दुर्भेन कृतं पापायान्यथा श्रेयसे भवति एवं भारतेऽपि धर्मब्रह्म प्रतिपादने एव परमतत्पर्यं अर्थवाद्जातमपि युधि
ष्ठिरादिवद्वचवर्तव्यं न दुर्योधनादिवदित्याशयेनोक्तं तत्र हीनं पक्षमुपादानं स्वार्थोद्देश्येति तेनाधीतमपि भारतं पापायैव भवतीत्यर्थः तथा च सर्वस्मादपि ग्रंथं तात्सारमेवादेयमिनरच्याज्यमिति श्रूयते ।
'ग्रंथमभ्यस्य मेधावी ज्ञानविज्ञानतत्परः ॥ पलालमिव धान्यार्थं त्यजेद्ग्रंथमशेषतः' इति ॥ २७५ ॥ आदिपर्वणि नीलकण्ठे भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

एवंप्रथमेऽध्याये सूत्रितानामर्थानां प्रकरणशो विभक्त्या गंशिष्याणामवधानाय प्रदर्शयिष्यन् नैराग्यमुन्पादयितुं कुरुपुत्रशुरामकृतं क्षत्रक्षयं प्रसंगात्प्रदर्शयति समंतेति । 'समंतपंचकं नाम पुण्यं द्विजनिवेतं ॥
मतवानस्मितं देशं युद्धं यत्राभवत्तपुरा' इत्यादिना यदुक्ते तत्सर्वतः देशं युद्धं च श्रोतुमिच्छामहेवयं १ ममत्तः कथा अन्याः २ क्षत्रं क्षत्रियजातिं अमर्षः स्वपितुः क्षत्रियेण हतत्वा ज्ञातस्य क्रोधस्यासहनंते
न चोदितः प्रेरितः ३ रौधिरान् रुधिरपूर्णान् ४ नोऽस्माभिः रुधिरेण पितृणां तर्पणात् सर्वा हिंसा पितृभ्यां युद्धे शैव कर्त्तव्या न कामकारेणेति सूचितम् ५ । ६ । ७ यदि तिसार्धेन क्रोधकृतं सर्वपापायै

॥ अथ पर्वसंग्रहपर्व ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ समंतपंचकमिति यदुक्तं सूतनंदन ॥ एतत्सर्वं यथा तत्त्वं श्रोतुमिच्छामहेवयम् १ ॥ सौतिरुवाच ॥ शृणु ध्वं
मम भो विप्रा ब्रुवतश्च कथाः शुभाः ॥ समन्तपंचकाख्यं च श्रोतुमर्हत्सत्तमाः २ त्रेताद्वापरयोः सन्धौरामः शस्त्रभृतां वरः ॥ असकृत्पार्थिवं क्षत्रं जघानामर्षचोदितः ३
स सर्वक्षत्रमुत्साद्य स्ववीर्येणानलश्रुतिः ॥ समंतपंचके पंचचकार रौधिरावहदा ४ सतेषु रुधिरांभः सुहृदेषु क्रोधमूर्च्छितः ॥ पितृन् संतर्पयामास रुधिरेणेतिनः श्रुतम्
५ अथर्चाकादयोऽभ्येत्य पितरो राममब्रुवन् ॥ रामराम महाभाग प्रीताः स्मृतवभार्गव ६ अनया पितृभक्त्या च विक्रमेण तव प्रभो ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते
यमिच्छसि महाश्रुते ७ ॥ राम उवाच ॥ यदि मे पितरः प्रीता यद्यनुग्राह्यतामयि ॥ यच्च रोषाभिभूतेन क्षत्रमुत्सादितं मया ८ अतश्च पापान्मुच्येऽहमेवमपार्थितो
वरः ॥ हृदा श्रुतीर्थभूता मे भवेयुर्भविष्यश्रुताः ९ एवं भविष्यतीत्येवं पितरस्तमथाब्रुवन् ॥ तं क्षमस्वेति निषिषिधुस्ततः स विररामह १० तेषां समीपे यो देशो हृदनां
रुधिरांभसाम् ॥ समंतपंचकमिति पुण्यं तत्परिकीर्तितम् ११ येन लिंगेन यो देशो युक्तः स मुपलक्ष्यते ॥ तेनैव नाम्ना तं देशं वाच्यमाहुर्मनीषिणः १२ अंतरं चैव संप्राप्ते क
लिद्वापरयोरभूत् ॥ समंतपंचके युद्धं कुरुपांडवसेनयोः १३ तस्मिन् परमधर्मिष्ठे देशे भूदोषवर्जिते ॥ अष्टादशसमाजगमु रक्षौ हिण्यो युयुत्सया १४ समेत्य तं द्विजा
स्ताश्रतत्रैव निधनंगताः ॥ एतन्नामाभिनिर्वृत्तं तस्य देशस्य वै द्विजाः १५ पुण्यश्रमणो यश्च स देशो वः प्रकीर्तितः ॥ तदेतत्कथितं सर्वमया ब्राह्मणसत्तमाः ॥ यथा दे
शः स विख्यातस्त्रिषु लोकेषु सुव्रताः १६ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ अक्षौ हिण्य इति प्रोक्तं यत्त्वया सूतनंदन ॥ एतदिच्छामहे श्रोतुं सर्वमेव यथा तथम् १७ अक्षौ हिण्याः परीमाणं
नराश्वर्यदंतिनाम् ॥ यथा वच्चैव नो ब्रूहि सर्वं हि विदितं तव १८ ॥ सौतिरुवाच ॥ एको रथो गजश्चैको नराः पंचपदा तयः ॥ त्रयश्चतुरगास्तज्जैः पत्तिरित्यभिधीयते
१९ पत्तिं त्रिगुणामेतामाहुः सेनामुखं बुधाः ॥ त्रीणि सेनामुखान्येको गुल्म इत्यभिधीयते २० त्रयो गुल्मा गणो नाम वाहिनी तु गणास्त्रयः ॥ स्पृतास्ति सस्तु वा हि
न्यः पृतनेति विचक्षणैः २१ चपस्तु पृतनास्ति सस्ति सश्च स्वस्त्वनीकिनी ॥ अनीकिनीं दशगुणां प्राहुरक्षौहिणीं बुधाः २२

वहीनवलेषु शस्त्रनिक्षेपादिति भावः ८ । ९ निषिषिधुर्निषिद्धवन्तः अक्षराधिक्यमार्थं अक्षयासंज्ञोपोवा आर्षः । निषिधुर्निति पाठेशशासुः । हिंसातो विरमस्वेति शिक्षितवन्त इत्यर्थः १० । ११ । १२
१३ भूदोषाः निम्नोन्नतकण्टकित्वादयस्तद्ग्रहिते १४ समंतः हृदनां पंचकं समंतपंचकं तत्परिसरवर्ती देशोऽपि तन्नामेत्युक्तं । तत्र समंतशब्दस्यावयवार्थं दर्शयति समेत्येति । समेतानामंतोनाशो यस्मिन् चि
तिसमंत इत्यर्थः अभिनिर्वृत्तं निर्व्यूढं १५ । १६ । १७ । १८ पदा तय इति थादिगतानां नाराणां व्युदासः १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ ' अक्षौहिण्याः परीमाणं स्वाद्रिभृत्यक्षिभिर्गजैः २१८७० ॥ रथैरेतै २१८७० हयैस्त्रिभिः ६५६१० पंचघ्नैश्च १०९३५० पदातिभिः इति संग्रहः २७ पिंडिताए
कीभूताः संघिरार्षः २८ । २९ । ३० । ३१ द्रौणिर्भ्रूत्वा मा हादिक्क्यः कृतवर्मा गौतमः कृपाचार्यः ३२ पर्वसंग्रहं वक्तुं प्रसूतौ तियचुशौनकेत्यादिना हे शौनके हे वृद्धतम श्रयतेर्वृद्धचर्यान्नि
ष्टायां शूना वृद्धास्तेषु वृद्धतरत्वेन विदितः शौनकः वृद्धणादिसूत्रेणारोहणादिर्वृद्धः । तेतवसत्रेयद्भारताख्यानं मत्तः प्रवृत्तं तज्जनमेजयस्य सत्रे व्यासशिष्येण कथितमित्युत्तरेण संबन्धः ३३ ननु संप्रसन्नैः न मेज
यं प्रतियद्वैशंपायनेनोक्तं तदेव शौनकं प्रति सूतेन वक्तुं प्रतिज्ञातं तत्र पौण्यपौलोममास्तीकंच किमित्यप्रतिज्ञातमप्युच्यते सूतेनेति चेत्तत्राह कथितमिति । सत्रे व्यासशिष्येण यत्कथितं तत्र भारते पौण्यपौलो
ममास्तीकंच महीक्षितां यशोवीर्यचक्रमिति शेषः आदितः स्मृतमित्योजना स्मरणं तु विस्तरार्थः । अयं भावः 'तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत्समिप्याणि श्रोत्रियं ब्रह्म निष्ठं अविद्यामृत्युं तीर्त्वा इत्या
दिश्रुते गुरुमेवा माहात्म्यं गुरुणांच माहात्म्यं यज्ञादीनां विद्यार्थं त्वंच निरूपणीयं तेऽप्यन्यतमाभावेऽपि विद्यानैवोदेतुमर्हतीति तदर्थं मात्राचार्येणाख्यायिकामुखेनैव पौण्ये गुरुशुश्रूषामाहात्म्यं पौलोमे भागवाणां

अक्षौहिण्याः प्रसंख्यातारथानां दिजसत्तमाः ॥ संख्यागणिततत्त्वज्ञैः सहस्राण्येकविंशतिः २३ शतान्युपरि चैवाष्टौ तथाभूयश्च सप्ततिः ॥ गजानांच परीमाण
मेतदेव विनिर्दिशेत् २४ ज्ञेयं शतसहस्रं तु सहस्राणि न वैवतु ॥ नराणामपि पंचाशच्छतानि त्रीणि चानघाः २५ पंचषष्टिसहस्राणि तथा श्वानां रातानि च ॥ द
शोचराणि षट्प्रादुर्यथावदिह संख्यया २६ एतामक्षौहिणीं प्राहुः संख्यातत्त्वविदो जनाः ॥ यांवः कथितवानस्मि विस्तरेण तपोधनाः २७ एतया संख्यया ह्यास
ंकुरुपांडवसेनयोः ॥ अक्षौहिण्यो दिजश्रेष्ठाः पिंडिताष्टादशैव तु २८ समेतास्तत्र वैदेशे तत्रैव निधनं गताः ॥ कौरवाकारणं कृत्वा कालेनाद्भुतकर्मणा २९ अ
हानियुधेभीष्मोदशैव परमास्त्रवित् ॥ अहानि पंचद्रोणस्तुरक्षकुरुवाहिनीम् ३० अहनीयुधेद्देतुर्कर्णः परबलादनः ॥ शल्योऽर्धदिवसं चैव गदायुद्धमतः परम्
३१ तस्यैव दिवसस्यान्ते द्रौणिर्हादिक्क्यगौतमाः ॥ प्रसुप्तं निशि विश्वस्तं जघ्र्यौ भिष्टिं बलम् ३२ यत्तु शौनकसत्रे ते भारताख्यानमुत्तमम् ॥ जनमेजयस्य तत्सत्रे व्या
सशिष्येण धीमता ३३ कथितं विस्तरार्थं यशोवीर्यमहीक्षिताम् ॥ पौण्यतत्र पौलोममास्तीकंचादितः स्मृतम् ३४ विचित्रार्थपदाख्यानमनेकसमयान्वितम् ॥
प्रतिपन्नं नरैः प्राज्ञैर्वैराग्यमिव मोक्षिभिः ३५ आत्मैव वेदितव्येषु प्रियेष्विव हि जीवितम् ॥ इति हासः प्रधानार्थः श्रेष्ठः सर्वांगमेव यम् ३६ अनाश्रित्येदमाख्यानं
कथाभुवि न विद्यते ॥ आहारमनपाश्रित्य शरीरस्येव धारणम् ३७ तदेतद्भारतं नाम कविभिस्तूपजीव्यते ॥ उदयप्रेप्सुभिर्भृत्यैरभिजात इवेश्वरः ३८

गुरुणां महाभाग्यमुक्तं आस्तीकेजरत्कारो रप्रतिपन्नगार्हस्थ्यस्या कृतार्थत्वं दर्शनेन यज्ञादीनामा विद्यकानामपि विद्यां गत्वमुक्तं । विविदिषंति यज्ञेनेत्यादिश्रुतेः तस्मान्महोपनिषदपरं भेदं तत्र यक
थनमावश्यकमित्याख्यायिकामुखेन कथ्यमानं गहनोऽप्यर्थः सुग्रहो भवतीत्यभिप्रेत्य महीभृतां यशोवीर्यचक्रमिति ३४ मोक्षिभिर्भोक्षार्थिभिर्नरैः प्रतिपन्नं शरणीकृतं वैराग्यमिव यथापरवैराग्यस्य नां
तरीयं कुरुवंतैव त्वमेव मे तच्छ्रवणस्यापीति भावः ३५ आत्मेति आत्मज्ञानमेव स्वतः पुरुषार्थ इत्यात्मैव मुख्यं वेदितव्यं तत्प्रमाणस्य तत्रावेदकत्वात् अन्यज्ञानं तु सर्वपुरुषसंस्कारद्वारा कर्मो गं । यथो
क्तं भट्टपादैः । ' सर्वत्रैव हि विज्ञानं संस्कारत्वेन गम्यते ॥ परांगं चात्मविज्ञानादन्यत्रैव धार्यतां इति । प्रधानार्थो ब्रह्मावाप्तिप्रयोजनः ३६ । ३७ कविभिः काव्यकर्तृभिः व्यासोच्छिष्टं
जगत्सर्वमिति प्रसिद्धे स्तेषामद्भुतकाव्यरचने इदमेवालंबनमित्यर्थः अभिजातः कुलीनः ३८

उत्तमाचरमाबुद्धिर्ब्रह्मविद्याख्यातः करणवृत्तिः ३९ प्रज्ञायाऽभिपन्नं प्राप्तं तस्य ४० पर्वणामुपक्रमोपसंहारैककल्प्यादिना एकमर्थं पूरयति कात्स्न्येन प्रतिपादयन्ति तानि पर्वानि प्रकरणानि तेषां संग्रहः सम्यक् वि-
विच्य ग्रहोयस्मिन् सपर्वसंग्रहो द्वितीयपर्व ४१ अत्र केवलस्य सोपाख्यानस्य च भारतस्य स्मरणे आद्ययोः पर्वणोस्तात्पर्यं पौष्यादित्रयस्य तुक्तमेवेति पर्वपंचकतात्पर्यमुक्तं तत्रास्तीके कर्मप्राधान्यमुक्तं तत्कर्मि-
णो देवभावं प्राप्या पीह जन्मलभते इत्यादां शावतारणमुक्तं षष्ठे अंशावतारणं देवानां भूमौ भागशोऽवतारणमादिः प्रथमपर्वेत्यर्थः तेन पूर्वोक्ता सूतप्रतिज्ञा संगच्छते संभवे अत्र लब्धजन्मनामपिन तेषां निय-
मेनार्गतिः किंतु सुपुत्रनामादितामसयोनिप्राप्तिरपि कर्मवशाद्भवतीत्युक्तं सप्तमे तत्राप्यर्थार्थिनो बंधून्प्यन्यायेन घ्नतोति जातुषेर्दक्षितमष्टमे तथाकामुकाः स्त्रियो बंधून्पि वातयंतोत्यविश्वसनीयास्ताइ

इतिहासोत्तमेयस्मिन्नापि ताबुद्धिरुत्तमा ॥ स्वरव्यंजनयोः कृत्स्नालोके वेदाश्रयेव वाक् ३९ तस्य प्रज्ञाभिपन्नस्य विचित्रपदपर्वणः ॥ सूक्ष्मार्थन्याययुक्तस्य वेदार्थ-
रूपितस्य च ४० भारतस्येतिहासस्य श्रूयतां पर्वसंग्रहः ॥ पर्वानुक्रमणी पूर्वद्वितीयः पर्वसंग्रहः ४१ पौष्यं पौलोममास्तीकमादिरंशावतारणम् ॥ ततः संभवपर्वो-
क्तमद्भुतं रोमहर्षणम् ४२ दाहोजतुग्रहस्यात्र हौडिंबं पर्वचोच्यते ॥ ततो वक्रवधः पर्वपर्वचैत्ररथंततः ४३ ततः स्वयं वरो देवाः पांचाल्याः पर्वचोच्यते ॥ क्षात्रधर्म-
ण निर्जित्य ततो वैवाहिकं स्मृतम् ४४ विदुरागमनं पर्वराज्यलंभस्तथैव च ॥ अर्जुनस्य वनेवासः सुभद्राहरणंततः ४५ सुभद्राहरणादूर्ध्वज्ञेयाहरणहारिका ॥ ततः
खांडवदाहाख्यंतत्रैव मयदर्शनम् ४६ सभापर्वततः प्रोक्तं मंत्रपर्वततः परम् ॥ जरासंधवधः पर्वपर्वदिग्विजयंकथा ४७ पर्वदिग्विजयादूर्ध्वराजसूयिकमुच्यते ॥
ततश्चाघाभिहरणं शिशुपालवधस्ततः ४९ द्यूतपर्वततः प्रोक्तमनुद्यूतमतः परम् ॥ तत आरण्यकं पर्वकिर्मरिवध उच्यते ४९ अर्जुनस्याभिगमनं पर्वज्ञेयमतः परम् ॥
ईश्वराजुनयोर्युद्धं पर्वकैरातसंज्ञितम् ५० इंद्रलोकाभिगमनं पर्वज्ञेयमतः परम् ॥ नलोपाख्यानमपि च धार्मिकं करुणोदयम् ५१ तीर्थयात्राततः पर्वकुरुराजस्य धी-
मतः ॥ जटासुरवधः पर्वयक्षयुद्धमतः परम् ५२ निवातकवचैर्युद्धं पर्वचाजगरंततः ॥ मार्कण्डेयसमास्याचपर्वानंतरमुच्यते ५३ संवादश्च ततः पर्वद्रौपदीसत्यभा-
मयोः ॥ घोषयात्राततः पर्वमृगस्वप्नोद्भवंततः ५४ ब्रीहिद्रौणिक्कमाख्यानमैन्द्रद्युध्नंततः ५५ द्रौपदीहरणं पर्वजयद्रथविमोक्षणम् ५५

तिहैडिबेनवेदर्शितं श्वशूकरभक्ष्यस्यापिशरीरस्यार्थे परप्राणानपि पामराः प्रत्यहमाददत इति वक्रवधे दशमसूचितं ततः कष्टतरंगं तितमः प्रधानाः प्राणिनः प्राप्नुवंतीति प्रबंधेन परीक्ष्य लोकान् कर्मचि-
तान् ब्राह्मणो निर्वेदमाया आस्य कृतः कृतेनेति श्रुत्यर्थ उपबृंहितः एवमग्रेऽपि तत्तदाख्यानतत्पर्योच्चयेनेन राजसानां सात्विकानां च गतिः परीक्षणया अग्रेऽपि तत्प्रकरणं वक्ष्यमाणत्वादिह ग्रंथविस्तरभयाच्च
प्रपंच्यते ४२ चैत्ररथमंगारपणचरितं पर्व ४३ । ४४ विदुरागमनं नराज्यलंभश्चैत्रपर्व लंभोलाभः ४५ हरणं दायः पारिवर्हमिति यावत् तस्य हारिकासमानयनं खांडवदाहो मयदर्शनं वैकैकं
पर्व ४६ सभापर्वसंभारचनं पर्व मंत्रोराजसूयार्थं मंत्रणं ४७ । ४८ अनुद्यूतं पुनर्द्यूतं ४९ अभिगमनं तपसो गमनं ५० यक्षयुद्धं भीमेन ५१ । ५२ समास्यासहावस्थानं ५३ घोषयात्रा
कौरवाणां मृगस्वप्नो धर्मराजस्य ५४ ऐन्द्रद्युध्नमित्यत्र क्रमो न विवक्षितः संख्यायां तात्पर्यात् समास्यांतर्गतं चेदपर्व ५५

५६ कुंडलाहरणकर्णस्य आरण्यमरणिहरणं ब्रह्मणस्य धर्मणमवेशोविराटनगरे समयस्य प्रतिज्ञातस्य प्राक्प्रवेशार्थस्य ५७ अभिमन्योरर्जुनपुत्रस्य ५८ संजययानपांडवान्प्रति ५९
६० भगवद्यानं कौरवान्प्रति ६१ । ६२ । ६३ विवादपर्वकृष्णकर्णसंवादरूपपर्व ६४ संख्याभीष्मकृता उत्कूटतस्य पांडवान्प्रत्यागमनं ६५ अभिषेचनं सैनापत्ये ६६ जंबूखंड

पतिव्रतायामाहात्म्यं सावित्र्याश्चैव मद्भुतम् ॥ रामोपाख्यानमत्रैव पर्वज्ञेयमतः परम् ५६ कुंडलाहरणपर्वततः परमिहोच्यते ॥ आरण्यततः पर्ववैराटतदनंतरम् ॥
पांडवानां प्रवेशश्च समयस्य च पालनम् ५७ कीचकानां वधः पर्वपर्वगो ग्रहणततः ॥ अभिमन्योश्च वैराट्याः पर्ववैवाहिकं स्मृतम् ५८ उद्योगपर्वविज्ञेयमतः
धर्ममहाद्भुतम् ॥ ततः संजययानाख्यं पर्वज्ञेयमतः परम् ५९ प्रजागरंतथापर्वधृतराष्ट्रस्य चिंतया ॥ पर्वसानत्सुजातं वैगुह्यमध्यात्मदर्शनम् ६० यानसंधिस्ततः
पर्वभगवद्यानमेव च ॥ मातलीयमुपाख्यानं चरितं गालवस्य च ६१ सावित्र्यामदेभ्यं च वैन्योपाख्यानमेव च ॥ जामदग्न्यमुपाख्यानं पर्वषोडशराजकम् ६२
सभाप्रवेशः कृष्णस्य विदुलापुत्रशासनम् ॥ उद्योगः सैन्यनिर्याणं विश्वोपाख्यानमेव च ६३ ज्ञेयं विवादपर्वत्रकर्णस्यापि महात्मनः ॥ निर्याणं च ततः पर्वकुरुपांडव
सेनयोः ६४ रथातिरथसंख्याचपर्वोक्तं तदनंतरम् ॥ उत्कूटतागमनं पर्वमर्षविवर्धनम् ६५ अंबोपाख्यानमत्रैव पर्वज्ञेयमतः परम् ॥ भीष्माभिषेचनं पर्वततः
श्राद्भुतमुच्यते ६६ जंबूखंडविनिर्माणपूर्वोक्तं तदनंतरम् ॥ धूमिपर्वततः प्रोक्तं दीपविस्तारकीर्तनम् ६७ पूर्वोक्तं भगवद्गोतापर्वभीष्मवधस्ततः ॥ द्रोणाभिषे
चनं पर्वसंशप्तकवधस्ततः ६८ अभिमन्युवधः पर्वप्रतिज्ञापर्वोच्यते ॥ जयद्रथवधः पर्वघटोत्कचवधस्ततः ६९ ततो द्रोणवधः पर्वविज्ञेयं लोमहर्षणम् ॥ मोक्षो
नारायणास्त्रस्य पर्वानंतरमुच्यते ७० कर्णपर्वततो ज्ञेयं शल्यपर्वततः परम् ॥ हृदप्रवेशनं पर्वगदायुद्धमतः परम् ७१ सारस्वतततः पर्वतीर्थवंशानुकीर्तनम् ॥ अत
ऊर्ध्वसुबीभत्सं पर्वसौप्तिकमुच्यते ७२ ऐषीकं पर्वचोद्दिष्टमतः ऊर्ध्वसुदारुणम् ॥ जलप्रदानिकं पर्वस्त्रीविलापस्ततः परम् ७३ श्राद्धपर्वततो ज्ञेयं कुरुणामौर्ध्वदेहिकम् ॥
चार्वाकनिग्रहः पर्वरक्षसो ब्रह्मरूपिणः ७४ आभिषेचनिकं पर्वधर्मराजस्य धीमतः ॥ प्रविभागो गृहाणां च पर्वोक्तं तदनंतरम् ७५ शान्तिपर्वततो यत्र राजधर्मानुशास
नम् ॥ आपद्धर्मश्च पर्वोक्तं मोक्षधर्मस्ततः परम् ७६ शुक्रप्रश्नाभिगमनं ब्रह्मप्रश्नानुशासनम् ॥ प्रादुर्भावश्च दुर्वासः संवादश्चैव मायया ७७ ततः पर्वपरिज्ञेयमानुशास
निकं परम् ॥ स्वर्गारोहणिकं चैव ततो भीष्मस्य धीमतः ७८ ततोऽश्वमेधिकं पर्वसर्वपापप्रणाशनम् ॥ अनुगीताततः पर्वज्ञेयमध्यात्मवाचकम् ७९ पर्वचाश्रम
वासाख्यं पुत्रदर्शनमेव च ॥ नारदागमनं पर्वततः परमिहोच्यते ८० मौसलं पर्वचोद्दिष्टं ततो वीरसुदारुणम् ॥ महाप्रस्थानिकं पर्वस्वर्गारोहणिकं ततः ८१

विनिर्माणं जंबूखंडसन्निवेशः धूमिपर्वण्येव दोपविस्तारकीर्तनं ६७ । ६८ प्रतिज्ञाजयद्रथवधार्थं ६९ । ७० हृदप्रवेशनं दुर्योधनस्य गदायुद्धं तस्यैव भीमेन ७१ । ७२ जलप्रदानि
के एव स्त्रीविलापनं ७३ कुरुणामौर्ध्वदेहिकं श्राद्धं पर्व चार्वाकस्य ब्रह्मरूपिणो रक्षसस्य विप्रक्षोभान्निग्रहः पर्व ७४ । ७५ शान्तिपर्वहृद्वाक्यां शान्तीति ७६ भ्रामयेति पाठांतरं उभयत्रापि
सुलभयेत्यर्थः ७७ अनुशासनं धर्माधर्मापदेशस्तत्संबंधमानुशासनिकम् ७८ । ७९ । ८० । ८१

हरिवंशःपुराणं प्राक् प्रवृत्तं पर्वखिलसंज्ञितं शास्त्रांतरस्थं शास्त्रान्तरेयदपेक्षावशात्पठ्यते तत्खिलमिति वैदिकी प्रसिद्धिः । यथा वह्नुचानां श्रीसूक्तमेधासूक्तादीनां संहिताकाले पाठोदृश्यते एवमस्मिन्निहा
सेयत्पुराणांतरस्थमाकांक्षावशात्पठ्यते तत्खिलं हरिवंशाख्यमित्याह हरिवंशइति । अतएवास्य खिलस्य पुराणमिति विशेषणं तथाहि अत्र विष्णुचर्याविष्णुपुराणोक्ता साकल्येन दृश्यते ८२ एवं भविष्यपु
राणकथा च खिलेष्वेवाद्भुतं महदिति पृथग्वाक्यं अद्भुतं पुष्करवाराहनारसिंहवामनप्रादुर्भावादि कैलासयात्रात्रिपुरवधांत एतदेव पर्वशतं । एकैकस्मिन् महाप्रकरणे अवांतरप्रकरणानामंतर्भावविवक्षया ऽष्टादशसं
ख्यात्वेन लौमहर्षिणिनोक्तं ८३।८४ तत्र कस्मिन् महापर्वणि कत्यवांतरपर्वणि ते पुचकेकेऽर्थाः प्रतिपाद्या एकैकस्मिन् महापर्वणि श्लोकसंख्याचका इत्येतदकुमुपक्रमते समासइति । अयं बुद्धिस्थोऽनुक्रमण्यध्या
यः स च भारतस्य समासः संक्षेपपर्वेत्यर्थः अत्र प्रस्तुते द्वितीयेऽध्याये पर्वसंग्रहः । एवं पौण्ड्यादिभिश्चमयदर्शनांतैः समदशाभिश्चैव मेकोनविंशत्या पर्वभिरादिपर्व । आदित्वं चास्य न प्राथम्यात्किंतु सर्वेषामादिक
त्पत्तिरिह कीर्त्यतइति । एवं सभादीनामपि संज्ञातचदेकैकार्थप्राधान्याद्बोधा अत्रायंसंग्रहः । 'आदौ सभारण्यविराटउद्यमेभोष्मेगुरौसूर्यजशल्यसौविके । स्त्रीशांतिदानाश्वमखाश्रमस्थितौमौसल्यया

हरिवंशस्ततः पर्वपुराणं खिलसंज्ञितम् ॥ विष्णुपर्वशिशोश्चर्याविष्णोः कंसवधस्तथा ८२ भविष्यपर्वचाप्युक्तं खिलेष्वेवाद्भुतं महत् ॥
एतत्पर्वशतं पूर्णं व्यासेनोक्तं महात्मना ८३ यथावत्सुतपुत्रेण लौमहर्षिणा ततः ॥ उक्तानि नैमिषारण्ये पर्वान्यष्टादशैव तु ८४
समासो भारतस्यायमत्रोक्तः पर्वसंग्रहः ॥ पौण्ड्यपौलोममास्तीकमादिंशावतारणम् ८५ संभवो जतुवेश्मास्य हि डिंबवकयोर्वधः ॥
तथा चैत्रथेदेव्याः पांचाल्याश्च स्वयंवरः ८६ क्षात्रधर्मेण निर्जित्यततो वैवाहिकं स्पृतम् ॥ विदुरागमनं चैव राज्यलंभस्तथैव च ८७
वनवासोऽर्जुनस्यापि सुभद्राहरणंततः ॥ हरणाहरणं चैव दहनं सांडवस्य च ८८ मयस्य दर्शनं चैव आदिपर्वणि कथ्यते ॥
पौण्ड्ये पर्वणि माहात्म्यमुक्तं स्योपवर्णितम् ८९ पौलोमे भृगुवंशस्य विस्तारः परिकीर्तितः ॥ आस्तीके सर्वनागानां गरुडस्य च संभवः
९० क्षीरोदमथनं चैव जन्मोच्चैः श्रवसस्तथा ॥ यजतः सर्पसत्रेण राज्ञः पारिक्षितस्य च ९१ कथेयमभिनिर्वृत्ता भरतानां महात्मनाम् ॥
विविधाः संभवाराज्ञामुक्ताः संभवपर्वणि ९२

नद्युगमे खिलेषु च ॥ पर्वणि वृ १८ त्यं ९ नृप १६ वार्धि ४ द् ११ धी ५ भै ८ क १ केद ४ त्रि ३ धीः ५ ॥ वार्द्धी ४ न्दु १ दि २ त्रि ३ भू १ भू १ भू १ ग्रामा ३ श्वेति शतं क्रमात् इति ८५
८६ । ८७ । ८८ अत्र प्राधान्यतस्तत्तदाख्यानतात्पर्याणि गणेश्यांसंगृहीतानि 'कुडचवद्वृषवद्भूताव्यञ्जोयः सेवते गुहं । तं विद्यादेवताश्चानुगृह्णन्तीत्याह पौण्ड्यकृत । खलो न प्रार्थना साध्यः स च देवेन
ताडितः । अभ्येति मृदुतां पश्चादुचंकेतक्षको यथा' ८९ 'शास्त्रोच्छ्वनतो वान्हि पुलोमानाववापतुः । शापमृत्युइति पुनः पौलोमेतुर्यं इरितम् । लोकान्मन्त्रान्महेंद्राच्च ब्राह्मणेवीर्यमद्भुतम् । तक्षको येन खेतस्था
वित्यास्तीकेऽनुवर्णितम् । अन्याप्यमपि मात्रोक्तं सद्यो यो नानुतिष्ठति । तं भस्मीकुर्वते विषावेदाश्चाहिगणयथा । मिथ्यावादेन ये दासीकृतास्तत्संततिः स्वकम् । संततिना शयत्येव गृह्णानिवप
न्मगान् । आयुर्हानिर्महान्शोको हि सायां चाति संश्रमः । क्रूरारिव भवंत्येवदारसक्तस्य दुर्मतेः । भजयापैतूकमृणंलेचुं दारान् क्रूरौ तिवेत् । तदा जरत्कारु रिव कार्यांते प्रवृजेद्गृहात् ९० तत्त्वामृतं शास्त्रसिंधोः
समंतबंधसुरासुरैः । आस्वादितं विष्णुभक्तैः सुरैर्नान्यैः स्त्रियाजितैः । देवपंकौ सुधांलेभेदित्यो देहच्छिदा समम् । सूचितश्चित्तचक्षुर्भ्यां काश्यामिव महेश्वरात् ९१ । ९२

स्त्रियामाद्यंतिसंतोऽपोत्युक्तं व्यासस्य जन्मनि ॥ देवामुरनरेण्वेवंसंतीत्यंशावतारणे १३ अत्यल्पस्यापि पापस्य विपाकमतिदारुणम् । अन्वभूतांचिरं ब्रह्मन् ज्ञानीमांडव्यं दुर्भौ १४ । १५ शि
 दानांचेतसस्तुष्टिर्धर्मप्रामाण्यमश्नुते ॥ शकुंतलामीहमानंदुर्ज्यतस्य मनोयथा १६ पितुर्दुःखं हरन् पुत्रः श्रेयो लक्ष्मींचिं विंदति ॥ भीष्मवत्पूरुषवन्मानात्पतंतित्ययातिवत् १७ । १८ । १९
 १०० क्षेत्रवीजविनाद्रोणधृष्टद्युम्नवपुर्जनिः ॥ केवलात्कर्मणा इति भोक्तुं संभवपर्वणि १ विषयार्थं भिर्दुग्धाघातयंतस्मिन् बांधवान् ॥ ईश्वरस्तानवत्येवेत्युक्तं जातुषपर्वणि २ । ३ । ४ । ५

अन्येषांचैव शराणां मृषेर्द्वैपायनस्य च ॥ अंशावतरणंचात्रदेवानां परिकीर्तितम् १३ दैत्यानां दानवानांच यक्षाणांच महौजसाम् ॥ नागानामथ सर्पाणां गंधर्वाणां
 पतत्रिणाम् १४ अन्येषांचैव शूतानां विविधानां समुद्रवः ॥ महर्षेराश्रमपदे कण्वस्य च तपस्विनः १५ शकुंतलायां दुर्ष्यतां द्रुतश्चापि जज्ञिवान् ॥ यस्य लोकेषु ना
 भ्रेदं प्रथितं भारतं कुलम् १६ वसूनां पुनरुत्पत्तिर्भागीरथ्यां महात्मनाम् ॥ शांतनोर्वैश्वमनि पुनस्तेषां चारोहणं दिवि १७ तेजोऽंशानां च संपातो भीष्मस्याप्यत्र संभवः ॥
 राज्यान्निवर्तनंतस्य ब्रह्मचर्यव्रते स्थितिः १८ प्रतिज्ञापालनंचैव रक्षाचित्रांगदस्य च ॥ हते चित्रांगदे चैव रक्षाभ्रातुर्यवो यसः १९ विचित्रवीर्यस्य तथाराज्ये संप्रति पा
 दनम् ॥ धर्मस्य नृषु संसृतिरणीमांडव्यशापजा १०० कृष्णद्वैपायनांचैव प्रसूतिर्विरदानजा ॥ धृतराष्ट्रस्य पांडोश्च पांडवानांच संभवः १ वारणावतयात्रायां मंत्रो
 दुर्योधनस्य च ॥ कूटस्थधार्तराष्ट्रेण प्रेषणं पांडवान् प्रति २ हितोपदेशश्च पथि धर्मराजस्य धीमतः ॥ विदुरेण कृतो यत्र हितार्थं म्लेच्छभाषया ३ विदुरस्य च वाक्येन
 सुरंगोपक्रमक्रिया ॥ निषाद्याः पंचपुत्रायाः सुसायाजतुर्वेश्मनि ४ पुरोचनस्य चात्रैव दहनं संप्रकीर्तितम् ॥ पांडवानां वने घोरे हिडिंबायाश्च दर्शनम् ५ तत्रैव च हि
 डिंबस्य वधो भीमान्महाबलात् ॥ घटोत्कचस्य चोत्पत्तिरत्रैव परिकीर्तिता ६ महर्षेर्दर्शनंचैव व्यासस्यामिततेजसः ॥ तदा ज्ञयैकचक्रायां ब्राह्मणस्य निवेशने ७ अ
 ज्ञातचर्यया वा सोयत्र तेषां प्रकीर्तितः ॥ बकस्य निधनंचैव नागराणांच विस्मयः ८ संभवश्चैव कृष्णाया धृष्टद्युम्नस्य चैव ह ॥ ब्राह्मणात्समुपश्रुत्य व्यासवाक्यप्रचोदि
 ताः ९ द्रौपदीं प्रार्थयंतस्ते स्वयं वरददृक्षया ॥ पंचालानभितो जग्मुर्पुत्रकौतूहलान्विताः १० अंगारपर्णी निर्जित्य गंगाकूलेऽर्जुनस्तदा ॥ सख्यं कृत्वा ततस्तेन त
 स्मादेव च श्रुत्वे ११ तापत्यमथ वासिष्ठमौर्वेचारुणानमुत्तमम् ॥ आटुभिः सहितः सर्वैः पंचालानभितो ययौ १२

अविश्वास्याः स्त्रियः कामाद्यातयंत्यपि बांधवान् ॥ इति दर्शितवान् व्यासो हि डिंबवधपर्वणि ६ । ७ यस्मिन् गेहे पुरे वापि वसेत् पुण्यतमोजनः ॥ उपकुर्यात्तमित्येव मुक्तं कवधेऽपि च ८ । ९
 ११० ब्राह्मणानुग्रहादेव क्षत्रं जयति नान्यथा ॥ इति तापसदृष्टांतादाहचैत्ररथे मुनिः १२ सूर्यस्य कन्यांतपतीं शराज्यं च लब्धवान् ॥ वसिष्ठस्य प्रसादेन राजा संवरणो यथा ॥ वसिष्ठस्य शतं पुत्रा
 न्नाशयामास कौशिकः ॥ नैनं ववाधिरे ब्रह्महत्यास्तास्तपसो वलात् ॥ भ्रातृः खलार्दि तो देहं संत्यज्य तिनतुक्षमाम् ॥ नशशापवसिष्ठो हि पुत्रघ्नमपि कौशिकम् ॥ कौशिके क्रौर्यतपसोराधेयशौर्यभीरुते ॥
 खले च वाचिमाधुर्यं बीजसंस्कारसंकरात् ॥ ब्राह्मणो गर्भसंस्थोऽपि माननीयो मनीषिणाम् ॥ और्वो हि मातुरुत्कृष्टश्च क्षत्रं मधमचोकरत् १२

‘लोकवेदविरोधेऽपिमातृर्वाक्यं न लघयेत् ॥ इत्येकस्यारिमिरेऽमीपंचेत्युक्तं स्वयं वरे ॥ ननु वेदाविरुद्धेयमेकस्यावहुर्भृता ॥ नैकस्यैव हवो नैकादौपती इति च श्रुती ॥ नैकस्यैव हवः सहपतय इति तस्माच्चैकादौपती विदते इति च श्रुतिविशेषः ॥ ‘अग्निर्नृपं वक्रमात्पाप्यहव्यमेति मनुष्यतां ॥ अग्नयस्त्वग्निर्ऋकः ऋमापुरुषो योषिदित्यपि ॥ अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्यज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नंततः प्रजाः ॥ द्रोणो वह्निरुच्यते त्वो योषिदग्नेरभावतः ॥ अग्नित्रयोऽस्थिता सोता भूत्या पित्रो रभावतः ॥ अग्निद्वयेऽस्थिता देवानसृशंति क्षितिं हि ते ॥ देवजाः पार्थमाद्रेयाभूपुमग्निविवर्जिताः ॥ क्षिप्तमात्रं हविर्वह्नौ मिथुनत्वमुपागतं ॥ एकाग्निजावतः पुत्रौ द्वुपदस्य सुराधिकौ ॥ सर्वे सर्वात्मका देवा विरजो वयवयतः ॥ सर्वे एव समाः सर्वेऽनंता इति हि वेदगीः ॥ न ते पांथ्यभिचारोऽस्ति न चेत्सु र्ययमौकथं ॥ पिता पुत्रौ सती कुंती मुपेयातां सुरोत्तमौ ॥ द्रौपदी देवजां पार्था देवजयदिभुंजते ॥ न ते पामत्र दोषोऽस्ति देवा एव हि ते स्वयं ॥ श्रूयते न हि वै देवान् पापं गच्छति सर्वथा ॥ तस्माद्यज्ञैर्देवभावं प्रार्थयति न तेन सं ॥ एतद्देवा हि के व्यासो नानाख्या नोपबृंहणैः ॥ दर्शयामास लोकानां संशयस्यापनुत्तये १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । प्रणमंति जिवांसं तोऽप्यनुकूले विधात

आदि. १

अ०

॥ २ ॥

पांचालनगरे चापिलक्ष्यं भित्त्वा धनं जयः ॥ द्रौपदी लब्धवानत्र मध्ये सर्वमहीक्षिताम् १३ भीमसेनार्जुनौ यत्र संस्थान् पृथिवीपतीन् ॥ शल्यकर्णौ च तत्र साजि तवंतौ महाभूधे १४ दृष्टातयोश्च तद्वीर्यमप्रमेयममानुषम् ॥ शंकमानौ पांडवांस्तान् रामकृष्णौ महामती १५ जग्मतुस्तैः समागतं तु शालां भार्गववेश्मनि ॥ पंचानमेकपत्नी त्वेविमर्शो द्वुपदस्य च १६ पंचैद्राणां शुपास्यानमत्रैवाद्भुतमुच्यते ॥ द्रौपद्या देवविहितो विवाहश्चाप्यमानुषः १७ क्षन्तुश्च धार्तराष्ट्रेण प्रेषणं पांडवां प्रति ॥ विदुरस्य च संप्राप्तिर्दर्शनं केशवस्य च १८ स्वांडवप्रस्थवासश्च तथाराज्यार्थसर्जनम् ॥ नारदस्याज्ञया चैव द्रौपद्याः समयाक्रिया १९ सुंदो पसुंदयोस्तद्वदस्यानं परिकीर्तितम् ॥ अनंतरं च द्रौपद्या सहासीनं युधिष्ठिरम् २० अनुप्रविश्य विप्रार्थे फाल्गुनो गृह्णचायुधम् ॥ मोक्षयित्वा गृहं गत्वा विप्रार्थं कृतनिश्चयः २१ समयं पालयन् वीरो वनं यत्र जगाम ह ॥ पार्थस्य वनवासे च उलूपापथिसंगमः २२ पुण्यतीर्थानुसंधानं च भुवाहनजन्म च ॥ तत्रैव मोक्षया मासपंचसोऽप्सरसः शुभाः २३ शापाद्ग्राहत्वमापन्ना ब्राह्मणस्य तपस्विनः ॥ प्रभासतीर्थे पार्थेन कृष्णस्य च समागमः २४ द्वारकायां सुभद्राचकाम यानेन भामिनी ॥ वासुदेवस्यानुमते प्रासाच्चैव किरीटिना २५

रि ॥ पांडुपुत्रान् धार्तराष्ट्रा इत्युक्तं विदुरागमे ॥ यान् खलादग्धुमिच्छंति तान् वर्धयति केशवः ॥ निरस्ताः पांडवा दारान् राज्यांकीर्तिं चलेभिरे १८ । १९ एकात्मानोऽपि भिद्यन्ते स्त्रीभिः सुन्दोपसुं दवत् ॥ तस्मात्सख्युरापि स्त्रीभिर्न संभाषेत बुद्धिमान् ॥ विप्रार्थो न्पालयेज्ज्ञात्वाप्यापदं द्वादशाब्दिकीं ॥ इति दर्शितवान् व्यासार्जुन्यातीर्थयात्रया २० । २१ । २२ २३ । २४ न ज्ञातीनां वचः प्रेक्ष्य वरे श्रेयस्युपागते ॥ इतीव कृष्णो विजयं स्वस्वसारमहारयत् ॥ मातुलस्य सुतां पार्थो धर्मतो भगिनीं सती ॥ कथं जहार धर्मात्माऽपीति चेत् चच्छृणुष्व मे ॥ भ्रातृस्वस्वोः सुतौ भ्रातृ स्वसारौ यदि शौनक ॥ सप्तमादूर्ध्वमप्येष संबंधश्चिच्छेद्यतां कथं ॥ तस्मात्तयोः स्वसृभ्रातृभावो भाको विगोत्रयोः ॥ दांपत्यभावस्तु तयोर्मित्राणि गात्परिस्कृष्टः ॥ आयाहीन्द्रपथि भिरीळिते भिर्यज्ञ मिर्मनोभागधेयं जृषस्व ॥ तृसां जहुमातुलस्ये ययोषाभागस्ते पितृष्वसेवीव पातिव ॥ योषापत्यं मातुलीयं यथाभागः पितृष्वसुः ॥ पुत्रस्यैव वपान्तं शंजुषस्वेन्द्रेऽयुषिर्जगौ २५

॥ १७ ॥

‘मानघ्नस्यापि जामातुर्गानसंवर्द्धयेद्बुधः । स्वसुहृत्रेऽर्जुनायापि दुर्विचानिवृण्यः २६ । २७ अग्निमप्याग्निमान्धार्यनरनारायणावृषी ॥ खांडवौषधिदानेन नीरोगं च कर्तुं यथा ॥ देवोऽपि दैत्यदुःखार्तो मानुषादेस्तु का कथा ॥ शरणीकरणयोऽतः सर्वदुःखापहो हरिः ॥ भुजंगस्याश्वसेनस्य २८ ‘पित्र्याहणादमुक्तस्य सकलं सुकृतं वृथा ॥ वियोनावप्यतः पुत्रान्जनयेन्मंदपालवत् ॥ शार्ङ्गकान्स्वतपोरक्षन्नागमातार्जुनो मयं ॥ भवार्थितं तु कामोऽतस्त्रीनेतान् शरणं व्रजेत् २९ । ३० चतुराशीति तिदैर्घ्यमाषम् । इत्यादिपर्वतात्पर्यसंक्षेपेणोपवर्णितं ३१ सभापर्वदिताः पर्ययमुख्यतः कथ्यतेऽधुना ॥ दानवेन्द्रेण तुष्टेन सभादत्ताऽभ्युत्ता भुवि ॥ दिवि दैवो सभायज्ञा प्राप्या तस्याः शताधिका ३२ ततः शतगुणा ब्राह्मी लभ्या विष्णोः समर्चनात् ॥ इत्युक्त्या नारदः पार्थयज्ञेशाचार्यमचीकरोत् ॥ बहूनां यो वधेयस्तस्मिन् छलेनापि निर्देहेत् ॥ जरासंधवधेनैतद्दर्शितं मुनिना मुने ३३ विचारजनं स्वायैव महतामिति दर्शयत् ॥ ऊचे दिग्वजयादूर्ध्वराजसूयकृतक्रियां ३४ तत्रैवार्वाभिहरेण विष्णुर्देवनर

गृहीत्वा हरणं प्राप्ते कृष्णे देवकिं नंदने ॥ अभिमन्योः सुभद्रायां जन्मचोत्तमतेजसः २६ द्रौपद्यास्तनयानां च संभवोऽनुप्रकीर्तितः ॥ विहारार्थं च गतयोः कृष्णयोर्यमु नामनु २७ संप्राप्तिश्चक्रधनुषोः खांडवस्य च दाहनम् ॥ मयस्य मोक्षोज्वलनाद्भुजंगस्य च मोक्षणम् २८ महर्षेर्मंदपालस्य शाङ्गार्थी तनयसंभवः ॥ इत्येतदादि पर्वोक्तं प्रथमं बहुविस्तरम् २९ अध्यायानां शते देवतु संख्याते परमर्षिणा ॥ सप्तविंशतिरध्याया व्यासेनोत्तमतेजसा ३० अष्टौ श्लोकसहस्राणि अष्टौ श्लोकशतानि च ॥ श्लोकाश्च चतुराशीतिर्मुनिनोक्ता महात्मना ३१ द्वितीयं तु सभापर्वबहुवृत्तांतमुच्यते ॥ सभाक्रियापांडवानां किं कराणां च दर्शनम् ३५ लोकपालसभा स्यान्न नारदादेव दर्शिनः ॥ राजसूयस्य चारंभोजरासंधवधस्तथा ३३ गिरिव्रजे निरुद्धानां राज्ञां कृष्णेन मोक्षणम् ॥ तथा दिग्विजयोऽत्रैव पांडवानां प्रकीर्ति तः ३४ राज्ञामागमनं चैव सार्हणानां महाक्रतौ ॥ राजसूयेऽर्धसंवादेशि शुपालवधस्तथा ३५ यज्ञे विश्वं तितां दृष्ट्वा दुःखो धनस्या वहासो भीमेन च सभातले ३६ यत्रास्य मन्युरुद्धूतो येन द्यूतमकारयत् ॥ यत्र धर्मसूतं द्यूतेशकुनिः कितवोऽजयत् ३७ यत्र द्यूतार्णवे मगनां द्रौपदी नौरिवार्णवात् ॥ धृत रात्रौ महाप्राज्ञः स्नुषां परमदुःखिताम् ३८ तारयामास तां स्तीर्णान् ज्ञात्वा दुःखो धनो नृपः ॥ पुनरेव ततो द्यूते समाह्वय तपांडवान् ३९ जित्वा सवनवासाय प्रेषयामास तां स्ततः ॥ एतत्सर्वं सभापर्वसमाख्यातं महात्मना ४० अध्यायाः सप्ततिर्ज्ञेयास्तथा चाष्टौ प्रसूयया ॥ श्लोकानां दैसहस्रे तु पंचश्लोकशतानि च ४१ श्लोकाश्चैकादश ज्ञेयाः पर्वण्यस्मिन् द्विजोत्तमाः ॥ अतः परं तृतीयं तु ज्ञेयमारण्यकं महत् ४२ वनवासं प्रयातेषु पांडवेषु महात्मसु ॥ पौरानुगमनं चैव धर्मपुत्रस्य धीमतः ४३

विषु ॥ आदौ पूज्योऽथ तद्देष्टा सद्यो नभ्ये दितीरितं ॥ गोप्यः कामाङ्गयात्कंसो द्वेषाच्चैद्यादयो नृपाः ॥ तीव्रध्यानाद्धरेः साम्यं लेभिरेकीटभृगवत् ३५ न तथा शूलयश्च माघाः पीडयंति गदानरा न् ॥ यथा परेषामुत्कर्षः पतिनं धार्तराष्ट्रवत् ३६ कितवो द्यूतकारः ३७ द्रौपदी तारयामासे युत्तरेणान्वयः । ‘नवाहोनांतरः शत्रुर्वाधते भगवज्जनं ॥ को धुःशासनौ कृष्णामापद्यपि न ते रतुः ३८ ज्ञात्वा पिपरमाहात्म्यं न खलः खलतां त्यजेत् ॥ दृष्ट्वा पि कृष्णमहात्म्यं नैव शास्त्रमुद्योधनः’ ॥ द्यूते द्यूतनिमित्तं ३९ ‘सत्यं सतां महान्पाशो येन बद्धाः पदात्पदं ॥ वंचिता अपि नो चेदुःसमर्था अपि पांडवाः,’ ४० । ४१ । ४२ पौरानुगमनं पौरैर्कर्तुं कमनुगमनम् ४६

‘विप्राथभास्करं भजेन नुराज्याय धर्मराट् ॥ धर्मायाश्चर्चयेद्देवेन राज्यायेति दर्शयन् ॥ प्रवाजितः पथि निपुणं हन्यान्मंगलायतन् ॥ पांडवानां प्रवसतां किमिरोन्मथनं यथा ४४ उपदेशो हि मूर्खा
णां प्रकोपायनशोतये ॥ आतरं पथ्यवकारं धृतराष्ट्रो व्यवासयत् ४५ । ४६ । ४७ । ४८ शत्रुस्तव ऊरू भेत्स्यतीति शापोत्सर्गः ४९ अत्र धृतराष्ट्रसमीपे कथित इति शेषः ५० निरुक्त्या

अन्नौषधीनां च कृते पांडवेन महात्मना ॥ द्विजानां भरणार्थं च कृतमाराधनं रवेः ४४ धौम्योपदेशाच्चिगमांशुप्रसादादन्नसंभवः ॥ हितं च ब्रुवतः क्षत्तुः परित्यागोऽम्बिका
सुतात् ४५ त्यक्तस्य पांडुपुत्राणां समीपगमनं तथा ॥ पुनरागमनं चैव धृतराष्ट्रस्य शासनात् ४६ कर्णप्रोत्साहनाच्चैव धार्तराष्ट्रस्य दुर्मतेः ॥ वनस्थान् पांडवान् हन्तुं म
न्त्रोदुर्योधनस्य च ४७ तंदुष्टभावं विज्ञाय व्यासस्यागमनं द्रुतम् ॥ निर्याणप्रतिषेधश्च सुरभ्यास्यानमेव च ४८ मैत्रेयागमनं चात्र राज्ञश्चैवानुशासनम् ॥ शा
पोत्सर्गश्च तेनैव राज्ञोदुर्योधनस्य च ४९ किमिरीर्यवधश्चात्र भीमसेनेन संशुभे ॥ वृष्णीनामागमश्चात्र पांचालानां च सर्वशः ५० श्रुत्वा शकुनिना द्यूते निरुक्त्या
निर्जितां श्रुतात् ॥ क्रुद्धस्यानुप्रशमनं हरेश्चैव किरीटिना ५१ परिदेवनं च पांचाल्यावासुदेवस्य सन्निधौ ॥ आश्वासनं च कृष्णेन दुःखार्तायाः प्रकीर्तितम् ५२
तथा सौभवास्यानमत्रैवोक्तं महर्षिणा ॥ सुभद्रायाः सपुत्रायाः कृष्णेन द्वारकापुरीम् ५३ नयनं द्रौपदेयानां धृष्टद्युम्नेन चैव ह ॥ प्रवेशः पांडवेयानां रम्ये द्वैतव
नेततः ५४ धर्मराजस्य चात्रैव संवादः कृष्णया सह ॥ संवादश्च तथा राज्ञा भीमस्यापि प्रकीर्तितः ॥ ५५ समीपं पांडुपुत्राणां व्यासस्यागमनं तथा ॥ प्रति
स्मृत्याथ विद्यायादानं राज्ञो महर्षिणा ५६ गमनं काम्यकेचापि व्यासे प्रतिगते ततः ॥ असह्येतोर्विवासश्चार्थस्यामिततेजसः ५७ महादेवेन युद्धं चकिरा
तव पुषा सह ॥ दर्शनं लोकपालानामस्य प्राप्तिस्तथैव च ५८ महेन्द्रलोकगमनमस्यार्थं च किरीटिनः ॥ यत्र चिंता सप्तपन्ना धृतराष्ट्रस्य भूयसी ५९ दर्शनं
बृहदश्वस्य महर्षेर्भावितात्मनः ॥ युधिष्ठिरस्य चार्त्तस्य व्यसनं परिदेवनम् ६० नलोपाख्यानमत्रैव धर्मिष्ठं करुणोदयम् ॥ दमयंत्याः स्थितिर्यत्र नलस्य चरि
तं तथा ६१ तथाऽक्षहृदयप्राप्तिस्तस्मादेव महर्षितः ॥ लोमशस्यागमस्तत्र सर्वात्पांडुसुताः प्रति ६२ वनवासगतानां च पांडवानां महात्मनाम् ॥ स्व
र्गे प्रवृत्तिराख्याता लोमशेनार्जुनस्य वै ६३ सन्देशादार्जुनस्यात्र तीर्थाभिगमनक्रिया ॥ तीर्थानां च फलप्राप्तिः पुण्यत्वं चापि कीर्तितम् ६४ पुलस्त्यतीर्थयात्रा
च नारदेन महर्षिणा ॥ तीर्थयात्रा च तत्रैव पांडवानां महात्मनाम् ६५ कर्णस्य परिमोक्षोऽत्र कुंडलाभ्यां पुरंदरात् ॥ तथा यज्ञविभूतिश्च गयस्यात्र प्रकीर्तिता ६६ आ
गस्त्यमपि चारुनयनवातापि भक्षणम् ॥ लोपासुद्राभिगमनमप्यर्थपृषेस्तथा ६७

च्छलेन ५१ परिदेवनं विलापः ५२ महर्षिणा कृष्णेन ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ ‘देवतासु प्रसन्ना सुदेवशत्रून् विनाशयेत् ॥ इतीव देवैर्दत्तास्त्रो निर्जघानार्जुनोऽसुरान् ॥ अकामे
कामिनीशापो देहगुण्यैकचिद्भवेत् ॥ पार्थस्यैवोर्वशीशापः प्रच्छलं वासमीप्सतः’ ५८ । ५९ व्यसनं धूतजमनर्थं ६० ‘स्थितिर्विषयपि सतां मर्यादापतिपालनं ॥ दुःखेदुःखाधिकान्पश्येत्तेन शो
कोऽपनीयते ॥ इतीवश्चावितो राजानलोपाख्यानमद्भुतं’ ६१ । ६२ स्वर्गे प्रवृत्तिः स्वर्गीयवृत्तांतः ६३ । ६४ । ६५ । ६६ ऋषेरगस्त्यस्य ६७

क्रोधोपुत्रान्कलत्रं च हंतिलोकाश्चूरिशः ॥ जमदग्निः सपुत्रोऽत्र निदर्शनमुदीरितम् १६८ । ६९ देवत्वं देवतानां हि ब्राह्मण्याच्च वनो यतः ॥ शर्याति यज्ञेनासत्यौकृतवान् सोमपायिनौ । सोमस्य पीतं पानं तद्वन्तौ सोमपीतिनौ ७० । ७१ पुत्रेण पशुभूतेन । 'याजको न रकं याति न याज्यः पापमाचरन्' ॥ जंतुं हत्वा सोमकायशतं पुत्रान् ददध्या ७२ अजिज्ञासत्परोक्षितवान् 'उत्कृत्यापि स्वमांसा निदृश्वावाप्यस्विलंबपुः ॥ शिबिः कपोतमिव च त्रायेत शरणागतं ७३ । ७४ नैयायिकानां मुख्येन युक्तिरेव बलीयसी' न तु श्रुतिरिति मन्यमानेन ७५ सागरं प्रातं सागरं गतं पितरं कहोडं कृषिरष्टावक्रः ।

ऋश्यश्रृंगस्य चरितं कौमारब्रह्मचारिणः ॥ जामदग्न्यस्य रामस्य चरितं भूरितेजसः १६८ कर्तव्यो यवधो यत्रैह हयानां च वर्ण्यते ॥ प्रभासतीर्थे पांडूनां वृष्णिभिश्च समागमः ६९ सौकन्यमपि चारुयानं च्यवनो यत्र भागवः ॥ शर्याति यज्ञेनासत्यौकृतवान् सोमपीतिनौ ७० ताभ्यां च यत्र स मुनिर्यौवनं प्रतिपादितः ॥ मांधा तु श्राप्युपाख्यानां राज्ञोऽत्रैव प्रकीर्तितम् ७१ जंतूपाख्यानां यत्रैव यत्र पुत्रेण सोमकः ॥ पुत्रार्थमयजद्राजाले भेषु त्रिशतं च सः ७२ ततः श्येनकपोतीयमुपाख्यानां मनुचमम् ॥ इंद्राग्नीयत्रधर्मश्चाप्यजिज्ञासच्छिबिं नृपम् ७३ अष्टावक्रो यमत्रैव विवादो यत्र बंदिना ॥ अष्टावक्रस्य विप्रर्षेर्जनकस्याध्वरेऽभवत् ७४ नैयायिका नां मुख्येन वरुणस्यात्मजेन च ॥ पराजितो यत्र बंदि विवादेन महात्मना ७५ विजित्य सागरं प्रातं पितरं लब्धवानृषिः ॥ यवक्रीतस्य चारुयानं नैरभ्यस्य च महात्मनः ॥ गंधमादनया त्राचवासो नारायणाश्रमे ७६ नियुक्तो भीमसेनश्च द्रौपद्या गंधमादने ॥ व्रजन्पथि महाबाहुर्दृष्टवान् पवनात्मजम् ७७ कदलीषंडमध्यस्थं हनूमन्तं महाबलम् ॥ यत्र सौगंधिकार्थेऽसौ नलिनीं ताम धर्षयत् ७८ यत्रास्य युद्धमभवत् सुमहद्राक्षसैः सह ॥ यक्षैश्चैव महावीर्यैर्मणिमत्प्रमुखैस्तथा ७९ जटासुरस्य च वधो राक्षसस्य वृकोदरात् ॥ वृषपर्वणो राजर्षेस्ततोऽभिगमनं स्मृतम् १८० आर्तिषेणाश्रमे चैषां गमनं वा स एव च ॥ प्रोत्साहनं च पांचाल्याभीमस्या त्रमहात्मनः ८१ कैलासारोहणं प्रोक्तं यत्र यक्षैर्बलोत्कटैः ॥ युद्धमांसीन् महाघोरं मणिमत्प्रमुखैः सह ८२ समागमश्च पांडूनां यत्र वैश्रवणेन च ॥ समागमश्चाजुनस्य तत्रैव भ्रातृभिः सह ८३ अवाप्य दिव्यान् यस्त्राणि गुर्वर्थस्य सचिना ॥ निवातकवचैर्घुहं हिरण्यपुरवासिभिः ८४ निवातकवचैर्घोरैर्दानवैः सुरशत्रुभिः ॥ पौलोमैः कालकैश्च यत्र युद्धं किरीटिनः ८५ वधश्चैषां समाख्यातो राज्ञस्तेनैव धीमता ॥ अस्त्रसं दर्शनार्थं भो धर्मराजस्य सन्निधौ ८६ पार्थस्य प्रतिषेधश्च नारदेन सुरर्षिणा ॥ अवरोहणं पुनश्चैव पाण्डूनां गंधमादनात् ८७ भीमस्य ग्रहणं चात्र पर्वताभोगवर्ष्मणा ॥ भुजगेंद्रेण बलिना तस्मिन् सुगहने वने ८८ अमोक्षयद्यत्र चैनं प्रश्नानुक्ता युधिष्ठिरः ॥ काम्यकागमनं चैव पुनस्तेषां महात्मनाम् १८९

‘न वेद्यं युक्तिस्तो लभ्येन च वेदो गुह्यविना ॥ अष्टावक्रयवक्रोक्तकथाभ्यामे

तदीरितं ७६ निर्गुणः परमात्माऽयं देहं व्याप्या वतिष्ठते ॥ इत्युक्त्वा ह कपीन्द्राय नावमन्येन लंबये' ७७ सौगंधिकार्थकलहारार्थे । 'सौगंधिकं तु कलहारे पद्मरागेऽपि कृतुणे' इति मेदिनी । नलिनीं पुष्करिणीं अधर्षयदाकुलोक्तवान् ७८ । ७९ 'तीर्थयात्राखलवधौ समानाविति दर्शयन् ॥ पपाठतीर्थयात्रां ते जटासुरवधादिकं' ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ राज्ञोऽग्रइति शेषः तेनैवाजुनेनैव पांडूनां वध आख्यातः ८६ । ८७ 'शारीरादतो ब्रह्मन् बलं वैद्यं महत्तमम् ॥ भोर्महाजगत्प्रसन्नं धर्मराजो ह्यमाचयत्' ॥ पर्वतवत् आभोगः परिपूर्णत्वं यस्य तादृशं वर्ष्म शरीरं यस्य तेन पर्वततुल्येनेत्यर्थः ८८ । ८९

१९० समास्यायांसहोपवेशने ९१ । ९२ 'यावत्कीर्तिरकोर्तिर्वातावत्स्वनरकेऽथवा ॥ पुमानस्तोतिजानीयादिद्रघुन्ननिदर्शनात् ९३ पित्रोःशुश्रूषयाव्याधःसिद्धःपत्युःपतिव्रता ॥ सिद्धयतिब्राह्मणा
वह्नेर्योगिनस्त्वात्मसेवया ॥ पतिव्रतानां धर्माश्चद्रौपदीसत्यभामयोः ॥ संवादादिधगंतव्याःसेव्यास्तासां सुखावहाः ९४ । ९५ साधूनभिवुभूषुर्हिस्वयमेवाभिभूयते ॥ इतिसंदर्शयन्नाहघोष
यात्रांमहामुनिः ॥ नदेवब्राह्मणार्थेऽपिहिंसावहोप्रशस्यते ॥ इतिसंदर्शयन्नाहमृगस्वप्ननिदर्शनं ९६ ब्रौहिद्रौणिकदृष्टांतादृच्छिशुद्धोऽतिथिप्रियः ॥ अत्यल्पेनापिदानेन सिद्धयतीत्येतदीरितं
९७ दौर्वासमेतुन्मार्वात्म्यकारुण्यंचेरितहरेः ॥ तत्तृप्त्याहिजगत्तुमत्यल्पेनापितृप्यतः ९८ भीमोभयंकरः भीमःपांडवः पंचसटमितिपाठेऽपिसप्तार्थः 'परस्त्रोस्पर्शमात्रेण जयद्रथदशास्ययोः ।
तत्रस्थांश्चपुनर्द्रष्टुं पांडवान्पुरुषर्षभान् ॥ वासुदेवस्यागमनमत्रैवपरिकीर्तितम् १९० मार्कण्डेयसमास्यायामुपाख्यानानिसर्वशः ॥ पृथोर्वै न्यस्ययत्रोक्तमा
ख्यानं परमर्षिणा ९१ संवादश्चसरस्वत्यास्ताक्ष्यर्षेःसुमहात्मनः ॥ मत्स्योपाख्यानमत्रैवप्रोच्यतेतदनंतरम् ९२ मार्कण्डेयसमास्याचपुराणं परिकीर्त्यते ॥
ऐन्द्रद्युम्नमुपाख्यानं धौन्धुमारंतथैवच ९२ पतिव्रतायाश्चाख्यानंतथैवांगिरसंस्मृतम् द्रौपद्याःकीर्तितश्चात्रसंवादःसत्यभामया ९४ पुनर्द्वैतवनंचैवपांडवाः
समुपागताः ॥ घोषयात्राचगंधर्वैर्यत्रबद्धःसुयोधनः ९५ ह्रियमाणस्तुमंदात्मा मोक्षितोऽसौकिरीटिना ॥ धर्मराजस्यचात्रैवमृगस्वप्ननिदर्शनात् ९६ का
म्यकेकाननश्रेष्ठेपुनर्गमनमुच्यते ॥ ब्रौहिद्रौणिकमाख्यानमत्रैवबहुविस्तरम् ९७ दुर्वाससोऽप्युपाख्यानमत्रैवपरिकीर्तितम् ॥ जयद्रथेनापहारोद्रौपद्याश्चा
श्रमांतरात् ९८ यत्रैनमन्वयाद्भीमोवायुवेगसमोजवे ॥ चक्रेचैनंपंचशिखंयत्रभीमोमहाबलः ९९ रामायणमुपाख्यानमत्रैवबहुविस्तरम् ॥ यत्ररामेणवि
क्रम्यनिहतोरावणोयुधि २०० सावित्र्याश्चाप्युपाख्यानमत्रैवपरिकीर्तितम् ॥ कर्णस्यपरिमोक्षोऽत्रकुंडलाभ्यांपुरंदरात् १ यत्रास्यशक्तितुष्टोऽसावदादेकव
धायच ॥ आरण्यमुपाख्यानंयत्रधर्मोऽन्वशात्सुतम् २ जग्मुर्लब्धवरायत्रपांडवाःपश्चिमांदिशम् ॥ एतदारण्यकंपर्वततीर्थंपरिकीर्तितम् ३ अत्राध्यायश
तेद्वतुसंख्ययापरिकीर्तिते ॥ एकोनसप्ततिश्चैवतथाध्यायाःप्रकीर्तिताः ४ एकादशसहस्राणिश्लोकानांपद्मशतानिच ॥ चतुःषष्टिस्तथाश्लोकाःपर्व
ण्यस्मिन्प्रकीर्तिताः ५ अतःपरंनिबोधेद्वैराटंपर्वविस्तरम् ॥ विराटनगरेगत्वाश्मशानविपुलांशमीम् ६ दृष्ट्वासन्निदधुस्तत्रपांडवाह्यायुधान्युत ॥
यत्रप्रविश्यनगरंछद्मनान्यवसंस्तुते ७ पांचालीं प्रार्थयानस्यकामोपहतचेतसः ॥ दुष्टात्मनोवधोयत्रकोचकस्यवृकोदरात् ८ पांडवान्वेषणार्थंचरा
ज्ञोदुर्योधनस्यच ॥ चाराःप्रस्थापिताश्चात्रनिपुणाःसर्वतोदिशम् ९

आद्यःपंचसटोजातःसकुटुंबोहतःपरः ९९ कायार्थीमित्रमान्विच्छन्नुशंसःस्यान्महानपि ॥ जघानवालिर्नरामोनिर्दोषमपिसाहसात् ॥ पतिव्रतायामाहात्म्यंकुलद्वयसुखावहं ॥ भर्तृमृत्युर्हरंचैवसा
वित्राहनिदर्शनं परिमोक्षोविद्योगः १ 'कर्णोदातापात्रमिद्रेदिद्यस्वात्मसमंधनं शक्त्याविनिमयात्तज्जोधर्मोनाश्रयभवद्विपु' ॥ आरण्यंअरणीहरणं धर्मेणमृगरूपिणा । 'सर्वत्रचोदितार्था
नामुपसंहारवर्णनं ॥ आरण्येधर्मपार्थसंवादव्याजतःछतं ॥ आदिरेकोनविंशत्यापर्वभिर्नवभिःसभा ॥ आरण्यकंपंडशभिर्धर्ममेवैन्यरूपयत् ३ । ४ । ५ धर्मउक्त्रिभिःसेवानीतियुद्धादिहेतुकं
शोकमोगफलंचार्थवक्तिपर्वभिरष्टभिः ६ । ७ विराटेप्रथमंभोक्तःसेवाधर्मःप्रवेशने ॥ तत्रापिखटवाधासीत्युक्कंकोचकदारणे ८ । ९

२१० । ११ 'पौरुषं दर्शयित्वेव स्वामिने गोत्रनामनौ ॥ प्रकीर्तयेदिति प्रोचमुनिर्गोत्रहर्षवर्णि ॥ १२ । १३ धर्मेणैवापदं तोत्वा परिसौभाग्यमश्नुते ॥ अभिमन्योर्विवाहाख्येपर्वण्येतत्पदं दर्शितं ॥ १४ । १५
१६ । १७ । १८ । १९ । २० मंदात्मा स्वार्थानभिज्ञः । दुर्मतिर्विक्षिप्तचित्तः । 'एक एव सहायोऽलभीशः किं सैन्यकोटिभिः ॥ इति वज्रेऽर्जुनः कृष्णं न सैन्यं धार्तराष्ट्रवत्' ॥ २१ । २२ । २३
२४ वैचित्रवीर्यस्य पाण्डवस्य पुरोधसः सकाशात् वचः इन्द्रविजयतात्पर्यं पुरोहितप्रेषणौचित्यं च समादायाभ्युपेत्य संजयं प्रेषयामासेत्युत्तरेण संबंधः । 'भवेत्सहायवान् पूर्वसास्त्राश्रममार्थयेत् ॥ उद्योग

न च प्रवृत्तिस्तैलं धापाण्डवानां महात्मनाम् ॥ गोत्रहश्च विराटस्य त्रिगतैः प्रथमं कृतः ॥ २१० यत्रास्य युद्धं सुमहत् तैरासीद्धोमहर्षणम् ॥ हियमाणश्च यत्रासौ भीमसेनेन मोक्षितः ॥ ११ गोधनं च विराटस्य मोक्षितं यत्र पाण्डवैः ॥ अनंतरं च कुरुभिस्तस्य गोत्रहणं कृतम् ॥ १२ समस्ता यत्र पार्थेन निर्जिताः कुरवो युधि ॥ प्रत्याहृतं गोधनं च विक्रमेण किरीटिना ॥ १३ विराटेनोचरा दत्तास्तु पायत्र किरीटिनः ॥ अभिमन्युसमुद्दिश्य सौभद्रमरिघातिनम् ॥ १४ चतुर्थमेतद्विपुलं वैराटं पर्ववर्णितम् ॥ अत्रापि परिसंख्याता अध्यायाः परमर्षिणा ॥ १५ सप्तषष्ठिरथो पूर्णां श्लोकानामपि मे शृणु ॥ श्लोकानां द्वे सहस्रे तु श्लोकाः पंचाशदेव तु ॥ १६ उक्तानि वेदविदुषा पर्वण्यस्मिन् महर्षिणा ॥ उद्योगपर्वविज्ञेयं पंचमं शृण्वतः परम् ॥ १७ उपप्लुधेनि विष्टेषु पाण्डवेषु जिगीषया ॥ दुर्योधनोऽर्जुनश्चैव वासुदेवमुपस्थितौ ॥ १८ सहाय्यमस्मिन् समरे भवान्नौ कर्तुमर्हति ॥ इत्युक्ते वचने कृष्णो यत्रोवाच महामतिः ॥ १९ अयुध्यमानमात्मानं मंत्रिणं पुरुषं भौ ॥ अक्षौहिणीं वा सैन्यस्य कस्य किं वा ददाम्यहम् ॥ २० ववे दुर्योधनः सैन्यं मंदात्मा यत्र दुर्मतिः ॥ अयुध्यमानं सचिवं वज्रे कृष्णं धनं जयः ॥ २१ मद्राजं च राजानमायां तं पाण्डवान् प्रति ॥ उपहारैर्वै श्रयित्वा वर्त्मन्येव सुयोधनः ॥ २२ वरदं तं वरं वेत्रे साहाय्यं क्रियतां मम ॥ शल्यस्तस्मै प्रतिश्रुत्य जगामोद्दिश्य पाण्डवान् ॥ २३ शांतिपूर्वंचाकथयद्यत्रेन्द्रविजयं नृपः ॥ पुरोहितप्रेषणं च पाण्डवैः क्रौरवान् प्रति ॥ २४ वैचित्रवीर्यस्य वचः समादाय पुरोधसः ॥ तथेन्द्रविजयं चापियानं चैव पुरोधसः ॥ २५ संजयं प्रेषयामास शमार्थं पाण्डवान् प्रति ॥ यत्र दूतं महाराजो धृतराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ २६ श्रुत्वा च पाण्डवान् यत्र वासुदेवपुरोगमान् ॥ प्रजागरः संप्रजज्ञे धृतराष्ट्रस्य चिंतया ॥ २७ विदुरो यत्र वाक्यानि विचित्राणि हितानि च ॥ श्रावयामास राजानं धृतराष्ट्रं मनीषिणम् ॥ २८ तथा सन्तु सजातेन यत्राध्यात्ममनुत्तमम् ॥ मनस्तापान्वितो राजा श्रावितः शोकलालसः ॥ २९ प्रभाते राजसमितौ संजयो यत्र वा विभो ॥ ऐकात्म्यं वासुदेवस्य प्रोक्तवानर्जुनस्य च ॥ २३० यत्र कृष्णो दयापन्नः संधिमिच्छन् महामतिः ॥ स्वयमागाच्छमं कर्तुं नगरं नागसाह्वयम् ॥ २१ प्रत्यास्यानं च कृष्णस्य राज्ञा दुर्योधनेन वै ॥ शमार्थं याचमानस्य पक्षयोरुभयोर्हितम् ॥ २३२

संजयप्रेष्यपर्वभ्यामेतदीरितं' ॥ २५ । २६ । २७ । २८ शोकलालसा आसक्तिर्यस्य स तथाभूतस्तापहरमध्यात्मं श्रावितोऽपितापेन जहाविति भावः ॥ 'न निद्राति परार्थी निचवुध्याते बोधितः ॥ इति प्रजागरे सान्तु सजाते चापि वर्णितं' ॥ २९ समितौ सभायां ऐकात्म्यमेकचित्तत्वं वस्तुतस्तु यत्र कुत्रचित्पसंगे वासुदेवार्जुनयोर्जीवेशयोरैकात्म्यमभेदमेव शास्ति संजयः तज्ज्ञानं विनाराज्ञः शोकेतरणा संभवात् राजा तु मोढ्याद्विलोफपरतयेव तमर्थं निगृह्णातोतिनास्य शोको नश्यतीति सास्त्रहृदयं ॥ २३० ॥ संधिमविरोधं नागोहस्तातेन समानं सज्जं हस्तिनापुरमित्यर्थः ॥ २३१ । २३२

३३ । ३४ दुष्टकृष्णनिग्रहरूपं योगेश्वरत्वं वैश्वरूप्यं । 'पेश्वर्यवैश्वरूप्यं हरेः श्रुत्वाऽवलोक्य च ॥ दुर्योधनो न मेनेऽस्थवाक्यं स्लेच्छः श्रुतेरिव' ३५ अनुमंत्रित उपजापितः । उपायपूर्वमे
दपूर्व । शौटीर्यात्गर्वात् । 'अपित्रैलोक्यराज्यस्य हेतोर्विश्वस्तमाश्रितं । नत्यजेद्देहनाशोऽपीत्युक्तं कर्णोपजापतः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । निंदत्यसंतोऽपि सतो वैडालत्रतिका इति ॥ युधिष्ठिरमि
॥ २० ॥ बोलूक इत्युच्चेवादरायणः ४० यद्वलाज्यमाशास्ते धार्तराष्ट्रस्तमर्कजं ॥ प्राहार्द्धरथ इत्युच्चेर्भीष्मस्तेजो वधेऽसया ॥ न किंचिन्नपसोऽसाध्यं यतो जन्मांतरं विना ॥ पुंस्त्वं शिखंडिनी प्रापेत्संयुताया

दं भोद्भवस्य चाख्यानमत्रैव परिकीर्तितम् ॥ वरान्वेषणमत्रैव मातलेऽश्वमहात्मनः ३३ महर्षेश्चापि चरितं कथितं गालवस्य वै ॥ विदुलायाश्च पुत्रस्य प्रोक्तं चाप्य
नुशासनम् ३४ कर्णदुर्योधनादीनां दुष्टं विज्ञायमंत्रितम् ॥ योगेश्वरत्वं कृष्णेन यत्र राज्ञां प्रदर्शितम् ३५ रथमारोप्य कृष्णेन यत्र कर्णोऽनुमंत्रितः ॥ उपायपूर्वशौटी
र्यात्प्रत्याख्यातश्चेतेन सः ३६ आगम्य हास्तिनपुरादुपपुत्र्यमर्दिदम् ॥ पांडवानां यथावृत्तं सर्वमाख्यातवान्हरिः ३७ ते तस्य वचनं श्रुत्वामंत्रयित्वा च य
द्धितम् ॥ सांग्रामिकंततः सर्वसज्जं चक्रुः परंतपाः ३८ ततो युद्धाय निर्यातानराश्वरथदंतिनः ॥ नगराद्वास्तिनपुरादलसंख्यानमेव च ३९ यत्र राज्ञां बोलूकस्य
प्रेषणं पांडवान्प्रति ॥ श्वोभाविनिमहायुद्धे दौत्येन कृतवान्प्रभुः २४० रथातिरथसंख्यानमंत्रोपाख्यानमेव च ॥ एतत्सुबहुवृत्तांतं पंचमं पर्वभारते ४१ उद्योग
पर्वनिर्दिष्टं संधिविग्रहमिश्रितम् ॥ अध्यायानां शतं प्रोक्तं षडशोतिर्महर्षिणा ४२ श्लोकानां षट्सहस्राणि तावंत्येव शतानि च ॥ श्लोकाश्च नवतिः प्रोक्तास्तथैवाष्टौ
महात्मना ४३ व्यासेनोदारमतिना पर्वण्यस्मिन्स्तपोधनाः ॥ अतः परं विचित्रार्थभीष्मपर्वप्रचक्षते ४४ जंबूखंडविनिर्माणं यत्रोक्तं संजयेन ह ॥ यत्र यौधिष्ठिरं सै
न्यं विषादमगमत्परम् ४५ यत्र युद्धमध्वरोरदंशाहानि सुदारुणम् ॥ कश्मलं यत्र पार्थस्य वासुदेवो महामतिः ४६ मोहजं नाशयामास हेतुभिर्मोक्षदर्शिभिः ॥ समी
क्ष्याथोक्षजः क्षिप्रं युधिष्ठिरहितेरतः ४७ रथादाहुत्येवेगेन स्वयं कृष्ण उदारधीः ॥ प्रतोद पाणि राधावद्भोमं हन्तुं व्यपेतभीः ४८ वाक्यप्रतोदाभिहतो यत्र कृष्णेन पां
डवः ॥ गांडीवधन्वा समरे सर्वशस्त्रभृतां वरः ४९ शिखंडिनं पुरस्कृत्य यत्र पार्थो महाधनुः ॥ विनिघ्नन्निशितैर्बाणैरथाद्भीष्मपातयत् २५० शरतल्पगतश्चैव भी
ष्मो यत्र बभूव ह ॥ षष्ठमेतत्समाख्यातं भारते पर्वविस्तृतम् ५१ अध्यायानां शतं प्रोक्तं तथा सप्तदशपरे ॥ पंचश्लोकसहस्राणि संख्ययाऽष्टौ शतानि च ५२ श्लोकाश्च
चतुराशोतिरस्मिन्पर्वणि कीर्तिताः ॥ व्यासेन वेदविदुषा संख्याता भीष्मपर्वणि ५३

न ईरितं' ४१ संधिविग्रहमिश्रितं कृष्णदौत्येन संधिकलकदौत्येन विग्रहस्ताभ्यामिश्रितं ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । 'अथेत्यपि विनासेना कूर्मामलकमुद्रिवत् ॥ इति सेनापतिं भीष्मं चक्रे करैर्वनदंनः ॥
वैराजदर्शनादूर्ध्वपरब्रह्मन्ववेक्षणं ॥ इतो वज्रं ब्रूवंडादि गोतायाः पूर्वमीरितं' । कश्मलं विषादं ४६ मोहजं मम तोत्थं समीक्ष्य भीष्मस्य दुर्ययत्वमिनिशेषः ४७ 'श्रुतिः स्मृत्यैव लवती भक्तौ त्वेन द्विपर्ययः ॥
भीष्मं जिघांसता पाथे सनेनैतत्प्रदर्शितं ४८ । ४९ । ५० । न देहमनुशीर्यन्ते वैष्णवा जिनमृत्यवः । भीष्मः कालांतरां काक्षीशतल्लोचस्वचिरं' ५१ । ५२ । ५३

‘क्षात्राद्वाह्मणः श्रेष्ठमिति मत्वा सुयोधनः ॥ जयाशयास्वमाचार्यसैनापत्येऽभ्यवेचयत् ॥ ५४ । ५५ संशतकास्तुये संख्ये सर्वथाप्यनिवर्तिनस्ते अपनिन्युरपहृतवन्तः रणाजिराद्रणस्थानात् ५६ । ५७
 ५८ ‘संशतकवधोत्साहीजिष्णुः पुत्रवधार्दितः ॥ प्रतिज्ञामहतीं कृत्वा तीर्णः श्रीपतिमायया ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ संतोऽप्यसाधुतां यांति प्रति कूले विधातरि ॥ द्रोणस्य मृत्यु
 कलेहि धर्मोऽप्यनृतभागभूत् ॥ अनृतेन हतो द्रोणो न त्यानारायणास्त्रकं ॥ नानोपायैररीन् हत्वा स्वीयान् रक्षितवान् हरिः’ ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१

द्रोणपर्वततश्चित्रं बहुवृत्तांतमुच्यते ॥ सैनापत्येऽभिषिक्तोऽथ यत्राचार्यः प्रतापवान् ५४ दुर्योधनस्य प्रीत्यर्थं प्रतिजज्ञे महास्रवित् ॥ ग्रहणं धर्मराजस्य पांडुपुत्रस्य
 धीमतः ५५ यत्र संशतकाः पार्थमपनिन्युरणाजिरात् ॥ भगदत्तो महाराजो यत्र शक्रसमो युधि ५६ सुप्रतीकेन नागेन सहिशांतः किरीटिना ॥ यत्राभिमन्युं बह
 वोजघ्नुरेकं महारथाः ५७ जयद्रथमुखा बालं शूरमप्राप्तयौवनम् ॥ हतेऽभिमन्यौ कृद्देन यत्र पार्थेन संयुगे ५८ अक्षौहिणीः सप्तहत्वा हतो राजा जयद्रथः ॥ यत्र भी
 मो महाबाहुः सात्यकिश्च महारथः ५९ अन्वेषणार्थं पार्थस्य युधिष्ठिरं नृपाज्ञया ॥ प्रविष्टौ भारतीं सेनामप्रधृष्यां सुरैरपि २६० संशतकावशेषं च कृतं निः
 शेषमाहवे ॥ संशतकानां वीराणां कोट्यो न वमहात्मनाम् ६१ किरीटिनाभिनिष्क्रम्य प्रापिताय मसादनम् ॥ धृतराष्ट्रस्य पुत्राश्च तथा पाषाणयोधिनः ६२
 नारायणाश्च गोपालाः समरे चित्रयोधिनः ॥ अलंबुषः श्रुतायुश्च जलसंधश्च वीर्यवान् ६३ सौमदत्तिर्विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ घटोत्कचादयश्चान्ये निहता द्रो
 णपर्वणि ६४ अश्वत्थामाऽपि चात्रैव द्रोणे युधिनीपातिते ॥ असंप्रादुश्चकारो ग्रंथं नारायणममर्षितः ६५ आग्नेयं कीर्त्यते यत्र रुद्रमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ व्यासस्य चा
 प्यागमनं महात्म्यं कृष्णपार्थयोः ६६ सप्तमं भारते पर्वमहदेतदुदाहृतम् ॥ यत्र ते पृथिवीपालाः प्रायशो निधनं गताः ६७ द्रोणपर्वण्ये शूरानिर्दिष्टाः पुरुष
 भाः ॥ अत्राध्यायशतं प्रोक्तं तथाऽध्यायाश्च सप्ततिः ६८ अष्टौ श्लोकसहस्राणि तथानवशतानि च ॥ श्लोकानवतथैवात्र संख्यातास्तत्त्वदर्शिना ६९ पाराशर्ये
 ण मुनिना संचिंत्य द्रोणपर्वणि ॥ अतः परं कर्णपर्वं प्रोच्यते परमाद्भुतम् २७० सारथ्ये विनियोगश्च मद्राजस्य धीमतः ॥ आरूपांतं यत्र पौराणं त्रिपुरस्य निपात
 नम् ७१ प्रयाणे पुरुषश्चात्र संवादः कर्णशल्ययोः ॥ हंसका कीयमाख्यातं तत्रैवाक्षेपसंहितम् ७२ वधः पांडवस्य च तथा अश्वत्थामा महात्मना ॥ दंडसे
 नस्य च ततो दंडस्य च वधस्तथा ७३ द्वैरथे यत्र कर्णेन धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ संशयं गमितो युद्धे मिषतां सर्वधन्विनाम् ७४ अन्योन्यं प्रति चक्रौ धोयुधिष्ठिरकिरी
 टिनोः ॥ यत्रैवानुनयः प्रोक्तो माधवेनार्जुनस्य हि ७५ प्रतिज्ञापूर्वकं चापि वक्रोः शासनस्य च ॥ भित्त्वा वक्रो दुरो रक्तं पीतवान्यत्र संयुगे ७६ द्वैरथे यत्र पार्थ
 नहतः कर्णमहारथः ॥ अष्टमं पर्वं निर्दिष्टमेतद्भारतचिन्तकैः ७७

७२ । ७३ मिषतां पश्यतां ७४ । ७५ ‘कार्याकार्यविचारं हि क्रोधाविष्टान् कुर्वते ॥ अपि वच्छोणितं भ्रातुर्भूमिसेनो हि संयुगे ७६ सौरिरैर्द्भिर्निजज्ञे प्रागिदानीं तद्विपर्ययः ॥
 सहायो हंतुरीशानः पक्षपातविवर्जितः’

एकोनसप्ततिः प्रोक्ता अध्यायाः कर्णपर्वणि ॥ चत्वार्षेयसहस्राणि नवश्लोकशतानि च ७८ चतुःषष्टिस्तथा श्लोकाः पर्वण्यस्मिन् प्रकीर्तिताः ॥ अतः परं विचित्रार्थशल्य
पर्वप्रकीर्तितम् ७९ हतप्रवोरसैन्ये तु नेतामद्रे श्वरोऽभवत् ॥ यत्र कौमारगारारूपा नमभिषेकस्य कर्म च २८० वृत्तानि रथयुद्धानि कीर्त्यन्ते यत्र भागशः ॥ विनाशः कुरुमु
रूपाणां शल्यपर्वणि कोट्यते ८१ शल्यस्य निधनं चात्र धर्मराजान्महात्मनः ॥ शकुने श्रवधोऽत्रैव सहदेवेन संयुगे ८२ सैन्ये च हतभूयिष्ठो किंचिच्छिष्टे सुयोधनः ॥
हृदं प्रविश्य तत्रासौ संस्तभ्यापोऽवस्थितः ८३ प्रवृत्तिस्तत्राख्याता यत्र भीमस्य लुब्धकैः ॥ क्षेपयुक्तैर्वचोभिश्च धर्मराजस्य धोमतः ८४ हृदा तस्मिन् स्थितो यत्र धार्त
गण्डोऽत्यमर्षणः ॥ भीमेन गदया युद्धं यत्रासौ कृतवान्सह ८५ समवाये च युद्धस्य रामस्यागमनं स्मृतम् ॥ सरस्वत्याश्च तीर्थानां पुण्यतापरि कीर्तिता ८६ गदायु
द्धं च तुमुलमत्रैव परिकीर्तितम् ॥ दुर्योधनस्य राज्ञोऽथ यत्र भीमेन संयुगे ८७ ऊरुभग्नौ प्रसह्य जौ गदया भीमवेगया ॥ नवमं पर्वनिर्दिष्टमेतदद्भुतमर्थवत् ८८ एकोन
षष्टिरध्यायाः पर्वण्यत्र प्रकीर्तिताः ॥ संख्याता बहुवृत्तांताः श्लोकसंख्याऽत्र कथ्यते ८९ द्रौणिश्लोकसहस्राणि देशेति विंशतिस्तथा ॥ मुनिना संप्रणीतानि कौ
रवाणां यशोभूता २९० अतः परं प्रवक्ष्यामि सौमिकं पर्वदारुणम् ॥ भग्नोरुं यत्र राजानं दुर्योधनममर्षणम् ९१ अपयातेषु पार्थेषु त्रयस्तेऽभ्याययुग्मकाः ॥
कृतवर्मा कृपो द्रौणिः सायाह्वेरुधिरोक्षितम् ९२ समेत्य दृष्टुं भूमौ पतितं रणमूर्धनि ॥ प्रतिजज्ञे दृढक्रोधो द्रौणिर्घ्नत्रमहारथः ९३ अहत्वा सर्वपंचालान् षष्ट
द्युम्रपुरोगमात् ॥ पांडवांश्च सहामात्यान् विमोक्ष्यामि दंशनम् ९४ यत्रैव मुक्ता राजानमपक्रम्य त्रयोरथाः ॥ मर्यास्तमनवेलायामासे दुस्ते महदनम् ॥
९५ न्यग्रोधस्याथ महतो यत्राधस्तादवस्थिताः ॥ ततः काकान् बहून् रान्त्रौ दृष्ट्वो लूकेन हिंसितान् ९६ द्रौणिः क्रोधसमाविष्टः पितृवधमनुस्मरन् ॥ पं
चालानां प्रसुप्तानां वधं प्रति मनोदधे ९७ गत्वा च शिबिरद्वारि दुर्दृशं तत्राक्षसम् ॥ घोररूपमपश्यत् स दिवमावृत्य धिष्ठितम् ९८ तेन व्याघातमस्त्राणां क्रि
यमाणमवेक्ष्य च ॥ द्रौणिर्घ्नत्र विरूपाक्षं रुद्रमाराध्य सत्वरः ९९ प्रसुप्तान्निशि विश्वस्ता न् षष्टद्युम्रपुरोगमात् ॥ पंचालान्सपरीवारान् द्रौपदेयांश्च सर्वशः ३००

त्वद्भूते वा दरायणः । तेन जानीमहे हिंसाधर्म्यापि दुरीतप्रदा ८६ नाधर्मेण विनशन्नुः शक्रयोनिर्जंतुमुत्पन्नः ॥ भीमसेनो ह्यधोनाभेः प्रजहार सुयोधनम् ' ८७ । ८८ । ८९ । २९० । ९१
९२ । ९३ । दंशनं कवचं ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ 'विदुषो ब्राह्मणस्यापि द्वेन्यात्स्याद्धारुणमिति ॥ अश्वत्थामाऽपि यत्सुतानर्भाश्च न्यवधीदृषा ' ३००

कृतवर्मणेति ३०१ । ३ । ३ । उपाविशज्जतनुपरुद्धवती ४ । ५ । ६ । ७ । ८ जितकाशनाजयश्लाविनः ९ । ३१०११ सौमिकैषीकेआल्यानेअत्रपर्वणिसंबद्धेत्यर्थः १२।१३।१४ १५ आयोधनं
गृहस्थानं १६।१७क्षत्रियाःअत्रियस्त्रियः १८।१९।३२० 'अर्थार्थविधमाप्नोतिविलपतिचतस्त्रियः ॥ तस्मादर्थनलिप्सेतश्चेयोर्थीधार्तराष्ट्रवत् ॥ दिनवाक्षौहिर्णाहिर्वालेभेराज्यंयुधिष्ठिरः ॥ एवंभूतक्षयेणै

कृतवर्मणाचसहितःकृपेणचनिजन्निवाच ॥ यत्रामुच्यंततेपार्थाःपंचकृष्णबलाश्रयात् ३०१ सात्यकिश्चमहेष्वासःशेषाश्चनिधनंगताः ॥ पंचालानांप्रसूतानांय
त्रद्रोणसुताद्वयः २ धृष्टद्युम्नस्यसूतेनपांडवेषुनिवेदितः ॥ द्रौपदोपुत्रशोकार्चापितृभ्रातृवधार्दिता ३ कृतानशनसंकल्पायत्रभर्तृनुपाविशत् ॥ द्रौपदीव
चनाद्यत्रभीमोभीमपराक्रमः ४ प्रियंतस्याश्चिकीर्षन्वैगदामादायवीर्यवान् अन्वधावत्सुसंकुद्धोभारद्वाजंगुरोःसुतम् ३०५ भीमसेनभयाद्यत्रदैवेनाभिप्रचो
दितः ॥ अपांडवायेतिरुवाद्रौणिस्त्रमवासृजत् ३०६ भैवमित्यववीत्कृष्णःशमयंतस्त्यतद्वचः ॥ यत्रास्त्रमस्त्रेणचतच्छमयामासफाल्गुनः ३०७ द्रौणे
अद्रोहबुद्धिर्वंशोक्षपापात्मनस्तदा ॥ द्रोणिद्वैपायनादीनांशापाश्चान्योन्यकारिताः ३०८ मणितथासमादायद्रोणपुत्रान्महारथात् ॥ पांडवाःप्रदुर्दृष्टाद्रौ
पयैजितकारिनः ३०९ एतद्वैदशमंपर्वसौमिकंसमुदाहृतम् ॥ अष्टादशास्मिन्नध्यायाःपर्वण्युक्तामहात्मना ३१० श्लोकानांकथितान्यत्रशतान्यष्टौ
प्रस्तूयया ॥ श्लोकाश्चसप्ततिःप्रोक्तामुनिनाब्रह्मवादिना ३११ सौमिकैषीकेसंबद्धेपर्वण्युत्तमतेजसो ॥ अतऊर्ध्वमिदंप्राहुःस्त्रीपर्वकरुणोदयम् ३१२ पुत्रशोका
भित्तंतपःप्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ कृष्णोपनोतांयत्रासावायसींप्रतिमांदृष्टाम् ३१३ भीमसेनद्रोहबुद्धिधृतराष्ट्रोवभंजह ॥ तथाशोकाभितप्तस्यधृतराष्ट्रस्यधीमतः
१४ संसारगहनंबुद्ध्याहेतुभिर्मोक्षदर्शनैः ॥ विदुरेणचयत्रास्यराज्ञाश्वासनंकृतम् १५ धृतराष्ट्रस्यचात्रैवकौरवायोधनंतथा ॥ सांतःपुरस्यगमनंशोकार्त
स्यप्रकीर्तितम् १६ विलापोवीरपत्नीनांयत्रातिकरुणःस्मृतः ॥ क्रोधावेशःप्रमोहश्चगांधारोधृतराष्ट्रयोः १७ यत्रतानक्षत्रियाःशूरान्संग्रामेष्वनिवर्तिनः ॥
पुत्रान्भ्रातृनुदितृंश्चैवददृशुर्निहताचरणे १८ पुत्रपौत्रवधार्चायास्तथात्रैवप्रकीर्तिता ॥ गांधार्याश्चापिकृष्णेनक्रोधोपशमनक्रिया १९ यत्रराजामहाप्राज्ञःस
र्वधर्मभृतांवरः ॥ राज्ञांतानिशरोराणिदाहयामासशास्त्रतः ३२० तोयकर्मणिचारुधेराज्ञामुदकदानिके ॥ गृहोत्पन्नस्यचारुस्यानंकर्णस्यपृथयाऽऽत्मनः २१ सुतस्यै
तदिहप्रोक्तंयत्सेनपरमर्षिणा ॥ एतदेकादशंपर्वशोक्रवैकृत्यकारणम् २२ प्रणीतंसज्जनमनोवैकृत्याश्रुप्रवर्तकम् ॥ सप्तविंशतिरध्यायाःपर्वण्यस्मिन्प्रकीर्तिताः
२३ श्लोकसप्तशतोचापिपंचसप्ततिसंयुता ॥ संस्तूययाभारताख्यानमुक्तंयत्सेनधोमता २४ अतःपरंशांतिपर्वद्वादशंबुद्धिर्वधनम् ॥ यत्रनिर्वेदमापन्नोधर्मराजोयु
धिष्ठिरः २५ घातयित्वापितृनुभ्रातृनुपुत्रान्संबंधिमातुलात् ॥ शांतिपर्वणिधर्माश्चव्याख्याताःशारतल्पिकाः ३२६ वभक्त्यर्थःसतामपि ॥ बंधूनपिनयेयुद्धेस्वर्गश्चाद्धैतर्प

येत् । इत्येवंनिर्मलेशात्रंकोक्तंतेत्यकर्मणि २१ । २२ । २३ । २४ अर्थान्निर्दिष्टादियोगेवायत्सुखं कामशब्दितं ॥ तदापुःपांडवाःकुशैर्लेब्धराज्याःपृथग्गृहाः॥ चतुर्भिरेवंवैराटमेकादशभिर्गृहम् ॥ पंचभिर्भीष्म
मठाभिर्द्रोणमेकेनसूर्यजं ॥ यत्तु त्रीपंचभिःशल्यसोपमरुधाभिधानिच ॥ पर्वभिर्दीपयंत्यर्थंसात्यादिःकामदीपिका । निर्वेददुःखं २५ शारतल्पिकःशराएवतल्पोयस्यतेनभिष्मेणवष्टाख्याताइत्यर्थः ३२६

‘यथोक्तदंडयन्द्ण्डयान्धर्ममक्षयमश्रुते ॥ भूपइत्येवतद्धर्माः सापद्धर्मानिरूपिताः’ ॥ कालहेतुप्रदर्शिनः कालोदुर्भिक्षादिहेतुर्वैररोगादिश्चतत्प्रदर्शिनः देशकालाद्यपेक्षयावर्तितव्यमित्यर्थः २७ सर्वज्ञत्वकार्या
कार्यविभागज्ञत्वं २८ । २९ । ३३० । ३१ । प्रकृतिस्वभाविकीमवस्था । ‘सर्वाधिकारिकामोक्षधर्माः सम्यग्गुदीरिताः’ ३२ व्यवहारआचारः धर्मार्थयो
धर्मार्थयोर्हितः ३३ सत्यस्य हि साशून्यस्य यथार्थभाषणस्य परागतिः पराकाष्ठा ३४ महाभाग्यं महात्म्यं रहस्यमल्पायासेनापिमहाफलप्रदत्वं देशकालोपसंहितं तथैवोपधानात् ३५ ‘स्वच्छं
दमरणः सर्वयोगो भोष्मसमो भवेत् ॥ इति प्रदर्शयन् भोष्मनिर्याणं चाप्यवर्णयत् ३६ । ३७ । ३८ वाराणस्यामविज्ञातो वसेद्विघ्नभयात्सुधीः ॥ व्यासमैत्रेयसंवर्तैरेतत्सम्यक्प्रदर्शितं ॥ काश्या

राजभिर्वेदितव्यास्ते सम्यग्ज्ञानबुभुक्षुभिः ॥ आपद्धर्माश्च तत्रैव कालहेतुप्रदर्शिनः २७ यान्बुद्ध्यापुरुषः सम्यक्सर्वज्ञत्वमवाप्नुयात् ॥ मोक्षधर्माश्च कथिताविचि
त्रा बहुविस्तराः २८ द्वादशपर्वनिर्दिष्टमेतत्प्राज्ञजनप्रियम् ॥ अत्रपर्वणि विज्ञेयमध्यायानां शतत्रयम् २९ विंशच्चैव तथाध्यायानवचैव तपोधनाः ॥ चतुर्द
शसहस्राणितथासप्तशतानि च ३३० समल्लोकास्तथैवात्रपंचविंशतिसंख्यया ॥ अत ऊर्ध्वंच विज्ञेयमनुशासनमुत्तमम् ३१ यत्र प्रकृतिमापन्नः श्रुत्वा धर्मविनि
श्चयम् ॥ भोष्माद्वागोरथोपुत्रात्कुरु राजो युधिष्ठिरः ३२ व्यवहारोऽत्रकात्स्न्येन धर्मार्थीयः प्रकीर्तितः ॥ विविधानां च दानानां फलयोगाः प्रकीर्तिताः ३३ त
थापात्रविशेषाश्च दानानां च परोविधिः ॥ आचारविधियोगश्च सत्यस्य च परागतिः ३४ महाभाग्यं गवांचैव ब्राह्मणानां तथैव च ॥ रहस्यं चैव धर्माणं देशकालोप
संहितम् ३५ एतत्सुबहुवृत्तांतमुत्तमं चानुशासनम् ॥ भोष्मस्यात्रैव संप्राप्तिः स्वर्गस्य परिकीर्तिता ३६ एतत्र योदशपर्वधर्मनिश्चयकारकम् ॥ अध्यायानां श
तं तत्र षट्चत्वारिंशदेव तु ३७ लोकानां तु सहस्राणि प्रोक्तान्यष्टौ प्रसंख्यया ॥ ततोऽश्वमेधिकं नाम पर्वप्रोक्तं चतुर्दशम् ३८ तत्संवर्तमरुचोऽयं यत्राख्यानमनुच
मम् ॥ सुवर्णकोशसंप्राप्तिर्जन्मचोक्तं परोक्षितः ३९ दग्धस्यास्त्राग्निना पूर्वकृष्णात्संजीवनं पुनः ॥ चर्यायां हयमुत्सृष्टं पांडवस्यानुगच्छतः ३४० तत्र तत्र च
युद्धानिराजपुत्रैर्मर्षणैः ॥ चित्रांगदायाः पुत्रेण पुत्रिकाया धनं जयः ३४१ संग्रामे बभ्रुवाहेन संशयं चात्र दर्शितः ॥ अश्वमेधे महायज्ञेन कुलाख्यानमेव च ४२
इत्याश्वमेधिकं पर्वप्रोक्तमेतन्महाद्भुतम् ॥ अध्यायानां शतं चैव त्रयोऽध्यायाश्च कीर्तिताः ३४३ त्रीणि श्लोकसहस्राणि तावंत्येव शतानि च ॥ विंशतिश्च तथा श्लोकाः
संख्यातास्तत्त्वदर्शिना ३४४ ततस्त्वाश्रमवासाख्यं पर्वपंचदशं स्मृतम् ॥ यत्र राज्ञ्यं स मुत्सृज्य गांधार्यासहितो नृपः ३४५ धृतराष्ट्रोऽऽश्रमपदं विदुरश्च जगाम
ह ॥ यंदृष्ट्वा प्रस्थितं साध्वी पृथाप्यानुययौ तदा ३४६

मृतस्य कुण्डलं शिवलिंगं त्वमृच्छति ॥ अपूर्वमेतत्संवर्तमरुचीये प्रकाशितं ॥ क्रममुक्तिप्रसिद्धार्थमश्वमेधोऽपि कीर्तितः ॥ तत्त्वस्य दुर्ग्रहत्वाच्च पुनरध्यात्ममो रितं’ । तत्पुराणप्रसिद्धं संवर्तमरुचीये
३९ चर्यायां पर्यटने ३४० । ४१ संशयं प्राणांतं गंगाशापमोक्षार्थं धनं जयो दर्शितः । ‘कृशेन श्रद्धया दत्तमत्यल्पमपि सज्जने ॥ अश्वमेधाधिकं पुण्यं तदित्याह नाकुले’ ४२ । ४३ । ४४ । ४५
धृतराष्ट्रोऽऽश्रमपदमित्यत्राकारस्य पूर्वरूपमार्थं । ‘तपोहिततमं नृणां भोगानरकयो नयः ॥ इतीव कुंतीपुत्राणां राज्ञ्यं कृत्वा वनं गयौ ४६

४७ ' मायामात्रं सुतादीनि विज्ञायाश्चर्यपर्वतः । धृतराष्ट्र इत्येकस्वाशोकं मोक्षं समाश्रयेत् ' ४८ । ४९ संजयश्च सुगतिं गत इत्यनुवर्तते ३५० । ५१ पंचश्लोकशतानि चेत्पत्रं पंचश्लोकशतं चेति समास
पंचाधिकं शतमित्यर्थः तेनात्र एकादशशतीह श्लोकसंख्याज्ञेया तावत्या एव पुस्तकेषूपलंभात् ५२ । ५३ । ५४ आपाने सुरापानस्थाने पानकलिताः सुरापानेन वशीकृताः परकानिर्ग्रथितृणं
५५ रामकृष्णौ महत्परं ब्रह्मापि संतौ कालं नातिचक्रामतुः समर्थावपि मर्यादानो ह्येवितवंतावित्यर्थः । ' ब्राह्मक्षोभात् सुरापानाद्विनष्टाः सर्वया दवाः । तस्मादेतद्वयं सन्नैव कार्यकदाचन ' ५६ आ

पुत्रराज्यं परित्यज्य गुरुशुश्रूषणे रता ॥ यत्र राजा हतान् पुत्रान् पौत्रान् न्यांश्च पार्थिवान् ३४७ लोकांतरगतां चीरानपश्यत् पुनरागतान् ॥ ऋषेः प्रसादात् कृष्णस्य दृष्ट्वाऽ
श्रयं मनुचमम् ४८ त्यक्त्वा शोकं सदारश्च सिद्धिपरमिकां गतः ॥ यत्र धर्मसमाश्रित्य विदुरः सुगतिं गतः ४९ संजयश्च सहामात्यो विद्वान् गावल्गुणिवर्षी ॥ ददर्शनारदं
यत्र धर्मराजो युधिष्ठिरः ३५० नारदाच्चैव शुश्राव वृष्णीनां कदनं महत् ॥ एतदाश्रमवासारूपं पूर्वोक्तं महद्भुतम् ५१ द्विचत्वारिंशदध्यायाः पर्वतदभिसंख्यया ॥
सहस्रेभ्यः श्लोकानां पंचश्लोकशतानि च ५२ षडेव च तथा श्लोकाः संख्यातास्तत्त्वदर्शिना ॥ अतः परं निबोधेदं मौसलं पर्वदारुणम् ५३ यत्र ते पुरुषव्याघ्राः शस्त्रस्पर्श
हतायुधि ॥ बह्मदंडविनिष्पिष्टाः समीपेलवणांभसः ५४ आपाने पानकलिता दैवेनाभिप्रचोदिताः ॥ परकारूपिभिर्वैर्निजघ्नुरितरेतरम् ५५ यत्र सर्वक्ष
यंकृत्वा तावुभौरामकेशवौ ॥ नातिचक्रामतुः कालं प्राप्तं सर्वहरं महत् ५६ यत्रार्जुनो द्दारवतो मेत्यवृष्णि विनाकृताम् ॥ दृष्ट्वा विषादमगमत्परां चार्तिनरर्षभः ५७
स संस्कृत्य नरश्रेष्ठमातुलं शौरिमात्मनः ॥ ददर्श यदुवीराणामापाने वैशसं महत् ५८ शरीरं वासुदेवस्य रामस्य च महात्मनः ॥ संस्कारं लभयामास वृष्णीनां च प्रधान
तः ५९ स वृद्धबालमादाय द्वारवत्यास्ततोजनम् ॥ ददर्शापदिकृष्टायां गंडीवस्य पराभवम् ३६० सर्वेषां चैव दिव्यानामस्त्राणामप्रसन्नताम् ॥ नाशं वृष्णि कलत्रा
णां प्रभावा नाम नित्यताम् ६१ दृष्ट्वा निर्वेदमापन्नो व्यासवाक्यप्रचोदितः ॥ धर्मराजं समासाद्य संन्यासं समरोचयत् ६२ इत्येतन्मौसलं पर्वपोडशं परिकीर्तितम् ॥
अध्यायाऽष्टौ समाख्याताः श्लोकानां च शतत्रयम् ६३ श्लोकानां विंशतिश्चैव संख्यातास्तत्त्वदर्शिना ॥ महाप्रस्थानिकं तस्माद्धूर्ध्वसप्तदशं स्मृतम् ६४ यत्र राज्यं परि
त्यज्य पांडवाः पुरुषर्षभाः ॥ द्रौपद्या सहिता देव्या महाप्रस्थानमास्थिताः ६५ यत्र तेऽग्निदहशिरेलौहित्यं प्राप्य सागरम् ॥ यत्राग्निना चोदितश्च पार्थस्तस्मै महात्म
ने ६६ ददौ संपूज्यतद्विष्यं गंडीवं धनुस्तमम् ॥ यत्र भ्रातृन्निपतितान् द्रौपदीं च युधिष्ठिरः ६७ दृष्ट्वा हित्वा जगामैव सर्वाननवलोकयन् ॥ एतत्सप्तदशं पर्वमहाप्र
स्थानिकं स्मृतम् ६८ यत्र अध्यायाश्च प्रोक्ताः श्लोकानां च शतत्रयम् ॥ विंशतिश्च तथा श्लोकाः संख्यातास्तत्त्वदर्शिना ३६९

तिपीडो ५७ वैशसं परस्परं विशसनं ५८ । ५९ ' सर्वक्षयां तानि च यावृष्णीनामपि संक्षयात् ॥ पराभवाद्वर्जुनस्य पतनं ताः समुच्छ्रयाः ' ३६० अपसन्नतामस्फुरणं ६१ संन्यासं राज्यात्यागं
६२ अध्यायाष्टौ संधिरार्षः ६३ । ६४ महाप्रस्थानं देहत्यागार्थमुद्गमनं ६५ । ६६ ' स्वस्य मृत्युं विनिश्चित्य परं शोचेत कः पुमान् । युधिष्ठिर इवोपेक्षां कुर्याद्विन्धोर्मुमूर्षतः ' ६७ । ६८
शतं च त्रयं चेति समासे शतत्रयमित्यस्य व्यधिकं शतमित्यर्थः ततश्च त्रयोविंशत्यधिकं शतं श्लोका इत्यर्थः तावतामेवोपलंभात् ६९

३७० आनृशंस्यात्कारुण्यात् । ' आनृशंश्यंपरधर्मो धेनुराजायुधिष्ठिरः । श्वानं भ्रातृन्विना दैवैरथं स्वर्गं च नारुहत् ७१ एवं सर्वत्र तात्पर्यं कथयामुन्मयेद्यतः । न प्रवृत्तिनिवृत्तिभ्यां विना वाचः कृतार्थता । अर्थो धर्माय भोगाय धर्मः स्वर्गाय मुक्तये । कामो धर्मार्थनाशाय मोक्षः स्वार्थं स्त्रिवर्गजित् ' स्वर्गमिति राज्यान्ते महतामपि यातनाभासिरस्तोति दर्शितमिति भावः ७२ । ७३ निदेशयमस्य शासने यातनायामित्यर्थः अनुदर्शितः ईदृक्फलमैश्वर्यसुखमस्तोति बोधितः ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ खिलेषु आख्यानां तरेषु सत्स्वपि हरिवंशभविष्ययोर्ग्रहणंतयोरभ्यर्हितत्वमदर्शनार्थं । दशश्लोकसहस्राणीति हरिवंशभविष्यांतग्रंथस्य द्वादशसहस्रोन्मितत्वेन तु कृत्स्नहरिवंशस्य अधिकस्य ग्रंथस्य दर्शनाच्चावन्मात्रविषयायां च लक्षणपूर्तरयोगात् । तथा ह्यत्र कंठोकायाः संख्यायाः संकलनेषणवतिः सहस्राणि दशतेषोड

स्वर्गपर्वततो ज्ञेयं दिव्यं यत्तदमानुषम् ॥ प्राप्तदैवैरथं स्वर्गान्नेष्टवान्यत्र धर्मराट् ३७० आरोहुं सुमहाप्राज्ञ आनृशंस्याच्छुनाविना ॥ तामस्याविचलां ज्ञात्वा स्थितिं धर्मे महात्मनः ७१ श्वरूपं यत्र तत्पक्षाधर्मेणाऽसौ समन्वितः ॥ स्वर्गं प्राप्तः स च तथा यातना विपुलाभृशम् ७२ देवदूतेन नरकं यत्र व्याजेन दर्शितम् ॥ शुश्राव यत्र धर्मात्मा भ्रातृणां करुणागिरः ७३ निदेशे वर्तमानानां देशे तत्रैव वर्तताम् ॥ अनुदर्शितश्च धर्मेण देवराज्ञा च पांडवः ७४ आपुत्याकाशगंगायां देहं त्यक्त्वा समानुषम् ॥ स्वधर्मनिर्जितस्थानं स्वर्गं प्राप्य स धर्मराट् ७५ मुमुक्षुर्जितः सर्वैः सेन्द्रैः सुरगणैः सह ॥ एतदष्टादशं पर्वप्रोक्तं व्यासेन धीमता ७६ अध्यायाः पंच संख्याताः पर्वण्यस्मिन् महात्मना ॥ श्लोकानां दशते चैव प्रसंख्याते तपोधनाः ७७ नवश्लोकास्तथैवान्ये संख्याताः परमर्षिणा ॥ अष्टादशैव मेतानि पर्वण्येता न्यशेषतः ७८ खिलेषु हरिवंशश्च भविष्यं च प्रकीर्तितम् ॥ दशश्लोकसहस्राणि विंशच्छ्लोकशतानि च ७९ खिलेषु हरिवंशे च संख्यातानि महर्षिणा ॥ एतत्सर्वं समाख्यातं भारते पर्वसंग्रहः ३८० अष्टादशसमाजगुरक्षौ हिरण्यो युयुत्सया ॥ तन्महादारुणं युद्धमहान्यष्टादशाभवत् ८१ यो विद्याच्चतुरो वेदान्सांगोपनिषदो द्विजः ॥ न चाख्यातमिदं विद्या नैव सस्यादिचक्षणः ८२ अर्थशास्त्रमिदं प्रोक्तं धर्मशास्त्रमिदं महत् ॥ कामशास्त्रमिदं प्रोक्तं व्यासेनामित बुद्धिना ८३ श्रुत्वा त्विदमुपाख्यानं श्राव्यमन्यन्नरोचते ॥ पुंस्को किल गिरंश्रुत्वा रूक्षाध्वांक्षस्य वागिव ८४ इति हासोत्तमा दस्माज्जायन्ते कविबुद्धयः ॥ पंचभ्य इव भूतेभ्यो लोकसंविधयश्च ८५ अस्याख्यानस्य विषये पुराणवर्तते द्विजः ॥ अंतरिक्षस्य विषये प्रजा इव चतुर्विधाः ८६ क्रियागुणानां सर्वेषां मिदमाख्यानमाश्रयः ॥ इंद्रियाणां समस्तानां चित्रा इव मनः क्रियाः ८७ अनाश्रित्यैतदाख्यानं कथाभुवि न विद्यते ॥ आहारमनपाश्रित्य शरीरस्येव धारणम् ३८८

शच श्लोकाः । परिशेषात्पुष्करप्रादुर्भावाद्युपरितनयैकैलासयात्रासाहितोर्किंचिदूनं सहस्रचतुष्टयं ज्ञेयं लक्षं परिपूर्णं ज्ञेयं । अष्टादशसहस्राणीत्यादयो विगीतपाठास्त्विष्टसंख्यायाति कृत्यादुपेक्षणीयाः ७९ । ३८० युयुत्सयायोद्धुमिच्छया ८१ अंगानि शिक्षाकल्पादीनि उपनिषदो हस्यविद्यास्तत्सहितान् सांगोपनिषदः विचक्षणः स्वार्थज्ञः ८२ । ८३ ध्वांक्षस्य काकस्य ८४ लोकसंविधयश्च यथा ध्यात्मा धिभूता धिदेवानां सभ्यगिधयोरचनाः ८५ विषये देशे अंतरित्यर्थः पुराणमष्टादशभेदं पाश्चादि चतुर्विधा जरायुजांडजस्वेदजोद्भिजाः ८६ क्रियालौकिक्यो वैदिक्यश्च तासां गुणा उत्कृष्टकउत्सावनानि अथवा क्रियादानध्यानदयः गुणाः शमादयः मनसि इंद्रियाणीवात्र सर्वे शास्त्रार्थाः प्रतिष्ठिता इत्यर्थः ८७ । ३८८

तेन ततोप्यर्थशतं भूयः संक्षेपं कृतवानृषिः अनुक्रमणिकाध्यायमित्यादौ भूयः शब्दादध्यर्थशतार्थाधिकं अंगानि शिक्षाकल्पादीनि उपनिषदो हस्यविद्यास्तत्सहितान् सांगोपनिषदः विचक्षणः स्वार्थज्ञः ८२ । ८३ ध्वांक्षस्य काकस्य ८४ लोकसंविधयश्च यथा ध्यात्मा धिभूता धिदेवानां सभ्यगिधयोरचनाः ८५ विषये देशे अंतरित्यर्थः पुराणमष्टादशभेदं पाश्चादि चतुर्विधा जरायुजांडजस्वेदजोद्भिजाः ८६ क्रियालौकिक्यो वैदिक्यश्च तासां गुणा उत्कृष्टकउत्सावनानि अथवा क्रियादानध्यानदयः गुणाः शमादयः मनसि इंद्रियाणीवात्र सर्वे शास्त्रार्थाः प्रतिष्ठिता इत्यर्थः ८७ । ३८८

इदं कविभिरुपजीव्यते एतच्छायाहरणेनैव काव्यनिर्वाहात् ८९ विशेषेण अतिशयकरणे अनेन ग्रंथस्य सर्वोत्कृष्टत्वमुक्तं ३९० भारतसंप्रदायप्रवर्तकान्वाचकानाशिपाऽभिनंदति धर्मेति ९१ ओ
तन्प्रोत्साहयति द्वैपायनेति । अप्रमेयनास्ति प्रकृष्टमेयं विज्ञेयं यस्मादित्यप्रमेयं अवश्यं श्राव्यमित्यर्थः पुण्यं पुण्यहेतुः पवित्रं पवित्रविवर्तितुल्यो मृत्युस्तस्मात्त्रायत इति पवित्रं मृत्युतरणमित्यर्थः ।
यस्मात्पापहरं पुण्यहेतुत्वादेव शिवं कल्याणं समधिगच्छति शत्रुतो र्थतश्च जानाति । यद्वा अप्रमेयमाशयस्य गंभीरत्वाद्गार्थं पुण्यं ज्योतिषोमादिवत्स्वर्ग्यं पवित्रं संध्योपासनादिवच्चित्तशुद्धिकरं
पापहरं भायश्चित्तवद्ब्रह्महत्यादिदोषघ्नं शिवयोगाभ्यासवत्सर्वकल्याणप्रदं पुण्यं कर्मादितो र्थं शुंडाग्रं वातदुपाहृतजलैः एतच्छुण्वतस्तो र्थं फलं साम्राज्यफलं चानायाससिद्धं भवतीति भावः ९२ संध्यां सं
ध्यायां अत्यंतसंयोगे द्वितीया आख्यायपठित्वा प्रमुच्यते तस्मात्पापादिति शेषः ९३ । ९४ । ९५ आख्यानमिति । इदमाख्यानं पर्वसंग्रहेण कृतेन सुखावगाहं सुखग्राह्यं भवतीति शेषः । द्वित्याख्यमिति पाठे
द्वौशब्दार्थान्याय्यौ न्यायादनेपतौ यस्मिंस्तद्विन्याय्यं अन्येतुद्वाभ्यां संक्षेपविस्तराभ्यां कृतेन पर्वसंग्रहेण शतपर्वपाठादशपर्वरूपेण न्याय्यं एतच्छुण्वणेन कृत्स्नग्रंथार्थाविधारणादिति व्याचख्युः तत्र पर्वसंग्रहो

इदं कविवरैः सवैराख्यानमुपजीव्यते ॥ उदयप्रेतुभिर्भृत्यैरभिजातइव श्वरः ८९ अस्पृकाव्यस्य कवयो न समर्था विशेषेण ॥ साधोरिव गृहस्थस्य शेषास्य इवा
श्रमार्थः ३९० धर्मे मतिर्भवतु वः सततोत्थितानां संक्षेप एव परलोकगतस्य बंधुः ॥ अर्थाः स्त्रियश्च निपुणैरपि सेव्यमानानैवाप्तभावमुपयांति न च स्थिरत्वम् ९१
द्वैपायनौष्ठपुटनिःसृतमप्रमेयं पुण्यं पवित्रमथ पापहरं शिवं च ॥ यो भारतं समधिगच्छति वाच्यमानं किं तस्य पुण्यं कर्जलैरभिषेचनेन ९२ यद्वा कुरुते पापं ब्राह्मण
स्त्विद्विष्यैश्चरन् ॥ महाभारतमाख्यायसंध्यां मुच्यति पश्चिमाम् ९३ यद्वा त्रैकुरुते पापं कर्म जामनसागिरा ॥ महाभारतमाख्यायपूर्वां संध्यां प्रमुच्यते ९४
योगो शतं कनकशृंगमयं ददाति विप्राय वेदविदुषे च बहुश्रुताय ॥ पुण्यां च भारतकथां शृणुयाच्च नित्यं तुल्यं फलं भवति तस्य च तस्य चैव ९५ आख्यानं तदिदमनुत्तमं महा
र्थं विज्ञेयं महदिह पर्वसंग्रहेण ॥ श्रुत्वाऽऽदौ भवति नृणां सुखावगाहं विस्तीर्णं लवणजलयथाप्लवेन ३९६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संग्रहपर्वणि द्वितीयो
ऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ समाप्तं पर्वसंग्रहपर्व ॥

वररुचिभोक्तया कादिनवटादिनवपादिपंचयाद्यष्टाविति परिभाषया क्रियते । 'आदिध्यान १९ सभाधनं ९ वनचयं १६ वैराट् ४ द्योगयुक् ११ भोजमद्रोणम ५ जं ८ चकर्णकु १ तथाशाल्येभ ४
सौषुप्तग ३ म् ॥ स्त्रीशं ५ शांतिभ ४ दानधर्मकु १ ह्येज्यारा २ श्रमावासर्ग ३ कं १ कं १ मौसल्यानयोद्युगतिकं १ वंशेख २ मेतच्छतं' । आदिपर्वणि एकोनविंशतिः पर्वणीत्यर्थः एवमपि
भीष्मे ५ द्रोणे ८ ह्येज्या अश्वमेधिकं २ यानं महाप्रस्थानिकं द्युगतिः स्वर्गरोहणं वंशेहरिवंशे एतच्छतं पर्वणामिति शेषः शेषं स्पष्टं । श्लोकसंख्यापि प्रागुक्तैव ज्ञेया । अथ सर्वपर्वतात्पर्यसंग्रहः
'आदौ सर्वेदयोः क्रतून् धृतिगुरुसत्तैर्यस्योत्थधर्मः सेवानीत्यायं हत्याप्रमुखदुरितजः शोकदोऽर्थोऽष्टसूक्तः ॥ एकस्मिन्काममोक्षावसुखमयमुखौषट्सुमुक्तयैर्दृज्यातापो वैराग्यहानेस्वरूपिनीखिलकृत्कृष्णभ
क्तिः खिलेषु' ॥ इदिदं तापः कृच्छादिकं ताप आश्रमवासे उक्तं इति सर्वत्रानुषज्जते । हानं त्यागः स्वः स्वर्गतिरापि क्रममुक्तयै भवतीत्यर्थः । 'यः सर्गं प्रति सर्गं वंशत इदं चिद्योनिचिः कर्तृकंचिद्रूपं जडमात्यंतं तु पटवच्च
तोर्णवदीजवत् ॥ सत्त्वाभैमनुभेदपूर्वचरितैर्वैराग्ययोगौ दिशन्भोः पंचांगपुराणकर्तारमलं व्यासस्वहृद्देहिमे' ३९६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि नीलकण्ठे भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

जनमेजयस्यसर्पसत्रेकथेयं प्रवृत्तेत्युक्तं तदुपोद्धातत्वेन जनमेजयस्य सरमाशापादिकमाह जनमेजयः पारिक्षित इत्यादिना दीर्घसत्रं बहुवार्षिकं सत्रमुपास्ते अनुतिष्ठति सारमेयः श्वा १ रोरूयमाणो भृशं रुदन् २ । ३ । ४ । ५ नावेक्षेह विषामवेक्षणमपिन कृतं तत्रावलेहं न दूरतोऽपास्तमित्यर्थः । 'कुक्कुटः पक्षवातेन श्वाट्टद्वाजं प्रदूषयेत्' इति वचनाच्छुनादृष्टमपि हविरेष्यतीत्याहुः ६ । ७ । ८ सा

॥ अथ पौष्यपर्व ॥ सौतिरुवाच ॥ जनमेजयः पारिक्षितः सहभ्रातृभिः कुरुक्षेत्रे दीर्घसत्रमुपास्ते ॥ तस्य भ्रातरस्य श्रुतसेन उग्रसेनो भीमसेन इति ॥ तेषु तत्सत्रमुपासीनेष्वागच्छत् सारमेयः १ जनमेजयस्य भ्रातृभिरभिहतो रोरूयमाणो मातुः समीपमुपागच्छत् २ ॥ तं मातारोरूयमाणमुवाच ॥ किं रोदिषिकेनास्य भिहत इति ३ स एव मुक्तो मातरं प्रत्युवाच जनमेजयस्य भ्रातृभिरभिहतोऽस्मीति ४ तं माता प्रत्युवाच न्यक्तं त्वया तत्रापराद्धं येनास्य भिहत इति ५ स तां पुनरुवाच नापरा ध्यामि किंचिन्नावेक्षेह र्वाषिनावलिह इति ६ तच्छ्रुत्वा तस्य माता सरमा पुत्रदुःखार्ता तत्सत्रमुपागच्छद्यत्र स जनमेजयः सह भ्रातृभिर्दीर्घसत्रमुपास्ते ७ स तया कुङ्क्षया तत्रोक्तोऽयं मे पुत्रो न किंचिदपराध्यति नावेक्षते र्वाषिनावलेढि किमर्थमभिहत इति ८ नाकिंचिदुक्तं वं तस्ते सा तानुवाच यस्मादयमभिहतोऽनपकारी तस्माददृष्टं त्वां भयमागमिष्यतीति ९ जनमेजय एव मुक्तो देवशून्या सरमया भृशं स भ्रान्तो विषण्णश्चासीत् १० स तस्मिन्सत्रे समाप्ते हास्तिनपुरं प्रत्येत्य पुरोहितमनुरूपमन्विष्यमाणः परं यत्नमकरोद्योमे पापकृत्यां शमयेदिति ११ सकदाचिन्मृगयांगतः पारिक्षितो जनमेजयः कस्मिंश्चित्स्वविषय आश्रममपश्यत् १२ तत्र कश्चिदृषि रासांचके श्रुतश्रवानाम ॥ तस्य तपस्यभिरतः पुत्र आस्ते सोमश्रवानाम १३ तस्य तं पुत्रमभिगम्य जनमेजयः पारिक्षितः पौरोहित्याय वव्रे १४ स नमस्कृत्य तमृषिमुवाच भगवन्नयंतव पुत्रो मम पुरोहितोऽस्त्विति १५ स एव मुक्तः प्रत्युवाच जनमेजयं भोजनमेजय पुत्रोऽयं मम सप्यर्था जातो महातपस्वी स्वाध्यायसंपन्नो मत्तपोवीर्यसंभृतो मच्छुक्रं पीतवत्यास्तस्याः कुक्षौ जातः १६ समर्थोऽयं भवतः सर्वाः पापकृत्याः शमयितुं तरेण महादेवकृत्याम् १७ अस्मत्वेकमुपांशुव्रतं यदेनं कश्चिद्वाह्यः किंचिदर्थमभियाचेत्तं तस्मै दद्यादयं यद्येतदुत्सहसेत तो नयस्वैनमिति १८ तेनैव मुक्तो जनमेजयस्तं प्रत्युवाच भगवंस्तथा भविष्यतीति १९ स तं पुरोहितमुपादायो पावृत्तो भ्रातृनुवाच मयाऽयं व्रत उपाध्यायो यदयं ब्रूयात्तत्कार्यमविचारयद्भिर्भवद्भिरिति ॥ तेनैव मुक्ता भ्रातरस्तस्य तथा चक्रुः स तथा भ्रातृन्संदिश्य तक्षशिलां प्रत्यभिप्रतस्थे तंच देशवशे स्थापयामास २०

तानुवाच साधुनीतानभिलक्ष्य जनमेजयं प्रत्युवाचेत्यर्थः अदृष्टमतिक्रितं १ संभ्रांतोऽत्यंतभीतः विषण्णो वाङ्मनः कायक्रियाविकलः एतेन निरपराधिनां हिंसा हिंसकस्य सद्यो दुःखावहेति दर्शितं १० पापकृत्यां शापरूपं बलायुः प्राणानि कृतनीं देवतां शमयेदक्रोधनां कुर्यात् ११ । १२ । १३ । १४ । १५ सप्यर्था संप्रजातीयार्था जातत्वाद्विचित्रोत्पत्तिमत्त्वादौ किं कश्चिमानिति भावः १६ । १७ उपांशुव्रतं निगूढवन्धियमः १८ । १९ उपावृत्तः स्वदेशे मत्यागतः तक्षशिलादेशविशेषविजेतुमिति शेषः २०

एतस्मिन्निति । एवंगुरुप्रसादादपेतभयोविजयोऽतः केन प्रोक्तसाहितः सर्पसंक्रान्तवानिति वक्तुं तद्वैदस्यमंशसां प्रसंगादितरावपितत्सहाध्यायिना वाक्यमुपमन्युप्रस्तोति तेन च गुरुप्रक्रियाहात्म्यमत्र मुख्यं
मेयं ज्ञेयं । धौम्यो नामतः अपोऽचीत्यपोदः अव्यक्तस्तस्यापत्यमापोदः । अयोद इति पाठे अयोदो लोहदंतः । दच्छब्दात्समासांतोडद । उपाध्यायस्य तेकाष्ण्याय सादृता इति वाक्यशेषात् कूरवचा इत्यर्थः २१

एतस्मिन्तरे कश्चिद्विधौ धौम्यो नामापोदस्तस्य शिष्यास्यो बभूवुः उपमन्युरारुणिर्वेदश्चेति २१ स एकं शिष्यमारुणिं पांचाल्यं प्रेषयामास गच्छेदारखंडं बधानेति
२२ स उपाध्यायेन संदिष्टारुणिः पांचाल्यस्तत्र गत्वा तत्केदारखंडं बद्धुं नाशकत् ॥ सक्लिश्यमानोऽपश्यदुपायं भवत्वेवं करिष्यामि २३ स तत्र संविशे केदारखंडे
शयाने च तत्रास्मिन्स्तदुदकं तस्थौ २४ ततः कदाचिदुपाध्याय आपोदो धौम्यः शिष्यान् पृच्छत् कदारुणिः पांचाल्योगत इति २५ ते तं प्रत्युचुर्भगवं स्वयैव प्रे
षितो गच्छेदारखंडं बधानेति ॥ स एव मुक्तस्तान् शिष्यान् प्रत्युवाच तस्मात्तत्र सर्वे गच्छामो यत्र स गत इति २६ स तत्र गत्वा तस्याह्ना नायशदं चकार ॥ भो
आरुणे पांचाल्यका सिव तसै हीति २७ स तच्छ्रुत्वा आरुणिरुपाध्यायवाक्यं तस्मात्केदारखंडात्सह सोत्थाय तमुपाध्यायमुपतस्थे २८ प्रोवाच चैनमयमस्म्यत्र केदा
रखण्डे निःसरमाणमुदकमवारणीयं संरोद्धुं संविष्टो भगवच्छब्दं श्रुत्वाैव सहसा विद्वार्य केदारखंडं भवंतमुपस्थितः २९ तदभिवादये भगवंतमाज्ञापयतु भवान्कमर्थं करवाणो
ति ३० स एव मुक्त उपाध्यायः प्रत्युवाच यस्माद्भवान्केदारखंडं विद्वार्योत्थितस्तस्मादुद्दालक एव नाम्ना भवान् भविष्यतीत्युपाध्यायेनानुगृहीतः ३१ यस्माच्च त्वया
मद्वचनमनुष्ठितं तस्माच्छ्रेयोऽवाप्स्यसि ॥ सर्वे च ते वेदाः प्रतिभास्यंति सर्वाणि च धर्मशास्त्राणीति ३२ स एव मुक्त उपाध्यायेनेष्टदेशं जगाम ॥ अथापरः शिष्यस्त
स्यैवापोदस्य धौम्यस्योपमन्युर्नाम ३३ तं चोपाध्यायः प्रेषयामास वत्सोपमन्यो गारक्षस्वेति ३४ स उपाध्यायवचनादरक्षद्राः स चाह निगारक्षित्वादिव सक्षये
गुरुगृहमागम्योपाध्यायस्याग्रतः स्थित्वानमश्चक्रे ३५ तमुपाध्यायः पीवानमपश्यदुवाचैनं वत्सोपमन्यो केन वृत्तिकल्पयसि पीवानसि दृढमिति ३६ स उपा
ध्यायं प्रत्युवाच भो भैक्ष्येण वृत्तिकल्पयामीति तमुपाध्यायः प्रत्युवाच ३७ मय्यनिवेद्य भैक्ष्यं नोपयोक्तव्यमिति ॥ स तथेत्युक्तो भैक्ष्यं चरित्वा उपाध्यायाय न्यवेदयत्
३८ स तस्मादुपाध्यायः सर्वमेव भैक्ष्यमगृह्णात् ॥ स तथेत्युक्तः पुनरक्षरद्राह निरक्षित्वा निशामुखे गुरुकुलमागम्य गुरोरग्रतः स्थित्वानमश्चक्रे ३९ तमुपाध्या
यस्तथापि पीवानमेव दृष्ट्वा वाच ॥ वत्सोपमन्यो सर्वमशेषतस्ते भैक्ष्यं गृह्णामि केनेदानीं वृत्तिकल्पयसीति ४० स एव मुक्त उपाध्यायं प्रत्युवाच ॥ भगवते निवेद्य पूर्वं
मपरं चरामितेन वृत्तिकल्पयामीति तमुपाध्यायः प्रत्युवाच ४१

केदारो महाक्षेत्रांतर्गतं चतुरस्रं तस्य खंडो जलनिरोधमिति स्तां बधानवग्रीहि केदारे बहजलप्रवेशेन वीजनशोभा भूदिति भावः २२ नाशकत् शिष्यपरोक्षार्थं गुरुणा योगबलेन जलप्रवाहस्य दुर्वारत्वसंपादनादित्य
र्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० उत्तुर्ध्वं दारयतीत्युद्दालकः रत्नयोरभेदादुद्दालक इति निरुक्तिः ण्वुल् ३१ श्रेयसेहिकामुष्मिकमुखमपवर्गश्च सर्वे चेति । विनाप्यव्ययनमैकादशेण ग
माराधयता सर्वाऽपि विद्यालभ्यत इति भावः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ पौवानपुंठं भूयो न्नादिरसं पातवत इति भावः वृत्तिजाविकां ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

वृत्युपरोधोवृत्तिप्रतिबंधः ४२ । ४३ चरसिभक्षयसि ४४ उपयाकुंभोक्तं ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ अर्कपत्राण्यर्कवृक्षपत्राणि ५० क्षारेति । अन्यदपि क्षारादिरूपद्रव्यं चक्षुरपवा
तकमेवेति भावः । तीक्ष्णविपाकैः पाककाले उदरेऽग्निज्वालोत्थापकैः ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ कर्तारावितिलुडंतं तौत्वांचक्षुष्मंतं करिष्यत इत्यर्थः । अत्र गुर्वनुज्ञात उपमन्युर्ऋगिभिराश्विनौ तुष्टावे
ति स्मर्यते एतासामृचां कर्मसमवेताथिप्रकाशकत्वं तत्तत्समानार्थं भगंतरोदाहरणपूर्वकं कर्ममीमांसकाः प्राहुः तदनुरागवलेन चानंतत्वादीनि ब्रह्मलिंगान्यन्यथानिन्युस्तन्मदं आसां कर्माणि विनियोगस्या
दर्शनात् प्रत्यक्षब्रह्मलिंगैरर्थवत्त्वोपपत्तौ लिंगमात्रात्कर्मणस्तत्र ऋग्विनियोगस्य च कल्पनाया अनुदयात् । किंच । 'समारोप्यस्य रूपेण विषयोरूपवान् भवेत् ॥ विषयस्य तुरूपेण समारोपेन रूपपवत्' इति

नैषान्याय्यागुरुवृत्तिरन्येषामपि भैक्ष्योपजीविनां वृत्युपरोधं करोषि इत्येवं वर्तमानो लुब्धोऽसीति ४२ सतथेत्युक्त्वा गाअरक्षद्रक्षित्वाच पुनरुपाध्यायगृहमागम्योपा
ध्यायस्याग्रतः स्थित्वानमश्चक्रे ४३ तमुपाध्यायस्तथापि पीवानमेव दृष्ट्वा पुनरुवाच ॥ वत्सोपमन्यो अहं ते सर्वं भैक्ष्यं गृह्णामिन चान्यच्चरसि पीवानसि भृशं केन वृत्तिं कल्प
यसीति ४४ स एव मुक्तस्तमुपाध्यायं प्रत्युवाच ॥ भो एतासां गवां पयसा वृत्तिं कल्पयामीति ॥ तमुवाचोषाध्यायो नैतन्न्याय्यं पय उपयोक्तुं भवतो मयानाभ्यनुज्ञातमि
ति ४५ सतथेति प्रतिज्ञाय गारक्षित्वा पुनरुपाध्यायगृहमेत्यगुरोरग्रतः स्थित्वानमश्चक्रे ४६ तमुपाध्यायः पीवानमेव दृष्ट्वा वाच ॥ वत्सोपमन्यो भैक्ष्यं नाश्रासिन
चान्यच्चरसि पयोनपि वसि पीवानसि भृशं केनेदानीं वृत्तिं कल्पयसीति ४७ स एव मुक्त उपाध्यायं प्रत्युवाच ॥ भोः फेनं पिबामियमिमेव त्सामातृणां स्तनात्पिबंत उद्भिरं
ति ४८ तमुपाध्यायः प्रत्युवाच ॥ एते त्वदनुकंपया गुणवंतो वत्साः प्रभृततरं फेनमुद्भिरंति ॥ तदेषामपि वत्सानां वृत्युपरोधं करोष्येवं वर्तमानः फेनमपि भवान्नपा
तुमर्हतीति सतथेति प्रतिश्रुत्य पुनररक्षद्राः ४९ तथा प्रतिषिद्धो भैक्ष्यं नाश्रातिन चान्यच्चरति पयोनपि वति फेनं नोपयुंक्ते सकदाचिदरण्येषु धाचोऽर्कपत्राण्यभक्षयत्
५० स तैरर्कपत्रैर्भक्षितैः क्षारतिक्तकटुरूक्षैस्तीक्ष्णविपाकैश्चक्षुष्युपहतोऽन्धो बभूव ॥ ततः सोऽन्धोऽपि चंक्रम्यमाणः कूपे पपात ५१ अथ तस्मिन्ननागच्छतिसूर्ये चा
स्ताचलावलंबिनि उपाध्यायः शिष्यानवाचत् ॥ नायात्युपमन्युः त ऊर्चुर्वनं गतो गारक्षितुमिति तानाह उपाध्यायः ५२ मयोपमन्युः सर्वतः प्रतिषिद्धः स नियतं कुपित
स्ततो नागच्छति चिरंततोऽन्वेष्य इत्येव मुक्त्वा शिष्यैः सार्धं मरणं गत्वा तस्याह्नाय शब्दं चकार भो उपमन्यो कासि वत्सैहीति ५३ स उपाध्यायवचनं श्रुत्वा प्रत्युवाचोच्चैर
यमस्मिन्कूपे पतितोऽहमिति तमुपाध्यायः प्रत्युवाच कथं त्वमस्मिन्कूपे पतित इति ५४ उपाध्यायं प्रत्युवाच अर्कपत्राणि भक्षयित्वाऽन्धीभूतोऽस्म्यतः कूपे पतित इति तमु
पाध्यायः प्रत्युवाच ५५ अश्विनौ स्तुहितौ देवभिषजौ त्वांचक्षुष्मंतं कर्ताराविति ॥ स एव मुक्त उपाध्यायेनोपमन्युरश्विनौ स्तोतुमुपचक्रमेदेवावश्विनौ वाग्भिर्ऋग्विभः ५६

न्यायेन यथारोपित भुजंगधर्मेण भीषणत्वादि नारज्जुविशेष्यते न तुरज्जुधर्मेणाभिगम्यत्वादिना भुजंगो विशेष्यः तत्स्वरूपलोपप्रसंगात् एवं ब्रह्मल्लिङ्गस्य ताश्चिदेवताधर्मेण विग्रहवत्त्वादिना ब्रह्मल्लिङ्गं विशेष्यं न तु
ब्रह्मधर्मेणास्थूतत्वादिना देवताविशेष्यं तत्स्वरूपलोपप्रसंगात् । अत एवाकाशश्रुतिः सर्वाणि हवा इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यते इत्यनन्यथा सिद्धं भूतोपादानत्वप्रकाशनसामर्थ्यरूपब्रह्मल्लिङ्गाद्ब्रह्म
परतयानोता आकाशस्तद्धिगादित्यत्र । दृश्यते च उभा उन्नमिति मन्त्रे वितन्वाते धिय इत्यश्विनो रंतयामित्वं च धियो नः प्रचोदयादित्यनेन तु न्यार्थब्रह्मल्लिङ्गं सृज्येवेति मन्त्रेण र्भरीतुर्करोतु इति भूतत्वं हतुत्वे-

ब्रह्मण्डे ' जर्मरी भर्तारचित्यर्थस्तु फेति नूहं तारौ ' इति यास्कीयनिर्वचनात् न चै गान्यसति वाचके संकोचयितुं शक्यानि शास्त्रदृष्टिन्यायेनाश्वविग्रहोपलक्षितब्रह्मोपदेशार्थत्वापपत्तेः अत्र हींद्रेण प्रतर्दनं प्रति
 न भिन्नविजानी होतु के देवतात्मन एव वेद्यत्वापत्तौ यच्छास्त्रदृष्टं शुद्धं ब्रह्म तदभिप्रायेणायमुपदेशो न देवतात्माभिप्रायेणेति स्थितं अश्विनाविति दित्वंतुद्वा सुपर्णेत्यस्यामृचितयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वीतिसत्त्वम
 न शन्नन्योऽभिपश्यति ज्ञेयं गिरहस्यव्याख्यातप्रकरणोपाध्युपधेयभूतसत्त्वचैतन्यभेदाभिप्रायेण तेनात्रमायोपाधिकं जगत्कारणं ब्रह्म प्रतिपाद्यते तज्ज्ञानस्य परमपुरुषार्थहेतुत्वात् चक्षुःप्राप्तिस्तु ' त
 स्मा अतीनासत्याविचक्ष आधत्तं दत्त्वाभिपजावनवन् ' इति मंत्रेऽश्विनोऽश्वक्षुःप्रदत्त्वदर्शनादवांतरकलं विचक्षेविचक्षुषे आधत्तं दत्तवतौ अनवन्वाहनशून्ये कुंठितगतावपि भिषजौ भैषज्यकरणेनानुग्राहकौ अतएव
 लिंगात्सूर्यचंद्रपरत्वमस्याः स्तुते विरुद्धं आख्यायिका तु गुरुदेवताभके विद्याप्राप्त्यर्थत्वसूचनार्था । भिषकमत्वाभिपजांशृणोमीति परमेश्वरो भिषकश्रवणाद्देवभिषजतिव्युक्तं शेषस्पष्टार्थं ५६ ऋ
 गिरित्युक्ताः ऋचः पठति प्रपूर्वगौ सृष्टेः प्राग्विद्यमानौ । ' स देवसो म्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयं ' इति श्रुतेः । पूर्वजौ तावेव हिरण्यगर्भात्मकतांगतौ पूर्वोत्पन्नौ । ' स वै शरीरी प्रथमः ' इति श्रुतेः । चित्रभानू
 विचित्रप्रपंचाकारेण भासमानौ ' ऐतदात्म्यमिदं सर्वं ' इति श्रुतेः । गिराश्रवणजज्ञनेन वाशब्दार्थे तपसामननध्यानात्मकेनालोचनेन आशंसा मित्रत्यात्मत्वेन प्राप्तुमिच्छामि । हियस्मादनंतौ देशे काल
 वस्तुभिरपरिच्छिन्नौ एतेन मत्त्वस्यावस्तुत्वमुक्तमन्यथाचितो वस्तु परिच्छेदापत्तेः यस्मादनंतौ तस्मादाशंसा म्यभयाय ' ब्रह्म विद्ब्रह्मैव भवति ' इति श्रुतेः तज्ज्ञानादहमप्यनंतः स्यामित्यर्थः । अन्यथा द्वितीयादौ भयं

प्रपूर्वगौ पूर्वजौ चित्रभानू गिरावाऽऽशंसा मितपसा ह्यनन्तौ ॥
 दिव्यौ सुपर्णौ विरजौ विमानावधिक्षिपंतौ भुवनानि विश्वा १ ॥ ५७
 हिरण्यमयौ शकुनी सांपरायौ नासत्यदसौ सुनसौ वैजयन्तौ ॥ शुक्रं
 वयंतौ तरसा सुवेमावधिष्ययं तावसितं विवस्वतः २ ॥ ५८

भहतीति श्रुतेः संसारभयानि वृत्तिप्रसंगः । दिव्यौ वृत्तिरुपाकृतचैतन्यरूपेण द्योतमानौ । सुपर्णौ पक्षिवच्छरीरवृक्षारूढौ । अधिक्षिपंतौ भुवनानि विश्वा सत्त्वगतविक्षेपशक्त्या सर्वाणि भुवनानि विक्षिपंतौ तदेत
 त्सत्त्वेन स्वप्नं प्रशयतीति श्रुतेः विश्वा विश्वानि सुपांसु लुगिति सुपोडादेशः । विरजौ रजःशब्दिताः परमाणवो वारजः प्रधानं सांख्याभिमतं गुणत्रयं वातद्रहितौ सृष्टौ तदनपेक्षावित्यर्थः बहुस्यां प्राजे ये ये तितदा
 त्मानं स्वयमकुर्वते तिस्रस्यैव बहुभवनशंसनकरणश्रवणात् । विमानौ विगतमानं प्रमासाधनं यतस्तौ तुच्छेनान्वापि हितं यदासीदिति सत्त्वस्य तुच्छत्वान्मानासहिष्णुत्वेन विमानत्वं चित्तस्तु यतो वाचो
 निवर्तते अप्राप्य मनसा हेति वाङ्मनसा तीतद्वा दमानत्वं ५७ अस्यैव सूत्रभूतस्य विवरणार्था उत्तरश्लोकाः प्रपूर्वगविति सुष्टेः प्राक् पूर्वशब्देन कालसत्ताप्रतीयते तानिराचष्टे कालस्यैवाश्विप्रवर्त्यत्वं वदन् हिरण्यम
 याविति । हिरण्यमयौ शकुनी ' हिरण्यमयः शकुनिर्ब्रह्मनामा ' इति श्रुतेः रमणीयावसंगौ चेत्यर्थः । सांपरायौ सर्वस्य लयाधिष्ठानभूतौ । स्वयंचनासत्यदसौ असत्यं रज्जुगुणादिदत्तमुपक्षयधर्मकं वटादि तद्भयाभाव
 रूपौ । सुनसौ शोभननासिकौ विग्रहधर्मौऽयं । वैनिश्चितं जयंतौ कालं । एतदेवाह विवस्वतः ल्यब्लोपेपंचमी विवस्वन्तं सूर्यसृष्टाद्वारा असितं कृष्णं रात्रिजातं शुक्रं दिनजातं च तं तु स्थानीयं तेन संवत्सररूपं
 पटं वयंतौ तं तु वायाविन । तेन च पटेन तरसा वेगेन सुवेमौ सुमार्गौ वेतिलोको येन समुवेमः वेते रौणादिको मन् । तौ देवपितृयाणावधिष्ययं तावुपस्थापयंतौ ' शुक्रकृष्णगती ह्येते जगतः शाश्वते मते ' इति भगवद्वचना
 त् । एतावेव कर्मफलोपभोगाय तत्तल्लोकमार्गप्रदौ कालस्य च प्रवर्तकौ तस्मान्नादैतत्त्वक्षतिरिति भावः ५८

एवं ब्रह्मादेते प्रसाध्येत देवदीतरागे ज्ञातिं सन्मुखेऽन्यथा वंधाय भवतीत्याह । सुपर्णस्य परमात्मनो बलेन कालशक्त्या प्रस्तां वर्तिकां सुपर्णसत्त्वाजीवपक्षिणीं अश्विनो देवसौ भगवामहते प्राग्यायकवत्याय अमुंचतां मोचतवंतो मुक्त्युपायावदित्यर्थः व्यतिरेकमुखेन मुक्त्युपायमाह तावदिति । मायया अज्ञानेन सह वसत्तमा अतिशयेन वसंतोऽर्धतमूढाः पुरुषाः अरुणारागादिविषशक्ताः गांश्चिद्रियाणि प्रतिपाद्यन् अनमंतनतवंतः इन्द्रियकर्मयवावदासोदित्यर्थः तावत्सुवृत्तावनात्मदोषास्पर्शिनौ युवांजोवा मरूपैर्कर्मभूतौ उदाउदकमधानेन शरीरेण आपः पुरुषवचस इति श्रुतेः उंदीहेदने इत्यस्मात्किं प्यनिदिना मितिनलोपेदितिरूपं इत्थं भावेन तृतीया तद्रूपेणाऽवहचूढवंतः रागादिग्रस्तायावद्भवत्यात्मानं देहमेव तावन्मन्यंते ततश्च संसृतस्माद्रागादिजयो मुक्त्युपाय इत्युक्तं भवति ५९ काले कृतं कर्मापमुक्त्युपाय इत्याह धेनवोऽभिमतकलदोर्ध्वगोवाऽहोरात्ररूपाः षष्टिश्च त्रिशताश्च संख्याता एकं वत्सं संवत्सरं सुवते निर्वर्त्य तितं वत्सं गौणकर्मभूतं नानागोष्ठाः पृथक्कला अपि विहिताः क्रिया मुख्यकर्मभूता एकदोहना एकमेवापि विहिताः स्वर्गदुहते कदोहने द्वाहं येषांते अकर्तारि चकार के इति कर्मणिल्युट् दुहंति विविदिषवः विविदिषति यज्ञेनेत्यादि श्रुतेः यथोक्तं यज्ञेनेत्यादि वाक्यशतपथविहितं कर्मवृद्धं होत्वा स्वात्पत्याज्ञानां संसृष्टं पुरुषं विविदिषामात्र साध्ये युनकीति एकदोहना यं वत्सं दुहंति तं तावद्विषौ प्रसिद्धौ गोस्थानी यौ दुहतः अश्विनावेव कालं प्रसुवते इत्यर्थः एतच्च युवांश्चोदशां जययथ

प्रस्तां सुपर्णस्य बलेन वर्तिकां मुंचतामश्विनौ सौ भगाय ॥ तावत्सुवृत्तावनमंतमायया वसत्तमा गा अरुणा उदाऽवहच ३ ॥ ५९ षष्टिश्च रागावश्चि त्रिशताश्च धेनव एकं वत्सं सुवतेतं दुहंति ॥ नानागोष्ठा विहिता एकदोहनास्तावद्विषौ दुहते धर्ममुक्त्यप्य ४ ॥ ६० एकां नानाभिं सप्तशता अराः श्रिताः प्रधिष्वन्याविंशतिरपि ता अराः ॥ अनेमिचक्रं परिवर्ततेऽजरं मायाऽश्विनौ रामनक्ति चर्षणी ५ ॥ ६१ एकं चक्रं वर्तते द्वादशारं षण्णाभिमेकाक्षमृतस्य धारणम् ॥ यस्मिन् देवा अधिविश्वे विषक्तास्तावद्विषौ मुंचतं माविषीदतम् ६ ॥ ६२

इत्यत्र स्पष्टीकरिष्यते । कीदृशं वत्सं वर्धतापकं संहारमिति यावत् उक्त्यं उचिष्टस्य स्मात्कार्यजातं उत्पादकमित्यर्थः ६० एतत्कालचक्रमजरं सर्वान्देवमनुष्यान् क्षिणोतीत्याह चक्रस्यांतरमध्यमवाह्यवलयानि नाभिप्रधेनमयः तेषां संभेदकाष्ठानि त्रिचि अराः एवं सति एकां नानाभिं संवत्सराख्यां सप्तशता अरां विंशतिश्चाराः तेषां धर्मोऽहानिरात्रयश्च श्रितानां भिप्रधिपुचमध्यमवलयखंडेषु ते च द्वादशमाससंज्ञाः द्वादशमध्यश्चक्रमिति श्रुतेः तेष्वपि ताः नेमिचक्रं नियतप्रचारमिदं तु न तथा प्रत्यहं दिनमानभेदेन परिवर्तते अजरं अक्षयं मायामायामयं हे अश्विनौ युवाभ्यां प्रवर्तितमित्यथात्मनक्ति स्पृशति के चर्षणी ऐहिक्यामुष्मिक्यौ प्रजे ततश्च द्विविधप्राप्तिर्गोनेच्छेत्क्षयिष्णुत्वादिति भावः ६१ एवं भवत्स्य षष्टिघटिकात्मकैकाहोरात्रं निर्वर्त्य प्रदक्षिणप्रक्रमैः षट्चक्रैश्च शतत्रयसंमितैः सावानाख्यां संवत्सरचक्रं जगदायुः क्षेपणमुक्तं द्वाभ्यां इदानीं प्रदक्षिणावर्त्तं भवत्स्य सूर्यचंद्रयोरप्रदक्षिणप्रक्रमेण निर्वर्त्य सौरचंद्रसंवत्सरचक्रं मोपयोगिनी आह तत्रैकास्मिन् शंको प्रोताः षट्शलाकाः पृथगंताश्च द्वादशारं षण्णाभिमेकाक्षं चक्रं भवति तत्र संवत्सरोऽक्षः मेषाद्याशयोद्वादशाराः षड्भूतवो नाभयः तच्चक्रं तस्य कर्मफलस्य धारणं प्रियतेऽस्मिन् चिंतितया अत्र हेतुः यस्मिन् दिव्ये देवाः कालाभिमानिनोऽधि विषक्ताः व्यवहिताश्चेति च्छंदसि व्यवहितक्रियाप्युपसर्गाणां संबंधस्मरणात् तावद्विषौ मामां मुंचतं मोचयतं अस्माच्चक्रादिति शेषः किंभूतं मां विषोदतं जन्मादिदुःखेन विषादं नामुचंतं नुमभावश्छांदसः ततः कालोचितकर्मकरणोचिताः कालाभिमानिन्यो देवतास्तृप्यंतीं टंकं लंचयमानाय प्रयच्छंत्यन्यथा विपरीतं कुर्वन्तीति भावः ६२

एवंकर्मणां विविदिषोत्पादनद्वारा विद्याहेतुत्वमुत्कवा सर्वैखल्विदं ब्रह्मतज्जलानिति शांतउपासीतेति श्रुत्युक्तं ब्रह्मोपास्तिमाह चिचैकाग्र्याय अश्विनौ वृत्तभूयौ वृत्तानि वृत्तमुत्पन्नं विद्यदादितस्य भूयभावः ३
 वोभावे इति क्यप् अश्विनौ कृत्स्नप्रपंचात्मकावित्यर्थः एतदेवाश्विनोर्लोककारणप्रदर्शनेन द्रष्टव्यमिति अश्विनौ इदं सोमं तदुपलक्षितानि कर्माणि अमृतं तत्फलभूतमैहिकामुष्मिकं भोग्यजातं दासपत्नी सु
 पांसुलुगिति पूर्वसर्वणः अपः नैरुक्तप्रसिद्धेः अबुपलक्षितं विद्यदादि चित्तरोधचरं ज्वरि वस्वाध्यस्तभुजंगमं तर्हितं कुरुतः अश्विनौ वेवसर्वात्मरूपेणोपास्याविति भावः एवमुपासनालब्धचिचैकाग्र्यस्य प्र
 त्यक्तवत्ख्यापनाय ब्रह्मण एव तावद्वंधप्रसक्तिमाह हित्वेति । अश्विनौ स्वरूपेण ब्रह्मैव संतौ बलस्य गिरि साधनसंपत्तेरुच्छ्रायमनाद्यविद्यया हित्वा गाः इंद्रियाणि मुदा विषयं द्रियसंयोगजहर्षेण चरंतौ चारयंतौ वि
 षयभूमिषु तदृष्टिमाहातस्यामुदो वृष्टिस्तदृष्टिस्तन्माहात्म्येन प्रस्थितौ विषयजसुखार्थिमाहात्म्यात्पराक्प्रावण्यमेव प्राप्तौ अत्र नायमात्मा बलहीनेन लभ्य इत्यत्र बलशब्दस्य बोधसाधनसंपदा चित्तवृद्धं गिरि
 शब्दस्यापि गिरिहवैदितं पाप्मानमिति श्रौतनिर्वचनबलात्साधनसंपदुच्छ्रायपरतया व्याख्यानेन कृतं एवं चानादि विषयवासनावशा ब्रह्मैव बलमिति दर्शितम् ६३ अस्य जीवस्य ब्रह्मात्मतावबोधार्थं
 तत्पदार्थस्वरूपं तावदाह हे अश्विनौ युवां अग्रे सुष्टेः प्राक् दशदिशः प्राच्याद्या जनयथः अत्राकाशो एव सूर्योपाधिकी दिक् लपनाऽतस्तत्त्वष्ट्वमप्याह मूर्ध्नि अर्थादिशां अंतरिक्षे इत्यर्थः रथयानं रथेन यानं गम
 नमस्य तं सूर्यसमानं सर्वेषामेकं तथा विपंतिव्योमानिकल्पभेदात् सुष्टिभेदाद्वा बहुत्वं जनयथ इत्यनुवर्तते तासां दिशां यातं अर्थात् तत्संबन्धिनः सूर्यस्य यातं गमनमसूर्यकृतदिकालावनुलक्ष्य ऋषयः प्रयांतिकर्म

अश्विनाविंदुममृतं वृत्तभूयौ तिरोधत्तामश्विनौ दासपत्नी ॥ हित्वा गिरिमश्विनौ गामुदाचरंतौ तदृष्टिमाहाप्रस्थितौ बलस्य ७ ॥ ६३ युवां दिशो जनयथो दशाग्रे
 समानं मूर्ध्नि रथयानं विपंति ॥ तासां यातमृषयोऽनुप्रयान्ति देवामनुष्याः क्षितिमाचरंति ८ ॥ ६४ युवां वर्णां विदुः कुरुथो विश्वरूपांस्तेऽधि क्षियन्ते भुवनानि विश्वा ॥
 तेभानवोऽप्यनुसृताश्चरंति देवामनुष्याः क्षितिमाचरंति ९ ॥ ६५ तौ नासत्यावश्विनौ वांमहेऽहं सजं च यां बिभृथः पुष्करस्य ॥ तौ नासत्यावमृतावृतावृता देवा
 स्तत्प्रपदेन सूते १० ॥ ६६

भिः प्रचरंति तथा देवामनुष्याश्च यथाधिकारं क्षितिमैश्वर्यमाचरंति आसमंतां जुंजते ६४ एवंभूतसृष्टिमुत्कवाभौतिकीं सृष्टिमाह भो अश्विनौ युवां वर्णान्तेजो बलानिलोहितशुक्लवर्णवर्तितविकुरुथः पर
 स्परमिश्रणेन विविधाकारान् कुरुथः । 'स्यंदेवतैक्षतहंताहमिमास्तिस्त्रो देवता अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणि तासां त्रिवृतं त्रिवृतमेकं कांकरवाणि' इति श्रुतेः विश्वरूपान् त्रीणि रूपाणि आत्ये
 वसत्यमिति श्रुतेः सर्वेषां रूपाणां त्रिष्वेवांतर्भावाद्गणानां वैश्वरूप्यं तेवणा अधिगंत्यते जनयंति भुवनानि चतुर्दशभौतिकानि विश्वासर्वाणि तेषु सिद्धाजीवाः अर्थाद्भानवोऽशा इवांशा अपि विश्वानि भूतान्यनुसृताः
 देहैर्द्रियबुद्धिरूपविकारानुसारिणो भूत्वा चरंति विषयान् भुंजते तेषु देवामनुष्या अन्येऽपि पशूनादयः क्षितिं भूमिमाश्रित्य चरंति वर्तते । अत्राद्यश्लोकेन 'तस्माद्वा एतस्मादात्मन अकाशः संभूतः' इत्यादि श्रुतेर
 थो दर्शितः द्वितीये ईक्षणादिप्रवेशांतात्सृष्टिरिणेन कल्पितेत्येतत्प्रदर्शनं तत्पदार्थं तत्त्वसर्वभूतसृष्टृत्वं सर्वांतः प्रविष्टत्वं चेत्येवं लक्षणं प्रदर्शितम् ६५ उक्तविधं तत्पदार्थमनूद्य स एव संघातप्रवर्त्तको जीवो नान्यस्त
 तोऽस्तीत्याह तौ प्रसिद्धौ नासत्यावश्विनौ वांयुवांमहे पूजयेऽहं वांयुवां पुष्करस्य व्योमपुष्करमंबरं आकाशोऽव्याकृतमव्यक्तमित्यनर्थो तत्तस्य स्वजं सृज्यते इति स्वकार्यजातं विभृथः प्रविश्य धारयथस्तद
 पिमहे इत्यनुषज्यते तौ नासत्यौ अमृतौ नित्यमुक्तौ ऋतावृधौ ऋतस्य कर्मफलस्योपबृंहकौ नहिवृत्तिवृद्धीत्यादिना दीर्घः ऋते विना देवावागाद्यभिमानिनोऽन्यादयः तत्प्रपदेतेषां वागादिविषयाणां व
 चनादीनां प्रपदे प्राप्तेन सूतेन सुवतेन समर्था भवन्ति सूते इति च्छांदोग्यव्याख्यः 'कोहो वान्यात्कः प्राणयात् यदेव आकाश आनंदो न स्यात्' इति श्रुतेः नचेतनं प्रवर्तकमृते शकटवदचेतनः संघातः प्रवर्तत इति भावः ।

तदेवं नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टेति चेत्तानां तर्गनिषेधात्तत्त्वमसीति जीवेशयोर्भेदश्रवणात्प्रपञ्चस्य च वाचार्भणविकारो नाप्येयमित्यनृतत्वश्रवणाच्चाद्वैतब्रह्मशास्त्रसिद्धमत्रापि अश्विनोर्जगदुपादानत्वोक्त्या
तौ नास्त्याविति पदद्वयेन तत्त्वं पदार्थयोः पूर्वापरार्थयोस्तु न्यशब्दोपादानेन जीवेशाभेदप्रतिपादनेन च प्रसाधितम् ६६ एवं ब्रह्मविद्यां समाप्य केषां चिन्मते संघात एव चेतयते नान्यस्ततश्चेतनोऽस्तीति तदूषण
पूर्वकं स्वस्य चक्षुःप्रार्थयते । युवानौ मातापितरौ अन्नात्पुरुष इति श्रुतेः मुखेनाच्छरूपं गर्भं प्रथमं लभेतां तत्तत्तदेतं गर्भं छांदसं क्लृप्तत्वं पुंसिरेतोरूपेण योषिति शोणितरूपेण परिणतं गतासुरचेतनादे
हः प्रपदेन प्रकर्षेण पृथगेत्युखमनेनेति प्रपदमुपस्थेन्द्रियं । सर्वेषामानंदानामुपस्थेयकायनमिति श्रुतेः तेन पूर्वैरेतैः सिकुसूते पश्चात्स्त्री अतः संघातस्य मलपिंडवदचेतनत्वं सिद्धं सद्योजात उत्पन्नमात्रेण
भौबालोमातरमत्तिस्तनपाने प्रवर्तत इत्यर्थः तदेतज्जन्मांतरीयानुभवाहितसंस्कारमंतरेण न संभवतीत्यस्ति पूर्वसिद्धः संघातादन्यश्चेतनस्तत्प्रवर्तक इति सिद्धं तावद्विधौ ततः अश्व्युपलक्षितं ब्रह्म ताविति

मुखेन गर्भलभेतां युवानौ गतासुरेतत्प्रपदेन सते ॥ सद्योजातो मातरमत्ति गर्भस्तावद्विधौ मुंचथो जीवसे गाः ११ ॥ ६७ स्तोतुं न शक्नोमि गुणैर्भवंतौ चक्षुर्विहीनः पथिसं
प्रमोहः ॥ दुर्गेऽहमस्मि न्यपतितोऽस्मि कूपे युवांशरण्यौ शरणं प्रपद्ये १२ ॥ ६८ इत्येवं तेनाभिष्टुता विश्वनावा जग्मतुराहतुश्चैनं प्रीतौ स्वएष तेऽपूषोऽशानेनमिति ६९
स एवमुक्तः प्रत्युवाच नृत्तमृचतुर्भगवतौ न त्वहमेतमपूपमुपयोक्तुमुत्सहे गुरवेऽनिवेद्येति ७० ॥ ततस्तमश्विना ब्रूचतुः ॥ आवाभ्यां पुरस्ताद्भवत उपाध्यायेनैव मेवाभि
ष्टुताभ्यामपूषो दत्त उपयुक्तः स तेना निवेद्य गुरवे त्वमपितथैव कुरुष्व यथा कृतमुपाध्यायेनेति ७१ स एवमुक्तः प्रत्युवाच एतत्प्रत्यनुनये भवंता विश्वनौ नोत्सहेऽहमनिवेद्य ग
रवेऽपूपमुपयोक्तुमिति ७२ तमश्विना वाहतुः प्रीतौ स्वस्तवानया गुरुभक्त्या ॥ उपाध्यायस्य ते कार्णाया स दंता भवतोऽपि हि रणमया भविष्यति चक्षुष्मांश्च भविष्यसी
ति श्रेयश्चावाप्स्यसीति ७३ स एवमुक्तोऽश्विभ्यां लब्धचक्षुरुपाध्यायसकाशमागम्याभ्यवा दयत् ७४ आचक्षे च सचास्य प्रीतिमान् बभूव ७५ आह चैनं यथाऽश्वि
ना वाहतुस्तथा त्वं श्रेयोऽवाप्स्यसि ७६ सर्वे च ते वेदाः प्रतिभास्यंति सर्वाणि च धर्मशास्त्राणीति ॥ एषा तस्यापि परीक्षोपमन्योः ७७ अथापरः शिष्यस्तस्यैवापो
दस्य धौम्यस्य वेदो नाम तमुपाध्यायः समादिदेश वत्स वेद इहा स्य तांता वमम गृहे कंचिच्छालं शुश्रूषणा च भवितव्यं श्रेयस्ते भविष्यतीति ७८ स तथेत्युक्त्वा गुरुकुले दीर्घ
कालं गुरुशुश्रूषणपरोऽवसत् ॥ गौरिव नित्यं गुरुणा घृष्टं नि योज्यमानः शीतोष्णशुचि नृणां दुःखसहः सर्वत्राप्रतिकूलस्तस्य महता कालेन गुरुः परितोषं जगाम ७९

विधेयापेक्षयाद्वैतस्यैतद्विद्यया त्साप्रकृतिर्जलस्येति वत् एतेन तत्त्वमसीति वाक्यार्थ उक्तः जीवसे जीवनाय गाश्चक्षुःपि मुंचथश्चक्षुःप्रतिबंधापनयनं क्रियास्तामित्यर्थः ६७ । ६८ अपूपो बहुच्छिद्रं ने
हपकं भक्ष्यं यावंत्यपूपच्छिद्राणि प्रतिव्रतयिष्येति शेषेति सिद्धेः मधुविद्यायां मध्वपूपशब्देन मधुपेश्यावहुविद्याया ग्रहणात्तत्सदृशेनैवापूपद्रव्येण भावितव्यमिति च अशानभक्षय ६९ । ७० । ७१ । ७२
दंता इव दंताः सुखदुःखभोजकत्वात् कर्माणि कृष्णमयो मलिनत्वाद्बन्धकत्वाच्चाविद्यातन्मयाः उपाध्यायः केवलकर्माजिते एव सुखदुःखेभ्योऽप्युक्तित्यर्थः तव तु हरतीति हि रण्यं संकल्पस्तन्मयास्तत्प्रधानदंता
अतस्त्वं 'सयदि पितृलोककामो भवति संकल्पादेवा स्य पितरः समुत्तिष्ठति' इति श्रुतेः संकल्पमात्रसिद्धविषयो पनीतं सुखं भोक्ष्यसि ब्रह्मवित्त्वादित्यर्थः एतेनानात्मज्ञस्यापि गुरोराधनात्मज्ञानं भक्तस्य भ
वति एकलव्यस्यैव मुन्यद्रोणाराधनादिति दर्शितं श्रेयोज्ञानं ७३ । ७४ । ७५ यथाश्विनावित्युक्त्या स्वस्य तादृक् श्रेयःप्रदाने सामर्थ्याभावः सूचित उपाध्यायेन ७६ एषा तस्येति सूतवाक्यं ७७
शुश्रूषणासेवापरेण ७८ गौर्वलीवदः ७९

अत्रोद्दालकपरीक्षायास्तारपर्यन्तमपि गुरुकार्यदेहत्यागेनापिकर्तव्यं । उपमन्युपरीक्षायास्तथावश्यकमप्याहारादिकंगुरुणामतिविह्वल्येवमेवेति । वेदपरीक्षायाअनर्होऽपि कर्मणिगुणानि युक्तः शीतोष्णादिनावाध्यमानोऽपि न विधीदेदनुग्रहइत्येवमत्वातिष्ठेदिति एवमग्रेऽप्याख्यायिकातात्पर्याण्युक्तानि ८० 'अथसेवामनिच्छन्तंगुरुमर्थेनतोपयेत् । गुर्वर्थेयतमानंतमनुगृह्णतिदेवताः इत्ये तदर्थयितुमुक्तंकास्यायिकामाह सउपाध्यायेनेत्यादिना । सवेदःसमावृतोमेखलाजिनादिब्रह्मचर्याश्रमलिङ्गं त्यक्त्वास्नातकत्वं प्रापः नेयेषनकामितवान् ८१ । ८२ । नियोजयामासअग्निश्रूषादावि

तत्परितोषाच्चश्रेयःसर्वज्ञतांचावाप ॥ एषातस्यापिपरीक्षावेदस्य ८० सउपाध्यायेनानुज्ञातःसमावृतस्तस्माद्गुरुकुलवासादृहाश्रमंप्रत्यपद्यततस्यापिस्वगृहेव सतस्रयःशिष्यावभूवुःसशिष्यान्नाकिंचिदुवाचकर्मवाक्रियतांगुरुश्रूषाचेति ॥ दुःसाभिज्ञोहिगुरुकुलवासस्यशिष्यान्परिक्रेशेनयोजयितुंनेयेष ८१ अथकस्मिंश्चित्कालेवेदं ब्राह्मणंजनमेजयःपौष्पश्चक्षत्रियावुपेत्यवरयित्वोपाध्यायंचक्रतुः ८२ सकदाचिद्याज्यकार्येणाभिप्रस्थितउत्तंकनामानंशिष्यंनियोजयामास ८३ भोयत्किंचिदस्मद्गृहेपरिहीयतेतदिच्छाम्यहमपरिहीयमानंभवताक्रियमाणमितिसएवंप्रतिसंदिश्योक्तंकंवेदःप्रवासंजगाम ८४ अथोक्तंकःशुश्रूषुर्गुरुनियोगमनुतिष्ठमानोगुरुकुलेवसतिस्म ॥ सतत्रवसवमानउपाध्यायस्त्रीभिःसहिताभिराहुयोक्तः ८५ उपाध्यायिनोतेकृतमतीउपाध्यायश्चप्रोषितोऽस्यायथाऽयमृतुर्वंध्योनभ वतितथाक्रियतामेषाविषोदतीति ८६ एवमुक्तस्ताःस्त्रियःप्रत्युवाच ॥ नमयास्त्रीणांवचनादिदमकार्यकरणीयम् ॥ नह्यहमुपाध्यायेनसंदिष्टोऽकार्यमपित्वयाकार्य मिति ८७ तस्यपुनरुपाध्यायःकालांतरेणगृहमाजगामतस्मात्प्रवासात् ॥ सतुतद्वृत्तंतस्याशेषमुपलभ्यप्रीतिमानभूत् ८८ उवाचचैनंवत्सोत्तंककिंतेपिप्यंकरवा णीति ॥ धर्मतोहिशुश्रूषितोऽस्मिभवतातेनप्रीतिःपरस्परेणनौसंबद्धातदनुजानेभवंतंसर्वानेवकामानवाप्स्यसिगम्यतामिति ८९ सएवमुक्तःप्रत्युवाचकिंतप्रियं करवाणोति एवमाहुः ९० यश्चाधर्मेणवैब्रूयाद्यश्चाधर्मेणपृच्छति ॥ तयोरन्यतरःप्रेतिविद्वेषंचाधिगच्छति ९१ सोऽहमनुज्ञातोभवताइच्छामीष्टंगुर्वर्थमुपहर्तु मिति ॥ तेनैवमुक्तउपाध्यायःप्रत्युवाचवत्सोत्तंकउप्यतांतावदिति ९२ सकदाचिदुपाध्यायमाहोत्तंकआज्ञापयतुभवान्किंतेप्रियमुपाहरामिगुर्वर्थमिति ९३ तमुपाध्यायःप्रत्युवाचवत्सोत्तंकबहुशोमांचोदयसिगुर्वर्थमुपाहरामीतितद्रुच्छेनांप्रविश्योपाध्यायिनींपृच्छकिमुपाहरामीति ९४

तिशेषः ८३ । ८४ वसमानोवसन् उपाध्यायस्त्रीभिरुपाध्यायाश्रमस्थाभिः ८५ वंध्यउपागमशून्यः पाठांतरेणतत्कर्म विधीदतिपरिहीयते ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । आहुर्वृद्धाः ९० यश्चेति । 'याजनेहिददंतवैतेतमयाजयंतस्माद्दद्याज्यःप्रतिगृह्णंतोवैतेतमयाजयंतस्मात्प्रतिगृह्णतायाज्यामुभयेराभुवंति' इतिश्रूयते तद्वदध्यापनेऽपियाजनेप्रतिग्रहवर्ज्जाविकारूपेददेवाध्याप्यः प्रतिगृह्णतैवाध्याप्यमितिधर्मः तत्रयोदक्षिणायाअग्रहणेनाधर्मेणयोब्रूयादध्यापयेत् यश्चाधर्मेणतस्याअसमर्पणेनपृच्छत्यधीते अन्यतरःअदाताअप्रतिग्रहीतावा प्रैतिस्त्रियते विद्वेषंचान्यतरोऽदानादप्रति ग्रहादाधिगच्छतिमद्वत्तदक्षिणायाअग्रहतेवअधर्मःस्यान्ममचत्वविद्वेषःस्यादहमेनकृतार्थेनकृतइतिभावः ९१ उच्यतामिति । कालांतरेणतस्यगुरुदक्षिणादाननिर्वधमपनेष्यामीतिभावः ९२ । ९३ । ९४

१५. पिनद्धेपरिहिते १६ पृथक्कं व्रतविशेषः परिवेषणमन्त्रादिदानं १७ ऋषभोवृषभः स्वाध्यायाध्ययनजोधर्मः तमधिरूढः पुमांस्तदाधिष्ठाता परमेश्वरः १८ तेन प्रेरितं उक्तं कः पुरीषधर्मफलममृतं मरण
भयनिवृत्तये भक्षयस्वांगीकुरुष्व १९ सतदनिच्छन्नपिवलादिद्रेण धर्मफलं ग्राहितः १०० मनुपुरीषमेवेदमिति मन्वाभक्षयित्वा उत्थितोऽनुपविश्यैवाप उपस्पृश्य कार्यशैश्यात्प्रतस्थे अत्र ऋषभादिरूपकेण

एषा यद्वीतितदुपाहरस्वेति ॥ स एव मुक्तोपाध्यायेनोपाध्यायिनी गृच्छद्भगवत्युपाध्यायेनास्म्यनुज्ञातो गृहं गंतुमिच्छामोऽंते गुर्वर्थमुपहृत्या नृणो गंतुमिति १५
तदा ज्ञापयतु भवती किमुपाहरामि गुर्वर्थमिति ॥ सैव मुक्तोपाध्यायिनी मुक्तं प्रत्युवाच ॥ गच्छ पौष्यं प्रतिराजानं कुंडले भिक्षितुं तस्य क्षत्रिययापिनद्धे १६ आनयस्व
चतुर्थेऽहनि पुण्यकं भविताताभ्यामावद्धाभ्यां शोभमाना ब्राह्मणा न्परिवेष्टुमिच्छामि ॥ तत्संपादयस्व एवं हिकुर्वतः श्रेयो भविताऽन्यथा कुतः श्रेय इति १७ स एव मुक्त
स्तया प्रातिष्ठतोक्तं सपथि गच्छन्नपश्यदृषभमतिप्रमाणं तमधिरूढं च पुरुषमतिप्रमाणमेव स पुरुष उक्तं मभ्यभाषत १८ भो उक्तं कैतपुरीषमस्य ऋषभस्य भक्षय
स्वेति स एव मुक्तो नैच्छत् १९ तमाह पुरुषो भूयो भक्षयस्वोक्तं कमाविचारयोपाध्यायेनापिते भक्षितं पूर्वमिति १०० स एव मुक्तो बाढमित्युक्ता तदा तद्वृषभस्य मूत्रं
पुरीषं च भक्षयित्वा उक्तं संभ्रमादुत्थित एवाप उपस्पृश्य प्रतस्थे १ यत्र स क्षत्रियः पौष्यस्तमुपैत्यासीनमपश्यदुक्तं ॥ स उक्तं स्तमुपेत्याशीर्भिरभिनंद्योवाच २
अर्थी भवंतमुपागतोऽस्मीति स एनमभिवाद्योवाच ॥ भगवन् पौष्यः खल्वहं किं करवाणीति ३ तमुवाच गुर्वर्थं कुंडलयोरर्थेनाभ्यागतोऽस्मीति ॥ ये वै तक्षत्रियया
पिनद्धे कुंडले ते भवान् दातुमर्हतीति ४ तं प्रत्युवाच पौष्यः प्रविश्यांतः पुरं क्षत्रियायाच्यतामिति ॥ स तेनैव मुक्तः प्रविश्यांतः पुरं क्षत्रियांनापश्यत् ५ स पौष्यं पुनरु
वाचनयुक्तं भवताऽहमनृतेनोपचरितुं न हितेऽन्तःपुरं क्षत्रियासन्निहिता नैनां पश्यामि ६ स एव मुक्तः पौष्यः क्षणमात्रं विमृश्योक्तं प्रत्युवाच ॥ नियतं भवानुच्छिष्टः स्म
रता वन्न हि साक्षत्रिया उच्छिष्टेनाशुचिनाशक्या द्रष्टुपतिव्रतात्वात्सैषानाशुचेर्दर्शनमुपैतीति ७ अथैव मुक्त उक्तं स्मृत्योवाचास्ति खलु मयोत्थितेनोपस्पृष्टं गच्छता
चेति ॥ तं पौष्यः प्रत्युवाच एष तेऽयति क्रमो नोत्थितेनोपस्पृष्टं भवतीति शीघ्रं गच्छता चेति ८ अथोक्तं स्तं तथेत्युक्ता प्राङ्मुख उपविश्य सुप्रक्षालितपाणिपादवद
नोनिःशब्दाभिरफेनाभिर्नुष्णाभिर्हृद्गताभिरङ्घ्रिभिः पीत्वा द्विः परिमृज्य खान्यद्विरुपस्पृश्याचांतःपुरं प्रविवेश ९ ततस्तां क्षत्रियामपश्यत् सा च दृष्ट्वोक्तं प्रत्युत्था
याभिवाद्योवाच स्वागतं ते भगवन्नाज्ञापयं किं करवाणीति ११० सतामुवाचेतं कुंडले गुर्वर्थमेभिक्षिते दातुमर्हसीति ॥ सा प्रीता तेन तस्य सद्भावेन पात्रमयमनतिक्रमणी
यश्चेति मत्वा ते कुंडलेऽवमुच्यास्मै प्रायच्छदाह चैनमेते कुंडले तक्षको नागराजः सुभृशं प्रार्थयत्यप्रमत्तो नेतुमर्हसीति ११

धर्मवलादनिष्टनिवृत्तिरिष्टप्राप्तिश्च भवतीति दर्शितं १ । २ । ३ । ४ तावतैवापराधेन क्षत्रियांनापश्यत् अशुचित्वदोषादेवेदानीं तनानां देवर्षिदर्शनादिकं न जायत इति भावः ५ । ६ पतिव्रतात्वादिति
पातिव्रत्याद्वैवतावदल्पापराधेऽपि स्त्रियो कुलक्षया भवंतीति तद्धर्ममाहात्म्यं दर्शितं ७ अथेति तिष्ठता गच्छता चोपस्पृष्टमाचमनं कृतं तदकृतमेवेत्यर्थः ८ खानिर्द्वायाणि ९ । ११० सद्भावेन गुह्यमनया ११

हे भगवति त्वं निवृत्तानि श्रिता भव इत्युवाचे तिसंबंधः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ अत्र सवत्रशापऽयोजनसत्प्राप्तेऽपि केशकीटाद्यवपन्मन्त्रं ददं धो भवतीति दर्शितं तस्मात्परीक्ष्य दे-
यमिति भावः विनापराधे दत्तः शापोऽपि निष्फलो भवतीत्यप्युक्तं राजा दत्तस्य शापस्य वैयर्थ्यदर्शनात् १२० नचिराच्छात्रं २१ प्रत्यादातुं पुनर्हर्तुं २२ नवनीतवत् शीघ्रद्रावि वाक्श्रुरवत्सयो-

स एव मुक्तस्तां क्षत्रियां प्रत्युवाच भगवति सुनिवृत्ता भव ॥ नमांशक्तस्तक्षको नागराजो धर्षयितुमिति १२ स एव मुक्तातां क्षत्रियामां च पौष्यसकाशमागच्छत ॥
आहचैनं भोः पौष्यप्रतोऽस्मीति तमुत्तं कं पौष्यः प्रत्युवाच १३ भगवंश्चिरे गपात्रमासाद्य ते भवांश्च गुणवानतिथिस्तदिच्छे श्राद्धं कर्तुं क्रियतां क्षण इति १४ तमुत्तं कः प्र-
त्युवाच कृतक्षण एवास्मि शोभमिच्छामि ॥ यथोपपन्नमन्नमुपस्कृतं भवतेति सतथेत्युक्त्वा यथोपपन्नेनान्नं न भोजयामास १५ अथोत्तं कः सके शंशीतमन्नं दृष्ट्वा अशुच्येतदि-
ति मत्वा तं पौष्यमुवाच ॥ यस्मान्मे अशुच्यन्नं ददासि तस्मादन्नो भविष्यसीति १६ ॥ तं पौष्यः प्रत्युवाच ॥ यस्मात्त्वमप्यदुष्टमन्नं दूषयसि तस्मात्त्वमनपत्यो भविष्य-
सीति तमुत्तं कः प्रत्युवाच १७ न युक्तं भवताऽन्नमशुचिदत्त्वा प्रतिशापं दातुं तस्मादन्नमेव प्रत्यक्षीकुरु ॥ ततः पौष्यस्तदन्नमशुचिदृष्ट्वा तस्याशुचिभावमपरोक्षयामा-
स १८ अथ तदन्नं पुक्त केश्यास्त्रिया यत्कृतमनुष्णं सके शं चाशुच्येतदिति मत्वा तमृषिमुत्तं कं प्रसादयामास १९ भगवन्नेतदज्ञानादन्नं सके शपुष्पाहृतं शीतं तत्क्षामये भवंतं न-
भवेयमंध इति ॥ तमुत्तं कः प्रत्युवाच १२० नृशत्रवो मिथुत्वात्वं धोनचिरादनंधो भविष्यसीति ॥ ममापि शापो भवता दत्तो न भवेदिति २१ तं पौष्यः प्रत्युवाच
नचाहं शक्तः शापं प्रत्यादातुं न हि मे मन्युरद्याप्युपशमं गच्छति किंचैतद्भवतान्न जायते तथा २२ नवनीतं हृदयं ब्राह्मणस्य वाचिश्चुरो निशितस्तीक्ष्णधारः ॥ तदुभयमेत-
द्विपरीतं क्षत्रियस्य वाङ्मनवनीतं हृदयं तोक्ष्णधारमिति २३ तदेव गतेन शक्तोऽहं तोक्ष्णहृदयत्वात्तं शापमन्यथा कर्तुं गम्यतामिति तमुत्तं कः प्रत्युवाच ॥ भवताऽहम-
न्नस्याशुचिभावमालक्ष्य प्रत्यनुनोतः प्राकृतेऽभिहितं २४ यस्माददुष्टमन्नं दूषयसि तस्मादनपत्यो भविष्यसीति दुष्टे वा नैष मम शापो भविष्यतीति २५
साधयामस्तावदित्युक्त्वा प्रातिष्ठतोत्तं कस्ते कुंडले गृहीत्वा सोऽपश्यदथ पथिनग्रं क्षपणकमागच्छन्तं मुहुर्मुहुर्दृश्यमानमर्दश्यमानं च २६ अथोत्तं कस्ते कुंडले संन्यस्य
भगवदुदकारं प्रचक्रमे एतस्मिन्नं तरे स क्षपणकस्त्वरमाण उपसृत्य ते कुंडले गृहीत्वा प्राद्रवत २७ तमुत्तं कोऽभिमुख्य कृतोदककार्यः शुचिः प्रयतो नमो देवेभ्यो गुरुभ्यश्च
कृत्वा महताऽनेन मन्ययात् २८ तस्पतक्ष होदृष्टा सन्नः सततं ग्राहगृहीतमात्रः सतद्रूपं विहाय तक्षकस्वरूपं कृत्वा सहसा धरण्यां विवृतं महाबिलं प्रविवेश २९ प्रवि-
श्य च नागलोके स्वभवनमगच्छत् ॥ अथोत्तं कस्तस्याः क्षत्रियायावचः स्मृत्वा तं तक्षकमन्वगच्छत् ३० सतद्विलं दण्डकाष्टेन च खाननचाशकत् ॥ तं कृत्वा शयनमि-
द्रोऽपश्यत् स वज्रं प्रेषयामास ३१ गच्छास्य ब्राह्मणस्य साहाय्यं कुरुष्वेति ॥ अथ वज्रं दंडकाष्टमनुप्रविश्य तद्विलमदारयत् ३२

विच्छेदिकासु खर्जावितादेरित्यर्थः २३ गम्यतां त्वयेति शेषः ते त्वया २४ । २५ साधयामः शापाभावं निश्चिनमः क्षपणकं पातुं वडं भिक्षुक २६ उदकारं शौचाचमनादि प्रचक्रमे कर्तुं मिशेषः २७ नमस्कृत्वे-
तिसंबंधः २८ दृष्ट्वा सन्नः अत्यंतसन्निहितः २९ अन्वगच्छदाज्ञातवान् ३० । ३१ । ३२

म.भा.टी.
॥ २९ ॥

मासादादेवनृदेवगृहाणि हर्म्याणिधानिकानां गृहाणि । वलभ्योमध्योच्छ्रिताऽभयतो नमत्पक्षागृहविशेषाः निर्युहाः पट्टशालाः ३३ ऐरावत राजायेषांति समितौरणेशोभनाः श्लाविनः जी
मूताइवशस्त्रधाराः क्षरंतः सविद्युतः पवनस्येवईरितंगमनंयासांताः शीघ्राः सकालाश्च शस्त्रधारा इत्यध्याहारः ३४ कल्पावकुंडलाश्चित्रकुंडलाः ३५ । ३६ अर्काशूनामतितीक्ष्णानां अयंधृतराष्ट्रैरावतभ्रा
तायदाएजतिदीप्यते । एजृञ्जेनृभ्राजुदीमावित्यस्यधातोरूपं । तदाष्टाधिकान्यष्टाविंशतिसहस्राणिसर्पाणांप्रग्रहा र्यहयरश्मिभूतानागायांति सौरतेजापियत्तेजसानिरुद्धप्रग्रहसर्पाश्चदग्धुमीष्टेइत्यर्थः
सार्धः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ महद्द्युम्नितोर्थविशेषइतिप्राञ्चः महद्द्युम्निसूर्येतत्समीपेनागमुख्यतांमार्थयन्कुरुक्षेत्रेऽवसादितिपूर्वेणसंबन्धः कुरुक्षेत्रवासमाप्रादेवमहत्स्थानं प्राप्यत
इत्याशयः द्युमानित्यत्रेमनिचआदिलोपआर्षः अत्रायमाख्यायिकातात्पर्यार्थः कुंडलरत्नं वस्तुनस्त्वंतक्षकेणोवपाखंडिनाअपहृतं परमेश्वरप्रसादलब्धं विवेकवज्रवलेन पाखंडमतावित्पदवदार्थाविवेकमनु
नागराजविलतुल्यमांतरमांतरकोशपूर्वपूर्वकोशाद्रमणितरं प्रविश्य तत्रत्यांसत्यसंकल्पत्वादि संपदं दृष्ट्वा तदभिमानिनांसर्पतुल्यानामिन्द्रियबुद्ध्यादिस्थानीयानामनुयेनापितत्वरत्नं यदानप्राप्तं तदा

तमुचंकोऽनुविवेशतेनैव विलेनप्रविश्य चतनागलोकमपर्यन्तमनेकविधप्रासादहर्म्यवलभीनिर्युहशतसंकुलमुच्चावचकीडाश्रयस्थानावकीर्णमपश्यत् ३३ सतत्रनागां
स्तानस्तुवदेभिः श्लोकैः ॥ यऐरावतराजानः सर्पाः समितिशोभनाः ॥ क्षरंत इव जीमूताः सविद्युत्पवनेरिताः ३४ सुरूपा बहुरूपाश्च तथा कल्पावकुंडलाः ॥ आ
दित्यवन्नाकपृष्ठेरेजुरैरावतोद्भवाः ३५ बहूनिनागवेशमानिगंगायास्तीरउत्तरे ॥ तत्रस्थानपि सस्तौमिमहतः पन्नगानहम् ३६ इच्छेत्कोऽर्काशुसेनायांचतुमैराव
तं विना ॥ शतान्यशीतिरष्टौचसहस्राणिचविंशतिः ३७ सर्पाणांप्रग्रहायांतिधृतराष्ट्रोऽयदैजति ॥ येचैनमुपसर्पंतियेचदूरपथंगताः ३८ अहमैरावतज्येष्ठभ्रातृ
भ्योऽकरवंनमः ॥ यस्यवासः कुरुक्षेत्रेखांडवेचाभवत्पुरा ३९ तंनागराजमस्तौषंकुंडलार्थायतक्षकम् ॥ तक्षकश्चाश्वसेनश्चनित्यंसहचराबुधौ ४० कुरुक्षेत्रंचवसतां
नदीमिक्षुमतोमनु ॥ जघन्यजस्तक्षकश्चश्रुतसेनेतियः सुतः ४१ अवसद्योमहद्द्युम्निप्रार्थयन्नागमुख्यताम् ॥ करवाणिसदाचाहंनमस्तस्मैमहात्मने ४२ एवंस्तुत्वा
सविप्रर्षिरुचंकोभुजगोत्तमात्र ॥ नैवतेकुंडलेलेभेततश्चिंतामुपागमत् ४३ एवंस्तुवन्नपिनागान्यदातेकुंडलेनालभत्तदाऽपश्यत्स्त्रियौतत्रेअधिरौप्यसुवेमपटंवयन्त्यौ ॥
तस्मिंस्तत्रेकृष्णाः सिताश्चतंतवश्चक्रं चापश्यद्वा दशारंभभिः कुमारैः परिवर्त्यमानं पुरुषं चापश्यदश्वंचदर्शनीयम् ४४

संकटस्थः स्वयमेवपूर्वाजितसांगाध्ययनधर्मबलादालोचितवानिति तत्रवेदेऽपिछांदोगयादौगुरुशुश्रूषयानुष्टः परमात्मास्वयमेवानुगृह्णातीतिदृष्टं यथासत्यकामस्यउपाध्यायगविरभिरक्षतोऽमानुषेभ्य
ऋषभादिभ्योविद्यालाभः तथाउपकोसलस्यगुरोरग्निसेवमानस्याग्निभ्यश्चविद्यालाभः एवमुचंकोस्यापित्रह्यचर्यदाढ्यत्प्रजापतेरिवस्वतएवज्ञानमुद्भावितीयुज्यतएवेति ४२ । ४३ तत्रसंव
त्सरात्मकपटरूपकेणप्रपंचस्वरूपमत्रनिरूप्यते तत्रत्रिभौचितिमायाच तंत्रयत्रदीर्घतंतवः प्रोता भवंतितत्स्थानीयमाविद्याकामकमात्मकंवासनाजालंतत्रह्येतत्सर्वप्रतिष्ठितं पटः संसारस्तवंयत्ताव
विच्छिन्नतंतुसंतानेननिर्वर्चयंत्यौ प्रकाशाप्रकाशाभ्यामेवरज्जूरगादिजायतेनत्वन्यतरेणतादृशत्वात्संसारस्यचिद्विद्रूपयुवतीद्वयनिर्वर्त्यव्युक्तं तस्मिंस्तत्रेसुवेमेशोभनेवमेतिर्यक्तुविक्षेपणतत्तुल्येपुण्य
पापे तत्प्रयोज्येसितकृष्णतंतुस्थानीयेसुखदुःखे चक्रंतत्स्थूलशरीरं वदभिवश्यमाणैः कुमारैः परिवर्त्यमानं संचार्यमाणं पुरुषं चतदधिष्ठातारमंतर्थाभिर्णमायाविनं अश्वंचाध्रुवस्वभावंबुद्धिवशवर्तिता
चिरोहितासंगस्वभावंजीवं चातर्क्षनीयमहंभ्रमयगोचरंचापश्यत् ४४

आदि. १.

अ०

॥ ३ ॥

॥ २९ ॥

उभेअपिस्वरूपाद्विभूतेइत्यर्थः अतएवमहात्माव्यापकस्तेनत्रिविधपरिच्छेदशून्यत्वमुक्तं । अत्यचिद्रूपत्वमाह सत्यानृते सत्यमबाधितं प्रत्यगात्मतत्त्वं अनृतमहंकारादितदुभयं योविनाकिपृथक्करो
 तियस्तस्मै नम इत्युत्तरेण संबंधः स्थूलसूक्ष्मकारणारूपोपाधि त्रयं निरस्य स्वमहिमप्रतिष्ठो भवतीत्यर्थः एतेन दृश्यस्याहंकारादेः पृथक्करणेन दृष्टमात्रमात्मतत्त्वमिति दर्शितम् ॥ ३ ॥ ४८ अस्यैवंभूतस्यचि
 दात्मनः समष्टिव्यष्टिपिंडांतः प्रविष्टत्वं दर्शयति यद्वति । य आत्मा पूर्वोक्तो वैश्वानरं विराजं विश्वं वा वाहनं स्वरोहणस्थानमभ्युपैति अभित उपैत्युपगच्छति । तत्सृष्टातदेवानुप्राविशदिति श्रुतेः उपाध्या
 त्मतां च चेद्व्यर्थः । आकस्मिकत्वमभ्युपगंतव्याभ्युपगमयोर्वारयति पुराणमिति । कार्यरूपेण क्षयिष्णुमपिकारणरूपेण सततं संतमित्यर्थः अपां गर्भमिव गर्भप्रतिबिंबभूतं न तु ब्रह्मैकदेशभूतं तस्यासंगत्वादनं
 शत्वाच्च वाजिनं इंद्रियं वैवीर्यं वाजिनामिति श्रुतोऽपि दात्मनो जडशक्तिरूपं य एवंभूतोऽपि जीवत्त्वं मिथ्यैव प्रतिबिंबरूपेणापद्यते तस्मै नमोऽस्तु जगदीश्वराय चतुर्दशभुवननियंत्रे । लोकत्रयं जायतस्वप्नसुषु

यो वाजिनं गर्भमपां पुराणं वैश्वानरं वाहनमभ्युपैति ॥ नमोऽस्तु तस्मै जगदीश्वराय लोकत्रयेशाय पुरंदराय ॥ ४ ॥ ४९ ततः स एनं पुरुषः प्राह प्रोतो
 ऽस्मि ते ह मनेन स्तोत्रेण किते प्रियं करवाणीति स तमुवाच १५० नागामेव शमीयुरिति स चैनं पुरुषः पुनरुवाच एतमश्वमपानेधमस्वेति ५१ ततोऽश्व
 स्यापानमधमत्ततोऽश्वोद्धम्यमानात् सर्वसोतोभ्यः पावकार्षिषः सधूमानिष्पेतुः ५२ ताभिर्नामलोक उपधूपितेऽथ संभ्रांतस्तक्षकोऽग्नेस्तेजोभयादिष
 ण्णः कुंडले गृहीत्वा सहसा भवनात्त्रिंक्रम्योत्तंकमुवाच ५३ इमे कुंडले गृह्णातु भवानिति स ते प्रतिजग्राहोत्तंकः प्रतिगृह्य च कुंडलेऽर्चितयत् ५४ अद्य त
 त्पुण्यकमुपाध्यायिन्या दूरं चाहमभ्यागतः सकथं संभावयेयमिति तत एनं चितयानमेव स पुरुष उवाच ५५ उत्तंक एनमेवाश्वमधिरोहत्वां क्षणेनैवोपाध्या
 यकुलं प्रापयिष्यतीति ५६ स तथेत्युक्ता तमश्वमधिरुह्य प्रत्याजगामोपाध्यायकुलं उपाध्यायिनी च स्नाता केशानावापयंत्युपविष्टोत्तंको नागच्छतीति
 शापायास्य मनोदधे ५७ अथैतस्मिन्नंतरे स उत्तंकः प्रविश्य उपाध्यायकुलं उपाध्यायिनीमभ्यवा दयत्ते चास्यैकुंडले प्रायच्छत्सा चैनं प्रत्युवाच ५८ उ
 त्तंकदेशे कालेऽभ्यागतः स्वागतं ते वत्स त्वमनागसि मयानशतः श्रेयस्तवोपस्थितं सिद्धिमाप्नुहीति ५९ अथोत्तंक उपाध्यायमभ्यवादयत् ॥ तमुपाध्यायः
 प्रत्युवाच वत्सोत्तंक स्वागतं तोकिं चिरंकृतमिति १६०

मानितेषामीशाय एवंतत्त्वं पदवाच्यार्थरूपित्वमुक्तं तल्लक्ष्यार्थरूपित्वमाह पुरंदरायेति । पुराणि व्यष्टिसमष्ट्यात्मकानि त्रीणि त्रीणि शरीराणि दारयति विद्ययाऽविद्योच्छेदेन समूलमुन्मूलयतीति तथा
 सर्वोपाधिभूत्यचिन्मात्रायेत्यर्थः पुराणि दारयतीति स्थिते वाच्यं मपुरंदरौ चेति त्वश्वमुमागमश्च निपात्येते ॥ ४ ॥ ४९ । १५० एतमश्वमपानेधमस्वेति वैराजमैश्वर्यं प्रदर्शयेत्यर्थः ५१ स्तो
 तोभ्यः शरीररन्ध्रेभ्यः १५२ उपधूपिते धूमेन व्यासे तत एव सर्वेश्वरत्वाविभवात्तक्षकः शरणागतो बभूवेति तात्पर्यम् १५३ । १५४ । १५५ । १५६ तत एव सत्यसंकल्पत्वाख्यं वैराजं
 भावमारूढः क्षणेन गुरुकुलं प्राप । आवापयंती दंतपत्रिकाया वेणीरूपेण संग्रथनं केशानां कारयंती १५७ । १५८ यदिक्षणं नागतः स्यात्स्तर्ह्यनागसि अपराधाभावेऽपि मया शतः स्याद्व्यर्थः श्रेय
 स्तत्त्वज्ञानं सिद्धिमणिमाद्यैश्वर्यम् १५९ । १६०

६१ इदानींस्वियमपरोक्षीकृतमर्थगुरुमुखेनाधिगंतुमुत्तंकः पृच्छति तत्रचेत्यादिना ६२ । ६३ सांपचारंसानुनयं ६४ ' आचार्याद्वैविद्याविदितासाधिष्ठप्राप्त ' इतिश्रुतेरमानुषैरुक्ताऽपिविद्यागुरुमुखेनदृढीकृता
बाढफलवतीभवतीतिभावः ६५ स्त्रियौधाताविधाताचेति । दधातिसत्तास्फूर्तीकार्येण्विविधाताचितः विविधरूपेणदधातिधारयत्यात्मानमित्यनेकविकारवतीमायाविधाता रात्रिवद्व्यामोहकत्वा
दुःखंरात्रिः अहर्वत्पसादकत्वात्सुखमहः ऋतुवदनिशंभ्रममाणत्वादतुशब्देनाविधादिपंचकंमायाचेतिपूर्वोक्तमेवषट्कं संवत्सरः प्रजापतिः सर्वापाधित्वसाम्यादुदाहृतश्रुतेश्च नहिसंवत्सरस्यः कालो
नामकिंचित्सूर्यादिपरिरूपं दाल्पत्वबहुत्वादिनानुमेयं वस्तुनिर्गणित्वनूतनत्वादिव्यवहारहेतुतया सिद्धमिदानींतदानीमित्यादिव्यवहारालंबनं द्रव्यमस्ति यदादिद्रव्यस्यैवपूर्वापरदेशमंधेननूतनत्वातीत

तमुत्तंकउपाध्यायंप्रत्युवाच ॥ भोस्तक्षकेणमेनागराजेनविघ्नःकृतोऽस्मिन्कर्मणितेनास्मिनागलोकंगतः ६१ तत्रचमयादृष्टेस्त्रियौतंत्रेऽधिरौप्यपटंवयन्यौतस्मिंश्च
कृष्णाःसिताश्चतंतवःकिंतत् ६२ तत्रचमयाचक्रंदृष्टंदादशारंषड्वैकुमाराःपरिवर्तयंतितदपिकिम् ॥ पुरुषश्चापिमयादृष्टःसचापिकः ॥ अश्वश्चातिप्रमाणो
दृष्टःसचापिकः ६३ पथिगच्छताचमयाकृषभोदृष्टस्तंचपुरुषोऽधिरुद्धस्तेनास्मिसोपचारमुक्तउत्तंकस्यकृषभस्यपुरीषंभक्षयउपाध्यायेनापितेभक्षितमिति
६४ ततस्तस्यवचनान्मयातदृषभस्यपुरीषमुपयुक्तंसचापिकः ॥ तदेतद्भवतोपदिष्टमिच्छेयंश्रोतुंकिंतदिति ॥ सतेनैवमुक्तउपाध्यायःप्रत्युवाच ६५
येतेस्त्रियौधाताविधाताचयेचतेकृष्णाःसितास्तंतवस्तेराच्यहनी ॥ यदपितच्चक्रंदादशारंषड्वैकुमाराःपरिवर्तयंतितेपिऽषड्वैकुतवःसंवत्सरश्चक्रम ६६ यःपुरुषः
सपर्जन्यःयोऽश्वःसोऽग्निःयकृषभस्त्वयापथिगच्छतादृष्टःसऐरावतोनागराद् ६७ यश्चैनमधिरुद्धःपुरुषःसचंद्रःयदपितेभक्षितंतस्यकृषभस्यपुरीषंदमृतं
तेनस्वत्वसितस्मिन्नागभवेनव्यापन्नस्त्वम् ६८ सहिभगवानिंद्रोममसखात्वदनुकोशादिममनुग्रहंकृतवान् ॥ तस्मात्कुंडलेगृहीत्वापुनरागतोऽसि ६९
तत्सौम्यगम्यतामनुजानेभवंतंश्रेयोऽवाप्स्यसीति ॥ सउपाध्यायेनानुज्ञातोभगवानुत्तंकःक्रुद्धस्तक्षकंप्रतिचिकीर्षमाणोहास्तिनपुरंप्रतस्थे १७० सहा
स्तिनपुरंप्राप्यनचिराद्विप्रसत्तमः ॥ समागच्छतराजानमुत्तंकोजनमेजयम् १७१

त्वाद्यवस्थाभेदेनचतदुपपत्तेःकिमंतर्गडुनाकालेनेतिप्रजापतिरेवसंवत्सरशब्दार्थः ६६ यःपुरुषःसपर्जन्यः पर्जन्यवत्तापनाशकत्वादाचार्यरूपईश्वरः योऽश्वःसोऽग्निर्भोक्ताजीवइत्यर्थः इराअन्वं
तद्वानिरावानुक्तुस्ततउत्पन्नऐरावतोधर्मः नागराडिवाप्रकंप्यः शेषमुक्तार्थं ६७ नव्यापन्नो नमृतः ६८ सहीति । ममजीवस्यसखा एरमेश्वरोहंतारात्मत्वात्सर्वेषांसखा । दासुपर्णासयुजास
खायेतिमंत्रवर्णात् सहिसर्वान्स्वधर्मस्थाननुगृह्णाति तत्प्रतिकूलस्यतक्षकस्येवकुलक्षयंचकरोतित्याख्यायिकातात्पर्यं 'खलो नमार्थनासाध्यःसचदैवेनदंडितः । अभ्येतमितृदुतांपश्चादुत्तंकैतक्षकोयथा' ६९
प्रतिचिकीर्षमाणः हेतौशानच् तक्षकंवाधितुमित्यर्थः १७० हर्षकालेराजानमर्थयेतेतिभावः १७१

१७२ शब्दतद्वतिशब्दोऽर्थस्तेन संपन्नया विशिष्टार्थवत्त्वा ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ योऽस्मान्द्वेष्टियं च वयं द्विष्मस्तं हन्मीति मंत्रलिङ्गानुमिते त्रुहर्षीतव्य एवेत्यस्मिन् विधौ साध्ये
दृष्टं यत्कर्म संपन्नार्थतस्य कार्यस्यावश्यानुष्ठेयस्य कर्तव्यतायावाकालमन्ये अपचितिप्रतिक्रियां ७९ । १८० । ८१ मुख्यमपराधमाह यियासुमिति । विषहरणाय जिगमिषुमर्थदानेन न्यव
र्तयत् पिपासुमिति पाठेरिरिक्षुमित्यर्थः ८२ । ८३ । ८४ । ८५ वाक्यहविषा वाक्यरूपेणोद्दीपकेन हविषा घृतादिना ८६ । ८७ वृत्तं मृतं 'वृत्तोऽतीते दृष्ट्या ते वर्तुलेऽपि मृते

पुरातनशिलासंस्थं निवृत्तमपराजितम् ॥ सम्यग्विजयिनं दृष्ट्वा समं तान् मंत्रिभिर्वृतम् १७२ तस्मै जया शिषः पूर्वयथान्यायं प्रयुज्यसः ॥ उवाचैनं वचः कालेशब्द
संपन्नया गिरा ७३ ॥ उत्तंक उवाच ॥ अन्यस्मिन् करणीये तु कार्ये पार्थिवसत्तम ॥ बाल्यादिवा न्यदेवत्वं कुरुषे नृपसत्तम ७४ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तस्तु वि
प्रेण सराजा जनमेजयः ॥ अर्चयित्वा यथान्यायं प्रत्युवाच द्विजोत्तमम् ७५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ आसां प्रजानां परिपालनेन स्वं क्षत्रधर्मं परिपालयामि ॥ प्रब्रू
हि मे किं करणीयमद्य येनासि कार्येण समागतस्त्वम् ७६ ॥ सौतिरुवाच ॥ स एवमुक्तस्तु नृपोत्तमेन द्विजोत्तमः पुण्यकृतां वरिष्ठः ॥ उवाच राजानमदीनसत्वं स्वमे
व कार्यं नृपते कुरुष्व ७७ ॥ उत्तंक उवाच ॥ तक्षकेण महीं द्रेद्रयेन ते हिंसितः पिता ॥ तस्मै प्रति कुरुष्व त्वं पन्नगाय दुरात्मने ७८ कार्यकालं हि मन्येऽहं विधिदृष्टस्य
कर्मणः ॥ तद्गच्छापचितिराजन्पितुस्तस्य महात्मनः ७९ तेन ह्यनपराधी स दष्टो दुष्टांतरात्मना ॥ पंचत्वमगमद्राजावब्राह्मण इव दुमः १८० बलदर्पसमुत्ति
क्तस्तक्षकः पन्नगाधमः ॥ अकार्यकृतवान्पापो योऽदशात्पितरं तव ८१ राजर्षिर्वंशगोप्ता रममरप्रतिमं नृपम् ॥ यियासुं कश्यपं चैव न्यवर्तयत पापकृत ८२ होतुम
हंसितं पापं ज्वलिते हव्यवाहने ॥ संपन्नमेव हाराजत्वरितं तद्विधीयताम् ८३ एवं पितुश्चापचितिं कृतवांस्त्वं भविष्यसि ॥ मम प्रियं च सुमहत्कृतराजन् भविष्यति
८४ कर्मणः पृथिवीपालममयेन दुरात्मना ॥ विघ्नः कृतो महाराजगुर्वर्थचरतोऽनघ ८५ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु नृपतिस्तक्षकाय चुकोप ह ॥ उत्तंकवाक्य
हविषा दीप्तोऽग्निर्हविषायथा ८६ अपृच्छत्स तदाराजामं त्रिणस्तान्सुदुःखितः ॥ उत्तंकस्यैव सान्निध्ये पितुः स्वर्गगतिं प्रति ८७ तदैव हि सराजं द्रोदुःख
शोकाप्लुतोऽभवत् ॥ यदैव वृत्तं पितरमुत्तं कादश्रुणोत्तदा १८८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौण्यपर्वणि पौण्याख्याने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
॥ समाप्तचपौण्यपर्व ॥ ॥ ॥

वृत्ते' इति विश्वः तक्षकविषेणोतिशेषः 'धर्मोद्यमेऽनुकूलाः स्युर्देवास्तत्प्रतिबध्नतः । तक्षकस्यैव दुःखामिरिति पौण्येव्यवस्थितम्' इति रत्नगर्भः १८८ ॥ इति आदिपर्वणि नलिकंडीये भारतभावदीपे
तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ छ ॥

एवंकृतोपोद्धातंभारतमारभते लोमहर्षणेत्यादिपूर्ववद्व्याख्येयं अत्रसौतिरुवाचेतिपाठेलोमहर्षणपुत्रादीनांस्मृष्टिप्रवाहानादितयाप्रतिकल्पंसमाननामरूपाधिकारपुरुषविशेषवचनानां 'सूर्याचंद्रमसौधाता एवंसर्पसत्रादिकथाऽपिकृतत्रेतादियुगस्थानरुरु यथापूर्वमकल्पयत्'इत्यादिश्रुतिभ्यः स्थानपतिसेनापत्यादिशब्दवदधिकारविशेषवाचित्वादेतत्कल्पीयसौतिवचनंपूर्वकल्पीयलोमहर्षणपुत्रादिपरमिति प्रभृतीन्प्रत्युच्यमानापूर्वकल्पीयसर्पसत्रादिपरेतिध्येयं १ पौराणिकःपुराणपण्यंजीविकास्येतिव्युत्पत्तिनिराकरोतिपुराणेकृतश्रमइति । अत्रब्राह्मण्यांक्षत्रियात्सूतइतिस्मृत्युक्तोविलोमजोजातिसूतःसंजया धिरथादिरन्यः यस्यजीविकासारंयवापुराणराज्ञांशौर्यौदार्यादिवर्णनेनस्वामिप्रोत्साहनं च । अतएवास्यपौराणिकइतिसंज्ञा उग्रश्रवास्तुसौतिरेवजातिसूतः तथात्वेतत्रापिसूतशब्दप्रयोगोपपत्तेःसौ तिरित्यपत्यार्थस्यतद्धितस्थानर्थक्यस्याव किंतर्हि 'अग्रिकुंडसमुद्रतमूतनिर्मलमानस'इतिरोमहर्षणंप्रतिशौनकवचनस्यपुराणांतरेदर्शनादग्रिजोरोमहर्षणःसूतस्यचब्राह्मणसंकल्पाद्ब्रह्मासनाह्वयं धृष्टशुभ्र स्यक्षत्रियत्ववत् ब्रह्मासनंचवैशंपायनशांतव्रतमार्कंडेयादितुल्यस्तत्सजातीयएवार्हतिर्नहीनः नहिमहांतःशौनकादयोहीनात्परंरहस्यंजगृहुरितिवक्तुंयुक्तं नहीनतःपरमभ्याददीतेत्यत्रैवतन्निषेधात् । नीचाद

॥ अथपौलोमपर्व ॥ लोमहर्षणपुत्रउग्रश्रवाःसौतिःपौराणिकोनैमिषारण्येशौनकस्यकुलपतेर्द्वादशवार्षिकेसत्रेऋषीनभ्यागतानुपतस्थे १ पौराणिकःपुराणेकृत श्रमःसकृतांजलिस्तानुवाच ॥ किंभवंतःश्रोतुमिच्छंतिकिमहं ब्रवाणीति २ ॥ तमृषयऊचुः ॥ परमंलोमहर्षणेवक्ष्यामस्त्वांनःप्रतिवक्ष्यसिवचःशुश्रूषतांकथा योगेनःकथायोगे ३ तत्रभगवान्कुलपतिस्तुशौनकोऽग्निशरणमध्यास्ते ४ योऽसौदिव्याःकथावेददेवतासुरसंश्रिताः ॥ मनुष्योऽरगगंधर्वकथावेदचसर्वशः ५ सचाप्यस्मिन्मखेसौतिविद्वान्कुलपतिर्द्विजः ॥ दक्षोऽधृतव्रतोधीमान्शास्त्रेचारण्यकेगुरुः ६ सत्यवादीशमपरस्तपस्वीनियतव्रतः ॥ सर्वेषामेवनोमान्यःसतावत्प्र तिपाल्यताम् ७ तस्मिन्नध्यासतिगुरावासनंपरमार्चितम् ॥ ततोवक्ष्यसियस्त्वासंप्रक्ष्यतिद्विजसत्तमः ८ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमस्तुगुरोतस्मिन्नुपविष्टे महात्मनि ॥ तेनपृष्टःकथाःपुण्यावक्ष्यामिविविधाश्रयाः ९ सोऽथविप्रर्षभःसर्वकृत्वाकार्यंयथाविधि ॥ देवान्वाग्भिःपितृनद्विस्तर्पयित्वाऽऽजगामह १० यत्रब्र ह्मर्षयःसिद्धाःसुखासीनाधृतव्रताः ॥ यज्ञायतनमाश्रित्यसूतपुत्रपुरःसराः ११ ऋत्विक्स्वथसदस्येषुसवैगृहपतिस्तदा ॥ उपविष्टेषूपविष्टःशौनकोऽथाब्रवीदिद म् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणिकथाप्रवेशोनामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

प्युत्तमाविद्याग्राहोतिस्वापद्रिषयमेतत् अतएवतद्वलरामेणब्रह्मइत्याव्रतंचीर्णमितिस्मर्यतेतत्रसूतशब्दस्तुकथाप्रवक्तृत्वसामान्यात् तस्माद्ब्राह्मणएवपुराणप्रवक्तृत्वेनवरणीयःश्रोतुकामैर्नहीनः पौराणि कपदंनजातिसूतपरमपितृपुराणाध्येतृब्राह्मणपरमिति २ परममिति । हेलोमहर्षणेत्वांपरमंवचोवक्ष्यामः परमंब्रह्मवक्ष्यामस्तत्प्रयोजकत्वेनवाचयिष्यामः शौनकेसमागतेइतिशेषः कथायोगंकथास मुदायं शुश्रूषतांनः त्वंप्रतिवक्ष्यसीतिज्ञात्वेतिशेषः नोऽस्माकंकथायोगेकथाप्रसंगेइतिव्यवहितान्वयेनयोज्यं ३ अग्निशरणमग्निगृहं ४ वेदतात्पर्यबोद्धुमितिशेषः ५ शास्त्रेविधिनिषेधप्रधानेकर्मकांडे आरण्यकेउपनिषदिज्ञाबकांडे ६ प्रतिपाल्यतांप्रतीक्ष्यतां ७ ततःतत्प्रथमार्थतसिः ८ । ९ वाग्भिर्ब्रह्मयज्ञीयाभिः यद्वचोऽधीतपयआहुतिभिरेवतदेवतास्तर्पयतीत्यादिवचनात् आजगामेतिच्छेदः १० । ११ । १२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठेयि भारतभावदीपेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

पुराणमिति । पुराणं पुराणं १ । २ कल्याः समर्थाः तवत्त्वः श्रोतुमिति संबन्धः ३ कथितं मन्त्रमिति शेषः ४ ततो मर्यति । पितुः सकाशात्पुत्राऽधीतमिष्यावर्तनीयं ५ । ६ पुराणस्याश्रयः उपोद्घातस्तत्संयुतं ७
८ । ९ पूर्वपितामहः कुलप्रधानपुरुषः १० नियतः शमादिमान् नियताशनः द्विर्तमितं मेध्यं वाऽश्रान्ति नन्वनशनमेवेति भावः नियतं द्विष्यति पाठेयमनियमयुक्तः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ हृच्छयेन का

आदि०१

अ०

॥ ५ ॥

॥ शौनक उवाच ॥ पुराणमखिलं तात पिता तेऽधीतवान्पुरा ॥ कञ्चित्त्वमपि तत्सर्वमधीषेलो महर्षणे १ पुराणे हि कथा दिव्या आदिवंशाश्च धीमताम् ॥ कथयंते ये
पुराऽस्माभिः श्रुतपूर्वाः पितुस्तव २ तत्र वंशमहं पूर्वश्रोतुमिच्छामि भार्गवम् ॥ कथयस्व कथामेतां कल्याः स्मश्रवणे तव ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ यदधीतं पुरा सम्यक्
द्विजश्रेष्ठैर्महात्मभिः ॥ वैशंपायनविप्राग्र्यैस्तैश्चापि कथितं यथा ४ यदधीतं च पित्रामे सम्यक्कैव ततो मया ॥ तावच्छृणुष्व यो देवैः सेन्द्रैः सर्पिर्मरुद्गणैः ५ पूजितः प्रव
रो वंशो भार्गवो भृगुनन्दन ॥ इमं वंशमहं पूर्वभार्गवं ते महामुने ६ निगदामियथायुक्तं पुराणाश्रयसंयुतम् ॥ भृगुर्महर्षिर्भगवान्ब्रह्मणा वैस्वयं भुवा ७ वरुणस्य क्रतुजातः
पावकादिति नः श्रुतम् ॥ भृगोः सुदयितः पुत्रश्च्यवनो नाम भार्गवः ८ च्यवनस्य च दायादः प्रमतिर्नाम धार्मिकः ॥ प्रमतेरप्यभूत्पुत्रो घृताच्यां रुरित्युत ९ रुरोरपि सुतो
जज्ञेशुनको वेदपारगः ॥ प्रमदरायां धर्मात्मा तव पूर्वपितामहः १० तपस्वी च यशस्वी च श्रुतवान्ब्रह्मवित्तमः ॥ धार्मिकः सत्यवादी च नियतो नियताशनः ११
॥ शौनक उवाच ॥ सूतपुत्रयथा तस्य भार्गवस्य महात्मनः ॥ च्यवनत्वं परिख्यातं तन्ममाक्ष्वपृच्छतः १२ ॥ सौतिरुवाच ॥ भृगोः सुदयिता भार्या पुलोमेत्यभि
विश्रुता ॥ तस्यां समभवद्भर्भो भृगुवीर्यसमुद्रवः १३ तस्मिन् गर्भेऽथ संभूते पुलोमायां भृगूदह ॥ समये समशीलिन्यां धर्मपत्न्यां यशस्विनः १४ अभिषेकाय निष्क्रां
ते भृगौ धर्मभृतां वरे ॥ आश्रमं तस्य रक्षोऽथ पुलोमाभ्याजगाम ह १५ तं प्रविश्याश्रमं दृष्ट्वा भृगोर्भार्यामनिदिताम् ॥ हृच्छयेन समाविष्टो विचेताः समपद्यत १६
अभ्यागतं तु तद्रक्षः पुलोमाचारुदर्शना ॥ न्यमंत्रय तव न्येन फलमूलादिना तदा १७ तां तु रक्षस्तदा ब्रह्महृच्छयेनाभिपीडितम् ॥ दृष्ट्वा हृष्टमभूद्वाजन् जिहीर्षुस्ताम
निदिताम् १८ जातमित्यब्रवीत्कार्यं जिहीर्षुर्मुदितः शुभाम् ॥ सा हि पूर्ववृता तेन पुलोमा तु शुचिस्मिता १९ तां तु प्रादात्पिता पश्चाद्भृगवेशास्त्रवत्तदा ॥ तस्य तत्कि
ल्विषं नित्यं हृदि वर्तति भार्गव २० इदमंतरमित्येवं हर्षुं चक्रे मनस्तदा ॥ अथाग्निशरणेऽपश्यच्च वलं तं जातवेदसम् २१ तमपृच्छत्तोरक्षः पावकं ज्वलितं तदा ॥ शंस
मेकस्य भार्येयमग्रे पृच्छेत्क्रतेन वै २२ मुखं त्वमसि देवानां वदपावकपृच्छते ॥ मया हीयं वृता पूर्वभार्या र्येवरवर्णिनी २३ पश्चादिमां पिता प्रादाद्भृगवेशास्त्रवत्तदा ॥ सेयं
यदिवरारोहा भृगोर्भार्या र्होगता २४ तथा सत्यं समाख्याहि जिहीर्षाम्याश्रमादिमाम् ॥ समन्युस्तत्र हृदयं प्रदहन्निवतिष्ठति ॥ मत्पूर्वभार्या यदिमां भृगुरापसुमध्यमाम् २५

मेन १६ । १७ । १८ कथं परदरेषु काम इत्यत आह साहीति । बाल्ये किल रुदतीं कन्यारोदनं निवृत्त्यर्थं भीषयितुं पित्राज्जरेरक्षणं नां घृहाणेति तावतैव युहेमन्निहितेन रक्षसा वृताममेयं भार्येति भावः १९ । २० । २१
२२ । २३ अतएव तस्याः पिता अनृतकारकः अनृतकारिणे इति पाठे तु भृगोरेव विशेषणं । परिहासेनापि ददाभीत्युक्तवान्दत्तं चेदोषो भवतीति भावः वरारोहाश्रेष्ठनितंवा २४ । २५

॥ ३२ ॥

शंकमानंछलवचनेनपूर्वमदत्तापश्चाद्विधिपूर्वकंभृगवेदंताऽतोममवाइयंभृगोर्वैतिसंदिहानम् २६ कवेसर्वज्ञ २७ यदितथेति । मत्पूर्वासाचेद्भृगुश्चानृतकारीचेत्तर्हि सत्यं ब्रूहि २८ । २९ भृगोरित्युक्तेऽनृतपूर्वं
रक्षःपरिग्रहत्वात्तस्याः रक्षस इत्युक्तेभृगुतःशापभयम् ३० । ३१ । ३२ । ३३ सेयमिति । यात्वयापूर्वदत्तासेयंत्वदीयैवेयमित्यर्थः ३४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भा० पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

॥ सौतिरुवाच ॥ एवंप्रक्षस्तमामंथ्यज्ज्वलितंजातवेदसम् ॥ शंकमानंभृगोर्भार्यापुनःपुनरपृच्छत २६ त्वमग्रेसर्वभृतानामंतश्चरसिनित्यदा ॥ साक्षिवत्पुण्यपापे
षुसत्यंब्रूहिकेववचः २७ मत्पूर्वाऽपहृताभार्याभृगुणाऽनृतकारिणा ॥ सेयंयदितथामेत्वंसत्यमाख्यातुमर्हसि २८ श्रुत्वात्वत्तोभृगोर्भार्याहरिष्याम्याश्रमादिमाम् ॥
जातवेदःपश्यतस्तेवदसत्यांगिरंमम २९ ॥ सौतिरुवाच ॥ तस्यैतद्वचनंश्रुत्वासप्ताचिर्दुःखितोऽभवत् ॥ भीतोऽनृताञ्चशापाञ्चभृगोरित्यब्रवीच्छनैः ३०
॥ अग्रिरुवाच ॥ त्वयावृतापुलोमेयंपूर्वदानवनंदन ॥ किंत्वियंविधिनापूर्वमंत्रवन्नृतात्वया ३१ पित्रातुभृगवेदतापुलोमेयंयशस्विनी ॥ ददातिनपितातुभ्यंवर
लोभान्महायशाः ३२ अथेमांवेददृष्टेनकर्मणाविधिपूर्वकम् ॥ भार्यामृषिर्भृगुःप्रापमांपुरस्कृत्यदानव ३३ सेयमित्यवगच्छामिनानृतं वक्तुमुत्सहे ॥ नानृतं हि सदा
लोकेपूज्यतेदानवोत्तम ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणिपुलोमाग्निसंवादेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ सौतिरुवाच ॥ अग्रेसरवचःश्रुत्वातद्रक्षःप्रज
हारताम् ॥ ब्रह्मन्वराहरूपेणमनोमारुतरंहसा १ ततःसगर्भोनिवसन्कुक्षौभृगुकुलोद्बहः ॥ रोषान्मातुश्च्युतःकुक्षेऽश्रयवनस्तेनसोऽभवत् २ तं दृष्ट्वा मातुरुदराच्च्युत
मादित्यवर्चसम् ॥ तद्रक्षोभस्मसाद्भूतंपपातपरिमुच्यताम् ३ सातमादायसुश्रोणीससारभृगुनंदनम् ॥ च्यवनंभार्गवंपुत्रंपुलोमादुःखमूर्च्छिता ४ तांददर्शस्वयं
ब्रह्मासर्वलोकपितामहः ॥ रुदतीवाष्पपूर्णाक्षीभृगोर्भार्यामर्निदिताम् ५ सांत्वयामासभगवान्वधूं ब्रह्मापितामहः ॥ अश्रुबिंदूद्भवात्स्याःप्रावर्ततमहानदी ६
आवर्ततीसृतिं तस्याभृगोःपत्न्यास्तपस्विनः ॥ तस्यामार्गसृतवर्तीदृष्ट्वातुसरितंतदा ७ नामतस्यास्तदानद्याश्चक्रेलोकपितामहः ॥ वधूसरेतिभगवांश्च्यवनस्या
श्रमंप्रति ८ सएवंच्यवनोजज्ञेभृगोःपुत्रःप्रतापवान् ॥ तंददर्शपितातत्रच्यवनंतांचभाविनीम् ॥ सपुलोमांततोभार्यापप्रच्छकुपितोभृगुः ९ ॥ भृगुरुवाच ॥
केनासिरक्षसेतस्मैकथितात्वंजिहीर्षते ॥ नहि त्वांवेदतद्रक्षोमद्भार्याचारुहासिनीम् १० तत्त्वमाख्याहितं ह्यद्यशमुमिच्छाम्यहंरुषा ॥ बिभेतिकोनशापान्मेकस्य
चायंव्यतिक्रमः ११ ॥ पुलोमांवाच ॥ अग्निनाभगवंस्तस्मैरक्षसेऽहंनिवेदिता ॥ ततोमामनयद्रक्षःक्रोशंतीकुररीमिव १२ साऽहंतवसुतस्यास्यतेजसापरिमो
क्षिता ॥ भस्मीभृतंचतद्रक्षोमामुत्सृज्यपपातवै १३ ॥ सौतिरुवाच ॥ इतिश्रुत्वापुलोमायाभृगुःपरममन्युमान् ॥ शशापाग्निमतिक्रुद्धःसर्वभक्षोभविष्यसि १४
॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणि अग्निशापेष्टोऽध्यायः ॥ ६ ॥

छलवचनद्वैषण्यविधिःश्रेयान् तयोःसाम्यं पश्यन्नग्निःशापंप्राप आद्यस्यप्राबल्यंमन्वानोराक्षसोनापंचप्रापेतिषष्ठाध्यायतात्पर्यं अग्रेसरेति १ तेनचुच्यावेतियोगेन २ । ३ । ४ । ५ । ६ सृतिमार्गं ७
८ । ९ मद्भार्यामियंममैवभार्याननुभृगोरित्येवंरूपेणत्वारंशोनवेदेत्यर्थः तवेयंभार्यैतिकेनकथितासि १० । ११ । १२ । १३ । १४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

शप्तस्त्विति १ सत्यंचवदतःसमं सत्यंयथार्थं समंपक्षपातहीनं व्यभिचारःअपराधः २ । ३ । ४ । ५ योगेनयोगसिद्धिबलेन मूर्तिषुगार्हपत्यदक्षिणाद्यादिषु सत्रेष्वनेककर्तृकेषुगवामयनादिषु क्रियासुस्मार्तामुगर्भाधानादिषु मत्वेज्योतिष्टोमादौ ६ । ७ आपःसोमाज्यपयःप्रभृतयोऽग्नौहूयमानादेवपितृरूपाः । आपःपुरुषवचसोभवंतीतिश्रुतेरग्नौहूता आपएवदेवताशरीररूपेणपरिणमतइत्यर्थः ८ देवादिभावस्यापिकर्मप्राप्त्यादेवानांपितृणांचमियोभेदोनास्त्येवतुस्यहेतुकत्वादित्याह देवताइति ९ । १० अमावास्याममावास्यायां हूयंतेइज्यंते ११ संहारंतिरो

॥ सौतिरुवाच ॥ शप्तस्तुष्टृगुणावह्निःकुद्धोवाक्यमथाब्रवीत् ॥ किमिदंसाहसं ब्रह्मकृतवानसिमांप्रति १ धर्मेप्रयतमानस्यसत्यंचवदतःसमम् ॥ पृष्टोयदब्रुवंसत्यंचवदतःसमम् २ पृष्टोहिसाक्षीयःसाक्ष्यंजानानोऽप्यन्यथावदेत् ॥ सपूर्वानात्मनःसप्तकुलेह्न्यात्तथापरान् ३ यश्चकार्यार्थतत्त्वज्ञोजानानोऽपिनभाषते ॥ सोऽपितेनैवपापेनलिप्यतेनात्रसंशयः ४ शक्तोऽहमपिशुंत्वांमान्यास्तुब्राह्मणामम् ॥ जानतोऽपिचितेब्रह्मकथयिष्येनिबोधतत् ५ योगेनबहुधात्मानंकृत्वातिष्ठामिमूर्तिषु ॥ अग्निहोत्रेषुसत्रेषुक्रियासुचमस्वेषुच ६ वेदोक्तेनविधानेनमयियद्वयतेहविः ॥ देवताःपितरश्चैवतेनतृप्ताभवंतिवै ७ आपोदेवगणाःसर्वेआपःपितृगणास्तथा ॥ दर्शश्चपौर्णमासश्चदेवानांपितृभिःसह ८ देवताःपितरस्तस्मात्पितरश्चापिदेवताः ॥ एकीभूताश्चदृश्यन्तेपृथक्तेनचपर्वसु ९ देवताःपितरश्चैवभुंजतेमयियद्वुतम् ॥ देवतानांपितृणांचमुखमेतदहंसमृतम् १० अमावास्यांहिपितरःपौर्णमास्यांहिदेवताः ॥ मन्मुखेनैवहूयंतेभुंजतेचहुतंहविः ११ सर्वभक्षःकथंत्वेषांभविष्यामिमुखंत्वहम् ॥ सौतिरुवाच ॥ चिंतयित्वाततोवह्निश्चक्रेसंहारमात्मनः १२ द्विजानामग्निहोत्रेषुयज्ञसत्रक्रियासुच ॥ निरोंकारवषट्काराःस्वधास्वाहाविवर्जिताः १३ विनाऽग्निनाप्रजाःसर्वास्ततआसन्सुदुःखिताः ॥ अथर्षयःसमुद्रिग्नादेवान्गत्वाब्रुवन्वचः १४ अग्निनाशात्क्रियाभ्रंशाद्वांतालोकास्त्रयोऽनघाः ॥ विधध्वमत्रयत्कार्येनस्यात्कालात्ययोयथा १५ अथर्षयश्चदेवाश्चब्रह्माणमुपगम्यतु ॥ अग्रेरावेदयन्नापंक्रियासंहारमेवच १६ ऋगुणावैमहाभागशप्तोऽग्निःकारणांतरे ॥ कथंदेवमुखोभूत्वायज्ञभागान्प्रभुक्रुतथा १७ हुतभुक्सर्वलोकेषुसर्वभक्षत्वमेष्यति ॥ श्रुत्वातुतद्वचस्तेषामग्निमाहूयविश्वकृत् १८ उवाचवचनंश्लक्ष्णंभूतभावनमव्ययम् ॥ लोकानामिहसर्वेषांत्वंकर्ताचांतएवच १९ त्वंधारयसिलोकांस्त्रीन्क्रियाणांचप्रवर्तकः ॥ सतथाकुल्लोकेशनोच्छेद्येन्यथाक्रियाः २० कस्मादेवंविमूढस्त्वमीश्वरःसन्हुताशन ॥ त्वंपवित्रंसदालोकेसर्वभूतगतिश्चह २१ नत्वंसर्वशरीरेणसर्वभक्षत्वमेष्यसि ॥ अपानेह्यर्चिषोयास्तेसर्वभक्ष्यंतिताःशिखिन् २२ क्रव्यादाचतनुर्यातेसासर्वभक्षयिष्यति ॥ यथासूर्यांशुभिःस्पृष्टंसर्वशुचिर्विभाव्यते २३ तथात्वदर्चिर्निर्दग्धंसर्वशुचिर्भविष्यति ॥ त्वमग्नेपरमंतेजःस्वप्रभावाद्भिर्निर्गतम् २४ ॥ ॥

भावम् १२ । १३ । १४ क्रियाभ्रंशादग्निहोत्रादिलोपात् आंताःकर्तव्याकर्तव्यविमूढाः १५ । १६ । १७ । १८ भूतभावनंजरायुजादिभूतकर्तारम् १९ । २० । २१ भक्षयंति भक्षयिष्यंति शिखिन्अग्ने २२ क्रव्यादामनुष्याद्यभेध्यमांसभक्षिणी २३ स्वप्रभावाद्भिर्निर्गतंशापंसर्पकुर्वंतिभावः । यथोक्तंशिक्षायां 'आत्माबुद्ध्यासमेत्यार्थान्मनोयुंक्तविवक्षया । मनःकायाग्निमाहंतिस्मरेयतिमारुतम् । मारुतस्तुरसिचरन्मंदंजनयतिस्वरम्' इत्याद्युक्तत्वादभेर्वागधिष्ठातृत्वाच्च २४ ॥ ॥ ॥

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ महामहिम्नाप्यायुषःक्षणोऽपिदुर्लभइत्यर्थमध्यायआरभ्यतेतेषुतत्रेत्यादिः १।२ । ३ । ४ । ५ । ६
 ददर्शतांपिताचैवयेचैवान्येतपस्विनः ॥ विचेष्टमानांपतितांभूतलेपद्मवर्चसम् २३ ततःसर्वेद्विजवराःसमाजग्मुःकृपान्विताः ॥ स्वस्त्यात्रेयोमहाजानुःकुशिकः
 शंखमेखलः २४ उद्दालकःकठश्चैवश्वेतश्चैवमहायशः ॥ भरद्वाजःकौणकुत्स्यआर्षिषेणोऽथगौतमः २५ प्रमतिःसहपुत्रेणतथान्येवनवासिनः ॥ तांतेकन्यांव्य
 सुदृष्ट्वाभुजंगस्यविषादिताम् २६ रुरुदुःकृपयाऽऽविष्टारुरुस्त्वातोर्बिहिर्ययौ ॥ तेचसर्वेद्विजश्रेष्ठास्तत्रैवोपाविशंस्तदा २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि पौ०
 प० प्रमद्वरासर्पदंशेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ तेषुतत्रोपविष्टेषुब्राह्मणेषुमहात्मसु ॥ रुरुश्रुकोशगहनंवनंगत्वाऽतिदुःखितः १ शोकेनाभिह
 तःसोऽथविलपन्करुणं बहु ॥ अब्रवीद्वचनंशोचन्प्रियांस्मृत्वाप्रमद्वराम् २ शेतिसाभुवितन्वंगीममशोकविवर्धिनी ॥ बांधवानांचसर्वेषांकिंनुदुःखमतःपरम् ३ यदि
 दत्तंतपस्तप्तंगुरवोवामयायदि ॥ सम्यगाराधितास्तेनसंजीवतुममप्रिया ४ यथाचजन्मप्रभृतियतात्माऽहंधृतव्रतः ॥ प्रमद्वरातथाह्येपासमुत्तिष्ठतुभामिनी ५
 एवंलालप्यतस्तस्यभार्यार्थेदुःखितस्यच ॥ देवदूतस्तदाऽभ्येत्यवाक्यमाहरुर्वने ६ ॥ देवदूतउवाच ॥ अभिधत्सेहयद्वाचारुरोदुःखेनतन्मृषा ॥ यतोमर्त्य
 स्यधर्मात्मन्नायुरस्तिगतायुषः ७ गतायुरेषाकृपणागंधर्वाप्सरसोःसुता ॥ तस्माच्छोकेमनस्तातमाकृथास्त्वंकथंचन ८ उपायश्चात्रविहितःपूर्वेदेवैर्महात्मभिः ॥
 तंयदीच्छसिकर्तुंत्वंप्राप्स्यसीहप्रमद्वराम् ९ ॥ रुरुवाच ॥ कउपायःकृतोदेवैर्ब्रूहितत्वेनखेचर ॥ करिष्येऽहंतथाश्रुत्वात्रातुमर्हतिमांभवान् १० ॥ देवदूतउवाच ॥
 आयुषोऽर्धप्रयच्छत्वंकन्यार्यैश्चगुनंदन ॥ एवमुत्थास्यतिरुरोतवभार्याप्रमद्वरा ११ ॥ रुरुवाच ॥ ॥ आयुषोऽर्धप्रयच्छामिकन्यार्यैखेचरोत्तम ॥ शृंगाररूपा
 भरणासमुत्तिष्ठतुमेप्रिया १२ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ततोर्गंधर्वराजश्चदेवदत्तश्चसत्तमौ ॥ धर्मराजमुपेत्येदंवचनंप्रत्यभाषताम् १३ धर्मराजायुषोर्धेनरुरोर्भार्याप्रम
 द्वरा ॥ समुत्तिष्ठतु कल्याणीमृतैर्वयदिमन्यसे १४ ॥ धर्मराजउवाच ॥ प्रमद्वरांरुरोर्भार्यादेवदूतयदीच्छसि ॥ उत्तिष्ठत्वायुषोऽर्धेनरुरोरेवसमन्विता १५ ॥ सौ
 तिरुवाच ॥ एवमुक्तेततःकन्यासोदतिष्ठत्प्रमद्वरा ॥ रुरोस्तस्यायुषोऽर्धेनसुमेवरवर्णिनी १६ एतदृष्टंभविष्येहिरुरोस्तमतेजसः ॥ आयुषोऽतिप्रवृद्धस्यभार्या
 र्थेऽर्धमलुप्यत १७ ततइष्टेऽह्नितयोःपितरौचक्रतुमुदा ॥ विवाहंतौचरेमातेपरस्परहितापिणौ १८ सलब्ध्वादुर्लभांभार्यापद्माकिंजल्कसुप्रभाम् ॥ व्रतंचक्रेविनाशा
 यजिह्मगानांधृतव्रतः १९ सदृष्ट्वाजिह्मगानसर्वास्तोत्रकोपसमन्वितः ॥ अभिहंतियथासत्त्वंशृङ्गप्रहरणंसदा २० सकदाचिद्धनंविप्रोरुरुभ्यागमन्महत् ॥ शयानं
 तत्रचापश्यतुंडुभंवयसाऽन्वितम् २१

गतायुषआयुर्लभोनास्ति ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ रुरोरेवनान्यस्यदंपत्योरेकात्मकत्वात् १५ । १६ नचैवमायुषोऽर्धप्रदानेनेतरेषामप्यायुर्लभोभवतीत्याह भविष्येरुरोरेवजातकेइदं
 दृष्टंनान्यत्रेत्यर्थः १७ । १८ एवंकामप्रतीघातेक्रोधावेशादविवेकेनाधर्ममपिमहान्तोऽनुतिष्ठतीत्याह व्रतमिति । व्रतनियमं जिह्मगानांसर्पाणां १९ शृङ्गशृङ्गीत्वा २० तुंडुभंनिर्विषंशूलसर्पं वयसान्वितद्वंद्वं २१

२२ संरंभादवेशात् २३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ममेति १ । २ अहिर्गन्धेन सर्पसाहस्यमात्रेण ३ अत्राध्याये विधेयांश्चमाह एकानर्थानिति अनर्थो हानिः अर्थो लाभः तत्रार्थः सुखं च कर्तुं भोक्तुं श्रभवति अनर्थो दुःखं चैकस्यापराधेन सर्वेषां तत्सजातीयानां भवतीत्यर्थः धर्मवित्तयस्याः राधः स एव दंडो नान्य इति धर्मस्तज्ज्ञः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ ॥ इति

तत्तुद्यम्यदंडं सकालदंडोपमंतदा ॥ जिघांसुः कुपितो विप्रस्तमुवाचाऽथ ङुडुभः २२ नापराध्यामिते किंचिदहमद्यतपोधन ॥ संरंभाच्च किमर्थं मामभिहंसि रूपाऽ
न्वितः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौ० प० प्रमदराजीवने नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ रुरुवाच ॥ मम प्राणसमाभार्यादष्टासीद्भुजगेन ह ॥ तत्र मे समयो
घोर आत्मनो रगवैकृतः १ भुजंगं वै सदाहन्यायं यं पश्येयमित्युत ॥ ततोऽहं त्वां जिघांसांमि जीवितेनाद्यमोक्ष्यसे २ ॥ ङुडुभ उवाच ॥ अन्ये ते भुजगा ब्रह्मन्ये दशंतीह
मानवान् ॥ ङुडुभान हि गंधेन न त्वं हिंसितुमर्हसि ३ एकानर्थान् पृथगर्थानेकदुःखान् पृथक् सुखान् ॥ ङुडुभान् धर्मविद्वत्त्वान् त्वं हिंसितुमर्हसि ४ ॥ सौतिरुवाच ॥
इति श्रुत्वा वचस्तस्य भुजगस्य रुरुस्तदा ॥ नावधीद्वयसंविग्रमृषिं मत्वाऽथ ङुडुभम् ५ उवाच चैनं भगवान् रुरुः संशमयन्निव ॥ कामं मां भुजगब्रूहि कोऽसीमां विक्रियां
गतः ६ ॥ ङुडुभ उवाच ॥ अहं पुरारुरो नाम्नाः कृषिरासं सहस्रपात् ॥ सोऽहं शापेन विप्रस्य भुजगत्वं मुपागतः ७ ॥ रुरुवाच ॥ किमर्थं शप्तवान् कुद्धोऽद्विजस्त्वं भुजगो
त्तम ॥ कियंतं चैव कालं ते वपुरतद्भविष्यति ८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणि रुरुङुडुभसंवादे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ङुडुभ उवाच ॥
सखा बभूव मे पृथ्वी खगमो नाम वैद्विजः ॥ भृशं संशितवाकृता ततपो बलसमन्वितः १ समयाक्रीडता बाल्ये कृत्वा तार्णं भुजंगमम् ॥ अग्निहोत्रे प्रसक्तस्तुभीषितः प्रमुमो
ह वै २ लब्ध्वा स च पुनः संज्ञां मामुवाच तपोधनः ॥ निर्दहन्निव कोपेन सत्यवाक्यं संशितव्रतः ३ यथावीर्यं स्वयासर्पः कृतोऽयं मद्भिर्भीषया ॥ तथावीर्यो भुजंगस्त्वं मम शा
पाद्भविष्यसि ४ तस्याहंत पसो वीर्यं जानन्ना संतपोधन ॥ भृशमुद्विग्नहृदयस्तमवोचमहंतदा ५ प्रणतः संभ्रमाच्चैव प्राजलिः पुरतः स्थितः ॥ सखे तिसहस्रे दंतेन मा
थैवैकृतं मया ६ क्षंतुमर्हसि मे ब्रह्मन् शापोऽयं विनिवर्त्यताम् ॥ सोऽथ मामब्रवी हृष्टा भृशमुद्विग्नचेतसम् ७ मुहुरुष्णं विनिःश्वस्य सुसंभ्रांतस्तपोधनः ॥ नानृतं वै मया
प्रोक्तं भवितेदं कथंचन ८ यत्तु वक्ष्यामि ते वाक्यं शृणु तन्मे तपोधन ॥ श्रुत्वा च हृदि ते वाक्यमिदमस्तु सदाऽनघ ९ उत्पत्स्यति रुरुर्नाम प्रमतेरात्मजोऽपि च ॥ तद्वृष्टा
शापमोक्षस्ते भवितान् चिरादिव १० सत्त्वं रुरुरिति ख्यातः प्रमतेरात्मजोऽपि च ॥ स्वरूपं प्रतिपद्याहमद्य वक्ष्यामि ते हितम् ११ सडौं ङुभं परित्यज्य रूपं विप्रर्षभ
स्तदा ॥ स्वरूपं भास्वरं भूयः प्रतिपेदे महायशाः १२ इदं चोवाच वचनं रुरुमप्रति मौजसम् ॥ अहिंसा परमो धर्मः सर्वप्राणभृतां वर १३ तस्मात्प्राणभृतः सर्वान्निहिं
स्याद्ब्राह्मणः कश्चिद् ॥ ब्राह्मणः सौम्य एवैह भवतीति पराश्रुतिः १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ नर्मपूर्विकाऽपि परपीडानकर्तव्या किमु तवास्तवी साप्यधर्मेणेत्याह आध्यायेन सखा बभूवेत्यादिना । खगमो नाम वाहव इति पाठे वाह
वो ब्राह्मणः संशितवाकृती क्षणवचनः १ तार्णवृणमयम् २ । ३ । ४ । ५ संभ्रमाद्वायत् पुर इत्यपेक्षिते पुरत इत्यर्षम् ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ सौम्योऽतीक्ष्णस्वभावः १४

अहिंसाअविप्रिष्टदृष्टिमायाअभावः १५ । १६ । १७ परित्राणंहृष्टमितिशेषः परैर्हिंस्यमानस्यब्राह्मणेनत्राणंकर्त्तव्यंनतुहिंसेत्यर्थः १८ । १९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ कथमिति १ । २ । ३ नष्टमंतर्हितम् ४ । ५ 'सद्रोहंसत्यवचनमतिरागश्चयोपिति ॥ अनागसामपिद्रोहःपौलोमेऽर्थाद्विनिर्दिष्टः'इतिरत्नगर्भः ६ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ पौलोमेदारपग्रिहस्यमहाद्रोहहेतुत्वमुक्त्वासंततिमात्रार्थसंवाच्यकोनतुभोगार्थमितिदर्शयितुमास्तीकाख्यानमारभते

वेदवेदांगविन्नामसर्वभूताभयप्रदः ॥ अहिंसासत्यवचनंक्षमाचेतिविनिश्चितम् १५ ब्राह्मणस्यपरोधर्मोवेदानांधारणाऽपिच ॥ क्षत्रियस्यहियोधर्मःसहिनेष्येतवै तव १६ दंडधारणमुग्रत्वंप्रजानांपरिपालनम् ॥ तदिदंक्षत्रियस्यासीत्कर्मवैश्वणुमेरुरो १७ जनमेजयस्ययज्ञोऽस्मिन्सर्पाणांहिसनंपुरा ॥ परित्राणंचभीतानां सर्पाणांब्राह्मणादपि १८ तपोवीर्यबलोपेताद्वेदवेदांगपारगात् ॥ आस्तीकाद्विजमुख्याद्वैसर्पसत्रेद्विजोत्तम १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिपौलोमपर्वणि ङुडुभशापमोक्षे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ रुरुवाच ॥ कथंहिंसितवान्सर्पान्सराजाजनमेजयः ॥ सर्पावाहिंसितास्तत्रकिमर्थंद्विजसत्तम १ किमर्थमोक्षिताश्चैवपन्नगास्तेनधीमता ॥ आस्तीकेनद्विजश्रेष्ठश्रोतुमिच्छाम्यशेषतः २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ श्रोष्यसित्वंरुरोसर्वमास्तीकचरितंमहत् ॥ ब्राह्मणानांकथयतामित्युक्तांतरधीयत ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ रुरुश्चापिवनंसर्वपर्यधावत्समंततः ॥ तमृषिनष्टमन्विच्छन्संश्रान्तोन्यपतद्भुवि ४ समोहंपरमंगत्त्वानष्टसंज्ञइवाभवत् ॥ तदृषेर्वचनंतर्प्यंचितयानःपुनःपुनः ५ लब्धसंज्ञोरुरुश्चायात्तदाचरुयौपितुस्तदा ॥ पिताचास्यतदाख्यानंपृष्टःसर्वेन्यवेदयत् ६ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि पौलोमपर्वणि सर्पसत्रप्रस्तावनायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ समाप्तं पौलोमपर्व ॥ ॥ अथास्तीकपर्व ॥ शौनकउवाच ॥ किमर्थंराजशार्दूलःसराजाजनमेजयः ॥ सर्पसत्रेणसर्पाणांगतोऽन्तंतद्वदस्वमे १ निखिलेनयथातत्त्वंसौतेसर्वमशेषतः ॥ आस्तीकश्चद्विजश्रेष्ठःकिमर्थंजयतांवरः २ मोक्षयामासभुजगान्प्रदीप्ताद्वसुरेतसः ॥ कस्यपुत्रःसराजासीत्सर्पसत्रंयआहरत् ३ सचद्विजातिप्रवरःकस्यपुत्रोऽभिधत्स्वमे ॥ सौतिरुवाच ॥ महदाख्यानमास्तीकंयथैतत्प्रोच्यतेद्विज ४ सर्वमेतदशेषेणशृणुमेवदतांवर ॥ शौनकउवाच ॥ श्रोतुमिच्छाम्यशेषेणकथामेतांमनोरमाम् ५ आस्तीकस्यपुराणर्षेर्ब्राह्मणस्ययशस्विनः ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इतिहासमिमंविप्राःपुराणंपरिचक्षते ६ कृष्णद्वैपायनप्रोक्तंनैमिषारण्यवासिषु ॥ पूर्वंप्रचोदितःसूतःपितामेलोमहर्षणः ७ शिष्योव्यासस्यमेधावीब्राह्मणेप्विदमुक्तवान् ॥ तस्मादहमुपश्रुत्यप्रवक्ष्यामियथातथम् ८ इदमास्तीकमाख्यानंतुभ्यंशौनकपृच्छते ॥ कथयिष्याम्यशेषेणसर्वपापप्रणाशनम् ९ आस्तीकस्यपिताह्यासीत्प्रजापतिसमःप्रभुः ॥ ब्रह्मचारीयताहारस्तपस्युग्रेतःसदा १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

किमर्थमिति । अंतर्गतकरत्वं १ जयतांजितेन्द्रियाणां यद्वा'अराजासन्विद्ययासमंतं सर्वतःपृथिवींजयन्परीयाय इतिब्राह्मणाद्विद्ययैवजयतामितिव्याख्येयं जपतामित्यपिकेचित्पठंति २ वसुरेतसोऽग्नेः आहरत्कृतवान् ३ । ४ । ५ परिचक्षतेमाहशइतिशेषः ६ तदेवाह पूर्वमिति ७ तस्मादित्यनेनस्वस्यसंप्रदायवित्त्वंस्फुटीकृतम् ८ । ९ ब्रह्मचारीअकृतदारत्वाभित्थंवेदाध्ययनमात्रपरः १०

यायावराणां ग्रामिकरात्रवासिनां गृहस्थानां येभ्योऽर्थपक्षहोमसंप्रदायः प्रवृत्तः तथा च भरद्वाजः । 'यायावरानामब्राह्मणा आसंस्तेऽधेमासायाग्निहोत्रमजुहवन्निति' १२ यत्र सायं गृह इत्येकं पदं यत्रैव सायं कालस्तत्रैव गृहमस्येति स तथा १२ दीक्षां व्रतनियमं चरन् १३ वायुभक्षो जितपवनः आहरणमाहारो विषयभोगस्तच्छून्यो निराहारः अनिमिषो जितनिद्रः इतस्ततो दृक्षादियः शीर्णपर्णादिकं परितः काले सर्वदा चरन्नश्नन् १४ अटमानो नित्यं पर्यटनकरः अन्नप्रक्षीण संतानस्य वंशस्य गतिमनेन रूपकेण प्रदर्शयति लंबमानानित्यादिना १५ । १६ वीरणस्तंबकेतुणस्तंबे अन्नगतो भूलोकः ऊर्ध्वपादत्वाधोमुखः

जरत्कारुरिति ख्यात उर्ध्वरेतामहातपाः ॥ यायावराणां प्रवरो धर्मज्ञः संशितव्रतः ११ सकदाचिन्महाभागस्तपो बलसमन्वितः ॥ चचार पृथिवीं सर्वा यत्र सायं गृहो मुनिः १२ तीर्थेषु च समाष्टा वं कुर्वन्नटितसर्वशः ॥ चरन्दीक्षां महातेजा दुश्चरामकृतात्मभिः १३ वायुभक्षो निराहारः शुष्यन्ननिमिषो मुनिः ॥ इतस्ततः परिचरन्दीपपावकसंप्रभः १४ अटमानः कदाचित्स्वान्सददर्शयितामहान् ॥ लंबमानान् महागतेषां दैर्घ्यं वाङ्मुखान् १५ तानब्रवीत्सदृष्ट्वैव जरत्कारुः पितामहान् ॥ के भवंतोऽवलम्बन्ते गते ह्यस्मिन्नधोमुखाः १६ वीरणस्तंबके लग्नाः सर्वतः परिभक्षिते ॥ मूषकेन निगूढेन गर्तेऽस्मिन्नित्यवा सिना १७ ॥ पितर ऊचुः ॥ यायावरानामवयममृषयः संशितव्रताः ॥ संतानप्रक्षयाद्ब्रह्मन्नधोगच्छाममेदिनीम् १८ अस्माकं संततिस्त्वेको जरत्कारुरिति स्मृतः ॥ मंदभाग्योऽल्पभाग्यानां तप एकं समास्थितः १९ न स पुत्रान् जनयितुं दारान् मूढश्चिकीर्षति ॥ तेन लंबामहे गते संतानस्य क्षयादिह २० अनाथास्तेन नाथेन यथा दुष्कृतिनस्तथा ॥ कस्त्वं बंधुरिवास्माकमनुशोचसि सत्तम २१ ज्ञातुमिच्छामहे ब्रह्मन्को भवानिह नः स्थितः ॥ किमर्थं चैव नः शोच्याननुशोचसि सत्तम २२ ॥ जरत्कारुरुवाच ॥ मम पूर्वं भवंतो वै पितरः सपितामहाः ॥ ब्रूतं किं करवाण्यद्य जरत्कारुहं स्वयम् २३ ॥ ॥ पितर ऊचुः ॥ ॥ यतस्वयत्नवांस्ता तसं तानायकुलस्य नः ॥ आत्मनोऽर्थे स्मदर्थे च धर्म इत्येव वा विभो २४ न हि धर्मफलैस्ता तनतपोभिः सुसंचितैः ॥ तां गतिं प्राप्नुवंतीह पुत्रिणो यां व्रजंति वै २५ तद्वाग्रहणे यत्नं संतत्यां च मनः कुरु ॥ पुत्रकास्मन्नियोगात्त्वमेतन्नः परमं हितम् २६ ॥ जरत्कारुरुवाच ॥ न दारान्वै करिष्येऽहं न धनं जीवितार्थतः ॥ भवतां तु हितार्थाय करिष्ये दारसंग्रहम् २७ समयेन च कर्त्ताऽहमनेन विधिपूर्वकम् ॥ यथा यद्युपलप्स्यामि करिष्ये नान्यथा ह्यहम् २८ सनाम्नीया भवित्री मे दित्सिता चैव बंधुभिः ॥ भैक्ष्यवत्तामहं कन्यामुपयंस्ये विधानतः २९ दरिद्राय हि मे भार्या को दास्यति विशेषतः ॥ प्रतिग्रहीष्ये भिक्षां तु यदिकश्चित्प्रदास्यति ३० एवंदारक्रिया हेतोः प्रयतिष्ये पितामहाः ॥ अनेन विधिना शश्वन्न करिष्येऽहमन्यथा ३१ ॥

त्वाभ्यां स्वर्गस्थत्वेऽपि पातभयेन व्याकुलत्वमुक्तं वीरणस्तंबो वंशस्तोमः मूषकः कालः १७ । १८ । १९ । २० । २१ नः स्थितोऽस्माकं स्वामी वेति शेषः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ न दारानित्यध्यायतात्पर्यमुक्तं भोगाय धनदारसंग्रहो न कार्यः किंतु पुत्रकृत्वोरेवार्थे इति भावः २७ । २८ सनाम्नीति । प्रायेण वस्तुनान्यार्थानामत्वाज्जरत्कारुशब्देन तपसा जीर्यमाणशरीरत्वं विवक्षितं तादृशोऽहं सदृशीमेव भार्यास्वी करिष्यामि बंधुभिर्दित्सितामिति 'ऋत्विजे विते कर्मणि दद्यादलंकृत्य सदैवोगोमिथुनं दत्त्वोपयच्छेत्तस्य आर्षः' इत्यातिविज्यगोमिथुनपूर्वयोर्देवार्पणोर्विवाहयोर्व्यावृत्तिर्दर्शिता भैक्ष्यवदितितस्या ब्राह्मप्राजापत्यविधिना अलंकृताया अनलंकृताया बालाभेऽप्यन्नवस्त्रादिना भरणेन मम भ्रानादिकं नास्तीति च दर्शितं उपयंस्येपरिणेष्ये २९ । ३० । ३१ ॥ ॥ ॥

१२ ॥ इत आदपेवाणनीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ तत इति । निवेशायदारसंग्रहाय पाठांतरेयातिर्वह्यचारी १ तिस्रोवाचः कन्याभिसादिहीत्येवंरूपाः २ । ३ । ४ । ५ प्रतीच्छप्र
तिगृहीष्व ६ । ७ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ एवमास्तीकोत्पत्तिप्रकारमुक्त्वा रापसत्रनिमित्तसर्पाणां मातृशापमुपक्षिपति मात्राहीत्यादिना । अनिलसार
तत्र चोत्पत्स्यते जंतुर्भवतां तारणाय वै ॥ शाश्वतं स्थानमासाद्य मोदंतां पितरो मम ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कारुतत्पितृसंवादे त्रयो
दशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततो निवेशाय तदा सविप्रः संशितव्रतः ॥ महीं च चारदारार्थं न च दारान विंदत १ सकदाचिद्रनंगत्वा विप्रः पितृवचः
स्मरन् ॥ चुक्रोश कन्याभिक्षार्थं तिस्रोवाचः शनैरिव २ तं वासुकिः प्रत्यगृह्णादुद्यम्य भगिनीं तदा ॥ न सतां प्रतिजग्राह न सनाम्रीति चिंतयन् ३ सनाम्रीं चोद्यतां भा
र्या गृह्णीयामिति तत्स्य हि ॥ मनो निविष्टमभव जरत्कारोर्महात्मनः ४ तमुवाच महाप्राज्ञो जरत्कारुर्महातपाः ॥ किं नाम्री भगिनीयं ते ब्रूहि सत्यं भुजंगम ५ ॥ वासुकि
रुवाच ॥ जरत्कारो जरत्कारुः स्वसेयमनुजामम ॥ प्रतिगृह्णीष्व भार्यार्थं मया दत्तां सुमध्यमाम् ॥ त्वदर्थं रक्षिता पूर्वप्रतीच्छेमां द्विजोत्तम ६ एवमुक्त्वा ततः प्रादाद्वा
र्यार्थं वरवर्णिनीम् ॥ सचतां प्रतिजग्राह विधिदृष्टेन कर्मणा ७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि वासुकिस्वसृवरणे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ मात्रा हि भुजगाः शसाः पूर्वब्रह्मविदां वर ॥ जनमेजयस्य वयो ज्ञेय क्षत्यनिलसारथिः १ तस्य शापस्य शांत्यर्थं प्रददौ पन्नगोत्तमः ॥ स्वसारमृष
येतस्मै सुव्रताय महात्मने २ सचतां प्रतिजग्राह विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ आस्तीको नाम पुत्रश्च तस्यां जज्ञे महामनाः ३ तपस्वी च महात्मा च वेदे वेदांगपारगः ॥ समः सर्व
स्य लोकस्य पितृमातृभयापहः ४ अथ दीर्घस्य कालस्य पांडवे यो न राधिपः ॥ आजहार महायज्ञं सर्पसत्रमिति श्रुतिः ५ तस्मिन् प्रवृत्ते सत्रे तु सर्पाणामंतकाय वै ॥ मो
चयामास तान्नागानास्तीकः सुमहातपाः ६ भ्रातृन् श्वमातुलं श्वैव तथैवान्यान् सपन्नगान् ॥ पितृन् श्वतारयामास संतत्यातपसा तथा ७ व्रतैश्च विविधैर्ब्रह्मन् स्वाध्यायैश्च
नृणोऽभवत् ॥ देवांश्च तर्पयामास यज्ञैर्विविधदक्षिणैः ८ ऋषींश्च ब्रह्मचर्येण संतत्याचपितामहान् ॥ अपहृत्य गुरुभारं पितृणां संशितव्रतः ९ जरत्कारुर्गतः स्वर्गसहितः
स्वैः पितामहैः ॥ आस्तीकं च सुतं प्राप्य धर्मैश्चानुत्तमं मुनिः १० जरत्कारुः सुमहता कालेन स्वर्गमेयिवान् ॥ एतदाख्यानमास्तीकं यथावत्कथितं मया ॥ प्रब्रूहि भृगु
शार्दूलकिमन्यत्कथयामि ते ११ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकप० सर्पाणां मातृशापप्रस्तावेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ सौ
ते त्वं कथयस्व मां विस्तरेण कथां पुनः ॥ आस्तीकस्य कुवेः साधोः शुश्रूषापरमाहिनः १ मधुरं कथ्यते सौम्यश्लक्ष्णाक्षरपदं त्वया ॥ प्रीयामहे भृशं तात पिते वेदं प्रभाषसे
२ अस्मच्छुश्रूषणे नित्यं पिताहिनिरतस्तव ॥ आचष्टैतद्यथाख्याने पिता ते त्वं तथा वद ३ ॥ ॥ ॥ ॥

थिर्वन्दिः धक्ष्यति दाहं करिष्यति १ । २ जज्ञे जातः ३ पितृमातृपक्षीयाणां भयापहः पितृमातृभयापह इति मध्यमपदलोपः ४ आजहार चक्रे ५ । ६ भ्रातृन्मातुलपुत्रान् ७ । ८ । ९ । १० । ११
॥ इति आदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ सौते इति । शुश्रूषा श्रोतुमिच्छा १ । २ अस्मच्छुश्रूषणे अस्माकं श्रावणे आचष्टा कल्पेन व्यक्तं कथितवान् ३

कथयतः पितुः सकाशात् ४ देवयुगे सत्ययुगे रूपेण प्रकाशनाद्भुतेति संबन्धः । 'रूपं स्वभावे सौंदर्ये आलोके पश्येद्वयोः' इति मेदिनी अद्भुत इत्यादेः पूर्व रूपमाप्य ५ । ६ वरातिसर्गवरदानम् ७ । ८ तेजसादीभ्या विक्रमेण पराभिभवसामर्थ्येन आजसा तेजसेति पाठे आजसा इन्द्रियबलेन ९ पुत्रं पुनातीति तं पवित्रं वरं दिव्यपुत्रद्वयलाभरूपम् १० । ११ । १२ यथा दशाष्टत्तानवनवतिः तथा दशाष्टत्तादशदशतिः शतमित्यर्थः दशदशतीर्दशशतानीत्यर्थः १३ । १४ सोपस्वेदेषु ऊष्मवत्सु तत्रांघ्रं तर्जलमूष्मणा शीघ्रं घनीभवतीति पंचशते पंचशत्याः पूरणे काले संवत्सरे पूर्णं सतीति शेषः १५ मिथुनं निःसृतं सत् नव्यह

सौतिरुवाच ॥ ॥ आयुष्मन्निदमाख्यानमास्तीकं कथयामि ते ॥ यथा श्रुतं कथयतः सकाशाद्वै पितुर्मया ४ पुरा देवयुगे ब्रह्मन् प्रजापतिस्तु ते शुभे ॥ आस्तां भगिन्यौरूपेण समुपेतेऽद्भुतेऽनघ ५ ते भार्ये कश्यपस्यास्तां कद्रूश्च विनताचह ॥ प्रादात्ताभ्यां वरं प्रीतः प्रजापतिः समः पतिः ६ कश्यपो धर्मपत्नीभ्यां मुदा परमया युतः ॥ वरातिसर्गं श्रुत्वेवं कश्यपादुत्तमं चते ७ हर्षादप्रतिमां प्रीतिं प्रापतुः स्मरस्त्रियौ ॥ वने कद्रूः सुतान्नागान्सहसंतुल्यववर्चसः ८ द्वौ पुत्रौ विनतावने कद्रूपुत्राधिकौ बले ॥ तेजसावपुषा चैव विक्रमेणाधिकौ चतौ ९ तस्यैर्भर्ता वरं प्रादादत्यर्थं पुत्रमोप्सितम् ॥ एवमस्त्वितितं चाह कश्यपं विनतातदा १० यथा वत्प्रार्थितं लब्ध्वा वरं तुष्टाऽभवत्तदा ॥ कृतकृत्या तु विनता लब्ध्वा वीर्याधिकौ सुतौ ११ कद्रूश्च लब्ध्वा पुत्राणां सहसंतुल्यवर्चसाम् ॥ धार्यौ प्रयत्नतोगर्भा वित्युक्ता समहातपाः १२ ते भार्ये वरं संतुष्टे कश्यपो वनमाविशत् ॥ सौतिरुवाच ॥ कालेन महता कद्रूरं दानां दशतीर्दश १३ जनयामास विप्रेन्द्रे चान्दे विनातातदा ॥ तयो रं दानि निदधुः प्रहृष्टाः परिचारिकाः १४ सोपस्वेदेषु भांडेषु पंचवर्षशतानि च ॥ ततः पंचशते काले कद्रूपुत्रा विनिःसृताः १५ अंडाभ्यां विनतायास्तु मिथुनं नव्यदृश्यत ॥ ततः पुत्रार्थिनी देवी ब्रीडिता च तपस्विनी १६ अंडं बिभेद विनता तत्र पुत्रमपश्यत् ॥ अध्यर्धकायसंपन्नमितरेणा प्रकाशता १७ सपुत्रः क्रोधसंरब्धः शशापैनामिति श्रुतिः ॥ योऽहमेवं कृतो मातस्त्वया लोभपरीतया १८ शरीरेणा समग्रेण तस्मादासी भविष्यसि ॥ पंचवर्षशतान्यस्या यया विस्पर्धसे सह १९ एष च त्वां सुतो मातर्दासी त्वान्मोचयिष्यति ॥ यद्येनमपि मातस्त्वं मामिवां विभेदनात् २० न करिष्यस्य न गंवा व्यंगं वा पितपस्विनम् ॥ प्रतिपालयितव्यस्ते जन्मकालोऽस्य धीरया २१ विशिष्टं बलमीप्सं त्याग्य पंचवर्षशतात्परः ॥ एवं शस्वा ततः पुत्रो विनतामंतं रिक्षगः २२ अरुणो दृश्यते ब्रह्मन् प्रभातसमये यदा ॥ आदित्यरथमध्यास्ते सारथ्यं समकल्पयत् २३ गरुडोऽपि यथा कालं जज्ञे पन्नगभोजनः ॥ सजातमात्रो विनतां परित्यज्य खमाविशत् २४ आदास्यन्नात्मनो भोज्यमन्नं विहितमस्य यत् ॥ विधात्रा भृगुशार्दूलश्च धितः पतंगेश्वरः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पादीनामुत्पत्तौ षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥

शतनष्टं स्वरूपेणेत्येति शेषः ब्रीडिता सपत्न्याः पुत्रसमृद्ध्या लज्जिता १६ अपश्यत् अपश्यत् अध्यर्थेति च चरणादारभ्याऽर्धादुपरितनेन देहेन कृत्स्नोऽन्येना कृत्स्न इत्यर्थः पूर्वार्थेति पाठः सुगमः १७ क्रोधसंरब्धः क्रोधेन द्वेषेण संरब्धोऽभिनिविष्टः १८ । १९ । २० अनंगं गमिष्येति वा व्यंगमहदावयवं प्रतिपालयितव्यः प्रतीक्षणीयः २१ । २२ । २३ । २४ भर्तृशुश्रूषयैव नारीणां मनोरथसिद्धिरीर्ष्याचसिद्धमपि सुखं दीयत इत्याध्यायतात्पर्यं । विधात्रा विहितमित्योजना २५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥

एतस्मिन्निति । समायातेपकीभूते १ । २ । ३ । ४ ज्वलन्तेमेरुसमागम्यदिवौकसोऽमृतायमंत्रयितुमारब्धाऽतिषष्ठेनान्वयः किंकृत्वातस्यमेरोःशृंगमुपारुह्येति संबंधः ५ अप्रमेयमतिमनोहरत्वात्मानसावा
चावाकलयितुमशक्यम् ६ आवारितमाचीर्णम् ७ अगम्यमप्राप्यं अन्यैः प्राकृतैः ८ अनंतकल्पं अनंतो विष्णुराकाशो वाततईषक्यूनं बहुगुणाढ्यत्वादतिप्रमाणत्वाच्च ईषदसमाप्तौ कल्पम् उद्दिष्टमुच्चं
१ । १० । ११ कलशश्च कलशो मथनाधारत्वादुदधिः समुद्रः कलशोदधिः क्षीरसमुद्र इति केचित् कलाः पाषाणमयाः पर्वतामैनाकादयः शरतेऽस्मिन्नितिकलशः समुद्रः सचोदधिः उदकानिधीयंते

॥ सौतिरुवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु भगिन्यौ ते तपोधन ॥ अपश्यतां समायाते उच्चैः श्रवसमंतिकात् १ यंतं देवगणाः सर्वे हृष्टरूपमपूजयन् ॥ मथ्यमानेऽमृते जा
तमश्वरत्नमनुत्तमम् २ अमोघबलमश्वानामुत्तमं जगतां वरम् ॥ श्रीमंतमजरं दिव्यं सर्वलक्षणपूजितम् ३ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ कथं तदमृतं देवैर्मथितं क्वचशं
समे ॥ यत्र जज्ञेमहावीर्यः सोऽश्वराजो महाद्युतिः ४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ज्वलंतमचलं मेरुं तेजोराशिमनुत्तमम् ॥ आक्षिपंतं प्रभां भानोः स्वशृंगैः कांचनोज्ज्व
लैः ५ कनकाभरणं चित्रं देवगंधर्वसेवितम् ॥ अप्रमेयमनाधृष्यमधर्मबहुलैर्जनैः ६ व्यालैरावारितं पौरैर्दिव्यौषधि विदीपितम् ॥ नाकमावृत्य तिष्ठंतमुच्छ्रयेण महा
गिरिम् ७ अगम्यं मनसाऽप्यन्यैर्न दीवृक्षसमन्वितम् ॥ नानापतगसंघैश्च नानादित्सु मनोहरैः ८ तस्य शृंगमुपारुह्य बहुरत्नाचिंतं शुभम् ॥ अनंतकल्पमुद्दिष्टं सुराः
सर्वे महौजसः ९ ते मंत्रयितुमारब्धास्तत्रासीनादिवौकसः ॥ अमृताय समागम्य तपोनियमसंयुताः १० तत्र नारायणो देवो ब्रह्माणमिदमब्रवीत् ॥ चिंतयत्सुसुरे
ष्वेवं मंत्रयत्सु च सर्वशः ११ देवैः सुरसंघैश्च मथ्यतां कलशोदधिः ॥ भविष्यत्यमृतं तत्र मथ्यमाने महोदधौ १२ सर्वौषधीः समावाप्य सर्वरत्नानि चैव ह ॥ मंथध्वमुद
धिं देवावेत्स्यध्वममृतं ततः १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि अमृतमंथने सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततोऽध्र
शिखराकारैर्गिरिभ्यो रैर्लंकृतम् ॥ मंदरं पर्वतवरं लताजालसमाकुलम् १ नानाविहंगसंघुष्टं नानादंष्ट्रिसमाकुलम् ॥ किन्नरैरप्सरोग्भिश्च देवैरपि च सेवितम् २ एकादश
सहस्राणि योजनानां समुच्छ्रितम् ॥ अधोभूमेः सहस्रेषु तावत्स्वेव प्रतिष्ठितम् ३ तमुद्धर्तुमशक्यं सर्वदेवगणास्तदा ॥ विष्णुमासीनमभ्येत्य ब्रह्माणं चेदमब्रुवन् ४ भ
वंतावत्र कुर्वीतां बुद्धिर्नैः श्रेयसी पराम् ॥ मंदरोद्धरणेयत्नः क्रियतां च हिताय नः ५ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ तथेति चाब्रवीद्विष्णुर्ब्रह्मणा सह मार्गव ॥ अचोदयदमे
यात्मा फणींद्रपद्मलोचनः ६ ततोऽनंतः समुत्थाय ब्रह्मणा परिचोदितः ॥ नारायणेन चाप्युक्तस्तस्मिन् कर्मणि वीर्यवान् ७ अथ पर्वतराजानंतमनंतो महाबलः ॥
उज्जहार बलाद्ब्रह्मन् सवनं सवनौकसम् ८ ततस्तेन सुराः सार्धं समुद्रमुपतस्थिरे ॥ तमूचुरमृतस्यार्थे निर्मथिष्यामहे जलम् ९ ॥ ॥

ऽस्मिन्नित्योगाज्जलसमुद्र इत्यर्थः विशेषणं विशेषणबहुलमितिसमासः कलशश्चोदधिश्चोदोलोदेषु क्षोभ्यतां कलशः सर्वैरिति वाक्यशेषात् आर्यप्रसिद्धपद्मभावेऽप्येच्छप्रसिद्धाप्यर्थनिर्णयाभ्युपगमात्
१२ वेत्स्यध्वं लप्स्यध्वम् १३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अनंतः शेषः ७ पर्वतराजानं
अनित्यत्वात् समासात् तद्वच्च सवनं सवनेनेत्ययुतप्रसवसाधनं नैः सहितं वा ८ तेन पर्वतभूताऽनंतेन संसमुद्रमुचुः जलं तवेति शेषः ९ ॥

१० अकूपारेसमुद्रसमीपे द्वितीयांतपाडेउपेत्यध्याहारः अधिष्ठानंगौरवात्तलजिगमिषतोमंदरस्याधारः ११ । १२ मयानंमंथनदंदं नेत्रंमंथनरज्जुं १३ एकमंतैकमदेशंमुखभागंउपाश्लिष्टाःहृदं
धृतवंतः १४ अनंतइतिशेषोविष्णुपक्षीयः वासुकेःशिरउत्क्षिप्योत्क्षिप्यभूमावाक्षिपंस्तन्मुखनिःसृतविषंस्वयंसोढवानितिभावः १५ वासुकिसुखोत्थंवाय्वादिदेवोपकारायाभूदित्याह वासुकेरितिद्वाभ्यां ।
आक्षिप्यतआक्षिप्यमाणस्य एतेनमेघस्यधूमज्योतिर्वीतवारिमयत्वमुक्तं १६ । १७ । १८ । १९ जलचरामत्स्यादयः अस्मदादिवत्पार्थिवांशमधानशरीराः २० वारुणानिवरुणलोकस्थानिआप्यांश

अपांपतिरथोवाचममाप्यंशोभवेत्ततः ॥ सोढाऽस्मि विपुलंमंदमंदरभ्रमणादिति १० ऊचुश्चकूर्मराजानमकूपारेसुरासुराः ॥ अधिष्ठानंगिरेरस्यभवान्भवितुम
र्हति ११ कूर्मेणतुतथेत्युक्तापृष्ठमस्यसमर्पितम् ॥ तंशैलंतस्यपृष्ठस्थंयंत्रेणेंद्रोन्यपीडयत् १२ मयानंमंदरंकृत्वातथानेत्रंचवासुकिम् ॥ देवामथितुमारब्धाःसमु
द्रंनिधिंमंसाम् १३ अमृतार्थेपुराब्रह्मंस्तथैवासुरदानवाः ॥ एकमंतमुपाश्लिष्टानागराज्ञोमहासुराः १४ विबुधाःसहिताःसर्वेयतःपुच्छंततःस्थिताः ॥ अनंतो
भगवान्देवोयतो नारायणस्ततः ॥ शिरउत्क्षिप्यनागस्यपुनःपुनरवाक्षिपत् १५ वासुकेरथनागस्यसहसाऽऽक्षिप्यतःसुरैः ॥ सधूमाःसार्चिषोवातानिष्पे
तुरसकृन्मुखात् १६ तेधूमसंघाःसंभूतामेघसंघाःसविद्युतः ॥ अभ्यवर्षन्सुरगणान्श्रमसंतापकर्षितान् १७ तस्माच्चगिरिकूटाग्रात्प्रच्युताःपुष्पवृष्टयः ॥ सुरा
सुरगणान्सर्वान्समंतात्समवाकिन् १८ बभूवात्रमहानादोमहामेघरवोपमः ॥ उदधेर्मथ्यमानस्यमंदरेणसुरासुरैः १९ तत्रनानाजलचराविनिष्पिष्टमहाद्रिणा ॥
विलयंसमुपाजग्मुःशतशोलवणांभसि २० वारुणानिचभूतानिविविधानिमहीधरः ॥ पातालतलवासीनिविलयंसमुपानयत् २१ तस्मिंश्चभ्राम्यमाणेऽद्वीसंघृष्यं
तःपरस्परम् ॥ न्यपतन्पतगोपेताःपर्वताग्रान्महाद्रुमाः २२ तेषांसंघर्षजश्चाग्रिर्चर्चिर्भिःप्रज्वलन्मुहुः ॥ विद्युद्गिरिवनीलाभ्रमावृणोन्मंदरंगिरिम् २३ ददाहकुंज
रांस्तत्रसिंहांश्चैवविनिर्गतान् ॥ विगतासूनि सर्वाणिसत्त्वानिविविधानिच २४ तमग्निममरश्रेष्ठःप्रदहंतमितस्ततः ॥ वारिणामेघजेनेंद्रःशमयामाससर्वशः २५
ततो नानाविधास्तत्रसुखुवुःसागरांभसि ॥ महाद्रुमाणांनिर्यासाबहवश्चौषधीरसाः २६ तेषाममृतवीर्याणांरसानांपयसैवच ॥ अमरत्वंसुराजग्मुःकांचनस्यचनिःस्र
वात् २७ ततस्तस्यसमुद्रस्यतज्जातमुदकंपयः ॥ रसोत्तमैर्विभ्रंशततःक्षीरादभूद्रघृतम् २८ ततोब्रह्माणमासीनं देवावरदमब्रुवन् ॥ श्रांताःस्मसुभृशं ब्रह्मब्रोह्म
वत्यमृतंचतत् २९ विनानारायणंदेवंसर्वेऽन्येदेवदानवाः ॥ चिरारब्धमिदं चापिसागरस्यापिमंथनम् ३० ततो नारायणंदेवंब्रह्मावचनमब्रवीत् ॥ विधत्स्वेषांबलं
विष्णोभवानत्रपरायणम् ३१ ॥ विष्णुरुवाच ॥ बलंददामिसर्वेषांकर्मैतद्येसमास्थिताः ॥ क्षोभ्यतांकलशःसर्वैर्मंदरःपरिवर्त्यताम् ३२ ॥ ॥

मधानदेहानि २१ पर्वताग्रात्पतमानानांद्रुमाणांसंघर्षाज्जातोऽग्निःपर्वतंव्याघ्रवंस्तत्रस्थान्पश्चादीन्ददाहेत्याह त्रिभिस्तस्मिन्नित्यादिभिः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ तेषांद्रुमौषधीनांयेऽसृत्तवीर्यार
सास्तज्जेनपयसाक्षीरेणकांचनस्यस्वर्णमयस्यपर्वतस्यनिःस्रवात्दिव्यप्रभावानेकमणिभ्योनिःसृतात्जलाच्चसुराअसृत्तत्वंजग्मुः २७ ततःपयोनिःस्रवंप्राप्य समुद्रस्यतत्क्षारंउदकं लवणांभसीत्युपक्रमात्
पयःक्षीरंजातं यथाक्षारमक्षारंवाजलंगवितृणादिरसं प्राप्यक्षीरंभवतिद्वदित्यर्थः पयोऽपिरसोचमैर्विमिश्रमस्ति ततोदेतोःक्षीरादभूद्रघृतं २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ ॥ ॥

३३ शतसहस्रलक्षं अनंतांशवः आप्यायनीयौषधेदान् रश्मयो यस्य स शतसहस्रांशुः शतसहस्रांशुः इति पाठे अंतःशब्दो गम्यप्रदेशपरः ३४ घृतेन घ्रावापृथिवीव्युंथीति पार्जन्ये दर्शनाच्चैघंदुकप्रसिद्धे अमृतं जल तस्मात् श्रीरुत्पन्नाद्भुमौषधिरसाज्जलस्य क्षीरत्वं तो घृतमिति क्रमेण रत्नमात्रं विवक्षितं ३५ मरीचिविकचः रश्मिभिरुज्ज्वलः नारायण उरोगत इत्यसंधिरार्पः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ऐरावण ऐरावतः महानागो महाहस्ती ४० । ४१ । ४२ । ४३ निराशाः विषमप्येतैर्गृहीतमस्माभिस्तु तद्ग्रहणा समर्थैः कथममृतं लब्धुं शक्यमिति भावः महान् अंतःसंहारो येन तन्महांतं ४४ अभिसंश्रितः तं मुखः

॥ सौतिरुवाच ॥ नारायणवचः श्रुत्वा बलिनस्ते महोदधेः ॥ तत्पयः सहिताभूयश्चक्रिरेभृशमाकुलम् ३३ ततः शतसहस्रांशुर्मध्यमानात्तु सागरात् ॥ प्रसन्नात्मा स मुत्पन्नः शोभः शीतांशुरुज्ज्वलः ३४ श्रीरन्तरमुत्पन्ना घृतात्पांडुरवासिनी ॥ सुरादेवी स मुत्पन्ना तुरगः पांडुरस्तथा ३५ कौस्तुभस्तु मणिर्दिव्य उत्पन्नो घृतसंभवः ॥ मरीचिविकचः श्रोमा नारायण उरोगतः ३६ श्रीः सुराचैव सोमश्च तुरगश्च मनोजवः ॥ यतो देवास्ततो जगमुगदित्यपथमाश्रिताः ३७ ध्रुवं तरिस्ततो देवो वपुष्मा नुदतिष्ठत ॥ श्वेतं कंठं लुंबिभ्रदमृतं यत्र तिष्ठति ३८ एतदत्यद्भुतं दृष्ट्वा दानवानां समुत्थितः ॥ अमृतार्थं महान्नादो ममेदमिति जल्पताम् ३९ श्वेतैर्दन्तैश्चतुर्भिस्तु महाकायस्ततः परम् ॥ ऐरावणो महानागोऽभवद्ब्रह्मता घृतः ४० अतिनिर्मथनादेव कालकूटस्ततः परः ॥ जगदावृत्य सहसा सधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ४१ त्रैलोक्यं मोहितं यस्य गंधमाघ्रायत द्विषम् ॥ प्राग्रसल्लोकं क्षार्थं ब्रह्मणो वचनाच्छिवः ४२ दधार भगवान्कंठे मंत्रमूर्तिर्महेश्वरः ॥ तदा प्रभृति देवस्तु नीलकंठ इति श्रुतिः ४३ एतत्तद्भुतं दृष्ट्वा निराशा दानवाः स्थिताः ॥ अमृतार्थं चलक्ष्म्यर्थं महान्तं वैरमाश्रिताः ४४ ततो नारायणो मायां मोहिनीं समुपाश्रितः ॥ स्त्रीरूपमद्भुतं कृत्वा दानवा नभिसंश्रितः ४५ ततस्तदमृतं तस्यैदुस्ते मूढचेतसः ॥ स्त्रियै दानवदैतेयाः सर्वे तद्रतमानसाः ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि अमृतमंथने अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ अथावरणमुख्यानि नानाप्रहरणानि च ॥ प्रगृह्याभ्यद्रवन्देवान्सहितादैत्यदानवाः १ ततस्तदमृतं देवो विष्णुरादाय वीर्यवान् ॥ जहार दानवैर्द्रेभ्यो नरेण सहितः प्रभुः २ ततो देवगणाः सर्वे पपुस्तदमृतं तदा ॥ विष्णोः सकाशात्संप्राप्य संश्रमेतुमुले सति ३ ततः पिबत्सु तत्का लंदेवेष्वमृतमीप्सितम् ॥ राहुर्विबुधरूपेण दानवः प्रापिबत्तदा ४ तस्य कंठमनुप्राप्ते दानवस्यामृतं तदा ॥ आख्यातं चंद्रसूर्याभ्यां सुराणां हितकाम्यया ५ ततो भगवता तस्य शिरश्छिन्नमलंकृतम् ॥ चक्रायुधेन चक्रेण पिबतोऽमृतमोजसा ६ तच्छैलशृंगप्रतिमं दानवस्य शिरोमहत् ॥ चक्रच्छिन्नं खमुत्पत्थननादातिभयंकरम् ७ तत्कबंधं पपातास्य विस्फुरद्धरणीतले ॥ सपर्वतवनद्रीपादैत्यस्याकंपयन्महीम् ८ ततो वैरविनिर्बंधः कृतो राहुमुखेन वै ॥ शाश्वतश्चंद्रसूर्याभ्यां ग्रस्त्यद्यापि चैव तौ ९ विहाय भगवांश्चापि स्त्रीरूपमतुलं हरिः ॥ नानाप्रहरणैर्भीमैर्दानवान्समकंपयत् १०

मोहनार्थमित्यर्थः ४५ 'अमृतादपि विभ्रंशः संगमात्रेण योषितां । दधतामोहिनीरूपं हरिणैर्वंप्रकाशितम्' इति रत्नगर्भः ४६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ अथेति । आवरणमुख्यानि कवचाद्याणि ग्रहणान्यायुधानि १ । २ संश्रमेऽभयं पाममृतादरे सति ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ प्रासादस्तक्षेप्याः क्षुद्रभङ्गाः विध्येकरकाडी इति प्रसिद्धाः तोमरादीर्घदंडास्तप्रासेप्यालाटेप्विदा इति प्रसिद्धाः विविधानि शस्त्राणि यमदंष्ट्रादीनि लोकप्रसिद्धानि 'जमपट' इत्यादीनि १२ असिः बड्डः शक्तिर्हस्तक्षेप्यो लोहदंडः पृथुबुधोगदासरलः सपव १३ पट्टिशः खड्गविशेष उभयतो धारस्तीक्ष्णाग्रः 'पट्टा' इति प्रसिद्धः १४ । १५ । १६ परिघः परितो हंतो तितथा सर्वतः कंटकितो लोहदंडः एवमग्रेऽपिलो कप्रसिद्धं यनुसोरणयोगबलेन चाधुन्यदिनां शब्दानामर्थो बोध्यः १७ । १८ । १९ । २० संयति युद्धे २१ । २२ । २३ प्रवेरितं प्रेरितं अवोपसर्गस्य भागुरिमतेनाकारलोपः २४ विगलितारिक्तामे

ततः प्रवृत्तः संग्रामः समीपेलवणां भसः ॥ सुराणामसुराणां च सर्वधोरतरो महान् ११ प्रासादश्च विपुलास्तीक्ष्णान्यपतंत सहस्रशः ॥ तोमराश्च सुतीक्ष्णाः शस्त्राणि विविधानि च १२ ततोऽसुराश्चक्रभिन्नावमंतोरुधिरंबहु ॥ असिः शक्तिगदारुणानि पेतुर्धरणीतल १३ छिन्नानि पट्टिशैश्चैव शिरांसियुधिदारुणैः ॥ तप्तकांचनमालीनि निपेतुरनिशंतदा १४ रुधिरेणानुलिप्तांगानि हताश्च महासुराः ॥ अद्रीणामिव कूटानि धातुरक्तानि शेरत १५ हाहाकारः समभवत्तत्र तत्र सहस्रशः ॥ अन्योन्यं छिन्दतां शस्त्रैरादित्येलोहितायति १६ परिघैरायसैस्तोक्ष्णैः सन्निकर्षे च मुष्टिभिः ॥ निघ्नतां समरेऽन्योन्यं शब्दोदिवमिवास्पृशत् १७ छिंधिभिर्धिप्रधावत्वं पातयाभिसरेति च ॥ व्यश्रूयन्त महाधोराः शब्दास्तत्र समंततः १८ एवं सुतुमुले युद्धे वर्तमाने महाभये ॥ नरनायणौ देवौ समाजग्मतुराहवम् १९ तत्र दिव्यं धनुर्दृष्ट्वा नरस्य भगवानपि ॥ चिंतयामास तच्चक्रं विष्णुर्दानवसूदनम् २० ततोऽम्बराच्चितितमात्रमागतं महाप्रभंचक्रमभिप्रतापनम् ॥ विभावसोस्तुल्यमकुंठमंडलं सुदर्शनं संयतिभीमदर्शनम् २१ तदागतं ज्वलितहुताशनप्रभं भयंकरं करिं कबाहुरच्युतः ॥ सुमोचवै प्रबलवदुग्रवेगवान् महाप्रभं परनगरावदारणम् २२ तदंतकज्वलनसमानवर्चसं पुनः पुनर्न्यपतत वेगवत्तदा ॥ विदारयदिति दनुजान्सहस्रशः कररितं पुरुषवरेण संयुगे २३ दहतक्वच्चिज्ज्वलन इवावललिहत् प्रसह्यतान सुरगणान्यकुंतत ॥ प्रवेरितं वियतिमुहुः क्षितौ तथा पौरणे रुधिरमथोपिशाचवत् २४ तथाऽसुरागिरिभिरदीनचेतसो मुहुर्मुहुः सुरगणमार्दयंस्तदा ॥ महाबलाविगलितमेघवर्चसः सहस्रशो गगनमभिप्रपद्य ह २५ अथांबराद्रयजननाः प्रपेदिरे सपादपाबहुविधमेवरूपिणः ॥ महाद्रयः परिगलिताग्रसानवः परस्परं द्रुतमभिहत्य सस्वनाः २६ ततो मही प्रविचलिता सकानना महाद्रिपाताभिहता समंततः ॥ परस्परं भृशमभिगर्जतां मुहुरणाजिरे भृशमभिसंप्रवर्तिते २७ नरस्ततो वरकनकाग्रभूषणैर्महेषुभिर्गगनपथं समावृणोत् ॥ विदारयन् गिरिशिखराणि पत्रिभिर्भहाभयेऽसुरगणविग्रहतदा २८ ततो मही लवणजलं च सागरं महासुराः प्रविविशुरर्दिताः सूरैः ॥ वियद्रतं ज्वलितहुताशनप्रभं सुदर्शनं परिकुपितं निशम्यते २९ ततः सूरैर्विजयमवाप्य मंदरः स्वभवेदंशं गमितः सुप्रजितः ॥ विनाद्य खं दिवमपि चैव सर्वशस्तोगताः सलिलधरायथागतम् ३० ॥

घास्तुल्यदीप्तयः श्वेतभास्वरा इत्यर्थः २५ बहुविधानी लपीतादिधातुमन्वात् । मेघरूपित्वं गगनगामित्वात् २६ गणशब्दि तारुद्रानुचरोपलक्षिता देवाः २७ । २८ निशम्य विज्ञाय ते असुराः २९ सलिलधरा अमृतभृतो देवाः ३०

असुराश्च गणाश्चेत्पाविग्रहे ॥ गणः प्रम ॥

किरीटिनेनराय । 'तुल्यायासेऽप्यविबुधानाब्धिजविमुखादरेः ॥ देवास्तुवशगाविष्णोःप्रापुरेतदिहोच्यते'इतिरत्नगर्भः ३१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
एतदिति १ । २ विपणावहेपणकुर्वहे ३ दीव्यविजिगीषस्व दासीभावायमांवादासीकर्तुंवादासीभविर्तुंभूहीत्यर्थः ४ । ५ जिह्मकौटिल्यं ६ नावपद्यंतनानुमोदितवंतः ७ । ८ । ९ । १० दंदशूकाः

आदि०१

अ०

॥ २१ ॥

ततोऽमृतंसुनिहितमेवचकिरेसुराःपरांमुदमभिगम्यपुष्कलाम् ॥ ददौचतंनिधिममृतस्यरक्षितुंकिरीटिनेबलभिदधामरैःसह ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि
आस्तीकपर्वणि अमृतमंथनसमाप्तिर्नामएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतत्तेकथितंसर्वममृतमथितंतथा ॥ यत्रसोऽश्वःसमुत्पन्नःश्रीमा
नतुलविक्रमः १ यंनिशम्यतदाकद्रूविनतामिदमब्रवीत् ॥ उच्चैःश्रवाहिकिंवर्णोभद्रेप्रब्रूहिमाचिरम् २ ॥ विनतोवाच ॥ श्वेतएवाश्वराजोऽयंकिंवात्वंमन्यसेशुभे ॥
ब्रूहिवर्णत्वमप्यस्यततोऽत्रविपणावहे ३ ॥ ॥ कद्रूरुवाच ॥ ॥ कृष्णवालमहंमन्येहयमेनंशुचिस्मिते ॥ एहिसार्धमयादीव्यदासीभावायभामिनि ४ ॥ सौति
रुवाच ॥ ॥ एवंतैसमयंकृत्वादासीभावायवैमिथः ॥ जग्मतुःस्वगृहानेवश्वोद्वक्ष्यावइतिस्मह ५ ततःपुत्रसहस्रंतुकद्रूर्जिह्मंचिकीर्षती ॥ आज्ञापयामासतदावा
लाभृत्वाऽञ्जनप्रभाः ६ आविशध्वंहयंक्षिप्रंदासीनस्यामहंयथा ॥ नावपद्यंतयेवाक्यंतान्शशापभुजंगमान् ७ सर्पसन्नेवर्तमानेपावकोवःप्रधक्ष्यति ॥ जनमेज
यस्यराजर्षेःपाण्डवेयस्यधीमतः ८ शापमेनंतुशुश्रावस्वयमेवपितामहः ॥ अतिकूरंसमुत्सृष्टंकद्रूदैवादतीवहि ९ सार्धैर्देवगणैःसर्वैर्वाचंतामन्वमोदत ॥ बहुत्वंप्रे
क्ष्यसर्पाणांप्रजानांहितकाम्यया १० तिग्मवीर्यविषाह्येतेदंदशूकामहाबलाः ॥ तेषांतीक्ष्णविषत्वाद्धिप्रजानांचहितायच ११ युक्तंमात्राकृतंतेषांपरपीडोपसर्पि
णाम् ॥ अन्येषामपिसत्त्वानानित्यंदोषपरास्तुये १२ तेषांप्राणांतिकोदंदोदैवेनविनिपात्यते ॥ एवंसंभाष्यदेवस्तुपृज्यकद्रूचतांतदा १३ आहूयकश्यपंदेव
इदंवचनमब्रवीत् ॥ यदेतेदंदशूकाश्चसर्पाजातास्त्वयाऽनघ १४ विपोल्बणामहाभोगामात्राशप्ताःपरंतप ॥ तत्रमन्युस्त्वयातातनकर्तव्यःकथंचन १५ दृष्टपु
रातनंहेतद्यज्ञेसर्पविनाशनम् ॥ इत्युक्त्वासृष्टिकृद्देवस्तंप्रसाद्यप्रजापतिम् ॥ प्रादाद्विषहरींविद्यांकश्यपायमहात्मने १६ ॥ इतिश्रीम० आदिपर्वणिआस्तीकप०
सौपर्णेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततोरजन्त्याव्युष्टायांप्रभातेऽभ्युदितेरवौ ॥ कद्रूश्चविनताचैवभगिन्यौतेतपोधन १ अमर्षितेसुसंबधेदा
स्येकृतपणेतदा ॥ जग्मतुस्तुरंगद्रुमुच्चैःश्रवसमंतिकात् २ ददृशातेऽथतेतत्रसमुद्रंनिधिमंभसाम् ॥ महांतमुदकागाधंक्षोभ्यमाणंमहास्वनम् ३ तिर्मिगि
लझषाकीर्णमकरैरावृतंतथा ॥ सत्त्वैश्चबहुसाहस्रैर्नानारूपैःसमावृतम् ४ भीषणैर्विकृतैरन्यैर्वोरैर्जलचरैस्तथा ॥ उग्रैर्नित्यमनाधृष्यंकूर्मग्राहसमाकुलम् ५

भृशंदंशनशीलाः ११ । १२ । १३ । १४ महाभोगामहाशरीराः १५ विषहरींविषघ्नीं विषहरामितिपाठः १६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥
॥ ततइति । व्युष्टायांव्यतीतायां १ दास्येविषये २ उदकेनागाधंतलस्पर्शशून्यं क्षोभ्यमाणंमकरादिभिः ३ । ४ । ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ३९ ॥

६ पातालज्वलनोवाडवाग्निस्तस्यावासं बांधवंशरणं बंधनमिति पाठेकारागारं ७। ८। ९ वेलायादोलआंदोलनंतज्जेनानिलेनचलं १०। ११ गांधर्वी विदतालंभमानेन हेतौशमृप्रत्ययः तेन हेतुनाविक्षोभितेनजलेनाविलंब्याप्तं १२ अत्रिणातलान्वेषिणेतिशेषः गांधतलं पातालस्यापितलमधःस्थं अव्ययंपातालादिव्ययेऽप्यविनाशं १३ सेवतःसेवमानस्य युगादिकालशयनंयुगंकृतादि कंतस्यआदिभूतोयुगादिकालस्तस्मिन्शयनंतल्पभूतं १४ डिंवाहवेडिंबोभयवतामाक्रंदस्तद्वतिआहवे 'डिंबोभयध्वनावंदे'इतिमेदिनी । तिग्माहवइतिपाठःस्पष्टार्थः १५ वडवाअश्वातस्यामुत्तादुत्पन्नो

आकरंसर्वरत्नानामालयंवर्णस्यच ॥ नागानामालयंरम्यमुत्तमंसरितांपतिम् ६ पातालज्वलनावासमसुराणांचबांधवम् ॥ भयंकंचसत्त्वानांपयसांनिधिमर्ण वम् ७ शुभंदिव्यममर्त्यानाममृतस्याकरंपरम् ॥ अप्रमेयमर्चित्यंचसुपुण्यजलमद्भुतम् ८ घोरंजलचरारावरोद्रंभैरवनिःस्वनम् ॥ गंभीरावर्तकलिलंसर्व भूतभयंकरम् ९ वेलादोलानिलचलंक्षोभोद्वेगसमुच्छ्रितम् ॥ वीचीहस्तैःप्रचलितैर्नृत्यंतमिवसर्वतः १० चंद्रवृद्धिक्षयवशादुद्धृतोर्भिसमाकुलम् ॥ पांचज न्यस्यजननंरत्नाकरमनुत्तमम् ११ गांधिदताभगवतागोविंदेनामितौजसा ॥ वराहरूपिणाचांतर्विक्षोभितजलाविलम् १२ ब्रह्मर्षिणाव्रतवतावर्षाणांशतमत्रि णा ॥ अनासादितगांधंचपातालतलमव्ययम् १३ अध्यात्मयोगनिद्रांचपद्मनाभस्यसेवतः ॥ युगादिकालशयनंविष्णोरमिततेजसः १४ वज्रपातनसंत्रस्त मैनाकस्याभयप्रदम् ॥ डिंवाहवार्दितानांचअसुराणांपरायणम् १५ वडवामुखदीप्ताग्नेस्तोयहव्यप्रदंशिवम् ॥ अगाधपारंविस्तीर्णमप्रमेयंसरिपतिम् १६ महान दीभिर्वह्नीभिःस्पर्धयेवसहस्रशः ॥ अभिसार्यमाणमनिशंदृष्टातेमहार्णवम् ॥ आपूर्यमाणमत्यर्थनृत्यमानमिवोर्मिभिः १७ गंभीरंतिमिमकरोग्रसंकुलंतंगर्जंत जलचरारावरोद्रनादैः ॥ विस्तीर्णदृष्टतुरंगप्रकाशंतेऽगाधंनिधिमुरुमंभसामनंतम् १८ ॥ इतिश्रीमहामारते आदिपर्वणिआस्तीकपर्वणि सौपर्णेएकविंशति तमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ नागाश्चसंविदंकृत्वाकर्तव्यमितितद्वचः ॥ निःस्नेहावैदहेन्माताअसंप्राप्तमनोरथा १ प्रसन्नामोक्षयेदस्मांस्तस्माच्छा पाञ्चभामिनी ॥ कृष्णंपुच्छंकरिप्यामस्तुरगस्यनसंशयः २ तथाहिगत्वातेतस्यपुच्छेवालाइतिस्मृताः ॥ एतस्मिन्नंतरेतेतुसपत्न्यौपणितेतदा ३ ततस्तेपणितं कृत्वाभगिन्यौद्विजसत्तम ॥ जग्मतुःपरयाप्रोत्यापरंपारंमहोदधेः ४ कद्रूश्चविनताचैवदाक्षायण्यौविहायसा ॥ आलोकयंत्यावक्षोभ्यंसमुद्रंनिधिमंभसाम् ५ वायुनाऽती वसहसाक्षोभ्यमाणंमहास्वनम् ॥ तिमिगिलसमाकीर्णमकरैरावृतंतथा ६ संयुतंबहुसाहस्रैःसत्त्वैर्नानाविधैरपि ॥ घोरैर्घोरमनाधृष्यंगंभीरमतिभैरवम् ७ आकरंसर्व रत्नानामालयंवर्णस्यच ॥ नागानामालयंचापिसुरम्यंसरितांपतिम् ८ पातालज्वलनावासमसुराणांतथाऽऽलयम् ॥ भयंकराणांसत्त्वानांपयसोनिधिमव्ययम् ९

दीप्तोयोऽग्निस्तस्मैतोयहव्यप्रदं गाधःपारश्चनास्त्रियस्यसोऽगाधपारस्तं अतएवविस्तीर्णं विशेषेणस्तीर्णंसमततआस्तीर्णं १६ अभिसार्यमाणमभितोगम्यमानं १७ तेकद्रूविनते अगाधंपूर्वरूप मपि १८ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावंदीये एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ नादाश्चसंविदंकृत्वेतिद्वादशश्लोकमध्यायंकेचिन्नपठंति कांश्चिदत्रत्यान्श्लोकान्पूर्ववैवचपठंति अन्येतुपंचषा न्पठंत्यपीत्यत्रकोशशुद्धिंनम्रतीमः संविदंमियआलोचनं १। २ पणितेपणंकृतवत्यौ ३। ४ उक्तानुक्तविशेषणैःपुनःस्तौतिसमुद्रं अक्षोभ्यमित्यादिना ५। ६। ७। ८। ९ ॥ ॥ ॥

१० । ११ । १२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठेये भारतभावादीये द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ तमिति १ शशांककिरणवत्प्रख्यादीमिर्यस्येतादृशमपिकालबालकृष्णकेशं २ निशम्य दृष्ट्वा ३ । ४ । ५ कामरूपः इच्छाकृतमेवरूपं यस्य स तथा ६ उद्भासस्तु कर्षेण भासमानः ७ और्वोवाहवः ८ विभावसुर्वान्हि ९ अग्नेमात्त्वमिति देवानां भ्रमवर्णनमग्निरुडयोरतिसादृश्यकथनार्थम् १० । ११ । १२ । १३ । १४ अत्रापि पूर्ववत्सुपर्णोपाधिकं ब्रह्मैव स्तुयते न हि विष्णुवाहने पक्षिमात्रे प्रकृतानि सर्वाणि विशेषणान्यंजसा संगच्छते । 'इंद्रमित्रं वरुणमग्निमाहुरथो दिव्यः समुपर्णो गरुत्मान् । एकं स द्विप्रबाहुधावदत्यग्निममातरि श्वानमाहुः' इति श्रुतेरिन्द्रादिबहुप्रकारेण सदैवैकमुच्यत इत्यवगमात् ऋषिः प्रणवरूपो मंत्रः मंत्राणां सर्वेषां द्रष्टामधुच्छेद आदिरूपो वा महाभागः कृत्स्नस्य यज्ञ

शुभ्रं दिव्यममर्त्यानामभृतस्याकरं परम् ॥ अप्रमेयमर्चित्यं च सुपुण्यजलसंमितम् १० महानदीभिर्बह्वीभिस्तत्र तत्र सहस्रशः ॥ आपूर्यमाणमत्यथैव नृत्यंतमिव चोर्मिभिः ११ इत्येवंतरलतर्रोर्मिसंकुलं ते गंभीरं विकसितमंबरप्रकाशम् ॥ पातालज्वलनशिखाविदिपितां गंगजैतं द्रुतमभिजग्मतुस्ततस्ते १२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकप० सौपर्णे समुद्रदर्शनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ तं समुद्रमतिक्रम्य कद्रूर्विनतया सह ॥ न्यपतत्तुरगाभ्यां शेनचिरादिवशीघ्रगा १ ततस्ते तंहयश्रेष्ठ दृष्ट्वा ते महाजवम् ॥ शशांककिरणप्रख्यं कालबालमुभेतदा २ निशम्य च बहून्वालान् कृष्णान् पुच्छसमाश्रितान् ॥ पिषण्णरूपां विनतां कद्रूदास्ये न्ययोजयत् ३ ततः सा विनता तस्मिन्पणितेन पराजिता ॥ अभवदुःखसंतप्ता दासी भावं समास्थिता ४ एतस्मिन्तरे चापि गरुडः काल आगते ॥ विनामात्रा महातेजा विदार्याडमजायत ५ महासत्त्वबलोपेतः सर्वाविद्योतयन् दिशः ॥ कामरूपः कामगमः कामवीर्यो विहंगमः ६ अग्निराशिरिवोद्भासन्समिद्धोऽतिभयंकरः ॥ विद्युद्विस्पष्टपिंगाक्षो युगांताग्निमप्रभः ७ प्रवृद्धः सहसा पक्षी महाकायो न भोगतः ॥ घोरोघोरस्वनो रौद्रो वह्निरोर्वइवापरः ८ तं दृष्ट्वा शरणं जग्मुर्देवाः सर्वे विभावसुम् ॥ प्रणिपत्या ब्रुवंश्चैनमासीनं विश्वरूपिणम् ९ अग्नेमात्वं प्रवर्धिष्ठाः कच्चिन्नो न दिक्षसि ॥ असौ हिराशिः सुमहान्समिद्धस्तव सर्पति १० ॥ ॥ अग्निरुवाच ॥ नैतदेवं यथा यूयं मन्यध्वमसुरार्दनाः ॥ गरुडो बलवानेषमम तुल्यश्च तेजसा ११ जातः परमतेजस्वी विनतानंदवर्धनः ॥ तेजोराशिमिदं दृष्ट्वा युष्मान्मोहः समाविशत् १२ नागक्षयकरश्चैव काश्यपेयो महाबलः ॥ देवानां चाहिते युक्तस्त्वहितो दैत्यरक्षसाम् १३ नभीः कार्या कथंचात्र पश्यध्वंसहितामम ॥ एवमुक्तास्तदागत्वा गरुडं वाग्भिर्स्तुवन् १४ ते दूरादभ्युपेत्यैनं देवाः सर्पिणस्तदा ॥ देवा ऊचुः ॥ त्वमृषिस्त्वं महाभागस्त्वं देवः पतगेश्वरः १५ त्वं प्रभुस्तपनः सूर्यः परमेष्ठी प्रजापतिः ॥ त्वमिंद्रस्त्वं हयमुखस्त्वं शरस्त्वं जगत्पतिः १६ त्वं मुखं पद्मजो विप्रस्त्वमग्निः पवनस्तथा ॥ त्वं हि धाता विधाता च त्वं विष्णुः सुरसत्तमः १७

स्य भोक्ता देवोद्योतमानः पतगानां जीवपक्षिणाभीश्वरोऽतिशीघ्रगोवा । तद्भावतोऽन्यावत्येति शब्द इति श्रुतेः १५ प्रभुश्चेतनाचेतनस्य कृत्स्नस्याधिष्ठाता तपनस्तपतीति तपनोऽन्तर्कर्त्ता सूर्यः सृते इति सूर्यजत्पादकः उपादानमित्यर्थः परमेष्ठी हिरण्यगर्भरूपेण प्रजापतिर्देसादिरूपेण च निमित्तमपीत्यर्थः त्वमिन्द्रो देवराजः इयमुखो हयग्रीवावतारः त्वं शरो महादेवस्य त्रिपुरवधे बाणभूतो विष्णुः १६ त्वं मुखं 'ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्' इति श्रुतेः पद्मजश्चतुर्मुखः विशेषज्ञानवान् अग्निर्वायुश्चेत्यादिसर्वदेवतात्मा धाता चितिः विधाता मायेति प्राग्व्याख्यातमेव विष्णुर्वापकः सुरसत्तमो देवेश्वरः १७

महान्मइत्तत्वं अभिभूः अभितोभवतीत्यभिभूरभिमानोऽहंकारइत्यथः । शश्वत्सर्वदा अमृतमविकृतं महद्यशः । तस्यनाममहद्यशइति श्रुतेर्निर्गुणं ब्रह्म त्वंप्रभाः सूर्यादीनांतेजांसि त्वमभिमेतंबुद्धिदृष्टिः प्राणरक्षणं १८ बलस्यपुण्यस्य ऊर्मिमान्सागरः अतएवादीनंरजआदिनाऽनुपक्षीणं सत्त्वंयस्यसः अतएवसमृद्धिरैश्वर्यतद्वा न दुविषहोयुद्धे त्वत्तःसृतंनिर्गतेसर्वे अहीनकीर्तेपुण्यश्लोक अनागतादिचत्वमेव १९ उत्तमश्चिन्मात्रः चराचरंचेतनाचेतनंस्थावरजंगमंवा गमस्तिभिर्दृष्टिज्ञानैः भानुरिवकिरणैः अवभाससेषटादिज्ञानरूपेण यथोक्तं । परागर्थप्रमेयेषुयाफलत्वेनसंमता । संवित्सैवेहमेयोऽर्थोवेदां तोक्तिप्रमाणतःइति । भानुमतःसूर्यस्य अंतकोऽस्त्युः ध्रुवाध्रुवंक्षराक्षरंप्रधानपुरुषात्मकं २० युगपरिवर्त्तनंसहस्रकृत्वोजायमानंतस्यांतस्तत्कर्त्ता कालस्यापिकालइत्यर्थः २१ खगेश्वरमुपेत्यसमीपेगत्वा

त्वंमहानभिभूःशश्वदमृतंत्वंमहद्यशः ॥ त्वंप्रभास्त्वमभिप्रेतंत्वंस्त्राणमनुत्तमम् १८ बलोर्मिमान्साधुरदीनसत्त्वःसमृद्धिमान्दुर्विषहस्त्वमेव ॥ त्वत्तःसृतंसर्वमही नकीर्तेह्यनागतंचोपगतंचसर्वम् १९ त्वमुत्तमःसर्वमिदंचराचरंगमस्तिभिर्भानुरिवावभाससे ॥ समाक्षिपन्भानुमतःप्रभांमुहुस्त्वमंतकःसर्वमिदंध्रुवाध्रुवम् २० दिवा करःपरिकुपितोयथादहेत्प्रजास्तथादहसिहुताशनप्रभ ॥ भयंकरःप्रलयइवाग्निरुत्थितोविनाशयन्युगपरिवर्त्तनांतकृत् २१ खगेश्वरंशरणमुपागतावयंमहौजसंज्व लनसमानवर्चसम् ॥ तद्विप्रभंवितिमिरमभ्रगोचरंमहाबलंगरुडमुपेत्यखेचरम् २२ परावरंवरदमजय्यविक्रमंतवौजसासर्वमिदंप्रतापितम् ॥ जगत्प्रभोतप्तसुवर्ण वर्चसात्वंपाहिसर्वांश्चसुरान्महात्मनः २३ भयान्वितानभसिविमानगामिनोविमानिताविपथगतिंप्रयांतिते ॥ ऋषेःसुतस्त्वमसिदयावतःप्रभोमहात्मनःखगवर कश्यपस्यह २४ समाकुधःकुरुजगतोदयांपरांत्वमीश्वरःप्रशममुपैहिपाहिनः ॥ महाशानिस्फुरितसमस्वनेनतेदिशोऽम्बरंत्रिदिवमियंचमेदिनी २५ चलंतिनःखग हृदयानिचानिशंनिगृह्यतांवपुरिदमग्निसन्निभम् ॥ तवद्युतिकुपितकृतांतसन्निभांनिशम्यनश्चलतिमनोऽव्यवस्थितम् ॥ प्रसीदनःपतगपतेप्रयाचतांशिवश्वनोभवभ गवन्सुखावहः २६ एवंस्तुतःसुपर्णस्तुदेवैःसर्षिगणैस्तदा ॥ तेजसःप्रतिसंहारमात्मनःसचकारह २७ ॥ इतिश्रीम०आ०आस्ती०सौपर्णेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ सश्रुत्वाऽथात्मनोदेहंसुपर्णःप्रेक्ष्यचस्वयम् ॥ शरीरप्रतिसंहारमात्मनःसंप्रचक्रमे १ ॥ सुपर्णउवाच ॥ नमेसर्वाणिभूतानिबिभियुर्देहदर्शनात् ॥ भी मरुपात्समुद्भिद्ग्रास्तस्मात्तेजस्तुसंहरे २ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततःकामगमःपक्षीकामवीर्योविहंगमः ॥ अरुणंचात्मनःपृष्ठमारोप्यसपितुर्गृहात् ३ मातुरंतिकमागच्छ त्परंतीरंमहोदधेः ॥ तत्रारुणश्चनिक्षिप्तोदिशंपूर्वामहाद्युतिः ४ सूर्यस्तेजोभिरत्युग्रैर्लोकान्दग्धुमनायदा ॥ रुरुवाच ॥ किमर्थंभगवान्सूर्योलोकान्दग्धुमनास्तदा ५

वयंशरणमुपागताइतिसंबंधः २२ परावरंकारणंकार्यंच अजय्योजेतुमशक्योविक्रमोयस्यतं २३ विमानगामिनोदेवाःविमानिताःपराजिताः विपथगतिंहीनमार्गानुसृतं २४ सत्त्वंमाकुधःक्रोधंमाकर्षाः महाशनेःस्फुरितंतेनसमस्तुल्यःस्वनःशश्वस्तेनदिशश्चलंतीत्युत्तरादपकृष्यते २५ निगृह्यतांसंक्षिप्तंक्रियतां अव्यवस्थितमितिच्छेदः व्याकुलमित्यर्थः २६ । २७ । ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भार तभावदीपेत्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ सइति । समुपर्णःस्तुतिव्याजेनदेवैर्बोधितस्तेभ्यआत्मनोदेहंस्वरूपंश्रुत्वाप्रेक्ष्यानुभूयचसर्वभूताभयायसौम्योवभूयेत्यर्थः १ समुद्भिद्ग्राजनाइतिशेषः २ अरुणंमातुर्विवशतयायत्रकुशापिस्थितं ३ सूर्योदग्धुमनायदाऽभूत्तदापूर्वादिशंगत्वातत्रसूर्यस्याग्रेऽरुणोनिक्षिप्तइतियोज्यं ४ । ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

आदित्यस्य मूर्ति बहुत्वेन चंद्रादित्यैरिति बहुवचनं ६ चंद्रादित्येकत्वं च समाहारात् ग्रहेण राहुणा ग्रहेण वा ७ सुराणामर्थो यद्वा ८ सहते मर्षयति सहदेवैरिति पाठे विवौकस उपदेवा यरीच्यादयः प्रजाप-
तयः ९ तस्मादस्ताचलंगत्वे तिल्यल्लोपेपंचमी १० संतापयत समतापयत अहभावकार्षः तिरोभूत एव स भवेदहं द्युदये तु भस्मी करिष्यति लोकानित्याह वत इत्यादिना ११ । १२ । १३ । १४ दृश्य

किमस्यापहृतं देवैर्येनेमं मन्युराविशत् ॥ प्रमतिरुवाच ॥ चंद्रादित्यैर्यदाराहुराख्यातो ह्यमृतं पिबन् ६ वैरानुबंधकृतवांश्चंद्रादित्येतदाऽनघ ॥ वध्यमाने ग्रहेणा-
थ आदित्ये मन्युराविशत् ७ सुरार्थाय समुत्पन्नो रोपो राहोस्तुमां प्रति ॥ बह्वनर्थं करं पापमेकोऽहं समवाप्नुयाम् ८ सहाय एव कार्येषु न च कृच्छ्रेषु दृश्यते ॥ पश्यंति ग्रस्य-
मानं मां सहंते वै दिवौकसः ९ तस्मा लोकविनाशार्थं ह्यवतिष्ठेन संशयः ॥ एवं कृतमतिः सूर्यो ह्यस्तमभ्यगमन्निरिम् १० तस्मा लोकविनाशाय संतापयत भास्करः ॥
ततो देवानुपागम्य प्रोचुरेवं महर्षयः ११ अद्यार्धरात्र समये सर्वलोकभयावहः ॥ उत्पत्स्यते महान् दाहस्त्रैलोक्यस्य विनाशनः १२ ततो देवाः सर्षिगणा उपगम्य
पितामहम् ॥ अत्रुवन्किमिवेहाद्यमहदाहकृतं भयम् १३ न तावद्दृश्यते सूर्यः क्षयोऽयं प्रतिभाति च ॥ उदिते भगवन् भानौ कथमेतद्भविष्यति १४ ॥ पितामह उवाच ॥
एष लोकविनाशाय रविरुद्यंतु मुद्यतः ॥ दृश्यन्नेव हिलोकान्सभस्मराशी करिष्यति १५ तस्य प्रतिविधानं च विहितं पूर्वमेव हि ॥ कश्यपस्य सुतो धीमान् रुणेत्यभि-
विश्रुतः १६ महाकायो महातेजाः स स्थास्यति पुरो रवेः ॥ करिष्यति च सारथ्यं तेजश्चास्य हरिष्यति १७ लोकानां स्वस्ति चैवं स्यादृषीणां च दिवौकसाम् ॥
॥ प्रमतिरुवाच ॥ ततः पितामहाज्ञातः सर्वे चक्रे तदाऽरुणः १८ उदितश्चैव सविता ह्यरुणेन समावृतः ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्सूर्यमन्युराविशत् १९ अरुणश्च य-
थैवास्य सारथ्यमकरोत् प्रभुः ॥ भूय एवापरं प्रश्रंशूणु पूर्वमुदाहृतम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ ततः कामगमः पक्षी महावीर्यो महाबलः ॥ मातुरंति कमागच्छत्परंपारं महोदधेः १ यत्र साविनता तस्मिन्पणितेन पराजिता ॥ अतीव दुः-
खसंतप्ता दासी भावमुपागता २ ततः कदाचिद्धिनतां प्रणतां पुत्रसन्निधौ ॥ काले चाहूय वचनं कद्रू रिदमभाषत ३ नागानामालयं भद्रे सुरम्यं चारु दर्शनम् ॥
समुद्रकुक्षावेकांति तत्र मां विनते नय ४ ततः सुपर्णमातातामवहत्सर्पमातरम् ॥ पन्नगान्गरुडश्चापि मातुर्वचनचोदितः ५ स सूर्यमभितो याति वै न ते यो विहंगमः ॥
सूर्यरश्मिप्रतप्ताश्च मूर्च्छिताः पन्नगाऽभवन् ६ तदवस्थान् सुतान् दृष्ट्वा कद्रूः शक्रमथास्तुवत् ॥ नमस्ते सर्वदेवेश नमस्ते बलसूदन ७ नमुचिन्नमस्तेऽस्तु सहस्राक्षशचीपते ॥
सर्पाणां सूर्यतप्तानां वारिणां त्वं पुं भव ८ त्वमेव परमं त्राणमस्माकममरोत्तम ॥ ईशो ह्यसि पयः स्रष्टुं त्वमनल्पं पुरंदर ९

न्ययन् कंदादेराकृतिगणत्वाद्गुरोरपि स्वार्थेयक १५ प्रतिविधानं प्रतीकारः १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥
तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ अभितः संमुखं पन्नगा अभवन् संघिरार्षः ६ अत्रापीन्द्रोपाधिकं ब्रह्मस्तदयते नमस्ते इत्यादिना । लोकस्रष्टृत्वसंघर्षत्वादेस्तस्मिन् दर्शनात् ७ । ८ । ९ ॥ ॥

१० । ११ ज्योतिश्चिद्रूपम् १२ सर्वममृतमोक्षः आपेक्षिकेण तत्त्वे सर्वत्वं नास्ति मोक्षेऽवशिष्यमाणं यद्रूपं तत्त्वमेवेत्यर्थः सोमईश्वरः परमैः श्रेष्ठैरर्चितः । सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः । जनिताग्ने जनिता सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितो विष्णोः इति श्रुतिप्रसिद्धः १३ बहुलः कृष्णपक्षः १४ कालोपादानत्वात्तद्रूपत्वमुक्त्वा भूषणो मां बुरूपत्वमाह त्वमुत्तमेति १५ यज्ञभोक्ताऽपित्वमेवेत्याह महायशा इति १६ यज्ञफलदोऽपित्वमेवेत्याह त्वं विमैरिति । त्वद्धेतोस्त्वत्प्राप्तये । विविदिषंति यज्ञेनेत्यादि श्रुतेः वेदांगानि पट्ययज्ञसाहचर्यं तत्र शिक्षापाठशुद्धयर्थं कल्पः प्रयोगज्ञाना

त्वमेव मेघस्त्वं वायुस्त्वमग्निर्विद्युतोऽम्बरे ॥ त्वमभ्रगणविक्षेप्ता त्वामेवाहुर्महाधनम् १० त्वं वज्रमतुलं घोरं घोषं वांस्त्वं बलाहकः ॥ स्रष्टा त्वमेव लोकानां संहर्ता चापराजितः ११ त्वं ज्योतिः सर्वभूतानां त्वमादित्यो विभावसुः ॥ त्वं महद्भूतमाश्रयस्त्वं राजा त्वं सुरोत्तमः १२ त्वं विष्णुस्त्वं सहस्राक्षस्त्वं देवस्त्वं परायणम् ॥ त्वं सर्वममृतं देवत्वं सोमः परमार्चितः १३ त्वं मुहूर्तस्तिथिस्त्वं च त्वं लवस्त्वं पुनः क्षणः ॥ शुक्लस्त्वं बहुलस्त्वं च कलाकाष्ठावुतिस्तथा ॥ संवत्सरं त्वो मासा रज्यं च दिनानि च १४ त्वमुत्तमासगिरि वनावसुन्धरासभास्करं वितिमिरं बरंतथा ॥ महोदधिः सतिमिति मिमिलस्तथामहोर्मिमान् बहुमकरो ज्ञपाकुलः १५ महायशास्त्वमितिसदाऽभिपूज्यसे मनीषिभिर्मुदितमना महर्षिभिः ॥ अभिष्टुतः पिबसि च सोममध्वरे वषट्कृतान्यपि च हवींषिभृतये १६ त्वं विप्रैः सततमिहेज्यसे फलार्थं वेदांगेष्वतुलबलौघगी यसे च ॥ त्वद्धेतो र्यजनपरायणा द्विजेंद्रा वेदांगान्यभिगमयंति सर्वयत्नैः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवं स्तुतस्तदा कद्वाभगवान्हरिवाहनः ॥ नीलजीमूतसंघातैः सर्वमंबरमावृणोत् १ मेघानां ज्ञापयामास वर्षध्वममृतं शुभम् ॥ ते मेघामुमुचुस्तो यं प्रभूतं विद्युदुज्ज्वलाः २ परस्परमिवात्यर्थं गर्जतः सततं दिवि ॥ संवर्तितमिवाकाशं जलदैः सुमहाद्भुतैः ३ सृजद्भिरतुलंतो यमजसं सुमहारवैः ॥ संप्रवृत्तमिवाकाशं धारोर्मिभिरनेकशः ४ मेघस्तनितनिर्घोषैर्विद्युत्पवनकंपितैः ॥ तैर्मैघैः सततासारं वर्षद्भिरनिशंतदा ५ नष्टचंद्रार्ककिरणमंबरं समपद्यत ॥ नागानामुत्तमो हर्षस्तथा वर्षति वासवे ६ आपूर्यत मही चापि सलिलेन समंततः ॥ रसातलमुप्राप्तं शीतलं विमलं जलम् ७ तदा भूरभवच्छन्ना जलोर्मिभिरनेकशः ॥ रामणीयकमागच्छन्मात्रासहभुजंगमाः ८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ सौतिरुवाच ॥ संप्रहृष्टास्ततो नागा जलधाराभुतास्तदा ॥ सुपर्णेनोह्यमानास्ते जग्मुस्तं द्वीपमाशु वै १ तं द्वीपं मकरावासं विहितं विश्वकर्मणा ॥ तत्र तेलवणं घोरं ददृशुः पूर्वमागताः २ ॥ ॥

र्थम् व्याकरणसूत्रादिसिद्धयर्थम् छंदोगायत्र्यो याज्यानुवाक्याभवंतीति विध्यपेक्षितगायत्र्यादिज्ञानार्थम् निरुक्तं वेदार्थज्ञानार्थम् ज्योतिषं कर्मकालज्ञानार्थमिति एतान्येव वेदांगानि १७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ एवमिति । हरयोऽन्वावाहने रथे यस्य हरिवाहनः १ । २ संवर्तितं संबर्त्तः कल्पतः संजातोऽस्मिन्निति संवर्तितमिव १ । ४ सतता सारमनवच्छिन्नधारासंपातं यथा स्यात्तथा ५ । ६ । ७ रामणीयकं द्वीपविशेषम् ८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ संप्रहृष्टा इति । तं द्वीपं रामणीयकमेव १ छवणं लवणं मुरं पूर्वददृशुः पुनर्गमने सनास्तीति भावः २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ४२ ॥

पञ्चकारैःसरोभिः ४ हर्देन्द्रीपुगंभीरप्रदेशैः ५ ६ ७ मनःसंहर्षयिजादमनःसंहर्षजं जनेःसर्वविभक्त्युपपदादुः । प्रजापतेर्यमनःसंहर्षःसंकल्पोऽह्मासस्तज्जवा ८ सर्वैर्गुणैरितिशेषः ९ १०
सुरम्यमितोऽपिरमणीयम् ११ १२ दुर्योगाहुष्टभावाव वितथंशुक्लेऽपिकृष्णत्वंहृष्टा सैर्बालभूतैः उपधिनाच्छलेन १३ १४ वनक्रीतोविद्यार्थीपणजितोवादास्यंक्रोतितेषामुक्तिर्दानेनविद्याला
सुपर्णसहिताःसर्पाःकाननंचमनोमरम् ॥ सागरांबुपरिक्षिप्तंपक्षिंसंधनिनादितम् ३ विचित्रफलपुष्पाभिर्वनराजिभिरावृतम् ॥ भवनैरावृतंरम्यैस्तथापद्माकरैर
पि ४ प्रसन्नसलिलैश्चापिहर्दैर्दिव्यैर्विभूषितम् ॥ दिव्यगंधवहैःपुण्यैर्मारुतैरुपवीजितम् ५ उत्पताद्भिरिवाकाशंवृक्षैर्मलयजैरपि ॥ शोभितंपुष्पवर्षाणिमुंचद्भि
र्मारुतोद्धतैः ६ वायुविक्षिप्तकुसुमैस्तथाऽन्यैरपिपादपैः ॥ किरद्भिरिवतत्रस्थान्नागान्पुष्पांबुवृष्टिभिः ७ मनःसंहर्षजंदिव्यगंधवर्षाप्सरसांप्रियम् ॥ मत्तभ्रमरसं
घुष्टंमनोज्ञाकृतिदर्शनम् ८ रमणीयंशिवंपुण्यंसर्वैर्जनमनोहरैः ॥ नानापक्षिरुतंरम्यंकद्रूपत्रप्रहर्षणम् ९ तत्तेवनंसमासाद्यविजङ्घुःपन्नगास्तदा ॥ अब्रुवंश्चमहा
वीर्यसुपर्णपतगेश्वरम् १० वहास्मानपरंद्रीपंसुरम्यंविमलोदकम् ॥ त्वंहिदेशान्वहूनरम्यान्ब्रजन्पश्यसिखेचर ११ सविचिंत्याब्रवीत्पक्षीमातरंविनतांतदा ॥ किं
कारणंमयामातःकर्तव्यंसर्पभाषितम् १२ ॥ विनतोवाच ॥ दासीभूतास्मिदुर्योगात्सपत्न्याःपतगोत्तम ॥ पणंवितथमास्थायसर्पैरुपधिनाकृतम् १३ तस्मिंस्तु
कथितेमात्राकारणेगगनेचरः ॥ उवाचवचनंसर्पास्तेनदुःखेनदुःखितः १४ किमाहुत्यविदित्वावाकिंवाकृत्वेहपौरुषम् ॥ दास्याद्भोविप्रमुच्येयंतथ्यंवदतलेलिहाः १५
॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वातमब्रुवन्सर्पाआहरामृतमोजसा ॥ ततोदास्याद्विप्रमोक्षोभवितातवखेचर १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि आस्तीकपर्वणिसौपर्णे
सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तोगरुडःसर्पैस्ततोमातरमब्रवीत् ॥ गच्छाम्यमृतमाहर्तुंभक्ष्यमिच्छामिवेदितुम् १ विनतोवाच ॥
समुद्रकुक्षावेकांतेनिषादालयमुत्तमम् ॥ निषादानांसहस्राणितानृशुकत्वाऽमृतमानय २ नचतेब्राह्मणंहंतुंकार्याबुद्धिःकथंचन ॥ अवध्यःसर्वभूतानांब्राह्मणो
ह्यनलोपमः ३ अग्निरर्कोविषंशस्त्रंविप्रोभवतिकोपितः ॥ गुरुर्हिसर्वभूतानांब्राह्मणःपरिकीर्तितः ४ एवमादिभौरूपैस्तुसतावैब्राह्मणोमतः ॥ सतेतातनहंतव्यः
संकुद्धेनापिसर्वथा ५ ब्राह्मणानामभिद्रेहोनकर्तव्यःकथंचन ॥ नद्येवमग्निर्नादित्योभस्मकुर्यात्तथाऽनघ ६ यथाकुर्यादभिकुद्धोब्राह्मणःसंशितव्रतः ॥ तदेतैर्विविधै
र्लिङ्गैस्त्वंविद्यास्तंद्विजोत्तमम् ७ भूतानामग्रभूर्विप्रोवर्णश्रेष्ठःपितागुरुः ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ किंरूपोब्राह्मणोमातःकिंशीलःकिंपराक्रमः ८ किंस्विद
ग्निनिभोभातिकिंस्वित्सौम्यप्रदर्शनः ॥ यथाऽहमभिजानीयांब्राह्मणलक्षणैःशुभैः ९ तन्मेकारणतोमातःपृच्छतोवक्तुमर्हसि ॥ विनतोवाच ॥ यस्तेकंठमनुप्राप्तो
निगीर्णबडिशंयथा १० दहेदंगारवत्पुत्रतंविद्याद्ब्राह्मणर्षभम् ॥ विप्रस्त्वयानहंतव्यःसंकुद्धेनापिसर्वदा ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

भेनपणांतरजयेनषाभवतीति किमेतेषु मया कर्त्तव्यमित्याह किमिति । लेलिहाः भो सर्पाः १५ । १६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ इत्युक्तान्ति १ ॥

आदि ०१

अ०

॥ २८ ॥

हादविस्नेहात् १२ । १३ विप्रकृतावांचिता १४ । १५ इहासतीतिपाठेआसीना । चक्षिळोक्तिरुणाज्ज्ञापकादनुदात्तेत्त्वलक्षणस्यात्मनेपदस्यानित्यस्वादसेःशतृपत्ययः । स्वस्तिकारिकल्याणकरणे
अरिष्टनिर्विघ्नयथास्यात्तथा १६ कालेसमये १७ भूधरजान्पर्वतजान्दृक्षान् १८ भुजंगभोजिनोगुरुदस्य १९ । २० परिचपलस्तेषांग्रहणायसर्वतोभ्रमन् २१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये

प्रोवाचचैनंविनतापुत्रहार्दादिदंवचः ॥ जठरेनचजीर्येद्यस्तंजानीहिद्विजोत्तमम् १२ पुनःप्रोवाचविनतापुत्रहार्दादिदंवचः ॥ जानंत्यप्यतुलंवीर्यमाशीर्वादपरा
यणा १३ प्रीतापरमदुःखार्त्तानागैर्विप्रकृतासती ॥ ॥ विनतोवाच ॥ ॥ पक्षौतेमारुतःपातुचंद्रसूर्यौचपृष्ठतः १४ शिरश्चपातुवन्हिस्तेवसवःसर्वतस्तनुम् ॥
अहंचतेसदापुत्रशांतिस्वस्तपरायणा १५ इहासीनाभविष्यामिस्वस्तिकारेरतासदा ॥ अरिष्टंजपंथानंपुत्रकार्यार्थसिद्धये १६ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ततः
समातुर्वचनंनिशम्यवितत्यपक्षौनभउत्पपात ॥ ततोनिषादान्बलवानुपागतोबुभुक्षितःकालइवांतकोऽपरः १७ सतान्निषादानुपसंहरंस्तदारजःसमुद्भूयनभःसृष्ट
शंमहत् ॥ समुद्रकुक्षौचविशोपयन्पयःसमीपजान्भूधरजान्विचालयन् १८ ततःसचक्रेमहदानंतदानिषादमार्गंप्रतिरुध्यपक्षिराट् ॥ ततोनिषादास्त्वरिताः
प्रवव्रजुर्धृतोमुखंतस्यभुजंगभोजिनः १९ तदाननंविष्टतमतिप्रमाणवत्समभ्ययुर्गगनमिवादिताःखगाः ॥ सहस्रशःपवनरजोविमोहितायथाऽनिलप्रचलितपाद
पेवने २० ततःखगोवदनममित्रतापनःसमाहरत्परिचपलोमहाबलः ॥ निषूदयन्बहुविधमस्यजीविनोबुभुक्षितोगगनचरेश्वरस्तदा २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआ
दिपर्वणि आस्तीकपर्वणिषौपर्णे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ तस्यकंठमनुप्राप्तोब्राह्मणःसहभार्यया ॥ दहन्दीसङ्गांगारस्तमुवाचां
तरिक्षगः १ द्विजोत्तमविनिर्गच्छतूर्णमास्यादपावृतात् ॥ नहिमेब्राह्मणोवध्यःपापेष्वपिरतःसदा २ ब्रुवाणमेवंगुरुब्राह्मणःप्रत्यभाषत ॥ निषादीममभार्येयं
निर्गच्छतुमयासह ३ ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ एतामपिनिषादींस्त्वंपरिगृह्याशुनिष्पत ॥ तूर्णसंभावयात्मानमजीर्णममतेजसा ४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥
ततःसविप्रोनिष्क्रांतोनिषादीसहितस्तदा ॥ वर्जयित्वाचगरुडमिष्टंदेशंजगामह ५ सहभार्येविनिष्क्रांतैतस्मिन्विप्रेचपक्षिराट् ॥ वितत्यपक्षावाकाशमुत्पपातमनो
जवः ६ ततोऽपश्यत्सपितरंपृष्ठश्चाख्यातवान्पितुः ॥ यथान्यायममेयात्मातंचोवाचमहानृषिः ७ ॥ कश्यपउवाच ॥ कच्चिद्रःकुशलंनित्यंभोजनेबहुलंसुत ॥
कच्चिन्मानुषेलोकेतवान्निविद्यतेबहु ८ ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ मातामेकुशलाश्वत्थथाभ्रातातथाह्वहम् ॥ नहिमेकुशलंतातभोजनेबहुलेसदा ९ अंहिसर्पैः
प्रहितःसोममाहर्तुमुत्तमम् ॥ मातुर्दास्यविमोक्षार्थमाहरिष्येतमद्यैव १० मात्राचात्रसमादिष्टेनिषादान्भक्षयेतिह ॥ नचमेतृप्तिरभवद्भक्षयित्वासहस्रशः ११
तस्माद्भक्षंस्त्वमपरंभगवन्प्रदिशस्वमे ॥ यद्बुद्ध्वाऽमृतमाहर्तुंसमर्थःस्यामहंप्रभो १२ ॥ ॥ ॥

भारतभावदीपे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ॥ तस्येति १ । २ । ३ संभावयसंजीवय ४ । ५ । ६ पृष्ठआख्यातवांश्चक्ष्यमाणरीत्या ७ वीर्युष्माकं मातृभ्रात्रपे
क्षयावहुत्वम् ८ भोजनेबहुलेविषयेममकुशलंनहि पूर्णाहारस्याभावात् ९ सोमममृतम् १० । ११ । १२ ॥ ॥

१३ कूर्माग्रजं कूर्मभृतं ज्येष्ठभ्रातरम् १४ । १५ । १६ विभागं करिष्यामीति कीर्तयत्येव न तु कृतवान् १७ । १८ । १९ अंतरेषु चिद्रेषु पतंति अन्योन्यस्य छिद्राणि बहुलीकृत्य नाशहेतुं वैरमुदीपयंतीत्यर्थः २० 'कनिष्ठान् पुत्रवत्पश्येज्ज्येष्ठो भ्राता पितुः समः' इति गुरुशास्त्रेऽलंघनीये शासनेऽनिबद्धानामतिशंकिनां मर्यादाभंगभयेन २१ । २२ । २३ आख्यानात् तत्पर्यमाह एवमिति ।

क्षुत्पिपासाविधातार्थं भक्ष्यमाख्यातुमेभवान् ॥ ॥ कश्यप उवाच ॥ ॥ इदं सरो महापुण्यं देवलोकेऽपि विश्रुतम् १३ यत्र कूर्माग्रजं हस्तीसदाकर्षत्यवाङ्मुखः ॥ तयो जन्मांतरे वैरं संप्रवक्ष्याम्य शेषतः १४ तन्मे तस्त्वं निबोध त्वयत्प्रमाणीचतावुभौ ॥ आसीद्विभावसुर्नाम महर्षिः कोपनो भृशम् १५ भ्राता तस्यानुजश्चासीत्सुप्रतीको महातपाः ॥ सनेच्छति धनं भ्राता सहैकस्थं महामुनिः १६ विभागं कीर्तयत्येव सुप्रतीको हिनित्यशः ॥ अथाब्रवीच्च तं भ्राता सुप्रतीकं विभावसुः १७ विभागं बहवो मोहात्कर्तुमिच्छंति नित्यशः ॥ ततो विभक्तास्त्वन्योऽन्यं धिक्कुप्यन्तेऽर्थमोहिताः १८ ततः स्वार्थं परान्मूढान् पृथग्भूतान् स्वकैर्धनैः ॥ विदित्वा भेदं त्येतान् मित्रा मित्ररूपिणः १९ विदित्वा चापरे भिन्नान् तरेषु पतंत्यथ ॥ भिन्नानामनुलोनाशः क्षिप्रमेव प्रवर्तते २० तस्माद्विभागं भ्रातृणां प्रशंसंति साधवः ॥ गुरुशास्त्रे निबद्धानामन्योन्येनाभिंशं किनाम् २१ नियंतुं न हि शक्यस्त्वं भेदतो धनमिच्छसि ॥ यस्मात्तस्मात्सुप्रतीकहस्ति त्वं समवाप्स्यसि २२ शतस्त्वेवं सुप्रतीको विभावसु मथाब्रवीत् ॥ त्वमप्यंतर्जलचरः कच्छपः संभविष्यसि २३ एवमन्योन्यं शापात्तौ सुप्रतीकविभावसू ॥ गजकच्छपतां प्राप्तावर्थार्थमूढचेतसौ २४ रोषदोषानुपगंगेति र्थं गयो निगतावुभौ ॥ परस्परद्वेषरतौ प्रमाणबलदर्पितौ २५ सरस्यस्मिन् महाकाशौ पूर्ववैरानुसारिणौ ॥ तयोरन्यतरः श्रीमान्समुपैति महागजः २६ यस्य बृंहितशब्देन कूर्मोऽप्यंतर्जलेशयः ॥ उत्थितोऽसौ महाकायः कृत्स्नं विक्षोभयन्सरः २७ यं दृष्ट्वा वेष्टितकरः पतत्येष गजो जलम् ॥ दंतहस्ताग्रलांगूलपादवेगेन वीर्यवान् २८ विक्षोभयंस्ततो नागः सरो बहुरुषाकुलम् ॥ कूर्मोऽप्यभ्युद्यत शिरायुद्धायाभ्येति वीर्यवान् २९ षड्छिद्रतो योजनानि गजस्तद्विगुणायतः ॥ कूर्मस्त्रियोजनोत्सेधो दशयोजनमंडलः ३० तावुभौ युद्धं समतौ परस्परवधैषिणौ ॥ उपयुज्याशु कर्मेदं साधये हितमात्मनः ३१ महाभ्रघ्नसंकाशं तं भुक्ताऽमृतमानय ॥ महागिरिसमप्रख्यं घोररूपं च हस्तिनम् ३२ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा गरुडं सोऽथ मां गल्यमकरोत्तदा ॥ युध्यतः सह देवैस्ते युद्धे भवतु मंगलम् ३३ पूर्णकुंभो द्विजागावो यच्चान्यत्किंचिदुत्तमम् ॥ शुभं स्वस्त्ययनं चापि भविष्यति तवांज ३४ युध्यमानस्य संग्रामे देवैः सार्धं महाबल ॥ ऋचो यजुषि सामानि पवित्राणि हवीषि च ३५ रहस्यानि च सर्वाणि सर्वे वेदाश्च ते बलम् ॥ इत्युक्तो गरुडः पित्रागतस्तं हृदमंतिकात् ३६ अथ शयन्निर्मलजलं नानापक्षिसमाकुलम् ॥ सतस्मृत्वा पितुर्वक्यं भीमवैरिणोऽन्तरिक्षगः ३७ नखेन गजमेकेन कूर्ममेकेन चाक्षिपत् ॥ समुत्पपात चाकाशं तत उच्चैर्विहंगमः ३८

लोभात्तामसीं यो निगच्छतीति भावः २४ । २५ । २६ । २७ आवेष्टितकरः कुंडलीकृतशृङ्गादंडः २८ । २९ । ३० उपयुज्य भुक्त्वा ईहितमीप्सितम् ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ३५ तेषु भयं बलं दास्यंतीति शेषः ३६ । ३७ । ३८

सोऽलंबं सः अलंबं निरालंबं यथा स्यात्तथा गगनमार्गेण तीर्थमक्षणाय मेरुशृंगं क्षेत्रमासाद्य वृक्षानारोढुं ३९ कनककनकाचले स्थिताः शाखिनः ४० । ४१ रौहिवरौ हि णो बटः स्वार्थेन
द्धितः राक्षसवायसादिवत् । 'रौहीरोहितकेऽन्त्यवटपादपयोः पुमान्' इति मेदिनी ४२ । ४३ । ४४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाबदीपे ऊनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ स्पृष्टमात्रेति
१ । २ । ३ । ४ । ५ अतिदैवं देवैरपि कर्तुं मशक्यं ६ गुरुमिति । गुरुशब्दपूर्वाङ्गीकृतिहायसागतावस्माद्गुः आदेरकारश्च पृषोदरादित्वात् गुरुशब्दो निष्पन्न इत्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११ अर्चित्य

सोऽलंबं तीर्थमासाद्य देववृक्षानुपागमत् ॥ तेभीताः समकंपतंतस्य पक्षानिलहताः ३९ ननोभंज्यादितितदा दिव्याः कनकशाखिनः ॥ प्रचलांगान्सतान्दृष्ट्वा मनो
रथफलद्रुमान् ४० अन्यानतुलरूपांगानुपचक्रामखेचरः ॥ कांचनैराजतैश्चैव फलैर्वैदूर्यशाखिनः ॥ सागरांबुपरिक्षिप्तान् भ्राजमानान् महाद्रुमान् ४१ तमुवाच
खगश्चेष्टतरोहिणपादपः ॥ अतिप्रवृद्धः सुमहानापतंतं मनोजवम् ४२ ॥ रौहिण उवाच ॥ येषाममहाशाखाशतयोजनमायता ॥ एतामास्थाय शाखां त्वं खादे
मौगजकच्छपौ ४३ ततोद्गमं पतगसहस्रसेवितं महीधरप्रतिमवपुः प्रकंपयन् ॥ खगोत्तमोद्भुतमभिपत्य वेगवान् बभंजतामविरलपत्रसंचयाम् ४४ इति श्रीमहाभारते
आदिपर्वणि आस्तोकपर्वणि सौपर्णे ऊनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ स्पृष्टमात्रा तु पद्मधांसागरुडेन बलीयसा ॥ अभज्य ततरोः शाखाभग्रां चै
कामधारयत् १ तांभंक्त्वा समहाशाखां समयमानो विलोकयन् ॥ अथात्रलंबतोऽपश्यद्वालखिल्यानधोमुखान् २ ऋपयो ह्यत्रलंबं तेन हन्यामिति तानृषीन् ॥ तपो
रतान् लंघमानान् ब्रह्मर्षीन् भिवीक्ष्य सः ३ हन्यादेतान्संपतंती शाखेत्यथ विचिंत्य सः ॥ नखैर्दृढतरं वीरः संगृह्य गजकच्छपौ ४ सतद्विनाशसंत्रासादभिपत्य खगा
धिपः ॥ शाखामास्येन जग्राह तेषामेवान्ववेक्षया ५ अतिदैवं तु तत्तस्य कर्म दृष्ट्वा महर्षयः ॥ विस्मयोत्कं पटुदयानामचक्रुर्महाखगे ६ गुरुभारं समासाद्योद्धीन एष
विहंगमः ॥ गरुडस्तु खगश्चेष्टस्तस्मात्पन्नगभोजनः ७ ततः शनैः पर्यपतत्पक्षैः शैलान् प्रकंपयन् ॥ एवं सोऽभ्यपतद्देशान् बहून्सगजकच्छपः ८ दयार्थे वालखिल्या
नानंचस्थानमविंदत ॥ सगत्वा पर्वतश्रेष्ठं गंधमादनमंजसा ९ ददर्श कश्यपं तत्र पितरं तपसि स्थितम् ॥ ददर्श तं पिता चापि दिव्यरूपं विहंगमम् १० तेजोवीर्यबलो
पेतं मनोमारुतं रहसम् ॥ शैलशृंगप्रतीकां ब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ११ अर्चित्य मनोभ्येयं सर्वभूतभयंकरम् ॥ महावीर्यधरं रौद्रं साक्षादग्निमिवोद्यतम् १२ अप्रधृष्य
मजेयं च देवदानवराक्षसैः ॥ भेत्तारंगिरि शृंगानां समुद्रजलशोषणम् १३ लोकसंलोडनं धोरंकृतांतं समदर्शनम् ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य भगवान् कश्यपस्तदा ॥ विदित्वा
चास्य संकल्पमिदं वचनमब्रवीत् १४ ॥ कश्यप उवाच ॥ पुत्रमासाह संकर्षिर्मासद्यौ लप्स्यसे व्यथाम् ॥ मात्वां दहेयुः संकुद्धा वालखिल्या मरीचिपाः १५
॥ सौतिरुवाच ॥ ततः प्रसादयामास कश्यपः पुत्रकारणात् ॥ वालखिल्यान् महाभागांस्तपसाहतकल्मषान् १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मदुताकारत्वात् अनभिध्येयं क्रूरमूर्तित्वात् तदेवाह सर्वेति १२ । १३ । १४ वालखिल्यानामतः मरीचिपाः सूर्यमरीचीने वपीत्वा नृप्यंति । असौ वा आदित्यो देवमधुर इत्यादिना छांदोग्यप्रसिद्धम्
धुविद्याविद इत्यर्थः १५ शाखां मुक्त्वा गिरिं समभ्ययुरितिसंबंधः १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१७ । १८ शाखायामुखस्थयाव्याक्षिप्तं विकलं वदन् वचनक्रियायस्य स तथा अव्यक्तवर्णयथास्यात्तथाऽपृच्छदित्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ गजकच्छपयोः परिमाणमुक्तं शाखायास्तद्वाह नतामिति । परिणहेत्परितोवध्रीयात्वेष्टयेत् वध्री एकतंतुकाचर्मरज्जुः शतचर्मैकेन गोचर्मणा कृतयारज्ज्वा आक्रांता भूर्गोचर्ममात्रा इयंतु शतगोचर्मरज्ज्वाप्यनाक्रमणीयेत्यतिपुष्टत्वमुक्तं शाखायाः २३ । २४ । २५

आदि २१

अ०

॥ ३० ॥

॥ कश्यप उवाच ॥ प्रजाहितार्थमारंभो गरुडस्य तपोधनाः ॥ चिकीर्षन्ति महत्कर्म तदनुज्ञातुमर्हथ १७ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्ता भगवता मुनयस्ते समभ्ययुः ॥ मुक्त्वा शाखां गिरिं पुण्यं हिमवंतं तपोऽर्थिनः १८ ततस्तेष्वपयातेषु पितरं विनतासुतः ॥ शाखा व्याक्षिप्तवदनः पर्यपृच्छ तं कश्यपम् १९ भगवन् क्व विमुचामित रोः शाखामिमामहम् ॥ वर्जितं मानुषैर्देशमाख्यातु भगवान्मम २० ततो निःपुरुषं शैलं हिमसंरुद्धकंदरम् ॥ अगम्य मनसाप्यन्यैस्तस्याचख्यौ सकश्यपः २१ तं पर्वतं महाकुक्षिमुद्दिश्य समहाखगः ॥ जवेनाभ्यपतत्तार्क्ष्यः स शाखा गजकच्छपः २२ नतां वध्री परिणहेच्छ तं चर्ममहातनुम् ॥ शाखिनो महतीं शाखां यां प्रगृह्य ययौ खगः २३ स ततः शतसाहस्रं योजनांतरमागतः ॥ कालेन नातिमहागरुडः पतंगेश्वरः २४ स तं गत्वा क्षणेनैव पर्वतं वचनात्पितुः ॥ अमुं च नमहतीं शाखां सस्वनंतं त्रखेचरः २५ पक्षानिलहतश्चास्य प्राकंपत स शैलराट् ॥ सुमोच पुष्पवर्षं च समागलितपादपः २६ शृंगाणि च व्यशीर्यत गिरेस्तस्य समंततः ॥ मणि कांचनचित्राणि शोभयन्ति महागिरिम् २७ शाखिनो बहवश्चापि शाखाऽभिहतास्तथा ॥ कांचनैः कुसुमैर्भाति विद्युत्स्वंत इवांबुदाः २८ ते हेमविकचाभूमौ युताः पर्वतधातुभिः ॥ व्यराजञ्छाखिनस्तत्र सूर्यांशुप्रतिरञ्जिताः २९ ततस्तस्य गिरेः शृंगमास्थाय स खगोत्तमः ॥ भक्षयामास गरुडस्तावुभौ गजकच्छपौ ३० तावुभौ भक्षयित्वा तु सताक्ष्यः कूर्मकुंजरौ ॥ ततः पर्वतकूटाग्रादुत्पपात महाजवः ३१ प्रावर्त्तताथ देवानामुत्पाताभयशंसिनः ॥ इंद्रस्य वज्रं दयितं प्रज्वालभयात्ततः ३२ स धूमान्यपतत्सांचिर्दिवोल्कानभसश्च्युता ॥ तथा वसुनां रुद्राणामादित्यानां च सर्वशः ३३ साध्यानां मरुतांचैव ये चान्ये देवतागणाः ॥ स्वं स्वं प्रहरणं तेषां परस्परमुपाद्रवत् ३४ अभूतपूर्वं संग्रामे तदा देवासुरेऽपि च ॥ ववुर्वाताः सनिर्घाताः पेतुरुल्काः सहस्रशः ३५ निरभ्रमेव चाकाशं प्रजगर्ज महास्वनम् ॥ देवानामपि यो देवः सोऽप्यवर्षत शोणितम् ३६ मम्लुर्माल्यानि देवानां नेशु स्तेजांसि चैव हि ॥ उत्पातमेघारौद्राश्च ववृषुः शोणितं बहु ३७ रजांसि मुकुटान्येषामुत्थितानि व्यधर्षयन् ॥ ततस्त्राससमुद्भिन्नः सह देवैः शतक्रतुः ॥ उत्पातान्दारुणान्पश्यन् त्रित्युवाच बृहस्पतिम् ३८ ॥ इंद्र उवाच ॥ किमर्थं भगवन् घोरान् उत्पाताः सहसोत्थिताः ॥ न च शत्रुं प्रपश्यामि युधियोनः प्रधर्षयेत् ३९ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ तवापराधाद्देवेंद्र प्रमादाच्च शतक्रतो ॥ तपसा बालखिल्यानां महर्षीणां महात्मनाम् ४०

२६ । २७ । २८ हेमविकचाः हेमवदुज्ज्वलाः २९ । ३० । ३१ । ३२ सधूमेति दिवा अग्नि ३३ अभूतपूर्वयथास्यात्तथापाद्रवत् प्रहरणमायुधं जात्यभिप्रायेणैकवचनं ३४ सनिर्घाता अशनिनिर्घात संहिताः उल्काः बन्धिर्विस्फुल्लिगसंघाः ३५ देवानां देवः परंजयः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ अपराधाद्बालखिल्यावमानात् प्रमादात्स्वबलदर्पेणानवधानात् ४०

॥ ४४ ॥

४१ असाध्यमन्येषांसाधयेत् ४२। ४३। ४४। ४५। कवचानिभ्रातुमयानिकंठादिनाभित्राणानि ४६ चर्माणिचर्ममयानिहस्तावापोर्ध्वमुखीप्रभृतीनि भानुमंतिदीप्तिमंति ४७। ४८ स्वदेहरूपा
णिस्वदेहानुरूपानि ४९। ५० ज्वलनवत्समिद्धैर्दीप्यमानैर्वपुभिः प्रकाशिनः ५१ विगलितमिवाकस्मादागतमिव ५२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

कश्यपस्यमुनेः पुत्रोविनतायाश्चखेचरः ॥ हर्तुसोममभिप्रासोबलवान्कामरूपधृक् ४१ समर्थोबलिनंश्रेष्ठोहर्तुसोमंविहंगमः ॥ सर्वसंभावयाभ्यस्मिन्नसाध्यमपि
साधयेत् ४२ ॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वैतद्वचनंशक्रः प्रोवाचामृतरक्षिणः ॥ महावीर्यबलः पक्षीहर्तुसोममिहोद्यतः ४३ युष्मान्संबोधयाम्येषयथानसहोद्वलात् ॥
अतुलंहिवलंतस्यबृहस्पतिरुवाचह ४४ तच्छ्रुत्वाविबुधावाक्यंविस्मितायत्नमास्थिताः ॥ परिवार्यामृतंतस्थुर्वज्रोचेन्द्रः प्रतापवान् ४५ धारयंतोविचित्राणि
कांचनानिमनस्विनः ॥ कवचानिमहार्हाणिवैदूर्यविकृतानिच ४६ चर्माण्यपिचगात्रेषुभानुमंतिदृढानिच ॥ विविधानिचशस्त्राणिघोररूपाण्यनेकशः ४७ शि
ततीक्ष्णाग्रधाराणिसमुद्यम्यसुरोत्तमाः ॥ सविस्फुलिंगज्वालानिसधूमानिचसर्वशः ४८ चक्राणिपरिधांश्चैवत्रिशूलानिपरश्वधान् ॥ शक्तीश्चविधास्तीक्ष्णाः
करवालांश्चनिर्मलान् ॥ स्वदेहरूपाण्यादायगदाश्चोग्रप्रदर्शनाः ४९ तैः शस्त्रैर्भानुमद्विस्तेदिव्याभरणभूषिताः ॥ भानुमंतःसुरगणास्तस्थुर्विगतकल्मषाः ५०
अनुपमबलवीर्यतेजसोधृतमनसःपरिरक्षणेऽमृतस्य ॥ असुरपुरविदारणाःसुराज्वलनसमिद्धवपुः प्रकाशिनः ५१ इतिसमरवरंसुराःस्थितास्तेपरिघसहस्रशतैःसमा
कुलम् ॥ विगलितमिवचांबरांतरंतपनमरीचिविकाशितंबभासे ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥
शौनकउवाच ॥ कोऽपराधोमहेंद्रस्यकः प्रमादश्चसूतज ॥ तपसावालखिल्यानांसंभृतोगरुडः कथम् १ कश्यपस्यद्विजातेश्वकथं वैपक्षिरादसुतः ॥ अभूद्यः सर्वभृ
तानामवध्यश्चाभवत्कथम् २ कथंचकामचारीसकामवीर्यश्चखेचरः ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंपुराणेयदिपठ्यते ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ विषयोऽयंपुराणस्य यन्मात्वं
परिपृच्छसि ॥ शृणुमेवदतः सर्वमेतत्संक्षेपतोद्विज ४ यजतः पुत्रकामस्यकश्यपस्यप्रजापतेः ॥ साहाय्यमृषयोदेवागंधर्वाश्चदुःकिल ५ तत्रेध्मानयनेश्वरोनियु
क्तः कश्यपेनह ॥ मुनयोवालखिल्याश्चयेचान्येदेवतागणाः ६ शक्रस्तुवीर्यसदृशमिध्मभारंगिरिप्रभम् ॥ समुद्यम्यानयामासनातिकृच्छ्रादिवप्रभुः ७ अथापश्य
दृषीन्ह्रस्वानंगुष्ठोदरवर्ष्मणः ॥ पलाशवार्तिकामेकांवहतः संहतान्पथि ८ प्रलीनान्स्वेष्विवांगेषुनिराहारान्स्तपोधनान् ॥ क्लिश्यमानान्मंदबलान्गोष्पदेसंभृतो
दके ९ तान्सर्वान्विस्मयाविष्टोवीर्योन्मत्तः पुरंदरः ॥ अवहस्याभ्यगाच्छीघ्रंलंघयित्वाऽवमन्यच १० तेऽथरोषसमाविष्टाः सुभृशंजातमन्यवः ॥ आरोभिरेमहत्कर्म
तदाशक्रभयंकरम् ११ जुहुवुस्तेसुतपसोविधिवज्जातवेदसम् ॥ मंत्रैरुवाचचैर्विप्रायेनकामेनतच्छृणु १२

कोपराधइति १। २। ३। ४ यजतोयजमानस्य वर्त्तमानसामीप्येवर्तमानवन्निर्देशः यियज्ञमानस्येत्यर्थः ५ इध्मान्यप्रिसमिधनार्थाः समिधः ६ अंगुष्ठोदरप्रमाणं वर्ष्मशरीरं येषां तान् वार्तिकानि
दीर्घाणि संहतान् एकीभूतान् ८ स्वेष्वंगेषु प्रलीनानि वातिकृशानित्यर्थः क्लिश्यमानानिति गोष्पदमात्रेऽपि जलेपजनेनेत्यर्थः ९ १० जातमन्यवोदीनाः । मन्युर्दैन्येकतौ कृषिः इतिकोशः ११ । १२

यावदिच्छतंवीर्यगतिश्चयस्येतिकामवीर्यःकागमश्च १३ दारुणःइंद्रप्रत्येव १४ । १५ कर्मसिद्धिमपृच्छत सिद्धवःकर्मस्यपृच्छदित्यर्थः १६ एवमस्तुसिद्धमस्तु १७ । १८ । १९ पतत्रीणां पक्षिणां । पतेरन्नइत्यौणादिकिन्नप्रत्ययांतोऽयं 'विविष्करपतत्रयः'इत्यमरः २० । २१ । २२ । २३ । २४ पुंसवनेऋतुकाले २५ । २६ । २७ । २८ कारयिष्यतइतिस्वार्थेणिच्

कामवीर्यःकामगमोदेवराजभयप्रदः ॥ इंद्रोऽन्यःसर्वदेवानांभवेदितियतव्रताः १३ इंद्राच्छतगुणःशौर्येवीर्येचैवमनोजवः ॥ तपसोनःफलेनाद्यदारुणःसंभवत्वि
ति १४ तद्बुद्धाभृशसंतप्तोदेवराजःशतक्रतुः ॥ जगामशरणंतत्रकश्यपंसंशितव्रतम् १५ तच्छ्रुत्वादेवराजस्यकश्यपोऽथप्रजापतिः ॥ वालखिल्यानुपागम्यकर्मसि
द्धिमपृच्छत १६ एवमस्त्वितितंचापिप्रत्यूचुःसत्यवादिनः ॥ तान्कश्यपउवाचेदंसांत्वपूर्वप्रजापतिः १७ अयमिंद्रस्त्रिभुवनेनियोगाद्ब्रह्मणःकृतः ॥ इंद्रार्थेच
भवंतोऽपियत्नवंतस्तपोधनाः १८ नमिथ्याब्रह्मणोवाक्यंकर्तुमर्हथसत्तमाः ॥ भवतांहिनमिथ्याऽयंसंकल्पोवैचिकीर्षितः १९ भवत्वेषपतत्रीणामिंद्रोऽतिबलस
त्त्ववान् ॥ प्रसादःक्रियतामस्यदेवराजस्ययाचतः २० एवमुक्ताःकश्यपेनवालखिल्यास्तपोधनाः ॥ प्रत्यूचुरभिसंपूज्यमुनिश्रेष्ठप्रजापतिम् २१ ॥ वालखिल्या
ऊचुः ॥ ॥ इंद्रार्थोऽयंसमारंभःसर्वेषांनःप्रजापते ॥ अपत्यार्थसमारंभोभवतश्चायमीप्सितः २२ तदिदंसफलंकर्मत्वयैवप्रतिगृह्यताम् ॥ तथाचैवंविधत्स्वात्रय
थाश्रेयोऽनुपश्यसि २३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुदेवीदाक्षानीशुभा ॥ विनतानामकल्याणीपुत्रकामायशस्विनी २४ तपस्तप्त्वाव्रतपरास्ना
तापुंसवनेशुचिः ॥ उपचक्रामभर्तारंतामुवाचाथकश्यपः २५ आरंभःसफलोदेविभवितायस्त्वयेप्सितः ॥ जनयिष्यसिपुत्रौद्वौवीरौत्रिभुवनेश्वरौ २६ तपसावाल
खिल्यानांममसंकल्पजौतथा ॥ भविष्यतोमहाभागौपुत्रौत्रैलोक्यपूजितौ २७ उवाचचैनांभगवान्कश्यपःपुनरेवह ॥ धार्यतामप्रमादेनगर्भोऽयंसुमहोदयः २८
एतौसर्वपतत्रीणामिंद्रत्वंकारयिष्यतः ॥ लोकसंभावितौवीरौकामरूपौविहंगमौ २९ शतक्रतुमथोवाचप्रोयमाणःप्रजापतिः ॥ त्वत्सहायौमहावीर्यौभ्रातरौतेभवि
ष्यतः ३० नैताभ्यांभवितादोषःसकाशात्तेपुरंदर ॥ व्येतुतेशक्रसंतापस्त्वमेवैन्द्रोभविष्यसि ३१ नचाप्येवंत्वयाभूयःक्षेप्तव्याब्रह्मवादिनः ॥ नचावमान्यादर्पात्तेवा
ग्वज्राभृशकोपनाः ३२ एवमुक्तोजगामेन्द्रोनिर्विशंकस्त्रिविष्टपम् ॥ विनताचापिसिद्धार्थाबभूवमुदितातथा ३३ जनयामासपुत्रौद्वावरुणंगरुडंतथा ॥ विकलां
गोऽरुणस्तत्रभास्करस्यपुरःसरः ३४ पतत्रीणांचगरुडमिंद्रत्वेनाऽभ्यर्षिचत ॥ तस्यैतत्कर्मसुमहच्छ्रूयतांभृगुनंदन ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिआ
स्तीकपर्वणि सौपर्वणे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ ततस्तस्मिन्द्भिजश्रेष्ठसमुदीर्णेतथाविधे ॥ गरुडःपक्षिरादतूर्णसंप्राप्तोविबुधान्प्रति १

रामोराज्यमचीकरदितिवत् २९ । ३० । ३१ दर्पात्तेत्वया ३२ । ३३ । ३४ गरुडंइंद्रत्वे नानरःहिरण्यगर्भः अभ्यर्षिचत गरुडंइंद्रत्वेनाभ्यर्षिच्यतेतिपाठेहिरण्यगर्भेणेतिशेषः ३५ ॥ इतिआदि
पर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ततइति । तस्मिन्देवानांकेतथाविधेनानायुधाद्युक्ते समुदीर्णेतग्रामायाद्व्रतेसति १ ॥ ॥ ॥

ततस्तेषां पष्ठमर्थतमिः २ भौमनः विश्वकर्मा ३ विनिहतो मृतकल्पः कृतः ४ । ५ । ६ संलोडयामास आकुलीचकार ७ । ८ अपोवाह अपसारितवान् ९ । १० अंतरिक्षस्थं गरुडमिति शेषः
५१ । १२ । १३ व्यक्तिपदविशेषेण क्षिप्तवान् १४ । १५ । १६ । १७ अश्वक्रंदादयो नवयक्षाः १८ । १९ । २० । २१ अतएव उत्क्रांतजीवितान् कृत्वेत्याह २२ । २३ नवत्याः नवतीः

तं दृष्ट्वाऽतिबलं चैव प्राकम्पन्त सुरास्ततः ॥ परस्परं च प्रत्यघ्नन् सर्वप्रहरणान्युत २ तत्र चासीदमेयात्मा विद्युदग्निसमप्रभः ॥ भौमनः सुमहावीर्यः सोमस्य परिरक्षिता ३
सतेन पतगेन्द्रेण पक्षतुंडनखक्षतः ॥ मुहूर्तम तुलं युद्धं कृत्वा विनिहतो युधि ४ रजश्चोद्भूय सुमहत्पक्षवातेन खेचरः ॥ कृत्वा लोकां निरालोकां स्तेनदेवानवाकिरत् ५
तेनावकीर्णं रजसा देवामोहमुपागमन् ॥ न चैवं ददृशुश्छन्नारजसाऽमृतारक्षिणः ६ एवं संलोडयामास गरुडस्त्रिदिवालयम् ॥ पक्षतुंडप्रहारैस्तु देवान्सविददारह ७
ततो देवः सहस्राक्षस्तूर्णवायुमचोदयत् ॥ विक्षिपे मां रजोवृष्टिं तवेदं कर्म मारुत ८ अथवायुरपोवाहतद्रजस्तरसाबली ॥ ततो वितिमिरजाते देवाः शकुनिमार्दयन् ९
ननादोच्चैः सबलवान् महामेघइवाम्बरे ॥ वध्यमानः सुरगणैः सर्वभूतानि भीषयन् १० उत्पपात महावीर्यः पक्षिराट् परवीरहा ॥ समुत्पत्यां तरिक्षस्थं देवानामुपरि
स्थितम् ११ वर्षिणो विबुधाः सर्वे नानाशस्त्रैरवाकिरन् ॥ पट्टिशैः परिधैः शूलैर्गदाभिश्च सवासवाः १२ क्षुरपैर्ज्वलितैश्चापि चक्रेरादित्यरूपिभिः ॥ नानाशस्त्रविस्मै
स्तैर्वध्यमानः समंततः १३ कुर्वन् सुतुमुलं युद्धं पक्षिराण्यव्यकंपत ॥ निर्दहन्निवचाकाशे वै न ते यः प्रतापवान् ॥ पक्षाभ्यामुत्साचैव समं तादृक्षि पत्सुरान् १४ ते
विक्षिप्तास्ततो देवा दुष्टबुर्गरुडादिताः ॥ नखतुंडक्षताश्चैव सुसुबुः शोणितं बहु १५ साध्याः प्रार्च्य संगंधर्वावसवो दक्षिणां दिशम् ॥ प्रजग्मुः सहितारुद्राः पतंगेन्द्रप्र
धर्षिताः १६ दिशं प्रतीचीमादित्यानासत्यावुत्तरां दिशम् ॥ मुहुर्मुहुः प्रेक्षमाणा युद्धमाना महौजसः १७ अश्वक्रन्देन वीरेण रेणुकेन च पक्षिराट् ॥ क्रथनेन च शूरेण
तपनेन च खेचरः १८ उलूकश्च सनाभ्यां च निमेषेण च पक्षिराट् ॥ प्ररुजेन च संग्रामं चकार पुलिने न च १९ तान् पक्षनखतुंडाग्रैरभिनद्धिनतासुतः ॥ युगांतकाले
संकुद्धः पिनाकीव परंतप २० महाबलामहोत्साहास्तेन ते बहुधा क्षताः ॥ रेजुरभ्रघनप्रख्यारुधिरौघप्रवर्षिणः २१ तान् कृत्वा पतंगश्रेष्ठः सर्वानुत्क्रांतजीवितान् ॥
अतिक्रांतोऽमृतस्यार्थं सर्वतोऽग्निमपश्यत् २२ आवृण्वानं महाज्वालमर्चिर्भिः सर्वतोऽम्बरम् ॥ दहंतमिव तीक्ष्णां शुचं दवायुसमीरितम् २३ ततो नवत्या नवतीर्मुखा
नां कृत्वा महात्मा गरुडस्तपस्वी ॥ नदीः समापीय मुखैस्ततस्तैः सुशीघ्रमागम्य पुनर्जवेन २४ ज्वलंतमग्निं तममित्रतापनः समास्तरत्पत्ररथो नदीभिः ॥ ततः प्रचक्रे
वपुरन्यदल्पं प्रवेष्टु कामोऽग्निमभिप्रशाम्य २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकप० सौपर्णे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥

शताधिकाष्टमाहस्त्री नवतीरिति बहुवचनात्साप्यनेकगुणा ततश्चान्तैर्मुखैरित्यर्थः नवत्यो नवतीरिति पाठेऽस्ति माडभावार्थः २४ समास्तरत् आच्छादितवान् शामितवान् अग्निमभिप्रशाम्य प्रवेष्टु
कामः सोमसमीपमिति शेषः २५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥

जांबूनदमयइति । प्रविवेशचक्रमित्युत्तरणान्वयः १ चक्रयंत्रं क्षुरपर्यंतं समंततः कदंबमुकुलवत्क्षुरसहस्रयुतं चक्रवद्वेगेन ब्रह्ममाणं यत्र प्रविष्टो मशकोऽपि सहस्रधा छिद्यते परिभ्रमंतमिति पुंस्त्वमार्थः अयस्मयं लोहमयं अयस्मयादीनि छेदसीति मत्वमार्थम् २ । ३ अराः चक्रस्य नाभिनेम्योः संभेदकाष्ठा नितेषामंतरेण मध्यतः अंगं संक्षिप्याणुतरं कृत्वा ४ । ५ । ६ । ७ । ८ तयोः अंगे देहौ आच्छिनत्वा

॥ सौतिस्वाच ॥ जांबूनदमयो भूत्वामरीचिनिकरोज्ज्वलः ॥ प्रविवेश बलात्पक्षीवारिवेग इवार्णवम् १ सचक्रं क्षुरपर्यंतं मपश्यदमृतांतिके ॥ परिभ्रमंतमनिशं तीक्ष्णधारमयस्मयम् २ ज्वलनार्कप्रभं घोरं छेदं न सोमहारिणाम् ॥ घोररूढं तदत्यर्थं यंत्रं देवैः सुनिर्मितम् ३ तस्यांतरं सदृष्ट्वैव पर्यवर्त्तत खेचरः ॥ अरांतरेणाभ्यपतत्संक्षिप्यांगक्षणेन ह ४ अधश्चक्रस्य चैवात्र दीप्तानलसमद्युती ॥ विद्युज्जिह्वौ महावीर्यौ दीप्तास्यौ दीप्तलोचनौ ५ चक्षुर्विषौ महाघोरौ नित्यं कुहौ तरस्विनौ ॥ रक्षार्थमेवामृतस्य ददर्श भुजगोत्तमौ ६ सदा संरब्धनयनौ सदा चानिभिपेक्षणौ ॥ तयोरेकोऽपि यं पश्येत्स तूष्णैर्मम साद्रवे ७ तयोश्च श्वं पिरजसा सुपर्णः सहसाऽऽवृणोत् ॥ ताम्यामदृष्टरूपोऽसौ सर्वतः समताडयत् ८ तयोर्ग्रेसमाक्रम्य वै न ते योऽन्तरिक्षगः ॥ आच्छिनत्तरसामध्ये सोममभ्यद्रवत्ततः ९ समुत्पाट्यामृतं तत्र वै न ते यस्ततो बली ॥ उत्पपात जवेनैव यंत्रमुन्मथ्य वीर्यवान् १० अपीत्वैवामृतं पक्षीपरिगृह्या शुनिःसृतः ॥ आगच्छदपरिश्रान्त आवार्यार्कप्रभांततः ११ विष्णुना च तदाऽऽकाशे वै न ते यः समेयिवान् ॥ तस्य नारायणस्तुष्टस्तेनालौल्येन कर्मणा १२ तमुवाचाव्ययो देवो वरदोऽस्मीति खेचरम् ॥ सवत्रेतव तिष्ठेयमुपुरीत्यंतरिक्षगः १३ उवाच चैनं भूयोऽपि नारायणमिदं वचः ॥ अजरश्चामरश्चस्याममृतेन विनाऽप्यहम् १४ एवमस्त्वितितं विष्णुस्वाच विनता सुतम् ॥ प्रतिगृह्य वरौ तौ च गरुडो विष्णुमब्रवीत् १५ भवतेऽपि वरं दद्यां तृणोतु भगवानपि ॥ तं वत्रेवाहनं विष्णुर्गुरुमंतं महाबलम् १६ ध्वजं च चक्रे भगवानुपरिस्थास्य सीतितम् ॥ एवमस्त्वितितं देवमुक्त्वानारायणं खगः १७ वज्राजतरसावेगाद्रायुं स्पर्धन्महाजवः ॥ तंत्रजंतं खगश्चेष्टं वज्रेणैन्द्रोऽभ्यताडयत् १८ हरंतममृतं रोषाद्गरुडं पक्षिणां वरम् ॥ तमुवाचेन्द्रमाक्रंदे गरुडः पततां वरः १९ प्रहसन् श्लक्ष्णया वाचा तथा वज्रसमाहतः ॥ ऋषेर्मानं करिष्यामि वज्रं यस्यास्थि संभवम् २० वज्रस्य च करिष्यामि तवैव च शतक्रतो ॥ एतत्पत्रं त्यजाम्येकं यस्यां तं नो पलप्स्यसे २१ न च वज्रनिपातेन रुजामेऽस्तीह काचन ॥ एवमुक्ता ततः पत्रमुत्ससर्ज सपक्षिराद २२ तदुत्सृष्टमभिप्रेक्ष्य तस्य पर्णमनुत्तमम् ॥ हृष्टानि सर्वभूतानि नाम च कुर्गुरुमतः २३ सुरूपं पत्रमालक्ष्य सुपर्णोऽयं भवत्विति ॥ तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं सहस्राक्षः पुरंदरः ॥ खगो महदिदं भूतमिति मत्वाऽभ्यभाषत २४ ॥ शक्र उवाच ॥ बलं विज्ञातुमिच्छामि ते परमनुत्तमम् ॥ सख्यं चानंतमिच्छामित्वया सह खगोत्तम २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

खंडशः कृतवान् ९ यंत्रमुन्मथ्य अमृतकुंभं समुत्पाट्या उत्पपातयेत्यन्वयः १० आवार्य बारयित्वा तिरस्कृत्येत्यर्थः ११ समेयिवान् संगतः अलौल्येनाभूत्तपानलोभराहित्येन १२ उपरिध्वजे इत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ स्पर्धावानिवाचरतीति स्पर्धन् वायुं जेतुमिच्छन्नित्यर्थः १८ आक्रंदे कलकले १९ ऋषेः दधीचेः २० पत्रं पक्षं २१ । २२ । २३ सुपर्णशब्दनिर्वक्ति सुरूपमिति २४ । २५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादिपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

सख्यमिति १. कामस्वेच्छया बलशारीरसामर्थ्यं गुणोबुद्धिसामर्थ्यज्ञानौदार्यादि २ निमित्तेरणमौशत्रोःपुरस्तादात्मस्तवोऽपि कर्तव्यइतिभावः ३ । ४ संपिडितान् एकीकृतान् संपीडितानित्यपपातः
स्थाणुस्थावरं ५ किरीटीन्द्रः सर्वलोकहितःसर्पेभ्योऽमृतंदातुमनिच्छत्वात् ६ । ७ नकार्यमिति । विष्णुनाऽमृतंविनाप्यमरत्वस्यदत्तत्वात् ८ किंचित्कारणंमातुर्दास्यविमोक्षरूपमितिभावः समादातुंपातुं
नहिममकश्चिदेवेभ्यआप्तोऽस्तीतिभावः ९ । १० । ११ उपधिकृतंछलकृतं दास्यमितिपाठेनिमित्ततोऽरुणशापात् १२ ईशःसमर्थःअर्थातांअन्यस्मै

॥ गरुडउवाच ॥ सख्यंमेऽस्तुत्वयादेवयथेच्छसिपुरंदर ॥ बलंतुममजानीहिमहच्चासह्यमेवच १ कामनैतत्प्रशंसंतिसंतःस्वबलसंस्तवम् ॥ गुणसंकीर्तनंचापि
स्वयमेवशतक्रतो २ सखेतिकृत्वातुसखेष्टोवक्ष्याम्यहंत्वया ॥ नह्यात्मस्तवसंयुक्तंक्वचन्यमनिमित्ततः ३ सपर्वतवनामुर्वीससागरजलामिमाम् ॥ वहेपक्षेणवैश
क्रत्वामप्यत्रावलंबिनम् ४ सर्वान्संपिडितान्वापिलोकान्सस्थाणुजंगमान् ॥ वहेयमपरिश्रांतोविद्धीदंमेमहद्वलम् ५ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तवचनंवीरंकिरीटीश्रीम
तांवरः ॥ आहशौनकदेवेंद्रःसर्वलोकहितःप्रभुः ६ एवमेवयथाऽऽत्थत्वंसर्वसंभाव्यतेत्वयि ॥ संगृह्यतामिदानीमेसख्यमत्यंतमुत्तमम् ७ नकार्यमिदिसोमेनममसोमः
प्रदीयताम् ॥ अस्मांस्तेहिप्रबाधेयुर्येभ्योदद्याद्भवानिमम् ८ ॥ गरुडउवाच ॥ किंचित्कारणमुद्दिश्यसोमोऽयंनीयतेमया ॥ नदास्यामिसमादातुंसोमंकस्मैचि
दप्यहम् ९ यत्रेवंतुसहस्राक्षनिक्षिपेयमहंसख्यम् ॥ त्वमादायततस्तूर्णहरेथास्त्रिदिवेश्वर १० ॥ शक्रउवाच ॥ वाक्येनानेनतुष्टोऽहंयत्त्वयोक्तमिहांडज ॥ यमि
च्छसिर्वरंमत्तस्तंगृहाणखगोतम ११ ॥ सौतिरुवाच ॥ इत्युक्तःप्रत्युवाचेदंकद्रुपुत्राननुस्मरन् ॥ स्मृत्वाचैवोपधिकृतंमातुर्दास्यनिमित्ततः १२ ईशोऽहमपिसर्व
स्यकरिष्यामितुतेऽर्थाताम् ॥ भवेयुर्भुजगाःशक्रममभक्ष्यामहाबलाः १३ तथेत्युक्ताऽन्वगच्छत्तंततोदानवसूदनः ॥ देवदेवंमहात्मानंयोगिनामीश्वरंहरिम् १४
सचान्वमोदत्तंचार्थयथोक्तंगरुडेनवै ॥ इदंभूयोवचःप्राहभगवांस्त्रिदशेश्वरः १५ हरिष्यामिविनिक्षिप्तंसोममित्यनुभाष्यतम् ॥ आजगामततस्तूर्णसुपर्णोमातुरं
तिकम् १६ अथसर्पानुवाचेदंसर्वान्परमहृष्टवत् ॥ इदमानीतममृतंनिक्षेप्यामिकुशेषुवः १७ स्नातामंगलसंयुक्तास्ततःप्राश्रीतपन्नगाः ॥ भवद्भिरिदमासी
नैर्यदुक्तंतद्वचस्तदा १८ अदासीचैवमातेयमद्यप्रभृतिचास्तुमे ॥ यथोक्तंभवतामेतद्वचोमेप्रतिपादितम् १९ ततःस्नातुंगताः सर्पाःप्रत्युक्ताततथेत्युत ॥ शक्रो
ऽप्यमृतमाक्षिप्यजगामत्रिदिवंपुनः २० अथागतास्तमुद्देशंसर्पाःसोमार्थिनस्तदा ॥ स्नाताश्वकृतजप्याश्चप्रहृष्टाःकृतमंगलाः २१ यत्रैतदमृतंचापिस्थापितं
कुशसंस्तरे ॥ तद्विज्ञायहृतंसर्पाःप्रतिमायाकृतंचतत् २२ सोमस्थानमिदंचेतिदर्भांस्तेललिहस्तदा ॥ ततोद्विधाकृताजिह्वाःसर्पाणांतेनकर्मणा २३ ॥

अमृतंनदेयमित्यर्थेऽमृतां १३ तंगरुडंतथेत्युक्तवाहरिमन्त्रगच्छदनुसृतवात् स्त्रोक्तिनिर्वाहार्थमितिभावः १४ । १५ विनिक्षिप्तंत्वयेतिशेषः अनुभाष्यहेगरुडेतिसंबोध्य १६ इदंयुष्माकममृतंनतुमम
कुशेषुनिक्षेप्यामिमृद्धीतेतिभावः १७ । १८ भवतांभवद्भिः भेदमया १९ । २० । २१ प्रतिमायाकृतं मायाकृतंयथादास्यंतयाऽमृतदानमपीतरेणकृतमित्यर्थः । २२ । २३ ॥

पवित्रममृतं विद्यते ये पुते पवित्रिणः हृतं देवलोकादाहृतं सर्पसमीपे २४ । २५ 'पदं महत्प्राप्तुमिच्छुर्नीचो नीचतरं व्रजेत् । अमृतमेप्सवो याता भुजंगास्ताक्षर्यं भक्ष्यतां' । रत्नगर्भस्तु । 'विप्रस्यावज्ञया शक्रो मातुः सर्पा विपद्गताः । सुपर्णस्तदभयः प्रीत्या हरेरप्युपरि स्थितः' २६ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भा० चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ भुजंगमानामिति । भुजंगमानां मात्राशापो दत्तस्तस्य कारणं अवज्ञायामातुराज्ञा

अभवंश्चासृत् स्पर्शाद्दर्भास्तेऽथ पवित्रिणः ॥ एव तदमृतं तेन हृतमाहृतमेव च ॥ द्विजिह्वाश्च कृताः सर्पां गरुडेन महात्मना २४ ततः सुपर्णः परमप्रहर्षवान्विहृत्य
मात्रासहत्तत्रकानने ॥ भुजंगभक्षः परमार्चितः खगैरहीनकीर्तिर्विनेता मनंदयत् २५ इमां कथां यः शृणुयान्नरः सदा पठेत् तवा द्विजगणमुख्यसंसदि ॥ असंशयं त्रिदिव
मियात्स पुण्यभाङ्गमहात्मनः पतंगपतेः प्रकीर्तनात् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सौपर्णे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ॥
॥ शौनक उवाच ॥ भुजंगमानां शापस्य मात्राचैव सुतेन च ॥ विनतायास्त्वया प्रोक्तं कारणं सुत नंदन १ वरप्रदानं भर्त्रा च कद्रू विनतयोस्तथा ॥ नामनीचैव ते प्रो
क्ते पक्षिणोर्वेन ते ययोः २ पन्नगानां तु नामानि कीर्तयसि सुतज ॥ प्राधान्येनापि नामानि श्रोतुमिच्छामहे वयम् ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ बहुत्वान्नामधेयानि पन्नगानां
तपोधन ॥ न कीर्त्तयिष्ये सर्वेषां प्राधान्येन तु मे शृणु ४ शेषः प्रथमतो जातो वासुकिस्तदनंतरम् ॥ ऐरावतस्तक्षकश्च कर्कोटकधनंजयौ ५ कालियोमणिनागश्चना
गश्चापूरणस्तथा ॥ नागस्तथा पिंजरक एलापत्रोऽथ वामनः ६ नीलानीलौ तथा नागौ कल्माषशबलौ तथा ॥ आर्यकश्चोग्रकश्चैव नागः कलशपोतकः ७ सुमना
ख्यो दधिमुखस्तथा विमलपिंडकः ॥ आप्तः कर्कोटकश्चैव शंखो बालिशिखस्तथा ८ निष्ठानको हेमगुहो नहुषः पिंगलस्तथा ॥ बाह्यकर्णो हस्तिपदस्तथा मुद्ररपिंडकः
९ कंबलाश्वतरौ चापि नागः कालीयकस्तथा ॥ वृत्तसंवर्त्तकौ नागौ द्वौ च पद्माविति श्रुतौ १० नागः शंखमुखश्चैव तथा कूर्ममांडकोऽपरः ॥ क्षेमकश्च तथा नागो नागः
पिंडारकस्तथा ११ करवीरः पुष्पदंष्ट्रो बिल्वको बिल्वपांडुरः ॥ मूषकादः शंखशिराः पूर्णभद्रो हरिद्रकः १२ अपराजितो ज्योतिकश्च पन्नगः श्रीवहस्तथा ॥ कौरव्यो
धृतराष्ट्रश्च शंखपिंडश्च वीर्यवान् १३ विरजाश्च सुबाहुश्च शालिपिंडश्च वीर्यवान् ॥ हस्तिपिंडः पिठरकः सुमुखः कौणपाशनः १४ कुठरः कुंजरश्चैव तथा नागः प्रभाकरः ॥
कुमुदः कुमुदाक्षश्च तित्तिरिहलिकस्तथा १५ कर्दमश्च महानागो नागश्च बहुमूलकः ॥ कर्कराकर्करौ नागौ कुंडोदरमहोदरौ १६ एते प्राधान्यतो नागाः कीर्तिता द्विज
सत्तम ॥ बहुत्वान्नामधेयानां मितरे नानुकीर्तिताः १७ एतेषां प्रसवो यश्च प्रसवस्य च संततिः ॥ असंख्येयेति मत्वा तान्न ब्रवीमि तपोधन १८ बहूनीह सहस्राणि प्रयु
तान्यर्बुदानि च ॥ अशक्या न्येव संख्यातुं पन्नगानां तपोधन १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पनामकथने पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥
॥ शौनक उवाच ॥ आख्याता भुजंगास्तात वीर्यवंतो वुरासदाः ॥ शापं तं तेऽभिविज्ञाय कृतवन्तः किमुत्तरम् १ ॥ ॥ ॥ ॥

कारित्वं विनतायाः सुतेन शापो दत्तस्तस्य कारणं सपत्नीर्ष्या १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नी०
भारतभावादौ पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ॥ पित्राचार्यादिभ्यः पूज्यतयाऽपि माताऽनृताभितं धिनीचेरपाज्यैवेति दर्शयितुं शेषाध्यायमारभते आख्याता इत्यादिना उत्तरमनंतरं १

२।३।४ स्नायुःशिराः ५।६।७।८ १९।२०।२१ म्रेत्यभावेऽपि देहांतरेऽपि २२।२३।२४।२५।२६ धर्मेवेदबोधितेऽर्थे शमेमनोजये तपसितत्वालोचने २७ दमेनबाह्वेन्द्रियजयेन

॥ सौतिरुवाच ॥ तेषांतुभगवाच्छेषःकट्ट्यक्लामहायशाः ॥ उग्रंतपःसमातस्थेवायुभक्षोयतव्रतः २ गंधमादनमासाद्यबदर्यांचतपोरतः ॥ गोकर्णेपुष्करारण्ये
तथाहिमवतस्तटे ३ तेषुतेषुचपुण्येषुतीर्थेष्वायतनेषुच ॥ एकांतशीलोनियतःसततंविजितेंद्रियः ४ तप्यमानंतपोधोरंतंदर्शयितामहः ॥ संशुष्कमांसत्वक्स्ना
युंजटाचीरधरंमुनिम् ५ तमब्रवीत्सत्यधृतिंतप्यमानंपितामहः ॥ किमिदंकुरुषेशेषप्रजानांस्वस्तिवैकुरु ६ त्वंहितीव्रेणतपसाप्रजास्तापयसेऽनघ ॥ ब्रूहिकामं
चमेशेषयस्तेहृद्विष्यदस्थितः ७ ॥ शेषउवाच ॥ सोदर्याममसर्वेहिभ्रातरामंदचेतसः ॥ सहतैर्नोत्सहेवस्तुतद्भवाननुमन्यताम् ८ अभ्यस्युंति सततंपरस्परम
मित्रवत् ॥ ततोऽहंतपआतिष्ठनैतान्पश्येयमित्युत ९ नमर्षयंतिससुतांसततंविनतांचते ॥ अस्माकंचापरोभ्रातावैनतेयोऽन्तरिक्षगः १० तंचद्रिपंतिसततं
सचापिबलवत्तरः ॥ वरप्रदानात्सपितुःकश्यपस्यमहात्मनः ११ सोऽहंतपःसमास्थायमोक्ष्यामीदंकलेवरम् ॥ कथंमेप्रेत्यभावेऽपिनतैःस्यात्सहसंगमः १२ तमे
वंवादिनंशेषंपितामहउवाचह ॥ जानामिशेषसर्वेषांभ्रातृणांतेविचेष्टितम् १३ मातुश्चाप्यपराधाद्वैभ्रातृणांतेमहद्भयम् ॥ कृतोऽत्रपरिहारश्चपूर्वमेवभुजंगम १४
भ्रातृणांतवसर्वेषांनशोकंकर्तुमर्हसि ॥ वृणोष्वचवरंमत्तःशेषयत्तेऽभिकांक्षितम् १५ दास्यामिहिवरंतेऽद्यप्रीतिर्मेपरमात्वयि ॥ दिष्ट्याबुद्धिश्चतेधर्मेनिविष्टापन्न
गोत्तम ॥ भूयोभूयश्चतेबुद्धिर्धर्मेभवतुसुस्थिरा १६ ॥ शेषउवाच ॥ एषएववरोदेवकांक्षितोमेपितामह ॥ धर्मेमेरमतांबुद्धिःशमेतपसिचेश्वर १७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
प्रीतोऽस्म्यनेनतेशेषदमेनचशमेनच ॥ त्वयात्विदंवचःकार्यमन्नियोगात्प्रजाहितम् १८ इमांमहींशैलवनोपपन्नांससागरग्रामविहारपत्तनाम् ॥ त्वंशेषसम्यक्चलितां
यथावत्संगृह्यतिष्ठस्वयथाऽचलास्यात् १९ ॥ शेषउवाच ॥ यथाहदेवोवरदःप्रजापतिर्महीपतिर्भूतपतिर्जगत्पतिः ॥ तथामहींधारयिताऽस्मिनिश्वलांप्रयच्छतां
मेशिरसिप्रजापते २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अधोमहींगच्छभुजंगमोत्तमस्वयंतवैषाविवरंप्रदास्यति ॥ इमांधरांधारयतात्वयाहिमेमहत्प्रियंशेषकृतंभविष्यति २१ ॥ सौति
रुवाच ॥ तथैवकृत्वाविवरंप्रविश्यसप्रभुर्भुवोभुजगवराग्रजस्थितः ॥ बिभर्तैर्देवीशिरसामहीमिमांसमुद्रनेमिंपरिगृह्यसर्वतः २२ ब्रह्मोवाच ॥ शेषोऽसिनागोत्तमधर्मदे
वोमहीमिमांधारयसेयदेकः ॥ अनंतभोगैःपरिगृह्यसर्वायथाऽहमेवंबलमिद्यथावा २३ ॥ सौतिरुवाच ॥ अधोभूमौवसत्येवंनागोऽनंतःप्रतापवान् ॥ धारयन्वसुधामे
कःशासनाद्ब्रह्मणोविदुः २४ सुपर्णैचसहायंवैभगवानमरोत्तमः॥प्रादादनंतायतदावैनतेयंपितामहः२५ ॥इ०भा०आ०प०आ०प०शेषवृत्तकथनेषद्रिंशोऽध्यायः॥३६॥

प्रश्रयेणचेतिपाठेप्रश्रयोविनयः १८ तिष्ठस्वप्रकाशनस्थेयाख्ययोश्चेतितक १९ प्रयच्छतामुत्थाप्यभवानितिशेषः २०।२१।२२ अनंतभोगैःफणाभिः २३।२४ सदायंमित्रं २५ ॥ इतिआदि० नी०
भा० षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥

मातुरिति । पत्यतेवशीक्रियतेनगोत्तमोयेनपन्नगोत्तमः अमृतमंथनकालेमंदरं परिवर्त्तयन् वासुकिः पूर्वोक्तरूपमातुःशापंश्रुत्वा १ ततोयोगबलेनशरीरांतरमादायसमंत्रयामास । अयंभावः मंथनव्यापृतेनागरा जेप्रथमोत्पन्नमंथं नमिच्छीकृत्यकद्रुःपुत्रानुशशाप तंचशापंनिवर्त्तयितुंमंत्रयत्सुसर्पेष्वेलापत्रेणतत्प्रतीकारोपायेउक्तेऽपिकार्यगौरवादप्रत्ययाच्चासूतमंथनातिवामुकिर्ब्रह्माणगतवान् । तेनचएलापत्रोक्तमेवव चनमुक्त्वासांत्वितः अतएवाथदेवामुराःसर्वेइत्यादिरग्निमाध्यायस्थाविचारानंतरमप्यमृतमंथनकथासंगच्छते २ । ३ अभिशप्तानांसाक्षाच्छप्तानां ४ सत्यस्यसत्यलोकपतेरग्रतः । अव्ययस्यजरामरणव

॥ सौतिरुवाच ॥ मातुःसकाशात्तंशापंश्रुत्वावैपन्नगोत्तमः॥ वासुकिश्चिन्तमायासशशापोऽयंनभवेत्कथम् १ ततःसमंत्रयामासभ्रातृभिःसहसर्वशः ॥ ऐरावतप्रभृतिभिः सर्वधर्मपरायणैः २ ॥ वासुकिरुवाच ॥ अयंशापोयथोद्दिष्टोविदितंवस्तथाऽनवाः ॥ तस्यशापस्यमोक्षार्थमंत्रयित्वायतामहे ३ सर्वेषामेवशापानांप्रतिघातोहिविद्य ते ॥ नतुमात्राभिशप्तानांमोक्षःकचनविद्यते ४ अव्ययस्यःप्रमेयस्यसत्यस्यचतथाग्रतः ॥ शप्ताइत्येवमेश्रुत्वाजायतेहृदिवेपथुः ५ नूनंसर्वविनाशोऽयमस्माकं समुपागतः ॥ नह्येतांसोव्ययोदेवःशपंतीप्रत्यषेधयत् ६ तस्मात्समंत्रयामोऽद्यभुजंगानामनामयम् ॥ यथाभवेद्धिसर्वेषामानःकालोऽत्यगादयम् ॥ सर्वएवहि नस्तावद्बुद्धिमंतोविचक्षणाः ७ अपिमंत्रयमाणाहिहेतुंपश्याममोक्षणे ॥ यथानष्टपुरादेवागूढमग्निगुहागतम् ८ यथासयज्ञोनभवेद्यथावाऽपिपराभवः ॥ जनमे जयस्यसर्पाणांविनाशकरणायवै ९ ॥ सौतिरुवाच ॥ तथेत्युक्त्वाततःसर्वेकाद्रवेयाःसमागताः ॥ समयंचकिरेतत्रमंत्रबुद्धिविशारदाः १० एकेतत्राबुवन्नागा वयंभूत्वाद्विजर्षभाः ॥ जनमेजयंतुभिक्षामोयज्ञस्तेनभवेदिति ११ अपरेत्वबुवन्नागास्तत्रपंडितमानिनः ॥ मंत्रिणोऽस्यवयंसर्वेभविष्यामःसुसंमताः १२ सनः प्रक्षयतिसर्वेषुकार्येष्वर्थविनिश्चयम् ॥ तत्रबुद्धिप्रदास्यामोयथायज्ञोनिवर्त्स्यति १३ सनोबहुमतान् राजाबुद्ध्याबुद्धिमतांवरः ॥ यज्ञार्थप्रक्षयतिव्यकंनेतिवक्ष्या महेवयम् १४ दर्शयंतोबहून्दोषान्प्रेत्यचेहचदारुणान् ॥ हेतुभिःकारणैश्चैवयथायज्ञोभवेन्नसः १५ अथवायउपाध्यायःकतोस्तस्यभविष्यति ॥ सर्पसत्रविधा नह्येराजकार्यहितेरतः १६ तंगत्वादशतांकश्चिद्बुजंगःसमरिष्यति ॥ तस्मिन्मृतयज्ञकारेकतुःतनभविष्यति १७ येचान्येसर्पसत्रज्ञाभविष्यंत्यस्यचर्त्विजः ॥ तांश्चसर्वान्दक्षिण्यामःकृतमेवंभविष्यति १८ अपरेत्वबुवन्नागाधर्मात्मानोदयालवः ॥ अबुद्धिरेषाभवतांब्रह्महत्यानशोभनम् १९ ॥ ॥ ॥

जितस्य । अप्रमेयस्यानंतमाहात्म्यस्य । ब्रह्मणोऽग्नेशप्ताइतिश्रुत्वा ५ सोऽव्ययोदेवोब्रह्मा ६ अनामयंकुशलं । मानःकालोऽत्यगात्प्राक्सत्रारंभात्प्रतीकारःकर्त्तव्यइत्यर्थः ७ अपीति । यथागूढमग्निंभेरे णदेवाअपश्यन्नेवंमोक्षणेहेतुंपश्यामेत्यर्थः । गुहागतंस्वकारणेवायौलीनमतएवनेष्टमदर्शनगतं ८ जनमेजयस्यसयज्ञोयथानभवेद्यथायज्ञस्यपराभवःस्यात्तथापश्यामेत्यनुपज्यते विनाशकरणायप्रवृत्त इतिशेषः ९ समयंपेकमत्यं यंत्रबुद्धिविशारदानीतिनिश्चयनिपुणाः १० भिक्षामोयाचयाभहे ११ । १२ निवर्त्स्यतिनिवृत्तोभविष्यति १३ । १४ प्रेत्यदोषाःहिंसाकृतानरकाः इहदोषाःपुरराष्ट्रंशादयः हेतुभिर्विशेषाणामोघत्वादिभिःकारणैस्तन्भूलैर्विषावज्ञादिभिःप्रदर्शितैरितिशेषः । तथाचनसर्पस्यापराधोस्तीत्युक्त्यायज्ञंनिषेत्स्यामइत्यर्थः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ ॥ ॥

सम्यगिति । सम्यगविकलः सतांघर्मोदेवब्राह्मणप्रार्थनातन्मूला व्यसनेनापदि शांतिरापन्नाशः । एकभूषहत्यादोषोऽनेकत्विगादिवधेनमाज्यतेचेत्तावदोषापमार्जनेकृत्स्नजगद्बधः कर्तव्योभविष्यतीत्याह
अधर्मति । सधर्ममुलेतिपाठे मूलं कृष्णो ब्रह्मच ब्राह्मणाश्चेत्युक्तेर्विष्णुवेदब्राह्मणरूपधर्ममूलं समानमविरुद्धं स्यात्साधर्ममुलेत्यर्थः २० । २१ सुग्भांडं सुगादियज्ञपात्रं प्रमत्तानां व्यग्राणां २२ । २३ । २४ । २५
२६ । २७ । २८ नोऽस्माकं नैष्ठिकीपार्यतिकी ईक्षणमेवश्रवःश्रोत्रंयस्यतथाभूतहेवासुके २९ । ३० नैवेति । नमतानसंमताममेतिशेषः ३१ किंतत्रेति । अत्यापदिब्राह्मणएवशरणीकरणीयइतिभावः ३२

सम्यक्सद्धर्ममूलावैव्यसनेशांतिरुत्तमा ॥ अधर्मोत्तरतानामकृत्स्नंव्यापादयेज्जगत् २० अपरेत्वब्रुवन्नागाः समिद्धं जातवेदसम् ॥ वर्षैर्निर्वापयिष्यामोमेवाभूत्वास
विद्युतः २१ सुग्भांडं निशिगत्वाच अपरेभुजगोत्तमाः ॥ प्रमत्तानां हर्त्वा शुविघ्न एवं भविष्यति २२ यज्ञेवाभुजगास्तस्मिन् शतशोऽथ सहस्रशः ॥ जनान्दंशतुवै
सर्वे नैवं त्रासो भविष्यति २३ अथ वासंस्कृतं भोज्यं दूषयंतु भुजंगमाः ॥ स्वेन मूत्रपुरीषेण सर्वं भोज्यं विनाशिना २४ अपरेत्वब्रुवंस्तत्र क्रतुर्विजोऽस्य भवामहे ॥ यज्ञ
विघ्नं करिष्यामो दीयतां दक्षिणा इति २५ वश्यतां च गतोऽसौ नः करिष्यति यथेप्सितम् ॥ अपरेत्वब्रुवंस्तत्र जले प्रकीडितं नृपम् २६ गृहमानीय बध्नीमः क्रतुरेवं भवे
न्नसः ॥ अपरेत्वब्रुवंस्तत्र नागाः पंडितमानिनः २७ दशामस्तं प्रगृह्या शुक्रतमेवं भविष्यति ॥ छिन्नं मूलमनर्थानामृते तस्मिन् भविष्यति २८ एषानो नैष्ठिकी बुद्धिः
सर्वेषामीक्षणश्रवः ॥ अथ यन्मन्यसे राजन् द्रुतं तत्संविधोयताम् २९ इत्युक्त्वा समुदैक्षंत वासुकिं पन्नगोत्तमम् ॥ वासुकिश्चापि संचित्य तानुवाच भुजंगमान् ३०
नैपावो नैष्ठिकी बुद्धिर्मता कर्तुं भुजंगमाः ॥ सर्वेषामेवमे बुद्धिः पन्नगानां नरोचते ३१ किंतत्र संविधातव्यं भवतां स्याद्वितंतु यत् ॥ श्रेयः प्रसादनं मन्ये कश्यपस्य महा
त्मनः ३२ ज्ञातिवर्गस्य सौहार्दादात्मनश्च भुजंगमाः ॥ न च जानाति मे बुद्धिः किंचित्कर्तुं वचो हिवः ३३ मया होदं विधातव्यं भवतां यद्वितंतं भवेत् ॥ अनेनाहं भृशं
तप्ये गुणदोषौ मदाश्रयौ ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि वासुक्यादिमंत्रणे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ सर्पाणां तु
वचः श्रुत्वा सर्वेषामिति चेति च ॥ वासुके श्ववचः श्रुत्वा एलापत्रोऽब्रवीदिदम् १ न स यज्ञो न भवितानसरा जातथाविधः ॥ जनमेजयः पांडवे यो यतोऽस्माकं महद्भयम् २
दैवेनोपहृता राजन्यो भवेदिह पुरुषः ॥ सदैव मेवाश्रयते नान्यत्तत्र परायणम् ३ तदिदं चैव मस्माकं भयं पन्नगसत्तमाः ॥ दैवमेवाश्रयामोऽत्र शृणुध्वं च वचो मम ४ अहं
शापे समुत्सृष्टे समश्रौषं वचस्तदा ॥ मातुरुत्संगमा रूढो भयात्पन्नगसत्तमाः ५ देवानां पन्नगश्रेष्ठास्तीक्ष्णास्तीक्ष्णा इति प्रभो ॥ पितामहमुपागम्य दुःखार्तानां महा
द्युते ६ ॥ देवा ऊचुः ॥ काहिलब्ध्वा प्रियान् पुत्रान् शपेदेवं पितामह ॥ ऋते कद्रूतीक्ष्णरूपां देवदेवतावाग्रतः ७ ॥ ॥ ॥ ॥

३३ मयेति । ज्ञातिरक्षानां शनिमिच्छौ गुणदोषौ मदाश्रयौ ज्येष्ठत्वान्ममेत्यर्थः ३४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ सर्पाणामिति । इति चेति चेति तद्वचनाभिनयप्रदर्शनं
१ नेति । भवितव्येत्यर्थः न तथा विधोयस्य राष्ट्रमृत्विजः स्वरूपं वा द्रष्टुं शक्यं तादृशं न भवति मंत्रवीर्यमपन्नत्वात् २ दैवेनेति । दृष्टदोषाभावेऽप्यागता विपन्नदृष्टोपायपरिहार्येत्यर्थः ३ ४ अहमिति युग्मं । वक्तुं व्या
कुलत्वात्समानार्थसंबोधनद्वयं देवानां वचः समश्रौषमिति संबधः वच एवाह तीक्ष्णास्तीक्ष्णा इति । स्त्रिय इति शेषः पुत्रमपिशपंतीनां स्त्रीणां दौष्ट्यमालक्ष्य हाकं कृत्यं स्त्रीसंगिनां सुखं स्यादिति
चितयादुःखार्तानाम् ५ ६ । ७ ॥ ॥ ॥ ॥

तथेति । त्वयाप्येतन्नोपेक्षणीयमितिभावः ८ उपेक्षाकारणं ब्रह्मोवाच बहव इति ९ दैदृशकाः दैशनशीलाः । क्षुद्रा अल्पेऽपि निमित्ते प्राणग्राहकाः । पापाचारानिर्निमित्तं हिंसकाः । मातापिपापिष्ठा इति किमुतान्येतिभावः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ स्वसाभिगिनी मोक्षयति मोक्षयिष्यति १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

तथेति च वचस्तस्यास्त्वयाऽप्युक्तं पितामह ॥ एतदिच्छामविज्ञातुं कारणं यन्नवारिता ८ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बहवः पन्नगास्तीक्ष्णाघोररूपाविषोल्बणाः ॥ प्रजानां हितकामोऽहं न च वारितवांस्तदा १ ये दंशूकाः क्षुद्राश्च पापाचाराविषोल्बणाः ॥ तेषां विनाशो भवितान्तु ये धर्मचारिणः १० यन्निमित्तं च भवितामोक्षस्तेषां महाभयात् ॥ पन्नगानां निबोधध्वं तस्मिन्काले समागते ११ यायावरकुले धीमान् भविष्यति महानृषिः ॥ जरत्कारुरिति ख्यातस्तपस्वी नियतेन्द्रियः १२ तस्य पुत्रो जरत्कारो भविष्यति तपोधनः ॥ आस्तीको नाम यज्ञं संप्रतिषेत्स्यति तंतदा ॥ तत्र मोक्षयंति भुजगा ये भविष्यंति धार्मिकाः १३ ॥ देवा ऊचुः ॥ समुनिप्रवरो ब्रह्मन् जरत्कारुर्महातपाः ॥ कस्यां पुत्रं महात्मानं जनयिष्यति वीर्यवान् १४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सनामायां सनामा सकन्यायां द्विजसत्तमः ॥ अपत्यं वीर्यं संपन्नं वीर्यवान् जनयिष्यति १५ वासुकेः सर्पराजस्य जरत्कारुः स्वसाकिल ॥ स तस्यां भविता पुत्रः शापान्नागांश्च मोक्षयति १६ एलापत्र उवाच ॥ एवमस्त्विति तं देवाः पितामहमथाब्रुवन् ॥ उक्तैर्वचनं देवान् विरिचिस्त्रिदिव्ययौ १७ सोऽहमेवं प्रपश्यामि वासुके भगिनी तव ॥ जरत्कारुरिति ख्यातां तां तस्मै प्रतिपादय १८ भैक्षवद्विक्षमाणाय नागानां भयशांतये ॥ ऋषये सुव्रता येनामेष मोक्षः श्रुतो मया १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि एलापत्रवाक्ये अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एलापत्रवचः श्रुत्वा ते नागा द्विजसत्तम ॥ सर्वे प्रहृष्टमनसः साधुसाधित्यथाब्रुवन् १ ततः प्रभृतितां कन्यां वासुकिः पर्यक्षत ॥ जरत्कारुं स्वसारं वै परं हर्षमवाप च २ ततो नातिमहान्कालः समतीत इवाभवत् ॥ अथ देवा सुराः सर्वे ममं धूर्वरुणालयम् ३ तत्र नेत्रमभून्नागो वासुकिर्बलिनां वरः ॥ समाप्यैव च तत्कर्म पितामहमुपागमन् ४ देवा वासुकिना सार्धं पितामहमथाब्रुवन् ॥ भगवन् शापभीतोऽयं वासुकिस्तप्यते भृशम् ५ अरुणैतन्मानसं शल्यं समुद्धर्तुं त्वमर्हसि ॥ जनन्याः शापजं देवज्ञातीनां हितमिच्छतः ६ हितो ह्ययं सदा स्माकं प्रियकारी च नागराद् ॥ प्रसादं कुरु देवेश शमयास्य मनोज्वरम् ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मयैव तद्वितीर्णं वैवचनं मनसाऽमराः ॥ एलापत्रेण नागेन यदस्याभिहितं पुरा ८ तत्करोत् त्वेष नागैर्द्रः प्राप्तकालं वचः स्वयम् ॥ विनशिष्यंति ये पापान्तु ये धर्मचारिणः ९ उत्पन्नः स जरत्कारुस्तपस्युग्रैरतो द्विजः ॥ तस्यैष भगिनीं काले जरत्कारुं प्रयच्छतु १० एलापत्रेण यत्प्रोक्तं वचनं भुजगेन ह ॥ पन्नगानां हितं देवास्ततः तथानतदन्यथा ११ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु नागैर्द्रः पितामहवचस्तदा ॥ संदिश्य पन्नगान्सर्वान् वासुकिः शापमोहितः १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एलापत्रेति १ । २ समतीत इव अत्यल्पत्वात् शापात् प्राकृष्टयोत्पत्तिस्ततोऽपि प्राकृष्टं मंथनमनुवदति शापमोक्षोपायं प्रदर्शयितुं अथेत्यादिना ३ नेत्रं रज्जुः ४ । ५ शल्यं शापजं ६ प्रियकारी प्रतिकल्पने श्रीभूयमंथनोपयोगित्वात् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

जरत्कारौ जरत्कारुमिसंतदन्वेषणायेत्यर्थः समादधत्सम्यक्नियोजितवान् १३ अन्वेषणफलमाह जरत्कारुरिति १४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ जरत्कारुरिति १ । २ जरत्कारुनामनिर्वक्ति जरेति । जरच्छब्दः क्षयवाचीकारुशब्दोदाहरणवाची तस्यास्तीकपितुः शरीरंकारुकांमाद्युद्धवमूलत्वात्दाहणमासीत्तस्यतेनतपसाक्षेपणकृतमतोऽसौजरत्कारुरित्यर्थः ३ वासुकेर्भगिनीतयेतिनादृश्येव । अर्भकायायुवत्याःशरीरक्षेपणमेवश्रेयस्करमितिभावः ४ प्राहसत् अतिजीर्णयोरपिब्रह्मचर्यविनाशःप्रसक्त

स्वसारमुद्यम्यतदाजरत्कारुमृषिंप्रति ॥ सर्पान्वहून्जरत्कारौनित्युक्तान्समादधत् १३ जरत्कारुर्यदाभार्यामिच्छेद्वरयितुं प्रभुः ॥ शीघ्रमेत्यतदाख्येयं तन्नः श्रेयो भविष्यात् १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कार्वन्वेषणे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ जरत्कारुरिति ख्यातोयस्त्वयासूतनंदन ॥ इच्छामितदहं श्रोतुं ऋषेस्तस्य महात्मनः ३ किं कारणं जरत्कारोर्नामैतत्प्रथितं भुवि ॥ जरत्कारुनिर्मुक्तिं त्वं यथा वदस्व मुहूर्तसि २ ॥ सौ तिरुवाच ॥ जरेति क्षयमाहुर्वै दाहणं कारुसंज्ञितम् ॥ शरीरं कारु तस्यासीत्तत्समीचीमांशैः शनैः ३ क्षपयामासतीव्रेण तपसेत्यत उच्यते ॥ जरत्कारुरिति ब्रह्मन्वासु केर्भगिनी तथा ४ एवमुक्तस्तु धर्मात्मा शौनकः प्राह सत्तदा ॥ उग्रश्रवसनामंध्य उपपन्नमिति ब्रुवन् ५ ॥ शौनक उवाच ॥ उक्तं नाम यथा पूर्वसर्वतच्छ्रुतवानहम् ॥ यथा तु जातो ह्यास्तीक एतदिच्छामिवेदितुम् ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य सूतः प्रोवाच शास्त्रतः ६ ॥ सौ तिरुवाच ॥ ॥ संदिश्य पन्नगान्सर्वान्वासुकिः सुसमाहितः ॥ स्वसारमुद्यम्य तदा जरत्कारुमृषिंप्रति ७ अथ कालस्य महतः समुनिः संशितव्रतः ॥ तपस्यभिरतोधीमान्सदारान्नाभ्यकांक्षत ८ सतूर्ध्वरेतास्तपसिप्रसक्तः स्वाध्यायवान्वीतभयः कृतात्मा ॥ चचारसर्वोपृथिवीं महात्मानचापि दारान्मनसाऽध्यकांक्षत ९ ततोऽपरस्मिन्संप्राप्ते काले कस्मिंश्चिदेवतु ॥ परिक्षिन्नामराजासीद्ब्रह्मन्कौरववंशजः १० यथा पांडुर्महाबाहुर्धनुर्धरवरोयुधि ॥ बभूवमृगयाशीलः पुराऽस्य प्रपितामहः ११ मृगान्विध्यन्वराहांश्चतरक्षन्महिषांस्तथा ॥ अन्यांश्च विविधा धान्वन्यांश्च चारुपृथिवीपतिः १२ सकदाचिन्मृगं विद्धा बाणेनानतपर्वणा ॥ पृष्ठतो धनुरादाय ससारगहनेवने १३ यथैव भगवान् रुद्रो विद्धाय ज्ञमृगं दिवि ॥ अन्वगच्छद्भुष्पाणिः पर्यन्वेष्टुमितिस्ततः १४ न हितेन मृगो विद्धो जीवन्गच्छति वैवने ॥ पूर्वरूपं तु तत्पूर्वसोऽगात्स्वर्गगतिं प्रति १५ परिक्षितो नरेन्द्रस्य विद्धो यन्न पृष्ठवान्मृगः ॥ दूरं चापहृतस्तेन मृगेण समहीपतिः १६ परिश्रान्तः पिपासार्त आसदादमुनिवने ॥ गवांश्चारेष्वासीनं वत्सानां मुखनिःसृतम् १७ भूयिष्ठमुपयुज्यानं फेनमापि बतं पयः ॥ तमभिद्रुत्य वेगेन सराजा संशितव्रतम् १८ अपृच्छद्भुत्तु रुद्यम्य तं मुनिं शुच्छ्रामान्वितः ॥ भो भो ब्रह्मन्नं हं राजा परीक्षिदभिमन्युजः १९ ॥ ॥

इत्याश्चर्यमेवेतिभावः आमंध्यहे उग्रश्रव इति संबोध्य उपपन्नं युक्तं यत्तुल्यवयोरूपयोर्विवाह इतिभावः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ सर्पसन्नकारणं वक्तुमाह तत इत्यादिना । ततो वासुकेराश्वासनानंतरं अपरस्मिन्पश्चाद्भूते कस्मिंश्चित्काले । अमंगलत्वात्प्राप्य वाच्यं कलेस्तदादौ इत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ पूर्वरूपमिति । परिक्षितः पूर्णस्वर्गगतिं प्रति तत्तु मृगस्यादर्शनं पूर्वरूपं कारणं सराजा अगात्प्राप्तवान् तत एव हि मूढो राजा विप्रावमाननां शापमूलभूतां कृतवानित्यर्थः १५ । १६ प्रचारेषु गोष्ठेषु १७ उपयुज्यानं भक्षयंतं १८ । १९ ॥ ॥ ॥ ॥

२० समासजत् आरोपयामास धनुष्कोट्याधनुष्पातेन २१ सराजेति । तं तथागतं दृष्ट्वा माधिदृष्ट्वा क्रोधमुत्सृज्य व्यथितः स नृजगामनगरं व्यथितेनापि सर्पापसारणं न कृतं दीर्घद्रोहि त्वात्सत्रस्य किंचित्क्रोधोऽ
मुवर्तत एवेति ज्ञेयं तथोक्तं पौष्येण क्षत्रियस्य वाक्सूता दृढयतीक्ष्णधारमिति २२ तदिदमुक्तं स्वधर्मनिरतमिति । स्वधर्मस्तीक्ष्णहृदयन्वतन्निरतं जातिस्वभावज्ञो मुनिः समाक्षिप्तोऽप्यधर्षयत् धृष्टत्वं को

मया विद्धो मृगोनष्टः कञ्चित्तदृष्टवानसि ॥ समुनिस्तंतु नो वाच किंचिन्मौनव्रते स्थितः २० तस्य स्कंधे मृतं सर्पकुट्टो राजा समासजत् ॥ समुत्क्षिप्य धनुष्कोट्या सचैनं
समुपैक्षत् २१ न सकिंचिदुवाचैनं शुभं वा यदि वाऽशुभम् ॥ सराजा क्रोधमुत्सृज्य व्यथितस्तंतथागतम् ॥ दृष्ट्वा जगाम नगरमृषिस्त्वासीत्तथैव सः २२ न हितं रा
जशार्दूलक्षमाशीलो महामुनिः ॥ स्वधर्मनिरतं भूपंसमाक्षिप्तोऽप्यधर्षयत् २३ न हितं राजशार्दूलस्तथा धर्मपरायणम् ॥ जानाति भरतश्रेष्ठस्तत्त एनमधर्षयत्
२४ तरुणस्तस्य पुत्रोऽभृत्तिग्मतेजामहातपाः ॥ शृंगीनाम महाक्रोधो दुष्प्रसादो महाव्रतः २५ स देवंपरमासीनं सर्वभूतहिते रतम् ॥ ब्रह्माणुपतस्थैवैकाले काले
सुसंयतः २६ स तेन समनुज्ञातो ब्रह्मणा गृहमेयिवान् ॥ स ख्योक्तः क्रीडमानेन स तत्र हसता किल २७ संरंभात्कोपनोऽतीव विषकल्पो मुनेः सुतः ॥ उद्दिश्य पितरं त
स्य यच्छ्रुत्वा शेषमाहरत् ॥ ऋषिपुत्रेण धर्मार्थैकशेन द्विजसत्तम २८ ॥ कृश उवाच ॥ तेजस्विनस्तव पिता तथैव च तपस्विनः ॥ शवं स्कंधेन वहति माशृंगिन् गर्विता
भव २९ व्याहरत् सृष्टिपुत्रेषु मास्म किंचिद्वचो वद ॥ अस्मद्विधेषु सिद्धेषु ब्रह्मवित्सु तपस्विषु ३० कृते पुरुषमानि त्वं कृते वाचस्तथाविधाः ॥ दर्पजाः पितरं द्रष्टाय
स्त्वं शवधरं तथा ३१ पित्रा च तव तत्कर्मनानुरूपमिवात्मनः ॥ कृतं मुनिजनश्रेष्ठे यनाहं भृशदुःखितः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि
परिक्षिदुपाख्याने चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तः स तेजस्वी शृंगीकोपसमन्वितः ॥ मृतधारं गुरुं श्रुत्वा पर्यतप्यत मन्युना १ स तं कृशम
भिप्रेक्ष्य स्रुतां वाचमुत्सृजन् ॥ अपृच्छत्तं कथं तातः समेऽद्य मृतधारकः २ ॥ कृश उवाच ॥ राज्ञा परिक्षिता तात मृगयां परिधावता ॥ अवसक्तः पितुस्तेऽद्य मृतः
स्कंधे भुजंगमः ३ ॥ शृंग्युवाच ॥ किमेपित्रा कृतं तस्य राज्ञोऽनिष्टं दुरात्मनः ॥ ब्रूहितत्कृशतत्त्वेन पश्य मे तपसो बलम् ४ ॥ कृश उवाच ॥ सराजामृगयां यातः
परिक्षिदं भिमन्युजः ॥ ससारमृगमेकाकी विद्ध्वा वाणेन शीघ्रगम् ५ न चापश्यन्मृगं राजा चरंस्तस्मिन् महावने ॥ पितरं ते सदृष्ट्वैव प्रच्छानभिभाषिणम् ६ तं स्था
णुभूतं तिष्ठंतं क्षुत्पिपासाश्रमातुरः ॥ पुनः पुनर्मृगं नष्टं प्रच्छ पितरं तव ७ स च मौनव्रतोपेतो नैव तं प्रत्यभाषत् ॥ तस्य राजा धनुष्कोट्या सर्पस्कंधे समासजत् ८
शृंगिंस्तव पिता सोऽपि तथैवास्ते यतव्रतः ॥ सोऽपि राजा स्वनगरं प्रस्थितो गजसाह्वयम् ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पश्यन्निग्रहैर्यमकरोत् २३ । २४ । २५ । २६ । २७ संरंभात्क्रोधावेशात् कोपनस्तीक्ष्णः २८ । २९ । ३० । ३१ पित्रा चेति । तत्तत्र धर्षणे विषये अपराधालंघ्यं च तव पित्रा न कृतं येन तव पितुर्धर्षणेनाहं
भृशदुःखितोऽस्मि आत्मनहवदृष्टांतः । विना परार्थं तव पितुर्धर्षणादृष्टा मत्पितुर्धर्षणयेवाहं भृशदुःखितोऽस्मीत्यर्थः ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥
एवमुक्त इति मन्युना क्रोधेन १ । २ । ३ । ४ । ५ अनभिभाषिणं मौनशीलं ६ नष्टं पलायनेनादर्शनं गतं ७ । ८ गजसाह्वयं हस्तिनापुरं ९ ॥ ॥ ॥ ॥

१० क्रोधवेगबलात्कृतः क्रोधविशपरवशः ११ कृच्छ्रगतस्यमौनव्रतधरस्य राज्ञाचासौकिल्विषीचराजकिल्विषी १२ आशीविषोदंघ्राविषः १३ नेतानेप्यति १४ १५ १६ १७ १८ १९
विषयेदेशे २० तस्यपापंद्रोहं सर्वथाअस्मास्वपराधेनापिवर्त्तमानस्य २१ इतोनाशितोधर्मोहृत्येव धर्मनाशमेवाह यदीत्यादिना २२ २३ २४ राज्ञापारिक्षितारक्षितव्याः अस्यनाशेप्रजोच्छेदक

॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वैवमृषिपुत्रस्तुशवंस्कंधेप्रतिष्ठितम् ॥ कोपसंरक्तनयनःप्रज्वलन्निवमन्युना १० आविष्टःसहिकोपेनशशापनृपतितदा ॥ वायुपस्पृश्यतेजस्वी
क्रोधवेगबलात्कृतः ११ ॥ शृंग्युवाच ॥ योऽसौवृद्धस्यतातस्यतथाकृच्छ्रगतस्यह ॥ स्कंधेमृतंसमास्त्राक्षीत्पन्नगराजकिल्विषी १२ तंपापमतिमंकुद्धस्तक्षकः
पन्नगेश्वरः ॥ आशीविषस्तिग्मतेजामद्राक्ष्यबलचोदितः १३ सप्तरात्रादितोनेतायमस्यसदनंप्रति ॥ द्विजानामवमंतारंकुरुणामयशस्करम् १४ ॥ सौतिरुवाच ॥
इतिशम्बाऽतिसंकुद्धःशृंगोपितरमभ्यगात् ॥ आसीनंगोव्रजेतस्मिन्वहंतंशवपन्नगम् १५ सतमालक्ष्यपितरंशृंगीस्कंधगतेनवै ॥ शवेनभुजगेनासीद्व्यूःक्रोधसमा
कुलः १६ दुःखाच्चाश्रुणिमुमुचेपितरंचेदमब्रवीत् ॥ श्रुत्वैमांधर्षणांतातवतेनदुरात्मना १७ राज्ञापारिक्षिताकोपादशपंतमहंनृपम् ॥ यथाऽहंतिसएवोग्रंशापंकुरु
कुलाधमः ॥ सप्तमेऽहनितंपापंतक्षकःपन्नगोत्तमः १८ वैवस्वतस्यसदनंनेतापरमदारुणम् ॥ तमब्रवीत्पिताब्रह्मंस्तथाकोपसमन्वितम् १९ ॥ शमीकउवाच ॥
नमेप्रियंकृतंतातनैषधर्मस्तपस्विनाम् ॥ वयंतस्यनरेन्द्रस्यविषयेनिवसामहे २० न्यायतोरक्षितास्तेनतस्यपापंनरोचये ॥ सर्वथावर्त्तमानस्यराज्ञोह्यस्मद्विधैःसदा
२१ क्षंतव्यंपुत्रधर्मोहिहतोहंतिनसंशयः ॥ यदिराजानसंरक्षेत्पीडानःपरमाभवेत् २२ नशक्रुयामचरितुंधर्मैपुत्रयथासुखम् ॥ रक्षमाणावयंतातराजभिर्धर्मदृष्टिभिः
२३ चरामोविपुलंधर्मतेषांभागोऽस्तिधर्मतः ॥ सर्वथावर्त्तमानस्यराज्ञःक्षंतव्यमेवहि २४ पारिक्षितुविशेषेणयथाऽस्यप्रपितामहः ॥ रक्षत्यस्मांस्तथाराज्ञारक्षि
तव्याःप्रजाविभो २५ तेनेहक्षुधितेनाद्यश्रांतेनचतपस्विना ॥ अजानताकृतमन्येव्रतमेतदिदंमम २६ अराजकेजनपदेदोषाजायंतिवैसदा ॥ उहृतंसततंलोकरा
जादंडेनशास्तिवै २७ दंडात्प्रतिभयंभूयःशांतिरुत्पद्यतेतदा ॥ नोद्विग्नश्चरतेधर्मोनोद्विग्नश्चरतेक्रियाम् २८ राज्ञापतिष्ठितोधर्मोधर्मास्स्वर्गःप्रतिष्ठितः ॥ राज्ञोयज्ञ
क्रियाःसर्वायज्ञाद्देवाःप्रतिष्ठिताः २९ देवाहृष्टिःप्रवर्तेतवृष्टेरोषधयःस्मृताः ॥ ओषधिभ्योमनुष्याणांधारयन्सततंहितम् ३० मनुष्याणांचयोधाताराजाराज्यकरः
पुनः ॥ दशश्रोत्रियसमोराजाइत्येवंमनुरब्रवीत् ३१ तेनेहक्षुधितेनाद्यश्रांतेनचतपस्विना ॥ अजानताकृतमन्येव्रतमेतदिदंमम ३२ कस्मादिदंत्वयाबाल्यात्स
हसादुपकृतंकृतम् ॥ नह्यहंतितृपःशापमस्मत्तःपुत्रसर्वथा ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि पारिक्षिच्छापेएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥

तंपापंतवेतिभावनः २५ व्रतमजानतेतिसंबंधः २६ दोषादस्युपीडादयः जायंतउद्भवन्ति २७ २८ २९ धारयन्कुर्वन्मनुष्याणांहितम् ३० धातापोषकः श्रोत्रियोवेदाध्यायी असत्ताधिक्यमार्षम्
३१ ३२ बाल्यादिवेकात् ३३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥

यद्येतदिति १ स्वैरेष्वपि परिहासादिष्वपि २ । ३ वयस्थोऽपि प्रौढोऽपि वाच्यः शास्यः ४ प्रभवतां योगैर्धर्मवतां कोपोऽतीव वर्धते ५ सत्त्वतां नाशक इति शिक्षणीय एव त्वमयेत्याशयेनाह सोऽहमिति ।
 वालतां विवेकशून्यतां साहसमाकस्मिकमकार्यकारित्वं पुत्रत्वं चावेक्ष्यत्वयि वक्तव्यमुपदेश्यत्वं पश्यामि ६ सत्त्वमिति । क्रोधाहनने धर्महास्यस्येवेत्यर्थः ७ यतीनामामुष्मिकहितार्थं यतमानानाम् ८ । ९

॥ शृंग्युवाच ॥ यद्येतत्साहसं तात यदिव ददुष्कृतं कृतम् ॥ प्रियं वाऽप्यप्रियं वा ते वा गुक्तानमृषा भवेत् १ नैवान्यथेदं भविता पितरेष्वब्रवीमि ते ॥ नाहं मृषा ब्रवीम्येवं
 स्वैरेष्वपि कुतः शपन् २ ॥ शमीक उवाच ॥ जानाम्युग्रप्रभावं त्वां तात सत्यगिरं तथा ॥ नानृतं चोक्तपूर्वं ते नैतन्मिथ्या भविष्यति ३ पित्रा पुत्रो वयस्थोऽपि सततं
 वाच्य एव तु ॥ यथास्याद्गुणसंयुक्तः प्राप्नुयाच्च महद्यशः ४ किंपुनर्बाल एव त्वं तपसा भावितः सदा ॥ वर्धते च प्रभवतां कोपोऽतीव महात्मनाम् ५ सोऽहं पश्यामि वक्तव्यं
 त्वयि धर्मभृतां वर ॥ पुत्रत्वं बालतां चैव तौ क्षेयचसाहसम् ६ सत्त्वं शमपरो भूत्वा वन्यमाहारमाचरन् ॥ चरक्रोधमिमं हत्वा नैवं धर्मं प्रहास्यसि ७ क्रोधो हि धर्महरति
 यतीनां दुःखसंचितम् ॥ ततो धर्मविहीनानां गतिरिष्टानविद्यते ८ शम एव यतीनां हि क्षमिणां सिद्धिकारकः ॥ क्षमावतामयं लोकः परश्चैव क्षमावताम् ९ तस्माच्चरेथाः
 सततं क्षमाशीलौ जितेन्द्रियः ॥ क्षमया प्राप्स्यसे लोकान् ब्रह्मणः समनंतरान् १० मया तु शममास्थाय च्छक्यं कर्तुमद्य वै ॥ तत्करिष्याम्यहं तात प्रेषयिष्ये नृपाय वै
 ११ मम पुत्रेण शप्तोऽसि बालेन कृशबुद्धिना ॥ ममेमां धर्षणां त्वत्तः प्रेक्ष्य राजन्नमर्षिणा १२ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमादिश्य शिष्यं संप्रेषयामास सुव्रतः ॥ परिक्षिते नृप
 तये दयापन्नो महातपाः १३ संदिश्य कुशलप्रश्नं कार्यवृत्तांतमेव च ॥ शिष्यं गौरमुखं नाम शीलवंतं समाहितम् १४ सोऽभिगम्य ततः शीघ्रं नरेन्द्रं कुस्वर्धनम् ॥ विवेश भ
 वनं राज्ञः पूर्वद्वारस्थैर्निवेदितः १५ पूजितस्तु नरेन्द्रेण द्विजो गौरमुखस्तदा ॥ आचख्यौ च परिश्रान्तो राज्ञः सर्वमशेषतः १६ शमीकवचनं धोरं यथोक्तं मंत्रिसन्निधौ ॥
 गौरमुख उवाच ॥ शमीको नाम राजेन्द्र वर्तते विषये तव १७ ऋषिः परमधर्मात्मा दांतः शांतो महातपाः ॥ तस्य त्वयानरव्याघ्र सर्पः प्राणैर्वियोजितः १८ अवसक्तो
 धनुष्कोट्या स्कंधे मौनान्वितस्य च ॥ क्षांतवांस्तव तत्कर्म पुत्रस्तस्य न च क्षमे १९ तेन शप्तोऽसि राजेन्द्र पितुरज्ञातमद्य वै ॥ तत्क्षकः स सरात्रेण मृत्युस्तव भविष्यति
 २० तत्र रक्षां कुरुष्वेति पुनः पुनरथाऽब्रवीत् ॥ तदन्यथानशक्यं च कर्तुं केन चिदप्युत २१ न हि शक्नोति तं यंतुं पुत्रं कोपसमन्वितम् ॥ ततोऽहं प्रेषितस्तेन तव राज
 न्हितार्थिना २२ ॥ सौतिरुवाच ॥ इति श्रुत्वा वचो धोरं सराजान् कुरुन्दनः ॥ पर्यतप्यत तत्पापं कृत्वा राजामहातपाः २३ तंच मौनव्रतं श्रुत्वा वने मुनिवरं
 तदा ॥ भूय एवाभवद्राजा शोकसंतप्तमानसः २४

ब्रह्मणः समनंतरान् प्रसासन्नान् क्रममुक्तिमदानित्यर्थः १० प्रेषयिष्ये संदेशहरमिति शेषः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ परिश्रान्तः परिवर्जने श्रमहीनः १६ । १७ । १८ न च क्षमेन क्षांतवान् १९ तेन च
 पितुरज्ञानं यथास्यात्ताशप्तोऽसि २० । २१ । २२ पापं कृत्वा पर्यतप्यत तनुमृत्युं श्रुत्वा २३ ब्राह्मणस्यावज्ञातत्रापि मौनिनस्तत्रापि मयि दयालो रित्यालोच्य शोकोऽतीव तस्य बद्धे इत्याह तं चेत्यादिना २४

१८

पिनिष्कपटमहत्सवाङ्कुर्वतोर्ध्वद्विहस्तातिज्ञेयं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ॥
यदीति १ । २ दशदंशंकुरु ३ । ४ । ५ नगंष्टं ६ । ७ । ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१. १० नैतदिति । हेब्रह्मन्त्वायसर्वशक्तिमतिब्रह्मीभूतेषुतदुत्तम एतदिति पाठेयथाश्रुतोऽर्थः ११ । १२ प्राप्तुमभिलषितं फलमित्यन्वयः घटमानस्यसज्जमानस्य १३ । १४ निरंशुः राह्यादिनाहतप्रभः १५ स्वापतेयं हिरण्यं स्वधनं तस्यपतिः । अग्निर्भुवद्रयिपतीरयीणामिति लिङ्मात्वरयिरिति धननाम स्वपतेरिदं स्वापतेयं । आप्रेयं वै हिरण्यमिति श्रुतेश्च । 'द्रव्यवित्तं स्वापतेयं' इत्यमरः १६ । १७ प्रदध्यौ ध्यानं च

ततः सभगवान्विद्वान्काश्यपोद्विजसत्तमः ॥ भस्मराशीकृतं वृक्षं विद्यया समजीवयत् १ अंकुरं कृतवांस्तत्र ततः पर्णद्वयान्वितम् ॥ पलाशिनं शाखिनं च तथा विटपि
नंपुनः १० तं दृष्ट्वा जीवितं वृक्षं काश्यपेन महात्मना ॥ उवाच तक्षको ब्रह्म नैतदित्यद्भुतं त्वयि ११ द्विजेंद्रयद्विषं हन्याममवामद्विधस्य वा ॥ कंत्वमर्थमभिप्रेत्सुर्यासि
तत्र तपोधन १२ यत्तेऽभिलषितं प्राप्तुं फलं तस्मात्तृप्तमात् ॥ अहमेव प्रदास्यामि तत्ते यद्यपि दुर्लभम् १३ विप्रशापाभिभूते च क्षीणायुषि नराधिपे ॥ घटमानस्य
ते विप्रसिद्धिः संशयिता भवेत् १४ ततो यशःप्रदीपं ते त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ निरंशु रिव घर्मांशुरंतर्धानमि तो ब्रजेत् १५ ॥ काश्यप उवाच ॥ धनार्थी याम्यहं
तत्र तन्मे देहि भुजंगम ॥ ततोऽहं विनिवर्तिष्ये स्वापतेयं प्रगृह्य वै १६ ॥ तक्षक उवाच ॥ यावद्धनं प्रार्थयसे तस्माद्वाज्ञस्ततोऽधिकम् ॥ अहमेव प्रदास्यामि निवर्तस्व
द्विजोत्तम १७ ॥ सौतिरुवाच ॥ तक्षकस्य वचः श्रुत्वा काश्यपोद्विजसत्तमः ॥ प्रदध्यौ सुमहातेजाराजानं प्रतिबुद्धिमान् १८ दिव्यज्ञानः स तेजस्वी ज्ञात्वा तं
नृपतिं तदा ॥ क्षीणायुषं पाण्डवेयमपावर्तत काश्यपः १९ लब्ध्वा वित्तं मुनिवरस्तक्षकाद्यावदीप्सितम् ॥ निवृत्ते काश्यपे तस्मिन् समयेन महात्मनि २० जगाम तक्ष
कस्तूर्णनगरं नागसाह्वयम् ॥ अथ शुश्राव गच्छन् स तक्षको जगतीपतिम् २१ मंत्रैर्गदैर्विषहरे रक्ष्यमाणं प्रयत्नतः ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ सचित्तं यामास तदामायायोगे
न पार्थिवः २२ मया वंचयितव्योऽसौ कउपायो भवेदिति ॥ ततस्तापसरूपेण प्राहिणोत्स भुजंगमान् २३ फलदर्भोदकं गृह्य राज्ञेनागोऽथ तक्षकः ॥ तक्षक उवाच ॥
गच्छ ध्वं यूयमव्यग्रा राजानं कार्यवत्तया २४ फलपुष्पोदकं नाम प्रतिग्राहयितुं नृपम् ॥ सौतिरुवाच ॥ ते तक्षक समादिष्टास्तथाचक्रुर्भुजंगमाः २५ उपनिन्युस्तथा
राज्ञे दर्भानापः फलानि च ॥ तच्च सर्वं सराजेंद्रः प्रतिजग्राह वीर्यवान् २६ कृत्वा तेषां च कार्याणि गम्यतामिति युवाच तान् ॥ गतेषु तेषु नागेषु तापसच्छद्व्यरूपिषु २७ अमा
त्यान्सुहृदश्चैव प्रोवाच स नराधिपः ॥ भक्षयंतु भवंतो वै स्वादूनीमानि सर्वशः २८ तापसैरुपनीतानि फलानि संहितामया ॥ ततो राजा स सचिवः फलान्यादा तु मैच्छत
२९ विधिना संप्रयुक्तो वैऋषिवाक्येन तेन तु ॥ यस्मिन्नेव फलेनागस्तमेवा भक्षयत्स्वयम् ३० ततो भक्षयतस्तस्य फलात्कृमिरभूदणुः ॥ ह्रस्वकः कृष्णनयनस्ताम्रव
र्णोऽथ शौनक ३१ स तं गृह्य नृपश्रेष्ठः सचिवानि दमब्रवीत् ॥ अस्तमभ्येतिसविता विषादघ्न न मे भयम् ३२ सत्यवागस्तु समुनिः कृमिर्मांशतामयम् ॥ तक्षको नाम
भूत्वा वै तथा परिहृतं भवेत् ३३ ते चैनमन्ववर्ततमं त्रिणः कालो दीताः ॥ एवमुक्त्वा सराजेंद्रो ग्रीवायां सन्निवेश्य ह ३४ ॥ ॥

के राजानं प्रति राजा शृणु मुद्दिष्येत्यर्थः १८ । १९ समयेन कालेन संकेतविशेषेण गुप्तवेपेनेति वा २० । २१ गदैर्दंशस्थानेषु रेणोत्कीर्णमर्घमानैरौषधविशेषैः २२ । २३ । २४ । २५ आपः अपः २६
तेषां कार्याणि पारितोषिकदानानि २७ । २८ आदातुं भक्षितुं २९ विधिना दैवेन तमेव तदेव ३० ह्रस्वकः कुत्सितो ह्रस्वः ३१ । ३२ परिहृतं परिहारः ब्राह्मणावमाननादौषस्य भवेत् ३३ । ३४

३५ । ३६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभाबदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ तेतथेति १ । २ सीमंतःस्त्रीणां द्विफालवद्धेषुकेशेषु मध्येसिंदूरेखातंकुर्वाणं पद्मवत्स्वर्णवणे
त्वात् आकाशस्यचनीलत्वात् ३ अशनिताडितोवज्राहतः ४ । ५ । ६ प्रपितामहोयुधिष्ठिरः ७ वपुष्टमाकाशिराजकन्या ८ । ९ । १० वरंवरणीयं प्रतीतरूपा हृष्टरूपा प्रतीतं प्रख्यातं रूपं तौन्दर्यं

कृमिकंप्राहसतूर्णमुमूर्धुनैष्टचेतनः ॥ प्रहसन्नेवभोगेनतक्षकेणत्ववेष्टयत ३५ तस्मात्फलाद्दिनिष्क्रम्ययत्तद्वाज्ञेनिवेदितम् ॥ वेष्टयित्वाचवेगेनविनद्यचमहास्वनम् ॥
अदशत्पृथिवीपालंतक्षकःपन्नगेश्वरः ३६ ॥ इतिश्रीम०आदि०आस्ती०तक्षकदंशेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ सौतिरुवाच ॥ तेतथामंत्रिणोदृष्ट्वाभोगेनपरि
वेष्टितम् ॥ विषण्णवदनाःसर्वेरुदुर्भृशदुःखिताः १ तंतुनादंततःश्रुत्वामंत्रिणस्तेप्रदुर्वुः ॥ अपश्यंततथायांतमाकाशेनागमद्भुतम् २ सीमंतमिवकुर्वाणंभसः
पद्मवर्चसम् ॥ तक्षकंपन्नगश्रेष्ठंभृशंशोकपरायणाः ३ ततस्तुतेतद्दृष्ट्वाभिमन्त्रिणाद्युतं प्रदीप्यमानंविषजेनभोगिनः ॥ भयात्परित्यज्यदिशःप्रपेदिरेपपातराजाऽशनिताडि
तोयथा ४ ततोऽनृपेतक्षकतेजसाहतेप्रयुज्यसर्वाःपरलोकसत्क्रियाः ॥ शुचिर्द्विजोराजपुरोहितस्तदातथैवतेतस्यनृपस्यमंत्रिणः ५ नृपंशिशुंतस्यसुतंप्रचक्रिरेसमे
त्यसर्वेपुरवासिनोजनाः ॥ नृपंयमाहुस्तममित्रवातिनंकुरुप्रवोरंजनमेजयंजनाः ६ सबालएवार्थमतिर्नृपोत्तमःसहैवतैर्मंत्रिपुरोहितैस्तदा ॥ शशासराज्यंकुरुपुंगवा
ग्रजोयथाऽस्यवीरःप्रपितामहस्तथा ७ ततस्तुराजानममित्रतापनंसमीक्ष्यतेतस्यनृपस्यमंत्रिणः ॥ सुवर्णवर्माणमुपेत्यकाशिपंवपुष्टमार्थवरयांप्रचक्रमुः ८ ततः
सराजाप्रददौवपुष्टमांकुरुप्रवीरायपरीक्ष्यधर्मतः ॥ सचापितांप्राप्यमुदायुतोऽभवन्नचान्यनारीषुमनोदधेकचित्र ९ सरःसुफुल्लेषुवनेषुचैवप्रसन्नचेताविजहारवीर्यवान् ॥
तथासराजन्यवरोविजिह्वान्यथोर्वशींप्राप्यपुरापुह्रवाः १० वपुष्टमाचापिवरंपतिव्रताप्रतीतरूपासमवाप्यभूपतिम् ॥ भावेनरामारमयांबभूवविहारकालेष्ववरोध
सुंदरी ११ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिआस्तीकपर्वणि जनमेजयराज्याभिषेके चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतस्मिन्नेवका
लेतुजरत्कार्मुहहातपाः ॥ चचारपृथिवीकृत्स्नायत्रसायंगृहोमुनिः १ चरन्दीक्षांमहातेजादुश्चरामकृतात्मभिः ॥ तीर्थेष्वाप्लवनंकृत्वापुण्येषुविचचारह २ वायु
भक्षोनिराहारःशुष्यन्नहरहर्मुनिः ॥ सददर्शपितृन्गतेलंबमानानधोमुखान् ३ एकतंतववशिष्टं वैवोरणस्तंबमाश्रितान् ॥ तंतंतुंचशनैराखुमाददानंबिलेशयम् ४
निराहारान्कृशान्दीनान्गतेस्वत्राणमिच्छतः ॥ उपसृत्यसतान्दीनान्दीनरूपोऽभ्यभाषत ५ केभवंतोऽवलम्बन्तेवीरणस्तंबमाश्रिताः ॥ दुर्बलंखादितैर्मूलैराखुना
बिलवासिना ६ वोरणस्तंबकेमूलंयदप्येकमिहस्थितम् ॥ तदप्ययंशनैराखुरादत्तेदशनैःशितैः ७ छेतस्यतेऽल्पावशिष्टत्वादत्तदप्यचिरादिव ॥ ततस्तुपतितारो
ऽन्नगतेन्यक्तमधोमुखाः ८ तस्यमेदुःखमुत्पन्नं दृष्ट्वायुष्मानधोमुखान् ॥ कृच्छ्रमापदमापन्नान्प्रियंकिंकरवाणिवः ९ ॥ ॥

यस्याइतिवा भावेनानुरागादिशयेन । 'अनुभूतमिहाकृतंमृगयापदमापदां । विष्णुरातोऽपियद्रागादगात्तक्षकभक्ष्यताम्' इतिरत्नगर्भः ११ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभाबदीपे चतुश्चत्वारिं
शोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ एतस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ स्वत्राणंस्वरक्षां दीनरूपः करुणापीडितत्वात् ५ । ६ । ७ पतितारःपतिष्यथ ८ कृच्छ्रं दुस्तरं यथास्यात्तथा आपदं आपन्नान्प्राप्तान् ९

१.०।१ तत्त्व्यपोहितुं अस्मदीयं कृच्छ्रं अपनेतुं १२ प्रवदतां प्रवक्तृणां अध्यापकानां १३ ज्ञानं संज्ञायया संज्ञया त्वां जानीमः मूर्छितकल्पाः स्म इत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ नियतात्मा जितचित्तः महात्मा महामतिः १९ कृच्छ्रं संकटं आपादिताः प्रापिताः २० नाथवत्तया दयया परवशतया २१ । २२ । २३ । २४ । २५ २६ मंदात्मानमदीर्घदर्शिनं अचेतसंपापाणतुल्यं २७ । २८ । २९

तपसोऽस्य चतुर्थेन तृतीयेनाथवा पुनः ॥ अर्धेन वापि निस्तर्तुमापदं नूनमाचिरम् १० अथवाऽपि समग्रेण तं रंतुतपसामम ॥ भवंतः सर्व एवेह काममेवं विधीयताम् ११ ॥ पितर ऊचुः ॥ ॥ वृद्धो भवान् ब्रह्मचारी यो न स्नातुमिहेच्छसि ॥ न तु विप्राग्र्यतपसा शक्यते तद्व्यपोहितुम् १२ अस्ति न स्नाततपसः फलं प्रवदतां वर ॥ संतानप्रक्षयाद्वृहन्नपतामनिरयेऽशुचौ १३ संतानं हि परो धर्म एव माह पितामहः ॥ लंबतामिह न स्नातन ज्ञानं प्रतिभाति वै १४ येन त्वां नाभिजानीमो लोके विख्यातपौरुषम् ॥ वृद्धो भवान् महाभागो यो नः शोच्यान् सुदुःखितान् १५ शोचते चैव कारुण्याच्छृणु ये वै वयं द्विज ॥ यायावरानामवयममृषयः संशितव्रताः १६ लोकात्पुण्यादि ह भ्रष्टाः संतानप्रक्षयान्मुने ॥ प्रनष्टं न स्तपस्तीव्रं न हिनस्तं तुरस्ति वै १७ अस्ति त्वेकोऽद्य न स्तंतुः सोऽपि नास्ति यथा तथा ॥ मंदाभाग्योऽल्पभाग्यानां तप एकं समास्थितः १८ जरत्कारुरिति ख्यातो वेदवेदांगपारगः ॥ नियतात्मा महात्मा च सुव्रतः सुमहातपाः १९ तेन स्म तपसो लोभात्कृच्छ्रमापादिता वयम् ॥ न तस्य भार्या पुत्रो वा बांधवो वाऽस्ति कश्चन २० तस्मा लंबामहे गतेनष्टं संज्ञाह्यनाथवत् ॥ सवक्तव्यस्त्वया दृष्टो ह्यस्माकं नाथवत्तया २१ पितरस्तेऽवलंबन्ते गते दीना अधोमुखाः ॥ साधुदारां न्कुरुष्वेति प्रजामुत्पादयेति च २२ कुलतंतुर्हि नः शिष्टस्त्वमेवैकस्तपोधन ॥ यस्त्वं पश्यसि नो ब्रह्मन्वीरणस्तं बमाश्रितान् २३ एषोऽस्माकं कुलस्तं बआस्ते स्वकुलवर्धनः ॥ यानि पश्यसि वै ब्रह्मन्मूलानीहास्य वीरुधः २४ एतेन स्तंतवस्तातकालेन परिभक्षिताः ॥ यत्त्वे तत्पश्यसि ब्रह्मन्मूलमस्यार्धभक्षितम् २५ यत्र लंबामहे गते सोऽप्येकस्तप आस्थितः ॥ यमाखुं पश्यसि ब्रह्मन्कालेषु महाबलः २६ स तंतपो रतं मंदांशैः क्षपयते तु दन् ॥ जरत्कारुंतपो लब्धं मंदात्मानमचेतसम् २७ न हिनस्तत्तपस्तस्य तारयिष्यति सत्तम ॥ छिन्नमूलान् परिभ्रष्टान्कालोपहतचेतसः २८ अधः प्रविष्टान् पश्यास्मान् यथा दुष्कृतिनस्तथा ॥ अस्मा सुपतितेष्वत्र सहस्रैः स बांधवैः २९ छिन्नः कालेन सोऽप्यत्र गंतवैनरकं ततः ॥ तपो वाऽप्यथ वा यज्ञो यच्चान्यत्पावनं महत् ३० तत्सर्वमपरं तात न संतत्यासं मतम् ॥ सतात दृष्ट्वा ब्रूयास्तं जरत्कारुंतपोधन ३१ यथा दृष्टमिदं चात्र त्वयाऽऽख्येयमशेषतः ॥ यथा दारान् प्रकुर्यात्स पुत्रानुत्पादयेद्यथा ३२ तथा ब्रह्मं स्वयावाच्यः सोऽस्माकं नाथवत्तया ॥ बांधवानां हितस्येह यथा चात्मकुलं तथा ३३

॥

॥

॥

॥

३० अपरं ज्ञानादर्वाचीनं । 'किं प्रजया करिष्यामो येषां नोऽयमात्मा यं लोकः' इति श्रुतेः । 'किमर्थावयमप्येषामहे किमर्थावयमप्येषामहे वाचि हि प्राणं जुहुमः' इत्यादि श्रुतेः अपि प्राणमज्ञानमेवेति भावः ३१ । ३२ बांधवानां भित्तिदि सार्धः श्लोकः तस्य बांधवानामस्माकं सर्वेषां मध्ये कस्त्वं यथा आत्मकुलं तथा बांधुमिव वा अस्मान् अनुशोचसित तस्माद्वो तुमिच्छामः को भवानिह तिष्ठतीति योजना ३३

३४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ एतदिति १।२. दुष्टाकृतिर्यस्य तस्य दुष्कृतेः ३ दिष्टाभागेन ४।५. भावितं भावं युक्तम् ६ निवेक्ष्ये निवेशं विवाहं करिष्ये ७।८. न भेर्यं धारणपोषणेन कुर्या ९ शाश्वतानि त्याः अव्यया अपस्य शून्याः १०।११।१२. याचामियाचे १३।१४।१५।१६।१७।१८. जरत्कारौ समाहिताः जरत्कारौ रन्वपणे

कस्त्वं धुमिवास्माकमनुशोचसि सत्तम ॥ श्रोतुमिच्छामसर्वेषां को भवानिह तिष्ठति ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कारुपितृ दर्शने पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा जरत्कारुर्भृशं शोकपरायणः ॥ उवाच तान् पितृन् दुःखाद्वाष्पसंदिग्धया गिरा १ ॥ जरत्कारु रूवाच ॥ मम पूर्वमेवं तो वै पितरः सपितामहाः ॥ तदूतयन्मया कार्यं भवतां प्रियकाम्यया २ अहमेव जरत्कारुः किल्बिषी भवतां सुतः ॥ ते दंडं धारयत मे दुष्कृते रक्त तात्मनः ३ ॥ पितर ऊचुः ॥ पुत्रदिष्ट्याऽसि संप्राप्त इमं देशं दृच्छया ॥ किमर्थं च त्वया ब्रह्मन्नकृतोदारसंग्रहः ४ ॥ जरत्कारु रूवाच ॥ ममायं पितरो नित्यं हृदयार्थः परिवर्त्तते ॥ ऊर्ध्वरेताः शरीरं वै प्रापयेयममुत्र वै ५ न दारान्वै करिष्येऽहमिति मे भावितं मनः ॥ एवं दृष्ट्वा तु भवतः शकुंतानि वलंबतः ६ मयानि वर्त्तिता बुद्धिर्ब्रह्मचर्यात्पितामहाः ॥ करिष्ये वः प्रियं कामं निवेक्ष्येऽहमसंशयम् ७ सनाम्रीयद्यहं कन्यामुपलप्स्ये कदाचन ॥ भविष्यति च या काचिद्भैक्ष्यवत्स्वयमुद्यता ८ प्रतिग्रहीतातामस्मिन् भेर्यं च यामहम् ॥ एवं विधमहं कुर्यां निवेशं प्राप्नुयां यदि ॥ अन्यथान करिष्येऽहं सत्यमेतत्पितामहाः ९ तत्र चोत्पत्स्यते जंतुर्भवतां तारणाय वै ॥ शाश्वताश्चाव्ययाश्चैव तिष्ठंतु पितरो मम १० ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्त्वा तु सपितृंश्च चारपृथिवीमुनिः ॥ न च स्मलभते भार्या वृद्धोऽयमिति शौनक ११ यदा निर्वेदमापन्नः पितृभिश्चोदितस्तथा ॥ तदाऽरण्यं सगत्वा चैश्वक्रोशभृशदुःखितः १२ स त्वरण्यगतः प्राज्ञः पितृणां हितकाम्यया ॥ उवाच कन्यायां चामिति स्त्रोवाचः शनैरिमाः १३ यानि भूतानि संतीह स्थावराणि चराणि च ॥ अंतर्हितानि वायानि तानि शृण्वंतु मे वचः १४ उग्रेतपसि वर्त्तते पितरश्चोदयंति माम् ॥ निविशस्वेति दुःखार्ताः संतानस्य चि क्रीर्षया १५ निवेशायां खिलां भूमिं कन्याभैक्ष्यं च रामिभाः ॥ दरिद्रोऽङ्गुलीलश्च पितृभिः सन्नियोजितः १६ यस्य कन्यास्ति भूतस्य ये मये ह प्रकीर्तिताः ॥ ते मे कन्यां प्रयच्छंतु चरतः सर्वतो दिशम् १७ मम कन्या सनाम्रीया भैक्ष्यवच्चोदिता भवेत् ॥ भेर्यं चैव यांनाहं तामे कन्यां प्रयच्छत १८ ततस्ते पन्नगायै वै जरत्कारौ समाहिताः ॥ तामादाय प्रवृत्तिं ते वासुकेः प्रत्यवेदयन् १९ तेषां श्रुत्वा सनागेंद्रस्तां कन्यां समलंकृताम् ॥ प्रवृत्त्या रण्यमगमत्समीपं तस्य पन्नगः २० तत्र तां भैक्ष्यवत्कन्यां प्रादात्तस्मै महात्मने ॥ नागेन्द्रो वासुकिर्ब्रह्मन्नसतां प्रत्यगृह्यत २१ असनामेति वै मत्वा भरणे चाविचारिते ॥ मोक्षभावे स्थितश्चापि द्वंद्वभूतः परिग्रहे २२ ततो नाम सकन्यायाः पप्रच्छ भृगुनंदन ॥ वासुकिं भरणं चास्यान कुर्यामित्युवाच ह २३ ॥ इति श्रीम० आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि वासुकिजरत्कारु समागमेषदचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥

यत्ताः १९।२०।२१. असनामेति । मोक्षे स्थितस्य परिग्रहो दुःखायेति पितृप्रयोजनमात्रं कार्यमित्याशयः २२।२३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥

वासुकिरिति १ प्रतीच्छप्रतिगृहाण २ । ३ । ४ । ५ । ६ स्पर्ध्वबहुमूल्यं तुलिकाद्यास्तरणं तेन संयुतम् ७ । ८ विप्रियेकृते त्वांतवृष्टहेवासंचत्यजेयम् ९ । १० दुःखशीलदुःखप्रदस्वभावं श्वेतकाकीयैः
 श्वाच एतश्चकाकश्चेतपामिमे श्वेतकाकीयास्तैः नित्यजागरूकत्वभयचकितत्वे गितत्वेऽङ्गैः उपाचरदाराधितवती । 'एतः कर्तुं आगते' इति मेदिनी कोशाद्वर्णवाच्यपि एतशब्दस्तद्वृत्तिशृणोवर्त्तेशोणादिपदवत् ।
 श्वेतइत्यत्र ओमाहोश्चेति पररूपं अन्येतु श्वेतकाकोवकस्तदीयैः तं दिवर्षासुनीडस्थं वक्येव पुष्पाति तद्वदिति ११ । १२ । १३ । १४ उत्संगे अङ्के १५ । १६ दुःखशीलोदुःखप्रदशीलो धर्मात्मा च क

॥ सौतिरुवाच ॥ वासुकिस्त्वब्रवीद्राक्यं जरत्कारुमृषितं ददा ॥ सनाप्रीतवकन्येयं स्वसामेतपसान्विता १ भरिष्यामि च ते भार्याप्रतीच्छेमां द्विजोत्तम ॥ रक्षणं च
 करिष्येऽस्याः सर्वशक्त्या तपोधन ॥ त्वदर्थं रक्ष्यते चैषामयामुनिवरोत्तम २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ न भरिष्येऽहमेतावैषमेसमयः कृतः ॥ अप्रियं च न कर्त्तव्यं कृते चैनांत्य
 जाम्यहम् ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ प्रतिश्रुते तु नागेन भरिष्ये भगिनीमिति ॥ जरत्कारुस्तदावेशमभुजगस्य जगामह ४ तत्र मंत्रविदां श्रेष्ठस्तपोवृद्धो महाव्रतः ॥ जग्राह
 पाणिं धर्मात्मा विधिं मंत्रपुरस्कृतम् ५ ततो वा स गृहं रम्यं पन्नगैर्द्रस्य संमतम् ॥ जगाम भार्यामादाय स्तूयमानो महर्षिभिः ६ शयनं तत्र संकृतं स्पर्ध्यास्तरणं संवृतम् ॥
 तत्र भार्यासहायो वै जरत्कारुरुवासह ७ स तत्र समये चक्रे भार्याया सह सत्तमः ॥ विप्रियं मे न कर्त्तव्यं न च वाच्यं कदाचन ८ त्यजेयं विप्रिये च त्वां कृते वासं च ते गृहे ॥ एत
 द्गृहाण वचनं मया यत्समुदीरितम् ९ ततः परमसंविज्ञास्वसानागपतेस्तदा ॥ अतिदुःखान्विता वाक्यं तमुवाचैवमस्त्विति १० तथैव सा च भर्तारंदुःखशीलमुपा
 चरत् ॥ उपायैः श्वेतकाकीयैः प्रियकामाय शस्विनी ११ ऋतुकाले ततः स्नाता कदाचिद्रासुकेः स्वसा ॥ भर्तारं वै यथान्यायमुपतस्थेमहामुनिम् १२ तत्र तस्याः
 समभवद्रमोज्ज्वलनसन्निभः ॥ अतीव तेजसा युक्तो वै श्वानरसमद्युतिः १३ शुक्लपक्षे यथा सोमो व्यवर्धत तथैव सः ॥ ततः कतिपयाहस्य जरत्कारुर्महायशाः १४
 उत्संगेऽस्याः शिरःकृत्वा सुष्वापपरिखिन्नवत् ॥ तस्मिंश्च सुप्ते विप्रेद्रसवितास्तमियाद्विरिम् १५ अह्नः परिक्षये ब्रह्मंस्ततः साऽर्चितयत्तदा ॥ वासुकेर्भगिनी
 भीता धर्मलोपान्मनस्विनी १६ किं नु भेसुकृतं भूयाद्भूतं स्तथापनं न वा ॥ दुःखशीलो हि धर्मात्मा कथं नास्यापराधनुयाम् १७ कोपो वा धर्मशीलस्य धर्मलोपोऽथवा पुनः ॥
 धर्मलोपो गरीयान्वै स्यादित्यत्राकरोन्मतिम् १८ उत्थापयिष्ये यद्येनं भुवं कोपं करिष्यति ॥ धर्मलोपो भवेदस्य संध्यातिक्रमणे भुवम् १९ इति निश्चित्य मनसा जरत्का
 र्भुजंगमा ॥ तमृषिदीप्ततपसं शयानमनलोपमम् २० उवाचैदं वचः शृण्वन्ततो मधुरभाषिणी ॥ उत्तिष्ठ त्वं महाभाग सूर्योऽस्तमपगच्छति २१ संध्यामुपास्वभग
 वन्नपः स्पृष्ट्वा यत्नव्रतः ॥ प्रादुष्कृताग्निहोत्रोऽयं मुहूर्तारम्यदारुणः २२ संध्याप्रवर्त्तते चेयं पश्चिमायां दिशि प्रभो ॥ एवमुक्तः स भगवान् जरत्कारुर्महातपाः २३ भार्या
 प्रस्फुरमाणौष्ठं संवचनमब्रवीत् ॥ अदमानः प्रमुक्तोऽयं त्वयाममभुजंगमे २४

यं केन प्रकारेणापराधिनी न भवेयमित्यर्थः १७ कर्त्तव्यकोटिद्वयमुपन्यस्य धर्मलोपमेव गुरुकरोति कोपो वेति १८ । १९ । २० । २१ प्रादुष्कृतोऽग्निहोत्रोऽयं न हि र्धर्मोऽस्मिन्स प्रादुष्कृताग्निहोत्रः । 'अग्निहोत्रोऽ
 ग्निहविषोः' इति मेदिनी । रम्यो धर्मसाधनत्वात् दारुणो भूतादिप्रचारात् २२ । २३ । २४

समीपेतेनवत्स्यामिगमिष्यामियथागतम् ॥ शक्तिरस्तिनवामोरुमयिसुप्तेविभावसोः २५ अस्तंगंतुंयथाकालमितिमेहृदिवर्त्तते ॥ नचाप्यवमतस्येहवासोरोचेत
कस्यचित् २६ किंपुनर्धर्मशीलस्यममवामद्विधस्यवा ॥ एवमुक्ताजरत्कारुर्भ्रातृदयकंपनम् २७ अब्रवीद्गिनीतत्रवासुकेःसन्निवेशने ॥ नावमानात्कृतवतीत
वाहंविप्रबोधनम् २८ धर्मलोपोनतेविप्रस्यादित्येतन्मयाकृतम् ॥ उवाचभार्यामित्युक्तोजरत्कारुर्महातपाः २९ ऋषिःकोपसमाविष्टस्त्यक्तुकामोभुजंगमाम् ॥
नमेवागन्तुंप्राहगमिष्येऽहंभुजंगमे ३० समयोह्येषमेपूर्वत्वयासहमित्युक्तः ॥ सुखमस्म्युषितोभद्रेब्रूयास्त्वेभ्रातरंशुभे ३१ इतोमयिगतेभीरुगतःसभगवानिति ॥
त्वंचापिमयिनिष्क्रान्तिनशोकंकेर्तुमर्हसि ३२ इत्युक्तासाऽनवद्यांगीप्रत्युवाचमुनिर्नितदा ॥ जरत्कारुंजरत्कारुश्चिन्ताशोकपरायणा ३३ बाष्पगद्गदयावाचामुखेनपरि
शुष्यता ॥ कृतांजलिर्वरारोहापर्यश्रुनयनाततः ३४ धैर्यमालंब्यवामोरुर्हृदयेनप्रवेपता ॥ नमामर्हसिधर्मज्ञपरित्यक्तुमनागसम् ३५ धर्मेस्थितांस्थितोधर्मसदा
प्रियहितेतराम् ॥ प्रदानेकारणयञ्चममतुभ्यंद्विजोत्तम ३६ तदलब्धवर्तीमंदांकिमांक्ष्यतिवासुकिः ॥ मातृशापाभिभूतानांज्ञातीनांममसत्तम ३७ अपत्यमी
प्सितंत्वत्तस्तच्चतावन्नदृश्यते ॥ त्वतोह्यपत्यलाभेनज्ञातीनांमेशिवंभवेत् ३८ संप्रयोगोभवेन्नायंमममोक्षस्त्वयाद्विज ॥ ज्ञातीनांहितमिच्छंतीमगवंस्त्वांप्रसाद
ये ३९ इममव्यक्तरूपंमेगर्भमाधायसत्तम ॥ कथंत्यक्त्वामहात्मासन्गंतुमिच्छस्यनागसम् ४० एवमुक्तस्तुसमुनिर्भार्यावचनमब्रवीत् ॥ यद्युक्तमनुरूपंचजरत्कारुं
तपोधनः ४१ अस्त्ययंसुभगेगर्भस्तववैश्वानरोपमः ॥ ऋषिःपरमधर्मात्मावेदेवेदांगपारगः ४२ एवमुक्त्वासधर्मात्माजरत्कारुर्महानृषिः ॥ उग्रायत्तपसेभृयोजगा
मकृतनिश्चयः ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि जरत्कारुनिर्गमे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥
गतमात्रंतुभर्तारंजरत्कारुवेदयत् ॥ भ्रातुःसकाशमागत्ययाथातथ्यंतपोधन १ ततःसभुजगश्रेष्ठःश्रुत्वासुमहदप्रियम् ॥ उवाचभगिनीदीनांतदादीनतरःस्व
यम् २ ॥ ॥ वासुकिरुवाच ॥ ॥ जानासिभद्रेयत्कार्यंप्रदानेकारणंचयत् ॥ पन्नगानांहितार्थायपुत्रस्तेस्यात्ततोयदि ३ ससर्पसन्नात्किलनोमोक्षयिष्यतिवीर्य
वान् ॥ एवंपितामहःपूर्वमुक्तवांस्तुसुरैःसह ४ अप्यस्तिगर्भःसुभगेतस्मात्तेमुनिसत्तमात् ॥ नचेच्छाम्यफलंतस्यदारकर्ममनीषिणः ५ कामंचममनन्याय्यं
प्रष्टुंत्वांकार्यमीदृशम् ॥ किंतुकार्यगरीयस्त्वात्ततस्त्वाहमचूचुदम् ६ दुर्वार्येतांविदित्वाचभर्तुस्तेऽतितपस्विनः ॥ नैनमन्वागमिष्यामिकदाचिद्धिशपेत्समाम् ७

८ जरत्कारुस्ततोवाक्यमित्युक्त्वाप्रत्यभाषततिवाक्यवचनीयमयोच्यतइतिशेषः इत्युक्त्वाप्रत्यभाषतगुह्यवचनारंभेह्येवंक्तारोभवंतिपश्चात्संदेशंवदति । यथोक्तं ब्रह्मवैवर्ते 'इदं वचनमुक्त्वाऽग्नेवाक्यं वाक्यविशारदः । चकारावश्यं कर्मनर्मदातीरमाश्रितः' इति ९ ममेदं कार्यमुद्दिश्य अस्तीत्युत्तरं दत्तवानिति शेषः १० वितर्धतेन उक्तपूर्वनस्मरामि सांपराये संकटे । 'सांपरायो रणापदोः' इतिकोशः ११ । १२

आचक्ष्वभद्रे भर्तुः स्वं सर्वमेव विचेष्टितम् ॥ उद्धरस्व च शल्यं मे घोरं हृदि चिरस्थितम् ८ जरत्कारुस्ततोवाक्यमित्युक्त्वाप्रत्यभाषत ॥ आश्वासयंती संतप्तं वासुकिं पन्नगे श्वरम् ९ ॥ ॥ जरत्कारुत्वाच ॥ ॥ पृष्ठो मयाऽप्रत्यहेतोः समहात्मा महातपाः ॥ अस्तीत्युत्तरमुद्दिश्य ममेदं गतवांश्चसः १० स्वैरेष्वपि न तेनाहं स्मराभिवितर्धं वचः ॥ उक्तपूर्वैकुतो राजन्सांपराये स वक्ष्यति ११ न संतापस्त्वया कार्यः कार्यं प्रतिभुजंगमे ॥ उत्पत्स्यति च ते पुत्रो ज्वलनार्कसमप्रभः १२ इत्युक्त्वा सहिमांश्चातर्गं तोभर्ता तपोधनः ॥ तस्माद्येतु परंदुःखं तवेदं मनसि स्थितम् १३ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा स नागेंद्रो वासुकिः परया मुदा ॥ एवमस्त्विति तद्वाक्यं भगिन्याः प्रत्यगृह्यत १४ सांत्वमानार्थदानैश्च पूजया चारुरूपया ॥ सोदर्या पूजयामास स्वसारं पन्नगोत्तमः १५ ततः प्रववृधे गर्भो महातेजामहाप्रभः ॥ यथा सोमो द्विजश्रेष्ठश्च कृष्णक्षोदितो दिवि १६ अथ काले तु सा ब्रह्मन् प्रजज्ञे भुजगस्वसा ॥ कुमारं देवगर्भां पितृमातृभयापहम् १७ ववृधे स तु तत्रैव नागराजनिवेशने ॥ वेदांश्चाधिजगे सांगां नार्गवाच्च्यवनान्मुने १८ चीर्णव्रतो बाल एव बुद्धिस्तत्त्वगुणान्वितः ॥ नाम चास्या भवत्ख्यातं लोकेष्वास्तीक इत्युत १९ अस्तीत्युक्त्वा गतो यस्मात्पिता गर्भस्थमेव तम् ॥ वनंतस्मादिदं तस्य नामास्तीकेति विश्रुतम् २० स बाल एव तत्र स्थश्चरन्नमितबुद्धिमान् ॥ गृहे पन्नगराजस्य प्रयत्नात्परिरक्षितः २१ भगवानि वदेवेशः शूलपाणिर्हिरण्मयः ॥ विवर्धमानः सर्वास्तान् पन्नगान् भ्यहर्षयत् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि आस्तीकोत्पत्तौ अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ यदपृच्छत्तदाराजामंत्रिणो जनमेजयः ॥ पितुः स्वर्गगतं तन्मे विस्तरेण पुनर्वद १ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ शृणु ब्रह्मन् यथाऽपृच्छन्मंत्रिणो नृपतिस्तदा ॥ यथा चाख्यातवंतस्ते निधनं तत्परीक्षितः २ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ जानंति स्म भवंतस्तद्यथा वृत्तं पितुर्मम ॥ आसीद्यथा स निधनं गतः काले महायशाः ३ श्रुत्वा भवत्सकाशाद्धिपितुर्वृत्तमशेषतः ॥ कल्याणं प्रतिपत्स्यामि विपरीतं न जातु चिद् ४ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ मंत्रिणोऽथाब्रुवन् वाक्यं पृष्टास्तेन महात्मना ॥ सर्वधर्मविदः प्राज्ञा राजानं जनमेजयम् ५ ॥ ॥ मंत्रिण ऊचुः ॥ ॥ शृणु पार्थिव यद्ब्रूषे पितुस्तव महात्मनः ॥ चरितं पार्थिवेन्द्रस्य यथा निष्ठांगतश्चसः ६ धर्मात्मा च महात्मा च प्रजापालः पिता तव ॥ आसीदिह यथा वृत्तः समहात्मा गृणुष्व तत् ७ ॥ ॥ ॥ ॥

१३ । १४ । १५ । १६ प्रजज्ञे जनयामास १७ । १८ बुद्धिः कार्यनिष्ठा सत्त्वगुण इति सत्त्वकार्याणि धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याणि तैरन्वितः १९ । २० । २१ हिरण्मयः दीप्तिमान् २२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ सर्पसत्रं प्रस्तावयन् शौनक उवाच यदपृच्छदिति १ निधनं मरणं २ । ३ कल्याणं सर्वलोकहितं चेत्प्रतिपत्स्यामि प्रतीकारं करिष्यामि नान्यथेत्यर्थः ४ । ५ ब्रूषे पृच्छसि निष्ठांगसमाप्तिं ६ धर्मात्मा उदारचित्तः महात्मा महानुभावः कलिनिग्राहकत्वात् ७

चातुर्वर्ण्यचतुरोवर्णान् ८ । १ । १० स्वधिष्ठिताः सुष्ठुपालिताः वभारपोषितवान् ११ । १२ शारद्वतस्यकृपाचार्यस्य १३ सोत्तरायामितिपादपूरणार्थः संधिः अजीजनज्जातः १४ राजधर्मो ग्रंथस्तस्यार्थः फलं तदुक्तानुष्ठानं शाब्दभावनायां प्रवृत्तेरेव भाव्यत्वात् तत्र कुशलोदसः १५ आत्मवान् बुद्धिमान् मेधावी बहुग्रंथधारणसमर्थः षड्वर्गः कामादिस्तस्य जेता षड्वर्गजित् नीतिशास्त्रं कामदकीयपालकाव्यादि १६ षष्ठिवर्षाणि जन्मतः षष्ठिवर्षपर्यंतं तनुराज्यलाभात् अपालयत् पालितवान् षट्त्रिंशद्वर्षे लब्धराज्यश्चतुर्विंशतिवर्षपर्यंतं तत्पालनस्य दृष्टत्वादित्यर्थः दिष्टं धर्मार्थमौतयोरेतमवसानं

चातुर्वर्ण्यस्वधर्मस्थं सकृत्वापर्यरक्षत ॥ धर्मतो धर्मविद्राजा धर्मो विग्रहवानिव ८ ररक्ष पृथिवीं देवीं श्रीमान् तुलविक्रमः ॥ द्वेष्टारस्तस्य नैवासन्सच द्वेष्टिनकंचन ९ समः सर्वेषु भूतेषु प्रजापतिरिवाभवत् ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैव स्वकर्मसु १० स्थिताः सुमनसो राजंस्तेन राज्ञा स्वधिष्ठिताः ॥ विधवाऽनाथविकलान् कृपणांश्च बभारसः ११ सुदर्शः सर्वभूतानामासीत् सोमइवापरः ॥ तुष्टपुष्टजनः श्रीमान् सत्यवाग्दृढविक्रमः १२ धनुर्वेदे तु शिष्योऽभून्नुपः शारद्वतस्यसः ॥ गोविंदस्य प्रियश्चासीत्पिता ते जनमेजय १३ लोकस्य चैव सर्वस्य प्रिय आसीन् महायशः ॥ परिक्षिणेषु कुरुषु सोत्तरायामजीजनत् १४ परिक्षिदभवत्तेन सौभद्रस्यात्मजो बली ॥ राजधर्मार्थकुशलो युक्तः सर्वगुणैर्वृतः १५ जितेन्द्रियश्चात्मवांश्च मेधावी धर्मसेविता ॥ षड्वर्गजन्महाबुद्धिर्नीतिशास्त्रविदुत्तमः १६ प्रजाइमास्तव पिता षष्ठिवर्षाण्यपालयत् ॥ ततो दिष्टां तपापन्नः सर्वेषां दुःखमावहन् १७ ततस्त्वं पुरुषश्चेष्टधर्मेण प्रतिपेदिवान् ॥ इदं वर्षं सहस्राणि राज्यं कुरुकुलागतम् ॥ बाल एवाभिषिक्तस्त्वं सर्वभूतानुपालकः १८ ॥ जनमेजय उवाच ॥ नास्मिन्कुले जातु बभूव राजा यो न प्रजानां प्रियकृत्प्रियश्च ॥ विशेषतः प्रेक्ष्य पितामहानां वृत्तं महत्तपरायणानाम् १९ कथं निधनमापन्नः पितामम तथा विधः ॥ आचक्षध्वं यथा वन्मेश्रोतुच्छामितत्त्वतः २० ॥ सौतिरुवाच ॥ एवं संचोदिताराज्ञा मंत्रिणस्तेन राधिपम् ॥ ऊचुः सर्वे यथा वृत्तं राज्ञः प्रियहितैषिणः २१ ॥ मंत्रिण ऊचुः ॥ सराजा पृथिवीपालः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ बभूव मृगयाशीलस्तव राजन् पिता सदा २२ यथा पांडुर्महाबाहुर्धनुर्धरवरो युधि ॥ अस्मास्वा सज्ज्य सर्वाणि राजकार्याण्यशेषतः २३ सकदाचिद्धनगतो मृगं विव्याध पात्रिणा ॥ विद्वाचान्वसरत् पूर्णतं मृगंगहने वने २४ पदातिर्बद्धनिस्त्रिंशस्ततायुधकलापवान् ॥ न चाससाद गहने मृगं नष्टं पिता तव २५ परिश्रान्तो वयस्यश्च षष्ठिवर्षो जगन्वितः ॥ क्षुधितः समहारण्ये ददर्श मुनिसत्तमम् २६ स तं पप्रच्छ राजेन्द्रो मुनिमौनव्रते स्थितम् ॥ न च किंचिदुवाचे दंष्ट्र्योऽपि समुनिस्तदा २७ ततो राजा क्षुच्छमार्तस्तं मुनिं स्थाणुवत्स्थितम् ॥ मौनव्रतधरं शांतं सद्यो मन्युवशंगतः २८ नवबोधचतराजामौनव्रतधरं मुनिम् ॥ स तं क्रोधसमाविष्टो धर्षयामास ते पिता २९ मृतं स पृथुष्को व्यासमुत्क्षिप्य धरातलात् ॥ तस्य शुद्धात्मनः प्रादात्स्कंधे भरतसत्तम ३० ॥

विदेहकैवल्यमन्यर्थः १७ । १८ पितामहानां पांडवानां १९ आचक्षध्वं श्वादेराकृतिगणत्वाच्छपोलुरुन २० । २१ । २२ । २३ गहने दुर्गमे २४ निस्त्रिंशः खड्गः ततायुधकलापवान् ततो विस्तीर्ण आयुधानां वाणादीनां कलापस्तु गस्तद्वान् । 'कलापः मंहतौ वर्हेकांची भूषणतृणयोः' इति मेदिनी २५ वयस्योद्वेदः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ ॥ ॥

३१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ततइति १ । २ ब्रह्माणमाचार्यं पूजांतस्यैवचकार तेनानुज्ञातस्तत्राऽऽचार्यगृहेतंसर्पधरंस्वपितरंसख्युः सहाध्यायिनःसकाशाच्छ्रुत्वेतिसंबंधः ३ । ४ । ५ अंगेषुवागादिषुयतनियतंशमदमवंतमित्यर्थः ६ अक्षुद्रंगंभीरं अनसूयंपरगुणेषुदोषाविष्करणशून्यं तवपित्राविनिर्कृतमपकृतम् ७ । ८ । ९ प्रदहिष्यति

नचोवाचसमेधावीतमथोसाध्वसाधुवा ॥ तस्थौतथैवचाकुद्धःसर्पस्कंधेनधारयन् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि पारिक्षितीयेएकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ मंत्रिणऊचुः ॥ ततःसराजाराजेन्द्रस्कन्धेतस्यभुजंगमम् ॥ मुनेःक्षुत्क्षामआसज्ज्यस्वपुरंप्रययौपुनः १ ऋषेस्तस्यतुपुत्रोऽभूद्रविजातोमहायशः ॥ शृंगीनाममहातेजास्तिग्मवीर्योऽतिकोपनः २ ब्रह्माणंसमुपागम्यमुनिःपूजांचकारह ॥ सोऽनुज्ञातस्ततस्तत्रशृंगीशुश्रावतंतदा ३ सख्युःसकाशात्पितरंपित्रातेधर्षितंपुरा ॥ मृतंसर्पसमासक्तंस्थानुभूतस्यतस्यतम् ४ वहंतंराजशार्दूलस्कंधेनानपकारिणम् ॥ तपस्विनमतीवाथतंमुनिप्रवरंरूप ५ जितेन्द्रियंविशुद्धंचस्थितंकर्मण्यथाद्भुतम् ॥ तपसाद्योतितात्मानंस्वेवंगेषुयतंतदा ६ शुभाचारंशुभकथंसुस्थितंतमलोलुपम् ॥ अक्षुद्रमनसूयंचवृद्धंमौनवतेस्थितम् ॥ शरण्यंसर्वभूतानांपित्राविनिर्कृतंतव ७ शशापाथमहातेजाःपितरंतरुषान्वितः ॥ ऋषेःपुत्रोमहातेजावालोऽपिस्थविरयुतिः ८ सक्षिप्रमुदकंस्पृष्टारोषादिदमुवाचह ॥ पितरंतेऽभिसंधायतेजसाप्रज्वलन्निव ९ अनागसिगुरौयोमेमृतंसर्पमवासृजत् ॥ तंनागस्तक्षकःकुद्धस्तेजसाप्रदहिष्यति १० आशीविषस्तिग्मतेजामद्वाक्यबलचोदितः ॥ सप्तरात्रादितःपापंपश्यमेतपसोबलम् ११ इत्युक्ताप्रययौतत्रपितायत्राऽस्यसोऽभवत् ॥ दृष्ट्वाचपितरंतस्मैतंशापंप्रत्यवेदयत् १२ सचापिमुनिशार्दूलःप्रेरयामासतेपितुः ॥ शिष्यंगौरमुखंनामशीलवंतंगुणान्वितम् १३ आचख्यौसचविश्रांतोराज्ञःसर्वमशेषतः ॥ शप्तोऽसिममपुत्रेणयत्तोभवमहीपते १४ तक्षकस्त्वंमहाराजतेजसाऽसौदहिष्यति ॥ श्रुत्वाचतद्रचोघोरंपितातेजनमेजय १५ यत्तोऽभवत्परित्रस्तस्तक्षकात्पन्नगोत्तमात् ॥ ततस्तस्मिंस्तु दिवसेसप्तमेसमुपस्थिते १६ राज्ञःसमीपंब्रह्मर्षिःकाश्यपोगंतुमैच्छत् ॥ तंददर्शथनागेंद्रस्तक्षकःकाश्यपंतदा १७ तमब्रवीत्पन्नगेंद्रःकाश्यपंत्वरितंद्विजम् ॥ कृभवांस्त्वरितोयातिकिंचकार्यंचिकीर्षति १८ ॥ काश्यपउवाच ॥ यत्रराजाकुरुश्रेष्ठःपरिक्षिन्नामवैद्विज ॥ तक्षकेणभुजंगेनधक्ष्यतेकिलसोऽद्यवै १९ गच्छाम्यहंतंत्वरितःसद्यःकर्तुमपज्वरम् ॥ मयाऽभिपन्नंतंचापिनसर्पोधर्षयिष्यति २० ॥ तक्षकउवाच ॥ किमर्थंतमयादष्टंसंजोवयितुमिच्छसि ॥ अहंसतक्षकोब्रह्मन्पश्यमेवीर्यमद्भुतम् २१ नशक्तस्त्वंमयादष्टंतंसंजीवयितुंनृपम् ॥ इत्युक्तातक्षकस्तत्रसोऽदशद्वैवनस्पतिम् २२ सदष्टमात्रोनागेनभस्मीभूतोऽभवन्नगः ॥ काश्यपश्चततोराजब्रजीवयतंतनगम् २३ ततस्तंलोभयामासकामंबृहीतितक्षकः ॥ सएवमुक्तस्तंप्राहकाश्यपस्तक्षकंपुनः २४ ॥ ॥ ॥

२८ । २६ द्विपदांपुरुषाणां निवृत्तेतिवृत्तः २७ । २८ २९ । ३० एवंपार्थिवस्योक्तंकस्यचपराभवंश्रुत्वा ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ संहतविषःसम्यक्कृतंनष्टविषंयस्यमतया संहतविषइतिपाठेस्पष्टोर्थः
३६ । ३७ । ३८ यस्यदास्यामियातनां यस्यप्रयासंकृत्वा यमुप्रयत्नेअस्मादसमासेऽप्यार्षत्वावक्तव्योत्थं यातनांप्रतिक्रियां समागतंसमागमं भावेनिष्ठा ३९ । ४० पुरुषद्विजावितिपाठे द्विजावंदजः

धनलिप्सुरहंतत्रयामीत्युक्तश्चतेनसः ॥ तमुवाचमहात्मानंतक्षकःश्लक्ष्णयागिरा २५ यावद्धनंप्रार्थयसेराज्ञस्तस्मात्ततोऽधिकम् ॥ गृहाणमत्तएवत्वंसन्निवर्त्तस्व
नान्व २६ सएवमुक्तोनागेनकाश्यपोद्विपदांवरः ॥ लब्ध्वावित्तंनिवृत्तेतक्षकाद्यावदीप्सितम् २७ तस्मिन्प्रतिगतेविप्रेच्छन्नोपेत्यतक्षकः ॥ तंचृपंचृपतिश्रेष्ठपि
तरंधार्मिकंतव २८ प्रासादस्थंयत्तमपिदग्धवान्विषवह्निना ॥ ततस्त्वंपुरुषव्याघ्रविजयायाभिषेचितः २९ एतदृष्टंश्रुतंचापियथावन्नृपसत्तम ॥ अस्माभिर्नीखि
लंसर्वकथितंतेऽतिदारुणम् ३० श्रुत्वाचैनंनरश्रेष्ठपार्थिवस्यपराभवम् ॥ अस्यचर्षेरुक्तंकस्यविधत्स्वयदनंतरम् ३१ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुसराजा
जनमेजयः ॥ उवाचमंत्रिणःसर्वानिदंवाक्यमार्द्रदमः ३२ ॥ जनमेजयउवाच ॥ अथतत्कथितंकेनयदृत्तंतद्भनस्पतौ ॥ आश्चर्यभूतंलोकस्यभस्मराशीकृतंतदा ३३
यदृक्षंजीवयामासकाश्यपस्तक्षकेणैव ॥ नूनंमंत्रैर्हृतविषोनप्रणश्येतकाश्यपात् ३४ चिंतयामासपापात्मानमसापन्नगाधमः ॥ दष्टंयदिमयाविप्रःपार्थिवंजीवयिष्यति
३५ तक्षकःसंहतविषोलोकेयास्यतिहास्यताम् ॥ विचिंत्यैवंकृतातेनध्रुवंतुष्टिर्द्विजस्यैव ३६ भविष्यतिह्युपायेनयस्यदास्यामियातनाम् ॥ एकंतुश्रोतुमिच्छामितह
त्तंनिर्जनेवने ३७ संवादंपगन्नगेंद्रस्यकाश्यपस्यचकस्तदा ॥ श्रुत्वान्दृष्ट्वांश्चापिभवत्सुकथभागतम् ॥ श्रुत्वातस्यविधास्येऽहंपन्नगांतकरींमतिम् ३८ ॥ मंत्रिणऊचुः॥
गृणुराजन्यथाऽस्माकंयेनतत्कथितंपुरा ॥ समागतंद्विजेंद्रस्यतन्नगेंद्रस्यचाध्वनि ३९ तस्मिन्वृक्षेनरःकश्चिद्विधनार्थायपार्थिव ॥ विचिन्वन्पूर्वमारूढःशुष्कशाखा
वनस्पतौ ४० नबुध्येतामुभौतौचनगस्थंपन्नगद्विजौ ॥ सहतेनैववृक्षेणभस्मीभूतोऽभवन्नृप ४१ द्विजप्रभावाद्राजेंद्रव्यजीवत्सवनस्पतिः ॥ तेनागम्यद्विजश्रेष्ठपुंसा
ऽस्मासुनिवेदितम् ४२ यथावृत्तंतुतत्सर्वतक्षकस्यद्विजस्यच ॥ एतत्तेकथितंराजन्यथादृष्टंश्रुतंचयत् ॥ श्रुत्वाचनृपशार्दूलविधत्स्वयदनंतरम् ४३ ॥ सौतिरुवाच ॥
मंत्रिणांतुवचःश्रुत्वासराजाजनमेजयः ॥ पर्यतप्यतदुःखार्तःप्रत्यर्पिषत्करंकरे ४४ निःश्वासमुष्णमसकृद्दीर्घैराजीवलोकनः ॥ मुमोचाश्रूणिचतदानेत्राभ्यांप्ररु
दन्नृपः ४५ उवाचचमहीपालोदुःखशोकसमन्वितः ॥ दुर्धरंबाष्पमुत्सृज्यस्पृष्ट्वाचापोयथाविधि ४६ मुहूर्त्तमिवचध्यात्वानिश्चित्यमनसानृपः ॥ अमर्षीमंत्रिणः
सर्वानिदंवचनमब्रवीत् ४७ ॥ जनमेजयउवाच ॥ श्रुत्वैतद्भवतांवाक्यंपितुर्मैस्वर्गतिंप्रति ॥ निश्चित्यमममतिर्याचतांमेनिबोधत ॥ अनंतरंचमन्येऽहंतक्षकाय
दुरात्मने ४८ प्रतिकर्त्तव्यमित्येवंयेनमेर्हिंसितःपिता ॥ शृंगिणहेतुमात्रंयःकृत्वादग्ध्वाचपार्थिवम् ४९ ॥

सर्पोविप्रश्च । 'दंतविप्रांइजाद्विजाः'इत्युक्तेः अर्थभेदेऽपिसरूपत्वादेकशेषः ४१ व्यजीवत्विशेषेणात्पुल्लसितेनरूपेणजीवितवान् आगम्यआगत्य । बाल्यपीतिपक्षेऽनुनासिकलोपाभावः द्विजश्रेष्ठपुं
साब्राह्मणदासेन ४२ । ४३ करंकरेनिधायप्रत्यर्पिषत् क्रोधावेशात्परितवानित्यर्थः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ अनंतरमव्यवहितंवथास्यात्तथा ४८ । ४९ ॥

५० । ५१. मोहात्मदीयसामर्थ्याज्ञानात् ५२ 'यद्विक्षितायुष्यं दिवापरैतौ यद्विद्युत्पौरतिकं नीत एव ॥ तमाहरामिनिर्कृते रूपस्थादस्पापमेनं शतशारदाय' इति मंत्रवर्णाद्वाह्यस्यायुःप्रदानेऽपि सामर्थ्यमस्त्वतस्तं बहुधनदानेन निवर्त्तयतस्तत्क्षकस्यैवापराधोऽयमित्याह महानिति । दददिति हेतौ शब्दप्रत्ययः द्रव्यं दत्त्वाऽपि तेनैव नृपो बलान्मारित इत्यर्थः ५३ अपचितिवैरनिर्यातनम् ५४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ एवमुक्त्वेति १ । २ । ३ । ४ मह्यंम ५ । ६ त्वन्नान्यस्त्वमेव नान्यः यद्वा त्वत्त्वचो नान्योऽस्ति ७ । ८ आहरिष्यामि करिष्यामि संश्रियंतु

इयंदुरात्मता तस्य काश्यपं योन्यवर्त्तयत् ॥ यथा गच्छेत्स वै विप्रो ननु जीवेत्पितामम् ५० परिहीयेत किं तस्य यदि जीवेत्स पार्थिवः ॥ काश्यपस्य प्रसादेन मंत्रिणां विनयेन च ५१ स तु वारितवान् मोहात् काश्यपं द्विजसत्तमम् ॥ संजिजीवयिषुं प्राप्ते राजानमपराजितम् ५२ महानतिक्रमो ह्येष तत्क्षकस्य दुरात्मनः ॥ द्विजस्य यो ददद्द्रव्यं मातृपंजीवयेदिति ५३ उत्तंकस्याप्रियं कर्तुं मात्मनश्च महत्प्रियम् ॥ भवतां चैव सर्वेषां गच्छाम्यपचितिं पितुः ५४ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि पारीक्षिन्मंत्रिसंवादे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमुक्त्वा ततः श्रीमान्मंत्रिभिश्चानुमोदितः ॥ आरुरोह प्रतिज्ञां स सर्पसत्राय पार्थिवः १ ब्रह्मन् भरतशार्दूलो राजा पारिक्षितस्तदा ॥ पुरोहितमथाहूय ऋत्विजो वसुधाधिपः २ अब्रवीद्वाक्यसंपन्नः कार्यसंपत्करं वचः ॥ यो मे हिंसितवांस्तान् तत्क्षकः सदुरात्मवान् ३ प्रतिकुर्यात् तथा तस्य तद्भवं तोष्यंतु मे ॥ अपित्कर्म विदितं भवतां येन पन्नगम् ४ तत्क्षकं संप्रदीप्तेऽग्नौ प्रक्षिपेयं स बांधवम् ॥ यथा तेन पितामहं पूर्वेदग्धो विषाग्निना ॥ तथाऽहमपि तं पापं दग्धुमिच्छामि पन्नगम् ५ ॥ ऋत्विज ऊचुः ॥ अस्ति राजन् महत्संत्रं त्वदर्थं देवानिर्भितम् ॥ सर्पसत्रमिति ख्यातं पुराणे परिपठ्यते ६ आहर्त्ता तस्य सत्रस्य त्वन्नान्योऽस्ति नराधिप ॥ इति पौराणिकाः प्राहुस्समाकंचास्ति सक्रतुः ७ एवमुक्तः सराजर्षिर्मेनेदग्धं हितक्षकम् ॥ हुताशनमुखे दीप्ते प्रविष्टमिति सत्तम ८ ततोऽब्रवीन्मंत्रविदस्तान् राजा ब्राह्मणांस्तदा ॥ आहरिष्यामि तत्संत्रं संभाराः संश्रियंतु मे ९ ततस्तत् ऋत्विजस्तस्य शास्त्रतो द्विजसत्तम ॥ तं देशं मापयामासु र्यज्ञाय तनकारणात् १० यथा वद्धेद्विद्वांसः सर्वे बुद्धेः परंगताः ॥ ऋद्ध्या परमया युक्तमिष्टं द्विजगणैर्युतम् ११ प्रभूतधनधान्याद्व्यमृत्विग्भिः सुनिषेवितम् ॥ निर्माय चापि विधिवद्यज्ञाय तनमीप्सितम् १२ राजानं दीक्षयामासुः सर्पसत्राप्तये तदा ॥ इदं चासीत् तत्र पूर्वं सर्पसत्रे भविष्यति १३ निमित्तं महदुत्पन्नं यज्ञविघ्नकरं तदा ॥ यज्ञस्यायतने तस्मिन् क्रियमाणे वचोऽब्रवीत् १४ स्थपतिर्बुद्धिः संपन्नो वास्तुविद्याविशारदः ॥ इत्यब्रवीत्सुत्रधारः सुतः पौराणिकस्तदा १५ यस्मिन् देशे च काले च मापनेयं प्रवर्त्तिता ॥ ब्राह्मणं कारणं कृत्वानाथं संस्थास्यते क्रतुः १६ एतच्छ्रुत्वा तुराजाऽसौ प्राग्दीक्षाकालमब्रवीत् ॥ क्षत्तारं न हि मे कश्चिदज्ञातः प्रविशेदिति १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणि सर्पसत्रोपक्रमे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

संश्रियंतां १ । १० । ११ । १२ दीक्षयामासुर्दीक्षां ग्राहितवन्तः सर्पसत्राप्तये सर्पसत्रफलाप्तये भविष्यति भाविनि १३ । १४ इति वक्ष्यमाणं यस्मिन् देशे इत्यादि सुतो जात्या पौराणिकः शिल्पागमवेत्ता १५ नार्यसंस्थास्यतेन समाप्यते १६ दीक्षाकालस्य मागिति प्राग्दीक्षाकालं क्षत्तारं द्राः स्थं १७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

ततइति । पर्यक्रामन्पराक्रांतवतः १ मंत्रवन्मंत्रयुक्तंयथास्यात्तथा २ आजुहुवुःआहृतवतः ३।४ चित्रभानुमग्निम् ५।६ प्रमाणतःप्रमाणंप्राप्य ७।८।९ परिघोमहाद्वारार्गलादंडस्तत्तुल्याः

॥ सौतिरुवाच ॥ ततःकर्मप्रवृत्तेसर्पसत्रविधानतः ॥ पर्यक्रामंश्चविधिवत्स्वेस्वेकर्मणियाजकाः १ प्रावृत्यकृष्णवासांसिधूम्रसंरक्तलोचनाः ॥ जुहुवुर्मंत्रवच्चैवस
मिद्धंजातवेदसम् २ कंपयंतश्चसर्वेषामुरगाणामनांसिच ॥ सर्पानाजुहुवुस्तत्रसर्वानग्निमुखेतदा ३ ततःसर्पाःसमापेतुःप्रदोमेहव्यवाहने ॥ विचेष्टमानाःकृपणमा
ह्वयंतःपरस्परम् ४ विस्फुरंतःश्वसंतश्चवेष्टयंतःपरस्परम् ॥ पुच्छैःशिरोभिश्चभ्रूशंचित्रभानुंप्रेदिरे ५ श्वेताःकृष्णाश्चनीलाश्चस्थविराःशिशवस्तथा ॥ नदन्तो
विविधान्नादान्पेतुर्दीप्तेविभावसौ ६ क्रोशयोजनमात्राहिगोर्कणस्यप्रमाणतः ॥ पतंत्यजसंवेगेनवन्हावग्निमतांवर ७ एवंशतसहस्राणिप्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ अवशा
निविनष्टानिपन्नगानांतुतत्रवै ८ तुरगाइवतत्रान्येहस्तिहस्ताइवापरे ॥ मत्ताइवचमातंगामहाकायामहाबलाः ९ उच्चावचाश्चबहवोनानावर्णाविषोल्बणाः ॥ घोरा
श्चपरिघप्रख्यादंडशूकामहाबलाः ॥ प्रपेतुरग्रावुरगामातृवाग्दंडपीडिताः १० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तोकपर्वणि सर्पसत्रोपक्रमेद्विपंचाशत्तमोऽ
ध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ शौनकउवाच ॥ सर्पसत्रेतदाराज्ञःपांडवेयस्यधीमतः ॥ जनमेजयस्यकेत्वासमृत्तिवजःपरमर्षयः १ केसदस्याबभूवुश्चसर्पसत्रेसुदा
रुणे ॥ विषादजननेऽत्यर्थपन्नगानांमहाभये २ सर्वविस्तरशस्तातभवाञ्छंसितुमर्हति ॥ सर्पसत्रविधानज्ञविज्ञेयाःकेचसूतज ३ ॥ सौतिरुवाच ॥ हंततेकथयिष्या
मिनामानीहमनीषिणाम् ॥ येऋत्विजःसदस्याश्चतस्यासमृपतेस्तदा ४ तत्रहोताबभूवाथब्राह्मणश्चंडभार्गवः ॥ च्यवनस्यान्वयेरुषातोजातोवेदविदांवरः ५ उद्राता
ब्राह्मणोवृद्धोविद्वान्कौत्सोऽथजैमिनिः ॥ ब्रह्माऽभवच्छार्ङ्गर्वोऽथाध्वर्युश्चापिपिंगलः ६ सदस्यश्चाभवद्व्यासःपुत्रशिष्यसहायवान् ॥ उद्दालकःप्रमतकःश्वेतकेतुश्च
पिंगलः ७ असितोदेवलश्चैवनारदःपर्वतस्तथा ॥ आत्रेयःकुंडजठरौद्विजःकालघटस्तथा ८ वात्स्यःश्रुतश्रवावृद्धोजपस्वाध्यायशीलवान् ॥ कोहलोदेवशर्माच
मौद्गल्यःसमसौरभः ९ एतेचान्येचबहवोब्राह्मणावेदपारगाः ॥ सदस्याश्चाभवन्तत्रसत्रेपारिक्षितस्यह १० जुह्वत्स्त्विक्ष्वथतदासर्पसत्रेमहाक्रतौ ॥ अहयः
प्रापतंस्तत्रघोराःप्राणिभयावहाः ११ वसामेदोवहाःकुल्यानागानांसंप्रवर्तिताः ॥ ववौगंधश्चतुमुलोदह्यतामनिशंतदा १२ पततांचैवनागानांधिष्टितानांतथांबरे ॥
आश्रूयतानिशंशब्दःपच्यतांचाग्निनाभ्रशम् १३ तक्षकस्तुसनागेंद्रःपुरंदरनिवेशनम् ॥ गतःश्रुत्वैवराजानंदीक्षितंजनमेजयम् १४ ततःसर्वैयथावृत्तमाख्यायभु
जगोत्तमः ॥ अगच्छच्छरणंभीतआगस्कृत्वापुरंदरम् १५ तमिन्द्रःप्राहसुप्रीतोतवास्तीहृतक्षक ॥ भयंनागेन्द्रतस्माद्वैसर्पसत्रात्कदाचन १६ ॥ ॥

मातृवाग्दंडपीडिताइतिर्यैर्मातृवंचननानुष्ठितंएवपेतुरित्यर्थः १० ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ सर्पसत्रइति । ऋत्विजोयज्ञेकर्मकराः १ सदस्या
उपद्रष्टारः २ विधानज्ञेपुविज्ञेयाःश्रेष्ठाः ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ पच्यतांपच्यमानानाम् १३।१४ आगःआपराधंकृत्वा १५।१६ ॥ ॥

१७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६

॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

॥

॥ तत आहूयेति १। २

प्रसादितोमयापूर्वतवार्थायपितामहः ॥ तस्मात्तवभयं नास्तिव्येतुतेमानसोज्वरः १७ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवमाश्वासितस्तेनततःसभुजगोत्तमः ॥ उवासभवने
 तस्मिन्शक्रस्यमुदितःसुखी १८ अजस्रनिपतत्स्वग्नौनागेपुभृशदुःखितः ॥ अल्पशेषपरीवारोवासुकिःपर्यतप्यत १९ कश्मलंचाविशद्वोरंवासुकिं पन्नगोत्तमम् ॥
 सघूर्णमानहृदयोभगिनीमिदमब्रवीत् २० दह्यंत्यंगानिमेभद्रेनदिशःप्रतिभातिच ॥ सीदामीवचसंमोहात्घूर्णतीवचमेमनः २१ दृष्टिभ्राम्यतिमेऽतीवहृदयंदीर्य
 तीवच ॥ पतिष्याम्यवशोऽद्याहंतस्मिन्दीप्तेविभावसौ २२ पारिक्षितस्ययज्ञोऽसौवर्ततेऽस्मज्जिघांसया ॥ व्यक्तंमयाऽपिगंतव्यंप्रेतराजनिवेशनम् २३ अयंस
 कालःसंप्राप्तोयदर्थमसिमेस्वसः ॥ जरत्कारौमयादत्तात्रायस्वास्मान्सबांधवान् २४ आस्तीकःकिलयज्ञंतवर्तन्तंभुजगोत्तमे ॥ प्रतिषेत्स्यतिमांपूर्वस्वयमाहपिता
 महः २५ तद्वत्सब्रूहि वत्सस्वंकुमारंवृद्धसंमतम् ॥ ममाद्यत्वंसभृत्यस्यमोक्षार्थंवेदवित्तमम् २६ ॥ इति श्रीम० आदि० आस्तीक० सर्पसंज्ञेवासुकिवाक्येत्रिपंचाशत्त
 मोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ सौतिरुवाच ॥ तत आहूयपुत्रंस्वंजरत्कारुर्भुजंगमा ॥ वासुकेर्नागराजस्यवचनादिदमब्रवीत् १ अहंतवपितुःपुत्रभ्रात्रादत्तानिमित्ततः ॥
 कालःसचायंसंप्राप्तस्तत्कुरुष्वयथातथम् २ ॥ आस्तीक उवाच ॥ किंनिमित्तंममपितुर्दत्तात्वंमातुलेनमे ॥ तन्ममाचक्ष्वतत्त्वेनश्रुत्वाकर्ताऽस्मितत्तथा ३
 ॥ सौतिरुवाच ॥ तत आचष्टसातस्मैबांधवानांहितैषिणी ॥ भगिनीनागराजस्यजरत्कारुर्विहृवा ४ ॥ जरत्कारु उवाच ॥ पन्नगानामशेषाणांमाताकहूरिति
 श्रुता ॥ तयाशसारुषितयासुतायस्मान्निबोधत ५ उच्चैःश्रवाःसोऽश्वराजोयन्मिथ्यानकृतोमम ॥ विनतार्थायपणितेदासभावायपुत्रकाः ६ जनमेजयस्यवोयज्ञेध
 क्षत्यनिलसारथिः ॥ तत्रपंचत्वमापन्नाःप्रेतलोकंगमिष्यथ ७ तांचशप्तवर्तीदेवःसाक्षालोकपितामहः ॥ एवमस्त्वितितद्वाक्यंप्रोवाचानुमुदच ८ वासुकिश्चापि
 तच्छ्रुत्वापितामहवचस्तदा ॥ अमृतेमथितेतातदेवाञ्छरणमीयिवान् ९ सिद्धार्थाश्चसुराःसर्वेप्राप्यामृतमनुत्तमम् ॥ भ्रातरंमेपुरस्कृत्यपितामहमुपागमन् १०
 तेतंप्रसादयामासुःसुराःसर्वेऽजसंभवम् ॥ राज्ञावासुकिनासार्धंशापोऽसौनभवेदिति ११ ॥ देवाऊचुः ॥ वासुकिर्नागराजोऽयंदुःखितोज्ञातिकारणात् ॥ अभि
 शापःसमातुस्तुभगवन्नभवेत्कथम् १२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ जरत्कारुर्जरत्कारुंयांभार्यासमवाप्स्यति ॥ तत्रजातोद्विजःशापान्मोक्षयिष्यतिपन्नगान् १३ एतच्छ्रुत्वा
 तुवचनंवासुकिःपन्नगोत्तमः ॥ प्रादान्माममप्रख्यतवपित्रेमहात्मने १४ प्रागेवानागतेकालेतस्मात्त्वंमय्यजायथाः ॥ अयंसकालःसंप्राप्तोभयान्नस्नातुमर्हसि १५
 भ्रातरंचापिमेतस्मात्त्रातुमर्हसिपावकात् ॥ नभोर्धंतुकृतंतत्स्याद्यदहंतवधीमते ॥ पित्रेदत्ताविमोक्षार्थंकथंवापुत्रमन्यसे १६

॥

॥

३ आचष्ट्यक्तंकथितवती अविहृवाअनाकुला अविष्टुत्रेतिपाठेसाध्वी ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११ अभिशापःशापः १२। १३। १४। १५। १६

॥

॥

आदि०१

अ०

॥ ५४ ॥

॥ ५८ ॥

सास्तीकइतिपादपूरणार्थःसुलोपः सोस्तीकइत्यप्रपाठः १७ । १८ । १९ । २० । २१ मयिअयमस्मान्मोचयिष्यत्येवंरूपोमनःसंकल्पोजातुकदाचिन्मिथ्यान्यथान २२ ब्रह्मवेदः मातृदेवोभवेतिमातुरा
ज्ञाकरत्विधानपरस्तदन्यकरणप्रयुक्तोदंडोमातृशापरूपोब्रह्मदंडः २३ । २४ । २५ ततःसइति । वासुकिश्चिताज्वरस्वयंयुद्धीत्वेत्यर्थः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इतीआदिपर्वणिनीलकंठीये भारत

सौतिरुवाच ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्तासाऽऽस्तीकोमातरंतदा ॥ अब्रवीहुःस्वसंतंवासुकिंजीवयन्निव १७ अहंत्वांमोक्षयिष्यामिवासुकेपन्नगोत्तम ॥ तस्माच्छा
पान्महासत्वसत्यमेतद्व्रवीमिमे १८ भवस्वस्थमनानागनहितेविद्यतेभयम् ॥ प्रयतिष्येतथाराजन्यथाश्रेयोभविष्यति १९ नमेवागन्तुंप्राहस्वैरेष्वपिततोऽन्य
था ॥ त्वेनृपवरंगत्वादीक्षितंजनमेजयम् २० वाग्भिर्मैगलयुक्ताभिस्तोषयिष्येऽद्यमातुल ॥ यथासयज्ञोऽनृपतेर्निर्वर्तिष्यतिसत्तम २१ ससंभावयनागेन्द्रमयिसर्व
महामते ॥ नतेमयिमनोजातुमिथ्याभवितुमर्हति २२ ॥ वासुकिरुवाच ॥ आस्तीकपरिपूर्णाभिहृदयंमेविदीर्यते ॥ दिशोनप्रतिजानामिब्रह्मदंडनिपीडितः २३
॥ आस्तीकउवाच ॥ नसंतापस्त्वयाकार्यःकथंचित्पन्नगोत्तम ॥ प्रदीप्ताग्नेःसमुत्पन्ननाशयिष्यामितेभयम् २४ ब्रह्मदंडमहावोरंकालाग्निसमतेजसम् ॥ नाशयिष्या
मिमाऽव्रत्वंभयंकार्षीःकथंचन २५ ॥ सौतिरुवाच ॥ ततःमवासुकेर्वोऽस्मपनीयमनोज्वरम् ॥ आधायचात्मनोऽङ्गेषुजगामत्वरितोभृशम् २६ जनमेजयस्यतं
यज्ञंसर्वैःक्षमुदितंगुणैः ॥ मोक्षायभुजर्गेद्राणामास्तीकोद्विजसत्तमः २७ सगत्वाऽपश्यदास्तीकोयज्ञायतनमुत्तमम् ॥ वृत्तंसदस्यैर्बहुभिःसूर्यवन्हिसमप्रभैः २८ स
तत्रवारितोद्भाःस्थैःप्रविशन्नद्विजसत्तमः ॥ अभितुष्टावतंयज्ञंप्रवेशार्थीपरंतपः २९ सप्राप्ययज्ञायतनंवरिष्ठोद्विजोत्तमःपुण्यकृतांवरिष्ठः ॥ तुष्टावराजानमनंतकीर्ति
मृत्विक्सदस्यांश्चतथैवचाग्रिम् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तीकपर्वणिसर्पसत्रेआस्तीकागमनेचतुःपंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ॥
॥ आस्तीकउवाच ॥ सोमस्ययज्ञोवरुणस्ययज्ञःप्रजापतेर्यज्ञआसीत्प्रयागे ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताय्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः १ शक्रस्ययज्ञःशतसं
ख्यउक्तस्तथापरंतुल्यसंख्यशतंवे ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताय्यपारीक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः २ यमस्ययज्ञोहरिर्मधसश्चयथायज्ञोरंतिदेवस्यराज्ञः ॥ तथाय
ज्ञोऽयंतवभारताय्यपारीक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ३ गयस्ययज्ञःशशबिंदोश्चराज्ञोयज्ञस्तथावैश्रवणस्यराज्ञः ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताय्यपारीक्षितस्वस्तिनोऽ
स्तुप्रियेभ्यः ४ नृगस्ययज्ञस्त्वजमीढस्यचासीद्यथायज्ञोदाशरथेश्वराज्ञः ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताय्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ५ यज्ञःश्रुतोदिविदेव
स्यसूनोर्युधिष्ठिरस्याजमीढस्यराज्ञः ॥ तथायज्ञोऽयंतवभारताय्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ६ कृष्णस्ययज्ञःसत्यवत्याःसुतस्यस्वयंचकर्मप्रचकारयत्र ॥
तथायज्ञोऽयंतवभारताय्यपारिक्षितस्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः ७ ॥ ॥ ॥ ॥

भावदीपे चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ॥ सोमस्येति । स्वस्तिनोऽस्तुप्रियेभ्यः नइतियजमानादीन्वासुकिप्रभर्तीश्चात्मीयत्वेनाभिसंधायतेभ्यःस्वस्तिकल्याणमस्त्वित्याशास्ते १ शक्रस्येति ।
यथाशतंशतक्रतोयज्ञाःयथाधातनोऽपिपरंतुल्यसंख्यशतंशतक्रतवोवातथाऽयंतवयज्ञोऽयुतक्रतुतुल्यइत्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ देवस्यधर्मराजस्य ६ । ७ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ५५ ॥

आदि०१.

अ०

॥ ५६ ॥

इमेचेतेसूर्यसमानवर्चसःसमासतेवृत्रहणःक्रतुयथा ॥ नैषांज्ञातुंविद्यतेज्ञानमद्यदतंत्यभ्योनप्रणश्येत्कदाचिव ८ ऋत्विक्सनोनास्तिलोकेषुचैवद्वैपायनेनेतिविनिश्चि-
तंमे ॥ एतस्यशिष्याद्विक्षितिसंचरंतिसर्वात्विजःकर्मसुश्वेपुदीक्षाः ९ विभावसुश्चित्रभानुर्महात्माहिरण्यरेताहुतभुकृष्णवर्त्मा ॥ प्रदक्षिणावर्तशिखःप्रदीतोहव्यंत
वेदंहृतभुग्वष्टिदेवः १० नेहत्वदन्योविद्यतेजीवलोकेसमोऽनृपःपालयिताप्रजानाम् ॥ धृत्याचतेप्रीतमनाःसदाऽहंत्वंवारुणोधर्मराजोयमंवा ११ शक्रःसाक्षाद्भ्रूपा-
णियथेहत्रातालोकेऽस्मिंस्त्वंतथेहप्रजानाम् ॥ मतस्त्वंनःपुरुषेन्द्रेहलोकेनचत्वदन्योभूषतिरस्तिजज्ञे १२ खट्वांगनाभागादिलीपकल्पययतिमांघातृसमप्रभाव ॥
आदित्यतेजःप्रतिमानतेजाभीष्मोयथाराजसिसुव्रतस्त्वम् १३ वाल्मीकिवत्तेनिभृतंस्ववीर्यवसिष्ठवत्तेनियतश्चक्रोपः ॥ प्रभुत्वमिंद्रत्वसमंमतंमेद्युतिश्चनारायणव-
द्विभाति १४ यमोयथाधर्मविनिश्चयज्ञःकृष्णोयथासर्वगुणोपपन्नः ॥ श्रियानिवासोऽसियथावसूनांनिधानभूतोऽसितथाक्रतूनाम् १५ दंभोद्भवेनासिसमोबलेनरामो
यथाशास्त्रविदस्त्रविच्च ॥ और्वत्रिताभ्यामसितुल्यतेजादुष्प्रेक्षणीयोऽसिभगीरथेन १६ ॥ सौतिरुवाच ॥ एवंस्तुताःसर्वेवप्रसन्नाराजासदस्याऋत्विजोहव्यवाहः ॥
तेषांदृष्ट्वाभावितानींगितानिप्रोवाचराजाजनमेजयोऽथ १७ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिआस्तीकपर्वणिषर्पसत्रे आस्तीककृतराजस्तवे पंचपंचाशत्तमोऽ-
ध्यायः ५५ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ बालोऽप्ययंस्थविरइवावभाषतेनायंबालःस्थविरोऽयंमतोमे ॥ इच्छाम्यहंवरमस्मैप्रदातुंन्मेविप्राःसंविदध्वंयथावत् १
॥ सदस्याऊचुः ॥ बालोऽपिविप्रोमान्यएवेहराज्ञाविद्वान्योवैसपुनर्वैयथावत् ॥ सर्वान्कामांस्त्वत्तएवार्हतेऽद्ययथाचनस्तक्षकएतिशीघ्रम् २ ॥ सौतिरुवाच ॥
व्याहर्तुकामेवरदेनृपेद्विजंवरंरृणीष्वेतिततोऽभ्युवाच ॥ होतावाक्यंनातिहृष्टांतरात्माकर्मण्यस्मिंस्तक्षकोनैतितावत् ३ ॥ जनमेजयउवाच ॥ यथाचेदंकर्म
समाप्यतेमेयथाचवैतक्षकएतिशीघ्रम् ॥ तथाभवंतःप्रयतंतुसर्वेपरंशक्तयासहिमेविद्विषाणः ४ ॥ ॥ ॥

स्तीकातिथ्यविषयाणि । भारतस्तिव्रगितानीतिपाठेभारताराजाभरतवंशजत्वाद् १७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ॥ ॥
 बालोऽपीति । संविदध्वमैकमत्यंकुरुध्वं १ एतिशीघ्रंभाग्रदानादितितथाकर्त्तव्यमितिभावः २ तप्तकस्तावन्नैतीतिवाक्यंरोताउवाचेतिसंबंधः तावद्दूरोनदेयइतिभावः ३ विद्विषाणद्वेषंकृतवान् ।
 लिटः कानच् अभ्यासलोपआर्षः दिद्विषाणइतिवापाठः ४ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ५३ ॥

शस्त्राणिशंसनमंत्रदेवताः । शस्त्राणीतिपाठिपुराकल्परूपाअर्चवादाः ५ । ६ पुराणपूर्वकल्पीयहस्तांत आगम्यज्ञात्वातेनास्मिन्नपिकल्पेतथैवभवितेतिभावः ७ । ८ । ९ । १० विभावसौ

॥ ऋत्विजऊचुः ॥ यथाशस्त्राणिनःप्राहुर्नृथाशंसतिपावकः ॥ इंद्रस्यभवनेराजंस्तक्षकोभयपीडितः ५ यथासूतोलोहिताक्षोमहात्मापौराणिकोवोदितवान्पुर
स्ताव ॥ सराजानंप्राहपृष्ठस्तदानींयथाहुर्विप्रास्तद्देतन्नृदेव ६ पुराणमागम्यततोब्रवीम्यहंदत्तंतस्मैवरमिंद्रेणराजन् ॥ वसेहत्वंमत्सकाशेसुगुप्तेनपावकस्त्वांपद
हिष्यतीति ७ एतच्छ्रुत्वादीक्षितस्तप्यमानास्तेहोतारंचोदयन्कर्मकाले ॥ होताचयत्तोऽस्याजुहावाथमंत्रैरथोमहेन्द्रःस्वयमाजगाम ८ विमानमारुह्यमहानुभा
वःसर्वेदेवैःपरिसंस्तूयमानः ॥ बलाहकैश्चाप्यनुगम्यमानोविद्याधरैरप्सरसांगणैश्च ९ तस्योत्तरीयेनिहितःसनागोभयोद्विग्नःशर्मनैवाभ्यगच्छत् ॥ ततोराजामंत्र
विदोऽब्रवीत्पुनःकुहोवाक्यंतक्षकस्यांतमिच्छन् १० ॥ जनमेजयउवाच ॥ इंद्रस्यभवनेविप्रायदिनागःसतक्षकः ॥ तमिंद्रेणैवसहितंपातयध्वंविभावसौ ११
॥ सौतिरुवाच ॥ जनमेजयेनराज्ञातुनोदितस्तक्षकंपति ॥ होताजुहावतत्रस्थंतक्षकंपन्नगंतथा १२ हूयमानेतथाचैवतक्षकःसपुरंदरः ॥ अकाशेददृशंचैवक्षणेन
व्यथितस्तदा १३ पुरंदरस्तुतंयज्ञंष्ट्वोरुभयमाविशत् ॥ हित्वातुतक्षकंत्रस्तःस्वमेवभवनंययौ १४ इंद्रेगतेतुराजेंद्रतक्षकोभयमोहितः ॥ मंत्रशक्त्यापावकार्चिःस
मीपमवशोगतः १५ ॥ ऋत्विजऊचुः ॥ वर्त्ततेतवराजेंद्रकर्मैतद्विधिवत्प्रभो ॥ अस्मैतुद्विजमुख्यायवरंत्वंदातुमर्हसि १६ ॥ जनमेजयउवाच ॥ बालाभिरूपस्यत
वाप्रमेयवरंप्रयच्छामियथानुरूपम् ॥ वृणीष्वयत्तेऽभिमतंहृदिस्थितंतत्तेप्रदास्याम्यपिचेददेयम् १७ ॥ ऋत्विजऊचुः ॥ अयमायातितूर्णंसतक्षकस्तेवशंनृप ॥ श्रूय
तेऽस्यमहान्नादोनदतोभैरवरंरवम् १८ नूनंमुक्तोवज्रभृतासनागोभ्रष्टोनाकान्मंत्रविस्त्रस्तकायः ॥ घूर्णन्नाकाशेनष्टसंज्ञोऽभ्युपैतितीव्रान्निःश्वासान्निःश्वसन्पन्नगेंद्रः १९ सौ
तिरुवाच ॥ पतिष्यमाणेनागेंद्रतक्षकेजातवेदसि ॥ इदमंतरमित्येवंतदाऽऽस्तीकोऽभ्यचोदयत् २० ॥ आस्तीकउवाच ॥ वरंददासिचेन्मह्यंष्ट्वोरुमिजनमेजय ॥ सत्रं
तेविरमत्वेतन्नपतेयुरिहोरगाः २१ एवमुक्तस्तदातेनब्रह्मन्पारिक्षितस्तुसः ॥ नातिहृष्टमनाश्वेदमास्तीकंवाक्यमब्रवीत् २२ सुवर्णैरजतंगाश्वयच्चान्यन्मन्यसेविभो ॥
तत्तेदद्यांवरंविप्रननिर्वर्त्तकतुर्मम २३ आस्तीकउवाच ॥ सुवर्णैरजतंगाश्वनत्वांराजन्वृणोम्यहम् ॥ सत्रंतेविरमत्वेतत्स्वस्तिमातृकुलस्यनः २४ ॥ सौतिरुवाच ॥
आस्तीकेनैवमुक्तस्तुराजापारिक्षितस्तदा ॥ पुनःपुनरुवाचेदमास्तीकंवदतांवरः २५ अन्यंवरयभद्रंतेवरंद्विजवरोत्तम ॥ अयाचतनचाप्यन्यंवरंसंभृगुनंदन २६ ततो
वेदविदस्तातसदस्याःसर्वएवतम् ॥ राजानमूचुःसहितालभतांब्राह्मणोवरम् २७ ॥ इतिश्री०आदि०आस्तीक०आस्तीकवरप्रदानंनमषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६

वन्हो ११ । १२ । १३ भयंआविशत्प्राप्तवान् १४ । १५ इंद्रादिपिब्राह्मणसामर्थ्यमधिकंतथाऽपिब्राह्मणैर्देवहेलननकर्त्तव्यमित्याशयेनऋत्विजऊचुः वर्त्ततइति १६ हेवाल १७ । १८
नाकास्त्वर्गाव १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाषदीपे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥

॥ शौनक उवाच ॥ येसर्पाः सर्पसन्नेऽस्मिन्पतिताहव्यवाहने ॥ तेषां नामानि सर्वेषां श्रोतुमिच्छामि सूतज १ ॥ सौतिरुवाच ॥ सहस्राणि बहून् यस्मिन् प्रयुतान्य
 बुदानि च ॥ न शक्यं परिसंख्यातुं बहुत्वाद्भिजसत्तम २ यथा स्मृतितुनामानि पन्नगानां निबोध मे ॥ उच्यमानानि मुख्यानां हुतानां जातवेदसि ३ वासुकेः कुलजातां
 स्तु प्राधान्येन निबोध मे ॥ नीलरक्तान् सितान्धोरान् महाकायान्विषोल्बणान् ४ अवशान् मातृवाग्दंडपीडितान् कृपणान् हुतान् ॥ कोटिशो मानसः पूर्णः शलः पालो
 हलीमकः ५ पिच्छलः कौणपश्चक्रः कालवेगप्रकालनः ॥ हिरण्यबाहुः शरणः कक्षकः कालदंतकः ६ एते वासुकिजानागाः प्रविष्टा हव्यवाहने ॥ अन्ये च बहवो विप्रत
 था वैकुलसंभवाः ॥ प्रदीभाग्रौ हुताः सर्वे वोरूपामहाबलाः ७ तक्षकस्य कुले जाताः प्रवक्ष्यामि निबोधतान् ॥ पुच्छांडकोमंडलकः पिंडसेतारभेणकः ८ उच्छि
 खः शरभो भंगो बिल्वतेजा विरोहणः ॥ शिलीशलकरो मूकः सुकुमारः प्रवेपनः ९ मुद्गरः शिशुरोमाचसुरोमाचमहाहनुः ॥ एते तक्षकजानागाः प्रविष्टा हव्यवाह
 नम् १० पारावतः पारियातः पांडरो हरिणः कृशः ॥ विहंगः शरभो मेदः प्रमोदः संहतापनः ११ ऐरावतकुलादेते प्रविष्टा हव्यवाहनम् ॥ कौरव्यकुलजानागाः शृणु
 मे त्वं द्विजोत्तम १२ एरकः कुंडलो वेणीवेणीस्कंधः कुमारकः ॥ बाहुकः शृंगवेरश्चूर्तकः प्रातरातकौ १३ कौरव्यकुलजास्स्वेते प्रविष्टा हव्यवाहनम् ॥ धृतराष्ट्रकुले
 जाताः शृणु नागान्यथा तथम् १४ कीर्त्यमानान् मया ब्रह्मन्वातवेगान्विषोल्बणान् ॥ शंकुकर्णः पिठरकः कुठारमुखसेचकौ १५ पूर्णांगदः पूर्णमुखः प्रहासः शकुनि
 र्दरिः ॥ अमाहठः कामठकः सुषेणो मानसोऽव्ययः १६ भैरवो मुंडवेदांगः पिशंगश्चोद्रपारकः ॥ ऋषभो वेगवान्नागः पिंडारकमहाहनुः १७ रक्तांगः सर्वसारंगः समृद्धप
 टवासकौ ॥ वराहको वीरणकः सुचित्रश्चित्रवेगिकः १८ पराशरस्तरुणको मणिः स्कंधस्तथाऽहणिः ॥ इति नागामया ब्रह्मन्कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः १९ प्राधान्ये
 न बहुत्वात्तु सर्वे परिकीर्तिताः ॥ एतेषां प्रसवो यः प्रसवस्य च संततिः २० न शक्यं परिसंख्यातुं ये दीप्तपावकंगताः ॥ त्रिशीर्षाः सप्तशीर्षाश्च दशदीर्षास्तथाऽपरे २१
 कालानलविषाघोराहुताः शतसहस्रशः ॥ महाकायामहावेगाः शैलशृंगसमुच्छ्रयाः २२ योजनायामविस्ताराद्वियोजनसमायताः ॥ कामरूपाः कामबलादीना
 नलविषोल्बणाः २३ दग्धास्तत्र महासन्ने ब्रह्मदंडनिपीडिताः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि आस्तोकपर्वणि सर्पनामकथने सप्तपंचाशत्त
 मोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ इदमत्यद्भुतं चान्यदास्तीकस्यानुशुश्रुम् ॥ तथा वरैश्छंदमाने राज्ञा पारिक्षितेन हि
 १ इंद्रहस्ताच्छ्रुतो नागः खपवथ दतिष्ठत ॥ ततश्चिंतापरो राजा बभूव जनमेजयः २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हूयमानेभृशं दीप्तिविधिवद्भूसुरेतसि ॥ नस्मसप्रापतद्वन्हौतक्षकोभयपीडितः ३ ॥ शौनकउवाच ॥ किंसूततेषां विप्राणां मंत्रग्राभो मनीषिणाम् ॥ नप्रत्यभात्तदाऽग्नौ
यत्सपपातनतक्षकः ४ ॥ सौतिरुवाच ॥ तमिन्द्रहस्तादित्रस्तं विसंज्ञं पन्नगोत्तमम् ॥ आस्तीकस्तिष्ठतिष्ठेति वाचस्तिष्ठोऽभ्युदैरयत् ५ वितस्थे सोऽन्तरिक्षे च हृदये न
विदूयता ॥ यथा तिष्ठति वै कश्चित्खंचगांचांतरानरः ६ ततो राजाऽब्रवीद्वाक्यं सदस्यैश्चोदितो भृशम् ॥ काममेतद्भवत्वेवं यथाऽऽस्तीकस्य भाषितम् ७ समाप्यता
मिदं कर्म पन्नगाः संत्वंनामयाः ॥ प्रीयतामयमास्तीकः सत्यं सूतवचोऽस्तु तत् ८ ततो हलहलाशब्दः प्रीतिदः समजायत ॥ आस्तीकस्य वरेदत्ते तथैवोपररामच ९ सयज्ञः
पांडवेयस्य राज्ञः पारिक्षितस्य ह ॥ प्रीतिमांश्चाभवद्वाजाभारतोजनमेजयः १० ऋत्विग्यः सदस्येभ्यो ये तत्रासन् समागताः ॥ तेभ्यश्च प्रददौ वित्तं शतशोऽथ सहस्रशः
११ लोहिताक्षाय सूताय तथा स्थपतये विभुः ॥ येनोक्तं स्य तत्राग्रे सर्पसत्रनिवर्तने १२ निमित्तं ब्राह्मण इति तस्मै वित्तं ददौ बहु ॥ दत्त्वा द्रव्यं यथान्यायं भोजनाच्छा
दनां वितम् १३ प्रीतस्तस्मै नरपतिरप्रमेयपराक्रमः ॥ ततश्च कारावभृथं विधिदृष्टेन कर्मणा १४ आस्तीकं प्रेषयामास गृहानेव सुसंस्कृतम् ॥ राजा प्रीतमनाः प्रीतं कृत
कृत्यं मनीषिणम् १५ पुनरागमनं कार्यमिति चैनं वचो ब्रवीत् ॥ भविष्यसि सदस्यो मे वाजिमेधे महाक्रतौ १६ तथेत्युक्त्वा प्रदुद्राव तदाऽस्तीको मुदायुतः ॥ कृत्वा स्व
कार्यमतुलं तोषयित्वा च पार्थिवम् १७ सगत्वा परमप्रीतो मातुलं मातरं च ताम् ॥ अभिगम्योपसंगृह्य तत्पातुं न्यवेदयत् १८ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा प्रीयमाणाः स
मेतायेतत्रासन् पन्नगावीतमोहाः ॥ आस्तीके वै प्रीतिमंतो बभूवुरुचुश्चैनं वरमिष्टं वृणीष्व १९ भूयो भूयः सर्वशस्तेऽब्रुवंस्तं किं ते प्रियं करवामाद्यविद्वन् ॥ प्रीता वयं मो
क्षिताश्चैव सर्वे कामं किं ते करवामाद्यवत्स २० ॥ आस्तीकउवाच ॥ सायंप्रातर्ये प्रसन्नात्मरूपालोके विप्रामानवाये परेऽपि म धर्माख्याने ये पठेयुर्मम दंतेषां युष्मन्नैव किं
चिद्भयं स्यात् २१ तैश्चाप्युक्तो भागिनेयः प्रसन्नैरेतत्सत्यं काममेवं वरंते ॥ प्रीत्या युक्ताः कामितं सर्वशस्ते कर्तारः स्मप्रवणा भागिनेय २२ असितं चार्तिमंतं च सुनीथं
चापियः स्मरेत् ॥ दिवा वाय दिवारात्रौ नास्य सर्पभयं भवेत् २३ योजरत्कारुणा जातो जरत्कारौ महायशः ॥ आस्तीकः सर्पसन्नेवः पन्नगान्योऽभ्यरक्षत ॥ तं स्मरंतं म
हाभागानमां हिंसितुमर्हथ २४ सर्पापसर्पभद्रं ते गच्छ सर्पमहाविष ॥ जनमेजयस्य यज्ञांते आस्तीकवचनं स्मर २५ आस्तीकस्य वचः श्रुत्वा यः सर्पो न निवर्तते ॥ शतधा
भिद्यते मूर्ध्नि शिंशवृक्षफलं यथा २६ ॥ सौतिरुवाच ॥ स एव मुक्तस्तु तदा द्विजेंद्र समागतैस्तैर्भुजगैर्द्रमुख्यैः ॥ संप्राप्य प्रीतिं विपुलं महात्मा ततो मनोगमनायाथ दध्रे २७

लंकरणादिभिः शोभितं १५।१६ प्रदुद्रावशीघ्रमातुलाय हर्षमारूपातुं १७।१८।१९।२०।२१ प्रवणानम्राः २२ प्रसन्नात्सर्पभयनिवर्तकान् मंत्रान् पठति असितमित्यादीन्

तत्र द्वितीयः पदपादः २३।२४।२५।२६।२७

॥

॥

॥

दिष्टांतमोक्षं २८ । २९ । ३० । ३१ कौतूहलकीदृक्सर्पसत्रमित्याश्चर्य । 'रहस्यंसौपर्णेकुमतिमुमतीकद्रुविनतेभुजंगाःकामाद्याःसुकृतमरुणस्तापशमनः ॥ सुपर्णःप्रत्यग्धीःकृतकममृतनेच्छतिफणीतदिच्छन्व
ध्याशोहजनिहरिशक्रौपरनरौ १ अमृतमथनगुह्ययत्नतौल्येऽपिदेवैरमृतममुरसंघःस्त्रीमनस्कोनलेभे । अपिफणिमस्त्रगोप्यंसाध्वसाध्वोरपिस्तोभयमभयमवयंविमहेलाश्रयाभ्यां' १ रत्नगर्भस्तु ।
'संवतिस्तुतिरास्तीकेतथासर्वापदामपि । निर्वृत्तिर्ब्राह्मणात्तस्यशक्तिश्चातीवकथ्यते' ३२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ॥

मोक्षयित्वातुभुजगान्सर्पसत्राद्विजोत्तमः ॥ जगामकालेधर्मात्मादिष्टांतपुत्रपौत्रवान् २८ इत्याख्यानंमयाऽऽस्तीकंयथावत्तवकीर्तितम् ॥ यत्कीर्तयित्वासर्पेभ्यो
नभयंविद्यतेक्वचित् २९ ॥ सौतिरुवाच ॥ यथाकथितवान्ब्रह्मन्प्रमतिःपूर्वजस्तव ॥ पुत्रायरुरवेप्रीतःपृच्छतेभार्गवोत्तम ३० यद्वाक्यंश्रुतवांश्चाहंतथाचकथि
तंमया ॥ आस्तीकस्यकवेर्विप्रश्रीमच्चरितमादितः ३१ श्रुत्वाधर्मिष्ठमाख्यानमास्तीकंपुण्यवर्धनम् ॥ यन्मातृपृष्ठवान्ब्रह्मन्श्रुत्वाडुण्डुभभाषितम् ॥ व्येतुतेसु
महद्ब्रह्मकौतूहलमरिंदम ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिआस्तीकपर्वणि सर्पसत्रेअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ समाप्तंचास्तीकपर्व ॥ अथां
शावतरणपर्व ॥ शौनकउवाच ॥ ऋगुवंशात्प्रभृत्येवत्वयामेकीर्तितंमहत् ॥ आख्यानमखिलंतातसौतेप्रीतोऽस्मितेनते १ वक्ष्यामिचैवभूयस्त्वांयथावत्सूतनंदन ॥
याःकथाव्याससंपन्नास्ताश्चभूयोविचक्ष्वमे २ तस्मिन्परमदुष्पारेसर्पसत्रेमहात्मनाम् ॥ कर्मांतरेषुयज्ञस्यसदस्यानांतथाध्वरे ३ यावभूवुःकथाश्चित्रायेष्वर्थेषुय
थातथम् ॥ त्वत्तद्दृष्ट्वामहेश्रोतुंसौतेत्वंवैप्रचक्ष्वनः ४ ॥ सौतिरुवाच ॥ कर्मांतरेष्वकथयन्दिजवेदाश्रयाःकथाः ॥ व्यासस्त्वकथयन्चित्रमाख्यानंभारतंमहत् ५
॥ शौनकउवाच ॥ महाभारतमाख्यानंपांडवानांयज्ञस्करम् ॥ जनमेजयेनपृष्ठःसन्कृष्णद्वैपायनस्तदा ६ श्रावयामासविधिवत्तदाकर्मांतरेतुसः ॥ तामहंविधि
वत्पुण्यांश्रोतुमिच्छामिवैकथाम् ७ मनःसागरसंभूतामहर्षेर्भावितात्मनः ॥ कथयस्वसतांश्रेष्ठसर्वरत्नमयीमिमाम् ८ सौतिरुवाच ॥ हंततेकथयिष्यामिमहदा
ख्यानमुत्तमम् ॥ कृष्णद्वैपायनमतंमहाभारतमादितः ९ शृणुसर्वमशेषेणकथ्यमानंमयाद्विज ॥ शंसितुंतन्महान्हर्षोममापीहप्रवर्तते १० ॥ इतिश्रीमहाभारते
आदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणि कथानुबंधेएकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वातुसर्पसत्रायदीक्षितंजनमेजयम् ॥ अभ्यगच्छदृषिर्विद्वान्
कृष्णद्वैपायनस्तदा १ जनयामासयंकालीशक्तेःपुत्रात्पराशरात् ॥ कन्यैवयमुनाद्वीपेपांडवानांपितामहम् २ ॥ ॥ ॥

भृग्विति १ विचक्ष्वविशेषेणस्पष्टकथय २ । ३ । ४ कर्मांतरेष्विति । वेदाश्रयाःशौनःशेषाख्यानानादयः अकथयद्वैशंपायनंकथाःकथयितुंप्रयोजितवान् वेदाश्रयाभ्योऽपिकथाभ्यस्ताःकथाः
श्रेष्ठतरा इतिभावः ५ । ६ । ७ भावितःयोगसंस्कृतआत्मानोयस्यसभावितात्मातस्य । पाठांतरे नहिरुप्यामिकथयितुंविप्रकथयतिसति ८ । ९ । १० ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये
भारतभावदीपे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ॥ अत्रेति १ काकीसत्यवती २ ॥ ॥ ॥

इष्ट्याइच्छयादेहसद्योऽवीर्यवर्धितवान् देवीमिति पाठे देवीमातरं वरदानेन वासरस्वर्गावाउपबृंह्यैरवीर्यवर्धितवान् देवीदृष्टिमेवाह वेदानिति । चाद्वेदार्थान् अभिजगेअधिगतवान् ३ यन्नैतीति । यत्तपआदिनाकश्चिन्नैतिनात्येतिनातिशेतेति प्राश्नः यद्वस्तुतपआदिनाकश्चिन्नैतिनाप्रोतितदप्यात्मतत्त्वमभिजगेइति पूर्वेषसंबंधः । तथाच'नकर्मणानप्रजयाधनेन नायमात्माप्रवचनेनलभ्योनमेषया नबहुनाश्रुतेन'इत्यादिश्रुतिभ्यस्तपआदिनाऽपिदुष्प्रापमात्मतत्त्वजातामात्रएवाधिगतवानित्यर्थः मनुनायज्ञेन ४ विव्यासविभक्तवान् हौत्राध्वर्यवौद्वात्राणिकांढानिजेताऽनुपयुक्तकांडंचपृथक्कृतवानित्यर्थः । परावरनिरुपाधिसोपाधिब्रह्मणीजानातीतिपरावरःब्रह्मर्षिःब्राह्मणश्चासौमंत्रद्रष्टाचेत्यर्थः । कविःक्रांतंअतीतादितदर्शी ५ पुण्यकीर्तिर्महायशाः । योगुणौघःश्रूयमाणस्तादृशगुणार्जने पुरुषं व्यापारयतिसाकीर्तिः यथायुधिष्ठिरस्यधर्मनिष्ठत्वं । कृविसेपेऽस्मात्संज्ञायांक्तिच् । यश्चगुणौघोऽष्टममाणःपुरुषमाह्लादयत्येवमवर्त्तयतिसयशःयथाज्योत्स्नाचंद्रस्य यथाविष्णोर्लोकत्रया

जातमात्रश्वयःसद्यइष्ट्यादेहमवीर्यवर्धितवान् ॥ वेदांश्चाधिजगेसांगान्सेतिहासान्महायशाः ३ यन्नैतितपसाकश्चिन्नवेदाध्ययनेनच ॥ नव्रतैर्नोपवासैश्चनप्रसूत्यानम न्युना ४ विव्यासैकंचतुर्धायोवेदंवेदविदांवरः ॥ परावरज्ञोब्रह्मर्षिःकविःसत्यव्रतःशुचिः ५ यःपांडुंभृतराष्ट्रंचविदुरंचाप्यजीजनत् ॥ शांतनोःसंततिंतन्वपुण्यकी र्तिर्महायशाः ६ जनमेजयस्यराजर्षेःसमहात्मासदस्तथा ॥ विवेशसहितःशिष्यैर्वेदवेदांगपारगैः ७ तत्रराजानमासीनंददर्शजनमेजयम् ॥ वृत्तंसदस्यैर्वहुभिर्देवै रिवपुरंदरम् ८ तथामूर्धाभिषिक्तैश्चनानाजनपदेश्वरैः ॥ ऋत्विग्भिर्ब्रह्मकल्पैश्चकुशलैर्यज्ञसंस्तरे ९ जनमेजयस्तुराजर्षिर्दृष्ट्वातमृषिमागतम् ॥ सगणोऽभ्युद्य यौतूर्णप्रीत्याभरतसत्तमः १० कांचनंविष्टरंतस्मैसदस्यानुमतःप्रभुः ॥ आसनंकल्पयामासयथाशक्रोबृहस्पतेः ११ तत्रोपविष्टंवरदंदैर्वर्षिगणपूजितम् ॥ पूजया मासराजेंद्रःशास्त्रदृष्टेनकर्मणा १२ पाद्यमाचमनीयंचअर्घ्यगांचविधानतः ॥ पितामहायकृष्णायतदर्हायन्यवेदयत् १३ प्रतिगृह्यतुतांपूजांपांडवाजनमेजयात् ॥ गांचैवसमनुज्ञाप्यव्यासःप्रीतोऽभवत्तदा १४ तथाचपूजयित्वातंप्रणयात्प्रपितामहम् ॥ उपोपविश्यप्रीतात्मापर्यपृच्छदनामयम् १५ भगवानपितं दृष्ट्वाकुशलंप्र तिवेद्यच ॥ सदस्यैःपूजितःसर्वैःसदस्यान्प्रत्यपूजयत् १६ ततस्तुसहितःसर्वैःसदस्यैर्जनमेजयः ॥ इदंपश्चाद्विजश्रेष्ठपर्यपृच्छत्कृतांजलिः १७ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कुरुणांपांडवानांचभवान्प्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ तेषांचरितमिच्छामिकथ्यमानंत्वयाद्विज १८

क्रमणंपदत्रयेण वसिष्ठस्यवाक्शमा रामस्यसेतुर्गताः ६ सदःयज्ञमंडपं ७ देवैरित्यत्रमेवैरितिपाठेमेवाशब्दान्मत्वर्थोऽक्षिआद्यच् मेवावर्द्धिर्बहुभिर्बृहस्पतिभिरित्यभूतोपमा बृहस्पतेरेकत्वात् ८ मूर्धि पटस्थानेऽभिषिक्तैर्मूर्धाभिषिक्तैः यज्ञसंस्तरेयज्ञांगानांरचनानुष्ठानेइत्यर्थः ९ । १० । ११ । १२ पितामहायब्रह्मतुल्यायकृष्णायव्यासाय १३ विष्टरादिधिषेधुपर्कांचनंदर्शितं तत्रनिवेदितांगांसमनु ज्ञापितवानव्यासोमागामनागाभितिमंत्रलिगात्तस्याअवध्यत्वंमन्यमानः । 'तद्यथैवादोमनुष्यराजआगतेऽन्यस्मिन्बार्हत्युक्षांगवावेहंतंवासदंते'इत्यर्थवादस्तुरागप्राप्तानुवादसरूपोनविधायकः । माव धिष्ठेतिनिषेधलिगस्यअनागाभितिनिरपराधत्वेतुपोद्धलितस्यप्रबलतरत्वात् । वेहतंवेध्यांगां स्रदंतेहिंसंति १४ उपोपविश्यसमीपेउपविश्य १५ प्रतिवेद्यप्रतिख्याप्य अत्रपूजास्तुतिरेव १६ इदंवक्ष्य माणं १७ प्रत्यक्षदर्शिवान्प्रत्यक्षदर्शी । अन्येभ्योऽपिदृश्यंनइतिवनिष् १८

भेदोवैरं अक्लिष्टरागद्वेषादिभूतकर्मेषांतेषामक्लिष्टकर्मणां १९ पितामहानांप्रपितामहानां २० । २१ । २२ । २३ भेदोवैरमूलं सर्वविनाशं च तत्फलं २४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावा
दीपे षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ गुरवइति । मनोबुद्धिसमाधिभिः मनइत्यर्थागोपलक्षणं । बुद्धीतिभक्तिश्रद्धयोः । समाधिश्चित्तैकाग्र्यं । संपूज्यनमस्कारादिनामानयित्वा १ । २
प्रोत्साहयति प्रोत्साहयतीव । परिस्पंदमुत्प्रोत्साहयतीवमेतिपाठेपरिस्पंदशब्देऽस्तीतिवत्परिस्पंदं गुरोर्वक्त्रपरिस्पंदस्त्वं कथां कथयेत्याह्वावचनं तज्जन्यामुत्पत्तिः साप्रोत्साहयति ३ । ४ । ५ नचिरावशीघ्रं

कथंसमभवद्देदस्तेषामक्लिष्टकर्मणाम् ॥ तच्चयुद्धं कथं वृत्तं भूतांतकरणं महत् १९ पितामहानां सर्वेषां दैवेनानिष्टचेतसाम् ॥ कात्स्न्येनैतन्ममाचक्ष्वयथावृत्तं द्विजो
त्तम २० ॥ सौतिरुवाच ॥ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कृष्णद्वैपायनस्तदा ॥ शशासशिष्यमासीनं वैशंपायनमंतिके २१ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ कुरुणां पाण्डवानां
च यथाभेदोऽभवत्पुरा ॥ तदस्मै सर्वमाचक्ष्वयन्मतः श्रुतवानसि २२ गुरोर्वचनमाज्ञाय स तु विप्रर्षभस्तदा ॥ आचक्षते ततः सर्वमिति हासं पुरातनम् २३ राज्ञे त
स्मै स दस्येभ्यः पार्थिवेभ्यश्च सर्वशः ॥ भेदं सर्वविनाशं च कुरुपाण्डवयोस्तदा २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणि कथानुबंधषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ गुरवे प्राज्ञं नमस्कृत्य मनो बुद्धिसमाधिभिः ॥ संपूज्य च द्विजान्सर्वास्तथान्यान्विदुर्भोजनान् १ महर्षेर्विश्रुतस्येह सर्वलोकेषु धीमतः ॥ प्रवक्ष्या
मिमत्तं कृत्स्नं व्यासस्य मया महात्मनः २ श्रोतुं पात्रं च राजंस्त्वं प्राप्येमां भारती कथाम् ॥ गुरोर्वक्त्रपरिस्पंदो मनः प्रोत्साहयतीवमे ३ गृणुराज न्यथाभेदः कुरुपाण्डवयोर
भूत् ॥ राज्यार्थे द्यूतसंभूतो वनवासस्तथैव च ४ यथाच युद्धमभवत्पृथिवीक्षयकारकम् ॥ तत्तेऽहं कथयिष्यामि पृच्छते भरतर्षभ ५ मृतेऽपि तस्मिन् विरावनादेत्यस्वमंदि
रम् ॥ नचिरादेव विद्वांसो वेदधनुषि चाभवन् ६ तांस्तथा सत्त्ववीर्यौजः संपन्नान्पौरसंमतान् ॥ नामृष्यन्कुरवो दृष्ट्वा पाण्डवान् श्रीयशोभृतः ७ ततो दुर्योधनः क्रूरः कर्ण
श्च सहसौबलः ॥ तेषां निग्रहनिर्वासान्विविधांस्ते समारभन् ८ ततो दुर्योधनः शूरः कुलिंगस्य मते स्थितः ॥ पाण्डवान्विविधोपायैराज्यहेतोरपीडयत् ९ ददावथ विषं
पापो भीमाय धृतराष्ट्रजः ॥ जरयामास तद्वीरः सहान्नेन वृकोदरः १० प्रमाणकोट्यां संसृज्य संपुनर्बद्धावृकोदरम् ॥ तोयेषु भीमगंगायाः प्रक्षिप्य पुरमाव्रजत् ११ यदा
विबुद्धः कौन्तेयस्तदा संछिद्य बंधनम् ॥ उदतिष्ठन् महाबाहुर्भीमसेनो गतव्यथः १२ आशीविषैः कृष्णसर्पैः सुसंचैनमदंशयत् ॥ सर्वेष्वेवांगदेशेषु नममारचशत्रुहा १३
तेषां तु विप्रकारेषु तेऽपुतेषु महामतिः ॥ मोक्षणे प्रतिकारे च विदुरो महितोऽभवत् १४ स्वर्गस्थो जीवलोकस्य यथाशक्नुः सुखावहः ॥ पाण्डवानां तथानित्यं विदुरोऽपि सुखा
वहः १५ यदा तु विविधोपायैः संवृत्तैर्विवृतैरपि ॥ नाशकं द्विनिहंतुं तान् दैवमाव्यर्थं रक्षितान् १६

विद्वांसोऽभवन् ६ सत्त्वं देहबलं वीर्यमुत्साहः ओजश्चित्तं द्रियबलं ७ । ८ कुलिंगस्य पक्षिणो मते साहसे हरिः सिंहदंष्ट्रांतर्गतं मांसमादातुं यत्नते कर्लिंगस्येत्यपपाठः ९ साहसमेवाह ददावित्यादि
ना १० प्रमाणकोट्यां गंगायास्तीर्थविशेषे । वृकनामा बहुभक्षोऽपिरुदरे यस्य सहकोदरः ११ । १२ । १३ विप्रकारेष्वपकारेषु । मोक्षणे प्राप्तापविचारणे प्रतिकारे प्रातिभट्टयेन शत्रोरप्याप
दिनिपातने १४ । १५ संवृत्तैर्गुप्तैः विवृतैः प्रकाशैः । दैवमाव्यर्थं रक्षितान् दैवमादृष्टेन भावी कुरुक्ष्मपाण्डवराज्याभादिरर्थस्तत्परि रक्षितान् १६

दृषःकर्णः जातुपंक्षाभामयं १७ । १८ क्षत्ताविदुरः १९ वेनक्षत्तुर्मित्रेण २० । २१ पुरोचनादात्मानेरक्षमाणाःरक्षतः सुरंगासुभषतोविलंबिवरं २२ । २३ वननिक्षरेवननिक्षरसमीपे अबबोधनात् प्राकटयात् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ निहत्यनागराणांशोकमपनीतवानित्यर्थः २९ स्वयंष्टुतेइतिस्वयंवरातां ३० । ३१ शांतनवेनभीष्मेण ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

ततःसंमंज्यसचिवैर्वृषदुःशासनादिभिः ॥ धृतराष्ट्रमनुज्ञाप्यजातुपंष्टहमादिश १७ सुतप्रियैषीतानराजापांडवानंबिकासुतः ॥ ततोविवासयामासराज्यभोगुभुक्षया १८ तेप्रातिष्ठतसहितानगरात्रागसाह्वयात् ॥ प्रस्थानेचामवन्मंत्रीक्षत्तातेषांमहात्मनाम् १९ तेनमुक्ताजतुष्टहान्निशीथेप्राद्रवन्वनम् ॥ ततःसंप्राप्यकौन्तेया नगरंवारणावतम् २० न्यवसंतमहात्मानोमात्रासहपरंतपाः ॥ धृतराष्ट्रेणचाज्ञासाज्जितजातुषेष्टहे २१ पुरोचनाद्रक्षमाणाःसंवत्सरमतंद्रिताः ॥ सुरंगांकारयित्वातुविदुरेणप्रचोदिताः २२ आदीप्यजातुपंवेशदग्ध्वाचैवपुरोचनम् ॥ प्राद्रवन्भयसंविग्रामात्रासहपरंतपाः २३ दृष्ट्युर्दार्णरक्षोहिडिंबंवननिक्षरे ॥ हत्वाच तंराक्षसैर्द्रभीताःसमवबोधनात् २४ निशिसंप्राद्रवन्पार्थाधार्तराष्ट्रभयार्दिताः ॥ प्राप्ताहिडिंबाभीमेनयत्रजातोषटोत्कचः २५ एकचक्रांततोगत्वापांडवाःसंशितव्रताः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नास्तेऽभवन्ब्रह्मचारिणः २६ तेतत्रनियताःकालकंचिदुषुर्नरर्षभाः ॥ मात्रासहैकचक्रायां ब्राह्मणस्यनिवेशने २७ तत्राससादक्षुधितंपुरुषादंष्ट्रकोदरः ॥ भीमसेनोमहाबाहुर्वकं नाममहाबलम् २८ तंचापिपुरुषव्याघ्रोबाहुवीर्येणपांडवः ॥ निहत्यतरसावीरोनागरान्पर्यसांत्वयत् २९ ततस्तेश्वश्रुतः कृष्णांपंचालेषुस्वयंवरात् ॥ शुत्वाचैवाभ्यगच्छंतगत्वाचैवालभंतताम् ३० तेतत्रद्रौपदीलब्ध्वापरिसंवत्सरोषिताः ॥ विदिताहास्तिनपुरंप्रत्याजग्मुररिंदमाः ३१ तेउक्ताधृतराष्ट्रेणराज्ञाशांतनवेनच ॥ भ्रातृभिर्विग्रहस्तातकंथंवोनभवेदिति ३२ अस्माभिःखांडवप्रस्थेयुष्मद्दासोऽनुचितितः ॥ तस्माज्जनपदोपेतंसुविभक्तमहापथम् ३३ वासायखांडवप्रस्थंत्रजध्वंगतमत्सराः ॥ तयोस्तेवचनाज्जग्मुःसहस्रैःसुहृज्जनैः ३४ नगरंखांडवप्रस्थंरत्नान्यादायसर्वशः ॥ तत्रतेन्यवसन्पार्थाःसंवत्सरगणान्बहून् ३५ वशेशस्त्रप्रतापेनकुर्वतोऽन्यान्महीभृतः ॥ एवंधर्मप्रधानास्तेसत्यव्रतपरायणाः ३६ अप्रमत्तोत्थिताःक्षांताःप्रतपंतोऽहितान्बहून् ॥ अजयद्वीमसेनस्तुदिशंपार्चीमहायशाः ३७ उदीचीमर्जुनोवीरःप्रतीचीनकुलस्तथा ॥ दक्षिणांसहदेवस्तुविजिग्येपरवीरहा ३८ एवंचकुरिमांसर्वेशोऽकृत्स्नावसुंधराम् ॥ पंचभिःसूर्यसंकाशैःसूर्येणचविराजता ३९ षट्सूर्येवाभवत्पृथ्वीपांडवैःसत्यविक्रमैः ॥ ततोनिमित्तेकस्मिंश्चिद्धर्मराजोयुधिष्ठिरः ४० वनंप्रस्थापयामासतेजस्वीसत्यविक्रमः ॥ प्राणेभ्योऽपिप्रियतरंभ्रातरंसव्यसाचिनम् ४१ अर्जुनंपुरुषव्याघ्रंस्थिरात्मानंशुणैर्युतम् ॥ सवैसंवत्सरंपूर्णमासंचैकंवनेवसन् ४२ ततोऽगच्छद्दृषीकेशंद्रारवत्यांकदाचन ॥ लब्ध्वांस्तत्रवीभत्सुर्भार्याराजीवलोचनाम् ४३ अनुजांवासुदेवस्यसुभद्रांभद्रभाषिणीम् ॥ साशचीवमहेंद्रेणश्रीःकृष्णेनेवसंगता ४४

४० । ४१ सवैसंवत्सरंपूर्णमासंचैकंवनेवसदिति । दशसंख्यापूरकत्वात्पूर्णशब्देनदशगुणमुच्यतेसंवत्सरंपूर्णएकं चतयायासंपूर्णमेव । तेनएकादशसंवत्सरादशमासाश्चभवति । तेषांचसौराणां प्रत्येकं सपादपंचदिनवृद्ध्यासाधनाद्वाद्वाद्वाधवंति । अन्येतुयासन्नब्देनद्वादशसंख्यां कल्पयंत एकशब्दचैवैष्यमेकवचनानुपपादित्वेनेत्येते । वनेत्युपलक्षणं नमस्त्वापि ४२ । ४३ । ४४

४५ नातीति । खांडवदाहतिशेषः ४६ व्यवसायसमवेदेकरिज्यामीतिनिश्चयः ४७ बाणैर्युक्तावितिशेषः कपिलसंभवानरध्वजं यज्ञखांडवदाहे ४८ । ४९ असैःपात्रैर्द्युतेनेत्यर्थः ५० । ५१
 ५२ विहृतभुविष्ठंनष्टप्रायं ५३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ कथितमिति १ । २ । ३ अवध्यान्भीष्मद्रो
 सुभद्रायुयुजप्रीत्यापांडवेनार्जुनेनह ॥ अतर्पयच्चकौन्तेयःखांडवेहव्यवाहनम् ४५ बीभत्सुर्वासुदेवेनसहितोऽनृपसत्तम ॥ नातिभारोहिपार्थस्यकेशवेनसहाभवत् ४६
 व्यवसायसहायस्याविष्णोःशत्रुवधेष्विव ॥ पार्थायामिदंदाैचापिगांडीवंधनुरुत्तमम् ४७ इषुधीचाक्षयैर्बाणैरथंचकपिलक्षणम् ॥ मोक्षयामासबीभत्सुर्मयंयत्रमहा
 सुरम् ४८ सचकारसभांदिव्यांसर्वरत्नसमाचिताम् ॥ तस्यांदुर्योधनोमंदोलोभंचक्रेसुदुर्मतिः ४९ ततोऽक्षैर्वैश्वयित्वाचसौबलेनयुधिष्ठिरम् ॥ वनंप्रस्थापयामा
 ससप्तवर्षाणिपंचच ५० अज्ञातमेकंराष्ट्रंचततोवर्षत्रयोदशम् ॥ ततश्चतुर्दशेवर्षेयाचमानाःस्वकंवसु ५१ नालभंतमहाराजततोयुद्धमवर्त्तत ॥ ततस्तेक्षत्रमुत्सा
 द्यहत्वादुर्योधनंनृपम् ५२ राज्यंविहृतभुविष्ठंप्रत्यपद्यंतपांडवाः ॥ एवमेतत्पुरावृत्तंतेषामक्लिष्टकर्मणाम् ॥ भेदोराज्यविनाशायजयश्चजयतांवर ॥ ५३ ॥ इतिश्री
 महाभारतेआदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणिभारतसूत्रनामएकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथितंवैसमासेनत्व
 यासर्वद्विजोत्तम ॥ महाभारतमाख्यानंकुरूणांघरितंमहत् १ कथांत्वनवचित्रार्थीकथयस्वतपोधन ॥ विस्तरश्रवणेजातंकौतूहलमतीवमे २ सभवान्विस्तरेणे
 मांपुनराख्यातुमर्हति ॥ नहिदृप्यामिपूर्वेषांशृण्वानश्चरितंमहत् ३ नतत्कारणमल्पवैधर्मज्ञायत्रपांडवाः ॥ अवध्यान्सर्वशोजघ्नुःप्रशस्यंतंचमानवैः ४ किमर्थंते
 नरव्याघ्राःशक्ताःसंतोह्यनागसः ॥ प्रयुज्यमानान्संक्लेशान्क्षान्तवतोदुरात्मनाम् ५ कथंनारागायुतप्राणोबाहुशालीवृकोदरः ॥ परिक्लिश्नपिक्रोधंधृतवान्वैद्विजोत्त
 म ६ कथंसाद्रौपदीकृष्णाक्लिश्यमानादुरात्मभिः ॥ शक्तासतीधार्तराष्ट्रान्नादहत्क्रोधचक्षुषा ७ कथंव्यसननिन्यूतेपार्थोमाद्रीसुतौतदा ॥ अन्वयुस्तेनरव्याघ्राबा
 ध्यमानादुरात्मभिः ८ कथंधर्मभृतांश्रेष्ठःसुतोधर्मस्यधर्मविद् ॥ अनर्हःपरमंक्लेशंसोढवान्सयुधिष्ठिरः ९ कथंचबहुलाःसेनाःपांडवःकृष्णसारथिः ॥ अस्यत्रैकोऽन
 यत्सर्वाःपितृलोकंधनंजयः १० एतदाचक्ष्वमेसर्वयथावृत्तंतपोधन ॥ यद्यच्चकृतवंतस्तेतत्रतत्रमहारथाः ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ क्षणंकुरुमहाराजविपुलोऽय
 मनुक्रमः ॥ पुण्याख्यानस्यवक्तव्यःकृष्णद्वैपायनेरितः १२ महर्षेःसर्वलोकेषुपूजितस्यमहात्मनः ॥ प्रवक्ष्यामिमंतंकृत्स्नंव्यासस्यामिततेजसः १३ इदंशतसह
 संहिंश्लोकानांपुण्यकर्मणाम् ॥ सत्यवत्यात्मजेनेहव्याख्यातममितौजसा १४ यइदंश्रावयेद्विद्वान्येचेदंशृणुयुर्नराः ॥ तेब्रह्मणःस्थानमेत्यप्राप्नुयुर्देवतुल्यताम् १५
 इदंहिवेदैःसमितंपवित्रमपिचोत्तमम् ॥ श्राव्याणामुत्तमंचेदंपुराणमृषिसंस्तुतम् १६ अस्मिन्नर्थश्चकामश्चनिखिलेनोपदेक्ष्यते ॥ इतिहासेमहापुण्यंबुद्धिश्चपरिनैष्ठिकी १७

णादीन् ४ । ५ बाहुशालीबाहुबलवान् कथंक्रोधंधृतवानानिरुद्धवान् ६ शक्तादग्धुमितिशेषः ७ । ८ । ९ अस्मिन्नशरान्सिपन् सकथंक्लेशंसोढवानित्यनुषज्यते १० । ११ । १२ । १३
 १४ । १५ ऋषिभिर्मन्त्रैस्तद्गृभिर्वासंस्तुतंसंस्तुतंवा १६ परिनैष्ठिकीपरिनिष्ठा मोक्षस्तदुचिता १७

१८ । १९ । २० पुंसवनं पुमांसः सूयतेऽस्मिन् श्रुते २१ महिषीपदराज्ञी २२ । २३ । २४ । २५ अनसूयतां गुणेषु दोषारोपमकुर्वतां २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ अनेक

अशुद्रान्दानशीलांश्चसत्यशीलाननास्तिकान् ॥ काष्णवेदमिमं विद्वाञ्छावयित्वाऽर्थमश्नुते १८ धूणहत्याकृतं चापि पापं जह्यादसंशयम् ॥ इतिहासमिमं श्रुत्वा
पुरुषोऽपि सुदारुणः १९ मुच्यते सर्वपापेभ्यो राहुणा चंद्रमायथा ॥ जयोनामेतिहासोऽयं श्रोतव्यो विजिगीषुणा २० महीं विजयते राजा शूश्रापि पराजयेत् ॥ इदं
पुंसवनं श्रेष्ठमिदं स्वस्त्ययनं महत् २१ महिषीयुवराजाभ्यां श्रोतव्यं बहुशस्तथा ॥ वीरं जनयते पुत्रं कन्यां वाराज्यभागिनीम् २२ धर्मशास्त्रमिदं पुण्यमर्थशास्त्रमिदं
परम् ॥ मोक्षशास्त्रमिदं प्रोक्तं व्यासेनामित बुद्धिना २३ संप्रत्याचक्षते चेदं तथा श्रोष्यंति चापरे ॥ पुत्राः शुश्रूषवः सन्ति प्रेक्ष्याश्च प्रियकारिणः २४ शरीरेण कृतं पापं
वाचाचमनसैव च ॥ सर्वसंत्यजतिक्षिप्रं यद्दं गृण्यन्नरः २५ भरतानां महज्जन्म गृण्वतामनसूयताम् ॥ नास्ति व्याधिभयं तेषां परलोकभयं कुतः २६ धन्यं यज्ञस्य
मायुष्यं पुण्यं स्वर्ग्यं तथैव च ॥ कृष्णद्वैपायनेन दं कृतं पुण्यं चिकीर्षुणा २७ कीर्त्तिं प्रथयतालोके पांडवानां महात्मनाम् ॥ अन्येषां क्षत्रियाणां च भूरिद्विषणते जसाम् २८
सर्वविद्यावदातानां लोके प्रथितकर्मणाम् ॥ यद्दं मानवो लोके पुण्यार्थं ब्राह्मणाञ्छुचीन् २९ श्रावयेत् महापुण्यं तस्य धर्मः सनातनः ॥ कुरूणां प्रथितं वंशं कीर्त्तयन् स तं
शुचिः ३० वंशमाप्नोति विपुलं लोके पूज्यतमो भवेत् ॥ योऽधीते भारतं पुण्यं ब्राह्मणो नियतव्रतः ३१ चतुरो वार्षिकान्मासान् सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ विज्ञेयः स च वेदानां
पारगो भारतं पठन् ३२ देवाराजर्षयो ह्यत्र पुण्या ब्रह्मर्षयस्तथा ॥ कीर्त्यते धूतपांम्मानः कीर्त्यते केशवस्तथा ३३ भगवांश्चापि देवेशो यत्र देवी च कीर्त्यते ॥ अनेकज
ननो यत्र कार्तिकेयस्य संभवः ३४ ब्राह्मणानां गवांचैव माहात्म्यं यत्र कीर्त्यते ॥ सर्वश्रुति समूहोऽयं श्रोतव्यो धर्मबुद्धिभिः ३५ यद्दं श्रावयेद् द्विद्वान् ब्राह्मणानि ह पर्वसु ॥ धूत
पांम्माजितस्वर्गो ब्रह्मगच्छति शाश्वतम् ३६ श्रावयेद् ब्राह्मणान् श्राद्धे यश्चेन्मपादमतः ॥ अक्षय्यं तस्य तच्छ्राद्धमुपावर्त्तेत्पितृनिह ३७ अह्नाय देनः क्रियते इन्द्रियैर्मन
साऽपि वा ॥ ज्ञानादज्ञानतो वापि प्रकरोति नरश्च यत् ३८ तन्महाभारताख्यानं श्रुत्वैव प्रविलीयते ॥ भरतानां महज्जन्म महाभारतमुच्यते ३९ निरुक्तमस्य यो वेद
सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ भरतानां यतश्चायमितिहासो महाद्भुतः ४० महतो ह्येनसोमर्त्यान्मोचयेदनु कीर्त्तितः ॥ त्रिभिर्वर्षैर्लब्धकामः कृष्णद्वैपायनो मुनिः ४१ नि
त्योत्थितः शुचिः शको महाभारतमादितः ॥ तपो नियममास्थाय कृतमेतन्महर्षिणा ४२ तस्मान्नियमसंयुक्तैः श्रोतव्यं ब्राह्मणैरिदम् ॥ कृष्णप्रोक्तामिमां पुण्यां भार
तीमुत्तमां कथाम् ४३ श्रावयिष्यंति ये विप्रा ये च श्रोष्यंति मानवाः ॥ सर्वथा वर्त्तमाना वै न तेशोच्याः कृताकृतैः ४४

जननः अनेकेभ्यः षड्भ्यः कृत्तिकाभ्यो जननमुत्पत्तिरस्मिन्निति तथा ३४ सर्वश्रुति समूहः सर्वासां श्रुतीनां कर्मब्रह्मपराणां समूह एवायम् ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३
सर्वथा साधुनाऽसाधुना वा कर्त्तव्यं नावर्त्तमाना अपि कृताकृतैः ऋषेण पापपुण्यैस्तेन शोच्याः । एतच्छ्रवणादेव सर्वप्रत्यवायपरिहारो भवतीति भावः ४४

सिद्धिर्धर्मफलं चित्तशुद्ध्यादिः ४५ नतामिति । स्वर्गादप्येतच्छ्रवणं सुखकरं मुक्तिहेतुत्वादिति भावः ४६ श्राद्धः श्राद्धवान् ४७ । ४८ श्रव्यमर्थतोरम्यम् ४९ । ५० । ५१ सदोत्थायी सदोद्युक्तः ५२ अद्भुतत्वमेवाह धर्मे चेति । धर्मादिचतुष्टये उपादेये चकार चतुष्टयोक्ते अधर्मानर्थदुःखं संसाररूपे चतुष्के हातव्ये च विषये हेयमुपादेयं च कृत्स्नमत्रैव निरूपितं । इतोऽधिकं ग्रंथांतरे नास्तीति कात्स्न्यमसर्वेषां शास्त्राणामर्थज्ञातुकामे नैतदेवाद्भुतव्यमित्यर्थः ५३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ राजेति । रंजकत्वाद्वा राजा महीपतिः पृथ्वीपालकः १ वसुः उप

नरेण धर्मकामेन सर्वश्रोतव्य इत्यपि ॥ निखिलेनेति हासोऽयंततः सिद्धिमवाप्नुयात् ४५ नतां स्वर्गगतिं प्राप्य तुष्टिं प्राप्नोति मानवः ॥ यांश्च त्वैव महापुण्यमिति हासमुपाश्रुते ४६ शृण्वन् श्राद्धः पुण्यशीलः श्रावयंश्चेदमद्भुतम् ॥ नरः फलमवाप्नोति राजसूयाश्वमेधयोः ४७ यथा समुद्रो भगवान्यथामेरुर्महागिरिः ॥ उभौ ख्यातौ रत्ननिधी तथा भारतमुच्यते ४८ इदं हि वेदैः समितं पवित्रं मपि चोत्तमम् ॥ श्रव्यं श्रुतिसुखं चैव पावनं शीलवर्धनम् ४९ यदंभारतं राजन्वाचकाय प्रयच्छति ॥ तेन सर्वा महीदत्ता भवेत्सागरमेखला ५० पारिक्षितकथां दिव्यां पुण्याय विजयाय च ॥ कथ्यमानां मया कृत्स्नां गूणहर्षकरीमिमाम् ५१ त्रिभिर्वर्षैः सदोत्थायी कृष्णद्वैपायनो मुनिः ॥ महाभारतमाख्यानं कृतवानिदमद्भुतम् ५२ धर्मचार्ये च कामे च मोक्षे च भरतर्षभ ॥ यदि हास्तितदन्यत्र यन्नेहा स्ति न तत्क्वचित् ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणि महाभारतप्रशंसायां द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ राजोपरि चरो नाम धर्मनित्यो महीपतिः ॥ बभूव मृगयां गंतुं सदा किल धृतव्रतः १ स चेद्विषयं रम्यं वसुः पौरवंदनः ॥ इन्द्रोपदेशाज्जग्राहरमणीयं महीपतिः २ तमाश्रमे न्यस्तशस्त्रं निवसंतं तपोनिधिम् ॥ देवाः शक्रपुरो गावैराजानमुपतस्थिरं ३ इन्द्रत्वमहो राजाऽयंतपसेत्यनुचिंत्य वै ॥ तं सांत्वेन नृपं साक्षात्तपसः संन्यवर्त्तयन् ४ ॥ देवा ऊचुः ॥ न संकीर्येत धर्मोऽयं पृथिव्यां पृथिवीपते त्वया हि धर्मो विधृतः कृत्स्नं धारयते जगत् ५ ॥ इन्द्र उवाच ॥ लोके धर्मपाल यत्वं नित्ययुक्तः समाहितः ॥ धर्मयुक्तस्ततो लोकान् पुण्यान् पश्यसि शाश्वतान् ६ दिविष्ठस्य भुविष्ठस्त्वं स स्वाभृतो मम प्रियः ॥ रम्यः पृथिव्यां यो देशस्तमावसनराधिप ७ पशव्यश्चैव पुण्यश्च प्रभूतधनधान्यवान् ॥ स्वारक्ष्यश्चैव सौम्यश्च भोग्यैर्भूमिगुणैर्युतः ८ अर्थवानेष देशो हि धनरत्नादिभिर्युतः ॥ वसुपूर्णा च वसुधा वसचेदिषु चेदिप ९ धर्मशीला जनपदाः सुसंतोषाश्च साधवः ॥ न च मिथ्या प्रलापोऽत्र स्वैरेव पि कुतोऽन्यथा १० न च पित्रा विभज्यन्ते पुत्रा गुरुहिते रताः ॥ युंजते धुरिनो गाश्च कृशान्संधुक्षयंति च ११ सर्वे वर्णाः स्वधर्मस्थाः सदा चेदिषु मानदाः ॥ न तेऽस्त्यविदितं किंचिच्चिन्निपुलोके पुण्यद्वयेव १२

रिचरः २ । ३ साक्षात्प्रत्यक्षीभूय ४ न संकीर्येत निर्नायकत्वात् ५ । ६ । ७ पशव्यः पशुभ्यो हितः स्वारक्ष्यः स्वः स्वर्गस्तत्तुल्यः अतएव रक्ष्यः ८ । ९ । १० गाः बलीवर्दान् देशोऽकृष्टपच्यइति हलधुरि नयुंजते नापिशकटधुरि । पृष्ठवाहैरेव तत्कार्यसिद्धेरिति भावः कृशान् दीनानायादीन् संधुक्षयंति पुष्टान् कुर्वन्ति । यद्वा दृषभान् कृशान् धुरियुंजते मृत्युतसंधुक्षयंतीति । अन्वेतुगाः स्वीगवीः तासामप्याध्रादिदुर्देशेषु धुरियो जंघतदिह नास्तीत्याहुः ११ न त इति । आत्मज्ञानात्सर्वज्ञो भविष्यसीत्यर्थः १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उपपत्त्यते उपस्थास्यते १३ । १४ वैजयंतीविजयेतुं अविष्यत्मेवधारयिष्यतिपालयिष्यतिनतुविष्यते । अनयाशस्त्रमेवत्वांनवाधिष्यतिइतिभावः १५ लक्षणंविहं १६ इष्टप्रदानंमीतिदानमु
दिश्ययष्टिदो १७ शक्रस्यपूजार्थमानार्थं तस्यायष्टेः गतेसंवत्सरेसंवत्सरतियष्टिप्रवेशोऽद्यापिमहाराष्ट्रादिपुट्टयते १८ । १९ अपरेद्युःप्रतिपदिद्वितीयसंवत्सरादौ । अत्युच्छ्रयऊर्ध्वस्थापनं । पिटकैः
जृषाणैर्वस्त्रमयैःकोशैः । यद्वाकांच्यामिवपिटकाःस्वर्णादिमयावेष्टकाःपेठ्यदतिभाषायांमसिदाग्राणाः । 'पिटकःपेटकःपेटामंजुषाऽवविहंगिका'इत्यमरः २० हंसरूपेणयुक्तोऽहंरूपी तस्यैवबुद्धिस्थ

दैवोपभोग्यं दिव्यं त्वामाकाशे स्फाटिकं महत् ॥ आकाशगंत्वांमहत्तं विमानमुपपत्त्यते १३ त्वमेकः सर्वमर्त्येषु विमानवरमास्थितः ॥ चरिष्यस्युपरिस्थो हि देवो वि
ग्रहवानिव १४ ददामि ते वैजयंतीं मालामम्लानपंकजाम् ॥ धारयिष्यति संग्रामे या त्वां शस्त्रैरविक्षतम् १५ लक्षणं चैतदेव ह भविता तेन राधिप ॥ इंद्रमालेति वि
ख्यातं धन्यमप्रतिमं महत् १६ यष्टिं च वैणवीं तस्मै ददौ वृत्रनिषूदनः ॥ इष्टप्रदानमुद्दिश्य शिष्टानां प्रतिपालिनीम् १७ तस्याः शक्रस्य पूजार्थं भूमौ भूमिपतिस्तदा ॥
प्रवेशं कारयामास गते संवत्सरे तदा १८ ततः प्रभृतिचाद्यापियष्टेः क्षितिपसत्तमैः ॥ प्रवेशः क्रियते राजन्यथा तेन प्रवर्तितः १९ अपरेद्युस्ततस्तस्याः क्रियतेऽत्युच्छ्रयो
नृपैः ॥ अलंकृतायाः पिटकैर्गंधमाल्यैश्च भूषणैः २० माल्यदामपरिक्षिप्ता विधिवत्क्रियतेऽपि च ॥ भगवान्पूज्यते चात्र हंसरूपेण चेश्वरः २१ स्वयमेव गृहीते
नवसोः प्रीत्या महात्मनः ॥ सतां पूजां महेंद्रस्तुष्ट्वा देवः कृतां शुभाम् २२ वसुनाराजमुख्येन प्रीतिमानब्रवीत्प्रभुः ॥ ये पूजयिष्यन्ति नाराजान् श्वमहं मम २३ कार
यिष्यन्ति च मुदा यथा चेदिपतिर्नृपः ॥ तेषां श्रीर्विजयश्चैव सराष्ट्राणां भविष्यति २४ तथा स्फीतो जनपदो मुदितश्च भविष्यति ॥ एवं महात्मना तेन महेंद्रेण नराधि
प २५ वसुः प्रीत्या मघवता महाराजोऽभिसत्कृतः ॥ उत्सवं कारयिष्यन्ति सदा शक्रस्य ये नराः २६ भूमिरन्नादिभिर्दानैस्तथा पूज्या भवन्ति ते ॥ वरदानमहायज्ञै
स्तथा शक्रोत्सवेन च २७ संपूजितो मघवता वसुश्चेदीश्वरो नृपः ॥ पालयामास धर्मेण चेदिस्थः पृथिवीमिमाम् २८ इंद्रप्रीत्या चेदिपतिश्च कारेन्द्रमहं वसुः ॥ पुत्रा
श्वास्य महावीर्याः पंचासन्नमितीजसः २९ नानाराज्येषु च सुतान्ससम्राडभ्यषेच यव ॥ महारथो मागधानां विश्रुतो यो बृहद्रथः ३० प्रत्यग्रहः कुशाम्बश्च यमाहुर्म
णिवाहनम् ॥ मावेल्लश्च यदुश्चैव राजन्यश्चापराजितः ३१ एते तस्य सुताराज नरा जर्भं रितेजसः ॥ न्यवेशयन्नामभिः स्वैस्ते देशांश्च पुराणि च ३२ वासवाः पंच
राजानः पृथग्वंशाश्च शाश्वताः ॥ वसंतमिंद्रप्रासादे आकाशे स्फाटिके च तम् ३३ उपतस्थुर्महात्मानं गंधर्वाप्सरसो नृपन् ॥ राजोपरिचरेत्येवं नाम तस्याथ विश्रुतम्
३४ पुरोपवाहिनीं तस्य नदीं शुक्तिमतीं गिरिः ॥ अरौत्सी चेतनायुक्तः कामात्कोलाहलः किल ३५ ॥ ॥

स्य रूपस्य विशेषणं स्वयमेव गृहीतेनेति । हंसरूपेण वासव इति पाठे स्पष्टोऽर्थः २१ देवः कृतामिति पाठः । विसर्गाभावे तु देवेति जनमेजयसंबोधनं २२ महमुत्सवं । 'महउद्धवउत्सवः' इत्यमरः २३ । २४
२५ । २६ वरदानं च महायज्ञाश्च तैः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ वासवा वसुपुत्राः । इंद्रप्रासादे इंद्रदत्ते विमाने ३३ । ३४ पुरोपवाहिनीं पुरसमीपे वहतीमरौत्सी दात्मन्येवावकरोष ३५

३६ नदीराज्ञेन्यवेदयन्मिथुनमित्यनुषङ्ग्यते ३७। ३८। ३९ पुंसवनेपुंससंयोगेकाले तदहस्तस्मिन्दिने ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७ सिंहावलोकनेनाशोकमेवविशिनष्टि
मधुगंधैरिति ४८ वायुनाकामोदीपकेन धूम्रमलिनंरतिकर्मतदर्थं मुदंस्त्रीविषयांमीतिमनुष्यतामेवमनसाऽगातुतयासहमानसंभ्रतमकरोदित्यर्थः प्रचस्कंदपपात ४९ मिथ्याप्रसवशून्यत्वेनालीकमायं

गिरिकोलाहलंतुपदावसुरताडयत् ॥ निश्चक्रामततस्तेनप्रहारविवरेणसा ३६ तस्यांनद्यांसजनयन्मिथुनंपर्वतःस्वयम् ॥ तस्माद्विमोक्षणात्प्रीतानदीराज्ञेन्यवे
दयत् ३७ यःपुमानभवत्तत्रतंसराजर्षिसत्तमः ॥ वसुर्वसुप्रदश्चक्रेसेनापतिमरिदम् ३८ चकारपत्नीकन्यांतुतथातांगिरिकांनृपः ॥ वसोःपत्नीतुगिरिकाकामकालं
न्यवेदयत् ३९ ऋतुकालमनुप्राप्तास्नातापुंसवनेशुचिः ॥ तदहःपितरश्चैनमूचुर्जहिमृगानिति ४० तंराजसत्तमंप्रीतास्तदामतिमतांवर ॥ सपितृणानियोगंतमनति
क्रम्यपार्थिवः ४१ चकारमृगयांकामीगिरिकामेवसंस्मरन् ॥ अतीवरूपसंपन्नांसाक्षाच्छ्रियमिवापराम् ४२ अशोकैश्चंपकैश्चूतैरनेकैरतिमुक्तकैः ॥ पुत्रागैःकर्णिकारै
श्वबकुलैर्दिव्यपाटलैः ४३ पाटलैर्नारिकेलैश्चंदनैश्चार्जुनैस्तथा ॥ एतैरभ्यैर्महावृक्षैःपुण्यैःस्वादुफलैर्युतम् ४४ कोकिलाकुलसन्नादमत्तभ्रमरनादितम् ॥ वसंतका
लेतत्तस्यवनंचैत्ररथोपमम् ४५ मन्मथाभिपरीतात्मानापश्यद्विरिकांतदा ॥ अपश्यन्कामसंततश्चरमाणोयदृच्छया ४६ पुष्पसंछन्नशाखाग्रं पल्लवैरुपशोभितम् ॥
अशोकंस्तबकैश्छन्नंरमणीयमपश्यत् ४७ अधस्तात्तस्यच्छायायांसुखासीनोनराधिपः ॥ मधुगंधैश्चसंयुक्तंपुष्पगंधमनोहरम् ४८ वायुनाप्रेर्यमाणस्तुधूमाय
मुदमन्वगात् ॥ तस्यरेतःप्रचस्कंदचरतोगहनेवने ४९ स्कन्नमात्रंचतद्रेतोवृक्षमत्रेणभूमिपः ॥ प्रतिजग्राहमिथ्यामेनपतेद्रेतइत्युत ५० इदंमिथ्यापरिस्कन्धं
रेतोमेनभवेदिति ॥ ऋतुश्चतस्याःपत्न्यामेनमोघःस्यादितिप्रभुः ५१ संचिंत्यैवंतदाराजाविचार्यचपुनःपुनः ॥ अमोघत्वंचविज्ञायरेतसोराजसत्तमः ५२ शुक्र
प्रस्थापनेकालंमहिष्याःप्रसमीक्ष्यवै ॥ अभिमंश्याथतच्छुक्रमारात्तिष्ठंतमाशुगम् ५३ सूक्ष्मधर्माधितत्त्वज्ञोगत्वाशयेनंततोऽब्रवीत् ॥ मत्प्रियार्थमिदंसौम्यशुक्रमम
गृहंनय ५४ गिरिकायाःप्रयच्छाशुतस्याह्यार्तवमद्यवै ॥ गृहीत्वातत्तदाशयेनस्तूर्णमुत्पत्यवेगवान् ५५ जवंपरममास्थायप्रदुद्रावविहंगमः ॥ तमपश्यदथायांतं
श्येनंश्येनस्तथाऽपरः ५६ अभ्यद्रवच्चतंसद्योदृष्ट्वैवामिषशंकया ॥ तुंडयुद्धमथाकाशेतावुभौसंप्रचक्रतुः ५७ युध्यतोरपतद्रेतस्तच्चापियमुनांभसि ॥ तत्राद्रिकेति
विख्याताब्रह्मशापाद्वाराप्सराः ५८ मीनभावमनुप्राप्तावभूवयमुनाचरी ॥ इयेनपादपरिभ्रष्टतद्दीर्यमथवासवम् ५९ जग्राहतरसोपेत्यसाऽद्रिकामत्स्यरूपिणी ॥
कदाचिदपिमत्सीतांबबंधुर्मत्स्यजीविनः ६० मासेचदशमेप्राप्तेतदाभरतसत्तम ॥ उज्ज-दुरुदरात्तस्याःस्त्रीपुमांसंचमानुषम् ६१ आश्चर्यभृतंतद्रत्नारूढोऽथप्रत्य
वेदयन् ॥ कायेमत्स्याइमौराजनसंभृतौमानुषाविति ६२ तयोःपुमांसंजग्राहाराजोपरिचरस्तदा ॥ समत्स्योनामराजाऽसीद्धार्मिकःसत्यसंगरः ६३ ॥

५०। ५१। ५२ अभिमंश्यपुत्रोत्पत्तिर्भिगैर्मत्रैःस्पृष्ट्वा आरात्विमानैकदेशसमीपे ५३। ५४ आर्तवसुतुकालीनंस्नानम् ५५। ५६। ५७ युध्यतोःसतोः अद्रिकागिरिकेतिनामसाम्याद्वेकस्यापवाप्सर
सोन्यूहभेदेनदेहद्वयश्रेयं । अन्यथाराज्ञोमिथ्यासंकल्पत्वापत्तेः ५८। ५९। ६० मासेदशमेप्राप्तेबंधुरितिसंबंधः उज्ज-दुरुदरात्तस्याः ६१ कायेदेहे मत्स्याःमत्स्ययोपायाः ६२। ६३

६४ ६५ । ६६ मत्स्यसंगंधिनीमत्स्यसमाननग्धा दाशायकैवर्त्ताय ६७ । ६८ । ६९ । ७० चकमेकामितवान् ७१ । ७२ नीहारंघ्रमिकां ७३ । ७४ पितुर्वशश्चातदनुसारिणीपितृवशानुगां ७५
७६ नस्यातुंजीवितुंनोत्सहे कन्यात्वदूषणादित्यर्थः ७७ । ७८ । ७९ । ८० स्त्रीभावयोगुणःपुष्पवत्तातेनभूषिता सद्यःपुष्पवत्पभूदित्यर्थः ८१ । ८२ वरंकन्याभावंसौगंध्यंचलब्ध्वासद्योगर्भचमुपा

साऽप्सरामुक्तशापाचक्षणेनसमपद्यत ॥ यापुरोक्ताभगवतातिर्यग्योनिगताशुभा ६४ मानुषौजनयित्वात्वंशापमोक्षमवाप्स्यसि ॥ ततःसाजनायित्वातौविश
स्तामत्स्यघातिना ६५ संत्यज्यमत्स्यरूपसादिव्यंरूपमवाप्यच ॥ सिद्धिर्षिचारणपथंजगामाथवराप्सराः ६६ साकन्यादुहितातस्यामत्स्यमत्स्यसंगंधिनी ॥
राज्ञादत्ताचदाशायकन्येयंतेभवत्विति ६७ रूपसत्त्वसमायुक्तसर्वैःसमुदितागुणैः ॥ सातुसत्यवतीनाममत्स्यघात्यभिसंश्रयात् ६८ आसीत्सामत्स्यगंधैवकंचित्का
लंशुचिस्मिता ॥ शुश्रूषार्थपितुर्नावंवाहयंतींजलेचताम् ६९ तीर्थयात्रांपरिक्रामन्नपश्यद्वैपराशरः ॥ अतीवरूपसंपन्नांसिद्धानामपिकांक्षिताम् ७० दृष्ट्वैवसच
तांधीमांश्चकमेचारुहासिनीम् ॥ दिव्यांतांवासर्वांकन्यारंभोरुंमुनिपुंगवः ७१ संगमंममकल्याणिकुरुष्वेत्यभ्यभाषत ॥ साऽब्रवीत्पश्यभगवन्पारावारोस्थिता
नृषीन् ७२ आवयोर्दृष्टयोरेभिःकथंतुस्यात्समागमः ॥ एवंतयोक्तोभगवानीहारममृजत्प्रभुः ७३ येनदेशःससर्वस्तुतमोभूतइवाभवत् ॥ दृष्ट्वास्मृष्टंतुनीहारंतत
स्तंपरमर्षिणा ७४ विस्मितासाऽभवत्कन्याव्रीहिताचतपस्विनी ॥ सत्यवत्युवाच ॥ विद्धिमांभगवन्कन्यांसदापितृवशानुगाम् ७५ त्वत्संयोगाच्चदुष्येतकन्या
भावोममाऽनव ॥ कन्यात्वेदूषितेवाऽपिकथंशक्ष्येद्विजोत्तम ७६ गृहंगंतुमृषेचाहंधीमन्नस्थातुमुत्सहे ॥ एतत्संचित्यभगवन्विधत्स्वयदनंतरम् ७७ एवमुक्तवतीं
तांतुप्रीतिमानृषिसत्तमः ॥ उवाचमत्प्रियंकृत्वाकन्यैवत्वंभविष्यसि ७८ वृणीष्वचवरंभीरुयंत्वमिच्छसिभाविनि ॥ वृथाहिनप्रसादोभूतपूर्वःशुचिस्मिते ७९
एवमुक्तावरंव्रेगात्रसौगंध्यमुत्तमम् ॥ सचास्यैभगवान्प्रादान्मनसःकांक्षितंभुवि ८० ततोल्बधवराप्रीतास्त्रीभावगुणभूषिता ॥ जगामसहसंसर्गमृषिणाऽद्भुतक
र्मेणा ८१ तेनगंधवतीत्येवंनामास्याःप्रथितंभुवि ॥ तस्यास्तुयोजनाद्रंघमाजिघ्रंतनराभुवि ८२ तस्यायोजनगंधेतिततोनांमापरंस्मृतम् ॥ इतिसत्यवती
हृष्टालब्धावरमनुत्तमम् ८३ पराशरेणसंयुक्तासद्योगर्भसुषावसा ॥ जज्ञेचयमुनाद्रीपेपाराशर्यःसवीर्यवान् ८४ समातरमनुज्ञाप्यतपस्वेवमनोदधे ॥ स्मृतोऽ
हंदर्शयिष्यामि कृत्येष्वितिचसोऽब्रवीत् ८५ एवंद्वैपायनोजज्ञेसत्यवत्यांपराशरात् ॥ न्यस्तोद्रीपेसयद्वालस्तस्माद्वैपायनःस्मृतः ८६ पादापसारिणंधर्मसतु
विद्वान्युगेयुगे ॥ आयुःशक्तिचमर्त्यानांयुगावस्थामवेक्ष्यच ८७ ब्रह्मणोब्राह्मणानांचतथाऽनुग्रहकांक्षया ॥ विव्यासवेदान्यस्मात्सतस्माद्यासइतिस्मृतः ८८

वेतिसंबंधः ८३ । ८४ । ८५ द्वीपमेवाऽयनेन्याससंस्थानंयस्यद्वीपायनः स्वार्येतद्धितः द्वीपायनएवद्वैपायनइतिनामनिर्वक्ति न्यस्तइति ८६ पादापसारिणंयुगेयुगेपादद्वयःक्षीयमाणं कलेरादौपादमा
त्रमवाशिष्टमित्यर्थः एवमायुरादिहासंचावेक्ष्य ८७ ब्रह्मणोवेदस्य । अनुग्रहोरक्षणं । विव्यासशास्त्राभेदेनविस्तारितवान् अतोव्यासइत्यपितस्यनामेत्यर्थः ८८ ॥ ॥ ॥ ॥

म.भा.टी.

॥ ६६ ॥

महाभारतपंचमानितिभारतपंचमोवेदः सर्वश्रुतिसमूहोऽयमित्यसकृदुक्तेः इतरपुराणवदिदंनमंतव्यमित्यर्थः ८९ भारतस्यमूलमूताःसंहिताःमंत्रब्राह्मणरूपावेदाः तैःसुर्मतुप्रभृतिभिः प्रकाशिताइदमस्य
मूलमिदमस्यमूलमितिस्पष्टीकृतास्तेनप्रत्यक्षवेदमूलमेतदितिभावः ९० वसुवीर्यादष्टानांवसुनामंशात् ९१ । ९२ आहूयसमीपमानीय आहृत्येतिपाठेअधिसिष्य ९३ । ९४ वधःपीडाऽपमानोवा ९५
९६ । ९७ कुतिभोजस्यकन्यायांकृत्याम् ९८ । ९९ अनादिनिधनइतिस्थूलदेहधर्मयोर्जन्ममरणयोर्व्यावृत्तिःदेवोदीव्यमानोजगत्कर्ता । कितैजसो न प्रभुर्जीवस्यस्वप्नेऽपिजगत्कर्त्तृत्वाभावात् । अन्यथा
स्वप्नेप्रतिमूलसृष्ट्यनुपपत्तिः । एतेनकर्मद्वाराऽपिजगत्कर्त्तृत्वंजीवस्यलांगलंगवादीनुद्ग्रहतीतिवन्निमित्तत्वमात्रेणनत्वीश्वरत्वेनेतिदर्शितं । अव्यक्तमव्याकृतं । किंसौषुसंकारणं । यथोक्तं'सुषुप्ताख्यंतमोऽ
ज्ञानंयद्वाजंस्वप्नबोधयोः'इतितद्वयावर्त्तयतिअक्षरमितिनक्षरत्यपरिणामित्वात्तत्तुल्योद्भवयुक्तं । एतेनव्यष्टिस्थूलसूक्ष्मकारणदेहव्यावर्त्तनेनत्वंपदार्थशोधउक्तः । अन्यथाभगवतिजन्माद्यप्रसक्तेस्त
द्वारकमनादिनिधनइतिविशेषणमनुपपन्नं । तत्पदार्थमाह ब्रह्मवृहत्प्रधानंमर्थीयतेऽस्मिन्सर्वमितिलयस्थानंत्रिगुणात्मकंसत्वरजस्तमोमयं १०० अस्यसांख्याभिमतमनात्मत्वंपरिणामित्वंचचारय

आदि०१

अ०

॥ ६३ ॥

वेदानध्यापयामासमहाभारतपंचमान् ॥ सुमंतुंजैमिनिपैलंशुकंचैवस्वमात्मजम् ८९ प्रभुर्वरिष्ठोवरदोवैशंपायनमेवच ॥ संहितास्तैःपृथक्स्वेनभारतस्यप्रकाशिताः
९० तथाभीष्मःशांतनवोगंगायाममित्युतिः ॥ वसुवीर्यात्समभवन्महावीर्योमहायशाः ९१ वेदार्थविश्वभगवानृषिर्विप्रोमहायशाः ॥ शूलेप्रोतःपुराणर्षिरचौ
रश्चौरशंकया ९२ अणीमांडव्यइत्येवंविख्यातःसमहायशाः ॥ सधर्ममाहूयपुरामहर्षिरिदमुक्तवान् ९३ इषीकयामयाबाल्याद्विद्वाह्येकाशकुंतिका ॥ तत्किल्बिषं
स्मरेधर्मनान्यत्पापमहंस्मरे ९४ तन्मेसहस्रममितंकस्मात्नेहाजयत्तपः ॥ गरीयान्ब्राह्मणवधःसर्वभृतवधाद्यतः ९५ तस्मात्त्वंकिल्बिषीधर्मशूद्रयोर्नौजनिष्यसि ॥
तेनशापेनधर्मोऽपिशूद्रयोनावजायत ९६ विद्वान्विदुररूपेणधार्मीतनुरकिल्बिषी ॥ संजयोमुनिकल्पस्तुजज्ञेसूतोगवल्गणात् ९७ सूर्याच्चकुंतिकन्यायांजज्ञेकर्णो
महाबलः ॥ सहजंकवचंबिभ्रत्कुंडलोद्योतिताननः ९८ अनुग्रहार्थंलोकानांविष्णुर्लोकनमस्कृतः ॥ वसुदेवात्तुदेवक्यांप्रादुर्भूतोमहायशाः ९९ अनादिनिधनोदेवःस
कर्ताजगतःप्रभुः ॥ अव्यक्तमक्षरंब्रह्मप्रधानंत्रिगुणात्मकम् १०० आत्मानमव्ययंचैवप्रकृतिंप्रभवंप्रभुम् ॥ पुरुषंविश्वकर्माणंसत्वयोगंध्रुवाक्षरम् १०१

स्यात्मानमव्ययमितिविशेषणाभ्यां प्रधानत्वादेवप्रकृतिमुपादानं । प्रभवमुत्पत्तिनिमित्तं । प्रभुमधिष्ठातारं । ननुयदादेर्मुद्रुपादानंचक्रंनिमित्तंकुलालःकर्त्ता । अत्रतुत्रयमपिदेवएवेत्युक्तंतत्कथ
मित्याशंक्य । तत्सृष्ट्वातदेवानुप्राविशदितिश्रुत्यर्थमाह पुरुषंपूर्ववसतीतिपुरुषः । पुरश्च'ज्ञानेन्द्रियाणिसलुपंचतथापराणिकर्मैन्द्रियाणिमनआदिचतुष्टयंच । प्राणादिपंचकमथोवियदादिकंचकामश्चकर्म
चतमःपुनरष्टमीपृष्ठःइत्युक्ताः । आत्मानमेवस्वानिद्ययापूर्वैष्टकारंक्रत्वातत्रविष्टइत्यर्थः एवमैश्वरीप्रवेशांतांसृष्टिमुक्त्वाजाग्रदादिविमोक्षांतांजैवीसृष्टि
शृङ्गातिविश्वकर्माणमिति विश्वंपृथिव्येतेजोरूपंसंछब्दवाच्यंवाय्वाकाशादिरूपंत्यच्छब्दवाच्यंचेत्येवमादिरूपंकर्मघटादिकृतिकयाफलभूतंयस्येतिविश्वकर्मांतं । एवंविशेषणैरेवब्रह्मणएवजीवभावंप्रदर्शयत
न्निवृत्त्युपायप्रतिरेवप्रत्याययति सत्वयोगंसत्वेनैवधर्मज्ञानवैराग्यमूलेनयोगःप्राप्तिरस्यतं । सत्ववोब्रह्मभावप्राप्तावालंबनमाह ध्रुवाक्षरंप्रणवाख्यवर्णस्वरूपं । वाच्यवाचकयोरभेदात्प्रणवमात्राभिरकारो
कारमकारार्थनावाभिहृषासिताभिस्तदर्थभूताविरादसूत्रांतर्यामितुरीयाख्याःप्राप्यंतइतिभावः १०१

॥ ६६ ॥

एतेषुकतमोमुख्यःप्राप्यइत्यतआह अनंतमिति । देशतःकालतोवस्तुतश्चापरिच्छिन्नंतुरीयमित्यर्थः । ननुतत्तदवस्थायांसर्वेषामानंत्यमविशिष्टमित्याशङ्क्याह अचलमबाधितंइतरेषांवाचोऽस्तीत्यपेक्षि
कमनंतत्वमितिभावः । नन्वेवंकारणत्वादिनिषेधेऽन्यमेवस्याभेत्याह देवंचोतमानंचिद्रूपमित्यर्थः । एवंचर्बकुरबीजद्वाराभुवश्चविराट्सूत्रेशद्वारातुरीयमाप्तिमुक्त्वातत्रैवद्वारांतरमाह हंससंख्या
साश्रमरूपं तत्रैवविसेपेणश्रवणादिकंसिध्यतीतिसोऽपिद्वारं । नारायणफलस्थानीयंपंचमंमहाविष्णुं । एतद्विग्रहध्यानद्वारैर्वहिविराडादिभावमारोहंतिध्यायिनः । फलमर्षेवीजानीवात्यगमोऽनं
तामिकारणानिसंतीत्येनंतुरीयविशेषणैरेवविशिनिष्टि प्रभुप्रभत्यस्मात्कार्यमितिजगद्वभ्रमाधिष्ठानं । धातारंकार्येसचास्फूर्त्योःसमर्पकं । अजमुरगोपादानभूतरज्जुवदजातं । अत्यक्तमप्रकटं ।

अनंतमचलंदेवंहंसनारायणंप्रभुम् ॥ धातारमजमव्यक्तंयमाहुःपरमव्ययम् १०२ कैवल्यंनिर्गुणंविश्वमनादिमजमव्ययम् ॥ पुरुषःसविभुःकर्तासर्वभूतपितामहः ३
धर्मसंवर्धनार्थायप्रजज्ञेऽन्धकवृष्णिषु ॥ असृज्ज्ञातुमहावीर्योसर्वशास्त्रविशारदौ ४ सात्यकिःकृतवर्माचनारायणमनुव्रतौ ॥ सत्यकादृदिकश्चैवजज्ञातेऽस्त्रविशार
दौ ५ भरद्वाजस्यचस्कन्नद्रोण्यांशुक्रमवर्धत ॥ महर्षेरुग्रतपसस्तस्माद्द्रोणोव्यजायत ६ गौतमान्मिथुनजज्ञेशरस्तंबाच्छरद्वतः ॥ अश्वत्थामाश्रजननीकृपश्चैव
महाबलः ७ अश्वत्थामाततो जज्ञेद्रोणादेवमहाबलः ॥ तथैवधृष्टद्युम्नोऽपिसाक्षादग्निमयुतिः ८ वैतानेकर्मणिततेपावकात्समजायत ॥ वीरोद्रोणविनाशायधनु
रादायवीर्यवान् ९ तत्रैववेद्यांकृष्णाऽपिजज्ञेतेजस्विनीशुभा ॥ विश्राजमानावपुषाभिभ्रतीरूपमुत्तमम् ११० प्रह्लादशिष्योनग्रजित्सुबलश्चाभवत्ततः ॥ तस्यप्रजा
धर्महंत्रीजज्ञेदेवप्रकोपनात् ११ गांधारराजपुत्रोऽमृच्छकुनिःसौबलस्तथा ॥ दुर्योधनस्यजननीजज्ञातेऽर्थविशारदौ १२ कृष्णद्वैपायनाजज्ञेधृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥
क्षेत्रेविचित्रवीर्यस्यपांडुश्चैवमहाबलः १३ धर्मार्थशकुलोधीमान्मेधावीधूतकल्मषः ॥ विदुरःशूद्रयोनौतुजज्ञेद्वैपायनादपि १४ पांडोस्तुजज्ञिरेपंचपुत्रादेवसमाः
पृथक् ॥ द्वयोःस्त्रियोगुणज्येष्ठस्तेषामासीद्युधिष्ठिरः १५ धर्माद्युधिष्ठिरोजज्ञेमारुताच्चवृकोदरः ॥ इंद्राद्धनंजयःश्रीमान्सर्वशस्त्रभृतांवरः १६ जज्ञातेरूपसंपन्नाव
श्विभ्यांचयमावपि ॥ नकुलःसहदेवश्चगुरुशुभ्रपणेरतौ १७ तथापुत्रशतंजज्ञेधृतराष्ट्रस्यधीमतः ॥ दुर्योधनप्रभृतयोयुयुत्सुःकरणस्तथा ११८ ॥ ॥

अधिष्ठानव्यक्तौबध्यस्तमेवलुप्येताऽतोव्यक्तं । परं आदित्यवर्णतमसःपरस्तादित्यादयोमंत्रांकारणात्परंप्राहुः । अतएवाव्ययंनशावाध्याहीनं १०२ कैवल्यंकेवलमेवकैवल्यमसंगं । निर्गुणं
रूपादिभिश्चक्षुरादिभिश्चाहीनं । अत्रविग्रहवत्त्वात्प्रसक्तंपरिच्छिन्नत्वंकारणवत्त्वंजन्ममरणंचेतितत्तत्पुष्कंक्रमेणव्यावर्तयति विश्वमनादिमजमव्ययमिति मायिकत्वाद्विग्रहस्यनतत्कृतपरिच्छेदादयो
ऽस्मिन्संभवतीत्यर्थः । यएवंरूपोनारायणःसएवदेवकीसुनुरित्याह पुरुषइत्यादिसार्धेन । सएवंभूतोऽस्त्रज्ञौरामकृष्णौजज्ञे तदुभयरूपेणजातइत्यर्थः ३ । ४ विशारदौप्रयोगकुशलौ ५ द्रोण्यांगिरिद
र्यौ ६ शरस्तंबाच्छरस्तंबस्कन्नाह्वेधीभृताद्वेतसः ७ । ८ वैतानेत्रेताप्रिसाध्ये ९ । १० तस्यसुबलस्यप्रजापुंरूपैवशकुनिरूपा दुर्योधनमातुर्धर्महंतृत्वंपुत्रद्वारैव ११ । १२ । १३ प्रसं
गात्पुनर्विदुरजन्मोक्तिः १४ । १५ । १६ । १७ युयुत्सुःशताधिकः । करणस्तु 'वैश्यायांसत्रियाज्जातःकरणःपरिकीर्तितः'इतिस्मृत्युक्तः ११८ ॥ ॥ ॥

११२।२०।२१।२२।२३।२४ स्थूणोनाम्ना २५।२६।२७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ यएतइति १।२।३ त्रिःसप्तकृत्वएकविंशतिवारान्
ततोदुःशासनश्चैवदुःसहश्चापि भारत ॥ दुर्मर्षणो विकर्णश्चित्रसेनो विविंशतिः ११९ जयः सत्यव्रतश्चैव पुरुमित्रश्च भारत ॥ वैश्यापुत्रो युयुत्सुश्चैव एकदशमहारथाः
१२० अभिमन्युः सुभद्रायामर्जुनादभ्यजायत ॥ स्वस्तीयो वासुदेवस्य पौत्रः पांडोर्महात्मनः २१ पांडवेभ्यो हि पांचाल्यां द्रौपद्यां पंचजज्ञिरे ॥ कुमारारूपसंपन्नाः
सर्वशस्त्रविशारदाः २२ प्रतिविंध्यो युधिष्ठिरात्सुतसोमो वृकोदरात् ॥ अर्जुनाच्छ्रुतकीर्तिस्तु शतानीकस्तु नाकुलिः २३ तथैव सहदेवाच्च श्रुतसेनः प्रतापवान् ॥
हिडिंबायांच भीमेन वने जज्ञे वटोत्कचः २४ शिखंडो द्रुपदाज्जज्ञे कन्यापुत्रत्वमागता ॥ यांयक्षः पुरुषंचक्रे स्थूणः प्रियचिकीर्षया २५ कुरूणां विग्रहे तस्मिन् समागच्छ
न्बहून्यथ ॥ राज्ञां शतसहस्राणियोत्स्यमानानि संयुगे २६ तेषामपरिमेयानां नाम धेयानि सर्वशः ॥ न शक्यानि समाख्यातुं वर्षाणामयुतैरपि ॥ एते तु कीर्तिता मु
ख्या यैराख्यानामिदं ततम् १२७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अंशावतरणपर्वणि व्यासाद्युत्पत्तौ त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ जनमेजय उवाच ॥
यएते कीर्तिता ब्रह्मन्ये चान्येनानुकीर्तिताः ॥ सम्यक् तान् श्रोतुमिच्छामि राज्ञश्चान्यान्सहस्रशः १ यदर्थमिह संभूता देवकल्पामहारथाः ॥ भुवितन्मे महा
भाग सम्यगाख्यातुमर्हसि २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ रहस्यं खल्विदं राजन् देवानामिति नः श्रुतम् ॥ तत्तु ते कथयिष्यामि नमस्कृत्वा स्वयं भुवे ३ त्रिःसप्तकृत्वः पृथि
वीकृत्वानिःक्षत्रियां पुरा ॥ जामदग्न्यस्तपस्तेपे महेंद्रे पर्वतोत्तमे ४ तदानिःक्षत्रियलोके भार्गवेण कृते सति ॥ ब्राह्मणान्क्षत्रियाराजन्सुतार्थिन्योऽभिचक्रमुः ५ ता
भिः सह समापेतु ब्राह्मणाः संशितव्रताः ॥ ऋतावृतौ न रव्याघ्नकामान्नानृतौ तथा ६ तेभ्यश्च लेभिरेगर्भैश्च क्षत्रियास्ताः सहस्रशः ॥ ततः सुषुविरे राजन् क्षत्रियान्वीर्यव
त्तरान् ७ कुमारान्श्च कुमारीश्च पुनः क्षत्राभिवृद्धये ॥ एतं ब्राह्मणैः क्षत्रं क्षत्रिया सुतपस्विभिः ८ जातं वृद्धंच धर्मेण सुदीर्घेणायुषाऽन्वितम् ॥ चत्वारोऽपि ततो वर्णा
बभूवुर्ब्राह्मणोत्तराः ९ अभ्यगच्छन्तौ नारीनकामान्नानृतौ तथा ॥ तथैवान्यानि भूतानि तिर्यग्योनिगतान्यपि १० ऋतौ दारांश्च गच्छंतितत्तथा भरतर्षभ ॥ त
तोऽवधत्त धर्मेण सहस्रशतजीविनः ११ ताः प्रजाः पृथिवीपालधर्मव्रतपरायणाः ॥ आधिभिर्व्याधिभिश्चैव विमुक्ताः सर्वशोनराः १२ अथेमांसागरापांगीगां जेद्व्रगता
खिलाम् ॥ अध्यतिष्ठत्पुनः क्षत्रं सशैलवनपत्तनाम् १३ प्रशासति पुनः क्षत्रे धर्मेण मां वसुंधराम् ॥ ब्राह्मणाद्यास्ततो वर्णालेभिरेमुदमुत्तमाम् १४ कामक्रोधोद्वान्दो
षान्निरस्य च नराधिपाः ॥ धर्मेण दंडं दंडेषु प्रणयंतोऽन्वपालयन् १५ तथा धर्मपरेक्षेत्रे सहस्राक्षः शतक्रतुः ॥ स्वादुदेशे च काले च वर्षेणापालयत् प्रजाः १६ न बाल एव
म्रियते तदा कश्चिज्जनाधिप ॥ न च स्त्रियं प्रजानातिकश्चिदप्राप्तयौवनः १७

४।५।६।७।८ ब्राह्मणोत्तराः ब्राह्मणप्रधानाः ९।१० जीविनो जीविन्यः ११ आधिभिः शोकादिभिः व्याधिभिर्ज्वरादिभिः १२ अपांगं वा पांगं प्रांतः सागरांतामित्यर्थः अध्यतिष्ठदधिष्ठित
वान् हेगजेद्व्रगत १३।१४।१५ स्वादुरोचकं यथा स्यात्तथा १५।१७

१८। १९ ब्रह्मवेदनविक्रीणते भृतकाध्यापनंनकुर्वतइत्यर्थः २० वैश्याःस्वयंधुरिगाबलीवर्दानयुंजते २१ फेनपानश्वतृणादानभिलक्ष्यनहुंतिधेनुरितिशेषः कूटमानैःकपटतुलामस्यादिभिः
२२। २३। २४ ऋतुषुवसंतादिषुस्वस्वकाले २५। २६ समुदितेमुदितयाप्रतियासहिते २७। २८ देवत्वेराज्यं देवभावंवा २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६

एवमायुष्मतीभिस्तुप्रजाभिर्भरतर्षभ ॥ इयंसागरपर्यंतासमापूर्यतमेदिनी १८ ईजिरेचमहायज्ञैःक्षत्रियाबहुदक्षिणैः ॥ सांगोपनिषदान्वेदान्विप्राश्वाधीयतेतदा १९
नचविक्रीणतेब्रह्मब्राह्मणाश्वतदानृप ॥ नचशूद्रसमभ्यासेवेदानुच्चारयंत्युत २० कारयंतःकृषिगोभिस्तथावैश्याःक्षिताविह ॥ युंजतेधुरिनोगाश्वकृशांगांश्वाप्यजीव
यन् २१ फेनपांश्चतथावत्सानुदुहंतिस्ममानवाः ॥ नकूटमानैर्वणिजःपण्यंविक्रीणतेतदा २२ कर्माणचनरव्याघ्रधर्मोपेतानिमानवाः ॥ धर्ममेवानुपश्यंतश्चकुधर्मपरा
यणाः २३ स्वकर्मनिरताश्वासन्सर्ववर्णानराधिप ॥ एवंतदानरव्याघ्रधर्मोन्हसतेक्वचित् २४ कालेगावःप्रसूयंतेनार्यश्वभरतर्षभ ॥ भवंत्यृतुषुदृक्षाणांपुष्पाणिच
फलानिच २५ एवंकृतयुगेसम्यग्वर्तमानेतदानृप ॥ आपूर्यतमहीकृत्स्नाप्राणिभिर्वहुभिर्भृशम् २६ एवंसमुदितेलोकेमानुषेभरतर्षभ ॥ असुराजज्ञिरेक्षेत्राज्ञातुम
नुजेश्वर २७ आदित्यैर्हितदादैत्याबहुशोनिर्जितायुधि ॥ ऐश्वर्याद्भंशिताःस्वर्गात्संबभूवुःक्षिताविह २८ इहदेवत्वमिच्छंतोमानुषेषुभनस्विनः ॥ जज्ञिरेभुविभूते
षुतेषुतेष्वसुराविभो २९ गोष्वश्वेषुचराजेंद्रस्वरोष्ट्रमहिषेषुच ॥ क्रव्यात्सुचैवभूतेषुगजेषुचमृगेषुच ३० जातैरिहमहीपालजायमानैश्चतैर्मही ॥ नशशाकात्मना
ऽऽत्मानमियंधारयितुंधरा ३१ अथजातामहीपालाःकेचिद्बहुमदान्विताः ॥ दितेःपुत्रादनोश्चैवतदालोकइहाऽच्युताः ३२ वीर्यवंतोऽवलित्तास्तेनानारूपधरा
महीम् ॥ इमांसागरपर्यन्तांपरीयुररिमर्दनाः ३३ ब्राह्मणान्क्षत्रियान्वैश्यान्शूद्रांश्चैवाप्यपीडयन् ॥ अन्यानिचैवसत्वानिपीडयामासुरोजसा ३४ त्रासयंतोऽभिनि
घ्नंतःसर्वभूतगणांश्चते ॥ विचेरुःसर्वशोराजन्मर्हंशतसहस्रशः ३५ आश्रमस्थान्महर्षींश्चधर्षयंतस्ततस्ततः ॥ अब्रह्मण्यावीर्यमदामतामदबलेनच ३६ एवंवीर्य
बलोत्सिकैर्भूरियत्नैर्महासुरैः ॥ पीड्यमानामहीराजन्ब्रह्माणमुपचक्रमे ३७ नह्यमीभूतसत्त्वौघाःपन्नगाःसनगांमहीम् ॥ तदाधारयितुंशेकुःसंक्रांतांदानवैर्वेलात्
३८ ततोमहीमहीपालभारार्ताभयपीडिता ॥ जगामशरणंदेवंसर्वभूतपितामहम् ३९ सासंवृतंमहाभागैर्देवद्विजमहर्षिभिः ॥ ददर्शदेवंब्रह्माणलोककर्तारमव्ययम्
४० गंधर्वैरप्सरोगैर्भिर्यद्वैवकर्मसुनिष्ठितैः ॥ वंद्यमानंमुदोपेतैर्वंदेचैनमेत्यसा ४१ अथविज्ञापयामासभूमिस्तंशरणार्थिनी ॥ सन्निवौलोकपालानांसर्वेषामेव
भारत ४२ तत्प्रधानात्मनस्तस्यभूमेःकृत्यंस्वयंभुवः ॥ पूर्वमेवाभवद्वाजन्विदितंपरमेष्ठिनः ४३ ॥ ॥ ॥ ॥

महीउपचक्रमेगंतुमितिशेषः महाराजेतिपाठांतरेतुमहीतिशेषः ३७ नह्यमीइति । भूतसत्त्वौघाः भूतानांशेषकूर्मदिग्गजानांशराभृतांसत्त्वौघाबलसंघाः पन्नगाःशेषाः बहुवचनंतेषांप्रत्येकंबहुनाम
प्यसामर्थ्यंकिंपुनरेकैकस्येति सूचनार्थः । नह्येनामितिपाठेएनांबुद्धिस्थांभूमिं ३८ । ३९ अव्ययमजरत्वादपक्षयशून्यं ४० एनंब्रह्माणं सापृच्छी ४१ । ४२ तद्भूमेःकृत्यं प्रधानात्मनःप्रधानजयी
आत्माभनोयस्यतस्य सांख्ययोगानांहिप्रधानजयिनःसर्वज्ञत्वंसर्वशक्तित्वंचभवतीतिप्रसिद्धं सर्वज्ञस्यनाविदितंकिंचिदस्तीत्यर्थः प्रधानात्मनःकारणात्मनस्तद्भूमेःकृत्यमितिवाऽर्थः ४३ ॥ ॥

तदेवाह स्रष्टाहीनि ४४ अस्यचिन्मूर्तित्वमाह प्रभवइति । ईशोविष्णुः ४५ । ४६ । ४७ विरोधावविरोधमूलकाय भूभारनाशायेत्यर्थः ४८ । ४९ तथ्ययथार्थे । अर्धप्राथेनीयं । पथ्यंहितकरं ५०
कृतक्षणाः कृतनिपमाः ५१ पृथुचार्वाचितेक्षणः पृथुनीचार्वाचितेसदपनिपातेक्षणेष्यस्यसः । पृथुवर्णाचितेक्षणइतिपाठेवक्षःशब्दोऽकारांतः पृथुनिबक्षेवक्षस्यचित्तगमनंयोस्तेष्वानारुढतयाईक्षणेयस्यसः

स्रष्टाहिजगतः कस्मान्नसंबुध्येतभारत ॥ ससुरासुरलोकानामशेषेणमनोगतम् ४४ तामुवाचमहाराजभूमिभूमिपतिः प्रभुः ॥ प्रभवः सर्वभूतानामीशः शंभुः प्रजा
पतिः ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यदर्थमभिसंप्राप्तमत्सकाशंवसुंधरे ॥ तदर्थसन्नियोक्ष्यामिसर्वानेवदिवौकसः ४६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वासमहीदेवो
ब्रह्माराजन्विसृज्यच ॥ आदिदेशतदासर्वान्विबुधान्भूतकृत्स्वयम् ४७ अस्याभूमेर्निरसितुंभारंभागेः पृथक्पृथक् ॥ अस्यामेवप्रसूयध्वंविरोधायेतिचाब्रवीत्
४८ तथैवचसमानीयगंधर्वाप्सरसांगणान् ॥ उवाचभगवान्सर्वानिदं वचनमर्थवत् ४९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ स्वैः स्वैरंशैः प्रसूयध्वंयथेष्टमानुषेषुच ॥ अथशक्रादयः सर्वे
श्रुत्वासुरगुरोर्वचः ॥ तथ्यमर्थ्यचपथ्यंचतस्यतेजगृहुस्तदा ५० अथतेसर्वशोऽंशैः स्वैर्गंतुंभूमिकृतक्षणाः ॥ नारायणममित्रव्रवैकुण्ठमुपचक्रमुः ५१ यः सचक्रगदा
पाणिः पीतवसाः शितिप्रभः ॥ पद्मनाभः सुरारिन्नः पृथुचार्वाचितेक्षणः ५२ प्रजापतिपतिर्देवः सुरनाथोमहाबलः ॥ श्रीवत्सांकोटृषीकेशः सर्वदेवतपूजितः ५३
तंभुवः शोधनायैद्रउवाचपुरुषोत्तमम् ॥ अंशेनावतरेत्येवंतथेत्याहचतंहरिः ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिअंशावतरणपर्वणिचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥
॥ समाप्तमंशावतरणपर्व ॥ अथसंभवपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथनारायणेनेद्रश्चकारसहसंविदम् ॥ अवतर्तुमहीस्वर्गादंशतः सहितः सुरैः १ आदिश्यचस्वयं
शक्रः सर्वानेवदिवौकसः ॥ निर्जगामपुनस्तस्मात्क्षयान्नारायणस्यह २ तेऽमरारिविनाशायसर्वलोकहितायच ॥ अवतेरुः क्रमेणैवमहीस्वर्गादिवौकसः ३ ततोब्रह्म
र्षिर्वंशेषुपार्थिवर्षिकुलेषुच ॥ जज्ञिरेराजशार्दूलयथाकामंदिवौकसः ४ दानवान्राक्षसांश्चैवगंधर्वांन्पन्नगांस्तथा ॥ पुरुषादानिचान्यानिजघ्नुः सत्त्वान्यनेकशः ५
दानवाराक्षसाश्चैवगंधर्वाः पन्नगास्तथा ॥ नतान्वलस्थान्बाल्येऽपिजघ्नुर्भरतसत्तम ६ ॥ जनमेजयउवाच ॥ देवदानवसंधानांगंधर्वाप्सरसांतथा ॥ मानवानांच
सर्वेषांतथावैयक्षरक्षसाम् ७ श्रोतुमिच्छामितत्त्वेनसंभवंकृत्स्नमादितः ॥ प्राणिनांचैवसर्वेषांसंभवंवक्तुमर्हसि ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ हंततेकथयिष्यामिनमस्कृत्य
स्वयंभुवे ॥ सुरादीनामहंसम्यग्लोकानांप्रभवाप्ययम् ९ ब्रह्मणोमानसाः पुत्राविदिताः षण्महर्षयः ॥ मरीचिरयंगिरसौपुलस्त्यः पुलहः क्रतुः १० मरीचेः कश्यपः पुत्रः
कश्यपात्तुङ्माः प्रजाः ॥ प्रजज्ञिरेमहाभागादक्षकन्यास्त्रयोदश ११ अदितिर्दितिर्दनुः कालादनायुः सिंहाकतथा ॥ क्रोधाप्राधाचविश्वाचविनताकपिलामुनिः १२

५२ । ५३ शोधनायकंठकभूतखलोन्मूलनाय ५४ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ अथेति १ क्षयात्स्थानात् २ । ३ । ४ । ५ दानवादयो
बाल्येपवदेवान्कुतो नहतवंतइत्याशङ्क्याह दानवाइति । बाल्येऽपिबलिनपवदेवाइतितेपामवध्याप्येत्यर्थः ६ । ७ । ८ हंततेतिवाक्यारंभे प्रभवाप्ययमुत्पत्तिमल्यं ९ । १० । ११ । १२ ॥ ॥

कद्रूश्चमनुजव्यव्रदक्षकन्यैवभारत ॥ एतासांवीर्यसंपन्नपुत्रपौत्रमनंतकम् १३ अदित्याद्वादशादित्याःसंभूताभुवनेश्वराः ॥ येराजन्नामतस्तांस्तेकीर्तयिष्यामिभा
रत १४ धातामित्रोऽर्यमाशक्रोवरुणस्त्वंशएवच ॥ भगोविस्वानृषाचसवितादशमस्तथा १५ एकादशस्तथात्वष्टाद्वादशोविष्णुरुच्यते ॥ जघन्यजस्तुस
र्वेषामादित्यानांगुणाधिकः १६ एकएवदितेःपुत्रोहिरण्यकशिपुःस्मृतः ॥ नाम्नाख्यातास्तुतस्येमेपंचपुत्रामहात्मनः १७ प्रहादःपूर्वजस्तेषांसंहादस्तदनंतरम् ॥
अनुहादस्तृतीयोभूतस्माच्चशिबिबाष्कलौ १८ प्रहादस्यत्रयःपुत्राख्याताःसर्वत्रभारत ॥ विरोचनश्चकुंभश्चनिकुंभश्चेतिभारत १९ विरोचनस्यपुत्रोऽश्वद्वलिर
कःप्रतापवाद् ॥ बलेश्वप्रथितःपुत्रोबाणोनाममहासुरः २० रुद्रस्यानुचरःश्रीमान्महाकालेतियंविदुः ॥ चत्वारिंशदनोःपुत्राःख्याताःसर्वत्रभारत २१ तेषांपथ
मजोराजाविप्रचिर्त्तिमहायशाः ॥ शंबरोनमुचिश्चैवपुलोमाचेतिविश्रुतः २२ असिलोमाचकेशीचदुर्जयश्चैवदानवः ॥ अयःशिराअश्वशिराअश्वशंकुश्चवीर्यवान् २३
तथागगनमूर्धाचवेगवान्केतुमांश्चसः ॥ स्वर्भानुरश्चोऽश्वपतिर्षपर्वाऽजकतस्तथा २४ अश्वग्रीवश्चसूक्ष्मश्चतुर्दंष्ट्रश्चमहाबलः ॥ इषुपादेकचक्रश्चविरूपाक्षह
राहरो २५ निचंद्रश्चनिकुंभश्चकुपटःकपटस्तथा ॥ शरभःशलभश्चैवसूर्याचंद्रमसौतथा ॥ एतेख्यातादनोर्वशेदानवाःपरिकीर्तिताः २६ अन्यौतुखलदेवा
नांसूर्याचंद्रमसौस्मृतौ ॥ अन्यौदानवमुख्यानांसूर्याचंद्रमसौतथा २७ इमेचवंशाःप्रथिताःसत्त्ववंतोमहाबलाः ॥ दनुपुत्रामहाराजदशदानववंशजाः २८ ए
काक्षोमृतपावीरःप्रलंबनरकावपि ॥ वातापीशत्रुतपनःशठश्चैवमहासुरः २९ गविष्ठश्चवत्रायुश्चदीर्घजिह्वश्चदानवः ॥ असंख्येयाःस्मृतास्तेषांपुत्राःपौत्राश्चभार
त ३० सिंहिकासुषुवेपुत्रांगुंचंद्रार्कमर्दनम् ॥ सुचंद्रचंद्रहर्तारंतथाचंद्रप्रमर्दनम् ३१ क्रूरस्वभावंक्रूरायाःपुत्रपौत्रमनंतकम् ॥ गणःक्रोधवशोनामक्रूरकर्माऽरिम
र्दनः ३२ दनायुषःपुनःपुत्राश्चत्वारोसुरपुंगवाः ॥ विक्षरोबलवीरोचैववृत्रश्चैवमहासुरः ३३ कालायाःप्रथिताःपुत्राःकालकल्पाःप्रहारिणः ॥ प्रविख्यातामहा
वीर्यादानवेषुपरंतपाः ३४ विनाशनश्चक्रोधश्चक्रोधहंतातथैवच ॥ क्रोधशत्रुस्तथैवान्येकालकेयाइतिश्रुताः ३५ आसुराणामुपाध्यायःशुक्रस्तृपिसुतोभवद् ॥
ख्याताश्चोशनसःपुत्राश्चत्वारोऽसुरयाजकाः ३६ त्वष्टाधरस्तथाऽत्रिश्चद्वावन्यौरीद्रकर्माणौ ॥ तेजसासूर्यसंकाशाब्रह्मलोकपरायणाः ३७ इत्येषवंशप्रभवःक
थितस्तेतरस्विनाम् ॥ असुराणांसुराणांचपुराणेसंश्रुतोमया ३८ एतेषांयदपत्यंतुनशक्यंतदशेषतः ॥ प्रसंख्यातुंमहीपालगुणभूतमनंतकम् ३९ ताक्ष्यश्चा
रिष्टनेमिश्चतथैवगरुडारुणौ ॥ आरुणिर्वारुणिश्चैवैनतेयाःपकीर्तिताः ४० शेषोनंतोवासुकिश्चतक्षकश्चभुजंगमः ॥ कूर्मश्चकुलिकश्चैवकाद्रवेयाःप्रकीर्तिताः ४१ भी
मसेनोग्रसेनौचसुपर्णोवरुणस्तथा ॥ गोपतिर्धृतराष्ट्रश्चसूर्यवर्चाश्चसप्तमः ४२

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ब्राह्मणवैद्यसंनिधाविति पाठे ब्राह्मणेषु वैद्यो विद्यावान् तस्मिन्निधौ ५६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारत
सत्यवागर्कपर्णश्च प्रयुतश्चापिविश्रुतः ॥ भीमश्चित्ररथश्चैव विख्यातः सर्वविद्वशी ४३ तथा शालिशिराराजन्पर्जन्यश्च तुर्यदशः ॥ कलिः पंचदशस्तेषां नारदश्चैव षो
डशः ॥ इत्येते देवगंधर्वा मौनेयाः परिकीर्त्तिताः ४४ अथ प्रभृतान्यन्यानि कीर्त्तयिष्यामि भारत ॥ अनवद्यां मनुवंशामसुरां मागंगं प्रियाम् ४५ अरूपां सुभगां भा
सीमिति प्राधाव्यजायत ॥ सिद्धः पूर्णश्च बर्हिश्च पूर्णा युश्च महायशः ४६ ब्रह्मचारी रतिगुणः सुपर्णश्चैव सप्तमः ॥ विश्वावसुश्च भानुश्च सुचंद्रो दशमस्तथा ४७ इ
त्येते देवगंधर्वाः प्राधायाः परिकीर्त्तिताः ॥ इमं त्वप्सरसां वंशं विदितं पुण्यलक्षणम् ४८ प्राधाऽसुतमहाभागा देवी देवर्षितः पुरा ॥ अलंबुषामिश्च केशी विद्युत्पर्णाति
लोत्तमा ४९ अरुणारक्षिता चैवं रंभा तद्रन्मनोरमा ॥ केशिनी च सुबाहुश्च सुरता सुरजा तथा ५० सुप्रिया चातिबाहुश्च विख्यातो च हाहा हूहः ॥ तुंबुरुश्चेति चत्वारः
स्मृता गंधर्वसत्तमाः ५१ अमृतं ब्राह्मणा गावो गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ अपत्यं कपिलायास्तु पुराणे परिकीर्त्तितम् ५२ इति ते सर्वभूतानां संभवः कथितो मया ॥ यथा वत्सं
परिख्यातो गंधर्वाप्सरसां तथा ५३ भुजंगानां सुपर्णानां रुद्राणां मरुतां तथा ॥ गवां च ब्राह्मणानां च श्रीमतां पुण्यकर्मणाम् ५४ आयुष्यश्चैव पुण्यश्च धन्यः श्रुतिसु
खावहः ॥ श्रोतव्यश्चैव सततं श्राव्यश्चैव न स्यूता ५५ इमं तु वंशं नियमेन यः पठेन्महात्मनां ब्राह्मणदेवसन्निधौ ॥ अपत्यलाभं लभते स पुष्कलं श्रियं यशः प्रेत्य च शो
भनां गतिम् ५६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि आदित्यादिवंशकथने पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ब्रह्मणो मानसाः पुत्रा विदिताः षण्महर्षयः ॥ एकादशसुताः स्थाणोः ख्याताः परमतेजसः १ मृगव्याधश्च सर्पश्च निर्ऋतिश्च महायशः ॥ अजैकपादं हिर्वुध्न्यः पिनाकी
च परंतपः २ दहनोऽथेश्वरश्चैव कपाली च महायुतिः ॥ स्थाणुर्भगश्च भगवान् रुद्रा एकादशस्मृताः ३ मरीचिर्गिरा अत्रिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ षड्देते ब्रह्मणः पुत्रा वी
र्यवंतो महर्षयः ४ त्रयस्त्वं गिरसः पुत्रा लोके सर्वत्र विश्रुताः ॥ बृहस्पतिरुत्तथ्यश्च सर्वतश्च धृतव्रताः ५ अत्रेस्तु बहवः पुत्राः श्रूयंते मनुजाधिप ॥ सर्वे वेदविदः सिद्धाः
शांतात्मानो महर्षयः ६ राक्षसाश्च पुलस्त्यस्य वानराः किन्नरास्तथा ॥ यक्षाश्च मनुजव्याघ्रपुत्रास्तस्य च धीमतः ७ पुलहस्य सुताराजन्शलभाश्च प्रकीर्त्तिताः ॥
सिंहाः किंपुरुषा व्याघ्रा यक्षा ईहामृगास्तथा ८ क्रतोः क्रतुसमाः पुत्राः पतंगसहचारिणः ॥ विश्रुतास्त्रिषु लोकेषु सत्यव्रतपरायणाः ९ दक्षस्त्वजायतां गुहादक्षिणाद्रगवा
नृषिः ॥ ब्रह्मणः पृथिवीपालः शांतात्मा सुमहात्मनः १० वामादजायतां गुहाद्वायं तस्य महात्मनः ॥ तस्यां पंचाशतं कन्याः स एवाजनयन् मुनिः ११ ताः सर्वास्त्वनव
द्यांग्यः कन्याः कमललोचनाः ॥ पुत्रिकाः स्थापयामास नष्टपुत्रः प्रजापतिः १२ ददौ स दशधर्माय सप्तविंशतिर्मिदवे ॥ दिव्येन विधिनाराजन्कश्यपायत्रयोदश १३

भावदीपे पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥

॥ ब्रह्मण इति । षण्महर्षयः स्थाणुश्च सप्तम इति बोध्यं तत्रादौ स्थाणुसंतनिमेवाह एकादशेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ ईहामृगाः वृक्षाः ८

पतंगसहचारिणः सूर्यसहचरा बालविल्याः ९ । १० । ११ । १२ । १३

॥

॥

॥

॥

आदि०१

अ०

॥ ६६ ॥

॥ ६९ ॥

१४ बुद्धिर्निश्चयः । मतिःपरामर्शः । कीर्त्यादयोदशधर्मद्वाराणिधर्मप्रवेशमार्गाः १५ नयनेज्ञापने १६ नक्षत्रयोगिन्योनक्षत्रनामयुक्ताः । विधानतःविधानार्थमभवत् । पैतामहोदयोधर्मः ।
पितामहस्तनाज्जातत्वात् तस्यपितामहस्यपुत्रोदक्षःतदंगुष्ठाज्जातत्वात् तस्यसंबन्धिनीवसुनाम्नीकन्यातस्याधर्माद्वसवोऽष्टौजाताइत्यर्थः वसोस्तुवसवःपुत्राइत्यन्यत्रोक्तेः १७ । १८ धूम्रायाइति

नामतोधर्मपत्न्यस्ताःकीर्त्यमानानिबोधमे ॥ कीर्तिर्लक्ष्मीर्धृतिर्मैधापुष्टिःश्रद्धाक्रियातथा १४ बुद्धिर्लज्जामतिश्चैवपत्न्योर्धर्मस्यतादश ॥ द्वाराण्येतानिधर्मस्यविहि
तानिस्वयंभुवा १५ सप्तविंशतिःसोमस्यपत्न्योलोकस्यविश्रुताः ॥ कालस्यनयनेयुक्ताःसोमपत्न्यःशुचित्रताः १६ सर्वानक्षत्रयोगिन्योलोकयात्राविधानतः ॥
पैतामहोमुनिर्देवस्तस्यपुत्रःप्रजापतिः ॥ तस्याष्टौवसवःपुत्रास्तेषांवक्ष्यामि विस्तरम् १७ धरोध्रुवश्चसोमश्चअहश्चैवानिलोऽनलः ॥ प्रत्यूषश्चप्रभासश्चवसवोऽष्टौ
प्रकीर्तिताः १८ धूम्रायास्तुधरःपुत्रोब्रह्मविद्योध्रुवस्तथा ॥ चंद्रमास्तुमनस्विन्याःश्वासायाःश्वसनस्तथा १९ रतायाश्चाप्यहःपुत्रःशांडिल्याश्चहुताशनः ॥ प्रत्यू
षश्चप्रभासश्चप्रभातायाःसुतौस्मृतौ २० धरस्यपुत्रोद्रविणोहुतहव्यवहस्तथा ॥ ध्रुवस्यपुत्रोभगवान्कालोलोकप्रकालनः २१ सोमस्यतुसुतोवर्चावर्चस्वीयेन
जायते ॥ मनोहरायाःशिशिरःप्राणोऽथरमणस्तथा २२ अह्नःसुतस्तथाज्योतिःशमःशांतस्तथामुनिः ॥ अग्नेःपुत्रःकुमारस्तुश्रीमाञ्छरवणालयः २३ तस्य
शाखोविशाखश्चनैगमेयश्चपृष्ठजः ॥ कृत्तिकाऽभ्युपपत्तेश्चकार्तिकेयइतिस्मृतः २४ अनिलस्यशिवाभार्यातस्याःपुत्रोमनोजवः ॥ अविज्ञातगतिश्चैवद्वौपुत्राव
निलस्यतु २५ प्रत्यूषस्यविदुःपुत्रमृषिनाम्नाऽथदेवलम् ॥ द्वौपुत्रौदेवलस्यापिक्षमावंतौमनीषिणौ ॥ बृहस्पतेस्तुभगिनीवरस्त्रीब्रह्मवादिनी २६ योगसक्ता
जगत्कृत्स्नमसक्ताविचचारह ॥ प्रभासस्यतुभार्यासावसूनामष्टमस्यह २७ विश्वकर्मांमहाभागोजज्ञेशिल्पप्रजापतिः ॥ कर्त्ताशिल्पसहस्राणांत्रिदशानांचवर्ध
किः २८ भूषणानांचसर्वेषांकर्त्ताशिल्पवतांवरः ॥ योदिव्यानिविमानानित्रिदशानांचकारह २९ मनुष्याश्चोपजीवंतियस्यशिल्पमहात्मनः ॥ पूजयंतिचयंनि
त्यंविश्वकर्माणमव्ययम् ३० स्तनंतुदक्षिणंभित्त्वाब्रह्मणोनरविग्रहः ॥ निःसृतोभगवान्धर्मःसर्वलोकसुखावहः ३१ त्रयस्तस्यवराःपुत्राःसर्वभूतमनोहराः ॥ श
मःकामश्चहर्षश्चेजसालोकधारिणः ३२ कामस्यतुरतिर्भार्याशमस्यप्राप्तिरंगना ॥ नंदातुभार्याहर्षस्ययासुलोकाःप्रतिष्ठिताः ३३ मरीचेःकश्यपःपुत्रःकश्यप
स्यसुरासुराः ॥ जज्ञिरेनृपशार्दूललोकानांप्रभवस्तुसः ३४ त्वाष्ट्रीतुसवितुर्भार्यावह्वारूपधारिणी ॥ असूयतमहाभागासाऽन्तरिक्षेऽश्विनावुभौ ३५ द्वादशौ
वादितेःपुत्राःशक्रमुख्यानराधिप ॥ तेषामवरजोविष्णुर्यत्रलोकाःप्रतिष्ठिताः ३६ ॥ ॥ ॥ ॥

वसोरेवधूम्रादीनिनामांतराणिकल्पभेदात् । अन्याएतानदक्षकन्याइतिवा १९ । २० । २१ । २२ । २३ कृत्तिकानांपण्णामातृत्वेनाभ्युपपत्तेरंगीकारात् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९
३० । ३१ त्रयइति । अत्रधर्मसंतानानांसर्वेषांनान्यन्यर्थकानि ३२ । ३३ । ३४ बहवाअश्वा अंतरिक्षेअश्विनावसूत नासिकयाशुक्रमक्षेपात् ३५ । ३६ ॥ ॥ ॥

त्रयस्त्रिंशत् अष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादित्याः प्रजापतिश्चवषट्कारश्च ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ शुक्रोऽग्रहत्वादेवलोकानां भाणयात्रायां वर्षाऽवर्षादिकायनियुक्तः ४२ योगाचार्यइति ।
चाऽपीव्यस्तौ सुराणामपिचगुरुरितिसंबंधः देवानांगुरेवयोगाचार्योयोगबलेनकायद्वयंकृत्वादेवानामप्याचार्योऽभवदित्यर्थः । तथाचमैत्रायणीयेसामान्नातं । बृहस्पतिर्हिशुक्रोभूतवैद्रस्याभया
यासुरेभ्यःक्षयायेमामविद्यामसृजदिति ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ धर्मप्रधानासृष्टिरुक्ताऽथाधर्मप्रधानांविबुधस्तत्रश्रोतृणामनादरनिवृत्त्यर्थमुभयसाधारणीसृष्टि
मध्येग्राह द्वाविति । ययोर्लक्षणलोकेतिष्ठतितावन्न्यौधर्माधर्ममयात्कार्यात्पराबुदासीनौब्रह्मणःपुत्रौयौधाताविधाताचेतिसंज्ञावंतौमनुनासह नित्यंस्थितावितियोजना । इयमप्रक्रिया । 'वृत्तितत्स्थ
चिदाभासाबुभौव्याप्नुवतोघटं । तत्राज्ञानंधियानश्येदाभासेनघटःस्फुरेत्' । अस्यार्थः यथादीपप्रभाचक्षुर्भ्यांयुगपद्वयोव्याप्यतेतत्रप्रभाघटावरकंतमोनश्यतिचक्षुषाघटःप्रकाशतेतद्वृत्तितत्स्थचिदा
भासाभ्यांघटाज्ञाननाशघटस्फुरणेक्रियेतेइति तेअत्रकमाद्वातृविधातृसंज्ञे तयोर्लक्षणंजाव्यस्फुरणात्मकंलोकेदृश्यते । जडोघटःस्फुरतिघटइतिस्फुरणजन्यहर्षविषादयोर्मताजीवोमनुस्तेनसहनित्यसंबद्धौ

त्रयस्त्रिंशत्तइत्येतेदेवास्तेषामहंसव ॥ अन्वयंसंप्रवक्ष्यामिपक्षैश्चकुलतोगणाम् ३७ रुद्राणामपरःपक्षऽसाध्यानांमरुतांतथा ॥ वसूनांभार्गवंविद्याद्विधेदेवांस्तथै
वच ३८ वैनतेयस्तुगरुहोबलवानरुणस्तथा ॥ बृहस्पतिश्चभगवानादित्येष्वेवगण्यते ३९ अश्विनौगुह्यकान्विद्धिसर्वौषध्यस्तथापज्ञून् ॥ एतेदेवगणाराजन्की
र्तितास्तेऽनुपूर्वशः ४० यान्कीर्तयित्वामनुजःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ब्रह्मणोहृदयंभित्त्वानिःसृतोभगवान्भृगुः ४१ भृगोःपुत्रःकविर्विद्वाञ्छुक्रःकविसुतोग्रहः ॥
त्रैलोक्यप्राणयात्रार्थवर्षावर्षेभयाभये ॥ स्वयंभुवानियुक्तःसन्भुवनंपरिधावति ४२ योगाचार्योमहाबुद्धिर्देत्यानामभवदुरुः ॥ सुराणांचापिमेधावीब्रह्मचारीयत
व्रतः ४३ तस्मिन्त्रियुक्तेविधिनायोगक्षेमायभार्गवे ॥ अन्यमुत्पादयामासपुत्रंभृगुरनिंदितम् ४४ च्यवनंदीप्ततपसंधर्मात्मानंयशस्विनम् ॥ यःसरोषाच्च्युतोर्गर्भा
न्मातुर्मोक्षायभारत ४५ आरूषीतुमनोःकन्यातस्यपत्नीमनीषिणः ॥ और्वस्तस्यांसमभवदूरुंभित्त्वामहायशः ४६ महातेजामहावीर्योबालएवगुणैर्युतः ॥ ऋची
कस्तस्यपुत्रस्तुजमदग्निस्ततोऽभवत् ४७ जमदग्नेस्तुचत्वारआसन्पुत्रामहात्मनः ॥ रामस्तेषांजघन्योऽभृदजघन्यैर्गुणैर्युतः ॥ सर्वशस्त्रेषुकुशलःक्षात्रियांतकरोवशी
४८ और्वस्यासीत्पुत्रशतंजमदग्निरोगमम् ॥ तेषांपुत्रसहस्राणिवभूतुर्भुविविस्तरः ४९ द्वौपुत्रौब्रह्मणस्त्वन्यौययोस्तिष्ठतिलक्षणम् ॥ लोकेधाताविधाताचयौ
स्थितौमनुनासह ५० तयोरेवस्वसादेवीलक्ष्मीःपद्मगृहाशुभा ॥ तस्यास्तुमानसाःपुत्रास्तुरगाव्योमचारिणः ५१ ॥ ॥

धाताविधातारौ । सुषुप्तावपिस्मृश्मृत्तिस्फुरणयोःसत्त्वात् । आनंदशुक्लेतोमुखइतिश्रुतेः । सुखमहमस्वाप्समित्यनुभूतसौषुप्तसुखपरामर्शाच्च ततश्चसर्वेदृष्ट्रुतंब्रह्मपुत्राभ्यांव्याप्तंब्रह्मैव । तत्रदीपवदुदासी
नाऽपिचिदात्माबुद्धितादात्म्याध्यासात्तदीयदोषाकांतोरागद्वेषादिमानिवभवति । विद्वांस्तुसर्वस्यचिद्विलासत्वंमत्वाअधर्मादिकथादिभ्योऽपिनोद्विजेतेतिभावः ५० ननुकेयंविद्याययासर्वेचिन्मात्र
मित्येवपश्यतितस्याःकर्मजन्यत्वेऽपासनाजन्यत्वेवाऽनित्यत्वापत्तिःप्रकारांतरस्यचासंभवादित्याशंक्याह तयोरेवेति । यथाश्रीस्फुरणेप्रमाणपरतंत्रेनकर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुंवाशक्येतेथैवेयंविद्येतिसादृश्यं
स्वच्छशब्देनलक्ष्यते । देवीद्योतमानाशुद्धसत्त्वमयीअहंब्रह्मास्मीतिवाक्यजन्याधीष्टिर्दशमस्त्वमितिवाक्यजादृष्टिर्दशमस्त्वमिवब्रह्मभावंजीवस्यगोचरयंती । लक्ष्मीःपरब्रह्मोपलक्षकत्वात् । पद्मगृहाहृदयगु
हायामेवस्फुरंती । शुभाबंधनिवर्त्तकत्वात् । नचैवंवृत्तिविषयत्वेब्रह्मणोऽनात्मत्वंघटादिवत्स्यादितिवाच्यं । वृत्तिव्याप्यत्वेऽपिफलव्याप्यत्वानंगीकारात् । यथोक्तं 'फलव्याप्यत्वमेवास्वशास्त्रकृत्तिनि

राकृतं । अग्रपञ्चज्ञाननाशायादृष्टिच्युतिरपेक्ष्यते' इति । तथाच वस्तुतस्तु तत्र विषयिण्येव विद्या अविद्योन्मूलिकानकर्मोपास्तिरूपायेनानित्यास्यादिति भावः । अस्याः फलमाह तस्या इति । तस्या विद्यायाः पुत्रा इव पुत्राः फलानि । मानसामनःसंकल्पमात्रजन्याः पित्रादयः । 'संकल्पादेवाव्यपितरः समुत्तिष्ठति' इति श्रुतेः । अस्य हार्दब्रह्मविदः । तुरगाः तुरंगच्छन्ति ते तुरगाः सद्यो मनःसंहार्या एव । यतो व्योमचारिणः व्योम्नि हार्दाकाशे चारिणः । 'य एव वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति' इति श्रुते ब्रह्मज्ञानात्सा वा तस्य स्वीयमवगच्छतः सर्वमाप्तिरस्तीत्यर्थः । तस्मादधर्मप्रभवसृष्टिश्रवणेऽपि न विगानं कार्यं सर्वस्य ब्रह्ममात्रत्वात्

वरुणस्य भार्याया ज्येष्ठा शुक्रा देवी व्यजायत ॥ तस्याः पुत्रं बलं विद्धि सुरांच सुरनंदिनीम् ५२ प्रजानामत्र कामानामन्योन्यपरिभक्षणात् ॥ अधर्मस्तत्र संजातः सर्वभूतविनाशकः ५३ तस्यापि निर्ऋतिर्भार्या नैर्ऋतायेन राक्षसाः ॥ घोरास्तस्यास्त्रयः पुत्राः पापकर्मरताः सदा ५४ भयो महाभयश्चैव मृत्युर्भूतांतकस्तथा ॥ न तस्य भार्या पुत्रो वा कश्चिदस्स्यंतको हि सः ५५ कार्कीशेयीतथा भासीधृतराष्ट्रीतथा शुकीम् ॥ ताम्रा तु सुषुवे देवी पंचैता लोकविश्रुताः ५६ उलूकान्सुषुवेका कीशेयीनीशेयानां व्यजायत ॥ भासीभासानजनयदृधांश्चैव जनाधिप ५७ धृतराष्ट्री तु हंसांश्च कलहंसांश्च सर्वशः ॥ चक्रवाकांश्च भद्रा तु जनयामासैव तु ५८ शुकीच जनयामास शुक्रानेव यशस्विनी ॥ कल्याणगुणसंपन्ना सर्वलक्षणपूजिता ५९ नवक्रोधवशानारीः प्रजज्ञे क्रोधसंभवाः ॥ मृगीच मृगमंदा च हरी भद्रमना अपि ६० मातंगी त्वथ शादूलीश्चेता सुरभिरेव च ॥ सर्वलक्षणसंपन्ना सुरसा चैव भामिनी ६१ अपत्यं तु मृगाः सर्वे मृगयानरवरोत्तम ॥ ऋक्षाश्च मृगमंदायाः सृमराश्च परंतप ६२ ततस्त्वेरावतं नागं जज्ञे भद्रमनाः सुतम् ॥ ऐरावतः सुतस्तस्या देवनागो महागजः ६३ हर्याश्च हरयोऽपत्यं वानराश्च तरस्विनः ॥ गोलांगूलांश्च भद्रं ते हर्याः पुत्रान् प्रचक्षते ६४ प्रजज्ञे त्वथ शादूलीं सिंहान व्याघ्राननेकशः ॥ द्वीपिनश्च महासत्वान्सर्वानेव न संशयः ६५ मातंग्यपि च मातंगानपत्यानि न राधिप ॥ दिशां गजंतु श्वेताख्यं श्वेताऽजनयदाशुगम् ६६ तथा दुहितरौ राजन्सुरभिर्वै व्यजायत ॥ रोहिणी चैव भद्रं ते गंधर्वी तु यशस्विनी ६७ विमलामपि भद्रं ते अनलामपि भारत ॥ रोहिण्यां जज्ञिरे गावोगंधर्व्यां वाजिनः सुताः ॥ सप्तपिंडफलान् वृक्षाननलाऽपि व्यजायत ६८ अनलायाः शुकीपुत्री कंकस्तु सुरसा सुतः ॥ अरुणस्य भार्या श्येनी तु वीर्यवंतौ महाबलौ ६९ संपातिं जनयामास वीर्यवंतं जटायुषम् ॥ सुरसाऽजनयन्नागान्कद्रूः पुत्रांस्तु पन्नगान् ७० द्वौ पुत्रौ विनतायास्तु विख्यातौ गरुडारुणौ ॥ इत्येष सर्वभूतानां महतां मनुजाधिप ॥ प्रभवः कीर्तितः सम्यग्मयामतिमतांवर ७१ यं श्रुत्वा पुरुषः सम्यग्मुक्तो भवति पाप्मनः ॥ सर्वज्ञतां च लभते गतिमग्न्यां च विंदति ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

५१. एवमुपपादितारं भंष्ट्रयंतरं वक्तुमुपक्रमते वरुणस्येत्यादिना । वरुणस्य शुक्रात् ज्येष्ठा बलं पुत्रं सुरांच पुत्री व्यजायते तिसंबंधः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । पिंडफलान्सप्त । 'स्वर्जुरतालं हितालौताली स्वर्जुरिका तथा । गुवाकानारिकेलश्च सप्तपिंडफलादुमाः' इत्युक्तरूपान् । इह पुराणांतरविरोधो नाम भेदात्कल्पभेदाद्वाऽपनेयः ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्षष्टितमोऽध्यायः ६६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ७१ ॥

॥ जनमेजयउवाच ॥ देवानां दानवानां च गंधर्वो रगरक्षसाम् ॥ सिंहव्याघ्रमृगाणां च पन्नगानां पतत्रिणाम् १ सर्वेषां चैव भूतानां संभवं भगवन्नहम् ॥ श्रोतुमिच्छामि
 तत्त्वेन मानुषेषु महात्मनाम् ॥ जन्मकर्मचभूतानामेतेषामनुपूर्वशः २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मानुषेषु मनुष्येन्द्रसंभूता ये दिवौकसः ॥ प्रथमं दानवांश्चैव तांस्तेव
 क्ष्यामि सर्वशः ३ विप्रचित्तिरिति ख्यातो य आसीद्दानवर्षभः ॥ जरासंध इति ख्यातः स आसीन्मनुजर्षभः ४ दितेः पुत्रस्तु यो राजन्हिरण्यकशिपुः स्मृतः ॥ स जज्ञे मा
 नुषेलोके शिशुपालो न र्षभः ५ सहाद इति विख्यातः प्रह्लादस्य अनुजस्तु यः ॥ सशल्य इति विख्यातो जज्ञेवाहीकपुंगवः ६ अनुह्लादस्तु तेजस्वीयाऽभूत्ख्यातो जघ
 न्यजः ॥ धृष्टकेतुरिति ख्यातः सबभूवनरेश्वरः ७ यस्तुराजन् शिबिर्नामदैतेयः परिकीर्तितः ॥ द्रुम इत्यभि विख्यातः स आसीद्भुवि पार्थिवः ८ बाष्कलो नाम यस्तेषा
 मासीदसुरसत्तमः ॥ भगदत्त इति ख्यातः स जज्ञे पुरुषर्षभः ९ अयः शिरा अश्वशिरा अयः शंकुश्च वीर्यान् ॥ तथा गगनमूर्धा च वेगवांश्चात्र पंचमः १० पंचैते जज्ञिरे
 राजन्वीर्यवंतो महासुराः ॥ केके येषु महात्मानः पार्थिवर्षभसत्तमाः ॥ केतुमानि तिविख्यातो यस्ततोऽन्यः प्रतापवान् ११ अमितौ जा इति ख्यातः सोऽग्रकर्मानराधिपः ॥
 स्वर्भानुरिति विख्यातः श्रीमान्यस्तु महासुरः १२ उग्रसेन इति ख्यातः उग्रकर्मानराधिपः ॥ यस्त्वश्व इति विख्यातः श्रीमानासोन्महासुरः १३ अशोको नाम राजाऽ
 भून्महावीर्योऽपराजितः ॥ तस्मादवरजो यस्तुराजन्नश्वपतिः स्मृतः १४ दैतेयः सोऽभवद्वाजाहार्दिकयो मनुजर्षभः ॥ वृषपर्वेति विख्यातः श्रीमान्यस्तु महासुरः १५
 दीर्घप्रज्ञ इति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभवन्नृपः ॥ अजकस्त्ववरो राजन्य आसीद्दृषपर्वणः १६ सशाल्व इति विख्यातः पृथिव्यामभवन्नृपः ॥ अश्वग्रीव इति ख्यातः सत्ववा
 न्नयो महासुरः १७ रोचमान इति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभवन्नृपः ॥ सूक्ष्मस्तु मतिमान् राजन् कीर्तिमान्यः प्रकीर्तितः १८ बृहद्रथ इति ख्यातः क्षितावासीत्स पार्थिवः ॥
 तुहुंड इति विख्यातो य आसीदसुरोत्तमः १९ सेनाबिंदुरिति ख्यातः सबभूवनराधिपः ॥ इषुपात्रा मयस्तेषामसुराणां बलाधिकः २० नग्नजिन्ना मराजाऽऽसीद्भुवि वि
 ख्यातविक्रमः ॥ एकचक्र इति ख्यातः आसीद्यस्तु महासुरः २१ प्रतिविंध्य इति ख्यातो बभूव प्रथितः क्षितौ ॥ विरूपाक्षस्तु दैतेयश्चित्रयोधी महासुरः २२ चित्रध
 र्मेति विख्यातः क्षितावासीत्स पार्थिवः ॥ हरस्त्वरिहरो वीर आसीद्यो दानावोत्तमः २३ सुबाहुरिति विख्यातः श्रीमानासीत्स पार्थिवः ॥ अहरस्तु महातेजाः शत्रुपक्ष
 क्षयंकरः २४ बाह्लिको नाम राजा सबभूव प्रथितः क्षितौ ॥ निचंद्रश्चन्द्रवक्रस्तु य आसीदसुरोत्तमः २५ मुंजकेश इति ख्यातः श्रीमानासीत्स पार्थिवः ॥ निकुंभस्त्व
 जितः संख्ये महामतिरजायत २६ भूमौ भूमिपतिश्चेष्टो देवाधिप इति स्मृतः ॥ शरभो नाम यस्तेषां दैतेयानां महासुरः २७ पौरवो नाम राजर्षिः सबभूवनरोत्तमः ॥
 कुपटस्तु महावीर्यः श्रीमान् राजन् महासुरः २८ सुपार्श्व इति विख्यातः क्षितौ जज्ञे महीपतिः ॥ कपटस्तुराजन् राजर्षिः क्षितौ जज्ञे महासुरः २९

अ०

॥ ६७ ॥

॥ ७१ ॥

पार्वतेयइतिख्यातःकांचनाचलसन्निभः ॥ द्वितीयःशलभस्तेषामसुराणांबभूवह ३० प्रल्हादोनामबाल्हीकःसबभूवनराधिपः ॥ चंद्रस्तुदितिजश्रेष्ठलोकेतागधि
पोपमः ३१ चंद्रवर्मेतिविख्यातःकांबोजानानराधिपः ॥ अर्कइत्यभिविख्यातोयस्तुदानवपुंगवः ३२ ऋषिकोनामराजर्षिर्बभूवचूषसत्तमः ॥ मृतपाइतिविख्या
तोयआसीदसुरोत्तमः ३३ पश्चिमानूपकंविद्धितंनृपंचनृपसत्तम ॥ गविष्ठस्तुमहातेजायःप्रख्यातोमहासुरः ३४ द्रुमसेनइतिख्यातःपृथिव्यांसोऽभवचूषः ॥ मयू
रइतिविख्यातःश्रीमान्यस्तुमहासुरः ३५ सविश्वइतिविख्यातोबभूवपृथिवीपतिः ॥ सुपर्णइतिविख्यातस्तस्मादवरजस्तुयः ३६ कालकीर्तिरितिख्यातःपृथिव्यां
सोऽभवचूषः ॥ चंद्रहंतेतियस्तेषांकीर्तितःप्रवरोऽसुरः ३७ शुनकोनामराजर्षिःसबभूवनराधिपः ॥ विनाशनस्तुचंद्रस्ययआख्यातोमहासुरः ३८ जानकिर्नामविख्या
तःसोऽभवन्मनुजाधिपः ॥ दीर्घजिह्वस्तुकौरव्ययउक्तोदानवर्षभः ३९ काशिराजःसविख्यातःपृथिव्यांपृथिवीपते ॥ ग्रहंतुसुपुवेयंतुसिंहिकाऽर्कदुमर्दनम् ॥ सक्रा
थइतिविख्यातोबभूवमनुजाधिपः ४० दनायुषस्तुपुत्राणांचतुर्णांप्रवरोऽसुरः ॥ विक्षरोनामतेजस्वीवसुमित्रोचूषःस्मृतः ४१ द्वितीयोऽविक्षराद्यस्तुनराधिपम
हासुरः ॥ पांड्यराष्ट्राधिपइतिविख्यातःसोऽभवचूषः ४२ बलीवीरइतिख्यातोयस्त्वासीदसुरोत्तमः ॥ पौण्ड्रमात्स्यकइत्येवंबभूवसनराधिपः ४३ वृत्रइत्यभिवि
ख्यातोयस्तुराजन्महासुरः ॥ मणिमान्नामराजर्षिःसबभूवनराधिपः ४४ क्रोधहंतेतियस्तस्यबभूवावरजोऽसुरः ॥ दंडइत्यभिविख्यातःसआसीन्नृपतिःक्षितौ ४५
क्रोधवर्धनइत्येवंयस्त्वन्यःपरिकीर्तितः ॥ दंडधारइतिख्यातःसोऽभवन्मनुजर्षभः ४६ कालेयानांतुयेपुत्रास्तेषामष्टौनराधिपाः ॥ जज्ञिरेराजशार्दूलशार्दूलस
मविक्रमाः ४७ मगधेषुजयत्सेनस्तेषामासीत्सपार्थिवः ॥ अष्टानांप्रवरस्तेषांकालेयानांमहासुरः ४८ द्वितीयस्तुततस्तेषांश्रीमान्हरिहयोपमः ॥ अपराजि
तइत्येवंसबभूवनराधिपः ४९ तृतीयस्तुमहातेजामहामायोमहासुरः ॥ निषादाधिपतिजज्ञेभुविभीमपराक्रमः ५० तेषामन्यतमोयस्तुचतुर्थःपरिकीर्तितः ॥
श्रेणिमानितिविख्यातःक्षितौराजर्षिसत्तमः ५१ पंचमस्त्वभवत्तेषांप्रवरोयोमहासुरः ॥ महौजाइतिविख्यातोबभूवेहपरंतपः ५२ षष्ठस्तुमतिमान्योवैतेषामा
सीन्महासुरः ॥ अभीरुरितिविख्यातःक्षितौराजर्षिसत्तमः ५३ समुद्रसेनस्तुचूषस्तेषामेवाभवद्गणात् ॥ विश्रुतःसागरांतायांक्षितौवर्मार्थतत्त्ववित् ५४ बृहन्ना
माष्टमस्तेषांकालेयानानराधिप ॥ बभूवराजाधर्मात्मासर्वभूतहिरेतः ५५ कुक्षिस्तुराजन्विख्यातोदानवानांमहाबलः ॥ पार्वतीयइतिख्यातःकांचनाचलसन्निभः
५६ क्रथनश्चमहावीर्यःश्रीमान्नराजामहासुरः ॥ सूर्याक्षइतिविख्यातःक्षितौजज्ञेमहीपतिः ५७ असुराणांतुयःसूर्यःश्रीमांश्चैवमहासुरः ॥ दरदोनामबाल्हीको
वरःसर्वमहीक्षिताम् ५८ गणःक्रोधवशोनामयस्तेराजन्प्रकीर्तितः ॥ ततःसंजज्ञिरेवीराःक्षिताविहनराधिपाः ५९ ॥ ॥

६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ अत्रेरिति

मद्रकः कर्णवेष्टश्चसिद्धार्थः कटिकस्तथा ॥ सुवीरश्चसुबाहुश्चमहावीरोऽथबाल्हिकः ६० क्रथोविचित्रः सुरथः श्रीमानीलश्चभूमिपः ॥ चीरवासाश्चकौरव्यभूमिपाल
श्चनामतः ६१ दंतवक्रश्चनामासीर्दुर्जयश्चैवदानवः ॥ रुक्मीचनृपशार्दूलो राजा च जनमेजयः ६२ आषाढो वायुवेगश्चभूरितेजास्तथैवच ॥ एकलव्यः सुमित्रश्च
वाटधानोऽथगोमुखः ६३ कारुषकाश्चराजानः क्षेमधूर्तिस्तथैवच ॥ श्रुतायुरुद्रहश्चैव बृहत्सेनस्तथैवच ६४ क्षेमोग्रतीर्थः कुहरः कलिंगेषु नराधिपः ॥ मतिमांश्चम
नुष्येद्रईश्वरश्चेतिविश्रुतः ६५ गणात्क्रोधवशादेपराजपृगोऽभवत्क्षितौ ॥ जातः पुरामहाभागो महाकीर्तिर्महाबलः ६६ कालनेमिरितिख्यातो दानवानां महाबलः ॥
सकंस इति विख्यात उग्रसेन सुतो बली ६७ यस्त्वासीद्देवको नाम देवराजसमद्युतिः ॥ सगंधर्वपतिर्मुख्यः क्षितौ जज्ञे नराधिपः ६८ बृहस्पतेर्बृहत्कीर्तेर्देवर्षेर्विद्धि भारत ॥
अंशाद्गोणं समुत्पन्नं भारद्वाजमयोनिजम् ६९ धन्विनां नृपशार्दूलयः सर्वास्त्रविदुत्तमः ॥ महाकीर्तिर्महातेजाः सजज्ञे मनुजेश्वर ७० धनुर्वेदे च वेदे च यतं वेदविदो विदुः
॥ वरिष्ठं चित्रकर्माणं द्रोणं स्वकुलवर्धनम् ७१ महादेवांतकाभ्यां च कामात्क्रोधाच्च भारत ॥ एकत्वमुपपन्नानां जज्ञे शूरः परंतपः ७२ अश्वत्थामा महावीर्यः शत्रुपक्षभयावहः
॥ वीरः कमलपत्राक्षः क्षितावासी नराधिपः ७३ जज्ञिरेव सवस्त्वष्टौ गंगायां शांतनोः सुताः ॥ वसिष्ठस्य च शापेन न योगाद्वासवस्य च ७४ तेषामवरजो भीष्मः
कुरूणामभयंकरः ॥ मतिमान्वेदविद्वाम्भीशत्रुपक्षक्षयंकरः ७५ जामदग्न्येन रामेण सर्वास्त्रविदुषां वरः ॥ योऽयुध्यत महातेजा भार्गवेण महात्मना ७६ यस्तुराजं कृ
पोनाम ब्रह्मर्षिरभवत्क्षितौ ॥ रुद्राणां तु गणादिद्विसंभूतमतिपौरुषम् ७७ शकुनिर्नाम यस्त्वासीद्वाजालोके महारथः ॥ द्वापरं विद्वितं राजन्संभूतमरिर्मदनम् ७८
सात्यकिः सत्यसंधश्च योऽसौ वृष्णि कुलोद्बहः ॥ पक्षात्सजज्ञे मरुतां देवानां मरिर्मदनः ७९ द्रुपदश्चैव राजर्षिस्तत एवाभवद्गणात् ॥ मानुषे नृपलोकेऽस्मिन् सर्वशस्त्रभृतां
वरः ८० ततश्च कृतवर्माणं विद्विराजन् जननाधिपम् ॥ तमप्रतिमकर्माणं क्षत्रियर्षभसत्तमम् ८१ मरुतां तु गणादिद्विसंजातमरिर्मदनम् ॥ विराटं नाम राजानं परराष्ट्रप्र
तापनम् ८२ अरिष्टायास्तु यः पुत्रो हंस इत्यभि विश्रुतः ॥ सगंधर्वपतिर्जज्ञे कुरुवंशविध्वनः ८३ धृतराष्ट्र इति ख्यातः कृष्णद्वैपायनात्मजः ॥ दीर्घबाहुर्महातेजाः
प्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ मातुर्दोषादेषः क्रोपादंध एव व्यजायत ८४ तस्यैवावरजो भ्राता महासत्त्वो महाबलः ॥ स पाण्डुरिति विख्यातः सत्यधर्मरतः शुचिः ८५ अत्रेस्तु
सुमहाभागं पुत्रं पुत्रवतां वरम् ॥ विदुरं विद्वितं लोके जातं बुद्धिमतां वरम् ८६ कलेरंशस्तु संजज्ञे भुवि दुर्योधनो नृपः ॥ दुर्बद्धिर्दुर्मतिश्चैव कुरूणामयशस्करः ८७ जगतो
यस्तु सर्वस्य विद्विष्टः कलिपूरुषः ॥ यः सर्वाघातयामास पृथिवीं पृथिवीपते ८८ उद्धीपितं येन वैरं भूतांतं करणं महत् ॥ पौलस्त्या भ्रातरश्चास्य जज्ञिरे मनुजेष्विव ८९

शतं दुःशासनादीनां सर्वेषां कूरकर्मणाम् ॥ दुर्मुखो दुःसहश्चैव ये चान्येनानुकीर्तिताः १० दुर्योधनसहायास्ते पौलस्त्या भरतर्षभ ॥ वैश्यापुत्रो युयुत्सुश्च धार्तराष्ट्रः श
ताधिकः ११ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ज्येष्ठानुज्येष्ठतामेषां नाम धेयानि वा विभो ॥ धृतराष्ट्रस्य पुत्राणामानुपुर्व्येण कीर्तय १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दुर्योधनो युयु
त्सुश्च राजन् दुःशासनस्तथा ॥ दुःसहो दुःशलश्चैव दुर्मुखश्च तथा परः १३ विविंशतिर्विकर्णश्च जलसंधः सुलोचनः ॥ विंदानुविंदौ दुर्धर्षः सुबाहुर्दुष्प्रधर्षणः १४ दुर्मर्ष
णो दुर्मुखश्च दुष्कर्णः कर्ण एव च ॥ चित्रोपचित्रौ चित्राक्षश्चार्चित्रांगदश्च १५ दुर्मदो दुःप्रहर्षश्च विविक्तुर्विकटः समः ॥ ऊर्णनाभः पद्मनाभस्तथानंदो पनंदकौ
१६ सेनापतिः सुषेणश्च कुंडो दरमहो दगै ॥ चित्रबाहुश्चित्रवर्मा सुवर्मा दुर्विरोचनः १७ अयोबाहुर्महाबाहुश्चित्रचापसुकुंडलौ ॥ भोमवेगो भीमनलो बलाकी भीमवि
क्रमः १८ उग्रायुधो भीमशरः कनकायुर्दृढायुधः ॥ दृढवर्मा दृढक्षत्रः सोमकीर्तिरनूदरः १९ जरासंधो दृढसंधः सत्यसंधः सहस्रवाक् ॥ उग्रश्च वा उग्रसेनः क्षेममूर्तिस्त
थैव च १०० अपराजितः पंडितको विशालाक्षो दुराधनः १ दृढहस्तः सुहस्तश्च वातवेगसुवर्चसौ ॥ आदित्यकेतुर्बह्वाशीनागदत्तानुयायिनौ २ कवचीनिषंगो दंडी
दंडधारो धनुर्ग्रहः ॥ उग्रो भीमरथो वीरो वीरबाहुरलोलुपः ३ अभयोरौद्रकर्माच तथा दृढरथश्च यः ॥ अनाधृष्यः कुंडभेदी विरावी दीर्घलोचनः ४ दीर्घबाहुर्महाबाहु
व्यूढोरुः कनकांगदः ॥ कुंडजश्चित्रकश्चैव दुःशलाचशताधिका ५ वैश्यापुत्रो युयुत्सुश्च धार्तराष्ट्रः शताधिकः ॥ एतदेकशतं राजन् कन्याचैका प्रकीर्तिता १०६ नाम
धेयानुपूर्व्या च ज्येष्ठानुज्येष्ठतां विदुः ॥ सर्वे त्वतिरथाः शूराः सर्वे युद्धविशारदाः ७ सर्वे वेदविदश्चैव राजन् शास्त्रे च पारगाः ॥ सर्वे संग्रामविद्यासु विद्याभिजनशोभिनः ८
सर्वेषामनुरूपाश्च कृतादारा महीपते ॥ दुःशलांसमये राजन् सिंधुराजाय कौरवः ९ जयद्रथाय प्रददौ सौबलानुमते तदा ॥ धर्मस्यांशं तुराजानं विद्धि राजन् युधिष्ठिरम्
११० भीमसेनं तु वातस्य देवराजस्य चार्जुनम् ॥ अश्विनोस्तु तथैवांशौ रूपेणाप्रतिमौ भुवि ११ नकुलः सहदेवश्च सर्वभूतमनोहरौ ॥ यस्तु वर्चा इति ख्यातः सोम
पुत्रः प्रतापवान् १२ सोऽभिमन्युर्बृहत्कीर्तिरर्जुनस्य सुतोऽभवत् ॥ यस्यावतरणे राजन् सुरान्सोमोऽब्रवीदिदम् १३ नाहं दद्यां प्रियं पुत्रं मम प्राणैर्गरीयसम् ॥ समयः
क्रियतामेष न शक्यमतिवर्तितुम् १४ सुरकार्ये हि नः कार्यमसुराणां क्षितौ वैधः ॥ तत्र यास्यत्ययं वर्चान् च स्थास्यति वैचिरम् १५ ऐंद्रिर्नस्तु भविता यस्य नारायणः
सखा ॥ सोर्जुनेत्यभि विख्यातः पांडोः पुत्रः प्रतापवान् १६ तस्यायं भविता पुत्रो बालो भुवि महारथः ॥ ततः षोडशवर्षाणि स्थास्यत्यमरसत्तमाः १७ अस्य षोड
शवर्षस्य संग्रामो भविष्यति ॥ यत्रांशावः करिष्यन्ति कर्मवीरनिषूदनम् १८ नरनारायणाभ्यां तु स संग्रामो विना कृतः ॥ चक्रव्यूहं समास्थाय यो धयिष्यंति वः सुराः
१९ विमुखाञ्छात्रवान्सर्वान् कारयिष्यति मे सुतः ॥ बालः प्रविश्य च व्यूहमभेद्यं विचरिष्यति १२०

॥ ॥ ॥

२१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

महारथानांवीराणांकदनंचकरिष्यति ॥ सर्वेषामेकशत्रूणांचतुर्थांशंनयिष्यति १२१ दिनार्धेनमहाबाहुःप्रेतराजपुरंप्रति ॥ ततोमहारथैर्वैरैःसमेत्यबहुशोरेण २२
दिनक्षयेमहाबाहुर्मयाभूयःसमेष्यति ॥ एकंवंशकरंपुत्रंवीरंवैजनयिष्यति २३ प्रनष्टंभारतंवंशंसभूयोधारयिष्यति ॥ एतत्सोमवचःश्रुत्वातथास्त्वितिदिवौकमः
२४ प्रत्यूचुःसहिताःसर्वेताराधिपमपूजयन् ॥ एवंतेकथितंराजंस्तवजन्मपितुःपितुः २५ अग्नेर्भागंतुविद्वित्वंघृष्टयुग्मंमहारथम् ॥ शिखंडिनमथोराजंस्त्रीपूर्ववि-
द्विराक्षसम् २६ द्रौपदेयाश्चयेपंचबभूवुर्भरतर्षभ ॥ विश्वान्देवगणान्विद्विंसंजातान्भरतर्षभ २७ प्रतिविंध्यःसुतसोमःश्रुतकीर्तिस्तथापरः ॥ नाकुलिस्तुशता-
नीकःश्रुतसेनश्चवीर्यवान् २८ शूरोनामयदुःश्रेष्ठोवसुदेवपिताऽभवत् ॥ तस्यकन्यापूथानामरूपेणासदृशीभुवि २९ पितुःस्वस्त्रीयपुत्रायसोऽनपत्यायवीर्यवान् ॥
अग्रमग्रेप्रतिज्ञायस्वस्यापत्यस्यवैतदा ३० अग्रजातेतितांकन्यांशूरोऽनुग्रहकाक्षया ॥ अददत्कुंतिभोजायसतांदुहितरंतदा ३१ सानियुक्तापितुर्गेहेब्राह्मणाति-
थिपूजने ॥ उग्रंपर्यचरद्द्वोरंब्राह्मणंसंशितव्रतम् ३२ निगूढनिश्चयंधर्मयंतदुर्वासंसंविदुः ॥ तमुग्रंशंसितात्मानंसर्वयत्नैरतोषयत् ३३ तुष्टोऽभिचारसंयुक्तमाच-
क्षयथाविधि ॥ उवाचचैनांभगवान्प्रीतोऽस्मिसुभगेतव ३४ ययंदेवंत्वमेतेनमंत्रेणावाहयिष्यसि ॥ तस्यतस्यप्रसादात्त्वंदेविपुत्रान्जनिष्यसि ३५ एवमुक्ताचसा-
बालातदाकौतूहलान्विता ॥ कन्यासतीदेवमर्कमाजुहावयशस्विनी ३६ प्रकाशकर्ताभगवांस्तस्यांगर्भदधौतदा ॥ अजीजनत्सुतंचास्यांसर्वशस्त्रभृतांवरम् ३७
सकुंडलंसकवचंचंदेवगर्भश्रियाऽन्वितम् ॥ दिवाकरसमंदीप्त्याचारुसर्वांगभूषितम् ३८ निगूढमानाजातंवैंबंधुपक्षभयात्तदा ॥ उत्ससर्जजलेकुंतीतंकुमारंयशस्विनम्
३९ तमुत्सृष्टंजलेगर्भैराधाभर्तामहायशाः ॥ राधायाःकल्पयामासपुत्रंसोऽधिरथस्तदा ४० चक्रतुर्नामधेयंचतस्यबालस्यतावुभौ ॥ दंपतीवसुषेणेतिदिक्षुसर्वा-
सुविश्रुतम् ४१ संवर्धमानोबलवान्सर्वास्त्रिभूतमोऽभवत् ॥ वेदांगानिचसर्वाणिजजापजयतांवरः ४२ यस्मिन्कालेजपन्नास्तेधीमानस्त्यपराक्रमः ॥ नादेयंब्राह्म-
णेष्वसीत्तस्मिन्कालेमहात्मनः ४३ तमिंद्रोब्राह्मणोभूत्वापुत्रार्थेभूतभावनः ॥ ययाचेकुंडलेवीरंकवचंचसहांगजम् ४४ उत्कृत्यकर्णोह्यददत्कवचंकुंडलेतथा ॥ श-
क्तिंशक्रोददौतस्मैविस्मितश्चेदमब्रवीत् ४५ देवासुरमनुष्याणांगंधर्वोर्गरक्षसाम् ॥ यस्मिन्क्षेप्स्यसिदुर्धर्षसएकोनभविष्यति ४६ पुराणामचतस्यासीद्वसुषेण-
इतिक्षितौ ॥ ततोवैकर्तनःकर्णःकर्मणातेनसोऽभवत् ४७ आमुक्तकवचोवीरोयस्तुजज्ञेमहायशाः ॥ सकर्णइतिविख्यातःपृथायाःप्रथमःसुतः ४८ सतुस्तकुले-
वीरोवष्टेराजसत्तम ॥ कर्णेनरवरश्रेष्ठंसर्वशस्त्रभृतांवरम् ४९ दुर्योधनस्यसचिवांमित्रंशत्रुविनाशनम् ॥ दिवाकरस्यतंविद्विराजन्त्रंशमनुत्तमम् ५० यस्तुना-
रायणोनामदेवदेवःसनातनः ॥ तस्यांशोमानुषेष्वसीद्वासुदेवःप्रतापवान् ५१

५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ सुबलात्मजागांधारी ६० । ६१ । ६२ धन्यं धनमर्द्धं शस्यं यशस्करो ६३ प्रभवान्ययः परमात्मा विश्वोत्पत्तिप्रलयाभिधानत्वात् तं वेत्तीति प्रभवान्ययविकृतत्वे
तिशेषः कृच्छ्रेषु संसारगहनेषु । अयं भावः यथा शास्त्रे वियदादि सृष्टिर्ब्रह्मोपादानिका ब्रह्माद्वैतप्रतिपक्षे कीर्तयते । वियत्प्राणपादयोः सृष्टिश्चुतीनां परस्परविरोधपरिहारश्च कीर्तयते । तथापि सृष्टां तात्पर्यं नास्ति
एवमिहापि नांशावतरणे तात्पर्यमस्ति किंतु तद्वारा ब्रह्माद्वैतप्रतिपक्षावेव । तथा सृष्टिस्मृतीनां विरोधः कल्पभेदाभिप्रायेण वा वर्णनीय उपेक्षणीयो वा स्वायत्तात्पर्याभावादिति दिक् ६४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये

शेषस्यांशश्च नागस्य बलदेवो महाबलः ॥ सनत्कुमारं प्रयुष्मं विद्धि राजन्महौजसम् ५२ एवमन्ये मनुष्येन्द्रा बहवोऽंशादिवौकसाम् ॥ जज्ञिरे वसुदेवस्य कुले कुलविवर्ध
नाः ५३ गणस्त्वप्सरसां यो वै मया राजन् प्रकीर्तितः ॥ तस्य भागः क्षितौ जज्ञे नियोगाद्वासवस्य ह ५४ तानि षोडश देवीनां सहस्राणि नराधिप ॥ बभूवुर्मानुषे लोके
वासुदेव परिग्रहः ५५ श्रियस्तु भागः संजज्ञे रत्यर्थं पृथिवी तले ॥ मीष्मकस्य कुले साध्वी रुक्मिणी नामनामतः ५६ द्रौपदी त्वथ संजज्ञे शची भागादनिदिता ॥ हुपद
स्य कुले कन्या वेदि मध्यादनिदिता ५७ नातिह्रस्वानमहती नीलोत्पलसुगंधिनी ॥ पद्मायताक्षी सुश्रोणी स्वसितांचितमूर्धजा ५८ सर्वलक्षणसंपूर्णा वैदूर्यमणिस
न्निभा ॥ पंचानां पुरुषेन्द्राणां चित्तप्रमथनीरहः ५९ सिद्धिर्धृतिश्च ये देव्यो पंचानां मातरौ तु ते ॥ कुंती माद्री च जज्ञाते मतिस्तु सुबलात्मजा १६० इति देवासुराणां तं
धर्वाप्सरसां तथा ॥ अंशावतरणं राजन् राक्षसानां च कीर्तितम् ६१ ये पृथिव्यां समुद्रूता राजानो युद्धदुर्मदाः ॥ महात्मानो यदूनां च ये जाता विपुले कुले ६२ ब्राह्मणाः
क्षत्रिया वैश्या मया ते परिकीर्त्तिताः ॥ धन्यं यशस्यं पुत्रीयमायुष्यं विजया वहम् ॥ इदं शावतरणं श्रोतव्यमनसूयता ६३ अंशावतरणं श्रुत्वा देवगंधर्वैरक्षसाम् ॥
प्रभवान्ययवित्प्राज्ञो न कृच्छ्रेष्ववसीदति १६४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वण्यंशावतरणसमाप्तौ सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ॥
॥ जनमेजय उवाच ॥ त्वत्तः श्रुतमिदं ब्रह्मन् देवदानवरक्षसाम् ॥ अंशावतरणं सम्यग्गंधर्वाप्सरसां तथा १ इमं तु भूय इच्छामि कुरूणां वंशमादितः ॥ कथ्यमानं त्वया
विप्रविप्रर्षिगणसन्निधौ २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पौरवाणां वंशकरो दुष्यंतो नाम वीर्यवान् ॥ पृथिव्याश्चतुरंता या गोप्ता भरतसत्तम ३ चतुर्भागं भुवः कृत्स्नं यो भुंक्ते म
नुजेश्वरः ॥ समुद्रावरणांश्चापि देशान्समितिजयः ४ आम्लेच्छावधिकां सर्वान्सभुंक्ते रिपुमर्दनः ॥ रत्नाकरसमुद्रांतांश्चातुर्वर्ण्यजनामृतान् ५ नवर्णसंकरकरो न
कृप्या करकृज्जनः ॥ नपापकृत्कश्चिदासीत् तस्मिन् राजनिशासति ६ धर्मे रतिं सेवमाना धर्मार्थावभिपेदिरे ॥ तदान्न रानरव्याघ्रतस्मिन् जनपदेश्वरे ७ नासीच्चौरभयं
तात न क्षुधाभयमण्वपि ॥ नासीद्व्याधिभयं चापि तस्मिन् जनपदेश्वरे ८ स्वधर्मे रमिरे वर्णादैवैर्कर्मणि निःस्पृहाः ॥ तमाश्रित्य महीपालमासं श्वैवाकुतोभयाः ९ का
लवर्षाच पर्जन्यः सस्यानि रसवंति च ॥ सर्वे रत्नसमृद्धा च महीपशुमती तथा १०

भारतभावदीपे सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ त्वत्तदिति १ । २ चतुरंतायाश्चतुःसमुद्रावच्छिन्नायाः ३ चतुर्भागं भागचतुष्कं सर्वांमिति यावत् ४ । ५ न कृप्या करकृत्कृषिकृत् । भुजोऽकृष्टपच्यत्वात् ।
आकरः सुवर्णादिधातुत्पत्तिस्थानं तत्रापि यत्नं करोति पृथिव्यारत्नैर्धातुभिश्च पूर्णत्वात् ६ । ७ । ८ दैवैर्कर्मणि सृष्ट्याद्यर्थे कारीर्यादिकाम्यकर्मणि ९ तदेवाह कालेति । वसुमतीति पाठे धनवती १०

म.भा.टी.

॥ ७४ ॥

बज्रसंहननोदददेहः ११ सवनकाननं वनंजलयुपवनंवा । चत्वारःप्रक्षेपविशेषपरिक्षेपाभिक्षेपाख्याःपंथानोयस्यतद्दद्यादुदं । प्रक्षेपोदरस्येशत्रौत्यागः । विक्षेपःसमीपस्येकोटयाप्रहारः । परिक्षेपोबहुपुसमंता
 त्परिभ्रमणेनशत्रूणांक्षेपः । अभिक्षेपोऽग्रेणताडनं १२ । १३ । १४ आदिशतशशास १५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ॥ ॥
 स्वकर्मनिरताविप्रानानृतंतेषुविद्यते ॥ सचाद्भुतमहावीर्योवज्रसंहननोयुवा ११ उद्यम्यमंदरंदोभ्यार्वहेत्सवनकाननम् ॥ चतुष्पथगदायुद्धेसर्वप्रहरणेषुच १२
 नागपृष्ठेऽथपृष्ठेचबभूवपरिनिष्ठितः ॥ बलेविष्णुसमश्वासीत्तेजसाभास्करोपमः १३ अक्षोभ्यत्वेऽर्णवसमःसहिष्णुत्वेधरासमः ॥ संमतःसमहीपालःप्रसन्नपुरराष्ट्र
 वान् १४ भूयोधर्मपरैर्भावैर्मुदितंजनमादिशत् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणिशाकुंतलोपाख्यानेअष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥
 ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ संभवंभरतस्याहंचरितंचमहामतेः ॥ शकुंतलायाश्चोत्पत्तिंश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः १ दुष्यंतेनचवीरेणयथाप्राप्ताशकुंतला ॥ तंवैपुरु
 षसिंहस्यभगवन्विस्तरंत्वहम् २ श्रोतुमिच्छामितत्त्वज्ञसर्वमतिमतांवर ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ सकदाचिन्महाबाहुःप्रभूतबलवाहनः ३ वनंजमामगहनंह
 यनागशतैर्वृतः ॥ बलेनचतुरंगेणवृतःपरमवल्गुना ४ खड्गशक्तिधरैर्वीरैर्गंदासुसलपाणिभिः ॥ प्रासतोमरहस्तैश्चययौयोधशतैर्वृतः ५ सिंहनादैश्चयोधानांशं
 खदुंदुभिनिःस्वनैः ॥ रथनेमिस्वनैश्चैवसनागवरबृंहितैः ६ नानायुधधरैश्चापिनानावेषधरैस्तथा ॥ ह्येषितस्वनमिश्रैश्चक्ष्वेडितास्फोटितस्वनैः ७ आसीत्किल
 किलाशब्दस्तस्मिन्गच्छतिपार्थिवे ॥ प्रासादवरगृगस्थाःपरयानृपशोभया ८ ददृशुस्तंस्त्रियस्तत्रशूरमात्मयशस्करम् ॥ शक्रोपमममित्रघ्नंपरवारणवारणम् ९
 पश्यंतःस्त्रीगणास्तत्रवज्रपाणिंस्ममेनिरे ॥ अयंसंपुरुषव्याघ्रोरणेवसुपराक्रमः १० यस्यबाहुबलंप्राप्यनभवंत्यसुहृद्रणाः ॥ इतिवाचोब्रुवंत्यस्ताःस्त्रियःप्रेम्णानरा
 धिपम् ११ तुष्टुष्टुःपुष्पवृष्टीश्चससृजुस्तस्यमूर्धनि ॥ तत्रतत्रचविप्रेद्रैःस्तूयमानःसमंततः १२ निर्ययौपरमप्रीत्यावनंमृगजिघांसया ॥ तंदेवराजप्रतिमंमत्तवारण
 धूर्गतम् १३ द्विजक्षत्रियविदृशूद्रानिर्यान्तमनुजगिरे ॥ ददृशुर्वर्धमानास्तेआशीर्भिश्चजयेनच १४ सुदूरमनुजगमुस्तंपौरजानपदास्तथा ॥ न्यवर्तन्तततःपश्चाद्
 नुज्ञातानृपेणह १५ सुपर्णप्रतिमेनाथरथेनवसुधाधिपः ॥ महीमापूरयामासवोषेणत्रिदिवंतथा १६ सगच्छन्ददृशेधीमानंदनप्रतिमंवनम् ॥ बिल्बार्कस्वदिगाको
 णैकपितृधवसंकुलम् १७ विषमंपर्वतस्तैरश्मभिश्चसमावृतम् ॥ निर्जलंनिर्मनुष्यंचबहुयोजनमायतम् १८ मृगसिंहैर्वृतंवोरैरन्यैश्चापिवनेचरैः ॥ तद्वनमनु
 जव्याघ्रःसभृत्यबलवाहनः १९ लोडयामासदुष्यंतःसूदयन्विविधान्मृगान् ॥ बाणगोचरसंप्राप्तांस्तत्रव्याघ्रगणान्बहून् २० पातयामासदुष्यंतोनिर्बिभेदचसाय
 कैः ॥ दूरस्थान्सायकैःकांश्चिदभिनत्सनराधिपः २१ अभ्याशमागतांश्चान्यान्खड्गेननिरकृतत ॥ कांश्चिदेणान्समाजघ्नेशक्तयाशक्तिमतांवरः २२ ॥

आदि०१

अ०

॥ ६९ ॥

संभवमिति १।२।३ चतुरंगेणहस्त्यश्वरथपादातवता वल्गुरभ्यं ४।५।६।७।८ परवारणवारणंशत्रुगजानांनिवारकंसिंहं ९।१०।११।१२ धूर्गतंस्कंधाकूटं १३।१४।१५
 अथरथेनपौरपरावृत्त्यनंतरं १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२

॥ ७४ ॥

२१ । २४ । २५ औत्सुक्यात्तवैयथ्यात् २६ । २७ संसाध्यपाकादिनासंस्कृत्य २८ प्रकुटयचूर्णीकृत्य गजावनगजाः २९ । ३० । ३१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाचटीये एकोन

गदामंडलतत्त्वज्ञश्चचारामितविक्रमः ॥ तोमरैरसिभिश्चापिगदामुसलकंपनैः २३ चचारसविनिघ्ननैवैव्यांस्तत्रमृगद्विजान् ॥ राज्ञाचाद्भुतवीर्येणयोधैश्चसमर
प्रियैः २४ लोड्यमानंमहारण्यंतत्यजुःस्ममृगाधिपाः ॥ तत्रविद्रुतयूथानिहतयूथपतीनिच २५ मृगयूथान्यथौत्सुक्याच्छब्दं चकुस्ततस्ततः ॥ शुष्काश्चापि
नदीर्गत्वाजलनैराशयकशीताः २६ व्यायामक्रीडांतद्दयाःपतंतस्मविचेतसः ॥ क्षुत्पिपासापरीताश्चश्रंताश्चपतिताभुवि २७ केचित्तत्रनरव्याघ्रैरभक्ष्यंतबुभु
क्षितैः ॥ केचिदग्निमथोत्पाद्यसंसाध्यचवनेचराः २८ भक्षयंतिस्ममांसानिप्रकुटयविधिवत्तदा ॥ तत्रकेचिद्रजामत्ताबलिनःशस्त्रविक्षताः २९ संकोच्याग्रकरा
न्भीताःप्राद्ववंतिस्मवेगिताः ॥ शकृन्मूत्रंरुजन्तश्चक्षरंतःशोणितंबहु ३० वन्यागजवरास्तत्रममृदुर्मनुजान्बहून् ॥ तद्वनंबलमेधेनशरधारेणसंवृतम् ॥ व्यरोचतमृ
गाकीर्णराज्ञाहतमृगाधिपम् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शकुंतलोपाख्यानेएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
ततोमृगसहस्राणिहत्वासबलवाहनः ॥ राजामृगप्रसंगेनवनमन्यद्विवेशह १ एकएवोत्तमबलःक्षुत्पिपासाश्रमान्वितः ॥ सवनस्यांतमासाद्यमहच्छून्यंसमासद्व २
तच्चाप्यतीत्यनृपतिरुत्तमाश्रमसंयुतम् ॥ मनःप्रल्हादजननंददृष्टिकांतमतीवच ३ शीतमारुतसंयुक्तंजगामान्यन्महद्वनम् ॥ पुष्पितैःपादपैःकोर्णमतीवसुखशा
द्वलम् ४ विपुलंमधुरारवैर्नादितंविहगैस्तथा ॥ पुंस्कोकिलनिनादैश्चझिल्लीकगणनादितम् ५ प्रवृद्धविटपैर्वृक्षैःसुखच्छायैःसमावृतम् ॥ षट्पदाधूर्णिततलं
लक्ष्म्यापरमयायुतम् ६ नापुष्पःपादपःकश्चिन्नाफलोनापिकंटकी ॥ षट्पदैर्नाप्यपाकीर्णस्तस्मिन्वैकाननेऽभवत् ७ विहगैर्नादितंपुष्पैरलंकृतमतीवच ॥ सर्व
र्तुकुसुमैर्वृक्षैःसुखच्छायैःसमावृतम् ८ मनोरमंमहेष्वासोविवेशवनमुत्तमम् ॥ मारुताकलितास्तत्रद्रुमाःकुसुमशाखिनः ९ पुष्पवृष्टिर्विचित्रांतुव्यसृजंस्तेपुनःपुनः
दिवस्पृशोऽथसंघुष्टाःपक्षिभिर्मधुरस्वनैः १० विरेजुःपादपास्तत्रविचित्रकुसुमांबराः ॥ तेषांतत्रप्रवालेषुपुष्पभारावनामिषु ११ खंतिरावान्मधुराःषट्पदाम
धुलिप्सवः ॥ तत्रप्रदेशांश्चबहून्कुसुमोत्करमंडितान् १२ लतागृहपरिक्षिप्तान्मनसःप्रीतिवर्धनान् ॥ संपश्यन्सुमहातेजाबभूवमुदितस्तदा १३ परस्पराश्लिष्टशा
खैःपादपैःकुसुमान्वितैः ॥ अशोभतवनंतनुमहेंद्रध्वजसन्निभैः १४ सिद्धचारणसंघैश्चगंधर्वाप्सरणांगणैः ॥ सेवितंवनमत्यर्थमत्तवानरकिन्नरम् १५ सुखःशीतःसुगं
धीचपुष्परेणुवहोऽनिलः ॥ परिक्रामन्वनेवृक्षानुपैतीवारिरंसया १६ एवंगुणसमायुक्तंदर्शसवनंचपः ॥ नदीकच्छोद्भवंकांतमुच्छ्रितध्वजमन्निभम् १७ प्रेक्षमाणोव
नेतनुसुप्रहृष्टविहंगमम् ॥ आश्रमप्रवरंरम्यंददर्शचमनोरमम् १८ नानावृक्षसमाकीर्णसंप्रज्वलितपावकम् ॥ तंतदाऽप्रतिमंश्रीमानाश्रमंप्रत्यपूजयत् १९

सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ततइति १ शून्यं वृक्षादिरहितमूषरं २ । ३ । ४ । ५ लक्ष्म्याग्नोभया ६ नाप्यपाकीर्णः अनाहतो न ७ । ८ कुसुमवच्छाखावंतः कुसुमशाखिनः ९ । १० । ११ । १२
१३ महेंद्रपर्वते ध्वजा इव ध्वजा इव च तारा वृक्षास्तनुल्यैरिन्द्रध्वजवदसुचैर्वा १४ । १५ रिरंसयारमयितुमिच्छया १६ नदीकच्छोद्भवं कच्छः सज्जोऽनूपप्रदेशः १७ । १८ । १९ ॥ ॥ ॥

२० महाकच्छैः महातुलकैः (नादुरस्तीति भाषायां) बृहद्भिः पुष्टैः । 'अथकच्छः स्यादनुपेतुलकद्रुमे' इति मेदिनी । मालिनीमभित आश्रममध्ये नैव मालिनीगच्छति न तु प्रतिन २१।२२ अप्रतिरथः अप्रतिमः २३।२४।२५
 २६ काश्यपस्य कश्यपगोत्रस्य कण्वस्य २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ विततेषु वैतानिकेषु षष्ठिपशुसोमादिषु प्रवर्तमानेषु ३७ यज्ञविद्यायामंगभूतानि कल्पसूत्रादीनि
 ३८ भारुडसामानि पूजयज्ञियसामानि च सामान्नामवांतरभेदाः ३९ । ४० शब्दसंस्कारः यथास्थानकरणप्रयत्नमुच्चारणं । स्थानं तात्वादि । करणं जिह्वादि । प्रयत्नो घोषादिः ४१ यज्ञसंस्तरः इष्ट

यतिभिर्वालखिल्यैश्च तृप्तं मुनिगणान्वितम् ॥ अश्वगारैश्च बहुभिः पुष्पसंस्तरसंस्तृतम् २० महाकच्छैर्बृहद्भिश्च विभ्राजितमतीव च ॥ मालिनीमभितो राजव्रदां पु
 ण्यां सुखोदकाम् २१ नैकपक्षिगणाकीर्णतपोवनमनोरमाम् ॥ तत्र व्यालमृगान्सौम्यान्पश्यन्प्रीतिमवापसः २२ तंचाप्रतिरथः श्रीमानाश्रमं प्रत्यपद्यत ॥ देव
 लोकप्रतीकाशं सर्वतः सुमनोहरम् २३ नदीचाश्रमसंश्लिष्टां पुण्यतोयां ददर्श सः ॥ सर्वप्राणभृतां तत्र जननीमिव धिष्ठिताम् २४ सचक्रवाकपुलिनां पुष्पफेनप्रवाहि
 नीम् ॥ सकिन्नरगणावासां वानरर्क्षनिषेविताम् २५ पुण्यस्वाध्यायसंघुष्टां पुलिनैरुपशोभिताम् ॥ मत्तवारणशार्दूलभुजगेंद्रनिषेविताम् २६ तस्यास्तीरे भगवतः
 काश्यपस्य महात्मनः ॥ आश्रमप्रवरं रम्यं महर्षिगणसेवितम् २७ नदीमाश्रमसंबद्धां दृष्ट्वाऽऽश्रमपदं तथा ॥ चकाराभिप्रवेशाय मर्तिसंनृपतिस्तदा २८ अलंकृतं
 द्वीपवत्यामालिन्या रम्यतीरया ॥ नरनारायणस्थानं गंगयेवोपशोभितम् २९ मत्तवर्हिणसंघुष्टं प्रविवेश महद्भनम् ॥ तत्सचैत्ररथप्रख्यं समुपेत्य नरर्षभः ३० अती
 वगुणसंपन्नमनिर्देश्य च वर्चसा ॥ महर्षिकाश्यपं द्रष्टुमथ कण्वं तपोधनम् ३१ ध्वजिनीमश्वसंवाधां पदातिगजसंकुलाम् ॥ अवस्थाप्य वनद्वारिसेनामिदमुवाच सः ३२ मु
 निर्विरजसं द्रष्टुं गमिष्यामि तपोधनम् ॥ काश्यपं स्थीयतामत्र यावदागमनं मम ३३ तद्वनं नंदनप्रख्यमासाद्य मनुजेश्वरः ॥ क्षुत्पिपासे जहौ राजामुदं चावाप पुष्क
 लाम् ३४ सामात्यो राजलिंगानि सोऽपनीय नराधिपः ॥ पुरोहितसहायश्च जगामाश्रममुत्तमम् ३५ दिदृक्षुस्तत्र तमृषितपोराशिमथाव्ययम् ॥ ब्रह्मलोकप्र
 तीकाशमाश्रमं सोऽभिवीक्ष्य ह ॥ षट्पदोद्रीतसंघुष्टं नानाद्रिजगणायुतम् ३६ ऋचो बह्वचमुख्यैश्च प्रेर्यमाणाः पदक्रमैः ॥ शुश्राव मनुजव्याघ्रो विततेष्विह कर्मसु
 ३७ यज्ञविद्यांगविद्विश्च यजुर्द्विद्विश्च शोभितम् ॥ मधुरैः सामगीतैश्च ऋषिभिर्नियतव्रतैः ३८ भारुडसामगीताभिरथर्वशिरसोद्वृतैः ॥ यतात्मभिः सुनियतैः शुश्रुभे स तदा
 ऽऽश्रमः ३९ अथर्ववेदप्रवराः षगयज्ञियसामगाः ॥ संहितामीरयंति स्म पदक्रमयुतांतुते ४० शब्दसंस्कारसंयुक्तैर्बुद्धिश्चापरोर्द्धिजैः ॥ नादितः सबभौ श्रीमान् ब्रह्मलोकं ह
 वापः ४१ यज्ञसंस्तरविद्विश्चक्रमशिक्षाविशारदैः ॥ न्यायतत्त्वात्मविज्ञानसंपन्नैर्वेदपारगैः ४२ नानावाक्यसमाहारसमवायविशारदैः ॥ विशेषकार्यविद्विश्चमोक्षधर्मपरायणैः ४३

काद्युपधानक्रमः न्यायतत्त्वयुक्तेर्मर्यादा । आत्मविज्ञानं स्वानुभवः ४२ नानावाक्यानामेकशास्त्रागतानां समिधो यजतीत्यादि प्रयाजाद्यंगविधिपराणां प्रयोगविधिपराणां प्रयोगविधिनादर्शपूर्णमासाभ्यां
 यजेतेत्यादिना एकवाक्यत्वं समाहारः । भिन्नशास्त्रास्थानां गुणविधीनामेकस्यां शास्त्रायां मुपसंहारः समवायः तत्र विशारदैः विशेषकार्यमुपासनाब्रह्मलोकफल
 गुपादानेन मोक्षस्य विशेषकार्यत्वं निरस्तं ४३

स्थापनं प्रथमं स्वसिद्धांतव्यवस्था । ततस्त्वत्रशंकाक्षेपः । तस्याः परिहारः सिद्धांतस्तैर्योपरमार्थज्ञतातांगतैः । शब्दोच्चारणम् । कालेतिज्यौतिषम् । शिक्षाकल्पावप्येतैरेवोपलक्षणीयौ ४४ द्रव्यं ब्रीह्या
दि । कर्मनिर्वापादि । गुणोऽष्टाकपालत्वादिः । कार्यफलस्वर्गादि । कारणयागादि । पक्षीति । द्रव्यादीनां प्रकाशकं इषेत्वेत्यादिवाक्यम् । पक्षिवानररुतमिवाव्यक्तार्थमंत्रादिरूपंतदर्थोभिन्नैः व्यासग्रंथोऽ
विस्तृतप्रबंधइषेत्वेतिशास्त्रामाच्छिनचीतितदीयब्राह्मणादिस्तसम्यगाश्रितैः ननुस्वकपोलकल्पितैः प्रकारैर्मन्त्रान् व्याचक्षत इत्यर्थः ४५ लोकेष्वभायतंतेतेलोकायतिकाःतेषुलोकंजनपरेषुमुख्यैः ४६ । ४७

स्थापनाक्षेपसिद्धांतपरमार्थज्ञतांगतैः ॥ शब्दच्छंदोनिरुक्तज्ञैः कालज्ञानविशारदैः ४४ द्रव्यकर्मगुणज्ञैश्चकार्यकारणवेदिभिः ॥ पक्षिवानररुतज्ञैश्चव्यासग्रंथसमा
श्रितैः ४५ नानाशास्त्रेषु मुख्यैश्चशुश्रावस्वनमोरितम् ॥ लोकायतिकमुख्यैश्चसमंतादनुनादितम् ४६ तत्रतत्रचविप्रैर्द्रान्नियतानुसंशितव्रतान् ॥ जपहोमपसा
न्विप्रान्ददर्शपरवीरहा ४७ आसनानिविचित्राणि रुचिराणि महीपतिः ॥ प्रयत्नोपहितानि स्मृष्ट्वा विस्मयमागमत् ४८ देवतायतनानां च प्रेक्ष्य पूजांकृतां द्विजैः ॥
ब्रह्मलोकस्थमात्मानं मेने स नृपसत्तमः ४९ सकाश्यपतपो गुप्तमाश्रमप्रवरं शुभम् ॥ नाट्यप्रेक्षमाणो वै तपोवनगुणैर्युतम् ५० सकाश्यपस्यायतनं महाव्रतैर्वृतं स
मंतादृषिभिस्तपोधनैः ॥ विवेश सामात्यपुरोहितोऽरिहा विविक्तमत्यर्थमनोहरं शुभम् ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि शकुंतलोपाख्याने सप्तति
तमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो गच्छन् महाबाहुरेकोऽमात्यान् विसृज्यतान् ॥ नापश्यन्वाश्रमे तस्मिन् स्तमृषिं संशितव्रतम् १ सोऽपश्यमा
नस्तमृषिं शून्यं दृष्ट्वा तथाऽऽश्रमम् ॥ उवाच कइहेत्युच्चैर्वनं सन्नादयन्निव २ श्रुत्वाऽथ तस्य तं शब्दं कन्याश्रीरिव रूपिणी ॥ निश्चक्रामाश्रमात्तस्मात्तापसीवेषधारिणी ३
सा तं दृष्ट्वा राजानं दुष्यंतमसितेक्षणा ॥ स्वागतं तं इति क्षिप्रमुवाच प्रतिपूज्य च ४ आसनेनार्चयित्वा च पाद्येनार्घ्येण चैव हि ॥ पप्रच्छानामयं राजन् कुशलं च नराधि
पम् ५ यथावदर्थयित्वाऽथ पृष्ट्वा चानामयं तदा ॥ उवाच स्मयमानेन किं कार्यं क्रियतामिति ६ तामब्रवीत्ततो राजा कन्यां मधुरभाषिणीम् ॥ दृष्ट्वा चैवानवद्यार्गीयथा
वत्प्रतिपूजितः ७ आगतोऽहं महाभाग मृषिं कण्वमुपासितुम् ॥ कृतो भगवान्भद्रे तन्ममाचक्ष्वशोभने ८ ॥ शकुंतलोवाच ॥ गतः पिता मे भगवान्फलान्याहर्तुमा
श्रमात् ॥ मुहूर्तं संप्रतीक्षस्व द्रष्टास्येनमुपागतम् ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अपश्यमानस्तमृषिं तथा चोक्तस्तथा च सः ॥ तां दृष्ट्वा च वारोहां श्रीमतीं चारुहासिनीं
१० विश्राजमानां वपुषा तपसा च दमेन च ॥ रूपयौवनसंपन्नामित्युवाच महीपतिः ११ कात्वं कस्यासि सुश्रोणिकि मर्थं चागतावनम् ॥ एवं रूपगुणोपेता कुतस्त्वम
सिशोभने १२ दर्शनादेव हि शुभेत्वयामेऽपहृतं मनः ॥ इच्छामित्वा महं ज्ञातुं तन्ममाचक्ष्वशोभने १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये दीपे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ अनामयमारोग्यं कुशलं राष्ट्रादिक्षेमम् ५ । ६ । ७ । ८ दृष्ट्वा
सिद्धयसि ९ अपश्यमान इति । तथा च स्वागतादिप्रकारेण विजने संलापरूपाभ्यां सतया मोहित इत्यर्थः १० । ११ । १२ दर्शनादेवेति । शुभे कल्याणावहे एतेन स्वस्य तत्परिग्रहाधिकारोऽस्तीति दर्शितं तत्रम
भाष्यं स्वचेतसः प्रवृत्तिरेव यथोक्तमभियुक्तैः । 'असंशयं सत्रपरिग्रहसमायदार्यमस्यामभिलाषिमे मनः ॥ सतां हि संदेहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमंतःकरणस्य हृत्तयः' इति १३ ॥ ॥ ॥

हसतीहसंती १४। १५। १६। १७ आगमोगुरुपदेशः इदंमज्जन्मादिपुरायथाऽभूत्तथागृणुत्युत्तरेणाम्बयः १८ अभ्यचोदयः पृष्ठवान् १९। २०। २१। २२। २३। २४ मेअविघ्नमिति छेदः २५
२६। २७। २८। २९। ३० बभारपोषितवान् मतंगस्त्रिशंकुः । व्याधतांगतः विवाहविघ्नदोषदर्शनः पितुः कोपादिशेषः ३१ आश्रममभ्येत्यतपस्तप्त्वेतिशेषः नद्याः कौशिक्याः ३२। ३३

एवमुक्तातुसाकन्यातेनराज्ञातमाश्रमे ॥ उवाचहसतीवाक्यमिदंसुमधुराक्षरम् १४ कण्वस्याहंभगवतोदुष्यंतदुहितामता ॥ तपस्विनोभृतिमतोर्धमज्ञस्यमहा
त्मनः १५ ॥ दुष्यंतउवाच ॥ उर्ध्वरेतामहाभागेभगवाँल्लोकपूजितः ॥ चलेद्विवृताद्धर्मोपिनचलेत्संशितव्रतः १६ कथंत्वंतस्यदुहितासंभृतावरवार्णिनी ॥ सं
शयोमेमहानव्रतन्मेछेतुमिहार्हसि १७ ॥ शकुंतलोवाच ॥ यथाऽयमागमोमह्यंयथाचेदमभूत्पुरा ॥ शृणुराजन्यथातत्त्वंयथाऽस्मिदुहितामुनेः १८ ऋषिः कश्चि
दिहागम्यममजन्माभ्यचोदयत् ॥ तस्मैप्रोवाचभगवान्यथातच्छृणुपार्थिव १९ ॥ कण्वउवाच ॥ तप्यमानः किलपुराविश्वामित्रोमहत्तपः ॥ सुश्रुशंतापयामास
शक्रंसुरगणेश्वरम् २० तपसादीप्तवीर्योऽयंस्थानान्मांश्चावयेदिति ॥ भीतः पुरंदरस्तस्मान्मेनकामिदमब्रवीत् २१ गुणैरप्सरसादिव्यैर्मेनकेत्वंविशिष्यसे ॥ श्रे
योमेकुरुकल्याणियत्त्वांवक्ष्यामि तच्छृणु २२ असावादित्यसंकाशोविश्वामित्रोमहातपाः ॥ तप्यमानस्तपोवोरंममकंपयतेमनः २३ मेनकेतवभारोऽयंविश्वामि
त्रः सुमध्यमे ॥ शंसितात्मासुदुर्धर्षउग्रेतपसिर्वर्त्तते २४ समांनच्यावयेत्स्थानात्तवैगत्वाप्रलोभय ॥ चरतस्यतपोविघ्नकुरुमेऽविघ्नमुत्तमम् २५ रूपयौवनमाधुर्य
चेष्टितस्मितभाषणैः ॥ लोभयित्वावरारोहेतपसस्तंनिवर्त्तय २६ ॥ मेनकोवाच ॥ महातेजाः सभगवांस्तथैवचमहातपाः ॥ कोपनश्चतथाह्येनजानातिभगवान
पि २७ तेजस्तपसश्चैवकोपस्यचमहात्मनः ॥ त्वमप्युद्विजसेयस्यनोद्विजेयमहंकथम् २८ महाभागंवसिष्ठयः पुत्रैरिष्टैर्व्ययोजयत् ॥ क्षत्रजातश्चयः पूर्वमभव
द्बाह्मणोबलात् २९ शौचार्थ्योनर्दीचक्रेदुर्गमांबहुभिर्जलैः ॥ यांतांपुण्यतमालोकेकौशिकीतिविदुर्जनाः ३० बभारयत्रास्यपुराकालेदुर्गेमहात्मनः ॥ दारान्मतं
गोधर्मात्साराजर्षिर्व्याधतांगतः ३१ अतीतकालेदुर्भिक्षेअभ्येत्यपुनराश्रमम् ॥ मुनिः पारेतिनद्यावैनामचक्रेतदाप्रभुः ३२ मतंगयाजयाचक्रेयत्रप्रीतमनाः स्व
यम् ॥ त्वंचसोमंभयाद्यस्यगतः पातुंसुरेश्वर ३३ चकारान्यंचलोकेवैकुण्ठेनक्षत्रसंपदा ॥ प्रतिश्रवणपूर्वाणिनक्षत्राणिचकारयः ॥ गुरुशापहतस्यापित्रिशंकोः
शरणंददौ ३४ एतानियस्यकर्माणितस्याहंभृशमुद्विजे ॥ यथाऽसौनदहेत्कुद्धस्तथाज्ञापयमांविभो ३५ तेजसानिर्देहल्लोकान्कंपयेद्धरणीपदा ॥ संक्षिपेच्चमहामे
रंतूर्णमावर्त्तयेद्विशः ३६ तादृशंतपसायुक्तंप्रदीप्तमिवपावकम् ॥ कथमस्मद्विधानारीजितेंद्रियमभिसृष्टेत् ३७ हुताशनमुखंदीप्तंसूर्यचंद्राक्षितारकम् ॥ कालजि
ह्वंसुरश्रेष्ठकथमस्मद्विधासृष्टेत् ३८ यमश्चसोमश्चमहर्षयश्चसाध्याविश्वेवाल्खिल्याश्चसर्वे ॥ एतेपियस्योद्विजंतेप्रभावात्तस्मात्कस्मान्मादृशीनोद्विजेत ३९ ॥

शरणं त्राणं त्रिशंकोः त्रीणि पितुः कोपो वसिष्ठेनोर्वधो दृष्ट्या गोमांसभक्षणं चेति शं कुनिशंकुतुल्यानि पापानि यस्य स त्रिशंकुस्तस्य । यथोक्तं हरिवंशे त्रिशंकुप्रतिवसिष्ठेन । पितुश्च परिरोषेण गुरोर्दोषीवधेन च ॥
अप्रोक्षितोपयोगाच्च त्रिविधस्तेव्यतिक्रमः इति ३४ तस्य तस्मात् ३५ आवर्त्तयेदिकुर्यात् ३६ । ३७ सूर्यचंद्रावेवाह्णोः संबन्धिनीतारके यस्य तानपि भूगमात्रेण सहस्रं समर्थं इत्यर्थः ३८ । ३९

४० प्रक्रीडितायाः प्रकृष्टक्रीडितयस्याः विवृणोत्वपसारयतु ४१ तस्मिन्कामवायुसाहाय्यकेऽङ्ग्रेणविहितेसंदिष्टेति ४२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥
 एवमुक्तइति । सदागतिवायुं १ । २ । ३ । ४ । ५ गृह्णासक्तां विवृतामनाच्छादितां ६ भावंसंसर्गात्संदर्शनात्तस्यांमनश्चकार तथाहेतुभूतया ७ न्यमंत्रयतएहीत्याकारितवान् व्यहरतांविहारं वक्रतुः

त्वयैवमुक्ताचकथंसमीपमृषेर्नगच्छेयमहंसुरेन्द्र ॥ रक्षांतुमेचितयदेवराजयथात्वदर्थैरक्षिताऽहंचरेयम् ४० कामंतुमेमास्तस्तत्रवासःप्रक्रीडितायाविवृणोतुदेव ॥
 भवेच्चमेमन्मथस्तत्रकार्येसहायभृतस्तुतवप्रसादात् ४१ वनाच्चवायुःसुरभिःप्रवायात्तस्मिन्कालेतमृषिलोभयंत्याः ॥ तथेत्युक्ताविहितेचेवतास्मिस्ततोययौसाश्र
 मंकौशिकस्य ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शकुंतलोपाख्याने एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ कण्वउवाच ॥ एवमुक्तस्तयाशक्रः
 संदिदेशसदागतिम् ॥ प्रातिष्ठततदाकालेमेनकावायुनासह १ अथापश्यद्वारोहातपसादग्धकिल्बिषम् ॥ विश्वामित्रंतप्यमानंमेनकाभीरुराश्रमे २ अभिवाद्यत
 तःसांतप्राक्रीडदृष्टिसन्निधौ ॥ अपोवाहचवासोऽस्यामारुतःशशिसन्निभम् ३ साऽगच्छत्स्वरिताभूमिंवासस्तदभिलिप्सती ॥ स्मयमानेवसब्रीडंमारुतंवरवाणेनी
 ४ पश्यतस्तत्रतत्रर्षेरप्यग्निसमतेजसः ॥ विश्वामित्रस्ततस्तांतुविषमस्थामनिंदिताम् ५ गृह्णांवासिसंभ्रांतांमेनकांमुनिसत्तमः ॥ अनिर्देश्यवयोरूपामपश्य
 द्विवृतांतदा ६ तस्यारूपगुणान्दृष्ट्वासतुविप्रर्षभस्तदा ॥ चकारभावंसंसर्गात्तयाकामवशंगतः ७ न्यमंत्रयतचाप्येनांसाचाप्यैच्छदनिंदिता ॥ तौतत्रसुचिरंकाल
 मुभौव्यहरतांतदा ८ स्ममाणौयथाकामंयथैकदिवसंतथा ॥ जनयामाससमुनिर्मेनकायांशकुंतलाम् ९ प्रस्थेहिमवतोरम्येमालिनीमभितोनदीम् ॥ जातमुत्सृ
 ज्यतंगर्भमेनकामालिनीमनु १० कृतकार्याततस्तूर्णमगच्छच्छक्रसंसदम् ॥ तंवेनेविजनेगर्भसिंहव्याघ्रसमाकुले ११ दृष्ट्वाशयानंशकुनाःसमंतात्पर्यवारयन्
 नेमांहिंस्युर्वेनेबालांक्रव्यादामांसगृह्णिनः १२ पर्यरक्षंततांतत्रशकुंतामेनकात्मजाम् ॥ उपस्पृष्टुगतश्चाहमपश्यंशयितामिमाम् १३ निर्जनेविपिनेरम्येशकुंतैःपरि
 वारिताम् ॥ आनयित्वाततश्चैनांदुहितृत्वेन्यवेशयम् १४ शरीरकृत्प्राणदातायस्यचान्नानिभुंजते ॥ क्रमेणैतेत्रयोऽप्युक्ताःपितरोधर्मशासने १५ निर्जनेतुवनेय
 स्माच्छकुंतैःपरिवारिता ॥ शकुंतलेतिनामास्याःकृतंचापिततोमया १६ एवंदुहितरंविद्धिममविप्रशकुंतलाम् ॥ शकुंतलाचपितरंमन्यतेमामनिंदिता १७
 ॥ शकुंतलोवाच ॥ एतदाचष्टपुष्टःसन्ममजन्ममहर्षये ॥ सुतांकण्वस्यमामेवंविद्धित्वंमनुजाधिप १८ कण्वंहिपितरंमन्येपितरंस्वमजानती ॥ इतितेकथितंराज
 न्यथावृत्तंश्रुतंमया १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि शकुंतलोपाख्याने द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ॥ ॥

८ । ९ । १० । ११ । १२ उपस्पृष्टुमाद्विकंजलकार्यकर्तुं १३ । १४ शरीरकृत्निषेक्ता । प्राणदाताऽभयप्रदः १५ निर्जनइति । शकुंतैःपरिवारिताउपासेति लाआदानेऽस्मात्कप्रत्य
 येशकुंतलेतिनामनिर्वचनं १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ॥ ॥

म.भा.टी.

॥ ७७ ॥

गुण्यक्तमिति । गोत्रप्रवर्तकोऽपितपसाम्राज्ञगोऽपिजातितः सत्रियएवविश्वामित्रइतिभावः । इत ऊर्ध्वं वैतस्यत्रास्यत्वमितिकल्पं १ । २ । ३ गांधर्वैर्वरवध्वैरेकमत्येनकृतः ४ फलाहारः । फलान्याहर्तुगतः ५ । ६ नस्त्रीस्थातंयमर्हतीतिन्यायविरोधमाशङ्क्याह आत्मनइति ७ पूर्वोक्तगांधर्वविवाहस्यकर्तव्यतांवक्तुंविवाहभेदानाह अष्टाविति । ब्राह्मोऽसंस्कृत्यकन्यादानम् । तद्देवपुत्रातिकृत्विजेदानंदैवः । सहोपधर्मचरतामितिबुद्धयादानंम्राजापत्यः । वराहोभिषुनंशुलकंशुहीत्वादानमार्पः । बहुधनंशुहीत्वादानमामुरः ८ गांधर्वोऽन्याख्यातः । सुप्तानांप्रमत्तानांवाऽपहरेत्सपैशाचः । हत्वाभिश्चाचशीर्षाणिरुदतीरुदद्भ्योहरेत्सराससः इत्येतेऽष्टौकमाद्याख्याताः ९ । १० पंचानांब्राह्मादीनांत्रयोब्राह्मदैवम्राजापत्याधर्म्याः द्वावार्षाशुलकन्याशुलकग्रह

॥ दुष्यंतउवाच ॥ सुव्यंकराजपुत्रीत्वयथाकल्याणिभाषसे ॥ भार्यामेभवसुश्रोणिब्रूहि किंकरवाणिते १ सुवर्णमालांवासांसिकुण्डलेपरिहाटके ॥ नानापत्तनजेशुभ्रे
मणिरत्नेचशोभने २ आहरामितवाद्याहंनिष्कादीन्यजिनानिच ॥ सर्वैराज्यंतवाद्यास्तुभार्यामेभवशोभने ३ गांधर्वेणचमांभीरुविवाहेनैहिसुंदरि ॥ विवाहानांहिरंभो
रुगांधर्वःश्रेष्ठउच्यते ४ ॥ शकुंतलोवाच ॥ फलाहारोगतोरान्पितामइतआश्रमात् ॥ मुहूर्तसंप्रतीक्षस्वसमांतुभ्यंप्रदास्यति ५ ॥ दुष्यंतउवाच ॥ इच्छामि
त्वांवरारोहेभजमानामनिंदिते ॥ त्वदर्थमांस्थितंविद्वित्वद्रतंहिमनोमम ६ आत्मनोबन्धुरात्मेवगतिरात्मेवचात्मनः ॥ आत्मनैवात्मनोदानंकर्तुमर्हसिधर्मतः ७ अथा
वेवसमासेनविवाहाधर्मतःस्मृताः ॥ ब्राह्मोदैवस्तथैवार्षःप्राजापत्यस्तथाऽऽसुरः ८ गांधर्वोराक्षसश्चैवपैशाचश्चाष्टमःस्मृतः ॥ तेषांधर्म्यान्यथापूर्वमनुःस्वायं
भुवोऽब्रवीत् ९ प्रशस्तांश्चतुरःपूर्वान्ब्राह्मणस्योपधारय ॥ षडानुपूर्व्याक्षत्रस्यविद्विधधर्म्याननिंदिते १० राज्ञांतुराक्षसोऽप्युक्तोविद्वद्भूद्रेष्वासुरःस्मृतः ॥ पंचानांतुत्रयो
धर्म्याअधर्म्यौद्वौस्मृताविह ११ पैशाचआसुरश्चैवकर्तव्यौकदाचन ॥ अनेनविधिनाकार्योधर्मस्यैषागतिःस्मृता १२ गांधर्वराक्षसौक्षत्रधर्म्यौतौमाविशंकिथाः ॥
पृथग्वायदिवामिश्रौकर्तव्यौनात्रसंशयः १३ सात्वंममसकामस्यसकामावरवर्णिनी ॥ गांधर्वेणविवाहेनभार्याभवितुमर्हसि १४ शकुंतलोवाच ॥ यदिधर्मपथस्त्वेषय
दिचात्माप्रभुर्मम ॥ प्रदानेपौरवश्रेष्ठशृणुमेसमयंप्रभो १५ सत्यंमेप्रतिजानीहियथावक्ष्याम्यहंरहः ॥ मयिजायेतयःपुत्रःसभवेत्त्वदनंतरः १६ युवराजोमहाराजसत्य
मेतद्वीमते ॥ यद्येतदेवंदुष्यंतअस्तुमेसंगमस्त्वया १७ ॥ वैशापायनउवाच ॥ एवमास्त्वितितांराजाप्रत्युवाचाविचारयन् ॥ अपिचत्वांहिनेष्यामिनगरंस्वंशुचिस्मि
ते १८ यथात्वमर्हासुश्रोणिसत्यमेतद्वीमते ॥ एवमुक्त्वासरार्जर्षिस्तामनिंदितगामिनीम् १९ जग्राहविधिवत्पाणानुवासचतयासह ॥ विश्वास्यचैनं
सप्रायादब्रवीच्चपुनःपुनः २० ॥ ॥ ॥ ॥

गांधर्व्यौ ११ तयोर्ण्यामुरःपैशाचवदन्तंहेयस्याह पैशाचइति १२ परिशोषाहार्धवर्षासौक्ष्त्रियस्यधर्म्यावित्याह गांधर्वेति । मिश्रोरुकिमणीविवाहे १३ । १४ । १५ । १६
१७ । १८ । १९ उवासंसंग्रुतवान् । अत्राधिको 'मूकाश्चकिराताश्चकुञ्जवामनकैःसह । सहितांकंचुकिवैर्वाहिनीसूनामागवैः'इतिश्लोकोपपन्नते तस्यार्थः मूकाःअंतःपुररक्षणयोग्याहित
मितभाषिणः किराताश्चामरवाहिन्यःस्त्रियः । 'किरातोम्लेच्छभेदेस्याह्निनैवेष्टपतनावपि ॥ स्त्रियांचामरवाहिन्यांकुट्टनीदुर्गयोरपि'इतिमेदिनी । कुञ्जवामनकाःचंदनपुष्पोदकादिकराश्वेद्यश्वेताश्च
कंचुकिनःअंतःपुराध्यक्षाः'कंचुक्यंतःपुराध्यक्षे'इतिमेदिनी वाहिनीप्रेष्याइतिशेषः २०
॥ ॥ ॥ ॥ ॥

आदि० १.

अ ३

॥ ७३ ॥

1994

तयावाहिण्या २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ परंशत्रु । चक्रसैन्यं । 'चक्रःकोकेमुमान्छीबंजसेन्यरणांगयोः' इतिमदिनी । इदमेवचक्रवर्तिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तम्
 प्रेषयिष्येतवार्थायवाहिर्नीचतुरंगिणीम् ॥ तयात्वाऽऽनाययिष्यामिनिवासंस्वशुचिस्मिते २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इतितस्याःप्रतिश्रुत्यसमृपोजनमेजय ॥
 मनसाचिंतयन्प्रायात्काश्यपंप्रतिपार्थिवः २२ भगवांस्तपसायुक्तःश्रुत्वाकिंनुकरिष्यति ॥ एवंसंचितयन्नेवप्रविवेशस्वकंपुरम् २३ मुहूर्तयातेतस्मिंस्तुकण्वो
 ऽप्याश्रममागमत् ॥ शकुंतलाचपितरंहियानोपजगामतम् २४ विज्ञायाथचतांकण्वोदिव्यज्ञानोमहातपाः ॥ उवाचभगवान्प्रीतःपश्यन्दिव्येनचक्षुषा २५
 त्वयाऽद्यभद्रेरहसिमामनादृत्ययःकृतः ॥ पुंसासहसमायोगोनसधर्मोपधातकः २६ क्षत्रियस्यहिगांधर्वोविवाहःश्रेष्ठउच्यते ॥ सकामायाःसकामेननिमैत्रोरह
 सिस्मृतः २७ धर्मात्माचमहात्माचदुष्यंतःपुरुषोत्तमः ॥ अभ्यगच्छःपतियत्त्वंभजमानंशकुंतले २८ महात्माजनितालोकेपुत्रस्तवमहाबलः ॥ यइमांसाग
 रापांगीकृत्स्नांभोक्ष्यतिमेदिनीम् २९ परंचाभिप्रयातस्यचक्रंतस्यमहात्मनः ॥ भविष्यत्यप्रतिहतंसततंचक्रवर्त्तिनः ३० ततःप्रक्षाल्यपादौसाविश्रांतंमुनिमब्र
 वीत् ॥ विनिधायततोभारंसन्निधायफलानिच ३१ ॥ शकुंतलोवाच ॥ मयापतिवृत्तोराजादुष्यंतःपुरुषोत्तमः ॥ तस्मैससचिवायत्वंप्रसादंकर्तुमर्हसि ३२ ॥ कण्वउ
 वाच ॥ प्रसन्नएवतस्याहंत्वत्कृतेवरवर्णिनि ॥ गृहाणचवरंमत्तस्त्वंशुभेयदभीप्सितम् ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोधर्मिष्ठतांवन्नेराज्याच्चास्वलनंतथा ॥ शकुं
 तलापौरवाणांदुष्यंतहितकाम्यया ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणिशकुंतलोपाख्यानेत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 प्रतिज्ञायतुदुष्यंतेप्रतियातेशकुंतलाम् ॥ गर्भसुपाववामोरुःकुमारममितौजसम् १ त्रिषुवर्षेषुपुण्येषुदीप्तानलसमद्युतिम् ॥ रूपौदार्यगुणोपेतंदौष्यंतिंजनमे
 जय २ जातकर्मादिसंस्कारंकण्वःपुण्यकृतांवरः ॥ विधिवत्कारयामासवर्धमानस्यधीमतः ३ दत्तैःशुक्लैःशिखरिभिःसिंहसंहननोमहान् ॥ चक्रांकितकरःश्रीमा
 न्महामूर्धामहाबलः ४ कुमारोदेवगर्भाभःसतत्राशुव्यवर्धत ॥ षड्वर्षएवबालःसकण्वाश्रमपदंप्रति ५ सिंहव्याघ्रान्वराहांश्वमहिषांश्वगजांस्तथा ॥ बबंघवृक्षे
 बलवानाश्रमस्यसमीपतः ६ आरोहन्दमयंश्वैवक्रोडंश्वपरिधावति ॥ ततोऽऽस्यनामचकुस्तेकण्वाश्रमनिवासिनः ७ अस्त्वयंसर्वदमनःसर्वहिदमयत्यसौ ॥ सस
 र्वदमनोनामकुमारःसमपद्यत ८ विक्रमेणौजसाचैवबलेनचसमन्वितः ॥ तंकुमारमृषिदृष्ट्वाकर्मचास्यातिमानुषम् ९ समयोयौवराज्यायेत्यब्रवीच्चशकुंतलाम् ॥
 तस्यतद्वलमाज्ञायकण्वःशिष्यानुवाचह १० शकुंतलामिमांशीघ्रंसहपुत्रामितोगृहात् ॥ भर्तुःप्रापयतागारंसर्वलक्षणपूजिताम् ११ नारीणांचिरवासोहिवांधवेषु
 नरोचते ॥ कीर्तिचारित्रधर्मघ्नस्तस्मान्नयतमाचिरम् १२ तथेत्युक्त्वातुतेसर्वेप्रातिष्ठंतमहौजसः ॥ शकुंतलांपुरस्कृत्यसपुत्रांगजसाह्वयम् १३ ॥
 ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ॥ प्रतिज्ञायति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८
 विक्रमःपराभिभवसामर्थ्यं ओजःकांतिः । बलंशारीरम् ९ । १० । ११ नरोचतेनशोभते । चारित्रंशीलं धर्मःपातिव्रत्यम् १२ । १३ ॥ ॥ ॥

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ धर्मार्थकामनवंधं । धर्मचार्येचकामेचनातिचरितव्यात्वयेयं नातिचरामि' इति विवाहमंत्रप्रकाशितं वैवाहिकसव्य २० । २१ । २२ । २३ २४ । २५
साक्ष्येण साक्षिधर्मेणौदासीन्यबोधरूपेण २६ । २७ हृच्छयमंतर्यामिणं मुनिनारायणं २८ । २९ । ३० निर्यातयति परिहरति दुष्कृतं पापं ३१ विद्यातयति विशेषेण यातनां पीडां करोति दुष्कृतं

गृहित्वाऽमरगर्भाभं पुत्रं कमललोचनम् ॥ आजगाम ततः सुभ्रूदुष्यंतं विदिताद्वनात् १४ अभिस्त्य च राजानं विदिता च प्रवेशिता ॥ सह ते नैव पुत्रेण बालार्कसमतेजसा
१५ निवेदयित्वा ते सर्वे आश्रमं पुनरागताः ॥ पूजयित्वा यथान्यायमब्रवीच्च शकुंतला १६ अयं पुत्रस्त्वयाराजन् यौवराज्येऽभिषिच्यताम् ॥ त्वया ह्ययं सुताराजन्मय्यु
त्पन्नः सुरोपमः ॥ यथा समयमेतस्मिन्वर्त्तस्व पुरुषोत्तम १७ यथामत्संगमे पूर्वैः कृतः समयस्तथा ॥ तं स्मरस्व महाभाग कृष्णाश्रमपदं प्रति १८ सोऽथ श्रुत्वाैव तद्वा
क्यंत स्याराजस्मरन्नपि ॥ अब्रवीन्नस्मरामीतिकस्य त्वंदुष्टतापसि १९ धर्मकामार्थसंबंधं न स्मरामि त्वया सह ॥ गच्छ वातिष्ठवाकामं यद्वा पीच्छसितत्कुरु २० सैव
मुक्तावारोहा ब्रीडितेव तपस्विनी ॥ निःसंज्ञैव च दुःखेन तस्थौ स्थूणे वनिश्चला २१ संरंभा मर्षताम्राक्षोस्फुरमाणौष्ठसंपुटा ॥ कटाक्षौर्निर्दहंतीति यत्राजानमैक्षत २२
आकारंगूहमाना च मन्युना च समीरिता ॥ तपसा संश्रुतं ते जोधारयामास वैतदा २३ सामुहूर्त्तमिव ध्यात्वा दुःखामर्षसमन्विता ॥ भर्तारमभिसंप्रेक्ष्य कुद्धावचनमब्रवीत्
२४ जानन्नपि महाराज कस्मादेवं प्रभाषसे ॥ न जानामीति निःशंकं यथाऽन्यः प्राकृतो जनः २५ अत्र ते हृदयं वेद सत्यस्यैवानृतस्य च ॥ कल्याणं वदसाक्ष्येण माऽऽ
त्मानमवमन्यथाः २६ योऽन्यथा संतमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते ॥ किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा २७ एकोऽहमस्मीति च मन्यसे त्वं न हृच्छयं वेत्सि मुनिं
पुराणम् ॥ यो वेदिता कर्मणः पापकस्य तस्यातिकेत्वं वृजिनं करोषि २८ मन्यते पापकं कृत्वान कश्चिद्भोक्तुमाप्ति ॥ विदंति चैनं देवाश्च यश्चैवांतरपूरुषः २९ आदित्यचंद्राव
निलानलौचधौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ॥ अहश्चरात्रिश्च उभे च संध्ये धर्मश्च जानाति नरस्य वृत्तम् ३० यमो वैवस्वतस्तस्य निर्यातयति दुष्कृतम् ॥ हृदि स्थितः कर्मसा
क्षीक्षेत्रज्ञो यस्य तुष्यति ३१ न तु तुष्यति यरथैष पुरुषस्य दुरात्मनः ॥ तं यमः पापकर्माणं विद्यातयति दुष्कृतम् ३२ यो वमन्यात्मानात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते ॥ न त
स्य देवाः श्रेयांसो यस्यात्माऽपि न कारणम् ३३ स्वयंप्राप्तां तामेवं माऽवमंस्थाः पतिव्रताम् ॥ अर्चाहो नार्चयसि मां स्वयं भार्यामुपस्थिताम् ३४ किमर्थं मां प्राकृतवदु
पप्रेक्षसि संसदि ॥ न खल्वहमिदं शून्ये रौमिकिं न शृणोषि मे ३५ यदि मे याचमाना यावचनेन न करिष्यसि ॥ दुष्यंतं शतधामूर्धा ततस्तेऽद्य स्फुटिष्यति ३६ भार्यापतिः
संप्रविश्य स यस्माज्जायते पुनः ॥ जायायास्तद्विजाया त्वं पौराणाः कवयो विदुः ३७ यदा गमवतः पुंसस्तदपत्यं प्रजायते ॥ तत्तारयति संतत्या पूर्वप्रेतान् पितामहान् ३८

तदुष्टं तमस्यतं ३२ नकारणं श्रेयसे इत्यर्थः ३३ । ३४ । ३५ । ३६ पौराणाः कवयो वैदिकास्तज्जाया जाया भवति यदस्यां जायते पुनरित्यादि मंत्रविदः ३७ आगमवतो वेदो कर्मयादिकर्मविदो य
त्तदमितप्रभावमपरं जायते तत्तारयति ३८

त्मानमात्मानंद्वितीयं प्रतिविश्वतवसाहृदयमत्रपश्येतिभावः ६२ एकः सन्पुत्रेजनेयोगीवद्विधाकृतोद्वैरूप्यगतः ६६ । ६७ । ६८ साप्रसिद्धा अजीजनवमामितिशेषः ६९ अवकीर्याऽथस्त्यक्त्वा अ
 त्वदंगेभ्यः प्रसृतोऽयं पुरुषात्पुरुषोऽपरः ॥ सरसीवामलेत्मानंद्वितीयं पश्यवैसुतम् ६५ यथाह्याहवनीयोऽग्निर्गार्हपत्यात्प्रणीयते ॥ तथात्वत्तः प्रसृतोऽयं त्वमेकः सन्
 द्विधाकृतः ६६ मृगावकृष्टेन पुरामृगयां परिधावता ॥ अहमासादिताराजन्कुमारीपितुराश्रमे ६७ उर्वशीपूर्वचित्तिश्वसहज्याचमेनका ॥ विश्वाचीचघृताची
 चषडेवाप्सरसांवराः ६८ तासांसामेनकानामब्रह्मयोनिर्वराप्सराः ॥ दिवःसंप्राप्यजगतीं विश्वामित्रादजीजनत् ६९ सामां हिमवतः प्रस्थे सुपुत्रे मेनकाऽप्सराः ॥
 अवकीर्य च मां याता परात्मजमिवासती ७० किं नु कर्माशुभं पूर्वकृतवत्यन्यजन्मनि ॥ यदहं बांधवैस्त्यक्त्वा बाल्ये संप्रति च त्वया ७१ कामं त्वया परित्यक्ता गमिष्यामि
 स्वमाश्रमम् ॥ इमं तु बालं संत्यक्तुं नार्हस्यात्मजमात्मनः ७२ ॥ दुष्यंत उवाच ॥ न पुत्रमभिजानामि त्वयि जातं शकुंतले ॥ असत्यवचनानार्यः कस्ते श्रद्धास्यते व
 चः ७३ मेनकानिरनुकोशाबंधकीजननीतव ॥ यया हिमवतः पृष्ठे निर्माल्यमिव चोज्झिता ७४ सचापिनिरनुकोशः क्षत्रयोनिः पिता तव ॥ विश्वामित्रो ब्राह्मणत्वे
 लुब्धः कामवशगतः ७५ मेनकाऽप्सरसां श्रेष्ठामहर्षीणां पिता च ते ॥ तयोरपत्यं कस्मात्त्वं पुंश्चलीव प्रभाषसे ७६ अश्रद्धेयमिदं वाक्यं कथयंती न लजसे ॥ विशेषतो म
 त्सकाशे दुष्टतापसि गम्यताम् ७७ क्रमहर्षिः सचैवाग्न्यः साऽप्सराक्वचमेनका ॥ क्वचत्वमेवं कृपणातापसीवेषधारिणी ७८ अतिकायश्च ते पुत्रो बालोऽतिबलवानयम् ॥
 कथमल्पेन कालेन शालस्तं भवोद्वतः ७९ सुनिकृष्टा च ते योनिः पुंश्चलीव प्रभाषसे ॥ यदृच्छया कामरागाज्जाता मेनका ह्यसि ८० सर्वमेतत्परोक्षं मेयत्त्वं वदसिताप
 सि ॥ नाहं त्वामभिजानामि यथेष्टं गम्यतां त्वया ८१ ॥ शकुंतलोवाच ॥ राजन्सर्षपमात्राणि परच्छिद्राणि पश्यसि ॥ आत्मनो बिल्वमात्राणि पश्यन्नपि न पश्यसि
 ८२ मेनका त्रिदशेष्वेव त्रिदशाश्चानुमेनकाम् ॥ ममैवोद्विच्यते जन्म दुष्यंत तव जन्मनः ८३ क्षितावटसिराजेंद्र अंतरिक्षे च राम्यहम् ॥ आवयोरंतरं पश्य मेरुसर्षप
 योरिव ८४ महेन्द्रस्य कुबेरस्य यमस्य वरुणस्य च ॥ भवानन्यनु संयामि प्रभावं पश्य मे नृप ८५ सत्यश्चापि प्रवादोऽयं यं प्रवक्ष्यामि तेऽनघ ॥ निदर्शनार्थं न द्रष्टुं
 त्वातं क्षंतुमर्हसि ८६ विरूपोयावदादर्शनात्मनः पश्यते मुखम् ॥ मन्येते तावदात्मानमन्येभ्यो रूपवत्तरम् ८७ यदास्वमुखमादर्शं विवृणुते सोऽभिबीक्षते ॥ तदांतरं
 विजानीते आत्मानं चेतरं जनम् ८८ अतीवरूपसंपन्नो न कंचिदवमन्यते ॥ अतीव जल्पन्तुर्वाचो भवतीह विहेठकः ८९ मूर्खो हि जल्पतां पुंसां श्रुत्वा वाचः शुभाशुभाः ॥
 अशुभं वाक्यमादत्ते पुरीषमिव सूकरः ९० प्राज्ञस्तु जल्पतां पुंसां श्रुत्वा वाचः शुभाशुभाः ॥ गुणवद्वाक्यमादत्ते हंसः क्षीरमिवाम्बसः ९१ अन्यान्परिवदन्साधुर्यथा हि
 परितप्यते ॥ तथापरिवदन्नन्यांस्तुष्टो भवति दुर्जनः ९२ अभिवाद्य यथा वृद्धान्संतो गच्छति निवृत्तिम् ॥ एवं सज्जनमाकुशयमूर्खो भवति निवृत्तः ९३ ॥

सती अपत्यस्नेहहीना ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ तव पितरौ नीचौ उच्चो चेत्कथं त्वमेवं भाषस इत्याह द्वाभ्यां सचेति ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० परोक्षमविश्वसनीयम् ८१ । ८२ । ८३
 ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ विहेठको निन्दकः परोपतापको वा हेठविधाधायां ८९ । ९० । ९१ । ९२ निवृत्तः सुखी ९३ ॥

यत्रविषयेपरैःसद्भिर्वाच्यानिद्याःसंतोदुरात्मानःपरान्साधुभिद्यानाहुः ९४। ९५ अनास्तिकःआस्तिकाद्विभः ९६ इहश्रियंश्रंति लोकानमुत्र ९७ । ९८ स्वपत्नीप्रभवानन्यासुचोत्पन्नाश्चतुर्विधानैर्व
पंचपुत्रान्मचक्षते कृतान्उपनयनादिनासंस्कृतान् ९९ । १०० आत्मानंपालयन्पालनहेतोः १।२।३।४। ५ समयोनियमः संगतंसख्यं ६।७ अत्र । ऋतेऽपिगर्दभीक्षीरात्ययःपास्यति

सुखंजीवंत्यदोषज्ञामूर्खादोषानुदर्शिनः ॥ यत्रवाच्याःपरैःसंतःपरानाहुस्तथाविधान् ९४ अतोहास्यतरंलोकेकिंचिदन्यन्नविद्यते ॥ यत्रदुर्जनमित्याहुर्दुर्जनःसज्जनं
स्वयम् ९५ सत्यधर्मच्युतात्पुंसःकुद्धादाशीविषादिव ॥ अनास्तिकोऽप्युद्विजतेजनःकिंपुनरास्तिकः ९६ स्वयमुत्पाद्यवैपुत्रंसदृशंयोनमन्यते ॥ तस्यदेवाःश्रियं
श्रंतिनचलोकानुपाश्रुते ९७ कुलवंशप्रतिष्ठांहिपितरःपुत्रमब्रुवन् ॥ उत्तमंसर्वधर्माणान्स्मात्पुत्रंनसत्यजेत् ९८ स्वपत्नीप्रभवान्पंचलब्धान्क्रीतान्विवर्धितान् ॥
कृतानन्यासुचोत्पन्नान्पुत्रान्वैमनुरब्रवीत् ९९ धर्मकीर्त्यावहानूणामनसःप्रीतिवर्धनाः ॥ त्रायंतेनरकाज्जाताःपुत्रार्धमप्लवाःपितृन् १०० सत्वंनृपतिशार्दूलपु
त्रंनत्यकुर्महसि ॥ आत्मानंसत्यधर्मौचपालयन्पृथिवीपते ॥ नरेंद्रसिंहकपटंनवोदुंत्वमिहार्हसि १ वरंकूपशताद्वापीवरंवापीशतात्क्रतुः ॥ वरंक्रतुशतात्पुत्रःसत्यं
पुत्रशताद्वरम् २ अश्वमेधसहस्रंचसत्यंचतुलयाधृतम् ॥ अश्वमेधसहस्राद्विसत्यमेवविशिष्यते ३ सर्ववेदाधिगमनंसर्वतीर्थावगाहनम् ॥ सत्यंचवचनंराजनसमं
वास्यान्नवासमम् ४ नास्ति सत्यसमो धर्मो न सत्याद्विद्यते परम् ॥ नहितीव्रतरं किंचिदनुतादिह विद्यते ५ राजन्सत्यं परं ब्रह्म सत्यंच समयः परः ॥ मात्याक्षीः समयं
राजनसत्यंसंगतमस्तुते ६ अनृतेचेत्प्रसंगस्ते श्रद्धासिनचेत्स्वयम् ॥ आत्मनाहंतगच्छामित्वा दृशेनास्ति संगतम् ७ त्वामृतेऽपि हि दुष्यंतशैलराजावतंसकाम् ॥
चतुरंतामिमां सुर्वीपुत्रो मे पालयिष्यति ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावदुक्त्वा राजानं प्रातिष्ठतः शकुंतला ॥ अथांतरिक्षादुष्यंतं वा गुवाचाशरीरिणी ९ ऋत्विक्
पुरोहिताचार्यैर्मन्त्रिभिश्च वृत्तं तदा ॥ भस्त्रामातापितुःपुत्रोयेन जातः स एव सः ११० भरस्वपुत्रं दुष्यंतमावमंस्थाः शकुंतलाम् ॥ रेतोधाः पुत्र उन्नयति नरे देवयमक्षयात्
११ त्वंचास्यधाता गर्भस्य सत्यमाह शकुंतला ॥ जायाजनयते पुत्रमात्मनोऽङ्गं द्विधा कृतम् १२ तस्माद्भरस्व दुष्यंतपुत्रं शकुंतलं नृप ॥ अभूतिरेषायस्य क्ताजीवे
जीवंतमात्मजम् १३ शकुंतलं महात्मानं दौष्यंति भरपौरव ॥ भर्तव्योऽयं त्वया यस्मादस्माकं वचनादपि १४ तस्माद्भवत्वयं नाम्ना भरतो नाम ते सुतः ॥ तच्छ्रु
त्वा पौरवो राजा व्याहृतं त्रिदिवौकसाम् १५ पुरोहितममात्यांश्च संप्रहृष्टोऽब्रवीदिदम् ॥ शृण्वंस्तेतद्भवंतोऽस्य देवदूतस्य भाषितम् १६ अहंचायेवमेवैनं जानामि स्वय
मात्मजम् ॥ यद्यहंवचनादेव गृह्णीयामि स्वमात्मजम् ॥ भवेद्विश्वयो लोकस्य नैव शुद्धो भवेदयम् १७ ॥ ॥ ॥

मेसुतः इति कचित्पठ्यते । तस्यायं भावः गर्दभीक्षीरवक्त्रयादत्तमपिराज्यं परित्यज्य स्वभुजबलेनैव मत्पुत्रो राज्यं करिष्यतीति । त्वामिति चतुरंतांचतुःसमुद्रांतां ८ । ९ भस्त्रार्चमकोशस्तन्ननिहितं बीजं यथा
तदीयं न भवति एवं माताऽपि भस्त्रेव येन हेतुना योजातः स एव सः कार्यस्य कारणानन्यत्वात् ११० भरस्वधारयस्व पोषयस्व वा रेतोधाः रेतः सेक्तायः स एव पुत्रः पितुरनन्य एवेत्यर्थः उन्नयत्यूर्ध्वं नयति यमक्षयाभ्र
कावपितृनिर्निशेषः ११ धातानिषेक्ता १२ अभूतिरभाग्यं १३ । १४ । १५ । १६ गृह्णीयामि गृह्णीयां इतो लोपाभावार्थः ११७ ॥ ॥ ॥

११८ पितृकर्माणिपित्राकर्त्तव्यान्पुनर्यनादीनि १९ सभाज्यमानःपूज्यमानः १२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ चक्रंरथचक्रंआज्ञावा अन्यतेरणसर्वव्याप्नोतीतिचक्रवर्तीसर्वभौमः
सर्वभूमिश्चरः २९ पद्मानांकोटिशतानां १३० ३१ । ३२ सत्यंब्रह्म आर्जवंधर्मः तेष्टवपरमघनप्रांप्त्येषांतान् १३३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावादीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥
वंशस्यभारतत्वेनिमित्तमुक्त्वातमेवाहप्रजापतेरित्यादिना १ । २ । ३ प्राचेतसःप्राचेदेशाययज्ञक्रिययाअततिसततंगच्छतीतिप्राचेताःचतुर्ध्याअलुक् । अतसातत्यगमनेऽस्मात्समेरेअतमानाइत्यादौयज्ञ

॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तंविशोध्यतदाराजादेवदूतेनभारत ॥ हृष्टःप्रमुदितश्चापिप्रतिजग्राहतंसुतम् ११८ ततस्तस्यतदाराजापितृकर्माणिसर्व
शः ॥ कारयामासमुदितःप्रीतिमानात्मजस्यह १९ मूर्ध्निचैनमुप्रायसस्नेहंपरिष्वजे ॥ सभाज्यमानोविप्रैश्चस्तूयमानश्चबन्दिभिः ॥ समुदंपरमाले
भेपुत्रसंस्पर्शजांनृपः १२० तांचैवभार्यादुष्यंतःपूजयामासधर्मतः ॥ अब्रवीच्चैवताराजासांत्वपूर्वमिदंवचः २१ कृतोलोकपरोक्षोऽयंसंबंधोऽयंत्वयास
ह ॥ तस्मादेतन्मयादेवित्वच्छुद्धयर्थंविचारितम् २२ मन्यतेचैवलोकस्तेस्त्रीभावान्मयिसंगतम् ॥ पुत्रश्चायंतूराज्येमयातस्माद्विचारितम् २३
यच्चकोपितयाऽत्यर्थंत्वयोक्तोऽस्म्यप्रियंप्रिये ॥ प्रणयिन्याविशालाक्षितत्क्षांतंतेमयाशुभे २४ तामेवमुक्त्वा राजर्षिर्दुष्यंतोमहिषीप्रियाम् ॥ वासोभिरन्नपानैश्चपूज
यामासभारत २५ दुष्यंतस्तुतदाराजापुत्रंशाकुंतलंतदा ॥ भरतंनामतःकृत्वायौवराज्येऽभ्यषेचयत् २६ तस्यतत्प्रथितंचक्रंप्रावर्ततमहात्मनः ॥ भास्वरंदिव्य
मजितंलोकसन्नादनेमहत् २७ सविजित्यमहिपालांश्चकारवशवर्तिनः ॥ चचारचसतांधर्मप्रापचानुत्तमंयशः २८ सराजाचक्रवर्त्यासीत्सर्वभौमःप्रतापवान् ॥ ईजे
चबहुभिर्यज्ञैर्यथाशक्रोमरुत्पतिः २९ याजयामासतंकण्वोविधिवद्भूरिदक्षिणम् ॥ श्रीमान्गोविततंनामवाजिमेधमवापसः ॥ यस्मिन्सहस्रपद्मानांकण्वायभरतोददौ
१३० भरताद्भारतीकीर्तियेनेदंभारतंकुलम् ॥ अपरेथेचपूर्वैवैभारताइतिविश्रुताः ३१ भरतस्यान्वशायेहिदेवकल्पामहौजसः ॥ बभूवुर्ब्रह्मकल्पाश्चबहवोरा
जसत्तमाः ३२ येषामपरिमेयानिनामधेयानिसर्वशः ॥ तेषांतुतेयथामुख्यंकीर्तयिष्यामिभारत ॥ महाभागान्देवकल्पान्सत्यार्जवपरायणान् १३३ ॥ इतिश्रीम०
आदिप० संभवप० शकुंतलोपाख्यानेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रजापतेस्तुदक्षस्यमनोर्वैवस्वतस्यच ॥ भस्तस्यकुरोः
पूरोराजमीदृश्यचानघ १ यादवानामिमंवंशंकौरवाणांचसर्वशः ॥ तथैवभरतानांचपुण्यंस्वस्त्ययनंमहत् २ धन्यंयशस्यमायुष्यंकीर्तयिष्यामि तेऽनघ ॥ तेजो
भिरुदिताःसर्वेमहर्षिसमतोजसः ३ दशप्राचेतसःपुत्राःसंतःपुण्यजनाःस्मृताः ॥ मुखजेनाग्निनायैस्तेपूर्वदग्धामहौजसः ४ ॥ ॥ ॥ ॥

सातत्यार्थत्वेनदृष्टादमुन् तस्यप्राचेतसःप्राचीनवर्हिषः । यद्वा प्राचेअतसंतृणमस्येतिप्राचेतसः । नीचांतंधन्यतसश्चशुष्कमित्यादौतृणेऽप्यतसशब्दोदृष्टः । अविमृष्टविधेयांशत्वदोषमाश्रित्यप्रचेतसाम
यंभिताप्राचेतसइतिवा । अस्मिन्पक्षद्वयेमुपांमुलुगितिषष्ठ्याःसुः । अन्येतुप्रचेतसइतिपाठंप्रकल्प्यप्राचीनवर्हिषइत्यध्याहरंति । पुण्यजनाःपुण्योत्पादकास्तपःशीलाइत्यर्थः यैस्तेमहौजतोमहाप्रभावादृक्षो
पथयोदग्धाः । येतेपूर्वमितिपाठेतुयेपूर्वपुण्यजनाराक्षसाःस्मृतास्तेऽमीमहौजसोदृक्षाभूमिमादृत्यप्राणिनांपीडाकरादग्धायैरितिशेषः ४ ॥ ॥ ॥ ॥

५ वीरिण्यावीरणपुत्र्या ६ मोक्षमोक्षहेतुंसांख्यज्ञानंविबेकजंविज्ञानं एतेनज्ञाततत्त्वाःप्रज्ञानकामयंतइतिदर्शितं । तथाचश्रुतिः 'किंप्रजयाकरिष्यामोयेषांनोऽयमात्माऽयंलोकः'इति ७ ततइति । स्त्रियःप्रा
येणज्ञानानर्हाइतिभावः । तथाचश्रुतिःस्त्रियाअशास्यमनइति । अभिसंदधेपुत्रिकाएवदौहित्रद्वारामपुत्राइतिभेदेसंकल्पितवाग्वा ८ । ९ । १० । ११ मातृदस्यविवस्वतः यमश्चेतिपुनरुक्तिर्मनुतःक
निष्ठत्वप्रख्यापनार्था १२ । १३ । १४ । १५ । १६ चतुर्थांशभागान्नोऽयंभागादिष्टोदशमः १७ अन्योन्यभेदात्परस्परवैरात् १८ मातैवल्लब्धपुंभावाश्रयदानास्त्रिताऽप्यभूत् मुख्यःपितातुबु

तेभ्यःप्राचेतसोज्ञेदक्षोदक्षादिमाःप्रजाः ॥ संभूताःपुरुषव्याप्रसहिलोकपितामहः ५ वीरिण्यासहसंगम्यदक्षःप्राचेतसोमुनिः ॥ आत्मतुल्यानजनयत्सहस्रंसंशि
तत्रतान् ६ सहस्रसंख्यान्संभूतान्दक्षपुत्रांश्चनारदः ॥ मोक्षमध्यापयामाससांख्यज्ञानमनुत्तमम् ७ ततःपंचाशतंकन्याःपुत्रिकाअभिसंदधे ॥ प्रजापतिःप्र
जादक्षःसिसृधुर्जनमेजय ८ ददौदशसधर्मायकश्यपायत्रयोदश ॥ कालस्यनयनेयुक्ताःसप्तविंशतिर्मिदवे ९ त्रयोदशानांपत्नीनांयातुदाक्षायणीवरा ॥ मारीचः
कश्यपस्त्वस्यामादित्यान्समजीजनत् १० इंद्रादीन्वीर्यसंपन्नान्विवस्वतमथापिच ॥ विवस्वतःसुतोजज्ञेयमोविवस्वतःप्रभुः ११ मातृदस्यमनुर्धोमानजायतसुतः
प्रभुः ॥ यमश्चापिसुतो जज्ञेख्यातस्तस्यानुजःप्रभुः १२ धर्मात्मासमनुर्धोमान्यत्रवंशःप्रतिष्ठितः ॥ मनोवैशोमानवानांततोऽयंप्रथितोऽभवत् १३ ब्रह्मक्षत्राद
यस्तस्मान्मनोर्जातास्तुमानवाः ॥ ततोऽभवन्महाराजब्रह्मक्षत्रेणसंगतम् १४ ब्राह्मणामानवास्तेषांसांगवेदमधारयन् ॥ वेनधृष्णुंनरिष्यंतंनाभागेक्ष्वाकुमेवच
१५ कारूषमथशर्यातितथाचैवाष्टमीमिलाम् ॥ पृषध्ननवमंप्राहुःक्षत्रधर्मपरायणम् १६ नाभगारिष्टदशमान्मनोःपुत्रान्प्रचक्षते ॥ पंचाशत्तुमनोःपुत्रास्तथैवा
न्येऽभवन्क्षितौ १७ अन्योन्यभेदात्तेसर्वेविनेशुरितिनःश्रुतम् ॥ पुरुरवास्ततोविद्वानिलायांसमपद्यत १८ सावैतस्याभवन्मातापिताचैवेतिनःश्रुतम् ॥ त्र
योदशसमुद्रस्यद्वीपानश्चनरुखाः १९ अमानुषैर्वृतःसत्त्वैर्मानुषःसन्महायशाः ॥ विप्रैःसविग्रहंचक्रेवीर्योन्मत्तःपुरुरवाः २० जहारचसविप्राणांरत्नान्युत्कोश
तामपि ॥ सनत्कुमारस्तंराजन्ब्रह्मलोकादुपेत्यह २१ अनुदर्शततश्चक्रेप्रत्यगृह्णान्नचाप्यसौ ॥ ततोमहर्षिभिःकुद्वैःसद्यःशसोव्यनश्यत् २२ लोभान्वितोबलम
दान्नष्टसंज्ञोनराधिपः ॥ सहिगंधर्वलोकस्थानुर्वस्थासहितोविराट् २३ आनिनायक्रियार्थेऽग्नीनथावद्विहितांस्त्रिधा ॥ षट्सुताजज्ञिरेचैलादायुर्धोमानमावसुः २४
दृढायुश्चवनायुश्चशतायुश्चोर्वशीसुताः ॥ नहुषंवृद्धशर्मणंरजिगयमनेनसम् २५ स्वर्भानवीसुतानेतानायोःपुत्रान्प्रचक्षते ॥ आयुषोनहुषःपुत्रोधीमान्स्तरयपराक
मः २६ राज्यंशशाससुमहद्वर्मेणपृथिवीपते ॥ पितृन्देवानृषीन्विप्रान्गंधर्वोर्गराक्षसान् २७ ॥ ॥ ॥

षट्च त्रयोदशद्वीपाः अवांतरभेदात् । तेचस्वर्णप्रस्थश्चंद्रयुक्तावर्तनोरमणकोमंदरहरिणःपांचजन्यःतिहलोलंकारोमकपत्तर्नसिद्धपुरंयमकोटिरित्येकादशजंबूद्वीपस्योपद्वीपाः द्वादशोजंबूद्वीपः छत्तादिषट्कं
चेत्यष्टादशद्वीपाः छत्तादिषट्कस्येकत्वविवक्षयात्रयोदश १९ । २० । २१ अनुदर्शदशोदर्शनंसपश्चाद्यस्यश्रुतियुक्तपुपदेशोऽनुदर्शस्तंतस्तदुपदेशमित्यर्थः । पाठांतरेतु अनुदर्श्यांचक्रेपूर्वराजचरितमितिशेषः । तंपा
तर्थाप्रथममासपपातपश्चादित्यादौदर्शनेनामंतानुप्रयोगोस्ततइतिव्यवधानेऽपिनदोषः २२ विराट्पराजमानः २३ त्रिधागार्हपत्यदक्षिणाइत्याहवनीयभेदेन आयुःशंशुकारांतःसांतश्च २४ । २५ । २६ । २७

म.भा.टी.

॥ ८१ ॥

सहस्वेति । ऋषिभ्यः करंजग्राहेत्यर्थः २८ कारयामासचकार स्वार्थेणिच् २९ तेजसादेहकात्या । विक्रमेणपराभिवसामर्थ्येन । ओजसाबुद्धिद्वयबलेन ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ शाश्वतीर्व
ह्रीःसमावर्षाणिआच्छन्नासवान् ३६ । ३७ साहसोदुम्भितुयोग्यंजराग्रहणजंदुःखंकुरुतअंगीकुरुतसाहसाहायकंवा ३८ कार्यप्रयोजनं । कार्यकर्त्तव्यम् ३९ । ४० ब्रतनिर्वन्धाच्छुक्रशापाच्चकारूपःपुरुषा
योहीनः ४१ शरीरेणशरीरस्थजरयायुक्तइतिशेषः बोधुष्माकंमध्येकामकाममुखम् ४२ । ४३ तेजयातवआज्ञया पूर्वरूपमाकारलोपोवर्षः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ कामानां कामभोगेनअवेत्यका

नहुषःपालयामासब्रह्मक्षत्रमथोविशः ॥ सहत्वादस्युसंघातानृषीन्कर्मदापयत् २८ पशुवच्चैवतानृष्टेवाहयामासवीर्यवान् ॥ कारयामासचेन्द्रत्वमभिभूयदिवौ
कसः २९ तेजसातपसाचैवविक्रमेणौजसातथा ॥ यतिययातिंसंयातिमायातिमयतिंध्रुवम् ३० नहुषोजनयामासषट्सुतान्प्रियवादिनः ॥ यतिस्तुयोगमा
स्थायब्रह्मभूतोऽभवन्मुनिः ३१ ययातिर्नानहुषःसम्राडासीत्सत्यपराक्रमः ॥ सपालयामासमहीमीजचबहुभिर्मखैः ३२ अतिभक्त्यापितूनर्चन्देवांश्चप्रयतःसदा ॥
अन्वगृह्णात्प्रजाःसर्वाययातिरपराजितः ३३ तस्यपुत्रामहेष्वासाःसर्वैःसमुदितागुणैः ॥ देवयान्यामहाराजशर्मिष्ठायांचजज्ञिरे ३४ देवयान्यामजायेतांयदुस्तु
र्वसुरेवच ॥ ब्रह्मश्वानुश्वपूरुश्वशर्मिष्ठायांचजज्ञिरे ३५ सशाश्वतीःसमाराजन्प्रजार्धमेणपालयन् ॥ जरामाच्छन्महाघोरांनाहुषोरूपनाशिनीम् ३६ जराऽभि
भूतःपुत्रान्सराजावचनमब्रवीत् ॥ यदुंप्रुस्तुर्वसुंचद्रुत्तुंचानुंचभारत ३७ यौवनेनचरन्कामान्युवायुवतिभिःसह ॥ विहर्तुमहामिच्छामिसाहंकुरुतपुत्रकाः ३८
तंपुत्रोदैवयानेयःपूर्वजोवाक्यमब्रवीत् ॥ किंकार्यभवतःकार्यमस्माकंयौवनेनते ३९ ययातिरब्रवीत्तंवैजरामेप्रतिगृह्यताम् ॥ यौवनेनत्वदीयेनचरेयंविषयानहम् ४०
यजतोदीर्घसत्रैर्मैशापाञ्चोशनसोमुनेः ॥ कामार्थःपरिहीणोऽयंतप्येयंतेनपुत्रकाः ४१ मामकेनशरीरेणराज्यमेकःप्रशास्तुवः ॥ अहंतन्वाऽभिनवययुवाकाममवा
प्नुयाम् ४२ तेनतस्यप्रत्यगृह्ण्यदुप्रभृतयोजराम् ॥ तमब्रवीत्ततःपूरुःकनीयान्सत्यविक्रमः ४३ राजंश्चराभिनवययातन्वायौवनगोचरः ॥ अहंजरांसमादायराज्ये
स्थास्यामितेऽऽज्ञया ४४ एवमुक्तःसराजर्षिस्तपोवीर्यसमाश्रयात् ॥ संचारयामासजरांतदापुत्रेमहात्मनि ४५ पौरवेणाथवयसाराजायौवनमास्थितः ॥
यायतिनापिवयसाराज्यंपूरुकारयत् ४६ ततोवर्षसहस्रांतययातिरपराजितः ॥ स्थितःसन्नृपशार्दूलःशार्दूलसमविक्रमः ४७ ययातिरपिपत्नीभ्यांदीर्घका
लंविहृत्यच ॥ विश्वाच्यासहितोरेमेपुनश्चैत्रथेवने ४८ नाध्यगच्छत्तदादृष्टिकामानांसमहायशाः ॥ अवेत्यमनसाराजन्निमांगाथांतदाजगौ ४९ नजातुकामः
कामानामुपभोगेनशाम्यति ॥ हविषाकृष्णवर्मेवभूयएवाभिवर्धते ५० पृथिवीरत्नसंपूर्णाहिरण्यंपशवःस्त्रियः ॥ नालमेकस्यतत्सर्वमितिमत्वाशमंब्रजेव ५१
यदानकुरुतेपापंसर्वभूतेषुकार्हेचिद् ॥ कर्मणामनसावाचाब्रह्मसंपद्यतेतदा ५२

मसेवयातुप्त्यभावंज्ञात्वा ४९ हविषासमिदाज्यादिना ५० एकस्यकामिनःसर्वेनालमपर्याप्तम् । शमंकामशान्तिं ५१ सर्वथाकामशमैवभवतीत्याह यदेति । पापंकामंभूतेषुपंचभूतात्मकेषुरुपादिषुषिप
येषु । चतस्रोहिकामस्यावस्थाः प्रमुत्तातन्वीविच्छिन्नाजदाराच तत्रमुत्तिप्रलययोर्वैजमात्रावशेषामुत्तावासनमात्रशेषेनतिस्थिता । तन्वीतुल्यवृत्तिकेनसिरूपादिदर्शनेनोद्धूतामनोरथात्मिका ।

आदि०१

अ०

॥ ७५ ॥

॥ ८१ ॥

विच्छिन्नाचसमाधिकाले तदामूलज्ञानस्याभावात् । उदाराभोगकाले तत्रकर्मणेत्युदारायाव्यावृत्तिः । वाचेतितन्व्याः । मनसेतिप्रसुप्तायाः । यदैवंतदैवब्रह्मसंपद्यतेसमाधौविदेहकैवल्यंच । तथाचश्रुतिः
'यदासर्वप्रमुख्यंतेकामायेऽस्यहृदिश्रिताः । अयमर्त्योऽमृतोभवत्यत्रब्रह्मसमश्नुते'इतिसर्वेउदाराद्याः ५२ अयमेवकामःकिंचिद्विघ्नितःक्रोधोभवतिसोऽपिस्वपरभयदायीनाशनीयइत्याह यदाचेति । भयेच्छाद्रे
परादित्यादेवब्रह्मसंपद्यतइत्यर्थः ५३ कामप्रवर्णमनोबुद्ध्याकामतुच्छत्वनिश्चयेनसमाधायनिगृह्य ५४ अतुप्तइति । द्विधाहिकामनिवृत्तिःदोषदृष्ट्यातुप्त्याच तेचविवेकविज्ञानोत्प्रेक्ष्यइतिविवेकवताराज्ञो

यदाचायंनविभेति यदाचास्मान्निभ्यति ॥ यदानेच्छतिनद्रेष्टिब्रह्मसंपद्यतेतदा ५३ इत्यवक्ष्यमहाप्राज्ञःकामानांफलगुतांनृप ॥ समाधायमनोबुद्ध्याप्रत्यगृह्णा
जरांसुतात् ५४ दत्त्वाचयौवनंराजापूरंराज्येऽभिषिच्यच ॥ अतएवकामानांपूरुपुत्रमुवाचह ५५ त्वयादायादवानस्मित्वंमेवंशकरःसुतः ॥ पौरवोवंशइति
तेख्यातिलोकेगमिष्यति ५६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसन्तपशादूलपूरंराज्येभिषिच्यच ॥ ततःसुचरितंकृत्वाभृगुतुंगेमहातपाः ५७ कालेनमहतापश्चा
त्कालधर्ममुपेयिवान् ॥ कारयित्वात्वनशनंसदारःस्वर्गमाप्तवान् ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणि ययात्युपाख्यानेपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥७१॥
जनमेजयउवाच ॥ ययातिःपूर्वजोऽस्माकंदशमोयःप्रजापतेः ॥ कथंसशुकतनयांलेभेपरमदुर्लभाम् १ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणतपोधन ॥ आनुपूर्व्याचमे
शंसराज्ञोवंशकरानृपृथक् २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ययातिरासीनृपतिर्देवराजसमद्युतिः ॥ तंशुकवृषपर्वाणौवव्रातेवैयथापुरा ३ तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामिपृच्छतेजनमेजय ॥
देवयान्याश्वसंयोगंययातेनाहुषस्यच ४ सुराणामसुराणांचसमजायतवैमिथः ॥ ऐश्वर्यप्रतिसंवर्षस्त्रैलोक्येसचराचरे ५ जिगीषयाततोदेवावविरेऽङ्गिरसंमुनिम् ॥
पौरोहित्येनयाज्यार्थेकाव्यंतूशनसंपरे ६ ब्राह्मणौतावुभौनित्यमन्योन्यस्पर्धिर्नौभृशम् ॥ तत्रदेवानिजघ्नुर्नान्दानवान्युधिसंगतान् ७ तान्पुनर्जीवयामासकाव्यो
विद्याबलाश्रयात् ॥ ततस्तेपुनरुत्थाययोधयांचक्रिरेसुरान् ८ असुरास्तुनिजघ्नुर्नान्सुरान्समरमूर्धनि ॥ नतान्संजीवयामासबृहस्पतिरुदारधीः ९ नहिवेदस्तांवि
द्यायांकाव्योवेत्तिवीर्यवान् ॥ संजीविनीततोदेवाविषादमगमन्परम् १० तेतुदेवाभयोद्विग्नाःकाव्यादुशनसस्तदा ॥ ऊचुःकचमुपागम्यज्येष्ठपुत्रंवृहस्पतेः ११
भजमानान्भजस्वास्मान्कुरुनःसाह्यमुत्तमम् ॥ यासांविद्यानिवसतिब्राह्मणेऽमिततेजसि १२ शुक्रेतामाहरक्षिप्रंभागभाङ्गोभविष्यसि ॥ वृषपर्वसमीपेहिशक्यो
द्रष्टुंत्वयाद्विजः १३ रक्षतदानवांस्तत्रनसरक्षत्यदानवान् ॥ तमाराधयितुंशक्नोभवान्पूर्वव्याःकविम् १४ देवयानींचदयितांसुतांतस्यमहात्मनः ॥ त्वमाराधयि
तुंशक्नो नान्यःकश्चनविद्यते १५ शीलदाक्षिण्यमाधुर्यैराचारेणदमेनच ॥ देवयान्यांहितुष्टायांविद्यांतांप्राप्स्यसिध्रुवम् १६ ॥ ॥ ॥

दोषदृष्ट्याकामेभ्योनिवृत्तावपिब्रह्मज्ञानाभावादतृप्तिरितिभावः ५५ दायादवान्पुत्रवान् ५६ सुचरितंसत्कर्म भृगुतुंगेपर्वतविशेषे ५७ कारयित्वाकृत्वा पारयित्वेतिपाठेसाम्य ५८ ॥ इति आदिपर्व
णिनीलकण्ठीये भारतभावटीपे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ययातिरिति १ । २ विप्रदानवौवव्रातेजामातृत्वेनेतिशेषः ३ । ४ सुराणामिति । त्रैलोक्यैश्वर्यविषयेप्रतिसंधर्षो
वचमीश्वराभविष्यामोवयमीश्वराभविष्यामइतिस्पर्धा ५ जिगीषयेतिसार्धश्लोकः याज्यार्थेऽन्योन्यस्पर्धिनावितिसंबंधः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ रक्षते कर्मण्यतिहरेतइ शुकंहि
दानवारक्षत्ययमस्मत्तोमागादिति शुकस्तुतान्तरक्षत्वेव अदानवान्देवान् मृतसंजीविन्यानरक्षति १४ । १५ । १६ ॥ ॥ ॥ ॥

१७। १८। १९। २०। २१ शृगोः पुत्रः कविस्तत्पुत्रः शुकः काव्यः सकविरित्यप्युपचारादुच्यते शुक्रेण रुद्रशुक्ररूपेण २२ प्राप्तः कालं प्राप्तापन्नेच द्वितीययेतिसमासः प्राप्तकालं कचं २३। २४ प्रेषणैः प्रेष्यत्वादिभिः २५। २६ अतीयुः ब्राह्मणस्यावध्यस्वमतिक्रांतं त्वंत इत्यर्थः २७। २८। २९ उवाच शुकं प्रति ३०। ३१। ३२ संशब्दशब्दं कृत्वा ३३। ३४ भाविनि हे शुद्धभाववति

तथेत्युक्ताततः प्रायाद्बृहस्पतिसुतः कचः ॥ तदाऽभिपूजितो देवैः समीपे वृषपर्वणः १७ सगत्वा त्वरितो राजन्देवैः संप्रेषितः कचः ॥ असुरेन्द्रपुरे शुक्रं दृष्ट्वा वाक्यमु
वाचह १८ ऋषेरंगिरसः पौत्रं पुत्रं साक्षाद्बृहस्पतेः ॥ नाम्ना कचमिति ख्यातं शिष्यं गृह्णातु मां भवान् १९ ब्रह्मचर्यं च रिष्यामि त्वग्यहं परमं गुरौ ॥ अनुमन्य स्वमां
ब्रह्मन्सहस्रं परिवत्सरान् २० ॥ शुक उवाच ॥ कच सुस्वागतं तेऽस्तु प्रतिगृह्णामि ते वचः ॥ अर्चयिष्येऽहमर्च्यत्वा मर्चितोऽस्तु बृहस्पतिः २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
कचस्तु तंतथेत्युक्ता प्रतिजग्राह तद्वतम् ॥ आदिष्टं कविपुत्रेण शुक्रेणोशनसास्वयम् २२ व्रतस्य प्राप्तकालं स यथोक्तं प्रत्यगृह्णत ॥ आराधयन्नुपाध्यायं देवयानीं
च भारत २३ नित्यमाराधयिष्यंस्तौ युवायौ वनगोचरे ॥ गायन्तूत्यन्वा दयं श्वदेवयानो मतोषयत् २४ सशीलयन्देवयानीं कन्यां संप्राप्तयौ वनाम् ॥ पुष्पैः फलैः प्रेषणै
श्च तोषयामास भारत २५ देवयान्यपितं विप्रं नियमव्रतधारिणम् ॥ गायंती चललंती च रहः पर्यचरत् तथा २६ पंचवर्षशतान्येवं कचस्य चरतो व्रतम् ॥ तत्रातीथुर
थो बुद्ध्यादानवास्तंततः कचम् २७ गारक्षंतं वने दृष्ट्वा रहस्येकममर्षिताः ॥ जघुर्बृहस्पतेर्देवादिद्यारक्षार्थमेव च २८ हत्वा शालावृकेभ्यश्च प्रायच्छल्लवशः कृतम् ॥
ततो गावो निवृत्तास्ता अगोपाः स्वनिवेशनम् २९ सादृष्ट्वा रहिता गाश्च कचेनाभ्यागता वनात् ॥ उवाच वचनं काले देवयान्यथ भारत ३० ॥ देवयान्युवाच ॥ आहुतं
चाग्निहोत्रं ते सूर्यश्चास्तंगतः प्रभो ॥ अगोपाश्चागता गावः कचस्तात न दृश्यते ३१ व्यक्तं हतो मृतो वा पिकचस्तात भविष्यति ॥ तं विनान च जीवेयमिति सत्यं ब्रवीमि ते
३२ ॥ शुक उवाच ॥ अयमेहीति संशब्दमृतं संजीवयाम्यहम् ॥ ततः संजीविनीं विद्यां प्रयुज्य कचमाह्वयत् ३३ भित्वा भित्वा शरीराणि वृकाणां सविनिर्गतः ॥ आहूतः
प्रादुरभवत्कचो हृद्योऽथ विद्यया ३४ कस्माच्चिरायितोऽसीति पृष्ट्वा माह भार्गवीम् ॥ समिधश्च कुशादीनि काष्ठभारं च भाविनि ३५ गृह्णीत्वाऽऽश्रममारात्तं वटवृक्षं
समाश्रितः ॥ गावश्च सहिताः सर्वा वृक्षच्छाया मुपाश्रिताः ३६ असुरास्तत्र मां दृष्ट्वा कस्त्वमित्यभ्यचोदयन् ॥ बृहस्पतिसुतश्चाहं कच इत्यभिविश्रुतः ३७ इत्युक्तमा
त्रे मां हत्वा पेपीकृत्वा तु दानवाः ॥ दत्त्वा शालावृकेभ्यस्तु सुखं जग्मुः स्वमालयम् ३८ आहूतो विद्यया भद्रे भार्गवेण महात्मना ॥ त्वत्समीपमिहायातः कथंचित्समजी
वितः ३९ हतोऽहमिति चाचख्यौ पृष्ट्वा ब्राह्मणकन्यया ॥ स पुनर्देवयान्योक्तः पुष्पाहारो यदृच्छया ४० वनं ययौ कचो विप्रो ददृशुर्दानवाश्च तम् ॥ पुनस्तं पेषयित्वा तु
समुद्रांभस्य मिश्रयन् ४१ चिरंगतं पुनः कन्यापित्रेतं संन्यवेदयत् ॥ विप्रेण पुनराहूतो विद्यया गुरुदेहजः ॥ पुनरावृत्य तद्वृत्तं न्यवेदयत तद्यथा ४२ ॥ ॥

३५। ३६। ३७ पेषः पिष्टं पिष्टीकृत्येत्यर्थः। पेपीकृत्वेति समासेपिक्त्वोत्पत्त्यादेशाभाववाचः ३८ समंसं पूर्णजीवितं यस्य सः अंतरामरणे प्राप्ता विद्यत्वा द्वयर्थे जीवनमिति भावः ३९। ४०। ४१ गुरुदेहजः कचः। आवृत्य आगत्य। तद्वृत्तमसुरचेष्टितं ४२

ब्राह्मणायशुक्राय ४३ प्रेषणकृतकार्यकर्त्ता ४४ । ४५ । ४६ मर्त्यं त्वंतुमत्प्रभावादमरकल्पाऽस्ति ब्रह्मवेदः तस्यनमनंस्वार्थप्रकाशेन ४७ प्रभावात्ममेतिशेषः उपस्थानेसंध्योपस्थानकाले त्रिसंध्यमित्यर्थः ४८ । ४९ । ५० समाह्वयदाक्रोशंकृतवान् संरंभात्क्रोधात् सर्वान्दैत्यानेकब्राह्मणोपाह्वयोपाह्वयवानित्यर्थः उपाह्वयमेवाह असंशयमिति । द्विषंतीतिमध्यमपुरुषाप्रयोगःक्रोधावेशसूचनार्थः ५१ मामब्राह्मणमुदरेकचस्पपाकेनब्रह्महत्याप्रसंजनेनकर्तुमिच्छंति व्यभिचरंतिविरुद्धमाचरंतिमदुदरेब्राह्मणप्रवेशनेन अंतःपरिपाकः ५२ । ५३ तपसःसंक्षयोगुरुदरविदारणात् क्लेशसंकीर्णोदरेवासजम् ५४ चाहैर्वामायां

ततस्तृतीयंहत्वातंदग्ध्वाकृत्वाचचूर्णशः ॥ प्रायच्छन्नब्राह्मणायैवसुरायामसुरास्तथा ४३ देवयान्यथभूयोऽपिपितरंवाक्यमब्रवीत् ॥ पुष्पाहारःप्रेषणकृत्कचस्तातनदृश्यते ४४ व्यक्तंहतोमृतोवापिकचस्तातभविष्यति ॥ तंविनानचजीवेयंकचंसत्यंब्रवीमिमे ४५ ॥ शुक्रउवाच ॥ बृहस्पतेःसुतःपुत्रिकचःप्रेतगतिंगतः ॥ विद्ययाजीवितोऽप्येवंहन्यतेकरवामकिम् ४६ मैवंशुचोमारुददेवयानिनत्वादृशीमर्त्यमनुप्रशोचते ॥ यस्यास्तवब्रह्मचब्राह्मणाश्चसैद्रादेवावसवोऽथाश्विनौच ४७ सुरद्विषश्चैवजगच्चसर्वमुपस्थानेसन्नमंतिप्रभावात् ॥ अशक्योऽसौजीवयितुंदिजातिःसंजीवितोवध्यतेचैवभूयः ४८ ॥ देवयान्युवाच ॥ यस्यांगिरावृद्धतमःपितामहोबृहस्पतिश्चापिपितातपोनिधिः ॥ ऋषेःपुत्रंतमथोवापिपौत्रकथंनुशोचेयमहंनरुद्याम् ४९ सब्रह्मचारीचतपोधनश्चसदोत्थितःकर्मसुचैवदक्षः ॥ कचस्यमार्गं प्रतिपत्स्येनभोक्ष्येप्रियोहिमेतातकचोऽभिरूपः ५० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सपीडितोदेवयान्यामहर्षिःसमाह्वयत्संरंभाच्चैवकाव्यः ॥ असंशयंमामसुराद्विषंति ये मेशिष्यानागतान्सूदयंति ५१ अब्राह्मणंकर्तुमिच्छंतिरौद्रास्तेमांयथाव्यभिचरंतिनित्यम् ॥ अप्यस्यपापस्यभवेदिहांतःकंब्रह्महत्यानदहेदपीन्द्रम् ५२ गुरोर्हिभीतोविद्ययाचोपहृतःशनैर्वाक्यंजठरेव्याजहार ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमब्रवीत्केनपथोपनीतस्त्वंचोदरेतिष्ठसिब्रूहिब्रि ५३ ॥ कचउवाच ॥ तवप्रसादान्नजहातिमांस्मृतिःस्मरामिसर्वैयञ्चयथाचवृत्तम् ॥ नत्वेवंस्यात्तपसःसंक्षयोमेततःक्लेशंधोरमिमसंहामि ५४ असुरैःसुरायांभवतोऽस्मिदतोहत्वादग्ध्वाचूर्णयित्वाचकाव्य ॥ ब्राह्मीमायांचासुरीविप्रमायांत्वयिस्थितेकथमेवातिवर्तेत् ५५ ॥ शुक्रउवाच ॥ किंतेप्रियंकरवाण्यद्यत्सेवधेनमेजीवितंस्यात्कचस्य ॥ नान्यत्रकुक्षेममभेदनेनदृश्येत्कचोमद्रतोदेवयानि ५६ ॥ देवयान्युवाच ॥ द्वौमांशोकावाग्निकल्पोदहेतांकचस्यनाशस्तवचैवोपघातः ॥ कचस्यनाशेममशर्मनास्तितवोपघातेजीवितुंनास्मि शक्ता ५७ ॥ शुक्रउवाच ॥ संसिद्धरूपोऽसिबृहस्पतेःसुतयस्वांभक्तंभजतेदेवयानी ॥ विद्यामिमांप्राप्नुहिजीवनींत्वंनचेन्द्रिन्द्रःकचरूपीत्वमद्य ५८ ननिवर्तेत्पुनर्जीवन्कश्चिदन्योममोदरात् ॥ ब्राह्मणंवर्जयित्वैकंतस्माद्विद्यामवाप्नुहि ५९ पुत्रोभूत्वाभावयभावितामामस्मद्देहादुपनिष्क्रम्यतात ॥ समीक्षेथाधर्मवतीमवेक्षांगुरोःसकाशात्प्राप्यविद्यांसविद्यः ६०

मायात्रयविदित्वयिसतिकोदेवोऽसुरोब्राह्मणोवाऽतिक्रामेदतस्त्वदुदरेभेदनंममदुःसाध्यमेवेतिभावः ५५ । ५६ । ५७ नचेन्द्रिन्द्रः इन्द्रश्चेत्वंतंहित्वामुदरेजीर्णंकरिष्याम्येवेतिभावः ५८ नेति । त्वंतुब्राह्मणत्वादवध्योममेत्यर्थः ५९ भावयजीवय भावितामयाजीवितःकृतघ्नोमाभुरितिभावः ६० ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ८३ ॥

आदि० १.

अ०

11 99 11

॥ ८३ ॥

छाः । निधीनांचतुरन्वयानामिति पाठे अध्ययनमर्थज्ञानमनुष्ठानं शिष्येभ्यः प्रतिपादनंचेति चत्वारि कर्माणि तैश्चन्वयः संबंधो येषां निधीनां विद्यानामित्यर्थः ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ बालिश्याममोदरे
कंचपातयित्वा शीतं तत्कार्यं भिदं कृतवर्तः ७० । ७१ उप्यउषित्वा ७२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ समावृतव्रतमिति । समा
वृतव्रतं समाप्तव्रतम् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

७ । ८ गुरुः पुत्रो यस्य अंगिरसः पुत्रः पौत्रः २१ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ उत्थिताभनलता २५ । २६ अननुज्ञातस्त्वदुक्तकार्ये २७ आप्येष्विपणीतं सोदरयोरविवाहं कामतः शतोऽस्मिन् धर्मतः २८ । २९ । २० । २१ । २२ प्रणशितामर्णक्ष्यति भागभाक् भागोऽयमेव कचो विदेशं युशब्देनोच्यते । यदेव द्वाभ्यां कौश्रद्वयानो । यजति शंभुमेव तस्य बाह्वस्त्वयं यज्ञस्याशीर्गे

प्राणेभ्योऽपि प्रियतरा भार्गवस्य महात्मनः ॥ त्वं भद्रे धर्मतः पूज्या गुरुपुत्री स दामम ७ यथामम गुरुर्नित्यं मान्यः शुक्रः पिता तव ॥ देवयानितयैव त्वं नैवं मां वक्तुमर्हसि ८ ॥ देवयान्युवाच ॥ गुरुपुत्रस्य पुत्रो वै न त्वं पुत्रश्च मे पितुः ॥ तस्मात् पूज्यश्च मान्यश्च ममापि त्वं द्विजोत्तम ९ असुरैर्हन्यमाने च कच त्वयि पुनः पुनः ॥ तदा प्रभृति याप्री तिस्तां त्वमद्य स्मरस्व मे १० सौहार्दे चानुरागे च वेत्थ मे भक्तिमुत्तमाम् ॥ नमामर्हसि धर्मज्ञ त्वं कुंभकामनागसम् ११ ॥ कच उवाच ॥ अनियोज्ये नियोगे मां निगुनं क्षिप्तुमव्रते ॥ प्रसीद सुधु त्वं मद्यं गुरोर्गुरुतरा शुभे १२ यत्रोषितं विशालाक्षित्वया चंद्रनिभानने ॥ तत्राहमुषितो भद्रे कुक्षौ काव्यस्य भाविनि १३ भागिनी धर्मतो मे त्वं मे वंचोचः सुमध्यमे ॥ सुखमस्म्युषितो भद्रे न मन्युर्विद्यते मम १४ आपृच्छेत्वां गमिष्यामि शिवमाशंस मे पथि ॥ अविरोधेन धर्मस्य स्मर्तव्योऽस्मि कथांतरे ॥ अप्रम त्तोत्थितानित्यमाराधय गुरुं मम १५ देवयान्युवाच ॥ यदि मां धर्मकामार्थे प्रत्याख्यास्यसि याचितः ॥ ततः कच न ते विद्यासिद्धिमेवागमिष्यति १६ ॥ कच उवाच ॥ गुरुपुत्रीति कृत्वाऽहं प्रत्याचक्षे न दोषतः ॥ गुरुणा चाननुज्ञातः काममेवं शपस्व माम् १७ आप्येष्वर्मे ब्रुवाणोऽहं देवयानि यथा त्वया ॥ शप्तो नाहोऽस्मि शापस्य कामतोऽद्य न धर्मतः १८ तस्माद्भवत्यायः कामो न तथा स भविष्यति ॥ ऋषिपुत्रो न ते कश्चिज्जातु पाणिग्रहीष्यति १९ फलिष्यति न ते विद्यायत्त्वं मा मात्थ तत्तथा ॥ अध्यापयिष्यामि तु यंतस्य विद्याफलं विष्यति २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा द्विजश्रेष्ठो देवयानीं कचस्तदा ॥ त्रिदशेशालयं शीघ्रं जगाम द्विजसत्तमः २१ तमा गतमभिप्रेक्ष्य देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥ बृहस्पतिं सभाज्ये दं कचं वचनमब्रुवन् २२ ॥ देवा ऊचुः ॥ यत्त्वया स्मद्धितं कर्म कृतं वै परमाहुतम् ॥ न ते यशः प्रणशिता भागभा क्कभविष्यसि २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि यथात्युपाख्याने सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतविद्येक चेप्राप्ते हृष्टरूपा दिवौकसः ॥ कचादधीत्यतां विद्यां कृतार्था भरतर्षभ १ सर्व एव समागम्य शतक्रतुमथानुवन् ॥ कालस्ते विक्रमस्याद्यजहि शत्रून् पुरंदर २ एवमुक्तस्तु स हितैस्त्रिदशैर्मघवांस्तदा ॥ तथेत्युक्त्वा प्रचक्राम सोऽपश्यत वने स्त्रियः ३ क्रीडन्तीनां तु कन्यानां वने चैत्ररथोपमे ॥ वायुभूतः स वस्त्राणि सर्वाण्येव व्यमिश्रयत् ४ ततो जलात्समुत्तीर्य कन्यास्ताः सहितास्तदा ॥ वस्त्राणि जगृहुस्तानि यथा सन्नान्यनेकशः ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

च्छतिपत्न्यमेत्यब्रवीत्किमेप्रजाया इति योऽपगुरा तैशतेनया तथाद्यो निहनत्सहस्रेण यातयाद्यो लोहितं करवद्यावतः प्रस्कंधपां सुसंघृष्टा लावतः संवत्सराणि पृथुलं कंनमाजानादितितस्माद्वा स्रज्या यनापगुरेत न निहन्त्या न्नलोहितं कुर्यादिति श्रुतो वरस्तद्वाक् अपगुरेत न गालयेत् शतादयो न रक्विशेषाः २३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ कृतविद्ये इति १ । २ मघवानिन्द्रः मत्सेषु मघवानसाविति भट्टिः प्रचक्रामभूतलं प्रतीतिशेषः ३ वायुभूत इन्द्रः कन्याद्वयद्वाराद्युक्तदानवयो विरोधोत्पादनार्थम् ४ । ५ ॥

६ । ७ समुदाचारः सदाचारः ८ । ९ । १० आदुन्वस्वेति । अत्रयथाद्रेण युजातरूपेण द्वयमिष्यत्रयः सिपुशपूचेति बहुलं छंदोतिवाहुलकादिकरणत्रयमेव मिहाप्यार्पत्वा तश्रुः शपूचेति विकरणद्वयं । आदुन्वस्व
आभिमुख्येन वक्षस्तादनादिना संतापं प्राप्नुहि । विदुन्वस्वपांसुपुलुठनादिना । दृष्टाद्रोहं चिरकालिकं क्रोधं कुरु । कुप्यस्व सद्यः परानिष्टफलो यत्नः कोपस्तं कुरु । रिक्तादरिद्रा ११ प्रतियोद्धारं महर्चरं श

तत्रवासो देवयान्याः शर्मिष्ठा जगृहेतदा ॥ व्यतिमिश्रमजानंती दुहिता वृषपर्वणः ६ ततस्तयोर्मिथस्तत्र विरोधः समजायत ॥ देवयान्याश्च राजेंद्रशर्मिष्ठायाश्च तत्कृते
७ ॥ देवयान्युवाच ॥ कस्माद्ब्रह्मासि मे वस्त्रं शिष्याभूत्वा ममासुरि ॥ समुदाचारहीनायानते साधु भविष्यति ८ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ आसीनं च शयानं च पिता ते
पितरं मम ॥ स्तोति बंदीवचाभीक्ष्णं नीचैः स्थित्वा विनीतवत् ९ याचतस्त्वं हि दुहितास्तु वतः प्रतियुक्तः ॥ सुताहं स्तूयमानस्य ददतोऽप्रतियुक्तः १० आदुन्व
स्वविदुन्वस्वद्रुह्यकुप्यस्वयाचकि ॥ अनायुधासायुधायारिक्ताक्षुभ्यसि भिक्षुकि ११ लप्स्यसे प्रतियोद्धारं न हित्वांगणयाम्यहम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ समुच्छ्रयं
देवयानीं गतां सत्कांच वाससि १२ शर्मिष्ठा प्राक्षिपत्कूपे ततः स्वपुरमागमत् ॥ हते यमिति विज्ञाय शर्मिष्ठा पापनिश्चया १३ अनवेक्ष्य ययौ वैशमक्रोधवेगपरायणा ॥ अ
थ तं देशमभ्यागाद्य यातिर्न दुषात्मजः १४ श्रांतयुग्यः श्रांतहयो मृगलिप्सुः पिपासितः ॥ सनादुषः प्रेक्षमाण उदपानं गतो दकम् १५ ददर्श राजा तां तत्र कन्यामग्निशि
खामिव ॥ तामपृच्छत्सदृष्ट्वैव कन्याममरवर्णिनीम् १६ सांत्वयित्वा नृपश्रेष्ठः साम्रापरमवलगुना ॥ कात्वंताम्रनखी श्यामासुमृष्टमणिकुंडला १७ दीर्घध्यायसि
चात्यर्थं कस्माच्छोचसि चातुरा ॥ कथं च पतिताऽस्यास्मिन्कूपे वीरुतृणावृते १८ दुहिता चैव कस्य त्वं वदसत्यं सुमध्यमे ॥ ॥ देवयान्युवाच ॥ ॥ योऽसौ देवैर्हता
न्दैत्यानुत्थापयति विद्यया १९ तस्य शुक्रस्य कन्याऽहं समांनू न न बुध्यते ॥ एष मे दाक्षिणो राजन्पाणिस्ताम्रनखांगुलिः २० समुद्धर गृहीत्वामांकुलीनस्त्वं हि मे मतः
॥ जानामि हित्वांसं शांतं वीर्यवंतं यशस्विनम् २१ तस्मान्मां पतितामस्मात्कूपादुद्धर्तुमर्हसि ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तामथो ब्राह्मणीं राजा विज्ञाय न दुषात्मजः २२
गृहीत्वा दक्षिणे पाणावुज्जहार ततोऽवटात् ॥ उद्धृत्य चैनं तं रसातलमात्कूपान्नराधिपः २३ आमंत्रयित्वा सुश्रोणीययातिः स्वपुरं ययौ ॥ गते तु नादुषे तस्मिन् देवयान्य
प्यनिदिता २४ उवाच शोकसंतप्तः स घूर्णिका मागतां पुरः ॥ देवयान्युवाच ॥ त्वरितं घूर्णिके गच्छ शीघ्रमाचक्ष्व मे पितुः २५ नेदानीं संप्रवेक्ष्यामि नगरं वृषपर्वणः ॥ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ ॥ सा तत्र त्वरितं गत्वा घूर्णिकाऽसुरमंदिरम् २६ दृष्ट्वा काव्यमुवाचे दंसंभ्रमाविष्टचेतना ॥ आचक्ष्व मे महाप्राज्ञं देवयानीं वने हताम् २७ शर्मिष्ठयाम
हाभागदुहित्रा वृषपर्वणः ॥ श्रुत्वा दुहितरं काव्यस्तत्र शर्मिष्ठया हताम् २८ त्वरयानिर्ययौ दुःखान्मार्गमागः सुतां वने ॥ दृष्ट्वा दुहितरं काव्यो देवयानीं ततो वने २९ ॥

श्रुतामेव समुच्छ्रयसत्यवचनेन महत्त्वं १२ । १३ । १४ युग्यारयवाहकाः । हयाः केवलाः । उदकं पीयतेऽस्मादित्युदपानं कूपं १५ । १६ वलगुनामंजुना । श्यामापोदशवापिकीयौ वनारुदा
सुषष्टानि दिव्यानि २७ । वीरुतृताः २८ । २९ । २० । २१ । २२ अवटान्नराधिव २३ । २४ घूर्णिकां दास्यते २५ । २६ इत्यादिता २७ । २८ । २९

मिजानंतिवृत्तेनाभिजनेनवा ॥ तेषुसाधुषुवस्तव्यसवासःश्रष्टउच्यते ११

यनुरभवंसूर्यश्चेतिवदन्बामदेवइवस्वरस्यसार्वआत्म्यानुभवमाह अहमिति ४० । ४१ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टमप्रतितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ यइति । अतिवादाच्चिदावचनानि ?
रश्मिफुकोष्फलभूतास्वाप्तसु पक्षेस्पष्टोऽर्थः २ अक्रोधेनक्रोधविरोधिण्याक्षमया ३ । ४ अर्थस्यगुरुष्वार्थचतुष्टयस्य ५ यजेत्पितृयज्ञेन'तस्मान्मासिपितृभ्यःक्रियते'इतिश्रुतेः । एतेनअन्ययज्ञेभ्यःपितृ
यज्ञःश्रेष्ठइतिस्मृतचित्तं ६ यदिति । अचेतसोमूढाः बाल्यात्शर्मिष्ठयाकृतमस्माभिःक्षंतव्यमेवेत्यर्थः ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ तत इति । काव्यः कविपुत्रः । समन्युः सक्तोऽधः १ । २ पुत्रेष्विव । ननु पिबुः कृतं पुत्रेण सु
ज्यते चेच्छास्त्रफलं प्रयोक्तरीति न्यायविरोधापत्तिरिति चेन्न । 'यो वै भागिर्न भागाद्भुते च यते वै न स षडिवेन न षयतेऽथ पुत्रमथ पौत्रं षयते' इति धनमानभागिनाद्रीकरणादवश्यं स्वयं पुत्रः पौत्रो वा षयतीति

वाग्दुरुक्तं महाघोरं दुहितुर्वृषपर्वणः ॥ मम मन्त्रातिहृदयमग्रिकामइवाराणिम् १२ न ह्यतो दुष्करतरं मन्येलोकेष्वपि त्रिषु ॥ यः सपत्नश्चिंयं दीप्तां हीनश्रीः पर्युपासते ॥
मरणशोभनं तस्य इति विद्वज्जनाविदुः १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि यथात्युपाख्याने ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततः काव्यो भृगुश्रेष्ठः समन्युरूपगम्यह ॥ वृषपर्वणमासीनमित्युवाचाविचारयन् १ नाधर्मश्चरितो राजन्सद्यः फलति गौरिव ॥ जनैरावर्त्यमानो हिकर्तुं मूलानि कृतं तति
२ पुत्रेषु वानमृषु वानचेदात्मनि पश्यति ॥ फलत्येव ध्रुवं पापं गुरुभुक्तमिवोदरे ३ यदघातयिथा विप्रं कचमांगिरसं तदा ॥ अपापशीलं धर्मज्ञं शूषुं मद्रूहे रतम् ४ वधाद
न हतस्तस्य वधाच्च दुहितुर्मम ॥ वृषपर्वन्निबोधेदं त्यक्ष्यामि त्वांसं बाधवम् ॥ स्थातुं त्वद्विषये राजन्न शक्ष्यामि त्वया सह ५ अहो मामभिजानासि दैत्यमिथ्या प्रला
पिनम् ॥ यथेममात्मनो दोषं न नियच्छस्युपेक्षसे ६ ॥ वृषपर्वो वाच ॥ नाधर्मनमृषावा दंस्त्वयि जानामि भार्गव ॥ त्वयि धर्मश्च सत्यं च तत्प्रीतिदुनो भवान् ७ यद्य
स्मानपहाय त्वमितो गच्छसि भार्गव ॥ समुद्रं संप्रवेक्ष्यामो नान्यदास्ति परायणम् ८ ॥ शुक्र उवाच ॥ समुद्रं प्रविशध्वं वादिशो वा द्रवतासुराः ॥ दुहितुर्नाप्रियं सोढुं
शक्तोऽहं दयिताहिमे ९ प्रसाद्यतां देवयानी जीवितं यत्र मे स्थितम् ॥ योगक्षेमकरस्तेऽहमिन्द्रस्येव बृहस्पतिः १० ॥ वृषपर्वो वाच ॥ यत्किंचिदसुरेन्द्राणां विद्यते
वसु भार्गव ॥ भुवि हस्तिगवाश्च तस्य त्वं मम चेश्वरः ११ ॥ शुक्र उवाच ॥ यत्किंचिदस्ति द्रविणं दैत्यैर्द्राणां महासुर ॥ तस्येश्वरोऽस्मि यद्येषा देवयानी प्रसाद्यताम्
१२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तथेत्याह वृषपर्वमहाकविः ॥ देवयान्यंतिकं गत्वा तमर्थं प्राह भार्गवः १३ ॥ देवयान्युवाच ॥ यदित्वमीश्वरस्तातराज्ञो
वित्तस्य भार्गव ॥ नाभिजानामितत्ते हं राजा तु वदतु स्वयम् १४ ॥ वृषपर्वो वाच ॥ यं काममभिकामाऽसि देवयानि शुचिस्मिते ॥ तत्तेऽहं संप्रदास्यामि यदि वापि हि दु
र्लभम् १५ ॥ देवयान्युवाच ॥ दासीं कन्यासहस्रेण शर्मिष्ठा मभिकामये ॥ अनुमांतत्र गच्छेत्सायत्र दद्याच्च मे पिता १६ ॥ वृषपर्वो वाच ॥ उत्तिष्ठ त्वंगच्छ धा
त्रि शर्मिष्ठां शीघ्रमानय ॥ यंच कामयते कामं देवयानी करोतु तम् १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो धात्री तत्र गत्वा शर्मिष्ठां वाक्यमब्रवीत् ॥ उत्तिष्ठ भद्रेशर्मिष्ठे ज्ञातीनां सुख
मावह १८ त्यजति ब्राह्मणः शिष्यान् देवयान्या प्रचोदितः ॥ सायं कामयते कामं सकार्योऽद्य त्वयाऽनघे १९ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रुतेः । न्यायस्य तुजातेष्ट्यादिवत्पुत्रगतमपि फलं तदैकात्म्याभिमानात्पितर्यपि वक्तुं शक्यमतो न व्याकोपः । मृतेऽपि पितरि पुत्राणां दारिद्र्यदौर्जन्यादिना आह लोपादिकृतं दुःखादिफलमन्वेत्येवेति
सुष्ठु कं पुत्रेषु वेत्यादि ३ । ४ । ५ उपेक्षसे शपथमात्रेण मांसांस्त्वयसि न तु हृदोऽपि निगृह्णासि ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ महाकविरित्यादिपृथग्वाक्यं १३ । १४ । १५ दासीमिति । इदं देव
यान्या प्रार्थितं दासीसहस्रं शर्मिष्ठापरिवारभृता दासीसहस्रादन्यत् । द्राभ्यां कन्यासहस्राभ्यामित्येवाक्यशेषात् १६ । १७ । १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ विज्ञानं ब्रह्मानुभवः विद्यामृतसंजीविनी २६ । २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठये भारतभावदीपे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ॥

॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ यंसाकामयतेकामंकरवाण्यहमद्यतम् ॥ यद्येवमाह्वयेच्छुक्रोदेवयानीकृतेहिमाम् ॥ महोषान्माऽगमच्छुक्रोदेवयानीचमत्कृते २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततःकन्यासहस्रेणवृताशिविकयातदा ॥ पितुर्नियोगात्स्वरितानिश्चक्रामपुरोत्तमात् २१ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ अहंदासीसहस्रेणदासीतेपरिचारिका ॥ अनुत्वांतत्रयास्यामियत्रदास्यतितेपिता २२ ॥ ॥ देवान्युवाच ॥ स्तुवतोदुहिताऽहंतेयाचतःप्रतिगृह्यतः ॥ स्तूयमानस्यदुहिताकथंदासीभविष्यसि २३ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ येनकेनचिदार्त्तानांज्ञातीनांसुखमावहेत् ॥ अतस्त्वामनुयास्यामियत्रदास्यतितेपिता २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रतिश्रुतेदासभावेदुहित्रावृष पर्वणः ॥ देवयानीनृपश्रेष्ठपितरंवाक्यमब्रवीत् २५ ॥ देवान्युवाच ॥ प्रविशामिपुरंताततुष्टाऽस्मिद्विजसत्तम ॥ अमोघंतवविज्ञानमस्तिविद्याबलंचते २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तोदुहित्रासद्विजश्रेष्ठोमहायशाः ॥ प्रविशेशपुरंहृष्टःपूजितःसर्वदानवैः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि ययात्युपाख्यानेऽशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथदीर्घस्यकालस्यदेवयानीनृपोत्तम ॥ वनंतदेवनिर्याता क्रीडार्थंवरवर्णिनी १ तेनदासीसहस्रेणसार्धंशर्मिष्ठयातदा ॥ तमेवदेशंसंप्राप्तयथाकामंचचारसा २ ताभिःसखीभिःसहितासर्वाभिर्मुदिताभृशम् ॥ क्रोडंत्योऽभिरताःसर्वाःपिबंत्योमधुमाधवीम् ३ खादन्त्योविविधान्भक्ष्यान्विदशंत्यःफलानिच ॥ पुनश्चनाहुषोराराजामृगलिप्सुर्थदृच्छया ४ तमेवदेशंसंप्राप्तोजलार्थीश्रम कर्षितः ॥ ददृशेदेवयानींसशर्मिष्ठांताश्चयोषितः ५ पिबंतीर्ललमानाश्चदिव्याभरणभूषिताः ॥ उपविष्टांचददृशेदेवयानींशुचिस्मिताम् ६ रूपेणाप्रतिमांता सांस्त्रीणांमध्येवराज्जनाम् ॥ शर्मिष्ठयासेव्यमानांपादसंवाहनादिभिः ७ ॥ ययातिरुवाच ॥ द्वाभ्यांकन्यासहस्राभ्यांहेकन्येपरिवारिते ॥ गोत्रेचनामनोचैवद्वयोःपृच्छाम्यहंशुभे ८ ॥ देवान्युवाच ॥ आख्यास्याम्यहमादत्स्ववचनंमेनराधिप ॥ शुक्रोनामासुरगुरुःसुतांजानीहितस्यमाम् ९ इयंचमेसखीदासीयत्राहंतत्रगामिनी ॥ दुहितादानवेद्रस्यशर्मिष्ठावृषपर्वणः १० ॥ ययातिरुवाच ॥ कथंतुतेसखीदासीकन्येयंचवरवर्णिनी ॥ असुरेद्रसुतासुभूःपरंकौतूहलंहिमे ११ ॥ देवान्युवाच ॥ सर्वेएवमश्रेष्ठविधानमनुवर्त्तते ॥ विधानविहितंमत्त्वामाविचित्राःकथाःकृथाः १२ राजवद्रूपवेषोतेब्राह्मणीवाचंविभर्षिच ॥ कोनामत्वंकुतश्चासिकस्य पुत्रश्चशंसमे १३ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ ब्रह्मचर्येणवेदोमेकूत्सुनःश्रुतिपथंगतः ॥ राजाहंराजपुत्रश्चययातिरिति विश्रुतः १४ ॥ ॥ देवान्युवाच ॥ ॥ केनास्य र्थेननृपतेइमंदेशमुपागतः ॥ जिघृक्षुर्वारिजंकिंचिदथवामृगलिप्सया १५ ॥ ॥ ॥ ॥

अथेति १. तेनस्वयंवृतेन शर्मिष्ठयास्वीयदासीसहस्रोपेतया २ मधुमाधवीमधुवृक्षजांमदिरां ३ । ४ । ५ पिबंतीःपेयं । ललमानाःक्रीडंतीः ६ । ७ द्वाभ्यामित्युक्तार्थं गोत्रेवंशकराहणी ८ । ९ । १० । ११ विधानंदैवं अनुवर्त्ततेअनुसृत्यास्ति १२ । १३ राजोरूपं ब्राह्मणीवाक्रेत्यत्रहेतुद्वयंयुक्तमेणाह ब्रह्मेति १४ अर्थेनकार्येण वारिजंमीनंपद्यादिवा १५ ॥ ॥ ॥ ॥

अनुयुक्तोऽस्मिपलायितेमुग्रेभ्रातोऽस्मि १६ । १७ । १८ संसृष्टं उच्छिन्नस्यक्षत्रस्यब्राह्मणवीर्यादेवपुनरुद्भवाद्ब्राह्मणाक्षत्रं संसृष्टं क्षत्रियकन्यामुलोपासुद्रादिषुब्राह्मणानामुत्पत्तिदर्शनात्क्षत्रेणब्रह्मसंहि
तंसंमिश्रं ऋषिर्बुधादिलायांपुच्छरवास्ततआयुस्तोनहुयस्तस्त्वमिति क्षत्रियकन्यायांब्राह्मणाज्जातोब्राह्मणःक्षत्रियदोषेषुब्राह्मणाज्जातस्तुक्षत्रियपेवेत्याग्रहेपीलायांक्षत्रियदारत्वाभावाद्युष्माकृष्टपित्व
मेतत्तथ्यमित्यर्थः हेअंग वहस्वपरिणयस्व १९ एकस्येश्वरस्यदेहोदेहावयवामुखबाहुरूपादास्त्वदुद्भवाः २० प्रागेवत्यममपाणिग्रहणंकृतमतइदानींविचारावसरोनास्तीत्याशयेनाह पाणीति ।

॥ ययातिरुवाच ॥ मृगलिप्सुरहंभद्रेपानीयार्थमुपागतः ॥ बहुधाऽप्यनुयुक्तोऽस्मितदनुज्ञातुमर्हसि १६ ॥ देवयान्युवाच ॥ द्वाभ्यांकन्यासहस्राभ्यांदास्याश
र्मिष्ठयासह ॥ त्वदधीनाऽस्मिभद्रंतेसखाभर्ताचमेभव १७ ॥ ययातिरुवाच ॥ विद्वद्योशनसिभद्रंतेनत्वामर्होऽस्मिभाविनि ॥ अविवाह्याहिराजानोदेवयानिपि
तुस्तव १८ ॥ देवयान्युवाच ॥ संसृष्टं ब्रह्मणाक्षत्रंक्षत्रेणब्रह्मसंहितम् ॥ ऋषिश्चाप्यृषिपुत्रश्चनाहुषांगवहस्वमाम् १९ ॥ ययातिरुवाच ॥ एकदेहोद्भववर्णाश्च
त्वारोऽपिवरांगने ॥ पृथग्धर्माःपृथक्शौचास्तेषांतुब्राह्मणोवरः २० ॥ देवयान्युवाच ॥ पाणिधर्मोनाहुषाऽयंनपुंभिःसेवितःपुरा ॥ तंमेत्वमग्रहीरग्रेवृणोमित्वाम
हंततः २१ कथंनुमेमनस्विन्याःपाणिमन्यःपुमान्स्पृशेत् ॥ गृहीतमृषिपुत्रेणस्वयंवाप्यृषिणात्वया २२ ॥ ययातिरुवाच ॥ कुद्धादाशोविषात्सर्पाज्ज्वलनात्सर्व
तोमुखात् ॥ दुराधर्षतरोविप्रोज्ञेयःपुंसाविजानता २३ ॥ ॥ देवयान्युवाच ॥ कथमाशीविषात्सर्पाज्ज्वलनात्सर्वतोमुखात् ॥ दुराधर्षतरोविप्रइत्यात्थपुरुषर्ष
भ २४ ॥ ययातिरुवाच ॥ एकमाशीविषोहंतिशस्त्रेणैकश्चवध्यते ॥ हंतिविप्रःसराश्राणिपुराण्यपिहिकोपितः २५ दुराधर्षतरोविप्रस्तस्माद्भीरुमतोमम ॥ अतो
ऽदत्तांचपित्रात्वांभद्रेनविवहाम्यहम् २६ ॥ देवयान्युवाच ॥ दत्तांवहस्वतन्मात्वंपित्राराजन्वृतोमया ॥ अयाचतोभयंनस्तिदत्तांचप्रतिगृह्यतः २७ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ त्वरितं देवयान्याऽथसंदिष्टं पितुरात्मनः ॥ सर्वेनिवेदयामासधात्रीतस्मैयथातथम् २८ श्रुत्वैवचसराजानंदर्शयामासभार्गवः ॥ दृष्ट्वैवचागतंशुक्रंययातिःपृथिवी
पतिः ॥ ववंदेब्राह्मणंकाव्यंप्रांजलिःप्रणतःस्थितः २९ ॥ देवयान्युवाच ॥ राजाऽयंनाहुषस्तातदुर्गमेपाणिमग्रहीत् ॥ नमस्तेदेहिमामस्मैलोकानयंपतिवृणे ३०
॥ शुक्रउवाच ॥ वृतोऽनयापतिर्वीरसुतयात्वंममेष्टया ॥ गृहाणेमांमयादत्तांमहिर्षीनहुषात्मज ३१ ॥ ययातिरुवाच ॥ अधर्मो न स्पृशेदेषमहान्माभिहभार्गव ॥
वर्णसंकरजोब्रह्मन्नितित्वांप्रवृणोम्यहम् ३२ ॥ शुक्रउवाच ॥ अधर्मात्त्वांविमुंचामिवृणुत्वंवरमीप्सितम् ॥ अस्मिन्निवाहेमाम्लासीरहंपापंनुदामिते ३३ वहस्व
भार्याधर्मेणदेवयानींसुमध्यमाम् ॥ अनयासहसंप्रीतिमतुलांसमवाप्नुहि ३४ इयंचापिकुमारीतेशर्मिष्ठावर्षपर्वणी ॥ संपृज्यासततराजन्माचैनांशयनेह्वयेः ३५

पाणिधर्मःपाणिग्रहणारूपधर्मः २१ । २२ ययातिस्तुस्वस्यशर्मिष्ठासक्त्यादेवयान्याःप्रकोपेसतिशुक्राद्वीतःसन्मनस्पेवोवाच कुद्धादिति २३ । २४ । २५ अदत्तामित्युक्तेः २६
मामां भयंक्षत्रियेणब्राह्मणीपरिणयनदोषजं २७ । २८ । २९ दुर्गमेसंकटे ३० । ३१ । ३२ ईप्सितंवरंचवृणीष्वेत्युक्तोऽपीदानींनवृतवान् पश्चात्स्वन्यजरासंक्रमणसामर्थ्यरूपः
शुक्रेणैवस्वप्रतिज्ञासिद्धयेदत्तइतिध्येयं ३३ । ३४ । ३५

३६ । ३७ । ३८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ययातिरिति १ । २ । ३ । ४ व्यजायत अजनयत् ५ । ६ । ७ प्रजाता प्रजारूपेण वितता
 मल्लीवत् ८ । ९ । १० रहिते विजने ११ । १२ । १३ । १४ अवहं ऊढवानहम् १५ नर्मयुक्तं परिहासयुक्तं वचनमनृतमपि न हिनस्ति दोषजनकं न भवतीत्यर्थः स्त्रीपुंगव्यास्वहमेनां रमयेदित्युक्तिरनृत

॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तो ययातिस्तु शुकं कृत्वा प्रदक्षिणम् ॥ शास्त्रोक्तविधिना राजा विवाहमकरोच्छुभम् ३६ लब्ध्वा शुक्रान्महद्वित्तं देवयानीं तदोत्तमाम् ॥
 द्विसहस्रेण कन्यानां तथा शर्मिष्ठा सह ३७ संपूजितश्च शुक्रेण दैत्यैश्च नृपसत्तमः ॥ जगाम स्वपुरं दृष्टोऽनुज्ञातोऽथ महात्मना ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि
 संभवप० ययात्युपाख्यानं एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ययातिः स्वपुरं प्राप्य महेंद्रपुरसन्निभम् ॥ प्रविश्यांतः पुरंतं देवयानीं न्य
 वेशयत् १ देवयान्याश्चानुमते सुतांतां वृषपर्वणः ॥ अशोकवनिकाभ्यां शोभं कृत्वा न्यवेशयत् २ वृतां दासीसहस्रेण शर्मिष्ठां वार्षपर्वणी ॥ वासोभिरन्नपानैश्च संविभ
 ज्य सुसंस्कृताम् ३ देवयान्या तु सहितः स नृपो नहुषात्मजः ॥ विजहार बहून्बद्वान् देववन्मुदितः सुखी ४ ऋतुकाले तु संप्राप्ते देवयानी वरांगना ॥ लेभे गभैः प्रथमतः कुमा
 रं च व्यजायत ५ गते वर्षे सहस्रे तु शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी ॥ ददर्श यौवनं प्राप्ता ऋतुं सा चान्वर्चितयत् ६ ऋतुकालश्च संप्राप्तो न च मेऽस्ति पतिव्रतः ॥ किं प्राप्तां किं नुकृतं व्यं
 किं वा कृत्वा कृतं भवेत् ७ देवयानी प्रजाताऽसौ वृथाऽहं प्राप्तयौवना ॥ यथा तया वृतो भर्ता तथैवाहं वृणोमि तम् ८ राज्ञा पुत्रफलं देयमिति मे निश्चिता मतिः ॥ अपीदा
 नीं स धर्मात्मा इयान्मे दर्शनं रहः ९ अथ निष्क्रम्य राजाऽसौ तस्मिन्काले यदृच्छया ॥ अशोकवनिकाभ्यां शोभं शर्मिष्ठां प्रीक्ष्य धिष्ठितः १० तमे करहिते दृष्ट्वा शर्मिष्ठां चारु
 हासिनी ॥ प्रत्युद्रम्यां जलं कृत्वा राजानं वाक्यमब्रवीत् ११ ॥ शर्मिष्ठा वाच ॥ सोमस्येंद्रस्य विष्णोर्वायमस्य वरुणस्य च ॥ तव वानाहुषगृहे कः स्त्रियं द्रष्टुमर्हति १२
 रूपाभिजनशीलैर्हित्वं राजन्वेत्थमांसदा ॥ सा त्वां याचे प्रसाद्याहमृतं देहि नराधिप १३ ॥ ययातिरुवाच ॥ वेदित्वांशीलं संपन्नं दैत्यकन्यामनिंदिताम् ॥ रूपं च
 तेन पश्यामि सूच्य ग्रमपि निंदितम् १४ अब्रवीदुशना काव्यो देवयानीं यदाऽवहम् ॥ नेयमाह्वयितव्या ते शयने वार्षपर्वणी १५ ॥ शर्मिष्ठा वाच ॥ न नर्मयुक्तं वचनं हि
 नस्ति न स्त्रीपुं राजन्न विवाहकाले ॥ प्राणात्यये सर्वधनापहारे पंचानृतान्यादुरपातकानि १६ पृष्टं तु साक्ष्ये प्रवदंत मन्यथा वदंति मिथ्या पतितं नरेन्द्र ॥ एकार्थतायां तु
 समाहितायां मिथ्या वदंतं त्वनृतं हिनस्ति १७ ॥ ययातिरुवाच ॥ राजा प्रमाणं भूतानां स नश्ये दमृषावदन् ॥ अर्थकृच्छ्रमपि प्राप्य न मिथ्या कर्तुमुत्सहे १८ ॥

ताऽपि कृता चेन्न हिनस्ति धनेत्युपलक्षणं ह्ययादरेपि १६ स्त्रीष्वनृतं न हिनस्ति प्रत्युत सत्यादरेण तस्या गणवहिनस्तीत्याह पृष्टं त्विति । साक्ष्ये पृष्टं मद्रूपैरन्यथा प्रवदंतं पुरुषं पतितं यद्वदंति तन्मिथ्या । गोब्राह्म
 णस्त्रीदीनानायाद्यर्थं कूटसाक्ष्यस्यापि पुण्यहेतुत्वात् । तथा चाहं साहेतुः सत्यमप्यनृतमेव अहिंसाहेतुरनृतमपि सत्यमेवेति भावः । प्रकृतमाह । एकार्थतायां मेकप्रयोजनतायां समाहितायां मावरोस्त्वदाराजनरूपे प्रयोजने तु ल्य
 त्वेन निश्चिते सति देवयान्येवमभार्यां शर्मिष्ठेति मिथ्या वदंतं त्वामेवानृतं हिनस्तीत्यर्थः १७ । १८

॥

॥

॥

म.भा.टी.

॥ ८७ ॥

एकार्थतामेव चष्टे समाधिति । हेराजन् एतौ विवाहौ मतौ बुद्धावारुदौ समौ तुल्यावेव यदैव देवयान्यात्समं मनसा दृष्टतस्तदैव मया पीत्यर्थः अतोयस्त्वं सख्याः पतिः स एव चकारान्ममापि पतिः । एतच्छोकमसि
द्रुपाद्रदयति समंसह विवाहं सख्या सहैव तारासां विवाहं सिद्धमाहुः द्वयोः प्रदेयद्रव्यत्ववरणीयत्वादेस्तु न्यत्वात् । अतो मे मया दृतोऽसि क्रतुमास्यै यतः पतिरसि १९ राजा तु भार्यासमत्वं दासीनार्हती

॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ समवेतौ मतौ राजन्पतिः सख्याश्च यः पतिः ॥ समं विवाहमित्याहुः सख्यामेऽसि दृतः पतिः १९ ॥ ययातिरुवाच ॥ दातव्यं याचमानेभ्य इति मे
व्रतमाहितम् ॥ त्वंच याचसि मां कामं ब्रूहि किं करवाणिते २० ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ अधर्मात्पाहि मां राजन् धर्मं च प्रतिपादय ॥ त्वत्तोऽपत्यवती लोके चरेयं धर्ममुत्तमम्
२१ त्रय एवाधनाराजन् भार्यादासस्तथासुतः ॥ यत्ते समधिगच्छंति यस्यैते तस्य तद्धनम् २२ देवयान्या भुजिष्याऽस्मि वश्या च तव भार्गवी ॥ सा चाहं च त्वयाराजन्
भजनीये भजस्व माम् २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराजा स तथ्यामित्यभिजज्ञिवान् ॥ पूजयामास शर्मिष्ठां धर्मं च प्रत्यपादयत् २४ स समागम्य शर्मिष्ठां
यथा काममवाप्य च ॥ अन्योन्यं चाभिसंपूज्य जग्मतुस्तौ यथागतम् २५ तस्मिन् समागमे सुभूः शर्मिष्ठाचारुहासिनी ॥ लेभे गर्भं प्रथमतस्तस्माच्च पतिसत्तमात् २६
प्रजज्ञे च ततः काले राजन् राजीवलोचना ॥ कुमारं देवगर्भाभं राजीवनिभलोचनम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि दयात्युपाख्याने द्यशीतितमो
ऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा कुमारं जातं तु देवयानी शुचिस्मिता ॥ चिंतयामास दुःखार्ता शर्मिष्ठां प्रतिभारत १ अभिगम्य च
शर्मिष्ठां देवयान्यब्रवीदिदम् ॥ देवयान्युवाच ॥ किमिदं दृष्ट्वा जिनं सुभुक्तं वै कामलुब्धया २ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ ऋषिर्भ्यागतः कश्चिद्धर्मात्मा वेदपारगः ॥ समयावर
दः कामं याचितो धर्मसंहितम् ३ नाहमन्यायतः काममाचरामि शुचिस्मिते ॥ तस्माद्वर्षमापत्यमिति सत्यं ब्रवीमि ते ४ ॥ देवयान्युवाच ॥ शोभनं भीरुयद्येवमथ
स ज्ञायते द्विजः ॥ गोत्रनामाभिजनतो वेत्तुमिच्छामि तं द्विजम् ५ ॥ शर्मिष्ठोवाच ॥ तपसा तेजसा चैव दीप्यमानं यथारविम् ॥ तं दृष्ट्वा मम संप्रदुःशक्तिर्नासीच्छुचि
स्मिते ६ ॥ देवयान्युवाच ॥ यद्येतदेवं शर्मिष्ठेन मन्युर्विद्यते मम ॥ अपत्यं यदितेलब्धं ज्येष्ठच्छ्रेष्ठश्च वै द्विजात् ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अन्योन्यमेव मुक्ता तु सं
प्रहस्य च ते मिथः ॥ जगाम भार्गवी वेश्मतथ्यमित्यवजग्मुषी ८ ययातिर्देवयान्यां तु पुत्राव जनयन्नृपः ॥ यदुंचतुर्वसुं चैव शक्रविष्णू इवापरौ ९ तस्मादेव तुराजर्षेः
शर्मिष्ठावार्षपर्वणी ॥ द्रष्टुं चानुंच पूरुंच त्रीन् कुमारान जीजनत् १० ततः काले तु कस्मिंश्चिद्देवयानो शुचिस्मिता ॥ ययातिसहिताराजन् जगाम रहितं वनम् ११
ददर्श च तदा तत्र कुमारान् देवरूपिणः ॥ क्रीडमानान् सुविश्रब्धान् विस्मिता चेदमब्रवीत् १२

त्येवं मत्वा प्रकारांतरेण तदभीष्टं दातुं प्रतिजानिते दातव्यमिति २० अधर्मात्स्वद्वयवरणजाग्रद्विचारात् २१ ननु त्वमपि पित्रादत्तेन धनेन धर्मचरंती गतिं प्राप्नुहि किं संतत्येत्याशंक्याह त्रय इति २२ भुजि
ष्या देवयान्या भुक्तं चाभिच्छतीति योगादासी २३ भुजिष्यात्वमस्यास्तथ्यमित्यभिजज्ञिवानभितः सा कल्पेन ज्ञातवान् धर्मं क्रतुदानेन आर्चन्नाणं २४ २५ २६ प्रजज्ञे मज्जनितवती २७ ॥ इति आ
दिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ श्रुत्वेति १ २ ३ ४ ५ ६ ७ अवजग्मुषी ज्ञातवती ८ ९ १० ११ १२ ॥

आदि १

२०

॥ ८३ ॥

॥ ८७ ॥

१३ वंशोवःकइत्यत्रापितेवध्यते १४ प्रदेशिन्नातर्जन्वा १५ राजानप्राणिगितुमितिशेषः नाभ्यनंदतदूरीकृतवानित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ २३ । २४ । २५ । २६ । २७
अधरोत्तरनीचस्याभिद्विद्विरुत्तमस्यः अतिवृत्तास्मिराज्ञःसकाशादपत्यत्रयाधिगमेनातिक्रान्तोद्धृतिताऽस्मि २८ । तदेवाह त्रयइति २९ । ३० अधर्ममेवप्रियमकृथाः ३१ नान्यचेतसानकामलोभेन

॥ देवयान्युवाच ॥ कस्यैतेदारकाराजनदेवपुत्रोपमाःशुभाः ॥ वर्चसारूपतश्चैवसदृशमेमतास्तव १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंपृष्टातुराजानंकुमारान्पर्य
पृच्छत ॥ देवयान्युवाच ॥ किंनामधेयंवंशोवःपुत्रकाःकश्वःपिता ॥ प्रब्रूतमेयथातथ्यंश्रोतुमिच्छामितं ह्यहम् १४ तेऽदर्शयन्प्रदेशिन्यातमेवृत्तपसतमम् ॥ शर्मि
ष्ठांमातरंचैवतथाऽऽचख्युश्चदारकाः १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वासहितास्तेतुराजानभुपचक्रमुः ॥ नाभ्यनंदततानुराजादेवयान्यास्तदांतिके १६ रुदं
तस्तेऽथशर्मिष्ठामभ्ययुर्बालकास्ततः ॥ श्रुत्वातुतेषांबालानांसब्रीहद्वपार्थिवः १७ दृष्ट्वातुतेषांबालानांप्रणयंपार्थिवंप्रति ॥ बुद्ध्वाचतत्त्वंसादेवीशर्मिष्ठामिदमब्रवीत्
१८ ॥ देवयान्युवाच ॥ मदधीनासतीकस्मादकार्षीर्विभ्रियंमम ॥ तमेवासुरधर्मत्वमास्थितानबिभेषिमे १९ ॥ शर्मिष्ठोवाचा ॥ यदुक्तमृषिरित्येवतत्सत्यंचारुहासिनि ॥
न्यायतोधर्मतश्चैवचरंतीनबिभेमिमे २० यदात्वयावृतोभर्तावृतएवतदामया ॥ सखीभर्ताहिधर्मेणभर्ताभवतिशोभने २१ पृथ्याऽसिमममान्याचज्येष्ठाचब्राह्म
णीह्यसि ॥ त्वत्तोऽपिमेपूज्यतमोराजर्षिःकिंनेवेत्यत २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वातस्यास्ततोवाक्यंदेवयान्यब्रवीदिदम् ॥ राजन्नाद्येहवत्स्यामिविप्रियंमेकृतं
त्वया २३ सहसोत्पतितांश्यामांदृष्ट्वातांसाश्रुलोचनाम् ॥ तूर्णसकाशंकाव्यस्यप्रस्थितांव्यथितस्तदा २४ अनुवव्राजसंभ्रांतःपृष्ठतःसांत्वयन्नृपः ॥ न्यवर्त्ततनचैव
स्मक्रोधसंरक्तलोचना २५ अविब्रुवंतीकिंचित्साराजानंसाश्रुलोचना ॥ अचिरादेवसंप्राप्ताकाव्यस्योशनसोऽन्तिकम् २६ सातुदृष्ट्वैवपितरमभिवाद्याग्रतःस्थिता ॥
अनंतरंययातिस्तुपूजयामासभार्गवम् २७ ॥ देवयान्युवाच ॥ अधर्मेणजितोधर्मःप्रवृत्तमधरोत्तरम् ॥ शर्मिष्ठयाऽतिवृत्ताऽस्मिदुहित्रावृषपर्वणः २८ त्रयोऽ
स्यांजनिताःपुत्राराज्ञाऽनेनययातिना ॥ दुर्भगायाममदौतुपुत्रौतातब्रवीमिमे २९ धर्मज्ञइतिविख्यातएषराजाभृगूद्रह ॥ अतिक्रान्तश्चमर्यादांकाव्यैतत्कथया
मिमे ३० ॥ शुकउवाच ॥ धर्मज्ञःसन्महाराजयोधर्ममकृथाःप्रियम् ॥ तस्माज्जरात्त्वामचिराद्वैष्यतिदुर्जया ३१ ययातिरुवाच ॥ ऋतुंवैयाचमाना
याभगवन्नान्यचेतसा ॥ दुहितुर्दानेवन्द्रस्यधर्म्यमेतत्कृतंमया ३२ ऋतुंवैयाचमानायानददातिपुमानृतुम् ॥ भ्रूणहेत्युच्यतेब्रह्मन्सहब्रह्मवादिभिः ३३ अभिका
मांस्त्रियंयश्वागम्यारहसियाचितः ॥ नोपैतिसचधर्मेषुभ्रूणहेत्युच्यतेबुधैः ३४ इत्येतानिसमीक्ष्याहंकारणानिभृगूद्रह ॥ अधर्मभयसंविश्रशर्मिष्ठामुपजग्मिवान्
३५ ॥ शुकउवाच ॥ नन्वहंप्रत्यवेक्ष्यस्तेमदधीनोऽसिपार्थिव ॥ मिथ्याचारस्यधर्मेषुचौर्यंभवतिनाहुष ३६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कुड्ढेनोशनसाशप्तोययाति
नाहुषस्तदा ॥ पूर्ववयःपरित्यज्यजरांसद्योऽन्वपद्यत ३७

३८। ३९। ४० ज्येष्ठस्यराज्याप्रदानर्जपापं ४१। ४२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे त्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ॥ ॥ जरामिति १ वली
त्वचःसंवलनं । पलितानिकेशरोम्णांशौक्ल्यं । पर्यगुःपरितःशरीरेगतानिप्राप्तानि । यौवनेयौवनसाध्येकामभोगे २ पाप्मानंभोगसामर्थ्येऽपितदिच्छारूपचित्तस्यदौस्थ्यं चरेयंभुंजीय ३ । ४

॥ ययातिरुवाच ॥ अतुसोयौवनस्याहं देवयान्यांभृगूद्वह ॥ प्रसादंकुरुमेब्रह्मन्जरेयंनविशेच्चमाम् ३८ ॥ शुक्रउवाच ॥ नाहंमृषाब्रवीम्येतज्जरांप्राप्तोऽसिभू
मिप ॥ जरांत्वेतांत्वमन्यस्मिन्संक्रामययदीच्छसि ३९ ॥ ययातिरुवाच ॥ राज्यभावसभवेद्वहन्पुण्यभाक्कीर्तिभाक्तथा ॥ योमेदद्याद्वयःपुत्रस्तद्भवाननुम
न्यताम् ४० ॥ शुक्रउवाच ॥ संक्रामयिष्यसिजरांयथेष्टंनहुषात्मज ॥ मामनुध्यायभावेननचपापभवाप्स्यसि ४१ वयोदास्यतितेपुत्रायःसराजाभविष्यति ॥
आयुष्मान्कीर्तिमांश्चैवबह्वपत्यस्तथैवच ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि ययात्युपाख्यानेत्र्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
जरांप्राप्यययातिस्तुस्वपुरंप्राप्यचैवहि ॥ पुत्रंज्येष्ठंवरिष्ठंचयदुमित्यब्रवीद्वचः १ ॥ ययातिरुवाच ॥ जरावलीचमांतातपलितानिचपर्यगुः ॥ काव्यस्योशनसः
शापाब्रचतुसोऽस्मियौवने २ त्वंयदोप्रतिपद्यस्वपाप्मानंजरयासह ॥ यौवनेनत्वदीयेनचरेयंविषयानहम् ३ पूर्णवर्षसहस्रेतुपुनस्तेयौवनंत्वहम् ॥ दत्त्वास्वंप्रतिप
त्स्यामिपाप्मानंजरयासह ४ ॥ यदुरुवाच ॥ जरायांबहवोदोषाःपानभोजनकारिताः ॥ तस्माज्जरांनतेराजन्ग्रहीष्यइतिमेमतिः ५ सितश्मश्रुर्निरानंदोजरया
शिथिलीकृतः ॥ वलीसंगतगात्रस्तुदुर्दृशोदुर्बलःकृशः ६ अशक्तःकार्यकरणेपरिभूतःस्यौवतैः ॥ सहोपजीविभिश्चैवतांजरांनाभिकामये ७ संतितेबहवःपुत्रामतः
प्रियतरानृप ॥ जरांग्रहीतुंधर्मज्ञतस्मादन्यंतृणीष्ववै ८ ॥ ययातिरुवाच ॥ यत्स्वमेहृदयाज्जातोवयःस्वंनप्रयच्छसि ॥ तस्मादराज्यभावतातप्रजातवभविष्यति
९ तुर्वसोप्रतिपद्यस्वपाप्मानंजरयासह ॥ यौवनेनचरेयंवैविषयांस्तवपुत्रक १० पूर्णवर्षसहस्रेतुपुनर्दास्यामियौवनम् ॥ स्वंचैवप्रतिपत्स्यामिपाप्मानंजरयासह ॥
११ ॥ तुर्वसुरुवाच ॥ नकामयेजरांतातकामभोगप्रणाशिनीम् ॥ बलरूपांतकर्णीबुद्धिप्राणप्रणाशिनीम् १२ ॥ ययातिरुवाच ॥ यत्स्वमेहृदयाज्जातोवयःस्वं
नप्रयच्छसि ॥ तस्मात्प्रजासमुच्छेदंतुर्वसोतवयास्यति १३ संकीर्णाचारधर्मेषुप्रतिलोमचरेषुच ॥ पिशिताशिषुचांत्येषुमूढराजाभविष्यसि १४ गुरुदारप्रसक्ते
षुतिर्यग्योनिगतेषुच ॥ पशुधर्मेषुपापेषुम्लेच्छेषुत्वंभविष्यसि १५ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसतुर्वसुंशस्वाययातिःसुतमात्मनः ॥ शर्मिष्ठायाःसुतंद्रुमुमिदंवचन
मब्रवीत् १६ ॥ ययातिरुवाच ॥ द्रुह्योत्वंप्रतिपद्यस्ववर्णरूपविनाशिनीम् ॥ जरांवर्षसहस्रमेयौवनंस्वंददस्वच १७ पूर्णवर्षसहस्रेतुपुनर्दास्यामियौवनम् ॥ स्वं
चादास्यामिभूयोऽहंपाप्मानंजरयासह १८ ॥ द्रुमुरुवाच ॥ नगजंनरथंनार्थंजीर्णोभुंक्तेनचस्त्रियम् ॥ वाक्संगश्चास्यभवतितांजरांनाभिकामये १९ ॥

दोषाःकफाद्याधिक्याद्वमनादयः ५ दोषानेवाह सितेति ६ । ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४ तिर्यग्योनीनामिवगतंप्रकाशमैयुनाद्याचरणंयेषतिषु १५। १६। १७। १८ वाक्संगोदं
तानांपतनात्कफादिवृद्धेश्वाचःसंगश्चसंगःसन्नत्वं अभ्यक्तत्वपतिषावत् १९

२० पीठकानाराजयोग्यानां नरयानविशेषाणां तत्त्वतरावा' इति स्लेच्छेषु प्रसिद्धानां २१ । २२ । २३ । २४ अतिलप्स्यसे प्रजास्ताश्च विनशिप्यंतीति द्वयोः संबंधः २५ अग्निप्रस्कंदनं श्रौतस्मार्त्ताद्यग्निसाध्यकर्म
त्यागस्तत्परः २६ वरीयान्स्वभ्रातृभ्यो महान् । जरादेर्हृदियशक्तिघातः २७ । २८ । २९ अंजसा आर्जवेन ३० यथेप्सितानि तस्य स्यावज्जीवमपीति भावः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति आदिपर्वणि नील०

॥ ययातिरुवाच ॥ यत्त्वं मे हृदयाज्जातो वयःस्वं प्रयच्छसि ॥ तस्माद्बुद्धो प्रियः कामो न ते संपत्स्यते क्वचित् २० यत्राश्रयं मुख्यानामश्वानां स्याद्व्रतं न च ॥ हस्तिनां
पीठकानां च गर्दभानां तथैव च २१ वरतानां च गवां चैव शिबिकायास्तथैव च ॥ उडुपल्लवसंतारो यत्र नित्यं भविष्यति ॥ अराजा भोजशङ्कं त्वं तत्र प्राप्स्यसि सान्वयः २२
॥ ययातिरुवाच ॥ अनो त्वं प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह ॥ एकं वर्ष सहस्रं तु चरेयं यौवने न ते २३ ॥ अनुरुवाच ॥ जीर्णः शिशुवदादत्तेऽकालेऽन्नमश्नुचिर्यथा ॥ न
जुहोति च कालेऽग्निं तांजरां नाभिकामये २४ ॥ ययातिरुवाच ॥ यत्त्वं मे हृदयाज्जातो वयःस्वं प्रयच्छसि ॥ जरादोषस्त्वया प्रोक्तस्तस्मात्त्वं प्रति लप्स्यसे २५
प्रजाश्च यौवनप्राप्ता विनशिप्यं त्यनो तव ॥ अग्निप्रस्कंदनं परस्त्वं चाप्येवं भविष्यसि २६ ॥ ययातिरुवाच ॥ पुरोत्वं मे प्रियः पुत्रस्त्वं वरीयान् भविष्यसि ॥ जरावली
च मां तात पलितानि च पर्यगुः २७ काव्यस्योशनसः शापा न्न च तृप्तोऽस्मि यौवने ॥ पुरोत्वं प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह ॥ कंचित्कालं चरेयं वै विषयान्वयसा तव २८
पूर्णं वर्ष सहस्रे तु पुनर्दास्यामि यौवनम् ॥ स्वं चैव प्रतिपत्स्यामि पाप्मानं जरया सह २९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच पूरुः पितरमंजसा ॥ यथाऽऽत्थमां
महाराज तत्करिष्यामि ते वचः ३० प्रतिपत्स्यामि ते राजन् पाप्मानं जरया सह ॥ गृहाण यौवनं मत्तश्चर कामान्यथेप्सितान् ३१ जरयाऽहं प्रतिच्छन्नो वयोरूपधरस्तव ॥
यौवनं भवते दत्त्वा च रिष्यामि यथाऽऽत्थमाम् ३२ ॥ ययातिरुवाच ॥ पुरोप्रीतोऽस्मि ते वत्स प्रीतश्चेदं ददामि ते ॥ सर्वकामसमृद्धा ते प्रजाराज्ये भविष्यति ३३ एवमु
क्ता ययातिस्तु स्मृत्वा काव्यं महातपाः ॥ संक्रामयामास जरां तां पूरौ महत्तमनि ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि ययात्युपाख्याने चतुरशी
तितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पौरवेणाथ वयसा ययातिर्न हृषात्मजः ॥ प्रीतियुक्तो नृपश्चेष्टश्च चारविषयान् प्रियान् १ यथा कामं यथोत्साहं यथा
कालं यथा सुखम् ॥ धर्मा विरुद्धं राजेन्द्र यथाऽर्हति स एव हि २ देवानतर्पयद्यज्ञैः श्राद्धैस्तद्भक्षितुं न पि ॥ दीनाननुग्रहैरिष्टैः कामैश्च द्विजसत्तमान् ३ अतिथीन् ब्रूयानैश्च
विश्वश्रपरिपालनैः ॥ आनृशं स्येन शूद्रांश्च दस्यून् सन्निग्रहेण च ४ धर्मेण च प्रजाः सर्वा यथावदनुं रजयन् ॥ ययातिः पालयामास साक्षाद्दिन्द्रवपः ५ सराजासिंहवि
क्रांतो युवाविषयगोचरः ॥ अविरोधेन धर्मस्य चारसुखमुत्तमम् ६ संप्राप्य शुभान् कामान् स्तुतः खिन्नश्च पार्थिवः ॥ कालं वर्ष सहस्रांतं स स्मारमनुजाधिपः ७ परिसं
ख्याय कालज्ञः कलाः काष्ठाश्च वीर्यवान् ॥ यौवनं प्राप्य राजर्षिः सहस्रपरिवत्सरान् ८ विश्वाच्यासहितो रेमे व्यभ्राजन्नंदने वने ॥ अलकायां सकालं तु मे रुष्टं गेतथोत्तरे ९

भारतभावं दीपे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ पौरवेणेति च चारुभुजो १ । २ । ३ । ४ । ५ विषयादिव्यगंधादयोगोचरे वशेयस्य सविषयगोचरः ६ । ७ परीति । सौरवर्षे हि प्रत्यब्दं पंचदिनानि पंचदशनाड्यास्त्रि
शतपलानि एकत्रिंशदक्षराणि वर्धते सावनैः षष्ठ्यधिकशतत्रयदिनात्मकैर्बर्षैरायुर्गण्यतेऽतः कलाः काष्ठाश्च । 'अष्टादशनिमेषास्तु काष्ठात्रिंशत्तुताः कला' इत्युक्तरूपाः संख्यायेत्युक्तं ८ अलकायां कुबेरपुर्यापि ९

पश्यते सकालं कालोऽपितृंशसितुं पश्यतीत्याशयेन कर्मव्यतिहारेतद् १० । ११ एतदेव द्वात्वापश्चात्तापेनाह न जातिवत्यादि १२ । १३ । १४ । १५ ब्रह्मज्ञानमेवात्यंतिकतुसिहेतुर्न विषयभोग
इत्याशयेनाह तस्मादिति । एनां तृष्णां द्वंद्वानि शीतोष्णमानापमानमुखदुःखादीनि तद्रहितो निर्द्वंद्वः द्वंद्वकल्पकस्य मानसस्य ब्रह्मणि निधानात् अतएव निर्ममोऽहंकारस्यैव मता मूलस्य त्यागात् १६ । १७
यदा स पश्यते कालं धर्मात्मा तं महीपतिः ॥ पूर्णमत्वा ततः कालं पूरुषं पुत्रमुवाच ह १७ यथा कामं यथोत्साहं यथा कालं मरिंदम ॥ सेविता विषयाः पुत्रयौ बनेन मया तव १८
न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ॥ हविषा कृष्णवर्त्मं वभूय एवाभिवर्धते १९ यत्पृथिव्यां ब्रीहि यं वहिरप्यं पशवः स्त्रियः ॥ एकस्यापि न पर्याप्तं तस्मात् तृष्णां परि
त्यजेत् १३ यादुस्त्यजादुर्मतिभिर्यानजीर्यति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणांति को रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् १४ पूर्णवर्षसहस्रं मे विषयासक्तचेतसः ॥ तथाप्यनुदिनं
तृष्णाममैतेष्वभिजायते १५ तस्मादेनामहं त्यक्त्वा ब्रह्मण्याधाय मानसम् ॥ निर्द्वंद्वो निर्ममो भूत्वा चरिष्यामि भृगैः सह १६ पुरोप्रीतोऽस्मि भद्रं ते गृहाणेदं स्वयौवनम् ॥
राज्यं चेदं गृहाण त्वं त्वं हि मे प्रियकृत्सुतः १७ वैशंपायन उवाच ॥ प्रतिपेदे जरां राजाययातिर्नाहुषस्तदा ॥ यौवनं प्रतिपेदे च पुरुः स्वंपुनरात्मनः १८ अभिषेकुका
मं नृपतिं पूरुषं पुत्रं कनीयसम् ॥ ब्राह्मणप्रमुखा वर्णा इदं वचनमब्रुवन् १९ कथं शुक्रस्य न सारं देवयान्याः सुतं प्रभो ॥ ज्येष्ठं यदुमतिक्रम्य राज्यं पुरोः प्रयच्छसि २० यदु
ज्येष्ठं तव सुतो जातस्तमनुतुर्वसुः ॥ शर्मिष्ठायाः सुतो द्रुमुस्ततोऽनुः पूरुखे च २१ कथं ज्येष्ठानतिक्रम्य कनीयान् राज्यमर्हति ॥ एतत्सं बोधयामस्त्वांधर्मं त्वं प्रति
पालय २२ ॥ ययातिरुवाच ॥ ब्राह्मणप्रमुखा वर्णाः सर्वे शृण्वंतु मे वचः ॥ ज्येष्ठं प्रति यथाराज्यं न देयं मे कथंचन २३ मम ज्येष्ठेन यदुना नियो गोनानुपालितः ॥ प्रति
कूलः पितुर्यश्च न स पुत्रः सतां मतः २४ मातापित्रोर्वचनकृद्धितः पथ्यश्च यः सुतः ॥ स पुत्रः पुत्रवद्यश्च वर्त्तते पितृमातृषु २५ यदुनाऽहमवज्ञातस्तथा तुर्वसुनाऽपि च ॥
द्रुमुना चानुना चैव मय्यवज्ञाकृता भृशम् २६ पूरुणा तु कृतं वाक्यं मानितं च विशेषतः ॥ कनीयान् मम दायादो धृता येन जरामम २७ मम कामः सचकृतः पूरुणामित्ररू
पिणा ॥ शुक्रेण च वरो दत्तः काव्येनोशनसा स्वयम् २८ पुत्रो यस्त्वाऽनुवर्त्तते सराजा पृथिवीपतिः ॥ भवतोऽनुनयाम्येवं पूरुराज्येऽभिषिच्यताम् २९ ॥ प्रकृतय ऊचुः ॥
यः पुत्रो गुणसंपन्नो मातापित्रोर्हितः सदा ॥ सर्वमर्हति कल्याणं कनीयानपि सत्तमः ३० अर्हः पूरुरिदं राज्यं यः सुतः प्रियकृत्तव ॥ वरदानेन शुक्रस्य न शक्यं वक्तुमुत्तरम्
३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पौरजानपदैस्तु धैरित्युक्तो नाहुषस्तदा ॥ अभ्यर्षिचत्तः पूरुराज्ये स्वे सुतमात्मनः ३२ दत्त्वा च पूरुरेराज्यं वनवासाय दीक्षितः ॥ पुरात्स निर्य
चौरा राजा ब्राह्मणैस्तापसैः सह ३३ यदोस्तु यादवा जातास्तुर्वसो र्यवनाः स्मृताः ॥ द्रुह्योः सुतास्तु वैभोजा अनोस्तु म्लेच्छजातयः ३४ पुरोस्तु पौरवो वैशो यत्र जातोऽसि प्रा
र्थिव ॥ इदं वर्षसहस्राणि राज्यं कारयितुं वशी ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि यायात्यायुपाख्याने पूर्वयायातसमाप्तौ पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

१८ कनीयसं कनीयांसं १९ न सारं दौहित्रं २० । २१ । २२ । २३ नियोगः आज्ञा २४ मातेति । अनौरसोऽपियः पुत्रवद्वर्त्तते स एव पुत्रो न त्वन्यः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३
३४ कारयितुं कर्तुं ३५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

एवमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११ अंत्येषु म्लेच्छेषु १२।१३ शिलोच्छृत्ति । 'उच्छः कणश आदने कणशा यजने शिले' । तच्च वने पवनतुनगरक्षेत्रेषु वा १४।१५ पंचाश्व
 श्रुत्वारो मयः पंचमः सूर्यः १६ आहत्य न्याप्य । रोदसी घटाभूमौ । पृथिव्या मिव स्वर्गेऽपि मुख्यो भूदित्यर्थः १७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ स्वर्गत

॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं सनाहुषो राजाययातिः पुत्रमीप्सितम् ॥ राज्येऽभिषिच्य मुदितो वानप्रस्थोऽभवन्मुनिः १ उपित्वा च वने वासं ब्राह्मणैः संशितव्रतः ॥ फलमू
 लाशनो दीतस्ततः स्वर्गमितोगतः २ सगतः स्वर्निवासं तं निवसन्मुदितः सुखी ॥ कालेन नातिमहता पुनः शक्रेण पातितः ३ निपतन् प्रच्युतः स्वर्गादप्राप्तो मेदिनीतलम् ॥
 स्थित आसीदंत रिक्षे सतदेति श्रुतं मया ४ तत एव पुनश्चापि गतः स्वर्गमिति श्रुतम् ॥ राज्ञा वसुमता सार्धमष्टकेन च वीर्यवान् ५ प्रतर्दनेन शिबिना समेत्य किल संसदि ॥
 जनमेजय उवाच ॥ कर्मणा केन स दिवं पुनः प्राप्तो महोपतिः ६ सर्वमेतदशेषेण श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ कथ्यमानं त्वया विप्र विप्रार्षिगणसंनिधौ ७ देवराज समो ह्या
 सीद्ययातिः पृथिवीपतिः ॥ वर्धनः कुरुवंशस्य विभावसु समद्युतिः ८ तस्य विस्तीर्णयशसः सत्यकीर्तं महात्मनः ॥ चरितं श्रोतुमिच्छामि दिवि चेह च सर्वशः ९ ॥ वैशं
 पायन उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि ययाते रुत्तमां कथाम् ॥ दिवि चेह च पुण्यार्थं सर्वपापप्रणाशिनीम् १० ययातिर्नाहुषो राजापूरुषं पुत्रं कनीयसम् ॥ राज्येऽभिषिच्य
 मुदितः प्रवव्राज वनंतदा ११ अंत्येषु स विनिक्षिप्य पुत्रान्यदुपुरोगमान् ॥ फलमूलाशनो राजा वने संन्यवसच्चिरम् १२ शंसितात्मा जितक्रोधस्तर्पयन्पितृदेवताः ॥
 अग्नींश्च विधिवज्जुह्वानप्रस्थविधानतः १३ अतिथीन् पूजयामास वन्येन हविषा विभुः ॥ शिलोच्छृत्तिमास्थाय शेषान्नकृतभोजनः १४ पूर्णवर्षसहस्रंच एवं वृत्तिरभू
 न्नृपः ॥ अबभक्षः शरदस्त्रिंशदासीन्नियतवाङ्मनाः १५ ततश्च वायुभक्षोऽभूत्संवत्सरमतंद्रितः ॥ तथा पंचाग्निमध्ये च तपस्तेपे सवत्सरम् १६ एकपादः स्थितश्चा
 सीत्षण्मासानि लाशनः ॥ पुण्यकीर्तिस्ततः स्वर्गे जगामावृत्य रोदसी १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायाते षडशीतितमोऽध्यायः ॥
 ॥ ८६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स्वर्गतः स तुराजेंद्रां निवसन् देववेश्मनि ॥ पूजितस्त्रिदशैः साध्यैर्मरुद्भिर्वसुभिस्तथा १ देवलोकां ब्रह्मलोकं संचरन् पुण्यकृद्दशी ॥
 अवसत् पृथिवीपालो दीर्घकालमिति श्रुतिः २ सकदा चिन्नृपश्रेष्ठो ययातिः शक्रमागमत् ॥ कथां ततः शक्रेण सपृष्टः पृथिवीपतिः ३ ॥ शक्र उवाच ॥ यदा स पूरुस्तवरू
 पेण राजन् जरां गृहीत्वा प्रचचारभूमौ ॥ तदा चराज्यं संप्रदायैव तस्मै त्वया किमुक्तः कथयेह सत्यम् ४ ॥ ययातिरुवाच ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये कृत्स्नोऽयं विषयस्तव ॥
 मध्ये पृथिव्यास्त्वं राजा भ्रातरोऽन्त्याधिपास्तव ५ अक्रोधनः क्रोधनेभ्यो विशिष्टस्तथा तितिक्षुरति तिक्षोर्विशिष्टः ॥ अमानुषेभ्यो मानुषाश्चाप्रधाना विद्वांस्तथैवा विदुषः
 प्रधानः ६ आकुश्यमानो नाक्रोशेन्मन्युरेव तितिक्षतः ॥ आक्रोष्टारं निर्दहतिसुकृतं चास्य विंदति ७ ॥ ॥ ॥

इति १।२।३।४ अंत्याधिपाः प्रांत्यदेशाधिपाः ५ विद्वत्त्वाभिमानावकिमया सर्वज्ञस्यैन्द्रस्य पुरोवक्तव्यमित्यविमृशन् ययातिराह अक्रोधन इति । वैशिष्ट्यं पूजातारतम्यार्थमुच्यते । समासमाभ्यां विपम
 समे पूजात इति समयो विपमो विपमयोः समां च पूजां प्रयुजानस्यापांक्तेयत्वं स्मरणात् ६ आकुश्यमान इति अस्य आक्रोष्टुः सुकृतं तितिक्षुर्विन्दति न त्वाक्रोशी । प्रत्याक्रोशी तु स्वीयमपि सुकृतं नाशयतीति भावः ७

नारुंतुदइति । कोपेनननृशंसवादीतिवाचापरपीडांनकुयादित्युक्तं । नहीनतःपरमभ्याददीतिहनिनाभिचारादिकर्मणापरंशुंनवशोर्तुमिच्छेदितिनमनसाऽपिपरपीडांकुयादित्युक्तं । अरुःक्षततद्द
त्यंतुदतिव्ययतीतिक्तकवन्नस्यादितिपदार्थः । ननृशंसवादीस्यादित्येतत्सार्धेनप्रपंचयति ययाऽस्येति । उषर्तादहंती रुषतीमितिपाठेहिंसां ८ विद्यादलक्ष्मीकतममित्यनेनपरुषवचसांदर्शनमप्यल
क्ष्मीकरत्वात्परिहार्यमित्युक्तम् ९ केतर्हानुसर्तव्याइत्यतआह सद्भिरिति । असतामतिवादांनदुष्टानामतिक्रमवचनानितितिक्षेत् १० । ११ नहीदृशमिति । दयादिचतुष्कंसंवननंसंभजनंपरमेश्वरस्या
राधनं १२ । १३ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीये सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ॥ किमयंपरोपदेशमेवकृतवानुतस्वयमप्यनुद्रेगकरमेववदतीतिपरीक्षितुमिदं

नारुंतुदःस्यान्नृशंसवादीनहीनतःपरमभ्याददीत ॥ ययाऽस्यवाचापरउद्विजेतनतांवदेदुषर्तीपापलोक्ष्याम् ८ अरुंतुदंपुरुषंतीक्ष्णवाचंवाक्कंटकैर्वितुदंतमनुष्यान् ॥
विद्यादलक्ष्मीकतमंजनानांमुखेनिबद्धानिर्ऋर्तिवहतंम् ९ सद्भिःपुरस्तादभिपूजितःस्यात्सद्भिस्तथापृष्टतोरक्षितःस्यात् ॥ सदाऽसतामतिवादांस्तितिक्षेत्सतांवृत्तं
चाददीतार्थवृत्तः १० वाकसायकावदनान्निष्पतंतिथैराहतःशोचतिराज्यहानि ॥ परस्यनामर्मसुतेपतंतितापंडितोनावसृजेत्परेषु ११ नहीदृशंसंवननंन्निषुलोके
षुविद्यते ॥ दयामैत्रीचभूतेषुदानंचमधुराचवाक् १२ तस्मात्सांत्वंसदावाच्यंनवाच्यंपरुषंकाचिद् ॥ पूज्यान्संपूजयेद्दद्यान्नचयाचेत्कदाचन १३ ॥ इतिश्रीमहा
भारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायाते सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥ सर्वाणिकर्माणि समाप्यराजन्गृहंपरित्यज्यवनंगतोऽसि ॥
तत्त्वांपृच्छामि नहुषस्य पुत्रकेनासितुल्यस्तपसाययाते १ ॥ ययातिरुवाच ॥ नाहंदेवमनुष्येषुगंधर्वेषुमहर्षिषु ॥ आत्मनस्तपसातुल्यं चित्पश्यामिवासव २ ॥
इंद्रउवाच ॥ यदाऽवमंस्थाःसदृशःश्रेयसश्चअल्पीयसश्चाविदितप्रभावः ॥ तस्माल्लोकास्त्वंतवंतस्तवेमक्षीणेपुण्येपतिताऽस्यद्यराजन् ३ ॥ ययातिरुवाच ॥ सुर
र्षिगंधर्वनरावमानात्क्षयंगतामेयदिशक्ल्लोकाः ॥ इच्छाम्यहंसुरलोकाद्बिहीनःसतांमध्येपतितुंदेवराज ४ ॥ इंद्रउवाच ॥ सतांसकाशेपतिताऽसिराजंश्रुतः
प्रतिष्ठांयत्रलब्धाऽसिभूयः ॥ एतद्विदित्वाचपुनर्ययातेत्वंमाऽवमंस्थाःसदृशःश्रेयसश्च ५ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रहायामरराजजुष्टान्पुण्यांल्लोकान्पतमानंययातिम् ॥
संप्रेक्ष्यराजर्षिवरोऽष्टकस्तमुवाचसद्धर्मविधानगोप्ता ६ ॥ अष्टकउवाच ॥ कस्त्वंयुवावासवतुल्यरूपःस्वतेजसादीप्यमानोयथाऽग्निः ॥ पतस्युदीर्णांबुधरांधकारात्त्वा
त्स्वेचराणांप्रवरोयथाऽर्कः ७ दृष्ट्वाचत्वांसूर्यपथात्पतंतं वैश्वानरार्कयुतिमप्रमेयम् ॥ किंनुस्विदेतत्पततीतिसर्वेवितर्कयंतःपरिमोहिताःस्मः ८ दृष्ट्वाचत्वांधिष्ठितंदेव
मार्गेश्चार्कविष्णुप्रतिमप्रभावम् ॥ अभ्युद्रतास्त्वांवयमद्यसर्वेत्त्वंपातेतवजिज्ञासमानाः ९ नचापित्वांधृष्णुमःप्रष्टुमग्रेनचत्वमस्मान्पृच्छसि यवयंस्मः ॥
तत्त्वांपृच्छामिस्पृहणीयरूपकस्यत्वंवाकिन्निमित्तंत्वमागाः १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उवाच सर्वाणीति १ ययातिःस्वोत्कर्षोत्तयापराभिभवमजानन्यथार्थमेवमत्वाह नाहमिति २ अवमंस्थाःसर्वेभ्य आत्मन आधिक्योक्तया सदृशःसदृशान् अल्पीयसइति । नृगादीनामपिकुल्लासादिरूप
त्वदर्शनाच्चिर्यचोपिनावमंतव्याः । किमुतसदृशोमनुष्याःश्रेयांसदेवाकृपयश्चेत्यर्थः ३ । ४ च्युतःप्रतिष्ठांयत्रलब्धाऽसिभूयइतिइंद्रेणस्वस्यदयालुत्वंदर्शितं । यत्रपतित्वामतिष्ठांलब्धाऽसि
त्यसि ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

११ । १२ आचपनेसंग्रहे १३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ अहमिति १ स्वदौहित्रेपुनत्ययोगात्तेषांस्तब्धोऽयमितिधीर्माभूदित्येतद
धमपनीततपोविद्यागर्वत्वादयःश्रेष्ठ्यमेवपुरस्कृत्याह अहंहिपूर्वोवयसेति २ । ३ अवादीरित्येतद्वृषणपूर्वकंविद्यातपसोःश्रेष्ठ्येअष्टकेनस्तुतेतत्रस्वानुभूतंविप्रंदर्शयत्यतिरुवाच प्रतिकूलमिति । कर्मणापु
ण्यानांप्रतिकूलंनशाकंपापंगर्वस्तच्चाप्रवणेऽनम्रेदर्पवतिवर्तते । पापलोक्यंनरकप्रदं एतत्पापमसतांसंबन्धिसंतोनानुवर्ततेइदानीमपि । किंचप्राञ्चोऽपिसंतोयथैषांकर्मणापनुकूलाउपवृंहकाःस्युस्तथाति
नप्रकारेणदंभदर्पादिराहित्येनआसन् । अहंत्वतद्विधत्वात्स्वर्गादिद्रेणच्योचितइत्याशयः ४ अभूद्धनंमेविपुलंगतंतदिति । तदंभादिराहित्येनप्रसिद्धंनपुण्यंमेममविपुलंयदभूत्तद्वर्तनंष्टंर्पादित्यर्थः । पु

भयंतुतेव्येतुविषादमोहौत्यजाशुचैर्वेदंसमप्रभाव ॥ त्वांवर्तमानंहिसतांसकाशेनालंप्रसोढुंबलहाऽपिशक्रः ११ संतःप्रतिष्ठाहिसुखच्युतानांसतांसदैवामरराजकल्प ॥
तेसंगताःस्थावरजंगमेशाःप्रतिष्ठितस्त्वंसदृशेषुसत्सु १२ प्रभुरग्निःप्रतपनेभूमिरावपनेप्रभुः ॥ प्रभुःसूर्यःप्रकाशित्वेसतांचाम्यागतःप्रभुः १३ ॥ इतिश्रीमहाभार
तेआदिपर्वणिसंभवपर्वणि उत्तरयायातेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ अहंययातिर्नहुषस्यपुत्रःपूरोःपितासर्वभूतावमानात् ॥
प्रभ्रंशितःसुरसिद्धर्षिलोकात्परिच्युतःप्रपताम्यल्पपुण्यः १ अहंहिपूर्वोवयसाभवद्वयस्तेनाभिवादंभवतानंप्रयुंजे ॥ योविद्ययातपसाजन्मनावावृद्धःसपूज्योभवति
द्विजानाम् २ ॥ अष्टकउवाच ॥ अवादीस्त्वंवयसायःप्रवृद्धःसवैराजन्नाभ्यधिकःकथ्यतेच ॥ योविद्ययातपसासंप्रवृद्धःसएवपूज्योभवतिद्विजानाम् ३
॥ ययातिरुवाच ॥ प्रतिकूलंकर्मणांपापमाहुस्तद्वर्ततेऽप्रवणेपापलोक्यम् ॥ संतोऽसतांनानुवर्ततेचैतद्यथाचैषामनुकूलास्तथाऽऽसन् ४ अभूद्धनंमेविपुलंगतंत
द्विचेष्टमानोनाधिगतातदस्मि ॥ एवंप्रधार्यात्महितेनिविष्टोयोवर्ततेसविज्ञानातिधीरः ५ महाधनोयोयजतेसुयज्ञैर्यःसर्वविद्यासुविनीतबुद्धिः ॥ वेदानधीत्यतप
सायोज्यदेहंदिवंसमायात्पुरुषोवीतमोहः ६ नजातुहृष्येन्महताधनेनवेदानधीयोतानहंकृतःस्यात् ॥ नानाभावाबहवोजीवल्लोकेदैवाधीनानष्टचेष्टाधिकाराः ॥ त
त्तत्प्राप्यनविहन्येतधीरोदिष्टंबलीयइतिमत्वाऽऽत्मबुद्ध्या ७ सुखंहिजंतुर्यदिवाऽपिदुःखंदैवाधीनंविंदतेनात्मशक्त्या ॥ तस्माद्विष्टंबलवन्मन्यमानोनसंज्वरेन्नापि
हृष्येत्कथंचित् ८ दुःखैर्नतप्येन्नसुखैःप्रहृष्येत्समेनवर्ततेसदैवधीरः ॥ दिष्टंबलीयइतिमन्यमानोनसंज्वरेन्नापिहृष्येत्कथंचित् ९ भयेनमुद्याम्यष्टकाहंकदाचि
त्संतापोमेमानसोनास्तिकश्चित् ॥ धातायथामांविदधीतलोकेध्रुवंतथाऽहंभवितेतिमत्वा १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नरिदानींतच्चेष्टमानोऽपितत्पुनर्नाधिगताऽस्मि । एवंप्रधार्यामिकांगार्तेज्ञात्वाधीरोधियमीरयन्धीदोषेणकामादिनाऽनभिभूतोभवेदित्यर्थः ५ वीतमोहोमानमकुर्वन् ६ एतदेवाह नजात्स्विति । धने
नतपसा । तद्विधत्वेनकुतोऽहंकारंकृतवानित्यतआह नानेति । जीवल्लोकेऽस्मिन्जीवानानाभावाःपृथक्स्वभावाः केचिद्धर्मरुचयः केचिद्विपरीताः यतोदैवाधीनाः अतएवनेष्टावृथाभूताचेष्टाउद्योगो
धिकारोयोग्यताचयेषांतेतथा । मूढानांपुण्येपंहितानांपापेचप्रवृत्तिकरंदैवमेवल्लवदित्यर्थः । एवंविद्वांस्तुतत्प्राप्यनविहन्येत तत्तत्सुखदुःखंवाप्राप्यनविहन्येत । हर्षविपादाभ्यामात्मानंनहिंस्यादि
त्यर्थः ७ एतदेवविद्वदिति सुखंहीतिद्वाभ्यां ८ । ९ भयंतुतेव्येतुविषादमोहावित्यदष्टकेनोक्तंनोचरमाह भयेति । धातादिष्टं १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अहमिवान्येऽपिदिष्टाथीनाएवेत्याह संस्वेदजाहति । एतेऽपिदिष्टक्षयेपुण्यपापोच्छेदेस्वांप्रकृतिपरंब्रह्मभजंतिप्राप्नुवंति आरोहक्रमेणमोक्षयोग्यांयोनिप्राप्येतिशेषः । यद्वा जाबालोपनिषदिअविमुक्तं प्रकृत्य'अत्रहिजंतोः प्राणेष्टुक्रममाणेषुरुद्रस्तारकंब्रह्मव्याचष्टेयनासावसृतीभूत्वामोक्षीभूति'इति जंतुपदेनप्राणिमात्रमाधारणेनसंस्वेदजादीनामपिसाक्षाद्वाराणस्यांमोक्षाधिकारदर्शनात् । आयवर्णेनामतापनीयेर्माणकर्णिकायांवाक्षेत्रेगंगायांवातटेपुनरित्युपक्रम्यकुम्भिकीटकादयोऽप्यथमुक्ताः संतुनचान्यथेतिजंतुशब्दविवरणाच्चास्तुसाक्षादेवस्वेदजादीनामपिदिष्टक्षयस्तेनमोक्षयोग्यांयोनिप्राप्येत्यध्याहारदोषोऽप्यपास्तः । अत्राप्याश्वमेधिकेसंवत्समरुचीयेतद्वर्षितं । 'उन्मत्तवेपंविभ्रस्तचक्रमीतियथामुखं । वाराणस्यांमहाराजदर्शनेप्सुर्महेश्वरं । तस्याद्वारं समासाद्यन्यसेथाः कुणपंकचित् । तंहृष्टायोनिवर्त्ते

संस्वेदजाअंडजाश्चोद्भिदश्चसरीसृपाः कृमयोऽथाप्सुमत्स्याः ॥ तथाश्मानसृष्टकाष्ठं च सर्वेदिष्टक्षयेस्वांप्रकृतिं भजंति ११ अनित्यतां सुखदुःखस्य बुद्ध्या कस्मात्संतापमष्टकाहं भजेयम् ॥ किंकुर्यावै किंच कृत्वानतप्येतस्मात्संतापं वर्जयाम्यप्रमत्तः १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवाणं नृपतिं ययातिमथाष्टकः पुनरेवान्वपृच्छत् ॥ मातामहं सर्वगुणोपपन्नं तत्र स्थितं स्वर्गलोके यथावत् १३ ॥ अष्टक उवाच ॥ ये ये लोकाः पार्थिवेन्द्रप्रधानास्त्वया मुक्तायं च कालं यथावत् ॥ तान्मेराज न ब्रूहि सर्वान्यथावत् क्षेत्रज्ञवद्वापस्तेवं हि धर्मान् १४ ॥ ययातिरुवाच ॥ राजाऽहमासमिह सार्वभौमस्ततो लोकान्महतश्चाजयं वै ॥ तत्रावसंवर्षसहस्रमात्रंततो लोकं परमस्म्यभ्युपेतः १५ ततः पुरीं पुरुहूतस्य रम्यां सहस्रद्वारां शतयोजनायताम् ॥ अध्यावसंवर्षसहस्रमात्रंततो लोकं परमस्म्यभ्युपेतः १६ ततो दिव्यमजरं प्राप्य लोकं प्रजापतेर्लोकपतेर्दुरापम् ॥ तत्रावसंवर्षसहस्रमात्रंततो लोकं परमस्म्यभ्युपेतः १७ स देवदेवस्य निवेशने च विहृत्य लोकानवसंयथेष्टम् ॥ संपूज्यमानं स्त्रिदशैः समस्तैस्तुल्यप्रभावद्युतिरीश्वराणाम् १८ तथावसंनंदने कामरूपी संवत्सराणामयुतं शतानाम् ॥ सहाप्सरोभिर्विहरन् पुण्यगंधान् पश्यन्नगान् पुष्पितांश्चारुरूपान् १९ तत्र स्थितं मां देव सुखेषु सकलकालेऽतीतमहति ततोऽतिमात्रम् ॥ दूतो देवानामब्रवीदुग्ररूपं ध्वंसेत्युच्चैस्त्रिः प्लुतेन स्वरेण २० एतावन्मे विदितं राजसिंह ततो भ्रष्टोऽहं नंदनात्क्षीणपुण्यः ॥ वाचोऽश्रौषं चांतरिक्षे सुराणां सानुकोशाः शोचतां मानं रेंद्र २१ अहो कष्टं क्षीणपुण्यो ययातिः पतत्यसौ पुण्यकृतपुण्यकीर्तिः ॥ तान्ब्रुवं पतमानस्ततोऽहं सतां मध्ये निपतयेयं कथं २२ तैराख्याता भवतां यज्ञभूमिः समीक्ष्य चेमांस्त्वरितमुपागतोऽन्मि ॥ हविर्गंधं देशिकं यज्ञभूमेर्धूमापांगं प्रतिगृह्य प्रतीतः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायाते एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ अष्टक उवाच ॥ यदाऽवसो नंदने कामरूपी संवत्सराणामयुतं शतानाम् ॥ किं कारणं कार्तियुगप्रधानं हि त्वाच त्वं वसुधामन्वपद्यः १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तस संवत्सो महीपते' । इति कुणपददर्शनेन महेश्वरदर्शनसिद्धिमुच्यतावाक्यजातेन ११ अहं तु दिष्टक्षयाभावात्प्राप्तेऽपि दुःखेन तप्ये इत्याह अनित्यतामिति १२ मातामहमिति । तत्र स्थितं तं त्रिक्षे स्थितं १३ तानिति । क्षेत्रज्ञवत् क्षेत्रं महाभूतादिभूतं तं तज्जानंतो नारदादयः क्षेत्रज्ञास्तद्वत् १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ तैरिति । देशिकमुपदेष्टारं धूमएवापांगइव सूचको यस्य तं धूमापांगं प्रतीतो दृष्टः २३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ यदेति । कार्तियुगप्रधानं कृतयुगे भवाः कार्तियुगात्त्यंतनिष्पापास्तेषां मुख्यतमेत्यर्थः १

२ तस्मिन्निमित्ते । मेमम । अपामसोमममृताभूमैतिकर्मफलस्यमित्यत्वं श्रुतवतः । अत्रपातविषयमनःसंमुद्रातइत्येकःप्रश्नः । नचपुनरावर्ततइतिप्रजापतिलोकादनादृष्टिःश्रुता । त्वयाप्रजापतेर्लोकापतेर्द्वारापमितितत्रावसं वर्षसहस्रमात्रमितिचततोऽपिस्वस्यादृष्टिरुदिता । तत्रकस्यप्रजापतेःकिंघामविशिष्टाअनादृष्टियोग्याउपयांतीत्यन्यःप्रश्नः । तत्राद्यस्योत्तरं भूयस्तुकिंपृच्छसिराजसिंहेत्यंतं । शेषग्रंथोद्वितीयस्येतिविभागः ३ इमंभौममिति । भूमिरेवभौमोनरकाध्यात्मादितापत्रयवत्त्वात्तपतंतिप्रानुवंति इमंप्राप्ताश्रतेबहुधापुत्रपौत्रादिरूपेणविविधवासनामूलेनविद्विषमंविद्विषमंते । 'बहुप्रजानिर्जतिमाविशे'इतिश्रुतेः कालपाशमेवहृदयंतीत्यर्थः । तेके येकंकेतियुग्रादेरुपलक्षणं । गोमायुइतिश्रुतेः । तेषांबलसंघतस्याशनंभक्ष्यंशरीरंतस्यार्थेक्षीणाः । दिव्येनभौमेनवादेहे नभोगान्भोक्तुंकृतश्रमाइत्यर्थः ४ तस्मादेतत्काम्यकर्मदुष्टेनिषिद्धंगर्हणीयमाभिचारिकंचवर्जनीयं ५ ननुकंकादिभक्षितस्यकथंस्वरूपसत्ताकथंवाशरीरांतरेणाविर्भावइतिदेहात्मवादमाश्रित्यशंकते भौमोनरकश्चकइति पृच्छतिचयदातुतानिति ६ उत्तरमाह ऊर्ध्वमिति । नंदेहनाशेनात्मनाशःकृतहानादिप्रसंगात् किंतु । 'योनिमन्येप्रपद्येतेशरीरत्वायदेहिनः । स्थाणुमन्येऽनुसंयांतियथाकर्मयथाश्रुतं,

॥ ययातिरुवाच ॥ ज्ञातिःसहृत्स्वजनोवायथेहक्षीणेवित्तेत्यज्यतेमानवैर्हि ॥ तथातत्रक्षीणपुण्यंमनुष्यंत्यजंतिसद्यःशेधरादेवसंघाः २ ॥ अष्टकउवाच ॥ तस्मिन्कथंक्षीणपुण्याभवंतिसंमुह्यतेमेऽत्रमनोऽतिमात्रम् ॥ किंवाविशिष्टाःकस्यधामोपयांतितद्वैब्रूहिक्षेत्रवित्त्वंमतोमे ३ ॥ ययातिरुवाच ॥ इमंभौमंनरकंतेपतं तिलालप्यमानानरदेवसर्वे ॥ येकंकगोमायुबलाशनार्थेक्षीणाविविधं बहुधाव्रजंति ४ तस्मादेतद्वर्जनीयंनरंद्रुष्टुलोकैर्गर्हणीयंचकर्म ॥ आख्यातंतेपार्थिवसर्वमेव भूयश्चेदानींवदकिंतेवदामि ५ ॥ अष्टकउवाच ॥ ॥ यदातुतान्वितुदंतेवयांसितथागृध्राःशितिकंठाःपतंगाः ॥ कथंभवंतिकथमाभवंतिनभौममन्यंनरकंजृणो मि ६ ॥ ययातिरुवाच ॥ ॥ उध्वैदेहात्कर्मणाजृभमाणाद्वक्तं पृथिव्यामनुसंचरंति ॥ इमंभौमंनरकंतेपतंतिनावेक्षतेवर्षपूगाननेकान् ७ पष्टिसहस्राणिपतंति व्योम्नितथाअशीतिपरिवत्सराणि ॥ तान्वैतुदंतिपततःप्रपातंभीमाभौमाराक्षसास्तीक्ष्णदंष्ट्राः ८ ॥ ॥ अष्टकउवाच ॥ ॥ यदेनसस्तेपततस्तुदंतिभीमाभौमाराक्षसास्तीक्ष्णदंष्ट्राः ॥ कथंभवंतिकथमाभवंतिकथंभूतागर्भभूताभवंति ९ ॥ ॥ ययातिरुवाच ॥ असंरेतःपुष्पफलानुपृक्तमन्वेतितद्वैपुरुषेणसृष्टम् ॥ सवैतस्यारजआपद्यतेवैसगर्भभूतःसमुपैतितत्र १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इतिश्रुतेर्निमित्तभूतेनकर्मणामातुरुदरेजृभमाणंदेहंप्राप्यनिर्गमादूर्ध्वंन्यक्तंसर्वलोकप्रत्यक्षंयथास्यात्तापृथिव्यांसंचरंति तदेवसंचरणंभौमोनरकः । कुतोऽस्यनरकत्वमतआह नावेक्षतेवर्षपूगाननेकान् यस्मादत्रपतितागतंयोन्यन्तेकर्मभूमिंप्राप्यापिस्वहितायनयततेऽतोऽतिमौढ्यप्रदोऽयंलोकोनरकपदेत्यर्थः । एतेनकंकादिभक्षितस्यापिसत्त्वंदेहयोगश्चास्तीत्युक्तं ७ स्वर्गेतस्यापिपुनःपातावश्यं भावादयंलोकोदुष्परिहरइत्याह पष्टिमितिपष्टिसहस्राण्यशीतिंचसहस्राणिपरिवत्सराणिव्योम्निस्वर्गेस्थित्वापतंतीतियोजना रक्षरक्षेतवदंतोदारादयोभौमाराक्षसाः८ स्वर्गच्युतिप्रकारंपृच्छति यदेनसस्तेपततस्तुदं तियत्यान् एनसःपापाद्धेतोःपततःस्वर्गाच्चयमानान्तेराक्षसास्तुदंतितेपुरुषाःकथंभवंतिप्रपातंभ्रष्टावकथंनशीर्यते । कथंवाआभवंतिइंद्रियादिमंतोभवंति । कथंवागर्भत्वंप्राप्नुवंतीतिप्रश्नत्रयं ९ तत्रयावत्संपातमुपिस्वाऽथैतमेवाध्वानुपुनर्निवर्त्तयैतमाकाशमाकाशाद्वायुंवायुंभूत्वाधूमोभवतिधूमोभूत्वाऽभ्रंभवतिअभ्रंभूत्वामेघोभवतिमेघोभूत्वाप्रवर्षितइहव्रीहियवाओपधिवनस्पतयस्तिलमापाइतिजायंतेइति श्रुत्यनुसार्युत्तरं । असंरेतइति । असंशब्दोदुःखाश्रवाचीसन्नापःपुरुषवचसोभवंतीतिश्रुतेर्देहारेभकेष्वबहुलेषुभूतसृष्टमेवुचते । स्वर्गाच्चयाव्यमानस्यदुःखाज्जलमयंशरीरंभवतीतियुज्यतेच

तदसमेवरेतोदेहबीजं पुष्पफलस्थानीयेन चरणारख्येन कर्मशेषेणानुपृक्तं रमणीयचरणारमणीयां योनिमापद्यंत इति श्रुतेरन्वेत्यनुसरति जीवः । तज्जलानुगमसंपुरुषेणरेतःसिचासृष्टसंसृष्टं भवति मभूतमृक्षमावृतो जीवोरेतोभावं प्राप्तः संस्तस्याः स्त्रियोरजोगर्भपेशीतामापद्यते प्राप्नोति ततो गर्भभूतो भवति १० कथमसंरेतः सिचासंसृज्यते तदाह वनस्पतीनोषधीश्चाविंशति ओषधिषु संसृष्टमसंतद्भुजि संसृज्यते इत्यर्थः । ओषधिसंसर्गोऽप्यस्य पृथिव्यंबुवाय्वंतरिक्षक्रमेणोदाहृतश्रुतेरित्यर्थः । अपोवायुपृथिवीमंतरिक्षमित्यत्र पृथिवी अद्भ्यः पूर्वोच्यते । वाय्वंबुनोर्मयेधूमाग्निमेघा अपि बोध्याः उदाहृतश्रुतेरेव । एवमोषधिभूताः संतो द्विपदं मनुष्यशकुंतादिचतुष्पदं पञ्चादिचाविंशयेति शेषः ततो गर्भभूता भवंति ११ एवं येन सस्ते पतत इति श्लोकेन कृतस्य प्रश्नत्रयस्योत्तरमुक्तं । तेनैव स्थूलदेहाद्विवेचितं जीवं सूक्ष्मादपि विवेक्तुं प्रश्नमवतारयति अन्यद्वपु रिति । नरयोनिमापद्यमानो जीवः स्वेन कायेन जैवेनैव रूपेण गर्भमातुरुदरं याति उत तत्र पचेष्टुमन्यद्वपुरुपाधिभूतं विदधाति १२ शरीरेति । अन्यजन्मानंगीकारेशरीरविशेषं करणानि संज्ञां च नायं लभेत् मलपिंडवत् । अंगीकारे च ते पांस्वाभाविकत्वाद्गुपाधिसंतत्यविच्छेदाद्वा नित्यसंसारित्वं स्यात् १३ तदेतदनाद्ये कोपाधिस्वीकारेण परिहरति वायुः समुत्कर्षतीति । वायुर्व्यष्टिलिंगं 'वायुर्वैगौतमतसुत्रं वायुरव्यष्टिर्वायुः समष्टिः' इति श्रुतिभ्यां । 'पंचप्राणमनोबुद्धिदेशेन्द्रियसमन्वितं । अपंचीकृतभूतोऽत्येव सूक्ष्मांगं भोगसाधनम्' इत्युक्तं रूपं तत्कर्तुं । गर्भस्थानं मुख्यकर्मभूतं । ऋतौ स्त्रीरजसि । रेतः पूर्वोक्तं । पुष्परसेन पुष्पकर्मफलोत्पादकत्वसाम्यात्तस्य रसोऽपूर्वतेनानुपृक्तं गौणकर्मसमुत्कर्षति 'अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायतेष्टष्टिरेष्टरत्नतः

आदि० १

अ०

॥ १० ॥

वनस्पतीनोषधीश्चाविंशति अपोवायुपृथिवीं चांतरिक्षम् ॥ चतुष्पदं द्विपदं चातिसर्वमेवं भूता गर्भभूता भवंति ११ ॥ अष्टक उवाच ॥ अन्यद्वपुर्विदधातीह गर्भमुता होस्वि तस्वेन कायेन याति ॥ आपद्यमानो नरयोनिमेतामा चक्ष्वमे संशयात्प्रब्रवीमि १२ शरीरभेदादिसमुच्छ्रयं च चक्षुःश्रोत्रेलभते केन संज्ञाम् ॥ एतत्तत्त्वं सर्वमाचक्ष्व पृष्टः क्षेत्रज्ञत्वांतातमन्यामसर्वे १३ ॥ ययातिरुवाच ॥ वायुः समुत्कर्षति गर्भयोनिमृतौ रेतः पुष्परसानुपृक्तम् ॥ सतत्र तन्मात्रकृताधिकारः क्रमेण संवर्धयतीह गर्भम् १४ सजायमानो विग्रहीतमात्रः संज्ञामधिष्ठाय ततो मनुष्यः ॥ सश्रोत्राभ्यां वेदयतीह शब्दं सवैरूपं पश्यति चक्षुषा च १५ घ्राणेन गंधं जिह्वायाऽथोरसं च त्वचास्पृशं मनसा वेदभावम् ॥ इत्यष्टके होपहितं हि विद्धि महात्मनां प्राणभृतां शरीरे १६

॥

॥

प्रजाः' इति स्मृतेः । 'पंचभ्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवंति' इति श्रुतेश्च सोमाज्यपय आदिरूपाः कर्मसमवायिनीर्देहांतरारंभिका अपोरेतोरूपा गृहीत्वा लिंगापाधिर्जावोगर्भाशयं विशतीत्यर्थः । अन्यथा ऋतौ सित्तमपि रेतः पूयेन संभवेन्न स्थिरी भवेच्च । सवायुस्तत्र गर्भाशये तन्मात्राणि सूक्ष्मभूतानि तैरुपादानभूतैः कृतोऽधिकारो यावदपवर्गमवस्थानं यस्य स तन्मात्रकृताधिकार एव भूतो वायुः क्रमेण गर्भं वर्धयति यथाहुर्न रूक्ताः 'शुक्रातिरेके पुमान् भवति शोणितातिरेके स्त्री भवति द्वाभ्यां समेनेन पुंसको भवति शुक्रभिन्नेन यमो भवति । एकरात्रोपितं कलं भवति पंचरात्राद्बुद्ध्याः सप्तरात्रात्पेशीद्विः सप्तरात्राद्बुद्धः पंचविंशतिरात्रः स्वस्थितो घनो भवति मासमात्रात्कठिनो भवति द्विमासाभ्यंतरे शिरःसंपद्यते मासत्रयेण ग्रीवाव्यादेशो मासचतुष्टयेन त्वगव्यादेशः पंचमेमासेन खरो मव्यादेशः षष्ठे मुखनासिकाक्षिश्रोत्रं चर्म भवति सप्तमे चलनसमर्थो भवत्यष्टमे बुद्ध्याऽप्यवस्थितिनवमे सर्वांगसंपूर्णो भवति । मृतश्चाहं पुनर्जातो जातश्चाहं पुनर्मृतः' इत्यादि जातश्चायुना सृष्टस्तन्न स्मरति जन्ममरणमंते च शुभाशुभं कर्मैत्यनेन ग्रंथेन १४ स इति युग्मं । सगर्भो जायमानो वर्धमानः । विग्रहीतमात्रो विग्रहेण सर्वांगकलापेन संपन्नमात्रः संज्ञां प्राग्भवीयां वासनामधिष्ठायानुसंधाय ततो जातः सन् योनेर्वह्निर्निःसरणान्मनुष्यो हमित्यभिमानवान्भवति । एवं भूतस्य प्राणभृतो जीवस्य प्राणाख्यं लिंगं शरीरे स्थूलेऽपि हितमुपाधिं विद्धि स्वतस्तु महात्मनो विभोः किंतु पहितं येन श्रोत्रादिरूपेण शब्दादीनि पयान् जानीत इति द्वयोः श्लोकयोरन्वयः १५ । १६

॥ ९२ ॥

तन्मात्रकृताधिकारइतिर्लिङ्गस्ययावन्मोक्षस्थायित्वमुक्तं तदाक्षिपति यः संस्थित इति । संस्थितो मृतः स्थूलदेहदाहेनैव लिङ्गदेहदाहः कुतो न भवतीत्यर्थः १७ स्वप्नवद्देहांतरमाप्तौ सत्यानायंदोषः संभवतीत्याह हित्वासोऽसूनुसप्तवन्निष्ठनिष्ठा स संस्थितः असूनुप्राणामहित्वाधारयित्वा गृहीत्वेत्यर्थः । धात्रः क्त्वा प्रत्यये परे दधातेर्हिरिति हि भावः । 'तमुत्क्रामंतं प्राणोऽनूत्क्रामति प्राणपनूत्क्रामंतं सर्वे प्राणा अनुत्क्रामन्ति' इत्यसु संहितस्यैव लोकांतरप्राप्तिश्रुतेः निष्ठनिष्ठाशब्दं कृत्वा सुप्तवत् स्वप्नवदभ्यासां योनिर्देहं भजते । हित्वात्यक्त्वा देहं स्थूलं १८ पुरोधाय सुकृतं दुष्कृतं वेत्युक्तं तद्विभजते पुण्यां योनिमिति । आरोहे 'अन्यं न वतरं कल्याणतरं रूपं कुरुते पित्र्यं वागांधर्वं वा दैवं वा प्राजापत्यं वा ब्राह्मं वा' इति श्रुतेः पित्र्याद्यन्यतमां योनिं । अवरोहे तु रमणीयचरणा अभ्याशो हयचरमणीयां योनिं प्रपद्यते ब्राह्मणयोनिं वा क्षत्रिययोनिं वेति पुण्यां योनिं भजति । एवं पापमपि । पापकृतो नारकी योनिं भुक्त्वा कपूयचरणाः कपूयां योनिमापद्यते श्वयोनिं वा सुकरयोनिं वा चांडालयोनिं वेति श्रुतेः पापां योनिं भजति । कीटाः पतंगाश्च भवंति पापाः पापैकस्वभावाः । अथैतयोः पथो न कतरेण च न तानीमानि क्षुद्राण्यसकृदावर्त्तन्निजायस्वप्नियस्वेत्येतत्तृतीयस्थानमिति श्रुतेः कीटादियोनिमसकृद्भजति अतएव योनिं संवा

॥ अष्टक उवाच ॥ यः संस्थितः पुरुषो दह्यते वा निखन्यते वाऽपि निष्कृष्यते वा ॥ अभावभूतः स विनाशमेत्यकेनात्मना चेतयते परस्तात् १७ ॥ यथातिरुवाच ॥ हित्वा सोऽसूनुसप्तवन्निष्ठनिष्ठा पुरोधाय सुकृतं दुष्कृतं वा ॥ अन्यां योनिं पवनाग्रा नुसारी हित्वा देहं भजते राजसिंह १८ पुण्यां योनिं पुण्यकृतो ब्रजति पापां योनिं पापकृतो ब्रजति ॥ कीटाः पतंगाश्च भवंति पापानमविवक्षाऽस्ति महानुभाव १९ चतुष्पदा द्विपदाः षट्पदाश्च तथा भूता गर्भभूता भवंति ॥ आख्यातमेतन्निखिलेन सर्वभूयस्तु किं पृच्छसिराज सिंह २० ॥ अष्टक उवाच ॥ किं स्विच्छृत्वा लभते तात लोकान्मर्त्यैः श्रेष्ठास्तपसा विद्यया वा ॥ तन्मे पृष्टः शंस सर्वे यथा वच्छुभां लोका न्येन गच्छेत्क्रमेण २१ ॥ यथातिरुवाच ॥ तपश्च दानं च शमो दमश्च हीरार्जवं सर्वभूतानुक्ता ॥ स्वर्गस्य लोकस्य वदंति संतो द्वाराणि स भैवमहांति पुंसाम् ॥ न शयंति मानेन तमो भिभूताः पुंसः सदैवैति वदंति संतः २२ अधीयानः पंडितं मन्यमानो यो विद्यया हंतियशः परेषाम् ॥ तस्यांतवंतश्च भवंति लोकानचास्यत द्रुह्य फलं ददाति २३ चत्वारि कर्माण्यभयं कराणि भयं प्रयच्छंत्य यथा कृतानि ॥ मानाग्निहोत्रमुत मानमौनं मानेनाधीतमुत मानयज्ञः २४ न मानमान्यो मुदमाददीत न संतापं प्राप्नुयाच्चावमानात् ॥ संतः संतः पूजयंती ह लोके नासाधवः साधुबुद्धिं लभंते २५ इति दद्यामिति यज इत्यधीय इति व्रतम् ॥ इत्येतानि भयान्याहुस्तानि वर्ज्यानि सर्वशः २६ ॥ ॥

रस्य दुःखबहुलत्वात् भवे विवक्षाऽस्ति महानुभाव जायामेस्यादय प्रजायेय चिन्मेस्यादय कर्मकुर्वीयेति श्रूयमाण जायादिभारं वोढुमिच्छाममनास्ति किंतु भूमिं प्राप्य नैष्कर्म्यमेव साधयिष्यामीति भावः १९ । २० एवं स्थूलात् सूक्ष्माच्च देहाद्विभेदितस्य देहिनस्तत्संबंधादुत्क्रांतिगत्यागतयो दर्शिताः आगते श्रममेव विवक्षास्तीति तुच्छत्वं चोक्तं अतुच्छस्थानप्रापकमुपायं पृच्छति किं स्विदिति । श्रेष्ठान् आहूतिशून्यान् । तपसा कर्मणा विद्यया उपास्त्या वा २१ उत्तरमाह साधेन तपश्च दानं चेति । न शयंति मानेन तमो भिभूताः पुंस इति । तप आदयः सप्तस्वर्गस्य द्वारभूता अपि पुंसः पुरुषस्य मानेनाहमेव श्रेष्ठः कर्त्तव्यमिमानेन न शयंति यतस्ते तमो भिभूता मानरूपेण तमसाऽभिभूताः पंडीकृताः २२ दर्पवता कृतमध्ययनादिनमोक्षोपयोगिनापि स्वर्गदं प्रत्युत भयावहमित्याह द्वाभ्यां अधीयान इति २३ चत्वारि त्यत्र अधीतं ब्रह्म चारिणो धर्मः । मौनं यतेः । यज्ञाग्निहोत्रे इतरयोर्द्वयोरपि साधारणे २४ अतो मानापमानादिद्वंद्वसहिष्णुर्भवेदित्याह न मानमान्य इति २५ इति दद्यामिति दांभिकस्य स्वधर्मप्रकाशनाभिनयः अतस्तप आदिदं भविर्जितं चेन्मोक्षद्वारं नान्यथेत्यर्थः २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥२३॥

तपसाविद्ययावेतितपोविद्ययोः कतरदाटचित्शून्यस्थानप्रापकमितिष्टुष्टपसस्तत्राराहुपकारकत्वमुक्त्वा विद्यायाः साक्षादेव तत्प्रापकत्वमाह ये चेति । मनीषिणो मनोनिग्रहशीलस्य प्रमातुराश्रयं स्वाध्यासाधिष्ठानं । पुराणपुराणिवंकूटस्थं । कार्यकारणवद्विकारिन भवतीत्यर्थः मानसस्य मार्गः पराक्प्रापवर्ण्यते न रूढमाह तं यद्रस्तु ये विद्वांसो वेदयैवेति चेति स्वार्थे निष् । तमेवैकं जानन् अत आत्मानं न चेद्वेदीन्महती विनाष्टिः । निष्कलं निष्क्रियं शांतिमत्याद्यागमेनानुमानानुभवाभ्यां च जानन्ति तद्रस्तु यो युष्माकं श्रेयः यस्मात्तत्रेहानां योगमेतैक्यं प्राप्य परां शांतिं कैवल्यं प्राप्नुयस्तेऽहं विवर्त्येव देहेत्यत्येहो भिमानां न्युत्थाय । तथा च श्रुतिः 'शरीरात्समुत्थाय परं ज्योतिरुपसं पद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते' इति २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावंदीये नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ चरन्ति । अस्मिन्धर्मे विषये बहूनि प्राप्तिद्वाराणि वेदयैतैर्वेदिकाः १ चत्वारि कर्मण्यभयं करणीत्याश्रमकर्मणामभयं करत्वं मुक्तं तदेव विस्तरात् आहूताध्यायीत्यादिना २ । ३ । ४ अनोक्तशायी शून्यागरे देवालयकुलालशालादौ गृहस्थगारं भिक्षुस्थानं शयीत ओक्तिसल्लोपार्पः लघुः परिग्रहशून्यः ५ यदहरेव विरजेत्तदहरेव प्रजेदिति श्रुत्युक्तं परिग्रहत्यागकालमाह राज्येति । लोक्यं तर्जितलोक्यः

येचाश्रयवेदयंतेपुराणमनीषिणोमानसमार्गरूढम् ॥ तद्भःश्रेयस्तेनसंयोगमत्यपरांशांतिंप्राप्नुयुःप्रेत्यचेह २७ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तर
यायाते नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ अष्टकउवाच ॥ चरन्गृहस्थःकथमेतिधर्मात्कथंभिक्षुःकथमाचार्यकर्मा ॥ वानप्रस्थःसत्पथेसन्निविष्टोबहून्यस्मिन्स
प्रतिवेदयंति १ ॥ ययातिरुवाच ॥ आहूताध्यायीगुरुकर्मस्वचोद्यःपूर्वोत्थायीचरमंचोपशायी ॥ मृदुर्दातोधृतिमानप्रमत्तःस्वाध्यायशीलःसिध्यतिब्रह्मचारी २
धर्मागतंप्राप्यधनंयजेतदद्यात्सदैवातिथीन्भोजयेच्च ॥ अनाददानश्चपरैरदत्तंसषैगृहस्थोपनिषत्पुराणी ३ स्ववीर्यजीवीवृजिनाव्रित्तोदातापरेभ्योनपरोपतापी ॥
तादृङ्मुनिःसिद्धिमुपैतिमुख्यांवसन्रण्येनियताहारचेष्टः ४ अशिल्पजीवीगुणवांश्चैवनिर्व्यंजितेन्द्रियःसर्वतोविप्रयुक्तः ॥ अनोकशायीलघुरल्पप्रचारश्चरन्देशानेक
चरःसंभिक्षुः ५ रात्र्याययावाऽभिजिताश्वलोकाभवंतिकामाभिजिताःसुखाश्च ॥ तामेवरात्रिप्रणयेतविद्वानरण्यसंस्थोभवितुंयतात्मा ६ दशैवपूर्वांदशचापरांश्चज्ञा
तीनथात्मानमथैकविंशम् ॥ अरण्यवासीसुकृतेदधातिविमुच्यारण्येस्वशरीरधातून् ७ ॥ अष्टकउवाच ॥ कतिस्विदेवमुनयःकतिमौनानिचाप्युत ॥ भवंतीति
दाचक्ष्वश्रोतुमिच्छामहेवयम् ८ ॥ ययातिरुवाच ॥ अरण्येवसतोयस्यग्रामोभवतिष्ठतः ॥ ग्रामेवावसतोऽरण्यंसमुनिःस्याज्जनाधिप ९ ॥ अष्टकउवाच ॥ कथं
स्विद्धसतोऽरण्येग्रामोभवतिष्ठतः ॥ ग्रामेवावसतोऽरण्यंकथंभवतिष्ठतः १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शब्दाद्याविषयाययैवाराध्यायदैवाभिजितास्तुच्छीकृताःमुखाःमुखावहाअपिकामाभिजितावशवर्तिनोऽपितामेवरात्रितदैवसर्वपरिश्रं संन्यस्यारण्यसंस्थः 'अथयदरण्यायनमित्याचक्षतेब्रह्मचर्यमेवतदरश्वदैवैषश्चा
र्णवैब्रह्मलोकेतृतीयस्यामितोदिवि'इतिश्रुतिप्रसिद्धाब्रह्मनिष्ठाकर्तुंयेतेत्यर्थः ६ अरण्यवासीहार्दब्रह्मनिष्ठस्तत्रैवहार्दशरीरधातुरन्यूलसूक्ष्मभूतकृपान्विमुच्यप्रविलाप्यतपिहार्दसुकृतेनिष्कलेब्रह्मणि तस्मात्तत्सुकृत
मुच्यतइतिश्रुतिप्रसिद्धेचिदेकरसेद्वातिप्रविलापयति ७ सर्वेष्वश्रमेषुसिद्धिरस्तीत्युक्तंराज्यायेतिसंन्यासेचायादरोद्देशितस्तत्कृतत्रैवमोक्षोऽस्त्युनाश्रमांतरेष्वपीतिसंशयानःपृच्छति कतीति । सुनयोभो
क्षिणः । मौनानिमोक्षमार्गाः ८ योगीज्ञानीचेतिद्वौमुनीइत्याह अरण्यइति । अरण्येवसतोऽन्तर्निष्ठस्यबोगिनोब्रामोवाह्यवस्तुपृष्ठतःसपीतएवभवति योगप्रभावात्सर्वमस्यास्तीत्यर्थः ग्रामेलोकेवसतो
भायापुरदक्षिणइवद्विचित्र्यायेनतद्वाधेनाधिष्ठानदृष्टिर्नित्यममुपिताऽस्तीत्यर्थः ९ द्वयमप्येतद्वाध्वर्यमितिप्रस्तापृच्छति कथमिति १० ॥ ॥ ॥ ॥

आदि० १.

અ૦

問 答 集

॥ २३ ॥

आद्यंतीत्रैराग्यपूर्वकं योगमभ्यस्यतः सुलभमित्याह नग्राभ्यमिति ११ द्वितीयं विवेकिनः संन्यासिनः सुलभमित्याह अनग्रिरनिकेतइति । अनग्रिः संन्यासी अनिकेतः कुटीचकव्यावृत्तः परमहंसः अतएवागोत्रचरणगोत्रं जन्मवंशश्चरणं विद्यावंशस्तद्व्यपदेशशून्यः कौपीनेति स्पष्टार्थः १२ । १३ एवं प्रकारेण ग्रामेऽपि वसतो विवेकिनोऽरुण्यमेकसमीपेऽस्तीत्याह तथास्येति । त्यक्तकर्माजितेन्द्रियो मौनयो गविवेकान्यतरदभ्यस्यन्सिध्यतीत्याह यस्त्विति १४ धौतदंतं शुद्धाहारं । आहारशुद्धौ सत्त्वशुद्धिरिति श्रुतेस्तदपेक्षणात् । कृत्तनखंत्यक्तहिंसासाधनं अतएव सदास्नातं नित्यं शुद्धचित्तं । अलंकृतं योगैश्वर्येण शमादिना च । असितं वासनाबंधशून्यं । सितकर्माणं हिंसायुक्तं धर्ममपित्यजंतं । 'यं यं लोकं मनसा संविभाति विशुद्धसत्त्वकामयते यांश्चकामाह ॥ तंतं लोकं जयते तांश्चकामांस्तस्मादात्मज्ञं च येद्' तिकामाः' इति श्रुतेः सर्वोऽपि तमार्चितुमर्हतीति १५ मंदाधिकारिणा कामादि जयाय तपोऽपि कर्त्तव्यमित्याह तपसेति । इमं वैराग्येण जित्वा तुच्छं कृतं परस्वर्गं विजयते प्राप्नोति १६ मध्यमं प्रतिप्राह यदा तु निर्द्वंद्वः सुखदुःखमानापमानादि द्वंद्वदुःखरहितो मौनसमास्थितो ध्यानमनुतिष्ठन्निर्मलं लोकं जित्वा प्रविलाप्य परं लोकं ब्रह्म विजयते प्राप्नोति १७ उत्तमं प्रतिप्राह आस्येनेति । मुखेनैवाहारं भूयते न तुरसे सज्जते एवमुवाचः स्तनपानवद्विषयां गृह्णन्निपुणं प्रवृत्तं । स च भुरक्षुरिवेत्यादि श्रुतेः । 'अथास्यलोकः सर्वोऽयमात्मा भवति । सर्वस्यात्मा भवति सर्वमस्यात्मा भवति' इति श्रुतेः ।

॥ ययातिरुवाच ॥ नग्राभ्यमुपयुंजीतय आरण्यो मुनिर्भवेत् ॥ तथाऽस्य वसतोऽरुण्ये ग्रामो भवति पृष्ठतः ११ अनग्रिरनिकेतश्चाप्यगोत्रचरणो मुनिः ॥ कौपीनाच्छादनं यावत्तावदिच्छेच्चचीवरम् १२ यावत्प्राणाभिसंधानं तावदिच्छेच्चभोजनम् ॥ तथाऽस्य वसतो ग्रामेऽरुण्यं भवति पृष्ठतः १३ यस्तुकामान्परित्यज्य त्यक्तकर्माजितेन्द्रियः ॥ आतिष्ठेच्चमुनिर्मौनं सलोके सिद्धिमाप्नुयात् १४ धौतदंतं कृत्तनखं सदास्नातमलंकृतम् ॥ असितं सितकर्माणं कस्तमर्हति नार्चितुम् १५ तपसा कर्षितः क्षामः क्षीणमांसास्थिशोणितः ॥ सचलोकमिमं जित्वा लोकं विजयते परम् १६ यदा भवति निर्द्वंद्वो मुनिर्मौनसमास्थितः ॥ अथलोकमिमं जित्वा लोकं विजयते परम् १७ आस्येन तु यदाहारंगो वन्मृगयते मुनिः ॥ अथास्यलोकः सर्वोऽयं सोऽमृतत्वाय कल्पे १८ ॥ इति श्री महाभारते आदिपर्वणि ० संभवपर्वणि ० उत्तरयायाते एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ अष्टक उवाच ॥ कतरस्त्वनयोः पूर्वदेवानामेति सात्मताम् ॥ उभयोर्धावतोरान्जन्सूर्याचंद्रमसोरिव १ ॥ ययातिरुवाच ॥ अनिकेतो गृहस्थेषु कामवृत्तेषु संयतः ॥ ग्रामपववसन्निक्षुस्तयोः पूर्वतरंगतः २ अप्राप्य दीर्घमायुस्तु यः प्राप्तो विकृतिं चरेत् ॥ तप्यते यदितत्कृत्वा चरेत् सोऽन्यत्तपस्ततः ३ ॥

अतः सोऽमृतत्वाय कल्पते १८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ कतरइति । एतयोर्योगिज्ञानिनोर्मध्ये देवानां सात्मतां ब्रह्मप्राप्तिं । 'आत्मा ह्येषां स भवति' इति श्रुतेः एषां देवानां सविद्रानिति श्रुतिपदयोरर्थः । धावतोर्यतमानयोः कः पूर्वकृतकृत्यो भवतीत्यर्थः १ उत्तरं अनिकेतइति । संयतो धारणाध्यानसमाधिमान् । अनिकेतो भिक्षुर्गृहस्थो वा योगी मुच्यते इति पूर्वार्थः । ज्ञानी पूर्वोक्तरूपस्तु सद्यो मुच्यते इत्युत्तरार्थः । अयं भावः ज्ञानिनः श्रुतियुक्तिभ्यां जगन्निध्यात्स्वनिश्चयावक्षणि केनापि निर्विकल्पसाक्षात्कारेण ब्रह्माद्वैतनिश्चयो भवति योगिनस्तु तदभावाच्चिर्विकल्पसमाध्यभ्यासबलेनैव द्वैतविस्मरणसंपादनीयमिति विलंबाच्छ्रमसाध्यामुक्तिरिति गृहस्थेषु वसन्निपुणसंयतः २ अस्यैवमस्मिन् जन्मन्यलब्धोत्तमभूमेर्जन्मांतरेपि न ह्यभोऽस्तीत्याह अप्राप्येति । आयुःसाधनं कालं वा दीर्घमुक्तविधिनिष्ठापराप्तं विकृतिदिव्यादिव्यविषयभोगयोगसिद्धिबलेन चरेत् सोऽपि सौभर्यादिवत्पश्चात्तापं प्राप्नोति सन्पुनर्योगं चरति इह ॥

ज्ञानिनस्ततः आधिक्यमाह पापानामिति । यस्तुमानवो ज्ञानी नित्यमविनाशिवस्तु ब्रह्माख्यं विभूयात्तच्च मसीति शास्त्रात्प्रत्यगात्मत्वेनावधारयेत्स पापानां कर्मणां कर्मणि पृष्ठी तानि सुखं यथेष्टमाचरन् अपि सुच्यत एवेत्यर्थः । 'न लिप्यते कर्मणा पापकेन । हत्वाऽपि स इमाँल्लोकां हन्ति न निबद्धयते' इत्यादि शास्त्रात् ४ इदं पदमप्यसौ मोक्षेच्छया धर्ममेव सेवेतेत्याह तद्वा इति । यः पुरुषोऽनर्थबुद्धिर्नास्त्यर्थमोक्षे बुद्धिर्यस्य स तथाभूतः स न स्वर्गाद्यर्थं धर्मं सेवते । तस्मै व ननु शंसमसत्यं च मुमुक्षाहीनत्वादनित्यफलत्वाच्च । विविदि पंतियज्ञेन दानेनेत्यादि श्रुतिसिद्धं धर्मस्य मोक्षहेतुत्वं पारित्यक्त्याऽप्यधर्मकृत आत्मानं नानादुःखमये संसारे पातयित्वा प्रतीत्यर्थः । एवमनीशस्याजितेन्द्रियस्यार्थो धनमपि न शंसमसत्यं च । यत्तु मोक्षार्थं कर्मकरणं तदार्जवं कर्मणामुचितं फलं । तदेव समाधिर्योगसिद्धि मूलं । तदार्थं तदेव गम्यं प्राप्यं ज्ञानसाधनमित्यर्थः । ऋगतौ अस्मात् ऋहलोर्ण्यत् । द्वयोरपि योगज्ञानमार्गयोर्मूलं निष्कामधर्म एवेत्यर्थः ५ केन कतरस्यां दिशि प्रहितोऽसीत्यन्वयः ६ विप्रहीणश्च्युतः । उक्त्वा आपृच्छ च । वोयुष्मान् ७ । ८

पापानां कर्मणानित्यं विभूयाद्यस्तु मानवः ॥ सुखमप्याचरन् त्रित्यं सोऽत्यंतं सुखमेधते ४ तद्वै नृशंसं तदसत्यमाहुर्धर्मः सेवते धर्ममनर्थबुद्धिः ॥ अर्थोऽप्यनीशस्य तथैव राजंस्तदार्जवं स समाधिस्तदार्थम् ५ ॥ अष्टक उवाच ॥ केनासि हूतः प्रहितोऽसिराजं न्युवास्त्रग्वो दर्शनीयः सुवर्चाः ॥ कुत आयातः कतरस्यां दिशित्वमुताहोस्वि त्पार्थिवं स्थानमस्ति ६ ॥ ययातिरुवाच ॥ इमं भौमं न रक्षीण पुण्यः प्रवेष्टुमूर्वागगनाद्विप्रहीणः ॥ उक्त्वाऽहं वः प्रपतिष्याम्यनंतरं त्वरंति मां लोकपात्रद्वयो ७ सतां सकाशे तु घृतः प्रपातस्ते संगता गुणवंतस्तु सर्वे ॥ शक्राच्च लब्धो हि वरो मयैष पतिष्यता भूमितलं नरेन्द्र ८ ॥ अष्टक उवाच ॥ पृच्छामित्वां मा प्रपत प्रपातं यदि लोकाः पार्थिव संति मेऽत्र ॥ यद्यंतरिक्षे यदिव दिवि स्थिताः क्षेत्रज्ञं त्वांतस्य धर्मस्य मन्ये ९ ॥ ययातिरुवाच ॥ यावत्पृथिव्यां विहितं गवाश्वंसहारण्यैः पशुभिः पार्वतैश्च ॥ तावल्लोकादिविते संस्थिता वै तथा विजानीहि नरेन्द्र सिंह १० ॥ अष्टक उवाच ॥ तांस्ते ददामि मा प्रपत प्रपातं ये मे लोकादिविराजेंद्र संति ॥ यद्यंतरिक्षे यदिव दिवि श्रितास्तानां क्रमक्षिप्रमपेत मोहः ११ ॥ ययातिरुवाच ॥ नास्मद्विधो ब्राह्मणो ब्रह्मविद्यप्रतिग्रहे वर्तते राजमुख्य ॥ यथा प्रदेयं स ततं द्विजेभ्यस्तथाऽददं पूर्वमहं नरेन्द्र १२ ना ब्राह्मणः कृपणो जातु र्जीवेद्याश्चाऽपि स्याद्ब्राह्मणी वीरपत्नी ॥ सोऽहं नैवाकृतं पूर्वचरेयं विधित्समानः किमु तत्र साधु १३ ॥ प्रतर्दन उवाच ॥ पृच्छामित्वां स्पृहणी यरूप प्रतर्दनोऽहं यदमे संति लोकाः ॥ यद्यंतरिक्षे यदिव दिवि श्रिताः क्षेत्रज्ञं त्वांतस्य धर्मस्य मन्ये १४ ॥ ययातिरुवाच ॥ संति लोका बहवस्ते नरेन्द्र अप्येकैकः सप्त सप्ताप्यहानि ॥ मधुच्युतो घृतपृक्ता विशोकास्तेनांतवंतः प्रतिपालयंति १५ ॥ प्रतर्दन उवाच ॥ तांस्ते ददानि मा प्रपत प्रपातं ये मे लोकास्तव ते वै भवन्तु ॥ यद्यंतरिक्षे यदिव दिवि श्रितास्तानां क्रमक्षिप्रमपेत मोहः १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रपातं पतित्वामाप्रपत पातं मा प्राप्नुहीत्यर्थः । कषादित्वा दनुप्रयोगः समुल्लघातं न्यवधीर्दरं श्रित्यादिवत् । लोकाभोग्यविषयाः । दिवि मेरुपृष्ठे । अंतरिक्षे नक्षत्रमंडलादौ । क्षेत्रं सिद्धं स्थानं तदभिज्ञं ९ १० आक्रम आक्रमस्व ११ ब्राह्मणोऽपि ब्रह्मविद्वेदविदेव प्रतिग्रहे वर्तते न त्वन्यः अस्मद्विधस्तु नैव वच्चेत्यर्थः १२ कृपणो याश्चादेन्ययुक्तः । वीरस्य विद्यया दिग्विजयिनः पत्नी । तत्र कर्मभूमौ साधु सत्कर्मविधित्समानः कर्तुं मिच्छन् किमु कथं चरेयं नैव कुर्यामित्यर्थः । विधित्समान इति पाठे तत्र स्वर्गसाधुर्लब्धुमिच्छन् १३ । १४ प्रत्येकं सप्त सप्ताप्यहानि सेविताः संतोनांतवंतः । मधुच्युतः सुवस्त्राः घृतपृक्तास्तेनो युक्ताः । तेषां प्रतिपालयंति प्रतीक्षन्ति १५ । १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१६ । १७ देवयानाय ब्रह्मलोकमार्गप्राप्तये वा तत्सर्वस्वमदत्तसर्वत्यागीत्यर्थः अन्येपितुयानेनैव गता इत्यर्थाज्ज्ञेयं १८ सौम्यमक्रूरत्वं विधित्सापालनेच्छा १९ सत्यमेव श्रेयःसाधनमिति विधातुं पूर्वोक्तप्रश्नोत्तरे अनुवदति अथाष्टक इत्यादिना २० । २१ प्रकाशं प्रागुक्तमपि स्पष्टतरं २२ छादनं जीविकात्वेन परिधानं अतीतफलत्वादस्य धर्मस्य स्वमुखेन कीर्त्तनं न दोषः । अन्यथा धर्मः क्षरतिकीर्त्तनादि

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेऽधिरुह्य रथान्सर्वे प्रयाता नृपसत्तमाः ॥ आक्रमंतो दिवं भाभिर्धर्मेणावृत्य रोदसी १६ ॥ अष्टक उवाच ॥ अहं मन्ये पूर्वमेकोऽस्मि गंता सखा चेंद्रः सर्वथा मे महात्मा ॥ कस्मादेवं शिविरौशीनरोऽयमेकोऽत्यगात्सर्ववेगेन वाहान् १७ ॥ ययातिरुवाच ॥ अददद्देवयानाय यावद्विजित्तमं विंदत ॥ उशीनरस्य पुत्रोऽयं तस्माच्छ्रेष्ठो हिवः शिविः १८ दानंतपः सत्यमथाऽपि धर्मोऽहीः श्रीः क्षमासौम्यमथाविधि त्सा ॥ राजन्नेतान्यप्रमेयाणि राज्ञः शिवेः स्थितान्यप्रतिमस्य बुद्ध्या १९ एवं त्तोऽहीनिपेव श्वस्य स्मात्तस्माच्छिविरत्यगाद्धरेणेन ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथाष्टकः पुनरेवान्वपृच्छन्मातामहं कौतुकेनैद्रकल्पम् २० पृच्छामि त्वांच नृपते ब्रूहि सत्यं कुत श्वकश्चासि सुत श्वकस्य ॥ कृतं त्वया यद्धिनतस्य कर्ता लोके त्वदन्यः क्षत्रियो ब्राह्मणो वा २१ ॥ ययातिरुवाच ॥ ययातिरस्मि नहुपस्य पुत्रः पुरोः पिता सार्वभौमस्तिवहासम् ॥ गुह्यं चार्थं मामकेभ्यो ब्रवीमि मातामहो हं भवतां प्रकाशम् २२ सर्वा मिमांशुर्था निर्जगाय प्रादामहं छादनं ब्राह्मणेभ्यः ॥ मे ध्यानश्चानेकशतान्सुरूपान्स्तदा देवाः पुण्यभाजो भवंति २३ अदामहं पृथिवीं ब्राह्मणेभ्यः पूर्णामिमामखिलां वाहनेन ॥ गोभिः सुवर्णेन धनैश्च मरुतैस्तदाऽददं गाः शतमर्बुदानि २४ सत्येन मे द्यौश्च वसुंधरा च तथैवाग्निर्ज्वलते मानुषेषु ॥ न मे वृथा व्याहृतमेव वाक्यं सत्यं हि संतः प्रतिपूजयन्ति २५ यदष्टकप्रब्रवीमीह सत्यं प्रतर्दनं चोषदं श्वितथैव ॥ सर्वे च लोकामुनयश्च देवाः सत्येन पूज्या इति मे मनो गतम् २६ योनः स्वर्गजितः सर्वान्यथावृत्तं निवेदयेत् ॥ अनसूयुर्द्विजाद्येभ्यः सलभेन्नः सलोकताम् २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एव राजा समहात्मा ह्यतीवस्वैर्दोहित्रैस्तारितो मित्रसाहः ॥ त्यक्त्वा मर्हो परमोदारकर्मास्वर्गगतः कर्मभिर्व्याप्य पृथ्वीम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि उत्तरयायातसमाप्तौ त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि पुरोर्वेशकरा नृपान् ॥ यद्वीर्यान् यादृशांश्चापियावतो यत्पराक्रमान् १ न ह्यस्मिन्शीलहो नो वानिर्वीर्यो वानराधिपः ॥ प्रजाविरहितो वाऽपि भूतपूर्वः कथंचन २ तेषां प्रथितवृत्तानां राज्ञां विज्ञानशालिनाम् ॥ चरितं श्रोतुमिच्छामि विस्तरं तपोधन ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि यन्मातृत्वं परिपृच्छसि ॥ पुरोर्वेशधरान्वीराञ्छकप्रतिमतेजसः ॥ भूरिद्रविणविक्रान्तां सर्वलक्षणपूजितान् ४ प्रवीरेश्वरौ द्राक्षास्त्रयः पुत्रा महारथाः ॥ पुरोः पौष्ट्यामजायंत प्रवीरो वंशकृत्तः ५ मनस्युरभवत्तस्माच्छूरसेनी सुतः प्रभुः ॥ पृथिव्याश्चतुरंताया गोप्ता राजीवलोचनः ६ शक्तः संहननो वाग्मी सौवीरी तनयास्त्रयः ॥ मनस्योरभवन् पुत्राः शूराः सर्वे महारथाः ७

त्युक्तेरश्रेयसे स्यात् । प्रस्थेदत्त्वा विपिनं ब्राह्मणेभ्य इति प्राठे ब्राह्मणेभ्यो दत्त्वा विपिनं वनं प्रस्थे प्रतस्थेऽहं प्रस्थानं कृतवानस्मि अभ्यासलोपार्पः । मे ध्यानश्चान्यदा देवेभ्य उत्सृज्य तितदा देवास्तं पुण्यवर्तं भर्जन्तीत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ इति आदिपर्वणि नी० भारतभाष्यदीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ भगवन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ चतुरंतायाश्चतुःसमुद्रावच्छिन्नायाः ६ । ७

२१ २० १९ १८ १७ १६ १५ १४ १३ १२ ११ १० ९ ८ ७ ६ ५ ४ ३ २ १ वितथं विगतस्तथाभावो जनकसाहचर्ययत्र तत्तादृशं पुत्रजन्य २१ २२ २३ २४ २५ सर्वेऽस्य संज्ञेयवैः २६ २७

अन्वभानुप्रभृतयो मिश्रकेश्यां मनस्विनः ॥ रौद्राश्चस्यमहेष्वासादशाप्सरसिसूनवः ८ यज्वानोज्जिरेशूराः प्रजावंतो बहुश्रुताः ॥ सर्वे सर्वास्त्रविद्वांसः सर्वधर्मपरा
यणाः ९ ऋचेयुरथ कक्षेयुः कृकणेयुश्च वीर्यवान् ॥ स्थंडिलेयुर्वनेयुश्च जलेयुश्च महायशाः १० तेजयुर्बलवान्धीमान्सत्येयुश्च द्रविक्रमः ॥ धर्मेयुः सन्नतेयुश्च दशमोदे
वविक्रमः ११ अनाधृष्टिरभृतेषां विद्वान्भुवितथैकराट् ॥ ऋचेयुरथ विक्रान्तो देवानामिव वासवः १२ अनाधृष्टिसुतस्त्वासीद्राजसूयाश्च मेधकृत् ॥ मतिनार इति
ख्यातो राजा परमधार्मिकः १३ मतिनारसुताराजं श्वत्वारोऽमितविक्रमाः ॥ तं सुर्महानतिरथोद्बुद्धश्चाप्रतिमयुतिः १४ तेषां तं सुर्महावीर्यः पौरवंशं मुद्रहन् ॥ आ
जहार यशोदीप्तिं जिगाय च वसुंधराम् १५ ईलिनंतु सुतं तं सुर्जनयामास वीर्यवान् ॥ सोऽपि कृत्स्नामिमां भूमिं विजिग्ये जयतां वरः १६ रथंतर्था सुनानपंचपंचभूतोपमां
स्ततः ॥ ईलिनो जनयामास दुष्यंतप्रभृतीन् चूपां १७ दुष्यंतं शूरभीमौ च प्रवसुं वसुमेव च ॥ तेषां श्रेष्ठो भवद्राजा दुष्यंतो जनमेजय १८ दुष्यंताद्भरतोज्ज्ञे विद्वान्शा
कुंतलो नृपः ॥ तस्माद्भरतवंशस्य विप्रतस्थे महद्यशः १९ भरतस्तिष्ठ पुस्त्रीषु न वपुत्रानजी जनत् ॥ नाभ्यनंदततान् गजानानुरूपाममेत्युत् २० ततस्तान्मातरः
कुन्दाः पुत्रान्निन्युर्यमक्षयम् ॥ ततस्तस्य नरेन्द्रस्य वितथं पुत्रजन्यमतत् २१ ततो महद्भिः क्रतुभिरीजानो भरतस्तदा ॥ लेभे पुत्रं भगद्वाजाद्भुमन्युनामभारत २२ ततः
पुत्रेण मात्मानं ज्ञात्वा पौरवन्दनः ॥ भुमन्युं भरतश्चैष्ठ्यौ वराज्येऽभ्यषेचयत् २३ ततो दिविरथो नाम भुमन्योरभवत्सुतः ॥ सुहोत्रश्च सुहोता च सुहविः सुयजुस्तथा
२४ पुष्करिण्यामृचीकश्च भुमन्योरभवत्सुताः ॥ तेषां ज्येष्ठः सुहोत्रस्तुराज्यमापमहीजिताम् २५ राजसूयाश्च मेधाद्यैः सोऽयजद्बहुभिः सवैः ॥ सुहोत्रः पृथिवीं कृ
त्स्नां बुभुजे सागरां वराम् २६ पूर्णो हस्तिगजाश्चैश्वर्यहस्तसमाकुलाम् ॥ मम जेवमहोतस्य भूरिभारावपीडिता २७ हस्त्यश्च रथं पूर्णामनुप्य कलिलाभृशम् ॥ सु
होत्रे राजनितदा धर्मतः शासति प्रजाः २८ चैत्ययूपांकता चासीद्भूमिः शतसहस्रशः ॥ प्रवृद्धजनसस्याच सर्वदेवव्यरोचत २९ ऐश्वर्यको जनयामास सुहोत्रात्पृथिवीप
तेः ॥ अजमीढं सुमीढं च पुरुमीढं च भारत ३० अजमीढो वरस्तेषां तस्मिन्वंशः प्रतिष्ठितः ॥ षट्पुत्रान्सोऽप्यजनयत्तिष्ठपुस्त्रीषु भारत ३१ ऋक्षं धूमिन्यथानीलोदु
ष्यंतपरमेष्ठिनौ ॥ केशिन्यजनयत्तु सुतौ व्रजनरूपिणौ ३२ तथेमे सर्वपंचालादुष्यंतपरमेष्ठिनोः ॥ अन्वयाः कुशिकाराजन् जन्होरमिततेजसः ३३ व्रजनरूप
णयोर्येष्ठमृक्षमाहुर्जनाधिपम् ॥ ऋक्षात्संवरणोज्ज्ञे राजन्वंशकरः सुतः ३४ आर्क्षे संवरणो राजन् प्रशासति वसुंधराम् ॥ संक्षयः सुमहानामीत्यजानामिति नः श्रुतम्
३५ व्यशीर्यतततोराष्ट्रं क्षयैर्नानाविधैस्तदा ॥ क्षुन्मृत्युभ्यामनावृष्ट्या व्याधिभिश्च समाहतम् ३६ अभ्यघ्नन् भारतांश्चैव सपत्नानां बलानि च ॥ चालयन् वसुधां
चेमां बलेन चतुरंगिणा ३७ अभ्ययात्तं च पांचाल्यो विजित्य तरसामहीम् ॥ अक्षौहिणीभिर्दशभिः सपन्नं समरेजयत् ३८

२८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ व्रजनरूपिणयोरित्यक्षराधिक्यमार्थम् ३४ आर्क्षेऽक्षपुत्रे ३५ सयैर्नाशहेतुभिः क्षुत्प्रभृतिभिः ३६ ३७ अभ्ययात्तं संवरणं एनं संवरणमेव ३८ ॥

पलायन अडभावार्थः ३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५ ओमित्येङ्गीकारे विषाणवत्गिरिभृङ्गवच्छेषभूतम् ४६ बलिभृतःकरदान ४७ सौरीसूर्यकन्या ४८।४९।५०।५१ अश्ववतप
 ततःसदारःसामात्यःसुपुत्रःससुहृज्जनः ॥ राजासंवरणस्तस्मात्पलायतमहाभयात् ३९ सिंधोर्नदस्यमहतोनिकुंजेन्यवसत्तदा ॥ नदीविषयपर्यन्तेपर्वतस्यसमीपतः ४०
 तत्रावसन्बहून्कालान्भारतादुर्गमाश्रिताः ॥ तेषानिवसतांतत्रसहस्रंपरिवत्सरान् ४१ अथाभ्यगच्छद्भरतान्वसिष्ठोभगवानृषिः ॥ तमागतंप्रयत्नेनप्रत्युद्गम्या
 मिवाद्यच ४२ अर्घ्यमभ्याहरंस्तस्मैतत्सर्वेभारतास्तदा ॥ निवेद्यसर्वेष्टयस्त्वेतत्कारेणसुवर्चसे ४३ तमासनेचोपविष्टंराजावब्रेस्वयंतदा ॥ पुरोहितोभवान्नोऽस्तुरा
 ज्यायप्रयतेमहि ४४ ओमित्येवंवसिष्ठोऽपिभारतान्प्रत्यपद्यत ॥ अथाभ्यर्षिचत्साम्राज्येसर्वक्षत्रस्यपौरवम् ४५ विषाणभूतंसर्वस्यांष्टथिव्यामितिःश्रुतम् ॥
 भरताध्युषितंपूर्वसोऽध्यतिष्ठत्पुरोत्तमम् ४६ पुनर्बलिभृतश्चैवचक्रेसर्वमहीक्षितः ॥ ततःसृष्टिर्विप्राप्यपुनरीजमहाबलः ४७ आजमीढोमहायज्ञैर्बहुभिर्भूरिदक्षि
 णैः ॥ ततःसंवरणात्सौरीतपतीसुषुवेकुरुम् ४८ राजत्वेतंप्रजाःसर्वाधर्मज्ञइतिवन्निरे ॥ तस्यनाम्नाऽभिविख्यातंपृथिव्यांकुरुजांगलम् ४९ कुरुक्षेत्रंसतपसापुण्यंचक्रे
 महातपाः ॥ अश्ववंतमभिष्यंतंतथाचैत्रयंमुनिम् ५० जनमेजयंचविख्यातंपुत्रांश्चास्यानुशुश्रुम् ॥ पंचैतान्वाहिनीपुत्रान्व्यजायतमनस्विनी ५१ अविक्षितः
 परिक्षितुशबलाश्चस्तुवीर्यवान् ॥ आदिराजोविराजश्चशाल्मलिश्चमहाबलः ५२ उच्चैःश्रवाभंगकारोजितारिश्चाष्टमःस्मृतः ॥ एतेषामन्ववायेतुख्यातास्तेक
 र्मेजैर्गुणैः ॥ जनमेजयादयःसप्ततथैवान्येमहारथाः ५३ परीक्षितोऽभवन्पुत्राःसर्वेधर्मार्थकोविदाः ॥ कक्षसेनोग्रसेनौतुचित्रसेनश्चवीर्यवान् ५४ इंद्रसेनःसुषेणश्च
 भीमसेनश्चनामतः ॥ जनमेजयस्यतनयाभुविख्यातामहाबलाः ५५ धृतराष्ट्रःप्रथमजःपांडुर्बाल्हीकएवच ॥ निषधश्चमहातेजास्तथाजांबूनदोबली ५६ कुंडो
 दरःपदातिश्चवसातिश्चाष्टमःस्मृतः ॥ सर्वेधर्मार्थकुशलाःसर्वभूतहितेरताः ५७ धृतराष्ट्रोऽथराजाऽऽसीत्स्यपुत्रोऽथकुंडिकः ॥ हस्तीवितर्कःक्राथश्चकुंडिनश्चा
 पिपंचमः ५८ हविःश्रवास्तथेन्द्राभोभुमन्युश्चापराजितः ॥ धृतराष्ट्रसुतानांतुत्रीनेतान्प्रथितान्भुवि ५९ प्रतीपंधर्मनेत्रंचसुनेत्रंचापिभारत ॥ प्रतीपःप्रथितस्ते
 षांबभूवाप्रतिमोभुवि ६० प्रतीपस्यत्रयःपुत्राजज्ञिरेभरतर्षभ ॥ देवापिःशांतनुश्चैवबाल्हीकश्चमहारथः ६१ देवापिश्चप्रवव्राजतेषांधर्महितेप्सया ॥ शांतनुश्चम
 हीलेभेबाल्हीकश्चमहारथः ६२ भरतस्यान्वयेजाताःसत्त्ववंतो नराधिपाः ॥ देवर्षिकल्पानृपतेबहवोराजसत्तमाः ६३ एवंविधाश्चाप्यपरेदेवकल्पामहारथाः ॥
 जातामनोरन्ववायेऐलवंशविर्वनाः ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पुरुवंशानुकीर्तने चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ जनमेजयउवाच ॥
 श्रुतस्त्वत्तोमयाब्रह्मन्पूर्वेषांसंभवोमहान् ॥ उदाराश्चापिवंशोऽस्मिन्नराजानोमेपरिश्रुताः १ ॥ ॥ ॥ ॥

बाविसिदितिसंज्ञांतरम् ५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८ सुतानांकुंडिकादीनामध्यप्रथितानादुरितिशेषः सुतानादुरितिपाठेतुएतांस्तेभ्योन्यान्वक्ष्यमाणान्प्रथितानादुरितिध्यातव्यम् ५९।६०
 ६१।६२।६३।६४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठेये भारतभाष्ये चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ श्रुतइति १ ॥ ॥ ॥ ॥

२।३।४ गुणादाहृत्वादयः । प्रभावोदेवतादिवशित्वम् । कीर्त्यशारीरबलम् । ओजोमानससामर्थ्यवैर्यादि । सत्त्वमदीनत्वम् । उत्साहः प्रयत्नमानता ५।६ 'अदितेर्दक्षोऽजायतदक्षाद्वाऽदितिः' इति
किंतुलब्धवर्धसंयुक्तं प्रियाख्यानं नमामति ॥ प्रीणात्यतो भवान्भूयो विस्तरेण ब्रवीतु मे २ एतामेव कथां दिव्यामा प्रजापति तो मनोः ॥ तेषामाजननं पुण्यं कस्य न प्रीति
मावहेत् ३ सद्धर्मगुणमाहात्म्यैरभिवर्धितमुत्तमम् ॥ विष्टभ्यलोकान्स्त्रीनेषां यशः स्फीतमवस्थितम् ४ गुणप्रभाववीर्यो जः सत्त्वोत्साहवतामहम् ॥ नटप्यामिकथांश्च
प्वन्नमृतास्वादसंमिताम् ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन्पुरासम्यङ्मया द्वैपायनाच्छ्रुतम् ॥ प्रोच्यमानं मया कृत्स्नं स्ववंशजननं शुभम् ६ दक्षाददितिरदिते
विंस्वान्विवस्तेमनुर्मनोरिलाइलायाः पुरुरवाः पुरुरवस आयुरायुषो नहुषो नहुषाद्ययातिर्ययातेर्द्वैभार्येभूवतुः ७ उशनसो दुहिता देवयानी वृषपर्वणश्च दुहिता श
मिथानाम ८ अत्रानुवंशश्लोको भवति ॥ यदुंचतुर्वसुंचैव देवयानी व्यजायत ॥ द्रुमुंचानुंचपृंश्च शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी ९ तत्रयदोयां दवाः पुरोः पौरवाः १० पुरोस्तु
भार्या कौसल्या नाम तस्यामस्य जज्ञे जनमेजयो नाम यस्य स्त्री नश्वमेधाना जहार विश्वजिता चेष्ठावनं विवेश ११ जनमेजयः खल्वनं तां नामोपये मेमाधर्वी तस्यामस्य जज्ञे प्रा
चिन्वानयः प्राचीं दिशं जिगाय यावत्सूर्यो द्यात्ततस्तस्य प्राचिन्वत्त्वम् १२ प्राचिन्वान् खल्वश्वमकीमुपये मेमाधर्वी तस्यामस्य जज्ञे संयातिः १३ संयातिः खलु दृषद्वतो दु
हितरं वरांगी नामोपये मेतस्यामस्य जज्ञे अहं यातिः १४ अहं यातिः खलु कृतवीर्य दुहितरमुपये मेभानुमती नाम तस्यामस्य जज्ञे सार्वभौमः १५ सार्वभौमः खलु जित्वा ज
हार कैकेयी सुनंदां नाम तामुपये मेतस्यामस्य जज्ञे जयत्सेनो नाम १६ जयत्सेनः खलु वैदर्भीमुपये मेसुश्रवां नाम तस्यामस्य जज्ञे अवाचीनः १७ अवाचीनोऽपि वैदर्भीम
परामेवोपये मेमर्यादां नाम तस्यामस्य जज्ञे अरिहः १८ अरिहः खल्ववांगीमुपये मेतस्यामस्य जज्ञे महाभौमः १९ महाभौमः खलु प्रासेनजितिमुपये मेसुयज्ञां नाम तस्या
मस्य जज्ञे अयुतनायीयः पुरुषमेधानामयुतमानयत्तेनास्यायुतनायित्वम् २० अयुतनायी खलु पृथुश्रवसो दुहितरमुपये मेकामां नाम तस्यामस्य जज्ञे अक्रोधनः २१ स
खलु कालिं गीकरं भां नामोपये मेतस्यामस्य जज्ञे देवातिथिः २२ देवातिथिः खलु वैदेहीमुपये मेमर्यादां नाम तस्यामस्य जज्ञेऽरिहो नाम २३ अरिहः खल्ववांगेयीमुपये मे
सुदेवां नाम तस्यां पुत्रमजीजनदृक्षम् २४ ऋक्षः खलु तक्षक दुहितरमुपये मेज्वालां नाम तस्यां पुत्रमतिनारं नामोत्पादयामास २५ मतिनारः खलु सरस्वत्यां गुणसमन्वितं
द्वादशवर्षिकं सत्रमाहत् ॥ समाप्ते च सत्रे सरस्वत्यभिगम्य तं भर्तारं वरयामास तस्यां पुत्रमजीजनतं सुनाम २६ अत्रानुवंशश्लोको भवति ॥ तंसुं सरस्वती पुत्रमतिनारा
दजीजनत् ॥ ईलिनं जनयामास कालिं ग्यां तं सुरात्मजम् २७ ईलिनस्तुरथं तया दुष्यंताद्यान्पंचपुत्रानजीजनत् २८ दुष्यंतः खलु विश्वामित्र दुहितरं शकुंतलां नामोपये
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
भेतस्यामस्य जज्ञे भरतः २९

परिश्रुतयोः सृष्टिक्रमयो रत्यमाह दक्षाददितिरिति । आद्यस्तु इति विशेषव्यते । अदितेर्दक्षो द्वादश इति । अनयोश्च पक्षयोः कल्पभेदेन व्यवस्था ७।८।९।१०।११ यावत्सूर्यो द्यादु द्याचलपर्यतम् । एके
नैवाद्वादश इति भावः १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९

३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९

अत्रानुवंशश्लोकोभवतः ॥ भस्त्रामातापितुः पुत्रोयेनजातः स एव सः ॥ भरस्वपुत्रं दुष्यंतं माऽवमं वस्थाः शकुंतलाम् ३० रेतोधाः पुत्र उन्नयति नरदेवयमक्षयात् ॥ त्वं
चास्यधाता गर्भस्य सत्यमाह शकुंतला ३१ ततोऽस्य भरतत्वं भरतः खलु काशेयी मुपये मे सार्वसेनीं सुनंदां नाम तस्यामस्य जज्ञे भुमन्युः ३२ भुमन्युः खलु दाशार्ही मुपये
मे विजयां नाम तस्यामस्य जज्ञे सुहोत्रः ३३ सुहोत्रः खल्विश्वाकु कन्या मुपये मे सुवर्णानां तस्यामस्य जज्ञे हस्ती ॥ यद्दं दहास्ति न पुरं स्थापयामास एतदस्य हास्ति न पुर
त्वम् ३४ हस्ती खलु त्रैगर्ती मुपये मे यशोधरां नाम तस्यामस्य जज्ञे विकुंठनो नाम ३५ विकुंठनः खलु दाशार्ही मुपये मे सुदेवां नाम तस्यामस्य जज्ञे अजमीढो नाम ३६ अज
मीढस्य चतुर्विंशं पुत्रं शतं बभूव कैकेय्यां गांधार्या विशालाया मृक्षाय चिति पृथक् पृथक् शधरानृपतयः ॥ तत्र वंशकरः संवरणः ३७ संवरणः खलु वैवस्वतीं तपतीनां
मोपये मे तस्यामस्य जज्ञे कुरुः ३८ कुरुः खलु दाशार्ही मुपये मे शुभांगी नाम तस्यामस्य जज्ञे विदूरः ३९ विदूरस्तु माधवी मुपये मे संप्रियां नाम तस्यामस्य जज्ञे अनश्वा
नाम ४० अनश्वा खलु मागधी मुपये मे अमृतां नाम तस्यामस्य जज्ञे परीक्षित् ४१ परीक्षित् खलु बाहुदा मुपये मे सुयशां नाम तस्यामस्य जज्ञे भीमसेनः ४२ भीमसेनः ख
लु कैकेयी मुपये मे कुमारि नाम तस्यामस्य जज्ञे प्रतिश्रवानाम् ४३ प्रतिश्रवसः प्रतीपः खलु शैब्या मुपये मे सुनंदां नाम तस्यां पुत्रानुत्पादयामास देवा पिंशांतनुं बाल्हीकं चेति
४४ देवापिः खलु बाल एवारण्यं विवेश शांतनुस्तु महीपालो बभूव ४५ अत्रानुवंशश्लोको भवति ॥ यंयं काराभ्यां स्पृशति जीर्णं स सुखमश्नुते ॥ पुनर्युवाच भव
तितस्मात्तं शांतनुं विदुः ॥ इति तदस्य शांतनुत्वम् ४६ शांतनुः खलु गंगां भागीरथी मुपये मे तस्यामस्य जज्ञे देवव्रतो नाम यमाहुर्भीष्ममिति ४७ भीष्मः खलु पितुः
प्रियं चिकीर्षया सत्यवर्ती मातरमुदवाहयत्यामाहुर्गंधकालीमिति ४८ तस्यां पूर्वकानी नो गर्भः पराशरा द्वैपायनोऽभवत् तस्यामेव शांतनोरन्यौ द्वौ पुत्रौ बभूवतुः
४९ विचित्रवीर्यश्चित्रांगदश्च तयोरप्राप्तयौ वन एव चित्रांगदो गंधर्वेण हतः विचित्रवीर्यस्तुराजासीत् ५० विचित्रवीर्यः खलु कौसल्यात्मजेऽम्बिकां बालिके काशिराजदु
हितरावुपये मे ५१ विचित्रवीर्यस्त्वनपत्य एव विदेहत्वं प्राप्तस्ततः सत्यवत्य चिंतयन् मादौष्यंतो वंश उच्छेदं व्रजेदिति ५२ साद्वैपानमृषिं मनसा चिंतयामास स तस्याः
पुरतः स्थितः किं करवाणीति ५३ सा तमुवाच भ्राता तवानपत्य एव स्वर्यातो विचित्रवीर्यः साध्वपत्यं तस्योत्पादयेति ५४ स तथेत्युक्ता त्रीन् पुत्रानुत्पादयामास धृत
राष्ट्रं पांडुं विदुरं चेति ५५ तत्र धृतराष्ट्रस्य पुत्राणां चत्वारः प्रधाना बभूवुः दुर्योधनो दुःशा
सनो विकर्णश्चित्रसेनश्चेति ५७ पांडोस्तु द्वे भार्ये बभूवतुः कुंती पृथानाममाद्री चेत्युभे स्त्रीरत्ने ५८ अथ पांडुर्दुर्गायां चरन्मैथुनगतमृषिं पश्यन्मृग्यां वर्त्तमानं तथै
वाद्भुतमना सादितकामरसमदृशं च बाणेनाजघान ५९

सबाणविद्ध उवाच पांडुं चरता धर्ममिमेयेन त्वया ऽभिज्ञेन कामरसस्याहमनवासका मरसो निहतस्तस्मात्त्वमप्येतामवस्थामासाद्यानवाप्तकामरसः पंचत्वमाप्स्यसि क्षिप्रमेवे
तिसविवर्णरूपस्तथा पांडुः शापं परिहरमाणो नोपासर्पत भार्ये वाक्यं चोवाच ६० स्वचापल्यादिदं प्राप्तवानहं शृणोमि च नानपत्यस्य लोकाः संतीति ॥ सात्वं
मदर्थं पुत्रानुत्पादयेति कुंती मुवाच सा तथोक्ता पुत्रानुत्पादयामास ॥ धर्माद्युधिष्ठिरं मारुताद्रीमसे नं शक्रादर्जुनमिति ६१ ॥ तां संहृष्टः पांडुरुवाच ॥ इयं ते सपत्न्यनप
त्यासाध्वस्या अपत्यमुत्पाद्यतामिति ॥ एवमस्त्वितिकुंती तां विद्यां माद्याः प्रायच्छत् ६२ माद्यामश्वभ्यां न कुलसहदेवावुत्पादितौ ६३ माद्रीं खल्वलंकृतां दृष्ट्वा पां
डुर्भावं चक्रे सतां स्पृष्ट्वैव विदेहत्वं प्राप्तः ६४ तत्रैनं चिताग्रिस्थं माद्रीसमन्वारोह ॥ उवाच कुंती यमयोरप्रमत्तया त्वया भवितव्यमिति ६५ ततस्ते पांडवाः कुंत्यास
हितहास्तिनपुरमानीयतापसैर्भीष्मस्य च विदुरस्य च निवेदिताः ॥ सर्ववर्णानां च निवेद्यां तर्हि तां स्तापसा बभूवुः प्रेक्षमाणानां तेषाम् ६६ तच्च वाक्यमुपश्रुत्य भगव
तामंतरिक्षात्पुष्पवृष्टिः पपात देवदुंदुभयश्च प्रणेदुः ६७ प्रतिगृहीताश्च पांडवाः पितुर्निधनमावेदयंतस्तस्यैर्ध्वदेहिकं न्यायतश्च कृतवंतस्तांस्तत्र निवसतः पांडवा
न्बाल्यात्प्रभृतिदुर्योधनो नामर्षयत् ६८ पापाचारो राक्षसीं बुद्धिमाश्रितो ऽनेकैरुपायैरुद्धतुं च व्यवसितो भावित्वा चार्थस्य न शकितास्ते समुद्धर्तुम् ६९ ततश्च धृतरा
ष्ट्रेण व्याजेन वारणावतमनुप्रेषिता गमनमरोचयन् ७० तत्रापि जतु गृहे दग्धुं समारब्धान शकिता विदुरमंत्रितेनेति ७१ तस्माच्च हिडिंबमंतराहत्वा एकचक्रांगताः ७२
तस्यामप्येकचक्रायां बकं नामराक्षसं हत्वा पांचालनगरमधिगताः ७३ तत्र द्रौपदी भार्यामविंदन् स्वविषयं चाभिजग्मुः ७४ कुशलिनः पुत्रांश्चोत्पादयामासुः प्रतिविंध्यं
युधिष्ठिरः सुतसामं वक्रोदरः श्रुतकीर्तिमर्जुनः शतानीकं न कुलः श्रुतकर्माणं सहदेव इति ७५ युधिष्ठिरस्तु गोवासनस्य शैब्यस्य देविकां नाम कन्यां स्वयंवरा लभे तस्यां
पुत्रं जनयामास यौधेयं नाम ७६ भीमसेनो ऽपि काश्यां बलंधरां नामोपये मेघीर्यशुल्कां तस्यां पुत्रं सर्वगं नामोत्पादयामास ७७ अर्जुनः खलुद्भारवतीं गत्वा भगिनीं वसुदे
वस्य सुभद्रां भद्रभाषिणीं भार्यामुदावहत् ॥ स्वविषयं चाभ्याजगाम कुशली तस्यां पुत्रमभिमन्युमतीव गुणसंपन्नं दयितं वासुदेवस्य जनयत् ७८ न कुलस्तु चैद्यां करेणुम
तीं नाम भार्यामुदावहत् तस्यां पुत्रं निरमित्रं नामा जनयत् ७९ सहदेवो ऽपि माद्रीमेव स्वयं वरे विजयानां नामोपये मेभद्राजस्य द्युतिमतो दुहिरंतस्यां पुत्रमजनयत् सुहोत्रं नाम ८०
भीमसेनस्तु पूर्वमेव हिडिंबायां राक्षसं घटोत्कचं पुत्रमुत्पादयामास ८१ इत्येत एकादश पांडवानां पुत्रास्तेषां वंशकरो ऽभिमन्युः ८२ स विराटस्य दुहितरमुपये मे उत्तरां
नाम ॥ तस्यामस्य परासुर्गर्भो ऽभवत् मुत्संगेन प्रतिजग्राह पृथानियोगात् पुरुषोत्तमस्य वासुदेवस्य षण्मासिकं गर्भमहमेनं जीवयिष्यामीति ८३ स भगवता वासुदेवेनासं
जात बलवीर्यपराक्रमो ऽकालजातो ऽस्त्राग्निना दग्धस्तेजसा स्वेन संजीवितः ॥ जीवयित्वा चैनमुवाच परिक्षीणे कुले जातो भवत्वयं परिक्षिन्नामेति ८४ ॥ ॥

८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ श्रीष्मोत्पतिवक्तुं तत्पितुः शास्त्रनोत्पत्तिमाह इक्ष्वाकुवंशेति १ । २ । ३
 परिक्षित्वलुमाद्रवर्तानामोपयेमेत्वंमातरंतस्यां भवान्जनमेजयः ८५ भवतो वपुष्टमायां द्वौ पुत्रौ जज्ञाते शतानीकः शंकुकर्णश्च शतानीकस्य वैदेह्यां पुत्र उत्पन्नोऽश्व
 मेधदत्त इति ८६ एष पूरां वैशः पांडवानां च कीर्तितो धन्यः पुण्यः परमपवित्रः सततं श्रोतव्यो ब्राह्मणैर्नियमवद्विरनंतरं क्षत्रियैः स्वधर्मनिरतैः प्रजापालनतत्परैर्वैशैरपि
 च श्रोतव्योऽधिगम्यश्च तथा शूद्रैरपि त्रिवर्णशुश्रूषुभिः श्रद्धाधनैरिति ८७ इति हासमिमं पुण्यमशेषतः श्रावयिष्यंति येनराः श्रोष्यंति वानियतात्मानो विमत्सरा मैत्रावेद
 परास्तेऽपि स्वर्गजितः पुण्यलोका भवंति सततं देवब्राह्मणमनुष्याणां मान्याः संपूज्याश्च ८८ परं हीदं भारतं भगवता व्यासेन प्रोक्तं पावनं यद्ब्राह्मणादयो वर्णाः श्रद्धाधाना
 अमत्सरा मैत्रावेदसंपन्नाः श्रोष्यंति तेऽपि स्वर्गजितः सुकृतिनोऽशोच्याः कृताकृते भवंति ८९ भवति चात्र श्लोकः ॥ इदं हि वेदैः समितं पवित्रमपि चोत्तमम् ॥ धन्यं यश
 स्य मायुष्यं श्रोतव्यं नियतात्मभिः ९० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पुरुवंशानुकीर्तने पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 इक्ष्वाकुवंशप्रभवो राजाऽऽसीत् पृथिवीपतिः ॥ महाभिष इति ख्यातः सत्यवाकसत्यविक्रमः १ सोऽश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च ॥ तोषयामास देवं शंस्वर्गलोभेततः
 प्रभुः २ ततः कदाचिद्ब्रह्मणमुपासां च क्रिरेसुराः ॥ तत्र राजर्षयो ह्यासन् सचराजामहाभिषः ३ अथ गंगासरिच्छ्रेष्ठा समुपायात्पितामहम् ॥ तस्यावासः समुद्रतमामारु
 तेन शशिप्रभम् ४ ततोऽभवन् सुरगणाः सहसाऽवाङ्मुखास्तदा ॥ महाभिषस्तुराजर्षिरंशो दृष्टवान्नादीम् ५ सोऽप्यधातो भगवता ब्रह्मणा तु महाभिषः ॥ उक्तश्च जातो
 मर्त्येषु पुनर्लोकानवाप्स्यसि ६ यया हृतमनाश्चासि गंगया त्वंहि दुर्मते ॥ सा ते वैमानुषे लोके विप्रियाण्या च रिष्यति ७ यदा ते भविता मन्युस्तदा शापाद्विमोक्ष्यसे ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ संचिंतयित्वानृपतिर्नृपानन्यांस्तपोधनान् ८ प्रतीपरोचयामास पितरभूरितेजसम् ॥ महाभिषंतुं दृष्ट्वानदीधैर्याच्च युतं नृपम् ९ तमेव
 मनसा ध्यायंत्युपावर्त्तत्सरिद्रा ॥ सा तु विध्वस्तवपुषः कश्मलाभिहता नृप १० ददर्श पथि गच्छंती वसून् देवान् दिवौकसः ॥ तथारूपां श्वतान् दृष्ट्वा प्रच्छस्रितारं वरा
 ११ किमिदं नष्टरूपाः स्थकश्चित्क्षेमं दिवौकसाम् ॥ तामूचुर्वसवो देवाः शप्ताः स्मो वै महानदि १२ अल्पेऽपराधे संरंभादसिष्ठेन महात्मना ॥ विमूढा हि वयं सर्वे प्रच्छन्नमृ
 षिसत्तमम् १३ संध्यां वसिष्ठमासीनं तमत्यभिसृताः पुरा ॥ तेन कोपाद्वयं शप्ता योनौ संभवतेति ह १४ नतच्छक्यं निवर्त्तयितुं यदुक्तं ब्रह्मवादिना ॥ त्वमस्मान्मानुषी
 भूत्वा सृज पुत्रान्वसून्भुवि १५ नमानुषीणां जठरं प्रविशेम वयं शुभे ॥ इत्युक्ततैश्च वसुभिस्तथेत्युक्त्वाऽब्रवीदिदम् १६ ॥ गंगोवाच ॥ मर्त्येषु पुरुषश्रेष्ठः को वः कर्त्ता भ
 विष्यति ॥ वसव ऊचुः ॥ प्रतीपस्य सुतोर राजा शांतनुर्लोकविश्रुतः ॥ भविता मानुषे लोके स नः कर्त्ता भविष्यति १७ ॥ गंगोवाच ॥ ममाप्येवं मतं देवा यथा मां वदता
 नवाः ॥ प्रियंतस्य करिष्यामि युष्माकं चैतदीप्सितम् १८

४ । ५ अपध्यातः शप्तः ६ । ७ ८ । ९ विध्वस्तवपुषो दिवश्च्युतत्वाद् १० । ११ । १२ । १३ अत्यभिसृता अतिक्रांतवंतः बक्ष्यमाणेन तद्धेतुहरणेनेति शेषः १४ सृज उत्पादय १५ । १६ । १७ । १८

नचिरकालंशीघ्रं नोऽस्माकं १९ । २० तुरीयाधर्मप्रमाणं एकमष्टभिरष्टमांशैरेकोर्ध्ववितायोमुखयोऽपराधी २१ । २२ । २३ ॥ इति आ० नीलकंठीये भारतभावदीपे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥
 ॥ वसवऊचुः ॥ जातान्कुमारान्स्वानप्सुप्रक्षेप्तुं वै त्वमर्हसि ॥ यथानचिरकालं नो निष्कृतिः स्यान्निलोकगे १९ ॥ गंगोवाच ॥ एवमेतत्करिष्यामि पुत्रस्तस्य विधी
 यताम् ॥ नास्य मोघः संगमः स्यात्पुत्रहेतोर्मया सह २० ॥ वसवऊचुः ॥ तुरीयाधर्मप्रदास्यामो वीर्यस्यैकैकशो वयम् ॥ तेन वीर्येण पुत्रस्ते भविता तस्य चेप्सितः २१ न सं
 पत्स्यन्ति मर्त्येषु पुनस्तस्य तु संततिः ॥ तस्मादपुत्रः पुत्रस्ते भविष्यति सर्वोयवान् २२ एवं ते समयं कृत्वा गंगया वसवः सह ॥ जग्मुः संहृष्टमनसा यथा संकल्पमंजसा २३
 ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि महाभिषोपाख्याने षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रतीपो राजा सीत्सर्वभूतहितः
 सदा ॥ निषसाद स मावह्नीर्गंगाद्वारगतो जपन् १ तस्य रूपगुणोपेता गंगालीरूपधारिणी ॥ उत्तीर्य सलिलात्तस्माल्लोभनीयतमा कृतिः २ अधीयानस्य राजर्षेर्दि
 व्यरूपामनस्विनी ॥ दक्षिणं शालसंकाशमूरुं भेजे शुभानना ३ प्रतीमस्तु महीपालस्तामुवाच यशस्विनीम् ॥ करोमि किं ते कल्याणि प्रियं यत्तं ऽभिकांक्षितम् ४
 रुयुवाच ॥ त्वामहं कामये गजन् भजमानां भजस्व मम् ॥ त्यागः कामवतीनां हि स्त्रीणां सद्भिर्विगर्हितः ५ ॥ प्रतीप उवाच ॥ नाहं परस्त्रियं कामाद्रच्छेयं वरवर्णि
 नि ॥ न चासवर्णो कल्याणि धर्ममेतद्धि मे व्रतम् ६ ॥ रुयुवाच ॥ नाश्रेयस्य ऽस्मिना गम्यानवक्तव्या च कर्हि चित् ॥ भजंतीं भजमाराज न्दिव्यां कन्यां वरस्त्रियम् ७
 ॥ प्रतीप उवाच ॥ त्वयानिवृत्तमेतत्तु यन्मां चोदयसि प्रियम् ॥ अन्यथा प्रतिपन्नं मां नाशयेद्धर्मविप्लवः ८ प्राप्य दक्षिणमूरुमेतत्त्वमाश्लिष्टा वरांगने ॥ अपत्यानां स्नुषा
 णां च भीरुद्विद्येत दासनम् ९ सव्योरुः कामिनीभोग्यस्त्वया सच विवर्जितः ॥ तस्मादहं नाचरिष्ये त्वयि कामं वरांगने १० स्नुषामेभवसुश्रोणिपुत्रार्थं त्वां वृणोम्यहम् ॥
 स्नुषापक्षं हि वामोरुत्वमागम्य समाश्रिता ११ ॥ रुयुवाच ॥ एवमप्यस्तु धर्मज्ञ संयुज्येयं सुतेन ते ॥ त्वद्रक्तया तु भजिष्यामि प्रख्यातं भारतं कुलम् १२ पृथिव्यां पा
 र्थिवा ये च तेषां यूयं परायणम् ॥ गुणानहिमया शक्या वक्तुं वर्षशतैरपि १३ कुलस्य येवः प्रथितास्तत्साधुत्वमथात्तमम् ॥ समयेनेह धर्मज्ञाचरयेयं च यद्विभो १४ तत्सर्व
 मेव पुत्रस्तेन मीमांसेत कर्हि चित् ॥ एवं वसंती पुत्रे ते वर्धयिष्याम्यहं रतिम् १५ पुत्रैः पुण्यैः प्रियैश्चैव स्वर्गं प्राप्स्यति ते सुतः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथेत्युक्ता तु सारा
 जंस्तत्रैवांतरधीयत १६ पुत्रजन्मप्रतीक्षन् वै स राजा तदधारयत् ॥ एतस्मिन्नेव काले तु प्रतीपः क्षत्रियरभः १७ तपस्तेपे सुतस्यार्थं स भार्यः कुरुनंदन ॥ तयोः समभव
 त्पुत्रो वृद्धयोः समहाभिषः १८ शांतस्य जज्ञे संतानस्तस्मादासीत्स शांतनुः ॥ संस्मरंश्चाक्षयं लोकां न्विजातान्स्वेन कर्मणा १९ पुण्यकर्मकृदेवासीच्छांतनुः कुरुसत्त
 मः ॥ प्रतीपः शांतनुं पुत्रं यौवनस्थं ततोऽन्वशात् २० पुरास्त्रीमांसमभ्यागाच्छांतनो भूतयेत त्र ॥ त्वामाव्रजेद्यदि रहः सा पुत्रवरवर्णिनी २१ ॥ ॥ ॥

तद्वति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ दिव्यां दिविभवां ७ त्वया हेतुभूतया निवृत्तनिरस्तं ८ आश्लिष्टा संगता ९ । १० । ११ । १२ । १३ समयेन नियमेन १४ नमीमांसेतनविचारयेत् १५ । १६ । १७
 १८ शांतनुः कुरुवद्व्यात्तमाह शान्तस्येति । शांतस्योपरतस्य वंशस्य संतानो विस्तार इति शांतनुः तकारलोपेन शांतनुरिति नाम । संस्मरन्निति व्यवहितमपि ज्ञानबलेन जानातीत्यर्थः १९ । २० । २१ ॥

1224

आदि ११

६०

॥ १८ ॥

॥ २२ ॥

1

N

4

11

१८ । १९ धात्रीगर्भाधारिणी २० तज्जननीहेतोर्ब्रह्मसभायांययितवाधिलाषाव २१ संश्रुतोंगीकृतः २२ आपवस्यवसिष्ठस्य २३ एषपुत्रोमेमयाअष्टानां वसूनांसभिश्चौकृतस्त्वदर्थसंप्रापितः किंभूतः
वसूनांपर्यायारूपांतराण्येकैकस्याष्टमांशप्रदानात् तेषांवासःस्थानंसर्वेषामंशौघटितोऽयंययात्वदर्थमाप्यितइत्यर्थः २४ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥

अहंगंगाजन्हुसुतामहर्षिगणसेविता ॥ देवकार्यार्थसिद्धयर्थमुषिताऽहंतवयासह १८ इमेऽष्टौवसवोदेवामहाभागामहौजसः ॥ वसिष्ठशापदोषेणमानुषत्वमुपागताः
१९ तेषांजनयितानान्यस्त्वदृतेभुवि विद्यते ॥ मद्भिधामानुषीधात्रीलोकेनास्तीहकाचन २० तस्मात्तज्जननीहेतोर्मानुषत्वमुपागता ॥ जनयित्वावसूनष्टौजिता
लोकास्त्वयाऽक्षयाः २१ देवानांसमयस्त्वेषवसूनांसंश्रुतोमया ॥ जातंजातंमोक्षयिष्येजन्मतोमानुषादिति २२ तत्तेशापाद्विनिर्मुक्ताआपवस्यमहात्मनः ॥ स्व
स्ति तेऽस्तुगमिष्यामिपुत्रं पाहिमहाव्रतम् २३ एषपर्यायवासोमेवसूनांसन्निधौकृतः ॥ मत्प्रसूतिंविजानीहिगंगादत्तमिमंसुतम् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदि
पर्वणि संभ० भीष्मात्पत्तावष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ शांतनुरुवाच ॥ आपवोनामकोन्वेषवसूनांकिंचदुष्कृतम् ॥ यस्याभिशापात्तेसर्वेमानुषीयोनिमागताः
१ अनेनचकुमारेणत्वयादत्तेनकिंकृतम् ॥ यस्यचैवकृतेनायंमानुषेषुनिवत्स्यति २ ईशावैसर्वलोकस्यवसवस्तेचवैकथम् ॥ मानुषेषूदपद्यंततन्ममाचक्ष्वजान्हवि ३
॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तातदागंगाराजानमिदमब्रवीत् ॥ भर्तारंजाह्नवीदेवीशांतनुंपुरुषर्षभ ४ ॥ गंगोवाच ॥ यंलेभेवरुणःपुत्रंपुराभरतसत्तम ॥ वसिष्ठना
मासमुनिःख्यातआपवइत्युत ५ तस्याश्रमपदंपुण्यंमृगपक्षिसमन्वितम् ॥ मेरोःपार्श्वेनगेंद्रस्यसर्वर्तुकुसुमाव्रतम् ६ सवारुणिस्तपस्तेपेतस्मिन्भरतसत्तम ॥ वने
पुण्यकृतांश्रेष्ठःस्वादुमूलफलोदके ७ दक्षस्यदुहितायानुसुरभीत्यभिशब्दिता ॥ गांप्रजातातुसादेवीकश्यपाद्भरतर्षभ ८ अनुग्रहार्थजगतःसर्वकामदुहांवरा ॥
तांलेभेगांतुधर्मात्माहोमधेनुंसवारुणिः ९ सातस्मितापसारण्येवसंतीमुनिसेविते ॥ चचारपुण्येऽस्येचगौरपेतभयातदा १० अथतद्वनमाजग्मुःकदाचिद्भरतर्षभ ॥
पृथ्वाद्यावसवःसर्वेदेवादेवर्षिसेवितम् ११ तेसदारावनंतच्चव्यचरंतसमंततः ॥ रेमिरेरमणीयेषुपर्वतेषुवनेषुच १२ तत्रैकस्याथभार्यातुवसोर्वासवविक्रम ॥ संचरंतोव
नेतस्मिन्गांददर्शसुमध्यमा १३ नंदिर्निनामराजेंद्रसर्वकामधुगुत्तमाम् ॥ साविस्मयसमाविष्टाशीलद्रविणसंपदा १४ द्यवेवैदर्शयामासतांगांगोवृषभेक्षण ॥ आपो
नांचसुदोर्गर्भांचसुवालधिसुरांशुभाम् १५ उपपन्नांगुणैःसर्वैःशोलेनानुत्तमेनच ॥ एवंगुणसमायुक्तांवसवेवसुनंदिनी १६ दर्शयामासराजेंद्रपुरापौरवनंदन ॥ द्यौस्त
दातांतुदृष्ट्वैवगांगजेन्द्रेन्द्रविक्रम १७ उवाचराजंस्तांदेवीतस्यारूपगुणान्वदन् ॥ एषागौरुत्तमादेवीवारुणेरसितेक्षणा १८ ऋषेस्तस्यवरारोहेयस्येदंवन्मुत्तमम् ॥
अस्याःक्षीरं पिबेन्मर्त्यःस्वादुयोवैसुमध्यमे १९ दशवर्षसहस्राणिसजीवित्स्थिरयौवनः ॥ एतच्छ्रुत्वातुसादेवीनृपोत्तमसुमध्यमा २० तमुवाचानवद्यांगीभर्तारंदीप्त
तेजसम् ॥ आस्तमेमानुषेलोकेनरदेवात्मजासखी २१

॥

॥

॥

॥

॥

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ प्रपातोवसिष्ठशापकूपोभृगुपतनंवा नर्तकितः रागांश्चात् २८ । २९ । ३० । ३१ सुवालधिमुपुच्छां ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९
 नाम्राजितवतीनामरूपयौवनशालिनी ॥ उशीनरस्यगजर्षेः सत्यसंधस्यधीमतः २२ दुहिताप्रथितालोकेमानुषेरूपसंपदा ॥ तस्याहेतोर्महाभागसवत्सांगांममे
 प्सिताम् २३ आनयस्वामरश्रेष्ठस्वरितं पुण्यवर्धन ॥ यावदस्याः पयःपीत्वासासखीमममानद २४ मानुषेषु भवत्वेकाजरारोगविवर्जिता ॥ एतन्मममहाभागकर्तु
 मर्हस्यनिर्दिष्ट २५ प्रियं प्रियतरं ह्यस्मान्नास्ति मेऽन्यत्कथंचन ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यादेव्याः प्रियचिकीर्षया २६ पृथ्वाद्यैर्भ्रातृभिः सार्धं द्यौस्तदातां जहारगाम् ॥
 तया कमलपत्राक्ष्यानियुक्तो द्यौस्तदानृप २७ ऋषेस्तस्य तपस्तीव्रं न शशाकनिरीक्षितम् ॥ हृतागौः सा तदा तेन प्रपातस्तु न तर्कितः २८ अथाश्रमपदं प्राप्ताः फला
 न्यादाय वारुणिः ॥ नचापश्यत्सगांतत्र सवत्सां काननोत्तमे २९ ततः समृगयामास वने तस्मिंस्तपोधनः ॥ नाध्यागमञ्चमृगयं स्तांगां मुनिरुदारधीः ३० ज्ञात्वा तथा
 ऽपनीतां तां वसुभिर्दिव्यदर्शनः ॥ ययौ क्रोधवशं सद्यः शशापचवसूस्तदा ३१ यस्मान्मेव सवोज-हुर्गौ वैदोग्रीं सुवालधिम् ॥ तस्मात्सर्वे जनिष्यंति मानुषेषु न सं
 शयः ३२ एवं शशापभगवान्वसूस्तान् भरतर्षभ ॥ वशं क्रोधस्य संप्राप्त आपवो मुनि सत्तमः ३३ शप्त्वा च तान् महाभागस्तपस्येव मनोदधे ॥ एवं शप्तवान् राजान्वसून्
 द्यौतपोधनः ३४ महाप्रभावो ब्रह्मर्षिर्देवान् क्रोधसमन्वितः ॥ अथाश्रमपदं प्राप्तास्ते वैभूयो महात्मनः ३५ शप्ताः स्म इति जानंत ऋषिं तमुपचक्रमुः ॥ प्रसादयंतस्तमृ
 षिं वसवः पार्थिवर्षभ ३६ लेभिरेन च तस्मात्ते प्रसादमृषि सत्तमात् ॥ आपवात्पुरुषव्याघ्रसर्वधर्मविशारदात् ३७ उवाच च सधर्मात्मा शप्तायूयं धरादयः ॥ अनुसंवत्स
 रात्सर्वेशापमोक्षमवाप्स्यथ ३८ अयंतु यत्कृतेयूयं मया शप्ताः सवत्स्यति ॥ द्यौस्तदामानुषेलोके दीर्घकालं स्वकर्मणः ३९ नानृतंतं चिकीर्षामि कुद्ध्युष्मान्यदनुवम् ॥
 न प्रजास्यति चाप्येषमानुषेषु महामनाः ४० भविष्यति च धर्मात्मा सर्वशास्त्रविशारदः ॥ पितुः प्रियहिते युक्तः स्त्रीभोगान्वर्जयिष्यति ४१ एवमुक्त्वा वसून् सर्वान्सजगा
 ममहानृषिः ॥ ततो मामुपजग्मुस्ते समेता वसवस्तदा ४२ अयाचंत च माराजन्वरंत च मया कृतम् ॥ जातान् जातान् प्रक्षिपास्मान् स्वयंगं गेत्वमंभसि ४३ एवं
 तेषामहं सम्यक् शप्तानां राजसत्तम ॥ मोक्षार्थं मानुषालोकाद्यथावत्कृतवत्यहम् ४४ अयं शापाद्वेस्तस्य एक एव नृपोत्तम ॥ द्यौराजन्मानुषेलोके चिरं वत्स्यति
 भारत ४५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतदारुणाय सा देवी तत्रैवांतरधीयत ॥ आदाय च कुमारं तं जगामाथ यथेप्सितम् ४६ स तु देवव्रतो नाम गांगेय इति चाभवत् ॥
 युनामा शांतनोः पुत्रः शांतनोरधिकोगुणैः ४७ शांतनुश्चापिशोका तो जगामास्वपुरंततः ॥ तस्याहं कीर्तयिष्यामि शांतनोरधिकान् गुणान् ४८ महाभाग्यं च नृप
 ते भारतस्य महात्मनः ॥ यस्येति हासोद्युतिमान् महाभारतमुच्यते ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि आपवोपाख्याने नवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९

न प्रजास्यत्यात्मनः प्रजेच्छान्करिष्यति कयजंतोर्यं ४० तत्र हेतुः पितुरिति ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये
 नवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥

सराजेति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११ पुटभेदेनेपत्ते । पत्तनेपुटभेदेने'इत्यमरः १२ दानं बहिर्वेदि । धर्मः स्वाचारः । तपो जपो पवासादि । योग आत्मानुसंधानं ।

॥ वैशंपायन उवाच ॥ सराजाशांतनुर्धीमान् देवराजर्षिस्तकृतः ॥ धर्मात्मा सर्वलोकेषु सत्यवागिति विश्रुतः १ दमो दानं क्षमा बुद्धिर्हीर्धृतिस्तेज उत्तमम् ॥ नित्या
न्यासन्महासत्त्वेशांतनौ पुरुषर्षभे २ एवं सगुणसंपन्नो धर्मार्थकुशलो नृपः ॥ आसीद्भरतवंशस्य गोप्ता सर्वजनस्य च ३ कंभुग्रीवः पृथुर्व्यसो मत्तवारणविक्रमः ॥ अन्वि
तः परिपूर्णार्थैः सर्वैर्नृपतिलक्षणैः ४ तस्य कीर्तिमतो वृत्तमवेष्य स ततं नराः ॥ धर्म एव परः कामादर्थान्नेति व्यवस्थिताः ५ एतान्यासन्महासत्त्वेशांतनौ पुरुषर्षभे ॥
नचास्य सदृशः कश्चिद्धर्मतः पार्थिवोऽभवत् ६ वर्तमानं हि धर्मेषु सर्वधर्मभृतां वरम् ॥ तं महीपामहीपालं राजराज्येऽभ्यषेचयन् ७ वीतशोकभयाबाधाः सुखस्वप्ननि
बोधनाः ॥ पतिं भारतगोप्तां समपद्यंत भूमिपाः ८ तेन कीर्तिमतो शिष्टाः शक्रप्रतिमतेजसा ॥ यज्ञदानक्रियाशीलाः समपद्यंत भूमिपाः ९ शांतनुप्रमुखैर्गुप्ते लोके
नृपतिभिस्तदा ॥ नियमात्सर्ववर्णानां धर्मोत्तरमवर्त्तत १० ब्रह्मपर्यचरत्क्षत्रं विशः क्षत्रमनुव्रताः ॥ ब्रह्मक्षत्रानुरक्ताश्च शूद्राः पर्यचरन्विशः ११ सहास्तिनपुरं रम्ये
कुरुणां पुटभेदेने ॥ वसन्सागरपर्यं तामन्वशासद्वसुंधराम् १२ स देवराजसदृशो धर्मज्ञः सत्यवायुजुः ॥ दानधर्मतपो योगाच्छ्रया परमया युतः १३ अरागद्वेषसंयुक्तः
तोमवत्प्रियदर्शनः ॥ तेजसा सूर्यकल्पोऽभूद्वायुवेगसमोजवे ॥ अंतकप्रतिमः कोपेक्षमया पृथिवीसमः १४ वधः पशुवराहाणां तथैव मृगपक्षिणाम् ॥ शांतनौ पृथि
वीपालेनावर्त्तत तथानृप १५ ब्रह्मधर्मोत्तरे राज्येशांतनुर्विनयात्मवान् ॥ समं शशास भूतानि कामरागाविवर्जितः १६ देवर्षिपितृयज्ञार्थं मारभ्यंत तदा क्रियाः ॥ नचा
धर्मेण केवांचितप्राणिनामभवद्धधः १७ असुखानामनाथानां तिर्यग्योनिषु वर्त्तताम् ॥ स एव राजा सर्वेषां भूतानामभवत्पिता १८ तस्मिन्कुरुपतिश्रेष्ठे राजराजेश्वरे
सति ॥ श्रितावागभवत्सत्यं दानधर्माश्रितं मनः १९ स समाः षोडशाष्टौ च चतस्रोऽष्टौ तथाऽपराः ॥ रतिमप्राप्नुवन्स्त्रीषु वभूव वनगोचरः २० तथारूपस्तथाचार
स्तथावृत्तस्तथाश्रुतः ॥ गांगेयस्तस्य पुत्रोऽभून्नाम्रादेव व्रतो वसुः २१ सर्वास्त्रेषु स निष्णातः पार्थिवेष्पितरेषु च ॥ महाबलो महासत्त्वो महावीर्यो महारथः २२ सकदा
चिन्मृगं विध्वा गंगामनुसरन्नदीम् ॥ भागीरथीमरूपजलांशांतनुर्दृष्टवानृपः २३ तां दृष्ट्वा चिंतयामास शांतनुः पुरुषर्षभः ॥ स्यंदते किं त्वयं नाद्यसरिच्छ्रेष्ठा यथापुरा
२४ ततो निमित्तमन्विच्छन् दर्शय समहामनाः ॥ कुमारं रूपसंपन्नं बृहंतं चारुदर्शनम् २५ दिव्यमस्त्रं विकुर्वाणं यथा देवं पुरंदरम् ॥ कृत्स्नांगं समावृत्य शरैस्तीक्ष्णै
रवस्थितम् २६ तां शरैराचितां दृष्ट्वा नदीं गंगां तदंतिके ॥ अभवद्विस्मितो राजा दृष्ट्वा कर्मातिमानुषम् २७ जातमात्रं पुरा दृष्ट्वा तं पुत्रं शांतनुस्तदा ॥ नोपलेभे स्मृतिं
धीमानभिज्ञातुं मात्मजम् २८ स तु तं पितरं दृष्ट्वा मोहयामास मायया ॥ संमोह्य तु ततः क्षिप्रं तत्रैवांतरधीयत २९ ॥ ॥ ॥

एतच्चतुष्टयात् १३। १४। १५ ब्रह्मधर्मोत्तरे अहिंसा धर्मधाने । विनयात्मवान् विनयवानात्मवान् जितचिच्छ १६। १७ । १८ वाक्यस्य श्रिताऽभवत् १९ षोडशादीनां संकलनेषु द्वाविंशत्समाः वर्षाणि
२०। २१ अस्त्रेषु मंत्रमयेषु शस्त्रेषु पार्थिवेषु धनुर्बाणगदादिपृथिवीविकारेषु शस्त्रेषु २२ शरसंधानेन गंगापवाहस्य निरोधादल्पजलां २३ स्यंदते प्रस्रवति २४। २५। २६। २७ अभिज्ञातुं परिवेष्टुं २८। २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अधिजगेअधीतवान् ३५ उशनाः शुक्रः ३६ अंगिरसःपुत्रोबृहस्पतिः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ सोऽऽत्मानंसआत्मानं ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

तदद्भुतंततोदृष्टातत्रराजासशांतनुः ॥ शंकमानःसुतंगंगामब्रवीद्दर्शयेतिह ३० दर्शयामासतंगंगाबिभ्रतीरूपमुत्तमम् ॥ गृहीत्वादक्षिणेपाणौतंकुमारमलंकृतम् ३१ अलंकृतामाभरणैर्विरजोवरसंव्रताम् ॥ दृष्टपूर्वामपिसतानाभ्यजानात्सशांतनुः ३२ ॥ गंगोवाच ॥ यंपुत्रमष्टमंराजंस्त्वंपुरामग्यविंदथाः ॥ सचायंपुरुषव्याघ्रसर्वास्त्रविदनुत्तमः ३३ गृहाणेममहाराजमयासंवर्धितंसुतम् ॥ आदायपुरुषव्याघ्रनयस्त्वेनगृहंविभो ३४ वेदानधिजगेसांगान्वसिष्ठादेषवीर्यवान् ॥ कृतास्त्रः परमेष्वासोदेवराजसमोयुधि ३५ सुराणांसमतोनित्यमसुराणांचभारत ॥ उशनावेदयच्छास्त्रमयंतद्वेदसर्वशः ३६ तथैवांगिरसःपुत्रःसुरासुरनमस्कृतः ॥ यद्वेदशास्त्रं तच्चापिकृत्स्नमस्मिन्प्रतिष्ठितम् ३७ तवपुत्रेमहाबाहौसांगोपांगमहात्मनि ॥ ऋषिःपौरैरनाधृष्योजामदग्न्यःप्रतापवान् ३८ यदस्त्रंवेदरामश्चतदेतास्मिन्प्रतिष्ठितम् ॥ महेष्वासमिमंराजनराजधर्मार्थकोविदम् ३९ मयादत्तंनिजंपुत्रंवीरंवीरगृहंनय ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तयैवंसमनुज्ञातःपुत्रमादायशांतनुः ४० भ्राजमानंयथाऽऽदित्यमाययौस्वपुरंप्रति ॥ पौरवस्तुपुरंगित्वापुरंदरपुरोपमाम् ४१ सर्वकामसमृद्धार्थमेनेसोऽऽत्मानमात्मना ॥ पौरवेषुततःपुत्रंराज्यार्थमभयप्रदम् ४२ गुणवंतंमहात्मानंयौवराज्येऽभ्यषेचयत् ॥ पौरवान्शांतनोःपुत्रःपितरंचमहायशाः ४३ राष्ट्रंचरंजयामासवृत्तेनभरतर्षभ ॥ सतथासहपुत्रेणरममाणोमहीपतिः ४४ वर्त्तयामासवर्षाणिचत्वार्यमितविक्रमः ॥ सकदाचिद्धनंयातोयमुनामभितोनदीम् ४५ महीपतिरनिर्देश्यमाजिघ्रद्वंधमुत्तमम् ॥ तस्यप्रभवमन्विच्छन्विचचारसमेततः ४६ सददर्शतदाकन्यांदाशानांदिवरूपिणीम् ॥ तामपृच्छत्सहधैवकन्यामसितलोचनाम् ४७ कस्यत्वमासिकाचासिक्किंचभीरुचिकीर्षभि ॥ साऽब्रवीद्दाशकन्याऽस्मिधर्मार्थैवाहयेतरीम् ४८ पितुर्नियोगाद्भद्रंतेदाशराज्ञोमहात्मनः ॥ रूपमाधुर्यगंधैस्तांसंयुक्तांदिवरूपिणीम् ४९ समीक्ष्यराजादाशेर्योकामयामासशांतनुः ॥ सगत्वापितरंतस्यावरयामासतांतदा ५० पर्यपृच्छत्ततस्तस्याःपितरंसोऽऽत्मकारणात् ॥ सचतंप्रत्युवाचेदंदाशराजोमहीपतिम् ५१ जातमात्रैवमेदेयावरायवरवर्णिनी ॥ हृदिक्लामस्तुमेकश्चित्तिनबोधजनेश्वर ५२ यदीमांधर्मपत्नीत्वंमत्तःप्रार्थयसेऽनघ ॥ सत्यवागसिसत्येनसमयंकुरुमेततः ५३ समयेनप्रदद्यातिकन्यामहमिमानृप ॥ नहिमेत्वत्समःकश्चिद्रोजातुभविष्यति ५४ ॥ शांतनुउवाच ॥ श्रुत्वातववरंदाशव्यवस्येयमहंतव ॥ दातव्यंचेत्प्रदास्यामि नत्वदेयंकथंचन ५५ ॥ दाशउवाच ॥ अस्यांजायेतयःपुत्रःसराजापृथिवीपते ॥ त्वदूर्ध्वमभिषेक्तव्यानान्यःकश्चनपार्थिव ५६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ नाकामयततंदातुंवरंदाशायशांतनुः ॥ शरीरजेनतीव्रेणदह्यमानोऽपिभारत ५७

दाशानांधीवराणां ४७ तर्निनावं ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ व्यवस्येयंविनिश्चिनयादेयंनवेति ५५ । ५६ शरीरजेनकामेन ५७

५८ । ५९ । ६० हरिणः पांडुगात्रः ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ विद्यासंताने शिष्यप्रशिष्यद्वारा ६७ एवमिति । एतत्संतानस्य श्रेयः साधनत्वे मनुष्येषु तदभ्यासप्रजासुपुत्रादिषु च प्रमिदं ।
नापुत्रस्य लोकोऽस्तीति तत्सर्वपशवो विदुः । तस्मान्नुपुत्रो मातरं स्वसारं चाधिरोहति इति मंत्रालंकात् ६८ अपत्यं श्रेयः साधनमिति यत्तत्र मे संशयो नास्ति तस्मान्मेदपालवदयथा कथंचित्प्रजोत्पादनं कर्तव्यमिति

संचितयन्त्रेव तदादाशकन्यां महीपतिः ॥ प्रत्ययाद्वास्तिनपुरं कामोपहतचेतनः ५८ ततः कदाचिच्छोचंतं शांतनुं ध्यानमास्थितम् ॥ पुत्रो देवव्रतोऽभ्येत्यपितरं
वाक्यमब्रवीत् ५९ सर्वतो भवतः क्षेमं विधेयमसर्वपार्थिवः ॥ तत्किमर्थमिहामीक्ष्णं परिशोचसि दुःखितः ६० ध्यायन्निवचमाराजन्नाभिभाषसि किंचन ॥ न चाश्वे
न विनिर्यासि विवर्णो हरिणः कृशः ६१ व्याधिमिच्छामि ते ज्ञातुं प्रतिकुर्यांहितत्रयै ॥ एवमुक्तः स पुत्रेण शांतनुः प्रत्यभाषत ६२ असंशयं ध्यानपरो यथावत्स तथा शृणु ॥
अपत्यं नस्त्वमेवैकः कुले महति भारत ६३ शस्त्रनित्यश्वसततपौरुषे पर्यवस्थितः ॥ अनित्यतां चलाकानामनुशोचामि पुत्रक ६४ कथंचित्तव गांगेय विपत्तौ नास्ति
नः कुलम् ॥ असंशयं त्वमेवैकः शतादपि वरः सुतः ६५ न चाप्यहं वृथाभूयो दारान्कर्तुमिहोत्सहे ॥ संतानस्याविनाशाय कामये भद्रमस्तु ते ६६ अनपत्यै तैकपुत्र
त्वमित्याहुर्धर्मवादिनः ॥ अग्निहोत्रं ब्रवी विद्यासंतानमपि चाक्षयम् ६७ सर्वाण्येतान्यपत्यस्य कलानां हर्षतिषोडशीम् ॥ एवमेतन्मनुष्येषु तच्च सर्वप्रजास्विति ६८
यदपत्यं महाप्राज्ञतत्र मे नास्ति संशयः ॥ एषा त्रयीपुराणानां देवतानां च शाश्वती ६९ त्वंच शूरः स दामर्षी शस्त्रनित्यश्व भारत ॥ नान्यत्र युद्धात्तस्मात्ते निधनं विद्यते
क्वचिद् ७० सोऽस्मि संशयमापन्नस्त्वयि शांतिकथं भवेत् ॥ इति ते कारणं तात दुःखस्योक्तमशेषतः ७१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तत्कारणं राज्ञो ज्ञात्वा सर्वमशेषतः
॥ देवव्रतो महाबुद्धिः प्रज्ञया चान्वर्चयत् ७२ अभ्यगच्छत्तदैवा शुवृद्धा मात्यं पितुर्हितम् ॥ तमपृच्छत्तदाऽभ्येत्यपितुस्तच्छोककारणम् ७३ तस्मै सकुरु
मुत्थाय यथा वत्परिपृच्छते ॥ वंशशंसकन्यां तामुद्दिश्य भरतर्षभ ७४ ततो देवव्रतो वृद्धैः क्षत्रियैः सहितस्तदा ॥ अभिगम्य दाशराजं कन्यां वब्रे पितुः स्वयम् ७५ तं
दाशः प्रतिजग्राह विधिवत्प्रतिपूज्य च ॥ अब्रवीच्चैनमासीनं राजसंसदि भारत ७६ त्वमेव नाथः पर्याप्तः शांतनोर्भरतर्षभ ॥ पुत्रः शस्त्रभृतां श्रेष्ठः किंतु वक्ष्यामि ते वचः
७७ को हि संबन्धकं श्लाघ्यमीप्सितं यौ न मोदशम् ॥ अतिक्रामन्न तथेतसाक्षादपिशतक्रतुः ७८ अपत्यं चैतदार्थस्य योग्युष्माकं समोगुणैः ॥ यस्य शुक्रात्सत्यवती संभूता
वरवर्णिनी ७९ तेन मे बहुशस्तातपिताते परिकीर्तितः ॥ अर्हः सत्यवतीं वोढुं धर्मज्ञः सनराधिपः ८० असितो ह्यपि देवर्षिः प्रत्याख्यातः पुरामया ॥ सत्यवत्या
भृशं चार्थी स आसीदपि सत्तमः ८१ कन्यापितृत्वात् किंचित्तु वक्ष्यामि त्वानराधिप ॥ बलवत्सपत्नतामत्र दोषं पश्यामि केवलम् ८२ यस्य हित्वं सपत्नः स्यागं धर्वस्यासुर
स्य वा ॥ न स जातु चिरं जीवेत्त्वयि क्रुद्धे परंतप ८३ एतावानत्र दोषो हि नान्यः कश्चन पार्थिव ॥ एतज्जानी हि भद्रं ते दानादाने परंतप ८४ ॥ ॥ ॥

तिभावः त्रयीवेदः । सोऽयं लोकः पुत्रेणैव जयोनान्येन कर्मणा । कर्मणा पितृलोको विद्यया देवलोक इत्यादिः । पुराणानां मूलभूता देवतानां प्रमाणभूता ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३
वरं वक्ष्यामि ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १०२ ॥

८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । कौमारिकाणांशुमरारोम्नेहवतां १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । भीष्मोऽयं भयंकरकर्मकारित्वात् १८ । १९ । १०० । १ । २ । १०३
॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुगांगेयस्तदुक्तप्रत्यभाषत ॥ शृण्वतांभूमिपालानांपितुरथार्थाभारत ८५ इदमेव्रतमादत्स्वसत्यंसत्यवतांवर ॥ नैवजातोनावाऽजा
तईदंश्चक्रमुत्सहेत् ८६ एवमेतत्करिष्यामियथात्वमनुभाषसे ॥ योऽस्यांजनिष्यतेपुत्रःसनोराजाभविष्यति ८७ इत्युक्तःपुनरेवाथतदाशःप्रत्यभाषत ॥ चिकी
र्षुर्दुष्करंकर्मराज्यार्थेभरतर्षभ ८८ त्वमेवनाथःसंप्राप्तःशांतनोरमितद्युते ॥ कन्यायाश्चैवधर्मात्मन्प्रभुर्दानायचेष्टरः ८९ इदंतुवचनंसौम्यकार्यंचैवनिबोधमे ॥ कौ
मारिकाणांशीलेनवक्ष्याम्यहमरिंदम ९० यत्त्वयासत्यवत्यर्थेसत्यधर्मपरायण ॥ राजमुध्येप्रतिज्ञातमनुरुपंतवैवतव ९१ नान्यथातन्महाबाहोसंशयोऽन्नकश्चन ॥
तवापत्यंभवद्येतुत्रनःसंशयोमहान् ९२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यैतन्मतमाज्ञायसत्यधर्मपरायणः ॥ प्रत्यजानात्तदाराजन्पितुःप्रियचिकीर्षया९३ ॥ गांगे
यउवाच ॥ दाशराजनिबोधेदंवचनंमेष्टपोत्तम ॥ शृण्वतांभूमिपालानांयद्विवीमिषितुःकृते ९४ राज्यंतावत्पूर्वमेवमयात्यक्तंनराधिपाः ॥ अपत्यहेतोरपिचकरि
ष्येऽद्यविनिश्चयम् ९५ अद्यप्रभृतिमेदाशब्दं ह्यचर्यंभविष्यति ॥ अपुत्रस्यापिमेलोकाभविष्यंत्यक्षयादिवि ९६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासंप्रहृ
ष्टनूरूहः ॥ ददानीत्येवंतदाशोधर्मात्माप्रत्यभाषत ९७ ततोऽन्तरिक्षेऽप्सरसोदेवाःसर्षिगणास्तदा ॥ अभ्यवर्षतकुसुमैर्भीष्मोऽयमितिचाब्रुवन् ९८ ततःसपि
तुरथार्थायतामुवाचयशस्विनीम् ॥ अधिरोहरथंमातर्गच्छावःस्वगृहानिति ९९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वातुभीष्मस्तारथमारोप्यभाविनीम् ॥ आगम्यहा
स्तिनपुरंशांतनोःसंन्यवेदयत् १०० तस्यतद्दुष्करंकर्मप्रशशंसुर्नराधिपाः ॥ समेताश्चपृथक्चैवभीष्मोऽयमितिचाब्रुवन् १ तच्छ्रुत्वादुष्करंकर्मकृतंभीष्मेणशांतनुः
॥ स्वच्छंदमरणंतुष्टोददौतस्मैमहात्मने २ नतेमृत्युःप्रभवितायावजीवितुमिच्छसि ॥ त्वत्तोह्यनुज्ञांसंप्राप्यमृत्युःप्रभविताऽनघ १०३ ॥ इतिश्रीमहाभारते
आदिपर्वणि संभवपर्वणि सत्यवतीलाभोपाख्याने शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोविवाहेनिर्हृत्तेसराजा
शांतनुर्नृपः ॥ तांकन्यारूपसंपन्नांस्वगृहेसंन्यवेशयत् १ ततःशांतनवोधीमान्सत्यवत्यामजायत ॥ वीरश्चित्रांगदोनामवीर्यवान्पुरुषेश्वरः २ अथापरमहेष्वासं
सत्यवत्यांसुतंप्रभुः ॥ विचित्रवीर्यराजानंजनयामासवीर्यवान् ३ अप्राप्तवतितस्मिस्तुयौवनंपुरुषर्षभे ॥ सराजाशांतनुर्धोमान्कालधर्ममुपेयिवान् ४ स्वर्गतेशां
तनौभीष्मश्चित्रांगदमरिंदमम् ॥ स्थापयामासवैराज्येसत्यवत्यामतेस्थितः ५ सतुचित्रांगदःशौर्यात्सर्वांश्चिक्षेपपार्थिवान् ॥ मनुष्यंनहिमेनेसकंचित्सदृशमात्मनः
६ तंक्षिपंतंसुरांश्चैवमनुष्यानसुरांस्तथा ॥ गंधर्वराजोबलवांस्तुल्यनामाऽभ्ययात्तदा ७ तेनास्यसुमहद्युद्धंकुरुक्षेत्रेबभूवह ॥ तयोर्बलवतोस्तत्रगंधर्वकुरुमुखयोः
॥ नद्यास्तीरेसरस्वत्याःसमास्तिस्त्रोऽभवद्रणः ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावार्थपि शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ काश्यपर्मृत्युं ४ । ५ । ६ तुल्यनामाचित्रांगदनामा ७ । ८

अ०

119.02.00

॥ १०२॥

९ अंतायकृत्वा अंतं कर्तुं युद्धं कृत्वेत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ॥ हते इति १ । २ । ३ । ४

तस्मिन्विमर्दे तु मुलेशस्त्रवर्षसमाकुले ॥ मायाधिकोऽवधीद्वीरंगधर्वः कुरुसत्तमम् १ सहत्वा तु नरश्रेष्ठं चित्रांगदमरिंदमम् ॥ अंतायकृत्वा गंधर्वो दिवमाचक्रमेततः १०
तस्मिन्पुरुषशार्दूले निहते भूरितेजसि ॥ भीष्मः शांतनवो राजा प्रेतकार्याण्यकारयत् ११ विचित्रवीर्यं च तदा बालमप्राप्तयौवनम् ॥ कुरुराज्ये महाबाहुरभ्यर्षिचदनं
तरम् १२ विचित्रवीर्यः स तदा भीष्मस्य वचने स्थितः ॥ अन्वशासन् महाराजपितृपैतामहं पदम् १३ स धर्मशास्त्रकुशलं भीष्मं शांतनवं नृपः ॥ पूजयामास धर्मैर्जनसचै
नं प्रत्यपालयत् १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि चित्रांगदोपाख्याने एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ हते चित्रांगदे भीष्मो बाले भ्रातरिकौरव ॥ पालयामास तद्वाज्यं सत्यवत्यामते स्थितः १ संप्राप्तयौवनं दृष्ट्वा भ्रातरंधीमतां वरः ॥ भीष्मो विचित्रवीर्यस्य विवा
हायाकरोन्मतिम् २ अथ काशिपते भीष्मः कन्यास्ति स्त्रोऽप्सररोपमाः ॥ शुश्राव स हिताराजं नृपवानावैस्वयं वरम् ३ ततः सरथिनां श्रेष्ठैरथेनैकेन शत्रुजित् ॥ जगामानु
मते मातुः पुरीं वाराणसीं प्रभुः ४ तत्र राज्ञः समुदितान्सर्वतः समुपागतान् ॥ ददर्श कन्यास्तां श्वैव भीष्मः शांतनुनंदनः ५ कीर्त्यमानेषु राज्ञां तु तदानामसुसर्वशः ॥ ए
काकिनं तदा भीष्मं वृद्धं शांतनुनंदनम् ६ सोऽदृगा इव तं दृष्ट्वा कन्याः परमशोभनाः ॥ अपाक्रामंत ताः सर्वा वृद्ध इत्येव चिंतया ७ वृद्धः परमधर्मात्मा वलीपलितधारणः ॥
किं कारणमिहायातो निर्लेजो भरतर्षभः ८ मिथ्या प्रतिज्ञो लोकेषु किं विदुष्यति भारत ॥ ब्रह्मचारीति भीष्मो हि वृथैव प्रथितो भुवि ९ इत्येवं प्रब्रुवंत स्ते ह संति स्म नृपा
धमाः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ क्षत्रियाणां वचः श्रुत्वा भीष्मश्चक्रो धम भारतः १० भीष्मस्तदा स्वयं कन्यावरयामास ताः प्रभुः ॥ उवाच च महोपाला न राजन् जलदनिः
स्वनः ११ रथमारोप्य ताः कन्या भीष्मः प्रहरतां वरः ॥ आहूय दानं कन्यानां गुणवद्व्यः स्मृतं बुधैः १२ अलंकृत्य यथा शक्तिप्रदाय च धनान्यपि ॥ प्रयच्छंत्यग्रे क
न्यां मिथुनेन गवामपि १३ वित्तेन कथितेनान्ये बलेनान्येऽनुमान्य च ॥ प्रमत्ता मुपयंत्यन्ये स्वयमन्ये च विंदते १४ आर्षे विधिं पुरस्कृत्य दारान्विंदंति चापरे ॥ अष्टमं
तमथो वित्तविवाहं कविभिर्व्रतम् १५ स्वयं वरं तुराज्यं प्राशंसंत्युपयांति च ॥ प्रमथ्य तु हता माहुर्ज्यासीं धर्मवादिनः १६ तद्दमाः पृथिवीपाला जिहीर्षां मिबलादितः ॥
ते यतध्वं परं शक्त्या विजयायेतराय वा १७ स्थितोऽहं पृथिवीपाला युद्धाय कृतनिश्चयः ॥ एवमुक्त्वा महोपाला न्काशिराजं च वीर्यवान् १८ सर्वाः कन्याः सकौरव्यो रथमारो
प्य च स्वकम् ॥ आमंज्य च स तान् प्रायाच्छीघ्रं कन्याः प्रयुह्यताः १९ ततस्ते पार्थिवाः सर्वे समुत्पेतु रमर्षिताः ॥ संस्पृशंतः स्वकान् बाहू न दशंतो दशनच्छदान् २० तेषामा
भरणान्याशु त्वरितानां विमुंचताम् ॥ आमुंचतां च वर्माणिसंभ्रमः सुमहान् भूष २१ ताराणां निवसं पातो बभूव जनमेजय ॥ भूषणानां च सर्वेषां कवचानां च सर्वशः २२

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । आहूयेति ब्राह्मः १२ मिथुनेन गृहीतेत्यार्षः १३ वित्तेनेत्यासुरः । बलेनेति राज्ञः । अनुमान्येति गंधर्वः । प्रमत्तामिति पैशाचः । स्वयमन्ये इति प्राजापत्यः १४
आर्षे विधियं तेनैव उक्तः एतेऽष्टौ विवाहाः प्राग्व्याख्याताः । अष्टमं राज्ञः संविवाहम् १५ प्राशंसंति स्वयं वरमिति १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ ॥

प्रकीर्यद्भिर्भूषणैरुपलक्षिता अनुससुरितितृतीयेनान्वयः २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१. अन्यान्प्रतितत्पर्यचारिणोलाघवंशैर्द्वयंपरध्वजादिच्छेदेयततश्चत्रवोऽप्यपूजयन्निति

सर्वमभिर्भूषणैश्चप्रकीर्यद्भिरितस्ततः ॥ सक्रोधामर्षजिह्वभूकषायीकृतलोचनाः २३ सूतोपहृष्टान् रुचिरान्सदश्वैरुपकल्पितान् ॥ रथानास्थायतेवीराः सर्वप्रहरणान्विताः २४ प्रयांतमथकौरव्यमनुससुरुदायुधाः ॥ ततःसमभवद्युद्धंतेषांतस्यचभारत ॥ एकस्यचवहूनांचतुमुल्लोमहर्षणम् २५ तेत्विषून् दशसाहस्रांस्तस्मिन् युगपदाक्षिपन् ॥ अप्राप्तांश्चैवतानाशुभीष्मः सर्वास्तथाऽन्तरा २६ अच्छिनच्छरवर्षेण महतालोमवाहिना ॥ ततस्तेपार्थिवाः सर्वे सर्वतः परिवार्यतम् २७ ववृषुः शरवर्षेण वर्षेण वाद्रिमंबुदाः ॥ सतंबाणमयं वर्षं शरैरावार्य सर्वतः २८ ततः सर्वान्महोपालान्पर्यविध्य त्रिभिस्त्रिभिः ॥ एकैकस्तुततोभीष्मं राजन्विव्याध पंचभिः २९ सचतान्प्रतिविव्याध द्वाभ्यां द्वाभ्यां पराक्रमन् ॥ तद्युद्धमासीत्तुमुल्लोमं देवासुरोपमम् ३० पश्यतां लोकवीराणां शरशक्तिसमाकुलम् ॥ सधनूंषि ध्वजाग्राणि वर्माणि च शिरांसि च ३१ चिच्छेद समरे भीष्मः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ तस्यातिपुरुषान्न्यांलाघवं रथचारिणः ३२ रक्षणं चात्मनः संख्ये शत्रवोऽप्यभ्यपूजयन् ॥ तान्विनिर्जित्य तुरणैः सर्वशस्त्रभृतांवरः ३३ कन्याभिः सहितः प्रायाद्भारतो भारतान्प्रति ॥ ततस्तं पृष्ठतो राजन् शाल्वराजो महारथः ३४ अभ्यगच्छ दमेयात्मा भीष्मं शांतनवरेण ॥ वारणं जवनेभिर्दन्तैः ताभ्यामपरोयथा ३५ वासितामनुसं प्राप्नोयूथपो बलिनांवरः ॥ स्त्रीकामस्तिष्ठतिष्ठेति भीष्ममाह स पार्थिवः ३६ शाल्वराजो महाबाहुर्मर्षेण प्रचोदितः ॥ ततः स पुरुषव्याघ्रो भीष्मः परबलार्दनः ३७ तद्वाक्याकुलितः क्रोधाद्धिधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ॥ विततेषु धनुष्पाणिर्विकुंचितललाटभृत् ३८ क्षत्रधर्मसमास्थाय व्यपेतभयसंभ्रमः ॥ निवर्त्तयामासरथं शाल्वं प्रति महारथः ३९ निवर्त्तमानं तं दृष्ट्वा राजानः सर्व एवते ॥ प्रेक्षकाः समपद्यंत भीष्मशाल्वसमागमे ४० तौ वृषाविव नर्दन्तौ बलिनौ वासितां तरे ॥ अन्योन्यमभिवर्त्तंतां बलविक्रमशालिनौ ४१ ततो भीष्मं शांतनवं शरैः शतसहस्रशः ॥ शाल्वराजो नरश्रेष्ठः समवाकिरदाशुगैः ४२ पूर्वमभ्यर्दितं दृष्ट्वा भीष्मं शाल्वेन तेनृपाः ॥ विस्मिताः समपद्यंत साधुसाध्विति चाबुवन ४३ लाघवं तस्य ते दृष्ट्वा समरे सर्व पार्थिवाः ॥ अपूजयंत संदृष्ट्वा वाग्भिः शाल्वं नराधिपम् ४४ क्षत्रियाणां ततो वाचः श्रुत्वा परपुरंजयः ॥ कुहः शांतनवो भीष्मस्तिष्ठतिष्ठेत्यभाषत ४५ सारथिं चाब्रवीत्कुहो याहि यत्रैष पार्थिवः ॥ यावदेनं निहन्म्य द्यभुजं गमिव पक्षिराद् ४६ ततोऽस्त्रं वारुणं सम्यग्योजयामास कौरवः ॥ तेनाश्वांश्चतुरोऽमृद्वाच्छाल्वराजस्य भूपते ४७ अस्त्रैरस्त्राणि संवार्य शाल्वराजस्य कौरवः ॥ भीष्मो नृपतिशार्दूलन्यवधोत्तस्य सारथिम् ४८ अस्त्रेण चास्यार्थे द्रेणन्यवधीत्तुरगोत्तमान् ॥ कन्याहेतोर्नरश्रेष्ठ भीष्मः शांतनवस्तदा ४९ जित्वा विसर्जयामास जीवं तं नृपसत्तमम् ॥ ततः शाल्वः स्वनगरं प्रययौ भरतर्षभ ५०

संबंधः ३२। ३३। ३४ वासितां करिणीं प्राप्नोयूथपो बलिनांवरः ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४० वृषाविव नर्दन्तौ बलिनौ वासितां तरे ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९ जीवं तं प्राणमात्रावशेषितम् ५०

आदि०१

अ०

॥ १०२ ॥

॥ १०३ ॥

५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ काश्यप्यकाशिराजस्य ५६ अनुज्ञाः कनिष्ठाः ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ तस्यैवाहिकस्यकर्मणः काले ६३ । ६४ । ६५ । ६६ बृहत्यौ च ते त्रयामे
स्वराज्यमन्वशाच्चैवधर्मेणनृपतिस्तदा ॥ राजानो ये च तत्रासन्स्वयंवरदिक्षवः ५१ स्वान्ये वते ऽषिराष्ट्राणि जग्मुः परपुरंजयाः ॥ एवं विजित्य ताः कन्याभीष्मः प्रहरतां
वरः ५२ प्रययौ हास्तिनपुरं यत्र राजा सकौरवः ॥ विचित्रवीर्यो धर्मात्मा प्रशास्तिव सुधा मिमाम् ५३ यथा पिता ऽस्य कौरव्यः शांतनुर्वप सत्तमः ॥ सो ऽचिरेणैव कालेन
अत्यक्रामन्नराधिप ५४ वनानि सरितश्चैव शैलांश्च विविधान् द्रुमान् ॥ अक्षतः क्षपयित्वा ऽरीन् संख्ये संख्येय विक्रमः ५५ आनयामा सकाश्यस्य सुताः सागरगा सुतः ॥
स्नुषा इव सधर्मात्मा भगिनो रि वचानुजाः ५६ यथा दुहितरश्चैव परिगृह्य यौ कुरुन् ॥ आनिन्ये समहाबाहुर्भ्रातुः प्रियचिकीर्षया ५७ ताः सर्वगुणसंपन्ना भ्राता भ्रात्रेयवी
यसे ॥ भीष्मो विचित्रवीर्याय प्रददौ विक्रमा हूताः ५८ एवं धर्मेण धर्मज्ञः कृत्वा कर्मातिमानुषम् ॥ भ्रातुर्विचित्रवीर्यस्य विवाहायोपचक्रमे ५९ सत्यवत्या सह मिथः
कृतवानि श्वयमात्मवान् ॥ विवाहं कारयिष्यंतीं भीष्मं काशिपतेः सुता ॥ ज्येष्ठा तासां मिदं वाक्यमब्रवीद्धसतो तदा ६० मया सौ भपतिः पूर्वमेन सा हिवृतः पतिः ॥ तेन चा
स्मि वृता पूर्वमेप कामश्च मेपितुः ६१ मया वरयितव्यो ऽभूच्छाल्वस्तस्मिन्स्वयंवरे ॥ एतद्भिज्जाय धर्मज्ञ धर्मतत्त्वं समाचर ६२ एवमुक्तस्तया भीष्मः कन्यया विप्रसंसदि ॥
चिंतामभ्यगमद्वीरो युक्तांतस्थैव कर्मणः ६३ विनिश्चित्य सधर्मज्ञो ब्राह्मणेर्वेदपारगैः ॥ अनुजज्ञेत दाज्येष्ठामंबां काशिपतेः सुताम् ६४ आंकिं बालिके भार्ये प्रादाद्भात्रेय
वीयसे ॥ भीष्मो विचित्रवीर्याय विधिदृष्टेन कर्मणा ६५ तयोः पाणी गृहीत्वा तु रूपयौवनदर्पितः ॥ विचित्रवीर्यो धर्मात्मा कामात्मा समपद्यत ६६ तेषां पिबृहती श्या
मेनीलकुंचितमूर्धजे ॥ रक्तुंगन खोपेते पीनश्रोणि पयोधरे ६७ आत्मनः प्रतिरूपो ऽसौ लब्धः पतिरिति स्थिते ॥ विचित्रवीर्यैकल्याण्यौ पूजयामास तुः शुभे ६८ सचा
श्वरूप सदृशो देवतुल्य पराक्रमः ॥ सर्वासामेव नारीणां चित्तप्रमथनोरहः ६९ ताभ्यां सह समाः सप्तविहरन् पृथिवीपतिः ॥ विचित्रवीर्यस्तरुणो यक्ष्मणा समगृह्यत ७०
सुहृदां यतमानाना मासैः सह चिकित्सकैः ॥ जगामास्तमिवादित्यः कौरव्यो यमसादनम् ७१ धर्मात्मा सतु गांगेयश्चिताशोक परायणः ॥ प्रेतकार्याणि सर्वाणि तस्य स
म्यगकारयत् ७२ राज्ञो विचित्रवीर्यस्य सत्यवत्यामते स्थितः ॥ ऋत्विग्भिः सहितो भीष्मः सर्वैश्च कुरुपुंगवैः ७३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि
विचित्रवीर्योपरमे द्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सत्यवती दीनाकृपणा पुत्रगृहिणी ॥ पुत्रस्य कृत्वा कार्यानि स्नुषाभ्यां सह
भारत १ समाश्वास्य स्नुषेते च भीष्मं शस्त्रहृतां वरम् ॥ धर्मै च पितृवंशं च मातृवंशं च भाविनी ॥ प्रसमीक्ष्य महाभागा गांगेयं वाक्यमब्रवीत् २ शांतनोधर्मनित्यस्य कौरव्य
स्य यशस्विनः ॥ त्वयि पिंडश्च कीर्तिश्च संतानं च प्रतिष्ठितम् ३
चमौड अप्रमृते च बृहती पुष्पवद्रक्तश्यामे इत्यन्ये ६७ स्थिते तत्रैव निष्ठावत्यौ ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्यधिकश
ततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ तत इति १ । २ । ३

४ इतरेणविस्तरेण ५।६ आश्वस्यविश्वासं प्राप्य ७।८।९।१० राज्येचैवराज्यएववाआत्मानमभिषिच्यस्वअभिषेचय कुरुब्रह्मचर्यसंकल्पात्प्रभृतित्यक्तान् संतत्यर्थमंगीकुरु मानिमज्जीर्मानिम
 यथाकर्मशुभंकृत्वास्वर्गोपगमनंध्रुवम् ॥ यथाचायुर्ध्रुवंसत्येत्वयिधर्मस्तथाध्रुवः ४ वेत्थधर्माश्वधर्मज्ञसमासेनेतरेणच ॥ विविधास्त्वंश्रुतीर्वेत्थवेदांगानिचसर्वशः ५
 व्यवस्थानंचतेधर्मेकुलाचारंचलक्षये ॥ प्रतिपत्तिंचकृच्छ्रेषुशुक्रांगिरसयोरिव ६ तस्मात्सुभ्रूशमाश्वस्यत्वयिधर्मभृतांवर ॥ कार्येत्वांविनियोक्ष्यामितच्छ्रुत्वाकर्तुं
 मर्हसि ७ ममपुत्रस्तवभ्रातावीर्यवान्सुप्रियश्चते ॥ बालएवगतःस्वर्गमपुत्रःपुरुषर्षभ ८ इमेमहिष्यौभ्रातुस्तेकाशिराजसुतेशुभे ॥ रूपयौवनसंपन्नेपुत्रकामेचभा
 रत ९ तयोरुत्पादयापत्यंसंतानायकुलस्यनः ॥ मन्त्रियोगान्महाबाहोधर्मकर्तुमिहार्हसि १० राज्येचैवाभिषिच्यस्वभारताननुशाधिच ॥ दारांश्चकुरुधर्मेणमानि
 मज्जीःपितामहान् ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथोच्यमानोमात्राससुहृद्भिश्चपरंतपः ॥ इत्युवाचाथधर्मात्माधर्म्यमेवोत्तरंवचः १२ असंशयंपराधर्मस्त्वयामा
 तरुदाहृतः ॥ त्वमपत्यंप्रतिचमेप्रतिज्ञांवेत्थवैपरम् १३ जानासिचयथावृत्तंशुल्कहेतोस्त्वदंतरे ॥ ससत्यवतिसत्यंतंप्रतिजानाम्यहंपुनः १४ पारित्यजेयंत्रैलो
 क्यंराज्यंदेवेषुवापुनः ॥ यद्वाऽप्यधिकमेताभ्यांनतुसत्यंकथंचन १५ त्यजेच्चपृथिवीगंधमापश्चरसमात्मनः ॥ ज्योतिस्तथात्यजेद्रूपवायुःस्पर्शगुणंत्यजेत् १६
 प्रभांसमुत्सृजेदकोधूमकेतुस्तथोष्मताम् ॥ त्यजेच्छब्दं तथाऽऽकाशंसोमःशीतांशुतांत्यजेत् १७ विक्रमंवृत्रहाजह्याद्धर्मजह्याच्चधर्मराद ॥ नत्वहंसत्यमुत्सृष्टुंयव
 सेयंकथंचन १८ एवमुक्तातुपुत्रेणभूरिद्रविणतेजसा ॥ मातासत्यवतीभीष्ममुवाचतदनंतरम् १९ जानामितेस्थितिंसत्येपरांसत्यपराक्रम ॥ इच्छन्सृजेथास्त्रीहो
 कानन्यांस्त्वंस्वेनतेजसा २० जानामिचैवंसत्यंतन्मदर्थेयच्चभाषितम् ॥ आपद्धर्मत्वमावेक्ष्यवहपैतामहीधुरम् २१ यथातेकुलतंतुश्वधर्मश्चनपराभवेत् ॥ सुहृदश्च
 प्रहृष्ट्येवंस्तथाकुरुपरंतप २२ लालप्यमानांतामेवंकृपणांपुत्रगृह्णिनीम् ॥ धर्मादपेतंनुवर्तीभीष्मोभूयोऽब्रवीदिदम् २३ राज्ञिधर्मानवेक्षस्वमानःसर्वान्व्यनीनशः ॥
 सत्याच्च्युतिःक्षत्रियस्यनधर्मेषुप्रशस्यते २४ शांतनोरपिसंतानंयथास्यादक्षयंभुवि ॥ तत्तेधर्मप्रवक्ष्यामिक्षात्रराज्ञिसनातनम् २५ श्रुत्वातंप्रतिपद्यस्वप्राज्ञैःसह
 पुरोहितैः ॥ आपद्धर्मार्थकुशलैर्लोकंतत्रमवेक्ष्यच २६ ॥ इति श्रीम० आ० सं० भीष्मसत्यवतीसंवादेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ भीष्मउवाच ॥
 जामदग्न्येनरामेणपितुर्वधममृष्यता ॥ राजापरशुनापूर्वैहैहयाधिपतिर्हतः १ शतानिदशबाहूनांनिकृत्तान्यर्जुनस्यवै ॥ लोकस्याचरितोधर्मस्तेनातिकिल्बुध्वरः २
 पुनश्चधनुरादायमहास्त्राणिप्रमुंचता ॥ निर्दग्धंक्षत्रमसकृद्रथेनजयतामहीम् ३ एवमुच्चावचैरस्त्रैर्भार्गवेणमहात्मना ॥ त्रिःसप्तकृत्वःपृथिवीकृतानिःक्षत्रियापुरा ४
 एवंनिःक्षत्रियलोकैकृतेतेनमहर्षिणा ॥ ततःसंभूयसर्वाभिःक्षत्रियाभिःसमंततः ५ उत्पादितान्यपत्यानिब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ पाणिग्राहस्यतनयइतिवेदेषुनिश्चितम् ६

जय ११।१२।१३ त्वदंतरेत्वज्जिमिचं १४।१५।१६।१७।१८ भूरिद्रविणतेजसाबहुबलोत्साहवता १९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकं
 ठीये भारतभावदीपे अधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ जामदग्न्येनेति १ निकृत्तानिच्छिन्नाणि २।३।४।५ ब्राह्मणैःसंभूयसंगकृत्वोत्पादितानीतिसंबंधः ६ ॥ ॥ ॥ ॥

ननु कथं तर्हि माता भस्त्रापितुः पुत्रो येन जातः स एव सः इत्युक्तं । 'अन्यो ह्ययो मनसा मन्त्रे वा' इति श्रुतेरन्यो ह्ययो मनसाऽपि न मन्त्रेण यो मया पुत्र इति तन्निर्वचनात् 'न शेषो अपि अन्य जातमस्ति' इति श्रुतेः श्रान्यक्षेत्रेऽन्यस्मात्स्वस्माद्वा जातः शेषश्चिदित्येन स्वपुत्रः किंतु क्षेत्रपतेरेवेति निश्चयात् । तेन दत्तक्रीतान्यक्षेत्रजादीनामपुत्रत्वं सिद्धमत आह धर्ममिति । धर्ममया पुत्रो भविष्यतीत्यभिलाषः । अथ खलु कृतमयः पुरुष इति संकल्प प्राधान्यश्रुतेः स्त्रीपुंसयोर्मध्ये यस्य संकल्पो दृढस्तस्यैव पुत्र इत्यर्थः । माता भस्त्रेति तु विवाहविषयः । नन्वेवं शालिक्षेत्रेयवबीजादपिशाल्यंकुरोत्पत्तिः स्यादिति चेन्न दावाग्निदग्धात् कदलीकांहादपि वेत्रांकुरोत्पत्तिदृष्टेः स्वमस्तकेन्युसगोधूमयावनालादेः पलांडुलधुनांकुरोत्पत्तिदृष्टेश्च भावनाविशेषजन्यधर्मस्यैव विशेषाधायकत्वाभ्युपगमात् । धनादिनोपनिमंत्रणाच्च क्षेत्रपतेरेव सा संततिर्न विप्रस्य लोकेपीति कल्पापवाद

धर्ममनसि संस्थाप्य ब्राह्मणांस्ताः समभ्ययुः ॥ लोकेऽप्याचरितो दृष्टः क्षत्रियाणां पुनर्भवः ७ ततः पुनः समुदितं क्षत्रं समभवत्तदा ॥ इमं चैवात्र वक्ष्येऽहमिति हासं पुरा तनम् ८ अथोत्थय इति ख्यात आसीद्भीमानृषिः पुरा ॥ ममतानामतस्यासीद्धार्या परमसंमता ९ उत्थयस्य वीयांस्तु पुरोधास्त्रिदिवौकसाम् ॥ बृहस्पतिर्बृहत्ते जाममतामन्वपद्यत् १० उवाच मम तातं तु देवरं वदतां वरम् ॥ अंतर्वत्नी त्वहं भ्रात्रा ज्येष्ठेनारम्यतामिति ११ अयं च मे महाभाग कुक्षावेव बृहस्पते ॥ औत्थयौ वेदमत्रा पिपडं गप्रत्यधीयत १२ अमोघरेतास्त्वं चापि द्वयोर्नास्त्यत्र संभवः ॥ तस्मादेवं गते त्वद्य उपारमितुमर्हसि १३ एवमुक्तस्तदा सम्यक् बृहस्पतिरुदारधीः ॥ कामा त्मानंतदाऽऽत्मानं न शशाकनियच्छितुम् १४ सबभूवततः कामी तथा सार्धमकामया ॥ उत्सृजंतं तु तं रतेः स गर्भस्थोऽभ्यभाषत १५ भांस्तात मागमः कामं द्वयोर्नास्तीह संभवः ॥ अल्पावकाशो भगवन्पूर्वचाहमिहागतः १६ अमोघरेताश्च भवान्न पीडां कर्तुमर्हति ॥ अश्रुत्वैव तु तद्वाक्यं गर्भस्थस्य बृहस्पतिः १७ जगाम मैथुनायैव मम तां चारुलोचनाम् ॥ शुक्रोत्सर्गं ततो बुद्ध्वा तस्या गर्भगतो मुनिः १८ पद्मचामारो धयन् मार्गं शुक्रस्य बृहस्पतेः ॥ स्थानमप्राप्तमथ तच्छुक्रं प्रतिहतं तदा १९ पपात सह सा भूमौ ततः कुद्धो बृहस्पतिः ॥ तं दृष्ट्वा पतितं शुक्रं शशाप सरूपाऽन्वितः २० उत्थय पुत्रं गर्भस्थं निर्भर्त्स्य भगवानृषिः ॥ यन्मां त्वमीदृशे काले सर्वभूतेऽस्मि ते सति २१ एवमात्थवचस्तस्मात्तमो दीर्घप्रवेक्ष्यसि ॥ स वै दीर्घतमानामशापादृषिरजायत २२ बृहस्पतेर्बृहत्कीर्तेर्बृहस्पतिरिवौजसा ॥ जात्यंधो वेदविप्रान्नः पत्नीलेभे स विद्यया २३ तरुणोरूपसंपन्नं प्रद्रेषीनाम ब्राह्मणीम् ॥ स पुत्रान्न जनयामास गौतमादीन् महायशाः २४ ऋषेरुत्थयस्य तदा संतानकुलवृद्धये ॥ धर्मात्मा च महात्मा च वेदवेदांगपारगः २५ गोधर्मसौरभेयाच्च सोऽधीत्यनिखिलं मुनिः ॥ प्रावर्तत तदा कर्तुं श्रद्धावांस्तमशंकया २६ ततो वितथ मर्यादं तं दृष्ट्वा मुनिसत्तमाः ॥ क्रुद्धा मोहाभि भूतास्ते सर्वे तत्राश्रमौकसः २७ अहोऽयं भिन्नमर्यादो नाश्रमे वस्तुमर्हति ॥ तस्मादेनं वयं सर्वे पापात्मानं त्यजामहे २८

क्षेत्रे मदं ब्रह्म्यां वसिष्ठेन पुत्रा उपादिता इति लोकेऽप्याचरितोऽनुष्ठितो दृष्टः क्षत्रियाणां भवउत्पत्तिर्ब्राह्मणेभ्य इति शेषः ७ । ८ । ९ अन्वपद्यत उपगतवान् १० आरम्यतामुपरम्यतां ११ । १२ । १३ आत्मानं चित्तं नियच्छितुं नियंतुं १४ तया कामनिग्रहाशक्त्या १५ काममैथुनमागमः १६ । १७ । १८ । १९ तं शशापेति संबंधः २० । २१ दीर्घतमः अंधत्वं २२ । २३ । २४ सम्यक्त्वं न विस्ता रोयस्य तस्य कुलस्य दृढये विस्तीर्णस्यापि दृढये इत्यर्थः २५ गोधर्मप्रकाशमैथुनसौरभेयात् कामपेनु पुत्रादधीत्याधिगम्य २६ मोहाभिभूतत्वमपापेपापदं शिक्वात् २७ । २८

म.भा.टी.

॥१०५॥

पुत्रलाभालब्धपुत्रा । तदागोधर्मकाले । ननुतोषणेमुनयःपत्नीचतंत्यक्तवर्तइत्यर्थः यतःअतएवप्रद्वेषीतितस्यानाम २९ द्वेसिद्धेपंकरोपि पतिःपालनादुपसर्गेभ्यः । भरणादज्ञादिनावर्ताच ३० अहंतुभ
त्युत्स्वद्वरणाशक्तासतीनभरेयं तदातदेव लुप्तोपमा पूर्ववदित्यर्थः ३१ । ३२ धनमर्थश्चोपभोगादिः ३३ नभरेयंयथापुरा भर्तृतरंकरिष्यामीत्याशयः ३४ एकएवेति । ननुयदेकस्मिन्यूपेद्वेरशनेपरि
व्ययतितस्मादेकोद्वेजायेविदतेयन्नेकारशनाद्वयोर्युपयोःपरिव्ययतितस्मान्नैकाद्वीपतीविदतइत्यार्थवादिकनिषेधविधेरेकस्याःपतिद्वयस्याप्राप्तत्वात्कथमियंदीर्घतमसामर्यादाक्रियतेइतिचेत्तत्राह मृतेइति । तस्मा
देकस्यबह्व्योजायाभवंतिनैकस्यैवहवःसहपतयइति श्रुत्यंतरेसहशब्दात्पर्यायेणानेकपतित्वप्रसंजनाद्वागतःप्राप्तत्वाच्चतन्निषेधोपपत्तिः सहशब्दोऽपिरागतःप्राप्तानुवादएवनिधायकः अन्यथात्रिहितप्रतिपिद

आदि०१

अ०

॥१०५॥

इत्यन्योऽन्यंसमाभाष्यतेदीर्घतमसंमुनिम् ॥ पुत्रलाभाचसापत्नीननुतोषपतितदा २९ प्रदिषंतीपतिभार्याकिंमांद्वेक्षीतिचाब्रवीत् ॥ प्रद्वेष्युवाच ॥ भार्यायाम
रणाद्गर्तापालनाच्चपतिःस्मृतः ३० अहंत्वद्वरणाशक्ताजात्यंधंससुतंतदा ॥ नित्यकालंश्रेमेणार्तानभरेयंमहातपः ३१ ॥ भीष्मउवाच ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वा
ऋषिःकोपसमन्वितः ॥ प्रत्युवाचततःपत्नीप्रद्वेषीससुतांतदा ३२ नीयतांक्षत्रियकुलेधनार्थश्चभविष्यति ॥ प्रद्वेष्युवाच ॥ त्वयादत्तंधनंविप्रनेच्छेयंदुःखकार
णम् ३३ यथेष्टंकुरुविप्रेद्वरनभरेयंपुरायथा ॥ दीर्घतमाउवाच ॥ अद्यप्रभृतिमर्यादामयालोकेप्रतिष्ठिता ३४ एकएवपतिर्नार्यावज्जीवंपरायणम् ॥ मृतेजीवति
वातस्मिन्नापरंप्राप्नुयान्नरम् ३५ अभिगम्यपरंनारीपतिष्यतिनसंशयः ॥ अपत्नीनांतुनारीणामद्यप्रभृतिपातकम् ३६ यद्यस्तिचेद्धनंसर्वेवृथाभोगाभवंतुताः ॥ अ
कीर्तिःपरिवादाश्चनित्यंतासांभवंतुवै ३७ इतितद्वचनंश्रुत्वाब्राह्मणीभृशकोपिता ॥ गंगायांनीयतामेषपुत्राइत्येवमब्रवीत् ३८ लोभमोहाभिभूतास्तेपुत्रास्तंगौत
मादयः ॥ बद्धोडुपेपरिक्षिप्यगंगायांसमवालज्जन् ३९ कस्मादंधश्चवृद्धश्चभर्तव्योऽयमितिस्मते ॥ चिंतयित्वाततःकूराःप्रतिजग्मुर्गृहान् ४० सोऽनुस्रोत
स्तदाविप्रःप्लवमानोयदृच्छया ॥ जगामसुबहून्देशानंधस्तेनोडुपेनह ४१ तंतुराजाबलिर्नामसर्वधर्मविदांवरः ॥ अपश्यन्मज्जनगतःस्रोतसाऽभ्याशमागतम् ४२
जग्राहचैनंधर्मात्माबलिःसत्यपराक्रमः ॥ ज्ञात्वाचैवंसवत्रेऽथपुत्रार्थंभरतर्षभ ४३ संतानार्थमहाभागभार्यासुमममानद ॥ पुत्रान्धर्मार्थकुशलानुत्पादयितुमर्हसि
४४ एवमुक्तःसतेजस्वीतंतथेत्युक्त्वानृषिः ॥ तस्मैसराजास्वाभार्यासुदेष्णांप्राहिणोत्तदा ४५ अंधंवृद्धंचतमत्त्वानसादेवीजगामह ॥ स्वांतुधात्रेयिकांतस्मैवृद्धाय
प्राहिणोत्तदा ४६ तस्यांकाक्षीवदादीन्सशूद्रयोनावृषिस्तदा ॥ जनयामासधर्मात्मापुत्रानेकादशैवतु ४७ काक्षीवदादीन्पुत्रांस्तान्दृष्ट्वासर्वानधोयतः ॥ उवाचतष्ट
षिराजाममेमइतिभारत ४८ नेत्युवाचमहर्षिस्तंममेमइतिचाब्रवीत् ॥ शूद्रयोनौमयाहीमेजाताःकाक्षीवदादयः ४९ ॥ ॥ ॥

त्वादमेकपतित्वेविकल्पःस्यात् । कथंताहिद्वौपद्याःपंचपांडवामारिषायाश्चदशप्राचेतसइदानींतनानांचद्वित्रादयःपतयोदृश्यंतइतिचेन्न । नदेवचरितंचरोदितिन्यायेनदेवताकल्पेषुपर्यनुयोगायोगात् । नीचा
नांपशुप्रायाणांचाचारस्याप्रामाण्याच्चअधिकारिविषयवत्वाच्चनियोगस्थेतिदिक् ३५ । ३६ भोगःपुंयोगः । वृथापेहिकप्रतिष्ठाकरसंततिशून्यः । प्रत्युताम्यथैवतत्स्वादित्याहाकीर्तिश्चेति ३७ । ३८
उडुपेप्लवे । 'उडुपंतुप्लवःकोल'इत्यमरः ३९ । ४० । ४१ मज्जनगतःस्नानार्थगतः स्रोतसामवाहेन अभ्याशंसमीपं ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । धात्रेयिकांदासीं ४६ । ४७ । ४८ । ४९

॥१०५॥

५० । ५१ अंगेषु स्पृष्टास्वरूपज्ञानार्थमिति भावः संविरार्षः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ यथेप्सितं ब्राह्मणेभ्यो वंशवृद्धिमित्यर्थः ५६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपे चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ पुनरिति १ । २ संसज्जमानयास्वलनवत्या ३ विश्वासादंतरंगत्वबुद्धेः । संतानाय विस्ताराय ४ आपद्धर्ममवेक्ष्येति शेषः धर्मो धर्मरक्षकः ५ सत्यवचनमिति शेषः तरीनौका ६ । ७

अंधं वृद्धं च मां दृष्ट्वा सुदेष्णामहिषीतव ॥ अवमन्यददौ मूढा शूद्रां धात्रेयिकां मम ५० ततः प्रसादयामास पुनस्तमृषिसत्तमम् ॥ बलिः सुदेष्णां स्वां भार्यां तस्मै सप्रहिणो
त्पुनः ५१ तां सदीर्घतमाऽङ्गेषु स्पृष्ट्वा देवीमथाब्रवीत् ॥ भविष्यति कुमारस्तस्ते तेजसाऽऽदित्यवर्चसः ५२ अंगो वंगः कलिंगश्च पुंङ्गः सुहृश्च ते सुताः ॥ तेषां देशाः समाख्या
ताः स्वनामकथिता भुवि ५३ अंगस्यांगोऽभवद्देशो वंगो वंगस्य च स्मृतः ॥ कलिंगविषयश्चैव कलिंगस्य च स्मृतः ५४ पुंङ्गस्य पुंङ्गाः प्रख्याताः सुह्राः सुह्रास्य च स्मृताः ॥
एवं बलेः पुरा वंशः प्रख्यातो वै महर्षिजः ५५ एवमन्ये महेश्वासा ब्राह्मणैः क्षत्रिया भुवि ॥ जाताः परमधर्मज्ञा वीर्यवतो महाबलाः ॥ एतच्छ्रुत्वा त्वमप्यत्र मातः कुरुयथेप्सि
तम् ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि भीष्मसत्यवतीसंवादे चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ भीष्म उवाच ॥ पुनर्भरत वंशस्य
हेतुं संतानवृद्धये ॥ वक्ष्यामि नियतं मातस्तन्मे निगदतः शृणु १ ब्राह्मणो गुणवान् कश्चिद्धनेनोपनिमंज्यताम् ॥ विचित्रवीर्यक्षेत्रेषु यः समुत्पादयेत् प्रजाः २ ॥ वैशंपाय
न उवाच ॥ ततः सत्यवती भीष्मं वाचा संसज्जमानया ॥ विहसंती वसव्रीडमिदं वचनमब्रवीत् ३ सत्यमेतन्महाबाहो यथा वदसि भारत ॥ विश्वासात् प्रवक्ष्यामि संतानाय
कुलस्य नः ४ नतेशक्यमनाख्यातुमापद्धर्मं तथा विधम् ॥ त्वमेव नः कुले धर्मस्त्वं सत्यं त्वं परागतिः ५ तस्मान्निशम्य सत्यं मे कुरुष्व यदनंतरम् ॥ धर्मयुक्तस्य धर्मार्थं पि
तुरासीत् त्रीमम ६ सा कदाचिदहंतं व्रगता प्रथमयौवनम् ॥ अथ धर्मविदां श्रेष्ठः परमर्षिः पराशरः ७ आजगाम तर्गं धीमांस्तरिष्य न्यमुनां दीम् ॥ सतार्यमाणो यमुनां
मामुपेत्याब्रवीत् तदा ८ सांत्वपूर्वमुनिश्रेष्ठः कामार्तो मधुरं वचः ॥ उक्तं जन्मकुलं ह्यमस्मि ददाशसुतेत्यहम् ९ तमहं शापभीता च पितुर्भीता च भारत ॥ वरैरसुलभैरुक्तान
प्रत्याख्यातुमुत्सहे १० अभिभूय समां बालां तेजसा वशमानयत् ॥ तमसालोकमावृत्त्य नौगतामेव भारत ११ मत्स्यगंधोमहानासीत् पुराममजुगुप्सितः ॥ तमपास्य
शुभंगंधमिमं प्रादात्समेमुनिः १२ ततो मामाह समुनिर्गर्भमुत्सृज्य मामकम् ॥ द्वीपेऽस्या एव सरितः कन्यैव त्वं भविष्यसि १३ पाराशर्यो महायोगी सबभूव महावृषिः ॥
कन्यापुत्रो मम पुरा द्वैपायन इति श्रुतः १४ यो व्यस्य वेदांश्चतुरस्तपसा भगवानृषिः ॥ लोके व्यासत्त्वमापेदे काष्ण्यार्त्कृष्णत्वमेव च १५ सत्यवादी शमपरस्तपस्वी दग्ध
किल्बिषः ॥ समुत्पन्नः स तु महान्सहपित्रा ततो गतः १६

८ । ९ उक्ताप्रलोभितेत्यर्थः १० बालां पुंयोगमनिच्छंती बालाभिव ११ । १२ मामकं गर्भमुत्सृज्य कन्यैव त्वं भविष्यसीति मुनिवचनाज्जातापत्याया अपि कन्यात्वा विनाशात् पुनर्दाशंसं सर्गजं हीनवर्णत्वं नाभूत्
कन्यात्वा वक्ष्यायां कामभक्षादिनिषेधाभावात् । किंच पृथा सत्यवत्योरनिच्छंत्योरेव सूर्यपराशराभ्यामपत्योत्पादनं कृतमतोनतयोः कन्यात्वोच्छित्तिरिति भावः १३ । १४ काष्ण्यार्त्कृष्णत्वात् ईश्वरादनन्यत्वा
देवकृष्णत्वमित्यर्थः १५ । १६

व्यक्तनिःसंशयं १७ । १८ । १९ । २० अनुबन्धतेऽनेनेत्यनुबन्धः फलं परिणाममुखकरमेवार्थादिकंतद्विपर्ययं वाऽर्थनाशादिकंपश्येत् । अत्यल्पदोषानुसंधानेन महतः फलस्य नाशो न कार्य इत्यभिप्रायः २१ ।
 सनियुक्तो मया व्यक्तं त्वया चाप्रतिमयुतिः ॥ भ्रातुः क्षेत्रेषु कल्याणमपत्यं जनयिष्यति १७ सहिमा मुक्तांस्तत्र स्मरेः कृच्छ्रेषु मामिति ॥ तं स्मरिष्ये महाबाहो यदि भीष्म
 त्वमिच्छसि १८ तव ह्यनुमते भीष्मनियतं समहातपाः ॥ विचित्रवीर्यक्षेत्रेषु पुत्रानुत्पादयिष्यति १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ महर्षेः कीर्तने तस्य भीष्मः प्राजलिर्ब्र
 वीव ॥ धर्ममर्थचक्रां च त्रीनेतान्योऽनुपश्यति २० अर्थमर्थानुबन्धं च धर्मधर्मानुबन्धनम् ॥ कामं कामानुबन्धं च विपरीतान् पृथक् पृथक् २१ यो विचिंत्य धिया धीरो व्य
 वस्यति स बुद्धिमान् ॥ तदिदं धर्मयुक्तं च हितं चैव कुलस्य नः २२ उक्तं भवत्यायच्छ्रेयस्तन्मह्यं रोचते भृशम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तस्मिन् प्रतिज्ञाते भीष्मेण कुरु
 नंदन २३ कृष्ण द्वैपायनं कालीचिंतयामास वैर्मुनम् ॥ स वेदान्विबुधवन्धीमान्मातुर्विज्ञायार्चितम् २४ प्रादुर्बभूवा विदितः क्षणेन कुरुनंदन ॥ तस्मै पूजांततः कृत्वा सु
 ता यविधिपूर्वकम् २५ परिष्वज्य च बाहुभ्यां प्रस्रवैरभ्यर्पि च ॥ मुमोच बाष्पं दाशेयी पुत्रं दृष्ट्वा चिरस्य तु २६ तामद्भिः परिषिच्यार्तां महर्षिं रभिवाद्य च ॥ मातरं पूर्वजः
 पुत्रो व्यासो वचनमब्रवीत् २७ भवत्यायदभिप्रेतं तदहं कर्तुमागतः ॥ शाधि मां धर्मतत्त्वज्ञे करवाणि प्रियंतव २८ तस्मै पूजांततोऽकार्षीत् पुरोधाः परमर्षये ॥ स च तां प्रतिजग्रा
 ह विधिवन्मंत्रपूर्वकम् २९ पूजितो मंत्रपूर्वे तु विधिवत्प्रीतिमापसः ॥ तमासनगतं माता पृष्ठा कुशलमव्ययम् ३० सत्यवत्यथ वोक्ष्ये न मुवाचे दमनंतरम् ॥ माता पित्रोः
 प्रजायंते पुत्राः साधारणाः कवे ३१ तेषां पिता यथा स्वामी तथा माता न संशयः ॥ विधानविहितः सत्यं यथामे प्रथमः सुतः ३२ विचित्रवीर्यो ब्रह्मर्षे तथा मेऽवरजः सुतः ॥
 यथैव पितृतो भीष्मस्तथा त्वमपि मातृतः ३३ भ्राता विचित्रवीर्यस्य यथा वा पुत्रमन्यसे ॥ अयं शांतनवः सत्यं पालयन् सत्यविक्रमः ३४ बुद्धिन कुरुतेऽपत्ये तथा राज्याऽनु
 शासने ॥ सत्वं व्यपेक्षया भ्रातुः संतानाय कुलस्य च ३५ भीष्मस्य चास्य वचनान्नियोगाच्च ममानव ॥ अनुक्रोशाच्च भूतानां सर्वेषां रक्षणाय च ३६ आनृशं स्याच्च यद्व्यातं
 च्छुत्वा कर्तुमर्हसि ॥ यवीयसस्तव भ्रातुर्भार्ये सुसुतोपमे ३७ रूपयौवनसंपन्ने पुत्रकामे च धर्मतः ॥ तयोरुत्पादयापत्यं समर्थो ह्यसि पुत्रक ३८ अनुरूपं कुलस्यास्य सं
 तत्याः प्रसवस्य च ॥ व्यास उवाच ॥ वेत्थ धर्मसत्यवति परंचापरमेव च ३९ तथा तव महाप्राज्ञे धर्मप्रणिहिता मतिः ॥ तस्मादहं त्वन्नियोगाद्धर्ममुद्दिश्य कारणम् ४०
 ईप्सितं ते करिष्यामि दृष्ट्वेह तत्सनातनम् ॥ भ्रातुः पुत्रान् प्रदास्यामि मित्रावरुणयोः समान् ४१ व्रतंचरेतां ते देव्यौ निर्दिष्टमिह यन्मया ९ संवत्सरं यथा न्यायंततः शुद्धे भवि
 ष्यतः ४२ नहि मामव्रतोपेता उपेयात्काचिदंगना ॥ सत्यवत्युवाच ॥ सद्यो यथा प्रपद्ये ते देव्यौ गर्भं तथा कुरु ४३ अराजकेषु रात्रेषु प्रजाऽनाथा विनश्यति ॥ नश्यंति
 चक्रियाः सर्वानास्तिष्ठन्ति देवता ४४

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ विधानविहितः पूर्वपुण्यप्रसूतः ३२ । ३३ । ३४ व्यपेक्षया स्नेहानुबन्धेन ३५ नियोगादाज्ञातः । अनुक्रोशात् कृपातः ३६ आनृशं स्या
 दनेष्टुयात् ३७ । ३८ परंधर्मनिष्ठचिरूपं अपरंधर्ममृच्छिरूपं आमुष्मिकमैहिकमिति वा ३९ । ४० । ४१ देव्यौ राजभार्ये ४२ । ४३ । ४४

आदि ०१

अ०

॥ १०६ ॥

॥ १०६ ॥

४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । यथाभीष्मेणोक्तं तथा मापापयइष्टार्थेनयोजय ५२ उद्धक्ष्यतिधुरंधुरउद्धहनंकरिष्यति ५३ रनांपुरुषांतरस्पर्शमनिच्छंतीमिति सूचयति कथंचिदिति ५४
 कथंचाराजकंराष्ट्रंशक्यंधारयितुंप्रभो ॥ तस्माद्रभैसमाधत्स्वभीष्मःसंवर्धयिष्यति ४५ ॥ व्यासउवाच ॥ यदिपुत्रःप्रदातव्योमयाभ्रातुरकालिकः ॥ विरूपतांमे
 सहतांतयोरेतत्परं व्रतम् ४६ यदिमेसहतेगंधंरूपंवेपंतथावपुः ॥ अद्यैवगर्भकौसल्याविशिष्टं प्रतिपद्यताम् ४७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तामहातेजाव्यासः
 सत्यवतीतदा ॥ शयनेसाचकौसल्याशुचिवस्त्राह्वलंकृता ४८ समागमनमाकाक्षेदितिसोऽन्तर्हितोमुनिः ॥ ततोऽभिमन्यसादेवीस्नुषारहासिसंगताम् ४९ धर्म्यमर्थं
 समायुक्तमुवाचवचनंहितम् ॥ कौसल्येधर्मतंत्रंत्वांयद्वीमिनिबोधत ५० भरतानांसमुच्छेदोव्यक्तंमद्भाग्यसंक्षयात् ॥ व्यथितांमांचसंप्रेक्ष्यपितृवंशंचपीडि
 तम् ५१ भीष्मोबुद्धिमदान्मह्यंकुलस्यास्यविवृद्धये ॥ साचबुद्धिस्त्वय्यधीनापुत्रिप्रापयमांतथा ५२ नष्टंचभारतवंशंपुनरेवसमुद्धर ॥ पुत्रंजनयसुश्रोणिदेवरा
 जसमप्रभम् ॥ सहिराज्यधुरंगुर्भीमुद्धक्ष्यतिकुलस्यनः ५३ साधर्मतोऽनुनीयैनांकथंचिद्धर्मचारिणीम् ॥ भोजयामासविप्रांश्चदेवर्षीनतिथीस्तथा ५४ ॥ इतिश्रो
 महाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि सत्यवत्युपदेशेपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसत्यवतीकालेवधूंस्नातामृतौतदा ॥
 संवेशयंतीशयनेशनैर्वचनमब्रवीत् १ कौसल्येदेवरस्तेऽस्तिसोऽद्यत्वाऽनुप्रवेक्ष्यति ॥ अप्रमत्ताप्रतीक्षेननिशीथेह्यागमिष्यति २ श्वश्र्वास्तद्वचनंश्रुत्वाशयानाश
 यनेशुभे ॥ साऽचितयत्तदाभीष्ममन्यांश्चकुरुपुंगवान् ३ ततोऽम्बिकायांप्रथमंनियुक्तःसत्यवागृषिः ॥ दीप्यमानेषुदीपेषुशरणंप्रविवेशह ४ तस्यकृष्णस्यकपिलांजटांदो
 सेचलोचने ॥ बभ्रूणिचैवशमश्रूणिदृष्ट्वादेवीन्यमोलयत् ५ संबभूवतयासार्धमातुःप्रियचिकीर्षया ॥ भयात्काशिसुतातंतुनाशक्रोदभिवीक्षितुम् ६ ततोनिष्क्रांतमा
 गम्यमातापुत्रमुवाचह ॥ अप्यस्यांगुणवान्पुत्रगजपुत्रोभविष्यति ७ निशम्यतद्वचोमातुर्व्यासःसत्यवतीसुतः ॥ नागायुतसमप्राणोविद्वान्राजर्षिसत्तमः ८
 महाभागोमहावीर्योमहाबुद्धिर्भविष्यति ॥ तस्यचापिशतंपुत्राभविष्यंतिमहात्मनः ९ किंतुमातुःसवैगुण्यादंधएवभविष्यति ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वामातापुत्रमथाब्र
 वीत् १० नांधःकुरुणांचृपतिरनुरूपस्तपोधन ॥ ज्ञातिवंशस्यगोसारंपितृणांवंशवर्धनम् ११ द्वितीयंकुरुवंशस्यराजानंदातुमर्हसि ॥ सतथेतिप्रतिज्ञायनिश्चक्रा
 ममहायशः १२ साऽपिकालेनकौसल्यासुषुवेऽन्वतमात्मजम् ॥ पुनरेवतुसादेवीपरिभाष्यस्नुषांततः १३ ऋषिमावाहयत्सत्यायथापूर्वमरिंदम ॥ ततस्तेनैववि
 धिनामहर्षिस्तामपद्यत् १४ अंबालिकामथाभ्यागादृषिदृष्ट्वाचसाऽपितम् ॥ विवर्णापांडुसंकाशासमपद्यत्भारत १५ तांभीतांपांडुसंकाशांविषण्णांप्रेक्ष्यभारत ॥
 व्यासःसत्यवतीपुत्रइदंवचनमब्रवीत् १६ यस्मात्पांडुत्वमापन्नाविरूपंप्रेक्ष्यमामिह ॥ तस्मादेषसुतस्तेवैपांडुरेवभविष्यति १७ ॥ ॥ ॥
 ॥ इति आ० नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ततइति १ अनुप्रवेक्ष्यतिपुत्ररूपेणतत्रोदरमागमिष्यति २ साअचितयदित्यनेनगर्भधारणकालेयंपुरुषंस्त्री
 चितयतितादृगुणःपुत्रोभवतीतिमूचितम् ३ शरणंयुद्धंशरणंयुद्धरक्षित्रोऽइत्यमरः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ सत्यासत्यवती १४ । १५ । १६ । १७ ॥ ॥

१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ अभुजिष्याअदासी २७ भ्राता भुजिष्यापुत्रस्यपिभ्रातृत्वांपित्रन्वयात् २८।२९ प्रलंभमात्मस्थानेदासीनियोजनम् ३०।३१ एतइति से
 नामचास्यैतदेवेहभविष्यतिशुभानने ॥ इत्युक्त्वासनिराक्रामद्गवानृषिसत्तमः १८ ततोनिष्क्रांतमालोक्यसत्यापुत्रमथाब्रवीत् ॥ शशंससपुनर्मात्रेतस्यबालस्यपां
 दुताम् १९ तंमातापुनरेवान्यमेकंपुत्रमयाचत ॥ तथेतिचमहर्षिस्तांमातरंप्रत्यभाषत २० ततःकुमारंसादेवीप्राप्तकालमजीजनत् ॥ पांडुलक्षणसंपन्नंदीप्यमानमि
 वश्रिया २१ यस्यपुत्रामहेष्वासाजज्ञिरपंचपांडवाः ॥ ऋतुकालेतोज्येष्ठांवधूतस्मैन्ययोजयत् २२ सातुरूपंचगंधंचमहर्षेःप्रविचिंत्यतम् ॥ नाकरोद्धचनंदेव्या
 भयात्सुरसुतोपमा २३ ततःस्वैर्भूषणैर्दोर्सांभूषयित्वाऽप्सरोपमाम् ॥ प्रेषयानासकृष्णायततःकाशिपतेःसुता २४ सातमृषिमनुप्रासंप्रत्युद्गम्याभिवाद्यच ॥ संविवेशाभ्य
 नुज्ञातासत्कृत्योपचचारह २५ कामोपभोगेनरहस्तस्यांतुष्टिमगादृषिः ॥ तयासहोषितोराजन्महर्षिःसंशितव्रतः २६ उतिष्ठन्नब्रवीदनामभुजिष्याभविष्यसि ॥ अ
 यंचतेशुभेगर्भःश्रेयानुदरमागतः ॥ धर्मात्माभवितालोकेसर्वबुद्धिमतांवरः २७ सजज्ञेविदुरोनामकृष्णद्वैपायनात्मजः ॥ धृतराष्ट्रस्यवैभ्रातापांडोश्चैवमहात्मनः २८
 धर्मोविदुररूपेणशापात्तस्यमहात्मनः ॥ मांडव्यस्यार्थतत्त्वज्ञःकामक्रोधविवर्जितः २९ कृष्णद्वैपायनोऽप्येतत्सत्यवत्यैन्यवेदयत् ॥ प्रलंभमात्मनश्चैवशूद्रायाःपु
 त्रजन्मच ३० सधर्मस्यानृणोभूत्वापुनर्मात्रासमेत्यच ॥ तस्यैगर्भसमावेद्यतत्रैवांतरधीयत ३१ एतेविचित्रवीर्यस्यक्षेत्रेद्वैपायनादपि ॥ जज्ञिरेदेवगर्भाभाःकुरुवंश
 विवर्धनाः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि विचित्रवीर्यसुतोत्पत्तौषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ किंकृतं
 कर्मधर्मेणयेनशापमुपेयिवान् ॥ कस्यशापाच्चब्रह्मर्षेःशूद्रयोनावजायत १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ बभूवब्राह्मणःकश्चिन्मांडव्यइतिविश्रुतः ॥ धृतिमान्सर्वधर्मज्ञःसत्ये
 तपसिचस्थितः २ सआश्रमपदद्वारिवृक्षमूलेमहातपाः ॥ उर्व्वबाहुर्महायोगीतस्यौमौनव्रतान्वितः ३ तस्यकालेनमहतातस्मिंस्तपसिवर्त्ततः ॥ तमाश्रममनुप्रासाद
 स्यवोलोप्त्रहारिणः ४ अनुसार्यमाणाबहुभीरक्षिभिर्भरतर्षभ ॥ तेतस्यावसथेलोप्त्रंदस्यवःकुरुसत्तम ५ निधायचभयाल्लीनास्तत्रैवानागतेबले ॥ तेषुलीनेष्वथोशीघ्रं
 ततस्तद्रक्षिणांबलम् ६ आजगामततोऽपश्यंस्तमृषिंतस्करानुगाः ॥ तमपृच्छंस्ततोराजंस्तथावृत्तंतपोधनम् ७ कतमेनपथायातादस्यवोद्विजसत्तम ॥ तेनगच्छाम
 हेब्रह्मन्यथाशीघ्रतरंवयम् ८ तथातुरक्षिणांतेषांब्रुवतांसतपोधनः ॥ नकिंचिद्भचनंराजन्नब्रवीत्साध्वसाधुवा ९ ततस्तेराजपुरुषाविचिन्वानास्तमाश्रमम् ॥ ददृशुस्त
 त्रलीनांस्तांश्चौरांस्तद्व्यमेवच १० ततःशंकासमभवद्रक्षिणांतमुनिंप्रति ॥ संयम्यैनंतोराज्ञेदस्यूंश्चैवैन्यवेदयन् ११ तंराजासहतैश्चौरैरेन्वशाद्व्यतामिति ॥ सर
 क्षिभिस्तैरज्ञातःशूलेप्रोतोमहातपाः १२

॥ ॥ ॥ ॥
 त्रत्वंदास्याअपीत्यनेनैवगम्यतइतिकेचित् ३२ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥
 चोरापहृतंघनम् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० संयम्यचौरवन्निष्ठ ११ । १२

॥ किंकृतमिति १ । २ । ३ । ४ लोप्त्रंलुप्यतइतिव्युत्पत्त्या
 ॥ ॥ ॥ ॥

१३ । १४ ऋषीन्वेदान्समुपानयत्स्वाधीनानकरोत् चिरंवेदनार्तोऽपि वेदाब्जविस्मृतवानित्यर्थः । यद्वा ऋषीन्मुनीन्स्वसमीपे उपानयदित्युक्तं तदेव विवृणोति शूलाग्र इत्यादिना १५ दर्शयंतः स्वानिष्पाणि प्रकाशयंतः १६ । १७ ॥ इति आ० नी० भा० सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ तत इति । दोषतो न कमपि दोषिणं कथयामि स्वकृतमेव भुंजे इत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ मूले देहान्तःप्रविष्टशूलभागस्यांतिके । 'मूलं विच्छेत्तिके' इति मेदिनी ६ व्यचरदाचरत्तप इति शेषः ७ अणीशूलाग्रं तद्युक्तो मांडव्यः ८ उपालभतगर्हितवान् ९ । १० । ११ । १२ । १३ दिशो देशानां धर्मशास्त्राणि यतो न प्रज्ञास्यंति बाल

ततस्ते शूलमारोप्य तं मुनिं रक्षिणस्तदा ॥ प्रतिजग्मुर्महीपालं धनान्यादाय तान्यथ १३ शूलस्थः स तु धर्मात्मा कालेन महता ततः ॥ निराहारोऽपि विप्रर्षिर्मरणनाभ्यपद्यत १४ धारयामास च प्राणानृषींश्च समुपानयत् ॥ शूलाग्रे तप्यमानेन तपस्तेन महात्मना १५ संतापं परमं जग्मुर्मुनयस्तपसाऽन्विताः ॥ ते रात्रौ शकुनाभृत्वासन्निपत्य तु भारत ॥ दर्शयंतो यथाशक्ति तमपृच्छन्दिजोत्तमम् १६ श्रोतुमिच्छामहे ब्रह्मन किं पापं कृतवानसि ॥ येनेह समनुप्राप्तं शूलदुःखमयं महत् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभ० अणीमांडव्योपाख्याने सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः समुनिशार्दूलस्तानुवाच तपो धनान् ॥ दोषतः कं गमिष्यामि न हि मेऽन्यो पराध्यति १ तद्वृष्ट्वा रक्षिणस्तत्र तथा बहुतिथेऽहनि ॥ न्यवेदयंस्तथाराज्ञे यथावृत्तं नराधिप २ श्रुत्वा च वचनं तेषां निश्चित्य स हं त्रिभिः ॥ प्रसादयामास तदा शूलस्थमृषिसत्तमम् ३ ॥ राजोवाच ॥ यन्मयाऽपकृतं मोहादज्ञानादपि सत्तम ॥ प्रसादयेत्वा तत्राहं न मे त्वं क्रोद्धुमर्हसि ४ एवमुक्तस्ततो राज्ञा प्रसादमकरोन्मुनिः ॥ कृतप्रसादं राजा तंततः समवतारयत् ५ अवतार्य च शूलाग्रात्तच्छूलं निश्चकर्ष ह ॥ अशक्रुवंश्च निष्कण्ठं शूलं मूले सचिच्छिदे ६ स तथा तर्गतेनैव शूलेन व्यचरन्मुनिः ॥ तेनातितपसालोकान् विजिग्ये दुर्लभान् परैः ७ अणीमांडव्य इति च ततो लोके पुगीयते ॥ स गत्वासदनं विप्रो धर्मस्य परमात्मवित् ८ आसनस्थं ततो धर्मे दृष्ट्वा पालभत प्रभुः ॥ किं नु तदुष्कृतं कर्म मया कृतमजानता ९ यस्येयं फलनिर्वृत्तिरीदृश्यासादिता मया ॥ शीघ्रमाचक्ष्वमेतत्त्वं पश्य मे तपसो बलम् १० ॥ धर्म उवाच ॥ पतंगिकानां पुच्छेषु त्वयेषीका प्रवेशिता ॥ कर्मणस्तस्य ते प्राप्तं फलमेतत्तपो धन ११ स्वल्पमेव यथादत्तं दानं बहुगुणं भवेत् ॥ अधर्म एव विप्रर्षे बहु दुःखफलप्रदः १२ ॥ अणीमांडव्य उवाच ॥ कस्मिन् काले मया तत्तु कृतं ब्रूहि यथा तथम् ॥ तेनोक्तो धर्म राजेन बालभावे त्वया कृतम् १३ ॥ अणीमांडव्य उवाच ॥ बालो हि द्वादशाद्र्षाजन्मतो यत्करिष्यति ॥ न भविष्यत्यधर्मोऽत्र न प्रज्ञास्यंति वै दिशः १४ अल्पेऽपराधेऽपि महान्मम दंडस्त्वया धृतः ॥ गरीयान् ब्राह्मणवधः सर्वभूतवधादपि १५ शूद्रयोनावतो धर्ममानुषः संभविष्यसि ॥ मर्यादां स्थापयाम्यद्य लोके धर्मफलोदयाम् १६ आचतुर्दशकाद्र्षां न भविष्यति पातकम् ॥ परतः कुर्वता मेव दोष एव भविष्यति १७

त्वात् १४ ब्राह्मणवधो ब्राह्मणपीडनं १५ मर्यादामिति । बालो हीति हेतुपन्थासपूर्वकं द्वादशवर्षपर्यन्तं कृताकृतप्रत्यया योनास्तत्पुत्रसर्ग उक्तः स्वयंतु वर्षद्वयं तत्राधिकं प्रचिक्षेप १६ चतुर्दशादूर्ध्वपापमस्तीति पौराणं मतमिदं । वस्तुतस्तु कहेतोः पुण्यपापविभागज्ञानपर्यन्तमेव पापानुत्पत्तिः । तेन पंचवर्षाद्यंतर एव दोषो नास्तीत्यादिवचनं विद्वद्भिप्रायं । अन्यथा कलिशेषे अल्पायुष्टेन पापभावप्रसंगः स्यात् १७

म.भा.टी.

॥१०८॥

१८ दीर्घदर्शीसर्वकालपरामर्शी शमपरोनिर्वरः १० ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ तेष्विति । कुरुजांगलदेशः कुरुवः पुरुषाः कुरुक्षेत्रेतेषांवासस्था
ने १ देशस्तौति ऊर्ध्वेति । ऊर्ध्वसस्याप्रचुरसस्या २ । ३ कुरुस्तौति शूराश्चेति ४ । ५ । ६ । ७ स्थानस्तौति तन्महेति ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ विमृज्य परराष्ट्रस्था अपिमुखाधिर्नोऽत्रै

आदि०१

अ०

॥१०९॥

वैशंपायनउवाच ॥ एतेनत्वपराधेनशापात्तस्यमहात्मनः ॥ धर्मोविदुररूपेणशूद्रयोनावजायत १८ धर्मेचार्थेचकुशलोलोभक्रोधविवर्जितः ॥ दीर्घदर्शीशमप
रः कुरुणांचहितेरतः १९ ॥ इतिश्रीम० आ० संभ० अणीमांडव्योपाख्याने अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेषुत्रिषुकुमारेषुजाते
षुकुरुजांगलम् ॥ कुरवोऽथकुरुक्षेत्रं त्रयमेतदवर्धत १ ऊर्ध्वसस्याऽभवद्भूमिः सस्यानिरसवर्तित ॥ यथर्तुवर्षापर्जन्योबहुपुष्पफलाद्भुमाः २ वाहनानिप्रहृष्टानिमुदि
तामृगपक्षिणः ॥ गंधवंतिचमाल्यानिरसवर्तितफलानिच ३ वणिग्भिश्चान्वकीर्येतनगराण्यथशिल्पिभिः ॥ शूराश्चकृतविद्याश्चसंतश्चसुखिनोऽभवन् ४ नाभवन्दस्यवः
केचिन्नाधर्मरुचयोजनाः ॥ प्रदेशेष्वपिराष्ट्राणांकृतयुगमवर्तत ५ धर्मक्रियायज्ञशीलाः सत्यव्रतपरायणाः ॥ अन्योन्यप्रीतिसंयुक्ताव्यवर्धतप्रजास्तदा ६ मानक्रोध
विहीनाश्चनरालोभविवर्जिताः ॥ अन्योऽन्यमभ्यनंदंतधर्मोत्तरमवर्तत ७ तन्महोदधिवत्पूणेनगरं वैव्यरोचत ॥ द्वारतोरणनिर्यूहेर्युकमभ्रचयोपमैः ८ प्रासादशतसं
बाधमहेन्द्रपुरसन्निभम् ॥ नदीषुवनखंडेषुवापीपल्वलसानुषु ॥ काननेषुचर्म्येषुविजन्तुमुदिताजनाः ९ उत्तरैः कुरुभिः सार्धदक्षिणाः कुरवस्तथा ॥ विस्पर्धमाना
व्यचरंस्तथादेवर्षिचारणैः १० नाभवत्कृपणः कश्चिन्नाभवान्विधवाः स्त्रियः ॥ तस्मिन्नजनपदेरम्येकुरुभिर्बहुलीकृते ११ कूपारामसभावाप्योब्राह्मणावसथास्तथा ॥
बभूवुः सर्वैर्युतास्तस्मिन्नराष्ट्रे स दोत्सवाः १२ भीष्मेणधर्मतोरान्सर्वतः परिरक्षिते ॥ बभूवरमणीयश्चैत्ययूपशतांकितः १३ सदेशः परराष्ट्राणि विमृज्याभिप्रव
र्धितः ॥ भीष्मेणविहितं राष्ट्रधर्मचक्रमवर्तत १४ क्रियमाणेषुकृत्येषुकुमाराणांमहात्मनाम् ॥ पौरजानपदाः सर्वे बभूवुः परमोत्सुकाः १५ गृहेषुकुरुमुत्थानांपौराणां
चनराधिप ॥ दीयतांभुज्यतांचेतिवाचोऽश्रूयंतसर्वशः १६ धृतराष्ट्रश्चपांडुश्चविदुरश्चमहामतिः ॥ जन्मप्रभृतिभीष्मेणपुत्रवत्परिपालिताः १७ संस्कारैः संस्कृता
स्तेतुव्रताध्ययनसंयुताः ॥ श्रमव्यायामकुशलाः समपद्यंतयौवनम् १८ धनुर्वेदेचवेदेचगदायुद्धेऽसिचर्मणि ॥ तथैवगजशिक्षायांनीतिशास्त्रेषुपारगाः १९ इतिहासपु
राणेषुनानाशिक्षासुबोधिताः ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञाः सर्वेव्रकृतनिश्चयाः २० पांडुर्धनुषिषिक्रांतो नरेष्वभ्यधिकोऽभवत् ॥ अन्येभ्योबलवानासीद्वृतराष्ट्रोमहीपतिः २१
त्रिषुलोकेषुनत्वासीत्कश्चिद्विदुरसंमितः ॥ धर्मनित्यस्तथाराजन्धर्मेचपरमंगतः २२ प्रनष्टंशांतनोर्वैशंसमीक्ष्यपुनरुद्धतम् ॥ ततोनिर्वचनंलोकं सर्वराष्ट्रेष्ववर्तत २३
वीरसूनांकाशिसुतेदेशानाकुरुजांगलम् ॥ सर्वधर्मविदांभीष्मः पुराणांगजसाह्वयम् २४ धृतराष्ट्रस्त्वचक्षुष्माद्राज्यंनप्रत्यपद्यत ॥ पारसवत्त्वाद्विदुरोराजापांडुर्वैभूवह २५

वप्रविष्टा इत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ श्रमः शास्त्राभ्यासः । व्यायामोबाहुयुद्धाद्यभ्यासः १८ । १९ । २० । २१ धर्मेच परममात्मदर्शनं गतः प्राप्तः । 'अयंतु परमो धर्मो यथो गेनात्मदर्शनं' इति याज्ञवल्क्योक्ते
२२ निर्वचनं प्रशंसा २३ । २४ पारसवत्त्वाच्छूद्राया ब्राह्मणाज्जातत्वात् । करणत्वाच्चक्षुषपाठः । लक्षणया वातश्चाव्यारुह्येयं । शूद्रायां करणो वैभ्यादितित्तिचिन्नात् २५ ॥ १०९ ॥

॥१०९॥

॥१०९॥ गुणैरिति १ । २ । ३ । ४ यादवीयादवस्यशूरस्यकुंतिभोजस्यवा अपत्यं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

२६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ गुणैरिति १।२।३।४ यादवीयादवस्यशूरस्यकुंतिभोजस्यवाअपत्यं ५।६।७।८।९।१०

कदाचिदथगगियःसर्वनीतिमतांवरः ॥ विदुरंधर्मतत्त्वज्ञंवाक्यमाहयथोचितम् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडुराज्याभिषेकेनवाधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ भीष्मउवाच ॥ गुणैःसमुदितंसम्यगिदंनःप्रथितंकुलम् ॥ अत्यन्यान्पृथिवीपालान्पृथिव्यामधिराज्यभाक् १ रक्षितंराजभिःपूर्वधर्म
विद्धिर्महात्मभिः ॥ नोत्सादमगमच्चेदंकदाचिदिहःकुलम् २ मयाचसत्यवत्याचकृष्णेनचमहात्मना ॥ समवस्थापितंभूयोयुष्मासुकुलतंतुषु ३ तच्चैतद्वर्धतेभूयः
कुलंसागरवद्यथा ॥ तथामयाविधातव्यंत्वयाचैवनसंशयः ४ श्रूयतेयादवीकन्यास्वनुरूपकुलस्यनः ॥ सुबलस्यात्मजाचैवतथामद्देश्वरस्यच ५ कुलीनारूपवत्य
श्वताःकन्याःपुत्रसर्वशः ॥ उचिताश्चैवसंबंधेतेऽस्माकंक्षत्रियर्षभाः ६ मन्येवरयितव्यास्ताइत्यहंधीमतांवर ॥ संतानार्थंकुलस्यास्ययद्वाविदुरमन्यसे ७ ॥ विदुर
उवाच ॥ भवान्पिताभवान्माताभवान्नःपरमोगुरुः ॥ तस्मात्स्वयंकुलस्यास्यविचार्यकुरुयद्वितम् ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथशुश्रावविप्रेभ्योगांधारीसुबला
त्मजाम् ॥ आराध्यवरदंदेवंभगनेत्रहरंहरम् ९ गांधारीकिलपुत्राणांशतंलेभेवरंशुभा ॥ इतिशुश्रावतत्त्वेनभीष्मःकुरुपितामहः १० ततोगांधाराराजस्यप्रेषयामास
भारत ॥ अचक्षुरितितत्रासीत्सुबलस्यविचारणा ११ कुलंख्यातिचवृत्तचबुद्ध्यातुप्रसमीक्ष्यसः ॥ ददौतांधृतराष्ट्रायगांधारीधर्मचारिणीम् १२ गांधारीत्वथशुश्राव
धृतराष्ट्रमचक्षुषम् ॥ आत्मानंदित्सितंचास्मैपित्रामात्राचभारत १३ ततःसापट्टमादायकृत्वाबहुगुणंतदा ॥ बबंधनेत्रेस्वेराजन्पतिव्रतपरायणा १४ नाभ्यसूयां
पतिमहमित्येवंकृतनिश्चया ॥ ततोगांधाराराजस्यपुत्रःशकुनिरभ्ययात् १५ स्वसारंवयसालक्ष्म्यायुक्तामादायकौरवान् ॥ तांतदाधृतराष्ट्रायददौपरमसत्कृताम् ॥
भीष्मस्यानुमतेचैवविवाहंसमकारयत् १६ दत्त्वासभगिनीवीरोयथाहंचपरिच्छदम् ॥ पुनरायात्स्वनगरंभीष्मेणप्रतिपूजितः १७ गांधार्यपिवरारोहाशीलाचार
विचेष्टितैः ॥ तुष्टिकुरुणांसर्वेषांजनयामासभारत १८ वृत्तेनाराध्यतान्सर्वान्गुरुन्पतिपरायणा ॥ वाचाऽपिपुरुषानन्यान्सुव्रतानान्वकीर्तयत् १९ ॥ इति श्रीमहा
भारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि धृतराष्ट्रविवाहे दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शूरोनामयदुश्रेष्ठोवसुदेवपिताऽभवत् ॥
तस्यकन्यापृथानामरूपेणाप्रतिमाभुवि १ पितृष्वस्त्रीयायसतामनपत्यायभारत ॥ अग्रमग्रेप्रतिज्ञायस्वस्यापत्यंससत्यवाक् ॥ २ ॥ अग्रजामथतांकन्यांशूरोऽनु
ग्रहकांक्षिणे ॥ प्रददौकुंतिभोजायसखासख्येमहात्मने ३ नियुक्तासापितुर्गेहंब्राह्मणातिथिपूजने ॥ उग्रंपर्यचरत्तत्रब्राह्मणंसंशितव्रतम् ४ निगूढनिश्चयंधर्मयंतं
दुर्वासंसंविदुः ॥ तमुग्रंसंशितात्मानंसर्वयत्नैरतोषयत् ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रेषयामासदूतभित्तेशेः ११।१२ दित्सितंदातुमिष्टं १३ बहुगुणंबहुयागुणितं १४ नाभ्यसूयांपत्युरभिषेकंनकुर्वी १५।१६।१७।१८ नान्वकीर्तयतनपत्युत्तरंदत्तवती १९ ॥ इतिआदिपर्वणि
१७ भा० दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ शूरइति १ अग्र्यप्रथमं । अग्रजन्मतः । पूर्वप्रतिज्ञायमयाप्रथमपत्यंतुभ्यदेयमितिप्रतिश्रुत्य २।३।४ धर्मेनिगूढनिश्चयंबहिःक्रौर्यदर्शनपरत्वात् ५

आपद्धर्मान्वेक्षयेति भाविसंतानप्रतिबंधस्यानामसावेक्षणेन । अभिचारोवश्याकर्षणादिदृष्टकलंतद्युक्तं ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ स्वापराद्धोऽपि संधिरार्षः १२ । १३ महामम १४ । १५ । १६

आदि०१

अ०

॥ १११ ॥

तस्यैसप्रददौमंत्रमापद्धर्मान्वेक्षया ॥ अभिचाराभिसंयुक्तमब्रवीच्चैवतांमुनिः ६ ययंदेवंत्वमेतेनमंत्रेणावाहयिष्यसि ॥ तस्यतस्यप्रभावेणतवपुत्रोभविष्यति ७
तथोक्तासातुविप्रेणकुंतीकौतूहलान्विता ॥ कन्यासतीदेवमर्कमाजुहावयशस्विनी ८ साददर्शतमायांतंभास्करंलोकभावनम् ॥ विस्मिताचानवद्यांगोदृष्टातन्म
हदद्भुतम् ९ तांसमासाद्यदेवस्तुविवस्वानिदमब्रवीत् ॥ अयमस्म्यसिताषांगिब्रूहिर्किंकरवाणिते १० ॥ कुन्युवाच ॥ कश्चिन्मेब्राह्मणःप्रादाद्वरंविद्यांचश
ब्रुहन् ॥ तद्विजिज्ञासयाऽऽह्वानंकृतवत्यस्मितेविभो ११ एतस्मिन्नपराधेत्वांशिरसाऽहंप्रसादये ॥ योषितोहिसदारक्ष्याःस्वापराद्धोऽपि नित्यशः १२ ॥ सूर्यउवाच ॥
वेदाहंसर्वमेवैतद्यदुर्वासावरंददौ ॥ संत्यज्यभयमेवेहक्रियतांसंगमोमम १३ अमोघंदर्शनंमह्यमाहूतश्चास्मितेशुभे ॥ वृथाह्वानेऽपितेभीरुदोषःस्यान्नात्रसंशयः
१४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्ताबहुविधंसांत्वपूर्वाविवस्वता ॥ सातुनैच्छद्वारोहाकन्याऽहमितिभारत १५ बंधुपक्षभयाद्वीतालजयाचयशस्विनी ॥ तामर्कः
पुनरेवेदमब्रवीद्भरतर्षभ १६ मत्प्रसादान्नतेराज्ञिभवितादोषइत्युत ॥ एवमुक्तासभगवान्कुंतिराजसुतांतदा १७ प्रकाशकर्तातपनःसंबभूवतयासह ॥ तत्रवीरः
समभवत्सर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ आमुक्तकवचःश्रीमान्देवगर्भःश्रियाऽन्वितः १८ सहजंकवचंबिभ्रत्कुंडलोद्भयोतिताननः ॥ अजायतसुतःकर्णःसर्वलोकेषुविश्रुतः
१९ प्रादाच्चतस्यैकन्यात्वंपुनःसपरमद्युतिः ॥ दत्वाचतपतांश्रेष्ठोदिवमाचक्रमेततः २० दृष्ट्वाकुमारंजातंसावाष्णेयीदीनमानसा ॥ एकाग्रंचितयामासकिंकृत्वा
सुकृतंभवेत् २१ गृहमानाऽपचारंसाबंधुपक्षभयात्तदा ॥ उत्ससर्जकुमारंतंजलेकुंतीमहाबलम् २२ तमुत्सृष्टंजलेगर्भराधाभर्तामहायशः ॥ पुत्रत्वेकल्पयामास
मभार्यःसुतनंदनः २३ नामधेयंचक्रातेतस्यबालस्यतावुभौ ॥ वसुनासहजातोऽयंवसुषेणोभवत्त्विति २४ सर्वधमानोबलवान्सर्वास्त्रेषूद्यतोऽभवत् ॥ आपृष्ठता
पादादित्यमुपातिष्ठतवीर्यवान् २५ तस्मिन्कालेतुजपतस्तस्यवीरस्यधीमतः ॥ नादेयंब्राह्मणेष्वामीर्किंचिद्रसुमहीतले २६ तमिद्रोब्राह्मणोभूत्वाभिक्षार्थीसमु
पागमत् ॥ कवचंप्रार्थयामासफाल्गुनस्यहितेरतः २७ स्वशरीरात्समुत्कृत्यकवचंस्वंनिसर्गजम् ॥ विप्ररूपायशक्रायददौकर्णःकृतांजलिः २८ प्रतिगृह्यतुदेवेश
स्तुष्टस्तेनास्यकर्मणा ॥ ददौशक्तिंसुरपतिर्वाक्यंचेदमुवाचह २९ देवासुरमनुष्याणांगंधर्वोऽरगरक्षसाम् ॥ यमेकंजेतुमिच्छेथाःसोऽनयानभविष्यति ३० प्राङ्नाम
तस्यकाथितंवसुषेणइतिक्षितौ ॥ कर्णोवैकर्त्तनश्चैवकर्मणातेनसोऽभवत् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारतेआदि०संभवपर्वणिर्कर्णसंभवेएकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

१७ । १८ । १९ । २० । २१ गृहमानाछादयंती अपचारमनाचारं २२ । २३ वसुनाकुंडलकवचादिद्रव्येणवद्धइतिवसुषेणः २४ आपृष्ठतापान्मध्यान्हावपरतइत्यर्थः २५ । २६ । २७ । २८ । २९
३० कर्णइति । सहजकवचकर्त्तनात्कर्णः । विशेषतःकर्त्तनेनवैकर्त्तनः स्वार्थेत्तद्विदः । वस्तुतस्तुविकर्त्तनस्यसूर्यस्यापत्यत्वाद्वैकर्त्तनः ३१ ॥ इतिआदि०नी०भा० एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

॥ १०९ ॥

सत्वेति । धर्मारामाधर्मैकनिष्ठा १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ५

॥ वैशंपायनउवाच ॥ सत्वरूपगुणोपेताधर्माराममहाव्रता ॥ दुहिताकुंतिभोजस्यपृथापृथुललोचना १ तांतुतेजस्विनीकन्यारूपयौवनशालिनीम् ॥ व्यावृण्व
न्यार्थिवाकेचिदतीवस्त्रीगुणैर्युताम् २ ततःसाकुंतिभोजनराज्ञाऽऽहूयनराधिपान् ॥ पित्रास्वयंवरेदत्तादुहिताराजसत्तम ३ ततःसारंगमध्यस्थंतेषाराज्ञामनस्विनी ॥
ददर्शराजशार्दूलपांडुंभरतसत्तमम् ४ सिंहदपैमहोरस्कंष्टषभाक्षंमहाबलम् ॥ आदित्यमिवसर्वेषाराज्ञांप्रच्छाद्यवैप्रभाः ५ तिष्ठंतराजसमितौपुरंदरमिवापरम् ॥ तं
दृष्ट्वासाऽनवद्यांगीकुंतिभोजसुताशुभा ६ पांडुनखरंरंगेहृदयेनाकुलाऽभवत् ॥ ततःकामपरीतांगीसकृत्प्रचलमानसा ७ ब्रीडमानास्रजंकुंतीराज्ञःस्कंधेसमासजत् ॥
तंनिश्चयवृत्तंपांडुकुंत्यासर्वेनराधिपाः ८ यथागतंसमाजमुर्गजैरश्वैरथैस्तथा ॥ ततस्तस्याःपिताराजन्विवाहमकरोत्प्रभुः ९ सतयाकुंतिभोजस्यदुहित्राकुरुनंदनः ॥
युयुजेऽमितसौभाग्यःपौलोम्यामघवानिव १० कुंत्याःपांडोश्चराजेंद्रकुंतिभोजमहीपतिः ॥ कृत्वोद्वाहंतदातंतुनानावसुभिरर्चितम् ॥ स्वपुरंप्रेषयामाससराजाकुरुसत्त
म ११ ततोबलेनमहतानानाध्वजपताकिना ॥ स्तूयमानःसचाशीभिर्ब्राह्मणैश्चमहर्षिभिः १२ संप्राप्यनगरंराजापांडुःकौरवनंदनः ॥ न्यवेशयततांभार्याकुंतीस्वभव
नेप्रभुः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि कुंतीविवाहेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःशांतनवोभी
ष्मोराज्ञःपांडोर्यशस्विनः ॥ विवाहस्यापरस्यार्थेचकारमतिमान्मतिम् १ सोऽमात्यैःस्थविरैःसाध्वीब्राह्मणैश्चमहर्षिभिः ॥ बलेनचतुरंगेणययौमद्रपतेःपुरम् २ तमाग
तमभिश्चुत्यभीष्मंवाहीकपुंगवः ॥ प्रत्युद्गम्यार्चयित्वाचपुरंप्रावेशयन्नृपः ३ दत्वातस्यासनंशुभ्रंपाद्यमध्यैतथैवच ॥ मधुपर्कचमद्वेशःपप्रच्छागमनेऽर्थिताम् ४ तंभी
ष्मःप्रत्युवाचेदंमद्राजंकुरुद्रहः ॥ आगतंमांविजानीहिकन्यार्थिनमरिंदम ५ श्रूयतेभवतःसाध्वीस्वसामाद्रीयशस्विनी ॥ तामहंग्रयिष्यामिपांडोर्यशस्विनीम् ६
युक्तरूपोहिंसंबंधेत्वंनोराजन्वयंतव ॥ एतत्संचिंत्यमद्रेशगृहाणास्मान्यथाविधि ७ तमेवंवादिनंभीष्मंप्रत्यभाषतमद्रपः ॥ नहिमेऽन्योवरस्त्वत्तःश्रेयानितिमतिर्मम ८
पूर्वैःप्रवर्तितंकिंचित्कुलेऽस्मिन्नृपसत्तमैः ॥ साधुवायदिवाऽसाधुतन्नातिकांतुमुत्सहे ९ व्यक्तंद्रवतश्चापिषिदितंनान्नसंशयः ॥ नचयुक्तंतथावक्तुंभवान्देहीतिसत्तम १०
कुलधर्मःसनोवीरप्रमाणंपरमंचतत् ॥ तेनत्वांनब्रवीम्येतदसंदिग्धंवचोऽरिहन् ११ तंभीष्मःप्रत्युवाचेदंमद्राजंजनाधिपः ॥ धर्मेषपरोराजनस्वयमुक्तःस्वयंभुवा १२ नात्र
कश्चनदोषोऽस्तिपूर्वैर्विधिरयंकृतः ॥ विदितेयंचतेशल्यमर्यादासाधुसंमता १३ इत्युक्तासमहातेजाःशातकुंभंकृताकृतम् ॥ रत्नानिचविचित्राणिशल्यायादात्सहस्रशः १४

ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ यद्यपिकन्याशुल्कग्रहणमासुरेविवाहेदृष्टं तथाऽपिकुलधर्मत्वादपरिहार्यमित्याह पूर्वैरिति ९ । १० । ११ धर्मेषःआर्षेऽपिविवाहेकन्याशुल्कत्वेनगोमिथुनग्रहण
स्वविधामातृताचशिष्टादृष्टत्वादयमपिधर्मःस्वयंभुवावेदेनैवोक्तइत्यवसेयम् । एतेनविगीतोऽपिकुलाचारो नत्याज्यइत्युक्तम् १२ । १३ शातकुंभंकांचनं कृताकृतंयद्विदितमघदितंच १४ ॥

॥ ११० ॥

गजानश्वान्तरथांश्चैव वासांस्याभरणानि च ॥ मणिमुक्ताप्रवालंचगांगेयोव्यसृजच्छुभम् १५ तत्प्रगृह्य धनं सर्वशल्यः संप्रीतमानसः ॥ ददौ तां समलंकृत्य स्वसारं कौरवर्ष
 मे १६ सतां माद्रीमुपादाय भीष्मः सागरगासुतः ॥ आजगाम पुरीं धीमान्प्रविष्टो गजसाह्वयम् १७ ततश्चेऽहनि प्राप्ते मुहूर्ते साधुसंमते ॥ जग्राह विधिदत्ताणि माद्याः पां
 दुर्नराधिपः १८ ततो विवाहे निवृत्ते सराजा कुरुनंदनः ॥ स्थापयामास तां भार्यां शुभेवेशमनिभाविनीम् १९ सताभ्यां व्यचरत्सार्धं भार्याभ्यां राजसत्तमः ॥ कुंत्यामाद्या
 च राजेन्द्रो यथाकामं यथासुखम् २० ततः सकौरवो राजा विहृत्य त्रिदशानि शाः ॥ जिगीषयामही पांडुर्निरक्रामत्पुरात्प्रभो २१ स भीष्मप्रमुखान् वृद्धान् भिवाद्यप्रणम्य
 च ॥ धृतराष्ट्रं च कौरव्यं तथाऽन्यान् कुरुसत्तमान् ॥ आमंत्र्य प्रययौ राजा तैश्चैवाप्यनुमोदितः २२ मंगलाचारयुक्ताभिराशीर्भिराभिनंदितः ॥ गजवाजिरथौघेन बले
 न महताऽगमत् २३ सराजा देवगर्भाभो विजिगीषुर्वसुंधराम् ॥ हृष्टपुष्टबलैः प्रायात्पांडुः शत्रून्नेकशः २४ पूर्वमागस्कृतो गत्वा दशार्णाः समरेजिताः ॥ पांडुनानरसिं
 हेन कौरवाणां यशोभृता २५ ततः सेनामुपादाय पांडुर्नानाविधध्वजाम् ॥ प्रभृतहस्त्यश्वयुतां पदातिरथसंकुलाम् २६ आगस्कारीमहीपानां बहूनां बलदर्पितः ॥ गोप्ता
 मगधराष्ट्रस्य दीर्घो राजगृहेहतः २७ ततः कोशं समादाय वाहनानि च भूरिशः ॥ पांडुना मिथिलां गत्वा विदेहाः समरेजिताः २८ तथा काशिषु सुहृेषु पुंहेषु च नरर्षभः ॥ स्वभा
 दुबलवीर्येण कुरुणामकरोद्यशः २९ तं शरौघमहाज्वालं शस्त्रार्चिषमरिंदमम् ॥ पांडुपावकमासाद्य व्यदह्यंत नराधिपाः ३० ते ससेनाः ससेनेन विध्वंसितबलावृपाः ॥
 पांडुनावशगाः कृत्वा कुरुर्मसुयोजिताः ३१ तेन ते निर्जिताः सर्वे पृथिव्यां सर्वपार्थिवाः ॥ तमेकं मे निरेक्षू रंदेवेष्विव पुरंदरम् ३२ तं कृतांजलयः सर्वे प्रणता वसुधाऽधिपाः
 ॥ उपाजमुर्धनं गृह्णन् रत्नानि विविधानि च ३३ मणिमुक्ताप्रवालंच सुवर्णैरजतंबहु ॥ गोरत्नान्यश्वरत्नानि रथरत्नानि कुंजरान् ३४ खरोष्ट्रमहिषीश्चैव यच्च किंचि
 दजाविकम् ॥ कंबलाजिनरत्नानि रांकवास्तरणानि च ॥ तत्सर्वं प्रतिजग्राह राजानागपुराधिपः ३५ तदादाय ययौ पांडुः पुनर्मुदितवाहनः ॥ हर्षायिष्यन् स्वराष्ट्राणि
 पुरंच गजसाह्वयम् ३६ शांतनो राजसिंहस्य भरतस्य च धीमतः ॥ प्रनष्टः कीर्तिजः शब्दः पांडुना पुनराहृतः ३७ ये पुरा कुरुराष्ट्राणि जन्तुः कुरुधनानि च ॥ तेनागपुर
 सिंहेन पांडुना करदीकृताः ३८ इत्यभाषंत राजानो राजामात्याश्च संगताः ॥ प्रतीतमनसो हृष्टाः पौरजानपदैः सह ३९ प्रत्युद्ययुश्च तं प्राप्तं सर्वे भीष्मपुरोगमाः ॥
 तेन दूरमिवाध्वानं गत्वानागपुरालयात् ४० आवृतं ददृशुर्दृष्टालोकं बहुविधैर्धनैः ॥ नानायानसमानी तैरस्नैरुच्चावचैस्तदा ४१ हस्त्यश्वरथरत्नैश्च गोभिरुत्तैस्तथाऽ
 विभिः ॥ नांतं ददृशुरासाद्य भीष्मेण सह कौरवाः ४२ सोऽभिवाद्य पितुः पादौ कौसल्यानंदवर्धनः ॥ यथाऽर्हमानयामास पौरजानपदानपि ४३ ॥

कृताः ३१।३२।३३।३४ नागपुराधिपोहस्तिनापुरेशः ३५।३६।३७।३८ प्रतीतमनसो निष्कलुषचित्ताः अतएव हृष्टाः ३९ नदूरमिव अदूरमिव जयोत्साहेन मार्गश्रमाभावात् ४०।४१।४२।४३

४४ । ४५ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातइति १ । २ । ३ । ४ अश्वमेधशतैस्तनुत्येर्महाम
 प्रमृद्यपुरराष्ट्राणि कृतार्थं पुनरागतम् ॥ पुत्रमाश्लिष्य भीष्मस्तुहर्षादशृण्वर्षतयत् ४४ सतूर्यशतशंखानां भेरीणां च महास्वनैः ॥ हर्षयन् सर्वशः पौरान्विवेश गजसा
 ह्वयम् ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडुदिग्विजये त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातः
 स्वबाहुविजितं धनम् ॥ भीष्माय सत्यवत्यै च मात्रे चोपजहार सः १ विदुराय च वै पांडुः प्रेषयामास तद्धनम् ॥ सुहृदश्चापि धर्मात्मा धनेन समतर्पयत् २ ततः सत्यवती
 भीष्मं कौसल्यां च यशस्विनीम् ॥ शुभैः पांडुजितैरर्थैस्तोषयामास भारत ३ ननंदमाता कौसल्या तमप्रतिमतेजसम् ॥ जयंतामिव पौलोमी परिष्वज्य नरर्षभम् ४
 तस्य वीरस्य विक्रांतैः सह स्रजशतदक्षिणैः ॥ अश्वमेधशतैरीजे धृतराष्ट्रो महामखैः ५ संप्रयुक्तस्तु कुंत्या च माद्या च भरतर्षभ ॥ जिततंद्रीस्तदा पांडुर्बभूव वनगोचरः ६
 हित्वा प्रासादनिलयं शुभानि शयनानि च ॥ अरण्यनित्यः सततं बभूव मृगयापरः ७ स च रन्दक्षिणं पार्श्वं रम्यं हिमवतो गिरेः ॥ उवासगिरिप्रुष्ठेषु महाशालवनेषु च ८ रराज
 कुंत्या माद्या च पांडुः सहवने चरन् ॥ करेणो रिव मध्यस्थः श्रीमान् पौरंदरोगजः ९ भारतं सह भार्याभ्यां खड्गबाणधनुर्धरम् ॥ विचित्रकवचं वीरं परमास्त्रविदं नृपम् ॥
 देवाऽयमित्यमन्यंत च रंतं वनवासिनः १० तस्य कामांश्च भोगांश्च नरानित्यमंतं द्विताः ॥ उपजन्तुर्वनातेषु धृतराष्ट्रेण चोदिताः ११ अथ पारसर्वीकं न्यादेव कस्यम
 हीपते ॥ रूपयौवनसंपन्नां सशुश्रावा पगासुतः १२ ततस्तु वरयित्वा तामानीय भरतर्षभ ॥ विवाहं कारयामास विदुरस्य महामतेः १३ तस्यां चोत्पादयामास वि
 दुरः कुरुनंदनः ॥ पुत्रान्विनयसंपन्नानात्मनः सहशान्गुणैः १४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि विदुरपरिणयचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः पुत्रशतं जज्ञे गांधार्या जनमेजय ॥ धृतराष्ट्रस्य वैश्यायामेकश्चापि शतात्परः १ पांडोः कुंत्यां च माद्यां च पुत्राः पंचमहारथाः ॥ देवे
 भ्यः समपद्यंत संतानाय कुलस्य वै २ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं पुत्रशतं जज्ञे गांधार्या द्विजसत्तम ॥ कियता चैव कालेन तेषामायुश्च किंपरम् ३ कथंचैकः सर्वैश्यायां
 धृतराष्ट्रसुतोऽभवत् ॥ कथंच सद्दृशी भार्या गांधार्या धर्मचारिणीम् ४ आनुकूल्ये वर्तमानां धृतराष्ट्रोऽभ्यवर्तत ॥ कथंच शप्तस्य सतः पांडोस्तेन महात्मना ५ समुत्प
 न्नादैव तेभ्यः पुत्राः पंचमहारथाः ॥ एतद्विद्वन् यथान्यायं विस्तरेण तपोधन ६ कथयस्व न मे दृष्टिः कथ्यमानेषु बंधुषु ॥ वैशंपायन उवाच ॥ क्षुचूमाभिपरिगलानं
 द्वैपायनमुपस्थितम् ७ तोषयामास गांधारी व्यासस्तस्यैव रंददौ ॥ सा वने सद्दृशं भर्तुः पुत्राणां शतमात्मनः ८ ततः कालेन सागर्भं धृतराष्ट्रादथाग्रहीत् ॥ संवत्सरद्वयं
 तंतु गांधारी गर्भमाहितम् ९ अप्रजाधारयामास ततस्तांदुःखमाविशत् ॥ श्रुत्वा कुंती सुतं जातं बालार्कं समतेजसम् १० ॥ ॥ ॥ ॥
 खैः पंचमहायज्ञैः गर्भान्धस्य श्रौतयज्ञेष्वनधिकारात् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ पारसर्वीक्याख्यातकृपां ब्राह्मणेन शूद्रायां जातां १२ । १३ । १४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये
 भारतभावदीपे चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० ॥ ॥ ॥ ॥

११. लोहाष्टीलालोहमयागंडिकासद्वत् संहताकठिना १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१ अवदधेधृतवती २२। २३। २४। २५। २६। २७ रुरावचननादचक्यक्तमव्यक्तं च
 उदरस्यात्मनःस्थैर्यमुपलभ्यान्वचितयत् ॥ अज्ञातं धृतराष्ट्रस्य सत्नेन महता ततः ११ सोदरं घातयामास गांधारी दुःस्वभूछिता ॥ ततो जज्ञे मांसपेशी लोहाष्टीले वसंहता
 १२ द्विवर्षसंभृता कुक्षौता मुत्सृष्टुप्रचक्रमे ॥ अथ द्वैपायनो ज्ञात्वा त्वरितः समुपागमत् १३ तां समांसमर्यापेशीं दर्शय जपतांवरः ॥ ततोऽब्रवीत्सौ बलेर्या किमिदं ते चि
 कीर्षितम् १४ सा चात्मनो मतं सत्यं शंस परमर्षये ॥ गांधार्युवाच ॥ ज्येष्ठकुंती सुतं जातं श्रुत्वा रविसमप्रभम् १५ दुःस्वेन परमेणेदमुदरं घातितं मया ॥ शतं च किल
 पुत्राणां वितीर्णमेत्वया पुरा १६ इयं च मे मांसपेशी जाता पुत्रशताय वै ॥ व्यास उवाच ॥ एवमेतत्सौ बलेर्येनैतज्जात्वन्यथा भवेत् १७ वितथं नोक्तपूर्वमेस्वैरेष्वपि कुतोऽ
 न्यथा ॥ घृतपूर्णकुंडशतं क्षिप्रमेव विधीयताम् १८ सुगुप्तेषु च देशेषु रक्षाचैव विधीयताम् ॥ शीताभिरद्विरष्टीलामिमां च परिषिचय १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सासि
 च्यमाना त्वष्टीला बभूव शतधा तदा ॥ अंगुष्ठपूर्वमात्राणां गर्भाणां पृथगेव तु २० एकाधिकशतं पूर्णयथायोगं विशांपते ॥ मांसपेश्यास्तदाराजन्क्रमशः कालपर्ययात् २१
 ततस्तां स्तेषु कुण्डेषु गर्भानवदधे तदा ॥ स्वनुगुप्तेषु देशेषु रक्षाचैव विधीयताम् २२ शशंसचैव भगवान्कालेनैतावता पुनः ॥ उद्धाटनीयान्येतानि कुंडानीति च सौबलीम्
 २३ इत्युक्त्वा भगवान् व्यासस्तथा प्रतिनिधाय च ॥ जगाम तपसे श्रीमान्हिमवंतं शिलोच्चयम् २४ जज्ञे क्रमेण चैतेन तेषां दुर्योधनो नृपः ॥ जन्मतस्तु प्रमाणेन ज्येष्ठो राजा
 युधिष्ठिरः २५ तदाऽऽख्यातं तु भीष्माय विदुराय च धीमते ॥ यस्मिन्नहनिदुर्धर्षे जज्ञे दुर्योधनस्तदा २६ तस्मिन्नेव महाबाहुर्जज्ञे भीमोऽपि वीर्यवान् ॥ सजातमात्र ए
 वाथ धृतराष्ट्रसुतो नृप २७ रासभारावसदृशं रुरावचननाद च ॥ तं खराः प्रत्यभाषंतं गृध्रगोमायुवायसाः २८ वाताश्च प्रववुश्चापि दिग्दाहश्चाभवत्तदा ॥ ततस्तु भीतवद्रा
 जा धृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् २९ समानीय बहून्विप्रान् भीष्मं विदुरमेव च ॥ अन्यांश्च सुहृदो राजन्कुर्वन्सर्वांस्तथैव च ३० युधिष्ठिरो राजपुत्रो ज्येष्ठो नः कुलवर्धनः ॥
 प्राप्तः स्वगुणतो राज्यं न तस्मिन्वाच्यमस्ति नः ३१ अयं त्वनंतरस्तस्मादपि राजा भविष्यति ॥ एतद्विब्रूतमेतत्थ्यं यदब्रवीत्ता ध्रुवम् ३२ वाक्यस्थैतस्य निधने दिक्षु सर्वा
 सुभारत ॥ क्रव्यादाः प्राणदन्धोराः शिवाश्चाशिवशंसिनः ३३ लक्षयित्वानिमित्तानि तानि घोराणि सर्वशः ॥ तेऽब्रुवन्ब्राह्मणाराजन्विदुरश्च महामतिः ३४ यथेमा
 नि निमित्तानि घोराणि मनुजाधिप ॥ उत्थितानि सुते जाते ज्येष्ठे ते पुरुषर्षभ ३५ व्यक्तं कुलांतकरणो भवितैष सुतस्तव ॥ तस्य शांतिः परित्यागे गुप्तावपनयो महान्
 ३६ शतमेको नमप्यस्तु पुत्राणां ते महीपते ॥ त्यजेन मे कंशांतिं चेत्कुलस्येच्छसि भारत ३७ एकेन कुरुवैक्षेमं कुलस्य जगतस्तथा ॥ त्यजेदेकं कुलस्यार्थं ग्रामस्यार्थं कु
 लं त्यजेत् ३८ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मार्यं पृथिवीं त्यजेत् ॥ सतथा विदुरेणोक्तस्तैश्च सर्वैर्द्विजोत्तमैः ३९ न च कारतथाराजा पुत्रस्नेहसमन्वितः ॥ ततः पुत्रशतं पूर्णं
 धृतराष्ट्रस्य पार्थिव ४० मासमात्रेण संजज्ञे कन्याचैकाशताधिका ॥ गांधार्यां क्लिश्यमाना यामुदरेण विवर्धता ४१ ॥ ॥ ॥ ॥

४२ करणद्वयकरणः सत्रियाद्वैश्यायां जातत्वात्तु वैश्याच्छूद्रायां ४३ । ४४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ धृतसप्तस्येति १

धृतराष्ट्रं महाराजं वैश्यापर्यचरत्किल ॥ तस्मिन्संवत्सरे राजन्धृतराष्ट्रान्महायशाः ४२ जज्ञेधीमांस्ततस्तस्यां युयुत्सुः करणो नृप ॥ एवं पुत्रशतं जज्ञे धृतराष्ट्रस्य धीम
तः ४३ महारथानां वीराणां कन्याचैकाशताधिका ॥ युयुत्सुश्च महातेजो वैश्यापुत्रः प्रतापवान् ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि गांधारीपु
त्रोत्पत्तौ पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ धृतराष्ट्रस्य पुत्राणामादितः कथितं त्वया ॥ ऋषेः प्रसादानुशतं न च कन्याप्रकी
र्तिता १ वैश्यापुत्रो युयुत्सुश्च कन्याचैकाशताधिका ॥ गांधारराजदुहिताशतपुत्रेति चानघ २ उक्ता महर्षिणा तेन व्यासेनामिततेजसा ॥ कथं त्विदानीं भगवन्क
न्यां त्वंतु ब्रवीषि मे ३ यदि भागशतं पेशीकृता तेन महर्षिणा ॥ न प्रजास्यति चेद्भूयः सौबलेयी कथंचन ४ कथंतु संभवस्तस्यादुःशलायावदस्व मे ॥ यथाविदहि विपर्षे
परं मेऽन्रकुतूहलम् ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ साध्वयं प्रश्न उद्दिष्टः पांडवेयं ब्रवीमि ते ॥ तामां सपेशीं भगवान्स्वयमेव महातपाः ६ शीताभिरद्भिरासिच्यभागं भा
गमकल्पयत् ॥ यो यथाकल्पितो भागस्तंतं धाव्यातथानृप ७ घृतपूर्णेषु कुण्डेषु एकैकं प्राक्षिपत्तदा ॥ एतस्मिन्नंतरे साध्वी गांधारी सुदृढव्रता ८ दुहितुः सहसंयोगमनु
ध्याय वरांगना ॥ मनसाऽचिंतयद्देवी एतत्पुत्रशतं मम ९ भविष्यति न संदेहो न ब्रवीत्यन्यथामुनिः ॥ ममेयं परमातुष्टिर्दुहिता मे भवेद्यदि १० एकाशताधिका बाला
भविष्यति कनीयसी ॥ ततो दौहित्रजालोकाद्बाह्योऽसौ पतिर्मम ११ अधिका किल नारीणां प्रीतिर्जामातृजा भवेत् ॥ यदि नाम ममापि स्याद्दुहितैकशताधिका
१२ कृतकृत्या भवेयं वै पुत्रदौहित्रसंवृता ॥ यदि सत्यं तपस्तप्तं दत्त्वाऽप्यथवाहुतम् १३ गुरुवस्तोषिता वाऽपि तथाऽस्तु दुहिता मम ॥ एतस्मिन्नेव काले तु कृष्ण
द्वैपायनः स्वयम् १४ व्यभजत्सतदापेशीं भगवानृषिसत्तमः ॥ गणयित्वा शतं पूर्णं मंशानामाह सौबलीम् १५ ॥ व्यास उवाच ॥ पूर्णपुत्रशतं त्वेत्तं ब्रमिष्यावागु
दाहता ॥ दौहित्रयोगाय भाग एकः शिष्टः शतात्परः १६ एषा ते सुभगा कन्या भविष्यति यथेप्सिता ॥ ततोऽन्यं घृतकुंभं च समानाय्य महातपाः ॥ तंचापि प्राक्षिप
त्तत्र कन्याभागं तपोधनः १७ एतत्ते कथितं राजन् दुःशलाजन्म भारत ॥ ब्रूहि राजेंद्र किं भूयो वर्तयिष्यामि तेऽनघ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभव
पर्वणि दुःशलोत्पत्तौ षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ११६ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ज्येष्ठोऽनुज्येष्ठतां तेषां नामानि च पृथक् पृथक् ॥ धृतराष्ट्रस्य पुत्राणा
मानुषव्यात्प्रकीर्तय १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दुर्योधनो युयुत्सुश्च राजन् दुःशासनस्तथा ॥ दुःसहो दुःशलश्चैव जलसंधः समः सहः २ विदानुविंदो दुर्यधः सुबाहुर्दु
ष्प्रधर्षणः ॥ दुर्मर्षणो दुर्मुखश्च दुष्कर्णः कर्ण एव च ३ विविंशतिर्विकर्णश्च शलः सत्वः सुलोचनः ॥ चित्रोपचित्रौ चित्राक्षश्चार्चित्रः शरासनः ४ ॥ ॥

२ । ३ न प्रजास्यति प्रजामात्मनो नेच्छति क्यजंतो यशस्तः । सर्वप्रातिपादिकेभ्यः क्यचिच्छालसायां सुगुणाविति वार्तिकास्तु गुणगमः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० अवाह्यः दौहित्रजानपिलोका
न्प्राप्स्यतीत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ११६ ॥ ॥ ज्येष्ठेति १ । २ । ३ । ४

५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठे भारते भावदीपे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ कथितइति । आर्षः
 ऋषिप्रसादहेतुकः । अमनुष्योमनुष्येष्वहृष्टः । युगपद्ब्रह्मनांजननात् १।२।३।४।५।६।७।८ कामेति । कामक्रोधादृता अपिमूढाः पापाचारस्वभावाद्दृशानि नृशंसानि बीभत्सानि वर्जयंत्यत
 दुर्मदोदुर्विगाहश्च विवित्सुर्विकटाननः ॥ ऊर्णनाभः सुनाभश्च तथा नंदोपनंदकौ ५ चित्रबाणश्चित्रवर्मा सुवर्मा दुर्विमोचनः ॥ अयोबाहुर्महाबाहुश्चित्रांगश्चित्रकुंडलः ६
 भीमवेगो भीमबलो बलाकी बलवर्धनः ॥ उग्रायुधः सुषेणश्च कुंडधारो महोदरः ७ चित्रायुधो निषंगी च पाशीष्टं दारकस्तथा ॥ दृढवर्मा दृढक्षत्रः सोमकीर्तिरनुदरः ८
 दृढसंधोजरासंधः सत्यसंधः सदः सुवाक् ॥ उग्रश्रवा उग्रसेनः सेनानी दुष्पराजयः ९ अपराजितः कुंडशायी विशालाक्षो दुराधरः ॥ दृढहस्तः सुहस्तश्च वातवेगसुवर्च
 सौ १० आदित्यकेतुर्बह्वाशीनागदत्तोऽग्रयाय्यपि ॥ कवचीकथनः कुंडीकुंडधारो वनुर्धरः ११ उग्रभीमरथौ वीरौ वीरबाहुरलोलुपः ॥ अभयोरौद्रकर्माचतथा दृढरथा
 श्रयः १२ अनाघृष्यः कुंडभेदी विरावी चित्रकुंडलः ॥ प्रमथश्च प्रमाथी च दीर्घरोमश्च वीर्यवान् १३ दीर्घबाहुर्महाबाहुर्व्यूढोरः कनकध्वजः ॥ कुंडाशी विरजाश्चैव दुः
 शलाचशताधिका १४ इति पुत्रशतं राजन कन्याचैव शताधिका ॥ नामधेयानुपूर्व्येण विद्विजन्मक्रमं नृप १५ सर्वे त्वतिरथाः शूराः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ सर्वे वेदविदश्चैव
 सर्वे सर्वास्रकोविदाः १६ सर्वेषामनुरूपाश्च कृतादारामहीपते ॥ धृतराष्ट्रेण समये परीक्ष्य विधिवन्नृप १७ दुःशलांचापि समये धृतराष्ट्रेण राधिपः ॥ जयद्रथाय प्रददौ
 विधिना भरतर्षभ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि धृतराष्ट्रपुत्रनामकथने सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥
 कथितो धातं राष्ट्रानामार्षः संभव उत्तमः ॥ अमनुष्यो मनुष्याणां भवता ब्रह्मवादिना १ नामधेयानि चाप्येषां कथ्यमानानि भागशः ॥ त्वत्तः श्रुतानि मे ब्रह्मन्पांडवा
 नांच कीर्तय २ ते हि सर्वे महात्मानो देवराज पराक्रमाः ॥ त्वयैवांशावतरणे देवभागाः प्रकीर्तिताः ३ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुमिति मानुषकर्मणाम् ॥ तेषामाजननं सर्वं
 वैशंपायन कीर्तय ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ राजा पांडुर्महारण्ये मृगव्यालनिषेविते ॥ चरन्मैथुनधर्मस्थं ददर्श मृगयूथपम् ५ ततस्तांच मृगीतंच रूक्मपुंखैः सुपत्रिभिः ॥
 निर्धिमभेदशरैस्तीक्ष्णैः पांडुः पंचभिराशुगैः ६ स च राजन् महातेजाः ऋषिपुत्रस्तपोधनः ॥ भार्यया सह तेजस्वी मृगरूपेण संगतः ७ संसक्तश्च तया मृगयामानुषीमीरय
 न्गिरम् ॥ क्षणेन पतितो भूमौ विललापाकुलेंद्रियः ८ ॥ मृग उवाच ॥ काममन्युपरीता हि बुद्ध्या विरहिता अपि ॥ वर्जयंति नृशंसानि पापेष्वपिरतानराः ९ न वि
 धिं ग्रसते प्रज्ञा प्रज्ञांतु ग्रसते विधिः ॥ विधिपर्यागतानर्थान् प्राज्ञो न प्रतिपद्यते १० शश्वद्धर्मात्मनां मुख्ये कुले जातस्य भारत ॥ कामलोभाभिभूतस्य कथं ते चलिता
 मतिः ११ ॥ पांडुरुवाच ॥ शत्रूणां यावधेवृत्तिः सा मृगाणां वधे स्मृता ॥ राज्ञां मृगनमां मोहात्त्वं गर्हयितुमर्हसि १२ ॥ ॥ ॥ ॥

स्त्वेनृशंसकर्ता सर्वेभ्योऽप्यधमइत्यर्थः ९ विधिदैवं नृशंसतेनातिक्रामति । प्रज्ञाशास्त्रीया बुद्धिः । प्राज्ञः प्रज्ञावानर्थान्विधिपर्यागतान्दैवोपगतां प्रतिपद्यते न वेत्ति किंतु प्रज्ञाबलेनैवैतन्मया कृतमिति मन्यतेऽतो ना
 यंतवा परावृत्तिभावः प्रज्ञावानिति पाठे तु प्रज्ञावानेवैतज्जानातिनमूढइत्यर्थः १० तथापि मोहइत्याश्चर्यमित्याह शश्वदिति ११ पाठांतरे मृगयुतां मृगहृतत्वं १२ ॥ ॥ ॥ ॥

अच्छन्ननाप्राकट्येन । माययामच्छन्नरूपेण । शोवाये १३ सत्रमासीनोऽनुतिष्ठन् । व्रतस्थानांतत्रापि ब्राह्मणानामपि मृगयादृष्टेर्वकिंपुनर्ममराज्ञः । प्रोक्ष्येत्यनेनोपाकरणसंज्ञपनादिकं कुर्यात् । मुखं
व्यादाय स्वपितीति वन्मृगयां कृत्वा प्रोक्षयामासेति व्याख्येयं १४ प्रमाणवेदः । अस्मान् वर्तमानान् । ननु पर्यधिकृतानां रण्यानुत्तजतीत्यारण्यानामुन्सर्गविविहितो नवधत्वाश्चक्याह अगस्त्यस्येति ।
अभिचारेण शत्रुमारणेन । अतिचारेणेति पाठे शास्त्रातिक्रमेण । वपाकदलीगर्भपत्रसदृशो मांसापूपः । तस्मादगस्त्यप्रदर्शितेन मार्गेण शत्रुवधकामानृपाः शत्रुवन्मृगान् प्रति १५ नरिपूनिति । रंघे विशस्त्र

अच्छन्ननामाययाचमृगणां वध इष्यते ॥ स एव धर्मो राज्ञां तु तद्धित्वं किं नु गृहसे १३ अगस्त्यः सत्रमासीनश्चकार मृगया मृषिः ॥ आरण्यान्सर्वदेवत्यान्मृगान् प्रो
क्ष्य महावने १४ प्रमाणदृष्टधर्मेण कथमस्मान् विगृहसे ॥ अगस्त्यस्याभिचारेण युष्माकं च वपाहुता १५ ॥ मृग उवाच ॥ नरिपून्वैसमुद्दिश्य विमुंचंति नराः शरान् ॥
रंघ्रेषां विशेषेण वधकालः प्रशस्यते १६ ॥ पांडुरवाच ॥ प्रमत्तमप्रमत्तं वा विवृत्तं प्रतिचौजसा ॥ उपायैर्विधैस्तीक्ष्णैः कस्मान्मृगविगृहसे १७ ॥ मृग उवाच ॥
नाहं व्रतं मृगान् राजन्विगृह्हे चात्मकारणात् ॥ मैथुनं तु प्रतीक्ष्य मे त्वये हाद्या नृशंस्यतः १८ सर्वभूतहिते काले सर्वभूतेऽपि ते तथा ॥ कोहि विद्वान्मृगहन्त्याच्चरंतं मैथुनं वने
१९ अस्यां मृग्यां च राजेन्द्र हर्षान् मैथुनमाचरम् ॥ पुरुषार्थफलं कर्तुं तत्त्वया विफलीकृतम् २० पौरवाणां महाराजतेषाम् क्लिष्टकर्मणाम् ॥ वंशे जातस्य कौरव्यनानुरूप
मिदं तव २१ नृशंसं कर्म सुमहत्सर्वलोकविगृहितम् ॥ अस्वर्ग्यमयशस्यं चाप्यधर्मिष्ठं च भारत २२ स्त्रीभोगानां विशेषज्ञः शास्त्रधर्मार्थतत्त्वविद्वत् ॥ नार्हस्त्वं सुरसंकाशकर्तुं
मस्वर्ग्यमीदृशम् २३ त्वयानृशंसकर्तारः पापाचाराश्च मानवाः ॥ निग्राह्याः पार्थिवश्रेष्ठ त्रिवर्गपरिवर्जिताः २४ किंकृतं ते नरश्रेष्ठ मामिहानागसंघ्रता ॥ मुनिमूलफ
लाहारं मृगवेषधरं मृग २५ वसमानमरण्येषु नित्यं शमपरायणम् ॥ त्वयाऽहं हिंसितो यस्मात्तस्मात्त्वामप्यहं शपे २६ द्वयोर्नृशंसकर्तारमवशं काममोहितम् ॥ जीवि
तांत करो भाव एव मे वागमिष्यति २७ अहं हि किंदमो नाम तपसा भाविहो मुनिः ॥ व्यपत्रपन्मनुष्याणां मृग्यां मैथुनमाचरम् २८ मृगो भूत्वा मृगैः सार्धं चरामि गहने
वने ॥ न तु ते ब्रह्महत्येयं भविष्यत्यविजानतः २९ मृगरूपधरं हत्वा मामेवं काममोहितम् ॥ अस्य तु त्वं फलं मूढप्राप्स्यसीदृशमेव हि ३० प्रियया सह संवासे प्राप्य काम
विमोहितः ॥ त्वमप्यस्यामवस्थायां प्रेतलोकं गमिष्यसि ३१ अंतकाले हि संवासं यया गताऽसिकांतया ॥ प्रेतराजपुरं प्राप्सं सर्वभूतदुरत्ययम् ॥ भक्त्या मतिमतां श्रेष्ठ
सैव त्वाऽनुगमिष्यति ३२ वर्तमानः सुखे दुःखं यथाहं प्रापितस्त्वया ॥ तथा त्वां च सुखं प्राप्संदुःखमभ्यागमिष्यति ३३ ॥ ॥

त्वव्यसनाक्रांतत्वादिसमये शरात्रविमुंचंतीति संबंधः । किं त्वेषां शत्रूणां वधकालः सर्वलोकप्रसिद्धः संग्रामआधिमुखादिमान्स एव प्रशस्यतेऽन्योनियत इत्यर्थः १६ प्रमत्तमसावधानं तीक्ष्णैर्गुप्तशस्त्रैराप्रो
यादिभिर्विवृत्तं व्यक्तं प्रतिमृगान् । मत्तभीतपलायितादीनां शत्रूणां वधो निधोन तु मृगादीनामित्याशयः १७ । १८ । १९ हर्षांतः कुर्यात् शृंगं दितुल्यः पुत्रो मे भविष्यतीत्युत्साहात् । पुरुषार्थफलं पुरु
षैर्मैथुनेनार्थनीयं फलं पुत्रस्तं कर्तुमुत्पादयितुं २० । २१ । २२ । २३ त्रिवर्गेति । धर्मार्थकामहीनाः २४ तत्त्वया २५ । २६ द्वयोः स्त्रीपुंसयोर्नृशंसं निधं मैथुनासक्तयोर्वधस्तस्यकर्तारं २७ । २८
२९ । ३० । ३१ प्राप्तत्वात् ३२ । ३३

॥ २२३ ॥

आदि० १

६०

॥ १. १२ ॥

॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा सुदुःखात्ता जीवितात्सव्यमुच्यत ॥ मृगः पांडुश्च दुःखार्तः क्षणेन समपद्यत ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडुमृगशपेऽष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तं व्यतीतमतिक्रम्य राजा स्वमिव बांधवम् ॥ स भार्यः शोकदुःखार्तः पथे दग्धदातुरः १ ॥ पांडुरुवाच ॥ सतामपि कुले जाताः कर्मणा बत दुर्गतिम् ॥ प्राप्नुवंत्य कृतात्मानः कामजालविमोहिताः २ ॥ शश्वद्धर्मात्मना जातो बाल एव पितामह ॥ जीवितांतमनुप्राप्तः कामात्मैवेति नः श्रुतम् ३ ॥ तस्य कामात्मनः क्षेत्रे राज्ञः संयतवायुषिः ॥ कृष्णद्वैपायनः साक्षाद्भगवान्मामजीजनत् ४ ॥ तस्याद्यव्यसने बुद्धिः संजाते यममाधमा ॥ त्यक्तस्य देवैरनयान्मृगयां परिधावतः ५ ॥ मोक्षमेव व्यवस्यामि बंधो हि व्यसनं महत् ॥ सुवृत्तिमनुवर्तिष्येतामहं पितुरव्ययाम् ६ ॥ अतीव तपसाऽऽत्मानं योजयिष्याम्यसंशयम् ॥ तस्मादेकोऽहमेकाकी एकैकस्मिन्वनस्पतौ ७ ॥ चरन्मैक्ष्यं मुनिर्मुहश्चरिष्याम्याश्रमानिमान् ॥ पांसुना समवच्छन्नः शून्यागारकृतालयः ८ ॥ वृक्षमूलनिकेतावात्यक्तसर्वप्रियाप्रियः ॥ न शोचन्न प्रहृष्यंश्च तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ९ ॥ निराशीर्निर्नमस्कारो निद्वेद्धो निष्प्रग्रहः ॥ न चाप्यवहसन्कंचिन्न कुर्वन्नुकुटीं क्वचित् १० ॥ प्रसन्नवदनो नित्यं सर्वभूतहिते रतः ॥ जगमा जगमं सर्वमविहिंसंश्चतुर्विधम् ११ ॥ स्वासुप्रजास्विवसदासमः प्राणश्रुतां प्रति ॥ एककालं चरन्मैक्ष्यं कुलानि दशपंचवा १२ ॥ असंभवे वा भैक्ष्यस्य च रन्नं नान्यपि ॥ अल्पमल्पं च भुंजानः पूर्वालाभेन जातु चित् १३ ॥ अन्यान्यपि च रंल्लोभादलाभे सप्तपुरयन् ॥ अलाभे यदिवालाभे समदर्शमिहा तपाः १४ ॥ वास्यैकं तक्षतो बाहुं चंदने नैकमुक्षतः ॥ नाकल्याणं न कल्याणं चिंतयन्नुभयोस्तयोः १५ ॥ न जिजीविषुवर्त्किंचिन्नमुमूर्षु वदाचरत् ॥ जीवितं मरणं धैवनाभि नंदन्नच द्विषन् १६ ॥ याः काश्चिज्जीविताश्च याः कर्तुमभ्युदयक्रियाः ॥ ताः सर्वाः समतिक्रम्य निमेषादिव्यवस्थिताः १७

स्वाभीत्यर्थः । निर्द्वैतः सुखदुःखादिहीनः । निःपरिग्रहः कथापादुकादिहीनः १० । ११ पूर्वसंन्यासिधर्मानेव करिष्यामीत्युक्तमिदानीं संन्यासमेव करिष्यामीत्याह एककालमितिसार्धः
 पूर्वालाभे पूर्वमेकैकस्मिन्वनस्पत्योचरनभैक्ष्यमित्युक्तं तदभावे सति कुलानिग्रहाणि १२ नजातुचित्रकदाचित् १३ लोभादन्यानि दशाधिका निचरन् अलाभे अपूर्ता १४ वास्यावाप्त्येन
 काष्ठतक्षणेन मुषोढादेशार्थो विभक्तिलोपोवा १५ । १६ अभ्युदयक्रियाः स्वर्गादिहेतुदर्शपूर्णमासादयः । समतिक्रम्य प्राजापत्येष्ट्यादि पूर्वकविधिवत्स्वत्वात् । निमेषादिः कालस्तत्र
 व्यवस्थितानियतकालाः १७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१२३४

अनवस्थारयनित्यपणामुमंपरित्यक्तो धर्मसाध्योऽर्थो ब्रह्मलोकातोयेन सः । मुनिर्निष्कात्मकलम्पः यस्मात् धर्मेण सम्यक्कृत्वा लितं चित्तकलमपरागादितस्मात्तेन कृतार्थेन नातः परं कार्यमस्तीत्यर्थः १८ रागादिक्षयोऽपितन्मूलभूतपापक्षयादेवेत्याह निमुक्त इति । वागुरा इव वागुरावंधनान्यविद्याकामकर्माणि । सधर्मा असंगः १९ संस्थापयिष्यामि निर्भयं मार्गं संसारभयरहितं २० ब्राह्मसाधनाधीने सुकृपणे मार्गे कर्ममार्गे 'यो वा हतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वाऽस्मिन् लोके यजति ददाति तपस्तप्यतेऽपि बहु निवर्षसहस्राण्यंतवदेवास्थतद्भवतियो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वाऽस्माच्छोकात्प्रेतमकृपणः' इति श्रुतिर्निर्दिष्टे । स्ववीर्यक्षयशोचि ते स्वस्य प्रत्यगात्मनो वीर्यं 'सर्वस्ववशी सर्वस्येशानः सर्वस्याधिपतिः' इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धं वक्षित्वा दितस्य क्षयो विषयसंगकृतो हासस्तेन शोचितोच्ये । ननु 'न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः ।

तासु चाप्यनवस्थासु त्यक्तसर्वेन्द्रियक्रियः ॥ संपरित्यक्तधर्मार्थः मुनिर्निष्कात्मकलम्पः १८ निमुक्तः सर्वपापेभ्यो व्यतीतः सर्ववागुराः ॥ नवशोकस्य चित्तिष्ठन्सधर्मा मातरि श्वनः १९ एतया सततं धृत्या चरन्नेवंप्रकारया ॥ देहसंस्थापयिष्यामि निर्भयं मार्गमास्थितः २० नाहं सुकृपणे मार्गे स्ववीर्यक्षयशोचि ते ॥ स्वधर्मात्सतता पते चरेयं वीर्यवर्जितः २१ सत्कृतोऽसत्कृतो वाऽपियोऽन्यंकृपणचक्षुषा ॥ उपैति वृत्तिकामात्मा सशुनान्वर्तते पथि २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा सुदुःखार्तो निःश्वासपरमो नृपः ॥ अवक्षमाणः कुंतीचमाद्रीचसमभाषत २३ कौसल्या विदुरः क्षत्ताराजा च सहबन्धुभिः ॥ आर्या सत्यवती भीष्मस्ते च राजपुरोहिताः २४ ब्राह्मणाश्च महात्मानः सोमपाः संशितव्रताः ॥ पौरवृद्धाश्च ये तत्र निवसन्त्यस्मदाश्रयाः ॥ प्रसाद्य सर्वे वक्तव्याः पांडुः प्रव्रजितो वनम् २५ निशम्य वचनं भर्तुर्वनवासधृतात्मनः ॥ तत्समं वचनं कुंतीमाद्रीचसमभाषताम् २६ अन्येऽपि ह्याश्रमाः संतियेशक्या भरतर्षभ ॥ आवाभ्यां धर्मपत्नीभ्यां सह तमुंतपोमहत् २७ शरीरस्यापि मोक्षाय स्वर्ग्यं प्राप्य महाफलम् ॥ त्वमेव भविता भर्ता स्वर्गस्यापि न संशयः २८ प्रणिधायैन्द्रियग्रामं भर्तृलोकपरायणे ॥ त्यक्त्वा काममुखे ह्यावांतं प्रत्यावो विपुलंतपः २९ यदि चावां महाप्राज्ञं त्वक्ष्यसि त्वं विशांपते ॥ अद्यैवावां महास्यावोजीवितं नात्र संशयः ३० ॥ पांडु उवाच ॥ यदि व्यवसितं ह्येतद्युवयोर्धर्मसंहितम् ॥ स्ववृत्तिमनुवर्तिष्ये तामहं पितुरव्ययाम् ३१ त्यक्त्वा ग्रामसुखाहारं तप्यमानो महत्तपः ॥ बल्कलीफलमूलाशी चरिष्यामि महावने ३२ अग्नौ जुह्वन्नुभौ कालावुभौ कालावुपस्पृशन् ॥ कृशः परिमिताहारश्च र्चर्मजटाधरः ३३ शीतवाता तपसहः क्षुत्पिपासान्वेक्षकः ॥ तपसादुश्चरेणेदं शरीरमुपशोषयन् ३४ ॥ ॥ ॥ ॥

श्राद्धकृतसत्यवादी च गृहस्थोऽपि विमुच्यते' इति स्मृतेर्गृहएव मोक्षसिद्धौ किं सन्यासेनेत्याशंक्याह स्वधर्मादिति । जायामेस्यादयप्रजायेयेति श्रुतेः प्रजोत्पादनमेव गृहस्थधर्मस्ततोऽपेते गार्हस्थ्ये किमवस्थानेनेत्याशयः । वीर्यवर्जितोऽपत्योत्पादनसामर्थ्यरहितः २१ अपत्योत्पादनमपि ब्राह्मणद्वारा सुसंपाद्यमित्याशंक्याह सत्कृत इति । अन्यं पुरुषं वृत्तिवृत्तिप्रदं । कृपणचक्षुषा अपत्यं मे देहीतियाश्वादीन दृष्ट्वा । कामात्मा अपत्यकाम आत्मा चित्तं यस्य सः । कामपूर्यते शुनामिवापत्यकामानामपितत्कृतं महदुःखमस्त्यतः पारिव्राज्यमेव श्रेय इति भावः २२ । २३ क्षत्ताऽविदुरएव कौसल्यादि साहचर्यात् २४ । २५ तत्सममुक्तस्य योग्यं २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विमृशन्निहादिदोषं । पक्षापक्षेन पक्षेफलादि अपक्षकंदादि । पक्षापक्षेणैतिपाठेपक्षांतकर्मइष्टयादिकंपक्षस्तदन्यदग्रिहोत्रादिकंपक्षः ३५ अप्रियाणिचनारिण्यामि तथाकुलवासिनांआत्रादीनां ३६ आर
 ण्यावानप्रस्थास्तेषांशास्त्राणिधर्मविधायकान्तितेषांमध्येविहितमुग्रमास्थस्येअंगीकरिष्ये आसमापनाद्यावत्समाप्ति ३७ निष्कंश्रैवेयकं ३८ । ३९ रतिस्त्रीसंगं परमात्मिकांपरमोत्तनत्वादुत्कृष्टात्मा 'आत्मा
 एकांतशीलीविमृशन्पक्षापक्षेनवर्तयन् ॥ पितृन्देवांश्चवन्द्येनवाग्भिरद्विष्यत्तर्पयन् ३५ वानप्रस्थजनस्यापिदर्शनंकुलवासिनाम् ॥ नाप्रियाण्याचरिण्यामिर्किंपुन
 र्ग्रामवासिनाम् ३६ एवमारण्यशास्त्राणामुग्रमुग्रतरंविधिम् ॥ कौक्षमाणोऽहमास्थस्येदेहस्यास्यासमापनात् ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वाभार्येतैरा
 जाकौरवनंदनः ॥ ततश्चूडामणिंनिष्कमंगदेकुंडलानिच ३८ वासांसिचमहार्हाणिस्त्रीणामाभरणानिच ॥ प्रदायसर्वविप्रेभ्यःपांडुःपुनरभाषत ३९ गत्वानागपुरंवा
 च्यंपांडुःप्रव्रजितोवनम् ॥ अर्थकामंसुखंचैवरतिंचपरमात्मिकाम् ४० प्रतस्थेसर्वमुत्सृज्यसभार्यःकुरुनंदनः ॥ ततस्तस्यानुयातारस्तेचैवपरिचारकाः ४१ श्रुत्वा
 भरतसिंहस्यविविधाःकरुणागिरः ॥ भीममार्तस्वरंकृत्वाहाहेतिपरिचुक्रुशुः ४२ उष्णमश्रुविमुंचंतस्तंविहायमहीपतिम् ॥ ययुर्नागपुरंतूणैर्षर्वमादायतद्धनम् ४३
 तेगत्वानगरंराज्ञोयथावृत्तंमहात्मनः ॥ कथयांचक्रिरेराज्ञस्तद्धनंविधिवंदुः ४४ श्रुत्वातेभ्यस्ततःसर्वेयथावृत्तंमहावने ॥ धृतराष्ट्रेनरश्रेष्ठःपांडुमेवान्वशोचत ४५
 नशय्यासनभोगेषुरतिर्विदितिकर्हिचित् ॥ भ्रातृशोकसमाविष्टस्तमेवार्थंविचिंतयन् ४६ राजपुत्रस्तुकौरव्यपांडुर्मूलफलाशनः ॥ जगामसहपत्नीभ्यांततोनागशतं
 गिरिम् ४७ सचैत्रयमासाद्यकालकूटमतीत्यच ॥ हिमवंतमतिक्रम्यप्रययौगंधमादनम् ४८ रक्ष्यमाणोमहाभूतैःसिद्धैश्चपरमर्षिभिः ॥ उवाससमहाराजसमेषुवि
 षमेषुच ४९ इंद्रद्युम्नसरःप्राप्यहंसकूटमतीत्यच ॥ शतशृंगेमहाराजतापसःसमतप्यत ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि संभवप०पांडुचरितेऊनविंशत्यधिक
 शततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्रापितपसिश्रेष्ठेवर्तमानःसवीर्यवान् ॥ सिद्धचारणसंधानांबभूवप्रियदर्शनः १ श्रुश्रुपुनहंवादीसंयतात्माजिते
 द्रियः ॥ स्वर्गगतुंपरांक्रांतःस्वेनवीर्येणभारत २ केषांचिदभवद्भ्राताकेषांचिदभवत्सखा ॥ ऋषयस्त्वपरेचैनंपुत्रवत्परिपालयन् ३ सतुकालेनमहताप्राप्यनिष्कलमधं
 तपः ॥ ब्रह्मर्षिसदृशःपांडुर्वभूवभरतर्षभ ४ अमावास्यांतुसहिताऋषयःसंशितव्रताः ॥ ब्रह्माणंद्रष्टुकामास्तेसंप्रतस्थुर्महर्षयः ५ संप्रयातानृषीन्दृष्ट्वापांडुर्वचनमब्र
 वीत् ॥ भवंतःक्वगमिष्यंतिब्रूतमेवदतांवराः ६ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ समवायोमहानद्यब्रह्मलोकेमहात्मानम् ॥ देवानांचऋषीणांचपितृणांचमहात्मानाम् ॥ वयंतत्र
 गमिष्यामोद्रष्टुकामाःस्वयंभुवम् ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पांडुरुत्थायसहसागंतुकामोमहर्षिभिः ॥ स्वर्गपारंतितीर्षुःसशतशृंगादुदङ्मुखः ८ प्रतस्थेसहपत्नीभ्या
 मब्रुवंस्तंचतापसाः ॥ उपर्युपरिगच्छंतःशैलराजमुदङ्मुखाः ९ दृष्ट्वंतोगिरौरम्येदुर्गान्देशान्बहून्वयम् ॥ विमानशतसंवाधांगीतस्वरनिनादिताम् १० ॥

वैपुत्रनामाऽसि'इतिश्रुतेःपुत्रःसययातां ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊनार्वशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १.१.९ ॥
 तत्रापिति १ । २ रिपालयन् अहभावआर्पः ३ । ४ अमावास्यांप्राप्य ५ । ६ । ७ । ८ । ९ विमानशतेनसंवाधंसंकटंयस्यांता 'संवाधःसंकटेभगे'इतिमेदिनी १० ॥

११ । १२ । १३ सिद्धाश्चपरमर्षय इति । वक्ष्यमाणऋणचतुष्टयनिर्मुक्ताः सिद्धादिव्यज्ञानवन्तः परमर्षयस्तेऽपियांति त्वंतुनतथेतिभावः । तत्रलोकदृष्टहेतुमाह । गच्छंत्यावेति १४ तमेवंमुनीनामाश्रयं बुद्धापांडुरुवाच अप्रजस्येति । नपरिचक्षतेपरितः सर्वथानपश्यंति १५ । १६ नाशोममैव यतः पितृणामेषनिश्चयः । अप्रजस्यस्वर्गद्वारनिरोधेनयज्ञादिकं विफलीकर्तव्यमित्येषनिश्चयः पितृणां तेनतादृशोऽस्वर्गोभूमौसन्नपिनष्टप्रायएवकिमुतदेहनाशेइतिभावः एतदेवविदुषोति ऋणैरित्यादिना १७ । १८ । १९ ऋषिदेवमनुष्याणामृणादितिशेषः २० इतरेषांपितृणामृणात्तुनाशोऽप्रकाशताममआत्मनिदेहेनश्यतिसति । सांयलोकः पुत्रेणैवजन्मोनान्येनकर्मणेतिश्रुतेः स्वदेहनाशेऽपिपुत्ररूपेणास्त्येवपुत्राभावेतुनास्त्येवेत्यर्थः तदेवाह पित्र्यादृणादिति २१ । २२ । २३

आक्रीडभूमिदेवानांगंधर्वाप्सरसांतथा ॥ उद्यानानिकुबेरस्यसमानिविषमाणिच ११ महानदीनितंबांश्चगहनान्गिरिगह्वरान् ॥ संतिनित्यहिमादेशानिर्दृक्ष मृगपक्षिणः १२ संतिक्वचिन्महादर्योदुर्गाःकाश्चिदुरामदाः ॥ नातिक्रामेतपक्षीयान्कुतएवेतरेमृगाः १३ वायुरेकोहियात्यत्रसिद्धाश्चपरमर्षयः ॥ गच्छंत्योशैलराजेऽस्मिन् राजपुत्र्यौकथंत्वमे १४ नसीदेतामदुःखार्हमागमोभरतर्षभ ॥ पांडुरुवाच ॥ अप्रजस्यमहाभागानद्वारंपरिचक्षते १५ स्वर्गतेनाभितप्तोऽहमप्रजस्तुब्रवीमिवः ॥ पित्र्यादृणादनिर्मुक्तस्तेनतप्येतपोधनाः १६ देहनाशेध्रुवोनाशः पितृणामेषनिश्चयः ॥ ऋणैश्चतुर्भिः संयुक्ताजायंतेमानवाभुवि १७ पितृदेवर्षिमनुजैर्देयंतेभ्यश्चधर्मतः ॥ एतानितुयथाकालंयोनबुध्यतिमानवः १८ नतस्यलोकाः संतीतिधर्मविद्धिः प्रतिष्ठितम् ॥ यज्ञैस्तुदेवान्प्रीणातिस्वाध्यायतपसामुनीन् १९ पुत्रैः श्राद्धैः पितृंश्चापिआनृशंस्येनमानवान् ॥ ऋषिदेवमनुष्याणांपरिमुक्तोऽस्मिधर्मतः २० त्रयाणामितरेषांतुनाशआत्मनिनश्यति ॥ पित्र्यादृणादनिर्मुक्तइदानीमस्मितापसाः २१ इहतस्मात्प्रजाहेतोः प्रजायंतेनरोत्तमाः ॥ यथैवाहंपितुःक्षेत्रेजातस्तेनमहर्षिणा २२ तथैवास्मिन्ममक्षेत्रेकथं वैसंभवेत्प्रजा ॥ ऋषय ऊचुः ॥ अस्तिवैतवधर्मात्मन्विद्वद्देवोपमंशुभम् २३ अपत्यमनवंराजन्वयं दिव्येनचक्षुषा ॥ दैवोद्विष्टंनरव्याघ्रकर्मणेहोपपादय २४ अक्लिष्टंफलमव्यग्रोविंदतेबुद्धिमान्नरः ॥ तस्मिन् दृष्टेफलेराजन्प्रयत्नं कर्तुमर्हसि २५ अपत्यं गुणसंपन्नं लब्धाप्रीतिकं ह्यसि ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वातापसवचः पांडुश्चितापरोऽभवत् २६ आत्मनोमृगशापेनजानन्नपहतंक्रियाम् ॥ सोऽब्रवीद्विजनेकुंतीं धर्मपत्नीं यशस्विनीम् ॥ अपत्योत्पादनेयत्नमापदित्वंसमर्थय २७ अपत्यं नामलोकेषुप्रतिष्ठाधर्मसंहिता ॥ इतिकुंतिविदुर्धृराः शाश्वतंधर्मवादिनः २८ इष्टदंतं तपस्तप्तं नियमश्चस्वनुष्ठितः ॥ सर्वमेवानपत्यस्यनपावनमिहोच्यते २९ सोऽहमेवंविदित्वैतत्प्रपश्यामिशुचिस्मिते ॥ अनपत्यः शुभाल्लोकान्नप्राप्स्यामीतिचितयन् ३० मृगाभिशापान्नष्टमेजननं ह्यकृतात्मनः ॥ नृशंसकारिणोभो रुयथैवोपहतंपुरा ३१ इमेवैवंधुदायादाः षट्पुत्राधर्मदर्शने ॥ षड्वाबंधुदायादाः पुत्रास्ताञ्जुणुमेष्टे ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दैवोद्विष्टदृष्टादृष्टकारणकलापजन्यत्वात्कार्यमात्रस्येत्यर्थः २४ अव्यग्रोविंदतेऽतोव्यग्रोमाभूदित्यर्थः २५ लभतेइति लब्धातादृशोऽसिलप्स्यसीत्यर्थः २६ क्रियांपुत्रोत्पादिकां २७ धर्मसंहिताधर्ममयी २८ । २९ । ३० मृगाभिशापान्मृगरूपस्यमुनेः शापान्नष्टमसूतं पूजातं जननं स्त्रीतंगाख्यं रतिकर्मयत् उपहतं । यथामृगस्यतथैवांतरामैथुनंममापिमरणप्राप्तिनिश्चयान्नतुक्लीबत्वात् ३१ धर्मदर्शनेधर्मशास्त्रेऽकादिति शेषः बंधुदायादास्त्रिहाराः अवंधुदायादास्तदन्ये ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प.भा.टी.

॥११५॥

पद्यानाह स्वयंजातऊहायांबोहुःसकाशाज्जातः१तस्यामेवोचमासुगृहाज्जातःप्रणीतः २ परिक्रीतेरेतोःमूल्यदानेनतस्यामेवजनितः ३ पौनर्भवःपूर्वमन्येनऊहापश्चादन्येनतस्याद्वितीयतोजातोधर्मतोयद्य
पिपूर्वस्यक्षेत्रजस्तथाऽपितस्यापिपरिणेतृत्वात्तदीयएव ४ कानीनः त्रिवाहात्मागैवाऽस्यांयोजायतेपुत्रःसमेपुत्रोभविष्यतीतिसमयधेनयादीयतेतस्यामुत्पन्नः ५ स्वैरिण्यामप्यूहायामेवानीचाज्जातः
कुंडनामा ६ एतेष्वाद्यचतुर्थीवौरसौपंचमोव्यवहितौरसइतरेक्षेत्रजास्त्रयः ३३ अथपइवंधुदायादाः । दत्तोमातापितृभ्यांसमापितः १ क्रीतोयनादिकंदत्वागृहीतः २ कृत्रिमश्चेतिचकारोभिन्नक्रमः क्रीतश्चे
तिसंबंधः कृत्रिमउक्तप्रकाराष्टकाभावेऽपियःस्वयमुपगच्छेतअहंतवपुत्रोऽस्मीत्युपेयात्सतृतीयः ३ सहोदोयस्यमातागर्भवत्येवऊहासचतुर्थः ४ कर्णादिसदृशस्यकानीनस्याप्यत्रैवांतर्भावः । ज्ञातिरेताव्य

आदि०१

अ०

॥१२१॥

स्वयंजातःप्रणीतश्चपरिक्रीतश्चयःसुतः ॥ पौनर्भवश्चकानीनःस्वैरिण्यांयश्चजायते ३३ दत्तःक्रीतःकृत्रिमश्चउपगच्छेत्स्वयंचयः ॥ सहोदोज्ञातिरेताश्चहीनयोनि
धृतश्चयः ३४ पूर्वपूर्वतमाभावंमत्वाल्लिप्सेतवैसुतम् ॥ उत्तमाद्देवरात्पुंसःकांक्षतेपुत्रमापदि ३५ अपत्यंधर्मफलदंश्रेष्ठंविंदतिमानवाः ॥ आत्मशुक्रादपिपृथेमनुः
स्वायंभुवोऽब्रवीत् ३६ तस्मात्प्रहेष्याम्यद्यत्वांहीनःप्रजननात्स्वयम् ॥ सदृशाच्छूयसोवात्वंविद्धचपत्यंयशस्विनि ३७ शृणुकुंतिकथामेतांशारदंडायिनींप्रति ॥
सावीरपत्नीगुरुणानियुक्तापुत्रजन्मनि ३८ पुष्पेणप्रयतास्नातानिश्किंतुचतुष्पथे ॥ वरयित्वाद्विजंसिद्धंहुत्वापुंसवनेऽनलम् ३९ कर्मण्यवसितेतस्मिन्सातेनैव
सहावसत् ॥ तत्रत्रीन्जनयामासदुर्जयादीन्महारथान् ४० तथात्वमपिकल्याणिब्राह्मणात्तपसाऽधिकात् ॥ मन्त्रियोगाद्यतक्षिप्रमपत्योत्पादनंप्रति ४१ ॥ इति
श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणिपांडुपृथासंवादे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ वैशांपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्तामहाराजकुंती
पांडुमभाषत ॥ कुरूणामृषभंवीरंतदाभूमिपतिंपतिम् १ नमामर्हसिधर्मज्ञवक्तुमेवंकथंचन ॥ धर्मपत्नीमभिरतांत्वयिराजीवलोचने २ त्वमेवतुमहाबाहोमय्यप
त्यानिभारत ॥ वीरवीर्योपपन्नानिधर्मतेजनयिष्यसि ३ स्वर्गमनुजशार्दूलगच्छेयंसहितात्वया ॥अपत्यायचमांगच्छत्वमेवकुरुनंदन ४ नह्यहंमनसाऽप्यन्यंगच्छेयं
त्वद्वतेनरम् ॥ त्वत्तःप्रतिविशिष्टश्चकोऽन्योऽस्तिभुविमानवः ५ इमांचतावद्धर्मात्मन्पौराणींशृणुमेकथाम् ॥ परिश्रुतांविशालाक्षकीर्त्तयिष्यामिग्रामहम् ६ व्यु
पिताश्वइतिरूयातोबभूवकिलपार्थिवः ॥ पुरापरमधर्मिष्ठःपूरोवैशविवर्धनः ७ तस्मिंश्चयजमानेवैधर्मात्मनिमहाभुजे ॥ उपागमंस्ततोदेवाःसेंद्रादेवर्षिभिःसह ८
अमाद्यादिंद्रःसोमेनदक्षिणाभिर्द्विजातयः ॥ व्युषिताश्वस्यराजर्षेततोयज्ञेमहात्मनः ९ देवाब्रह्मर्षयश्चैवचक्रुःकर्मस्वयंतदा ॥ व्युषिताश्वस्ततोरानव्रतिमर्त्या
नृव्यरोक्षत १० सर्वभूतान्प्रतियथातपनःशिशिरात्यये ॥ सविजित्यगृहीत्वाचनृपतीन् राजसत्तमः ११ ॥ ॥ ॥

वहितभ्रात्रादेःपुत्रःपंचमः ५ 'सर्वेषामेकपुत्राणांयद्येकोऽपिभवेत्सुतः । सर्वेतेतेनपुत्रेणपुत्रिणोमनुरब्रवीत्'इतिस्मृतेःसाक्षादभ्रातुःपुत्रस्यौरसत्वाविशेषात् हीनयोनौधृतउत्पादितःपृष्ठः ६ । ३४ प्रणीते
विशेषमाह उत्तमादिति ३५ श्रेष्ठंपितुःकुलादपियःप्रशस्यतमस्तज्जंश्रेष्ठमपत्यमितिसामानाधिकरण्यं श्रेष्ठादन्यत्वादपत्यस्य ३६ प्रहेष्यामि गतिद्विद्धिकर्मणोहिनोतेरूपं । अद्येतिसिप्रवचनसं
योगाद् त्वांशरणंगतोऽस्मिन्वर्धयामिवेतिचार्थः ३७ शारदंडायनेर्भार्या ३८ गुरुणाभर्त्ता पुष्पेणआर्चनेनउपलक्षितेन प्रयतारजस्वलाव्रतवती । स्नाताचतुर्थेऽङ्गि ३९ । ४० यतयतस्व ४१
॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ॥ ॥ ॥ ॥

॥१२५॥

अकालयद्वशीकृतवान् १२ । १३ । १४ । १५ जहारआहृतवान् चकारेत्यर्थः । सोमसंस्थाः अग्निष्टोमात्यग्निष्टामादयः सप्त १६ काशीवतीकशीवतोदुहिता १७ । १८ । १९ । २० । २१ मृतं मरणमथ

प्राच्यानुदीच्यान्प्राश्वात्यान्दाक्षिणात्यानकालयत् ॥ अश्वमेधे महायज्ञे व्युषिताश्वः प्रतापवान् १२ बभूवसहिराजेंद्रोदशनागबलान्वितः ॥ अप्यत्रगाथांगार्यंति
येपुराणविदो जनाः १३ व्युषिताश्वेयशोवृद्धेमनुष्येन्द्रे कुरुत्तम ॥ व्युषिताश्वः समुद्रांतां विजित्येमां वसुंधराम् १४ अपालयत्सर्ववर्णान् पितापुत्रानिवोरसान् ॥ यज
मानो महायज्ञैर्ब्राह्मणेभ्यो धनं ददौ १५ अनन्तरत्नान्यादाय सजहार महाक्रतून् ॥ सुषावचबहून्सोमान्सोमसंस्थास्ततान् च १६ आसीत्काशीवतीचास्यभार्यापरम
संमता ॥ भद्रानाममनुष्येन्द्ररूपेणासदृशीभुवि १७ कामयामास तुस्तौ च परस्परमिति श्रुतम् ॥ सतस्यां कामसंपन्नो यक्ष्मणा समपद्यत १८ तेनाचिरेण कालेन जगा
मास्तमिवांशुमान् ॥ तस्मिन्प्रेते मनुष्येन्द्रे भार्याऽस्य भृशदुःखिता १९ अपुत्रा पुरुषव्याघ्रविललापेतिनः श्रुतम् ॥ भद्रापरमदुःखार्ता तन्निबोधजनाधिप २० ॥
भद्रोवाच ॥ नारीपरमधर्मज्ञसर्वाभर्तृविना कृता ॥ पतिं विना जीवतियानसा जीवति दुःखिता २१ पतिं विना मृतं श्रेयो नार्याः क्षत्रियपुंगव ॥ त्वद्रतिं गंतुमिच्छामि
प्रसीदस्वनयस्व माम् २२ त्वया हीनाक्षणमपि नाहं जीवितुमुत्सहे ॥ प्रसादं कुरु मेराज त्रितस्तूर्णनयस्व माम् २३ पृष्ठतोऽनुगमिष्यामि समेषु विषमेषु च ॥ त्वामहं
नरशार्दूलगच्छं तमनिवर्तितुम् २४ छायेवानुगताराजन् सततं वशवर्तिनी ॥ भविष्यामि नरव्याघ्रनित्यं प्रियहिते रता २५ अद्य प्रभृतिमाराजन् कथाहृदयशोषणाः ॥
आधयोऽभिभविष्यंति त्वामृते पुष्करेक्षणे २६ अभाग्ययामयानू नं विद्युक्ताः सहचारिणः ॥ तेन मे विप्रयोगोऽयमुपपन्नस्त्वयामह २७ विप्रयुक्ता तु यापत्यामुहूर्तमपि
जीवति ॥ दुःखं जीवति सा पापानरकस्थेव पार्थिव २८ संयुक्ता विप्रयुक्ताश्च पूर्वदेहे कृता मया ॥ तदिदं कर्मभिः पापैः पूर्वदेहेषु संचितम् २९ दुःखं मामनुसंप्राप्तं राजं
स्त्वद्विप्रयोगजम् ॥ अद्य प्रभृत्यहं राजन् कुशसंस्तरशायिनी ॥ भविष्याम्यसुखाविष्टा त्वदर्शनपरायणा ३० दर्शयस्वनरव्याघ्रशाधिमा मसुखान्विताम् ॥ कृपणां
चाथकुरुणं विलपंती नरेश्वर ३१ ॥ कुंत्युवाच ॥ एवं बहुविधं तस्यां विलपंत्यां पुनः पुनः ॥ तं शवं संपरिष्वज्य वाक्किलाऽन्तर्हिताऽब्रवीत् ३२ उत्तिष्ठ भद्रे गच्छ त्वंददानी
ह वरंतव ॥ जनयिष्याम्यपत्यानि त्वय्यहं चारुहासिनि ३३ आत्मक्रीये वारो हे शयनीये चतुर्दशीम् ॥ अष्टमां वा ऋतुस्नाता संविशेथामया सह ३४ एवमुक्ता तसादे
वीतथा चक्रे पतिव्रता ॥ यथोक्तमेव तद्वाक्यं भद्रा पुत्रार्थिनी तदा ३५ सा तेन सुषुप्ते देवी शवेन भरतर्षभ ॥ त्रीन्शाल्वांश्चतुरो मद्रान् सुतान् भरतसत्तम ३६ तथा त्वमपि
मय्येवं मनसा भरतर्षभ ॥ शको जनयितुं पुत्रांस्तपो योगबलान्वितः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संपवर्षणि व्युषिताश्वोपाख्याने एकविंशत्यधिकशततमो
ध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तयाराजातां देवीं पुनरब्रवीत् ॥ धर्मविद्धर्मसंयुक्तमिदं वचनमुत्तमम् १ ॥ ॥ ॥

तं मुक्तिवान् तु ब्रह्मलोकांतमैश्वर्यं २२ । २३ । अनिवर्तितुं गच्छं तं म्रियमाणमित्यर्थः २४ । २५ आधयो मनोव्यथाः २६ सहचारिणो मिथुनिनः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ शवं भेतशरीरं संपरिष्वज्य
विलपंत्यामित्यन्वयः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावे दीपे एकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ एवमिति १ ॥ ॥ ॥

२।३ अनावृताःसर्वैर्द्रुयोग्याः । कामचारोऽतिमुखंतदर्थंविहारिण्यः पर्यटनशीलाः । स्वतंत्राभर्त्रादिभिरनिवार्याः ४ पतीन्व्युच्चरमाणानां व्यभिचरंतानां ५ अनुविधीयंते अनुमार्थे ईश्वरेण ६ दृश्यते च वेदेन कांचनपरिहरेदिति वा मदेव्यव्रते पुमैथुनार्थिन्याः स्त्रियाः प्रत्याख्याननिषेधः ७ नचिरादल्पकालतः ८।९।१० श्वेतकेतोर्मातरं पितुःसमक्षं ११।१२।१३।१४ स्थिताव्यवस्थिताः । नचक्ष मेनक्षमांकृतवान् । यथास्तेनोभ्रूणहवेषभवतियोऽयोनैरतःसिचतीत्ययोनावदारेपुपुंसांगमनात्प्रत्यवायःश्रुतिसिद्धः । तथाअमीषानिष्कृतंजारिणीवेतिमंत्रेजारिण्यानिष्कृतेःपीडायाश्चदर्शनात्स्त्रीणाम्

॥ पांडुरुवाच ॥ एवमेतत्पुराकुंतिव्युषिताश्चश्चकारह ॥ यथात्वयोक्तंकल्याणिसह्यासीदमरोपमः २ अथत्विदंप्रवक्ष्यामिधर्मतत्त्वंनिबोधमे ॥ पुगणमृषिभिर्दृष्टं धर्मविद्भिर्महात्मभिः ३ अनावृताःकिलपुरास्त्रियआसन्वरानने ॥ कामचारविहारिण्यःस्वतंत्राश्चारुहासिनि ४ तासांव्युच्चरमाणानांकौमारात्सुभगेपतीन् ॥ नाधर्मोऽभूद्राराहेसहिधर्मःपुराऽभवत् ५ तंचैवधर्मपौराणंतिर्यग्योनिगताःप्रजाः ॥ अद्याप्यनुविधीयंतेकामक्रोधविवर्जिताः ६ प्रमाणदृष्टाधर्मोऽयंपूज्यतेचमहर्षिभिः ॥ उत्तरेषुचरंभोरुकुरुष्वद्यापिपूज्यते ७ स्त्रीणामनुग्रहकरःसहिधर्मःसनातनः ॥ अस्मिंस्तुलोकेनचिरान्मर्यादयंशुचिस्मिते ८ स्थापितायेनयस्माच्चतन्मेविस्तरतः शृणु ॥ बभूवोहालकोनाममहर्षिरितिनःश्रुतम् ९ श्वेतकेतुरितिख्यातःपुत्रस्तस्याभवन्मुनिः ॥ मर्यादयंकृतातेनधर्म्यैश्वेतकेतुना १० कोपात्कमलपत्राक्षि यदर्थतन्निबोधमे ॥ श्वेतकेतोःकिलपुरासमक्षंमातरंपितुः ११ जग्राहब्राह्मणःपाणौगच्छावइतिचाब्रवीत् ॥ ऋषिपुत्रस्ततःकोपंचकारामर्षचोदितः १२ मातरंतां तथादृष्ट्वानीयमानांबलादिव ॥ कुद्धंतुपितादृष्ट्वाश्वेतकेतुमुवाचह १३ मातातकोपंकार्पीस्त्वमेषधर्मःसनातनः ॥ अनावृताहिसर्वेषांवर्णानामंगनाभुवि १४ यथा गावःस्थितास्तातस्वेस्वेवर्णेतथाप्रजाः ॥ ऋषिपुत्रोऽथतंधर्मैश्वेतकेतुर्नचक्षमे १५ चकारचैवमर्यादामिमांस्त्रीपुंसयोर्भुवि ॥ मानुषेषुमहाभागेनत्वेवान्येषुजंतुषु १६ तदाप्रभृतिमर्यादास्थितेयमितिनःश्रुतम् ॥ व्युच्चरंत्याःपतिनार्याअद्यप्रभृतिपातकम् १७ भ्रूणहत्यासमंधोरंभविष्यत्यसुखावहम् ॥ भार्यातथाव्युच्चरतःकौमार ब्रह्मचारिणीम् १८ पतिव्रतामेतदेवभवितापातकंभुवि ॥ पत्यानियुक्तायाचैवपत्नोपुत्रार्थमेवच १९ नकरिष्यतितस्याश्चभविष्यतितदेवहि ॥ इतितेनपुराभीरुमर्यादास्थापिताबलात् २० उद्दालकस्यपुत्रेणधर्म्यैश्वेतकेतुना ॥ सौदासेनचरंभोरुनियुक्तापुत्रजन्मनि २१ मदयंतोजगामर्षिवासिष्ठमितिनःश्रुतम् ॥ तस्माल्लेभेच सापुत्रमश्मकंनामभाविनी २२ एवंकृतवतीसापिभर्तुःप्रियचिकीर्षया ॥ अस्माकमपितेजन्मविदितंकमलेक्षणे २३ कृष्णद्वैपायनाद्भोरुकुरूणांवंशशृद्धये ॥ अत एतानिसर्वाणिकारणानिसमीक्ष्यवै २४ ममैतद्वचनंधर्म्यैकर्तुमर्हस्यनिर्दिते ॥ ऋतावृतौराजपुत्रिस्त्रियाभर्त्तापतिव्रते २५ नातिवर्त्तव्यइत्येवंधर्मधर्मविदोविदुः ॥ शेषेष्वन्येषुकालेषुस्वातंत्र्यंस्त्रीकिलार्हति २६

पिपरसंगेदोपोऽस्त्येवोक्तःतथापिश्रौतार्थस्यैवकयाचिद्भग्याव्यवस्थेयंविहितेतिज्ञेयं । अथवाव्युच्चरणेतेजस्विनांदोषःकिंतुपृथग्जनानामेवेतितात्पर्यं अन्यथाकृष्णस्यापिपारदार्यदोषप्रसक्तेः । अहल्यादिजाराणांभिद्रादीनांतदप्रसक्तेश्चेत्यास्तांतावत् १५।१६।१७।१८ प्रकृतोपयुक्तमाह पत्येति । अयुक्तमपिभर्त्राज्ञयास्त्रीभिरवश्यंकर्तव्यमितिभावः १९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६

पुराणयुगांतरायं २७ । २८ स्क्तांगुलिभिर्नितरांभातीतिरक्तांगुलिभिः । पद्मपत्रनिभाउपमायस्यसतथा २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अभिचारोदेवताकर्षणशक्तिस्त्युक्तं ३५ । ३६ । ३७
३८ । ३९ विलंबासहःपांडुरुवाचायैवेति ४० नःक्षत्रियाणांधर्मःपालनमधर्मेणनसंयुज्यतिनसंभवत्यतःकेवलाद्धर्मादेवपुत्रपृष्टव्यइतिभावः । यंधर्मइतिमन्यतेलोकःसनोधर्मइतिसंबंधः ४१ धार्मिकश्चेत्तत्रहेतु
माह धर्मेणेति । धर्मेणस्वविहितेनलौकिकवैदिकाचारेण ४२ उपचारआदरः अभिचारोव्याख्यातस्ताभ्यां ४३ भर्तातथोक्तासतीतथेत्युक्तेतियोजना प्रदक्षिणमाज्ञानुकूलमवचेतवर्त्तनकृतवती ४४

धर्ममेवंजनाःसंतःपुराणंपरिचक्षते ॥ भर्ताभार्याराजपुत्रिधर्म्यैवाऽधर्म्यमेववा २७ गृह्यात्तत्तथाकार्यमिति वेदविदोविदुः ॥ विशेषतःपुत्रगृह्णीहीनःप्रजननात्स्व
यम् २८ यथाऽहमनवधांगिपुत्रदर्शनलालसः ॥ तथारक्तांगुलिभिःपद्मपत्रनिभिःशुभे २९ प्रसादार्थमयातेऽयंशिरस्यभ्युद्यतोऽञ्जलिः ॥ मन्त्रियोगात्सुकेशां
तेद्विजातेस्तपसाऽधिकात् ३० पुत्रान्गुणसमायुक्तानुत्पादयितुमर्हसि ॥ त्वत्कृतेऽहंष्टयुश्रोणिगच्छेयंपुत्रिणांगतिम् ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्ताततः
कुंतीपांडुपरपुंरंजयम् ॥ प्रत्युवाचवरारोहाभर्तुःप्रियहितेरता ३२ पितृवेश्मन्यहंबालानियुक्ताऽतिथिपूजने ॥ उग्रंपर्यचरंतत्रब्राह्मणंसंशितव्रतम् ३३ निगूढनि
श्चयंधर्मेयंतदुर्वाससंविदुः ॥ तमहंसंशितात्मानंसर्वयत्नैरतोषयम् ३४ समेऽभिचारसंयुक्तमाचष्टमगवान्वरम् ॥ मंत्रंस्विमंचमेप्रादादब्रवीच्चैवमामिदम् ३५ ययंदे
वंत्वमेतेनमंत्रेणावाहयिष्यसि ॥ अकामोवासकामोवावशंतेसमुपैष्यति ३६ तस्यतस्यप्रसादात्तेराज्ञिपुत्रोभविष्यति ॥ इत्युक्ताऽहंतदानेनपितृवेश्मनिभारत ३७
ब्राह्मणस्यवचस्तथ्यंतस्यकालोऽयमागतः ॥ अनुज्ञातात्वयादेवमाह्वयेयमहंनृप ३८ तेनमंत्रेणराजर्षेयथास्यान्नोप्रजाहिता ॥ आवाहयामिकंदेवंब्रूहिसत्यवतां
वर ॥ त्वत्तोऽनुज्ञाप्रतीक्षांमांविद्वद्यस्मिन्कर्मणिस्थिताम् ३९ ॥ पांडुरुवाच ॥ अद्यैवत्वंवरारोहेप्रयतस्वयथाविधि ॥ धर्ममावाहयशुभेसहिलोकेषुपुण्यभाक् ४०
अधर्मेणननोधर्मःसंयुज्यतिकथंचन ॥ लोकश्चायंवरारोहेधर्मोऽयमितिमन्यते ४१ धार्मिकश्चकुरूणांसभविष्यतिनसंशयः ॥ धर्मेणचापिदत्तस्यनाधर्मैरस्यते
मनः ४२ तस्माद्धर्मपुरस्कृत्यनियतात्वंशुचिस्मिते ॥ उपचाराभिचाराभ्यांधर्ममावाहयस्ववै ४३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सातथोक्तातथेत्युक्तातेनभर्तावरंगना ॥
अभिवाद्याभ्यनुज्ञाताप्रदक्षिणमवर्तत ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि कुंतीपुत्रोत्पत्त्यनुज्ञाने द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ संवत्सरधृतेगर्भेगांधार्याजनमेजय ॥ आह्वयामासवैकुंतीगर्भार्थंधर्ममच्युतम् १ सानलित्वरितादेवीधर्मायोपजहारह ॥ जजापविधिवज्ज
प्यंदत्तंदुर्वाससापुरा २ आजगामततोदेवोधर्मोमंत्रवलात्ततः ॥ विमानेसूर्यसंकाशेकुंतीयत्रजपस्थिता ३ विहस्यतांततोब्रूयाःकुंतिर्कितेददाम्यहम् ॥ सातंवि
हस्यमानाऽपिपुत्रंदेह्यब्रवीदिदम् ४

॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ॥ ॥ संवत्सरधृतेइति १ जप्यमंत्रंधर्मदेवतारूपं २ विमानेस्थित्वा आजगामेत्यन्वयः
जपस्थिताजपनिष्ठा ३ ततोविहस्यतामब्रवीदित्यपकृत्यते । हेकुंतिकितेददामितदब्रूयाइतिसंबंधः । ब्रूयादित्यपपाठालकारव्यत्ययोवाऽऽर्षः । विहस्यमानाधर्मेण ४ ॥ ॥

३३ । ३४ । ३५ । ३६ आभाष्यहेकुंतिइतिस्वोध्य ३७ । ३८ । ३९ बहिष्यतिपालविष्यति ४० । ४१ मेधानश्मेधान् ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ देवनिकायानां देवतानि ल

नीतिमंतं महात्मानमादित्यसमतेजसम् ॥ दुराधर्षक्रियावंतमतीवाद्भुतदर्शनम् ३३ पुत्रं जनयसु श्रोणिधामक्षत्रियतेजसाम् ॥ लब्धः प्रसादो देवेन्द्रात्तमाह्वयशुचि
स्मिते ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ता ततः शक्रमाजुहावयशस्विनी ॥ अथाजगाम देवेन्द्रो जनयामास चार्जुनम् ३५ जातमात्रे कुमारं तु वागुवाचा शरीरिणी ॥
महागंभीरनिर्घोषानभोनादयतीतदा ३६ शृण्वतां सर्वभूतानां तेषां चाश्रमवासिनाम् ॥ कुंती माभाष्य विस्पष्टमुवाचे दंशुचिस्मिताम् ३७ कार्तवीर्यसमः कुंतिशि
वतुल्यपराक्रमः ॥ एष शक्र इवाज्यो यशस्ते प्रथयिष्यति ३८ अदित्या विष्णुना प्रीतिर्यथाऽभूदभिवर्धिता ॥ तथा विष्णुसमः प्रीतिवर्धयिष्यति तेऽर्जुनः ३९ एष म
द्रान्वशेकृत्वा कुरुंश्च सहसोमकैः ॥ चेदिका शिकरूपांश्च कुरुलक्ष्मीं बहिष्यति ४० एतस्य भुजवीर्येण खांडवे हव्यवाहनः ॥ मेदसा सर्वभूतानां दृष्टिया स्यति वै पराम् ४१
ग्रामणीश्च महीपालानेष जित्वा महाबलः ॥ भ्रातृभिः सहितो वीरस्त्रीन्मेधानां हरिष्यति ४२ जामदग्न्यसमः कुंतिविष्णुतुल्यपराक्रमः ॥ एष वीर्यवतां श्रेष्ठो भविष्यति
महायशः ४३ एष युद्धे महादेवं तोषयिष्यति शंकरम् ॥ अस्त्रपाशुपतनामतस्मात्तुष्टादवाप्स्यति ४४ निवातकवचानामदैत्या विबुधविद्विषः ॥ शक्राज्ञायामहाबाहु
स्तान् बहिष्यति ते सुतः ४५ तथा दिव्यानि चास्त्राणि निखिलेनाहरिष्यति ॥ विप्रनष्टांश्चिंशं चायमाहर्ता पुरुषर्षभः ४६ एतामत्यद्भुतां वाचं कुंती शुश्रावसूतके ॥ वाचमु
च्चरितामुच्चैस्तां निशम्य तपस्विनाम् ४७ बभूव परमो हर्षः शतशृंगानि वासिनाम् ॥ तथा देवनिकायानां सेंद्राणां च दिवौकसाम् ४८ आकाशे दुंदुभीनां च बभूव तुलुः
स्वनः ॥ उदतिष्ठन् महावोषः पुष्पवृष्टिभिरावृतः ४९ समवेत्य च देवानां गणाः पार्थमपूजयन् ॥ काद्रवेया वैनतेया गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ प्रजानां पतयः सर्वे सप्त चैव मह
र्षयः ५० भरद्वाजः कश्यपो गौतमश्च विश्वामित्रो जमदग्निर्वसिष्ठः ॥ यशोदितो भास्करेऽभूत्प्रनष्टे सोऽप्यत्रात्रिर्भगवानाजगाम ५१ मरीचिरंगिराश्चैव पुलस्त्यः पुलहः
क्रतुः ॥ दक्षः प्रजापतिश्चैव गंधर्वाप्सरसस्तथा ५२ दिव्यमाल्यांबरधराः सर्वालंकारभूषिताः ॥ उपगायंति बीभत्सुं नृत्यं तेऽप्सरसां गणाः ५३ तथा महर्षयश्चापि जेपु
स्तत्र समन्ततः ॥ गंधर्वैः सहितः श्रीमान् प्रागायतचतुर्बुधः ५४ भीमसेनो ग्रसेनौ च ऊर्जायुरनघस्तथा ॥ गोपतिर्धृतराष्ट्रश्च सूर्यवर्चास्तथाऽष्टमः ५५ युगपस्तृणपः का
र्ष्णिर्नैदिश्चित्ररथस्तथा ॥ त्रयोदशः शालिशिराः प्रजन्त्यश्च चतुर्दशः ५६ कलिः पंचदशश्चैव नारदश्चात्र षोडशः ॥ ऋत्वा बृहत्त्वा बृहकः करालश्च महामनाः ५७ ब्रह्म
चारी बहुगुणः सुवर्णश्चेति विश्रुतः ॥ विश्वावसुर्भूमन्युश्च सुचंद्रश्च शरूतथा ५८ गीतमाधुर्यसंपन्नौ विख्यातौ बहहाहुह ॥ इत्येते देवगंधर्वाजमुस्तत्र नराधिप ५९ तथै
वाप्सरसो हृष्टाः सर्वालंकारभूषिताः ॥ न नृतुर्वै महाभागा जगुश्चायतलोचनाः ६० अनुचानाऽनवद्याचगुणमुख्या गुणावसा ॥ अद्रिका च तथा सोमामि श्रेके शीत्वंलं बुषा
६१ मरीचिः शुचिका चैव विद्युत्पर्णा तिलोत्तमा ॥ आंबिका लक्षणा क्षमा देवी रंभामनोरमा ६२

यानां विमानानां तेन तत्स्थानां देवानां मिलितलक्ष्यते ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

॥

॥

॥

६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८ ॥ इति आदि० नी० भा० त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ कुंतीति १ विगुणेप्रजोत्पादना

असिताचसुबाहुश्चसुप्रियाचवपुस्तथा ॥ पुंडरीकासुगंधाचसुरसाचप्रमाथिनी ६३ काम्याशास्त्रतीचैवनृत्तुस्तत्रसंघशः ॥ मेनकासहज्याचकर्णिकापुंजिक
स्थला ६४ ऋतुस्थलाघृताचीचविश्वाचीपूर्वाचित्यपि ॥ उम्लोचेतिचविख्याताप्रम्लोचेतिचतादश ६५ ऊर्वश्येकादशीतासांजगुश्चायतलोचनाः ॥ धाताऽर्यमाचमित्र
श्वरुणोऽशोभगस्तथा ६६ इंद्रोविवस्वान्पूषाचत्वष्टाचसवितातथा ॥ पर्जन्यश्चैवविष्णुश्चआदित्याद्वादशस्मृताः ॥ महिमानं पांडवस्यवर्धयंतोऽम्बरेस्थिताः ६७
मृगव्याधश्चसर्पश्चनिर्ऋतिश्चमहायशाः ॥ अजैकपादहिर्बुध्न्यःपिनाकीघपरंतप ६८ दहनोऽथेश्वरश्चैवकपालीचविशांपते ॥ स्थाणुर्भगश्चभगवान् रुद्रास्तत्रावत
स्थिरे ६९ अश्विनौवसवश्चाष्टौमरुतश्चमहाबलाः ॥ विश्वेदेवास्तथासाध्यास्तत्रासन्परितःस्थिताः ७० कर्कोटकोऽथसर्पश्चासुकिश्चभुजंगमः ॥ कच्छपश्चाथकुंड
श्चतक्षकश्चमहोरगः ७१ आयुस्तपसायुक्तामहाक्रोधामहाबलाः ॥ एतेचान्येचबहवस्तत्रनागाव्यवस्थिताः ७२ तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्चगरुडश्चासितध्वजः ॥ अरुण
श्चारुणिश्चैवैनतेयाव्यवस्थिताः ७३ तांश्चदेवगणान्सर्वास्तपःसिद्धामहर्षयः ॥ विमानगिर्यग्रगतान्ददृशुर्नेतरेजनाः ७४ तदृष्ट्वा महदाश्चर्यविस्मितामुनिसत्तमाः ॥
अधिकांस्मृततोवृत्तिमवर्तन्पांडवान्प्रति ७५ पांडुस्तुपुनरेवैनांपुत्रलोभान्महायशाः ॥ वक्तुमैच्छद्धर्मपत्नीकुंतीत्वेनमथब्रवीत् ७६ नातश्चतुर्थप्रसवमापत्स्वपिवदं
त्युत ॥ अतःपरंस्वैरिणीस्याद्वंथकीपंचमेभवेत् ७७ सत्वंविद्वन्धर्ममिममधिगम्यकथंनुमाम् ॥ अपत्यार्थसमुत्क्रम्यप्रमादादिवभाषसे ७८ ॥ इति श्रीमहाभारते
आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडवोत्पत्तौ त्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कुंतीपुत्रेषुजातेषुधृतराष्ट्रात्मजेषुच ॥ मद्राजसुता
पांडुरहोवचनमब्रवीत् १ नमेऽस्तित्वयिसंतपोविगुणेऽपिपरंतप ॥ नावरत्नेवराहायाःस्थित्वाचानघनित्यदा २ गांधार्याश्चैव नृपतेजातंपुत्रशतंतथा ॥ श्रुत्वानमेतथा
दुःखमभवत्कुरुनंदन ३ इदंतुमेमहदुःखंतुल्यतायामपुत्रता ॥ दिष्ट्यात्विदानींभर्तुर्मेकुंत्यामप्यस्तिसंततिः ४ यदित्वपत्यसंतानंकुंतिराजसुतामसि ॥ कुर्यादनुग्रहो
मेस्यात्तवचापिहितंभवेत् ५ संरंभोहिसपत्नीत्वाद्रकुंकुंतिसुतांप्रति ॥ यदितुत्वंप्रसन्नोमेस्वयमेनांप्रचोदय ६ ॥ पांडुरुवाच ॥ ममाप्येषसदामाद्रिहृद्यर्थःपरिवर्तते ॥
नतुत्वांप्रसहेवकुमिष्टानिष्टविवक्षया ७ तवत्विदंमतंमत्वाप्रयतिष्याम्यतःपरम् ॥ मन्येध्रुवंमयोक्तासावचनंप्रतिपत्स्यते ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततःकुंतीपु
नःपांडुर्विविक्तइदमब्रवीत् ॥ कुलस्यमभसंतानंलोकस्यचकुरुप्रियम् ९ ममचापिडनाशायपूर्वेषामपिचात्मनः ॥ मत्प्रियार्थंचकल्याणिकुरुकल्याणमुत्तमम् १०

धिकृतेअपरत्वेकनिष्ठात्वे वराहायाःकुंत्याअपेक्षया २।३ । ४।५ संरंभोऽभिमानः ६ ममेति । इष्टमनिष्टंवावश्यसीतिसंदेहेनत्वांघ्रंनप्रसहेइत्यर्थः ७ मत्वाज्ञात्वा प्रतिपत्स्यतेअंगीकरिष्यति ८ संतानमविच्छेदं
लोकस्यप्रियं बलवत्प्रजात्वेननिर्भयत्वं ९ ममपूर्वेषांचापिडविनाशायपिडविनाशाभावाय बहुपुत्रेषु कस्यचिदपि पुत्रस्यसंततरेविच्छेदसंभवादित्यर्थः कल्याणपुत्रांतरोत्पादनं १०

यशस इति । कृतकृत्या अपियशो विदेवगुर्वाधाराधनं कुर्वतीत्यर्थः ११ । १२ । १३ । १४ एवं पांडुं प्रत्युक्त्वा कुंत्यामन्त्रे कृते सति कुंतीमाद्रीमन्त्रवीदितियोजना १५ । १६ । १७ अत्यश्विनौ अश्विन्यामधिकौ १८ । १९ । २० । २१ अनुसंवत्सरं संवत्सरमनुपश्चाज्जाता अपि देवताभावात्सर्वेषां संवत्सरा इवाहयंतेत्यर्थः । यद्रापांचापि पुत्राव्यराजंत संवत्सराः प्रभवादय इवानुसंवत्सरं जाता इति योज्यं २२ । २३

यशसोऽर्थाय चैव त्वंकुरु कर्मसु दुष्करम् ॥ प्राप्याधिपत्यमिद्रेण यज्ञैरिष्टं यशोऽर्थिना ११ तथामंत्रविदो विप्रास्तपस्तप्त्वा सुदुष्करम् ॥ गुरुनभ्युपगच्छंति यशसोऽर्थाय भाविनि १२ तथाराजर्षयः सर्वे ब्राह्मणाश्च तपोधनाः ॥ चक्रुश्चावचं कर्म यशसोऽर्थाय दुष्करम् १३ सात्वंमाद्रीं छवेनैव तारयैनामनिदिते ॥ अपत्यसंविभागेन परां कीर्तिमवाप्नुहि १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वाऽब्रविन्माद्रीं स कृच्चिंतय देवतम् ॥ तस्मात्ते भविताऽपत्यमनुरूपमसंशयम् १५ ततोमाद्रीविचार्यैवं जगाम मनसाऽश्विनौ ॥ तावागम्य सुतौ तस्यां जनयामास तुर्यमौ १६ नकुलं सहदेवं च रूपेणाप्रतिमौ भुवि ॥ तथैव तावपियमौ वागुवाचा शरीरिणी १७ सत्वरूपगुणोपेतौ भवतौ ॥ तस्याश्चिनाविति ॥ भासतस्तेजसाऽत्यर्थं रूपद्रविणसंपदा १८ नामानि च क्रिरेतेषां शतशृंगनिवासिनः ॥ भक्त्या च कर्मणा चैव तथाऽऽशीर्षिर्विंशं पते १९ ज्येष्ठं युधिष्ठिरेत्येवं भीमसेनेति मध्यमम् ॥ अर्जुनेति तृतीयं च कुंतीपुत्रानकल्पयन् २० पूर्वजं नकुलं त्येवं सहदेवेति चापरम् ॥ माद्रीपुत्रावकथयंस्ते विप्राः प्रीतमानसाः २१ अनुसंवत्सरं जाता अपि ते कुरुसत्तमाः ॥ पांडुपुत्राव्यराजंत पंचसंवत्सरा इव २२ महासत्त्वामहावीर्यामहाबलपराक्रमाः ॥ पांडुर्दृष्ट्वा सुतांस्तांस्तु देवरूपान्महौजसः २३ सुदं परमिकालं भेन नंदं च नराधिपः ॥ ऋषीणामपि सर्वेषां शतशृंगनिवासिनाम् २४ प्रिया बभूवुस्तासां च तथैव मुनियुषिताम् ॥ कुंतीमथ पुनः पांडुर्माद्यर्थे समचोदयत् २५ तमुवाच पृथाराज नृहस्युक्ता दासती ॥ उक्ता स कृद्वंद्वमेपाले भेतेनास्मि वंचिता २६ विभेम्यस्याः परिभवा लुक्त्रीणां गतिरीदृशी ॥ नाज्ञासि पमहं मूढा द्रं द्राह्मणे फलद्वयम् २७ तस्मान्नाहं नियोक्तव्या त्वयैषोऽस्तु वरो मम ॥ एवं पांडोः सुताः पंच देष दत्तामहाबलाः २८ संभूताः कीर्तिमंतश्च कुरुवंशविवर्धनाः ॥ शुभलक्षणसंपन्नाः सोमवत्प्रियदर्शनाः २९ सिंहदर्पा महेष्वासाः सिंहविक्रांतगामिनः ॥ सिंहग्रीवामनुष्येद्राववृधुर्देवविक्रमाः ३० विवर्धमानास्ते तत्र पुण्ये हैमवते गिरौ ॥ विस्मयं जनयामासुर्महर्षीणां समेयुषाम् ३१ ते च पंचशतं चैव कुरुवंशविवर्धनाः ॥ सर्वे वृधुरल्पेन कालेनाप्स्वि वनीरजाः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडवोत्पत्तौ चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दर्शनीयांस्ततः पुत्रान् पांडुः पंचमहावने ॥ तान् पश्यन्पर्वते रम्ये स्वबाहुबलमाश्रितः ३ सपुष्पितवने काले कदाचिन्मधुमाधवे ॥ भूतसंमोहने राजा स भार्यो व्यचरद्धनम् २ पलाशैस्तिलकैश्च तैश्चंपकैः पारिभद्रकैः ॥ अन्यैश्च बहुभिर्वृक्षैः फलपुष्पसमृद्धिभिः ३

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ते पंच पांडवाः शतं चान्ये धार्तराष्ट्राः नीरजाः पद्मा इव ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥
दर्शनीयामिति १ मधुमाधवे चैत्रवैशाखयोः संश्रुतदात्मके वसंते २ । ३

४।५ वयःस्थायुवर्ती तनुवाससंमूक्षमवस्त्रांकिचिद्विद्वत्तांगामित्यर्थः ६।७।८ कामपरीतात्कामेनव्याप्तचित्तः ९।१० बुद्धिर्भयनिश्चयःचेतसाविचारेण ११ कालस्यातीतत्वादिव्यवहारहेतोः

जलस्थानैश्चविविधैःपद्मिनीभिश्चशोभितम् ॥ पांडोर्वनंतत्संप्रेक्ष्यप्रजज्ञेहृदिमन्मथः ४ प्रहृष्टमनसंतत्रविचरंतंयथाऽमरम् ॥ तंमाद्यनुजगामैकावसनंविभ्रतीशुभम्
५ समीक्षमाणःसतुतांवयस्थांतनुवाससम् ॥ तस्यकामःप्रवृत्तेगहनेऽग्निरिवोदृतः६रहस्येकांतुतांहृष्टराजाराजीवलोचनाम् ॥ नशशाकनियंतुंतंकांमकामवशोकृतः७
ततएनांत्रलाद्राजानिजग्राहरहोगताम् ॥ वार्यमाणस्तयादेव्याविस्फुरंतयाथाबलम्८सतुकामपरीतात्मातंशापंनान्वबुध्यत ॥ माद्रीमैथुनधर्मेणसोऽन्वगच्छद्रुलादिव
९ जीवितांतायकौरव्यमन्मथस्यवशंगतः ॥ शापजंभयमुत्सृज्यविधिनासंप्रचोदितः१० तस्यकामात्मनोबुद्धिःसाक्षात्कालेनमोहिता ॥ संप्रमथ्येद्रियग्रामंप्रनष्टासहचे
तसा११सतयासहसंगम्यभार्ययाकुरुनंदनः ॥ पांडुःपरमधर्मात्मायुयुजेकालधर्मेणा१२ततोमाद्रीसमालिङ्ग्यराजानंगतचेतसम् ॥ मुमोचदुःखजंशब्दंपुनःपुनरतीवहि
१३ सहपुत्रैस्ततःकुंतीमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ आजग्मुःसहितास्तत्रयत्रराजातथागतः१४ततोमाद्र्यब्रवीद्राजनात्तांकुंतीमिदंवचः॥ एकैवत्वमिहागच्छतिष्ठत्वंत्रैवदारकाः
१५ तच्छत्वावचनंतस्यास्तत्रैवाधायदारकान् ॥ हताऽहमिति विकुश्लसहसैवाजगामसा १६ दृष्ट्वापांडुंचमाद्रींचशयानौधरणीतले ॥ कुंतीशोकपरीतांगीविललाप
सुदुःखिता १७ रक्ष्यमाणोमयानित्यंवीरःसततमात्मवान् ॥ कथंत्वामत्यतिक्रांतःशापंजानन्वनौकसः १८ ननुनामत्वयामाद्रिरक्षितव्योनराधिपः ॥ साकथंलोभि
तवतीविजनेत्वंनराधिपम् १९ कथंदीनस्यसततंत्वामासाद्यरहोगताम् ॥ तंविचिंतयतःशापंप्रहर्षःसमजायत २० धन्यात्वमसिबाल्हीकिमत्तोभाग्यतरातथा ॥
दृष्टव्यसियद्रक्तंप्रहृष्टस्यमहीपतेः २१ ॥ माद्र्युवाच ॥ विलपंत्यामयादेविवार्यमाणेनचासकृत् ॥ आत्मानवारितोऽनेनसत्यंदिष्टंचिकीर्षुणा २२ ॥ कुंत्युवाच ॥
अहंज्येष्ठाधर्मपत्नीज्येष्ठधर्मफलंमम ॥ अवश्यंभाविनोभावान्मामांमाद्रिनिवर्तय २३ अन्विष्यामीहभर्तारमहंप्रेतवशंगतम् ॥ उत्तिष्ठत्वंविस्त्र्यैनमिमाम्पालयदा
रकान् २४ ॥ माद्र्युवाच ॥ अहमेवानुयास्यामिभर्तारमपलायिनम् ॥ नहिदृष्ट्वाऽस्मिकामानांज्येष्ठामामनुमन्यताम् २५ मांचाभिगम्यक्षीणोऽयंकामाद्भरतस
त्तमः ॥ तमुच्छिद्यामस्यकामंकथंनुयमसादने २६ नचाप्यहंवर्तयंतीनिर्विशेषंसुतेषुते ॥ वृत्तिमार्येचरिष्यामिस्पृशेदेनस्तथाचमाम् २७ तस्मान्मेसुतयोःकुंति
वर्तितव्यंस्वपुत्रवत् ॥ मांचकामयमानोऽयंराजाप्रेतवशंगतः २८ राज्ञःशरीरेणसहममापीदंकलेवरम् ॥ दग्धव्यंसुप्रतिच्छन्नमेतदार्येप्रियंकुरु २९ दारकेष्व
प्रमत्ताचभवेथाश्चहितामम ॥ अतोऽन्यन्नप्रपश्यामिसंदेष्टव्यंहिकिंचन ३०

॥

॥

॥

पष्टद्रव्यस्येवधर्मःकालनात्मकोयस्यभरणस्यतेनकालधर्मणामृत्युना १२।१३।१४।१५।१६। १७ त्वामत्यतिक्रांतोबलादाक्रांतवान्। शोकाकुलत्वादतिशद्भस्याभ्यासः १८ त्वयाचरक्षितव्यः
१९ प्रहर्षःकामः २०। २१ आत्माचित्तं दिष्टंशापजंदुरदृष्टं २२ प्रेतवशंप्रेतराजवशं अन्विष्याम्यनुगमिष्यामि २३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०

आदि०१

अ०

॥१२५॥

॥११२॥

३१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ पांडोरुपरमंदद्वेति १ । २ । ३ देहदेहयोरस्वीनि अग्निदोत्राग्निभिः संस्कारलब्धनार्थम् ४ । ५ । ६
 ७ तद्वर्धनसंक्षिप्तमन्यत मुनीनां योगप्रभावात् स्वदेशगमनोत्कंठाद्वा ८ वर्धमानपुरद्वारं मुख्यद्वारं ९ । १० चारणादेवगायकायुक्ताकाख्यास्तेषां महत्त्वाणां मुनीनां चागममिति चोऽध्याहर्त्तव्यः । पाठांतरे
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा तंचिताग्रिस्थं धर्मपत्नी न र्षभम् ॥ मद्राजसुतातूर्णमन्वारो ह्यशस्विनी ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडुप
 रमे पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पांडोरुपरमंदद्वेष्टा देवकल्पामहर्षयः ॥ ततो मंत्रविदः सर्वे मंत्रयांचक्रिरे मथः १ ॥ तापसा ऊचुः ॥
 हित्वा राज्यं चराग्रं च समहात्मा महायशः ॥ अस्मिन् स्थाने तपस्तप्त्वा तापसान् शरणं गतः २ सजातमात्रान् पुत्रांश्च दारांश्च भवतामिह ॥ प्रादायोपनिधिं राजा पांडुः
 स्वर्गमिति गतः ३ तस्य मानात्मजान् देहं भार्या च सुमहात्मनः ॥ स्वराग्रं गृह्य गच्छामो धर्म एष हि नः स्मृतः ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेषां स्पर्शमांशं देवकल्पाम
 हर्षयः ॥ पांडो पुत्रान् पुरस्कृत्य नगरं नागसाह्वयम् ५ उदारमनसः सिद्धागमने चक्रिरे मनः ॥ भीष्माय पांडवान् दातुं धृतराष्ट्राय चैव हि ६ तस्मिन्नेव क्षणे सर्वे तानादाय
 प्रतस्थिरे ॥ पांडो दारांश्च पुत्रांश्च शरीरे च तापसाः ७ सुखिनी सा पुरा भूत्वा स तत्पुत्रवत्सला ॥ प्रपन्ना दीर्घमध्वानं संक्षिप्तं तदमन्यत ८ सा त्वदीर्घेण कालेन संप्रा
 ताकुरुजंगलम् ॥ वर्धमानपुरद्वारमासदाय शस्विनी ९ द्वारिणं तापसा ऊचुः राजानं च प्रकाशय ॥ ते तु गत्वा क्षणेनैव सभायां विनिवेदिताः १० ते चारणसहस्राणां
 मुनीनामागमंतदा ॥ श्रुत्वानागपुरे नृणां विस्मयः समपद्यत ११ मुहूर्तो दित आदित्ये सर्वे बालपुरस्कृताः ॥ स दारास्तापसान् द्रष्टुं निर्ययुः पुरवासिनः १२ स्त्रीसंवा
 क्षत्रसंधाश्च यानसंघसमास्थिताः ॥ ब्राह्मणैः सह निर्जग्मुर्ब्राह्मणानां च योषितः १३ तथा विद्यूद्रसंधानां महान्व्यतिकरोऽभवत् ॥ न कश्चिदकरो दीर्घ्यामभवन् धर्म
 बुद्धयः १४ तथा भीष्मः शांतनवः सोमदत्तोऽथ बालिहकः ॥ प्रज्ञाचक्षुश्च राजर्षिः क्षत्ताच विदुरः स्वयम् १५ सा च सत्यवती देवी कौसल्या च यशस्विनी ॥ राजद्वारैः परि
 वृता गांधारी चापि निर्ययौ १६ धृतराष्ट्रस्य दायादादुर्योधनपुरोगमाः ॥ भूषिता भूषणैश्चित्रैः शतसंख्या विनिर्ययुः १७ तान् महर्षिगणान् दृष्ट्वा शिरोभिरभिवाद्य च ॥
 उपोपवि विशुः सर्वे कौरव्याः सपुरोहिताः १८ तथैव शिरसा भूमावभिवाद्य प्रणम्य च ॥ उपोपवि विशुः सर्वे पौरजानपदा अपि १९ तमकूजमभिज्ञाय जनौर्ध्वं सर्वशस्त
 दा ॥ पूजयित्वा यथान्यायं पाद्येनार्घ्येण च प्रभो २० भीष्मो राज्यं चराग्रं च महर्षिभ्यो न्यवेदयत् ॥ तेषामथोत्तमः प्रत्युत्थाय जटाजिनी ॥ ऋषीणां मतमाज्ञाय
 महर्षि रितमब्रवीत् २१ यः सकौरव्यदायादः पांडुर्नाम नराधिपः ॥ कामभोगान् परित्यज्य शतशृंगमिति गतः २२ ब्रह्मचर्यं व्रतस्थस्य तस्य दिव्येन हेतुना ॥ साक्षाद्धर्मा
 दयं पुत्रस्तत्र जातो युधिष्ठिरः २३ तथैव बलिनां श्रुतं स्थराज्ञो महात्मनः ॥ मातरि श्वादौ पुत्रं भीमं नाम महाबलम् २४ ॥ ॥ ॥
 आरण्यानां सहस्रसंख्यानां मुनीनां चेतियोज्यं ११ । १२ ॥ १३ व्यतिकरः संघर्षः १४ । १५ कौसल्या काशिराजमुता १६ । १७ उपोपवि विशुः परिचार्योपनिष्ठवतः १८ । १९ अकूजनिःशब्दं २०
 २१ । २२ दिव्येन हेतुना मंत्रेण देवताह्वानाद्यलौकिककारणेन २३ । २४ ॥ ॥ ॥

॥ १२ ॥

ताकाध्वजतोरणान्वितं ॥ यदातदानभगमनुष्यवाजिनापिबन्धस्रग्भूरिणरेवसुंधरा'इति ३५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतरत्नाब्दीपेपट्टिशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ पांडोरिति १
२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ नृसिंहपांडु । नृसिंहेतिपाठेजनमेजयसंबोधनं ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

અ૦

॥१.२७॥

१७ कालीयकादिगंधकृष्णागुरुलिङ्गं १८ । १९ । २० । २१ । २२ तुंगपद्मकौगंधद्रव्यविशेषौ २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठी

न्यासयामासुरथतांशिविकांसत्यवादिनः ॥ सभार्यस्यनृसिंहस्यपांडोरक्लिष्टकर्मणः १७ ततस्तस्यशरीरंतुसर्वगंधाधिवासितम् ॥ शुचिकालीयकादिगंधं दिव्यचंद
नरूपितम् १८ पर्यषिचनजलेनाशुशातकुंभमयैर्वटैः ॥ चंदनेनचशुक्लेनसर्वतःसमलेपयन् १९ कालागुरुविमिश्रेणतथातुंगरसेनच ॥ अथैनंदेशजैःशुक्लैर्वासोभिः
समयोजयन् २० संछन्नःसतुवासोभिर्जीवन्निवनराधिपः ॥ शुशुभेसनरव्याघ्रोमहाहृदयनोचितः २१ याजकैरभ्यनुज्ञातेप्रेतकर्मण्यनुष्ठिते ॥ घृतावसिक्तंराजानं
सहमाद्रायास्वलंकृतम् २२ तुंगपद्मकमिश्रेणचंदनेनसुगंधिना ॥ अन्यैश्चविविधैर्गंधैर्विधिनासमदाहयन् २३ ततस्तयोःशरीरेद्वेष्ट्वामोहवशंगता ॥ हाहापुत्रेति
कौसल्यापपातसहसामुवि २४ तांप्रेक्ष्यपतितामार्तापौरजानपदोजनः ॥ रुरोददुःखसंतसोराजभक्त्याकृपाऽन्वितः २५ कुंत्याश्चैवार्तनादेनसर्वाणिचविचुकुशः ॥
मानुषैःसहभृतानितिर्त्यग्योनिगतान्यपि २६ तथाभीष्मःशांतनवोविदुरश्वमहामतिः ॥ सर्वशःकौरवाश्चैवप्राणदन्भृशदुःखिताः २७ ततोभीष्मोऽथविदुरा राजा
चसहपांडवैः ॥ उदकंचक्रिरेतस्यसर्वाश्चकुरुयोषितः २८ चुकुकुशःपांडवाःसर्वेभीष्मःशांतनवस्तथा ॥ विदुरोज्ञातयश्चैवचकुश्वाप्युदकक्रियाः २९ कृतोदकांस्ता
नादायपांडवाञ्छोककशीतान् ॥ सर्वाःप्रकृतयोराजन्शोचमानान्यवारयन् ३० यथैवपांडवाभूमौसुपुःसहबांधवैः ॥ तथैवनागराराजन्शिशियेरब्राह्मणादयः ३१
तद्गतानंदमस्वस्थमाकुमारमहृष्टवत् ॥ बभूवपांडवैःसार्धेनगरंद्वादशक्षपाः ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पांडुदाहे सप्तविंशत्यधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकुंतीचराजाचभीष्मश्चसहबंधुभिः ॥ ददुःश्राद्धंतदापांडोःस्वधामृतमयंतदा १ कुरुंश्चविप्रमुख्यांश्चभोजयि
त्वासहस्रशः ॥ रत्नौघान्विप्रमुख्येभ्योदत्वाग्रामवरांस्तथा २ कृतशौचांस्ततस्तांस्तुपांडवान्भरतर्षभान् ॥ आदायविविशुःसर्वेपुरंवारणसाह्वयम् ३ सततंस्मा
नुशोचंतस्तमेवभरतर्षभम् ॥ पौरजानपदाःसर्वेमृतंस्वमिवबांधवम् ४ श्राद्धावसानेतुतदादृष्टातंदुःखितंजनम् ॥ समूढांदुःखशोकातां व्यासोमातरमब्रवीत् ५
अतिक्रान्तसुखाःकालाःपर्युपस्थितदारुणाः ॥ श्वःश्वःपापिष्ठदिवसाःपृथिवीगतयौवना ६ बहुमायासमाकीर्णानानादोषसमाकुलः ॥ लुप्तधर्मक्रियाचारोवोरः
कालोभविष्यति ७ कुरुणामनयाच्चापिपृथिवीनभविष्यति ॥ गच्छत्वयोगमास्थाययुक्तावसतपोवने ८ माद्राक्षीस्त्वंकुलस्यास्यघोरसंक्षयमात्मनः ॥ तथेति
समनुज्ञायसाप्रविश्याब्रवीत्सुषाम् ९ आंबिकेतवपौत्रस्यदुर्नयात्किलभारताः ॥ सानुबंधाविनक्ष्यंतिपौराश्चैवेतिनःश्रुतम् १० तत्कौसल्यामिमामार्तापुत्रशो
काभिपीडिताम् ॥ वनमादायभद्रंतेगच्छामियदिमन्यसे ११ तथेत्युक्तात्वंबिकयाभीष्ममामंज्यसुव्रता ॥ वनंययौसत्यवतीस्नुषाभ्यांसहभारत १२ ॥

येभारतभावंदीपे सप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

१३ । १४ । १५ । जवेधावनक्रीडायां । लक्ष्याभिहरणे अहंपूर्वमहंपूर्वमितिहृष्टफलादिग्रहणे । भोज्ये । पांमुविकर्षणे बालक्रीडाविशेषे । परिमर्दति सर्वतउपसृष्टाति १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ योग्यामुशिक्षाभ्यासेषु उत्तरमुत्कर्ष २३ । २४ । २५ । २६ मिहृत्पाकपटेन २७ प्राणवान्बलवान् २८ । २९ प्रसन्नबलात्कारेण ३० । ३१ । ३२ प्रमाण

ताः सुधोरंतपस्तत्त्वादेव्योभरतसत्तम ॥ देहंत्यक्तामहाराजगतिमिष्टांययुस्तदा १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथाप्तवंतोवेदोक्तान्संस्कारान्पांडवास्तदा ॥ संव्य
वर्धतभोगांस्तेभुंजानाः पितृवेश्मनि १४ धार्तराष्ट्रैश्चसहिताः क्रीडंतोमुदिताः सुखम् ॥ बालक्रीडासुसर्वासुविशिष्टास्तेजसाऽभवन् १५ जवेलक्ष्याभिहरणेभोज्येपां
सुविकर्षणे ॥ धार्तराष्ट्रान्भीमसेनः सर्वान्सपरिमर्दति १६ हर्षात्प्रक्रीडमानांस्तान्गृह्यराजन्निलीयते ॥ शिरःसुविनिगृह्यैतान्योधयामासपांडवैः १७ शतमेको
त्तरंतेपांकुमारानामहौजसाम् ॥ एकएवनिगृह्णातिनातिकृच्छ्राद्दुःकोदरः १८ कचेषुचनिगृह्यैतान्विनिहत्यबलाद्बली ॥ चकर्षकोशतोभूमौघृष्टजानुशिरोंसकान् ॥ १९
दशबालान्जलेक्रीडन्भुजाभ्यांपरिगृह्यसः ॥ आस्तेस्मसलिलमग्नोमृतकल्पान्विमुंचति २० फलानिवृक्षमारुह्यविचिन्वंतिचतेयदा ॥ तदापादप्रहारेणभीमः
कंपयतेद्रुमान् २१ प्रहारवेगाभिहताद्रुमाव्याघूर्णितास्ततः ॥ सफलाः प्रपतंतस्मिद्भुतंत्रस्ताः कुमारकाः २२ नतेनियुद्धेनजवेनयोग्यासुकदाचन ॥ कुमारउत्तरंच
कुःस्पर्धमानावृकोदरम् २३ एवंसधार्तराष्ट्रान्स्पर्धमानोवृकोदरः ॥ अप्रियेऽतिष्ठदत्यंतबाल्यान्नद्रोहचेतसा २४ ततोबलमतिख्यातं धार्तराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ भीम
सेनस्यतज्ज्ञात्वादुष्टभावमदर्शयत् २५ तस्यधर्मादपेतस्यपापानिपरिपश्यतः ॥ मोहादैश्वर्यलोभाच्चपापामतिरजामत २६ अयंबलवतांश्रेष्ठः कुंतीपुत्रोवृकोदरः ॥
मध्यमः पांडुपुत्राणांनिकृत्पासनिगृह्यताम् २७ प्राणवान्विक्रमोचैवशौर्येणमहतान्वितः ॥ स्पर्धतेचापिसहितानस्मानेकोवृकोदरः २८ तंतुसुप्तपुरोधानेगंगायां
प्रक्षिपामहे ॥ अथतस्मादवरजंश्रेष्ठचैवयुधिष्ठिरम् २९ प्रसह्यबंधनेबद्धाप्रशासिष्येवसुंधराम् ॥ एवंसनिश्चयंपापः कृत्वादुर्योधनस्तदा ॥ नित्यमेवांतरप्रेक्षीभो
मस्यासीन्महात्मनः ३० ततो जलविहारार्थंकारयामासभारत ॥ चैलकंबलवेश्मानिविचित्राणिमहांतिच ३१ सर्वकामैः सुपूर्णानिपताकोच्छ्रायवंतिच ॥ तत्रसंज
नयामासनानागाराण्यनेकशः ३२ उदकक्रीडनं नामकारयामासभारत ॥ प्रमाणकोट्यांतंदेशंस्थलं किंचिदुपेत्यह ३३ भक्ष्यंभोज्यंचपेयंचचोष्यलेह्यमथापिच ॥ उप
पादितंनरैस्तत्रकुशलैःसूदकर्मणि ३४ न्यवेदयंस्तत्पुरुषाधार्तराष्ट्रायवैतदा ॥ ततोदुर्योधनस्तत्रपांडवानाहदुर्मतिः ३५ गंगांचैवानुयास्यामउद्यानवनशोभिताम् ॥
सहिताभ्रातरः सर्वजलक्रीडामवाप्नुमः ३६ एवमस्त्वितितंचापिप्रत्युवाचयुधिष्ठिरः ॥ तेरथैर्नगराकारैर्देशजैश्चगजोत्तमैः ३७ निर्ययुर्नगराच्छूराः कौरवाः पांडवैः सह ॥
उद्यानवनमासाद्यविसृज्यचमहाजनम् ३८

कोटयांगंगायांप्रदेशविशेषे स्थलं किंचिदर्धजलेऽर्धस्थलेचक्रीडागारं ३३ भक्ष्यंदंतैश्छिन्वाच्छिन्वाग्राह्यमपूपादि । भोज्यंजिह्वाव्यापारैकग्राह्यं पायसादि । पेयंतदुभयानपेक्षं पानकादि । चोष्यंरसमात्रं
गृहीत्वात्याज्यमिश्रुकांडादि । लेह्यंमुखलालयाद्रवीभावमापयमानंलंडशर्करादि । उपपादितं उपाहृतमित्यपिपठंति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ उपस्थानग्रहैः यत्र राजानं कार्यः शूराश्चोपतिष्ठन्ति तैर्ग्रहैः । बलभीभिर्भयतो न मत्पक्षाभिः स्तंभशालाभिः । यन्त्रैर्जलयन्त्रैः शतधाराभिः । यतो युगपच्छतधारा उच्छलन्त्यो नीहारी भूयभवानो
दरं व्याप्नुवति । सांचारिकैः संचारयोग्यैः ४० दीर्घिकाभिः कुल्याभिः पुष्करिणीभिर्हि तिउपांत्य स्यालघुत्वेऽप्यमुषु प्रवाहानेर्न दोषः ४१ उपच्छन्ना संछन्ना ४२ उपच्छन्ना नुपागतान् कामान् शब्दा

विशंति स्म सदा वीराः सिंहा इव गिरिर्गुहाम् ॥ उद्यानमभिपश्यंतो भ्रातरः सर्व एव ते ३९ उपस्थानग्रहैः शुभ्रैर्वलभीभिश्च शोभितम् ॥ गवाक्षकैस्तथा जालैर्यन्त्रैः सांचारिकैरपि
४० समाजितं सौधकारैश्चित्रकारैश्च चित्रितम् ॥ दीर्घिकाभिश्च पूर्णाभिस्तथा पुष्करिणीभिर्हि ४१ जलंतच्छुभेच्छन्नं फलैर्जलरुहैस्तथा ॥ उपच्छन्नावसुमती तथा पु
ष्पैर्यथार्तुकैः ४२ तत्रोपविष्टास्ते सर्वे पांडवाः कौरवाश्च ॥ उपच्छन्नान्बहून्कामांस्तेभुजंति ततस्ततः ४३ अथोद्यानवरेतस्मिंस्तथा क्रीडागताश्चेते ॥ परस्परस्य व
क्त्रेभ्यो ददुर्भक्ष्यास्ततस्ततः ४४ ततो दुर्योधनः पापस्तद्वक्ष्ये कालकूटकम् ॥ विषं प्रक्षेपयामास मीमंसे न जिघांसया ४५ स्वयमुत्थाय चैवाथ हृदयेन क्षुरोपमः ॥ सवाचा
मृतकल्पश्च भर्तृवच्च सुहृद्यथा ४६ स्वयं प्रक्षिपते भक्ष्यं बहुभीमस्य पापकृत् ॥ प्रतीक्षितं स्मभीमेन तं वैदोषमजानता ७७ ततो दुर्योधनस्तत्र हृदयेन हसन्निव ॥ कृत
कृत्यमिवात्मानं मन्यते पुरुषाधमः ४८ ततस्ते सहिताः सर्वे जलक्रीडामकुर्वत ॥ पांडवा धार्तराष्ट्राश्च तदामुदितमानसाः ४९ क्रीडावसाने ते सर्वे शुचिवस्त्राः स्वलंकृ
ताः ॥ दिवसांते परिश्रान्ता विहृत्य च कुरूद्रहाः ५० विहारवसथेष्वेव वीरावासमरोचयन् ॥ खिन्नस्तु बलवानभीमो व्यायम्याभ्यधिकं तदा ५१ बाहयित्वा कुमारान्स्ता
न जलक्रीडागतांस्तदा ॥ प्रमाणको व्यावासाथी सुष्वापावाप्यतस्थलम् ५२ शीतं वातं समासाद्य श्रान्तो मदविमोहितः ॥ विषेण च परीतां गोनिश्चेष्टः पांडुनंदनः ५३
ततो बद्धालतापाशैर्भीमं दुर्योधनः स्वयम् ॥ मृतकल्पं तदा वीरं स्थलाजलमपातयत् ५४ सनिःसंज्ञो जलस्यांतमथ वै पांडवोऽविशत् ॥ आक्रामन्नागभवेन तदानागकुमा
रकान् ५५ ततः समेत्य बहुभिस्तदानागैर्महाविषैः ॥ अदृश्यत भृशं भीमो महादंष्ट्रैर्विषोल्बणैः ५६ ततोऽस्य दृश्यमानस्य तद्विषं कालकूटकम् ॥ हतं सर्पविषेणैव स्थावरं
जंगमेन तु ५७ दंष्ट्राश्च दंष्ट्रूणां तेषां मर्मस्वपि निपातिताः ॥ त्वचं नैवास्य बिभितुः सारत्वात् पृथुवक्षसः ५८ ततः प्रबुद्धः क्रौन्तेयः सर्वसंछिद्यबंधनम् ॥ पोथयामास तान्सर्वान् के
चिद्धीताः प्रदुहुवः ५९ हतावशेषाभीमेन सर्वे वासुकिमभ्ययुः ॥ ऊचुश्च सर्पराजानं वासुकिं वासवोपमम् ६० अयं नरो वै नागैर्द्रष्टुं न शक्यः प्रवेष्टितः ॥ यथा च नो मति
वीरविषपीतो भविष्यति ६१ निश्चेष्टोऽस्माननुप्राप्तः स च दृष्टोऽन्वबुध्यत ॥ स संज्ञाश्चापि संवृत्तश्छित्त्वा बंधनमाशुनः ६२ पोथयंतं महाबाहुं त्वं वै तं ज्ञातुमर्हसि ॥ ततो
वासुकिरभ्येत्य नागैर्नुगतस्तदा ६३ पश्यति स्म महाबाहुं भीमं भीमपराक्रमम् ॥ आर्यकेण च दृष्टः स पृथगाया आर्यकेण च ६४

दिदिपयान् ४३ वक्त्रेभ्यो वक्त्रेषु ४४ । ४५ । ४६ प्रतीक्षितं प्रीत्याऽवेक्षितं भक्षितं न तु शब्दो रिति निरस्तं तत्र हेतुरजानतेति ४७ । ४८ । ४९ । ५० व्यायम्यश्रमं कृत्वा ५१ । ५२ । ५३ । ५४
जलस्यांतमवसानं आक्रामच्छरीराभोगेन नागानां कांतवान् ५५ ततस्ते भारिखिचैरदव्यतदृष्टः ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० विषपीतः पीतविषः ६१ । ६२ । ६३ आर्यकेण नागरा
जेन पृथगाया आर्यकेण यातामहेन कृतिभोजद्वाराऽयं संबंध इति गम्यते ६४

॥ १२२॥

तदादौहित्रदौहित्रःपरिष्वक्तःसुपीडितम् ॥ सुप्रीतश्चभवत्तस्यवासुकिःसमहायशाः ६५ अब्रवीत्तंचनागेंद्रःकिमस्यक्रियतांप्रियम् ॥ धनौघोरत्ननिचयवसुचा
स्यप्रदीयताम् ६६ एवमुक्तस्तदानागोवासुकिंप्रत्यभाषत ॥ यदिनागेंद्रतुष्टोऽसिकिमस्यधनसंचयैः ६७ रसंपिबेत्कुमारोऽयंत्वयिप्रीतेमहाबलः ॥ बलंनागसहस्र
स्ययस्मिन्कुंडेप्रतिष्ठितम् ६८ यावत्पिबतिबालोऽयंतावदस्मैप्रदीयताम् ॥ एवमस्त्वितितंनागंवासुकिःप्रत्यभाषत ६९ ततोभीमस्तदानागैःकृतस्वस्त्ययनःशु
चिः ॥ प्राङ्मुखश्चोपविष्टश्चरसंपिबतिपांडवः ७० एकोच्छ्वासात्ततःकुंडेपिबतिस्ममहाबलः ॥ एवमष्टौसकुंडानिह्यपिबत्पांडुनंदनः ७१ ततस्तुशयनेदिव्येना
गदंतेमहाभुजः ॥ अशेतभीमसेनस्तुयथासुखमरिंदमः ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि भीमसेनरसपाने अष्टाविंशत्यधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १२८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेकौरवाःसर्वेविनाभीमंचपांडवाः ॥ वृत्तक्रीडाविहारास्तुप्रतस्थुर्गजसाह्वयम् १ रथैर्गजैस्तथाचाश्वैर्याने
श्वान्यैरनेकशः ॥ ब्रुवंतोभीमसेनस्तुयातोह्यग्रतएव नः २ ततोदुर्योधनःपापस्तत्रापश्यन्वृकोदरम् ॥ भ्रातृभिःसहितोहृष्टो नगरंप्रविवेशह ३ युधिष्ठिरस्तुधर्मात्मा
ह्यविदन्पापमात्मनि ॥ स्वेनानुमानेनपरंसाधुंसमनुपश्यति ४ सोऽभ्युपेत्यतदापार्थोमातरंभ्रातृवत्सलः ॥ अभिवाद्याब्रवीत्कुंतीमंबभीमइहागतः ५ क्वगतोभवि
तामातर्नेहपश्यामितंशुभे ॥ उद्यानानिवनंचैवविचितानिसमंततः ६ तदर्थैनचतंवीरंदृष्ट्वंतोवृकोदरम् ॥ मन्यमानास्ततःसर्वेयातो नःपूर्वमेवसः ७ आगताःस्मम
हाभागेव्याकुलेनान्तरात्मना ॥ इहागम्यक्कनुगतस्त्वयावप्रषितःक्कनु ८ कथयस्वमहाबाहुंभीमसेनंयशस्विनि ॥ नहिमेशुध्यतेभावस्तंवीरंप्रतिशोभने ९ यतःप्रसुप्तं
मन्येऽहंभीमंनेतिहृतस्तुसः ॥ इत्युक्ताचततःकुंतीधर्मराजेनधीमता १० हाहेतिक्त्वांसंभ्राताप्रत्युवाचयुधिष्ठिरम् ॥ नपुत्रभीमंपश्यामिनमामभ्येत्यसाविति ११
शीघ्रमन्वेषणेयत्नंकुरुतस्यानुजैःसह ॥ इत्युक्तातनयंश्रेष्ठंहृदयेनविदूयता १२ क्षतारमानाप्यतदाकुंतीवचनमब्रवीत् ॥ क्वगतोभगवन्क्षतर्भीमसेनो नदृश्यते १३
उद्यानान्निर्गताःसर्वेभ्रातरांभ्रातृभिःसह ॥ तत्रैकस्तुमहाबाहुर्भीमोनाभ्येतितामिह १४ नचप्रीणयतेचक्षुःसदादुर्योधनस्यसः ॥ क्रूरोऽसौदुर्मतिःक्षुद्रोराज्यलुब्धोऽन
पत्रपः १५ निहन्त्यादपितंवीरंजातमन्युःसुपोधनः ॥ तेनमेव्याकुलंचित्तंहृदयंदह्यतीवच १६ ॥ विदुरउवाच ॥ मैवंदस्वकल्याणिशेषंसंरक्षणंकुरु ॥ प्रत्या
दिष्टोहिदुष्टात्माशेषेऽपिप्रहरेत्तव १७ दीर्घायुषस्तवसुतायथोवाचमहामुनिः ॥ आगमिष्यतितेपुत्रःप्रीतिंचोत्पादयिष्यति १८ ॥ ॥

३।४ अंबहेमातः ५।६।७।८ भावश्चित्रनयुध्यतेजीवतीतिनमनुते ९ यतोभीमंप्रसुप्तंनमयेऽपितुहृतइत्येवमन्ये १०।११।१२।१३।१४ नचेति । दुर्योधनस्त्वर्द्धुंनशक्नोतीत्यर्थः १५।१६ वदस्वविपरीतंमन्येथाः प्रत्यादिष्टःकुतोभीमंहृतवानसीत्युपालब्धः १७।१८ ॥ ॥ ॥ ॥

अ०

॥१.२९॥

115224

॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ययौ विद्वान् विदुरः स्वं निवेशनम् ॥ कुंती चिंतापराभृत्वा सहासीना सुतैर्गृहे १९ ततोऽष्टमे तु दिवसे प्रत्यबुध्यत पांडवः ॥ तस्मिं
स्तदारसे जीर्णोऽप्रमेयबलो बली २० तं दृष्ट्वा प्रतिबुध्यत पांडवं ते भुजंगमाः ॥ सांत्वयामासुरव्यग्रावचनं चेदमब्रुवन् २१ यत्ते पीतो महाबाहो रसोऽयं वीर्यसंभृतः ॥
तस्मान्नागायुतबलोरणेऽधृष्यो भविष्यसि २२ गच्छाद्यत्वं च स्वगृहं स्नातो दिव्यैरिमैर्जलैः ॥ भ्रातरस्तेऽनुत्प्यंति त्वां विना कुरुपुंगव २३ ततः स्नातो महाबाहुः
शुचिः शुक्रांबरस्रजः ॥ ततो नागस्य भवने कृतकौतुकमंगलः २४ ओषधीभिर्विषघ्नीभिः सुरभीभिर्विशेषतः ॥ भुक्तवान्परमात्रं च नागैर्दत्तं महाबलः २५ पूजि
तो भुजंगैर्वीर आशीर्षिश्चाभिनंदितः ॥ दिव्याभरणसंछन्नो नागानामंज्यपांडवः २६ उदतिष्ठत्प्रहृष्टात्माना गलोकाद रिंदमः ॥ उत्क्षिप्तः स तु नागेन जलाजल
रुहेक्षणः २७ तस्मिन्नेव वनोद्देशे स्थापितः कुरुनंदनः ॥ ते चांतर्दधिरेनागाः पांडवस्यैव पश्यतः २८ तत उत्थाय कौन्तेयो भीमसेनो महाबलः ॥ आजगाम महाबाहु
मार्तुरतिक्रमंजसा २९ ततोऽभिवाद्य जननीं ज्येष्ठभ्रातरमेव च ॥ कनीयसः समाप्राय शिरःस्वरिद्रिदर्दनः ३० तैश्चापि संपरिष्वक्तः सहमात्रानरर्षभैः ॥ अन्योन्य
गतसौहार्दाद्दिष्ट्यादिष्ट्येति चाब्रुवन् ३१ ततस्तत्सर्वमाचष्टदुर्योधनविचेष्टितम् ॥ भ्रातॄणां भीमसेनश्च महाबलपराक्रमः ३२ नागलोके च यद्वृत्तं गुणदोषमशेषतः ॥
तच्च सर्वमशेषेण कथयामास पांडवः ३३ ततो युधिष्ठिर राजा भीममाहवचोऽर्थवत् ॥ तूष्णीं भवनतेजल्पमिदं कार्यं कथंचन ३४ एवमुक्त्वा महाबाहुर्धर्मराजो युधि
ष्ठिरः ॥ भ्रातृभिः सहितः सर्वैरुत्तमोऽभवत्तदा ३५ सारथिं चास्य दधितमपहस्तेन जघ्निवान् ॥ धर्मात्मा विदुरस्तेषां पार्थानां प्रददौ मतिम् ३६ भोजने भीमसेनस्य
पुनः प्राक्षेपयद्विषम् ॥ कालकूटं नवंतीक्ष्णं संभृतं लोमहर्षणम् ३७ वैश्यापुत्रस्तदा चष्ट पार्थानां हितकाम्यया ॥ तच्चापि मुक्त्वाऽजरयदविकारं वृकोदरः ३८ विका
रं न ह्यजनयत्सुतीक्ष्णमपितद्विषम् ॥ भीमसंहनने भीमे अजीर्यत वृकोदरे ३९ एवं दुर्योधनः कर्णः शकुनिश्चापि सौबलः ॥ अनेकैरभ्युपायैस्तान् जघांसंति स्म पांड
वान् ४० पांडवाश्चापितस्सर्वप्रत्यजान्नमर्षिताः ॥ उद्भावनमुकुर्वतो विदुरस्य मते स्थिताः ४१ कुमारान् क्रीडमानांस्तान् दृष्ट्वा राजाऽतिदुर्मदान् ॥ गुरुं शिक्षार्थं
न्विष्य गौतमं तान्न्यवेदयत् ४२ शरस्तंबे समुद्रूतं वेदशास्त्रार्थपारगम् ॥ अधिजग्मुश्च कुरवो धनुर्वेदं कृपातुते ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि भी
मप्रत्यागमने ऊनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कृपस्यापि मम ब्रह्मन्संभवं वक्तुमर्हसि ॥ शरस्तं वात्कथं जज्ञे कथं वा स्नाप्य वा
सवान् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ महर्षेर्गौतमस्यासीच्छरद्वान्नाम गौतमः ॥ पुत्रः किल महाराज जातः सहशरैर्विभो २

॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपे ऊनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ गुरुद्वारकमपि कौरवाणां माहात्म्यं वक्तुं गुरोः कृपद्रोणयोरप्युत्पात्तिविशि
ष्टमाहाध्यायाभ्यां कृपस्यापीत्यादिना १ शरद्वान्नामतः गौतमो गौतमः शरैः सह जातः शराप्येव वाऽस्य बंधुवत्प्रिया इत्यर्थः २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तदेवाह नवस्येत्यादिना ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ समर्थनात्सामर्थ्यात् स्मन्वयादिति पाठांतरं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ पुत्रीचपुत्रश्चपुत्रौ १७ प्रातिपेयः प्रतीपपुत्रः

आदि०१

अ०

॥१३०॥

नतस्यवेदाध्ययनेतथाबुद्धिरजायत ॥ यथाऽस्यबुद्धिरभवद्धनुर्वेदपरंतप ३ अधिजग्मुर्यथावेदांस्तपसाब्रह्मचारिणः ॥ तथासतपसोपेतः सर्वाण्यस्त्राण्यवापह ४ धनुर्वेदपरत्वाच्चतपसाविपुलेनच ॥ ऋशंसंतापयामासदेवराजंसगौतमः ५ ततो जानपदीनामदेवकन्यांसुरेश्वरः ॥ प्राहिणोत्तपसोविघ्नंकुरुतस्थेति कौरव ६ साहिगत्वाऽऽश्रमंतस्यरमणीयंशरद्धतः ॥ धनुर्बाणधरंबालालोभयामासगौतमम् ७ तामेकवसनादृष्ट्वागौतमोऽप्सरसंवने ॥ लोकेऽप्रतिमसंस्थानांप्रोत्फुल्लनयनोऽभवत् ८ धनुश्चहिशरास्तस्यकराभ्यामपतन्भुवि ॥ वेपथुश्चापितांदृष्ट्वाशरीरं सज्जायत ९ सतुज्ज्ञानगरीयस्त्वात्तपसश्चसमर्थनात् ॥ अवतस्थेमहाप्राज्ञोर्वैर्येणपरमेणह १० यस्तस्यसहसाराजन्विकारः समदृश्यत ॥ तेनसुस्नावरेतोऽस्यसचतन्त्रान्वबुध्यत ११ धनुश्चसशरंत्यक्तातथाकृष्णाजिनानिच ॥ सविहायाश्रमंसंचतांचैवाप्सरसंमुनिः १२ जगामरेतस्तत्तस्यशरस्तंबेपपातच ॥ शरस्तंबेचपतितांद्विधातदभवत्प १३ तस्याथमिथुनंजज्ञेगौतमस्यशरद्धतः ॥ मृगयांचरतोराराजः शांतनोस्तुयदृच्छया १४ कश्चित्सेनाचरोऽरण्येमिथुनंतदपश्यत ॥ धनुश्चसशरंदृष्ट्वातथाकृष्णाजिनानिच १५ ज्ञात्वाद्विजस्यचापत्येधनुर्वेदांतगस्यह ॥ सराज्ञेदर्शयामासमिथुनंसशरंधनुः १६ सतदादायमिथुनंराजाचकृपयान्वितः ॥ आजगामग्रहानेवममपुत्रावितिब्रुवन् १७ ततःसंवर्धयामाससंस्कारैश्चाप्ययोजयत् ॥ प्रातिपेयो नरश्रेष्ठमिथुनंगौतमस्यतव १८ गौतमोऽपिततोऽभ्येत्यधनुर्वेदपरोऽभवत् ॥ कृपयायन्मयाबालाविमौसंवर्धिताविति १९ तस्मात्तयोर्नामचक्रेतदेवसमहीपतिः ॥ गोपितौगौतमस्तत्रतपसासमर्विदत २० आगत्यतस्मैगोत्रादिसर्वमाख्यातवांस्तदा ॥ चतुर्विधंधनुर्वेदंशास्त्राणिविविधानिच २१ निखिलेनास्यतत्सर्वंगुह्यमाख्यातवांस्तदा ॥ सोऽचिरेणैककालेनपरमाचार्यतांगतः २२ ततोऽधिजग्मुःसर्वेतेधनुर्वेदमहारथाः ॥ धृतराष्ट्रात्मजाश्चैवपांडवाःसहयादवैः २३ वृष्णयश्चनृपाश्चान्येनानादेशसमागताः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विशेषार्थीततोभीष्मःपौत्राणांविनयेप्सया २४ इष्वस्त्रज्ञान्पर्यपृच्छदाचार्यान्वीर्यसंततान् ॥ नाल्पधीर्नामहाभागस्तथानानस्त्रकोविदः २५ नादेवसत्वोविनयेत्कुरूनस्त्रेमहाबलान् ॥ इतिसंचित्यगांगेयःसदाभरतसत्तमः २६ द्रोणायवेदविदुषेभारद्वाजायधीमते ॥ पांडवान्कौरवांश्चैवददौशिष्यान्नर्षभ २७ शास्त्रतःपूजितश्चैवसम्यक्तेनमहात्मना ॥ सभीष्मेणमहाभागस्तुष्टोऽस्त्रविदुषांवरः २८ प्रतिजग्राहतान्सर्वान्शिष्यत्वेनमहायशः ॥ शिक्षयामासचद्रोणोधनुर्वेदमशेषतः २९ तेऽचिरेणैककालेनसर्वंशास्त्रविशारदाः ॥ बभूवुःकौरवाराजन्पांडवाश्चामितौजसः ३० ॥

१८ । १९ । गोपितौराज्ञापालितौ २० चतुर्विधं मुक्तममुक्तंमुक्तामुक्तंमंत्रमुक्तंवेति मुक्तंवाणादि । अमुक्तंखड्गादि । मुक्तामुक्तंसोपसंहारमखं । निरुपसंहारमखंमंत्रमुक्तं । यद्वा शस्त्रमखंमत्यखंपरमाखं । यद्वा आदानंसंधानंविमोक्षमंहारश्च २१ । २२ । २३ विनयेप्सयाशिक्षेच्छया २४ । २५ अदेवसत्वः नास्तिदेवस्येवसत्त्वंसामर्थ्यस्यसः २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

॥१३१॥

३१ । ३२ । ३३ सइति ततःपूर्वमेषांलुतामितिसंबंधः अंगलप्रवृत्तांविहृतांगीददर्शितभाषः सार्धः ३४ । ३५ । ३६ द्रोणेद्रोणकलशाख्येयज्ञियपात्रविशेषे ३७ यतोद्रोणकलशोऽभवत्ततोद्रोणइतिनाम

॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंसमभवद्द्रोणःकथंचास्त्राण्यवाप्तवान् ॥ कथंचागात्कुरूब्रह्मन्कस्यपुत्रःसवीर्यान् ३१ कथंचास्यसुतोजातःसोऽश्वत्थामाऽस्रवित्तमः ॥
एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणप्रकीर्तय ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गंगाद्वारंप्रतिमहान्बभूवभगवानृषिः ॥ भरद्वाजइतिख्यातःसततंसंशितव्रतः ३३ सोऽभिषे
कुंततोऽंगंपूर्वमेवागमन्नदीम् ॥ महर्षिभिर्भरद्वाजोहविर्धानेचरन्पुरा ३४ ददर्शाप्सरसंसाक्षादृष्टताचीमाभुतामृषिः ॥ रूपयौवनसंपन्नामददत्तामदालसाम् ३५
तस्याःपुनर्नदीतीरेवसनंपर्यवर्तत ॥ व्यपकृष्टांबरांदृष्टातामृषिश्चकमेततः ३६ तत्रसंसक्तमनसोभरद्वाजस्यधीमतः ॥ ततोऽस्यरेतश्चस्कंदतदृषिर्द्रोणआदधे ३७
ततःसमभवद्द्रोणःकलशेतस्यधीमतः ॥ अध्यगोष्टसवेदांश्चवेदांगानिचसर्वशः ३८ अग्निवेशमहाभागंभरद्वाजःप्रतापवान् ॥ प्रत्यपादयदाग्नेयमस्त्रमस्त्रविदांवरः ३९
अग्नेस्तुजातःसमुनिस्ततोभरतसत्तम ॥ भारद्वाजंतदाग्नेयमहास्त्रंप्रत्यपादयत् ४० भरद्वाजसखाचासीत्पृषतोनामपार्थिवः ॥ तस्यापिद्रुपदोनामतदासमभवत्सुतः
४१ सनित्यमाश्रमंगत्वाद्रोणेनसहपार्थिवः ॥ चिक्रीडाध्ययनंचैवचकारक्षत्रियर्षभः ४२ ततोव्यतीतेपृषतेसराजाद्रुपदोऽभवत् ॥ पंचालेषुमहाबाहुरुत्तरेषुनरे
श्वरः ४३ भरद्वाजोऽपिभगवानारुरोहदिवंतदा ॥ तत्रैवचवसन्द्रोणस्तपस्तेपेमहातपाः ४४ वेदवेदांगविद्वान्सतपसादग्धकिल्बिषः ॥ ततःपितृनियुक्तात्मा
पुत्रलोभान्महायशः ४५ शारदतीततोभार्याकृपीन्द्रोणोऽन्वविंदत ॥ अग्निहोत्रेचधर्मंचदमेचसततंरताम् ४६ अलभद्रौतमोपुत्रमश्वत्थामानमेवच ॥ सजातमात्रो
व्यनदद्यथैवोच्चैःश्रवाहयः ४७ तच्छ्रुत्वांतर्हितंभूतमंतरिक्षस्थमब्रवीत् ॥ अश्वस्येवास्ययत्स्थामनदतःप्रदिशोगतम् ४८ अश्वत्थामैवबालोऽयंतस्मान्नाम्नाभवि
ष्यति ॥ सुतेनतेनसुपीतोभारद्वाजस्ततोऽभवत् ४९ तत्रैवचवसन्धीमान्धनुर्वेदपरोऽभवत् ॥ सशुश्रावमहात्मानंजामदग्ध्यंपरंतपम् ५० सर्वज्ञानविदंविप्रंसर्वशस्त्रभृतां
वरम् ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तदारान्दिदत्संतं वसुसर्वशः ५१ सरामस्यधनुर्वेदं दिव्यान्यस्त्राणिचैवह ॥ श्रुत्वातेषुमनश्चक्रेनीतिशास्त्रेतथैवच ५२ ततःसव्रतिभिःशिष्यैस्त
पोयुक्तैर्महातपाः ॥ वृतःप्रायान्महाबाहुर्महेंद्रंपर्वतोत्तमम् ५३ ततोमहेंद्रमासाद्यभारद्वाजोमहातपाः ॥ क्षांतंदांतमभिन्नघ्नमपश्यद्गुणंदनम् ५४ ततोद्रोणोवृतः
शिष्यैरुपगम्यभृद्गृहम् ॥ आचख्यावात्मनोनामजन्मचांगिरसःकुले ५५ निवेद्यशिरसाभूमौपादौचैवाभ्यवादयत् ॥ ततस्तंसर्वमुत्सृज्यवनंजिगमिषुंतदा ५६
जामदग्ध्यंमहात्मानंभारद्वाजोऽब्रवीदिदम् ॥ भरद्वाजात्समुत्पन्नंतथात्वंमामयोनिजम् ५७ आगतंवित्तकाममांविद्धिद्रोणंद्रिजोत्तमम् ॥ तमब्रवीन्महात्माससर्वश
त्रियमर्दनः ५८ स्वागतंतेद्विजश्रेष्ठयदिच्छसिवदस्वमे ॥ एवमुक्तस्तुरामेणभारद्वाजोऽब्रवीद्वचः ५९

निर्वैक्ति ततइति ३८ भरद्वाजआग्नेयमस्त्रंअग्निवेशायददौ । सचाग्नेःपुत्रोऽग्निवेशोभारद्वाजंद्रोणंस्वगुरुपुत्रमाग्नेयमस्त्रमशिसयदितिश्लोकद्वयार्थः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ पितृभिःपुत्रमुत्पा
दयेतिनियुक्तंआत्मानोयस्यसपितृनियुक्तात्मा ४५ । ४६ । ४७ स्थामशब्दसकारस्यतकारादेशोऽश्वत्थामेति ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

॥ १२४॥

आदि०१.

अ०

119.39. 11

॥ १२४ ॥

11

अस्यतनुजोऽन्वत्यात्मा नाबुध्यंतद्रोणपुत्रोऽयमितिनज्ञातवतः १५ । १६ वीटयायवाकारेणमादेशमात्रकाष्ठेन यद्वहस्तमात्रदंडेनउपर्युपरिकुमाराःप्रक्षिपंति लोहगुलिकयेत्यन्ये १७ । १८ । १९
 ततोऽस्यतनुजःपार्थान्कृपस्यानंतरंप्रभुः ॥ अस्त्राणिशिक्षयामासनाबुध्यंतचतंजनाः १५ एवंसतत्रगूढात्माकंचित्कालमुवासह ॥ कुमारास्त्वथनिष्क्रम्यसमे
 तागजसाह्यात् १६ क्रीडंतोवीटयातत्रवीराःपर्यचरन्मुदा ॥ पपातकूपेसावीटातेषांवैक्रीडतांतदा १७ ततस्तेयत्नमातिष्ठन्वीटामुद्धर्तुमादताः ॥ नचतेप्रत्य
 पद्यंतकर्मवीटोपलब्धये १८ ततोऽन्योन्यमवैक्षंतव्रीडयाऽवनताननाः ॥ तस्यायोगमविदंतोभृशंचोत्कंठिताऽभवन् १९ तेऽपश्यन्ब्राह्मणंश्यामपापन्नंपलि
 तंकृशम् ॥ कृत्यवंतमदूरस्थमग्निहोत्रपुरस्कृतम् २० तेतदृष्ट्वामहात्मानमुपगम्यकुमारकाः ॥ भग्नोत्साहक्रियात्मानोब्राह्मणंपर्यवारयन् २१ अथद्रोणःकुमारां
 स्तान्दृष्ट्वाकृत्यवतस्तदा ॥ प्रहस्यमंदपैशल्यादभ्यभाषतवीर्यवान् २२ अहोवोधिग्बलंक्षात्रंधिगेतांवःकृतास्त्रताम् ॥ भरतस्यान्वयेजातायेवीटानाधिगच्छत २३
 वीटांचमुद्रिकांचैवह्यहमेतदपिद्वयम् ॥ उद्धरेयमिषीकाभिर्भोजनंमेप्रदीयताम् २४ एवमुक्ताकुमारांस्तान्द्रोणःस्वांगुलिवेष्टनम् ॥ कूपेनिरुदकेतस्मिन्नपातयद
 रिदम् २५ ततोऽब्रवीत्तद्रोणंकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कृपस्यानुमतेब्रह्मन्भिक्षामापनुहिशाश्वतीम् २६ एवमुक्तःप्रत्युवाचप्रहस्यभरतानि
 दम् ॥ द्रोणउवाच ॥ एषामुष्टिरिषीकाणांमयाऽस्त्रेणाभिमंत्रिता २७ अस्यावीर्येनिरीक्षध्वंयदन्यस्यनविद्यते ॥ भेत्स्यामीषीकयावीटानामिषीकांतथाऽन्यया
 २८ तामन्ययासमायोगेवीटयाग्रहणंमम ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोयथोत्कंठ्रोणेनतत्सर्वकृतमंजसा २९ तदवेक्ष्यकुमारास्तेविस्मयोत्फुल्ललोचनाः ॥ आश्चर्य
 मिदमत्यंतमितिमत्वावचोऽब्रुवन् ३० ॥ कुमाराऊचुः ॥ मुद्रिकामपिविप्रर्षेशीघ्रमेतांसमुद्धर ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःशरंसमादायधनुर्द्रोणोमहायशः ३१
 शरेणविद्धामुद्रांतामूर्ध्वमावाहयत्प्रभुः ॥ सशरंसमुपादायकूपादंगुलिवेष्टनम् ३२ ददौततःकुमाराणांविस्मितानामविस्मितः ॥ मुद्रिकासुद्धतांदृष्ट्वातमाहुस्तेकुमा
 रकाः ३३ ॥ कुमाराऊचुः ॥ अभिवादयामहेब्रह्मन्नेतदन्येषुविद्यते ॥ कोऽसिक्स्यासिजानीमोवयंकिंकरवामहे ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्ततो
 द्रोणःप्रत्युवाचकुमारकान् ॥ द्रोणउवाच ॥ आचक्षध्वंचभीष्मयद्रूपेणचगुणैश्चमाम् ३५ सएवसुमहातेजाःसांप्रतंप्रतिपत्स्यते ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथे
 त्युक्त्वाचगत्वाचभीष्ममूचुःकुमारकाः ३६ ब्राह्मणस्यवचस्तथ्यंतच्चकर्मतथाविधम् ॥ भीष्मःश्रुत्वाकुमाराणांद्रोणंतंप्रत्यजानत ३७ युक्तरूपःसहिगुरुरित्येवमनु
 चित्यच ॥ अथैनमानीयतदास्वयमेवसुसत्कृतम् ३८ परिपप्रच्छनिपुणंभीष्मःशस्त्रभृतांवरः ॥ हेतुमागमनेतच्चद्रोणःसर्वन्यवेदयत् ३९ ॥ द्रोणउवाच ॥ महर्षे
 रग्निवेशस्यसकाशमहमच्युत ॥ अस्त्रार्थमगमंपूर्वधनुर्वेदचिकीर्षया ४० ब्रह्मचारीविनीतात्माजटिलोबहुलाःसमाः ॥ अवसंसुचिरंतत्रगुरुशुश्रूषणेरतः ४१
 २० । २१ पैशल्यात्कौशल्यात् २२ । २३ मुद्रिकांचमयात्यज्यमानां २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ सांप्रतंयुक्तंप्रतिपत्स्यतेज्ञास्यति ३६ । ३७
 ३८ । ३९ चिकीर्षयाजिज्ञासयाकृद्विज्ञानेइत्यस्यरूपं ४० । ४१

४२ सखायस्यः उपकारकर्तृत्वादेवप्रियोवल्लभश्च वर्त्तयन्वसन् ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० दिशश्चदेहयत्दिङ्मोहमजनयत् । अडभावार्पःशत्रुं तंवा ५१ स्नातको
यःकश्चिक्लपगोधनःस्वधर्मलोपाच्चावसीदेतातोबहुगोधनवतोब्राह्मणस्यप्रतिग्रहमिच्छन् ५२ अंतादंतंदेशादेशं ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ संभाषतां संभाषमाणानां अच्यवदधर्मच्युता

पांचाल्योराजपुत्रश्चयज्ञसेनोमहाबलः ॥ इष्वस्त्रहेतोर्न्यवसत्तस्मिन्नेवगुरौप्रभुः ४२ समेतत्रसखाचासीदुपकारीप्रियश्चमे ॥ तेनाहंसहसंगम्यवर्तयन्सुचिरंप्रभो ४३
बाल्यात्प्रभृति कौरव्यसहाध्ययनमेवच ॥ समेसखासदातत्रप्रियवादीप्रियंकरः ४४ अब्रवीदितिमांभीष्मवचनंप्रीतिवर्धनम् ॥ अहंप्रियतमःपुत्रःपितुर्द्रोणमहात्म
नः ४५ अभिषेक्षयतिमाराज्येसपांचाल्योयदातदा ॥ त्वद्गोम्यंभवितातातसखेसत्येनतेशपे ४६ ममभोगाश्चवित्तंचत्वदधीनंसुखानिच ॥ एवमुक्त्वाऽथवब्राज
कृतान्नःपूजितोमया ४७ तच्चवाक्यमहंनित्यंमनसाधारयंस्तदा ॥ सोऽहंपितृनियोगेनपुत्रलोभाद्यशस्विनीम् ४८ नातिकेर्षीमहाप्रज्ञामुपयेमेमहाव्रताम् ॥
अग्निहोत्रेचसत्रेचदमेचसततंरताम् ४९ अलभद्रौतमीपुत्रमश्वत्थामानमौरसम् ॥ भीमविक्रमकर्माणमादित्यसमतेजसम् ५० पुत्रेणतेनप्रीतोऽहंभरद्वाजोम
यायथा ॥ गोक्षीरंपिबतोदृष्ट्वाधनिनस्तत्रपुत्रकान् ॥ अश्वत्थामाऽरुद्धालस्तन्मेसंदेहयद्दिशः ५१ नस्नातकोवसीदेतवर्त्तमानःस्वकर्मसु ॥ इतिसंचिंत्यमनसातं
देशंबहुशोभ्रमन् ५२ विशुद्धमिच्छन्गंगेयधर्मोपेतंप्रतिग्रहम् ॥ अंतादंतंपरिक्रम्यनाध्यगच्छेपयस्विनीम् ५३ अथपिष्टोदकंनैनंलोभयंतिकुमारकाः ॥
पीत्वापिष्टरसंबालःक्षीरंपीतंमयाऽपिच ५४ ननर्तोत्थायकौरव्यहृष्टोबाल्याद्विमोहितः ॥ तंदृष्ट्वा नृत्यमानंतुबालैःपरिवृतंसुतम् ५५ हास्यतामुपसंप्राप्तंकश्मलंत
त्रमेऽभवत् ॥ द्रोणंधिगस्त्वधनिनंयोधनंनाधिगच्छति ५६ पिष्टोदकंसुतोयस्यपीत्वाक्षीरस्यतृष्णया ॥ नृत्यतिस्ममुदाविष्टःक्षीरंपीतंमयाऽप्युत ५७ इतिसंभा
षतांवाचंश्रुत्वामेबुद्धिरच्यवत् ॥ आत्मानंचात्मनागर्हन्मनसेदंन्यचिंतयम् ५८ अपिचाहंपुराविषैर्वर्जितोगर्हितोवसे ॥ परोपसेवांपापिष्ठानंचकुयौधनेप्सया ५९
इतिमत्वाप्रियंपुत्रंभीष्मादायततोह्वहम् ॥ पूर्वक्षेहानुरागित्वात्सदारःसौमर्किगतः ६० अभिषिक्तंशुश्रुत्वेवकृताथोऽस्मीतिचिंतयन् ॥ प्रियंसखायंसुप्रीतोराज्य
स्थंसमुपागमम् ६१ संस्मरन्संगमंचैववचनंचैवतस्यतत् ॥ ततोद्गुपदमागम्यसखिपूर्वमहंप्रभो ६२ अब्रुवंपुरुषव्याघ्रसखायंविद्धिमामिति ॥ उपस्थितस्तुद्गुपदं
सखिवच्चास्मिसंगतः ६३ समानिराकारमिवप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ अकृतेयंतवप्रज्ञाब्रह्मज्ञातिसमंजसा ६४ यदात्थमांत्वंप्रसभंसखातेऽहमितिद्विज ॥ संगता
नीहजीर्यैतिकालेनपरिजीर्यतः ६५ सौहृदंमेत्वयाह्यासीत्पूर्वसामर्थ्यबंधनम् ॥ नाश्रोत्रियःश्रोत्रियस्यनारथीरथिनःसखा ६६ साम्याद्विसख्यंभवतिवैषम्यान्नो
पपद्यते ॥ नसख्यमजरंलोकेविद्यतेजातुकस्यचिद् ६७ कालोवैनंविहरतिक्रोधोवैनंरहत्युत ॥ मैवंजीर्णमुपास्वत्वंसत्यंभवत्वपाकृधि ६८ ॥ ॥

ऽभुव आत्मानंदरिद्रोषादात्मनामनसागर्हन् इदं वक्ष्यमाणं ५८ । ५९ पुरापूर्वदरिद्रोऽयमितिगर्हितोऽपिबसेउपवासंकुर्वेनतुसेवांकुर्यामितिमत्त्वानिश्चत्वापिपुत्रस्यप्रियत्वात्सौमर्किद्वुपदेगतइतिसंबंधः ६०
६१ तत्तस्यवचनंमपराज्यंत्वद्गोम्यंभविष्यतीति ६२ । ६३ निराकारंनिरस्तोद्यमरूपंहीनजनमिव अकृतेत्यादिप्राग्व्याख्यातं ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ ॥ ॥

७२ । ७० । ७१ राज्याथेसंविदंस्वद्रोहंममराज्यमिति संकेतं ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ प्रतिपादय अस्मत्कुमारेभ्य इति शेषः । कुरुक्षये कुरुगृहे ७७ । ७८ । ७९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठोये
 आसीत्सख्यं द्विजश्रेष्ठवयामेऽर्थनिबंधनम् ॥ न ह्यनाढ्यः सखाढ्यस्य नाविद्वान्विदुषः सखा ६९ न शूरस्य सखा क्रीवः सखिपूर्वै किमिष्यते ॥ न हिराज्ञा मुदीर्णानामेवं भू
 तैर्नैः क्वचित् ७० सख्यं भवति मंदात्मनः श्रिया हीनैर्धनच्युतैः ॥ नाश्रोत्रियः श्रोत्रियस्य नारथीरथिनः सखा ७१ नाराजापार्थिवस्यापि सखिपूर्वै किमिष्यते ॥ अहं त्व
 यानजानामिराज्यार्थे संविदं कृतम् ७२ एकरात्रं तु ते ब्रह्मन्कामं दास्यामि भोजनम् ॥ एवमुक्तस्त्वहं तेन सदारः प्रस्थितस्तदा ७३ तां प्रतिज्ञां प्रतिज्ञायार्कतार्ताऽस्म्य
 चिरादिव ॥ द्रुपदेनैव मुक्तोऽहं मन्युनाऽभिपरिहृतः ७४ अभ्यागच्छं कुरुन्भीष्मशिष्यैरर्थीगुणान्वितैः ॥ ततोऽहं भवतः कामं संवर्धयितुमागतः ७५ इदं नागपुरं
 रम्यं ब्रूहि किं कर्त्तव्यमिति ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तदा भीष्मो भारद्वाजमभाषत ७६ ॥ भीष्म उवाच ॥ अपज्यं क्रियतां चापं साध्वस्त्रं प्रतिपादय ॥ भुंक्ष्व
 भोगान्भृशं प्रीतः पूज्यमानः कुरुक्षये ७७ कुरुणामस्ति यद्विद्वत्तं राज्यं चेदं सराष्ट्रकम् ॥ त्वमेव परमो राजा सर्वे च कुरुवस्तव ७८ यच्च ते प्रार्थितं ब्रह्मन्कृतं तदिति चिं
 त्यताम् ॥ दिष्ट्या प्राप्तोऽसि विप्रर्षे महान्मेऽनुग्रहः कृतः ७९ ॥ इति श्रीम० आ० संभवप० भीष्मद्रोणसमागमे एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः संपूजितो द्रोणो भीष्मेण द्विपदां वरः ॥ विशश्राम महातेजाः पूजितः कुरुवेशमनि १ विश्रांतेऽथ गुरौ तस्मिन् पौत्रानादाय कौरवान् ॥ शि
 ष्यत्वेन ददौ भीष्मो वसूनि विविधानि च २ गृहं च सुपरिच्छन्नं धनधान्यसमाकुलम् ॥ भारद्वाजाय सुप्रीतः प्रत्यपादय तप्रभुः ३ सतान् शिष्यान्महेष्वासः प्रतिजग्राह
 कौरवान् ॥ पांडवान् धार्तराष्ट्रांश्च द्रोणो मुदितमानसः ४ प्रतिगृह्य च तान् सर्वान् द्रोणो वचनमब्रवीत् ॥ रहस्येकः प्रतीतात्मा कृतोपसदनांस्तथा ५ ॥ द्रोण उवाच ॥
 कार्यमेकांक्षितं किंचिद्दृढं संपरिवर्त्तते ॥ कृतास्त्रैस्तत्प्रदेयं मे तदेतद्दत्तानवाः ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा कौरवेयास्ते तूष्णीमासन्विशांपते ॥ अर्जुनस्तु त
 तः सर्वं प्रतिजज्ञे परंतप ७ ततोऽर्जुनं तदामूर्ध्निसमाप्राय पुनः पुनः ॥ प्रीतिपूर्वपरिष्वज्य परुरोदमुदातदा ८ ततो द्रोणः पांडुपुत्रानस्त्राणि विविधानि च ॥ ग्राहयामास दि
 व्यानि मानुषाणि च वीर्यवान् ९ राजपुत्रास्तथा चान्ये समेत्य भरतर्षभ ॥ अभिजग्मुस्ततो द्रोणमस्त्रार्थे द्विजसत्तमम् १० तृष्णयश्चांधकाश्चैव नानादेश्याश्च पार्थिवाः ॥
 सूतपुत्रश्च राधेयो गुहं द्रोणमियात्तदा ११ स्पर्धमानस्तु पार्थेन सूतपुत्रोऽत्यमर्षणः ॥ दुर्योधनं समाश्रित्य सोऽवमन्यत पांडवान् १२ अभ्यास्ततस्ततो द्रोणं धनुर्वेदचि
 कीर्षया ॥ शिक्षाभुजबलोद्योगैस्तेषु सर्वेषु पांडवः १३ अस्त्रविद्यानुरागाच्च विशिष्टोऽभवदर्जुनः ॥ तुल्येष्वस्त्रप्रयोगेषु लाघवे सौष्ठवेषु च १४ सर्वेषां विशिष्याणां
 बभूवाभ्यधिकोऽर्जुनः ॥ ऐंद्रिमप्रतिमं द्रोण उपदेशेष्वमन्यत १५ एवं सर्वकुमाराणामिष्वस्त्रं प्रत्यपादयत् ॥ कर्मंडलुं च सर्वेषां प्रायच्छिन्नकारणात् १६ ॥
 भारतभावदीपे एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ तत इति १ । २ सुपरिच्छन्नं सुधाद्यालिप्तं ३ । ४ प्रतीतात्मा हृष्टचित्तः कृतोपसदनान्कृतपादग्रहणान् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
 धनुर्वेदस्य चिकीर्षया जिज्ञासया शिक्षादिभिः पाण्डवो द्रोणमभ्ययादभिगतः तत्सुल्योऽभवदित्यर्थः १३ अतएव तेषु विशिष्टः एतदेवाह तुल्येष्विति १४ । १५ कर्मंडलुं सूक्ष्ममुखत्वाद्द्विलंवेन पूरणीयं १६

॥ ३२६ ॥

आदि० १

६०

॥१.३२॥

पुत्राय च दौकुंभमविलंबनकारणात् ॥ यावत्तेनोपगच्छंति तावदस्मै पराक्रियाम् १७ द्रोण आचष्टु पुत्राय तत्कर्म जिष्णुरौहत् ॥ ततः सवारुणास्त्रेण पूरयित्वा कमं
डलुम् १८ सममाचार्यपुत्रेण गुरुभ्येति फाल्गुनः ॥ आचार्यपुत्रात्तस्मात्तु विशेषोपचयेऽप्यथक् १९ नव्यहीयतमेधावीपार्थोऽप्यस्त्रविदांवरः ॥ अर्जुनः परमं य
त्नमातिष्ठदुरुषजने २० अस्त्रे च परमं योगं प्रियो द्रोणस्य चाभवत् ॥ तद्वृष्टानित्यमुद्युक्तमिष्वस्त्रं प्रति फाल्गुनम् २१ आहूय वचनं द्रोणो रहःसुदमभाषत ॥ अंधकारे
ऽर्जुनायात्र न देयं ते कदाचन ॥ न चारुख्येयमिदं चापिमद्वाक्यं विजयेत्तथा २२ ततः कदाचिद्ध्वजने प्रववौ वायुरर्जुने ॥ तेन तत्र प्रदीपः स दीप्यमानो विलोपितः २३ भु
क्त एव तु कौंतेयो नास्यादन्यत्र वर्तते ॥ हस्तस्तेजस्विनस्तस्य अनुग्रहणकारणात् २४ तदभ्यासकृतं मत्पारात्रावपि स पांडवः ॥ योग्यां च के महाबाहुर्धनुषा पांडुनंदनः २५
तस्य ज्यातलनिर्घोषं द्रोणः शुश्राव भारत ॥ उपेत्य चैनमुत्थाय परिष्वज्येदमब्रवीत् २६ ॥ द्रोण उवाच ॥ प्रयतिष्ये तथा कर्तुं यथानान्यो धनुर्धरः ॥ त्वत्समो भविता लो
के सत्यमेतद्वीर्यमिदं २७ वैशंपायन उवाच ॥ ततो द्रोणोऽर्जुनभृत्यो ह्येषु च गजेषु च ॥ रथेषु भूमावपि चरणशिक्षामशिक्षयत् २८ गदायुद्धेऽसि चर्यायां तोमरप्रा
सशक्तिषु ॥ द्रोणः संकीर्णयुद्धे च शिक्षयामास कौरवान् २९ तस्य तत्कौशलं श्रुत्वा धनुर्वेदं जिघृक्षुः ॥ राजानो राजपुत्राश्च समाजग्मुः सहस्रशः ३० ततो निषादरा
जस्य हिरण्यधनुषः सुतः ॥ एकलव्यो महाराज द्रोणमभ्याज गामह ३१ न स तं प्रतिजग्राह नैषादिरिति चिंतयन् ॥ शिष्यं धनुषि धर्मज्ञस्तेषामेवान्ववेक्षया ३२ स तु
द्रोणस्य शिरसा पादौ गृह्य परंतपः ॥ अरण्यमनुसंप्राप्य कृत्वा द्रोणं महीमयम् ३३ तस्मिन्नाचार्यवृत्तिं च परमामास्थितस्तदा ॥ इष्वस्त्रे योगमातस्थे परं नियममास्थितः
३४ परयाश्च द्योपेतो योगेन परमेण च ॥ विमोक्षादानसंधाने लघुत्वं परमापसः ३५ अथ द्रोणाभ्यनुज्ञाताः कदाचित्कुरुपांडवाः ॥ रथैर्विनिर्गयुः सर्वे मृगयामरिम
र्दन ३६ तत्रोपकरणं गृह्य नरः कश्चिद्वदच्छया ॥ राजन्ननुजगाभैः श्वानमादाय पांडवान् ३७ तेषां विचरतां तत्र तत्कर्म चिकीर्षया ॥ श्वाचरन्सवने मूढो नैषादिं
प्रतिजग्मिवान् ३८ सकृष्णमलदिग्धां कृष्णाजिनजटाधरम् ॥ नैषादिं श्वासमालक्ष्य भर्षस्तस्थौ तदंतिके ३९ ॥ ॥ ॥ ॥

हृष्टातिनैवतज्ज्ञानवानित्याहद्वाभ्यां ततइति २३ अनुग्रहणमभ्यासः २४ योग्यामभ्यासम् २५ श्रवणोत्तरमुत्थायोपेत्येतिक्रमः २६ । २७ । २८ संकीर्णयुद्धेयुगपदनेकायुधप्रयोगे
युगपदनेकैःसहयुद्धेवा २९ । ३० । ३१ तेषामश्ववेक्षयातेभ्योऽधिकोमाभूदितिबुद्ध्या ३२ महीमयंमृन्मयं ३३ इष्वत्त्रैःपुत्रयोगे योगमैकाग्र्यं ३४ लघुत्वंशीघ्रप्रयोक्तृत्वं ३५ । ३६
उपकरणंश्ववागुरादिमुख्यंतुकरणमायुधमेव ३७ । ३८ । ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १२५ ॥

अस्त्रेययोगेलाघवकौशलं येनशरायुस्त्रेपविष्टाएवतुतदिद्वतः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ वेतनंगुरुदक्षिणारूपं ५४ । ५५ । ५६ । ५७ छित्तेति । अविचार्येति
तदातैस्याथभषतःशुनःसप्तशरान्मुखे ॥ लाघवदर्शयन्नस्त्रेमुमोचयुगपद्यथा ४० सतुश्वाशरपूर्णास्यःपांडवानाजगामह ॥ तंदृष्ट्वापांडवावीराःपरंविस्मयमागताः ४१
लाघवशब्दवेधित्वंदृष्ट्वातत्परमंतदा ॥ प्रेक्षयतंवीडिताश्वासन्प्रशशंसुश्चसर्वशः ४२ तंततोऽन्वेषमाणास्तेवनेवननिवासिनम् ॥ ददृशुःपांडवाराजन्नस्यंतमनिशं
शरान् ४३ नचैनमभिजानंस्तेतदाविकृतदर्शनम् ॥ तथैनंपरिपप्रच्छुःकोभवान्कस्यवेत्युत ४४ ॥ एकलव्यउवाच ॥ निषादाधिपतेवीराहिरण्यधनुषःसुतम् ॥
द्रोणशिष्यंचमावितधनुर्वेदकृतश्रमम् ४५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेतमाज्ञायतत्त्वेनपुनरागम्यपांडवाः ॥ यथावृत्तंवनेसर्वद्रोणायाचख्युरद्भुतम् ४६ कौतेय
स्त्वर्जुनोराजन्नेकलव्यमनुस्मरन् ॥ रहोद्रोणंसमासाद्यप्रणयादिदमब्रवीत् ४७ ॥ अर्जुनउवाच ॥ तदाहंपरिरभ्यैकःप्रीतिपूर्वमिदंवचः ॥ भवतोक्तो नमे
शिष्यस्त्वद्विशिष्टोभविष्यति ४८ अथकस्मान्मद्विशिष्टोलोकादिपिचवीर्यवान् ॥ अन्योऽस्तिभवतःशिष्योनिषादाधिपतेःसुतः ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
मुहूर्तमिवतंद्रोणश्चितयित्वाविनिश्चयम् ॥ सव्यसाचिनमादायनैषादिंप्रतिजग्मिवान् ५० ददर्शमलादिगंगांजटिलंचौरवाससम् ॥ एकलव्यंधनुष्पाणिमस्यंत
मनिशंशरान् ५१ एकलव्यस्तुतंदृष्ट्वाद्रोणमायांतमंतिकात् ॥ अभिगम्योपसंगृह्यजगामशिरसामहीम् ५२ पूजयित्वाततोद्रोणंविधिवत्सनिषादजः ॥ निवेद्यशि
ष्यमात्मानंतस्थौप्रांजलिरग्रतः ५३ ततोद्रोणोऽब्रवीद्राजन्नेकलव्यमिदंवचः ॥ यदिशिष्योऽसिमेवीरवेतनंदीयतांमम ५४ एकलव्यस्तुतच्छ्रुत्वाप्रीयमाणोऽब्रवी
दिदम् ॥ एकलव्यउवाच ॥ किंप्रयच्छामिभगवन्नाज्ञापयतुमांगुरुः ५५ नहिकिंचिददेयंमेगुरवेब्रह्मवित्तम् ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमब्रवीत्त्वयांगुष्ठोदक्षिणो
दीयतामिति ५६ एकलव्यस्तुतच्छ्रुत्वावचोद्रोणस्यदारुणम् ॥ प्रतिज्ञामात्मनोरक्षन्सत्येचनियतःसदा ५७ तथैवहृष्टवदनस्तथैवादीनमानसः ॥ छित्त्वाऽविचा
र्यतंप्रादाद्द्रोणायांगुष्ठमात्मनः ५८ ततःशरंतुनैषादिंगुलीभिर्यकषत ॥ नतथाचसशीघ्रोऽभूद्यथापूर्वेनराधिप ५९ ततोऽर्जुनःप्रीतमनावभूवविगतज्वरः ॥ द्रोण
श्वसत्यवागासोन्नान्योऽभिभविताऽर्जुनम् ६० द्रोणस्यतुतदाशिष्यौगदायोग्यौबभूवतुः ॥ दुर्योधनश्चभीमश्चसदासंरब्धमानसौ ६१ अश्वत्थामारहस्येषुसर्वेष्वभ्य
धिकोऽभवत् ॥ तथातिपुरुषानन्यान्त्सारुकौयमजावुभौ ६२ युधिष्ठिरोरथश्रेष्ठःसर्वत्रतुधनंजयः ॥ प्रथितःसागरांतायांरथयूथपयूथपः ६३ बुद्धियोगबलोत्साहैः
सर्वास्त्रेषुचनिष्ठितः ॥ अस्त्रेगुर्वनुरागेचविशिष्टोऽभवदर्जुनः ६४ तुल्येष्वस्त्रोपदेशेषुसौष्ठवेनचवीर्यवान् ॥ एकःसर्वकुमाराणांबभूवातिरथोऽर्जुनः ६५ प्राणाधिकंभी
मसेनंकृतविद्यंधनंजयम् ॥ धार्तराष्ट्रादुरात्मानोनामृष्यंतपरस्परम् ६६ तांस्तुसर्वांसमानीयसर्वविद्यास्त्रशिक्षितान् ॥ द्रोणःप्रहरणज्ञानेजिज्ञासुःपुरुषर्षभः ६७
च्छेदः । 'ससत्यसंधनैषादिहृष्टाप्रीतोऽब्रवीदिदं ॥ एवंकर्त्तव्यमितिवाएकलव्यमभाषत'इतिकचित्पथंपठिततत्रएवंकर्त्तव्यमितिर्जनीमध्यमाभ्यांशरंधृत्वाज्याकर्षणंकर्त्तव्यमित्यभिनीयदर्शयति ५८ । ५९ । ६०
गदायोग्यौगदायुद्धेऽभ्यासवतौ ६१ त्सारुकौत्सरुःखड्गादिमुष्टिस्तद्ग्रहणमधानेयुद्धेकुशलौ ६२ रथश्रेष्ठः । सप्तमीशौडैरितिसमासः ६३ । ६४ । ६५ । ६६ प्रहरणज्ञानेकःकथंप्रहरतीतिविचारे ६७

॥ १.२७॥

पांज्ञात्वासर्वानपिनिराचकार ७७ । ७८ । ७९ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८
तस्यभासस्य नगस्यस्यवृक्षाग्रस्थितस्य ९ सानुबंधसहायं १० । ११ अग्गाढंजलावगाहिनं १२ मोक्षध्वंमोचयध्वं १३ । १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अ०

॥ १. ३३ ॥

॥१२७॥

क्रियोपेतकृतकार्यं १५ । १६ । १७ । १८ । १९ असामान्यमसाधारणं २० । २१ । २२ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयभारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥
 कृतास्त्रान्धाचरार्ष्ट्राश्चेति १ । २ । ३ कर्मकुमारशिक्षाख्यं ४ मन्यसेऽस्त्रशिक्षादर्शनस्यकालं विधानायरंगभूमेः ५ निर्वेदाहुःखाव सचक्षुषांस्पृहयामि सुखायेतिशेषः ६ हेसत्तःहेवि
 इतरेत्वथसंमूढास्तत्रतत्रप्रपेदिरे ॥ तंतुदृष्ट्वाक्रियोपेतद्रोणोऽमन्यतपांडवम् १५ विशिष्टं सर्वशिष्येभ्यः प्रीतिमांश्चाभवत्तदा ॥ सपार्थबाणैर्बहुधाखंडशःपरिकल्पितः १६ ग्राहपंचत्वमापेदेजं त्यक्त्वामहात्मनः ॥ अथाब्रवीन्महात्मानं भारद्वाजो महारथम् १७ गृहाणेदं महाबाहो विशिष्टमतिदुर्धरम् ॥ अस्त्रब्रह्मशिरोनामसप्रयोगनिवर्तनम् १८ नचतेमानुषेष्वेतत्प्रयोक्तव्यंकथंचन ॥ जगद्विनिर्देहेदेतदल्पतेजसिपातितम् १९ असामान्यमिदं तात लोकेष्वस्त्रनिगद्यते ॥ तद्धारयेथाः प्रयतः शृणु चेदं वचोमम २० बाधेतामानुषः शत्रुर्यदित्वां वीरकश्चन ॥ तद्विधाय प्रयुंजीथास्तदस्त्रमिदमाहवे २१ तथेति संप्रति श्रुत्य वीभत्सुः सकृतांजलिः ॥ जग्राह परमास्त्रं तदाहचैनं पुनर्गुरुः ॥ भविता त्वत्समो नान्यः पुमाँल्लोके धनुर्धरः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि द्रोणग्राहमोक्षणे त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतास्त्रान्धाचरार्ष्ट्रांश्च पांडुपुत्रांश्च भारत ॥ दृष्ट्वा द्रोणोऽब्रवीद्राजन् धृतराष्ट्रं जनेश्वरम् १ कृपस्य सोमदत्तस्य बालहीनस्य च धीमतः ॥ गांगेयस्य च सान्निध्ये व्यासस्य विदुरस्य च २ राजन्सं प्राप्तविद्यास्ते कुमारः कुरुसत्तम ॥ ते दर्शयेयुः स्वां शिक्षां राजन् नुमते तव ३ ततोऽब्रवीन्महाराजः प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भारद्वाज महत्कर्मकृतं ते द्विजसत्तम ४ यदानुमन्यसे कालं यस्मिन् देशे यथा यथा ॥ तथा तथा विधानाय स्वयमाज्ञापयस्व माम् ५ स्पृहयाम्यद्य निर्वेदात्पुरुषाणां सचक्षुषाम् ॥ अस्त्रहेतोः पराक्रांता न्येमे द्रक्ष्यंति पुत्रकान् ६ क्षत्तर्यदुराचार्यो ब्रवीति कुरुत तथा ॥ नहीदृशं प्रियं मन्ये भविता धर्मवत्सल ७ ततो राजानमामं त्र्यनिर्गतो विदुरो बहिः ॥ भारद्वाजो महाप्राज्ञो मापयामास मे दिनीम् ८ समामवृक्षां निर्गुलामुदक्प्रसवणान्विताम् ॥ तस्यां भूमौ बलिचक्रेतिथौ नक्षत्रपूजिते ९ अवघुष्टे समाजे च तदर्थं वदतां वरः ॥ रंगभूमौ सुविपुलं शास्त्रदृष्टं यथाविधि १० प्रेक्षागारं सुविहितं च कुस्तेतस्य शिल्पिनः ॥ राज्ञः सर्वायुधोपेतस्त्रीणां चैव नरर्षभ ११ मंचांश्च कारयामासुस्तत्र जानपदाजनाः ॥ विपुलान् चक्षुषोपेतान् शिबिकाश्च महाधनाः १२ तस्मिंस्ततोऽहनि प्राप्ते राजा सचिवस्तदा ॥ भीष्मं प्रमुखतः कृत्वा कृपंचाचार्यसत्तमम् १३ मुकाजालपरिक्षिप्तं वैदूर्यमणिशोभितम् ॥ शातकुंभमयं दिव्यं प्रेक्षागारमुपागमत् १४ गांधारी च महाभागा कुंती च जयतां वर ॥ स्त्रियश्च राज्ञः सर्वास्ताः सप्रेष्याः सपरिच्छदाः १५ हर्षादारुहर्षमैवान्मे संदेवस्त्रियो यथा ॥ ब्राह्मणक्षत्रियाद्यंच चातुर्वर्ण्यपुराहुतम् १६ दर्शनेऽसुसमभ्यागात् कुमारानां कृतास्त्रताम् ॥ क्षणेनैकस्थतां तत्र दर्शनेऽसुर्जगाम ह १७

दुर ७ । ८ निर्गुलमां तुणसमूहमूलं पिंडरहितां उदक्प्रसवणान्वितामुदङ्निम्नां ९ तदर्थं बल्यर्थं समाजे वीरसमूहे अवघुष्टे हिंढीस्वशब्देनाहृते सति बलिचक्रे इति पूर्वोक्तान्वयः १० राज्ञः स्त्रीणां प्रेक्षार्थमागमरं मंचांश्च इतरेषां प्रेक्षार्थं रंगभूमौ चक्रुरिति द्वयोः संबंधः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

॥ १२८॥

१८ । १९ सांगारकःसभौमः अंशुमान्चंद्रः २० । २१ । २२ बद्धकक्षाःवस्त्रादिनासंतृतांसष्टोदराइत्यर्थः कक्षाबाहुमूलं २३ अस्त्रप्रस्त्रविचां चक्रुःमादुश्चक्रुः २४ धृष्टनिर्भयंयथा
स्यास्यथा २५ लाघवोत्तृष्टैर्मतिचातुरीप्रयुक्तैः उल्लंघतःउल्लमानाः २६ गंधर्वनगराकारमद्भुतरूपं २७ । २८ धनुषिमार्गान्नित्यंगुह्वान्चललक्ष्यपातनादीन् रथचयोधुमार्गान्शीघ्रगतप्रत्यागतप्रद
क्षिणाप्रदक्षिणमंडलगत्यादिरूपान् २९ त्तरुमार्गान्नित्यंगुह्वान्धःखड्गप्रचलनरूपान् सर्वाभूमुभिरुथादिष्टेषुभुविवा ३० लाघवंशेष्यं । सौष्टवंचातुरीं एकैनेवखड्गेनसमंताद्भ्रामितेनपु

अ०

॥ १. ३५॥

प्रवादितैश्ववादित्रैर्जनकौतूहलेनच ॥ महार्णवइवशुब्धःसमाजःसोऽभवत्तदा १८ ततःशुक्लांबरधरःशुक्लयज्ञोपवीतवान् ॥ शुक्लकेशःसितशमश्रुःशुक्लमाल्यानुले
पनः १९ रंगमध्यंतदाऽऽचार्यःसपुत्रःप्रविवेशह ॥ नभोजलधरैर्हीनैसांगारकइवांशुभान् २० सयथासमयंचक्रेबलिंबलवतांवरः ॥ ब्राह्मणांस्तुसुमंत्रज्ञान्कारयामासमं
गलम् २१ सुखपुण्याहघोषस्यपुण्यस्यसमनंतरम् ॥ विविशुर्विविधंगृह्यशस्त्रोपकरणनराः २२ ततोबद्धांगुलित्राणाबद्धकक्षामहारथाः ॥ बद्धतूणाःसधनुषोविवि
शुर्भरतर्षभाः २३ अनुज्येष्ठंतुतेतत्रयुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ चकुरस्त्रंमहावीर्याःकुमाराःपरमाद्भुतम् २४ केचिच्छराक्षेपभयाच्छिरांस्यवननामिरे ॥ मनुजाधृष्टमपरेवी
क्षांचक्रुःसुविस्मिताः २५ तेस्मलक्ष्याणिबिभिदुर्वाणैर्नामांकशोभितैः ॥ विविधैर्लाघवोत्सृष्टैरुह्यंतोवाजिभिर्दुतम् २६ तत्कुमारबलंतत्रगृहीतशरकार्मुकम् ॥ गंधर्व
नगराकारंप्रेक्ष्यतेविस्मिताऽभवन् २७ सहसाचुकुशुश्चान्येनराःशतसहस्रशः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनाःसाधुसाध्वितिभारत २८ कृत्वाधनुषितेमार्गान्स्थचर्यासुचास
कृत् ॥ गजपृष्ठेऽश्वपृष्ठेचनियुद्धेचमहाबलाः २९ गृहीतखड्गचर्मणस्ततोभूयःप्रहारिणः ॥ त्सरुमार्गान्यथोद्दिष्टांश्चेरुःसर्वासुभूमिषु ॥ ३० लाघवंसौष्ठवंशोभांस्थि
स्त्वंदृढमुष्टिताम् ॥ ददृशुस्तत्रसर्वेषांप्रयोगंखड्गचर्मणोः ३१ अथतौनित्यसंहृष्टौसुयोधनवृकोदरौ ॥ अवतीर्णौगदाहस्तावेकशृंगाविवाचलौ ३२ बद्धकक्षौमहाबा
हूपौरुषेपर्यवस्थितौ ॥ बृंहंतौवासिताहेतोःसमदाविवकुंजरौ ३३ तौप्रदक्षिणसव्यानिमंडलानिमहाबलौ ॥ चरतुर्मंडलगतौसमदाविवकुंजरौ ३४ विदुरोधृतराष्ट्राय
गांधार्याःप्रांडवारणिः ॥ न्यवेदयेतांतत्सर्वकुमाराणांविचेष्टितम् ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिःसंभवपर्वण्यस्रदर्शनेचतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४
वैशंपायनउवाच ॥ कुरुराजेहिरंगस्थेभीमेचबालिनांवे ॥ पक्षपातकृतस्नेहःसद्भिधेवाभवज्जनः १ हीवीरकुरुराजेतिहीभीमइतिजल्पताम् ॥ गुरुषाणांसुविपुलाःप्रणा
दाःसहस्रोत्थिताः २ ततःशुब्धार्णवनिभंरंगमालोक्यबुद्धिमान् ॥ भारद्वाजःप्रियंपुत्रमश्वत्थामानमब्रवीत् ३ ॥ ॥ ॥

गपदनेकायुधनिवारणं । शोभांसर्वतोश्चलश्चलायमानैकस्वङ्गायुमंडलांतरगतत्वेनाभिनवां । स्थिरत्वमभीतत्वं । हृदमुष्टितांस्वङ्गाभृतांहस्तपवपरितश्चलतिनत्वंगुल्यइत्यर्थः । प्रयोगनिदर्शनं ३१ संहृष्टौपरस्परजंतुसकामौ ३२ वृंहंतौशब्दकुर्वाणौ वासिताहस्तिनी ३३ चेरतुःपद्भ्यां मंडलगतावलातचक्रवद्भ्राम्यमाणगदापरिवेपांतर्गतौ निर्मलगदावितिपाठेस्पष्टोऽर्थः ३४ पांडवारिःकुंती ३५ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंडीये भारतभावदीपे चतुर्विंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ॥ कुर्विति । कुरुराजदुर्योधने । हीविस्मये आश्चर्यभीमदुर्योधनौकुरुतइत्यर्थः हाभीमेत्यपपाठः २ । ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥१२८॥

कृतयोग्योसुशिक्षितौ ४ । २ । ६ इन्द्रानुजसमोविष्णुतुल्यः ७ बद्धेगोधांगुलित्राणेयेन गोधातलाख्यंज्याघातवारणं अंगुलित्राणं प्रसिद्धं चर्ममयं ८ कांचनमिति । तूणकामुककयचानांतत्प्रभाजालस्या
 जुनस्यचक्रमादिकेन्द्रायुधतद्विस्मं ध्यातोयदैरूपमा ९ समुत्पिजलकउत्फुल्लता प्रमुदितरंगेइतिवाक्यशेषात् अन्येकलकलशब्दोव्याकुलत्वंचित्याहुः १० । ११ । १२ असैःप्रेमाश्रुभिः १३ । १४ । १५
 द्रोणउवाच ॥ वार्यैतोमहावीर्योऽकृतयोग्यावुभावपि ॥ माभूद्रंगप्रकोपीऽयंभीमदुर्योधनोद्भवः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तावुद्यतगदौगुरुपुत्रेणवारितौ ॥
 युगांतानिलसंक्षुब्धौमहावेलाविवार्णवौ ५ ततोरंगांगणगतोद्रोणोवचनमब्रवीत् ॥ निवार्यवादित्रगणंमहामेघनिभस्वनम् ६ योमेपुत्रात्प्रियतरःसर्वशस्त्रविशारदः ॥
 ऐंद्रिर्द्रानुजसमःसपार्थोदृश्यतामिति ७ आचार्यवचनेनाथकृतस्वस्त्ययनोयुवा ॥ बद्धगोधांगुलित्राणःपूर्णतूणःसकामुकः ८ कांचनकवचंविभ्रत्प्रत्यदृश्यतफा
 ल्गुनः ॥ सार्कःसैद्रागुधतडित्संध्यइवतोयदः ९ ततःसर्वस्यरंगस्यसमुत्पिजलकोऽभवत् ॥ प्रावाद्यंतचवाद्यानिमशंखानिसमंततः १० एषकुंतीसुतःश्रीमाने
 षमध्यमपांडवः ॥ एषपुत्रोमहेंद्रस्यकुहूणामेपरक्षिता ११ एषोऽस्त्रविदुषांश्रेष्ठेषधर्मज्ञतांवरः ॥ एषशीलवतांचापिशीलज्ञाननिधिःपरः १२ इत्येवंतुमुलावाचः
 शुश्रुवुःप्रेक्षेकरिताः ॥ कुंत्याःप्रस्नवसंयुक्तेरसैःक्लिन्नमुरोऽभवत् १३ तेनशब्देनमहतापूर्णश्रुतिरथाब्रवीत् ॥ धृतराष्ट्रानरश्रेष्ठोविदुरंहृष्टमानसः १४ क्षत्तःक्षुब्धा
 र्णवनिभःकिमेषसुमहास्वनः ॥ सहसैवोत्थितोरंगेभिर्दन्निवनभस्तलम् १५ ॥ विदुरउवाच ॥ एषपार्थोमहाराजफाल्गुनःपांडुनंदनः ॥ अवतीर्णःसकवचस्त
 त्रैषसुमहास्वनः १६ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मिरक्षितोऽस्मिमहामते ॥ पृथारणिसमुद्रूतैस्त्रिभिःपांडववाह्निभिः १७ ॥ वैशंपायनउवाच
 ॥ तस्मिन्प्रमुदितरंगेकथंचित्प्रत्युपस्थिते ॥ दर्शयामासवीभत्सुराचार्यायाम्बलाधवम् १८ आग्नेयेनासृजद्वह्निवारुणेनासृजत्पयः ॥ वायव्येनासृजद्राज्युपार्जन्येना
 सृजद्वनान् १९ भौमेनप्राविशदूमिपार्वतेनासृजद्विरीन् ॥ अंतर्धानेनचास्त्रेणपुनरंतर्हितोऽभवत् २० क्षणात्प्रांशुःक्षणाद्भस्वःक्षणाच्चरथधूर्गतः ॥ क्षणनरथमध्य
 स्थःक्षणेनावतरन्महीम् २१ सुकुमारंचसूक्ष्मंचगुरुचापिगुरुप्रियः ॥ सौष्ठवेनाभिसंक्षिप्तःसोऽविध्यद्विविधैःशरैः २२ भ्रमतश्चवराहस्यलोहस्यप्रमुखेसमम् ॥
 पंचबाणानसंस्क्तान्संमुमोचैकबाणवत् २३ गव्येविषाणकोषेचचलेरज्ज्वलंबिनि ॥ निचखानमहावीर्यःसायकानेकविंशतिम् २४ इत्येवमादिसुमहदखड्गेधनु
 षिचानव ॥ गदायांशस्त्रकुशलोलोमंडलानिह्यदर्शयत् २५ ततःसमाप्तभूयिष्ठेतास्मिन्कर्मणिभारत ॥ मंदीभूतेसमाजेचवादित्रस्यचनिःस्वने २६ द्वारदंशास्तमुद्रू
 तोमाहात्म्यबलसूचकः ॥ वज्रनिष्पेषसदृशःशुश्रुवेभुजनिःस्वनः २७ दीर्यैतंकिंनुगिरयःकिंस्विह्मिर्विदीर्यते ॥ किंस्विदापूर्यतेव्योमजलधारावर्धनैः २८ रंग
 स्थैवेमतिरभूत्क्षणेनवसुधाधिप ॥ द्वारंचाभिमुखाःसर्वेबभूवुःप्रेक्षकास्तदा २९ पंचभिर्भ्रातृभिःपार्थेद्रोणःपरिवृतोबभौ ॥ पंचतारेणसंयुक्तःसावित्रेणवचंद्रमाः ३०
 अश्वत्थाम्राचसहितंभ्रातृणांशतभूर्जितम् ॥ दुर्योधनममित्रघ्नमुत्थितपर्यवारयत् ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ सुकुमारंपूर्णघटकुट्टांढादीनिलक्ष्याण्यविचाल्याविध्यत् २२ । २३ गव्येगोसंबंधिनि २४ । २५ । २६ । २७
 २८ । २९ सावित्रेणहस्तनक्षत्रेण ३० । ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १२९ ॥

गदाश्रमालंबनयस्यतादृशः पाणिर्धस्यसगदाग्रपाणिः गदामात्रसहायइत्यर्थः अग्रपुरस्तादुपरीत्युपक्रम्य आलंबनेसमुहेच इति मेदिनी ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठे ये भारतमावदीपि पंचविंशदधिकशततमो
सत्तैस्तदाभ्रातृभिश्च यथा युधिष्ठिरादौ प्रपाणिः समवस्थितैर्वृतः ॥ बभौ यथा दानवसंक्षये पुरा पुरंदरो देवगणैः समावृतः ३२ ॥ इति श्री महाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि अ
खदर्शने पंचविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ दत्ते ऽवकाशे पुरुषैर्विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ विवेश रंगं पिस्तीर्णकर्णः परंपुरंज
यः १ सहजंकवचं बिभ्रत्कुंडलोद्योतिताननः ॥ सधनुर्वद्धनिस्त्रिशः पादचारी वपर्वतः २ कन्यागर्भः पृथुयशाः पृथायाः पृथुलोचनः ॥ तीक्ष्णां शोभां स्करस्यांशः
कर्णोऽरिगणसूदनः ३ सिंहर्षभगजेन्द्राणां बलवीर्यपराक्रमः ॥ दीप्तिकांतितुतिगुणैः सुयैर्दुज्वलनोपमः ४ प्रांशुः कनकतालभः सिंहसंहननो युवा ॥ असंख्येयगु
णः श्रीमान् भास्करस्यात्मसंभवः ५ अनिरीक्ष्य महाबाहुः सर्वतो रंगमंडलम् ॥ प्रणामंद्रोणकूपयोर्नात्यादृतमिवाऽकरोत् ६ स समाजजनः सर्बो निश्चलः स्थिरलोचनः ॥
कोऽयमित्यागतक्षोभः कौतूहलपरोऽभवत् ७ सोऽब्रवीन्मेघगंभीरस्वरणे वदतांवरः ॥ भ्राताभ्रातरमज्ञातं सावित्रः पाकशासनम् ८ पार्थयत्ते कृतं कर्म विशेषवदहंत
तः ॥ करिष्ये पश्यतां नृणां माऽऽत्मनाविस्मयंगमः ९ असमासेत तस्तस्य वचने वदतांवरः ॥ यंत्रोत्क्षिप्त इवोत्तस्थो क्षिप्रं वै सर्वतो जनः १० प्रीतिश्च मनोजव्या प्रदुर्यो
धनमुपाविशत् ॥ ह्रींश्चक्रोधश्च बीभत्सुं क्षणेनान्वा विवेश ह ११ ततो द्रोणाभ्यनुज्ञातः कर्णः प्रियरणः सदा ॥ यत्कृतं तत्र पार्थेन तच्चकार महाबलः १२ अथ दुर्योधन
स्तत्र भ्राताभिः सह भारत ॥ कर्णपरिष्वज्य मुदा ततो वचनमब्रवीत् १३ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ स्वागतं ते महाबाहो दिष्ट्या प्राप्तोऽसि मानद ॥ अहं च कुरु राज्यं च यथेष्टमु
पशुज्यताम् १४ ॥ कर्ण उवाच ॥ कृतं सर्वमहं मन्ये सखित्वं च त्वया वृत्ते ॥ द्वंद्वयुद्धं च पार्थेन कर्तुमिच्छाम्यहं प्रभो १५ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ शुंश्च भोगान् मया सार्धं वंधू
नां प्रियकृद्भव ॥ दुर्हृदां कुरु सर्वेषां मूर्ध्नि पादमरिदम् १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः क्षिप्तमिवात्मानं मत्वा पार्थोऽभ्यभाषत ॥ कर्णे भ्रातृसमूहस्य मध्येऽचलमिव स्थि
तम् १७ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अनाहूतो पसृष्टानामनाहूतो पजल्पिनाम् ॥ येलोकास्तान्हतः कर्णमया त्वं प्रतिपत्स्यसे १८ ॥ कर्ण उवाच ॥ रंगोऽयं सर्वसामान्यः कि
मत्र तव फाल्गुन ॥ वीर्यश्रेष्ठश्च राजानो बलंधर्मोऽनुवर्तते १९ किंक्षेपैर्दुर्बलायासैः शरैः कथय भारत ॥ गुरोः समक्षं यावत्तेहराम्यद्य शिरःशरैः २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततो द्रोणाभ्यनुज्ञातः पार्थः परंपुरंजयः ॥ भ्रातृभिस्त्वरयाऽऽश्लिष्टोरणा योपजगाम तम् २१ ततो दुर्योधनेनापि स भ्रात्रा समरोद्यतः ॥ परिष्वक्तः स्थितः कर्णः प्रगृह्य
स शरंधनुः २२ ततः स विद्युस्तनितैः सेंद्रायुधपुरोगमैः ॥ आवृतं गगनं मेघैर्बलाकापंक्तिहासिभिः २३ ततः स्नेहाद्धरिहं दृष्ट्वा रंगावलोकितम् ॥ भास्करोऽप्यनय
न्नाशंसमीपोपगताब्धनान् २४ मेघच्छायोपगूढस्तु ततोऽदृश्यत फाल्गुनः ॥ सूर्यातपपरिक्षिप्तः कर्णोऽपि समदृश्यत २५ धार्तराष्ट्रायतः कर्णस्तस्मिन्देहो व्यवस्थि
ताः ॥ भारद्वाजः कृपो भीष्मो यतः पार्थस्ततोऽभवत् २६ द्विधारंगः समभवत्स्त्रीणां द्वैधमजायत ॥ कुंतिभोजसुता मोहं विज्ञातार्थाजगाम ह २७ ॥ ॥
अध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ दत्ते इति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७

अ०

119. 3. 5. 11

॥ १२१ ॥

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे

तातथामोहमापन्नाविदुरःसर्वधर्मवित् ॥ कुंतीमाश्वासयामासप्रेष्याभिश्चंदनोदकैः २८ ततःप्रत्यागतप्राणाताबुभौपरिदंशितौ ॥ पुत्रौदृष्टासुसंभ्रांतानान्वपद्यत
किंचन २९ ताबुद्यतमहाचापौकृपःशारदतोऽब्रवीत् ॥ द्रंद्रयुद्धसमाचारेकुशलःसर्वधर्मवित् ३० अयंपृथायास्तनयःकनीयान्पांडुनंदनः ॥ कौरवोभवता
सार्धंद्रयुद्धंकरिष्यति ३१ त्वमप्येवंमहाबाहोमातरंपितरंकुलम् ॥ कथयस्वनरेन्द्राण्येषांत्वंकुलभूषणम् ३२ ततोविदित्वापार्थस्त्वांप्रतियोत्स्यतिवानवा ॥
वृथाकुलसमाचारैर्नयुध्यन्तेनृपात्मजाः ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्यकर्णस्यव्रीडावनतमाननम् ॥ वभौवर्षाबुविक्लिन्नंयद्भमागलितंयथा ३४ ॥ दुर्योधन
उवाच ॥ आचार्यत्रिविधायोचिराज्ञांशान्नविनिश्चये ॥ सत्कुलीनश्चशूरश्चयश्चसेनांप्रकर्षति ३५ यद्ययंफाल्गुनोयुद्धेनाराज्ञायोद्धुमिच्छति ॥ तस्मादेषोऽङ्ग
विषयेमयाराज्येऽभिषिच्यते ३६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तस्मिन्क्षणेकर्णःसलाजकुसुमैर्धटैः ॥ कांचनैःकांचनपीठेमंत्रविद्धिर्महारथः ३७ अभिषिक्तो
ऽङ्गराज्येसश्रियायुक्तोमहाबलः ॥ सच्छत्रवालव्यजनोजयशब्दोत्तरेणच ३८ उवाचकौरवंराजन्वचनंसवृषस्तदा ॥ अस्यराज्यप्रदानस्यसदृशंकिंददानिते ३९
प्रब्रूहि राजशार्दूलकर्त्ताह्यस्मितथानृप ॥ अत्यंतंस्वयमिच्छामीत्याहृतंससुयोधनः ४० एवमुक्तस्ततःकर्णस्तथेतिप्रत्युवाचतम् ॥ हर्षाच्चोभौसमाश्लिष्यपरांसुद
मवापतुः ४१ ॥ इति श्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसं०कर्णाभिषेकेषट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसस्तोत्तर
पटःसप्रस्वेदःसवेपथुः ॥ विवेशाधिगंयगंयष्टिप्राणोह्वयन्निव १ तमालोक्यधनुस्त्यक्त्वापितृगौरवयंत्रितः ॥ कर्णोऽभिषेकार्द्रशिराःशिरसासमवंदत २ ततःपादा
ववच्छाद्यपटांतेनससंभ्रमः ॥ पुत्रेतिपरिपूर्णार्थमब्रवीद्रथसारथिः ३ परिष्वज्यचतस्याथमूर्धानंस्नेहविक्रवः ॥ अंगराज्याभिषेकार्द्रमश्रुभिःसिषिचेपुनः ४ तं
घ्रासूतपुत्रोऽयमिति संचित्यपांडवः ॥ भीमसेनस्तदावाक्यमब्रवीत्प्रहसन्निव ५ नत्वमर्हसिपार्थेनसूतपुत्ररणेवधम् ॥ कुलस्यसदृशस्तूर्णप्रतोदोगृह्यतांत्वया ६ अं
गराज्यंचनार्हस्वमुपभोक्तुंनराधम ॥ श्वाहुताशसमीपस्थंपुरोडाशमिवाध्वरे ७ एवमुक्तस्ततःकर्णःकिंचित्प्रस्फुरिताधरः ॥ गगनस्थंविनिःश्वस्यदिवाकर
मुदैक्षत ८ ततोदुर्योधनःकोपादुत्पपातमहाबलः ॥ भ्रातृपद्मवनात्तस्मान्मदोत्कटइवद्रिपः ९ सोऽब्रवीद्भीमकर्माणंभीमसेनमवस्थितम् ॥ वृकोदरनयुक्तंते
वचनंवक्तुमीदृशम् १० क्षत्रियाणांबलंज्येष्ठयोद्धव्यंक्षत्रबंधुना ॥ शूराणांचनदीनांचदुर्विदाःप्रभवाःकिल ११ सलिलादुत्थितोवह्निर्नय्यामंचराचरम् ॥ दधी
चस्यास्थितोवब्रंक्रुतंदानवसूदनम् १२ आग्नेयःकृत्तिकापुत्रोरौद्रोगांगेयइत्यपि ॥ श्रूयतेभगवान्देवःसर्वगुह्यमयोगुहः १३ क्षत्रियेभ्यश्चयेजाताब्राह्मणास्ते
चतेश्रुताः ॥ विश्वामित्रप्रभृतयःप्रासाद्व्रतत्वमव्ययम् १४

षट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥ ॥ ततइति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ । १७ यस्य येन नक्षत्रं तं सोऽहं सोऽस्मत्समं कर्मापुं कपादेन स्पृष्ट्वा भस्मद्वयतां वा या त्वस्मान्वाहं त्विति क्षत्रमसिद्धां प्रतिज्ञां करोस्वित्यर्थः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ सचापिकर्णोऽपि
 आचार्यः कलशाज्जातो द्रोणः शस्त्रभृतांवरः ॥ गौतमस्यान्ववाये च शरस्तं वाचगौतमः १५ भवतां च यथा जन्मतदप्यागमितं मया ॥ स कुण्डलं सकवचं सर्वलक्षणल
 क्षितम् ॥ कथमादित्यसदृशं मृगीव्याघ्रं जनिष्यति १६ पृथिवीराज्यमहोऽयं नागराज्यं नरेश्वरः ॥ अनेन बाहुवीर्येण मया चाज्ञानुवर्तिना १७ यस्य वामजस्येदं
 नक्षत्रं तं द्विचेष्टितम् ॥ रथमारुह्य पद्भ्यां मविनामयतु कर्मुकम् १८ ततः सर्वस्वरंगस्य हाहाकारो महानभूत् ॥ साधुवादानुसंबद्धः सूर्यश्चास्तमुपागमत् १९
 ततो दुर्योधनः कर्णमालं व्याघ्रकरे नृपः ॥ दीपिकाभिकृतालोकस्तस्माद्रंगादिनिर्णयौ २० पाण्डवाश्च सह द्रोणाः सकृपाश्च विशांपते ॥ भीष्मेण सहिताः सर्वे युः स्व
 स्वं निवेशनम् २१ अर्जुनेति जनः कश्चित्कश्चित्कर्णेति भारत ॥ कश्चिदुर्योधनेत्येवं ब्रुवन्तः प्रस्थितास्तदा २२ कुंत्वाश्च प्रत्यभिज्ञाय दिव्यलक्षणसूचितम् ॥ पुत्रमं
 गेश्वरं स्नेहाच्छत्राग्रीतिरजायत २३ दुर्योधनस्यापि तदा कर्णमासाद्य पार्थिव ॥ भयमर्जुनसंजातं क्षिप्रमंतरधीयत् २४ सचापिवीरः कृतशस्त्रनिश्रमः परेण साम्रा
 भ्यवदत्सु योधनम् ॥ युधिष्ठिरस्याप्यभवत्तदामतिर्न कर्णतुल्योऽस्ति धनुर्धरः क्षितौ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि अस्त्रदर्शने सप्तत्रिंशदधि
 कशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पाण्डवान्धातृराष्ट्रांश्च कृतास्त्रान् प्रसमीक्ष्य सः ॥ गुर्वर्थदक्षिणाकाले प्राप्तेऽमन्यत वै गुरुः १ ततः शिष्यान् स
 मानीय आचार्योऽर्थमचोदयत् ॥ द्रोणः सर्वानशेषेण दक्षिणार्थमहीपते २ पांचालराजं द्रुपदं गृहीत्वारणमूर्धनि ॥ पर्यानयत भद्रं वः सास्यात्परमदक्षिणा ३ तथेत्यु
 क्त्वा तु ते सर्वे रथैस्तूर्णप्रहारिणः ॥ आचार्यधनदानार्थं द्रोणेन सहितायुः ४ ततो भिजग्मुः पांचालाग्निघ्नन्तस्ते नरर्षभाः ॥ ममृदुस्तस्य नगरं द्रुपदस्य महौजसः ५
 दुर्योधनश्च कर्णश्च युयुत्सुश्च महाबलः ॥ दुःशासनो विकर्णश्च जलसंधः सुलोचनः ६ एते चान्ये च बहवः कुमारारुहविक्रमाः ॥ अहं पूर्वमहं पूर्वमित्येवं क्षत्रियर्यभाः ७
 ततो वररथारूढाः कुमाराः सादिभिः सह ॥ प्रविश्य नगरं सर्वे राजमार्गमुपाययुः ८ तस्मिन्काले तु पांचालः श्रुत्वा दृष्ट्वा महद्वलम् ॥ भ्रातृभिः सहितो राजस्त्वरयानि र्य
 यौ गृहात् ९ ततस्तु कृतसन्नाहो यज्ञसेनो महीधरः ॥ शरवर्षाणि मुञ्चन्तः प्रणेदुः सर्व एव ते १० ततो रथेन शुभ्रेण समासाद्य तु कौरवान् ॥ यज्ञसेनः शरान्धोरान्ववर्ष युधिदु
 र्जयः ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पूर्वमेव तु संमन्य पार्थो द्रोणमथाज्जवात् ॥ दपोद्रेकात् कुमारगणामाचार्यं द्विजसत्तमम् १२ एषां पराक्रमस्यांते वयं कुर्यामसाहसम् ॥
 एतैरशक्यः पांचालो ग्रहीतुं णमूर्धनि १३ एवमुक्त्वा तु कौन्तेयो भ्रातृभिः सहितोऽनघः ॥ अर्धकोशेतु नगरादतिष्ठद्गहिरिव सः १४ द्रुपदः कौरवान् दृष्ट्वा प्राधावत समंततः ॥
 शरजालेन महता मोहयन् कौरवीं चमूम् १५ तमुद्यतं रथेनैकमाशु कारिणमाहवे ॥ अनेकमिव संत्रासान्मे निरेत ब्रकौरवाः १६

निश्रमो नितरांश्रमः २९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥
 २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ ततो गृहाभिर्गमादुर्वर्धमार्गे कृतसन्नाहोऽभूत् तेषां दुर्यज्ञसेनमालक्ष्येति शेषः । १० । ११ । १२ कुर्यामकुर्वामहि १३ । १४ । १५ । १६

॥ पाण्डवानिति । अमन्यतचितितवान् १ अर्थगुरवे देयं दक्षिणार्थदक्षिणाये

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ तुमुलं युद्धं मुगस्वितं श्रुत्वा चारमुखाभ्यनुदृष्ट्वा कौरवाः न हवेति चलेदः न द्रवंतीति नापि तु द्रवंत्येव पाण्डवान् प्रतीत्यर्थः तथानदंतीत्यपि ज्ञेयं २४ । २५
 दुपदस्य शराघोराविचेरुः सर्वतोदिशम् ॥ ततः शंखाश्च भेर्यश्च मृदंगाश्च सहस्रशः १७ प्रावाद्यंतमहाराजपंचालानां निवेशने ॥ सिंहनादश्च संजज्ञे पंचालानां महात्म
 नाम् १८ धनुर्ज्यातलशब्दश्च संस्पृश्य गगनमहान् ॥ दुर्योधनो विकर्णश्च सुबाहुर्दीर्घलोचनः १९ दुःशासनश्च संक्रुद्धः शस्त्रैरेवाकिरन् ॥ सोऽतिविद्धो महेष्वसः
 पार्षतो युधिदुर्जयः २० व्यधमत्तान्यनीकानि तत्क्षणदेव भारत ॥ दुर्योधनं विकर्णचक्रं चापि महाबलम् २१ नानानृपसुतान् वीरान्सैन्यानि विविधानि च ॥
 अलातचक्रवत् सर्वचरन्वाणैरतर्पयत् २२ ततस्तु नागराः सर्वे मुसलैर्यष्टिभिस्तदा ॥ अभ्यवर्षत कौरव्यान् वर्षमाणा घना इव २३ सर्वालवृद्धास्ते पौराः कौरवान् अभ्ययुस्त
 दा ॥ श्रुत्वा सुतुमुलं युद्धं कौरवानेव भारत २४ द्रवंति स्म नदति स्म क्रोशंतः पाण्डवान् प्रति ॥ पाण्डवास्तु स्वन् श्रुत्वा आर्त्तानां लोमहर्षणम् २५ अभिवाद्य ततो द्रोणं रथा
 नारुरुहुस्तदा ॥ युधिष्ठिरं निवार्या शुमायुध्यस्वेति पाण्डवम् २६ माद्रेयौ च क्रसौ तु फाल्गुनश्च तदा ऽकरोत् ॥ सेनाग्रगोभीमसेनः सदा ऽभूद्दया सह २७ तदा शत्रु
 स्वनं श्रुत्वा भ्रातृभिः सहितोऽनघः ॥ आयाजवेन कौन्तेयोरथेनानादयन्दिशः २८ पंचालानां ततः सेनामुद्धूतार्णवनिःस्वनम् ॥ भीमसेनो महाबाहुर्दंडपाणि रिव
 तकः २९ प्रविवेश महासेनां मकरः सागरं यथा ॥ स्वयमभ्यद्रवद्भीमो नागानीकं गदाधरः ३० सयुद्धकुशलः पार्थो वाहुवीर्येण चातुलः ॥ अहनत्कुञ्जरानीकं गदया
 कालरूपधृक् ३१ ते गजागिरि संकाशाः क्षरंतोरुधिरंबहु ॥ भीमसेनस्य गदया भिन्नमस्तकं पिण्डकाः ३२ पतंति द्विरदाभूमौ वज्रघातादिवाचलाः ॥ गजानश्वा
 ब्रथांश्चैव पातयामास पाण्डवः ३३ पदार्तांश्च रथांश्चैव न्यवधीदर्जुनाग्रजः ॥ गोपाल इव दंढेन यथा पशुगणान्वने ३४ चालयन् रथनागांश्च संच चालवृकोदरः ॥ वैशंपाय
 न उवाच ॥ भारद्वाज प्रियं कर्तुमुद्यतः फाल्गुनस्तदा ३५ पार्षतं शरजालेन क्षिपन्नागात्स पाण्डवः ॥ हयौघांश्च रथौघांश्च गजौघांश्च समंततः ३६ पातयन् समरे राज
 न्युगांतामिरिव ज्वलन् ॥ ततस्तं हन्यमाना वै पंचालाः संजयास्तथा ३७ शरैर्नानाविधैस्तूर्णपार्थसंछाद्य सर्वशः ॥ सिंहनादं मुखैः कृत्वा समयुध्यंत पाण्डवम् ३८ तद्यु
 द्धमभवद्गोरसु महाद्भुतदर्शनम् ॥ सिंहनादस्वनं श्रुत्वा नामुष्यत्पाकशासनिः ३९ ततः किरीटी सहसा पंचालान्समरेऽद्रवत् ॥ छादयन्निषुजालेन महता मोहयन्नि
 व ४० शीघ्रमभ्यस्य तोवाणान्संदधानस्य चानिशम् ॥ नांतरं ददृशे किंचित् कौन्तेयस्य शस्त्रिनः ४१ सिंहनादश्च संजज्ञे साधुशब्देन मिश्रितः ॥ ततः पंचालराज
 स्तुतथा सत्यजिता सह ४२ त्वरमाणोऽभिदुद्रावमहेन्द्रं शंबरो यथा ॥ महता शरवर्षेण पार्थः पंचालमावृणोत् ४३ ततो हलहलाशब्द आसीत् पांचालकेबले ॥ जिघृक्ष
 तिमहासिंहो गजानामिव यूथपम् ४४ दृष्ट्वा पार्थं तदा ऽऽयांतं सत्यजित्सत्यविक्रमः ॥ पांचालं त्रैपरिप्रेषुर्धनं जयमदुद्रुवत् ४५ ततस्त्वर्जुन पांचालौ युद्धाय समुपाग
 तौ ॥ व्यक्षोभयेतां तौ सैन्यमिदं वैरोचना विव ४६ ततः सत्याजितं पार्थो दशभिर्मर्मभेदिभिः ॥ विव्याध बलवद्वा दंतदंष्ट्रुनमिवाभवत् ४७

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

ततः शरशतैः पार्थपांचालः शीघ्रमादयत् ॥ पार्थस्तु शरवर्षेणच्छाद्यमानो महारथः ४८ वेगंचक्रे महावेगो धनुर्ज्यामवमृज्य च ॥ ततः सत्यजितश्चापं छित्त्वा राजानमभ्ययात् ४९ अथान्यद्दनुरादाय सत्यजिद्वेगवत्तरम् ॥ साश्वंससूतंसस्थं पार्थविव्याध सत्वरः ५० सतनममृषे पार्थः पांचाले नार्दितो युधि ॥ ततस्तस्य विनाशार्थं सत्वरं व्यसृजच्छरान् ५१ हयान् ध्वजं धनुर्मुष्टिमुभौ तौ पार्ष्णि सारथी ॥ स तथाभिद्यमानेषु कार्मुकेषु पुनः पुनः ५२ ह्येषु विनियुक्तेषु विमुखोऽभवदाहवे ॥ स सत्यजितमालोक्य तथा विमुखमाहवे ५३ वेगेन महताराजन्नभ्यवर्षत पांडवम् ॥ तदा चक्रे महद्युद्धमर्जुनो जयतांवरः ५४ तस्य पार्थो धनुश्छित्त्वा ध्वजं चोर्व्यामपातयत् ॥ पंचभिस्तस्य विव्याध हयान्सूतंच सायकैः ५५ ततस्तसृज्य तच्चापमाददानं शरावरम् ॥ खड्गमुद्धृत्य क्रौन्तेयः सिंहनादमथाकरोत् ५६ पांचालस्य रथस्येपामाहुत्य स हसापतत् ॥ पांचालरथमास्थाय अवित्रस्तो धनं जयः ५७ विक्षोभ्यां भो निर्धिपार्थस्तं नागमिव सोऽग्रहीत् ॥ ततस्तु सर्वपांचाला विद्रवंति दिशो दश ५८ दर्शयन् सर्वसैन्यानां सबाह्वोर्बलमात्मनः ॥ सिंहनादस्वनं कृत्वानिर्जगाम धनं जयः ५९ आयांतमर्जुनं दृष्ट्वा कुमारः सहितास्तदा ॥ ममृदुस्तस्य नगरं द्रुपदस्य महात्मनः ६० ॥ अर्जुनवाच ॥ संवंधी कुरुवीराणां द्रुपदो राजसत्तमः ॥ मावधीस्तद्वलं भीमगुरुदानं प्रदीयताम् ६१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भीमसेनस्तदाराजन्नर्जुनेन निवारितः ॥ अतृप्तो युद्धधर्मे पुन्यवर्त्तत महाबलः ६२ ते यज्ञसेनं द्रुपदं गृहीत्वारणमूर्धनि ॥ उपाजग्मुः सहामात्यं द्रोणाय भरतर्षभ ६३ भगवदपहृतधनं तं तथा वशमागतम् ॥ स वैरं मनसा ध्यात्वा द्रोणो द्रुपदमब्रवीत् ६४ विमृश्य तरसाराष्ट्रं पुरतः मृदितं मया ॥ प्राप्य जीवं रिपुवशं सखि पूर्वकिमिष्यते ६५ एवमुक्त्वा प्रहस्यैवं किंचित्सपुनरब्रवीत् ॥ मामैः प्राणभयाद्धीरक्षिणो ब्राह्मणावयम् ६६ आश्रमे क्रीडितं यत्तु त्वया बाल्ये मया सह ॥ तेन संवर्द्धितः स्नेहः प्रीतिश्च क्षत्रियर्षभ ६७ प्रार्थयेयं त्वया सख्यं पुनरेव जनाधिप ॥ वरं ददामि ते राजन राज्ञ्यस्यार्धमग्रमुहि ६८ अराजा किल नो राज्ञः सखा भवितुमर्हसि ॥ अतः प्रयति तं राज्ञेयं ज्ञसेनमया तव ६९ राजाऽसि दक्षिणे कूले भागीरथ्याऽहमुत्तरे ॥ सखायं मां विजानीहि पांचालयदि मन्यसे ७० ॥ द्रुपद उवाच ॥ अनाश्रयं मिदं ब्रह्मन् विष्कंतेषु महात्मसु ॥ प्रीयेत् त्वयाऽहं त्वत्तश्च प्रीतिमिच्छामि शाश्वतीम् ७१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः स तं द्रोणो मोक्षयामास भारत ॥ सत्कृत्य चैनं प्रीतात्मा राज्यार्धं प्रत्यपादयत् ७२ माकंदीमथ गंगायास्तीरे जनपदायुताम् ॥ सोऽध्यावसद्दीनमनाः कांपिल्यं च पुरोत्तमम् ७३ दक्षिणांश्चापि पांचालान् यावच्चर्मण्वती नदी ॥ द्रोणेन चैवं द्रुपदः परिभूयाथ पालितः ७४ क्षात्रेण च बलेनास्य नापश्यत्सपराजयम् ॥ हीनं विदित्वा चात्मानं ब्राह्मेण सबलेन तु ७५ पुत्रजन्मपरीप्सन् वै पृथिवीमन्वसंचरत् ॥ अहिच्छत्रं च विषयं द्रोणः समभिपद्यत ७६

॥ ७७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि नीलकण्ठे भारतपावदीपे अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ॥ ॥ ततः संवत्सरस्याति इति १ धृतिः प्रजानां धारणं । स्थैर्यमचाप
लं । सहिष्णुत्वतिविधा समाहारद्वंद्वं । आनृशंस्यमनैष्ठुर्यं । आर्जवमवकता । एतेभ्यो हेतुभ्यः प्रजानामनुकंपार्थं धृतराष्ट्रेण पांडुपुत्रो यौवराज्याय स्थापित इति द्वयोः संबंधः २ अदीर्घेणे
तिच्छेदः श्रीलंविनयादिः सदाचारः । वृत्तं शौर्येण आदिमत्त्वा विष्करणं । समाधिः प्रजानां समाधानं ३ । ४ । ५ क्षुरनाराचौ पाषाणभारतीक्ष्णाग्रावज्जू । भ्रष्टो बहिः शवदुद्धरणकाले अत्राण्यु

एवं राजन्नहिच्छत्रापुरीजनपदायुता ॥ युधिनिर्जित्यपार्थेन द्रोणाय प्रतिपादिता ७७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि द्रुपदशासने षट्त्रिंशदधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः संवत्सरस्याति यौवराज्याय पार्थिव ॥ स्थापितो धृतराष्ट्रेण पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः १ धृतिस्थैर्यसहिष्णु
त्वादानृशंस्यत्तथाऽऽर्जवात् ॥ भृत्यानामनुकंपार्थं तथैव स्थिरसौहृदात् २ ततोऽदीर्घेण कालेन कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ पितुरंतर्दधे कीर्तिं शीलवृत्तसमाधिभिः ३ अ
सि युद्धे गदायुद्धे रथयुद्धे च पांडवः ॥ संकर्षणादशिक्षद्वैशश्चच्छिक्षां वृकोदरः ४ समाप्तशिक्षो भीमस्तु युमत्सेनसमो वले ॥ पराक्रमेण संपन्नो भ्रातृणामचरद्वशे ५ प्र
गाढदृढमुष्टित्वे लाघवे वेधने तथा ॥ क्षुरनाराचभ्रष्टानां विपाठानां च तत्त्ववित् ६ ऋजुवक्रविशालानां प्रयोक्ता फाल्गुनोऽभवत् ॥ लाघवे सौष्ठवे चैव नान्यः कश्चन विद्यते
७ बीभत्सु सदृशो लोके इति द्रोणो व्यवस्थितः ॥ ततोऽब्रवीद्बुढाके शं द्रोणः कौरवसंसदि ८ अगस्त्यस्य धनुर्वेदं शिष्यो मम गुरुः पुरा ॥ अभिवेश इति ख्यातस्तस्य शि
ष्योऽस्मि भारत ९ तीर्थार्थं गमयितुमहमेतत्समुद्यतः ॥ तपसायन्मया प्राप्तममो घमशनिप्रभम् १० असंब्रह्मशिरोनामयद्देहं पृथिवीमपि ॥ ददता गुरुणा चो
क्तं नमनुष्येष्विदं त्वया ११ भारद्वाजविमोक्तव्यमल्पवीर्येष्वपि प्रभो ॥ त्वया प्राप्तमिदं वीरदिव्यं नान्योर्हति त्विदम् १२ समयस्तु त्वयारक्ष्यो मुनिः सृष्टो विशांपते ॥
आचार्यदक्षिणां देहि ज्ञातिग्रामस्य पश्यतः १३ ददानीति प्रतिज्ञाते फाल्गुनेनाब्रवीद्गुरुः ॥ युद्धेऽहं प्रतियोद्धव्यो युध्यमानस्त्वया जनघ १४ तथेति च प्रतिज्ञाय द्रो
णाय कुरुपुंगवः ॥ उपसंगृह्य चरणौ स प्रायादुत्तरां दिशम् १५ स्वभावाद्गमच्छब्दो महीं सागरमेखलाम् ॥ अर्जुनस्य समलोके नास्तिकश्चिद्धनुर्धरः १६ गदायुद्धेऽसि
युद्धे च रथयुद्धे च पांडवः ॥ पारगश्च धनुर्गुह्ये च भूवाथ धनंजयः १७ नीतिमान्सकलानीति विबुधाधिपतेस्तदा ॥ अवाप्य स ह देवोऽपि भ्रातृणां ववृते वशे १८ द्रोणेनैव वि
नीतश्च भ्रातृणां कुलः प्रियः ॥ चित्रयोधसमाख्यातो बभूवातिरथोदितः १९ त्रिवर्षकृतयज्ञस्तु गंधर्वाणामुपप्लवे ॥ अर्जुनप्रमुखैः पार्थैः सौवीरैः समरेहतः २०

ब्रह्मातीति वक्रः । विपाठो विशालो वैशाखीमुखवत् ६ । ७ गुहा कानिद्रातस्याईशमर्जुनजितमिद्रं ८ । ९ तीर्थत्वात्प्राप्तां तं गमयितुं संप्रदाया विच्छेदार्थमित्यर्थः १० । ११ अल्पवी
र्येष्वमानुषेषु त्वया प्राहान्मां मोचयता प्राप्तं मामिव १२ सप्तयो विद्यालाभादन्तरंगुरवे दक्षिणादानं १३ । १४ उत्तरामुत्कृष्टतरां दिशमुपदेशं प्रायात्प्राप्तवान् चरणावुपसंगृह्याचार्या ब्रह्मशिरोऽस्त्व
व्यवतिर्यर्थः १५ । १६ । १७ विबुधाधिपतेर्देवाचार्यो द्रोणरूपात् १८ विनीतः शिक्षितः अतिरथे पूदितः ख्यातः १९ त्रिवर्षेति । गंधर्वाप्लवेऽपि यस्य सौवीरस्य ज्ञानविकृत इत्यनेन तस्य दु
र्जयस्त्वमुक्तं अतिदुर्जयोऽपि सोऽर्जुनेन हत इत्यन्यः २०

२१ शस्तोहिंसितः शसुहिंसायां २२ । २३ । २४ । २५ बह्वर्धुर्वैतवतः २६ । २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपेऽनन्तवर्षादिपञ्चमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥
 श्रुत्वेति । उदित्कान्तानां १ राजशास्त्रदंढनीतिशास्त्रं २ उत्सक्ता उत्कर्षेण सर्वत्र व्याप्ताः पञ्चसंगेऽस्य रूपं । असूये गुणवत्त्वेऽपि दोषवत्त्वेन पश्यामि । तेभ्य इति चतुर्थ्यातिषु कोपादेव पश्यामि
 नत्वज्ञानादिति गम्यते । क्रुधदुहेति स्मरणात् । पांडवैः सहसंधिकारणविग्रहकारणं वातयोरन्यतरमयोजकसंधि विग्रहकारणं त्वं ममाचक्ष्व ३ । ४ ब्राह्मणोऽयं तीक्ष्णमेवोपायं वदतीति प्रसक्ताऽभ्य
 सूपानकार्येत्याह नमेइति ५ भीमसेनदुर्योधनयोरर्जुनकर्णयोश्चैरस्यचिकित्सयस्त्रादसंभाषणीयं संधित्यक्त्वा विग्रहमेवाश्रित्याह नित्यमिति । उद्यतो न तु क्षिप्तो दंडो येन स तथा अपकृष्टान्भीपये
 देवनर्तुच्छिद्यान्नात्राउपेक्षेतेति भावः । समेषु नित्यं विवृतपौरुषः स्यात् । समान उत्कृष्टं बलं संपाद्य हन्यादेवेत्यर्थः । उत्कृष्टेषु च शत्रुष्वच्छिद्रः स्यात् । स्वस्य न्यूनं कोशबलादिकं ते यथान ज्ञानं तितथा
 नशशाकवशे कर्तुं यं पांडुरपि वीर्यवान् ॥ सोऽर्जुने न वशं नीतो राजाऽसीधवनाधिपः २१ अतीव बलसंपन्नः सदामानी कुरुप्रति ॥ विपुलो नाम सौवीरः शस्तः पार्थे
 नधीमता २२ दत्तामित्र इति ख्यातं संग्रामे कृतनिश्चयम् ॥ सुमित्रं नाम सौवीरमर्जुनो दमयच्छ्रैः २३ भीमसेनसहायश्च रथानामयुतं च सः ॥ अर्जुनः समरे प्राच्या
 न्सर्वानेकरथोऽजयत् २४ तथैवैकरथोगत्वा दक्षिणामजयद्दिशम् ॥ धनौघं प्रापयामास कुरुराष्ट्रं वनं जयः २५ एवं सर्वं महात्मानः पांडवामनुजोत्तमाः ॥ परराष्ट्रा
 णि निर्जित्य स्वराष्ट्रं वृधुः पुरा २६ ततो बलमतिख्यातं विज्ञाय हृदधन्विनाम् ॥ दूषितः सहसा भावो धृतराष्ट्रस्य पांडुषु ॥ संचिता परमो राजान निद्रामलभन्निति २७
 ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिसंभवपर्वणि धृतराष्ट्रचिंतायामूनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा पांडुसुतान् वीरान् बलोद्वि
 क्तान् महौजसः ॥ धृतराष्ट्रो महीपालश्चितामगमदातुरः १ तत आहूय मंत्रज्ञं राजशास्त्रार्थवित्तमम् ॥ कणिकं मंत्रिणां श्रेष्ठं धृतराष्ट्रोऽब्रवीद्वचः २ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥
 उत्सक्ताः पांडवानि त्यं तेभ्योऽसूयो द्विजोत्तम ॥ तत्र मे निश्चितं तमसंधि विग्रहकारणम् ॥ कणिकत्वं ममाचक्ष्व कर्ण्येव च नंतव ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सप्रसन्नम
 नास्तेन परिपृष्टो द्विजोत्तमः ॥ उवाच वचनं तीक्ष्णं राजशास्त्रार्थदर्शनम् ४ शृणु राजन्निदं तत्र प्रोच्यमानं मया जनघ ॥ न मेऽभ्यसूयाकर्त्तव्या श्रुत्वैतत्कुरुसत्तम ५ नित्य
 मुद्यतदंडः स्यान्नित्यं विवृतपौरुषः ॥ अच्छिद्रश्छिद्रदर्शी स्यात्परेषां विवरानुगः ६ नित्यमुद्यतदंडाद्धिभृशमुद्रिजते जनः ॥ तस्मात्सर्वाणिकार्याणि दंडेनैव विधा
 रयेत् ७ नास्यच्छिद्रं परः पश्येच्छिद्रेण परमन्वियात् ॥ गूहेतर्कमइवांगानिरक्षेद्विरमात्मनः ८ नासम्यकृतकारी स्यादुपक्रम्य कदाचन ॥ कंटको ह्यपि दुश्छिन्न आ
 स्त्रावज्जनयेच्चिरम् ९ वधमेव प्रशंसति शत्रूणां मपकारिणाम् ॥ सुविदीर्णं सुविक्रांतं सुयुद्धं सुपलायितम् १०

स्येयं । छिद्रदर्शी दूराभात्पश्यति कूलदेशावस्थितत्वादीनि छिद्राणि तदर्थं स्यात् । तथा भूत्वा च तदेव विवरमनुसृत्य शत्रुहं न्यादित्याह परेषां विवरानुगइति ६ अस्य श्लोकस्यायं पादं व्याचष्टे
 नित्यमिति ७ तस्यैवोत्तरार्धव्याचष्टे नास्येति । अंगानि सहायसाधनोपायादीनि गूहेतस्संवृणुयात् । तथा चैनमगणयन् शत्रुच्छिद्रेतैरेवांगैः प्रहर्त्तव्यइति भावः आत्मनो विवरं रक्षेद्गूहेत् ८ तथा च
 यं सम्यक्कात्स्न्येन कृतं निष्पादितं कार्यं तत्करणशीलः स्यात् । शत्रुशेषं नावशेषयेदित्यर्थः । तत्र दृष्टांतः कंटकइति । दुश्छिन्नोऽर्धच्छिन्नः आस्त्रावज्जनं ९ उपसंहरति वधमिति । कथं वधः कर्त्तव्य
 इत्याह सुविदीर्णमिति । सुविक्रांतमपिशत्रुं काले आपद्यापन्नमालभ्य सुविदीर्णं विनष्टकुर्वति । तथा सुयुद्धमपिशत्रुमापदिकाले सुपलायितं कुर्वति । यस्य च भावेन भावलक्षणमिति सप्तमी । आ
 पदाशत्रोर्विदारणकाले लक्षणं यदित्यर्थः । आपदि आपदीति द्वित्वं । यदाशत्रोरापत्तदा तदेतत्कर्त्तव्यं न त्वनुवधादिकं सांभ्रादिकं वा विचारयेत् सार्धश्लोकः १०

मध्यमप्रत्येवमुक्त्वाऽधमोऽपिनोपेक्षणीयइत्याह नावज्ञेयइति ११ आश्रयोदुर्गादिः ईधनमस्तेस्तस्यसंश्रयाद्वलात् । आश्रयाभावेतुसार्किकुर्यात्तत्राह अंधइति । सर्वधवेलायांरात्रौ । अंधंतुति
मिरेल्लीवे'इतिमेदिनी । सामर्थ्यप्रतिघातसमयेऽन्धाहीनोपकरणःस्याद्भवेत् । शस्त्रं त्यक्त्वाशत्रुं शरणमेतीत्यर्थः । बाधिर्यमपिचाश्रयेत् तदानींधिकृतोऽप्यश्रुतवदेवतत्कृत्वाक्षमेत १२ अयंश
शुश्रापंतृणंतृणवन्निप्रयोजनंकुर्यात् क्षात्रंधर्मत्यक्त्वाशत्रुगृहेधिक्षाभुगपिस्यादित्यर्थः । ननुसिद्धस्तर्हिपुरुषार्थइतिचेत्तत्राह । शयीतमृगशायिकां मृगहंतुःशय्यांशयीतशेते । यथान्याधोमृ
गान्विश्वासयितुंमृषानिद्रातिविश्वस्तेपुचतेपुमहस्त्येवंसहंतुमेवाकारंगोपयतीत्यर्थः । उपसंहरति सांत्वेति । तुतस्मात् तमेवंकपटेनवशेस्थितंस्वयमपिसांत्वादिनाविश्वास्यहन्यादेवेत्यर्थः १३ । १४
बलाधिकमुद्रिष्याह हन्यादिति । अभिन्नसहजशत्रुंदायादंदानेनतत्परिचारकान्वशीकृत्यविपाद्युपायैर्हन्यात् । तथासंप्रतिदासभूतमपिपूर्वापकारिणंहन्यादेवेत्युक्तंभवति अत्रोपायमाह हन्यादिति ।
परपक्षस्यकृतज्ञानऐश्वर्यमंत्रोत्साहान् ऐश्वर्यतदीयदुर्गाद्याक्रमणेन । मंत्रंचारैः । उत्साहमाप्तद्वारातेजोवधेन । तथापंचैतेत्वयायौवराज्यादुभ्रंशनीयाइतिभावः तथापंच 'अमात्यराष्ट्रदुर्गाणि

आपद्यापदिकालेचकुर्वीतनविचारयेत् ॥ नावज्ञेयोरिपुस्तातदुर्बलोऽपिकथंचन ११ अल्पोऽप्यग्निर्वनंकृत्स्नंदहत्याश्रयसंश्रयात् ॥ अंधःस्यादंधवेलायांबाधिर्यम
पिचाश्रयेत् १२ कुर्यात्तृणमयंचापंशयीतमृगशायिकाम् ॥ सांत्वादिभिरुपायैस्तुहन्याच्छत्रुं वशेस्थितम् १३ दयानतस्मिन्कर्त्तव्याशरणागतइत्युत ॥ निरुद्धिग्नो
हिभवतिनहताज्जायतेभयम् १४ हन्यादमित्रंदानेनतथापूर्वापकारिणम् ॥ हन्यान्नोपंचसमेतिपरपक्षस्यसर्वशः १५ मूलमेवादितश्छिद्यात्परपक्षस्यनित्यशः ॥
ततःसहायांस्तत्पक्षान्सर्वाश्वतदनंतरम् १६ छिन्नमूलेह्यधिष्ठानेसर्वतज्जीविनोहताः ॥ कथंनुशाखास्तिष्ठंश्छिन्नमूलेवनस्पतौ १७ एकाग्रःस्यादविवृतो नित्यं विवर
दर्शकः ॥ राजन्निर्त्यंसपत्नेषु नित्योद्विग्नः समाचरेत् १८ अग्न्याधानेनयज्ञेनकाषायेणजटाजिनैः ॥ लोकान्विश्वासयित्वैवततोऽलुं पेद्यथावृकः १९ अंकुशंशौचमित्या
दुरर्थानामुपधारणे ॥ आनाम्यफलितांशाखांपक्वंप्रशस्तयेत् २० फलार्थोऽयंसमारंभो लोकेपुंसांविपश्चिताम् ॥ वहेदमित्रंस्कंधेनयावत्कालस्यपर्ययः २१ ततः
प्रत्यागतेकालेभिद्याद्वटमिवाशमनि ॥ अमित्रोनविमोक्तव्यः कृपणं बह्वपिब्रुवन् २२ कृपानतस्मिन्कर्त्तव्याहन्यादेवापकारिणम् ॥ हन्यादमित्रंसांत्वेनतथादानेनवा
पुनः २३ तथैवभेददंडाभ्यांसर्वोपायैः प्रशस्तयेत् ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ ॥ कथंसांत्वेनदानेनभेदैर्दण्डेनवापुनः २४ ॥ ॥ ॥

कोशोदंडश्चपंचमः' इतिप्रकृतिपंचकहननेशत्रोरैश्वर्यभ्रंशोभवतीत्यर्थः । दंडोऽत्रसैन्यं । 'साम्राजानेनभेदेनदंडेनोद्ध्वनेनवा ॥ विषेणवन्दिनावाऽपिप्रकृतीःपंचनिर्हरेत्'इत्याह । सप्तेति । उद्ध्वं धनंम
मत्तस्यापाशेनमारणं । यद्वा उद्ध्वं धनादिनामूलंशत्रुमेवनाशयेत् १५ अन्नपानतांबूलादिद्वारातद्भृत्यान्भेदयित्वाविपादिनानाशयेत्किमित्तैरित्याह मूलमेवेति १६ । १७ एकाग्रः एकःशत्रुरे
वाऽग्रेहृष्टिगोचरोयस्पतादृशःस्यात् अन्यत्रमनोनदद्यात् । अविष्टतोमुत्तांगः । विवरदर्शकः परच्छिद्रंद्रष्टुमित्यर्थः । निसोद्विग्नः विश्वासंकृत्वाकचिदपिनिश्चितो न भवेदित्यर्थः । दर्शकइ
ति क्रियायां क्रियार्थायां पुंलु १८ दंभादिनाऽपिशत्रुर्जयइत्याह अग्न्याधानेनेति १९ अंकुशंअंकुशवत्परचित्ताकर्षणं । शौचमग्न्याधानादि । अन्नहृष्टांतः आनाम्येति । आनामयित्वा
२० एतत्प्रयोजनमाह फलार्थइति । फलंशत्रुवधः प्रसिद्धं च सेवयानिर्दयत्वेनशत्रुंहन्यादित्याह वहेदित्यादिना २१ । २२ । २३ । २४ ॥ ॥ ॥

२५ । २६ बभ्रुनेकुलः मृगयूथपमहांतंहरिणं २७ । २८ । २९ । ३० मूषिकेणार्द्धपद्मक्षितैः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ मृगराजस्यव्याघ्रस्य ३६ । ३७ । ३८ । ३९
अमित्रः शक्यते हंतुं तन्मे ब्रूहि यथा तथम् ॥ कणिक उवाच ॥ शृणुराजन्यथा वृत्तं वने निवसतः पुरा २५ जंबुकस्य महाराजनीतिशास्त्रार्थदर्शिनः ॥ अथ कश्चित्कृतपद्मः
शृगालः स्वार्थपंडितः २६ सखिभिर्न्यवसत्सार्धव्याघ्राखुवृकबभ्रुभिः ॥ तेऽपश्यन्विपिने तस्मिन्बलिनं मृगयूथम् २७ अश्नत्प्रहणे तस्य ततो मंत्रममंत्रयन् ॥ जंबु
क उवाच ॥ असकृद्यतितो ह्येष हन्तुं व्याघ्रवने त्वया २८ युवा वै जवसंपन्नो बुद्धिशाली न शक्यते ॥ मूषिकोऽस्य शयानस्य चरणौ भक्षयत्वयम् २९ अथैनं भक्षितैः पादैर्व्या
घ्रो गृह्णातु वै ततः ॥ ततो वै भक्षयिष्यामः सर्वमुदितमानसाः ३० जंबुकस्य तु तद्वाक्यं तथा च कुः समाहिताः ॥ मूषिका भक्षितैः पादैर्मृगं व्याघ्रोऽवधीतदा ३१ दृष्ट्वा चे
ष्टमानं तु भूमौ मृगकलेवरम् ॥ स्नात्वाऽऽगच्छत भद्रं वोरक्षामीत्याह जंबुकः ३२ शृगालवचनात्तेऽपि गताः सर्वे नर्दीततः ॥ सचिंता परमो भूत्वा तस्थौ तत्रैव जंबुकः ३३
अथाजगाम पूर्वतु ज्ञात्वा व्याघ्रो महाबलः ॥ ददर्श जंबुकं चैव चिंताकुलितमानसम् ३४ ॥ व्याघ्र उवाच ॥ किं शोचसि महाप्राज्ञ त्वं नो बुद्धिमतां वरः ॥ अशित्वा पिशिता
न्यद्य विहरिष्यामहे वयम् ३५ ॥ जंबुक उवाच ॥ शृणु मे त्वं महाबाहो यद्वाक्यं मूषिकोऽब्रवीत् ॥ धिग्बलं मृगराजस्य मयाऽद्यायं मृगोहतः ३६ मद्बाहुबलमाश्रित्य तृप्ति
मद्यगमिष्यति ॥ गर्जमानस्य तस्यैवमतो भक्षयं नरोचये ३७ ॥ व्याघ्र उवाच ॥ ब्रवीति यदिसह्ये वंकाले ह्यस्मिन्प्रबोधितः ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य हनिष्येऽहं वने च
रान् ३८ खादिष्ये तत्र मां सानि इत्युक्त्वा प्रस्थितो वनम् ॥ एतस्मिन्नेव काले तु मूषिकोऽप्याजगामह ३९ तमागतमभिप्रेत्य शृगालोऽप्यब्रवीद्ब्रूचः ॥ जंबुक उवाच ॥
शृणु मूषिक भद्रं तेन कुलोयदिहा ब्रवीत् ४० मृगमांसं न खादेयं गरमेतन्नरोचते ॥ मूषिकं भक्षयिष्यामि तद्ब्रवाननुमन्यताम् ४१ तच्छ्रुत्वा मूषिको वाक्यं संव्रतः प्रगतो
बिलम् ॥ ततः स्नात्वा सवैतत्र आजगाम वृको नृप ४२ तमागतमिदं वाक्यमब्रवीजंबुकस्तदा ॥ मृगराजो हि संकुद्धो न ते साधु भविष्यति ४३ सकलत्रस्तिवहायातिकुरुष्व
यदनंतरम् ॥ एवं संचोदितस्तेन जंबुकेन तदा वृकः ४४ ततोऽवलुपनं कृत्वा प्रयातः पिशिताशनः ॥ एतस्मिन्नेव काले तु न कुलोऽप्याजगामह ४५ तमुवाच महाराजन कुलं
जंबुको वने ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य निर्जितास्तेऽन्यतो गताः ४६ ममदत्त्वानियुद्धं त्वं भुंक्ष्व मांसं यथेप्सितम् ॥ न कुल उवाच ॥ मृगराजो वृकश्चैव बुद्धिमानपि मूषिकः ४७
निर्जिताय त्वया वीर्यस्तस्माद्वीर्यतरो भवान् ॥ न त्वयाऽप्युत्सहेयोद्धुमित्युक्त्वा सोऽप्युपागमत् ४८ ॥ कणिक उवाच ॥ एवं तेषु प्रयातेषु जंबुको दृष्टमानसः ॥ खाद
तिस्मत्तदामांसमेकः समं मंत्रनिश्चयात् ४९ एवं समाचरन्नित्यं सुखमेवेतभूपातिः ॥ भयेन भेदयेद्भीरूंश्चूरमंजलिकर्मणा ५० लुब्धमर्थप्रदानेन समं न्यूनं तथौजसा ॥
एवं ते कथितं राजन् शृणु चाप्यपरं तथा ५१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

४० गरंगरवहुष्पंचव्याघ्राभिपत्वात् ४१ । ४२ । ४३ । ४४ अवलुपनं गात्रसंकोचनं वत्पतिरेण गमनमित्यन्ये ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ भयेनेति । अत्र व्याघ्रस्य सान्ना आखु
वृकयोर्व्याघ्राद्वदशनेन न कुलस्य औजसास्वसामर्थ्येन च बुद्धिभेदः कृतः ५० । ५१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हेतव्या इत्यत्र कर्तव्या इति पाठेऽपि च्छेत्तव्या इत्येवार्थः कृहि सायामित्यस्य रूपं । भुतिवर्धना इति पाठे भुतिच्छेदनाः ५२ उभौ जिगीषुतुल्योपायतया संशयापनौ चेच्छ्रद्धावान् यो मदुक्तादरवान् स वर्धते । 'श्रद्धा
दरेचकांक्षायां' इति मेदिनी ५३ ननु ज्येष्ठो युधिष्ठिरः कथं हेतव्य इत्याशंक्याह गुरोरिति । अवलिप्तस्य भ्रातृवलेन गवितस्य । धृतराष्ट्रस्य राज्यायं पांडो न्यासभूतमित्यजानतो राज्यलुब्धस्य शासनं कार्यमेव ५४
अपध्वंसेत् कुत्सयेत् ५५ ५६ अस्य एनं विचलिते विचलने सति ५७ । ५८ अनुप्राप्तवधः शीघ्रं हेतुमिष्टश्रौरादिः । अधनादिरिद्राः संतोनास्तिकाः परलोकाद्वारहितास्तान् चौरांश्च । एवं धर्मं
पक्षपातं दर्शयेदित्याशयः ५९ प्रतिविश्रब्धघाती अत्यंतविश्रब्धहननशीलः । तीक्ष्णदंष्ट्रो निमग्नकः गाढं प्रहरेद्यथा पुनर्नोन्मज्जेदित्यर्थः ६० योऽन्यं हेतुमिच्छति तमन्योऽपि जिघांसतीति स्वयं

पुत्रः सखावाभ्रातावापितावायुदिवगुरुः ॥ रिपुस्थानेषु वर्तन्तो हेतव्या भूतिमिच्छता ५२ शपथेनाप्यरिहन्त्यादर्थदानेन वा पुनः ॥ विषेण मायया वाऽपि नोपेक्षेत क
थं च न ॥ उभौ चेत्संशयोपेतौ श्रद्धावांस्तत्र वर्द्धते ५३ गुरोरप्यवलिप्तस्य कार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पथप्रतिपन्नस्य न्याय्यं भवति शासनम् ५४ क्रुद्धोऽप्यक्रुद्धरूपः
स्यात्स्मितपूर्वाभिभाषिता ॥ न चाप्यन्यमपध्वंसेत् कदाचित्कोपसंयुतः ५५ प्रहरिष्यन् प्रियं ब्रूयात्प्रहरन्नपि भारत ॥ प्रहृत्य च कृपायी तशोचेत च रुदेत च ५६ आ
श्वासयेच्चापि परं सांत्वधर्मार्थवृत्तिभिः ॥ अथास्य प्रहरेत्काले यदा विचलिते पथि ५७ अपि घोरा पराधस्य धर्ममाश्रित्य तिष्ठतः ॥ सहिप्रच्छाद्य ते दोषः शैलो मधैरिवासितैः
५८ यः स्यादनुप्राप्तवधस्तस्यागारं प्रदीपयेत् ॥ अधनात्रास्तिकांश्चौरान् विषयेस्वेन वा सयेत् ५९ प्रत्युत्थानासनाद्येन संप्रदानेन केनचित् ॥ प्रतिविश्रब्धघाती स्या
त्तीक्ष्णदंष्ट्रो निमग्नकः ६० अशंकितेभ्यः शंकेत शंकितेभ्यश्च सर्वशः ॥ अशंक्याद्भयमुत्पन्नमपि मूलं निवृत्तं तति ६१ न विश्वे स दुविश्वस्ते विश्वस्तेनातिविश्वसेत् ॥ विश्वासा
द्भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निवृत्तं तति ६२ चारः सुविहितः कार्यआत्मनश्च परस्य वा ॥ पाषंडांस्तापसादींश्च परराष्ट्रेषु योजयेत् ६३ उद्यानेषु विहारेषु देवतायतनेषु च ॥
पानागारेषु रथ्यासु सर्वतीर्थेषु चाप्यथ ६४ चत्वेरेषु चकूपेषु पर्वतेषु वनेषु च ॥ समवायेषु सर्वेषु सति सुचविचारयेत् ६५ वाचाभ्रशंविनीतः स्याद्दृढयेन तथा क्षुरः ॥
स्मितपूर्वाभिभाषो स्यात्सृष्टोरौद्रेण कर्मणा ६६ अंजलिः शपथः सांत्वंशिरसापादवंदनम् ॥ आशाकरणमित्येवं कर्तव्यं भूतिमिच्छता ६७ सुपुष्पितः स्यादफलः फल
वान् स्यादुरारुहः ॥ आमः स्यात्पक्वसंकाशो न च जीर्येत कर्हिचित् ६८

मशंकितेभ्य इति ६१ सर्वत्र शंकावतः किमपि कार्यं न सिद्ध्यतीत्याशंक्याह नेति ६२ सुविहितः सत्यकूपरीक्षितः ६३ उद्यानादिस्थानेषु ये समवायाजनसमूहास्तेषु । तीर्थेषु 'मंत्रीपुरोहितश्चैव
गुरुराजश्च मूर्धतिः ॥ पंचयोद्धारपालश्च षष्ठोऽन्तर्वेशिकस्तथा ॥ कारागाराधिकारी च द्रव्यसंचयकृत् तथा ॥ कृत्याकृत्येषु चार्थानां नवमो विनियोजकः ॥ प्रदेष्टानगराध्यक्षः कार्यनिर्माणकृत् तथा ॥ धर्माध्य
क्षः स माध्यक्षो दंडपालश्चिपंचमः ॥ षोडशो दुर्गपालश्च तथा रक्षांतपालकः ॥ अटवीपालकां तानि तीर्थानि न्यष्टादशैव तु' इति नीति शास्त्रोक्तेषु विचारयेत् चारद्वाराशत्रुं चिकीर्षितुमिति शेषः ६४ ६५ ६६
आशाकरणं तु भयं धनादिकं दास्ये इत्युक्त्या प्रलोभनं भूतिमिच्छता भुतिकामस्यैवैतदुचितं न परलोककामस्येत्यर्थः ६७ अस्मिन्मर्थे नीतिशास्त्रीयं वृत्तरूपकं श्लोकमाह सुपुष्पित इति । पुष्पितः शब्देनैव फलाशां
दर्शनेन तु फलं । दर्शितस्य प्राप्त्या पूर्वापविघ्नं योजयेत् प्राप्तमप्यप्राप्तवत् आमः पक्वो भूत्वा तिष्ठेत् । न च जीर्येत धनव्ययेन शत्रून् पोषयित्वा हीयेत् ६८

एवंनानोपायैः शत्रूणां दंडमुक्त्वानीतिमाह त्रिवर्ग इति । त्रिवर्गे धर्मार्थकामेषु त्रिविधा त्रिप्रकारा पीडा । एक एकैकेन प्रकारेण पीड्यत इत्यर्थः । तथा अनुपश्चाद्वध्यत इत्यनुबंधः फलतः दपितयैव त्रिविधं । पीडास्तुन्युधाः । त्रिवर्गपरस्परपीडया सेवेतेत्यर्थः ६९ तत्र पीडामाह धर्ममिति । धर्ममत्यंतं विचरतः पुंसो द्वाभ्यामर्थकामाभ्यां धनव्ययव्रह्मचर्योपशिक्षाभ्यां पीडा चित्तवैकल्यं भवति । साऽपि पुंसः पीडा धर्मनियच्छति निगृह्णाति । कर्तुः पीडैव धर्मपीडेत्यर्थः । एवमर्थचाप्यर्थलुब्धस्य कामं चातिप्रवर्तिन इति व्याख्येयं । लुब्धस्यार्थं विचरतः पुंसो द्वाभ्यां कामधर्माभ्यां पीडिताभ्यां पीडा भवति । सा पीडार्थनियच्छति । एवमतिप्रवर्तिनः कामं विचरतः पुंसो द्वाभ्यां धर्मार्थाभ्यां पीडा भवति । साऽपि पीडा कामं नियच्छति तयो ज्यं । अर्थस्य कामस्येति पाठे कर्मणि पष्ठ्यौ ७० । ७१ समर्थो धर्ममाचरेदित्यनेन पूर्वोक्तं सर्वकौटिल्यादिकमापद्येव कार्यनान्यथेत्युक्तं ७२ संशयप्राणसंकटं ७३ परिभवेत्तशोकेन तमतीतेन नलरामाद्याख्यानेन । अनागते कालांतरे तव श्रेयो भविष्यतीत्याशा

आदि ०१

अ०

॥ १४० ॥

त्रिवर्गे त्रिविधा पीडा ह्यनुबंधस्तथैव च ॥ अनुबंधाः शुभाज्ञेयाः पीडास्तु परिवर्जयेत् ६९ धर्मं विचरतः पीडा साऽपि द्वाभ्यां नियच्छति ॥ अर्थचाप्यर्थलुब्धस्य कामं चातिप्रवर्तिनः ७० अर्गवितात्मा युक्तश्च सांत्वयुक्तोऽनसूयिता ॥ अवेक्षितार्थः शुद्धात्मा मंत्रयी तद्विज्ञैः सह ७१ कर्मणा येन केनैव मृदुना दारुणेन च ॥ उद्धरेद्दीनमात्मानं समर्थो धर्ममाचरेत् ७२ न संशयमनारुह्य न रोभद्राणि पश्यति ॥ संशयं पुनरारुह्य यदि जीवति पश्यति ७३ यस्य बुद्धिः परिभवेत्तमतीतेन सांत्वयेत् ॥ अनागतेन दुर्बुद्धिं प्रत्युत्पन्नेन पंडितम् ७४ योऽरिणा सह संशयशयी तत्कृतकृत्यवत् ॥ स वृक्षाग्रे यथा सुप्तः पतितः प्रतिबुध्यते ७५ मंत्रसंवरणे यत्नः सदा कार्योऽनसूयिता ॥ आकारमभिरक्षेत् चारेणाप्यनुपालितः ७६ नाच्छित्त्वा परमर्माणि नाकृत्वा कर्म दारुणम् ॥ नाहत्वा मत्स्यघाती वप्राप्रोति महर्तोऽश्रियम् ७७ कर्षितं व्याधितं क्लिन्नमपानीयमवासकम् ॥ परिविश्वस्तमंदं च प्रहर्तव्यमरेर्बलम् ७८ नार्थिकोऽर्थिनमभ्येति कृतार्थेनास्ति संगतम् ॥ तस्मात्सर्वाणिसाध्यानि सावशेषाणि कारयेत् ७९ संग्रहे विग्रहे चैव यत्नः कार्योऽनसूयिता ॥ उत्साहश्चापियत्नेन कर्तव्यो भूतिमिच्छता ८० नास्य कृत्यानि बुध्येरन्मित्राणि रिपवस्तथा ॥ आरब्धान्येव पश्येरन्सुपर्वसितान्यपि ८१ भीतवत्संविधातव्यं यावद्भयमनागतम् ॥ आगतं तु भयं दृष्ट्वा प्रहर्तव्यमभीतवत् ८२ दंडेनोपनतं शत्रुमनुगृह्णाति यो नरः ॥ समृत्युमुपगृह्णीयाद्भर्ममश्वतरी यथा ८३ अनागतं हि बुध्येत यच्च कार्यं पुरःस्थितम् ॥ न तु बुद्धिः क्षयात्किंचिदतिक्रामेत्प्रयोजनम् ८४ उत्साहश्चापियत्नेन कर्तव्यो भूतिमिच्छता ॥ विभज्य देशकालौ च देवं धर्मादयस्त्रयः ॥ नैः श्रेयसौ तु तौ ज्ञेयौ देशकालाविति स्थितिः ८५

॥

॥

॥

॥

॥

॥

प्रदर्शनेन । पंडितं प्रत्युत्पन्नेन वर्तमानेन धनादिना सांत्वयेत् ७४ संधिपक्षं निंदति योऽरिणेति ७५ मंत्रेति । परचारेभ्यो मंत्रस्य गृह्णनं । आकारस्य क्रोधाद्यावेशस्य च गृह्णनं कर्तव्यं । स्वयंचचारप्रधानः स्यादित्यर्थः ७६ दंडस्यैव प्राधान्यमाह नाच्छित्त्वेति ७७ विग्रहकालमाह कर्षितमिति । अघासकमनाहारं ७८ नार्थिक इति । संग्रहे संख्यं कार्येषु सावशेषेण कार्याणिः स्ववशेति पुंस्त्वन्यथानगण्यतीत्यर्थः ७९ संग्रहे सहायादीनां विग्रहे रिपुभिः सार्धम् ८० । ८१ संविधातव्यं प्रतिकर्तव्यं ८२ उपनतं वशीकृतं । अनुगृह्णाति धनमानादिना । अश्वतरी अश्वगर्दभसंकीर्णजातिः ८३ अनागतं कार्यं बुद्धयेत बुद्ध्या च तदनुगुणं कुर्यादित्यर्थः । पुरःस्थितं वर्तमानं बुद्धिः क्षयादनवधारणात् ८४ देशाद्यनुगुणं उत्साहोऽपि कर्तव्यो न त्वलसो भवेत् । देवं प्राक्तनं कर्म येषमादयस्त्रयस्तांश्च विभज्यते पामध्येनैः श्रेयसौ श्रेयाहेतव इति स्थितिर्निश्चयः ८५

बालःअल्पोऽपि ८६ आत्मानंसंयुक्षयतिसहायादिनावर्धयति । संचयमिधनानां पक्षेऽत्रूणां ८७ आशांकालवर्तीदद्यादित्यतः प्राग्दक्षिणासा 'आदातव्यंनदातव्यमाशामेवप्रदापयेत्' इत्यर्थं
पठंतिकालवर्तीदीर्घाविधिमतीं निमित्ततोहेतुतः तमपिहेत्वंतरेण ८८ क्षुरःक्षुरवत् निश्चितस्तीक्ष्णोनिर्दयइतियावत् पक्षेऽशाणोल्लीहः । कालसाधनश्छिद्रकालापेक्षः पक्षेऽकाललोहोपादान
कः । प्रतिच्छन्नोद्ग्राहयः पक्षेऽचर्मपुटच्छन्नः । लोमहारीअनुलोमसंग्रही पक्षेऽलोमच्छेदकः । लोमवाहीतिपाठेऽपितावेवार्यौ ८९ । ९० कल्याणैर्धनपुत्रराज्यादिभिःसंपन्नः ।
विशिष्टःकुलशीलबलादिभिःश्रेष्ठः ९१ । ९२ । ९३ ॥ इतिआदिपर्वणि निलकंठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ॥ ततइति ।

तालवत्कुस्तेमूलंबालःशत्रुरुपेक्षितः ॥ गहनेऽग्निरिवोत्सृष्टःक्षिप्रंसंजायतेमहान् ८६ अग्निस्तोकमिवात्मानंसंयुक्षयतियोनरः ॥ सर्वधमानोअसतेमहांतमपि
संचयम् ८७ आशांकालवर्तीकुर्यात्कालंविघ्नैनयोजयेत् ॥ विघ्ननिमित्ततोव्रूयान्निमित्तंवाऽपिहेतुतः ८८ क्षुरोभूत्वाहरेत्प्राणाग्निशितःकालसाधनः ॥ प्रतिच्छ
न्नोलोमहारीद्विषतांपरिकर्तनः ८९ पांडवेपुत्रयथान्यायमन्येषुचक्रुर्द्वह ॥ वर्तमानोनमज्जेस्त्वंतथाकृत्यंसमाचर ९० सर्वकल्याणसंपन्नोविशिष्टइतिनिश्चयः ॥
तस्मात्त्वंपांडुपुत्रेभ्योरक्षात्मानंनराधिप ९१ आत्वाव्याबलिनोयस्मात्पांडुपुत्रानराधिप ॥ पश्चात्तापोयथानस्यात्तथानीतिविधीयताम् ९२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
एवमुक्तासंप्रतस्थकणिकःस्वगृहंततः ॥ धृतराष्ट्रोऽपिकौरव्यःशोकार्तःसमपद्यत ९३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि कणिकवाक्येचत्वा
रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ समाप्तंचसंभवपर्व ॥ अथजतुगृहपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसुबलपुत्रस्तुराजादुर्योधनश्चह ॥ दुःशा
सनश्चकर्णश्चदुष्टंमंत्रमंत्रयन् १ तेकौरव्यमनुज्ञाप्यधृतराष्ट्रंनराधिपम् ॥ दहनेतुसपुत्रायाःकुंत्याबुद्धिमकारयन् २ तेषामिगितभावज्ञोविदुरस्तत्त्वदर्शिवान् ॥
आकारेणचतमंत्रंब्रुवुधेदुष्टचेतसाम् ३ ततोविदितवेद्यात्मापांडवानांहितेरतः ॥ पलायनेमतिचक्रेकुंत्याःपुत्रैःसहानघः ४ ततोवातसहानांवंयंत्रयुक्तांपताकि
नीम् ॥ ऊर्मिक्षमांढांक्रुत्वाकुंतीमिदमुवाचह ५ एषजातःकुलस्यास्यकीर्तिवंशप्रणाशनः ॥ धृतराष्ट्रःपरीतात्माधर्मैत्यजतिशाश्वतम् ६ इयंवारिपथेयुक्ता
तरंगपवनक्षमा ॥ नौर्ययामृत्युपाशात्त्वंसपुत्रामोक्ष्यसेशुभे ७ तच्छ्रुत्वाव्यथिताकुंतीपुत्रैःसहयशस्विनी ॥ नावमारुह्यगंगायांप्रययौभरतर्षभ ८ ततोविदुरवा
क्येननावंविक्षिप्यपांडवाः ॥ धनंचादायतैर्दत्तमरिष्टंप्राविशन्वनम् ९ निषादीपंचपुत्रातुजातुषेतत्रवंशमनि ॥ कारणाभ्यागतादग्धासहपुत्रैरनागसा १० सचम्ले
च्छाधमःपापोदग्धस्तत्रपुरोचनः ॥ वंचिताश्चदुरात्मानोधार्तराष्ट्राःसहानुगाः ११ ॥ ॥ ॥

१ अनुज्ञाप्यपृष्ट्वा २ इंगितंचेष्टितेनभावंचित्ताभिप्रायंजानातीतिइंगितभावज्ञः । आकारेणचनेत्रादिविकारेण । यथाहुः'नेत्रवक्त्रविकारेणज्ञायतेतर्गतमनः'इति ३ विदितवेद्योज्ञातत्वआत्माचित्तं
यस्य ४ यंत्रमहत्यपिवातेजलाशयेनौकास्त्रंभकंलोहलांगलमयंसामुद्रिकप्रसिद्धं । एवंपताकावतीनौर्वायुनावगेनऊह्यमानानचोर्मिभिःपूरयितुंशक्याऽतउक्तंपताकिनीमूर्मिक्षमामिति ५ परीतात्माविप
रीतबुद्धिः परीतोममताक्रांतआत्माचित्तंयस्येतिवा ६७ नावमारुह्यप्रययवितिजतुगृहेस्वदाहोमाभूदितिबिलमार्गेणवारणावतंसक्त्वागंगातीरप्राप्त्यनंतरं ८ अरिष्टनिर्विघ्नं ९।१०।११

१२।१३।१४।१५।१६।१७ क्रूरेणकणिकेनोपसंहितमुपदिष्टं १८।१९ प्राणाधिकं वलाधिकं २०। २१ यथागतं यथोपस्थितं तथैवप्रतिचक्रः २२। २३ राज्यप्राप्तिराज्ययोग्यतां २४

आदि०१

अ०

॥ १.४१ ॥

अविज्ञातामहात्मानो जनानामक्षतास्तथा ॥ जनन्यासहकौन्तेयामुक्ताविदुरमंत्रिताः १२ ततस्तस्मिन्पुरेलोकानगरेवारणावते ॥ दृष्ट्वा जतुगृहं दग्धमन्वशो च तं
दुःखिताः १३ प्रेषयामासूरा जानं यथा वृत्तं निवेदितुम् ॥ संवृतस्ते महान् कामः पाण्डवान् दग्धवानसि १४ सकामो भवकौरव्यभुंश्च वराज्यं सपुत्रकः ॥ तच्छ्रुत्वा धृत
राष्ट्रस्तु सहपुत्रेण शोचयन् १५ प्रेतकार्याणि च तथा चकार सह बांधवैः ॥ पाण्डवानां तथा क्षत्ताभीष्मश्च कुरुसत्तमः १६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ पुनर्विस्तरशः श्रोतु
मिच्छामि द्विजसत्तम ॥ दाहं जतुगृहस्यैव पाण्डवानां च मोक्षणम् १७ सुनृशंसमिदं कर्म तेषां क्रूरोपसंहितम् ॥ कीर्त्तयस्व यथा वृत्तं परं कौतूहलं मम १८ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ शृणु विस्तरशो राजन् वदतो मे परंतप ॥ दाहं जतुगृहस्यैतत् पाण्डवानां च मोक्षणम् १९ प्राणाधिकं भीमसेनं कृतविद्यं धनं जयम् ॥ दुर्योधनो लक्षयित्वा पर्यत
प्यत दुर्मनाः २० ततो वै कर्तनः कर्णः शकुनिश्चापिसौबलः ॥ अनेकैरभ्युपायैस्ते जिघांसंति स्म पाण्डवान् २१ पाण्डवा अपितत्सर्वं प्रतिचक्रुर्थागतम् ॥ उद्भावनम्
कुर्वतो विदुरस्य मते स्थिताः २२ गुणैः समुदिता न दृष्ट्वा पौराः पाण्डुसुतांस्तदा ॥ कथयांचक्रिरे तेषां गुणान्संस्तु भारत २३ राज्यप्राप्तिं च संप्राप्त्येष्टं पाण्डुसुतं तदा ॥
कथयंति स्म संभूय च त्वरेणु सभासु च २४ प्रज्ञाचक्षुरचक्षुः पृष्ट्वा हृतराष्ट्रो जनेश्वरः ॥ राज्यं न प्राप्तवान् पूर्वैः स कथं नृपतिर्भवेत् २५ तथा शांतनवो भीष्मः सत्यसंधो महा
व्रतः ॥ प्रत्याख्याय पुरा राज्यं न स जातु ग्रहीष्यति २६ ते वयं पाण्डव्येष्टं तरुणं वृद्धशीलिनम् ॥ अभ्यर्षिचामसाध्वयसत्यकारुण्यवेदिनम् २७ सहिभीष्मं शांतनवं
धृतराष्ट्रं च धर्मविव् ॥ सपुत्रं विविधैर्भोगैर् योजयिष्यति पृजयन् २८ तेषां दुर्योधनः श्रुत्वा तानि वाक्यानि जल्पताम् ॥ युधिष्ठिरानुरक्तानां पर्यतप्यत दुर्मतिः २९ स तप्यमा
नो दुष्टात्मा तेषां वाचो न चक्षमे ॥ ईर्ष्याचापि संतोषो धृतराष्ट्रमुपागमत् ३० ततो विरहितं दृष्ट्वा पितरं प्रतिपृज्यसः ॥ पौरानुराग संतप्तश्चादिदमभाषत ३१
॥ दुर्योधन उवाच ॥ श्रुता मे जल्पतां तां तपौराणाम शिवागिरः ॥ त्वामनादृत्य भीष्मं च पतिमिच्छंति पाण्डवम् ३२ मतमेतच्च भीष्मस्य न सराज्यं बुभुक्षति ॥
अस्माकं तु परां पीडां चिकीर्षेति पुरेजनाः ३३ पितृतः प्राप्तवान् राज्यां पाण्डुरात्मगुणैः पुरा ॥ त्वमंधगुणसंयोगात् प्राप्तं राज्यं न लब्धवान् ३४ स एष पाण्डोर्दया
द्यंदि प्राप्नोति पाण्डवः ॥ तस्य पुत्रो ध्रुवः प्राप्तस्तस्य तस्यापि चापरः ३५ ते वयं राजवंशेन हीनाः सहसुतैरपि ॥ अविज्ञाता भविष्यामो लोकस्य जगतीषते ३६ स ततं
निरयं प्राप्ताः परपिण्डोपजीविनः ॥ न भवेमयथाराजंस्तथानीति विधीयताम् ३७

॥

॥

॥

॥

प्रज्ञाचक्षुरंधोऽतएवानधिकाराद्वाज्यं न प्राप्तवान् स दानीमपि पुत्रद्वारा कथं नृपतिर्भवेन्न कथमपि द्वारलोपादित्यर्थः २५। २६ सत्यं कारुण्यं वेदश्च तद्वत् २७। २८। २९। ३० विरहितमेकाकिनं ३१। ३२
अस्माकं तु परां पीडां चिकीर्षेति पाण्डवैः कौरवाः पाण्डवे पुत्रेण मुपादयितुं राज्यापहरणाद्व्यापीडां ३३ प्राप्त्येष्टं त्वात्माप्तमपि ३४ दयाद्यं दयादः पुत्रस्तद्योग्यं राज्यं तस्य पाण्डवस्य ३५। ३६ निरयं दुःखं ३७

॥ १.३५ ॥

२८ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

यदित्वंहिपुराजन्निदंराज्यमवाप्तवान् ॥ ध्रुवंप्राप्स्यामचवयंराज्यमप्यवशेजने ३८ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिजतुहपर्वणिदुर्योधनेर्ष्यायामेकचत्वारिंशदधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंश्रुत्वातुपुत्रस्यप्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ कणिकस्यचवाक्यानिनानिश्रुत्वासर्वशः १ धृतराष्ट्रोद्विधाचित्तः
शोकात्तःसमपद्यत ॥ दुर्योधनश्चकर्णश्चशकुनिःसौबलस्तथा २ दुःशासनचतुर्थस्तमेन्द्रयामासुरेकतः ॥ ततोदुर्योधनोराजाधृतराष्ट्रमभाषत ३ पाण्डवेभ्योभयंनः
स्यात्तान्विवासयतांभवान् ॥ निपुणेनाभ्युपायेननगरंवारणावतम् ४ धृतराष्ट्रस्तुपुत्रेणश्रुत्वावचनमीरितम् ॥ मुहूर्तमिवसंचिंत्यदुर्योधनमथाब्रवीत् ५ ॥ धृतरा
ष्ट्रउवाच ॥ धर्मनित्यःसदापाण्डुस्तथाधर्मपरायणः ॥ सर्वेषुज्ञातिषुतथामयित्वासीद्विशेषतः ६ नासौकिंचिद्विजानातिभोजनादिचिकीर्षितम् ॥ निवेदयतिनित्यं
हिममराज्यंधृतराष्ट्रतः ७ तस्यपुत्रोयथापाण्डुस्तथाधर्मपरायणः ॥ गुणवान्लोकविख्यातःपौरवाणांसुसंमतः ८ सकथंशक्यतेऽस्माभिरपाकतुंबलादितः ॥ पितृ
पैतामहाद्राज्यात्सहायोविशेषतः ९ ऋताहिपाण्डुनाऽमात्याबलंचसततंभृतम् ॥ ऋताःपुत्राश्चपौत्राश्चतेषामपिविशेषतः १० तेपुरासत्कृतास्तातपाण्डुनानागरा
जनाः ॥ कथंयुधिष्ठिरस्यार्थेननोहन्युःसबांधवान् ११ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ एवमेतन्मयातातभावितंदोषमात्मनि ॥ दृष्ट्वाप्रकृतयःसर्वाअर्थमानेनपूजिताः १२
ध्रुवमस्मत्सहायास्तेभविष्यतिप्रधानतः ॥ अर्थवर्गःसहामात्योमत्संस्थोऽद्यमहोपते १३ सभवान्पाण्डवानाशुविवासयितुमर्हति ॥ मृदुनैवाभ्युपायेननगरंवारणाव
तम् १४ यदाप्रतिष्ठितंराज्यंमयिराजन्भविष्यति ॥ तदाकुंतीसहापत्यापुनरेष्यतिभारतः १५ धृतराष्ट्रउवाच ॥ दुर्योधनममाप्येतद्बृदिसंपरिवर्त्तते ॥ अभि
प्रायस्यपापत्वान्नैवंतुविवृणोम्यहम् १६ नचभीष्मोनचद्रोणोनचक्षत्तानगौतमः ॥ विवास्यमानान्कोन्तेयाननुमंस्यंतिकर्हिचिद् १७ समाहिकौरवेयाणांवयंतैचैव
पुत्रक ॥ नैतेविषममिच्छेयुर्धर्मयुक्तामनस्विनः १८ तेवयंकौरवेयाणामेतेषांचमहात्मनाम् ॥ कथंनवध्यतांतातगच्छामजगतस्तथा १९ ॥ दुर्योधनउवाच ॥
मध्यस्थःसततंभीष्मोद्रोणपुत्रोमयिस्थितः ॥ यतःपुत्रस्ततोद्रोणोभवितानात्रसंशयः २० कृपःशारद्वतश्चैवयतएतौततांभवेत् ॥ द्रोणंचभागिनेयंचनसत्यक्ष्य
तिकर्हिचिद् २१ क्षताऽथैवद्वस्त्वस्माकंप्रच्छन्नंसंयतःपरैः ॥ नचैकःसममर्थोऽस्मान्पाण्डवार्थेऽधिबाधितुम् २२ सुविस्मयःपाण्डुपुत्रान्सहमात्राप्रवासय ॥ वार
णावतमद्यैवयथायांतितथाकुरु २३ विनिद्रकरणंघोरंहृदिशल्यमिवार्पितम् ॥ शोकपावकमुद्भूतंकर्मणैतेननाशय २४ ॥ इतिश्रीम० आदिपर्वणिजतुहपर्वणि
दुर्योधनपरामर्शोद्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥

दुर्धनपरांमशोद्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥

१० । ११ भावित्तर्वधितं १२ प्रवानतः प्राधान्येन अर्थवर्गोधनकोशः मत्संस्योमदधीनः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२
मुविस्त्वभोजिःशंकः २३ । २४ ॥ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ततइति । प्रकृतयः प्रकृतीः संजहारस्वाधीनाश्चक्रे १ । २ । समाजः पशुपतेः पूजार्थमेलकः ३ । ४ । ५ जातकौतुहलाजातकौतुकदिदृक्षाः ६ । ७ सगणाः सपरिवाराः सान्वया
अन्वयोवंशः सकुंतीकाइत्यर्थः । सानुयात्रातिपाठे यात्रामनुविधीयमानाः शिविकाकोशाद्युपस्करास्तत्सहिताः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ प्रसहिष्यते स्पृष्टुं शक्नोति १६

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो दुर्योधनो राजा सर्वाः प्रकृतयः जनैः ॥ ॥ अर्थमानप्रदानाभ्यां संजहार सहानुजः १ धृतराष्ट्रप्रयुक्तास्ते केचित्कुशलमंत्रिणः ॥ कथयांच
क्रिरे रम्येन गरं वारणावतम् २ अयं समाजः सुमहान् रमणीयतमो भुवि ॥ उपस्थितः पशुपतेर्नगरे वारणावते ३ सर्वस्वसमाकीर्णेषु सांदेशे मनोरमे ॥ इत्येवं धृतराष्ट्रस्य व
चनाच्च क्रिरे कथाः ४ कथ्यमाने तथा रम्येनगरे वारणावते ॥ गमने पांडुपुत्राणां जज्ञे तत्र मतिर्नृप ५ यदा त्वमन्यत नृपो जातकौतूहला इति ॥ उवाचैतानेत्यत दापांडवा
नं विकासुतः ६ ममैते पुरुषानित्यं कथयंति पुनः पुनः ॥ रमणीयतमं लोके नगरं वारणावतम् ७ तेतातायदि मन्यध्वमुत्सवं वारणावते ॥ सगणाः सान्वयाश्चैव विहरध्वं
यथाऽमराः ८ ब्राह्मणेभ्यश्च रत्नानि गायनेभ्यश्च सर्वशः ॥ प्रयच्छध्वं यथा कामं देवा इव सुवर्षसः ९ कंचित्कालं विहृत्यैव मनुभूय परां मुदम् ॥ इदं वैहास्तिनपुरं सुखिनः
पुनरेष्यथ १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धृतराष्ट्रस्य तं काममनुबुध्य युधिष्ठिरः ॥ आत्मनश्च सहायत्वं तथेति प्रत्युवाच तम् ११ ततो भीष्मं शांतनवं विदुरं च महामतिम् ॥
द्रोणं च बाल्हिकं चैव सोमदत्तं च कौरवम् १२ कृपमाचार्यं पुत्रं च भूरिश्रवसमेव च ॥ मान्यान् न्यानमात्स्यांश्च ब्राह्मणांश्च तपोधनान् १३ पुरोहितांश्च पौत्रांश्च गार्ग्यांश्च यश
स्विनीम् ॥ युधिष्ठिरः शनैर्दानं उवाचे दं वचस्तदा १४ रमणीये जनाकीर्णे नगरे वारणावते ॥ सगणास्तत्र यास्यामो धृतराष्ट्रस्य शासनात् १५ प्रसन्नमनसः सर्वे पुण्याया
चो विमुंचत ॥ आशीर्भिर्बृंहितान् स्मान्नपापं प्रसहिष्यते १६ एवमुक्तास्तु ते सर्वे पांडुपुत्रेण कौरवाः ॥ प्रसन्नवदना भूत्वा तेऽन्ववर्तंत पांडवान् १७ स्वस्त्यस्तु वः पथि सदा
भूतेभ्यश्चैव सर्वशः ॥ माचवोऽस्त्वशुभं किंचित्सर्वशः पांडुनंदनाः १८ ततः कृतस्वस्त्ययनराज्यलंभाय पार्थिवाः ॥ कृत्वा सर्वाणि कार्याणि प्रययुर्वारणावतम् १९
॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्वणि वारणावतयात्रायां त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ते पुराज्ञातु पांडुपुत्रेषु
भारत ॥ दुर्योधनः परं हर्षमगच्छत्सदुरात्मवान् १ सपुरोचनमेकांतमानीय भरतर्षभ ॥ गृहीत्वा दक्षिणे पाणौ सचिवं वाक्यमब्रवीत् २ ममेयं वसुसंधूणां पुरोचनवसुंधरा
॥ यथेयं ममत दत्ते सतां रक्षितुमर्हसि ३ नहि मेकाश्चिदन्योऽस्ति विश्वासिकतरस्त्वया ॥ सहायो येन संश्रयमंत्रयेयं यथा त्वया ४ संरक्षता तमंत्रं च सपत्नांश्च ममोद्धर ॥
निपुणेनाभ्युपायेन यद्वीमितथा कुरु ५ पांडवा धृतराष्ट्रेण प्रेषिता वारणावतम् ॥ उत्सवे विहरिष्यंति धृतराष्ट्रस्य शासनात् ६ सत्वं रासभयुक्तेन संदनेनाशुगामिना ॥
वारणावतमधैव यथायासितथा कुरु ७ तत्र गत्वा चतुःशालं गृहं परमसंत्रुतम् ॥ नगरोपांतमाश्रित्य कारयेथामहाधनम् ८

१७ । १८ राज्यलंभाय राज्यांशलाभाय १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये दीपे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ एवमिति १ । २ सत्वं तां त्वदी
यां मदीयां च ३ विश्वासिकतरो विश्वासेनात्तरः संश्रयमिलित्वा ४ उद्धरन्मूलय ५ । ६ रासभित्तदुत्पन्नाश्च तरग्रहणं ७ महाधनं बहुधनसाध्यं ८

आग्नेयान्यप्रिसंदीपकानि ९ । १० । ११ । १२ । १३ पिताधृतराष्ट्रः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽ

शणसर्जसादीनियानिद्रव्याणिकानिचित् ॥ आग्नेयान्युतसंतीहतानितत्रप्रदापय १ सर्पिस्तैलवसाभिश्चलाक्षयाचाप्यनल्पया ॥ मृत्तिकांमिश्रयित्वात्वंलेपंकुञ्च्य
षुदापय १० शणंतैलघृतंचैवजतुदारूणिचैवहि ॥ तस्मिन्वेश्मनिसर्वाणिनिक्षिपेथाः समततः ११ यथाचतन्नपश्येरन्परीक्षंतोऽपिपांडवाः ॥ आग्नेयमितितत्कार्यं
मपिचान्येऽपिमानवाः १२ वेश्मन्येवंकृतेतन्नगत्वातान्परमार्चितान् ॥ वासयेथाः पांडवेयान्कुंतींचससुहृज्जनाम् १३ आसनानिचदिव्यानियानानिशनानिच ॥
विधातव्यानिपांडूनांयथातुष्येतवैपिता १४ तथाचतन्नजानंतिनगरेवारणावते ॥ तथासर्वविधातव्यंयावत्कालस्यपर्ययः १५ ज्ञात्वाचतान्सुविश्वस्तान्शयानानकु
तोभयान् ॥ अग्निस्त्वयाततोदेवोद्भारतस्तस्यवेश्मनः १६ दह्यमानेस्वकेगेहेदग्धाइतितताजनाः ॥ नगर्हयेयुरस्मान्वैपांडवार्थायकहिंचित् १७ सतथेतिप्रतिज्ञाय
कौरवायपुरोचनः ॥ प्रायाद्रासभयुक्तेनस्यंदनेनाशुगामिना १८ सगत्वात्वरितंराजन्दुर्योधनमतेस्थितः ॥ यथोक्तंराजपुत्रेणसर्वैचक्रेपुरोचनः १९ ॥ इतिश्रीमहा
भारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्व० पुरोचनोपदेशे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पांडवास्तुरथान्युंक्तासदश्वैरनिलो
पमैः ॥ आरोहमाणाभीष्मस्यपादौजगृहुरार्त्तवत् १ राज्ञश्चधृतराष्ट्रस्यद्रोणस्यचमहात्मनः ॥ अन्येषांचैववृद्धानांकृपस्यविदुरस्यच २ एवंसर्वान्कुरुवृद्धानभिवा
द्ययतव्रताः ॥ समालिङ्ग्यसमानान्वैबालैश्चाप्यभिवादिताः ३ सर्वामातृस्तथाऽऽपृच्छचकृत्वाचैवप्रदक्षिणम् ॥ सर्वाः प्रकृतयश्चैवप्रययुर्वारणावतम् ४ विदुरश्चमहा
प्राज्ञस्तथाऽन्येकुरुपुंगवाः ॥ पौराश्चपुरुषव्याघ्रानन्वीयुःशोककर्षिताः ५ तत्रकेचिद्विभ्रंतस्मिन्ब्राह्मणानिर्भयास्तदा ॥ दीनान्दृष्ट्वापांडुसुतानतीवभृशदुःखिताः ६
विषमं पश्यतेराजासर्वथाससुमंदधीः ॥ कौरव्योधृतराष्ट्रस्तुनचधर्मप्रपश्यति ७ नहिपापमपापात्मारोचयिष्यतिपांडवः ॥ भीमोवाबलिनांश्रेष्ठःकौन्तेयोवाधनंजयः ८
कुतएवमहात्मानौमाद्रीपुत्रौकरिष्यतः ॥ तान् राज्ञ्यंपितृतःप्राप्तानधृतराष्ट्रो नमृष्यते ९ अधर्म्यमिदमत्यंतंकथंभीष्मोऽनुमन्यते ॥ विवास्थमानानस्थानेनगरेयोऽभि
मन्यते १० पितेवहिनृपोऽस्माकमभूच्छांतनवःपुरा ॥ विचित्रवीर्योराजर्षिःपांडुश्चकुरुनंदनः ११ सतस्मिन्पुरुषव्याघ्रेदेवभावंगतेसति ॥ राजपुत्रानिमान्वाला
नधृतराष्ट्रो नमृष्यते १२ वयमेतदनिच्छंतःसर्वएवपुरोत्तमात् ॥ गृहान्विहायगच्छामोयन्नगंतायुविष्टिरः १३ तांस्तथावादिनःपौरान्दुःखितान्दुःखकर्षितः ॥ उवा
चमनसाध्यात्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः १४ पितामान्योगुरुःश्रेष्ठोयदाहृथिवीपतिः ॥ अशंकमानैस्तत्कार्यमस्माभिरितिनोव्रतम् १५ भवंतःसुहृदोऽस्माकमस्मान्कृ
त्वाप्रदक्षिणम् ॥ प्रतिनंद्यतथाऽऽशीर्भिर्निवर्त्तध्वंयथागृहम् १६ यदातुकार्यमस्माकंभवद्भिरुपपत्स्यते ॥ तदाकरिष्यथास्माकंप्रियाणिचहितानिच १७ ॥

ध्यायः ॥ १४४ ॥ पांडवाइति १ । २ । ३ प्रकृतयः प्रकृतीः ४ अन्वीयुरनुजग्मुः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अस्थानेअयुक्तं १० । ११ । १२ । गंगागमिष्यति १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥

कस्तर्हि साहसी तस्मिन् गृहे वसतोऽस्मान् मस्मीकं युयतिष्यतीत्यत आह कक्षघ्न इति । कक्षः कुक्षिः पार्श्व इति यावत् तत्र हंति गच्छतीति कक्षघ्नः पार्श्वचरः पुरोचन एव । अत्र स्वरस्यैव प्रथमपदे व्यत्ययो हंते
रमसिद्धे गत्यर्थत्वं च म्लेच्छभाषात्वात् । कक्षघ्न एव शिशिरघ्नः शृणाति हि नस्तीति शिशिरघ्नः । ग्रावी गोणीति वद्वर्णाधिक्यं शिकारद्वयरूपं । अय
मेव पार्श्वचरौ दुष्मान् ग्रिहाहं तु सायातीत्यर्थः । एवं तर्ह्ययमेव हंतव्य उत तारणावते तद्गृहं नानप्रवेष्टव्यमुत तारणावतमगत्यैव हास्तिनपुरं प्रत्येवागंतव्यमित्याशंक्याह महाकक्ष इति । महति कं मुखं शिपोतीति
कक्षयः शत्रुर्वर्णलोपेन कक्षे महति शत्रौ सत्ये तन्नयं कर्तुमशक्यं । ज्ञातकपटो हि बलवान् शत्रुः प्रत्यक्षमेव प्रहरेदिति भावः । कस्तर्ह्यत्र उपाय इत्यत आह विलौकसो विलांतः प्रविष्टान्युष्मान् पुरोचनो न ददेत्
तत्र दाहं भावनानास्ति । तत्र गृहांतं विलंकतेत्यमित्यर्थः । इत्यनेन प्रकारेणात्मानं योरक्षतिसजीवति । तस्माच्च याप्येवं ज्ञात्वा उपायेनात्मा संरक्षणीय इत्यर्थः २३ ननु विलेप्रविष्टानामस्माकं
विलमुत्प्रेष्येदमेन वद्विना अंतरूपमणानां शः कर्त्तव्य इत्याशंक्य विवेकं विना मार्गज्ञानं दिग्ज्ञानं च न भवति धैर्यं विना पृथ्वी च न प्राप्यत इति विवेकं धैर्यं चाश्रयस्वेत्याह नाचक्षुरिति । चष्टेपश्यत्यनेनेति चक्षुर्विवेकः ।
संस्कृत एवायं श्लोको नीतिप्रदर्शनार्थः २४ तत्र मार्गविवेकं तावदाह अनाप्तैरिति । अनाप्तैः शत्रुभिर्दत्तं स्त्रीकारितं शत्रुं गृहमलोहं जं पृथ्वं दामेयद्रव्यसमूहजमादत्ते स्वीकरोति चेन्न रस्ति हि श्वावित् शल्लस्तस्य शर

कक्षघ्नः शिशिरघ्नश्च महाकक्षे विलौकसः ॥ न दहेदिति चात्मानं योरक्षतिसजीवति २३ नाचक्षुर्वेति पंथानं नाचक्षुर्विन्दते दिशः ॥ नाधृतिर्बुद्धिमाप्नोति बुध्यस्वैवंप्रबो
धितः २४ अनाप्तैर्दत्तमादत्तेनरः शस्त्रमलोहजम् ॥ श्वाविच्छरणमासाद्य प्रमुच्येत हुताशनात् २५ चरन्मार्गान्विजानाति नक्षत्रैर्विन्दते दिशः ॥ आत्मना चात्मनः
पंचपीडयन् नानुपीडयते २६ एवमुक्तः प्रत्युवाच धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ विदुरं विदुषां श्रेष्ठं ज्ञातमित्येव पांडवः २७ अनुशिक्ष्यानुगम्येतां कृत्वा चैव प्रदाक्षिणम् ॥
पांडवानभ्यनुज्ञाय विदुरः प्रययौ गृहान् २८ निवृत्ते विदुरे चापि भीष्मे पौरजने तथा ॥ अजातशत्रुमासाद्य कुंतीवचनमब्रवीत् २९ क्षताय द्रव्यं द्वाक्यं जनमध्यं ऽनुव
न्निव ॥ त्वया च सतथेत्युक्तो जानीमोन च तद्भयम् ३० यदीदं शक्यमस्माभिर्ज्ञातुं च स दोषवत् ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं संवादं तव तस्य च ३१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
गृहादग्निश्चोद्धव्य इति मां विदुरोऽब्रवीत् ॥ पंथाश्च वानाविदितः कश्चित्स्यादिति धर्मधीः ३२ ॥ ॥ ॥ ॥

पंगृहंतद्रत् तस्य हि विलमुभयतो मुखं भवति तादृशं विलमासाद्य प्राप्य हुताशनात् प्रमुच्येत आत्मानं मोचयेत्
त्युक्तं २५ विलाभिः स्तनानामपि मार्गज्ञानं कथं भवेदित्याशंक्य मृगयाव्याजेन सर्वे मार्गा ज्ञातव्या इत्याशयेनाह
ह नक्षत्रैर्विन्दते दिश इति । ननु कथमस्माभिलोकानामविदितं विलं कारयितुं शक्यं कथं वा विदेशं धूं श्रत्यक्त्वा स्यात्तव्यमित्याशंक्याह आत्मनेति । आत्मनः अहं धर्मांशस्त्वं च धर्मपुत्रः अतोऽहं तव
आत्मा तस्य मम आत्मेवात्मा सखा कश्चिन्मयानियोक्तव्यस्तेन सहा येन विलादिसंपादयता हेतुना । पंच इंद्रियाणि विदेशासादिष्टविषया समर्पणेन पीडयन् । हेतौ शत्रुप्रत्ययः । मत्प्रहितेन भृत्येन
स्वधैर्येणेतियावत् । एताभ्यां द्वाभ्यामुपेतो नानुत्पत्य ते मया ऽकृत्यं कृतमिति पश्चात्तापं न प्राप्नोति । मदीय आप्तः सुरंगं कृत्वा दास्यति तेन मार्गेण देशांतरे एव गंतव्यं न तु हास्तिनपुरं प्रवेष्टव्यं । ज्ञातकपटो हि प्रब
लः शत्रुः प्रत्यक्षमेव प्रहरेदिति प्रागुक्त एवाशयः । धैर्यं सति पुनर्लक्ष्मीप्राप्तिर्भविष्यतीति भावः २६ । २७ । २८ । २९ अब्रुवन्निव व्यक्तां वाचमकुर्वन्निव ३० । ३१ । ३२ ॥ ॥ ॥

३३ । ३४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ॥ ततहति १. आगतानितिच्छेदः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८
 ९ । १० शिवमित्याख्यामात्रं अर्थतस्त्वशिवंमारणार्थकृतत्वात् ११ । १२ । १३ । १४ सुजःशरवलकः १५ । १६ इममापदंभाविनीं दृष्टवान्तर्कतः तेनेहेतुना अशिवं गृहमित्यस्मान्
 जितेन्द्रियश्च वसुधांप्राप्स्यतीति च मेऽब्रवीत् ॥ विज्ञातमितितत्सर्वप्रत्युक्तो विदुरो मया ३३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अष्टमेऽहनिरोहिण्यांप्रयाताः फाल्गुनस्य ते ॥
 वारणावतमासाद्य ददृशुर्नागरं जनम् ३४ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्वणि वारणावतगमने पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सर्वाः प्रकृतयो नगराद्वारणावतात् ॥ सर्वमंगलसंयुक्ता यथाशास्त्रमंतर्द्रिताः १ श्रुत्वा गतान् पांडुपुत्रान्नानाया नैः सह स्रशः ॥ अभिजग्मुर्नर
 श्रेष्ठान् शुत्वैव परयामुदा २ ते समासाद्य कौन्तेयान् वारणावतकाजनाः ॥ कृत्वा जयाशिषः सर्वे परिवार्यावतस्थिरे ३ तैर्वृतः पुरुषव्याघ्रो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ विवभो
 देवसंकाशो वज्रपाणि रिवामरैः ४ सत्कृताश्चैव पौरैस्ते पौरान् सत्कृत्य चानघ ॥ अलंकृतजनाकीर्णैर्विविशुर्वारणावतम् ५ ते प्रविश्य पुर्णवीरास्तूर्णजग्मुर्गृहान् ॥
 ब्राह्मणानां महीपालरतानां स्वेष्टकर्मसु ६ नगराधिकृतानां च गृहाणि रथिनां तदा ॥ उपतस्थुर्नरश्रेष्ठ वैश्यशूद्रगृहाण्यपि ७ अर्चिताश्च नरैः पौरैः पांडवा भरतपथ
 ॥ जग्मुरावसथं पश्चात्पुरोचनपुंसराः ८ तेभ्यो भक्ष्याणि पानानि शयनानि शुभानि च ॥ आसनानि च मुख्यानि प्रददौ सपुरोचनः ९ तत्र तं सत्कृतास्तेन सुमहार्हपरि
 च्छदाः ॥ उपास्यमानाः पुरुषैरूपुरनिवासिभिः १० दशरात्रोषितानां तु तत्र तेषां पुरोचनः ॥ निवेदयामास गृहं शिवाख्यमशिवंतदा ११ तत्र ते पुरुषव्याघ्राविवि
 शुः सपरिच्छदाः ॥ पुरोचनस्य वचनात् कैलासमिव गुह्यकाः १२ तच्चागारमभिप्रेक्ष्य सर्वधर्मभृतां वरः ॥ उवाचाग्नेयमित्येवं भीमसेनं युधिष्ठिरः १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच
 ॥ जिघ्राणोऽस्य वसांगंधं सर्पिर्जतु विमिश्रितम् ॥ कृतं हि व्यक्तमाग्नेयमिदं वेश्म परंतप १४ शणसर्जरसंव्यक्तमानो यग्रहकर्मणि ॥ मुंजबल्वज्रवंशादिद्रव्यं सर्ववृत्तोक्षि
 तम् १५ शिल्पिभिः सुकृतं ह्यभैर्विनोतैर्वेश्मकर्मणि ॥ विश्वस्तं मामयं पापो दग्धुकामः पुरोचनः १६ तथा हि वर्त्तते मंदः सुयोधनवशे स्थितः ॥ इमां तु तां महाबुद्धिं विदुरो
 दृष्ट्वांस्तथा १७ आपदं तेन मां पार्थसं बोधितवान्पुरा ॥ ते वयं बोधितास्तेन नित्यमस्मद्वितैषिणा १८ पित्रा कनीयसास्नेहाद्बुद्धिमंतोऽशिवं गृहम् ॥ अनार्यैः सुकृतं
 गूढैर्दुर्योधनदशानुगैः १९ ॥ भीमसेन उवाच ॥ यदीदं गृहमाग्नेयं विहितमन्यते भवान् ॥ तथैव साधुगच्छामो यत्र पूर्वोषिता वयम् २० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इह यत्तै
 निर्गकारैर्वस्तव्यमिति रोचये ॥ अप्रमत्तैर्विचिन्वद्भिर्गतिमिष्टां ध्रुवामितः २१ यदि विंदेत चाकारमस्माकं सपुरोचनः ॥ क्षिप्रकारीततो भूत्वा प्रसह्यापि दहेतनः २२ ना
 यं विभेत्युपक्रोशाद्धर्माद्वा पुरोचनः ॥ तथा हि वर्त्तते मंदः सुयोधनवशे स्थितः २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

बोधितवानिति संबन्धः १७ । १८ । १९ । २० योगरूपकेण गृहवासकर्त्तव्यतामाह इहेति । निराकारैरनाविष्कृतवाह्यचेष्टैः । इष्टांगतिनिरूपद्रव्यमार्गः । पक्षे दहेतुनिराकारैराकारविशेषमनालं व्यस्येयं ।
 यत्तैः शमादिपदैः । अप्रमत्तैः स्मृतिमद्भिः । ध्रुवांगतिमोक्षं २१ । २२ उपक्रोशाद्द्रव्यमिति २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अयंभीष्मः इति संवधः २४ दग्धेष्वस्मात्स्वप्निदेपुकोपोधर्मइत्येवकारणं कृत्वा भीष्मोऽन्येचकुप्येरन् २५ दाहस्यदाहात् स्पशैश्चरैः २६ अपददेशकोशाद्यसमत्वंतवस्थितान् अपमानसहायान्
प्रयोगैरुपायैः २७ छान्नावासंगूढस्थानं वस्तव्यमधिष्ठातव्यं २८ । २९ क्वचित्काले छान्नावासमेवाह भौममिति । गूढः श्वासोऽपि येषां तान् इतरैरविदितकर्त्तव्या नित्यर्थः ३० अत्र

अपिचार्यं प्रदग्धेषु भीष्मोऽस्मात्सुपितामहः ॥ कोपंकुर्यात्किमर्थवाकौरवान्कोपयितसः २४ अथवाऽपीह दग्धेषु भीष्मोऽस्माकंपितामहः ॥ धर्मइत्येवकुप्ये
त्येवान्नेकुपुंगवाः २५ वयंतु यदि दाहस्यविभ्यतः प्रद्वेमहि ॥ स्पशैर्निर्घातयेत्सर्वान् राज्यलुब्धः सुयोधनः २६ अपदस्थान्पदेतिष्ठन्नपक्षान्पक्षसंस्थितः ॥
हीनकोशान्महाकोशः प्रयोगैर्वीर्यतथेच्छुवम् २७ तदस्माभिरिमं पापं तंच पापं सुयोधनम् ॥ वंचयद्विर्विस्तव्यं छान्नावासं क्वचित्क्वचित् २८ नेवयं मृगयाशीलाश्चरामवसु
धामिमाम् ॥ तथानोविदितामागां भविष्यंति पलायताम् २९ भौमंच बिलमद्यैव करवामसुसंवृतम् ॥ गूढश्वासान्ननस्तत्र हुताशः संप्रधक्ष्यति ३० वसतोऽत्र यथाचा
स्मान्नुध्येत पुरोचनः ॥ पौरौवापि जनः कश्चित्त्वाकार्यमतंद्रितैः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्वणि भीमसेनयुधिष्ठिरसंवादे पट्टचत्वारिंशदधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विदुरस्य सुहृत्कश्चित्खनकः कुशलो नरः ॥ विविक्ते पाण्डवान् राजन्निदं वचनमब्रवीत् १ प्रहितो विदुरेणास्मि
खनकः कुशलो ह्यहम् ॥ पाण्डवानां प्रियं कार्यमिति किं करवाणिवः २ प्रच्छन्नं विदुरेणोक्तः श्रेयस्त्वमिह पाण्डवान् ॥ प्रतिपादय विश्वासादिति किं करवाणिवः ३ कृष्णप
क्षेचतुर्दश्यां रात्रावस्यां पुरोचनः ॥ भवनस्य तव द्वारि प्रदास्यति हुताशनम् ४ मात्रासह प्रदग्धव्याः पाण्डवाः पुरुषर्षभाः ॥ इति व्यवसितंतस्य धार्तराष्ट्रस्य दुर्मतेः ५
किंचिच्च विदुरेणोक्तो म्लेच्छवाचाऽसि पाण्डव ॥ त्वया च तत्तथेत्युक्तमेतद्विश्वामकारणम् ६ उवाच तंतस्य धृतिः कुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अभिजानामि सौम्यत्वां सुहृदं
विदुरस्य वै ७ शुचिमांसं प्रियं चैव सदा च दृढभक्तिम् ॥ न विद्यते कवेः किंचिद्विज्ञातं प्रयोजनम् ८ यथा तस्य तथानस्त्वं निर्विशेषावयं त्वयि ॥ भवतश्च यथा तस्य पा
ल्यास्मान्यथा कविः ९ इदं शरणमाग्रेयं मदर्थमिति मेमतिः ॥ पुरोचनेन विहितं धार्तराष्ट्रस्य शासनात् १० स पापः कोषवांश्चैव सहायश्च दुर्मतिः ॥ अ
स्मानपि च पापात्मानित्यकालं प्रवाधते ११ स भवान्मोक्षयत्वस्मान्नेनास्माद्हुताशनात् ॥ अस्मास्विह हि दग्धेषु मकामः स्यात्सुयोधनः १२ समृद्धमा
युधागारमिदंतस्य दुरात्मनः ॥ वप्रांतं निष्प्रतीकारमाश्रित्येदं कृतं महत् १३ इदंतदशुभं नूनंतस्य कर्मचिकीर्षितम् ॥ प्रागेव विदुरो वेदतेनास्मान्बोधयत् १४ सेय
मापदनुप्राप्ताक्षत्तायां दृष्टवान्पुरा ॥ पुरोचनस्याविदितान् स्मास्त्वं प्रतिमोचय १५ ॥ ॥ ॥

बिले ३१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पट्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ विदुरस्येति १ । २ प्रच्छन्नं यथास्यात्तथा पाण्डवान् श्रेयः प्रतिपादये
त्युक्तोऽहं वः किं करवाणि ३ । ४ । ५ म्लेच्छवाचा म्लेच्छभाषया ६ । ७ कवेः सर्वज्ञस्य क्रांतदंशिनो वा ८ यथावयंतस्य तथा भवतश्च पालनीयाः अतोऽस्मान्यथा कविः पालयति तथा त्वन
पि पालयेत्यर्थः ९ शरणं गृहं १० । ११ । १२ वप्रांतं प्राकारमूलं निष्प्रतीकारं बहिर्निर्गमनप्रकारस्थूयं १३ । १४ । १५ ॥ ॥ ॥

परिखाप्राकारपरिधिभूतोगर्तस्तां नामप्रसिद्धं । उत्किरन्परिखापरिष्कारव्याजेनविलान्मृदमुत्किरन्बहिःक्षिपन्महाविलं सुरंगारूपं चकार १६ मध्येनमध्यतः १७ व्यदधाद्विहितवान् सपुरोच
नस्तेचपंचगृहद्वारिषपां वसंति स्म १८ दिवाचमृगयां चरंत्यतो न दग्धुं पुरोचनश्छिद्रं प्रापेति भावः १९ । २० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः

सतथेतिप्रतिश्रुत्यखनकोयत्नमास्थितः ॥ परिखामुत्किरन्नामचकारचमहाविलम् १६ चक्रेचवेश्मनस्तस्यमध्येनातिमहद्विलम् ॥ कपाटयुक्तमज्ञातंसमंभूम्याश्च
भारत १७ पुरोचनभयादेवव्यदधात्संवृतंमुखम् ॥ सतस्यतुगृहद्वारिवसत्यशुभधीःसदा ॥ तत्रतेसायुधाःसर्वेवसंतिस्मक्षपांनृप १८ दिवाचरंतिमृगयां पांडवेयावना
द्धनम् ॥ विश्वस्तवदविश्वस्तावंचयंतःपुरोचनम् ॥ अतुष्टास्तुष्टवद्राजहूषुःपरमविस्मिताः १९ नचैनानन्वबुध्यंतनरानगरवासिनः ॥ अन्यत्रविदुरामात्यात्तस्मा
त्खनकसत्तमात् २० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्वणिजतुगृहवासे सप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
तांस्तुदृष्ट्वासुमनसःपरिमं वत्सरोपितान् ॥ विश्वस्तानिवसंलक्ष्यहर्षचक्रेपुरोचनः १ पुरोचनेतथाहृष्टकौन्तेयोऽथयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौचोभौयमौप्रोवाचधर्म
वित् २ अस्मानयंसुविश्वस्तान्वेत्तिपापःपुरोचनः ॥ वंचितोऽयंनृशंसात्माकालंमन्येपलायने ३ आयुधागारमादीप्यदग्ध्वाच्चैवपुरोचनम् ॥ षट्प्राणिनोनि
धायेहद्रवामोऽनभिलक्षिताः ४ अथदानापदेशेनकुंतीब्राह्मणभोजनम् ॥ चक्रेनिशिमहाराजआजग्मुस्तत्रयोषितः ५ ताविहृत्ययथाकामंभुक्तापीत्वाचभार
त ॥ जग्मुर्निशिगृहानेवसमनुज्ञाप्यमाधवीम् ६ निषादीपंचपुत्रातुतस्मिन्भोज्येयदृच्छया ॥ अब्राथिनीसमभ्यागात्सपुत्राकालचोदिता ७ सापीत्वामदिरां
मत्तासपुत्रामदविह्वला ॥ सहस्रैःसुतैराजंस्तस्मिन्नेवनिवेशने ८ सुष्वापविगतज्ञानामृतकल्पानराधिप ॥ अथप्रवातेतुमुलेनिशिसुप्तेजनेतदा ९ तदुपादीप
यद्भीमःशेतेयत्रपुरोचनः ॥ ततो जतुगृहद्वारं दीपयामासपांडवः १० समंततो ददौ पश्चादग्निं तत्र निवेशने ॥ ज्ञात्वा तु तद्गृहं सर्वमादीपं पांडुनंदनाः ११ सुरंगां वि
विशुस्तूर्णमात्रासाधर्मिंदमाः ॥ ततः प्रतापः सुमहाञ्छब्दश्चैव विभावसोः १२ प्रादुरासीत्तदा तेन बुबुधे स जनव्रजः ॥ तद्वेक्ष्य गृहं दीपमाहुः पौराः कृशाननाः १३
॥ पौराञ्जुः ॥ दुर्योधनप्रयुक्तेन पापेनाकृतबुद्धिना ॥ गृहमात्मविनाशाय कारितं दाहितं च तत् १४ अहोधिगृहतराष्ट्रस्य बुद्धिर्नाति समंजसा ॥ यः शुचीन्पांडुदा
यादान् दाहयामास शत्रुवत् १५ दिष्ट्या त्विदानीं पापात्मा दग्धोऽयमतिदुर्मतिः ॥ अनागसः सुविश्वस्तान् यो ददाह नरोत्तमान् १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं
ते विलपंति स्म वारणावतकाजनाः ॥ परिवार्य गृहं तच्च तस्थूरात्रौ समंततः १७ पांडवाश्चापिते सर्वे सह मात्रासु दुःखिताः ॥ बिलेन तेन निर्गत्य जग्मुर्दुतमलक्षिताः १८
तेन निद्रोपरोधेन साध्वसेन च पांडवाः ॥ न शोकुः सहसा गंतुं सह मात्रा परंतपाः १९ भीमसेनस्तुराजेंद्रभीमवेगपराक्रमः ॥ जगाम भ्रातृनादाय सर्वान्मातरमेव च २०

॥ १४७ ॥ ॥ तांस्त्विति १ । २ । ३ षट्प्राणिन इति अन्यथा पलायनशंकाया पुनरस्मदन्वेषणे मतिः स्यात्सामाभूदिति भावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४
१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपे अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ एतस्मिन्निति । यथासंप्रत्ययं यथासंकेतं शुचिनाविकं मापयानान्नजलपरिमार्णपरीक्ष
माणान् १ । २ तस्य चेष्टितं चारेण विदुरस्य विदितं यतस्ततो हेतोर्विदुरेण ततः स्वस्थानाभ्रः प्रवासितः प्रेषित इति सार्धं श्लोको वाक्यं ३ सनरो दर्शयामास ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

स्कंधमारोप्य जननीयमावकेन वीर्यवान् ॥ पार्थो गृहीत्वा पाणिभ्यां भ्रातरौ सुमहाबलः २१ उरसा पादपानभंजन्मही पभ्यां विदारयन् ॥ सजगामाशु ते जस्वी वातरंहा
वृकोदरः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्वणि जतुगृहदाहे अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले
तु यथासंप्रत्ययं कविः ॥ विदुरः प्रेषयामास तद्धनं पुरुषं शुचिम् १ सगत्वा तु यथोद्देशं पाण्डवान् ददृशे वने ॥ जनन्यासह कौरव्यमापयानान्नदीजलम् २ विदितं तन्महा
बुद्धेर्विदुरस्य महात्मनः ॥ ततस्तस्यापि चारेण चेष्टितं पापचेतसः ३ ततः प्रवासितो विद्वान्विदुरेण न रस्तदा ॥ पार्थानां दर्शयामास मनोमारुतगामिनीम् ४ सर्ववातस
हाना वयं त्रयुक्ता पताकिनीम् ॥ शिवे भागीरथी तीरनरैर्विस्त्रभिभिः कृताम् ५ ततः पुनरथोवाच ज्ञापकं पूर्वचोदितम् ॥ युधिष्ठिरनिबोधेदं संज्ञार्थं वचनं कवेः ६ कक्षघ्नः
शिशिरघ्नश्च महाक्षेबिलौकसः ॥ न हंतीत्येवमात्मानं यो रक्षति स जीवति ७ तेन मां प्रेषितं विद्वि विश्वस्तं संज्ञापानया ॥ भूयश्चैवाहमाक्षता विदुरः सर्वतोऽर्थवित् ८
कर्णदुर्योधनं चैव भ्रातृभिः सहितं रणे ॥ शकुनिं चैव कौन्तेय विजेताऽसिन संशयः ९ इयं वारिपथे युक्तानौरप्सु सुखगामिनी ॥ मोचयिष्यति वः सर्वानस्माद्देशान्न संशयः १०
अथ त्तान्व्यथितान् दृष्ट्वा सहमात्रानरोत्तमान् ॥ नावमारोप्य गंगायां प्रस्थितान् ब्रवीत्पुनः ११ विदुरो मूर्ध्नु पात्राय परिष्वज्य वचोमुहुः ॥ अरिष्टं गच्छता व्यग्राः पंथानमि
ति चाब्रवीत् १२ इत्युक्ता स तु तान् वीरान् पुमान् विदुरचोदितः ॥ तारयामास राजेन्द्र गंगां नाना वानरर्षभान् १३ तारयित्वा ततो गंगां पारं प्राप्तांश्च सर्वशः ॥ जया शिषः प्रयुज्या
थ यथागतमगाद्धिसः १४ पाण्डवाश्च महात्मानः प्रतिसंदिश्य वैकवेः ॥ गंगामुत्तीर्य वेगेन जग्मुर्गूढमलक्षिताः १५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्वणि
गंगोत्तरणे ऊनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ राज्ञ्यां व्यतीतायामशेषो नागरोजनः ॥ तत्राजगाम त्वरितो दिदृक्षुः पाण्डुनं
दनान् १ निर्वापयंतो ज्वलन्ते जना ददृशुस्ततः ॥ जातु पंतदृहं दग्धमात्यं च पुरोचनम् २ नूनं दुर्योधनेनेदं विहितं पापकर्मणा ॥ पाण्डवानां विनाशायेत्येवं ते चुकुर्जुर्जनाः ३
विदिते धृतराष्ट्रस्य धार्तराष्ट्रेण संशयः ॥ दग्धवान् पाण्डुदायादा ब्रह्मेनं प्रतिषिद्धवान् ४ नूनं शांतिनवोपीहनधर्ममनुवर्तते ॥ द्रोणश्च विदुरश्चैव कृपश्चान्ये च कौरवाः ५ ते वयं
धृतराष्ट्रस्य प्रेषयामो दुरात्मनः ॥ संवृतस्ते परः कामः पाण्डवान् दग्धवानसि ६ ततो व्यपोहमानास्ते पाण्डवार्थं हृताशनम् ॥ निषादीं ददृशुर्दग्धां पंच पुत्रामनागसम् ७ खनके
नतु ते नैव वेश्मशोधयता बिलम् ॥ पांसुभिः पिहितं तच्च पुरुषैस्तैर्न लक्षितम् ८ ततस्ते ज्ञापयामासुर्धृतराष्ट्रस्य नागराः ॥ पाण्डवानां घ्नना दग्धानमात्यं च पुरोचनम् ९ ॥

१३ । १४ । १५ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भारतभावेदीपे ऊनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥

॥ अर्चेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ व्यपोहमानाः निर्वापयंतः ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ कुल्यान्यस्थीनि कारयंतु संस्कारयंतु । 'कुलं जनपदे गोत्रे सजातीयगणेऽपि च । भवने च तनौ क्लीवं कंठकार्यौ पथौ कुली' इति मेदिनी । 'कुल्यं स्यात्कीकसेऽपि' इति च । कुल्यानि चैत्यानी
त्यन्ये महादृष्टेण वामहासादेन वा अंकितानि च त्वराणीत्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भा० पंचाशदधिकशत

श्रुत्वा तु धृतराष्ट्रस्तद्राजा सुमहदप्रियम् ॥ विनाशं पांडुपुत्राणां विललापसुदुःखितः १० अद्य पांडुर्मृतो राजा मम भ्राता महायशाः ॥ तेषु वीरेषु दग्धेषु मात्रा सह विशे
षतः ११ गच्छंतु पुरुषाः शीघ्रं नगरं वारणावतम् ॥ संस्कारयंतु तान् वीरां कुंतिराजसुतां च ताम् १२ कारयंतु च कुल्यानि शुभानि च बृहंति च ॥ ये च तत्र मृतास्ते पांसुह
दो यांतु तानपि १३ एवं गते मया शक्यं यद्यत्कारयितुं हितम् ॥ पांडवानां च कुंत्याश्च तत्सर्वं क्रियतां धनैः १४ एवमुक्ता ततश्च क्रेजातिभिः परिवारितः ॥ उदकं पांडुपुत्रा
णां धृतराष्ट्रोऽम्बिकासुतः १५ रुरुदुःसहिताः सर्वे भृशं शोकपरायणाः ॥ हायुधिष्ठिरकौरव्यहाभीम इति चापरे १६ हाफाल्गुनेति चाप्यन्ये हायमाविति चापरे ॥ कुंती
मातांश्च शोचंत उदकं च क्रिरेजनाः १७ अन्ये पौरजनाश्चैव मन्वशो च तं पांडवान् ॥ विदुरस्त्वल्पशश्च केशोर्कं वेदपरं हिंसः १८ पांडवाश्चापि निर्गत्य नगराद्धारणावताव ॥
नदीगंगामनुप्राप्ता मातृपशमहाबलाः १९ दाशानां भुजवेगेन नद्याः स्रोतो जवेन च ॥ वायुना चानुकूलेन तूर्णं पारमवाप्नुवन् २० ततो नावं परित्यज्य प्रययुर्दक्षिणां दिशम् ॥
विज्ञाय निशि पंधानं नक्षत्रगणसूचितम् २१ यतमाना वनं राजन् गहनं प्रतिपेदिरे ॥ ततः श्रान्ताः पिपासार्त्ता निद्रांधाः पांडुनंदनाः २२ पुनरुचुर्महावीर्यभीमसेनमिदं
वचः ॥ इतः कष्टतरं किं नु यद्दयंगहने वने ॥ दिशश्च न विजानीमो गंतुं चैव न शक्नुमः २३ तंच पापं न जानीमो यदि दग्धः पुरोचनः ॥ कथं तु विप्रमुच्ये मम भयादस्मादल
क्षिताः २४ पुनरस्मानुपादाय तथैव ब्रजभारत ॥ त्वं हि नो बलवानेको यथा स ततस्तथा २५ इत्युक्तो धर्मराजेन भीमसेनो महाबलः ॥ आदाय कुंतीं भ्रातृंश्च जगामाशु
महाबलः २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुगृहपर्वणि पांडववनप्रवेशे पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेन वि
क्रममाणेन ऊरुवेगसमीरितम् ॥ वनं संवृक्ष विटपं व्याघ्रं तिमिवाभवत् १ जंघावातो ववौ चास्य शुचिशुक्रागमेयथा ॥ आवर्जितलता वृक्षं मार्गचक्रे महाबलः २ समृद्र
न्पुष्पितांश्चैव फलितांश्च वनस्पतीन् ॥ अवरुज्य ययौ गुल्मान् पथस्तस्य समीपजान् ३ सरोषित इव कुहो वने भंजन् महाद्रुमान् ॥ त्रिप्रसृतमदः शुष्मीषट्पि वर्षीमतं गराद् ४
गच्छतस्तस्य वेगेन तार्क्ष्यमारुतरं हंसः ॥ भीमस्य पांडुपुत्राणां मूर्च्छं वसमा जायत ५ असकृच्चापि संतीर्य दूरपारं भुजप्लवैः ॥ पथि प्रच्छन्नमासे दुर्भारं रात्रभयात्तदा ६
कृच्छ्रेण मातरं चैव सुकुमारीं यशस्विनीम् ॥ अवहत्सतु पृष्ठेन रोधः सुविपमेषु च ७

तमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ तेनेति १ शुचिशुक्रागमे ज्येष्ठा पादयोः समये आवर्जिताः समीकृता लता वृक्षाश्च यास्मिन् २ अवरुज्य भंक्त्वा ३ रोषितो रोषं प्रापितः त्रिपुगंडकर्णमूलगुह्यदेशेषु प्रसृतो मदोपस्यसः शुष्मी
तेजस्वी । 'शुष्मं तेजसि सूर्येना' इति मेदिनी । षट्पि वर्षीति पूर्णयौवनः ४ । ५ दूरपारं गंगामवाहं वने पितस्माद्विभ्यतीति भावः भुजप्लवैर्भुजाभ्यां प्लवणैः बहुत्वव्यापारभेदात् ६ रोधः सूचभागेषु ७ ॥ ॥

८ अनार्त्तवैरन्तुभवैरुत्पातरूपैरित्यर्थः ९ गुल्मः स्तंबः क्षुपोहस्वशास्त्रोदसः अवभुषोनामितः १० । ११ तृपातृष्ण्या १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ गव्यूतिमात्रात्क्रोशद्वयात्
 अगमच्चवनोद्देशमल्पमूलफलोदकम् ॥ कूरपक्षिमृगंघोरंसायोहभरतर्षभ ८ घोरासमभवत्संध्यादारुणामृगपक्षिणः ॥ अपकाशादिशः सर्वावातैरासन्ननार्त्तवैः ९
 शीर्णपर्णफलैराजन्बहुगुल्मक्षुपैर्द्रुमैः ॥ भग्नावभुग्मभूयिष्ठैर्नानाद्रुमसमाकुलैः १० तेश्रमेणचकौरव्यास्तृष्ण्याचप्रपीडिताः ॥ नाशकुवंस्तदागंतुनिद्रयाचप्रवृद्धया
 ११ न्यविशंतहितेसर्वेनिरास्वादेमहावने ॥ ततस्तृषापारिष्ठांताकुंतीपुत्रानथाब्रवीत् १२ मातासतीपांडवानांपंचानांमध्यतःस्थिता ॥ तृष्ण्याहिपरीताऽस्मि
 पुत्रान्भृशमथाब्रवीत् १३ तच्छ्रुत्वाभोमसेनस्यमातृस्नेहात्प्रजाल्पितम् ॥ कारुण्येनमनस्तपंगमनायोपचक्रमे १४ ततोभीमोवनंघोरंप्रविश्यविजनेमहत् ॥ न्य
 ग्रोधंविपुलच्छायंरमणीयंददर्शह १५ तन्ननिक्षिप्यतान्सर्वानुवाचभरतर्षभः ॥ पानीयंमृगयामीहविश्रमध्वमितिप्रभो १६ एतेरुवंतिमधुरंसारसाजलचारिणः ॥
 ध्रुवमत्रजलस्थानंमहच्चेतिमतिर्मम १७ अनुज्ञातःसगच्छेतिभ्रात्राज्येष्ठेनभारत ॥ जगामतत्रयत्रस्मसारसाजलचारिणः १८ सतत्रपीत्वापानीयंस्नात्वाचभरतर्ष
 भ ॥ तेषामर्थेचजग्राहभ्रातृणांभ्रातृवत्सलः ॥ उत्तरीयेणपानीयमानयामासभारत १९ गव्यूतिमात्रादागत्यत्वरितोमातरंप्रति ॥ शोकदुःखपरीतात्मानिश्वा
 सोरगोयथा २० ससुप्तांमातरंदृष्ट्वाभ्रातृश्रवसुधातले ॥ भृशंशोकपरीतात्माविललापवृकोदरः २१ अतःकष्टतरंकिंनुद्रष्टव्यंहिभविष्यति ॥ यत्पश्यामिमहीसु
 तान्भ्रातृनद्यसुमंदभाक् २२ शयनेषुपराद्धर्षेषुपुरावारणावते ॥ नाधिजग्मुस्तदानिद्रांतेऽद्यसुप्तामहीतले २३ स्वसारंवसुदेवस्यशत्रुसंवावमर्दिनः ॥ कुंतिगज
 सुतांकुंतीसर्वलक्षणपूजिताम् २४ स्नुषांविचित्रवीर्यस्यभार्यापांडोर्महात्मनः ॥ तथैवचास्मज्जननीपुंडरीकोदरप्रभाम् २५ सुकुमारतरामेनांमहार्हशयनोचि
 ताम् ॥ शयानापश्यताऽद्येहपृथिव्यामतथोचिताम् २६ धर्मादिद्राक्षवाताच्चसुषुवेयासुतानिमान् ॥ सेयंभूमौपरिश्रांतांशेतेप्रासादशायिनी २७ किंनुदुःखतरं
 शक्यंमयाद्रुमतःपरम् ॥ योऽहमद्यनरव्याघ्रान्सुप्तान्पश्यामिभूतले २८ त्रिषुलोकेषुयोरार्ज्यधर्मनित्योऽर्हेतनृपः ॥ सोऽयंभूमौपरिश्रांतःशेतेप्राकृतवक्त्रकथम् ॥
 २९ अयंनीलांबुदश्यामोनरेष्वप्रतिमोऽर्जुनः ॥ शेतेप्राकृतवद्भूमौततोदुःखतरंनुकिम् ३० अश्विनाविवदेवानांयाविमौरूपसंपदा ॥ तौप्राकृतवद्वेयोमौप्रसप्तौध
 रणीतले ३१ ज्ञातयोयस्यनैवस्युर्विषमाःकुलपांसनाः ॥ सजीवेतसुखंलोकेग्रामद्रुमइवैकजः ३२ एकोवृक्षोहियोग्रामेभवेत्पर्णफलान्वितः ॥ चैत्योभवतिनिर्ज्ञा
 तिरर्चनीयःसुपूजितः ३३ येषांचबहवःशूराज्ञातयोधर्ममाश्रिताः ॥ तेजीवंतिसुखंलोकेभवंतिचनिरामयाः ३४ बलवंतःसमृद्धार्थामित्रबांधवनेदनाः ॥ जीवंत्य
 न्यान्यमाश्रित्यद्रुमाःकाननजाइव ३५ वयंतुधृतराष्ट्रेणसपुत्रेणदुरात्मना ॥ विवासितानदग्धाश्चकथंचिदैवसंश्रयात् ३६ तस्मान्मुक्तावयंदाहादिमंष्ट्रक्षमुपाश्रिताः ॥
 कांदिशंप्रतिपत्स्यामःप्राप्ताःक्लेशमनुत्तमम् ३७ सकामोभवदुर्बुद्धेधातर्त्ताग्राहलपदर्शन ॥ नूनंदेवाःप्रसन्नास्तेनानुज्ञामेयुधिष्ठिरः ३८ ॥ ॥
 २० । २१ सुमंदभागतिमंदभाग्यः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ एकजएकएवजातोऽसहायः ३२ । ३३ । ३४ बांधवानांनंदनाःसुखदाः ३५ । ३६ । ३७ । ३८

॥ १४१ ॥

तुभ्यंतव ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ लक्ष्म्येयामिकानामाकाशादिना ४४ । ४५ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावंदीपेपंचादशधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥
तत्रेति १ । २ पिशितेष्वर्मासार्थी स्किगजंघामूलं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ पर्येतिमानुषमांसस्यलाभंस्त्वचयन्तीचलतीव ८ । ९ धर्मनानाई १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६
प्रयच्छतिवधेतुभ्यंतेनजीवसिदुर्मते ॥ नन्वद्यससुतामात्यंसकर्णानुजसौबलम् ३९ गत्वाक्रोधसमाविष्टः प्रेषयिष्येयमक्षयम् ॥ किंनुशक्यंमयाकर्तुंयत्तैनकुध्यते
नृपः ४० धर्मात्मापांडवश्रेष्ठः पापाचारयुधिष्ठिरः ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुः क्रोधसंदीप्तमानसः ४१ करं करेण निष्पिप्यनिःश्वसन् दीनमानसः ॥ पुनर्दीनमना भूत्वा
शांतार्चिखिवावकः ४२ आतृन्महीतले सुप्ता न वै क्षतवृकोदरः ॥ विश्वस्तानिव संविधान् पृथग्जनसमानिव ४३ नातिदूरेण नगरं वनादस्माद्दिलक्ष्ये ॥ जागत्ये
स्वपंती मे हंत जागम्यंहं स्वयम् ४४ प्राश्यंती मे जलं पश्चात्प्रतिबुद्धोजितक्लमाः ॥ इति भीमो व्यस्यैव जजागार स्वयंतदा ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि जतुग्र
हपर्वणि भीमजलाहरणे एकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ समाप्तं जतुग्रहपर्व ॥ ॥ अथ हिडिंबवधपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत्र
तेषु शयानेषु हिडिंबो नाम राक्षसः ॥ अविदूरे वनात्तस्माच्छालवृक्षं समाश्रितः १ कूरो मानुषमांसादो महावीर्यपराक्रमः ॥ प्रावृज्जलधरश्यामः पिंगाक्षो दारुणाकृतिः
२ दंष्ट्राकरालवदनः पिशितेषुः क्षुधादितः ॥ लंबस्फिग्लंबजठरो रक्तश्मश्रुशिरोरुहः ३ महावृक्षगलस्कंधः शंकुकर्णो विभीषणः ॥ यदृच्छया तानपश्यत्पांडुपुत्रा
न्महारथान् ४ विरूपरूपः पिंगाक्षः करालो घोरदर्शनः ॥ पिशितेषुः क्षुधार्तश्च तानपश्यद्यदृच्छया ५ उर्ध्वाङ्गुलिः सकंठूयन् धुन्वन्नृक्षान् शिरोरुहान् ॥ जूंभमाणो
महावक्रः पुनः पुनरवेक्ष्य च ६ दृष्टो मानुषमांसस्य महाकायो महाबलः ॥ आप्रायमानुषंगंधं भगिनीमिदमब्रवीत् ७ उपपन्नश्चिरस्याद्य भक्षोऽयं मम सुप्रियः ॥ स्नेह
स्त्वान्प्रसवति जिह्वापर्येति मे सुखम् ८ अधौ दंष्ट्राः सुतीक्ष्णा ग्राश्चिरस्यापातदुःसहाः ॥ देहैषु मज्जयिष्यामि स्निग्धेषु पिशितेषु च ९ आक्रम्य मानुषं कंठमाच्छिद्य धम
नीभपि ॥ उष्णं नवं प्रास्यामि फेनिलं रुधिरं बधु १० गच्छ जानीहि के त्वेति शेरे तेन माश्रिताः ॥ मानुषो बलवान् गंधो घ्राणं तर्पयतीवमे ११ हत्वैतान् मानुषान्सर्वा
नानयस्व ममांतिकम् ॥ अस्मद्विषयसुप्तेभ्योनैतेभ्यो भयमस्ति ते १२ एषामुत्कृत्य मांसानि मानुषाणां यथेष्टतः ॥ भक्षयिष्यावसहितौ कुरु णैव चो मम १३ भक्ष
यित्वा च मांसानि मानुषाणां प्रकामतः ॥ नृत्यावसहिता वा वा दत्ततालावने कशः १४ एवमुक्ता हिडिंबा तु हिडिंबेन तदावने ॥ आतुर्वचनमाज्ञाय वरमाणे वराक्षसी ॥
१५ जगाम तत्र यत्र स्पृष्ट्वा पांडवा भरतर्षभ ॥ दर्शय तत्र सागत्वा पांडवा नृपथ्या सह ॥ शयानान् भीमसेनं च जाग्रतं त्वपराजितम् १६ द्वैव भीमसेनं सा शांला पोतमिवो
द्रतम् ॥ राक्षसी कामयामा सरूपेणा प्रतिमं भुवि १७ अयं श्यामो महाबाहुः सिंहस्कंधो महायुतिः ॥ कंबुग्रीवः पुष्कराक्षो भर्ता युक्तो भवेन्मम १८ नाहं आतुर्वचो जा
तुकुर्यौ कूरोपसंहितम् ॥ पतिस्नेहोऽतिबलवान्न तथा आतुसौहृदम् १९

शालभोतमिवशालांकुरमिव १७ श्यामस्तरुणः अग्रेनवहे शाभमितिवक्ष्यमाणत्वात् १८ क्रूरोपसंहितांसायुक्तं १९

आदि ०१

३०

॥१३२॥

11 9.49.11

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ विभक्षयिषताभक्षयितुमिच्छता २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे
मुहूर्तमेवतृप्तिश्चभवेद्भातुर्ममैवच ॥ हतैरैतैरहत्वातुमोदिष्येशाश्वतीःसमाः २० साकामरूपिणीरूपंकृत्वामानुषमुत्तमम् ॥ उपतस्थेमहाबाहुंभीमसेनंशनैःशनैः
२१ लज्जमानेवललनादिव्याभरणभृषिता ॥ स्मितपूर्वमिदंवाक्यंभीमसेनमथाब्रवीत् २२ कुतस्त्वमसिसंप्राप्तःकश्चासिपुरुषर्षभ ॥ कइमेशरतेचेहपुरुषादेवरू
पिणः २३ केयंवैबृहतीश्यामासुकुमारीतवानघ ॥ शेतेवनमिदंप्राप्यविश्वस्तास्वगृहेयथा २४ नेदंजानातिगहनंनवंराक्षससेवितम् ॥ वसतिह्यत्रपापात्माहि
डिंबोनामराक्षसः २५ तेनाहंप्रेषिताभ्रात्रादुष्टभावेनरक्षसा ॥ विभक्षयिषतामांसंयुष्माकममरोपमाः २६ साऽहंत्वामभिसंप्रेक्ष्यदेवगर्भसमप्रभम् ॥ नान्यंभर्तारमि
च्छामिसत्यमेतद्वीमिते २७ एतद्विज्ञायधर्मज्ञयुक्तंमयिसमाचर ॥ कामोपहतचित्तांगीभजमानांभजस्वमाम् २८ त्रास्यामित्वांमहाबाहोराक्षसात्पुरुषादकात् ॥
वत्स्यावोगिरिदुर्गेषुभर्ताभवममानघ २९ अंतरिक्षचरीह्यस्मिकामतोविचरामिच ॥ अतुलामागुहिप्रीतितत्रतत्रमयासह ३० ॥ भीमसेनउवाच ॥ मातरंभ्रातरं
ज्येष्ठंसुखसुप्तान्कथंत्विमान् ॥ परित्यजेतकोन्वद्यप्रभवन्निहराक्षसि ३१ कोहिसुप्तानिमान्भ्रातृन्दत्तवाराक्षसभोजनम् ॥ मातरंचनरोगच्छेत्कामार्तंइवमद्विधः ३२ ॥
राक्षस्युवाच ॥ यत्तेप्रियंतत्करिष्येसर्वानेतान्प्रबोधय ॥ मोक्षयिष्याम्यहं कामंराक्षसात्पुरुषादकात् ३३ ॥ भीमसेनउवाच ॥ सुखसुप्तान्वनेभ्रातृन्मातरंचैव
राक्षसि ॥ नभयाद्वोधयिष्यामिभ्रातुस्तवदुरात्मनः ३४ नहिमेराक्षसाभीरुसोढुंशक्ताःपराक्रमम् ॥ नमनुष्यानगंधर्वानयक्षाश्चारुलोचने ३५ गच्छवातिष्ठवाभद्रेय
द्वाऽपीच्छसितत्कुरु ॥ तंवाप्रेषयतन्वंगिभ्रातरंपुरुषादकम् ३६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिहिडिंबवधपर्वणिभीमहिडिंबासंवादेद्विपंचाशदधिकश
ततमोऽध्यायः ॥ ३५२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तांविदित्वाचिरगतांहिडिंबोराक्षसेश्वरः ॥ अवतीर्यद्रुमात्तस्मादाजगामाशुपांडवान् १ लोहिताक्षोमहाबा
हुरूर्ध्वकेशोमहाननः ॥ मेघसंघातवर्ष्माचतीक्ष्णदंष्ट्रोभयानकः २ तमापतंतं दृष्ट्वैवतथाविकृतदर्शनम् ॥ हिडिंबोवाचवित्रस्ताभीमसेनमिदंवचः ३ आपतत्येषदुष्टा
त्मासंकुद्धःपुरुषादकः ॥ साऽहंत्वांभ्रातृभिःसार्द्धयद्ववोमितथाकर ४ अहंकामगमावीररक्षोबलसमन्विता ॥ आरुहेमांममश्रोणिनेष्यामित्वांविहायसा ५ प्रबोधये
तान्संसुप्तान्मातरंचपरंतप ॥ सर्वानेवगमिष्यामिगृहीत्वावोविहायसा ६ ॥ भीमउवाच ॥ मामैस्त्वंपृथुश्रोणिनेषकश्चिन्मयिस्थिते ॥ अहमेनंहनिष्यामिप्रेक्षं
त्यास्तेसुमध्यमे ७ नायंप्रतिबलोभीरुराक्षसापसदोमम ॥ सोढुंयुधिपरिस्पंदमथवासवैराक्षसाः ८ पश्यबाहू सुवृत्तामैहस्तिहस्तनिभाविमौ ॥ ऊरुपरिवसंकाशौ
संहतंचाप्युरोमहत् ९ विक्रमंमेयथेंद्रस्यसाऽद्यद्रक्ष्यसिशोभने ॥ मावमंस्थाःपृथुश्रोणिमत्वामामिहमानुषम् १० ॥ ॥ ॥ ॥

॥ हिडिंबोवाच ॥ नावमन्येनरव्याव्रत्वामहंदेवरूपिणम् ॥ दृष्टप्रभावस्तुमयामानुषेष्वेवराक्षसः ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथासंजल्पतस्तस्यभीमसेनस्यभा
रत ॥ वाचःशुश्रावताःकुहोराक्षसःपुरुषादकः १२ अवेक्षमाणस्तस्याश्वहिडिंबोमानुषंवपुः ॥ स्रग्दामपूरितशिखंसमग्रैर्दुनिभाननम् १३ सुभूनासाक्षिकेशांतंसुकु
मारनखत्वचम् ॥ सर्वाभरणसंयुक्तंसुसूक्ष्मांबरवाससम् १४ तांतथामानुषंरूपंविभ्रतींसुमनोहरम् ॥ पुंस्काभांशंकमानश्चक्रोधपुरुषादकः १५ संकुहोराक्षसस्त
स्याभगिन्याःकुरुसत्तम ॥ उत्फाल्यविपुलेनेत्रेततस्तामिदमब्रवीत् १६ कोहिमेभोक्तुकामस्यविघ्नं चरतिदुर्मतिः ॥ नबिभेषिहिडिंबेकिंमत्कोपाद्रिप्रमोहिता १७
धिकत्वामसतिपुंस्कामेममविप्रियकारिणि ॥ पूर्वेषांराक्षसैर्द्राणांसर्वेषामयशस्करि १८ यानिमानाश्रिताऽकार्षीर्विप्रियंसुमहन्मम ॥ एषतानद्यवैसर्वान्हनिष्यामित्व
यासह १९ एवमुक्ताहिडिंबांसहिडिंबोलोहितेक्षणः ॥ वधायाभिपपातैर्नादन्तैर्दन्तानुपस्पृशन् २० तमापतंतंसंप्रेक्ष्यभीमःप्रहरतांवरः ॥ भर्त्सयामासतेजस्वीतिष्ठ
तिष्ठेतिचाब्रवीत् २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भीमसेनस्तुतं दृष्ट्वा राक्षसंप्रहसन्निव ॥ भगिनीं प्रति संकुद्धमिदं वचनमब्रवीत् २२ किंतेहिडिंबएतैर्वासुखसुप्तैःप्रबोधितैः ॥
मामासादयदुर्बुद्धेतरसात्वंनराशन २३ मय्येवप्रहरैहित्वंनस्त्रियंहंतुमर्हसि ॥ विशेषतोऽनपकृतेपरेणापकृतेसति २४ नहीयंस्ववशाबालाकामयत्यद्यमामिह ॥
चोदितैषाद्यनंगेनशरीरांतरचारिणा २५ भगिनीतवदुर्वृत्तरक्षसांवैयशोहर ॥ त्वन्नियोगेनचैवेयंरूपंममसमीक्ष्यच २६ कामयत्यद्यमांभीरुस्तवनैषापराध्यति ॥
अनंगेनकृतेदोषेनेमांगार्हितुमर्हसि २७ मयितिष्ठतिदुष्टात्मन्नस्त्रियंहंतुमर्हसि ॥ संगच्छस्वमयासाद्धमेकेनैकौनराशन २८ अहमेकोगमिष्यामित्वामद्ययमसाद
नम् ॥ अद्यमद्वलनिष्पिष्टंशिरोराक्षसदीर्यताम् ॥ कुंजरस्येवपादेनविनिष्पिष्टं बलीयसः २९ अद्यगात्राणितेकंकाश्येनागोमायवस्तथा ॥ कर्षेतुभुविसंहृष्टानिह
तस्यमयामृधे ३० क्षणेनाद्यकरिष्येऽहमिदंवनमराक्षसम् ॥ पुरायदूषितंनित्यंत्वयाभक्षयतानरान् ३१ अद्यत्वांभगिनीरक्षःकृष्णमाणंमायाऽसकृत् ॥ द्रक्ष्यत्यद्रि
प्रतीकांशंसिंहेनेवमहाद्रिपम् ३२ निराबाधास्त्वयिहतेमयाराक्षसपांसन ॥ वनमेतच्चरिष्यंतिपुरुषावनचारिणः ३३ हिडिंबउवाच ॥ गर्जितेनवृथाकिंतेकस्थिते
नचमानुष ॥ कृत्वैतत्कर्मणासर्वकथ्यथामाचिरंकृथाः ३४ बलिनंमन्यसेयच्चाप्यात्मानंसपराक्रमम् ॥ ज्ञास्यस्यद्यसमागम्यमयाऽऽत्मानंबलाधिकम् ३५ नतावदे
तान्निहिसिष्येस्वपंत्वेतेयथासुखम् ॥ एषत्वामेवदुर्बुद्धेनिहन्म्यद्याप्रियंवदम् ३६ पात्वातवास्रगात्रेभ्यस्ततःपश्चादिमानपि ॥ हनिष्यामिततःपश्चादिमांविप्रिय
कारिणीम् ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्ताततोबाहुंप्रगृह्यपुरुषादकः ॥ अभ्यद्रवतसंकुहोभीमसेनमरिंदमम् ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ आकर्षतुःआचकर्षतुः ४४ । ४५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ प्रबुद्धास्ति १।२।३।४।५ जिघांसितुंहंतं
तस्याभिद्रवतस्तूर्णभीमोभीमपराक्रमः ॥ वेगेनप्रहितंबाहुंनिजग्राहहसन्निव ३९ निगृह्यतंबलाद्भीमोविस्फुरंतंचकर्षह ॥ तस्माद्देशाद्धनूंष्यष्टौसिंहःक्षुद्रमृगंय
था ४० ततःसराक्षसःकुद्धःपांडवेनबलादितः ॥ भीमसेनंसमालिङ्ग्यव्यनदद्वैरवंरवम् ४१ पुनर्भीमोबलादेनंविचकर्षमहाबलः ॥ माशब्दःसुखसुप्तानांभात्
णामेभवेदिति ४२ अन्योन्यंतौसमासाद्यविचकर्षतुरोजसा ॥ हिडिंबोभीमसेनश्चविक्रमंचक्रतुःपरम् ४३ बभंजतुस्तदावृक्षांलताश्चाकर्षतुस्तदा ॥ मत्तावि
वचंसंरब्धौवारणौषष्टिहायनौ ४४ तयोःशब्देनमहताविबुद्धास्तेनरर्षभाः ॥ सहमात्राचददृशुर्हिडिंबामग्रतःस्थिताम् ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिहि
डिंबवधपर्वणिहिडिंबयुद्धेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रबुद्धास्तेहिडिंबायास्त्रूपं दृष्ट्वाऽतिमानुषम् ॥ विस्मिताः
पुरुषव्याघ्रावभृवुःपृथयासह १ ततःकुंतीसमीक्ष्यैनांविस्मितारूपसंपदा ॥ उवाचमधुरंवाक्यंसांत्वपूर्वमिदंशनैः २ कस्यत्वंसुरगर्भाभेकावाऽसिवरवर्णिनि ॥ केन
कार्येणसंप्राप्ताकुतश्चागमनंतव ३ यदिवाऽस्यवनस्यत्वंदेवतायदिवाऽप्सराः ॥ आचक्ष्वममतस्सर्वैकमर्थंचेहतिष्ठसि ४ ॥ हिडिंबोवाच ॥ यदेतत्पश्यसिवनंनील
मेघनिभंमहत् ॥ निवासोराक्षसस्यैषहिडिंबस्यममैवच ५ तस्यमांराक्षसेंद्रस्यभगिनींविद्धिभाविनि ॥ भ्रात्रासंप्रेषितामार्येत्वांसपुत्रांजिघांसितुम् ६ क्रूर
बुद्धेरहंतस्यवचनादागतात्विह ॥ अद्राक्षंनवहेमाभंतवपुत्रंमहाबलम् ७ ततोऽहंसर्वभूतानांभावेविचरताशुभे ॥ चोदितातवपुत्रस्यमन्मथेनवशानुगा ८ ततोवृ
तोमयाभर्तातवपुत्रोमहाबलः ॥ अपनेतुंचयतितोनचैवशकितोमया ९ चिरायमाणानांज्ञात्वाततःसपुरुषादकः ॥ स्वयमेवागतोहंतुमिमान्सर्वास्तवात्मजान् १०
सतेनममकांतेनतवपुत्रेणधीमता ॥ बलादितोविनिष्पिष्यव्यपनीतोमहात्मना ११ विकर्षेतौमहावेगौगर्जमानौपरस्परम् ॥ पश्यैवंयुधिविक्रांतावेतौचनररा
क्षसौ १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्याःश्रुत्वेववचनमुत्पपातयुधिष्ठिरः ॥ अर्जुनोऽनकुलश्चैवसहदेवश्चवीर्यवान् १३ तौतेददृशुरासक्तौविकर्षेतौपरस्परम् ॥
कांक्षमाणौजयंचैवासिंहाविवबलोत्कटौ १४ अथान्योन्यंसमाश्लिष्यविकर्षेतौपुनःपुनः ॥ दावाग्निधूमसदृशंचक्रतुःपार्थिवंरजः १५ वसुधारेणुसंवीतौवसुधाधरस
न्निभौ ॥ बभ्राजत्तुयथाशैलौनीहारेणाभिसंवृतौ १६ राक्षसेनतदाभीमंक्लिश्यमानंनिरीक्ष्यच ॥ उवाचेदंवचःपार्थःप्रहसञ्छनकैरिव १७ भीममाभैर्महाबाहो
त्वांबुध्यामहेवयम् ॥ समेतंभीमरूपेणरक्षसाश्रमकर्षिताः १८ साहाय्येऽस्मिस्थितःपार्थपातायिष्यामिराक्षसम् ॥ नकुलःसहदेवश्चमातरंगोपयिष्यतः १९
भीमउवाच ॥ उदासीनोनिरीक्षस्वनकार्यःसंभ्रमस्त्वया ॥ नजात्वयंपुनर्जीवेन्मद्वाहन्तरमागतः २० ॥ अर्जुनउवाच ॥ किमनेनचिरंभीमजीवतापापरक्षसा ॥
गंतव्येनचिरंस्थातुमिहशक्यमरिंदम २१ पुरासंरज्यतेप्राचीपुरासंध्याप्रवर्तते ॥ रौद्रेमुहूर्तेरक्षांसिप्रबलानिभवंत्युत २२ ॥ ॥
स्वार्थेन ६ । ७ भावेचिचे ८ । ९ । १० व्यपनीतोदूरेनीतः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० गंतव्येसतिचिरंस्थातुंनशक्यं २१ । २२

विभीषणविशेषेणभयंकरं पुराप्रागेवमायां विकुरुतेरसोरोद्रेमुहूर्त्तः ॥ अस्मिन्सारं बलं अर्पयन्निपातय एनं शीघ्रं न हीत्यर्थः २३ । २४ आभ्रामयत्समं तादृशमिति वा २५ वृथा वृद्धो दीर्घित्वंगतः
वृथामरणं बाहुयुद्धेन हतस्य स्वर्गकीर्त्योरभावात् २६ । २७ क्रोधो दीपनायार्जुन उवाच यदि वेति २८ । २९ । ३० । ३१ योक्तवित्वानि बध्य उरोदेशे गृहीत्वा प्रतीपं विनाभ्ययष्टिवन्मध्यदेशे भक्तत्वा

त्वरस्वभीममाक्रोडजहिरक्षोविभीषणम् ॥ पुराविकुरुतेमायां भुजयोः सारमर्पय २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अर्जुनेनैव मुक्तस्तुभीमोरोषाज्ज्वलन्निव ॥ बलमाहा
रयामासयद्वा योर्जगतः क्षये २४ ततस्तस्यांबुदाभस्यभीमोरोषातुरक्षसः ॥ उत्क्षिप्याभ्रामयद्देहं तूर्णशतगुणं तदा २५ ॥ भीम उवाच ॥ वृथामां सैव वृथा पुष्टो वृथा
वृद्धो वृथामतिः ॥ वृथामरणमर्हस्त्वं वृथाऽद्य न भविष्यसि २६ क्षेममद्य करिष्यामि यथा वनमकंठकम् ॥ न पुनर्मानुषान् हत्वा भक्षयिष्यसि राक्षस २७ अर्जुन उवाच ॥
यदि वामन्यसे भारं त्वमिमं राक्षसं युधि ॥ करोमि तव साहाय्यं शीघ्रमेष निपात्यताम् २८ अथवाऽप्यहमेवैनं हनिष्यामि वृकोदर ॥ कृतकर्मापरिश्रान्तः साधुतावदुपारम
२९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भीमसेनोऽत्यमर्षणः ॥ मिषिष्यैनं बलाद्भूमौ पशुमारममारयत् ३० समार्यमाणो भीमेन ननाद विपुलं स्वनम् ॥
पुनर्यस्तद्वचनं सर्वजलाद्रैव दुंदुभिः ३१ बाहुभ्यां योक्तवित्वा तं बलवान्पांडुनंदनः ॥ मध्येभेक्त्वा महाबाहुर्हर्षयामास पांडवान् ३२ हिडिंबं निहतं दृष्ट्वा संहृष्टास्तेतर
स्विनः ॥ अपूजयन्नरव्याघ्रं भीमसेनमरिदमम् ३३ अभिपूज्य महात्मानं भीमं भीमपराक्रमम् ॥ पुनरेवार्जुनो वाक्यमुवाच दंष्ट्रकोदरम् ३४ न दूरं नगरं मन्ये वनाद
स्मादहं विभो ॥ शीघ्रं गच्छामभद्रं तेन नो विद्यात्सुयोधनः ३५ ततः सर्वे तथेत्युक्त्वा मात्रासहमहारथाः ॥ प्रययुः पुरुषव्याघ्राहिडिंबाचैव राक्षसी ३६ ॥ इति श्रीम
हाभारते आदिपर्वणि हिडिंबवधपर्वणि हिडिंबवधे चतुष्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ भीमसेन उवाच ॥ स्मरंति वैरंक्षांसि मायामाश्रित्य
मोहिनीम् ॥ हिडिंबे व्रजपंथानं त्वमिमं भ्रातृसेवितम् १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कुद्धोऽपि पुरुषव्याघ्रभीममास्मस्त्रियंवधोः ॥ शरीरगुण्यभ्यधिकं धर्मगोपायपांडव
२ वधाभिप्रायमायां तमवधीस्त्वं महाबलम् ॥ रक्षसस्तस्य भगिनी किं नः कुद्धाकरिष्यति ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हिडिंबा तु ततः कुंतीमभिवाद्य कृतांजलिः ॥
युधिष्ठिरं तु कौन्तेयमिदं वचनमब्रवीत् ४ आर्येजानासि यदुःखमिह स्त्रीणामनंगजम् ॥ तदिदं मामनुप्राप्तं भीमसेनकृतं शुभे ५ सोढं तत्परमं दुःखं मया कालप्रताक्षया ॥
सोऽयमभ्यागतः कालो भविता मे सुखोदयः ६ मया ह्युत्सृज्य सुहृदः स्वधर्मैस्वजनंतथा ॥ वृत्तोऽयं पुरुषव्याघ्रस्तव पुत्रः पतिः शुभे ७ वीरेणाऽहं तथाऽनेन त्वया चापि यश
स्विनि ॥ प्रत्याख्यातान जीवामि सत्यमेतद्वीर्यमिति ८ तदर्हसि कृपां कर्तुमयित्वं वरवर्णिनि ॥ मत्वा मूढेति तन्मां त्वं भक्तावाऽनुगतेति वा ९ भर्त्राऽनेन महाभागे संयुक्ते
जयसुतेन ह ॥ तमुपादाय गच्छेयं यथेष्टं देवरूपिणम् ॥ पुनश्चैवानयिष्यामि विसंभं कुरु मे शुभे १० ॥ ॥ ॥ ॥

त्रोटयित्वा पशुमारममारयत् पांडवांश्च हर्षयामासेत्यन्वयः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे चतुष्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ॥
स्मरंतीति । भ्रातृसेवितं पंथानं मृत्युं १ । २ । ३ अभिवाद्य आर्ये इत्याभाष्य चौरादिकस्य वदेरूपं ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० ॥ ॥ ॥ ॥

११ वहिष्यामि प्रावयिष्यामि आर्षद् प्रवक्ष्यामीति पाठेऽपि वहेरेवरूपं गतिगम्यदेशं १२ आहृत्यांगीकृत्य १३ व्यसनं वाचकं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० शंकुकर्णतीक्ष्णाग्रस्तव्यकर्णं ३१ । ३२ दीर्घघोणं दीर्घनातिकं । विकटवक्रैजद्वज्रैश्चैर्पिडिकजातुमुत्फांतरे पाश्चात्यप्रदेशाः पितृ

अहं हिमनसाध्याता सर्वात्रिष्यामिवः सदा ॥ वृजिनातारयिष्यामि दुर्गेषु विषमेषु ११ पृष्ठेन वो वहिष्यामि शीघ्रं गतिमभीप्सतः ॥ यूयं प्रसादं कुरुत भीमसेनो भजे
तमाम् १२ आपदस्तरणे प्राणान्धारयेद्येन तेन वा ॥ सर्वमावृत्य कर्तव्यं तं धर्ममनुवर्तता १३ आपत्सु यो धारयति धर्मं धर्मविदुतमः ॥ व्यसनं ह्यवधर्मस्य धर्मिणा
मापदुच्यते १४ पुण्यं प्राणान्धारयति पुण्यं प्राणदमुच्यते ॥ येन येनाचरेद्धर्मं तस्मिन् गर्हान विद्यते १५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमेतद्यथाऽऽस्थत्वं हि डिं
बेनात्र संशयः ॥ स्थातव्यं तु त्वया सत्येयथा ब्रूयांसु मध्यमे १६ स्नातं कृताह्निकं भद्रे कृतकौतुकमंगलम् ॥ भीमसेनं भजेथास्त्वं प्रागस्तगमनाद्रवेः १७ अहः सुवि
हरानेन यथाकामं मनोजवा ॥ अयं त्वानयितव्यस्तभीमसेनः सदानि शि १८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथेति तत्प्रतिज्ञाय भीमसेनोऽब्रवीदिदम् ॥ शृणु राक्ष
सिसत्येन समयं ते वदाम्यहम् १९ यावत्कालेन भवति पुत्रस्योत्पादनं शुभे ॥ तावत्कालं गमिष्यामि त्वया सह सुमध्यमे २० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथेति त
त्प्रतिज्ञाय हि डिं बाराक्षसी तदा ॥ भीमसेनमुपादाय सोर्ध्वमाचक्रमेततः २१ शैलभृगेषु रम्येषु देवतायतनेषु च ॥ मृगपक्षिविघुषु रमणीयेषु सर्वदा २२ कृत्वा चरु
पं परमं सर्वाभरणभूषिता ॥ संजल्पंती सुमधुरं रमयामास पांडवम् २३ तथैव न दुर्गेषु पुष्पितद्रुमवल्लिषु ॥ सरःसुरमणीयेषु पद्मोत्पलयुतेषु च २४ नदीद्वीपप्रदेशेषु वै
दूर्यसिकतासु च ॥ सुतीर्थवनतोयासु तथा गिरिनदीषु च २५ काननेषु विचित्रेषु पुष्पितद्रुमवल्लिषु ॥ हिमवद्गिरिकुंजेषु गुहासु विविधासु च २६ प्रफुल्लशतपत्रेषु सरः
स्वमलवारिषु ॥ सागरस्य प्रदेशेषु मणिहेमचितेषु च २७ पल्लवेषु च रम्येषु महाशालवनेषु च ॥ देवारण्येषु पुण्येषु तथा पर्वतसानुषु २८ गुह्यकानां निवासेषु ताप
सायतनेषु च ॥ सर्वतु फलरम्येषु मानसेषु सरःसु च २९ विभ्रती परमं रं परमयामास पांडवम् ॥ रमयंती तथा भीमं तत्र तत्र मनोजवा ३० प्रजज्ञे राक्षसी पुत्रं भीमसेनान्म
हाबलम् ॥ विरूपाक्षं महावक्रं शंकुकर्णं विभीषणम् ३१ भीमनादं सुताप्रोष्ठं तीक्ष्णदंष्ट्रं महाबलम् ॥ महेष्वासं महावीर्यं महासत्त्वं महाभुजम् ३२ महाजवं महाकायं महामा
यमरिदमम् ॥ दीर्घघोणं महोरस्कं विकटोद्धृष्टं पिडिकम् ३३ अमानुषं मानुषजं भीमवेगं महाबलम् ॥ यः पिशाचानतीत्यान्यान् बभूवाती वराक्षसान् ३४ बालोऽपि
यौवनं प्राप्नोमानुषेषु विशांपते ॥ सर्वास्त्रेषु परं वीरः प्रकर्षमगमद्वली ३५ सद्यो हि गर्भान् राक्षस्यो लभंते प्रसवंति च ॥ कामरूपधराश्चैव भवंति बहुरूपिकाः ३६ प्रणम्य वि
कचः पादावगृह्णात्सपितुस्तदा ॥ मातुश्च परमेष्वासस्तौ च नामास्यचक्रतुः ३७ घटोहास्योत्कच इति माता तं प्रत्यभाषत ॥ अब्रवीत्तेन नामास्यघटोत्कच इति स्मह ३८
दिकाते द्वेयस्य तं विकटोद्धृष्टं पिडिकं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ विकचः केशहीनः ३७ घट इति घटसाहचर्याद्धटः शिरः । 'घटः समाधिभेदेनाशिरः कूटकटेषु च' इति मेदिनी । हस्पष्टं अस्य पुत्रस्य च
त्कचः विकेशो यतस्ततो घटः उत्कचो यस्येतियोगाद्धटोत्कच इति नामाब्रवीत् ३८

आत्मनित्यःस्ववशः ३९ संवाससमयःसहवासकालः जीर्णोऽतीतः । पुत्रोत्पत्तिपर्यंतमेवतस्मिन्कृतत्वात् ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ समयमेवाह कृत्येति ४५ घटोत्कचोत्पत्ति
 अनुरक्तश्चतानासीत्पाण्डवान्सघटोत्कचः ॥ तेषांचदयितो नित्यमात्मनित्यो बभूवह ३९ संवाससमयो जीर्ण इत्याभाष्यततस्तुतान् ॥ हिडिंबासमयंकृत्वा स्वां
 गतिप्रत्यपद्यत ४० घटोत्कचो महाकायः पाण्डवान् पृथया सह ॥ अभिवाद्य यथान्यायमब्रवीच्च प्रभाष्यताम् ४१ किंकरोम्बहमार्याणां निःशंकं वदतानवाः ॥ तं ब्रुवं
 तं भैमसे निंकुंती वचनमब्रवीत् ४२ त्वंकुरूणां कुले जातः साक्षाद्भीमसमो ह्यसि ॥ ज्येष्ठः पुत्रोऽसि पंचानां साहाय्यं कुरुपुत्रक ४३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पृथयाऽ
 प्येवमुक्तस्तु प्रणम्यैव वचोऽब्रवीत् ॥ यथा हिरावणो लोके इंद्रजिह्महाबलः ॥ वर्ष्मवीर्यसमो लोके विशिष्टश्चाभवन्नुषु ४४ कृत्यकाल उपस्थास्ये पितृनि तिघटोत्कचः ॥
 आमंज्यरक्षसां श्रेष्ठः प्रतस्थे चोत्तरां दिशम् ४५ सहसृष्टो मघवता शक्तिहेतोर्महात्मना ॥ कर्णस्याप्रतिवीर्यस्य प्रतियोद्धामहारथः ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्व
 णि हिडिंबवधपर्वणि घटोत्कचोत्पत्तौ पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ते वनेन वनंगत्वा ब्रन्तो मृगगणान् बहून् ॥
 अपक्रम्य ययूराजं स्वरमाणामहारथाः १ मत्स्यां स्निगर्तान् पंचालान् कीचकान् तरेण च ॥ रमणीयान् वनोद्देशान् प्रेक्षमाणाः सरांसि च २ जटाः कृत्वाऽऽत्मनः सर्वे वल्कला
 जिनवाससः ॥ सहकुंत्या महात्मानो बिभ्रतस्तापसं वपुः ३ क्वचिद्दहंतो जननीं त्वरमाणामहारथाः ॥ क्वचिच्छंदेन गच्छंतस्ते जग्मुः प्रसभं पुनः ४ ब्राह्मणं दमधीयानावे
 दांगानि च सर्वशः ॥ नीतिशस्त्रं च सर्वज्ञाददृशुस्ते पितामहम् ५ तेऽभिवाद्य महात्मानं कृष्णद्वैपायनं तदा ॥ तस्थुः प्रांजलयः सर्वे सह मात्रा परंतपाः ६ ॥ व्यास उवाच ॥
 मयेदं व्यसनं पूर्वै विदितं भरतर्षभा ॥ यथा तु तैरधर्मेण धार्तराष्ट्रैर्विवासिताः ७ तद्विदित्वाऽस्मि संप्राप्तश्चिकीर्षुः परमं हितम् ॥ न विषादोऽत्र कर्तव्यः सर्वमेतत्सुखाय वः ८
 समास्ते चैव मे सर्वयूयं चैव न संशयः ॥ दीनतो बालतश्चैव स्नेहं कुर्वेति मानवाः ॥ तस्मादभ्यधिकः स्नेहो युष्मासु मम सांप्रतम् ९ स्नेहपूर्वै चिकीर्षामि हितं वस्तु त्रिवोधतः ॥
 इदं नगरमभ्याशेरमणीयं निरामयम् ॥ वसते ह प्रतिच्छन्ना ममागमनकांक्षिणः १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं सतान्समाश्वास्य व्यासः सत्यवती सुतः ॥ एकचक्रामभिग
 तः कुंतीमाश्वासयत्प्रभुः ११ ॥ व्यास उवाच ॥ जीवत्पुत्रिसुतस्तेऽयं धर्मनित्यो युधिष्ठिरः ॥ धर्मेण पृथिवीं जित्वा महात्मा पुरुषर्षभः ॥ पृथिव्यां पार्थिवान्सर्वान् प्रशासि
 ष्यति धर्मराट् १२ पृथिवीमखिलां जित्वा सर्वासागरमेखलाम् ॥ भीमसेनार्जुनबलाद्भोक्ष्यते नात्र संशयः १३ पुत्रास्तव च माद्याश्च सर्वे एव महारथाः ॥ स्वराष्ट्रं विहरिष्यं
 तिसुखं सुमनसः सदा १४ यक्ष्यंति च नरव्याघ्रानिर्जित्य पृथिवीमिमाम् ॥ राजसूयाश्वमेधाद्यैः क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः १५ अनुगृह्य सुहृद्दुर्गभोगैश्च सुखेन च ॥ पितृपैताम
 हं राज्यमिमेभोक्ष्यंति ते सुताः १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तानि वेश्यै नान् ब्राह्मणस्य निवेशने ॥ अब्रवीत् पाण्डवश्चैव मृषिर्द्वैपायनस्तदा १७ ॥ ॥

प्रयोजनमाह सहीति ४६ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ तेऽसि । वनेन वनंगत्वा ब्रन्तो १ । २ । ३ । ४ ब्राह्मणं वेदं ब्रह्मप्रतिपादकमुपनिषद्भागं ब्राह्म
 णयोग्यं वा पितामहं व्यासं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० एकचक्रामभिगतः तैः सह तिस्रोः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये षट्पञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ एकचक्रामिति १ । २ पार्थिवान्पृथिवीसंबन्धिनः ३ भैक्षं भिक्षालङ्घनं चैरुर्भक्षितवन्तः आपदि सति

इह मासं प्रतीक्षध्वमागमिष्याम्यहंपुनः ॥ देशकालौ विदित्वैवलप्स्यध्वं परमां मुदम् १८ सतैः प्राञ्जलिभिः सर्वैस्तथेत्युक्तं नराधिप ॥ जगाम भगवान् व्यासो यथागत
भृषिः प्रभुः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि हिडिंबवधपर्वणि एकचक्राप्रवेशे व्यासदर्शने षट्पञ्चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥ ॥ समाप्तं च हिडिंबव
धपर्व ॥ अथ बकवधपर्व ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एकचक्रांगतास्ते तु कुंतीपुत्रामहारथाः ॥ अत ऊर्ध्वं द्विजश्रेष्ठ किमकुर्वत पांडवाः १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एक
चक्रांगतास्ते तु कुंतीपुत्रामहारथाः ॥ ऊर्ध्वनातिचिरं कालं ब्राह्मणस्य निवेशने ॥ २ स्मणीयानि पश्यंतो वनानि विविधानि च ॥ पार्थिवानपि चोद्देशान् सरितश्च सरां
सिच ३ चैरुर्भक्षंतदाते तु सर्वे एव विशांपते ॥ बभूवुर्नागराणां च स्वैर्गुणैः प्रियदर्शनाः ४ निवेदयन्ति स्म तदा कुंत्या भैक्षं सदानि शि ॥ तथा विभक्तान् भागांस्ते भुंजते स्म पृथ
क्पृथक् ५ अर्धं ते भुंजते वीराः सह मात्रापरंतपाः ॥ अर्धं सर्वस्य भैक्षस्य भीमो भुंक्ते महाबलः ६ तथा तु तेषां वसतां तस्मिन् रात्रौ महान्मानम् ॥ अतिचक्राम सुमहान् कालोऽ
थ भरतर्षभ ७ ततः कदाचिद्भैक्षाय गतास्ते पुरुषर्षभाः ॥ संगत्या भीमसेनस्तु तत्रास्ते पृथया सह ८ अथार्तिजं महाशब्दं ब्राह्मणस्य निवेशने ॥ भृशमुत्पतितं वारं कुंतीशु
श्राव भारत ९ रोह्यमाणान् स्तान् दृष्ट्वा परिदेवयतश्च सा ॥ कारुण्यात्साधुभावाच्च कुंती राजन्न चक्षमे १० मथ्यमाने वदुःखेन हृदयेन पृथा तदा ॥ उवाच भीमं कल्याणीकृ
पान्वितमिदं वचः ११ वसामसुखं पुत्रब्राह्मणस्य निवेशने ॥ अज्ञाता धार्तराष्ट्रस्य संकृता वीतमन्यवः १२ साचित्ये सदा पुत्रब्राह्मणस्यास्य किं न्वहम् ॥ प्रियंकुर्या
मिति गृहे यत्कुर्युरुषिताः सुखम् १३ एतावान् पुरुषस्तात कृतं यस्मिन्न नश्यति ॥ यावच्च कुर्यादन्योऽस्य कुर्यादभ्यधिकं ततः १४ तदिदं ब्राह्मणस्यास्य दुःखमापतितं
ध्रुवम् ॥ तत्रास्य यदि साहाय्यं कुर्यामुपकृतं भवेत् १५ ॥ भीमसेन उवाच ॥ ॥ ज्ञायतामस्य यदुःखं यतश्चैव समुत्थितम् ॥ विदित्वा व्यवसिष्यामि यद्यपि स्यात्सुदु
ष्करम् १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवंप्रतीकथयंतौ च भूयः शुश्रुवतुः स्वनम् ॥ आर्तिजंतस्य विप्रस्य सभार्यस्य विशांपते १७ अंतःपुरंतस्तस्य ब्राह्मणस्य महा
त्मनः ॥ विवेश त्वरिता कुंती बद्धवत्सेव सौरभी १८ ततस्तं ब्राह्मणं तत्र भार्या च सुतेन च ॥ दुहित्रा चैव सहितं ददर्शा वनताननम् १९ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ धिगिदं जीवि
तं लोके गतसारमनर्थकम् ॥ दुःखमूलं पराधीनं भृशमप्रियभागि च २० जीविते परमंदुःखं जीविते परमोज्वरः ॥ जीविते वर्तमानस्य दुःखानामागमो भ्रुवः २१ आत्मा
ह्येको हि धर्मार्थौ कामंचैव निषेवते ॥ एतैश्च विप्रयोगोऽपि दुःखं परमनंतकम् २२ आहुः केचित् परमोक्षं स च नास्तिकथं न च ॥ अर्थप्राप्तौ तु न रक्तः कृत्स्न एवोपपद्यते २३
अर्थेऽप्युतापरंदुःखमर्थप्राप्तौ ततोऽधिकम् ॥ जातस्नेहस्य चार्थेषु विप्रयोगे महत्तरम् २४

यस्यापि तदौचित्यात् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ परिदेवयतः विविधं लालप्यमानान् १० । ११ । १२ गृहे सुखमुषिताः दुर्वासः प्रभृतय इव १३ कृतमुपकृतं न नश्यति प्रत्युपकारं विना नावसीदति एता
वानेव पुरुषो न चान्यः १४ । १५ । १६ । १७ सौरभी कामधेनुमंततिर्गौः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

योगमुपायं २५ । २६ । २७ भूतपूर्वाः पूर्वभूताः नष्टा इत्यर्थः २८ । २९ । ३० मातृसमां आदिभूमिसमां गोसमांवा । 'मातागौर्याऽऽदिजननीगोब्रह्माण्यादिभूमिषु' इति मेदिनी ३१ । ३२ । ३३ । ३४
 नहियोगंप्रपश्यामियेनमुच्येयमापदः ॥ पुत्रदारेणवासाधैप्राद्रवेयमनामयम् २५ यतितंवैमयापूर्वैवेत्थब्राह्मणितत्तथा ॥ क्षेमंयतस्ततो गंतुं त्वया तुममनश्चुतम् २६
 इहजाताविद्वद्वाऽस्मिपिताचापिममेतिवै ॥ उक्तवत्यसिदुर्मेधेयाच्यमानामयाऽसकृत् २७ स्वर्गतोऽपिपितावृद्धस्तथामाताचिरंतव ॥ बांधवाभूतपूर्वाश्चतत्रवासे
 तुकारतिः २८ सोऽयंतेबंधुकामायाअशृण्वंत्यावचोमम ॥ बंधुप्रणाशःसंप्राप्तोभृशुंदुःखकरोमम २९ अथत्रामद्विनाशोऽयंनहिशक्ष्यामिकंचन ॥ परित्यक्तुमहंबंधुं
 स्वयंजीवन्नृशंसवत् ३० सहधर्मचरींदांतानित्यंमातृसमांमम ॥ सखायंविहितादेवैर्नित्यंपरमिकांगतिम् ३१ पित्रामात्राचविहितांसदागार्हस्थ्यभागिनीम् ॥ वरयि
 त्वायथान्यायंमंत्रवत्परिणीयच ३२ कुलीनांशीलसंपन्नामपत्यजननीमपि ॥ त्वामहंजीवितस्यार्थेसाध्वीमनपकारिणीम् ३३ परित्यक्तुंनशक्ष्यामिभार्यानित्यमनु
 व्रताम् ॥ कुतएवपरित्यक्तुंसुतंशक्ष्याम्यहंस्वयम् ३४ बालमप्राप्तवयसमजातव्यंजनाकृतिम् ॥ भर्तुरर्थायनिक्षिप्तान्यासंधात्रामहात्मना ३५ ययादौहित्रजाल्लोका
 नाशंसेपितृभिःसह ॥ स्वयमुत्पाद्यतांबालांकथमुत्सृष्टमुत्सहे ३६ मन्यंतेकेचिदधिकंस्नेहंपुत्रेपितुर्नराः ॥ कन्यायांकेचिदपरममतुल्याबुभौस्मृतौ ३७ यस्यांलो
 काःप्रसूतिश्चस्थितानित्यमथोसुखम् ॥ अपापांतामहंबालांकथमुत्सृष्टमुत्सहे ३८ आत्मानमपिचोत्सृज्यतप्स्यामिपरलोकगः ॥ त्यक्ताह्येतेमयाव्यक्तंनेहशक्ष्यंति
 जीवितुम् ३९ एषांचान्यतमत्यागोवृशंसंगर्हितोबुधैः ॥ आत्मत्यागेकृतेचेमेमरिष्यंतिमयाविना ४० सकृच्छ्राममहापन्नोनशकस्तर्तुमापदम् ॥ अहोधिक्कांगतिंत्व
 द्यगमिष्यामिसबांधवः ॥ सर्वैःसहमृतंश्रेयोचमेजीवितंक्षमम् ४१ ॥ इति श्रीम० आदि० बकवधपर्वणि ब्राह्मणाचिंतायांसप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ १५७ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ नसंतापस्त्वयाकार्यःप्राकृतेनेवकर्हिंचित् ॥ नहिसंतापकालोऽयंवैद्यस्यतवविद्यते १ अवश्यंनिधनंसर्वैर्गन्तव्यमिहमानवैः ॥ अवश्यभा
 विन्यर्थेवैसंतापोनेहविद्यते २ भार्यापुत्रोऽथदुहितासर्वमात्मार्यमिष्यते ॥ व्यथांजहिषुषुद्वात्वंस्वयंयास्यामितत्रच ३ एतद्विपरमंनार्याःकार्यलोकेसनातनम् ॥
 प्राणानपिपरित्यज्ययद्रतुर्हितमाचरेत् ४ तच्चतत्रकृतं कर्मतवापीदंसुखावहम् ॥ भवत्यमुत्रचाक्षर्यंलोकेऽस्मिंश्चयशस्करम् ५ एषचैवगुरुधर्मोयंप्रवक्ष्याम्यहंतव ॥
 अर्थश्चतवधर्मश्चभूयानत्रप्रदृश्यते ६ यदर्थमिष्यतेभार्याप्राप्तःसोऽर्थस्त्वयामयि ॥ कन्याचैकाकुमारश्चकृताऽहमनृणात्वया ७ समर्थःपोषणेचासिसुतयोरक्षणे तथा ॥
 नत्वहंसुतयोःशकातथारक्षणपोषणे ८ ममहित्वद्विहीनायाःसर्वप्राणधनेश्वर ॥ कथंस्यातांसुतौबालौभेरयंचकथंत्वहम् ९ कथंहिविधवाऽनाथाबालपुत्राविनात्वया ॥
 मिथुनंजीवयिष्यामिस्थितासाधुगतेपथि १० अहंकृतावल्लिप्तैश्चप्रार्थ्यमानामिमांसुताम् ॥ अयुक्तैस्तवसंबंधेकथंशक्ष्यामिरक्षितुम् ११ ॥ ॥

३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीये सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ नेति । वैद्यस्यविद्यावतः १ । २ । ३ । ४ तत्र
 भर्तृहितनिमित्तं तच्चमाणत्यागरूपं कर्म ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० अहंकृताः गर्विताः अवलिप्ताः कलंकिताः 'अवलेपस्तुगर्वेत्याहोपनेदूषणेऽपिच' इति मेदिनी ११ ॥

१२ । १३ मार्गसत्कुलसंबंधरूपे १४ गुणान्विधादीन १५ । १६ ध्वांहाःकाकाः १७ । १८ । १९ । २० । २१ पराव्युष्टिर्महद्भाग्यम् । व्युष्टिःफलेसमृद्धौस्त्री'इतिमेदिनी २२ । २३ । २४ । २५
२६ । २७ फलार्थविधातव्यमितिसंबंधः २८ आत्मनासमंसर्वनेतिपुत्रधानानिश्चयः २९ । ३० । ३१ । ३२ त्वत्त्वत्तः प्रसूतिःसंततिः अजीवितंमरणम् ३३ । ३४ । ३५ पूर्वस्वल्पघनेतंविनाभर्षी

उत्सृष्टमामिषंभूमौप्रार्थयंतियथाखगाः ॥ प्रार्थयंतिजनाःसर्वेपतिहीनांतथास्त्रियम् १२ साऽहंविचाल्यमानावैप्रार्थ्यमानादुरात्मभिः ॥ स्थातुंपथिनशक्ष्यामिस
जनेष्टेद्विजोत्तम १३ कथंतवकुलस्यैकामिमांबालामनागसम् ॥ पितृपैतामहेमार्गेनियोकुमहमुत्सहे १४ कथंशक्ष्यामिबालेऽस्मिन्गुणानाधातुमीप्सितान् ॥ अना
थेसर्वतोलुप्तेयथात्वंधर्मदर्शिवान् १५ इमामपिचतेबालामनाथांपरिभूयमाम् ॥ अनर्हाःप्रार्थयिष्यंतिशूद्रावेदश्रुतियथा १६ तांचेदहंनदित्सेयंत्वदुणैरुपबृंहि
ताम् ॥ प्रमथ्यैनान्हरयुस्तेहविध्वंसाइवाध्वरात् १७ संप्रेक्षमाणापुत्रंतेनानुरूपमिवात्मनः ॥ अनर्हवशमापन्नामिमांचापिसुतांतव १८ अवज्ञाताचलोकेषुत
थात्मानमजानती ॥ अवलिप्तैर्नैर्ब्रह्मन्मरिष्यामिनसंशयः १९ तौचहीनौमयाबालौत्वयाचैवतथात्मजौ ॥ विनश्येतांसंदेहोमत्स्याविवजलक्षये २० त्रितयं
सर्वथाऽप्येवंविनशिष्यत्यसंशयम् ॥ त्वयाविहीनंतस्मात्त्वंमांपरित्यक्तुमर्हसि २१ व्युष्टिरेषापरस्त्रीणांपूर्वैर्भर्तुःपरांगतिम् ॥ गंतुंब्रह्मन्पुत्राणामितिधर्मविदो
विदुः २२ परित्यक्तःसुतश्चायंदुहितेयंतथामया ॥ बांधवाश्चपरित्यक्तास्त्वदर्थजीवितंचमे २३ यज्ञैस्तपोभिर्नियमैर्दानैश्चविविधैस्तथा ॥ विशिष्यतेस्त्रियाभर्तुर्नित्यं
प्रियहितेस्थितिः २४ तदिदंयाज्ञकीर्षामिधर्मपरमसंगतम् ॥ इष्टंचैवहितंचैवतवचैवकुलस्यच २५ इष्टानिचाप्यपत्यानिद्रव्याणिसुहृदःप्रियाः ॥ आपद्धर्मप्रमोक्षाय
भार्याचापिसतांमतम् २६ आपदर्थेधनंक्षेद्वारान्नक्षेद्धनैरपि ॥ आत्मानंसततंरक्षद्वारैरपिधनैरपि २७ दृष्टादृष्टफलार्थहिभार्यापुत्रोधनंगृहम् ॥ सर्वमेतद्विधातव्यंबु
धानमेषानिश्चयः २८ एकतोवाकुलंकृत्स्नमात्मावाकुलवर्धनः ॥ नसमंसर्वमेवेतिबुधानामेषानिश्चयः २९ सकुरुष्वमयाकार्येतास्यात्मानमात्मना ॥ अनुजानीहि
मामार्यसुतौमेपरिपालय ३० अवध्यांस्त्रियमित्याहुर्द्धमज्ञाधर्मनिश्चये ॥ धर्मज्ञानराक्षसानाहुर्नहन्त्यात्सचमामपि ३१ निःसंशयंवधःपुंसांस्त्रीणांसंशयितोवधः
॥ अतोमामेवधर्मज्ञप्रस्थापयितुमर्हसि ३२ भुक्तंप्रियाण्यवाप्तानिधर्मश्चरितोमहान् ॥ त्वत्प्रसूतिःप्रियाप्राप्तानमांतप्यत्यजीवितम् ३३ जातपुत्राचवृद्धाचप्रि
यकामाचतेसदा ॥ समीक्ष्यैतदहंसर्वव्यवसायंकरोम्यतः ३४ उत्सृज्यापिहिमामार्यप्राप्स्यस्यन्यामपिस्त्रियम् ॥ ततःप्रतिष्ठितोधर्मोभविष्यतिपुनस्तव ३५ नचा
प्यधर्मःकल्याणवहुपत्नीकृतांतृणाम् ॥ स्त्रीणामधर्मःसुमहान्भर्तुःपूर्वस्यलंबने ३६ एतत्सर्वसमीक्ष्यत्वमात्मत्यागंचगार्हितम् ॥ आत्मानंतारयाद्याशुकुलंचेमौ
चदारकौ ३७ ॥ वेशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तथाभर्तातांसमालिङ्ग्यभारत ॥ मुमोचबाष्पंशनकैःसभार्योभृशदुःखितः ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि
वक्रवधपर्वणि ब्राह्मणीवाक्ये अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥

तत्करणे ३६ । ३७ । ३८ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीयभारतवाचदीपे अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥

तयोरिति १।२ त्यक्तव्यां अवश्यदेयांपरित्यज्यरक्षसेदत्वा ३ पुत्रवत्नौक्येवमयातरध्वंदुःसहदुःखनदीमतिक्रामध्वम् ४।५ पुत्रःपुत्राच्चोनरकात्रायतइतियोगात्पुत्रइत्यर्थः तत्स्वयमिति दौहित्रापेक्ष
यासंनिहितादुहित्वाहंतारयामीत्यर्थः ६।७।८।९।१०।११।१२ फलसंस्थासफलमरणा १३ तत्रराक्षससमीपे १४ प्रसवार्थवंधार्थम् १५।१६ अमृतेवजीवंतीव इहलोकेकीर्तःसच्चाव १७

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तयोर्दुःखितयोर्वाक्यमतिमात्रं निश्चयतु ॥ ततोदुःखपरीतांगीकन्यातावभ्यभाषत १ किमेवंभृशदुःखार्तौरुह्येतामनाथवत् ॥ ममापि
श्रूयतां वाक्यं श्रुत्वा चक्रियतां क्षमम् २ धर्मतोऽहंपरित्याज्यायुवयोर्नात्र संशयः ॥ त्यक्तव्यां मांपरित्यज्यत्राहिसर्वमयैकया ३ इत्यर्थमिष्यतेऽपत्यंतारयिष्यति
मामिति ॥ अस्मिन्नुपस्थिते काले तत्र ध्वं प्लवन्मया ७ इहवातारयेद्गुर्गादुतवाप्रेत्य भारत ॥ सर्वथा तारयेत्पुत्रः पुत्र इत्युच्यते बुधैः ५ आकांक्षंते च दौहित्रान्मयि
नित्यं पितामहाः ॥ तत्स्वयं वैपत्रिास्येरक्षंती जीवितं पितुः ६ भ्राता च मम बालोऽयंगते लोकममुं त्वयि ॥ अचिरेणैव कालेन विनश्येत्तन संशयः ७ तातेऽपि हि ग
ते स्वर्गं विनष्टे च ममानुजे ॥ पिंडः पितृणां व्युच्छिद्येत्तत्तेषां विप्रियं भवेत् ८ पित्रा त्यक्ता तथा मात्रा भ्रात्रा चाहमसंशयम् ॥ दुःखादुःखतरं प्राप्य प्रियेयमतथोचिता ९
त्ययित्वरोगे निर्मुक्ते माता भ्राता च मे शिशुः ॥ संतानं श्वैव पिंडं प्रतिष्ठास्यत्यसंशयम् १० आत्मा पुत्रः सखा भार्या कृच्छ्रं तु दुहिता किल ॥ सकृच्छ्रान्मोचयात्मानं मां
च धर्मे नियोजय ११ अनाथा कृपणा बाला यत्र कचन गामिनी ॥ भविष्यामि त्वया तात विहीना कृपणा सदा १२ अथवाऽहं करिष्यामि कुलस्यास्य विमोचनम् ॥ फलसं
स्था भविष्यामि कृत्वा कर्म सुदुष्करम् १३ अथवा यास्यसे तत्र त्यक्त्वामां द्विजसत्तम ॥ पीडिताऽहं भविष्यामि तद्वेक्षस्व मामपि १४ तदस्मदर्थं धर्मार्थं प्रसवार्थं च सत्तम ॥
आत्मानं परिरक्ष स्वत्यक्तव्यां मां च तं त्यज १५ अवश्य करणीयं च मात्वां कालोऽत्यगादयम् ॥ किं त्वतः परमं दुःखं यद्वयं स्वर्गते त्वयि १६ याचमानाः परादन्नं परि
धावेम हि श्ववत् ॥ त्वयित्वरोगे निर्मुक्ते श्लादस्मात्सबांधवे ॥ अमृते वसती लोके भविष्यामि सुखान्विता १७ इतः प्रदाने देवाश्च पितरश्चेति न श्रुतम् ॥ त्वया दत्तेन तो
येन भविष्यंति हिताय वै १८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं बहुविधं तस्या निश्चयं परिदेवितम् ॥ पिता माता च सा चैव कन्या प्ररुदुस्त्रयः १९ ततः प्ररुदितान्सर्वांश्च निश्चया
थ सुतस्तदा ॥ उत्फुल्लनयनो बालः कलमव्यक्तमब्रवीत् २० मापितारुदमा मातर्मास्वसस्तिवतिचाब्रवीत् ॥ प्रहसन्निवसर्वास्तानेकैकमनुसर्पति २१ ततः स तृण
मादाय प्रहृष्टः पुनरब्रवीत् ॥ अनेनाहं निष्पासिराक्षसं पुरुषादकम् २२ तथाऽपि तेषां दुःखेन परीतानां निश्चयतु ॥ बालस्य वाक्यमव्यक्तं हर्षः समभवन्महान्
२३ अयं काल इति ज्ञात्वा कुंती समुपसृत्य तात् ॥ गता सूनृतेनेव जीवयंती दमब्रवीत् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि बकवधपर्वणि ब्राह्मणकन्या
पुत्रवाक्ये ऊनपष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥

इतः प्रदाने अस्मिन् राक्षसाहाराय कन्यादाने दुर्दानत्वात् पितुर्दुर्गमणाच्च कन्याया देवाश्च पितरश्च हिताय नेति श्रुतं यद्यपि तथाऽपि त्वया दत्तेन तोयेन तव मम च हिताय ते भविष्यंतीत्यर्थः १८।१९ कलं मधुरम् २० हे
पितः मारुदरो दनं माकुरु एतेन बाललीलापि भाविश्रुभाश्रुभक्षुचिकेति सूचितम् २१।२२।२३।२४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे ऊनपष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥

कुतश्चि । कुतोमूलकुतउत्थितमित्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ शालिवाहोर्विशतिस्वारिकइत्युक्तेः ६ वारःपर्यायागतोदिवसः ७ । ८ वेत्रकी
यष्टेस्थानविशेषे इतोऽदूरेराजाऽस्त्ययमिह नगरेनयन आस्थितः अस्यनगरस्यावेक्षणं करोतीत्यर्थः । स्वयंराक्षसंहंतुमशक्तत्वादुपायमप्यन्यद्वारानकुरुतेयतोमंदधीः ९ एतदहर्हाःएतस्यदुःस्वस्ययोग्या
वयं तत्रहेतुःवसामइत्यादिः विषयेदेशेनित्यवास्तव्यानित्यंवास्तव्यकारः नित्यमुद्दिष्टाऽस्यपिपठंति १० कस्यकेनहेतुना कस्यकेनपुंसावक्तव्याइतोमागच्छतेतिवक्तुंशक्याः कृष्यादिकारित्वाभावात् अतएव

॥ कुंत्युवाच ॥ कुतोमूलमिदंदुःखंज्ञातुमिच्छामितत्त्वतः ॥ विदित्वाऽप्यपकर्षेयंशक्यंचेदपकर्षितुम् १ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ उपपन्नं सतामेतद्यद्वीषितपोधने ॥
नतुदुःखमिदंशक्यमानुषेणव्यपोहितुम् २ समीपेनगरस्यास्यबकोवसतिराक्षसः ॥ ईंशोजनपदस्यास्यपुरस्यचमहाबलः ३ पुष्टोमानुषमांसेनदुर्गोद्धिःपुरुषाद
कः ॥ रक्षत्यसुरराणिनित्यमिमंजनपदंबली ४ नगरंचैवेदंशं चरक्षोबलसमन्वितः ॥ तत्कृतेपरचक्राच्चभूतेभ्यश्चननोभयम् ५ वेतनंतस्यविहितंशालिवाहस्यभो
जनम् ॥ महिषौपुरुषश्चैकोयस्तदादायगच्छति ६ एकैकश्चापिपुरुषस्तत्प्रयच्छतिभोजनम् ॥ सवारोबहुभिर्वैर्भवत्यसुकरोनरैः ७ तद्विमोक्षाययेकेचिद्यतंति
पुरुषाःक्वचित् ॥ सपुत्रदारांस्तान्हत्वातद्रक्षोभक्षयत्युत ८ वेत्रकीययष्टेराजानायनयमिहास्थितः ॥ उपायंतंनकुरुतेयत्नादपिसमंदधीः ॥ अनामयंजनस्या
स्ययेनस्यादद्यशाश्वतम् ९ एतदहर्वावयंनूनं वसामोदुर्बलस्यये ॥ विषयेनित्यवास्तव्याःकुराजानमुपाश्रिताः १० ब्राह्मणाःकस्यवक्तव्याःकस्यवाच्छंदचारिणः ॥
गुणैरतेहि वत्स्यंतिकामगाःपक्षिणोयथा ११ राजानंप्रथमंविन्देत्ततोभार्याततोधनम् ॥ त्रयस्यसंचयेनास्यज्ञातोऽपुत्रांश्चतारयेत् १२ विपरीतंमयाचेदंत्रयंसर्वमु
पार्जितम् ॥ तदिमामापदंप्राप्यभृशंतप्यामहेवयम् १३ सोऽयमस्मानुप्राप्तोवारःकुलविनाशनः ॥ भोजनंपुरुषश्चैकःप्रदेयंवेतनंमया १४ नचमेविद्यतेवित्तंसंके
तंपुरुषंक्वचित् ॥ सुहृज्जनंपदातुंचनशक्ष्यामिकदाचन १५ गतिंचैवनपश्यामितस्मान्मोक्षायरक्षसः ॥ सोऽहंदुःखार्णवेमग्नोमहत्यसुकरोभृशम् १६ सहैवैतैर्गमि
ष्यामिबांधवैरद्यराक्षसम् ॥ ततोऽनःसहितान्शुद्रःसर्वानेवोपभोक्षयति १७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणिब्रह्मवधपर्वणिकुंतीप्रश्नेषष्ठ्यधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ कुंत्युवाच ॥ नविषादस्त्वयाकार्योभयादस्मात्कथंचन ॥ उपायःपरिदृष्टोऽत्रतस्मान्मोक्षायरक्षसः १ एकस्तवसुतोबालःकन्या
चैकातपस्विनी ॥ नचैतयोस्तथापत्न्यागमनंतवरोचये २ ममपंचसुताब्रह्मंतेषामेकोगमिष्यति ॥ त्वदर्थंबलिमादायतस्यपापस्यरक्षसः ३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
नाहमेतत्करिष्यामिजीवितार्थीकथंचन ॥ ब्राह्मणस्यातिथेश्वैवस्वार्थेप्राणान्वियोजयन् ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

च्छंदचारिणः गुणैर्देशस्यराज्ञोवा वत्स्यंतित्वासंकरिष्यंति नतुनिर्वधेनेत्यर्थः ११ संचयेनसमृद्ध्या अराजकेद्विराष्ट्रेकृताभार्याचोरहार्यास्यात् अभार्यस्यायज्वनोधनंराजहार्यस्यात् १२ विपरीतंकुराज्ये
भार्योद्रहनादुद्राहानंतरंधनालाभाच्च १३ । १४ । १५ । १६ । १७ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ नविषादइति १ । २ । ३ एतच्चदुक्तं
अकुलीनास्वधर्मिष्ठास्वपिप्रजासुनविद्यतेतत्कथंमाहशेषुस्यादित्यर्थः ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तस्यव्यवसितस्त्यागोबुद्धिमास्थायकांत्वया ॥ कच्चिन्नुदुःखैर्बुद्धिस्तेविलुप्तागतचेतसः ११ ॥ कुंत्युवाच ॥ युधिष्ठिरनसंतापस्त्वयाकार्योऽवकोदरे ॥ नचायंबुद्धिदौ
र्बल्याद्व्यवसायःकृतोमया १२ इहविप्रस्यभवेनेवयंपुत्रसुखोपिताः ॥ अज्ञाताधार्तराष्ट्राणांसत्कृतावीतमन्यवः १३ तस्यप्रतिक्रियापार्थमयेयंप्रसमीक्षिता ॥ एता
वानेवपुरुषःकृतंयस्मिन्ननश्यति १४ यावच्चकुर्यादन्योस्यकुर्याद्बहुगुणततः ॥ दृष्ट्वाभीमस्यविक्रांतंतदाजतुगृहेमहत् ॥ हिडिंबस्यवधाच्चैवंविश्वासोमेवकोदरे १५
बाहोर्बलंहिभीमस्यनागायुतसमंमहत् ॥ येनयूयंगजप्रख्यानिर्व्यूढावारणावतात् १६ वृकोदरेणसदृशोबलेनान्योनविद्यते ॥ योव्यतीयाद्युधिश्चेष्टमपिचक्रधरंस्व
यम् १७ जातमात्रःपुराचैवममांकात्पतितोगिरौ ॥ शरीरगौरवादस्यशिलागात्रैर्विचूर्णिता १८ तदहंप्रज्ञयाज्ञात्वाबलंभीमस्यपांडव ॥ प्रतिकार्येचविप्रस्यततः
कृतवतीमतिम् १९ नेदंलोभान्नघाज्ञानान्नचमोहाद्रिनिश्चितम् ॥ बुद्धिपूर्वतुधर्मस्यव्यवसायःकृतोमया २० अथौद्धावपिनिष्पन्नौयुधिष्ठिरमविष्यतः ॥ प्रतीकार
श्रवासस्यधर्मश्चरितोमहान् २१ योब्राह्मणस्यसाहाय्यंकुर्यादर्थेषुकर्हिचित् ॥ क्षत्रियःसशुभलोकानामुयादितिमेमतिः २२ क्षत्रियस्यैवकुर्वाणःक्षत्रियोवधमोक्ष
णम् ॥ विपुलांकीर्तिमाप्नोतिलोकेऽस्मिंश्चपरत्रच २३ वैश्यस्यार्थेचसाहाय्यंकुर्वाणःक्षत्रियोभुवि ॥ ससर्वेष्वपिलोकेषुप्रजारंजयतेध्रुवम् २४ शूद्रंतुमोचयेद्राजाश
रणार्थिनमागतम् ॥ प्राप्नोतीहकुलेजन्मसद्व्येराजपूजिते २५ एवंमांभगवान्व्यासःपुरापौरवनंदन ॥ प्रोवाचासुकरप्रज्ञस्तस्मादेवंचिकीर्षितम् २६ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेआदिपर्वणिब्रह्मवधपर्वणिकुंतीयुधिष्ठिरसंवादेद्विषध्वधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उपपन्नमिदंमातस्त्वयायद्बुद्धिपूर्वकम् ॥
आर्त्तस्यब्राह्मणस्यैतदनुक्रोशादिदंकृतम् १ ध्रुवमेप्यतिभीमोऽयंनिहत्यपुरुषादकम् ॥ सर्वथाब्राह्मणस्यार्थेयदनुक्रोशवत्प्राप्ति २ यथात्विदंनविंदेयुर्नरानगरवासिनः ॥
तथाऽयंब्राह्मणोवाच्यःपरिग्राह्यश्चयत्नतः ३ वैशंपायनउवाच ॥ ततोरात्र्यांव्यतीतायामन्नमादायपांडवः ॥ भीमसेनोययौतत्रयत्रासौपुरुषादकः ४ आसाद्यतुवनं
तस्यरक्षसःपांडवोबली ॥ आजुहावततोनाम्नातदन्नमुपपादयन् ५ ततःसराक्षसःकुद्धोभीमस्यवचनात्तदा ॥ आजगामसुसंकुद्धोयत्रभीमोव्यवस्थितः ६ महाकायो
महावेगोदारयन्निवमेदिनीम् ॥ लोहिताक्षःकरालश्वलोहितशमश्रुमूर्धजः ७ आकर्णाद्भिन्नवक्त्रश्चशंकुकर्णोविभीषणः ॥ त्रिशिखांभुकुटिंक्रत्वासंदश्यदशनच्छदम् ८
भुंजानमन्नंतंदृष्ट्वाभीमसेनंसराक्षसः ९ विवृत्यनयनेकुद्धइदंवचनमब्रवीत् १० कोऽयमन्नमिदंभुंक्तेमदर्थमुपकल्पितम् ॥ पश्यतोममदुर्बुद्धिरियासुर्यमसादनम् १०

शत्रौमतिंकृतवती प्रतिकर्तुमितिशेषः ११ । २० प्रतीकारःप्रत्युपकारः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्विषयधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥
उपपन्नमिति कृतंत्राणमितिशेषः १ । २ परिग्राहोऽनुग्राहः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ भिन्नवक्त्रोविदीर्घवक्त्रः भुकुटिंभूमध्यं त्रिशिखांत्रिरेखां ८ । ९ यियासुर्गंतुमिच्छुः यमसादनंयमशृङ् १०

११।१२।१३।१४ उपदेवत्वाद्वाप्तस्यतत्स्पर्शोपिदोषाभावाद्भुक्तएवेतिभावः १५।१६।१७।१८।१९।२० परिजग्राहआलिङ्गितवान् २१ विस्फुरंतमितिपुंस्त्वंकनामलिङ्गापेक्षया २२।
२३।२४।२५ शिरोधराकंधरां २६ चक्रेकृतं कटिकंधरयोर्याजनेनपृष्ठवंशबंधेत्यर्थः रवंतमितिरववत् प्राग्बल्लितं २७।२८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे त्रिषष्ट्यधिकशत

भीमसेनस्ततःश्रुत्वाप्रहसन्निवभारत ॥ राक्षसंतमनादृत्यभुंक्तएवपराङ्मुखः ११ रवंसभैरवंकृत्वासमुद्यम्यकरावुभौ ॥ अभ्यद्रवद्वीमसेनंजिघांसुःपुरुषादकः १२
तथाऽपिपरिभ्रूयैनेप्रेक्षमाणोवृकोदरः ॥ राक्षसंभुंक्तएवात्रंपांडवःपरवीरहा १३ अमर्षेणतुसंपूर्णःकुंतीपुत्रंवृकोदरम् ॥ जवानपृष्ठेपाणिभ्यामुभाभ्यांपृष्ठतःस्थितः १४
तथाबलवताभीमःपाणिभ्यांभृशमाहतः ॥ नैवावलोकयामासराक्षसंभुंक्तएवसः १५ ततःसभूयःसंकुद्धोवृक्षमादायराक्षसः ॥ ताडयिष्यंस्तदाभीमंपुनरभ्यद्रवद्वली १६
ततोभीमःशनैर्भुक्तातदन्नंपुरुषर्षभः ॥ वार्युपस्पृश्यसंहृष्टस्तस्थौयुधिमहाबलः १७ क्षिप्तंकुद्धेनतंवृक्षंप्रतिजग्राहवीर्यवान् ॥ सव्येनपाणिनाभीमःप्रहसन्निवभारत १८
ततःसपुनरुद्यम्यवृक्षान्बहुविधान्बली ॥ प्राहिणोद्वीमसेनायतरमभीमश्चपांडवः १९ तद्वृक्षयुद्धमभवन्महीरुहविनाशनम् ॥ घोररूपंमहाराजनरराक्षसराजयोः २०
नामविश्राव्यतुबकःसमभिदृत्यपांडवम् ॥ भुजाभ्यांपरिजग्राहभीमसेनंमहाबलम् २१ भीमसेनोऽपितद्रक्षःपरिरभ्यमहाभुजः ॥ विस्फुरंतंमहाबाहुंविचकर्षबला
द्वली २२ सकृष्यमाणोभीमेनकर्षमाणश्चपांडवम् ॥ समयुज्यततीव्रेणकृमेनपुरुषादकः २३ तयोर्वेगेनमहतापृथिवीसमकंपत ॥ पादपांश्चमहाकायांश्चूर्णयामास
तुस्तदा २४ हीयमानंतुतद्रक्षःसमीक्ष्यपुरुषादकम् ॥ निष्पिप्यभूमौजानुभ्यांसमाजघ्नेवृकोदरः २५ ततोऽस्यजानुनापृष्ठमवपीड्यबलादिव ॥ बाहुनापरिजग्राहदक्षि
णेनशिरोधराम् २६ सव्येनचकटोदेशेगृह्णवाससिपांडवः ॥ तद्रक्षोद्दिगुणंचक्रैरवंतंभैरवंरवम् २७ ततोऽस्यरुधिरंक्वात्प्रादुरासीद्विज्ञापते ॥ भज्यमानस्यभीमेनत
स्यघोरस्यरक्षसः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिवकवधपर्वणिवकभीमसेनयुद्धेत्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसभग्नपा
श्वीगोनदित्वाभैरवंरवम् ॥ शैलराजप्रतोकाशोगतासुरभवद्वकः १ तेनशब्देनवित्रस्तोजनस्तस्याथरक्षसः ॥ निष्पपातगृहाद्राजन्सहैवपरिचारिभिः २ तान्भीता
न्विगतज्ञानान्भीमःप्रहरतांवरः ॥ सांत्वयामासबलवान्समयेचन्यवेशयत् ३ नहिंस्यामानुषाभूयोयुष्माभिरितिकर्हिचिव ॥ हिंसतांहिवधःशीघ्रमेवमेवभवेदिति ४
तस्यतद्वचनंश्रुत्वातानिरक्षांसिभारत ॥ एवमस्त्वितितंप्राहुर्जगद्गुहःसमयंचतम् ५ ततःप्रभृतिरक्षांसितत्रसौम्यानिभारत ॥ नगरेप्रत्यदृश्यंतनरैर्नगरवासिभिः ६
ततोभीमस्तमादायगतासुंपुरुषादकम् ॥ द्वारदेशेविनिक्षिप्यजगामानुपलक्षितः ७ दृष्ट्वाभीमबलोद्धूतंबकंविनिहतंतदा ॥ ज्ञातयोऽस्यभयोद्विग्नाःप्रतिजग्मुस्तत
स्ततः ८ ततःसभीमस्तंहत्वागत्वाब्राह्मणवेशमतत् ॥ आचक्षेयथावृत्तराज्ञःसर्वमशेषतः ९

तमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ततइति । भग्नानिपार्श्वानिपार्श्वोऽङ्गानिचहस्तपादादीनियस्यसतथा १।२।३।४।५।६।७।८ गत्वागतवान् । अन्येभ्योऽपिदृश्यंतइतिगमेःकनिष् ततोऽनुनासिकलोपे
तुगागमेचैतद्रूपं । आचक्षेब्राह्मणइतिशेषः ९

कल्यं प्रातःकाले १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ आज्ञापितं राजकीयैरिति शेषः अशनेराक्षसस्य भोजनार्थम् १६ । १७ । १८ । १९ ब्रह्ममहं ब्राह्मणेन राक्षसो हत इति श्रुत्वा ब्राह्मणानां सुस्वार्थमहमु
त्सवं ब्राह्मणपूजनादिकं चक्रुः २० । २१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे चतुःषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ॥ ॥ तैत्थ्यापुरुषव्याघ्रादिति १ ब्रह्मउपनिषदं

ततो नरा विनिष्क्रान्तानगरात्कल्यमेवतु ॥ ददृशुर्निहतं भूमौ राक्षसं रुधिराक्षितम् १० तमद्रिकूटसदृशं विनिकीर्णं भयानकम् ॥ दृष्ट्वा संहृष्टो रामो नाबभूवुस्तत्र नागराः
११ एकचक्रांतो गत्वा प्रवृत्तिं प्रददुःपुरे ॥ ततः सहस्रशो राजन्नरा नगरवासिनः १२ तत्राजग्मुर्बकं द्रष्टुं सखीवृद्धकुमारकाः ॥ ततस्ते विस्मिताः सर्वे कर्मदृष्ट्वाऽतिमानु
षम् ॥ दैवतान्यर्चयन् चक्रुः सर्वे एव विज्ञापते १३ ततः प्रगणयामासुः कस्य वारोऽद्य भोजने ॥ ज्ञात्वा चागम्य तं विप्रं प्रचक्षुः सर्वे एव ते १४ एवं पृष्ठः सबहुशोरक्षमाणश्चर्षा
डवान् ॥ उवाचनागरान्सर्वानिदं विप्रर्षभस्तदा १५ आज्ञापितं मामशने रुदंतं सहबंधुभिः ॥ ददर्श ब्राह्मणः कश्चिन्मंत्रसिद्धो महामनाः १६ परिपृच्छ च समापूषं
रिक्षे शं पुरस्य च ॥ अब्रवीद्ब्राह्मणश्रेष्ठो विश्वास्य प्रहसन्निव १७ प्रापयिष्याम्यहंतस्मा अन्नमेतद्गुरात्मने ॥ मन्निमित्तं भयं चापिनकार्यमिति चाब्रवीत् १८ सतदन्नमु
पादाय गतो बकवन् प्रति ॥ तेन नूनं भवेदेतत्कर्मलोकहितं कृतम् १९ ततस्ते ब्राह्मणाः सर्वे क्षत्रियाश्च सुविस्मिताः ॥ वैश्याः शूद्राश्च मुदिताश्च कुर्ब्रह्ममहंतदा २० त
तो जानपदाः सर्वे आजग्मुर्नगरं प्रति ॥ तदद्भुतमं दृष्ट्वा पार्थास्तत्रैव चावसन् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि बकवधप० बकवधे चतुःषष्ठ्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ समाप्तं च बकवधपर्व ॥ अथ चैत्ररथपर्व ॥ जनमेजय उवाच ॥ तैत्थ्यापुरुषव्याघ्रानिहत्य बकराक्षसम् ॥ अत ऊर्ध्वं ततो ब्रह्मन्किमकुर्व
त पांडवाः १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत्रैव न्यवसन् राजन्निहत्य बकराक्षसम् ॥ अधीयानाः परं ब्रह्म ब्राह्मणस्य निवेशने २ ततः कतिपया हस्य ब्राह्मणः संशितव्रतः ॥
प्रतिश्रयार्थं तद्वेश्म ब्राह्मणस्याजगाम ह ३ ससम्यक् पूजयित्वा तं विप्रं विप्रर्षभस्तदा ॥ ददौ प्रतिश्रयं तस्मै सदा सर्वातिथि व्रतः ४ ततस्ते पांडवाः सर्वे सहकुंत्यान र्षभाः
॥ उपासां च क्रिरे विप्रं कथयंतं कथाः शुभाः ५ कथयामास देशांश्चतीर्थानि सरितस्तथा ॥ राज्ञश्च विविधाश्चर्यान् देशांश्चैव पुराणि च ६ सतत्राकथयद्दिप्रः कथां ते जनमे
जय ॥ पंचालेष्वद्भुताकारं याज्ञसेन्याः स्वयं वरम् ७ धृष्टद्युम्नस्य चोत्पत्तिमुत्पत्तिं च शिखंडिनः ॥ अयोनिजत्वं कृष्णाद्याहु पदस्य महामखे ८ तदद्भुततमं श्रुत्वा लोके
तस्य महात्मनः ॥ विस्तरेणैव प्रचक्षुः कथां तै पुरुषर्षभाः ९ ॥ पांडवा ऊचुः ॥ कथं द्रुपदपुत्रस्य धृष्टद्युम्नस्य पावकात् ॥ वेदीमध्याच्च कृष्णायाः संभवः कथमद्भुतः १०
कथं द्रोणान्महेष्वासात्सर्वाण्यस्त्राण्यशिक्षत ॥ कथं विप्रसखा यौतौ भिन्नौ कस्य कृते नवा ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं तैश्चोदितो राजन्स विप्रः पुरुषर्षभैः ॥ कथया
मास तत्सर्वं द्रौपदी संभवतदा १२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि द्रौपदीसंभवे पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥

परमर्त्यं तमधीयाना इति संबंधः २ शंसितव्रत इति तालव्यादिदंत्यमध्यपाठे शंसाप्रशंसा संजाता च स्वतच्छंसितं व्रतं तस्य सः प्रशस्य व्रत इत्यर्थः प्रतिश्रयार्थं वा सार्था ३ अतिथि व्रतोऽतिथिपूजनैकनिष्ठः ४
५ । ६ याज्ञसेन्याः द्रौपद्याः ७ । ८ । ९ । १० हे विप्र तौ द्रोणद्रुपदौ भिन्नौ वैरं प्राप्ता ११ । १२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे पंचषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥

गंगाद्वारमिति १. ततो गंगामिति पाठे तु गंगां ततः पूर्वैर्भरद्वाजागमनात् पूर्वमभिषेक्तुमागतामित्यर्थः २. व्यहरद्विशेषेण हृतवान् । चक्रमकामितवान् ३. कुमारानां सनत्कुमारादीनां समूहः कौमारं तत्तुल्यस्य ब्रह्म
चारिणः ४।५।६।७।८।९ एकतममेकतरम् । अस्त्रसमुदायस्याविवक्षितत्वाद्वातम् १०।११।१२ समनुज्ञप्यनिशम्य । मारणतोपणनिशामनेषु ज्ञातिमित्वावहस्वः । ज्ञाप्येत्यपपाठः प्रा

॥ ब्राह्मण उवाच ॥ गंगाद्वारं प्रति महाबभूवर्षिर्महातपाः ॥ भरद्वाजो महाप्राज्ञः सततं संशितव्रतः १ सोऽभिषेक्तुं गतो गंगां पूर्वमेवागतां सतीम् ॥ ददर्शाप्सरसं तत्र दृष्ट्वा
ताञ्चीमाहुतामृषिः २ तस्यावायुर्नदीतीरे वसनं व्यहरत्तदा ॥ अपकृष्टां वरां दृष्ट्वा तामृषिश्चक्रमेतदा ३ तस्यां संसक्तमनसः कौमारब्रह्मचारिणः ॥ चिरस्यरेतश्च स्कंद
तदृषिद्रोण आदधे ४ ततः समभवद्द्रोणः कुमारस्तस्य धीमतः ॥ अध्यगीष्ट स वेदांश्च वेदांगानि च सर्वशः ५ भरद्वाजस्य तु सखा पृषतो नाम पार्थिवः ॥ तस्यापि द्रुपदो ना
मतदा समभवत्सुतः ६ स नित्यमाश्रमं गत्वा द्रोणेन सह पार्षतः ॥ चिक्रीडाध्ययनं चैव चकार क्षत्रियर्षभः ७ ततस्तु पृषते तीते सराजा द्रुपदोऽभवत् ॥ द्रोणोऽपिरामं शु
श्रावदित्संतं वसुसर्वशः ८ वनं तु प्रस्थितं रामं भरद्वाजसुतोऽब्रवीत् ॥ आगतं वित्तकामं मां विद्धि द्रोणं द्विजोत्तम ९ ॥ राम उवाच ॥ शरीरमात्रमेवाद्यमया समवशेषि
तम् ॥ अस्त्राणि वा शरीरं वा ब्रह्मन्नेकतमं वृणु १० ॥ द्रोण उवाच ॥ अस्त्राणि चैव सर्वाणि ते पांसंहारमेव च ॥ प्रयोगं चैव सर्वेषां दातुमर्हति मे भवान् ११ ॥ ब्राह्मण उवा
च ॥ तथेत्युक्ता ततस्तस्मै प्रददौ भृगुनंदनः ॥ प्रतिगृह्यतदा द्रोणः कृतकृत्योऽभवत्तदा १२ संप्रहृष्टमना द्रोणो रामात्परमसंतमम् ॥ ब्रह्मास्त्रं समनुज्ञप्य नरेष्वभ्यधिकोऽ
भवत् १३ ततो द्रुपदमासाद्य भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ अब्रवीत् पुरुषव्याघ्रः सखायं विद्धि मामिति १४ ॥ द्रुपद उवाच ॥ नाश्रोत्रियः श्रोत्रियस्य नारथीरथिनः सखा ॥
नाराजापार्थिवस्यापि सखि पूर्वैकमिष्यते १५ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ सविनिश्चित्य मनसा पांचाल्यं प्रति बुद्धिमान् ॥ जगाम कुरुमुख्यानां नगरं नागाह्वयम् १६ तस्मै
पौत्रान्समादाय वसुनि विविधानि च ॥ प्रासाय प्रददौ भीष्मः शिष्यान् द्रोणाय धीमते १७ द्रोणः शिष्यांस्ततः पार्थानि दंवचनमब्रवीत् ॥ समानीय तु तान् शिष्यान्
द्रुपदस्यासुखाय वै १८ आचार्यवेतनं किंचिद्दृष्ट्वा दत्तं ते मम ॥ कृतास्त्रैस्तत्प्रदेयं स्यात्तद्वत्तद्वतानघाः ॥ सोऽर्जुन प्रमुखैरुक्तस्तथाऽस्त्विति गुरुस्तदा १९ यदा च पां
डवाः सर्वे कृतास्त्राः कृतनिश्चयाः ॥ ततो द्रोणोऽब्रवीद्भूयो वेतनार्थमिदं वचः २० पार्षतो द्रुपदो नाम च्छत्रवत्यां नरेश्वरः ॥ तस्मादाकृष्यतद्वाज्यं मम शीघ्रं प्रदीयताम् २१
ततः पांडुसुताः पंच निजित्य द्रुपदं युधि ॥ द्रोणाय दर्शयामासुर्बद्धास सचिवं तदा २२ ॥ द्रोण उवाच ॥ प्रार्थयामित्वया सख्यं पुनरेव नराधिप ॥ अराजा किल नो राज्ञः
सखा भवितुमर्हति २३ अतः प्रयतितं राज्ये यज्ञसेन त्वया सह ॥ राजाऽसि दक्षिणे कूले भागीरथ्याऽहमुत्तरे २४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ एवमुक्तो हि पांचाल्यो भारद्वाजेन
धीमता ॥ उवाचास्त्रविदां श्रेष्ठो द्रोणं ब्राह्मणसत्तमम् २५ एवं भवतु भद्रं ते भारद्वाज महामते ॥ सख्यं तदेव भवतु शश्वद्यदभिमन्यसे २६

प्येत्यपि पठंति १३।१४ पूर्वसखा इति सखिपूर्वं बाल्ये कृतं सख्यं किं कथमिष्यते प्राज्ञैर्न कथमपीत्यर्थः । बालो हि मोहयाद तुल्येनापि सख्यमिच्छति न तु माज्ञ इति भावः १५ । १६ समादाय हस्ते गृहीत्वा प्रददौ १७
१८।१९।२० छत्रवत्यामहिच्छन् २१।२२ २३ राज्ये राज्यार्थं त्वया सह संगम्येति शेषः भागीरथ्याऽहमिति संशिरार्षः २४।२५।२६

उक्त्वावचनेनैवसख्यंकृत्वाननुपनसा ब्राह्मणस्याद्रोहित्वेपिस्त्रियस्यदीर्घद्रोहित्वात् २७ तदेवाह असत्कारइति २८ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भा० षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः १६६ ॥ अमर्षा
ति १ । २ पुत्रान्वंधूश्चभिगित्यब्रवीदित्यन्वयः ३ । ४ कल्मार्पांकृष्णवर्णीयमुनामभितः गंगाकूलेचपरिभ्रमन्कल्माषपादस्यकल्माषीमभितः समीपेइत्यन्ये ५ । ६ परमेवब्रह्मणिवेदेवास्थातुंशीलं

एवमन्योऽन्यमुक्तातौकृत्वासख्यमनुत्तमम् ॥ जग्मतुर्द्वौपांचाल्यौयथागतमरिंदमौ २७ असत्कारःसतुमहान्मुहूर्तमपितस्यतु ॥ नापैतिहृदयाद्राज्ञोदुर्म
नाःसकृशोऽभवत् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि द्रौपदीसंभवे षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अमर्षाह
पदोराजाकर्मसिद्धान्द्विजर्षभान् ॥ अन्विच्छन्परिचक्रामब्राह्मणावसथान्वहून् १ पुत्रजन्मपरीप्सन्वैशोकोपहतचेतनः ॥ नास्तिश्रेष्ठमपत्यमेइतिनित्यमचिं
तयत् २ जातान्पुत्रान्सन्निर्वेदाद्विग्वंधूनिनिचाब्रवीत् ॥ निःश्वासपरमश्वासीद्दोणंप्रतिचिकीर्षयाः ३ प्रभावंविनयंशिक्षांदोणस्यचरितानिच ॥ क्षात्रेणचव
लेनास्यचिंतयन्नाध्यगच्छत् ४ प्रतिकर्तुंनृपश्रेष्ठोयतमानोऽपिभारत ॥ अभितःसोऽथकल्मार्पांगंगाकूलेपरिभ्रमन् ५ ब्राह्मणावसथंपुण्यमाससादमहीपतिः ॥
तत्रनास्नातकःकश्चिन्नचासीदव्रतीद्विजः ६ तथैवचमहाभागःसोपश्यत्संशितव्रतौ ॥ याजोपयाजौब्रह्मर्षीशाम्यंतौपरमेष्ठिनौ ७ संहिताध्ययनेयुक्तौगोव्रतश्चा
पिकाश्यपौ ॥ तारणेयौयुक्तरूपौब्राह्मणावृषिसत्तमौ ८ सतावामंत्रयामाससर्वकामैरतंद्रितः ॥ बुद्धाबलंतयोस्तत्रकनीयांसमुपह्वरे ९ प्रपेदेच्छंदयन्कामैरुप
याजंभृतव्रतम् ॥ पादशुश्रूषणेयुक्तःप्रियवाक्सर्वकामदः १० अर्चयित्वायथान्यायमुपयाजमुवाचसः ॥ येनमेकर्मणाब्रह्मन्पुत्रःस्याद्दोणमृत्यवे ११ उपयाज
कृतेतस्मिन्गवांदाताऽस्मितेऽर्बुदम् ॥ यद्वातेऽन्यद्विजश्रेष्ठमनसःसुप्रियंभवेत् ॥ सर्वतत्तेप्रदाताऽहंनहिमेव्रास्ति संशयः १२ इत्युक्तोनाहमित्येवंतमृषिःप्रत्य
भाषत ॥ आराधयिष्यन्हुपदःसत्पर्यचरन्पुनः १३ ततःसंवत्सरस्यांतद्रुपदंसद्विजोत्तमः ॥ उपयाजोऽब्रवीत्कालेराजन्मधुरयागिरा १४ ज्येष्ठोभ्राताममागृह्णा
द्विचरन्गहनेवने ॥ अपरिज्ञातशौचायांभूमौनिपतितंफलम् १५ तदपश्यमहंभ्रातुरसांप्रतमनुब्रजन् ॥ विमर्शसंकरादानेनायंकुर्यात्कदाचन १६ दृष्ट्वाफलस्य
नापश्यद्दोषान्पापानुबंधकान् ॥ विविनक्तिनशौचंयःसोऽन्यत्रापिकथंभवेत् १७ संहिताध्ययनंकुर्वन्वसन्गुरुकुलेचयः ॥ भैक्षमुत्सृष्टमन्येषांभुंक्तेस्मचयदातदा
१८ कीर्तयन्गुणमन्त्रानामघृणीचपुनःपुनः ॥ तंवैफलार्थिनंमन्येभ्रातरंतर्कचक्षुषा १९ तंवैगच्छस्व नृपतेसत्त्वांसंयाजयिष्यति ॥ जुगुप्समानो नृपतिर्मेनसेदंविचिं
तयन् २० उपयाजवचःश्रुत्वायाजस्याश्रममभ्यगात् ॥ अभिसंपूज्यपूजार्हमथयाजमुवाचह २१

ययोस्तौ ७ तारणेयौकुमारीप्रभवौ कर्णवत्कानीनौतरणिद्युमणौपुंसिकुमारीनौकयोःस्त्रीयाम्इतिमेदिनी । सूर्यभक्तौषा । ब्राह्मणौब्रह्मविदौ । ऋषिसत्तमौमंत्रद्रष्टृषुश्रेष्ठौ ८ उपह्वरएकति ९
प्रपेदेशरणगतवान् १० । ११ तस्मिन्कार्येकृतेसतिअर्बुदंशकोटीदातास्मिदास्यामि १२ । १३ । १४ । १५ असांप्रतंअयुक्तमनुब्रजन्नपश्यं विमर्शविचारं संकरादानेसंकरोदोषसंपर्कः तद्युक्तवस्त्वा
दाने १६ । १७ उत्सृष्टंउच्छिष्टं १८ अवृणीलज्जाहीनः १९ हेनृपतेतंगच्छ हेस्वहेआत्मीय मनसाइदंयाजचरितंजुगुप्समानोनिंदन् विचितयन्स्वकार्यचेतिचेतितिशेषः २० । २१ ॥ ॥ ॥

अष्टावयुतानिददानि । रिक्तपाणिर्नपश्येतराजानंदेवतांगुरुमितिस्मृतेरुपायनमात्रमेतत्तदक्षिणाअर्बुदप्रतिज्ञानात् २२ पराजैष्टपराजितवान् । विपराभ्यांजेरितितद् २३ तस्यतस्मात् अग्रणीः
 श्रेष्ठः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ब्रह्मक्षत्रेइतिसार्धःश्लोकः चोप्यर्थे ब्रह्मतेजःसहितक्षत्रतेजसिद्रोणगतेविहितेश्रेष्ठसत्यपिकेवलंब्राह्मत्वदीयंविशिष्यतेक्षत्राद्वलात् अहंतुहीनोब्राह्मबलेन भीत
 इतिपाठेब्राह्मद्वलाद्धीतोब्राह्मतेजःप्रपेदिवात्शरणंकृतवान् २९ । ३० येनपुत्रंलभयंतत्कर्मकुरु याज्यार्थद्रुपदस्येष्टसाधनंयागमुपकल्पयन्मनसातत्प्रयोगंस्मृतवान् अहभावआर्षः ३१ गुर्वर्थो
 गुरुश्चासावर्थश्चेति अतिभारोऽयंयद्द्रोणहंतुःपुत्रस्योत्पादनमितिहेतोरुपयाजमकाममप्यचोदयद्रुपकल्पनेप्रेरितवान् । आत्मन्यप्रत्ययंचेतइतिन्यायेनोपयाजमपिनिश्चयार्थसंवादितवान् ३२ वैतानंश्रोता
 अयुतानिददान्यष्टौगवांयाजयमांविभो ॥ द्रोणवैराभिसंतप्तंप्रल्हादयितुमहेसि २२ सहिब्रह्मविदांश्रेष्ठोब्रह्मक्षेत्राप्यनुत्तमः ॥ तस्माद्द्रोणःपराजैष्टमांवेसमस्वि
 विग्रहे २३ क्षत्रियोनास्तितस्यास्यांपृथिव्याकश्चिदग्रणीः ॥ कौरवाचार्यमुख्यस्यभारद्वाजस्यधीमतः २४ द्रोणस्यशरजालानिप्राणिदेहहराणिच ॥ षडरत्नि
 धनुश्चास्यदृश्यतेपरममहत् २५ सहिब्राह्मणवेषेणक्षत्रवेगमसंशयम् ॥ प्रतिहंतिमहेष्वासोभारद्वाजोमहामनाः २६ क्षत्रोच्छेदायविहितोजामदभ्यइवास्थितः ॥
 तस्यह्यस्त्रबलंधोरमप्रधृष्यनैर्भुवि २७ ब्राह्मसंधारयंस्तेजोदुताहुतिरिवानलः ॥ समेत्यसदहत्याजौक्षत्रधर्मपुरःसरः २८ ब्रह्मक्षत्रेचविहितेब्राह्मंतेजोविशिष्यते ॥
 सोऽहंक्षत्राद्वलाद्धीनोब्राह्मतेजःप्रपेदिवान् २९ द्रोणाद्विशिष्टमासाद्यभवंतंब्रह्मवित्तमम् ॥ द्रोणांतकमहंपुत्रंलभयंत्युधिदुर्जयम् ३० तत्कर्मकुरुमेयाजवितराम्यर्तु
 दंगवाम् ॥ तथेत्युक्तातुंतयाजोयाज्यार्थमुपकल्पयत् ३१ गुर्वर्थइतिचाकाममुपयाजमचोदयत् ॥ याजोद्रोणविनाशायप्रतिजज्ञेतथाचसः ३२ ततस्तस्यनरेन्द्र
 स्यउपयाजोमहातपाः ॥ आचख्यौकर्मवैतानंतदापुत्रफलायवै ३३ सचपुत्रोमहावीर्योमहातेजामहाबलः ॥ इष्यतेयद्विधोराजन्भवितातेतथाविधः ३४ भार
 द्वाजस्यहंतारंसोऽभिसंधायभूपतिः ॥ आजहेतत्तथासवैद्रुपदःकर्मसिद्धये ३५ याजस्तुहवनस्यांतेदेवीमाज्ञापयत्तदा ॥ प्रेहिमांराज्ञिपृषतिमिथुनंत्वामुपस्थितम्
 ३६ ॥ राड्युवाच ॥ अवलिंसंमुखंब्रह्मन्दिव्यान्गंधान्विभर्मिच ॥ सुतार्थेनोपलब्धाऽस्मितिष्ठयाजममप्रिये ३७ ॥ याजउवाच ॥ याजेनश्रपितंहव्यमुपयाजा
 भिमंत्रितम् ॥ कथंकामंनसंदध्यात्सात्वंविप्रोहितिष्ठवा ३८ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ एवमुक्तातुयाजेनहुतेहविपिसंस्कृते ॥ उत्तस्थौपावकात्तस्मात्कुमारोदेवसन्निभः ३९
 ज्वालावर्णोघोररूपःकिरीटीवर्मचोत्तमम् ॥ बिभ्रत्सखद्गःसशरोधनुष्मान्विनदन्मुहुः ४० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रिसाध्यं आचख्यौआख्यातवान् ३३ सचेतिउपयाजउवाच ३४ वैशंपायनउवाच भारद्वाजस्येति । आजहेकृतवान् कर्मसिद्धयेकर्मफलसिद्धयर्थम् ३५ प्रेहिप्रकर्षेणशीघ्रमेहि हविर्ग्रहीतुमितिशे
 पः पृषतिपृषतस्मुपे । इतएवसंबंधात्पुंयोगेङीष् । अन्येतुपार्षतीतिपाठंकल्पयंति ३६ अवलिंसंपितंलालादिना अप्रक्षालितत्वादितिभावः । 'अवलेपस्तुगर्वस्याल्लेपनेद्रुपणेपिच'इतिमेदिनी ।
 गंधानंगरागादिजान् । अस्नाताऽस्मीतिभावः । 'यादतोधावतेतस्यैश्यावदन्यास्नातितस्याअप्सुमारुकः'इत्याद्युक्त्वातिस्रोरात्रीव्रतंचरेत्'इतिविहितावस्पृश्याधर्मावितौ । तदेवाह नोपलब्धास्मिउपलब्धुं
 स्पृष्टयोग्यानास्मि । तस्मान्मलवद्वारासानसंवदेतेतियासहसंवादस्यापिनिषेधात् अतोहेतोर्हयाजममप्रियेइष्टेमुतार्थेमुतरूपेप्रयोजनेतिष्ठ । शुद्धिकालंप्रतीक्षस्वेत्यर्थः ३७ श्रपितंपक्वं क्षेत्रंरेतःसेकंचविनाआ
 दयोःसामर्थ्यान्मिथुनमुत्पत्स्यतइत्यर्थः । विप्रेहिदूरंवागच्छतिष्ठवा प्रयोगविधिस्तुनविलंबंसहतेइत्यर्थः ३८ । ३९ । ४० ॥ ॥ ॥ ॥

४१ नेयंसेहेनसोदवती अयोनिजस्य धृष्ट्युन्नस्य तेजसोदुःसहत्वादिति भावः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ अमरवर्णिनीदेवकुमारीदुष्टवधायोद्यतादुर्गेत्यर्थः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२
धृष्टत्वात्प्रगल्भत्वात् धृष्ट्युत्वादिदिपाठेपालनेशकत्वात् । अत्यंतममर्षः शत्रुत्कर्षासहिष्णुत्वंतद्वत्त्वात् । युष्मन्निचिंतचराज्ञावलमेवकवचकुंडलादिकंवासहोत्पन्नं तदादि र्यस्यशस्त्रास्त्रशौर्योत्साहादे

सोऽध्यारोहद्रथवरंतेनचप्रययौतदा ॥ ततःप्रणेदुःपंचालाःप्रहृष्टाःसाधुसाध्विति ४१ हर्षाविष्टांस्ततश्चैतान्नेयंसेहेवसुंधरा ॥ भयापहोराजपुत्रःपंचालानांयश
स्करः ४२ राज्ञःशोकापहोजातएषद्रोणवधायवै ॥ इत्युवाचमहदूतमदृश्यंखेचरंतदा ४३ कुमारीचापिपांचालीवेदीमध्यात्समुत्थिता ॥ सुभगादर्शनीयांगीस्व
सितायतलोचना ४४ श्यामापद्मपलाशाक्षीनीलकुंचितमूर्धजा ॥ ताम्रतुंगनखीसुभ्रूश्चारुपीनपयोधरा ४५ मानुषंविग्रहंरुत्वासाक्षादमरवर्णिनी ॥ नीलोत्पल
समोगंधोयस्याःक्रोशात्प्रधावति ४६ याबिभर्तिपरंरूपंयस्यानास्त्युपमासुवि ॥ देवदानवयक्षाणामोप्सितांदेवरूपिणीम् ४७ तांचापिजातांसुश्रोणीवागुवाचा
शरीरिणी ॥ सर्वयोषिद्वराकृष्णानिनीषुःक्षत्रियान्क्षयम् ४८ सुरकार्यमियंकालेकरिष्यतिसुमध्यामा ॥ अस्माहेतोःकौरवाणामहदुत्पत्स्यतेभयम् ४९ तच्छ्रुत्वा
सर्वपंचालाःप्रणेदुःसिंहसंघवत् ॥ नचैतान्हर्षसंपूर्णानियंसेहेवसुंधरा ५० तौदृष्ट्वापार्षतीयाजंप्रपेदेवैसुतार्थिनी ॥ नवैमदन्यांजननीजानीयातामिमाविति ५१
तथेत्युवाचतांयाजोराज्ञःप्रियचिकीर्षया ॥ तयोश्वनामनीचक्रुर्द्विजाःसंपूर्णमानसाः ५२ धृष्टत्वादत्यमर्षित्वाद्दुष्टप्रायुत्संभवादपि ॥ धृष्ट्युन्नःकुमारोयंद्रुपदस्यभव
त्विति ५३ कृष्णेत्येवानुवन्कृष्णांकृष्णाऽभूत्साहिवर्णतः ॥ तथातन्मिथुनंजज्ञेद्रुपदस्यमहामखे ५४ धृष्ट्युन्नंतुपांचाल्यमानीयस्वंनिवेशनम् ॥ उपाकरोदस्त्रहे
तोभारद्वाजःप्रतापवान् ५५ अमोक्षणीयंदैवंहिभाविमत्वामहामतिः ॥ तथातत्कृतवान्द्रोणआत्मकीर्त्यनुरक्षणात् ५६ ॥ इति श्रीम० आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि
द्रौपदीसंभवेसप्तपद्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुकौन्तेयाःशल्यविद्धाश्वाभवन् ॥ सर्वेचास्वस्थमनसोबभूवुस्तेमहा
बलाः १ ततःकुंतीसुतान्दृष्ट्वासर्वास्तद्रतचेतसः ॥ युधिष्ठिरमुवाचेदंवचनंसत्यवादिनी २ ॥ कुंत्युवाच ॥ चिररात्रोषिताःस्मेहब्राह्मणस्यनिवेशने ॥ रममाणा
पुरेस्म्येलब्धभैक्षामहात्मनः ३ यानीहरमणीयानिवनान्युपवनानिच ॥ सर्वाणिगतानिदृष्टानिपुनःपुनररिंदम ४ पुनर्द्रष्टुंहितानीहप्रीणयंतिननस्तथा ॥ भैक्षंचनत
थावीरलभ्यतेकुरुंदन ५ तेवयंसाधुपंचालान्गच्छामयदिमन्यसे ॥ अपूर्वदर्शनंवीररमणीयंभविष्यति ६ सुभिक्षाश्चैवपंचालाःश्रूयंतेशत्रुकर्शन ॥ यज्ञसेनश्चराजाऽ
सौब्रह्मण्यइतिशुश्रुम ७ एकत्रचिरवासश्चक्षमाणचमतोमम ॥ तेतत्रसाधुगच्छामोयदित्वंपुत्रमन्यसे ८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भवत्यायन्मतंकार्यतदस्माकंपरंहितम् ॥
अनुजांस्तुनजानामिगच्छेयुर्नेतिवापुनः ९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकुंतीभीमसेनमर्जुनंयमजौतथा ॥ उवाचगमनंतेचतथेत्येवानुवंस्तदा १० ॥

स्तद्वृष्णादितस्योत्संभवादुत्कर्षेणोत्पत्तेश्च ५३ । ५४ उपाकरोदुपकृतवान् अस्त्रहेतोस्त्रदानेनहेतुनाराज्यार्थस्यहृत्त्वात्तावतैवोपाकरोत् ५५ कीर्त्यनुरक्षणात् अन्यथाद्रोणेद्वेपाद्भयाच्चनविद्यांदत्त्वा
नित्यकीर्तिःस्यात् ५६ ॥ इतिआदिपर्वणि नी०भा०सप्तपद्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ एतच्छ्रुत्वातुकौन्तेयाइतिस्पष्टार्थोऽध्यायः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ ॥ इति आदिपर्वणि नीःभारतभावदीपेअष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ वसस्त्विति । प्रतस्थेइत्युक्तंततःप्रागेवाजगायेत्यर्थः १ । २।३ अथीतिकोमलापत्रणे ४ । ५ विलग्रम
ध्याकृशमध्या ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ पार्षतीपार्षतदुहिता १५ । १६ ॥ इतिआदिपर्वणिनी०भा०ऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ गतेइति १२ सोमाश्रय

ततआमंय्यतंविप्रकुंतीराजन्सुतैःसह ॥ प्रतस्थेनगरींरम्यांदुपदस्यमहात्मनः ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्ररथपर्वणिपांचालदेशयात्रायामष्टषष्ठ्यधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वसत्सुतेषुप्रच्छन्नंपांडवेषुमहात्मसु ॥ आजगामाथतान्द्रुष्टुंव्यासःसत्यवतीसुतः १ तमागतमभिप्रे
क्ष्यप्रत्युद्गम्यपरंतपाः ॥ प्रणिपत्याभिवाचैर्नंतस्थुःप्रांजलयस्तदा २ समनुज्ञाप्यत्तान्सर्वानासीनान्मुनिरब्रवीत् ॥ प्रच्छन्नंपूजितःपार्थैःप्रीतिपूर्वमिदंवचः ३ अ
यिधर्मेणवर्त्तध्वंशास्त्रेणचपरंतपाः ॥ अयिविप्रेषुपूजावःपूजार्हेषुनहोयते ४ अथधर्मार्थवद्वाक्यमुक्तासभगवानृषिः ॥ विचित्राश्चकथास्तास्ताःपुनरेवेदमब्रवीत् ५
॥ ॥ व्यासउवाच ॥ आसीत्तपोवनेकाचिट्षेःकन्यामहात्मनः ॥ विलग्रमध्यासुश्रोणीसुब्रूःसर्वगुणान्विता ६ कर्मभिःस्वकृतैःसातुर्भगासमपद्यत ॥
माध्यगच्छत्पतिसातुकन्यारूपवतीसती ७ ततस्तप्तुमथारेभेपत्यर्थमसुखाततः ॥ तोषवामासतपसामाकिलोग्रेणशंकरम् ८ तस्याःसभगवांस्तुष्टस्तामुवाचय
शस्विनीम् ॥ वरंवरयभद्रंतेवरदोऽस्मीतिशंकरः ९ अथेश्वरमुवाचेदमात्मनःसावचोहितम् ॥ पतिसर्वगुणोपेतमिच्छामीतिपुनःपुनः १० तामथप्रत्युवाचेदमी
ज्ञानोवदतांवरः ॥ पंचतेपतयोभद्रेभविष्यंतीतिभारताः ११ एवमुक्ताततःकन्यादेवंवरदमब्रवीत् ॥ एकमिच्छाम्यहंदेवत्वत्प्रसादात्पतिंप्रभो १२ पुनरेवाब्रवीद्देव
इदंवचनमुत्तमम् ॥ पंचकृत्वस्त्वयाद्युक्तःपतिर्देहीत्यहंपुनः १३ देहमन्यंगतायास्तेयथोक्तंतद्भविष्यति ॥ द्रुपदस्यकुलेजज्ञेमाकन्यादेवरूपिणी १४ निर्दिष्टाभ
वतांपत्नीकृष्णापार्षत्यनिदिता ॥ पांचालनगरेतस्मान्निवसध्वंमहाबलः ॥ सुखिनस्तामनुप्राप्यभविष्यथनसंशयः १५ एवमुक्तामहाभागःपांडवान्सपितामहः
॥ पार्थानामंय्यकुंतींचप्रातिष्ठमहातपाः १६ ॥ इतिश्रीमहाभा०आ०चै०द्रौपदीजन्मांतरकथनेऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ वैशंपायनउवाच
॥ गतेभगवतिव्यासेपांडवाहृष्टमानसाः ॥ तेप्रतस्थुःपुरस्कृत्यमातरंपुरुषर्षभाः ३ आमंय्यब्राह्मणंपूर्वमभिवाद्यानुमान्यच ॥ समैरुदङ्मुखैर्मार्गैर्यथोद्दिष्टंपरंतपाः२
तेत्वगच्छन्नहोरात्रात्तीर्थसोमाश्रयायणम् ॥ आसेदुःपुरुषव्याघ्रांगंगायांपांडुनंदनाः ३ उल्मुकंतुसमुद्यम्यतेषामग्रेधनंजयः ॥ प्रकाशार्थययौतत्ररक्षार्थचमहारथः ४
तत्रगंगाजलेरम्येविविक्तेक्रीडयन्स्त्रियः ॥ ईर्ष्युर्गंधर्वराजोवैजलक्रीडामुपागतः ५ शब्दंतेषांसशुश्रावनर्दीसमुपसर्पताम् ॥ तेनशब्देनचाविष्टशुक्रोधबलवद्बली ६
सहृष्टपांडवांस्तत्रसहमात्रापरंतपान् ॥ विस्फारयन्धनुर्वोरमिदंवचनमब्रवीत् ७ संध्यासंरज्यतेघोरापूर्वरात्रागमेषुया ॥ अशीतिभिर्लवैर्हीनतन्मुहूर्तप्रचक्षते ८ ॥

श्रेष्ठधरोरुद्रस्वस्थानंसोमाश्रयायणं

३

उल्मुकंज्वलत्काष्ठं

४

५

६

७

८

९

१०

११

१२

१३

१४

१५

१६

१७

१८

१९

२०

२१

२२

२३

२४

२५

२६

२७

२८

२९

३०

३१

३२

३३

३४

३५

३६

३७

३८

३९

४०

४१

४२

४३

४४

४५

४६

४७

४८

४९

कालमशीतिभिर्लवैर्निमपाद्धैर्हीनंप्रचक्षते

८

९

१०

११

१२

१३

१४

तदेवमुहूर्तयक्षादीनां कर्मचारेषु विहितमन्यन्मनुष्याणां कर्मचारेषु स्मृतमित्यन्वयः संध्यायामशीतिलबोपरिरात्रौ ब्रह्मादीनामेव संचारकालः अम्यदहर्मनुष्याणामित्यर्थः ९ । १० जलंप्राप्नुवतो नरान्
 ११ । १२ । १३ । १४ 'नमंहसाः शृंगिणो वानचदेवां जनस्रजः ॥ कुबेरस्य यथोष्णीपं किमां स मुपसर्पथ' इति प्राचीनः पाठो देवबोधादिभिर्व्याख्यातत्वात् हसंति विकसंति ते हसाः नमंतो हसा येषां ते नमःसाः
 भक्तानुग्राहकादेवाः सर्वत्राप्रतिहतगतयस्ते भवेतो न भूचरत्वात् । कौणपा इति पाठे तुराक्षसाः करालाकृतयो यूयं रम्याकृतत्वात् । नकुलसा इति पाठेऽपि स एवार्थः कुलं स्यंति अंतं नयंति ते कुलसाः कुलकं
 का इत्यर्थः । शृंगिणः कापालिका आभिचारिका दीरसाधनादि परास्तेऽपि निशीथे जलप्रवेशार्हाः न च गृगकपालादितच्चिन्हं युष्मा मुद्दयते । न च देवां जनस्रजः देवानां संबन्धीन्यं जनादीनि दिव्यदृष्टिप्रदा
 नि स्रजश्च आकाशादि गतिप्रदायेषु संति गंधर्वयक्षादयः उल्मुकधारितत्वात् जलेशब्दकरत्वाच्च यक्षादिसंघविदामप्यज्ञातत्वात् कुबेरस्योष्णीपमिवोष्णीपं शिरो मंडनभूतं संतं मां किं स मुपसर्पथ इत्युपपत्तिः ।

विहितं कामचाराणां यक्षगंधर्वरक्षसाम् ॥ शेषमन्यन्मनुष्याणां कर्मचारेषु वै स्मृतम् ९ लोभात्प्रचारं चरतस्तासु वेलासु वै नरान् ॥ उपक्रान्तानि गृह्णीमो राक्षसैः सह बालि
 शान् १० अतोरत्रौ प्राप्नुवतो जलं ब्रह्मविदो जनाः ॥ गर्हयंति नरान्सर्वान् बलस्थानूपतीनपि ११ आरातिष्ठतमामह्यं समीपमुपसर्पत ॥ कस्मान्मानाभिजानीत प्राप्तं
 भागीरथीजलम् १२ अंगारपर्णं गंधर्वैर्वित्तमांस्वबलाश्रयम् ॥ अहं हिमानी चेष्ट्युक् कुबेरस्य प्रियः सखा १३ अंगारपर्णमित्येवं ख्यातं चेदं वनं मम ॥ अनुगंगं चर
 न्कामांश्चित्रं यत्र राम्यहम् १४ न कौणपाः शृंगिणो वानदेवान च मानुषाः ॥ इदं समुपसर्पतितत्किं समनुसर्पथ १५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ समुद्रे हि मवत्पार्श्वे नद्याम
 स्यांचदुर्मते ॥ रात्रावहनि संध्यायां कस्य गुप्तः परिग्रहः १६ भुक्तो वाऽप्यथ वाऽभुक्तो रात्रावहनि खेचर ॥ न कालनिघमो ह्यास्तं गंगां प्राप्य सरिद्राम् १७ वयं च श
 क्तिसंपन्ना अकाले त्वामधृष्णुम ॥ अशक्तः हि रणे कूरयुष्मान् चैतिमानवाः १८ पुरा हि मवत्पार्श्वे पाहे मगृगा द्विनिःसृता ॥ गंगा गत्वा समुद्रांभः सप्तधा समपद्यत १९ गं
 गां च यमुनां चैव प्लक्षजातां सरस्वतीम् ॥ रथस्थां सरयूं चैव गोमतीं गंडकीं तथा २० अपर्युषितपाषास्ते नदीः सप्तपिबंतिये ॥ इयं भूत्वा चैकवप्राशुचिराकाशगा पुनः
 २१ देवेषु गंगां गंधर्वप्राप्नोत्यलकं नंदताम् ॥ तथा पितृन् चैत रणी दुस्तरापापकर्मभिः ॥ गंगा भवति वै प्राप्य कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् २२ असंवाधा देवनदी स्वर्गसंपा
 दनी शुभा ॥ कथमिच्छसि तारोद्धुं नैषधर्मः सनातनः २३ अनिवार्यं संवाधंत ववाचा कथं वयम् ॥ न स्पृशेम यथा कामं पुण्यं भागीरथीजलम् २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 अंगारपर्णस्तच्छुत्वा कुहू आनम्य कार्मुकम् ॥ मुमोच बाणान्निशितान् हीनाशी विषानिव २५ उल्मुकं भ्रामयंस्तूर्णैः पाण्डवश्चर्मचोत्तरम् ॥ व्यपोहत शरांस्तस्य सर्वाने
 वधं न जयः २६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ विभीषिका वै गंधर्वनास्त्रज्ञेषु प्रयुज्यते ॥ अस्त्रज्ञेषु प्रयुक्तैर्येन वत्प्रविलीयते २७ ॥ ॥ ॥ ॥

यद्वा कुबेरस्य कुत्सितशरीरस्य हीनशक्त्यर्थोष्णीपयः कश्चिद्द्वेला उपसर्पतितद्वन्मां कथं जामीत्यर्थः १५ यत्तुरात्रौ जलं न स्पृष्टव्यमित्युक्तं तत्राह समुद्रे इति १६ । १७ अहं हिमानीत्युक्तं तत्राह वयमिति ।
 अधृष्णुमधर्षितवंतः १८ सप्तधा वस्वो कसारानलिनीपावनीसीताचक्षुःसिंधुरलकं नंदं तिसप्तधा गत्वा समुद्रांभः समपद्यते तियोजना १९ । २० अपर्युषितपाषाणिः शेषितपाषाः । एकमाकाशरूपं प्रतटयं स्याः
 सा । 'तटवर्ग' इति मेदिनी २१ । २२ असंवाधानिः संकटा इतरनदी वत्प्राप्य परजस्वलात्वेन क्षणमप्यस्पृश्यत्वेन प्राप्नोतीत्यर्थः २३ । २४ अहीनसर्पान् आशी विषान्विषदंष्ट्रान् २५ चर्मच्छत्राकारमा
 युधपातत्राणं व्यपोहतापस्मारितवान् २६ । २७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मानुषानतिमानुषाधिकानलक्षयेऽतोदिव्येनास्त्रेणयोऽस्स्ये २८ । २९ । ३० । ३१ विप्लुतंरथाच्छयुतं अतएवप्रमृदं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ स्त्रीनाथोरक्षितायस्यतं ३६ । ३७ अंगारवद्भास्वरं
दुःस्पर्शचपणवाहनंरथोयस्यसोऽङ्गारपर्णस्तस्यभावस्तत्तां ३८ लाभलाभवत्सुखदंस्वायम् ३९ । ४० संभृताऽर्जितातपसा ४१ प्राणैर्योजयेन्नहन्यात् ४२ । ४३ । ४४ यदिति । तद्धर्मिस्व
रूपपश्येत् यादृशंयद्धर्मविशिष्टसामान्यतोविशेषतश्चसर्वसर्वावस्थंस्तुसर्वदास्वसंकल्पानुसारेणपश्येदित्यर्थः ४५ अनुनेष्यामिपश्चात्प्रापयिष्यामि ४६ विशेषिताःविशिष्टाः अविशिष्टास्तुल्याः

मानुषानतिगंधर्वांसर्वान्गंधर्वलक्षये ॥ तस्मादस्त्रेणदिव्येनयोऽस्स्येऽहंनतुमायया २८ पुराऽस्त्रमिदमाग्नेयंप्रादात्किलबृहस्पतिः ॥ भरद्वाजायगंधर्वगुरुमान्यःशतक्र
तोः २९ भरद्वाजादग्निवेश्यअग्निवेश्यादुर्मम ॥ साध्विदंमह्यमददद्गोणोब्राह्मणसत्तमः ३० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वापांडवःकुद्धोगंधर्वायमुमोचह ॥
प्रदीप्तमस्त्रमाग्नेयंददाहास्यस्थंतुतत् ३१ विरथंविप्लुतंतंतुसगंधर्वमहाबलः ॥ अस्त्रतेजःप्रमूढंचप्रपतंतमवाङ्मुखम् ३२ शिरोरुहेषुजग्राहमाल्यवत्सुधनंजयः ॥ भ्रातृ
न्प्रतिचकर्षाथसोऽस्त्रपातादचेतसम् ३३ युधिष्ठिरंतस्यभार्याप्रपेदेशरणार्थिनी ॥ नाम्नाकुंभीनसीनामपतित्राणमभीप्सती ३४ ॥ गंधर्व्युवाच ॥ त्रायस्वमामहाभा
गपतिंचेमंविमुंचमे ॥ गंधर्वीशरणंप्राप्तानाम्नाकुंभीनसीप्रभो ३५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ युद्धेजितंयशोहीनस्त्रीनाथमपराक्रमम् ॥ कोनिहन्याद्रिपुंतातमुंचेमंरिपुसूद
न ३६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ जोवितंप्रतिपद्यस्वगच्छगंधर्वमाशुचः ॥ प्रदिशत्यभयंतंऽद्यकुरुराजोयुधिष्ठिरः ३७ गंधर्वउवाच ॥ जितोऽहंपूर्वकंनाममुंचामर्ष्यंगार
पर्णताम् ॥ नचश्वाधेवलेनांगननाम्नाजनसंसदि ३८ साध्विमंलब्धवाँल्लभंयोऽहंदिव्यास्त्रधारिणम् ॥ गांधर्व्यामाययच्छामिसंयोजयितुमर्जुनम् ३९ अस्त्राग्निनावि
चित्रोऽयंदग्धोमेरथउत्तमः ॥ सोऽहंचित्रथोभूत्वानाम्नादग्धरथोऽभवम् ४० संभृताचैवविद्येयंतपसेहमयापुरा ॥ निवेदयिष्येतामद्यप्राणदायमहात्मने ४१ संस्तं
भयित्वातरसाजितंशरणमागतम् ॥ योरिपुंयोजयेत्प्राणैःकल्याणंकिंनसोऽर्हति ४२ चाक्षुषीनामविद्येयंयांसोमायददौमनुः ॥ ददौसविश्वावसवेममविश्वावसुर्ददौ ४३
सेयंकपुरुषंप्राप्तागुरुदत्ताप्रणश्यति ॥ आगमोऽस्यामयाप्रोक्तोवीर्यप्रतिनिबोधमे ४४ यच्चक्षुषाद्रष्टुमिच्छेन्न्रिपुलोकेषुकिंचन ॥ तत्पश्येद्यादृशंचच्छेत्तादृशंद्रष्टुम
र्हति ४५ एकपादेनषण्मासानस्थितोविद्यांलभेदिमाम् ॥ अनुनेष्याम्यहंविद्यांस्वयंतुभ्यं व्रतेकृते ४६ विद्ययाःह्यनयाराजन्वयंनृभ्योविशेषिताः ॥ अविशिष्टा
श्चदेवानामनुभावप्रदर्शिनः ४७ गंधर्वजानामश्वानामहंपुरुषसत्तम ॥ भ्रातृभ्यस्तवतुभ्यंचपृथग्दाताशतंशतम् ४८ देवगंधर्ववाहास्तेदिव्यवर्णामनोजवाः ॥ क्षीणा
क्षीणाभवंत्येतेनहीयंतेचरंहसः ४९ पुराकृतंमहेंद्रस्यवज्रंवृत्रनिर्बर्हणम् ॥ दशधाशतधाचैवतच्छीर्णैर्वृत्रमूर्धनि ५० ॥ ॥

अनुभावस्याऽऽकाशगमनादृश्यत्वादेःप्रदर्शिनोदर्शनशीलाः ४७ । ४८ क्षीणाश्चाऽक्षीणाश्चक्षीणाक्षीणाः दृष्टास्तरुणावाएतेनभवन्ति रंहसोवेगाच्चनहीयंतेऽतिनकारानुपगोणयोज्यम् । क्षीणाः
क्षीणाइतिपाठेसमर्थाःसमर्थाइत्यर्थः ऐश्वर्यायस्यक्षयतेःकर्तरिनिष्ठायादैर्घ्यणत्वंच एतेरंहसोवेगातिशयाच्चहीयंतेअपित्वधिकमधिकंसमर्थाभवन्तीत्यर्थः ४९ अश्वात्पत्तिमाहचतुर्भिः पुरेति ५० ॥

भागीकृतः शीर्णत्वाद्नेकधाभूतोवज्रभागस्तेषुतेषुस्थानेषुदेवैरुपास्यते । स्थानान्येवसामान्यतोविशेषतश्चाह लोकेति । यशोधनमुत्कृष्टंस्पृहणीयंसैववज्रतनुर्वज्रस्यस्वरूपं सैवेतिविधेयलिङ्गापेक्षयास्त्रीत्वंतप्तेरयसि
 दधानयतिसावैश्वदेव्यामिसेतिवत् ५१ ब्राह्मणस्यपाणिर्हविःप्रदत्त्वाद्ब्रजः । इतरेषामात्विज्याभावेनहविःप्रक्षेपानर्हत्वात् । अतःसदेवैरुपास्यते । रथोद्दिदेवब्राह्मणद्विषांनशहेतुत्वाद्ब्रजंदेवोपास्यम् ।
 दानकर्मणोरपिब्रह्मक्षत्रप्रीतिकरत्वाद्ब्रजत्वम् । तेनवज्रवंतोब्राह्मणादयोदेवैरुपजीव्यन्तइत्यर्थः ५२ प्रकृतेकिमायातंतदाह क्षत्रेति । क्षत्रवज्रंरथस्तस्यभागेनांशत्वेन अवध्याअवधिभूताः वाजिनोवेगवन्तः ।
 रथस्यवज्रत्वेअश्वोत्कर्षएवमुख्यंनध्वजादिकमित्यर्थः । रथांगंरथचालकं । वडवाअम्बा । येशूरास्तेचरथांगम् । रथिनातुल्योऽश्वइत्यर्थः ५३ स्वीयेष्वश्वेषुविशेषमाह कामेति । गंधर्वजाः गंधर्वलोका

तोभागीकृतोदेवैर्वज्रभागउपास्यते ॥ लोकेयशोधनंकिंचित्सैववज्रतनुःस्मृता ५१ वज्रपाणिर्ब्राह्मणःस्यात्क्षत्रंवज्ररथंस्मृतम् ॥ वैश्यावैदानवज्राश्वकर्मवज्राय
 वीयसः ५२ क्षत्रवज्रस्यभागेनअवध्यावाजिनःस्मृताः ॥ रथांगंवडवासूतेशूराश्चाश्वेषुयमेताः ५३ कामवर्णाःकामजवाःकामतःसमुपस्थिताः ॥ इतिगंधर्वजाः
 कामंपूरयिष्यन्तिमेहयाः ५४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ यदिप्रीतेनमेदंतंसंशयेजीवितस्यवा ॥ विद्याधनंश्रुतंवाऽपिनतद्रंधर्वरोक्षये ५५ ॥ गंधर्वउवाच ॥ संयोगोवै
 प्रीतिकरोमहत्सुप्रतिदृश्यते ॥ जीवितस्यप्रदानेनप्रीतोविद्यादं दामिते ५६ त्वत्तोऽप्यहंग्रहीष्यामिअस्त्रमाग्नेयमुत्तमम् ॥ तथैवयोग्यंबीभत्सोचिरायभरतर्षभ ५७
 ॥ अर्जुनउवाच ॥ त्वत्तोऽस्त्रेणवृणोम्यश्वाच्चसंयोगःशाश्वतोऽस्तुनौ ॥ सखेतहूहिगंधर्वयुष्मभ्योयद्गन्धर्ववेत् ५८ कारणंनूहिगंधर्वकिंतद्येनस्मधर्षिताः ॥ यांतो
 वेदविदःसर्वेसंतोरात्रावर्दिमाः ५९ ॥ गंधर्वउवाच ॥ अनग्रयोऽनाहुतयोनचविप्रपुरस्कृताः ॥ यूयंततोधर्षिताःस्थमयावैपांडुनंदनाः ६० यक्षराक्षसगंधर्वाः
 पिशाचोरगदानवाः ॥ विस्तरंकुरुवंशस्यधीमंतःकथयन्तिते ६१ नारदप्रभृतीनांतुदेवर्षीणांमयाश्रुतम् ॥ गुणान्कथयतांवीरपृर्वेषांतवधीमताम् ६२ स्वयंचा
 पिमयादृष्टश्चरतासागरांबरा ॥ इमांवसुमर्तीकृत्स्नांप्रभावःसुकुलस्यते ६३ वेदेधनुषिचाचार्यमभिजानामितेऽर्जुन ॥ विश्रुतंत्रिपुलोकेषुभारद्वाजंयशस्विनम् ६४
 धर्मैवायुंचशक्रंचविजानाम्यश्विनौतथा ॥ पांडुंचकुरुशार्दूलपट्टेनानुकुरुवर्धनान् ॥ पितृनेतानहंपार्थदेवमानुषसत्तमान् ६५ दिव्यात्मानोमहात्मानःसर्वशस्त्रभृतां
 वराः ॥ भवंतोभ्रातरःशूराःसर्वेसुचरितव्रताः ६६ उत्तमांचमनोबुद्धिभवातांभावितात्मनाम् ॥ जानन्नपिचवःपार्थकृतवानिहधर्षणाम् ६७ स्त्रीसकाशेचकौरव्यन
 पुमान्क्षंष्टुमर्हति ॥ धर्षणामात्मनःपश्यन्बाहुद्रविणमाश्रितः ६८ नक्तंचबलमस्माकंभूयएवाभिवर्धते ॥ यतस्ततोमांकौन्तेयसदारमन्युराविशत् ६९ सोऽहंत्व
 येहविजितःसंख्येतापत्यवर्धन ॥ येनतेनेहविधिनाकीर्त्यमानंनिबोधमे ७०

जाः ५४ प्रीतेनदत्तमपिप्रतिप्रदानमंतरेणनरोचये । 'ददातिप्रतिशुद्धातिगुणमाख्यातिपृच्छति ॥ भुंक्तेभोजयतेचैवपट्टिभंभीतिलक्षणं'इत्युक्तेः । अन्यथाऋणित्वंममस्यादितिभावः । पक्षांतरेतुमयशो
 हानिः ५५ आद्यंपक्षमादत्तंसंयोगइत्यादिना ५६ । ५७ युष्मभ्योयुष्मत्तःयद्यस्माद्धेतोः ५८ । ५९ अनग्रयोदारहीनत्वात् । अनाहुतयःसमावृतत्वात् । आश्रमविशेषहीनोऽब्राह्मणोधर्षणीयइत्यर्थः
 ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ मनोबुद्धिमनःसहितांबुद्धिसंकल्पनिश्चयौ भावितात्मनांशोधितचिचिचानाम् ६७ बाहुद्रविणंबाहुबलम् ६८ । ६९ । ७०

७१. कामवृत्तःकृतदारः ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ लाभेलब्धव्यवधनम् ७७ । ७८ । ७९ । ८० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीये सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥

ब्रह्मचर्यपरोधर्मःसचापिनियतस्त्वयि ॥ यस्मात्तस्मादहंपार्थरणेऽस्मि विजितस्त्वया ७१ यस्तु स्यात्क्षत्रियः कश्चित्कामवृत्तः परंतप ॥ नक्तंच युधि युध्येत न स जी-
वेत्कथंचन ७२ यस्तु स्यात्कामवृत्तोऽपि पार्थ ब्रह्मपुरस्कृतः ॥ जयेन्नक्तंचरान्सर्वान्सपुरोहितधूर्गतः ७३ तस्मात्तापत्ययत्किंचिन्नृणां श्रेय इहेप्सितम् ॥ तस्मिन्कर्म-
णियोक्तव्यादांतात्मानःपुरोहिताः ७४ वेदेषडंगे निरताः शुचयः सत्यवादिनः ॥ धर्मात्मानः कृतात्मानः स्युर्नृपाणां पुरोहिताः ७५ जयश्च नियतोरान्नः स्वर्गश्च तदनं-
तरम् ॥ यस्य स्याद्धर्मविद्राग्मी पुरोधाः शीलवान् शुचिः ७६ लाभेलब्धुमलब्धुं बालब्धं वापरिरक्षितुम् ॥ पुरोहितं प्रकुर्वीतराजा गुणसमन्वितम् ७७ पुरोहितमते-
तिष्ठेद्यच्छेद्वृत्तिमात्मनः ॥ प्राप्नुवसुमतीं सर्वोसर्वेशः सागरांबराम् ७८ नहि केवलशौर्येण तापत्याभिजनेन च ॥ जयेद्ब्राह्मणः कश्चिद्भूमिभूमिपतिः क्वचित् ७९ त-
स्मादेवं विजानीहि कुरूणां वंशवर्धन ॥ ब्राह्मणप्रमुखं राज्यं शक्यं पालयितुं चिरम् ८० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि गंधर्वपराभवे सप्तत्यधिकशततमोऽध्या-
यः ॥ १७० ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ तापत्य इति यद्वाक्यमुक्तवानसि मामिह ॥ तदहं ज्ञातुमिच्छामि तापत्यार्थं विनिश्चितम् १ तपतीनामकाचैषा तापत्याय-
त्कृतेवयम् ॥ कौन्तेया हि वयं साधो तत्त्वमिच्छामि वेदितुम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तः स गंधर्वः कुंतीपुत्रं धनंजयम् ॥ विश्रुतां त्रिपुलोकेषु श्रावयामास वैकथाम् ३ ॥ गंधर्व उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि कथामेतां मनोरमाम् ॥ यथा वदस्विलां पार्थ सर्वबुद्धिमतां वर ४ उक्तवानस्मियेन त्वां तापत्य इति यद्वचः ॥ तत्तेऽहं कथ-
यिष्यामि शृणुष्वैकमना भव ५ य एष दिविधिष्येन नाकं व्याप्नोति तेजसा ॥ एतस्य तपतीनाम बभूव स दृशीसुता ६ विवस्वतो वै देवस्य सा विष्णुवरजा विभो ॥ विश्रु-
ता त्रिपुलोकेषु तपती तपसा युता ७ न देवीनां सुरीचैव न यक्षीन च राक्षसी ॥ नाप्सरान च गंधर्वी तथा रूपेण काचन ८ सुविभक्तान वद्यां गीस्वसिता यतलोचना ॥ स्वाचा-
राचैव साध्वी च सुवेषाचैव भामिनी ९ न तस्याः सदृशं किंचि त्रिपुलोकेषु भारत ॥ भर्तारं सविता मेनेरूपं शीलगुणश्रुतैः १० संप्राप्तयौवनां पश्यन् देयां दुहितरं तुताम् ॥
नोपलेभेत तः शांतिं संप्रदानं विचिंतयन् ११ अथ क्षेपुत्रः कौन्तेय कुरूणामृषभो बली ॥ सूर्यमाराधयामास नृपः संवरणस्तदा १२ अर्घ्यमाल्योपहारैर्गैर्धैश्च नियतः
शुचिः ॥ नियमैरुपवासैश्च तपोभिर्विविधैरपि १३ शुश्रूषुरनहंवादी शुचिः पौरवनंदन ॥ अंशुमंतं समुद्यंतं पूजयामास भक्तिमान् १४ ततः कृतज्ञं धर्मज्ञं रूपेणा सदृशं
भुवि ॥ तपत्याः सदृशं मेने सूर्यः संवरणं पतिम् १५ दातुमैच्छत्ततः कन्यां तस्मै संवरणाय ताम् ॥ नृपो तमाय कौरव्यविश्रुताभिजनाय च १६ ॥ ॥

पुरोहितप्रसादादेव तापत्यत्वं रूपापयितुं तापत्येति संबोधनं कृतं तदर्थं पृच्छति
संप्रदानं दानमात्रम् ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

तापत्य इति । तापत्यार्थं तापत्यपदार्थम् १ । २ । ३ । ४ । ५
॥

धिष्येन मंडलेन ६ । ७ । ८ । ९ । १०
॥

१७। १८ सुहृदादुहृदामपि मध्ये श्रीमान् १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७ क्षुपः गुल्मः ह्रस्वशास्त्राक्षिफः क्षुपः इत्यमरः २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६
यथा हि दिवि दीप्तांशुः प्रभासयति तेजसा ॥ तथा भुवि महीपालो दीप्त्या संवरणोऽभवत् १७ यथाऽर्चयंति चादित्यमुद्यन्तं ब्रह्मवादिनः ॥ तथा संवरणं पार्थिव्राह्मणावरजाः
प्रजाः १८ ससोममतिक्रान्त्वा दादित्यमति तेजसा ॥ बभूव नृपतिः श्रीमान् सुहृदादुहृदामपि १९ एवं गुणस्य नृपतेस्तथा वृत्तस्य कौरव ॥ तस्मै दातुं मनश्चेकतप
तीतपनः स्वयम् २० सकदा चिदथो राजा श्रीमान् मितविक्रमः ॥ चचार मृगयां पार्थिवं पर्वतोपवने किल २१ चरतो मृगयां तस्य क्षुत्पिपासा समन्वितः ॥ ममारराज्ञः
कौन्तेय गिराव प्रतिमो हयः २२ समृताश्च श्वरन् पार्थ पद्मामेव गिरौ नृपः ॥ ददर्शासदृशी लोके कन्यामायतलोचनाम् २३ स एक एकामासाद्य कन्यां परबलादनः ॥
तस्थौ नृपतिः शार्दूलः पश्यन्नविचलेक्षणः २४ सहितां तर्कयामासरूपतो नृपतिः श्रियम् ॥ पुनः संतर्कयामासरवैश्रेष्ठामिव प्रभाम् २५ वपुषा वचसा चैव शिखामिव वि
भावसोः ॥ प्रसन्नत्वेन कान्त्या च चंद्ररेखामिव मलाम् २६ गिरिष्ठेतुसायस्मिन् स्थिता स्वसितलोचना ॥ विश्राजमाना शुशुभे प्रतिमवहिरण्मयी २७ तस्यारूपे
ण स गिरिवेष्टेण च विशेषतः ॥ स सवृक्षक्षुपलतो हिरण्मय इवाभवत् २८ अवमेने च तां दृष्ट्वा सर्वलोकेषु योषितः ॥ अवाप्तं चात्मनो मेने सराजा च क्षुषः फलम् २९ जन्म
प्रभृति यत्किंचिद्दृष्ट्वान्समहीपतिः ॥ रूपं न स दृशं तस्यास्तर्कयामास किंचन ३० तथा बद्धमनश्चक्षुः पाशैर्गुणमयैस्तदा ॥ न च चालततो देशाद्बुधेन च किंचन
३१ अस्यानूनं विशालाक्ष्याः स देवासुरमानुषम् ॥ लोकं निर्मथ्य धात्रेदं रूपमाविष्कृतं कृतम् ३२ एवं संतर्कयामासरूपद्रविणसंपदा ॥ कन्यामसदृशी लोके नृपः
संवरणस्तदा ३३ तां च दृष्ट्वैव कल्याणीं कल्याणाभिजनो नृपः ॥ जगाम मनसा चिंतां कामबाणेन पीडितः ३४ दृष्टमानः सतीव्रेण नृपतिर्मन्मथाग्निना ॥ अप्रगल्भां
प्रगल्भस्तां तदोवाच मनोहराम् ३५ काऽसि कस्यासि रंभोरुकिमर्थं चेहतिष्ठसि ॥ कथंच निर्जने रण्ये चरस्ये काशुचिस्मि ते ३६ त्वंहि सर्वानवद्यां गीसर्वाभरणभू
षिता ॥ विभूषणमिवैतेषां भूषणानामभोप्सितम् ३७ न देवीनां सुराचार्यैश्चैव न यक्षीं चराक्षसीम् ॥ न च भोगवतीं मन्ये न गंधर्वीं न मानुषीम् ३८ या हि दृष्टामया काश्चि
च्छ्रुता वाऽपि वरांगनाः ॥ न तासां सदृशीं मन्ये त्वामहं मत्तकाशिनि ३९ दृष्ट्वैव चारुवदेन चंद्रात्क्रान्तं तं रतव ॥ वदनं पद्मपत्राक्षं मां भ्रातीव मन्यथः ४० एवतां समही
पालो बभाषे न तु सा तदा ॥ कामार्ते निर्जनेऽरण्ये प्रत्यभाषत किंचन ४१ ततो लालप्यमानस्य पार्थिवस्यायतेक्षणा ॥ सौदामिनी वचाभ्रेषु तत्रैवांतरधीयत ४२ तामन्वयंतुं स
नृपतिः परिचक्राम सर्वतः ॥ वनं वनजपत्राक्षीं भ्रमन्तु मत्तवत्तदा ४३ अपश्यमानः स तु तां बहुतत्र विलप्य च ॥ निश्चेष्टः पार्थिवश्चेष्टो मुहूर्त्तं स व्यतिष्ठत ४४ ॥ इति श्रीम
हाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि तपत्युपाख्यानं एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ ॥ ॥ गंधर्व उवाच ॥ अथ तस्यामदृश्यायां नृपतिः काम
मोहितः ॥ पातनः शत्रुसंवानां पातधरणीतले १ तस्मिन्निपतिते भूमावथ सा चारुहासिनी ॥ पुनः पीनायतश्रीणी दर्शयामास तं नृपम् २ ॥ ॥ ॥
३७। ३८ मत्तेव काशत इति मत्तकाशिनी ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ वनजपत्राक्षीं जपत्राक्षीं ४३ ॥ ४४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ अथेति १। २

॥ ३५४ ॥

३ प्रहसन अन्यइव ४ आविष्कृतः प्रख्यातः स्त्रीलिङ्गपाठे तु आविर्भूताऽस्मि ५ । ६ । ७ प्रजहति प्रजहति ८ अनाक्रंदः क्रंदने मित्रद्वारुणयुद्धयोः । ज्ञातर्यपि च पुंसि स्यात् । इति षेदिनी ९ । १० । ११ । १२ । १३ रोचते रुचिर्भवति १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० भूयोऽधिकं अहरः हृतवानसि २१ तर्हि क्रियतां संगति चेत् च त्राह न चेत् २२ । २३ । २४ । २५

अथाबभाषेकल्याणीवाचामधुरयानृपम् ॥ तंकुरूणांकुलकरंकामाभिहतचेतसम् ३ उवाचमधुरंवाक्यंतपतीप्रहसन्निव ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठमद्रंतेनत्वमर्हस्यरिंदम ४
मोहंनृपतिशार्दूलगंतुमाविष्कृतःक्षितौ ॥ एवमुक्तोऽथनृपतिर्वाचामधुरयातदा ५ ददर्शविपुलश्रोणीतामेवाभिमुखेस्थिताम् ॥ अथतामसितापांगीमाबभाषेस
पार्थिवः ६ मन्मथाग्निपरीतात्मासंदिग्धाक्षरयागिरा ॥ साधुत्वमसितापांगिकामार्तमत्तकाशिनि ७ भजस्वभजमानंमांप्राणाहिप्रजहंतिमाम् ॥ त्वदर्थंहिविशा
लाक्षिमामयंनिशितैःशरैः ८ कामःकमलगर्भाभेप्रतिविध्यन्नशाम्भति ॥ दृष्टमेवमनाक्रंदेभद्रकाममहाहिना ९ सात्वंपीनायतश्रोणीमामाप्नुहिवरानने ॥ त्वदधी
नाहिमेप्राणाःकिन्नरोद्रीतभाषिणि १० चारुसर्वानवद्यांगिपद्मेदुप्रतिमानने ॥ नह्यहंत्वद्वतेभीरुशक्ष्याभिखलुजीवितुम् ११ कामःकमलपत्राक्षिप्रतिविध्यतिमाम
यम् ॥ तस्मात्कुरुविशालाक्षिमय्यनुक्रोशमंगने १२ भक्तंमामसितापांगिनपरित्यक्तुमर्हसि ॥ त्वंहिमांप्रीतियोगेनत्रातुमर्हसिभाविनि १३ त्वद्दर्शनकृतस्नेहंमन
श्चलतिमेभृशम् ॥ नत्वांदृष्ट्वापुनरन्याद्रष्टुंकल्याणिरोचते १४ प्रसीदवशगोऽहंतेभक्तंमांभजभाविनि ॥ दृष्ट्वैवत्वांवरागोहेमन्मथोभृशमंगने १५ अंतर्गतंविशालाक्षिवि
ध्यतिस्मपतत्रिभिः ॥ मन्मथाग्निसमुद्भूतंदाहंकमललोचने १६ प्रीतिसंयोगयुक्ताभिरद्भिःप्रल्हादयस्वमे ॥ पुष्पायुधंदुराधर्षप्रचंडशरकार्मुकम् १७ त्वद्दर्शनसमुद्भूतं
विध्यंतंदुःसहैःशरैः ॥ उपशामयकल्याणिआत्मदानेनभाविनि १८ गांधर्वेणविवाहेनमामुपैहिवरांगने ॥ विवाहानांहिरंभोरुगांधर्वःश्रेष्ठउच्यते १९ ॥ तपत्युवाच ॥
नाहमीशात्मनोराजकन्यापितृमतीह्यहम् ॥ मयिचेदस्तितेप्रीतिर्याचस्वपितरंमम २० यथाहितेमयाप्राणाःसंगृहोतानरेश्वर ॥ दर्शनादेवभूयस्त्वंतथाप्राणान्ममाहरः
२१ नचाहमीशादेहस्यतस्मानृपतिसत्तम ॥ समीपंनोपगच्छामिनस्वन्नंराहियोषितः २२ काहिसर्वेपुल्लोकेषुविश्रुताभिजनंनृपम् ॥ कन्यानाभिलषेन्नाथंभर्तारंभक्तव
त्सलम् २३ तस्मादेवंगतेकालेयाचस्वपितरंमम ॥ आदित्यंप्रणिपातेनतपसानियमेनच २४ सचेत्कामयतेदातुंतवमामरिसूदन ॥ भविष्याम्यद्यतेराजन्सततंवशवर्ति
नी २५ अहंहितपतीनामसावित्र्यवरजासुता ॥ अस्यलोकप्रदीपस्यसवितुःक्षत्रियर्षभ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि तपत्युपाख्यानेद्विस
प्त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ३७२ ॥ ॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमुक्ताततस्तूर्णजगामोर्ध्वमनिदिता ॥ सतुराजापुनर्भूमौतत्रैवनिपपातह १ अन्वेषमाणःसबलस्तं
राजानंनृपोत्तमम् ॥ अमात्यःसानुयात्रश्चतंदर्शमहावने २ क्षितौनिपतितंकालेशक्रध्वजमिवोच्छ्रितम् ॥ तंहिदृष्ट्वामहोष्वासंनिरस्तंपतितंभुवि ३ बभूवसोऽस्यसच्चि
वःसंप्रदीपइवाग्निना ॥ त्वरयाचोपसंगम्यस्नेहादागतसंभ्रमः ४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

२६ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भा० द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १,७२ ॥ एवमिति १ अनुयात्रः शिविरभांडाद्याहर्तृभिः सहितः सानुयात्रः २ निरस्तंतपत्यात्यक्तं ३ आगतसंभ्रमोजातभयः ४

आदि०१.

अ०

॥ १.७३ ॥

117,640

५ । ६ । ७ । ८ पुंडरीकयुक्तेनसुगंधिनाउशीरमूलेननिर्मितमुकुटंदाहापनयनार्थराज्ञःशिरसिनिहितमात्रमस्फुटद्विशिर्णसद्यःशुष्कमभूदित्यर्थः पाठांतरेस्पष्टोर्थः ९ हलैःसैन्यं १० गिरिप्रस्थेबौलिशि
 खरे ११ । १२ । १३ द्वादशमेद्वादशसंख्ययामिते १४ दिव्येनविधिनायोगवलेन १५ । १६ पश्यतःसतःपश्यतोऽर्थेवा १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ विहंगमहेखेचर २३ । २४
 तंसमुत्थापयामासनृपतिकाममोहितम् ॥ भूतलाद्भूमिपालेशंपितेवपतितंसुतम् ५ प्रज्ञयावयसाचैववृद्धःकीर्त्यानयेनच ॥ अमात्यस्तंसमुत्थाप्यबभूवविगतज्व
 रः ६ उवाचचैनंकल्याण्यावाचामधुरयोत्थितम् ॥ माभैर्मनुजशार्दूलभद्रमस्तुतवानघ ७ क्षुत्पिपासापरिश्रान्तंतर्कयामासवैनृपम् ॥ पतितंपातनंसंख्येशात्रवा
 णांमहीतले ८ वारिणाचसुशीतेनशिरस्तस्याभ्यपेचयत् ॥ अस्फुटन्मुकुटराज्ञःपुंडरीकसुगंधिना ९ ततःप्रत्यागतप्राणस्तद्वलंबलवानृपः ॥ सर्वविसर्जयामास
 तमेकंसचिवंविना १० ततस्तस्याज्ञयाराज्ञोविप्रतस्थेमहद्वलम् ॥ सतुराजागिरिप्रस्थेतस्मिन्पुनरुपाविशत् ११ ततस्तस्मिन्गिरिवंशुचिर्भूत्वाकृतांजलिः ॥
 आरिराधयिषुःसूर्यैतस्थावूर्ध्वमुखःक्षितौ १२ जगाममनसाचैववसिष्ठमृपिसत्तमम् ॥ पुरोहितमभिप्रव्रतदासंवरणोनृपः १३ नक्तंदिनमथैकत्रस्थितेतस्मिन्जना
 धिपे ॥ अथाजगामविप्रर्षिस्तदाद्वादशमेऽहनि १४ सविदित्वैववृपतितंषत्याहृतमानसम् ॥ दिव्येनविधिनाज्ञात्वाभावितात्मा महानृषिः १५ तथातुनियता
 त्मानंतंनृपंमुनिसत्तमः ॥ आवभाषेसधर्मात्मातस्यैवार्थचिकीर्षया १६ सतस्यमनुजैदस्यपश्यतोभगवानृषिः ॥ उर्ध्वमाचक्रमेद्रुंभास्करंभास्करद्युतिः १७ सह
 स्नांशुततोविप्रःकृतांजलिरुपस्थितः ॥ वसिष्ठोऽहमितिप्रीत्यासचात्मानंन्यवेदयत् १८ तमुवाचमहातेजाविवस्वान्मुनिसत्तमम् ॥ महर्षेस्वागतंतेऽस्तुकथयस्व
 यथेप्सितम् १९ यदिच्छसिमहाभागमत्तःप्रवदतांवर ॥ तत्तेदद्यामभिप्रेतंयद्यपिसयात्सुदुष्करम् २० एवमुक्तःसतेनर्षिर्वसिष्ठःप्रत्यभाषत ॥ प्रणिपत्यविवस्वं
 तंभानुमंतंमहातपाः २१ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ यैषातेतपतीनामसावित्र्यवरजासुता ॥ तांत्वांसंवरणस्यार्थेवरयामिविभावसो २२ सहिराजाबृहत्कीर्तिर्धर्मार्थवि
 दुदारधीः ॥ युक्तःसंवरणोभर्तादुहितुस्तेविहंगम २३ इत्युक्तःसतदातेनददानीत्येवनिश्चितः ॥ प्रत्यभाषततंविप्रंप्रतिनंद्यदिवाकरः २४ वरःसंवरणोराज्ञांत्वमृ
 षोणांवरमुने ॥ तपतीयोषितांश्रेष्ठाकिमन्यदपवर्जनात् २५ ततःसर्वानवद्यांगीतपतीतपनःस्वयम् ॥ ददौसंवरणस्यार्थेवसिष्ठायमहात्मने २६ प्रतिजग्राहतां
 कन्यामहर्षिस्तपतीतदा ॥ वसिष्ठोऽथविसृष्टस्तुपुनरेवाजगामह २७ यत्रविख्यातकीर्तिःसकुरूणामृषभोऽभवत् ॥ सराजामन्मथाविष्टस्तद्रतेनंतरात्मना २८
 दृष्ट्वाचदेवकन्यातांतपतीचारुहासिनीम् ॥ वसिष्ठेनसहायार्तांसंहृष्टोऽभ्यधिकंबभौ २९ रुरुचेसाऽधिकंसुभ्रूगपतंतीनभस्तलात् ॥ सौदामिनीवविभ्रष्टाद्योतयंती
 दिशस्त्विपा ३० कृच्छ्राद्वादशरात्रेतुतस्यराज्ञःसमाहिते ॥ आजगामविशुद्धात्मावसिष्ठोभगवानृषिः ३१ तपसाऽऽराध्यवरदंदेवंगोपतिमीश्वरम् ॥ लेभेसंवरणो
 भार्यावसिष्ठस्यैवतेजसा ३२ ततस्तस्मिन्गिरिश्रेष्ठेदेवगंधर्वसेविते ॥ जग्राहविधिवत्प्राणितपत्याःसनरर्षभः ३३ ॥ ॥ ॥
 क्रिमन्यच्छ्रेष्ठं अपवर्जनावदानात् २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० कृच्छ्रादृच्छाव द्वादशरात्रसाध्यैसमाहितेसमाधौनियमेसमाप्तेसति ३१ मोपतिर्मुख्यम् ३२ । ३३ ॥

३४। ३५। ३६। ३७ नववर्ष राज्ञः कामासक्त्या वार्षिकज्योतिष्टोमादिक्रियालोपाय ३८। ३९ अवश्यायः नीहारोऽपिनपपात कुतोऽष्टिरित्यर्थः ४०। ४१। ४२ तत्तदा शवभूतैः मृतसदृशैः ४३
 वसिष्ठेनाभ्यनुज्ञातस्तस्मिन्नेवधराधरे ॥ सोऽकामयतराजर्षिर्विहर्तुसहभार्यया ३४ ततःपुरेचराष्ट्रेचवनेषूपवनेषुच ॥ आदिदेशमहीपालस्तमेवसचिवंतदा ३५
 नृपतिं त्वभ्यनुज्ञाप्य वसिष्ठोऽथापचक्रमे ॥ सोऽथराजागिरौ तस्मिन्विजहारामरोयथा ३६ ततोद्वादशवर्षाणिकाननेषुवनेषुच ॥ रमेतस्मिन्गिरौ राजा जातथैवसह
 भार्यया ३७ तस्यराज्ञःपुरे तस्मिन्समाद्वादशसत्तम ॥ नववर्षसहस्राक्षोराष्ट्रेचैवास्यभारत ३८ ततस्तस्यामनावृष्ट्याप्रवृत्तायामरिंदम ॥ प्रजाःक्षयमुपाजग्मुः
 सर्वाःसस्थाणुजंगमाः ३९ तस्मिन्स्तथाविधेकालेवर्तमानेसुदारुणे ॥ नावश्यायःपपातोर्व्याततःसस्यानिनारुहन् ४० ततोविभ्रांतमनसोजनाःक्षुद्रयपीडिताः ॥
 गृहाणिसंपरित्यज्यवभ्रमुःप्रदिशोदिशः ४१ ततस्तस्मिन्पुरेराष्ट्रेत्यक्तदारपरिग्रहाः ॥ परस्परममर्यादाःक्षुधार्ताजघ्निरेजनाः ४२ तत्क्षुधार्तैर्निराहारैःशवभूतैस्त
 थानरैः ॥ अभवत्प्रेतराजस्यपुरंप्रेतेरिवावृत्तम् ४३ ततस्तत्तादृशं दृष्ट्वास एवभगवानृषिः ॥ अभ्यवर्षतधर्मात्मावसिष्ठोमुनिसत्तमः ४४ तंचपार्थिवशार्दूलमानया
 सतत्पुरम् ॥ तपत्यासहितंराजन्व्युषितंशाश्वतीःसमाः ॥ ततःप्रवृष्टस्तत्रासीद्यथापूर्वसुरारिहा ४५ तस्मिन्नृपतिशार्दूलेप्रविष्टेनगरंपुनः ॥ प्रववर्षसहस्राक्षःस
 स्यानिजनयन्प्रभुः ४६ ततःसराष्ट्रंमुमुदेतत्पुरं परयामुदा ॥ तेनपार्थिवमुख्येनभावितंभावितात्मना ४७ ततोद्वादशवर्षाणिपुनरीजेनराधिपः ॥ तपत्यासहितः
 पत्न्यायथाशच्यामरूपतिः ४८ ॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमासीन्महाभागातपतीनामपौर्विकी ॥ तववैवस्वतीपार्थतापत्यस्त्वंययामतः ४९ तस्यांसंजनयामासकु
 रंसंवरणो नृपः ॥ तपत्यांतपतांश्रेष्ठतापत्यस्त्वंततोऽर्जुन ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्ररथपर्वणितपत्युपाख्यानसमाप्तौत्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः
 ॥ १७३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ संगंधर्ववचःश्रुत्वातत्तदाभरतर्षभ ॥ अर्जुनःपरयाभक्त्यापूर्णचंद्रइवावभौ १ उवाचचमहं ह्वासो गंधर्वैकुरुसत्तमः ॥
 जातकौतूहलोऽतीववसिष्ठस्यतपोबलात् २ वसिष्ठइतितस्यैतद्वेषेर्नामत्वयेरितम् ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं यथावत्तद्वदस्वमे ३ यएषगंधर्वपतेपृवेषानःपुरोहितः ॥
 आसीदेतन्ममाचक्ष्वकएषभगवानृषिः ४ ॥ गंधर्वउवाच ॥ ब्रह्मणोमानसःपुत्रोवसिष्ठोऽहंधतीपतिः ॥ तपसानिर्जितौशश्वदजेयावमरैरपि ५ कामक्रोधावुभौ
 यस्यचरणौसंववाहतुः ॥ इंद्रियाणां वशकरोवसिष्ठइतिचोच्यते ६ यस्तुनोच्छेदनंचक्रेकुशिकानामुदारधीः ॥ विश्वामित्रापराधेनधारयन्मन्युमुत्तमम् ७ पुत्रव्य
 सनसंतप्तःशक्तिमानप्यशक्तवेत् ॥ विश्वामित्रविनाशायनचक्रेकर्मदारुणम् ८ मृतांश्चपुनराहर्तुंशक्तःपुत्रान्यमक्षयात् ॥ कृतांतं नातिचक्रामवेला मित्रमहोदधिः ९
 यंप्राप्यविजितात्मानंमहात्मानंनराधिपाः ॥ इक्ष्वाकवोमहीपालालेभिरेपृथीवीमिमाम् १० ॥ ॥ ॥

४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५० ॥

॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥

॥ संगंधर्वेति १। २। ३। ४। ५। ६

अपराधेनपुत्रशतवधरूपेण ७। ८। ९। १० ॥

१२ । १२ । १३ । १४ प्रकरणाद्युपसंहरति तस्मादिति १५ ॥ इति आदिपर्वणि निलकंठीयेभारतभाष्ये चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ किनिमित्तमिति १ । २ । ३
४ मरुधन्वसुमरुसंज्ञकेष्वलपजलप्रदेशेषु । 'धन्वातुमरुदेशेनाह्नीविचापेस्थलेपि च' इति मेदिनी ५ व्यायामकशीतः श्रमेण म्लानः ६ श्रेष्ठभाक् पूज्यपूजकः ७ परिजग्राहनिर्मजितवान् ८ । ९ ग्राम्या
ब्रीह्यादयः । आरण्यानीवारादयः । षड्दसामधुरादयः । रसायनं दिव्यदेहतापादकम् १० पेयानि क्षीरादीनि । भक्ष्याणि दंतैरवखंडनीयान्यघूषादीनि । लेह्यानि पायसादीनि । चोष्याणि श्लेष्मकां

पुरोहितमिमं प्राप्य वसिष्ठमृषिसत्तमम् ॥ ईजिरेकतुभिश्चैव नृपास्ते कुरुनंदन ११ सहितान्याजयामास सर्वा नृपतिसत्तमान् ॥ ब्रह्मर्षिः पांडवश्रेष्ठबृहस्पतिरिवाम
रान् १२ तस्माद्धर्मप्रधानात्मा वेदधर्मविदीप्सितः ॥ ब्राह्मणागुणवान्कश्चित्पुरोधाः प्रतिदृश्यताम् १३ क्षत्रियेणाभिजातेन पृथिवीं जेतुमिच्छताम् ॥ पूर्वपुरोहितः
कार्यः पार्थराज्याभिवृद्धये १४ महींजिगीषता राज्ञा ब्रह्मकार्यपुरःसरम् ॥ तस्मात्पुरोहितः कश्चिद्गुणवान्विजतेन्द्रियः ॥ विद्वान्भवतु वो विप्रो धर्मकामार्थतत्त्वविव
१५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि पुरोहितकरणकथने चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ किं निमित्तमभूद्धे
रं विश्वामित्रवसिष्ठयोः ॥ वसतोराश्रमे दिव्येशसनः सर्वमेव तत् १ ॥ गंधर्व उवाच ॥ इदं वासिष्ठमारुह्या नं पुराणं परिचक्षते ॥ पार्थ सर्वेषु लोकेषु यथावत्तन्निबोध मे २
कान्यकुब्जे महानासीत् पार्थिवो भरतर्षभ ॥ गाधीति विश्रुतो लोके कुशिकस्यात्मसंभवः ३ तस्य धर्मात्मनः पुत्रः समृद्धबलवाहनः ॥ विश्वामित्र इति ख्यातो बभूव रिपु
मर्दनः ४ स च चारसहामात्यो मृगयांगहने वने ॥ मृगान्विध्यन्वराहांश्चरन्मेषु मरुधन्वसु ५ व्यायामकशीतः सोऽथ मृगलिप्सुः पिपासितः ॥ आजगाम नरश्रेष्ठ
सिष्ठस्याश्रमं प्रति ६ तमागतमभिप्रेक्ष्य वसिष्ठः श्रेष्ठभागृषिः ॥ विश्वामित्रं नरश्रेष्ठं प्रति जग्राह पूजया ७ पाद्यार्घ्याचमनीयैस्तं स्वागतेन च भारत ॥ तथैव परिजग्रा
ह वन्येन हविषा तदा ८ तस्याथ कामधुग्धेनुर्वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ उक्ता कामान्प्रयच्छेत्तिसाकामान्दुह्यते सदा ९ ग्राम्यारण्याश्चोषधीश्च दुहेपय एव च ॥ षड्संचा
मृतनिभं रसायनमनुत्तमम् १० भोजनोयानि पेयानि भक्ष्याणि विविधानि च ॥ लेह्यान्यमृतकल्पानि चोष्याणि च तथाऽर्जुन ११ रत्नानि च महार्हाणि वासांसि विवि
धानि च ॥ तैः कामैः सर्वसंपूर्णः पूजितश्च महीपतिः १२ सामात्यः सबलश्चैव तु तोषसभृशं तदा ॥ षडुन्नतां सुपार्श्वोरुपृथुपंचसमावृताम् १३ मंडूकनेत्रां स्वाकारां
पीनो धसमनिदिताम् ॥ सुवालर्धिशंकुकर्णाचारुगृंगां मनोरमाम् १४ पुष्टाय तशिरो ग्रीवां विस्मितः सोऽभिबीक्ष्यताम् ॥ अभिनंद्य स ताराजानं दिर्नीगाधिनंदनः
१५ अब्रवीच्चभृशं तुष्टः सराजा तमृषिं तदा ॥ अर्बुदेन गवां ब्रह्मन्मम राज्येन वा पुनः १६

डादीनि ११ । १२ सबलः ससैन्यः । षडुन्नतां षडायतां । 'शिरो ग्रीवास्तत्स्थिनी च सास्ना पुच्छमथ स्तनाः ॥ शुभान्येतानि धेनूनामायतानि प्रचक्षते' । तथा पृथुभिः पंचभिर्गैः समावृतां यु
क्ताम् । 'ललाटं श्रवणौ चैव नयनद्वितयं तथा ॥ पृथून्येतानि शस्यंते धेनूनां पंचसुरिभिः' १३ मंडूकस्य वोच्छने नेत्रे यस्याः । पीनमूषः क्षीराशयो यस्यास्तां पीनो धसम् । सुवालर्धिशोभनपु
च्छां । शंकु इव तीक्ष्णा ग्रीवौ यस्याः सा १४ नदिर्नीनामतः १५ । १६

१७। १८। १९। २०। २१। कशादंडप्रणुदितांकशाघातेनखेदं प्रमपितां काल्यमानामितस्ततोनिरोध्यमानां २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४
 नंदिनीसंप्रयच्छस्वभुंक्ष्वराज्यं महामुने ॥ वसिष्ठउवाच ॥ देवतातिथिपित्रर्थयाज्यार्थचपयस्विनी १७ अदेयानंदिनीयैराज्येनापितवानघ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥
 क्षत्रियोऽहं भवान्विप्रस्तपः स्वाध्यायसाधनः १८ ब्राह्मणेपुकुतोवीर्यप्रशान्तेषु धृतात्मसु ॥ अर्बुदेन गवांयस्त्वेन ददासि ममेप्सितम् १९ स्वधर्मेन प्रहास्यामि नेष्यामि
 चबलेन गाम् ॥ वसिष्ठउवाच ॥ बलस्थश्चासिराजा च बाहुवीर्यश्च क्षत्रियः २० यथेच्छसितथाक्षिप्रं कुरु मात्वं विचारय ॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमुक्तस्तथापार्थ विश्वा
 मित्रो बलादिव २१ हंसचंद्रप्रतीकाशानंदिनीं तां जहार गाम् ॥ कशादंडप्रणुदितांकाल्यमानामितस्ततः २२ हंभायमाना कल्याणो वसिष्ठस्याथ नंदिनी ॥ आग
 म्याभिमुखी पार्थ तस्थौ भगवदुन्मुखी २३ भृशं च ताव्यमाना वै न जगामाश्रमात्ततः ॥ वसिष्ठउवाच ॥ गृणोमि ते खंभद्रे विनदंत्याः पुनः पुनः २४ न्हियसे त्वं बलाद्
 द्रे विश्वामित्रेण नंदिनी ॥ किं कर्त्तव्यं मया तत्र क्षमावान् ब्राह्मणो ह्यहम् २५ ॥ गंधर्वउवाच ॥ सा भयान्नंदिनी तेषां बलानां भरतर्षभ ॥ विश्वामित्रभयोद्विग्रावसिष्ठसमु
 पागमत् २६ ॥ गौरुवाच ॥ कशाग्रदंडाभिहतां क्रोशंतीं मामनाथवत् ॥ विश्वामित्रबलैर्घोरैर्भगवन् किमुपेक्षसे २७ ॥ गंधर्वउवाच ॥ नंदिन्यामेवं क्रंदंत्यां धर्षितायां
 महामुनिः ॥ न चुक्षुभेत दार्धैर्यात्र चालधृतव्रतः २८ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ क्षत्रियाणां बलं तेजो ब्राह्मणानां क्षमाबलम् ॥ क्षमामां भजते यस्माद्भूम्यतां यद्विरोचते २९
 ॥ नंदिन्युवाच ॥ किं नुत्यक्ताऽस्मि भगवन् यदेवं त्वं प्रभाषसे ॥ अत्यक्ताऽहं त्वया ब्रह्मन्नेतुं शक्यान वै बलात् ३० ॥ वसिष्ठउवाच ॥ न त्वांत्यजामि कल्याणि स्थो यतां य
 दि शक्यते ॥ दृढेन दाग्रा बद्धैष वत्सस्ते न्हियते बलात् ३१ ॥ गंधर्वउवाच ॥ स्थायितामिति तच्छ्रुत्वा वसिष्ठस्य पयस्विनी ॥ उर्ध्वांचितशिरो ग्रीवा प्रबभौ रौद्रदर्शना
 ३२ क्रोधरक्तेक्षणा सा गौर्ह भारवधनस्वना ॥ विश्वामित्रस्य तत्सैन्यं व्यद्रावयत सर्वशः ३३ कशाग्रदंडाभिहता काल्यमाना ततस्ततः ॥ क्रोधरक्तेक्षणा क्रोधंभूय एव समा
 ददे ३४ आदित्य इव मध्याह्ने क्रोधदीप्तवर्चभौ ॥ अंगारवर्षं मुंचंती मुहुर्वालधितो महत् ३५ अस्त्रजत्पल्हवान् पुच्छात्प्रस्नवाद्वा विडाञ्छकान् ॥ योनिदेशाच्च यवनान्
 शकृतः शबरान् बहून् ३६ मूत्रतश्चासृजत्कांश्चिच्छबरांश्चैव पार्श्वतः ॥ पौड्रा नकिरातान्यवनान् सिंहलान् बर्बरान् वसान् ३७ चिबुकांश्च पुलिंदांश्च चीनान् हूणान् सकेरलान्
 ॥ ससर्ज फेनतः सा गौर्ल्लच्छान् बहुविधानपि ३८ तैर्विसृष्टैर्महासैन्यैर्नानाम्लेच्छगणैस्तदा ॥ नानावरणसंछन्नैर्नानायुधधरैस्तथा ३९ अवाकीर्य तसंख्यैर्विश्वामित्र
 स्य पश्यतः ॥ एकैकश्च तदा योधः पंचभिः सप्तभिर्वृतः ४० अस्त्रवर्षेण महतावध्यमानं बलं तदा ॥ प्रभग्नं सर्वतस्त्रस्तं विश्वामित्रस्य पश्यतः ४१ न च प्राणैर्वियुज्यंते केचित्त
 त्रास्य सैनिकाः ॥ विश्वामित्रस्य संकुद्भैर्वासिष्ठैर्भरतर्षभ ४२ सागौस्तत्सकलं सैन्यं कालयामास दूरतः ॥ विश्वामित्रस्य तत्सैन्यं कालयमानं त्रियो जनम् ४३ क्रोश
 मानं भयोद्विग्नं त्रातारं नाध्यगच्छत ॥ हृष्टा तन्महदाश्चर्यं ब्रह्मतेजो भवं तदा ४४

४५ । ४६ विष्टभ्यव्याप्य ४७ । ८ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्यं पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ कल्माषपादइति । असदृशोनास्ति सदृशस्तत्त्वयोयस्यसः १ । २
३ याज्यार्थे अयंमयाज्योभवत्त्वित्येतदर्थम् ४ एकायनगत एकस्यैव अयनं गमनं यत्र तत्र गतः अतिसंकुचितमार्गगत इत्यर्थः ५ । ६ पथोमार्गाव् ७ धर्मः सनातनो राज्ञः पंथा ब्राह्मणेनासमेत्यसमेत्यतु ब्राह्मणस्यैव

विश्वामित्रः क्षत्रभावात्त्रिविण्णो वाक्यमब्रवीत् ॥ धिग्बलं क्षत्रियबलं ब्रह्मतेजो बलं बलम् ४५ बलाबलं विनिश्चित्य तप एव परं बलम् ॥ सराज्यं स्फोटितमुत्सृज्य तां च
दीप्तानृपश्रियम् ४६ भोगांश्च पृष्ठतः कृत्वा तपस्येव मनो दधे ॥ सगत्वा तपसा सिद्धिलोकान्विष्टभ्यते जसा ४७ ततापसर्वान् दीप्तौ जा ब्राह्मणत्वमवाप्तवान् ॥ अपि व
च्चततः सोममिंद्रेण सह कौशिकः ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि वासिष्ठे विश्वामित्रपराभवे पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ गंधर्व
उवाच ॥ कल्माषपाद इत्येवं लोके राजा बभूव ह ॥ इक्ष्वाकुवंशजः पार्थतेजसाऽऽसदृशो भुवि १ सकदा चिद्धनं राजा मृगयां निर्ययौ पुरात् ॥ मृगान्विध्यन्वराहांश्च
चचार रिपुमर्दनः २ तस्मिन्वने महाघोरे खड्गांश्च बहुशोऽहनत् ॥ हत्वा च सुचिरं श्रांतो राजानि ववृते ततः ३ अकामय तं याज्यार्थे विश्वामित्रः प्रतावान् ॥ सतुराजा
महात्मानं वासिष्ठमृषिसत्तमम् ४ तृषार्त्तश्च धुधार्त्तश्च एकायनगतः पथि ॥ अपश्य दजितः संख्ये मुनिं प्रतिमुखागतम् ५ शक्तिनाम महाभागं वसिष्ठकुलवर्धनम् ॥
ज्येष्ठं पुत्रं पुत्रशताद्वासिष्ठस्य महात्मनः ६ अपगच्छ पथोऽस्माकमित्येवं पार्थिवोऽब्रवीत् ॥ तथा ऋषिरुवाचैनं सांत्वय न श्लक्ष्णया गिरा ७ मम पंथामहाराज धर्म एष
सनातनः ॥ राज्ञा सर्वेषु धर्मेषु देयः पंथा द्विजायते ८ एवं परस्परं तौ तु पथोऽर्थं वाक्यमूचतुः ॥ अपसर्पा पसर्पेति वा गुत्तरमकुर्वताम् ९ ऋषिस्तु नापचक्राम तस्मिन् धर्मप
थे स्थितः ॥ नापिराजामुनेर्मानात् क्रोधाच्चाथ जगाम ह १० अमुंचंतं तु पंथानंतं मृषिं नृपसत्तमः ॥ जघान कश्यामो हात्त दाराक्षसवन् मुनिम् ११ कशाप्रहाराभिहत
स्ततः समुनिसत्तमः ॥ तं शशाप नृपश्रेष्ठं वासिष्ठः क्रोधमूर्च्छितः १२ हं मिराक्षसवद्यस्माद्राजापसदतापसम् ॥ तस्मात्त्वमद्य प्रभृति पुरुषादो भविष्यसि १३ मनु
ष्यषिशिते सक्तश्चरिष्यसि महीमिमाम् ॥ गच्छ राजा धमेत्युक्तः शक्तिना वीर्यशक्तिना १४ ततो याज्यनिमित्तं तु विश्वामित्रवसिष्ठयोः ॥ वैरमासीत्तदा तं तु विश्वामित्रो
ऽन्वपद्यत् १५ तयोर्विवदतो रेवंसं मोपमुपचक्रमे ॥ ऋषिरुग्रतपाः पार्थ विश्वामित्रः प्रतापवान् १६ ततः सवुबुधे पश्चात्तमृषिं नृपसत्तमः ॥ ऋषेः पुत्रं वसिष्ठस्य वसिष्ठ
मिव तेजसा १७ अंतर्धाय ततोऽऽत्मानं विश्वामित्रोऽपि भारत ॥ तावुभा वति चक्राम चिकीर्षन्नात्मनः प्रियम् १८ सतु शप्तस्तदा तेन शक्तिनो वै नृपोत्तमः ॥ जगा
मशरणं शक्तिं प्रसादयितुमर्हयम् १९ तस्य भावं विदित्वा स नृपतेः कुरु सत्तम ॥ विश्वामित्रस्ततोरक्ष आदिदेश नृपं प्रति २०

॥ ॥

पंथाः इत्यादिशास्त्रविहितः ८ । ९ मानावक्रोधाच्च मुनेर्मार्गाच्चापचक्राम अथ हठातिशयानंतरं १० । ११ । १२ । १३ । १४ तत इति । एवं विश्वामित्रः स्वविद्याबलाच्छक्तिनृपयो वैरमुत्पा
द्य तं याज्यं यदा विश्वामित्रोऽन्वपद्यत तदा तयोर्वैरमासीदित्यर्थः १५ तयोः शक्तिनृपयोर्विवदतोः सतोः ऋषीराजर्षिः १६ पश्चाद्विश्वामित्रागमनानंतरं ऋषिशक्तिम् १७ ततोऽत्मानंतदात्मानं उभौ शक्ति
राजानौ अतिचक्राम वंचितवान् १८ । १९ तस्य राज्ञो भावं शक्तिं प्रसादनपरं ज्ञात्वा तदंतरे रक्षः प्रवेशितवान् २०

॥

॥

॥

॥

२१। २२ बलवदत्यंत २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४ अन्नरमांसे लोलुपाभासक्तिः ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४ मुमोचपातयामात
 शापात्तस्यतुविप्रर्षेर्विश्वामित्रस्यचाज्ञया ॥ राक्षसःकिंकरोनामविवेशनृपतिंतदा २१ रक्षसांतृहीतंतुविदित्वामुनिसत्तमः ॥ विश्वामित्रोऽप्यपाक्रामत्तस्माद्दे
 शादरिंदम २२ ततःसन्तृपतिस्तेनरक्षसांतर्गतेनैव ॥ बलवत्पीडितःपार्थनान्वबुध्यतकिंचन २३ ददर्शाथद्विजःकश्चिद्राजानंप्रस्थितंवनम् ॥ अयाचतक्षुधाप
 न्नःसमांसंभोजनंतदा २४ तमुवाचाथराजर्षिर्द्विजमित्रसहस्तदा ॥ आस्वब्रह्मस्त्वमत्रैवमुहूर्तंप्रतिपालयन् २५ निवृत्तःप्रतिदास्यामिभोजनंतयेथेप्सितम् ॥ इ
 त्युक्ताप्रययौराजातस्थौचद्विजसत्तमः २६ ततोराराजापरिक्रम्ययथाकामंयथासुखम् ॥ निवृत्तोऽन्तःपुरंपार्थप्रविवेशमहामनाः २७ ततोऽर्धरात्रउत्थायसूदमाना
 य्यसत्वरम् ॥ उवाचराजासंस्मृत्यब्राह्मणस्यप्रतिश्रुतम् २८ गच्छामुष्मिन्वनोद्देशेब्राह्मणोमांप्रतीक्षते ॥ अन्नार्थीतंस्त्वमन्नेनसमांसेनोपपादय २९ ॥ गंधर्वउवाच ॥
 एवमुक्तस्ततःसूदःसोऽनासाद्यामिषंक्वचिद् ॥ निवेदयामासतदातस्मैराज्ञेव्यथान्वितः ३० राजातुरक्षसाऽऽविष्टःसूदमाहगतव्यथः ॥ अप्येनंनरमांसेनभोजये
 तिपुनःपुनः ३१ तथेत्युक्ताततःसूदःसंस्थानंवध्यवातिनाम् ॥ गत्वाऽऽजहारत्वरितोनरमांसमपेतभीः ३२ एतत्संस्कृत्यविधिवदन्नोपहितमाशुवै ॥ तस्मैप्रादाद्ब्राह्म
 णायक्षुधितावतपस्विने ३३ ससिद्धचक्षुषादृष्ट्वातदन्नंद्विजसत्तमः ॥ अभोज्यमिदमित्याहकोधपर्याकुलेक्षणः ३४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ यस्मादभोज्यमन्नमेददा
 तिसन्तृपाधमः ॥ तस्मात्तस्यैवमूढस्यभविष्यत्यत्रलोलुपा ३५ सक्तोमानुषमांसेषुयथोक्तःशक्तिनातथा ॥ उद्वेजनीयोभूतानांचरिष्यतिमहीमिमाम् ३६ द्विरनु
 व्याहृतेराज्ञःसशापोबलवानभूद् ॥ रक्षोबलसमाविष्टोविसंज्ञश्चाभवन्नृपः ३७ ततःसन्तृपतिश्चेष्टारक्षसाऽपहृतेंद्रियः ॥ उवाचशक्तिंतदृष्ट्वानचिरादिवभारत ३८
 यस्मादसदृशःशापःप्रयुक्तोऽयंमयित्वया ॥ तस्मात्त्वतःप्रवर्तिष्येखादितुंपुरुषानहम् ३९ एवमुक्ताततःसद्यस्तंप्राणैर्विप्रयुज्यच ॥ शक्तिनंभक्षयामासव्याघ्रःपशु
 मिवेप्सितम् ४० शक्तिनंतुष्टतदृष्ट्वाविश्वामित्रःपुनःपुनः ॥ वसिष्ठस्यैवपुत्रेष्टतद्रक्षःसंदिदेशह ४१ सतान्शक्त्यवरान्पुत्रान्वसिष्ठस्यमहात्मनः ॥ भक्षयामाससं
 क्रुद्धःसिंहःक्षुद्रमृगानिव ४२ वसिष्ठेघातितान्श्रुत्वाविश्वामित्रेणतान्सुतान् ॥ धारयामासतंशोकंमहाद्रिखमेदिनीम् ४३ चक्रेचात्मविनाशायबुद्धिसमुनिसत्त
 मः ॥ नत्वेवकौशिकोच्छेदंमेनेमतिमतांवरः ४४ समेरुकूटादात्मानंमुमोचभगवाननृषिः ॥ गिरेस्तस्यशिलायांतुलूराशाविवापतत् ४५ नममारचपातेनसयदाते
 नपांढव ॥ तदाऽग्निमिद्धंभगवान्संविवेशमहावने ४६ तंतदासुप्तमिद्धोऽपिनददाहहुताशनः ॥ दीप्यमानोऽप्यमित्रन्नशतोऽग्निरभवत्ततः ४७ ससमुद्रमभिप्रे
 क्ष्यशोकाविष्टोमहामुनिः ॥ बद्धाकंठेशिलांमुर्वीनिपपाततदाऽम्भसि ४८ ससमुद्रोर्भिवेगेनस्थलेन्यस्तोमहामुनिः ॥ नममारयदाविप्रःकथंचित्संशितव्रतः ॥
 जगामसततःखिन्नःपुनरेवाश्रमंप्रति ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्ररथप० वासिष्ठेवसिष्ठशोके षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ३७६ ॥ ॥
 आत्मनंदेद् ४५। ४६। ४७। ४८ 'कौशिकःकृत्रिमोविप्रो जनेऽल्पार्थेशतंमुनीन् ॥ जातीविमोवसिष्ठस्तुल्लेहितोऽपिस्वमापरः' ४९ ॥ इतिआ०दी०भा०षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ३७६ ॥

ततोद्वेष्टि १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० वध्वास्तुपया ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ मायेमांयेवीः गातिस्थेतिस्त्रिभ्यद्विभ्येते

॥ गंधर्वउवाच ॥ ततोद्वेष्टाऽऽश्रमपदंरहितंतेःसुतैर्मुनिः ॥ निर्जगामसुदुःखार्तःपुनरप्याश्रमात्ततः १ सोपश्यत्सरितंपूर्णप्रावृट्कालेनवांभसा ॥ वृक्षान्वहुविधा
न्यार्थहरंतीतीरजान्वहून् २ अथचिन्तांसमापदेपुनःकौरवनंदन ॥ अंभस्यस्यानिमज्जेयमितिदुःखसमन्वितः ३ ततःपाशैस्तदात्मानंगाढबद्धमहामुनिः ॥
तस्याजलेमहानद्यानिममज्जसुदुःखितः ४ अथच्छित्तवानदीपाशांस्तस्यारिबलसूदन ॥ स्थलस्थंतमृषिंकृत्वाविपाशंसमवासृजत् ५ उत्तारततःपाशैर्विमुक्तः
समहानृषिः ॥ विपाशेतिचनामास्यानद्याश्चक्रेमहानृषिः ६ शोकबुद्धितदाचक्रेनचैकप्रव्यतिष्ठत् ॥ सोगच्छत्पर्वतांश्चैवसरितश्चसरांसिच ७ दृष्ट्वासपुनरेवर्षिर्न
दीहैमवर्तीतदा ॥ चंडग्राहवर्तीभीमांतस्याःस्रोतस्यपातयत् ८ सातमग्निसमंविप्रमनुचिंत्यसरिद्ररा ॥ शतधाविदुतायस्माच्छतश्रुतिविश्रुता ९ ततःस्थलगतं
दृष्ट्वातत्राप्यात्मानमात्मना ॥ मर्तुंनशक्यामीत्युक्त्वापुनरेवाश्रमंययौ १० सगत्वाविविधान्शैलान्देशान्बहुविधांस्तथा ॥ अदृश्यंत्याख्ययावध्वाऽथाश्रमेऽनुसृतो
ऽभवत् ११ अथशुश्रावसंगत्यावेदाध्ययननिःस्वनम् ॥ पृष्ठतःपरिपूर्णार्थेषुद्विर्गैरलंकृतम् १२ अनुव्रजतिकोन्वेषमामित्येवाथसोऽब्रवीत् ॥ अहमित्यदृश्यंती
मंसास्तुषाप्राप्त्यभाषत ॥ शक्तेर्भार्यामहाभागतपोयुक्तातपस्विनी १३ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ पुत्रिकस्यैषसांगस्यवेदस्याध्ययनस्वनः ॥ पुरासांगस्यवेदस्यशक्तेरिव
मयाश्रुतः १४ ॥ अदृश्यंत्युवाच ॥ अयंकुक्षौसमुत्पन्नःशक्तेर्गर्भःसुतस्यते ॥ समाद्वादशतस्येहवेदानभ्यस्यतोमुने १५ ॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमुक्तस्तयाहृष्टोवसिष्ठः
श्रेष्ठभागृषिः ॥ अस्तिसंतानमित्युक्त्वामृत्योःपार्थन्यवर्तत १६ ततःप्रतिनिवृत्तःसतयावध्वासहानव ॥ कल्माषपादमासीनंददर्शविजनेवने १७ सतुदृष्ट्वैतंरा
जाकुद्धउत्थायभारत ॥ आविष्टोरक्षसोग्रेणइयेषातुंतदामुनिम् १८ अदृश्यंतीतुतंदृष्ट्वाकूरकर्माणमग्रतः ॥ भयसंविग्रयावाचावसिष्ठमिदमब्रवीत् १९ असौमृत्यु
रिवोग्रेणदंडेनभगवन्नितः ॥ प्रगृहीतेनकाष्ठेनराक्षसोऽभ्येतिदारुणः २० तंनिवारयितुंशक्तो नान्योऽस्तिभुविकश्चन ॥ त्वदृतेऽद्यमहाभागसर्ववेदविदांवर २१ पाहि
मांभगवन्पापादस्माद्वारुणदर्शनात् ॥ राक्षसोऽयमिहातुंवैनूनमावांसमोहते २२ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ माभैःपुत्रिनभेतव्यंराक्षसात्तुकथंचन ॥ नैतद्रक्षोभयंयस्मात्पश्य
सित्वमुपस्थितम् २३ राजाकल्माषपादोऽयंवीर्यवान्प्रथितोभुवि ॥ सएषोऽस्मिन्वनोद्देशेनिवसत्यतिभीषणः २४ ॥ गंधर्वउवाच ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्यवसिष्ठोभग
वानृषिः ॥ वारयामासतेजस्वीहंकारेणैवभारत २५ मंत्रपूतेनचपुनःसतमभ्युक्ष्यवारिणा ॥ मोक्षयामासवैशापात्तस्माद्योगान्नराधिपम् २६ सहिद्वादशवर्षाणिवसिष्ठ
स्यैवतेजसा ॥ ग्रस्तआसीद्ब्रहेणैवपर्वकालेदिवाकरः २७ रक्षसाविप्रमुक्तोयसत्पस्तद्वनमहत् ॥ तेजसारंजयामाससंध्याश्रमिवभास्करः २८ प्रतिलभ्यततःसंज्ञा
मभिवाद्यकृतांजलिः ॥ उवाचनृपतिःकालेवसिष्ठमृषिसत्तमम् २९

रपिग्रहणपक्षेसिचोल्क २३ । २४ । २५ तस्माद्योगात्तदभ्युक्षणाद्योगजसामार्यात् २६ प्रागेवंतत्कुतो न कृतमित्यत आह सहीति । वसिष्ठस्यशक्तिरूपस्य २७ । २८ । २९ ॥ ॥ ॥

आदि० १

अ०

॥१.७८॥

तदहं । बोदनमितिभाषायांप्रसिद्धं ४७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ॥ ॥ आश्रमस्थेति १ । २ पराधुरितिपरासरो
शासनमवस्थानन्येनसपराशरः पराआक्षुर्पूर्वावशासेर्हरन्प्रत्ययः कल्प्यः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

९ मैत्रावरुणिमित्रावरुणयोःपुत्रः अंत्यधीःअंतेसिद्धांतेसाध्वीअंत्याधीर्यस्यसोत्यधीः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ तद्रभैतस्यागर्भमुपलभ्यब्राह्मणी
याकाचिव भयादिताज्ञातस्यापिगर्भस्यकिमितिगोपनंक्रुतमितिहेतोर्भाता २२ उपहरेसमीपे २३ दुद्रुबुस्नामनिदितामितिपाठेहंतुमितिशेषः २४ । २५ । २६ । २७ उपारम्यपापनिर्दृष्टिक्त्वापाप
सएवमुक्तोदुःखार्तःसत्यवागृषिसत्तमः ॥ सर्वलोकविनाशायमर्तिचक्रेमहामनाः ९ तंतथानिश्चितात्मानंसमहात्मा महातपाः ॥ ऋषिर्ब्रह्मविदांश्रेष्ठमैत्रावरुणिरंत्य
धीः १० वसिष्ठोवारयामासहेतुनायेनतच्छृणु ॥ वसिष्ठउवाच ॥ कृतवीर्यश्तिरुयातोबभूवपृथिवीपतिः ११ याज्योवेदविदालोकेभृगूणांपार्थिवर्षभः ॥ सतानग्रमु
जस्तातधान्येनचधनेनच १२ सोमांतेतर्पयामासविपुलेनविशांपतिः ॥ तस्मिन्नृषतिशार्दूलेस्वर्यातेऽथकथंचन १३ बभूवतत्कुलेयानांद्रव्यकार्यमुपस्थितम् ॥ भृ
गूणांतुधनंज्ञात्वाराजानःसर्वएवते १४ याचिष्णवोऽभिजग्मुस्तांस्ततोभार्गवसत्तमान् ॥ भूमौतुनिदधुःकेचिद्भृगवोधनमक्षयम् १५ ददुःकेचिद्भृजातिभ्योज्ञात्वा
क्षत्रियतोभयम् ॥ भृगवस्तुददुःकेचित्तेषांवित्तंयथेप्सितम् १६ क्षत्रियाणांतदातातकारणांतरदर्शनात् ॥ ततोमहीतलंतातक्षत्रियेणयदृच्छया १७ खनताऽधिगतं
वित्तंकेनचिद्भृगुवेश्मनि ॥ तद्वित्तंददृशुःसर्वेसमेताःक्षत्रियर्षभाः १८ अवमन्यततःक्रोधाद्भृगूस्ताञ्छरणागतान् ॥ निजघ्नुःपरमेष्वासाःसर्वास्तात्रिशितैःशरैः १९ आ
गर्भादवक्रंभंतश्चेरुःसर्वावसुंधराम् ॥ ततउच्छिद्यमानेषुभृगुष्वेवंभयात्तदा २० भृगुपत्न्योगिरिर्दुर्गैर्हिमवंतंप्रेपेदिरे ॥ तासामन्यतमागर्भभयाद्भ्रमहौजसम् २१
ऊरुणैकेनवामोरुर्भर्तुःकुलविवृद्धये ॥ तद्रभैमुपलभ्याशुब्राह्मणीयाभयादिता २२ गत्वेकाकथयामासक्षत्रियाणामुपहरे ॥ ततस्तेक्षत्रियाजग्मुस्तंगर्भहंतुमुद्यताः २३
ददृशुर्ब्राह्मणींतेऽथदीप्यमानांस्वतेजसा ॥ अथगर्भःसभिच्वोरंब्राह्मण्यानिर्जगामह २४ मुष्णन्द्दृष्टीःक्षत्रियाणांमध्यान्हइवभास्करः ॥ ततश्चक्षुर्विहीनास्तेगिरिर्दुर्गेषु
बभ्रमुः २५ ततस्तेमोहमापन्नाराजानोनष्टदृष्टयः ॥ ब्राह्मणींशरणंजग्मुर्दृष्ट्वथैतामनिदिताम् २६ ऊचुश्चैनांमहाभागांक्षत्रियास्तेविचेतसः ॥ ज्योतिःप्रहोणादुःखा
र्त्तांशांतार्चिषइवाग्नयः २७ भगवत्याःप्रसादेनगच्छेद्वक्षत्रंसचक्षुषम् ॥ उपारम्यचगच्छेमसहिताःपापकर्मिणः २८ सपुत्रात्वंप्रसादनःकर्तुमर्हसिशोभने ॥ पुनर्दृष्टिप्र
दानेनराज्ञःसंत्रातुमर्हसि २९ ॥ इति श्रीम० आदि० चैत्ररथपर्वण्यौर्वोपाख्याने अष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ ब्राह्मण्युवाच ॥ नाहंगृह्णामिव
स्तातादृष्टीर्नास्मिरुषान्विता ॥ अयंतुभार्गवोनूनमूरुजःकुपितोऽद्यवः १ तेनचक्षुंषिस्ताताव्यक्तंकोपान्महात्मना ॥ स्मरतानिहतान्बंधूनादत्तानिनसंशयः २ गर्भानपि
यदायूयंभृगूणांघ्नतपुत्रकाः ॥ तदाऽयमूरुणागर्भमयावर्षशतंधृतः ३ षडंगश्चाखिलोवेदइमंगर्भस्यमेवह ॥ विवेशभृगुवंशस्यभूयःप्रियचिकीर्षया ४ सोऽयंपितृवधाद्य
क्तंक्रोधाद्गोहंतुमिच्छति ॥ तेजसातस्यदिव्येनचक्षुंषिमुषितानिवः ५ तमिमंतातयाचध्वमौर्वैममसुतोत्तमम् ॥ अयंवःप्रणिपातेनतुष्टोदृष्टीःप्रमोक्षयति ६ ॥

कर्मिणोऽपिवयम् २८ । २९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठ्ये भारतभाषदीपे अष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ नाहमिति । भोताताः १ आदत्तानि आत्तानि ददनेऽस्य रूपम् २
३ । ४ । ५ तातहेताताः संवोधनार्थो निपातो वाऽयम् ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

७ ऊरुतत्पन्नऔर्वइतिरुक्तिमाह अनेनेति ८।९ आत्मनामनःसर्वेषामपचितिकर्तुप्रवणमुन्मुखमिच्छन्स्वमनोपचितिकर्तुंयोजयतीत्यर्थः १०।११।१२।१३।१४।१५ विप्रकृष्टेनातिदूरमेन बहुना क्षत्रियैर्मित्तमात्रैः १६।१७।१८।१९ आत्महेति । एतेनभृगुपतनादिनामरणं ब्राह्मणेतरविषयं दर्शितम् २०।२१ मावधीरिति । क्षत्रियान्नतदनियं हृत्वेनानपराधिनः सप्तलोकान्भूरादींश्च

वसिष्ठ उवाच ॥ एवमुक्तास्ततः सर्वे राजानस्तेतमूरुजम् ॥ ऊचुः प्रसीदेति तदा प्रसादं च चकार सः ७ अनेनैव च विख्यातो नाम्नालोकेषु सत्तमः ॥ स और्वइति विप्रर्षिरूढं भित्त्वा व्यजायत ८ चक्षुषि प्रतिलब्ध्वा च प्रतिजग्मुस्ततो नृपाः ॥ भार्गवस्तु मुनिर्मेने सर्वलोकपराभवम् ९ स च क्रेता तलोकानां विनाशाय महामनाः ॥ सर्वेषामेव कार्त्स्न्येन मनः प्रवणमात्मनः १० इच्छन्नपचितिकर्तुं भृगूणां भृगूनंदनः ॥ सर्वलोकविनाशाय तपसामह तैधितः ११ तापयामास तां लोकां स देवासुरमानुषान् ॥ तपसोऽग्रेण महतानंदं यिष्यन्पितामहान् १२ ततस्तं पितरस्तात विज्ञाय कुलनंदनम् ॥ पितृलोकादुपागम्य सर्वं ऊचुरिदं वचः १३ ॥ पितर ऊचुः ॥ और्वइष्टः प्रभावस्ते तपसोऽग्रस्य पुत्रक ॥ प्रसादं कुरु लोकानां नियच्छ क्रोधमात्मनः १४ नानीशैर्हितदाता तं भृगुभिर्भावितात्मभिः ॥ वधोऽभ्युपेक्षितः सर्वैः क्षत्रियाणां विहिंसताम् १५ आयुषा विप्रकृष्टेन यदानः खेदं आविशत् ॥ तदाऽस्माभिर्वधस्तात क्षत्रियैरीप्सितः स्वयम् १६ निखातं यच्च वै वित्तं केन चिद्भूगुवेशमनि ॥ वैरायैव तदान्यस्तं क्षत्रियान्कोपयिष्णुभिः १७ किं हि वित्तेन नः कार्यं स्वर्गेऽप्सूनां द्विजोत्तम ॥ यदस्माकंधनाध्यक्षः प्रभृतं धनमाहरत् १८ यदा तु मृत्युरादातुं न नः शक्नोति सर्वशः ॥ तदाऽस्माभिरयं दृष्ट उपायस्तात संमतः १९ आत्महाच पुमांस्तात न लोकां ह्यभते शुभान् ॥ ततोऽस्माभिः समीक्ष्यैवं नात्मनात्मानि पातितः २० न चैतन्नः प्रियं तात यद्विदं कर्तुमिच्छसि ॥ नियच्छेदं मनः पापात् सर्वलोकपराभावात् २१ मावधीः क्षत्रियांस्तात न लोकान् सप्तपुत्रक ॥ द्रुष्यंतं तपस्तेजः क्रोधमुत्पतितं जहि २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वण्यौर्ववारणे ऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ ॥ ॥ और्व उवाच ॥ उक्तवानस्मि यां क्रोधात्प्रतिज्ञां पितरस्तदा ॥ सर्वलोकविनाशाय न सामेवितथा भवेत् १ वृथारोषप्रतिज्ञां वैनाहं भवितुमुत्सहे ॥ अनिस्तीर्णो हि मां शेषो दहेद्गिरिवारणिम् २ यो हि कारणतः क्रोधं संजातं क्षंतुमर्हति ॥ नालं समनुजः सम्यक्त्रिवर्गपरिरक्षितुम् ३ अशिष्टानां नियंता हि शिष्टानां परिरक्षिता ॥ स्थाने रोषः प्रयुक्तः स्याच्चपैः सर्वजिगीषुभिः ४ अश्रौषमहमूरुस्थोगभं शय्यागतस्तदा ॥ आरावं मातृवर्गस्य भृगूणां क्षत्रियैर्वधे ५ संहारो हि यदालोके भृगूणां क्षत्रियाधमैः ॥ आगर्भोच्छेदनात्क्रांतस्तदामां मन्युराविशत् ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मावधीः किंतु तपःसंभृतं तेजो द्रुष्यंतं क्रोधं जहि पाठांतरमुपेक्ष्यम् २२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये ऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ उक्तवानिति १ अनिस्तीर्णोऽकृतकार्यः २ वृथारोषः क्रोधो जेतव्यो न तु स कारणक इत्याह योहीति ३ क्रोधकारणान्याह अशिष्टानामिति । स्थानेयुक्तम् ४ तद्विपरीतं क्षत्रियाश्च कुरित्याह अश्रौषमिति ५ क्रांतः उपक्रांतः ६ ॥

तर्हि क्षत्रिया एव बन्धनतुलोका इत्यत आह संपूर्णैर्ति द्वाभ्यां कोशो जरायुरूपा मांसपेशी संपूर्णः कोशो यासां ताः परिपक्वगर्भा इत्यर्थः । 'कोशोऽर्थसंचये मांसपेश्यां' इति विश्वः । संपूर्णशोका इत्यपि पठेति ।
लोकैः सत्यपि सामर्थ्ये मन्मानुषाणां न कृतमतस्तेऽपि बध्वा एवेत्यर्थः ७ । ८ एतदेवोपादयति प्रपेदेति प्रतिषेद्धरिसति पापकृदेवनोपलभ्यते । असति तु सर्वोऽपि पाप एव मवचत इति श्रोकद्रवार्थः ९

संपूर्णकोशाः किल मेमातरः पितरस्तथा ॥ भयात्सर्वेषु लोकेषु नाधिजग्मुः परायणम् ७ तान् भृगूणां यदा दारान् कश्चिन्नाभ्युपपद्यत ॥ माता तदा दधारेयमूरुणैकेन मांशु
भा ८ प्रतिषेद्धा हि पापस्य यदालोकेषु विद्यते ॥ तदा सर्वेषु लोकेषु पापकृन्नोपपद्यते ९ यदा तु प्रतिषेद्धारं पापो न लभते कश्चित् ॥ तिष्ठति बहवो लोकास्तदा पापेषु
कर्मसु १० जानन्नपि च यः पापं शक्तिमान्न नियच्छति ॥ ईशः सन् सोऽपि तेनैव कर्मणा संप्रयुज्यते ११ राजभिश्चेश्वरैश्चैव यदि वैपितरो मम ॥ शक्तेर्न शकितास्मा तु मि
ष्टं त्वेह जीवितम् १२ अतएवामहं कुट्टोलोकानामीश्वरो ह्यहम् ॥ भवतां च वचोनालमहं समभिवर्तितुम् १३ ममापि चेद्भवेदेवमीश्वरस्य सतो महत् ॥ उपेक्षना
णस्य पुनर्लोकानां किल्बिषा द्वयम् १४ यश्चायं मन्युजो मेऽग्निर्लोकानादा तु मिच्छति ॥ दहेदेष च मामेव निगृहीतः स्वतेजसा १५ भवतां च विजानामि सर्वलोकहिते
प्सुताम् ॥ तस्माद्विध्वंयच्छ्रेयो लोकानां मम चेश्वराः १६ ॥ पितर ऊचुः ॥ य एष मन्युजस्तेऽग्निर्लोकानादा तु मिच्छति ॥ अप्सुतं मुंच भद्रं ते लोका ह्यप्सु प्रति
ष्ठिताः १७ आपो मयाः सर्वरसाः सर्वमापो मयं जगत् ॥ तस्मादप्सु विमुंचेमं क्रोधाग्निर्द्विजसत्तम १८ अयं तिष्ठतु ते विप्रयदीच्छसि महोदधौ ॥ मन्युजोऽग्निर्दहन्नापो
लोका ह्यपो मयाः स्मृताः १९ एवं प्रतिज्ञासत्येयं तवानघ भविष्यति ॥ न चैवं सामरालोका गमिष्यंति पराभवम् २० ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ततस्तं क्रोधजं तात और्वोऽ
ग्निं वरुणालये ॥ उत्ससर्जस चैवाप उपयुंके महोदधौ २१ महद्भयशिरोभूत्वा यत्तद्वेदविदो विदुः ॥ तमग्निमुद्गिरदक्रात्पिबत्यापो महोदधौ २२ तस्मात्त्वमपि भद्रं ते न
लोकानहंतुमर्हसि ॥ पराशर परां लोकान् जानन्नानवतां वर २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वण्यौर्वोपाख्यानोऽशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥
॥ गंधर्व उवाच ॥ एवमुक्तः स विप्रर्षिर्वसिष्ठेन महात्मना ॥ न्ययच्छदात्मनः क्रोधं सर्वलोकपराभवात् १ ईज च समहाते जाः सर्ववेदविदां वरः ॥ ऋषीराक्षससत्रेण शाकै
योऽथ पराशरः २ ततो वृद्धांश्च बालांश्च राक्षसान्समहामुनिः ॥ ददाह वितते यज्ञशक्तेर्वधमनुस्मरन् ३ न हितं वारयामास वसिष्ठो राक्षसां वधात् ॥ द्वितीयामस्य माभां
क्षं प्रतिज्ञामिति निश्चयात् ४ त्रयाणां पावकानां च सत्रे तस्मिन् महामुनिः ॥ आसीत् पुरस्ताद्दीप्तानां चतुर्थ इव पावकः ५ तेन यज्ञेन शुभ्रेण हूयमानेन शक्तिजः ॥ तद्वि
दीपितमाकाशं सूर्येणैव घनात्यये ६ तं वसिष्ठादयः सर्वमुनयस्तत्र मेनिरे ॥ तेजसा दीप्यमानं वै द्वितीयमिव भास्करम् ७

१० पापं पापकारिणम् ११ । १२ । १३ किल्बिषा दशासनजात् १४ । १५ । १६ अदा तु मुच्छेत्तुम् १७ आपो मया इति । कारणीभूतास्वप्सु दग्धा मुलोका अपि दग्धप्राया इत्यर्थः १८ । १९ । २०
उपयुंके भक्षयति २१ ह्यशिरः वडवा मुखं २२ । २३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ माभां क्षननाशयेयं ४ । ५
शुभ्रेण पापिनां निग्रहाभिर्मलेन तेन यज्ञेन यज्ञियेन द्रव्येण हूयमानेन ६ । ७

८।९।१० अविघ्नतेसत्रमितिशेषः अजानतामितिपापमपिकृत्वानंदसीतिसाधिलेपमश्रः ११।१२ ग्रहमम १३ शक्तिचेतिपुत्रदोषेणपितानश्यतीत्युक्तं १४ शापात्शक्तिनाशसोराजाशक्तिमेवभक्षितवान्

आदि०१

अ०

॥१८२॥

ततःपरमदुष्प्रापमन्यैर्ऋषिरुदारधीः ॥ समापिपयिषुःसत्रंतमत्रिःसमुपागमत् ८ तथापुलस्त्यःपुलहःक्रतुश्चैवमहाक्रतुः ॥ तत्राजगमुरमित्रघ्नरक्षसांजीवितेप्स
या ९ पुलस्त्यस्तुवधातेपारक्षसांभरतर्षभ ॥ उवाचेदंवचःपार्थपराशरमरिंदमम् १० कश्चित्तातापविघ्नतेकश्चिन्नंदसिपुत्रक ॥ अजानतामदोषाणांसर्वेपारक्षसां
वधात् ११ प्रजोच्छेदमिममह्यंनहिकर्तुंत्वमहसि ॥ नैषतातद्विजातीनांधर्मोदृष्टस्तपस्विनाम् १२ शमएवपरोधर्मस्तमाचरपराशर ॥ अधर्मिष्ठंवरिष्ठःसन्कुरुषे
त्वंपराशर १३ शक्तिचापिहिधर्मज्ञानातिक्रान्तुमिहार्हसि ॥ प्रजायाश्चममोच्छेदंनचैवंकर्तुमर्हसि १४ शापाद्विशक्तेर्वासिष्ठतदातदुपपादितम् ॥ आत्मजेनसदो
षेणशक्तिर्नित्तदोदिवम् १५ नहितंराक्षसःकश्चिच्छक्तोभक्षयितुमुने ॥ आत्मनैवात्मनस्तेनदृष्टोमृत्युस्तदाऽभवत् १६ निमित्तभूतस्तत्रासीद्विश्रामित्रःपराशर ॥
राजाकल्माषपादश्चदिवमारुह्यमोदते १७ येचशक्त्यवराःपुत्रावसिष्ठस्यमहामुने ॥ तेचसर्वमुदायुक्तामोदंतेसहिताःसुरैः १८ सर्वमेतद्वसिष्ठस्यविदितंवैमहामुने ॥
रक्षसांचसमुच्छेदेषताततपस्विनाम् १९ निमित्तभूतस्त्वंचात्रकतौवासिष्ठनंदनः ॥ तत्सत्रंमुंचभद्रंतेसमाप्तमिदमस्तुते २० ॥ गंधर्वउवाच ॥ एवमुक्तःपुलस्त्ये
नवसिष्ठेनचधीमता ॥ तदासमापयामाससत्रंशाकोमहामुनिः २१ सर्वराक्षससत्रायसंभृतंपावकंतदा ॥ उत्तरेहिमवत्पार्श्वेउत्ससर्जमहावने २२ सतत्राद्यापिरक्षां
सिवृक्षानश्मनएवच ॥ भक्षयन्दृश्यतेवह्निःसदाष्वर्षिणपर्वणि २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिचैत्रथपर्वण्यौर्वोपाख्यानैकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥१८१॥
अर्जुनउवाच ॥ राजाकल्माषपादेनगुरोर्ब्रह्मविदांवरं ॥ कारणंकिंपुरस्कृत्यभार्यावैसन्नियोजिता १ जानतावैपरंधर्मवसिष्ठेनमहात्मना ॥ अगम्यागमनंकस्मात्कृतं
तेनमहर्षिणा २ अधर्मिष्ठंवसिष्ठेनकृतंचापिपुरासखे ॥ एतन्मेसंशयंसर्वेच्छेत्तुमर्हसिपृच्छतः ३ ॥ गंधर्वउवाच ॥ धनंजयनिबोधेदंयन्मातृपतिपृच्छसि ॥ वसिष्ठं
प्रतिदुर्धर्षतथामित्रसहंनृपम् ४ कथितंतेमयासर्वेयथाशप्तःसपार्थिवः ॥ शक्तिनाभरतश्रेष्ठवासिष्ठेनमहात्मना ५ सतुशापवशंप्राप्तःक्रोधपर्याकुलेक्षणः ॥ निर्जगामपु
राद्राजासहदारःपरंतपः ६ अरण्यंनिर्जनंगत्वासदारःपरिचक्रमे ॥ नानामृगगणाकीर्णनानासत्त्वसमाकुलम् ७ नानागुल्मलताच्छन्नंनानाद्रुमसमावृतम् ॥ अरण्यं
घोरसन्नादंशापग्रस्तःपरिश्रमन् ८ सकदाचित्क्षुधाऽऽविष्टोमृगयन्भक्षयमात्मनः ॥ ददर्शसुपरिक्लिष्टःकस्मिंश्चिन्निर्जनेवने ९ ब्राह्मणंब्राह्मणींचैवमिथुनायोपसंगतौ ॥
तौतंवीक्ष्यसुवित्रस्तावकृतार्थौप्रधावितौ १० तयोःप्रद्रवतौर्विप्रंजग्राहन्पतिर्बलात् ॥ दृष्ट्वागृहीतंभर्तारमथब्राह्मण्यभाषत ११ ॥

अतःशक्तेरेवायमपराधोनरक्षसामित्यर्थः १५।१६ मोदतेशक्तिः १७।१८ समुच्छेदेषत्वंमिमित्तभूतइतियोजना १९ मुंचत्यज २०।२१।२२।२३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंडीयेभारतभावदीपे
एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ रात्रेति १ अगम्यास्तुष्टातुल्यत्वात् २।३।४।५।६।७।८।९ अकृतार्थविकृतपुत्रत्वात् १०।११ ॥

॥१६०॥

१२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३ मदयंत्यामहिष्या २४। २५। २६ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥
 शृणुराजन्ममवचोयत्त्वां वक्ष्यामि सुव्रत ॥ आदित्यवंशप्रभवस्त्वं हिलोके परिश्रुतः १२ अप्रमत्तः स्थितो धर्मे गुरुशुश्रूषणे रतः ॥ शापोपहतदुर्धर्षनपापं कर्तुमर्हसि
 १३ ऋतुकाले तु संप्राप्ते भर्तृव्यसन कर्षिता ॥ अकृतार्था ह्यहं भर्त्रा प्रसवार्थं समागता १४ प्रसीद नृपति श्रेष्ठ भर्ताऽयं मे विसृज्यताम् ॥ एवं विक्रोशमाना यास्तस्यास्तु
 सन्तु शंसवत् १५ भर्तारं भक्षयामास व्याघ्रो मृगमिवेप्सितम् ॥ तस्याः क्रोधाभिभूता यायान्यश्रूण्य पतन्मुवि १६ सोऽग्निः समभवद्दीप्तस्तं च देशं व्यदीपयत् ॥ ततः
 सा शोकसंतप्ता भर्तृव्यसन कर्षिता १७ कल्माषपादं राजर्षिं मशपद्माह्वणीरुषा ॥ यस्मान्ममाकृतार्थायास्त्वया क्षुद्रनृशंसवत् १८ प्रेक्षंत्याभक्षितो मेऽद्य प्रियो भर्ता म
 हायशाः ॥ तस्मात्त्वमपि दुर्बुद्धे मच्छापपरिविक्षतः १९ पत्नीमृता वनु प्राप्य सद्यस्त्यक्ष्यसि जीवितम् ॥ यस्य चर्षे वसिष्ठस्य त्वया पुत्रा विनाशिताः २० तेन संगम्य
 ते भार्या तनयं जनयिष्यति ॥ स ते वंशकरः पुत्रो भविष्यति नृपाधम २१ एवं शम्वातुराजानं सा तमांगिरसीशुभा ॥ तस्यैव सन्निधौ दीप्तं प्रविवेश हुताशनम् २२ वसि
 ष्ठश्च महाभागः सर्वमेतदवैक्षत ॥ ज्ञानयोगेन महता तपसा च परंतप २३ मुक्तशपश्च राजर्षिः कालेन महता ततः ॥ ऋतुकालेऽभिपतितो मदयंत्या निवारितः २४ न
 हिसस्मार स नृपस्तं शापं काममोहितः ॥ देव्याः सोऽथ वचः श्रुत्वा संभ्रांतो नृपसत्तमः २५ तं शापमनु संस्मृत्य पर्यतप्य नृशंसतदा ॥ एतस्मात्कारणाद्राजा वसिष्ठं संन्य
 योजयत् ॥ स्वदारेषु नरश्रेष्ठ शापदोषसमन्वितः २६ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि वसिष्ठोपाख्याने त्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ अर्जु
 न उवाच ॥ अस्माकमनुरूपो वैयः स्याद्रंधर्ववेदवित् ॥ पुरोहितस्तमा चक्षुः सर्वहिविदितं तव १ ॥ गंधर्व उवाच ॥ यवीयान् देवलस्मैषवने भ्राता तपस्यति ॥ धौ
 म्य उत्कोचके तीर्थे तं वृणु ध्वं यदीच्छथ २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽर्जुनोऽस्ममाग्रे यं प्रददौ तद्यथाविधि ॥ गंधर्वा यतदा प्रीतो वचनं चेदमब्रवीत् ३ त्यम्येव तावत्ति
 ष्ठं तु हयागंधर्वसत्तम ॥ कार्यकाले ग्रहीष्यामः स्वस्ति तेऽस्ति त्विच्छा ब्रवीत् ४ तेऽन्योन्यमभिसंपूज्य गंधर्वः पांडवाश्च ह ॥ रम्या द्वागीरथी तीराद्यथाकामं प्रतस्थिरे ५
 तत उत्कोचकं तीर्थं गत्वा धौम्याश्रमं तुते ॥ तं ववुः पांडवा धौम्यं पौरोहित्याय भारत ६ तान् धौम्यः प्रतिजग्राह सर्ववेदविदारः ॥ वन्येन फलमूलेन पौरोहित्येन चैव ह
 ७ ते समाशंसिरे लब्धांश्रियं राज्यं च पांडवाः ॥ ब्राह्मणं तं पुरस्कृत्य पांचाली च स्वयं वरे ८ पुरोहितेन तेनाथगुरुणा संगतास्तदा ॥ नाथवंतमिवात्मानं मे निरेभरतर्षभाः
 ९ सहिवेदार्थं तत्त्वज्ञस्ते पांगुरु रुदारधीः ॥ तेन धर्मविदा पार्थायाज्या धर्मविदः कृताः १० वीरास्तु सहितान्मेन प्राप्ता राज्यान् स्वधर्मतः ॥ बुद्धिवीर्यबलोत्साहैर्युक्तान्दे
 वानि वद्विजः ११ कृतस्वस्त्ययनास्तेन ततस्ते भनुजाधिपाः ॥ मे निरेसहिता गन्तुं पांचाल्यास्तं स्वयं वरम् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि चैत्ररथपर्वणि धौम्य
 पुरोहितकरणे त्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ समाप्तं चैत्ररथपर्व ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥
 अस्माकमपि १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००। २०१। २०२। २०३। २०४। २०५। २०६। २०७। २०८। २०९। २१०। २११। २१२। २१३। २१४। २१५। २१६। २१७। २१८। २१९। २२०। २२१। २२२। २२३। २२४। २२५। २२६। २२७। २२८। २२९। २३०। २३१। २३२। २३३। २३४। २३५। २३६। २३७। २३८। २३९। २४०। २४१। २४२। २४३। २४४। २४५। २४६। २४७। २४८। २४९। २५०। २५१। २५२। २५३। २५४। २५५। २५६। २५७। २५८। २५९। २६०। २६१। २६२। २६३। २६४। २६५। २६६। २६७। २६८। २६९। २७०। २७१। २७२। २७३। २७४। २७५। २७६। २७७। २७८। २७९। २८०। २८१। २८२। २८३। २८४। २८५। २८६। २८७। २८८। २८९। २९०। २९१। २९२। २९३। २९४। २९५। २९६। २९७। २९८। २९९। ३००। ३०१। ३०२। ३०३। ३०४। ३०५। ३०६। ३०७। ३०८। ३०९। ३१०। ३११। ३१२। ३१३। ३१४। ३१५। ३१६। ३१७। ३१८। ३१९। ३२०। ३२१। ३२२। ३२३। ३२४। ३२५। ३२६। ३२७। ३२८। ३२९। ३३०। ३३१। ३३२। ३३३। ३३४। ३३५। ३३६। ३३७। ३३८। ३३९। ३४०। ३४१। ३४२। ३४३। ३४४। ३४५। ३४६। ३४७। ३४८। ३४९। ३५०। ३५१। ३५२। ३५३। ३५४। ३५५। ३५६। ३५७। ३५८। ३५९। ३६०। ३६१। ३६२। ३६३। ३६४। ३६५। ३६६। ३६७। ३६८। ३६९। ३७०। ३७१। ३७२। ३७३। ३७४। ३७५। ३७६। ३७७। ३७८। ३७९। ३८०। ३८१। ३८२। ३८३। ३८४। ३८५। ३८६। ३८७। ३८८। ३८९। ३९०। ३९१। ३९२। ३९३। ३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९। ४००। ४०१। ४०२। ४०३। ४०४। ४०५। ४०६। ४०७। ४०८। ४०९। ४१०। ४११। ४१२। ४१३। ४१४। ४१५। ४१६। ४१७। ४१८। ४१९। ४२०। ४२१। ४२२। ४२३। ४२४। ४२५। ४२६। ४२७। ४२८। ४२९। ४३०। ४३१। ४३२। ४३३। ४३४। ४३५। ४३६। ४३७। ४३८। ४३९। ४४०। ४४१। ४४२। ४४३। ४४४। ४४५। ४४६। ४४७। ४४८। ४४९। ४५०। ४५१। ४५२। ४५३। ४५४। ४५५। ४५६। ४५७। ४५८। ४५९। ४६०। ४६१। ४६२। ४६३। ४६४। ४६५। ४६६। ४६७। ४६८। ४६९। ४७०। ४७१। ४७२। ४७३। ४७४। ४७५। ४७६। ४७७। ४७८। ४७९। ४८०। ४८१। ४८२। ४८३। ४८४। ४८५। ४८६। ४८७। ४८८। ४८९। ४९०। ४९१। ४९२। ४९३। ४९४। ४९५। ४९६। ४९७। ४९८। ४९९। ५००। ५०१। ५०२। ५०३। ५०४। ५०५। ५०६। ५०७। ५०८। ५०९। ५१०। ५११। ५१२। ५१३। ५१४। ५१५। ५१६। ५१७। ५१८। ५१९। ५२०। ५२१। ५२२। ५२३। ५२४। ५२५। ५२६। ५२७। ५२८। ५२९। ५३०। ५३१। ५३२। ५३३। ५३४। ५३५। ५३६। ५३७। ५३८। ५३९। ५४०। ५४१। ५४२। ५४३। ५४४। ५४५। ५४६। ५४७। ५४८। ५४९। ५५०। ५५१। ५५२। ५५३। ५५४। ५५५। ५५६। ५५७। ५५८। ५५९। ५६०। ५६१। ५६२। ५६३। ५६४। ५६५। ५६६। ५६७। ५६८। ५६९। ५७०। ५७१। ५७२। ५७३। ५७४। ५७५। ५७६। ५७७। ५७८। ५७९। ५८०। ५८१। ५८२। ५८३। ५८४। ५८५। ५८६। ५८७। ५८८। ५८९। ५९०। ५९१। ५९२। ५९३। ५९४। ५९५। ५९६। ५९७। ५९८। ५९९। ६००। ६०१। ६०२। ६०३। ६०४। ६०५। ६०६। ६०७। ६०८। ६०९। ६१०। ६११। ६१२। ६१३। ६१४। ६१५। ६१६। ६१७। ६१८। ६१९। ६२०। ६२१। ६२२। ६२३। ६२४। ६२५। ६२६। ६२७। ६२८। ६२९। ६३०। ६३१। ६३२। ६३३। ६३४। ६३५। ६३६। ६३७। ६३८। ६३९। ६४०। ६४१। ६४२। ६४३। ६४४। ६४५। ६४६। ६४७। ६४८। ६४९। ६५०। ६५१। ६५२। ६५३। ६५४। ६५५। ६५६। ६५७। ६५८। ६५९। ६६०। ६६१। ६६२। ६६३। ६६४। ६६५। ६६६। ६६७। ६६८। ६६९। ६७०। ६७१। ६७२। ६७३। ६७४। ६७५। ६७६। ६७७। ६७८। ६७९। ६८०। ६८१। ६८२। ६८३। ६८४। ६८५। ६८६। ६८७। ६८८। ६८९। ६९०। ६९१। ६९२। ६९३। ६९४। ६९५। ६९६। ६९७। ६९८। ६९९। ७००। ७०१। ७०२। ७०३। ७०४। ७०५। ७०६। ७०७। ७०८। ७०९। ७१०। ७११। ७१२। ७१३। ७१४। ७१५। ७१६। ७१७। ७१८। ७१९। ७२०। ७२१। ७२२। ७२३। ७२४। ७२५। ७२६। ७२७। ७२८। ७२९। ७३०। ७३१। ७३२। ७३३। ७३४। ७३५। ७३६। ७३७। ७३८। ७३९। ७४०। ७४१। ७४२। ७४३। ७४४। ७४५। ७४६। ७४७। ७४८। ७४९। ७५०। ७५१। ७५२। ७५३। ७५४। ७५५। ७५६। ७५७। ७५८। ७५९। ७६०। ७६१। ७६२। ७६३। ७६४। ७६५। ७६६। ७६७। ७६८। ७६९। ७७०। ७७१। ७७२। ७७३। ७७४। ७७५। ७७६। ७७७। ७७८। ७७९। ७८०। ७८१। ७८२। ७८३। ७८४। ७८५। ७८६। ७८७। ७८८। ७८९। ७९०। ७९१। ७९२। ७९३। ७९४। ७९५। ७९६। ७९७। ७९८। ७९९। ८००। ८०१। ८०२। ८०३। ८०४। ८०५। ८०६। ८०७। ८०८। ८०९। ८१०। ८११। ८१२। ८१३। ८१४। ८१५। ८१६। ८१७। ८१८। ८१९। ८२०। ८२१। ८२२। ८२३। ८२४। ८२५। ८२६। ८२७। ८२८। ८२९। ८३०। ८३१। ८३२। ८३३। ८३४। ८३५। ८३६। ८३७। ८३८। ८३९। ८४०। ८४१। ८४२। ८४३। ८४४। ८४५। ८४६। ८४७। ८४८। ८४९। ८५०। ८५१। ८५२। ८५३। ८५४। ८५५। ८५६। ८५७। ८५८। ८५९। ८६०। ८६१। ८६२। ८६३। ८६४। ८६५। ८६६। ८६७। ८६८। ८६९। ८७०। ८७१। ८७२। ८७३। ८७४। ८७५। ८७६। ८७७। ८७८। ८७९। ८८०। ८८१। ८८२। ८८३। ८८४। ८८५। ८८६। ८८७। ८८८। ८८९। ८९०। ८९१। ८९२। ८९३। ८९४। ८९५। ८९६। ८९७। ८९८। ८९९। ९००। ९०१। ९०२। ९०३। ९०४। ९०५। ९०६। ९०७। ९०८। ९०९। ९१०। ९११। ९१२। ९१३। ९१४। ९१५। ९१६। ९१७। ९१८। ९१९। ९२०। ९२१। ९२२। ९२३। ९२४। ९२५। ९२६। ९२७। ९२८। ९२९। ९३०। ९३१। ९३२। ९३३। ९३४। ९३५। ९३६। ९३७। ९३८। ९३९। ९४०। ९४१। ९४२। ९४३। ९४४। ९४५। ९४६। ९४७। ९४८। ९४९। ९५०। ९५१। ९५२। ९५३। ९५४। ९५५। ९५६। ९५७। ९५८। ९५९। ९६०। ९६१। ९६२। ९६३। ९६४। ९६५। ९६६। ९६७। ९६८। ९६९। ९७०। ९७१। ९७२। ९७३। ९७४। ९७५। ९७६। ९७७। ९७८। ९७९। ९८०। ९८१। ९८२। ९८३। ९८४। ९८५। ९८६। ९८७। ९८८। ९८९। ९९०। ९९१। ९९२। ९९३। ९९४। ९९५। ९९६। ९९७। ९९८। ९९९। १०००।

ततस्तेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ दायान्देवानि तानेवाह धनमित्यादि १४ । १५ नटावेषभेदकारिणः । वैतालिकाभंगलपाठ
कारिणः । नर्तकाः प्रसिद्धाः । सूताः पौराणिकाः । मागधावंशसूचकाः । नियोधकामल्लाः १६ । १७ संगलादेवयोगेन १८ । १९ परमंयथेष्टं २० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपचतुर

॥ अथ स्वयंवरपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तेन शार्दूलभ्रातरः पंचपांडवाः ॥ प्रययुर्द्रौपदीं द्रुपुंतं च देशं महोत्सवम् १ ते प्रयातान रव्यान्नाः सहमात्रा परंतपाः
॥ ब्राह्मणा नन्ददृष्टुर्मागैर्गच्छतः संगतान् बहून् २ त ऊचुर्ब्राह्मणाराजन्पांडवान् ब्रह्मचारिणः ॥ कभवंतो गमिष्यंति कुतो वाऽभ्यागता इह ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आ
गतानेकचक्रायाः सोदर्यानेकचारिणः ॥ भवंतो वै विजानंतु सहमात्रा द्विजर्षभाः ४ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ गच्छता दैवपंचालान्द्रुपदस्य निवेशने ॥ स्वयंवरं महंस्तत्र
भविता सुमहाधनः ५ एकसार्थप्रयाताः स्मवयंतत्रैव गामिनः ॥ तत्र ह्यद्भुतसंकाशो भविता सुमहोत्सवः ६ यज्ञसेनस्य दुहिता द्रुपदस्य महात्मनः ॥ वेदीमध्यात्स
मुत्पन्ना पद्मपत्रनिभेक्षणा ७ दर्शनीयाऽनवद्यांगी सुकुमारी मनस्विनी ॥ धृष्टद्युम्नस्य भगिनी द्रोणशत्रोः प्रतापिनः ८ योजातः कवची खड्गी सशरः सशरासनः ॥
सुसमिद्धे महाबाहुः पावके पावकोपमः ९ स्वसातस्थानवद्यांगी द्रौपदी तनुमध्यमा ॥ नीलोत्पलसमो गंधो यस्याः क्रोशात्प्रवाति वै १० यज्ञसेनस्य च सुतां स्वयंवरकृतक्ष
णाम् ॥ गच्छामो वै वयं द्रुपुंतं च दिव्यं महोत्सवम् ११ राजानो राजपुत्राश्च यज्वानो भूरिदक्षिणाः ॥ स्वाध्यायवतः शुचयो महात्मानो यतव्रताः १२ तरुणा दर्श
नीयाश्च नानादेशसमागताः ॥ महारथाः कृतान्नाश्च समुपेयंति भूमिपाः १३ ते तत्र विविधान्दायान्विजयाथै नरेश्वराः ॥ प्रदास्यंति धनं गाश्च भक्ष्यं भोज्यं च सर्वशः
१४ प्रतिगृह्य च तत्सर्वं दृष्ट्वा चैव स्वयंवरम् ॥ अनुभूयोत्सवं चैव गमिष्यामो यथेप्सितम् १५ नटा वैतालिकास्तत्र नर्तकाः सूतमागधाः ॥ नियोधकाश्च देशेभ्यः समेप्यं
ति महाबलाः १६ एवं कौतूहलं कृत्वा दृष्ट्वा च प्रतिगृह्य च ॥ सहास्माभिर्महात्मानः पुनः प्रतिनिवत्स्यथ १७ दर्शनीयांश्चः सर्वान् देवरूपानवस्थितान् ॥ समीक्ष्य
कृष्णावरयेत्संगत्यैकतमंवरम् १८ अयं भ्राता तव श्रीमान् दर्शनीयो महाभुजः ॥ नियुज्यमानो विजये संगत्याद्रविणं बहु ॥ आहरिष्यन्नयूनं प्रीतिं वो वधं यिष्यति
१९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ परमं भोगमिष्यामो द्रुपुंतं चैव महोत्सवम् ॥ भवद्भिः सहिताः सर्वे कन्यायास्तं स्वयंवरम् २० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवरपर्व
णि पांडवागमनचतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ताः प्रयातास्ते पांडवा जनमेजय ॥ राज्ञा दक्षिणपंचालान्द्रुपदेनाभिरक्षि
तान् १ ततस्तेषु महात्मानं शुद्धात्मानमकल्मषम् ॥ दृष्ट्वा पांडवा वीरा मुनिद्वैपायनं तदा २ तस्मै यथावत्सत्कारं कृत्वा तेन च सत्कृताः ॥ कथांते चाभ्यनुज्ञाताः प्रय
युर्द्रुपदक्षयम् ३ पश्यंतो रमणीयानिवनानि च सरांसि च ॥ तत्र तत्र वसंतश्च शनैर्जगुर्महारथाः ४ स्वाध्यायवतः शुचयो मधुराः प्रियवादिनः ॥ आनुपूर्व्येण संप्राप्ता
पंचालान्पांडुनंदनाः ५ ते तु दृष्ट्वा पुरंतश्च स्कंधावारं च पांडवाः ॥ कुंभकारस्य शालायां निवासं च क्रिरेतदा ६

शीतलधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ स्कंधावारं रान्यगृहप्राकारं लोकसमुहस्थानं वा । स्कंधः स्यान्नृपतावंसे सांपरायणसमूहयोः इति मेदिनी ६

नजज्ञिरेनज्ञातवतः ७ । ८ अनानस्यमयितुमशक्यं ९ वैहायसमंतरिक्षगतं । यंत्रंतीव्रवेगवत्तथाभ्रमणेनलक्ष्यमार्गसंकोचकमंतरावद्धं । समितयंत्रच्छिद्रद्वारोपलक्षितं । लक्ष्यमपिवैहायसमित्यर्थः अस्त्रशिक्षाया
मेकेनार्जुनेनैवचललक्ष्यपातनंकृतमतः स एवचलयंत्रद्वारालक्ष्यभेत्स्यतिनान्यइतितदन्वेषणायायंयस्नोद्वुपदेनकृतः । यद्यपिकर्णस्याप्येतत्सुकरंतथाऽपिहीनकुलत्वात्समुपरिहरइविभावः १० सज्यंधनुःकृत्वाइदं

तत्रभैक्षसमाज-ह्रुर्ब्राह्मणीवृत्तिमाश्रिताः ॥ तान्संप्राप्तांस्तथावीरान्जज्ञिरेननराःकचिव ७ यज्ञसेनस्यकामस्तुपांडवायकिरीटिने ॥ कृष्णांदद्यामितिसदानचैत
द्विवृणोतिसः ८ सोऽन्वेषमाणःकौन्तेयंपांचाल्योजनमेजय ॥ दृढंधनुस्नानम्यंकारयामासभारत ९ यंत्रवैहायसंचापिकारयामासकृत्रिमम् ॥ तेनयंत्रेणसमितंरा
जालक्ष्यंचकारसः १० ॥ द्रुपदउवाच ॥ इदंसज्यंधनुःकृत्वासज्जैरेभिश्चसायकैः ॥ अतीत्यलक्ष्यंयोवेद्वासलब्धामत्सुतामिति ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इति
सद्रुपदोराजास्वयंवरमघोषयत् ॥ तच्छ्रुत्वापार्थिवाःसर्वेसमीयुस्तत्रभारत १२ ऋषयश्चमहात्मानःस्वयंवरदिदृक्षवः ॥ दुर्योधनपुरोगाश्चसकर्णाःकुरवोऽनृप १३
ब्राह्मणाश्चमहाभागादेशेभ्यःसमुपागमन् ॥ ततोर्चिताराजगणाद्रुपदेनमहात्मना १४ उपोपविष्टामंचेषुद्रुपुकामाःस्वयंवरम् ॥ ततःपौरजनाःसर्वेसागरोद्भूतनिः
स्वनाः १५ शिशुमारशिरःप्राप्यन्यविशंस्तेस्मपार्थिवाः ॥ प्रागुत्तरेणनगराहूमिभागेसमेष्टुभे ॥ समाजवाटःशुशुभेभवनैःसर्वतोवृतः १६ प्राकारपरिखोपेतोद्वा
स्तोरणमंडितः ॥ वितानेनविचित्रेणसर्वतःसमलंकृतः १७ तूर्योवशतसंकोर्णःपराध्यागुरुधूपितः ॥ घंदनोदकसिक्तश्चमाल्यदामोपशोभितः १८ कैलासशिखर
प्रख्यैर्नभस्तलविलेखिभिः ॥ सर्वतःसंवृतःशुभ्रैःप्रासादैःसुकृतोच्छ्रयैः १९ सुवर्णजालसंवीतैर्मणिकुट्टिमभूषणैः ॥ सुखारोहणसोपानैर्महासनपरिच्छदैः २० स्रग्दा
मसमभवच्छत्रैरगुरुत्तमवासितैः ॥ हंसांशुवर्णैर्बहुभिरायोजनसुगंधिभिः २१ असंबाधशतद्वारैःशयनासनशोभितैः ॥ बहुधातुपिनद्धांगैर्हिमवच्छिखरैरिव २२
तज्ञानानाप्रकारेषुविमानेषुस्वलंकृताः ॥ स्पर्धमानास्तदाऽन्योन्यनिषेदुःसर्वपार्थिवाः २३ तत्रोपविष्टान्ददृशुर्महासत्वपराक्रमान् ॥ राजसिंहान्महाभागान्कृ
ष्णागुरुविभूषितान् २४ महाप्रसादान्ब्रह्मण्यान्स्वराष्ट्रपरिरक्षिणः ॥ प्रियान्सर्वस्यलोकस्यसुकृतैःकर्मभिःशुभैः २५ मंचेषुचपराद्धैर्घेषुपौरजानपदाजनाः ॥
कृष्णादर्शनसिद्धयर्थंसर्वतःसमुपाविशन् २६ ब्राह्मणैस्तेचसहिताःपांडवाःसमुपाविशन् ॥ ऋद्धिंपंचालराजस्यपश्यंतस्तामनुत्तमाम् २७ ततःसमाजोववृधेस
राजन्दिवसान्बहून् ॥ रत्नप्रदानबहुलःशोभितोनटनर्तकैः २८ वर्तमानेसमाजेतुरमणीयेऽह्निषोडशे ॥ आप्नुतांगीसुवसनासर्वाभरणभूषिता २९ मालांचसमुपा
दायकांचर्नीसमलंकृताम् ॥ अवतीर्णाततोरंगंद्रौपदीभरतर्षभ ३०

यंत्रमतीत्यलक्ष्यंयोवेद्वावेहुंसमर्थः ११ । १२ । १३ । १४ उपोपविष्टाः पादपूरणार्थांउपेत्यस्यावृत्तिः । प्रसमुपोदःपादपूरणइति १५ शिशुमारोजलजंतुस्तदाकारस्तारासमूहात्मकोविष्णुस्तस्यशिरःप्रदे
क्षेष्टान्पांदिशि । अतएवसाअपराजितादिकृ तांदिशंप्राप्यन्याविशन् तामेवदिशमाह प्रागिति । प्रागुत्तरेणप्रागुदीच्योरंतरालेनगरात्समीपे । एनवन्वतरस्यामदूरेपंचम्येत्येनवंतमिदं १६ । १७ । १८ । १९
२० । २१ । २२ विमानेषुसप्तभूमिगृहेषु । विमानोव्योमयानेचसप्तभूमिगृहेऽपिच'इतिमेदिनी २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

परिस्तीर्यदधैःपरितःस्तीर्त्वा ३१ । ३२ । ३३ । ३४ इदं धनुः इदं च लक्ष्यं इमे च बाणाः चलयन्त्रच्छिद्रद्वारा युगपत्पंचबाणान् लक्ष्येयः समर्पयति तस्याद्यभार्या भगिनी ममेयमिति द्वयोः संबंधः ३५ व्योमचरैर्बाणैः ३५
 पुरोहितः सोमकानां मंत्रविद्वान् बाणः शुचिः ॥ परिस्तीर्य जुहावाग्निमाज्येन विधिवत्तदा ३१ संतर्पयित्वा ज्वलनं ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्यच ॥ वारयामास सर्वाणि वादि
 त्राणि समंततः ३२ निःशब्दे तु कृतं तस्मिन् धृष्टद्युम्नो विशांपते ॥ कृष्णामादाय विधिवन्मेघदुंदुभिनिःस्वनः ३३ रंगमध्ये गतस्तत्र मेघगंभीरया गिरा ॥ वाक्यमुच्चैर्ज
 गादेदं श्लक्ष्णमर्थवदुत्तमम् ३४ इदं धनुर्लक्ष्यमिमे च बाणाः शृण्वंतु मे भूपतयः समेताः ॥ छिद्रेण यंत्रस्य समर्पय ध्वंशरैः शितैर्व्योमचरैर्दशार्धैः ३५ एतन्महत्कर्म करो
 तियो वैकुलेन रूपेण बलेन युक्तः ॥ तस्याद्यभार्या भगिनी ममेयं कृष्णा भवित्री न मृषा ब्रवीमि ३६ तानेव मुक्ता ह्युपदस्य पुत्रः पश्चादिदं तां भगिनीमुवाच ॥ नाम्ना च गो
 त्रेण च कर्मणा च संकीर्तयन् भूमिपतीन् समेतान् ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवरपर्वणि धृष्टद्युम्नवाक्ये पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥
 ॥ धृष्टद्युम्न उवाच ॥ दुर्योधनो दुर्विषहो दुर्मुखो दुष्प्रधर्षणः ॥ विविंशतिर्विकर्णश्च सहोदुःशासनस्तथा १ युयुत्सुर्वायुवेगश्च भीमवेगरवस्तथा ॥ उग्रायुधो बलाकी च
 करकायुर्विरोचनः २ कुंडकश्चित्रसेनश्च सुवर्चाः कनकध्वजः ॥ नंदको बाहुशाली च तुहुंडो विकटस्तथा ३ एते चान्ये च बहवो धार्तराष्ट्रमहाबलाः ॥ कर्णेन सहि
 ता वीरास्त्वदर्थं समुपागताः ४ असंख्याता महात्मानः पार्थिवाः क्षत्रियर्षभाः ॥ शकुनिः सौबलश्चैव वृषकोऽथ बृहद्वलः ५ एते गांधारराजस्य सुताः सर्वे समागताः ॥
 अश्वत्थामा च भोजश्च सर्वशस्त्रभृतांवरौ ६ समवेतौ महात्मानौ त्वदर्थं समलंकृतौ ॥ बृहंतो मणिमांश्चैव दंडधारश्च पार्थिवः ७ सहदेव जयत्सेनौ मेघसंधिश्च पार्थिवः ॥
 विराटः सहपुत्राभ्यां शंखेनैवोत्तरेण च ८ वार्धक्षेमिः सुशर्मा च सेनाबिंदुश्च पार्थिवः ॥ सुकेतुः सहपुत्रेण सुनाम्ना च सुवर्चसा ९ सुचित्रः सुकुमारश्च वृकः सत्यधृतिस्त
 था ॥ सूर्यध्वजो रोचमानो नीलश्चित्रायुधस्तथा १० अंशुमांश्चेकितानश्च श्रेणिमांश्च महाबलः ॥ समुद्रसेनपुत्रश्च चंद्रसेनः प्रतापवान् ११ जलसंधः पितापुत्रौ वि
 दंडो दंड एव च ॥ पौण्ड्रको वासुदेवश्च भगदत्तश्च वीर्यवान् १२ कर्लिगस्ताम्रलक्ष्मश्च पत्तनाधिपतिस्तथा ॥ मद्राजस्तथा शल्यः सहपुत्रो महारथः १३ रुक्मांगदेन
 वीरेण तथा रुक्मरथेन च ॥ कौरव्यः सोमदत्तश्च पुत्रश्चास्य महारथः १४ समवेतास्त्रयः शूरा भूरिभूरिश्च वाः शलः ॥ सुदक्षिणश्च कांबोजो दृढधन्वा च पौरवः १५ बृहद्वलः
 सुषेणश्च शिबिरोऽशीनस्तथा ॥ पटच्चरनिहंता च कारुषाधिपतिस्तथा १६ संकर्षणो वासुदेवो रौक्मिण्यश्च वीर्यवान् ॥ सांबश्च चारुदेष्णश्च प्राद्युम्निः सगदस्तथा १७
 अक्रूरः सात्यकिश्चैव उद्धवश्च महामतिः ॥ कृतवर्मा च हार्दिक्यः पृथुर्विपृथुरेव च १८ विदूरथश्च कंकश्च शकुश्च सगवेषणः ॥ आशावहोऽनिरुद्धश्च समीकः सारिमेजयः
 १९ वीरो वातपतिश्चैव झिल्लीपिंडारकस्तथा ॥ उशीनरश्च विक्रांतो वृष्ण्यस्ते प्रकीर्तिताः २०

३६ ताननुपान्मति ३७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारत भावदीपे पंचाशित्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥
 ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

॥ दुर्योधन इत्यादि स्पष्टार्थोऽर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

२१ । २२ । २३ । २४ ॥ इति आदिपर्वणि नी० भारतभाषदीपेपडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ तेऽलंकृता इति १ । २ संकल्पजेन कामेन ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ अभितः पञ्चालक्ष्मीये

भगीरथो बृहत्क्षत्रः सैधवश्च जयद्रथः ॥ बृहद्रथो बालिहकश्च श्रुतायुश्च महारथः २१ उलूकः कैतवो राजा चित्रांगदश्च भांगदौ ॥ वत्सराजश्च मतिमान्कोसलाधिपतिस्तथा २२ शिशुपालश्च विक्रां तो जरासंधस्तथैव च ॥ एते चान्ये च बहवो नानाजनपदेश्वराः २३ त्वदर्थमागता भद्रे क्षत्रियाः प्रथिता भुवि ॥ एते भेत्स्यंति विक्रांतास्त्वदर्थे लक्ष्यमुत्तमम् ॥ विध्येत यद्दं लक्ष्यं वरयेथाः शुभेऽद्य तम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवरपर्वणि राजनामकीर्तने पडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तेऽलंकृताः कुंडलिनो युवानः परस्परं स्पर्धमाना नरेन्द्राः ॥ अस्त्रं बलं चात्मनि मन्यमानाः सर्वे समुत्पेतु रूढायुधास्ते १ रूपेण वीर्येण कुलेन चैव शीलेन वित्तेन च यौवनेन ॥ समिद्धदर्पा मदवेगभिन्ना मत्ता यथा हैमवता गजेन्द्राः २ परस्परं स्पर्धया प्रेक्षमाणाः संकल्पजेनाभिपरिभुतांगाः ॥ कृष्णाममैवेत्यभिभाषमाणानृपा सनेभ्यः सहसोदतिष्ठन् ३ ते क्षत्रियारंगगताः समेता जिगोषमाणा ह्रुपदात्मजांताम् ॥ चकाशिरे पर्वतराजकन्यामुमां यथा देवगणाः समेताः ४ कंदर्पबाणाभिनिपीडितांगाः कृष्णागतैस्ते हृदयैर्नरेन्द्राः ॥ रंगावतीर्णा ह्रुपदात्मजा रथैर्द्वेषं प्रचकुः सुहृदोऽपि तत्र ५ अथाययुर्देवगणा विमानैरुद्रादित्यावसवोऽथाश्विनौ च ॥ साध्याश्च सर्वे मरुतस्तथैव यमं पुरस्कृत्य धनेश्वरं च ६ दैत्याः सुपर्णाश्च महोरगाश्च देवर्षयो गुह्यकाश्चाराणाश्च ॥ विश्वावसुर्नारदपर्वतौ च गंधर्वमुख्याः सहसाऽप्सरोग्भिः ७ हलायुधस्तत्र जनार्दनश्च वृष्णयंधकाश्चैव यथा प्रधानम् ॥ प्रेक्षां स्मचकुर्यदुपुंगवास्ते स्थिताश्च कृष्णस्य मते महांतः ८ दृष्ट्वा तु तान् मत्तगजेन्द्ररूपान् पंचाभिपद्मानिव वारणेन्द्रान् ॥ भस्मावृतांगानिव हव्यवाहान् कृष्णः प्रदध्यौ यदुवीरमुख्यः ९ शशंसरामाय युधिष्ठिरं स भीमं सजिष्णुं च यमौ च वीरौ ॥ शनैः शनैस्तां प्रसमीक्ष्य रामो जना र्दनं प्रीतमना ददर्श ह १० अन्येतु वीरानृपपुत्रपौत्राः कृष्णागतैर्नत्र मनः स्वभावैः ॥ व्यायच्छमाना ददृशुर्नतान् वै संप्रदं तच्छ्रुत्वा त्रनेत्राः ११ तथैव पार्थाः पृथुबाहवस्ते वीरौ यमौ चैव महानुभावौ ॥ ताद्रौपदीं प्रेक्ष्य तदा स्म सर्वे कंदर्पबाणाभिहता बभूवुः १२ देवर्षिगंधर्वसमाकुलं तत्सुपर्णनागासुरसिद्धजुष्टम् ॥ दिव्येन गंधेन समाकुलं च दिव्यैश्च पुष्पैरवकीर्यमाणम् १३ महास्वनैर्दुर्दुभिनादितैश्च बभूव तत्संकुलं मंतरिक्षम् ॥ विमानसंबाधमभूत्समं तात्सवेणुवीणापणवानुनादम् १४ ततस्तु ते राजगणाः क्रमेण कृष्णानिमित्तं कृतविक्रमाश्च ॥ सकर्णदुर्योधनशाल्वशल्यद्रौणायनिकाथसुनीथवक्राः १५ कलिंगां गाधिपतां ज्यपौद्रा विदेहराजो यवनाधिपश्च ॥ अन्ये च नाना नृपपुत्रपौत्राराष्ट्राधिपाः पंकजपत्रनेत्राः १६ किरीटहारांगदचक्रवालैर्विभूषितांगाः पृथुबाहवस्ते ॥ अनुक्रमं विक्रमसत्त्वयुक्ता बलेन वीर्येण च नर्दमानाः १७ ॥

पातान्सर्वीगसुंदरानित्यर्थः । अतिपद्मानिति पाठेऽपि स एवार्थः । अतिमत्तानित्यपपाठः ९ । १० व्यायच्छमाना व्याददानाश्चक्षुः प्रसार्य कृष्णामेव ददृशुर्न पांडवान् ११ तथैव पार्था इति कामाभिभूतत्वाद्राम कृष्णादीन् ददृशुरिति भावः १२ । १३ विमानसंबाधं विमानकंकीर्णं १४ । १५ । १६ । १७

संहननोपपन्नमत्यंतकाटिन्येनयुक्तं स्फुरतानामयितुमसामर्थ्यास्कराभिःसरत्कोटितया । अतएवविशिष्यमाणाःदंढेनवीटाइव धनुषाधनुष्कोट्या शमयांबभूवुरिन्द्रियोःसंबंधः १८ । १९ चक्रबालंमंड
लम् २० । २१ । २२ सामर्षहासं नीचकुलयोगादमर्षःसूर्यापराधत्वाद्भासः २३ । २४ धनुरादायमानःपरीक्षमाणः दैष्शोधनेऽस्यरूपम् २५ अभ्याशंसमीपम् २६ धनुषाआकृष्यमाणेन २७ आरो

तत्कार्मुकंसंहननोपपन्नसंज्ञ्यंनशेकुर्मनसाऽपिकर्तुम् ॥ तेविक्रमंतःस्फुरतादृढेनविशिष्यमाणाधनुषानरेंद्राः १८ विचेष्टमानाधरणीतलस्थायथाबलंशैक्ष्यगुणक्र
माश्व ॥ गतौजसःसस्तकिरीटहाराविनिःश्वसंतःशमयांबभूवुः १९ हाहाकृतंतद्वधुषादृढेनविस्रस्तहारांगदचक्रवालम् ॥ कृष्णानिमित्तंविनिवृत्तकामंराज्ञां
तदामंडलमार्तमासीत् २० सर्वावृपांस्तान्प्रसमीक्ष्यकर्णोधनुर्धराणांप्रवरोजगाम ॥ उद्धृत्यतूणैधनुरुद्यतंतत्संज्ञ्यंचकाराशुयुयोजबाणान् २१ दृष्ट्वासूतंमेनिरे
पांडुपुत्राभित्त्वानीतलक्ष्यवरंधरायाम् ॥ धनुर्धरारागकृतप्रतिज्ञमत्यग्निसोमार्कमथार्कपुत्रम् २२ दृष्ट्वातुतंद्रौपदीवाक्यमुच्चैर्जगादनाहंवरयामिसूतम् ॥ सामर्षहा
संप्रसमीक्ष्यसूर्यतत्याजकर्णःस्फुरितंधनुस्तत् २३ एवंतेषुनिवृत्तेषुक्षत्रियेषुसमंततः ॥ चेदीनामधिपोवीरोबलवानंतकोपमः २४ दमघोषसुतोधोरःशिशुपालो
महामतिः ॥ धनुरादायमानस्तुजानुभ्यामगमन्महीम् २५ ततोराजामहावीर्योर्जरासंधोमहाबलः ॥ धनुषोऽभ्याशमागत्यतस्थौगिरिरिवाचलः २६ धनुषापी
व्यमानस्तुजानुभ्यामगमन्महोम् ॥ ततऽत्थायराजासस्वराष्ट्राण्यभिजग्मिवान् २७ ततःशल्योमहावीरोमद्राजोमहाबलः ॥ तदप्यारोप्यमाणस्तुजानुभ्या
मगमन्महीम् २८ तस्मिंस्तुसंभ्रांतजनेसमाजेनिक्षिप्तवादेषुजनाधिपेषु ॥ कुंतीसुतो जिष्णुरियेषकर्तुंसंज्ञ्यंधनुस्तत्सशरंप्रवीरः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिप
र्वणिचैत्रस्थपर्वणिस्वयंव्रपर्वणिसर्वराजपराङ्मुखीभवेनेसप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यदानिवृत्ताराजानोधनुषःसंज्ञ्यकर्म
णः ॥ अथोदतिष्ठद्विप्राणांमध्याजिष्णुरुदारधीः १ उदकोशन्विप्रमूरुयाविधुन्वन्तोऽजिनानिव ॥ दृष्ट्वासंप्रस्थितंपार्थमिंद्रकेतुसमप्रभम् २ केचिदासन्विमनसः
केचिदासन्मुदाऽन्विताः ॥ आहुःपरस्परंकेचिन्निपुणाद्द्विजीविनः ३ यत्कर्णशल्यप्रमुखैःक्षत्रियैर्लोकविश्रुतैः ॥ नानतंबलवद्भिर्हिधनुर्वेदपरायणैः ४ तत्कथंत्व
कृतास्त्रेणप्राणतोदुर्बलीयसा ॥ बटुमात्रेणशक्यंहिसंज्ञ्यकर्तुंधनुर्द्विजाः ५ अवहास्याभविष्यतिब्राह्मणाःसर्वराजसु ॥ कर्मण्यस्मिन्नसंसिद्धेचापलादपरीक्षिते ६
यद्येषदर्पाद्धर्षाद्वाऽप्यथब्राह्मणचापलात् ॥ प्रस्थितोधनुरायंतुवार्भतांसाधुमागमत् ७ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ नावहास्याभविष्यामोनचलाघवमास्थिताः ॥ नच
विद्विष्टतांलोकैगमिष्यामोमहीक्षिताम् ८ केचिदाहुर्दुर्वाश्रीमान्नागराजकरोपमः ॥ पीनस्कंधोरुबाहुश्चधैर्येणहिमवानिव ९ सिंहखेलगतिःश्रोमान्मत्तनागैर्द्विविक्र
मः ॥ संभाव्यमस्मिन्कर्मैदमुत्साहाच्चानुमीयते १०

प्यमाणःसज्जिकर्तुमिच्छन् २८ निक्षिप्तवादेषुत्यक्तधनुरुद्यमनकथेषु २९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाबदीपे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ यदेति जिष्णुरर्जुनः १ । २
३ । ४ प्राणतःशक्तिः ५ । ६ दर्पाद्धर्वात् हर्षादौत्सुक्यात् चापलादनवस्थितत्वात् ७ । ८ । ९ । १०

लोकेषु ब्रह्मलोकांतेषु नृषु पुरुषेषु संस्थानचारिषु देवासुराश्चाकारैश्चरत्सु तत्कर्मनविद्यते यत्तद्ब्राह्मणानामसाध्यमिति संबंधः ११ । १२ । १३ महद्भस्वं महदपि भूद्रं भवति यत्र तत्कर्म तदेवोदाहरति जामदग्न्येने
ति १४ ब्राह्मणवचसां ह्युद्रेणापि महत्कर्मकर्तुं शक्यमित्यभिप्रेत्य सर्वेऽप्येकमस्येनाहुः तस्मादिति १५ । १६ । १७ । १८ राधेयः कर्णः १९ । २० । २१ । २२ विंशधुर्विजयध्वजकटुच्छित्तवर्तः
विलक्षिताः विषमं लक्षितं दृष्टिर्न पातितयाभूताः शत्रवः लक्ष्येण विनाकृतावा २३ अक्षयमन्तान्यंगानि नखां गुलिदं दधनुर्ज्यावक्रादीनि वादोपायायेपातानि । 'अंगंगानां त्रिकोपायप्रतीकेषु' इति विश्वः २४ सा

शक्तिरस्यमहोत्साहान्नशक्तः स्वयं ब्रजेत् ॥ न च तद्विद्यते किंचित्कर्म लोकेषु यद्भवेत् ११ ब्राह्मणानामसाध्यं च नृषु संस्थानचारिषु ॥ अब्भक्षावायुभक्षाश्च फलाहारादृढ
व्रताः १२ दुर्बला अपि विप्राहिबलीयांसः स्वतेजसा ॥ ब्राह्मणो नावमंतव्यः सदसद्वासमाचरन् १३ सुखंदुःखं महद्भस्वं कर्म यत्समुपागतम् ॥ जामदग्न्येन रामेण निर्जि
ताः क्षत्रिया युधि १४ पीतः समुद्रोऽगस्त्येन अगाधो ब्रह्मतेजसा ॥ तस्माद्भुवंतु सर्वेऽत्र वदुरेष धनुर्महान् १५ आरोपयतु शीघ्रं वै तथेत्युचुर्द्विजर्षभाः ॥ एवंपां विलपतां
विप्राणां विविधागिरः १६ अर्जुनो धनुषोऽभ्याशेत स्थौगिरिरिवाचलः ॥ सतद्धनुः परिक्रम्य प्रदक्षिणमथाकरोत् १७ प्रणम्य शिरसा देवमीशानं वरदं प्रभुम् ॥ कृष्णं च मन
साकृत्वा जगृहे चार्जुनो धनुः १८ सत्पार्थिवैस्त्वमसुनीथ क्रेराधेय दुर्योधन शल्यशाल्वैः ॥ तदा धनुर्वेदपरैर्नृसिंहैः कृतं न सज्यं महतोऽपि यत्नात् १९ तदर्जुनो वीर्यवतां स
दर्पस्तदैर्द्विरिद्रावरजप्रभावः ॥ सज्यं च चक्रे निमिषांतरेण शरांश्च जग्राह दशार्धं सरुयान् २० विव्याध लक्ष्यं निपपाततच्चच्छिद्रेण भूमौ सहसाऽतिविद्धम् ॥ ततोऽन्तरिक्षे च बभू
वनादः समाजमध्ये च महान्निनादः २१ पुष्पाणि दिव्यानि वर्षदेवः पार्थस्य मूर्ध्नि द्विषतां निहतुः २२ चैलानि विव्यधुस्तत्र ब्राह्मणाश्च सहस्रशः ॥ विलक्षितास्ततश्चकु
र्वाहाकारांश्च सर्वशः ॥ न्यपतंश्चात्र नभसः समं तात्पुष्पवृष्टयः २३ शतांगानि च तूर्याणि वादकाः समवादयन् ॥ सूतमागधसंघाश्चाप्यस्तुवंस्तत्र सुस्वराः २४ तं दृष्ट्वा
द्रुपदः प्रीतो बभूव रिपुसूदनः ॥ सहसैन्यैश्च पार्थस्य साहाय्यार्थमियेष सः २५ तस्मिंस्तु शब्दे महति प्रवृद्धे युधिष्ठिरो धर्मभृतां वरिष्ठः ॥ आवासमेवोपजगाम शीघ्रं सार्धं
माभ्यां पुरुषोत्तमाभ्याम् २६ विद्धंतु लक्ष्यं प्रसमीक्ष्य कृष्णापार्थं च शक्रप्रतिमं निरीक्ष्य ॥ आदाय शुक्लां वरमाल्यदामजगाम कुंतो सुतमुत्समयंती २७ सतामुपादाय वि
जित्यरंगे द्विजातिभिस्तैरभिपूज्यमानः ॥ रंगान्निरक्राम दक्षिंत्य कर्मापत्या तया चाप्यनुगम्यमानः २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवरपर्वणि लक्ष्यच्छेदनेऽ
ष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मै दित्सतिकन्यां तु ब्राह्मणाय तदानृपे ॥ कोप आसीन्महीपानामालोक्या न्योन्यमंतिकात् १ अ
स्मानयमतिक्रम्य तृणीकृत्य च संगतान् ॥ दातुमिच्छति विप्राय द्रौपदीं योषितां वराम् २ अवरोप्येह वृक्षंतु फलकाले निपात्यते ॥ निहन्मैनं दुरात्मानं योऽयमस्मान्न मन्यते ३

हाय्यार्थं द्रौपद्यलाभात् शुब्धैर्नृपांतैर्युद्धमसक्तौ सत्तां २५ । २६ उत्समयंती उत्तमपतिलाभादत्यंतं गर्वकुर्वती २७ । २८ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे अष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥
॥ १८८ ॥ ॥ तस्मै दित्सतीति १ । २ । ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अवरोप्येत्यस्याख्या अयंहीतिव्यवहितश्लोकेन ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ संत्रासाद्वाह्यकोपेनसर्वैश्चनयेदितिशंकोत्थाद्रयात् १३ । १४ । १५ । १६ । १७
 नह्येत्येषसमाननापित्रुद्धकमंगुणैः ॥ हन्मैनंसहपुत्रेणदुराचारंनृपद्विषम् ४ अयंहिसर्वानाहूयसत्कृत्यचनराधिपान् ॥ गुणवद्भोजयित्वात्रंततःपश्चान्नमन्यते ५ अ
 स्मिन्नराजसमावायेदेवानामिवसन्नये ॥ किमयंसदृशंकंचिन्नृपतिर्नैवदृष्टवान् ६ नचविप्रेष्वधीकारोविद्यतेवरणंप्रति ॥ स्वयंवरःक्षत्रियाणामितीयंप्रथिताश्रुतिः ७ अ
 थवायदिकन्येयंनचकंचिद्भूषति ॥ अग्रावेनांपरिक्षिप्ययामराष्ट्राणिपार्थिवाः ८ ब्राह्मणोयदिचापल्याल्लोभाद्वाकृतवानिदम् ॥ विप्रियंपार्थिवेन्द्राणांनैषवध्यःकथंचन
 ९ ब्राह्मणार्थिहिनोराज्यंजीवितंहिवसूनिच ॥ पुत्रपौत्रंचयच्चान्यदस्माकंविद्यतेधनम् १० अवमानभयाच्चैवस्वधर्मस्यचरक्षणात् ॥ स्वयंवराणामन्येषांमाभूदेवंविधा
 गतिः ११ इत्युक्त्वा राजशार्दूलहृष्टाःपरिषबाहवः ॥ द्रुपदंतुजिघांसंतःसायुधाःसमुपाद्रवन् १२ तानगृहीतशरावापान्कुद्धानापततोबहून् ॥ द्रुपदोवोक्ष्यसंत्रासाद्वा
 ह्मणाञ्छरणंगतः १३ वेगेनापततस्तांस्तुप्रभिन्नानिववारणान् ॥ पांडुपुत्रौमहेष्वासौप्रतियातावर्दिमौ १४ ततःसमुत्पेतुरुदायुधास्तेमहीक्षितोबद्धगोधांगुलित्राः ॥
 जिघांसमानाःकुरुराजपुत्रावमर्षयंतोऽर्जुनभीमसेनौ १५ ततस्तुभीमोऽद्भुतभीमकर्मा महाबलोवज्रसमानसारः ॥ उत्पाट्यदोभ्यांद्रुममेकवीरोनिष्पत्रयामासयथागजेंद्रः
 १६ तंवृक्षमादायरिपुप्रमाथीदंडोवदंडंपितृराजउग्रम् ॥ तस्थौसमीपेपुरुषर्षभस्यपार्थस्यपार्थःपृथुदीर्घबाहुः १७ तत्प्रेक्ष्यकर्मातिमनुष्यबुद्धिर्जिष्णुःसहिभ्रातुरचित्य
 कर्मा ॥ विसिस्मियेचापिभयंविहायतस्थौधनुर्गृह्यमहेंद्रकर्मा १८ तत्प्रेक्ष्यकर्मातिमनुष्यबुद्धिर्जिष्णोःसहभ्रातुरचित्यकर्मा ॥ दामोदरोभ्रातस्मुग्रवीर्यहलायुधंवाक्य
 मिदंबभाषे १९ यएषसिंहर्षभखेलगामीमहद्भुतःकर्षतितालमात्रम् ॥ एषोऽर्जुनोनात्रविचार्यमस्ति यद्यस्मि संकर्षणवासुदेवः २० यस्त्वेषवृक्षंतरसाऽवभज्यराज्ञांनि
 कारेसहसाप्रवृत्तः ॥ वृकोदरान्नान्यइहैतदयकर्तुसमर्थःसमेरुपृथिव्याम् २१ योऽसौपुरस्तात्कमलायताक्षस्तनुर्महासिंहगतिर्विनीतः ॥ गौरःप्रलंबोज्ज्वलचारुघोणो
 विनिःसृतःसोऽच्युतधर्मपुत्रः २२ यौतौकुमाराविवकार्तिकेयोद्वावाश्विनेयावितिमेवितर्कः ॥ मुक्ताहितस्माज्जतुवेश्मदाहान्मयाश्रुताःषांडुसुताःपृथाच २३ तमब्रवी
 त्रिर्जलतोयदाभोहलायुधोऽनंतरंजंप्रतीतः ॥ प्रीतोऽस्मिदृष्ट्वाहिपितृष्वसारंपृथांविमुक्तांसहकौरवाभ्यैः २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि स्वयंवरपर्वणि कृष्ण
 वाक्येऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अजिनानिविधुन्वंतःकरकांश्चद्विजर्षभाः ॥ ऊचुस्तेभीर्नकर्तव्यावयंयोत्स्यामहेपरान् १
 तानेवंवदतोविप्रानर्जुनःप्रहसन्निव ॥ उवाचप्रेक्षकाभूत्वायूयंतिष्ठथपार्श्वतः २ अहमेनानजिह्वाग्रैःशतशोविकिरञ्छरैः ॥ वारयिष्यामिसंकुद्धान्मंत्रैराशीविषानिव ३
 इतितद्धनुरानम्यशुल्कावासंमहाबलः ॥ भ्रात्राभीमेनसहितस्तस्थौगिरिरिवाचलः ४

१८ । १९ । २० । २१ घोषानासा २२ कार्तिकेयावित्यभूतोपमा २३ । २४ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे ऊननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ अजिनानीति १ । २
 ३ शुल्कावासंपणप्राप्तं ४

५।६।७।८।९।१०।११ विजिगीषिणोविजिगीषावन्तौ १२ शूराणामर्थवद्भिर्वचनैः शूरार्थवचनैः १३ । १४ प्रतिहम्यप्रतिहस्य । वाल्यपीतिपक्षेऽनुनासिकलोपाभावात्तुक् । तत्प्रतिहननं १५
 १६ । १७ मन्येत्वायस्मान्मांप्रतियुध्यसे १८ । १९ । २० । २१ । २२ वनोद्देशेरंगदृशानिवासस्थाने । वनंनपुंसकंनीरेनिवासालयकानने इतिमेदिनी २३ । २४ प्रकर्षणं दूरेनोदनं । आक
 ततः कर्णमुखान्दृष्ट्वाक्षत्रियान्युद्धदुर्मदान् ॥ संपेतुरभीतौतौगजौप्रतिगजानिव ५ ऊचुश्चवाचः परुषास्तेराजानोयुयुत्सवः ॥ आहवेहिद्विजस्यापिवधोदृष्टोयुयु
 त्सतः ६ इत्येवमुक्त्वा राजानः सहसादुद्धुवुर्द्विजान् ॥ ततः कर्णोभहातेजजिष्णुंप्रतिययौरणे ७ युद्धार्थीवासिताहेतोर्गजःप्रतिगजंयथा ॥ भीमसेनययौशल्योमद्राणामीश्व
 रोबली ८ दुर्योधनादयः सर्वेब्राह्मणैः सहसंगताः ॥ मृदुपूर्वमयत्नेनप्रत्ययुध्यंस्तदाऽऽहवे ९ ततोऽर्जुनःप्रत्यविध्यदापतंतंशितैःशरैः ॥ कर्णवैकर्तनंश्रीमान्विकृष्य
 बलवद्धनुः १० तेषांशराणांविगेनशितानांतिग्मतेजसाम् ॥ विमुह्यमानोराधेयोयत्नात्तमनुधावति ११ तावुभावप्यनिर्देश्यौलाघवाजयतांवरौ ॥ अयुध्येतांसु
 संरब्धावन्योन्यविजिगीषिणौ १२ कृतेप्रतिकृतंपश्यपश्यबाहुबलंचमे ॥ इतिशूरार्थवचनैरभाषेतांपरस्परम् १३ ततोऽर्जुनस्यभुजयोर्वीर्यमप्रतिमंभुवि ॥ ज्ञा
 त्वावैकर्तनःकर्णःसंरब्धःसमयोधयत् १४ अर्जुनेनप्रयुक्तांस्तान्बाणान्वंगवतस्तदा ॥ प्रतिहन्यननादोच्चैःसैन्यानितदपृजयन् १५ ॥ कर्णउवाच ॥ तुष्यामि ते
 विप्रमुख्यभुजवीर्यस्यसंयुगे ॥ अविषादस्यचैवास्यशस्त्रास्त्रविजयस्यच १६ किंस्वंसाक्षाद्धनुर्वेदोरामोवाविप्रसत्तम ॥ अथसाक्षाद्धरिहयःसाक्षाद्वाविष्णुरच्युतः १७
 आत्मप्रच्छादनार्थैवैवाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ विप्ररूपंविधायेदमन्येमांप्रतियुध्यते १८ नहिमामाहवेकुद्धमन्यःसाक्षाच्छचीपतेः ॥ पुमान्योधयितुंशक्तःपांड
 वाद्राकिरीटिनः १९ तमेवंवादिनंतत्रफाल्गुनःप्रत्यभाषत ॥ नास्मिकर्णधनुर्वेदोनास्मिरामःप्रतापवान् २० ब्राह्मणोऽस्मियुधांश्रेष्ठःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ ब्राह्मे
 पौरंदरेचास्त्रेनिष्ठितो गुरुशासनात् २१ स्थितोऽस्म्यद्युरगजेतुंत्वांवैवीर्यस्थिरोभव ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुराधेयोयुद्धात्कर्णोन्यवर्तत २२ ब्राह्मंतेजस्त
 दाऽजय्यमन्यमानोमहारथः ॥ अपरस्मिन्वनोद्देशेवीरौशल्यवृकोदरी २३ बलिनौयुद्धसंपन्नौविद्ययाचबलेनच ॥ अन्योन्यमाह्वयंतौतुमत्ताविवमहागजौ २४
 मुष्टिभिर्जानुभिश्चैवनिघ्नंतावितरेतरम् ॥ प्रकर्षणाकर्षणयोरभ्याकर्षविकर्षणैः २५ आचकर्षतुरन्योऽन्यमुष्टिभिश्चापिजघ्नतुः ॥ ततश्चटचटाशब्दःसुघोरोह्रस्ववत्
 योः २६ पाषाणसंपातनिभैःप्रहारैरभिजघ्नतुः ॥ मुहूर्ततौतदाऽन्योन्यंसमरेपर्यकर्षताम् २७ ततोभीमःसमुत्क्षिप्यबाहुभ्यांशल्यमाहवे ॥ अपातयत्कुरुश्रेष्ठोब्रा
 ह्मणाजहसुस्तदा २८ तत्राश्वर्यभीमसेनश्चकारपुरुषर्षभः ॥ यच्छल्यंपातितंभूमौनावधीद्वलिनंबली २९ पातितेभीमसेनेनशल्येकर्णेचशंकिते ॥ शंकितःसर्व
 राजानःपरिववृष्टकोदरम् ३० ऊचुश्चसहितास्तत्रसाध्विमौब्राह्मणर्षभौ ॥ विज्ञायेतांक्रजन्मानौकनिवासौतथैवच ३१ कोहिराधासुतंकर्णशक्तोबोधयितुरणे ॥
 अन्यत्ररामाद्वोणाद्रापांडवाद्राकिरीटिनः ३२ कृष्णाद्रादेवकीपुत्रात्कृपाद्राऽपिशरद्वतः ॥ कोवादुर्योधनंशक्तःप्रतियोधयितुरणे ३३
 र्पणमर्वाकर्षणं । अभ्याकर्षणमभिमुखामास्फालनं । विकर्षणंतिर्यक्पातनं २५ । २६ । २७ । समुत्क्षिप्यकृष्णाद्वलवदपातयत् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३

३४ अवहारोयुद्धाभिर्वर्त्तने ३५ सापराधाअपीतिसंधिरार्थः अथअवधवाकालात्तरेउपलभ्य ३६ संयुगेतत्कर्मकृत्वात्पूर्णाभ्युतावितिशेषः ३७ । ३८ । ३९ ब्रह्मब्राह्मणजातिःउत्तरंउत्कृष्टंस्मिन्सर्वभूतो
 ततः ४० । ४१ । ४२ । ४३ अभिगच्छतिउपस्थितेसति ४४ । ४५ । ४६ भार्गववेश्मकुलालपुहं ४७ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नवत्वधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥
 तथैवमद्वाधिपतिंशल्यंबलवतांवरम् ॥ बलदेवादृतेवीरात्पडिवाद्वावृकोदरात् ३४ वीराहुयोधनाद्वाऽन्यःशक्तःपातयितुरणे ॥ क्रियतामवहारोस्माद्युद्धाद्वाह्मणसं
 वृतात् ३५ ब्राह्मणाहिसदारक्ष्याःसापराधाऽपिनित्यदा ॥ अथैनानुपलभ्येहपुनर्योत्स्यामहृष्टवत् ३६ तांस्तथावादिनःसर्वान्प्रसमीक्ष्यक्षितीश्वरान् ॥ अथान्या
 न्पुरुषांश्चापिकृत्वातत्कर्मसंयुगे ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्कर्मभीमस्यसमीक्ष्यकृष्णःकुंतीसुतौतौपरिशंकमानः ॥ निवारयामासमहोपतींस्तान्धर्मेणलब्धे
 त्यनुनीयसर्वान् ३८ एवंतेविनिवृत्तास्तुयुद्धाद्युद्धविशारदाः ॥ यथावासंययुःसर्वेविस्मिताराजसत्तमाः ३९ वृत्तोब्रह्मोत्तरोरंगःपांचालीब्राह्मणैर्वृता ॥ इतिबुवंतः
 प्रययुर्धैतत्रासन्समागताः ४० ब्राह्मणैस्तुप्रतिच्छन्नौरोरवाजिनवासिभिः ॥ कृच्छ्रेणजग्मतुस्तौतुभीमसेनधनंजयौ ४१ विमुक्तौजनसंबाधाच्छत्रुभिःपरीविक्ष
 तौ ॥ कृष्णयाऽनुगतौतत्रनृवीरौतौविरेजतुः ४२ पौर्णमास्यांघनेर्मुक्तौचंद्रसूर्याविवोदितौ ॥ तेषांमाताबहुविधंविनाशंपर्यंचितयत् ४३ अनागच्छत्सुपुत्रेषुभै
 क्षकालेऽभिगच्छति ॥ धार्तराष्ट्रैर्हत्तानस्युर्विज्ञायकुरुपुंगवाः ४४ मायान्वितैर्बास्कोभिःसुघोर्हृदवैरिभिः ॥ विपरीतंमतंजातंव्यासस्यापिमहात्मनः ४५ इत्ये
 वंचितयामाससुतस्नेहावृतापृथा ॥ ततःसुसजनप्रायेदुर्दिनेमेवसंजुते ४६ महत्यथापराह्मेतुघनैःसूर्यइवावृतः ॥ ब्राह्मणैःप्राविशत्तत्रजिष्णुभार्गववेश्मतत् ४७ ॥
 इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणि स्वयंवरपर्वणि पांडवप्रत्यागमने नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गत्वातुतां
 भार्गवकर्मशालांपार्थोपृथांप्राप्यमहानुभावौ ॥ तांयाज्ञसेनींपरमप्रतीतौभिक्षेत्यथावेदयतानराध्यौ १ कुटीगतासात्वनवेक्ष्यपुत्रौप्रोवाचभुंकेतिसमेत्यसर्वे ॥ पश्चा
 द्भकुंतीप्रसमीक्ष्यकृष्णांकष्टमयाभाषितमित्युवाच २ साऽधर्मभीतापरिचिंतयंतीतांयाज्ञसेनींपरमप्रतीताम् ॥ पाणौगृहीत्वोपजगामकुंतियुधिष्ठिरंवाक्यमुवाचचे
 दम् ३ ॥ कुंत्युवाच ॥ इयंतुकन्याद्वुपदस्यराज्ञस्तवानुजाभ्यांमयिसन्निविष्टा ॥ यथोचितंपुत्रमयाऽपिचोक्तंसमेत्यभुंकेतितृपप्रमादात् ४ मयाकथंनानृतमुक्तम
 द्यभवेत्कुरुणामृषभब्रवीहि ॥ पंचालराजस्यसुतामधर्मोचोपवर्त्ततनविभ्रमेच्च ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सएवमुक्तोमतिमाबूवीरोमात्रामुहूर्ततुविचिंत्यराजा ॥
 कुंतीसमाश्वास्यकुरुप्रवीरोधनंजयंवाक्यमिदंबभाषे ६ त्वयाजिताफाल्गुनयाज्ञसेनीत्वयैवशोभिष्यतिराजपुत्री ॥ प्रज्वाल्यतामग्निरमित्रसाहयहाणपार्णेविधिवत्त्व
 मस्याः ७ ॥ अर्जुनउवाच ॥ मामानरेद्रत्वमधर्मभाजंकृत्यानधर्मोऽधमशिष्टदृष्टः ॥ भवान्निवेश्यःप्रथमंततोऽयंभीमोमहाबाहुरचित्यकर्मा ८ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ गत्वेति १ । २ अधर्मोबहुभर्तृतारूपस्तस्माज्जीता ३ । ४ अधर्मोबहुभर्तृतारूपः विभ्रमेच्चतेनाधर्मेणतिर्यग्योमौपुनःपुनर्विशेषेणभ्रमेव ५ । ६ । ७ नधर्मोऽयंदृष्टः
 अर्कःयमांभवानशिष्टशसितधान् । निवेश्यःविद्वद्भः ८ ॥ ॥ ॥ ॥ नधर्मोऽयंदृष्टः ९ ॥ १६५ ॥

९। १०। ११। १२। १३। १४। १५ भेदभयंयस्यद्रौपदीतस्येतेरेशत्रयः स्युरितिभेदः १६। १७ रौहिणेयोवलदेवः १८। १९। २०। २१। २२। २३ शत्रुसाहाः शत्रुवेगस्यसोदारः २४ यज्ञ

अहततानकुलोऽनंतरंभेषादयंसहदेवस्तरस्वी ॥ वृकोदरोऽहंचयमौचराजत्रियंचकन्याभवतो नियोज्याः १ एवंगतेयत्करणीयमत्रधर्म्यशस्यंकुरुतद्विचित्य ॥
 पंचालराजस्यहितंचयत्स्यात्प्रशाधिसर्वेस्मवशेस्थितास्ते १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जिष्णोर्वचनमाज्ञायभक्तिस्नेहसमन्वितम् ॥ दृष्टिनिवेशयामासुःपांचाल्यां
 पांडुनंदनाः ११ दृष्ट्वातेतत्रपश्यंतीं सर्वेकृष्णायशस्विनीम् ॥ संप्रेक्ष्यान्योन्यमासीनाहृदयैस्तामधारयन् १२ तेषांतुद्रौपदीं दृष्ट्वासर्वेषाममितौजसाम् ॥ संप्रमथ्ये
 द्वियग्रामंप्रादुरासीन्मनोभवः १३ काम्यंहिरूपंपांचाल्याविधात्राविहितंस्वयम् ॥ बभूवाधिकमन्याभ्यःसर्वभूतमनोहरम् १४ तेषामाकारभावज्ञःकुंतीपुत्रोयुधि
 ष्ठिरः ॥ द्वैपायनवचःकृत्स्नंसस्मारमनुजर्षभः १५ अब्रवीत्सहितान्भ्रातृन्मिथोभेदमयाचृपः ॥ सर्वेषांद्रौपदीभार्याभविष्यतिहिनःशुभा १६ ॥ वैशंपायनउवा
 च ॥ भ्रातुर्वचस्तत्प्रसमीक्ष्यसर्वेज्येष्ठस्यपांडोस्तनयास्तदानीम् ॥ तमेवार्थध्यायमानामनोभिःसर्वेचतेतस्थुरदीनसत्वाः १७ वृष्णिप्रवीरस्तुकुरुप्रवीरानाशंस
 मानःसहरौहिणेयः ॥ जगामतांभार्गवकर्मशालांयत्रासतेतेपुरुषप्रवीराः १८ तत्रोपविष्टं पृथुदीर्घबाहुंददर्शकृष्णःसहरौहिणेयः ॥ अजातशत्रुं परिवार्यतांश्चाप्युपोप
 विष्टान्ज्वलनप्रकाशान् १९ ततोऽब्रवीद्वासुदेवोऽभिगम्यकुंतीसुतंधर्मभृतांवरिष्ठम् ॥ कृष्णोऽहमस्मीतिनिपीड्यपादौयुधिष्ठिरस्याजमीढस्यराज्ञः २० तथैव
 तस्याप्यनुरौहिणेयस्तौचापिदृष्ट्वाःकुर्वोऽभ्यनंदन् ॥ पितृष्वसुश्चापियदुप्रवीरावगृह्णतांभारतमुख्यपादौ २१ अजातशत्रुश्चकुरुप्रवीरःपप्रच्छकृष्णंकुशलं विलो
 क्य ॥ कथं वयंवासुदेवत्वय्येहगूढावसंतोविदिताश्चसर्वे २२ तमब्रवीद्वासुदेवःप्रहस्यगूढोप्यग्निर्यायतएवराजन् ॥ तं विक्रमंपांडवेयानतीत्यकोऽन्यःकर्ताविद्यतेमानु
 पेष्टु २३ दिष्ट्यासर्वेपावकाद्विप्रमुक्तयूयंघोरात्पांडवाःशत्रुसाहाः ॥ दिष्ट्यापापोधृतराष्ट्रस्यपुत्रःसहामात्योनसकामोऽभविष्यत् २४ भद्रवोऽस्तुनिहितंयद्दुहायां
 विवर्धध्वज्वलनाइवैधमानाः ॥ मावोविदुःपार्थिवाःकेचिदेवयास्यावहेशिबिरायैवतावत् ॥ सोऽज्ञातःपांडवेनाव्ययश्रीःप्रायाच्छीघ्रबलदेवेनसार्धम् २५ ॥ इति श्री
 महाभारते आदिपर्वणिस्त्रयंवरपर्वणिशमकृष्णागमनेएकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ धृष्टद्युम्नस्तुपांचाल्यःपृष्ठतःकुरुनंदनौ ॥
 अन्वगच्छत्तदायांतौभार्गवस्यभिवेशने १ सोऽज्ञायमानःपुरुषानवधायसमंततः ॥ स्वयमारान्त्रिलीनोऽभूद्भार्गवस्यनिवेशने २ सोयंचभीमस्तुरिपुप्रमाथीजिष्णु
 र्यमौचापिमहानुभावौ ॥ भैक्षंचरित्वातुयुधिष्ठिरायनिवेदयांचकुरदीनसत्वाः ३ ततस्तुकुंतीद्रुपदात्मजातामुवाचकालेवचनंवदान्या ॥ त्वमग्रमादायकुरुष्वभद्रैव
 लिंचविप्रायचदेहिभिक्षाम् ४ येचान्नाभिच्छंतिददस्वतेभ्यःपरिश्रितायेपरितोमनुष्याः ॥ ततश्चशंप्रविभज्यशीघ्रमर्धंचतुर्धाममचात्मनश्च ५ ॥ ॥

द्रुपदायांबुद्रौवानिहितंद्रोऽस्तु २५ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेएकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ धृष्टद्युम्न इति १ सःअज्ञायमानः पांडवैरितरैश्च आरात्समीपे २
 ३ अग्रं प्रथममादायभिक्षां कुरुष्वभिक्षांचदेहि ४ परिश्रिताः अन्येऽन्नोपजीविनः चतुर्धाममचात्मनश्चेत्यर्थमीमायेत्यर्थः ५ ॥ ॥ ॥

संहननोपपञ्चोदहःपुष्टश्च ६ साधुविशंकमानास्वस्यश्रेयस्तर्कयन्ती 'शंकात्रासेचित्कैच'इतिमेदिनी ७।८ अगस्त्येनशास्ताशिक्षितातांदाक्षिणामभितः सर्वेऽपिदक्षिणामभितःपुरस्तावशिरोदेशस्यैवपादां
तरेपादसमीपप्रदेशे ९ पादोपधानीवसर्वेषांपादस्पर्शलभमाना कुशेषुकुशासनेषु १० पृतनाधिकाराःसेनाधीशयोग्याः ११। १२। १३ अप्रतिविदमानःअजानम् १४ मूर्ध्निपदंहीनवर्णयोगाववैश्यप
क्षेतुनपातित्यम् । शूद्रपक्षेतु 'पशुवाएतवस्मशानंयच्छूद्रः' इतिशूद्रस्यपादयुक्तश्मशानत्वश्रुतेस्तत्रमालावतसुकुमारीबालानपतितेतिस्पष्टमुक्तम् १५ सर्वर्णप्रवरःक्षत्रियश्रेष्ठः उद्विक्तवर्णोब्राह्मणः मूर्ध्निपाद
अर्धतुभीमायचदेहिभद्रेयएषनागर्षभतुल्यरूपः ॥ गौरोयुवासंहननोपपन्नएषोहिवीरोबहुभुक्सदैव ६ साहृष्टरूपेवतुराजपुत्रीतस्यावचःसाधुविशंकमाना ॥ यथा
वदुक्तंप्रचकारसाध्वीतेचापिसर्वेषुभुजस्तदन्नम् ७ कुशैस्तुभूमौक्षयनंचकारमाद्रीपुत्रःसहदेवस्तरस्वी ॥ यथास्वकीयान्यजिनानिसर्वेसंस्तीर्यवीराःसुषुपुर्धरण्याम्
८ अगस्त्यशास्तामभितोदिशंतुशिरांसितेषांकुरुसत्तमानाम् ॥ कुंतीपुरस्तात्तुबभूवतेषांपादांतरेचाथबभूवकृष्णा ९ अशेतभूमौसहपांडुपुत्रैःपादोपधानीवकृता
कुशेषु ॥ नतत्रदुःखंमनसाऽपितस्यानचावमेनेकुरुपुंगवांस्तान् १० तेतत्रशूराःकथयांबभूवुःकथाविचित्राःपृतनाधिकाराः ॥ अस्त्राणिदिव्यानिस्थांश्चनागान्
खट्वान्गदाश्चापिपरश्वधांश्च ११ तेषांकथास्ताःपरिकीर्त्यमानाःपंचालराजस्यसुतस्तदानीम् ॥ शुश्रावकृष्णांचतदानिषण्णातेचापिसर्वेददृशुर्मेनुष्याः १२ धृ
ष्टद्युम्नोराजपुत्रस्तुसर्ववृत्तंतेषांकथितंचैवरात्रौ ॥ सर्वराज्ञेद्रुपदायाखिलेननिवेदयिष्यंस्त्वरितोजगाम १३ पंचालराजस्तुविषण्णरूपस्तान्पांडवानप्रतिविदमानः ॥
धृष्टद्युम्नंपर्यपृच्छन्महात्माकृसागताकेननीताचकृष्णा १४ कच्चिन्नशूद्रेणनहीनजेनवैश्येनवाकरदेनोपपन्ना ॥ कच्चित्पदंमूर्ध्निनपंकदिग्धंकच्चिन्नमालापतिताश्म
शाने १५ कश्चित्सर्वर्णप्रवरमनुष्यउद्विक्तवर्णोऽप्युतएवकच्चिन् ॥ कच्चिन्नवामोमममूर्ध्निपादःकृष्णाभिमर्शनंकृतोऽद्यपुत्र १६ कच्चिन्नतप्स्येपरमप्रतीतःसंयुज्य
पार्थेननरर्षभेण ॥ वदस्वतत्त्वेनमहानुभावकोऽसौविजेतादुहितुर्ममाद्य १७ विचित्रवीर्यस्यसुतस्यकच्चित्कुरुप्रवीरस्यधियंतिपुत्राः ॥ कच्चितुपार्थेनयवीयसा
ऽद्यधनुर्गृहीतंनिहतंचलक्ष्यम् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिस्वयंवरपर्वणिधृष्टद्युम्नप्रत्यागमनेद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ समांसंस्व
यंवरपर्व ॥ ॥ अथवैवाहिकपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तथोक्तःपरिहृष्टरूपःपित्रेशंसाथसराजपुत्रः ॥ धृष्टद्युम्नःसोमकानांप्रबर्होवृत्तंयथायेनहृताच
कृष्णा १ ॥ धृष्टद्युम्नउवाच ॥ योऽसौयुवाव्यायतलोहिताक्षःकृष्णाजिनीदेवसमानरूपः ॥ यन्मार्मुकाध्यंकृतवानधिज्यंलक्ष्यंचयःपातितवान्पृथिव्याम् २ अ
सज्जमानश्चततस्तरस्वीवृतोद्विजायैरभिपूज्यमानः ॥ चक्रामवज्रीवदितेःसुतेषुसर्वैश्चदेवैर्ऋषिभिश्चजुष्टः ३ कृष्णाप्रगृह्याजिनमन्वयात्तनांगयथानागवधूःप्रहृष्टा ॥
अमृष्यमाणेषुनराधिपेषुकुह्येषुवैतत्रसमापतत्सु ४

॥

॥

॥

॥

॥

स्तुतेषमात्रेणब्राह्मणत्वानिश्चयावशौर्यस्यचकर्णेकलव्ययोःसुतशूद्रयोरपिदृष्टत्वावसंभावितः १६ कच्चिदितिकामप्रवेदने । पार्थेनसंयुज्यपरमप्रतीतोऽत्यंतदृष्टोऽसि
यंतिजीवंति १८ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ततइति । प्रबर्हउत्तमः १।२।३।४ ॥

महीप्ररोहं ५ । ६ । ७ उक्ताताभ्यामितिशेषः ८ ब्राह्मणसावब्राह्मणाधीनं ९ दर्शनांअजिनाप्रमुपर्यजिनंचतदास्तरणंचेविसमाप्तः १० । ११ । १२ । १३ विद्याम वेदितुमिच्छामः १४ । १५

ततोऽपरः पार्थिवसंघमध्ये प्रवृद्धमारुज्यमहीप्ररोहं ॥ प्रकालयन्नेवसपार्थिवौधानुकुद्धोऽन्तकः प्राणभृतो यथैव ५ तौ पार्थिवानां मिषतानं रेंद्रकृष्णा सुपादायगतौ न
संश्रौ ॥ विभ्राजमाना विवचंद्रसूर्यौ बाह्यां पुराद्गर्गवर्मशालाम् ६ तत्रोपविष्टार्चिरिवानलस्यतेषां जनित्रीतिममप्रतर्कः ॥ तथा विधैरेव नरप्रवीरैरुपोपविष्टैस्त्रि
भिरग्निकल्पैः ७ तस्मास्ततस्तावभिवाद्यपादावुक्ताचकृष्णा त्वभिवादयेति ॥ स्थितांचतत्रैव निवेद्यकृष्णां भिक्षाप्रचाराय गतानराध्याः ८ तेषांतु भैक्षं प्रतिगृ
ह्यकृष्णादस्वावलंब्राह्मणसाञ्चकृत्वा ॥ तांचैव वृद्धां परिवेप्य तांश्च नरप्रवीरान् स्वयमप्यभुंक्त ९ सुप्तास्तुते पार्थिव सर्वे वकृष्णा च तेषां चरणोपधाने ॥ आसीत्पृथिव्यां
शयनंचतेषां दर्भाजिनाग्रास्तरणोपपन्नम् १० तेन दर्माना इव कालमेघाः कथाविचित्राः कथयां बभूवुः ॥ न वै श्यशूद्रौ पयिकीः कथास्तानच द्विजानां कथयंति वीराः
११ निःसंशयं क्षत्रियपुंगवास्ते यथा हि युद्धं कथयंति राजन् ॥ आशाहि नो व्यक्तमियं समृद्धामुक्ता न हि पार्थान् गृणोमोऽग्निदाहात् १२ यथा हिलक्ष्यं निहतं धनुश्च सज्यं कृ
तेन तथा प्रसह्य ॥ यथा हि भाषंति परस्परं ते छत्राध्रुवंते प्रचरंति पार्थाः १३ ततः सराजाद्गुपदः प्रहृष्टः पुरोहितं प्रेषयामास तेषाम् ॥ विद्याम युष्मानिति भाषमाणो महात्मनः पांडु
सुतास्तु कञ्चित् १४ गृहीतवाक्यो नृपतेः पुरोधगत्वा प्रशंसामभिधाय तेषाम् ॥ वाक्यं समग्रं नृपतेर्यथा वदुवाच चानुक्रमविक्रमेण १५ विज्ञातुमिच्छत्य वनोऽश्वरो वः पंचाल
राजो वरदो वरार्हाः ॥ लक्ष्यस्य वेद्धारमिमं हि दृष्ट्वा हर्षस्य नांतं प्रतिपद्यते सः १६ आख्यातचज्ञाति कुलानुपूर्वी पदं शिरः सुद्विषतां कुरुध्वम् ॥ प्रल्हादयध्वं हृदयं मे दंपंचाल
राजस्य च सानुगस्य १७ पांडुरिह राजाद्गुपदस्य राज्ञः प्रियः सखा चात्मसमो बभूव ॥ तस्यैष कामो दुहिताममेयं स्नुषां प्रदास्यामि हि कौरवाय १८ अयं हि कामो दुपदस्य राज्ञो
हृदि स्थितो नित्यमनिदितांगाः ॥ यदजुनो वै पृथुर्दीर्घबाहुर्धर्मेण विंदेत सुतां मे मैताम् १९ कृतं हि तस्यात्सुकृतं मे दंशश्च पुण्यं च हितं तदेतत् ॥ अथोक्तवाक्यं हि पुरोहि
तं स्थितं तोविनीतं समुदीक्ष्य राजा २० समीपतो भीममिदं शशासपदीयतां पाद्यमर्घ्यं तथाऽस्मै ॥ मान्यः पुरोधाद्गुपदस्य राज्ञस्तस्मै प्रयोज्याऽभ्यधिका हि पृजा २१ भी
मस्ततस्तत्कृतवान्न रेंद्रतांचैव पूजां प्रतिगृह्य हर्षात् ॥ सुखोपविष्टु पुरोहितं तदा युधिष्ठिरो ब्राह्मणमित्युवाच २२ पंचालराजेन सुतानि सृष्टास्वधर्मदृष्टेन यथानकामात् ॥ प्र
दिष्टशुल्काद्गुपदेन राज्ञा सातेन वीरेण तथा नुवृत्ता २३ न तत्र वर्णेषु कृता विवक्षानचापि शीलेन कुलेन गोत्रे ॥ कृतेन सज्येन हि कार्ष्णेकेण विद्वेन लक्ष्येण हि साविस्त्रे २४ सेयं त
थाऽनेन महात्मने हकृष्णा जिता पार्थिवसंघमध्ये ॥ नैव गते सौमकिरधराजा संतापमर्हत्य सुखाय कर्तुम् २५ कामश्च योऽसौ दुपदस्य राज्ञः स चापि संपत्स्यति पार्थिवस्य ॥
संप्राप्य रूपां हि न रेंद्रकन्यामिमामहं ब्राह्मणसाधुमन्ये २६

१६ आख्यातकथयत् १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ शुलकं मूल्यपणं तेनैव अनुवृत्ता अनुवृत्ता २३ तदेवाह कृतेनेति २४ सौमकिर्दुपदः २५ संप्राप्य रूपामस्माकं योग्यस्वरूपां २६

म.भा.टी.

॥ १६७॥

२७। २८। २९ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीपे त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥
कृष्णाचेति पाठे आप्रोतु अन्नं भवदीयत्वाद्भवद्भिः सहैवेति भावः १ । २ परियाप्यप्रस्थाप्य ३

॥ ॥ जन्यार्थमिति । जन्यार्थं वरपक्षीयजनार्थं कृष्णांचतत्रैवाप्नुवध्वं पाणिग्रहणविधिना
पुनः सत्रिचत्वं परीक्षितुं द्रव्याण्युपसंजहार एकत्र कृत्वा दर्शितवान् ४ फलवर्मगवादीनिकमात्रे

आदि० १

अ०

॥ १९४॥

न तद्धनुर्मदबलेन शक्यं मौर्व्या समा योजयितुं तथा हि ॥ न चाकृतास्त्रेण न हीनजेन लक्ष्यं तथा पातयितुं हि शक्यम् २७ तस्मान्न तापंदुहितुर्निमित्तं पंचालराजो हतकर्तुमद्य
॥ न चापितत्पातनमन्यथेह कर्तुं हि शक्यं भुवि मानवेन २८ एवं ब्रुवत्येव युधिष्ठिरे तु पंचालराजस्य समीपतोऽन्यः ॥ तत्राजगामाश्च नरो द्वितीयो निवेदयिष्यन्निह सिद्धमत्र
सू २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि वैवाहिकपर्वणि पुरोहितयुधिष्ठिरसंवादे त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ दूत उवाच ॥ जन्यार्थमत्रंदु
पदेन राज्ञा विवाहे हेतोरुपसंस्कृतं च ॥ तदाप्नुवध्वं कृतसर्वकार्याः कृष्णांचतत्रैव चिरं न कार्यम् १ इमे रथाः कांचनपद्मचित्राः सदश्वयुक्ता वसुधाधिपार्हाः ॥ एतान्समारुह्य
परैत सर्वे पंचालराजस्य निवेशनं तत् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रयाताः कुरुपुंगवास्ते पुरोहितं तं परियाप्य सर्वे ॥ आस्थाय यानानि महान्ति तानि कुंती च कृष्णा च सहै
क्याने ३ श्रुत्वा तु वाक्यानि पुरोहितस्य यान्युक्तवान् भारतधर्मराजः ॥ जिज्ञासयेवाथ कुरुत्मानां द्रव्याण्यनेकान्युपसंजहार ४ फलानि माल्यानि च संस्कृतानि वर्माणि
चर्माणितथाऽऽसनानि ॥ गाश्चैव राजन्नथ चैव रज्जुर्ध्वजानि चान्यानि कृषीनिमित्तम् ५ अन्येषु शिल्पेषु च यान्यपि स्युः सर्वाणि कृत्यानि खिलेन तत्र ॥ क्रीडानि मितान्य
पियानि तत्र सर्वाणि तत्रोपजहार राजा ६ वर्माणि चर्माणि च भानुमंति खड्गमहान्तोऽश्वरथाश्च चित्राः ॥ धनूंषि चाग्न्याणि शराश्च चित्राः शक्तयूथ्यः कांचनभूषणाश्च ७ प्रासा
भुशुंडश्च परश्वधाश्च सांग्रामिकं चैव तथैव सर्वम् ॥ शय्यासनान्युत्तमवस्तु वंति तथैव वासो विविधं च तत्र ८ कुंती तु कृष्णां परिगृह्य साध्वीमंतः पुंरंदुपदस्या विवेश ॥ स्त्रिय
श्च तां कौरवराजपत्नीं प्रत्यर्चयामासुरदीनसत्त्वाः ९ तान् सिंहविक्रान्तगतीन् त्रीरीक्ष्य महर्षभाक्षान् जिनोत्तरीयान् ॥ गूढोत्तरां सान्भुजगेंद्रभोगप्रलंबबाहून् पुरुषप्रवीरान् १०
राजा च राज्ञः सचिवाश्च सर्वे पुत्राश्च राज्ञः सुहृदस्तथैव ॥ प्रेप्याश्च सर्वे निखिलेन राजन्हर्षसमापेतुरतीव तत्र ११ ते तत्र वीराः परमासनेषु सपादपीठेष्वविशं क्रमाः ॥ यथा
नुपूर्वविशिर्नृशः स्थास्तथा महर्षेण विस्मयतः १२ उच्चावचं पार्थिवभोजनीयं पात्रीषु जांबूनदराजतीषु ॥ दासाश्च दास्यश्च सुमृष्टवेषाः संभोजकाश्चाप्युपजन्तुरत्रम् १३
ते तत्र भुक्ता पुरुषप्रवीरा यथात्मकामं सुभृशं प्रतीताः ॥ उत्क्रम्य सर्वाणि वसूनि राजन्सांग्रामिकं ते विविशुर्नृवीराः १४ ॥ ॥ ॥ ॥

वर्णिकयोग्यानि ५ कुंतीति कृत्यानि । कुंतीछिदनेऽस्मात्क्यप् शिल्पिनां ग्रहरणानि वास्यादीनि क्रीडानि मितानि युष्केष्टिसदोरंजनादिरूपा ब्राह्मणसत्रियादीनां क्रीडास्तासां साधनानि अल्पानि यज्ञपात्राणि
कृत्रिमाश्वादीनि संगपयानि च तत्र देशे तत्र काले तत्र परीक्षणे निमित्ते ६ । ७ उत्तमवस्तु निरत्न खचित तांबूलधानी प्रभृतीनि तदंति मतोर्मस्य वस्त्वमार्थं ८ । ९ गूढोत्तरां सान्भुजगेंद्र १० । ११ । १२ सुमृष्टः
अभ्यंजनवासोलंकरणादिभिः सम्यक् परिष्कृतः पांडवानां वेषो यैस्ते सुमृष्टवेषाः । ते च संभोजकाश्च यथायोग्यं तांबूलादिकं मृषापादिकं चान्नमदनीयमुपाजहः १३ । १४ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १६७॥

समयोनियमः २५ ज्वलनेज्वलनसमीपे करान्पृष्ठातुपंचपाणिग्रहणानिकरोतु २६ पुंसःपुमांसः । यद्वापुंसःवेदकर्तुःपरमात्मनःसकाशाश्रयंते । तस्मान्नैकाद्रौपतीविदतइतिवेदविरुद्धं । अवि
हितनिषिद्धं चैतदित्यर्थः २७ । २८ सूक्ष्मःनैकस्यैवहवःसहपतयइतिश्रुत्यासहेतियुगपद्रुपतित्वनिषेधोविहितोनतुसमयभेदेनततश्चापिनिषिद्धं । मात्रासमेत्यभुंक्तेत्याज्ञसंचनलंघनीयं । पित्रोरा
ज्ञयानिषिद्धमपिकर्तव्यंपरशुरामकृतमातृवधवत्किमुतानिषिद्धमितिभावः । पूर्वेषांप्रचेतःप्रभृतीनां तैर्यातवर्त्मबहूनामेकपत्नीत्वमनुयामहे तच्चआनुपूर्व्येणैवतत्त्वक्रमेण २९ । ३० । ३१ । ३२
एषनःसमयोरान्नरत्नस्यसहभोजनम् ॥ नचतंहातुमिच्छामःसमयंराजसत्तम २५ सर्वेषांधर्मतःकृष्णामहिषीनोभविष्यति ॥ आनुपूर्व्येणसर्वेषांगृह्णातुज्वलने
करान् २६ ॥ द्रुपदउवाच ॥ एकस्यबह्व्योविहितामहिष्यःकुरुनंदन ॥ नैकस्याबहवःपुंसःश्रूयंतेपतयःक्वचिद् २७ लोकवेदविरुद्धंत्वंनाधर्मधर्मविच्छुचिः ॥
कर्तुमर्हसिर्कोतेयकस्मात्तेबुद्धिरीदृशी २८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सूक्ष्मोधर्मोमहाराजनास्यविद्भोवयंगतिम् ॥ पूर्वेषामानुपूर्व्येणयातवर्मानुयामहे २९ नमेवा
गनृतंप्राहनाधर्मेधीयतेमतिः ॥ एवंचैवदत्तयंबाममचैतन्मनोगतम् ३० एषधर्मोऽध्वोराजंश्चरैरनमविचारयन् ॥ माचशंकातत्रतेस्यात्कथंचिदपिपार्थिव ३१
॥ द्रुपदउवाच ॥ त्वंचकुंतीचर्कोतेयधृष्टद्युम्नश्चमेसुतः ॥ कथयंस्वितिकर्तव्यंश्वःकालेकरवामहे ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेसमेत्यततःसर्वेकथयंतिस्मभारत ॥
अथद्वैपायनोराजन्नभ्यागच्छद्यदृच्छया ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि वैवाहिकपर्वणि द्वैपायनागमनेपंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेपांडवाःसर्वेपांचाल्यश्वमहायशाः ॥ प्रत्युत्थायमहात्मानंकृष्णंसर्वेऽभ्यवादन १ प्रतिनंद्यसतांपूजांष्टष्ठाकुशलमंततः ॥ आसनेकां
चनेशुद्धेनिषसादमहामनाः २ अनुज्ञातास्तुतेसर्वेकृष्णेनामिततेजसा ॥ आसनेषुमहार्हेषुनिषेदुर्द्विपदांवराः ३ ततोमुहूर्तान्मधुरांवाणीमुच्चार्यपार्षतः ॥ पप्रच्छ
तंमहात्मानंद्रौपद्यथैविशांपते ४ कथमेकाबहूनांस्याद्धर्मपत्नीनसंकरः ॥ एतन्मेभगवान्सर्वप्रब्रवीतुयथातथम् ५ ॥ व्यासउवाच ॥ अस्मिन्धर्मेविप्रलब्धेलोके
दविरोधके ॥ यस्ययस्यमतंयद्यच्छ्रोतुमिच्छामितस्यतत् ६ ॥ द्रुपदउवाच ॥ अधर्मोऽयंममतोविरुद्धेलोकेवेदयोः ॥ नह्येकाविद्यतेपत्नीबहूनांदिजसत्तम ७
नचाप्याचरितःपूर्वैर्यंधर्मोमहात्मभिः ॥ नचाप्यधर्मोविद्वद्भिश्चरितव्यःकथंचन ८ ततोऽहंनकरोम्येनंव्यवसायंक्रियांप्रति ॥ धर्मःसदैवसंदिग्धःप्रतिभातिहि
मेत्वयम् ९ ॥ धृष्टद्युम्नउवाच ॥ यवीयसःकथंभार्याज्येष्ठोभ्राताद्विजर्षभ ॥ ब्रह्मन्समभिवर्ततसहृत्तःसंस्तपोधन १० नतुधर्मस्यसूक्ष्मत्वाद्गतिविघ्नःकथंचन ॥
अधर्मोधर्मइतिवाव्यवसायोनशक्यते ११ कर्तुमस्मद्विधैर्ब्रह्मंस्ततोऽयंनव्यवस्यते ॥ पंचानांमहिषीकृष्णाभवत्वितिकथंचन १२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नमेवाग
नृतंप्राहनाधर्मेधीयतेमतिः ॥ वर्ततेहिमनोमेऽन्नैषोऽधर्मःकथंचन १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

३३ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ततस्तेइति । कृष्णंव्यासं १ । २ । ३ । ४ । ५ विप्रलब्धेअतिगहनतयाशास्त्रीयेनकापट्येनहते
अतएवलोकवेदविरोधके ६ । ७ । ८ क्रियांप्रतिव्यवसायंनिश्चयं ९ । १० । ११ । १२ नमेइति । वक्तृत्वंवाचएवधर्मोऽनपुरुषस्यनिविशेषस्यअतउक्तंनमेवागिति । एवंमतिमनसोरपिज्ञेयं । वागादी
नांवक्तृत्वादिधर्मवतामसंगेनपुंसांसंबंधस्तुनवास्तवःसंभवति । अतएवोक्तं 'निःसंगस्यसंगेनकूटस्थस्यविकारिणा ॥ आत्मनोऽनात्मनायोमोवास्तवोनोपपद्यते' इति । अत्रपंचानामेकपत्नीत्वे १३

१४। १५। १६। १७। १८। १९। २० राजानंदपदं २१ उभौव्यासद्वयौ २२ अत्रयत्तदेवाद्दुरित्यादिनात्रिपथमानदीमित्यंतोनारायण्युपाख्यानग्रंथोऽध्यायद्वयात्मकः कचित्पुस्तकेपठ्यते २३
 ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ पुरेति । शमितायज्ञेपशुवधकर्त्तातस्यकर्मशामित्रं १ यमोदीक्षितः सत्रेहियेयजमानास्तत्कृत्विजःसर्वेषां
 श्रूयतेहिपुराणेऽपिजटिलानामगौतमी ॥ ऋषीनध्यासितवतीसप्तधर्मश्रुतांवरा १४ तथैवमुनिजावाक्षीतपोभिर्भावितात्मनः ॥ संगताऽभृद्दशभ्रातृनेकनाम्नःप्रचे
 तसः १५ गुरोर्हिवचनंप्राहुर्धर्म्यधर्मज्ञसत्तम ॥ गुरुणांचैवसर्वेषांमातापरमकोगुरुः १६ साचाप्युक्तवतोवाचंभैक्षवद्भुज्यतामिति ॥ तस्मादेतदहंमन्येपरंधर्मद्वि
 जोत्तम १७ ॥ कुंत्युवाच ॥ एवमेतद्यथाप्राहधर्मचारीयुधिष्ठिरः ॥ अनृतान्मेभयंतीत्रमुच्येऽहमनृतात्कथम् १८ ॥ व्यासउवाच ॥ अनृतान्मोक्ष्यसेभद्रेधर्म
 श्रेष्ठसनातनः ॥ ननुवक्ष्यामिसर्वेषांपांचालशृणुमेस्वयम् १९ यथाऽयंविहितोधर्मोयतश्चायंसनातनः ॥ यथाचप्राहकौन्तेयस्तथाधर्मोऽनसंशयः २० ॥ वैशंपा
 यनउवाच ॥ ततउत्थायभगवान्व्यासोद्वैपायनःपशुः ॥ करेगृहीत्वाराजानंराजवेशमसमाविशत् २१ पांडवाश्चापिकुंतीचधृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ विविशुर्यत्रतत्रैव
 प्रतीक्षंतेस्मतायुभौ २२ ततोद्वैपायनस्तस्मैनरेन्द्रायमहात्मने ॥ आचरुयौतद्यथाधर्मोबहूनामेकपत्निता २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिवैवाहिकपर्वणि
 व्यासवाक्ये षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ पुरावैनेमिषारण्येदेवाःसत्रमुपासते ॥ तत्रैवैवस्वतोरान्नशामित्रमकरोत्तदा १
 ततोयमोदीक्षितस्तत्रराजन्नामारयत्कंचिदपिप्रजानाम् ॥ ततःप्रजास्ताबहुलाबभूवुःकालातिपातान्मरणप्रहीणाः २ सोमश्चक्रोवरुणःकुबेरःसाध्यारुद्रावसवो
 ऽथाश्विनौच ॥ प्रजापतिर्भुवनस्यप्रणेतासमाजग्मुस्तत्रदेवास्तथाऽन्ये ३ ततोऽब्रुवन्लोकगुरुंसमेताभयात्तीव्रान्मानुषाणांविद्वद्भ्या ॥ तस्माद्भयादुद्विजंतःसुखे
 प्सवःप्रयामसर्वेशरणंभवंतम् ४ ॥ पितामहउवाच ॥ किंभोभयमानुषेभ्योऽयं सर्वेयदाऽमराः ॥ मावोमर्त्यसकाशाद्वैभयंभवितुमर्हति ५ ॥ देवाऽब्रुवुः ॥ मर्त्याअ
 मर्त्याःसंवृत्तानविशेषोऽस्तिकश्चन ॥ अविशेषादुद्विजंतोविशेषार्थमिहागताः ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वैवस्वतोव्यापृतःसत्रहेतोस्तेनत्विमेनाग्निंयंतेमनुष्याः ॥
 तस्मिन्नेकाग्रैकृतसर्वकार्येततएषांभवितैवांतकालः ७ वैवस्वतस्यैवतनुर्विभक्तावीर्येणयुष्माकमुतप्रवृद्धा ॥ सैषामंतोभविताह्यंतकालेनतत्रवीर्यंभवितानरेषु ८ ॥ व्यास
 उवाच ॥ ततस्तुतेपूर्वजदेववाक्यंश्रुत्वाजग्मुर्ग्रदेवायजंते ॥ समासीनास्तेसमेतामहाबलाभागीरथ्यांददृशुःपुंडरीकम् ९ दृष्ट्वाचतद्विस्मितास्तेबभूवुस्तेषामिंद्रस्त
 त्रशूरोजगाम ॥ सोऽपश्यद्योषामथपावकप्रभांयत्रदेवीगंगासततंप्रसृता १० सातत्रयोषारुदतीजलार्थिनीर्गंगादेवीव्यवगाह्यव्यतिष्ठत् ॥ तस्याऽश्रुबिंदुःपतितो
 जलयस्तपद्ममासीदथतत्रकांचनम् ११ तदद्भुतंप्रेक्ष्यवज्रीतदानीमपृच्छत्तांयोषितमंतिकाद्वै ॥ कात्वंभद्रेरोदिषिकस्वहेतोर्वाक्यंतथ्यंकामयेऽहंब्रवीहि १२ ॥

तेषांदीक्षाऽस्तियजमानत्वात् कालातिपातान्मरणकालातिक्रमात् २ यत्रप्रजापतिस्तत्रसोमादयःसमाजग्मुः ३। ४। ५। ६ तस्मिन्कृतसर्वकार्येसमापितयज्ञेसत्येषांलोकानांमंतकालोभविता ७ अतः
 वैवस्वतस्यैवतनुःप्रवृद्धायोगबलेनचिपुलाविभक्ताद्वैधीभावंगतासतीसाएषामंतोविनाशोभविता वीर्यदेवतासाम्प ८। ९। १० तस्याःअश्रुबिंदुः संधिरार्षः ११ कामयेश्रोतुं १२ ॥ ॥

१.३ युवतीसहायंरुद्रं १.४ अक्षैर्हेतुभिः प्रमत्तमसावधानं १.५ संस्तंभितोवज्रंमोक्तमुद्यतःसन् । अतएवस्थाणुरिव १.६ क्रीडयापर्याप्तकीडासमाप्ता १.७ । १.८ एतं बिलद्वाररोधिनमद्विराजंनिवर्त्तयद्वरीकुरु
यथाबलादिकंतवाप्रमेयंतथानिवर्त्तय १.९ । २.० ततःशीघ्रमप्रवेशाद्धेतोः २.१ । २.२ एवंदरींप्रविशेत्तुक्तडवाचहेभवअद्यत्वमशेषंयुवनस्यआद्यःपतिरसि । अद्येत्यनेनमाजित्वेवनत्वन्यथेतस्मृचितं

॥ रुयुवाच ॥ त्वंवेत्स्यसेमामिहयाऽस्मिंशक्रयदर्थंचाहंरोदिमिमंदभाग्या ॥ आगच्छराजन्पुरतो गमिष्येद्रष्टाऽसितद्रोदिमियत्कृतेऽहम् १३ ॥ व्यास उवाच ॥
तांगच्छंतीमन्वगच्छत्तदानीं सोऽपश्यदारात्तरुणं दर्शनीयम् ॥ सिद्धासनस्थं युवतीसहायंकीडंतमक्षैर्गिरिराजमूर्ध्नि १४ तमब्रवीद्देवराजोममेदंत्वंविद्विद्वन्भुवनं
शेस्थितम् ॥ ईशोऽहमस्मीतिसमन्युरब्रवीद्वृष्टातमक्षैःसुश्रुशंप्रमत्तम् १५ कुट्टं च शक्रं प्रसमीक्ष्य देवो जहास शक्रं च शनैरुदक्षत ॥ संस्तंभितोऽभूदथ देवराजस्तेनेक्षि
तःस्थाणुरिवावतस्थे १६ यदा तु पर्याप्तमिहास्य क्रीडया तदा देवी रुदतीतामुवाच ॥ आनीयतामेपयतोऽहमारान्नैर्नंदर्पः पुनरप्याविशेत् १७ ततः शक्रः स्पृष्टमात्र
स्तया तु स्रस्तैरंगैः पतितोऽभूद्वरण्याम् ॥ तमब्रवीद्गवानुग्रतजामैवंपुनः शक्रकृथाः कथंचित् १८ निवर्त्तयैनंच महाद्विराजं बलंचवीर्यंच तवाप्रमेयम् ॥ छिद्रस्य चै
वाविशमध्यमस्य यत्रासते त्वद्विधाः सूर्यभासः १९ सतद्विवृत्य विवरं महागिरिस्तुल्यद्युतींश्चतुरोऽप्यान्ददर्श ॥ सतानभिप्रेक्ष्य बभूवदुःखितः कञ्चिन्नाहं भविता वैयथ्ये मे
२० ततो देवो गिरिशो वज्रपाणिं विवृत्य नेत्रे कुपितो भ्युवाच ॥ दरीमेतां प्रविशत्वं शतक्रतो यन्मां बालपादवमंस्थाः पुरस्तात् २१ उक्तस्त्वेवं विभुना देवराजः प्रावेपता
त्तो भ्रुशमेवाभिषंगात् ॥ स्रस्तैरंगैरनिलेनैव नुत्तमश्च त्वपत्रं गिरिराजमूर्ध्नि २२ सप्रांजलिर्वैवृषवाहनेन प्रवेपमानः सहसैवमुक्तः ॥ उवाच देवं बहु रूपमुग्रमद्याशेषस्य
भुवनस्य त्वं भवाऽद्यः २३ तमब्रवीदुग्रवर्चाः प्रहस्य नैवंशीलाः शेषमिहामुवति ॥ एतेष्वेवं भवितारः पुरस्तात्तस्मादंतां दरीमाविश्य शंख २४ तत्र ह्येवं भवितारो न संश
यो योनिं सर्वमानुषीमाविशध्वम् ॥ तत्र यूयं कर्म कृत्वाऽविषह्यं बहूनन्यान्निधनं प्रापयित्वा २५ आगंतारः पुनरेवैव्रलोकं स्वकर्मणा पूर्वाचितं महार्हम् ॥ सर्वमया भाषितमे
तदेवं कर्तव्यमन्यद्विधार्थयुक्तम् २६ ॥ पूर्वैर्द्राऊचुः ॥ गमिष्यामोमानुषं देवलोकं काहुराधरो विहितो यत्र मोक्षः ॥ देवास्त्वस्मानादधीरन्जनन्यां धर्मो वायुर्मववा
नश्चिनौ च ॥ अस्त्रैर्दिव्यैर्मानुषान् योधयित्वा आगंतारः पुनरेवैव्रलोकम् २७ ॥ व्यास उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा वज्रपाणिर्वचस्तु देवश्रेष्ठं पुनरेवेदमाह ॥ वीर्येणाहं पुरुषं
कार्यं हेतोर्दद्यामेषां पंचमं त्वत्पसूतम् २८ विश्वभुग्भूतधामाचशिबिरिद्रः प्रतापवान् ॥ शान्तिश्चतुर्थस्तेषां वै ते जस्वी पंचमः स्मृतः २९ तेषां कामं भगवानुग्रधन्वा प्रा
दादिष्टं सन्निसर्गाद्यथोक्तम् ॥ तां चाप्येषां योषितं लोकं तां श्रियं भार्यां व्यदधान् मानुषेषु ३० तैरेव सार्धं तु ततः स देवो जगाम नारायणमप्रमेयम् ॥ अनंतमव्यक्तमजं
पुराणं सनातनं विश्वमनंतरूपम् ३१

२३ ज्ञेयं प्रसादं शेषः संकर्षणवधे ॥ अनन्तेनाप्रसादे च इति मेदिनी २४ । २५ । २६ दुराधरो दुष्प्रापः २७ वीर्येण शुकद्वारा पुरुषमंशभुतं देहं । स्वयंतु आधिकारिकत्वादिहेतुतिष्ठेयमिति भावः २८
तेजस्वीर्द्रांशः २९ सन्निसर्गात्सुखभावात् श्रियमिति द्वैपदीस्वर्गश्रीः तां ३० तैर्विश्वभुगादिभिः सदेवो महादेवः ३१

व्यदधाद्विहितवामाज्ञसवानित्यर्थः ७२ अत्रकेशावेवरेतोरूपौ पांडवानामिवरामकृष्णयोरपिप्रकरणसंगत्येसाक्षादेवरेतसउत्पत्तेरवश्यवक्तव्यत्वात् । अतएवदेवकारोदिण्यांच
साक्षात्केशप्रवेशउच्यतेनतुवमुदेवे । तथासतितुदेवानारेतोवर्षवर्षस्यरेतऔषधयइत्यादिश्रौतमनाड्याऽस्मदादिवत्तयोरपिव्यवधानेनदेवप्रभवत्वंस्थात् । तथाच एतन्नानावताराणानिधानंबीजमव्ययमि
तिभगवतःसाक्षान्मत्स्याद्यवतारबीजत्वमुच्यमानंविद्ध्येत अपिचकेशरेतसोर्दहजत्वेसमानेऽपिरेतःप्रभवत्वेऽर्वाक्सोतस्त्वेनपनुष्यत्वंपुत्रत्वंचस्थात् । तथाचकृष्णस्तुभगवान्स्वयमितिश्रीमद्भागवतोक्तिःसंग

सचापितद्व्यधात्सर्वमेवततःसर्वेसंबभूवुर्धरण्याम् ॥ सचापिकेशौहरिरुद्वर्हेशुक्रमेकमपरंचापिकृष्णम् ३२ तौचापिकेशौनिविशेतांयदूनांकुलेस्त्रियौदेवकीरो
हिर्णीच ॥ तयोरेकोबलदेवोबभूवयोऽसौश्वेतस्तस्यदेवस्यकेशः ॥ कृष्णोद्वितीयःकेशवःसंबभूवकेशोयोऽसौवर्णतःकृष्णउक्तः ३३ येतेपूर्वशक्ररूपानिबद्धास्त
स्यांदर्यापर्वतस्योत्तरस्य ॥ इहैवतेपांडवावीर्यवंतःशक्रस्यांशःसांडवःसव्यसाचो ३४ एवमेतेपांडवाःसंबभूवुर्धरेराजनृर्वर्मिद्राबभूवुः ॥ लक्ष्मीश्चेषांपूर्वमेवोप
दिष्टाभार्यायैपादौपदीदिव्यरूपा ३५ कथंहिस्त्रीकर्मणातेमहीतलात्समुत्तिष्ठेदन्यतोदैवयोगात् ॥ यस्यारूपंसोमसूर्यप्रकाशंगंधश्चास्याःकोशमात्रात्प्रवाति ३६
इदंचान्यत्प्रीतिपृथ्वेनरेद्रददानितेवरमत्यद्भुतंच ॥ दिव्यचक्षुःपश्यकुंतीसुतांस्त्वंपुण्यैर्दिव्यैःपूर्वदेहेरूपेतान् ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोव्यासःपरमोदारक
र्माशुचिर्विप्रस्तपसातस्यराज्ञः ॥ चक्षुर्दिव्यंप्रददौतांश्चसर्वान् राजाऽपश्यत्पूर्वदेहेर्यथावत् ३८ ततोदिव्यान्हेमकिरीटमालिनःशक्रप्रख्यान्पावकादित्यवर्णान् ॥
बद्धापीडांश्चारूपांश्चयूनोव्यूढोरस्कांस्तालमात्रान्ददर्श ३९ दिव्यैर्वस्त्रैररजोभिःसुगंधैर्माल्यैश्चाग्रेःशोभमानानतीव ॥ साक्षाद्यक्षान्वावसूंश्चापिरुद्रानादित्या
न्वासर्वगुणोपपन्नान् ४० तान्पूर्वैर्द्रानभिबीक्ष्याभिरूपांश्चक्रात्मजंचंद्ररूपंनिशम्य ॥ प्रीतोराजाद्रुपदोविस्मितश्चदिव्यामायांतामवेक्ष्याप्रमेयाम् ४१ तांचैवा
श्यांस्त्रियमतिरूपयुक्तांदिव्यांसाक्षात्सोमवह्निमकाशाम् ॥ योग्यांतेषारूपतेजोयशोभिःपत्नींमत्वाष्टृष्वान्पार्थिवेन्द्रः ४२ सतदृष्ट्वा महदाश्चर्यरूपंजग्राहपादौसत्य
वत्याःसुतस्य ॥ नैतच्चित्रंपरमर्षेत्वयीतिप्रसन्नचेताःसउवाचचैनम् ४३ ॥ व्यासउवाच ॥ आसीत्तपोवनेकाचिदृषेःकन्यामहात्मनः ॥ नाध्यगच्छत्पतिसा
तुकन्यारूपवतीसती ४४ तोषयामासतपसासाकिलोग्रेणशंकरम् ॥ तामुवाचेश्वरःप्रीतोऽष्टणुकाममितस्वयम् ४५ सैवमुक्ताऽब्रवीत्कन्यादैववरदमोश्चरम् ॥
पतिसर्वगुणोपेतमिच्छामीतिपुनःपुनः ४६ ददौतस्यैसदेवेशस्तंवरंप्रीतमानसः ॥ पंचतेपतयोभद्रेभविष्यंतीतिशंकरः ४७ साप्रसादयतीदेवमिदंभूयोऽभ्यभा
षत ॥ एकंपतिगुणोपेतंस्वत्तोऽर्हामीतिशंकर ४८ तांदेवदेवःप्रीतात्मापुनःप्राहशुभंवचः ॥ पंचकृत्वस्त्वयोक्तोऽहंपतिंदहीतिवैपुनः ४९ ॥ ॥ ॥

छते । नचकेशोद्धरणात्कृष्णस्याप्यंशत्वंप्रतीयतइतिवाच्यं । केशस्यदेहावयवत्वाभावात् । तस्मान्नमुचिर्वधकर्त्तव्येतथाऽपांकेनवज्रस्यप्रवेशएवदेवकीरोदिण्योर्जठरप्रवेशेकर्त्तव्येकेशद्वयेनद्वारभूतेनभगवतः
कात्स्न्येनैवाविर्भावोदृष्टव्यइति युक्तं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ दिव्यंघोतमानंदिविहितंवा सार्वश्यप्रदत्वात् ३७ तस्यराज्ञः तस्मैराज्ञे ३८ बद्धापीडान्परिहितालंकारान् तालमात्रान्तालदृशप्रमाणान्
३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९

५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठेऽप्येवमभारतभाष्ये सप्तमस्त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ॥ ॥ अश्रुत्वेति । विहितस्य देवोपस्थापितस्य अपयानं उपेक्षा तदेव विधानं प्राक्कृतं उपपन्नं कर्तुं युक्तं १ ग्रंथिग्रंथना स्वकर्मणा इदानीं तनेन विहितं सिद्धं निमित्ततपः २ । ३ । ४ पौष्प्यं पुष्प्यत्पनेनेति तं न तु पुष्प्यं तस्या वैवाहिकत्वात् पौष्पमिति पाठे पुष्पाय हितं बहु संत

आदि० १

अ०

॥ १९८ ॥

तत्तथाभविता भद्रेव च स्तद्भद्रमस्तुते ॥ देहमन्यंगतायास्ते सर्वमेतद्भविष्यति ५० द्रुपदैषा हि सा जज्ञे सुता वै देवरूपिणी ॥ पंचानां विहिता पत्नी कृष्णा पार्षत्यनिं
दिता ५१ स्वर्गश्रीः पांडवार्थे तु स मुत्पन्ना महामखे ॥ सह तस्मात्तपोधोरं दुहितृत्वं तवागता ५२ सैषा देवी रुचिरा देवजुष्टा पंचानामेका स्वकृतेनेह कर्मणा ॥ सृष्टा स्व
यं देवपत्नी स्वयं भुवाश्रुत्वा राजन् द्रुपदेष्टुं कुरुष्व ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि वैवाहिकपर्वणि पंचेंद्रोपाख्याने सप्तमस्त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥
॥ द्रुपद उवाच ॥ अश्रुत्वेवं वचनं ते महर्षे मया पूर्वैर्यतितं संविधातुम् ॥ न वै शक्यं विहितस्यापयानं तदेवेदमुपपन्नं विधानम् १ दिष्टस्य ग्रंथिरनिवर्तनीयः स्वकर्मणा
विहितं नेह किंचित् ॥ कृतं निमित्तं हि वैरैकहेतोस्तदेवेदमुपपन्नं विधानम् २ यथैव कृष्णोक्तवती पुरस्तात्त्रैकान्पत्नीन्मे भगवान्ददातु ॥ स चाप्येवं वरमित्यब्रवीत्तां देवो
हि तेनापरमं यदत्र ३ यदि चैवं विहितः शंकरेण धर्मोऽधर्मो वानात्रममापराधः ॥ गृहं त्विमे विधिवत्पाणिमस्यायथोपजोषं विहितैषां हि कृष्णा ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततोऽब्रवीद्भगवान् धर्मराजमद्यैव पुण्याहमुतवः पांडवेयाः ॥ अद्य पौष्प्ययोगमुपैति चंद्रमाः पाणिं कृष्णायास्त्वं गृहाणाद्यपूर्वम् ५ ततो राजायज्ञसेनः स पुत्रो जन्यार्थमुक्तं व
हुतं तद्दृश्यम् ॥ समानयामास सुतां च कृष्णामाप्ताव्यरत्नैर्बहुभिर्विभूष्य ६ ततस्तु सर्वे सुहृदो नृपस्य समाजगुः सहिता मां त्रिणश्च ॥ द्रष्टुं विवाहं परमप्रतीता द्विजाश्च पौ
राश्यथा प्रधाताः ७ ततोऽस्य वेश्माभ्यज नोपशोभितं विस्तीर्णपद्मात्पलभूषिताजिरम् ॥ बलौघरत्नौघविचित्रमाबभौ नभोयथानिर्मलतारकान्वितम् ८ ततस्तु
ते कौरवराजपुत्रा विभूषिताः कुंडलिनो युवानः ॥ महार्हवस्त्रांबरचंदनोक्षिताः कृताभिषेकाः कृतमंगलक्रियाः ९ पुरोहितेनाग्निसमानवर्चसा सहैव धौम्येन यथाविधि प्र
भो ॥ क्रमेण सर्वे विविशुस्ततः सदो महर्षे भागोष्ठमित्राभिनंदिनः १० ततः समाधाय स वेदपारगो जुहावमंत्रैर्बलिं तं हुताशनम् ॥ युधिष्ठिरं चाप्युपनीय मंत्रविन्नियोजयामास
सहैव कृष्णया ११ प्रदक्षिणं तौ प्रगृहीतपाणी परिणाययामास वेदपारगः ॥ ततोऽभ्यनुज्ञाय तमाजिशोभिनं पुरोहितो राजगृहाद्विनिर्गम्यौ १२ क्रमेण चानेन नराधिपात्म
जा वरस्त्रियस्ते जगृहुस्तदाकरम् ॥ अहन्यहन्युत्तमरूपधारिणो महारथाः कौरववंशवर्धनाः १३ इदं च तन्नाद्रुतरूपमुत्तमं जगाद देवर्षिरतीतमानुषम् ॥ महानुभावा किल सा
सुमध्यमा बभूव कन्यैव गते गतेऽहनि १४ कृते विवाहे द्रुपदो धनं ददौ महारथेभ्यो बहु रूपमुत्तमम् ॥ शतरथानां वरहेममालिनां चतुर्युजां हेमखलीनमालिनाम् १५

तिप्रदमित्यर्थः हे आद्यहे ज्येष्ठ ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ चतुर्युजामश्वचतुष्टययुजां हेममयं खलीनमश्वमुखस्यं नियामकं 'लगाम' इति भाषया प्रसिद्धं
रथमसंगाद्वा खलीनं युगं तेन मालिनां १५ ॥ १७० ॥

॥ १.७१.॥

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ वैचार्य कृष्णभूषणंचतस्रिधानार्थमानयीतामित्यर्थः २० । २१ । २२ । २३ । २४ गतश्रीर्निष्ठश्रीः को भवेन्नष्टेऽप्यर्थानि ननु भूषणवितु
मिच्छेदपितुसर्वोऽपीच्छेत् २५ । २६ । २७ । २८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ २०८॥

॥ १७१॥

सपत्नबुद्धितत्कृतांबुद्धिः । दृद्धिमातपाठः स्वच्छः । हेवरश्रेष्ठद्विषतां द्विषतः शत्रुः २९।३० प्राप्तकालस्य कर्मणश्चिकीर्षाकर्तव्यतां ३१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्दिशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ अहमिति । विवेकुं व्यक्तीकर्तुं १ इगिते श्रेष्ठितैः २ यच्च कर्तव्यं ३ आप्तकारिभिरवचकैः ४ ५ । ६ भिद्यमाना अस्मत्तः पृथग्भवतः ७ । ८ व्युत्थापनं तु स्वभर्तृणां त्यागः सच बहुत्वदोषेण मुक्तः ।

सपत्नबुद्धियत्तातमन्यसे वृद्धिमात्मनः ॥ अभिष्टौषिचयत्क्षनुः समीपे द्विषतां वर २९ अन्यस्मिन् नृपकर्तव्ये त्वमन्यत्कुरुषेऽनघ ॥ तेषां बलविघातां हि कर्तव्यं स्तातनि
त्यशः ३० ते वयं प्राप्तकालस्य चिकीर्षा मंत्रयामहे ॥ यथानोनग्रसेयुस्ते सपुत्रबलबांधवान् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि दुर्योध
नवाक्ये द्दिशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अहपप्येवमेवैतच्चिकीर्षामियथायुवाम् ॥ विवेकुं नाहमिच्छामित्वाकारं विदुरं प्रति १ ततस्तेषां
गुणानेव कीर्त्तयामि विशेषतः ॥ नावबुध्येत विदुरो ममाभिप्रायमिगितैः २ यच्च त्वमन्यसे प्राप्तकालं वदाशु मे ३ ॥ दुर्योध
न उवाच ॥ अद्य तान् कुशलैर्विप्रैः सुगुप्तैराप्तकारिभिः ॥ कुंतीपुत्रान् भेदयामो माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ४ अथवा द्रुपदो राजा महद्भित्तसंचयैः ॥ पुत्राश्चास्य प्रलोभ्यताम
मात्याश्चैव सर्वशः ५ परित्यजेद्यथाराजा कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ अथ तत्रैव वातेषां निवासं रोचयन्तु ते ६ इहैषां दोषवद्वासं वर्णयंतु पृथक् पृथक् ॥ तेषां भिद्यमानास्तत्रैव मनः
कुर्वन्तु पांडवाः ७ अथवा कुशलाः केचिदुपायानि पुणानराः ॥ इतरेतरतः पार्थान् भेदयन्तु नरागतः ८ व्युत्थापयंतु वा कृष्णां बहुत्वात् सुकरं हितम् ॥ अथवा पांडवांस्तस्यां
भेदयंतु ततश्च ताम् ९ भीमसेनस्य वाराजचुपायकुशलैर्नरैः ॥ मृत्युर्विधीयतां छत्रैः सहितेषां बलाधिकः १० तमाश्रित्य हि कौन्तेयः पुराचास्मान्न मन्यते ॥ सहिती
क्षणश्च शूरश्च तेषां चैव परायणम् ११ तस्मिन् स्वभिहते राजन् हतोत्साहाहतौजसः ॥ यतिष्यंते नरा ज्ञाय सहितेषां व्यपाश्रयः १२ अजयो ह्यर्जुनः संख्येष्टगोपे वृकोद
रे ॥ तमृते फाल्गुनोऽयुद्धे राधेयस्य नपादभाक् १३ तेजानानास्तु दौर्बल्यं भीमसेनमृते महत् ॥ अस्मान् बलवतो ज्ञात्वानयतिष्यंति दुर्बलाः १४ इहागतेषु वातेषु निदेश
वशवर्त्तिषु ॥ प्रवर्त्तिष्यामहे राजन् यथाशास्त्रं निर्वर्हणम् १५ अथवा दर्शनीयाभिः प्रमदाभिर्विलोभ्यताम् ॥ एकैकस्तत्र कौन्तेयस्ततः कृष्णाविरज्यताम् १६ प्रप्यतां चै
व राधेयस्तेषां मागमनाय वै ॥ तैस्तैः प्रकारैः सत्रीयपात्यंतामाप्तकारिभिः १७ एतेषामप्युपायानां यस्ते निर्दोषवान्मतः ॥ तस्य प्रयोगमातिष्ठपुणालोऽतिवर्त्तते १८
यावद्व्यकृतविश्वासाद्द्रुपदे पार्थिव वर्षमे ॥ तावदेव हितेश्च यानशक्यास्तु ततः परम् १९ एषामममतिस्तात निग्रहाय प्रवर्त्तते ॥ साध्वीवाय दिवाऽसाध्वीकिंवाराधेयम
न्यसे २० ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि दुर्योधनवाक्ये एकाधिकद्दिशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥ ॥

अथवेति । तस्याभर्तृषु वैषम्यप्रदर्शयं पांडवानेव वा तस्यां भेदयंतु ततश्चां लप्स्यामहे इति शेषः ९ । १० । ११ । १२ नपादभाक् न चतुर्थांशतुल्यः १३ । १४ । १५ एकैकः कौन्तेयः प्रलोभनीयः तत्र तेषु ततः प्रलो
भ्यमानाः १६ सत्रीयैरेक्यं नीत्वा १७ । १८ शक्याः वातयितुमिति शेषः १९ । २० ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकाधिकद्दिशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥

॥ १७२ ॥

कर्णउवाच ॥ दुर्धनतवप्रज्ञानसम्यगितिमेमतिः ॥ नह्युपायेनतेशक्याःपाण्डवाःकुरुवर्धन १ पूर्वमेवहितेसृशमैरुपायैर्यतितास्त्वया ॥ निग्रहीतुंदावीरनच
वशकितास्त्वया २ इहैववर्तमानास्तेसमीपेतवपार्थिव ॥ अजातपक्षाःशिशवःशक्तितानैवबाधितुम् ३ जातपक्षाविदेशस्थाविवृद्धाःसर्वशोऽद्यते ॥ नोपायसा
ध्याःक्रीन्तेयाममेषामतिरच्युत ४ नचतेव्यसनैर्योक्तुंशक्यादिष्टकृतेनच ॥ शकिताश्चेप्सवश्चैवपितृपैतामहंपदम् ५ परस्परेणभेदश्चनाधातुंतेषुशक्यते ॥ एक
स्ययिरताःपत्न्यांनभिधत्तेपरस्परम् ६ नचापिकृष्णाशक्येतेतेभ्योभेदयितुंपरैः ॥ परिथूनान्मृतवतीकिमुताद्यमृजावतः ७ ईप्सितश्वगुणःस्त्रीणामेकस्याबहुभर्तृ
ता ॥ तंचप्राप्तवतीकृष्णानसाभेदयितुंक्षमा ८ आर्यव्रतश्वपांचाल्योनसराजाधनप्रियः ॥ नसंत्यक्ष्यतिक्रीन्तेयान्राज्यदानैरपिध्रुवम् ९ यथाऽस्यपुत्रोगुणवान
नुरक्तश्वपाण्डवान् ॥ तस्मान्नोपायसाध्यांस्तानहंमन्येकथंचन १० इदंत्वद्यक्षमंकर्तुमस्माकंपुरुषर्षभ ॥ यावन्नकृतमूलास्तेपाण्डवेयाविशांपते ११ तावत्प्रहरणीया
स्तेतत्तुभ्यंतातरोचताम् ॥ अस्मत्पक्षोमहान्यावद्यावत्पांचालकोलधुः ॥ तावत्प्रहरणंतेषांक्रियतांमाविचारय १२ वाहनानिप्रभूतानिमित्राणिचकुलानिच ॥ या
वन्नतेपांगांधरेतावद्विक्रमपार्थिव १३ यावच्चराजापांचाल्योनोद्यमेकुरुतेमनः ॥ सहपुत्रैर्महावीर्यस्तावद्विक्रमपार्थिव १४ यावन्नायातिवाष्णैःकर्षन्यादववाहि
नीम् ॥ राज्यार्थेपाण्डवेयानांपांचाल्यसदनंप्रति १५ वसूनिविविधान्भोगान्राज्यमेवचक्रेवलम् ॥ नात्याज्यमस्तिकृष्णस्यपाण्डवार्थेकथंचन १६ विक्रमेणमही
प्रासाभरतेनमहात्मना ॥ विक्रमेणचलोकांस्त्रीन्जितवान्पाकशासनः १७ विक्रमंचप्रशंसंतिक्षत्रियस्यविशांपते ॥ स्वकोहिधर्मःशूराणांविक्रमःपार्थिवर्षभ १८
तेबलेनवयंराजन्महताचतुरंगिणा ॥ प्रमथ्यद्रुपदंशीघ्रमानयामेहपाण्डवान् १९ नहिसाम्रानदानेननभेदेनचपाण्डवाः ॥ शक्याःसाधयितुंतेस्माद्विक्रमेणैवतान्ज
हि २० तान्विक्रमेणजित्वेमामखिलांमुंक्ष्वमेदिनीम् ॥ अतोनान्यंप्रपश्यामिकार्योपायंजनाधिप २१ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वातुराधेयवचोधृतराष्ट्रःप्रताप
वान् ॥ अभिपृज्यततःपश्चादिदंवचनमब्रवीत् २२ उपपन्नमहाप्राज्ञेकृतास्त्रेसूतनंदने ॥ त्वयिविक्रमसंपन्नमिदंवचनमीदृशम् २३ भूयएवतुभीष्मश्वद्रोणोविदुर
एवच ॥ युवांचकुरुतंबुद्धिर्भवेद्यानःसुखोदया २४ ततआनाय्यतान्सर्वान्मंत्रिणःसुमहायशाः ॥ धृतराष्ट्रोमहाराजमंत्रयामासवैतदा २५ ॥ ॥ इतिश्री
महाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभपर्वणिधृतराष्ट्रमंत्रणेअधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ ॥ ॥

भोजित्वादिना मृजावतःसुवेपान् ७। ८। ९। १०। ११ लघुरल्पकः १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ आनयामस्त्वन्मितिशेषः १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५
॥ इतिआदिष्वर्षणि नीलक्रंतीये द्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥

अ०

॥ २०२ ॥

117. 92 11

नरोचतेति १। २। ३। ४। ५। ६। ७ मधुरेण प्रीत्या ८। ९। १०। ११। १२ ध्रियंते जीवन्ति सकामो नासीद अत्ययनाशं १३। १४ दोषेण युक्तं गच्छति जानाति १५ संमतं व्यसंमतं कर्तव्यं १६। १७ अधर्मेण जतु गृहदाहादिना १८। १९ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावनदीपे व्यवहृता तत्तमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ मंत्रायेति हितौ मंत्रैः १। २ तेषां पाण्डवानां ३ मिथः कृत्यं सांविधिकं च ४

॥ भीष्म उवाच ॥ नरोत्तमे विप्रहो मे पांडुपुत्रः कथंचन ॥ यथैव धृतराष्ट्रो मे तथा पांडुरसंशयम् १ गांधार्याश्च यथा पुत्रास्तथा कुंती सुता मम ॥ यथा च मम ते रक्षया धृतराष्ट्र
तथा तव २ यथा च मम राज्ञश्च तथा दुर्योधनस्य ते ॥ तथा कुरूणां सर्वेषामन्येषामपि पार्थिव ३ एवं गते विप्रहंते नरोत्तमे संघायवीरैर्दीयतामर्धभूमिः ॥ तेषामपीदं प्रपितामहानारा
ज्यं पितृश्वैव कुरुत्तमानाम् ४ दुर्योधनयथाराज्यं त्वमिदं तात पश्यसि ॥ मम पैतृकमित्येवं ते पिपश्यंति पांडवाः ५ यदि राज्यं न ते प्राप्ताः पांडवे या यशस्विनः ॥ कुत एव तवा
पीदं भारत स्यादपि कस्यचित् ६ अधर्मेण च राज्यं त्वं प्राप्तवान् भरतर्षभ ॥ तेऽपि राज्यमनुप्राप्ताः पूर्वमेवेति मे मतिः ७ मधुरेणैव राज्यस्य तेषामर्धं प्रदीयताम् ॥ एतद्धि पुरुष
व्याग्रहितं सर्वजनस्य च ८ अतोऽन्यथा चेत् क्रियते न हितं नो भविष्यति ॥ तवाऽप्यकीर्तिः सकला भविष्यति न संशयः ९ कीर्तिरक्षणमातिष्ठकीर्तिर्हि परमं बलम् ॥ नष्ट
कीर्तेर्मे नुष्यस्य जीवितं ह्यफलं स्मृतम् १० यावत्कीर्तिर्मे नुष्यस्य न प्रणश्यति कौरव ॥ तावज्जीवति गांधारे नष्टकीर्तिस्तु नश्यति ११ तमिमं समुपातिष्ठ धर्मं कुरु कुरु लोचि
तम् ॥ अनुरूपं महाबाहो पूर्वेषामात्मनः कुरु १२ दिष्ट्या ध्रियंते पार्था हि दिष्ट्या जीवति सा पृथा ॥ दिष्ट्या पुरोचनः पापो न सकामोऽत्ययंगतः १३ यदा प्रभृतिदग्धास्ते
कुंतिभोजसुता सुताः ॥ तदा प्रभृतिगांधारे न शक्रोभ्यभिषीक्षितुम् १४ लोके प्राणभृतां कंचिच्छ्रुत्वा कुंती तथा गताम् ॥ न चापि दोषेण तथा लोको मन्येत् पुरोचनम् ॥ यथा
त्वां पुरुष व्याघ्रलोको दोषेण गच्छति १५ तदिदं जीवितं तेषां तव किल्बिषनाशनम् ॥ संमतव्यं महाराज पांडवानां च दर्शनम् १६ न चापि तेषां वीराणां जीवतां कुरु नंदन ॥
पित्र्योऽशः शक्र आदातुमपि वज्रभृता स्वयम् १७ ते सर्वेऽवस्थिता धर्मसर्वेष्वैवैकचेतसः ॥ अधर्मेण निरस्ताश्च तुल्येण ज्येदिशेषतः १८ यदि धर्मस्त्वया कार्यो यदि का
र्यं प्रियंचमे ॥ क्षेमं च यदि कर्तव्यं तेषामर्धं प्रदीयताम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि भीष्मवाक्येऽधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १०३
॥ द्रोण उवाच ॥ मंत्राय स मुपानीतैर्धृतराष्ट्रहृतेर्नृप ॥ धर्म्यमर्थ्ययशस्यं च वाच्यमित्यनुशुश्रुम् १ ममाप्येषामतिस्तातया भीष्मस्य महात्मनः ॥ संविभज्यास्तु कौन्ते
या धर्म एष सनातनः २ प्रेष्यतां हुपदायाश्च नरः कश्चित्प्रियंवदः ॥ बहुलं रत्नमादाय तेषामर्थाय भारत ३ मिथः कृत्यं च तस्मै स आदाय वसुगच्छतु ॥ वृद्धिं च पर
मां नृयात्त्वत्संयोगोद्भवां तथा ४ संप्रीयमाणं त्वां नृयाद्राजं दुर्योधनं तथा ॥ असकृदुपदेचैव धृष्टदुम्ने च भारत ५ उचितं त्वं प्रियत्वं च योगस्यापि च वर्णयेत् ॥ पुनः पुनश्च
कौन्तेयान्माद्रीपुत्रौ च सांत्वयन् ६

पक्षीयैर्वहलंकारादि कन्यापक्षीयैर्वरालंकारादि तस्मैदुपदायतदर्थं एतेनमिथःकृत्येएववधुरोजामातृदायगृहीयाभ्यान्वयेतिसिद्धं दृष्टिं चेति । त्वत्संयोगादस्माकंमहत्त्वामिजतिनिधृतराष्ट्रदुर्योधनश्चमन्यतइतितन
वक्तव्यमित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ योगस्वसंबन्धस्य ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

संप्रयच्छतुस्वदीयोऽमात्यादिः ७ तथा आभरणानि प्रयच्छति त्वयनुषज्यप्रत्येकं द्रुपदपुत्राणामित्यादिषु योज्यं ८ । ९ । १० । ११ औपयिकमवश्यकर्त्तव्यं १२ अनंतरौ अंतरंगौ भीष्मद्रोणौ १३ नन्तरंगौ चैक्यं यो नानुमंत्रयेतामित्याशंक्यांतरंगाभासाविमौ नत्वंतरंगावित्याह दुष्टेनेति । दुष्टेन मित्रद्रोहवता । मनसा संकल्पेन । प्रच्छन्नेन शत्रुहितेष्मनाऽपि स्वामिहितवदाभासमानेन । अंतरात्पनाबुद्ध्या । यो ब्रूयान्मंत्रं । समतांसाधूनां विश्वस्तानां स्वामिनां मतमिष्टुनिःश्रेयसं कल्याणकथं कुर्यान्न कथमपि । शठमित्रं हि पातयत्येव न हितायेत्यर्थः १४ ननु शठमित्रत्वं त्वस्य त्वय्यप्याशंक्येत तथा च सर्वज्ञानाश्वासप्रसंग इत्याशंक्य देवमेव गुरुयं दृष्टिं ह्यासादिहेतुरित्याह न मित्राणीति । मित्राणि साध्वसाधूनि अर्थकृच्छ्रेषु कार्यसंकटेषु श्रेयसे इतरायनाशायवानप्रभवति हियस्माद्विधिपूर्वपुण्यापुण्यैकहेतुकं सर्वसुखादिकं १५ एतदेव स्पष्टयति

हिरण्मयानि शुभ्राणि बहून्याभरणानि च ॥ वचनात्तव राजेन्द्र द्रौपद्याः संप्रयच्छतु ७ तथा द्रुपदपुत्राणां सर्वेषां भरतर्षभ ॥ पांडवानां च सर्वेषां कुंत्यायुक्तानि यानि च ८ एवंसां त्वसमायुक्तं द्रुपदं पांडवैः सह ॥ उक्ता सोऽनंतरं ब्रूयात्तेषामागमनं प्रति ९ अनुज्ञातेषु वीरेषु बलं गच्छतु शोभनम् ॥ दुःशासनो विकर्णश्चाप्यानेतुं पांडवानिह १० ततस्ते पांडवाः श्रेष्ठाः पूज्यमानाः सदा त्वया ॥ प्रकृतीनामनुमते पदे स्थास्यंति पैतृके ११ एतत्तव महाराज पुत्रेषु तेषु चैव हि ॥ वृत्तमौपयिकं मन्ये भीष्मं सहभा १२ ॥ कर्ण उवाच ॥ योजिता वर्धमानाभ्यां सर्वकार्येष्वनंतरौ ॥ नमंत्रयेतां त्वच्छ्रेयः किमद्भुततरंततः १३ दुष्टेन मनसा यो वै प्रच्छन्नेनांतरात्मना ॥ ब्रूयान्निःश्रेयसं नाम कथं कुर्यात्स तां मतम् १४ न मित्राण्यर्थकृच्छ्रेषु श्रेयसे चैतरायवा ॥ विधिपूर्वैर्हि सर्वस्य दुःस्ववाय दिवा सुखम् १५ कृतप्रज्ञोऽकृतप्रज्ञो बालो वृद्धश्च मानवः ॥ सहायोऽसहायश्च सर्वसर्वत्र विंदति १६ श्रूयते हि पुरा कश्चिदंबुवोच इतीश्वरः ॥ आसीद्वाजयन्तेराजामागधानां महोक्षिताम् १७ सहो नः करणैः सर्वैरुच्छ्वासपरमो नृपः ॥ अमात्यसंस्थः सर्वेषु कार्येष्वेवा भवेत्तदा १८ तस्यामात्यो महाकर्णिवर्धकैश्चरस्तदा ॥ सलब्धबलमात्मानं मन्यमानोऽवमन्यते १९ स राज्ञ उपभोग्यानि स्त्रियोरुत्तमधनानि च ॥ आददे सर्वशो मूढेऽश्वैश्च स्वयंतदा २० तदा दायचलुब्धस्य लोभालोभोऽप्यवर्धत ॥ तथा हि सर्वमादाय राज्यमस्य जिहीर्षति २१ हीनस्य करणैः सर्वैरुच्छ्वासपरमस्य च ॥ यतमानोऽपि तद्राज्यं न शशाकेति नः श्रुतम् २२ किमन्यद्विहितानूनंतस्य सापुरुषेन्द्रता ॥ यदिते विहितं राज्यं भविष्यति विशांपते २३ मिषतः सर्वलोकस्य स्थास्यते त्वयितद्धवम् ॥ अतोऽन्यथा चेद्विहितं यतमानो न लप्स्यसे २४ एवं विद्वन्नुपादस्व मां त्रिणांसाध्वसाधुताम् ॥ दुष्टानां चैव बोद्धव्यमदुष्टानां च भाषितम् २५ ॥ द्रोण उवाच ॥ विद्मते भावदोषेण यदर्थमिदमुच्यते ॥ दुष्टपांडवहेतोस्त्वं दोषमाख्यापयस्युत २६ हितं तु परमं कर्णव्रीमिकुलवर्धनम् ॥ अथ त्वं मन्यसे दुष्टं ब्रूयित्परमं हितम् २७

कृतेति । सर्वदेवोपनीतं सर्वत्र देशेकाले च १६ अत्राख्यायिका माह श्रूयत इति । ईश्वरः समर्थः राजगृहे तन्नामकेनगरे १७ करणैश्चक्षुरादिभिर्हीनो विकलः । उच्छ्वास एव परमो भवतीति ज्ञानहेतुर्यस्य सः । अमात्यसंस्थः अमात्याधीनः १८ अवमन्यते राजानमिति शेषः १९ । २० । २१ नशशाकहेतुमिति शेषः २२ आख्यायिका तात्पर्यमाह किमिति । तस्य अंबुवीचस्य सापुरुषेन्द्रता तस्मिन् द्रव्यं नूनं विहितं विधिमांसवनतुयत्नसंपादिता । किमन्यददृष्टात्परायणमस्ति न किमपीति भावः प्रकृत्येयोजयति यदीति २३ । २४ । २५ तेतव्यमंतं विष भावदोषेण चित्ततद्वेषेण २६ । २७

अहंयद्विमीमिअतोऽन्यथा २८ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ॥ राजन्निति १।२।३ आभ्यांभीष्मद्रोणाभ्यां पंचम्यंतमिदं ४।५ अन
वरोश्रेष्ठौ ६ अनयोःएताभ्यां कर्त्तरिषष्टौ ७।८।९ पक्षसंश्रितमन्यतरस्यैवहितं १०। ११ तेषुपांडवेषु १२ तेतत्रमंत्रिणस्तवांतरस्थंविशेषंविदृष्टवानास्तेष्टुर्वशाश्चतांहितंनकुर्वुः तवैवैषम्यद्रोणमेवतेप्रकाशयि

अतोऽन्यथाचेत्क्रियतेयद्विमीमिपरंहितम् ॥ कुरवोवैविनंक्षयंतिनचिरेणैवमेमतिः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि द्रोणवाक्ये
चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ॥ विदुरउवाच ॥ राजन्निःसंशयंश्रेयोवाच्यस्त्वमसिबांधवैः ॥ नत्वशुश्रूषमाणेवैवाक्यंसंप्रतितिष्ठति १ प्रियंहितं
चतद्वाक्यमुक्तवान्कुरुसत्तमः ॥ भीष्मःशांतनवोराजन्प्रतिगृह्णासितत्रच २ तथाद्रोणेनबहुधाभाषितंहितमुत्तमम् ॥ तच्चराधासुतःकर्णोमन्यतेनहितंतव ३ चिंतयं
श्वनपश्यामिराजंस्तवसुहृत्तमम् ॥ आभ्यांपुरुषसिंहाभ्यांयोवास्यात्प्रज्ञयाऽधिकः ४ इमौहिंवृद्धौवयसाप्रज्ञयाचश्रुतेनच ॥ समौचत्स्वयिराजंद्रतथापांडुसुतेषुच ५ ध
र्मैधानवरोराजन्सत्यतायांचभारत ॥ रामादाशरथेश्वैवगयाच्चैवनसंशयः ६ नचोक्तवंतावश्रेयःपुरस्तादपिकिंचन ॥ नचाप्यपकृतंकिंचिदनयोर्लक्ष्यतेत्वयि ७ तावु
भौपुरुषव्याघ्रावनागसिन्धुपेत्वयि ॥ नमंत्रयेतांत्वच्छ्रेयःकथंसत्यपराक्रमौ ८ प्रज्ञावंतौनरश्रेष्ठावस्मिच्छोकेनराधिप ॥ त्वन्निमित्तमतानेमौकिंचिज्जिह्वंविद्विष्यतः ९ इति
मेनैष्टिकीबुद्धिर्वर्ततेकुरुनंदन ॥ नचार्थहेतोर्धर्मज्ञौलक्ष्यतःपक्षसंश्रितम् १० एतद्विपरमंश्रेयोमन्येऽहंतवभारत ॥ दुर्योधनप्रभृतयःपुत्राराजन्मयातव ११ तथैवपा
डवेयास्तेपुत्राराजन्नसंशयः ॥ तेषुचेदहितंकिंचिन्मंत्रयेयुरतद्विदः १२ मंत्रिणस्तेनचश्रेयःप्रपश्यंतिविशेषतः ॥ अथतेहृदयेराजन्विशेषःस्वेषुवर्तते ॥ अंतरस्थंविदृ
ष्टवानाःश्रेयःकुर्युर्नतेध्रुवम् १३ एतदर्थमिमौराजन्महात्मानौमहाद्युती ॥ नोचतुर्विधंकिंचिन्नष्टेषुतवनिश्चयः १४ यच्चाप्यशक्यतांतेषामाहतुःपुरुषर्षभौ ॥ तत्तथा
पुरुषव्याघ्रतवतद्भद्रमस्तुते १५ कथंहिपांडवःश्रीमान्सव्यसाचीधनंजयः ॥ शक्योविजेतुंसंग्रामेराजन्मघवताऽपिहि १६ भीमसेनोमहाबाहुर्नागायुतबलमहान् ॥
कथंस्मयुधिशक्येतविजेतुममरैरपि १७ तथैवकृतितनौयुद्धेयमौयमसुताविव ॥ कथंविजेतुंशक्यौतौरणेजीवितुमिच्छता १८ यस्मिन्धृतिरनुक्रोशःक्षमासत्यंपरा
क्रमः ॥ नित्यानिपांडवेज्येष्टेसजीयेतरणेकथम् १९ येषांपक्षधरांरामोयेषांमंत्रीजनार्दनः ॥ किंनुतैरजितंसंख्येयेषांपक्षेचसात्यकिः २० द्रुपदःश्वशुरोयेषांयेषांस्याला
श्वपार्षताः ॥ धृष्टद्युम्नखावीराभ्रातराद्रुपदात्मजाः २१ सोऽशक्यतांचविज्ञायतेषामग्रेचभारत ॥ दायाद्यतांचधर्मेणसम्यक्तेषुममाचर २२ इदंनिर्दिष्टमयशःपुरोचन
कृतंमहत् ॥ तेषामनुग्रहेणाद्यराजन्प्रक्षालयात्मनः २३

प्यंतिननुकार्यसाधयिष्यंतीत्यर्थः १३ एतदर्थंपांडवानांश्रेयार्थं विवृतंविस्पष्टं । विवृतमितिपाठेपुरुषं । एषपांडवानांश्रेयोभवत्स्वयैवंरूपः । हिशब्देनतत्रतस्यैवप्रतीतिंप्रमाणयति १४ यच्चेति । अशक्यतामज
यतां तवपुरस्तादयच्चाहृतिसिंबंधः तद्भद्रमस्तुते तत्तेभ्यःपांडवेभ्यस्तवभद्रमस्तु । क्रुदाःपांडवास्तवसर्वान्पुत्रान्माहिंस्युरितिभावः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ अग्रेतत्पितुरेवपांडोः २२
भागित्यकाले दायाद्यतांपितृधनभोजनार्हतां २२ । २३

२४ । २५ । २६ । २७ बलवदत्यंतं २८ । २९ । ३० ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ ॥ भीष्मइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

तेषामनुग्रहश्चायं सर्वेषां चैव नः कुले ॥ जीवितं च परं श्रेयः क्षत्रस्य च विवर्धनम् २४ द्रुपदोऽपि महान्राजाकृतवैरश्च नः पुरा ॥ तस्य संग्रहणं राजन् स्वपक्षस्य विवर्धनम्
२५ बलवंतश्च दाशाहो बहवश्च विशांपते ॥ यतः कृष्णस्ततः सर्वे यतः कृष्णस्ततोजयः २६ यच्च साम्नैव शक्येत कार्यं साधयितुं नृप ॥ कोदैव शतस्तत्कार्यं विग्रहेण समा
चरेत् २७ श्रुत्वा च जीवतः पार्थान् पौरजान पदाजनाः ॥ बलवद्दर्शने हृष्टास्तेषां राजन् प्रियंकुरु २८ दुर्योधनश्च कर्णश्च शकुनिश्चापि सौबलः ॥ अधर्मयुक्ता दुष्प्रज्ञा
बाला मेषां वचः कृथाः २९ उक्तमेतत्पुरा राजन् मया गुणवत्स्तव ॥ दुर्योधनापराधेन प्रजेयं वै विनश्यति ३० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमन
राज्यलंभपर्वणि विदुरवाक्ये पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भीष्मः शांतनवो विद्वान्द्रोणश्च भगवानृषिः ॥ हितं च परमं वा
क्यं त्वंच सत्यं ब्रवीषि माम् १ यथैव पांडोस्ते वीराः कुंतु पुत्रा महांस्यः ॥ तथैव धर्मतः सर्वे मम पुत्रान संशयः २ यथैव मम पुत्राणामिदं राज्यं विधीयते ॥ तथैव पांडुपुत्रा
णामिदं राज्यं न संशयः ३ क्षत्तरानय गच्छेतां सहमात्रा सुसंस्कृतान् ॥ तया च देवरूपिण्या कृष्णया सह भारत ४ दिष्ट्या जीवन्ति ते पार्था दिष्ट्या जीवति सा पृथा ॥ दि
ष्ट्या द्रुपदकन्यां च लब्धवन्तो महांस्यः ५ दिष्ट्या वर्धमाना हे सर्वे दिष्ट्या शांतः पुरोचनः ॥ दिष्ट्या मम परंदुः खमपनीतं महायुते ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोजगाम
विदुरो धृतराष्ट्रस्य शासनात् ॥ सकाशं यज्ञसेनस्य पांडवानां च भारत ७ समुपादाय रत्नानि विसूनि विविधानि च ॥ द्रौपद्याः पांडवानां च यज्ञसेनस्य चैव ह ८ तत्र गत्वा
सधर्मज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ द्रुपदं न्यायतो राजन् संयुक्तमुपतस्थिवान् ९ स चापि प्रतिजग्राह धर्मेण विदुरंततः ॥ चक्रतुश्च यथान्यायं कुशलप्रश्नं संविदम् १० दद
शं पांडवांस्तत्र वासुदेवं च भारत ॥ स्नेहात्परिष्वज्य स तान् प्रपच्छानामयंततः ११ तैश्चाप्यमितबुद्धिः स पूजितो हियथाक्रमम् ॥ वचनाद्भूतराष्ट्रस्य स्नेहयुक्तं पुनः पुनः
१२ प्रपच्छानामयं राजंस्ततस्तान् पांडुनंदनान् ॥ प्रददौ चापिरत्नानि विविधानि विसूनि च १३ पांडवानां च कुंत्याश्च द्रौपद्याश्च विशांपते ॥ द्रुपदस्य च पुत्राणां य
थादत्तानि कौरवैः १४ प्रोवाच चामितमतिः प्रश्रितं विनयान्वितः ॥ द्रुपदं पांडुपुत्राणां सन्निधौ केशवस्य च १५ ॥ विदुर उवाच ॥ राजञ्छृणु सहा मात्यः सपुत्रश्च चो
मम ॥ धृतराष्ट्रः सपुत्रस्त्वां सहामात्यः सबांधवः १६ अत्र वीत्कुशलं राजन् प्रीयमाणः पुनः पुनः ॥ प्रीतिमांस्ते दृढं चापि संबंधेन नराधिप १७ तथा भीष्मः शांतनवः कौ
रवैः सह सर्वशः ॥ कुशलं त्वां महाप्राज्ञः सर्वतः परिपृच्छति १८ भारद्वाजो महाप्राज्ञो द्रोणः प्रियसखस्तव ॥ समाश्लेषमुपेत्य त्वां कुशलं परिपृच्छति १९ धृतराष्ट्रश्च पांचा
ल्यत्वं या संबंधमीयिवान् ॥ कृतार्थमन्यतेऽऽत्मानं तथा सर्वेऽपि कौरवाः २०

७ । ८ न्यायतो ज्येष्ठानुक्रमेण संयुक्तपात्रेण नमस्कारादिना मिलितम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ मन्यतेत्मानं ते आत्मानमितिच्छेदः २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ निष्ठेष्ट्वनुज्ञातेषु २६ ॥ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षडधिकद्विशततमोऽध्यायः २०६ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५

नतथाराज्यसंप्राप्तिस्तेषांप्रीतिकरीमता ॥ यथासंबंधकंप्राप्ययज्ञसेनत्वयासह २१ एतद्विदित्वातुभवान्प्रस्थापयतुपांडवान् ॥ द्रष्टुं हि पांडुपुत्रांश्चत्वरंति कुरवो
 शृशम् २२ विप्रोषितादीर्घकालमेतेचापिनरर्षभाः ॥ उत्सुकानगरं द्रष्टुं भविष्यंति तथापृथा २३ कृष्णामपि च पांचालीं सर्वाः कुरुवरस्त्रियः ॥ द्रष्टुकामाः प्रतीक्षंते पुरं
 चविषयाश्चनः २४ सभवान्पांडुपुत्राणामाज्ञापयतुमाचिरम् ॥ गमनं सह दाराणामेतदत्र मत्तमम् २५ निष्ठेष्ट्वुत्त्वयाराजन्पांडवेषु महात्मसु ॥ ततोऽहंप्रेषयि
 ष्यामि धृतराष्ट्रस्य शीघ्रगान् ॥ आगमिष्यंति कौन्तेयाः कुंती च सह कृष्णया २६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमगराज्यलंभपर्वणि विदुरद्रुपद
 संवादे षडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ ॥ द्रुपद उवाच ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञ यथाऽऽस्थविदुराद्यमाम् ॥ ममापि परमो हर्षः संबंधेऽस्मिन् कृ
 ते प्रभो १ गमनं चापियुक्तं स्यादृढमेषां महात्मनाम् ॥ न तु तावन्मया युक्तमेतद्वक्तुं स्वयंगिरा २ यदा तु मन्यते वीरः कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनार्जुनौ चैव यमौ च
 पुरुषर्षभौ ३ रामकृष्णौ च धर्मज्ञौ तदा गच्छंतु पांडवाः ॥ एतौ हि पुरुषव्याघ्रावेषां प्रियहिते रतौ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ परवंतो वयं राजस्त्वयि सर्वे सहा
 नुगाः ॥ यथा वक्ष्यसि नः प्रीत्या तत्करिष्यामहे वयम् ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो ब्रवीद्वासुदेवो गमनं रोचते मम ॥ यथा वामन्यते राजा द्रुपदः सर्वधर्मवित् ६
 ॥ ॥ द्रुपद उवाच ॥ ॥ यथैव मन्यते वीरो दाशार्हः पुरुषोत्तमः ॥ प्राप्तकालं महाबाहुः साबुद्धिर्नीश्विता मम ७ यथैव हि महाभागाः कौन्तेया ममां प्रतम् ॥
 तथैव वासुदेवस्य पांडुपुत्रानसंशयः ८ न तद्दुचायति कौन्तेयः पांडुपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ यथैषां पुरुषव्याघ्रः श्रेयोध्यायतिकेशवः ९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥
 ततस्ते समनुज्ञाता द्रुपदेन महात्मना ॥ पांडवाश्चैव कृष्णश्च विदुरश्च महीपते १० आदाय द्रौपदीं कृष्णां कुंतीं चैव यशस्विनीम् ॥ सविहारं सुखं जग्मुर्नगरं
 नागसाह्वयम् ११ श्रुत्वा चाप्यागतान् वीरान् धृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ प्रतिग्रहाय पांडूनां प्रेषयामास कौरवान् १२ विकर्णं च महेश्वांसं चित्रसेनं च भारत ॥
 द्रोणं च परमेश्वांसंगौ तमं कृपमेव च १३ तैस्ते परितृता वीराः शोभमाना महाबलाः ॥ नगरं हास्तिनपुरं शनैः प्रविविशुस्तदा १४ कौतूहलेन नगरं दी
 प्यभानमिवाभवत् ॥ तत्र ते पुरुषव्याघ्राः शोकदुःखविनाशनाः १५ तत उच्चावचावाचः पौरैः प्रियचिकीर्षुभिः ॥ उदीरिता अगृण्वंस्ते पांडवा हृदयं
 गमाः १६ अयं स पुरुषव्याघ्रः पुनरायाति धर्मवित् ॥ योनः स्वानिवदायादान् धर्मेण परिरक्षति १७ अद्य पांडुर्महाराजो वनादिव जनप्रियः ॥ आ
 गतः प्रियमस्माकं चिकीर्षुर्नात्र संशयः १८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

किं पुनः प्रियतनकृतमपि तु सर्वकृतमेव कित्विति पाठे तु शब्दोवाक्यालंकारे पुनः शब्दार्थः किं पुनर्न कृतमपि तु सर्वकृतमेवेति पूर्ववदेवार्थः १९ । २० । २१ नगरेण सह कुशलप्रश्नं कृत्वा नगरेणापि कुशलप्रश्नाः २२ । २३ । २४ पायनायुजेन २५ । २६ धीरवतमिति भूमेरर्चस्य शून्यो देशः पाण्डवेभ्यो दत्त इति ज्ञायते २७ तद्वै तद्धैरवन्तस्तत्स्वर्गवन्मंडयांचक्रिरे २८ तदेवाह नगरं मापया

किं नुनाय कृतं तात सर्वेषां नः परं प्रियम् ॥ यन्नः कुंती सुता वीरानगरं पुनरागताः १९ यदि दत्तं यदि हतं विद्यते यदि नस्तपः ॥ तेन तिष्ठतु नगरे पाण्डवाः शरदांशतम् २० ततस्ते धृतराष्ट्रस्य भीष्मस्य च महात्मनः ॥ अन्येषांच तदर्हाणां च कृपादाभि वंदनम् २१ कृत्वा तु कुशलप्रश्नं सर्वे ण नगरेण च ॥ न्यविशंताथ वेशमानि धृतराष्ट्रस्य शासनात् २२ विश्रांतस्ते महात्मानः कंचित्कालं महाबलाः ॥ आहूता धृतराष्ट्रेण राज्ञा शान्तनवेन च ॥ २३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भ्रातृभिः सह कौन्तेय निबोध गदतो मम ॥ पुनर्नो विग्रहो माभूत् खाण्डवप्रस्थमाविश २४ न च वो वसतस्तत्र कश्चिच्छक्तः प्रबाधितुम् ॥ संरक्ष्यमाणान् पार्थेन त्रिदशानि वज्रिणा २५ अधैराज्यस्य संप्राप्य खाण्डवप्रस्थमाविश ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रतिगृह्यतु तद्वाक्यं नृपसर्वे ण नम्य च २६ प्रतस्थिरेततो धीरवन्तं तन्मनुजर्षभाः ॥ अद्वैराज्यस्य समप्राप्य खाण्डवप्रस्थमाविशन् २७ ततस्ते पाण्डवास्तत्र गत्वा कृष्णपुरोगमाः ॥ मंडयांचक्रिरे तद्धैरवन्तं तन्मनुजर्षभाः २८ ततः पुण्येशिवे देशांति कृत्वामहारथाः ॥ नगरं मापया मासु द्वै पायनपुरोगमाः २९ सागरप्रतिरूपाभिः परिखाभिरलंकृतम् ॥ प्राकारेण च संपन्नं दिवमावृत्य तिष्ठता ३० पांडुराभ्रप्रकाशेन हिमरश्मिनिभेन च ॥ शुशुभे तत्पुरश्च्रेष्ठं नागैर्भोगवतीमिव ३१ द्विपक्षगच्छप्रस्थैर्दरैः सौधैश्च शोभितम् ॥ गुप्तमभ्रचयप्रस्थैर्गोपुरैर्मन्दरोपमैः ३२ विविधैरपि निर्विद्वैः शस्त्रोपेतैः सुसंवृतैः ॥ शक्तिभिश्चावृतं तद्विद्विजिह्वैरिव पन्नगैः ३३ तल्पैश्चाभ्यासिकैर्युक्तं शुशुभे यो धरक्षितम् ॥ तीक्ष्णांकुशशतघ्नीभिर्यन्त्रजालैश्च शोभितम् ३४ आयसैश्च महाचक्रैः शुशुभे तत्पुरोत्तमम् ॥ सुविभक्तमहारथ्यं देवताबाधवर्जितम् ३५ विरोचमानं विविधैः पांडुरैर्भवनोत्तमैः ॥ तत्र विष्टपसंकाशमिन्द्रप्रस्थं व्यरोचत ३६ मेव वृंदमिवाकाशे विद्धं विद्युत्समावृतम् ॥ तत्र रम्येशिवे देशे कौण्डवस्य निवेशनम् ३७ शुशुभे वनसंपूर्णधनाध्यक्षोपमम् ॥ तत्रागच्छन् द्विजराजन् सर्ववेदविदां वराः ३८ निवासं रोचयंति स्म सर्वभाषाविदस्तथा ॥ वणिजश्चायुस्तत्र नानादिभ्यो धनार्थिनः ३९ सर्वशिल्पविदस्तत्र वासायाभ्यागमंस्तदा ॥ उद्यानानि च रम्याणि नगरस्य समंततः ४० आत्रैराघ्रातकैर्नीपैरिशोकैश्च पकैस्तथा ॥ पुन्नगैर्नागपुष्पैश्च लकुचैः पनसैस्तथा ४१ शालतालतमालैश्च बकुलैश्च सकेतकैः ॥ मनोहरैः सुपुष्पैश्च फलभाशवनामितैः ४२ प्राचीनामलकैर्लोध्रैर्कोलैश्च सुपुष्पितैः ॥ जंबूभिः पाटलाभिश्च कुब्जकैरतिमुक्तकैः ४३ ॥ ॥ ॥

मासुरित्यादिना २२ । ३० भोगवती प्रियेति मयमार्थे द्वितीया । ईमिति निपातप्रश्लेषोवा । भोगवती यथेत्यपेक्षिते प्रमादपाठोवा ३१ । ३० निवद्धरच्छिद्रैरभेद्यैर्वा शक्तिभिर्हस्तक्षेप्याभिर्लोहमयीभिः ३३ तीक्ष्णाश्च तैः कुशाश्च शतश्रयाभिः आभेयोपधवलैर्नोत्तिष्ठेन वृष्टिपेदेन यायुगपच्छतसहस्रं वामनुष्यादीन् व्रंतिताभिः शतघ्नीभिर्दुर्गाढाः ३४ । ३५ । ३६ विद्धं मयिः श्लिष्टं ३७ क्षयोपमं गृहोपमं ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ अजगतिपर्वतैर्नृपलीलायात्रार्थैः कृत्रिमैः पर्वतैः । 'अजङ्गगहिरिन्नविल्वस्मरहरनृपे । गतिः स्त्रीमार्गदशयोर्ज्ञानेयात्राभ्युपाययोः' इति च मेदिनी ४६ । ४७ वनावृताः वनैः आरामैरावृताः
जलपूर्णवा ४८ पुण्यैर्जनैरुपेतं ४९ राज्ञा धृतराष्ट्रेण धर्मस्य युधिष्ठिरस्य प्रणयने प्रापणे ५० । ५१ । ५२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्ताधिकदिशतमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥

करवीरैः पारिजातैरन्यैश्च विविधैर्द्रुमैः ॥ नित्यपुष्पफलोपेतैर्नानाद्विजगणायुतैः ४४ मत्तबर्हिणसंघुष्टकोकिलैश्च सदा मदैः ॥ गृहैरादर्शविमलैर्विविधैश्चलतामृहैः ४५
मनोहरैश्चित्रगृहैस्तथाऽजगति पर्वतैः ॥ वापीभिर्विविधाभिश्च पूर्णाभिः परमांभसा ४६ सरोभिरतिरम्यैश्च पद्मोत्पलसुगंधिभिः ॥ हंसकारंडवयुतैश्च क्रावकोपशोभि
तैः ४७ रम्याश्च विविधास्तत्र पुष्करिण्यो वनावृताः ॥ तडागानि च रम्याणि बृहंतिसुबहूनि च ४८ तेषां पुण्यजनोपेतं रात्रमाविशतां महत् ॥ पांडवानां महाराजश
श्वत्प्रीतिरवर्धत ४९ तत्र भीष्मेण राज्ञा च धर्मप्रणयने कृते ॥ पांडवाः समपद्यंतस्वांडवप्रस्थवासिनः ५० पंचभिस्तेर्महेश्वरैर्निद्रकल्पैः समन्वितम् ॥ शुशुभे तत्पुर
श्रेष्ठनागैर्भोगवती यथा ५१ तान्निवेश्य ततो वीरो रामेण सह केशवः ॥ ययौ द्वारवतीं राजन् पांडवानुमते तदा ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्य
लंभपर्वणि पुरनिर्माणे सप्ताधिकदिशतमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं संप्राप्य राज्यं तद्विद्रप्रस्थं तपोधन ॥ अत ऊर्ध्वमहात्मानः किमकुर्वत पांडवाः १
सर्वेष्वमहासत्त्वाममपूर्वपितामहाः ॥ द्रौपदी धर्मपत्नी च कथं तानन्ववर्त्तत २ कथंच पंचकृष्णायामेकस्यां तेन राधिपाः ॥ वर्तमाना महाभागानां भिद्यंत परस्परम् ३
श्रोतुमिच्छाम्यहं सर्वान्वस्तेरेण तपोधन ॥ तेषां चेष्टितमन्योन्ये युक्तानां कृष्णया सह ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञाताः कृष्णया सह पांडवाः ॥ रेमिरे
खांडवप्रस्थे प्राप्ता राज्याः परंतपाः ५ प्राप्य राज्यं महातेजाः सत्यसंधो युधिष्ठिरः ॥ पालयामास धर्मेण पृथिवीं भ्रातृभिः सह ६ जितारयो महाप्रज्ञाः सत्यधर्मपरायणाः ॥
मुदं परमिकां प्राप्तास्तत्रोषुः पांडुनंदनाः ७ कुर्वाणाः पौरकार्याणि सर्वाणि पुरुषर्षभाः ॥ असांचक्रुर्महार्हेषु पार्थिवेष्वासनेषु च ८ अथ ते पूषविष्टेषु सर्वेष्वेव महात्मसु ॥
नारदस्त्वथ देवर्षिराजगाम यदृच्छया ९ आसनं रुचिरं तस्मै प्रददौ स्वंगुधिष्ठिरः ॥ देवर्षे रूपाविष्टस्य स्वयमभ्यर्चयथाविधि १० प्रादाद्युधिष्ठिरो धीमान् राज्यं तस्मै न्यवेदयत् ॥
प्रतिगृह्यतु तं पूजामृषिः प्रीतमनास्तदा ११ आशीर्भिवर्धयित्वा च तमुवाचास्यतामिति ॥ निषसादाभ्यनुज्ञातस्ततो राजा युधिष्ठिरः १२ कथयामास कृष्णायै भगवंतमुप
स्थितम् ॥ श्रुत्वैतद्द्रौपदीचापिशुचिर्भूत्वा समाहिता १३ जगाम तत्र यत्रास्ते नारदः पांडवैः सह ॥ तस्याभिवाद्य चरणौ देवर्षेर्धर्मचारिणी १४ कृतांजलिः सुसंवीता स्थिताऽथ द्रुप
दात्मजा ॥ तस्याश्चापि सधर्मात्मा सत्यवागृषिसत्तमः १५ आशिषो विविधाः प्रोच्य राजपुत्र्यास्तु नारदः ॥ गम्यतामिति होवाच भगवांस्तामनिदिताम् १६ गताया मथ कृष्णा
यां युधिष्ठिरपुरोगमान् ॥ विविक्षे पांडवान्सर्वानुवाच भगवानृषिः १७ ॥ नारद उवाच ॥ पांचाली भवता मेका धर्मपत्नो यशस्विनी ॥ यथा वोनो नात्र भेदः स्यात्तथानीति विधीयताम् १८
एवमिति १ । २ । ४ । ४ । ५ । ६ तत्रोषुः न प्रदं प्रस्थेऽनुप्रासं कृतवन्तः ७ असांचक्रुः स्थिरासनावभृदुः पार्थिवे पुराजसं वंधिषु आसनेष्वधिकारविशेषेषु ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४
सुसंवीतास्य कृतवानुठना १५ । १६ । १७ । १८

१९। २० अन्योन्यप्रीतिभावकंपरस्परप्रीत्याभावोद्विर्घ्नस्यतत्तथा २१ अन्नतांहतवंतौ २२ कस्यदेवकन्या २३। २४ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥

आदि०१

अ०

॥ २०९ ॥

सुंदोपसुंदौहिपुराभ्रातरौसहितावुभौ ॥ आस्तामवध्यावन्येषांत्रिषुलोकेषुविश्रुतौ १९ एकराज्यावेकगृहावेकशय्यासनाशनौ ॥ तिलोत्तमायास्तौहेतोरन्योन्यमभि
जघ्नतुः २० रक्षयतांसौहृदंतस्मादन्योन्यप्रीतिभावकम् ॥ यथावोनान्नभेदःस्यात्तत्कुरुष्वयुधिष्ठिर २१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सुंदोपसुंदावसुरौकस्यपुत्रौमहामुने ॥
उत्पन्नश्चकथंभेदःकथंचान्योऽन्यमघ्नताम् २२ अप्सरादेवकन्यावैकस्यचैषातिलोत्तमा ॥ यस्याःकामेनसंमतौजघ्नतुस्तौपरस्परम् २३ एतत्सर्वंयथावृत्तंविस्तरे
णतपोधन ॥ श्रोतुमिच्छामहेब्रह्मन्परंकौतूहलंहिमे २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभपर्वणियुधिष्ठिरनारदसंवादेऽष्टाधिकद्विशततमोऽ
ध्यायः ॥ २०८ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ शृणुमेविस्तरणेममितिहासंपुरातनम् ॥ भ्रातृभिःसहितःपार्थयथावृत्तंयुधिष्ठिर १ महासुरस्यान्ववायेहिरण्यकशि
पोःपुरा ॥ निकुंभोनामदैत्येद्रस्तेजस्वीबलवानभूत् २ तस्यपुत्रौमहावीर्यौजातौभीमपराक्रमौ ॥ सुंदोपसुंदौदैत्येद्रौदारुणौक्रूरमानसौ ३ तावेकनिश्चयौदैत्यावेक
कार्यार्थसंमतौ ॥ निरंतरमवर्तेतांसमदुःखसुखावुभौ ४ विनान्योन्यंनभुंजातेविनाऽन्योन्यंनजल्पतः ॥ अन्योन्यस्यप्रियकरावन्योन्यस्यप्रियंवदौ ५ एकशील
समाचारौद्विधैवैकोऽभवत्कृतः ॥ तौविद्वद्भौमहावीर्यौकार्येष्वप्येकनिश्चयौ ६ त्रैलोक्यविजयार्थायसमाधायैकनिश्चयम् ॥ दीक्षांकृत्वागतौविंध्यंतावुग्रंतेपतुस्तपः ७
तौतुदीर्घेणकालेनतपोयुक्तौबभूवतुः ॥ क्षुत्पिपासापरिश्रान्तौजटावलकलधारिणौ ८ मलोपचितसर्वांगौवायुभक्षौबभूवतुः ॥ आत्ममांसानिजुह्वंतौपादांगुष्ठाग्रधि
ष्ठितौ ॥ उर्ध्वबाहूचानिमिषौदीर्घकालंधृतव्रतौ ९ तयोस्तपःप्रभावेणदीर्घकालंप्रतापितः ॥ धूमंप्रमुचेर्विध्यस्तदद्भुतमिवाभवत् १० ततोदेवाभयंजग्मुरुग्रं दृष्ट्वा
तयोस्तपः ॥ तमोविघातार्थमथोदेवाविघ्नानिचक्रिरे ११ रत्नैःप्रलोभयामासुःस्त्रीभिश्चोभौपुनःपुनः ॥ नचतौचक्रतुर्भगंव्रतस्यसुमहाव्रतौ १२ अथमाषांपुनर्देवास्त
योश्चक्रुर्महात्मनोः ॥ भगिन्योमातरोभार्यास्तयोश्चात्मजनस्तथा १३ प्रपात्यमानाविस्रस्ताःशूलहस्तेनरक्षसा ॥ भ्रष्टाभरणकेशांताभ्रष्टाभरणवाससः १४ अभिभाष्य
ततःसर्वास्तौत्राहीतिविचुकुशुः ॥ नचतौचक्रतुर्भगंव्रतस्यसुमहाव्रतौ १५ यदाक्षोभंनोपयातिनार्तिमय्यतरस्तयोः ॥ ततःस्त्रियस्ताभूतंचसर्वमंतरधीयत १६ ततः
पितामहःसाक्षादभिगम्यमहासुरौ ॥ वरेणच्छंदयामाससर्वलोकहितःप्रभुः १७ ततःसुंदोपसुंदौतौभ्रातरौदृढविक्रमौ ॥ दृष्ट्वापितामहंदेवंतस्थतुःप्राञ्जलीतदा १८
ऊचतुश्चप्रभुं देवंततस्तौसहितौतदा ॥ आवयोस्तपसाऽनेनयदिप्रीतःपितामहः १९ मायाविदावस्त्रविदौबलिनौकामरूपिणौ ॥ उभावप्यमरौस्यावःप्रसन्नोयदि
नौप्रभुः २० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ऋतेऽमरत्वंयुवयोःसर्वमुक्तंभविष्यति ॥ अन्यदृणीतंमृत्योश्चविधानममरैःसमम् २१ ॥ ॥ ॥ ॥

शृण्वति १। २। ३ निरंतरमतिभेदंविना ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २० येनामरतुल्यत्वंभवेच्चादृशंविधानंरुणीतंज्ञापयतम् २१ ॥

॥ १७६ ॥

प्रमविष्णवः प्रभुत्वमैश्वर्यकरिण्यावः । यत्कामोयदारभेत्तत्तमाप्नोतदेवलभतेनान्यदित्यर्थः २२ । २३ । २४ यथावद्रायथावदेव २५ । २६ । २७ । २८ मौलिनौकिरीटवंतौ । 'मौलिःकिरीटश्चिह्नम्' इति मेदिनी । श्रीह्यादित्वादिनिः २९ । ३० । ३१ तलनादितैः करतलध्वनिभिः वाद्यघोषैर्वा ३२ समाः बहूनि वर्षाणि एकं दिनमिवाभूत् ३३ ॥ इति आदिपर्वणि नीः भारतभाष्यदीपेन वाचिकद्विशततमोऽ

प्रमविष्णव इति यन्महदभ्युद्यतं तपः ॥ युवयोर्हेतुनाऽनेन नामस्त्वं विधीयते २२ त्रैलोक्यविजयार्थं भवद्भ्यामास्थितं तपः ॥ हेतुनाऽनेन दैत्येन्द्रौ न वा कामं करोम्यहम् २३ ॥ सुंदोपसुंदावूचतुः ॥ त्रिषु लोकेषु यदूतं किंचित्स्थायं रजं गमम् ॥ सर्वस्मात्त्रौ भयं न स्याद्वृतेऽन्योऽन्यं पितामह २४ ॥ पितामह उवाच ॥ यत्प्रार्थितं यथा क्तं च काममेतद्ददामि वाम् ॥ मृत्योर्विधानमेतच्च यथा वद्भाभविष्यति २५ ॥ नारद उवाच ॥ ततः पितामहोदत्वावरमेतत्तदा तयोः ॥ निवर्त्य तपसस्तौ च ब्रह्मलोकं जगाम २६ लब्ध्वा वराणि दैत्येन्द्रावथ तौ भ्रातराबुभौ ॥ अवध्यौ सर्वलोकस्य स्वमेव भवन् गतौ २७ तौ तु लब्धवरो दृष्ट्वा कृतकामौ मनस्विनौ ॥ सर्वसुहृज्जनस्ताभ्यां प्रहर्षमुपजग्मिवान् २८ ततस्तौ तु जटामित्वा मौलिनौ संबभूवतुः ॥ महार्हाभरणोपेतौ विरजो बरधारिणौ २९ अकालकौमुदी चैव चक्रतुः सार्वका लिकीम् ॥ नित्यः प्रमुदितः सर्वस्तयोश्चैव सुहृज्जनः ३० भक्ष्यतां मुज्यतां नित्यं दीयतां रम्यतामिति ॥ गीयतां पीयतां चेति शब्दश्चासीद्दृष्टेः ३१ तत्र तत्र महानादौ कृष्टतलनादितैः ॥ हृष्टं प्रमुदितं सर्वदैत्यानामभवत्पुरम् ३२ तैस्तैर्विहारेर्बहुभिर्दैत्यानां कामरूपिणाम् ॥ समाः संकीडतां तेषामहरं कमिवाभवत् ३३ ॥ इति श्रीमहाभा रते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभपर्वणि सुंदोपसुंदोपाख्यानं नवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ नारद उवाच ॥ उत्सवेष्टुत्तमात्रे तु त्रैलोक्याकांक्षिणाबु भौ ॥ मंत्रयित्वा ततः सेनां तावज्जापयतां तदा १ सुहृद्भिर्गुण्यनुज्ञातौ दैत्यैर्द्वैद्वैश्वमंत्रिभिः ॥ कृत्वा प्रास्थानिकं रात्रौ मघासु ययतुस्तदा २ गदापट्टिशधारिण्याशूल मुद्रहस्तया ॥ प्रस्थितौ सहवर्षिण्यामहत्या दैत्यसेनया ३ मंगलैः स्तुतिभिश्चापि विजयप्रतिसंहितैः ॥ चारणैः स्तूयमानौ तौ जग्मतुः परया मुदा ४ तावन्तरिक्षमु त्खुत्यै दैत्यौ कामगमाबुभौ ॥ देवानामेव भवन् जग्मतुर्युद्धदुर्मदौ ५ तयोरागमनं ज्ञात्वा वरदानं च तत्प्रभोः ॥ हित्वा त्रिविष्टपं जग्मुर्ब्रह्मलोकं ततः सुराः ६ तावन् ब्रह्म लोकं निजित्यक्षरक्षोगणांस्तदा ॥ खेचराण्यपि भूतानि जघ्नतुस्तीव्रविक्रमौ ७ अंतर्भूमिगता व्राणान् जित्वा तौ च महारथौ ॥ समुद्रवासिनीः सर्वांस्ते च्छजातीर्विजि ग्यतुः ८ ततः सर्वोर्हीजतुमारब्धावुग्रशासनौ ॥ सैनिकांश्च समाहूय सुतीक्ष्णवाक्यमूचतुः १ राजर्षयो महायज्ञैर्हव्यकव्यैर्द्विजातयः ॥ तेजो बलं च देवानां वर्धयंति श्रियं तथा १० तेषामेव प्रवृत्तानां सर्वेषामसुरद्विषाम् ॥ संभूय सर्वैरस्माभिः कार्यः सर्वात्मनावधः ११ एवं सर्वान्समादिश्य पूर्वतीरं महोदधेः ॥ कूरांमर्तिसमास्थाय जग्मतुः सर्वतो मुखौ १२ यज्ञैर्यजंति ये केचिद्याजयंति च ये द्विजाः ॥ तान्सर्वान्प्रसभं हत्वा बलिनौ जग्मतुस्ततः १३

ध्यायः ॥ २०९ ॥ ॥ उत्सवे इति १ मघासु गमनार्थं निषिद्धेऽपि नक्षत्रे असुरत्वाद्ययतुः २ । ३ विजयप्रतिसंहितैर्विजयकथकैः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

१४ नाक्रामंतनव्याप्तवतः तयोस्तौ कर्मणिपट्वी १५ । १६ । १७ । १८ अदृश्यद्विर्तातैः ऋषिभिर्हेतुभूतैस्तेविकुर्वतेविविधानि सिंहव्याघ्रादीनिरूपाणि जगृहातेतिरोभावाय ततस्तद्रूपाज्ञानात्प्रकटान्मुनीन्
गनादिरूपैर्नजघ्नुरित्यर्थः १९ तदेवाह प्रभिजेति । प्रभिजौमदेन क्लिष्टौ करयौ गंडशौययोस्तौ संलीनमपिमुनि २० । २१ उत्सवोयात्राविवाहादिः २२ निवृत्तविपणाः क्रयविक्रयादिव्यवहारशून्या आपणा

आश्रमेष्वग्निहोत्राणि मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ गृहीत्वा प्रक्षिपंत्यप्सु विश्रब्धं सैनिकास्तयोः १४ तपोधनेश्वयेकुट्टैः शापा उक्तामहात्मभिः ॥ नाक्रामंततयोस्ते
ऽपि वरदाननिराकृताः १५ नाक्रामंतयदा शापा बाणामुक्ताः शिलास्विव ॥ नियमान्संपरित्यज्य व्यद्रवंत द्विजातयः १६ पृथिव्यां ये तपःसिद्धा दांताः शमपराय
णाः ॥ तयोर्मया हुद्रुवुस्ते वै न ते यादिवोरगाः १७ मथितैराश्रमैर्भग्नैर्विकीर्णकलशसुवैः ॥ शून्यमासीजगत्सर्वकालेनेव हतं तदा १८ ततो राजन्नदृश्यद्विर्भूतैः ऋषिभिश्च महा
सुरैः ॥ उभौ विनिश्चयं कृत्वा विकुर्वते वधैः पिणौ १९ प्रभिन्नकरटौ मत्तौ भूत्वा कुंजररूपिणौ ॥ संलीनमपि दुर्गेषु निन्यतु र्यमसादनम् २० सिंहौ भूत्वा पुनर्व्याघ्रौ पु
नश्चांतर्हि तावुभौ ॥ तैस्तेरूपायैस्तौ कूरावृषीन् दृष्ट्वा निजघ्नतुः २१ निवृत्तयज्ञस्वाध्यायाप्रणष्टनृपतिद्विजा ॥ उत्सन्नोत्सवयज्ञाचवभूववसुधातदा २२ हाहाभू
ताभयार्त्ताच्च निवृत्तविपणापणा ॥ निवृत्तदेवकार्याच पुण्योद्वाहविवर्जिता २३ निवृत्तकृषिगोरक्षाविध्वस्तनगराश्रमा ॥ अस्थिकंकालसंकीर्णा भूवभूवो ग्रदर्शना २४
निवृत्तपितृकार्यैश्च निर्वपद्रकारमंगलम् ॥ जगत्प्रतिभयाकारं दुष्प्रेक्ष्यमभवत्तदा २५ चंद्रादित्यौ ग्रहास्तारानक्षत्राणि दिवौ कसः ॥ जग्मुर्विषादं तत्कर्म दृष्ट्वा सुंदो
पसुंदयोः २६ एवं सर्वादिशोदैत्यौ जित्वा कूरेण कर्मणा ॥ निःसप्तनौ कुरुक्षेत्रे निवेशमभिचक्रतुः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि विदुरागमनराज्यलंभ
पर्वणि सुंदोपसुंदोपाख्याने दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततो देवर्षयः सर्वे सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ जग्मुस्तदा परा
मार्तिदृष्ट्वा तत्कदनं महत् १ तेऽभिजग्मुर्जितक्रोधाजितात्मानोजितेन्द्रियाः ॥ पितामहस्य भवनं जगतः कृपया तदा २ ततो दृष्ट्वा रासीनं सहदेवैः पितामहम् ॥ सिद्धै
र्ब्रह्मर्षिभिश्चैव समं तात्परिवारितम् ३ तत्र देवो महो देवस्तत्राग्निर्वायुना सह ॥ चंद्रादित्यौ च शक्रश्च पारमेष्ठ्यास्तथर्षयः ४ वैखानसावालखिल्यावानप्रस्थामरीचिपाः
॥ अजाश्चैवा विमूढाश्च तेजो गर्भास्तपस्विनः ५ ऋषयः सर्वे एवैते पितामहमुपागमन् ॥ ततोऽभिगम्य ते दीनाः सर्वे एव महर्षयः ६ सुंदोपसुंदयोः कर्मसर्वमेव शशंसिरे ॥
यथाहृतं यथाचैव कृतं येन क्रमेण च ७ न्यवेदयंस्ततः सर्वमखिलेन पितामहे ॥ ततो देवगणाः सर्वे ते चैव परमर्षयः ८ तमेवार्थं पुरस्कृत्य पितामहमचोदयन् ॥ ततः पिताम
हः श्रुत्वा सर्वेषां तद्वचस्तदा ९ मुहूर्तमिव संचित्य कर्तव्यस्य च निश्चयम् ॥ तयोर्वधं समुद्दिश्य विश्वकर्माणमाह्वयत् १० दृष्ट्वा च विश्वकर्माणं व्यादिदेश पितामहः ॥ सृज्य
तां प्रार्थनीयैकाग्रमदेति महातपाः ११ पितामहं नमस्कृत्य तद्वाक्यमभिनंद्य च ॥ निर्ममेयो पितं दिव्यांचितयित्वा पुनः पुनः १२ ॥ ॥

दृष्ट्वा यस्यां २३ अस्थीनि हस्तपादादिसंधीनि कंकालाः देहमध्यास्थीनि पार्श्वदिसहितानि २४ । २५ ग्रहाः कुजादयः ताराः सप्तर्ष्यादयः नक्षत्राण्यश्विन्यादीनि २६ । २७ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठी
ये भारतभावदीपि दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१३ । १४ । १५ तस्यागात्रेसूक्ष्मपितृदंगनास्ति । यच्छब्दस्तदर्थे रूपसंपदाहेतुभूतयाचननियुक्तानिरीक्षतांष्टिर्नसज्जतीतिसंबंधः १६।१७।१८ । १९ प्रलोभनमर्थात्सुंदोपसुंदयोरेव २० ताभ्यां
तयोः २१ मंडलंसमुदायं २२ भगवान्निष्पुः प्राङ्मुखीभावादिनातेषामपितृब्रह्मोद्योतितः २३ । २४ द्रष्टुकामस्यस्थाणोः २५ । २६ । २७ । २८ देवनिकायानां देवतैषानयिनदेशेनमार्गेणसाया

त्रिषुलोकेषुयात्किंचिद्भूतंस्थावरजंगमम् ॥ समानयद्दर्शनीयंतत्तदत्रसविश्ववित् १३ कोटिशश्वैरत्नानितस्यागात्रेन्यवेशयत् ॥ तारत्नसंघातमयीमसृजदेवरूपि
णीम् १४ साप्रयत्नेनमहतानिर्मिताविश्वकर्मणा ॥ त्रिषुलोकेषुनारीणारूपेणाप्रतिमाऽभवत् १५ नतस्याःसूक्ष्ममप्यस्तियद्वात्रेरूपसंपदा ॥ नियुक्तायत्रवाष्टिर्न
सज्जतिनिरीक्षताम् १६ साविग्रहवतीवश्रीःकामरूपावपुष्मती ॥ जहारसर्वभूतानांचक्षुषिचमनांसिच १७ तिलंतिलंसमानीयरत्नानांयद्विनिर्मिता ॥ तिलो
त्तमेतितत्तस्यानामचक्रेपितामहः १८ ब्रह्माणंसानमस्कृत्यप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ किंकार्यमयिभूतेशयेनास्म्यद्येहनिर्मिता १९ ॥ पितामहउवाच ॥ गच्छ
सुंदोपसुंदाभ्यामसुराभ्यांतिलोत्तमे ॥ प्रार्थनीयेनरूपेणकुरुभद्रेप्रलोभनम् २० त्वत्कृतेदर्शनादेवरूपसंपत्कृतेनवै ॥ विरोधःस्याद्यथाताभ्यामन्योन्येनतथाकुरु
२१ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ सातथेतिप्रतिज्ञायनमस्कृत्यपितामहम् ॥ चकारमंडलंतत्रविबुधानांप्रदक्षिणम् २२ प्राङ्मुखोभगवानास्तेदक्षिणेनमहेश्वरः ॥
देवाश्चैवोत्तरेणासन्सर्वतस्तृषयोऽभवन् २३ कुर्वत्यातुतदातत्रमंडलंतत्प्रदक्षिणम् ॥ इंद्रःस्थानुश्वभगवान्धैर्येणप्रत्यवस्थितौ २४ द्रष्टुकामस्यचात्यर्थगतयापा
श्वतस्तया ॥ अन्यदंचितपद्माक्षंदक्षिणानिःसृतंमुखम् २५ पृष्ठतःपरिवर्त्तत्यापश्चिमनिःसृतंमुखम् ॥ गतयाचोत्तरंपार्श्वमुत्तरनिःसृतंमुखम् २६ महेंद्रस्यापि
नेत्राणांपृष्ठतःपार्श्वतोऽग्रतः ॥ रक्तांतानांविशालानांसहस्रं सर्वतोऽभवत् २७ एवंचतुर्मुखःस्थानुर्महादेवोऽभवत्पुरा ॥ तथासहस्रनेत्रश्चबभूवबलसूदनः २८ त
थादेवनिकायानांमहर्षीणांचसर्वशः ॥ मुखानिचाभ्यवर्त्तन्त्येनयातितिलोत्तमा २९ तस्यागात्रेनिपतितादृष्टिस्तेषांमहात्मनाम् ॥ सर्वेषामेवभूयिष्ठभूतेदेवंपिता
महम् ३० गच्छंत्यातुतयासर्वदेवाश्चपरमर्षयः ॥ कृतमित्येवतत्कार्यमेनिरेरूपसंपदा ३१ तिलोत्तमायांतस्यांतुगतायांलोकभावनः ॥ सर्वान्विसर्जयामासदे
वानृषिगणांश्चतान् ३२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिविदुरागमनराज्यलंभपर्वणिषुंदोपसुंदोपाख्यानेतिलोत्तमाप्रस्थापनेएकादशाधिकद्विशततमोऽ
ध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ जित्वातुपृथिवींदेत्योनिःसप्तनौगतव्यथौ ॥ कृत्वात्रैलोक्यमव्यग्रंकृतकृत्यौबभूवतुः १ देवगंधर्वयक्षाणां
नागपार्थिवरक्षसाम् ॥ आदायसर्वरत्नानिपरांतुष्टिमुपागतौ २ यदानप्रतिषेद्धारस्तयोःसंतीहकेचन ॥ निरुद्योगौतदाभूत्वाविजहातेऽमराविव ३ स्त्रीभिर्मा
ल्यैश्चगंधैश्चभक्ष्यभोज्यैःसुपुष्कलैः ॥ पानैश्चविविधैर्हृतैःपरांप्रीतिमवापतुः ४ अंतःपुरवनोद्यानेपर्वतेषुवनेषुच ॥ यथेप्सितेषुदेशेषुविजहातेऽमराविव ५ ॥
तितथामुखान्यभ्यवर्त्तन्त २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ॥ ॥ जित्वेति । कृत्वास्वाधीनं
अव्यग्रंनिर्विशेषंयथास्वात्तथा १ । २ । ३ । ४ । ५

॥ १७८॥

आदि०१

अ०

॥ २१.२ ॥

३३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ तेजसाऽर्कवत्परदृष्ट्यभिभावकत्वामुद्गृह्णांसंस्पृग्दृष्टानकरिष्यतिकश्चित् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०
३१ ॥ इति आदिपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावरूपे द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

17, 921

एवमिति १ । २ नागैर्गजैः सरस्वतीबहुसरोयुक्तावनस्पली । साहिगजैर्युक्ताऽन्येद्वेष्टुमशक्या तथाचगजाबलिनः । एवंतेमिथोवृद्धिहेतवइत्यर्थः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ हस्तधारणाक्रियतामभ
यदीयतामित्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ उपक्षेपणजउपेक्षाजन्यः अर्धवैदित्छेदः १६ अनास्तिक्यमास्तिक्यभावाः रक्षणेविषये प्रतितिष्ठेत्स्थिरः स्यात्तेनचनोऽस्माकमधर्मश्चमहान्भवेत् १७

॥ अथार्जुनवनवासपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंतेसमयंकृत्वान्यवसेस्तत्रपांडवाः ॥ वशेशस्त्रप्रतापेनकुर्वन्तोऽन्यान्महीक्षितः १ तेषामनुजसिंहानां
पंचानाममितौजसाम् ॥ बभूवकृष्णासर्वेषांपार्थानां वशवर्त्तिनी २ तेतयातैश्चसावीरैः पतिभिः सहपंचभिः ॥ बभूवपरमप्रीतानागौरिवसरस्वती ३ वर्त्तमानेषुधर्मेण
पांडवेषुमहात्मसु ॥ व्यवर्धन्कुरवः सर्वेहीनदोषाः सुखान्विताः ४ अथदीर्घेणकालेनब्राह्मणस्यविशांपते ॥ कस्यचित्तस्कराजःकुःकेचिद्राष्ट्रपसत्तम ५ हि
यमाणेधनेतस्मिन्ब्राह्मणः क्रोधमूर्च्छितः ॥ आगम्यखांडवप्रस्थमुदक्रोशत्सपांडवान् ६ हियतेगोधनंक्षुद्रैर्दृशंसैरकृतात्मभिः ॥ प्रसह्यचास्मद्विषयादभ्यधा
वत्पांडवाः ७ ब्राह्मणस्यप्रशांतस्यहविष्वीक्षैः प्रलुप्यते ॥ शार्दूलस्यगुहांशून्यानीचः क्रोष्टाऽभिमर्दति ८ अरक्षितारंराजानंबलिषड्भागहारिणम् ॥ तमाहुः
सर्वलोकस्यसमग्रंपापचारिणम् ९ ब्राह्मणस्वेहृतेचोरैर्धर्मार्थेचविलोपिते ॥ रौरूयमाणेचमयिक्रियतांहस्तधारणा १० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ रौरूयमा
णस्याभ्याशेभृशंविप्रस्यपांडवः ॥ तानिवाक्यानिशुश्रावकुंतोपुत्रोधनंजयः ११ श्रुत्वैवचमहाबाहुर्माभैरित्याहतंद्विजम् ॥ आयुधानिचयत्रासन्पांडवानांमहा
त्मनाम् १२ कृष्णयासहतत्रास्तेधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ संप्रवेशायचाशक्तोगमनायचपांडवः १३ तस्यचार्त्तस्यतैर्वाक्यैश्चोद्यमानः पुनः पुनः ॥ आक्रंदेतत्रकौन्ते
यश्चित्तयामासदुःखितः १४ हियमाणेधनेतस्मिन्ब्राह्मणस्यतपस्विनः ॥ अश्रुप्रमार्जनंतस्यकर्तव्यमितिनिश्चयः १५ उपक्षेपणजोऽधर्मः सुमहान्स्यान्महीपते ॥
यद्यस्यरुदतोद्धारिणकरोम्बद्यरक्षणम् १६ अनास्तिक्यंचसर्वेषामस्माकमपिरक्षणे ॥ प्रतितिष्ठेतलोकेऽस्मिन्नधर्मश्चैवनोभवेत् १७ अनाहत्यतुराजानंगतेमयि
नसंशयः ॥ अजातशत्रोर्नृपतेर्मयिचैवानृतंभवेत् १८ अनुप्रवेशोराज्ञस्तुवनवासोभवेन्मम ॥ सर्वमन्यत्परिहृतंधर्षणानुमहीपते १९ अधर्मोवैमहानस्तुवनेवाम
रणंमम ॥ शरीरस्यविनाशेनधर्मएवविशिष्यते २० एवंविनिश्चित्यततःकुंतोपुत्रोधनंजयः ॥ अनुप्रविश्यराजानमाष्टच्छयचविशांपते २१ धनुरादायसंहृष्टो
ब्राह्मणंप्रत्यभाषत ॥ ब्राह्मणागम्यतांशीघ्रंयावत्परधनैषिणः २२ नदूरेतेगताः क्षुद्रास्तावद्रच्छावहेसह ॥ यावन्निवर्तयाम्यद्यचौरहस्ताद्धनंतव २३ सोऽनुसृत्यमहा
बाहुर्धन्वीवर्मिर्स्थीध्वजी ॥ शरैर्विध्वंस्यतांश्वौरानवजित्यचतद्धनम् २४ ब्राह्मणंसमुपाकृत्ययशःप्राप्यचपांडवः ॥ ततस्तद्रोधनंपार्थोदत्वातस्मैद्विजातये २५
आजगामपुरंवीरःसव्यसाचीधनंजयः ॥ सोऽभिवाद्यगुरून्सर्वान्सर्वैश्चाप्यभिनंदितः २६

राजानंसखीकमायुधगारस्थंप्रतिमयिगतेसति १८ अनुप्रवेशेएकस्मिन्नस्त्रियासहरममाणेऽन्यस्यतत्रगमने । अन्यद्वनवासादिकं । परिहृतंतुच्छं । धर्षणात्त्वधर्मोमहानितिसंबंधः १९ वाशब्दइवार्थेनाधर्मेणमयव
नेमरणमिवस्यात्सएवास्तुयतोऽस्माद्भ्रास्वरक्षणजोधर्मः श्रेष्ठः २० आष्टच्छयधनुश्चादाय २१ । २२ । २३ । २४ समुपाकृत्यप्रसाधस्वपुरमाजगामेतिद्वितीयेनाश्रयः २५ । २६ ॥ ॥ ॥

२७ समयोऽनुप्रवेशोदशवार्षिकवनवासनियमः २८ मज्जमानयास्खलत्या २९। ३० अनुजानामिब्राह्मणार्थत्वेनगुणत्वेनैवांगीकरोमि व्यलीकमप्रियं ३१ उपघातोऽनिष्टः विधिलोपकोधर्मघ्नः ३२ नचते
त्वया ३३। ३४। ३५ ॥ इतिआनीयात्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ तंप्रयांतमिति १ भैक्षाःभिक्षाजीविनोयतयोब्रह्मचारिणश्च चौश्राइतिपाठेचोक्षाःशुचयस्तएवचौक्षाःचौक्षोगीतेशुचौ

धर्मराजमुवाचेदं व्रतमादिशमेप्रभो ॥ समयःसमतिक्रांतोभवत्संदर्शनेमया २७ वनवासंगमिष्यामिसमयोह्येषनःकृतः ॥ इत्युक्तोधर्मराजस्तुसहसावाक्यमप्रियम्
२८ कथमित्यब्रवीद्वाचाशोकार्तःसज्जपानया ॥ युधिष्ठिरोगुडाकेशंभ्राताभ्रातरमच्युतम् २९ उवाचदीनोराजाचधनंजयमिदंवचः ॥ प्रमाणमस्मिदितेमत्तःशृणुव
चोऽनव ३० अनुप्रवेशेयद्वीरकृतवांस्त्वंममाप्रियम् ॥ सर्वतदनुजानामिव्यलीकंनचमेहृदि ३१ गुरोरनुप्रवेशोहिनोपवातोयवीयसः ॥ यवीयसोऽनुप्रवेशोऽप्येषस्यवि
धिलोपकः ३२ निवर्तस्वमहाबाहोकुरुष्ववचनंमम ॥ नहितेधर्मलोपोऽस्तिनचतेधर्षणाकृता ३३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ नव्याजेनचरेद्धर्ममितिमेभवतःश्रुतम् ॥ नस
त्याद्विचलिष्यामिसत्येनायुधमालभे ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सोऽभ्यनुज्ञायराजानंवनचर्यायदीक्षितः ॥ वनेद्वादशवर्षाणिवासायानुजगामह ३५ ॥ इति श्रीम
हाभारते आदिपर्वणि अर्जुनवनवासपर्वणि अर्जुनतीर्थयात्रायांत्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तंप्रयांतंमहाबाहुंकौरवाणांयश
स्करम् ॥ अनुजगमुर्महात्मानोब्राह्मणावेदपारगाः १ वेदवेदांगविद्वांसस्तथैवाध्यात्मचिंतकाः ॥ भैक्षाश्चभगवद्रक्ताःसूताःपौराणिकाश्चये २ कथकाश्चापरेराजन्श्रम
णाश्चवनौकसः ॥ दिव्यारुणानानियेचापिपठंतिमधुरंदिजाः ३ एतैश्चान्यैश्चबहुभिःसहायैःपांडुनंदनः ॥ वृत्तःश्लक्ष्णकथैःप्रायान्मरुद्भिरिववासवः ४ रमणीयानिचि
त्राणिवनानिचसरांसिच ॥ सरितःसागरांश्चैवदेशानपिचभारत ५ पुण्यान्यपिचतीर्थानिददर्शभरतर्षभः ॥ सगंगाद्वारमाश्रित्यनिवेशमकरोत्प्रभुः ६ तत्रतस्याहुतं
कर्मशृणुत्वंजनमेजय ॥ कृतवान्यद्विशुद्धात्मापांडुनांप्रवरोहिसः ७ निविष्टेत्त्रकौन्तेयेब्राह्मणेपुचभारत ॥ अग्निहोत्राणिविप्रास्तेप्रादुश्चकुरनेकशः ८ तेषुप्रबोध्यमाने
पुज्वलितेषुहुतेषुच ॥ कृतपुष्पोपहारेषुतीरांतरगतेषुच ९ कृताभिषेकैर्विद्वद्भिर्नियतैःसत्पथिस्थितैः ॥ शुश्रुभेऽतीवतद्राजन्गंगाद्वारंमहात्मभिः १० तथापर्याकुलेत
स्मिन्निवेशपांडवर्षभः ॥ अभिषेकायकौन्तेयोगंगामवततारह ११ तत्राभिषेकंकृत्वासतर्पयित्वापितामहान् ॥ उत्तितीर्षुर्जलाद्राजन्मित्रिकार्यचिकीर्षया १२ अपकृष्टो
महाबाहुर्नागराजस्यकन्यया ॥ अंतर्जलेमहाराजउलूष्याकामयानया १३ ददर्शपांडवस्तत्रपावकंसुसमाहितः ॥ कौरव्यस्याथनागस्यभवनेपरमार्चिते १४ तत्राग्नि
कार्यंकृतवान्कुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ अशंकमानेनहुतस्तेनातुष्यहुताशनः १५ अग्निकार्यंसकृत्वातुनागराजसुतांतदा ॥ प्रहसन्निवकौन्तेयइदंवचनमब्रवीत् १६

दक्षेतयातीक्ष्णमनोज्ञयोःइतिमेदिनी चोक्षाइत्येवमुख्यःपाठः २ श्रमणाऊर्ध्वरेतसोयतयोब्रह्मचारिणश्च ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११ अग्निकार्यचिकीर्षयेतिपत्नीसाभिध्याभावेऽपिप्रवसताऔपासनहोमःक
र्त्तव्यइतिदार्शितं १२ अपकृष्टोऽपनीतः कामयानयातंपतिमिच्छत्या १३। १४ अशंकमानेनआपद्धर्मनिश्चयवताविस्मयरहितेन १५। १६

१७। १८ समुद्रगंगंगा १९ अनेगलपितां कामेनपीडिता २०। २१। २२। २३ जानाम्यहं पांडवेयसादिनास्वस्यार्ताद्विंतीद्वीपदीनिमिचमेवतवब्रह्मचर्येनान्यजेत्याह अतएत्रात्रेऽपिचित्रांगदासुभद्रयोः

किमिदंसाहसंभीरुकृतवत्यसिभाविनि ॥ कश्चायंसुभगेदेशःकाचत्वंकस्यवाऽऽत्मजा १७ ॥ उल्लूप्युवाच ॥ ऐरावतकुलेजातःकौरव्योनामपन्नगः ॥ तस्यास्मि
दुहिताराजल्लूपीनामपन्नगी १८ साऽहंत्वामभिषेकार्थमवतीर्णसमुद्रगाम् ॥ दृष्ट्वैवपुरुषव्याघ्रकंदर्पेणाभिमूर्च्छिता १९ तांमामनंगलपितांत्वत्कृतंकुरुनंदन ॥
अनन्यांनंदयस्वाद्यप्रदानेनात्मनोऽनघ २० ॥ अर्जुनउवाच ॥ ब्रह्मचर्यमिदंभद्रेममद्वादशवार्षिकम् ॥ धर्मराजेनचादिष्टंनाहमस्मिस्वयंवशः २१ तवचापिप्रियं
कर्तुमिच्छामिजलचारिणि ॥ अनृतंनोक्तपूर्वैचमयाकिंचनकर्हिंचित् २२ कथंचनानृतंमेस्यात्तवचापिप्रियंभवेत् ॥ नचपीड्येतमेधर्मस्तथाकुर्याभुजंगमे २३
॥ उल्लूप्युवाच ॥ जानाम्यहं पांडवेययथाचरसिमेदिनीम् ॥ यथाचतेब्रह्मचर्यमिदमादिष्टवान्गुरुः २४ परस्परंवर्तमानान्द्रुपदस्यात्माजांप्रति ॥ योनोऽनुप्रविशे
न्मोहात्सवैद्वादशवार्षिकम् २५ वनेचरेद्ब्रह्मचर्यमिति वःसमयःकृतः ॥ तदिदंद्रौपदीहेतोर्नन्योऽन्यस्यप्रवासनम् २६ कृतवांस्तत्रधर्मार्थमत्रधर्मो नदुष्यति ॥ परि
त्राणंचकर्त्तव्यमार्तानांपृथुलोचन २७ कृत्वाममपरित्राणंतवधर्मो नलुप्यते ॥ यदिवाप्यस्यधर्मस्यसूक्ष्मोऽपि स्याद्व्यतिक्रमः २८ सचतेधर्मएवस्याहत्वाप्राणान्म
मार्जुन ॥ भक्तांचभजमांपार्थसतामेतन्मतंप्रभो २९ नकरिष्यसिचेदंवृतांमामुपधारय ॥ प्राणदानान्महाबाहोचरधर्ममनुत्तमम् ३० शरणंचप्रपन्नाऽस्मिन्त्वा
मद्यपुरुषोत्तम ॥ दीनाननाथान्कौन्तेयपरिरक्षसिनित्यशः ३१ साऽहंशरणमभ्येमिरोरवीमिचदुःखिता ॥ याचेत्वांचाभिकामाऽहंतस्मात्कुरुममप्रियम् ॥ सत्त्व
मात्मप्रदानेनसकामांकर्तुमर्हसि ३२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकौन्तेयःपन्नगेश्वरकन्यया ॥ कृतवांस्तत्तथासर्वधर्ममुद्दिश्यकारणम् ३३ सनागभवनेरात्रिं
तामुपित्वाप्रतापवान् ॥ उदितेऽभ्युत्थितःसूर्येकौरव्यस्यनिवेशनात् ३४ आगतस्तुपुनस्तत्रगंगाद्वारंतयासह ॥ परित्यज्यगतासाध्वीउल्लूपीनिजमंदिरम् ३५
दत्त्वावरमजेयत्वंजलेसर्वत्रभारत ॥ साध्याजलचराःसर्वेभविष्यंतिनसंशयः ३६ ॥ इति श्रीम० आ० अर्जुनवनवासपर्वणिउल्लूपीसंगेचतुर्दशाधिकद्विशततमोऽ
ध्यायः २१४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कथयित्वाचतत्सर्वब्राह्मणेभ्यःसभारत ॥ प्रययौहिमवत्पार्श्वेततोवज्रधरात्मजः १ अगस्त्यवटमासाद्यवसिष्ठस्यचपर्व
तम् ॥ भृगुतुंगेचकौन्तेयःकृतवान्शौचमात्मनः२ प्रददौगोसहस्राणिसुबहूनिचभारत ॥ निवेशांश्चद्विजातिभ्यःसोऽददत्कुरुसत्तमः ३ हिरण्यबिंदोस्तीर्थेचस्नात्वा
पुरुषसत्तमः ॥ दृष्टवान्पांडवश्रेष्ठःपुण्यान्यायतनानिच ४ अवतीर्यनरश्रेष्ठोब्राह्मणैःसहभारत ॥ प्राचींदिशमभिप्रेप्सुर्जगामभरतर्षभः ५ ॥ ॥

पाणिग्रहणंसंगच्छते २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४ परित्यज्यमुनिसमाजेतंविस्त्रज्य ३५। ३६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्दशाधिक
द्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ कथयित्वेति १ भृगुतुंगेचतुंगनाथइतिप्रसिद्धे २ निवेशान्गृहाणि ३। ४। ५ ॥ ॥ ॥

६ महानदीगयास्थामेवनदी ७।८।९ राष्ट्रद्वारेषुपर्वतसंधिभागेषु कलिगस्थतीर्थानामनतिप्रशस्तत्वादुपायर्त्ततपरावृत्ताः १०।११।१२।१३।१४।१५ चैत्रवाहनीचित्रवाहनस्वदुहितरं १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ हेतुविधिनापुत्रहेतौपुत्रिकायामपिपुत्रशब्दप्रयोगविधानात् लांगलंजीवनमिति वत् तथाचलिंगं पुमांसएवमेपुत्राजायेरन्निति । तेनपुंस्वपिपुत्रसंज्ञिता २४ शुल्कं

आनुपूर्व्येणतीर्थानिदृष्टवान्कुरुसत्तमः ॥ नदींचोत्पलिनीरम्यामरण्यनैमिषंप्रति ६ नंदामपरनंदांचकौशिकीचयशस्विनीम् ॥ महानदीगयांचैवगंगामपिचभार
त ७ एवंतीर्थानिसर्वाणिपश्यमानस्तथाऽऽश्रमान् ॥ आत्मनःपावनंकुर्वन्ब्राह्मणेभ्योददौचगाः ८ अंगवंगकलिंगेषुयानितीर्थानिकानिचिद् ॥ जगामतानिस
र्वाणिपुण्यान्यायतनानिच ९ दृष्ट्वाचविधिवत्तानिधनंचापिददौततः ॥ कलिंगराष्ट्रद्वारेषुब्राह्मणाःपांडवानुगाः ॥ अभ्यनुज्ञायकौन्तेयमुपावर्त्ततभारत १० सतु
तैरभ्यनुज्ञातःकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ सहायैरल्पकैःशूरःप्रययौयत्रसागरः ११ सकलिंगानतिक्रम्यदेशानायतनानिच ॥ हर्म्याणिरमणीयानिप्रेक्षमाणोययौप्रभुः१२
महेंद्रपर्वतंदृष्ट्वातापसैरुपशोभितम् ॥ समुद्रतीरेणशनैर्मणिपूरंजगामह १३ तत्रसर्वाणितीर्थानिपुण्यान्यायतनानिच ॥ अभिगम्यमहाबाहुरभ्यगच्छन्महीप
तिम् १४ मणिपूरेश्वरंराजनृधर्मज्ञंचित्रवाहनम् ॥ तस्यचित्रांगदानामदुहिताचारुदर्शना १५ तांददर्शपुरेतस्मिन्विचरंतीयदृच्छया ॥ दृष्ट्वाचतांवारारोहांचकमे
चैत्रवाहनीम् १६ अभिगम्यचराजानमवदस्त्वंप्रयोजनम् ॥ देहिमेखल्विमांराजनृक्षत्रियायमहात्मने १७ तच्छ्रुत्वात्वब्रवीद्राजाकस्यपुत्रोऽसिनामकिम् ॥
उवाचतंपांडवोऽहंकुंतीपुत्रोधनंजयः १८ तमुवाचाथराजाससांस्त्वपूर्वमिदंवचः ॥ राजाप्रभंजनोनामकुलेऽस्मिन्संबभूवह १९ अपुत्रःप्रसवेनार्थीतपस्तेपेसउत्त
मम् ॥ उग्रेणतपसातेनदेवदेवःपिनाकधृक् २० ईश्वरस्तोषितःपार्थदेवदेवउमापतिः ॥ सतस्मैभगवान्प्रादादेकैकंप्रसवंकुले २१ एकैकःप्रसवस्तस्माद्भवत्यस्मिन्कु
लेसदा ॥ तेषांकुमाराःसर्वेषांपूर्वेषांममजज्ञिरे २२ एकाचममकन्येयंकुलस्योत्पादनीभृशम् ॥ पुत्रोममायमितिमेभावनापुरुषर्षभ२३ पुत्रिकाहेतुविधिनासंज्ञिताभरत
र्षभ ॥ तस्मादेकःसुतोयोऽस्यांजायतेभारतत्वया २४ एतच्छुल्कंभवत्वस्याःकुलकृज्जायतामिह ॥ एतेनसमयेनेमांप्रतिगृहीष्वपांडव २५ सतथेतिप्रतिज्ञायतां
कन्यांप्रतिगृह्यच ॥ उवासनगरेतस्मिंस्तिष्ठःकुंतीसुतःसमाः २६ तस्यांसुतेसमुत्पन्नेपरिष्वज्यवरांगनाम् ॥ आमंत्र्यनृपतिंतंतुजगामपरिवर्तितुम् २७ ॥ इति
श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अर्जुनवनवासपर्वणि चित्रांगदासंगमे पंचदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसमुद्रेतीर्थानि
दक्षिणेभरतर्षभः ॥ अभ्यगच्छत्सुपुण्यानिशोभितानितपस्विभिः १ वर्जयंतस्मतीर्थानितत्रपंचस्मतापसाः ॥ अवकीर्णानियान्यासन्पुरस्तात्तुतपस्विभिः २
अगस्त्यतीर्थेसौमद्रंपौलोमंचसुपावनम् ॥ कारंधमंप्रसन्नंचहयमेधफलंचतत् ३

मौल्यं अद्यापिपुत्रिकापुत्रस्यैवराज्यमितिदक्षिणकेरलेष्वाचारोदृश्यते २५ समाःवर्षाणि । हिमादितिपाठेऽपिहेभंतत्रयेणसएवार्थोलक्ष्यः । पश्येमत्वाशतंहिमादितिवेदप्रयोगाच्च २६ । २७ ॥ इति आदि
नी ० भा० पंचदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ तद्वति १ पंचतीर्थान्यागस्त्यसौमद्रंपौलोमकारंधमभारद्वाजीयानिपंचतीर्थानि २ । ३

४ धर्मबुद्धिभिर्दुर्गणजदोषतीर्थेनाप्यविनाश्यपश्यद्भिः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ उत्कृष्टएवचतुर्मात्रः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९
 भारद्वाजस्यतीर्थेतुपापप्रशमनंमहत् ॥ एतानिपंचतीर्थानिददर्शकुरुसत्तमः ४ विविक्तान्युपलक्ष्याथतानितीर्थानिपांडवः ॥ दृष्ट्वाचवर्ज्यमानानिमुनिभिर्धर्मबुद्धिभिः ५
 तपस्विनस्ततोऽपृच्छत्पांजलिः कुरुनंदनः ॥ तीर्थानीमानिवर्ज्यन्तेकिमर्थं ब्रह्मवादिभिः ६ ॥ ॥ तापसाउचुः ॥ ग्राहाः पंचवसंत्येषुहरंतिचतपोधनान् ॥ ततए
 तानिवर्ज्यन्तेतीर्थानिकुरुनंदन ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेषांश्रुत्वामहाबाहुर्वार्यमाणस्तपोधनेः ॥ जगामतानितीर्थानिद्रष्टुं पुरुषसत्तमः ८ ततःसौभद्रमासाद्यमह
 र्षेस्तीर्थमुत्तमम् ॥ विगाह्यसहसाशूरःस्नानंचक्रेपरंतपः ९ अथतंपुरुषव्याघ्रमंतर्जलचरोमहान् ॥ जग्राहचरणेग्राहःकुंतीपुत्रंधनंजयम् १० सतमादायकौन्तेयोवि
 स्फुरंतंजलेचरम् ॥ उदतिष्ठमहाबाहुर्बलेनबलिनांवरः ११ उत्कृष्टएवग्राहस्तुसोऽर्जुनेनयशस्विना ॥ बभूवनारीकल्याणीसर्वाभरणभूषिता १२ दीप्यमाना
 श्रियाराजन् दिव्यरूपामनोरमा ॥ तदद्भुतंमहद्दृष्ट्वाकुंतीपुत्रोधनंजयः १३ तांस्त्रियं परमप्रीतइदंवचनमब्रवीत् ॥ कावैत्वमसिकल्याणिकुतोवाऽसिजलेचरी १४
 किमर्थंचमहत्पापमिदंकृतवतीपुरा ॥ वर्गोवाच ॥ अप्सराऽस्मिमहाबाहोदेवारण्यविहारिणी १५ इष्टाधनपतेर्नित्यं वर्गानाममहाबल ॥ ममसख्यश्चतस्रोऽ
 न्याःसर्वाःकामगमाःशुभाः १६ ताभिःसार्धंप्रयाताऽस्मिलोकपालनिवेशनम् ॥ ततःपश्यामहेसर्वाब्राह्मणंसंशितव्रतम् १७ रूपवंतमधीयानमेकमेकांतचारि
 णम् ॥ तस्यैवतपसाराजंस्तद्वनंतंजसावृतम् १८ आदित्यइवतंदेशंकृत्स्नंसर्वव्यकाशयत् ॥ तस्यदृष्ट्वातपस्तादृशंपंचाद्भुतमुत्तमम् १९ अवतीर्णाःस्मतंदेशंत
 पोविघ्नचिकीर्षया ॥ अहंचसौरभेयीचसमीचीबुद्बुदालता २० यौगपद्येनतंविप्रमभ्यगच्छामभारत ॥ गायंत्योऽथहसंत्यश्चलोभयित्वाचतंद्विजम् २१ सच
 नास्मासुकृतवान्मनोवीरकथंचन ॥ नाकंपतमहातेजाःस्थितस्तपसिनिर्मले २२ सोऽशपत्कुपितोऽस्मासुब्राह्मणःक्षत्रियर्षभ ॥ ग्राहभूताजलेयूयंचरिष्यथश
 तंसमाः २३ ॥ इतिश्रोमहाभारतेआदिपर्वणि अर्जुनवनवासपर्वणि तीर्थग्राहविमोचने षोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ॥ ॥ ॥
 वर्गोवाच ॥ ततोवयंप्रव्यथिताःसर्वाभारतसत्तम ॥ अयामशरणंविप्रंतंतपोधनमच्युतम् १ रूपेणवयसांचैवकंदर्पेणचदर्पिताः ॥ अयुक्तंकृतवत्यःस्मक्षंतुमर्हसि
 नोद्विज २ एषएववधोऽस्माकंसुपर्याप्तस्तपोधनः ॥ यद्वयंसंशितात्मानंप्रलोब्धुंत्वामिहागताः ३ अवध्यास्तुस्त्रियःसृष्टामन्यंतेधर्मचारिणः ॥ तस्माद्धर्मेणवर्द्ध
 त्वंनास्मान्हिसितुमर्हसि ४ सर्वभूतेषुधर्मज्ञमैत्रोब्राह्मणउच्यते ॥ सत्योभवतुकल्याणएषवादोमनीषिणाम् ५ शरणंचप्रपन्नानांशिष्टाःकुर्वन्तिपालनम् ॥ शरणं
 त्वांप्रपन्नाःस्मतस्मात्त्वंक्षंतुमर्हसि ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसधर्मात्माब्राह्मणःशुभकर्मकृत् ॥ प्रसादंकृतवान्वीररविसोमसमप्रभः ७ ॥

२० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे षोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ॥ ॥ ॥ ततोवयमिति । अयामगतवत्यः १ । २
 प्रलोब्धुंप्रलोभयितुं ३ वर्षवर्षस्व ४ भैत्रःसर्वभूतसुहृत् एषवादोभैत्रोब्राह्मणइत्युद्धोषः ५ । ६ । ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शतसहस्रादयःशब्दा अनंतवाचकाः इहशतशब्दःशतमेवकीत्यर्थः ८ यदाचेति । उत्कर्षणमेवावधिर्नशतसंख्येतिभावः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

॥ ब्राह्मणउवाच ॥ शतंशतसहस्रंतुसर्वमक्षय्यवाचकम् ॥ परिमाणंशतंत्वेतन्नेदमक्षय्यवाचकम् ८ यदाचवोग्राहभूतागृह्णन्तीःपुरुषान्जले ॥ उत्कर्षतिजलात्
स्मात्स्थलंपुरुषसत्तमः ९ तदायूयंपुनःसर्वाःस्वंरूपंप्रतिपत्स्यथ ॥ अनृतंनोक्तपूर्वमेहसताऽपिकदाचन १० तानिसर्वाणितीर्थानिततःप्रभृतिचैवह ॥ नारीती
र्थानिनाम्रेहख्यातिंयास्यंतिसर्वशः ॥ पुण्यानिचभविष्यंतिपावनानिमनीषिणाम् ११ ॥ वर्गोवाच ॥ ततोऽभिवाद्यतंविप्रंकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ आर्चितयामो
ऽपस्त्यतस्माद्देशात्सुदुःखिताः १२ कनुनामवयंसर्वाःकालेनाल्पेनतनरम् ॥ समागच्छेमयोनस्तद्वृषमापादयेत्पुनः १३ तावयंचिंतयित्वैवमुहूर्तादिवभारत ॥
दृष्टव्योमहाभागंदेवर्षिमुतनारदम् १४ संप्रहृष्टाःस्मरंतदृष्टदेवर्षिममितथुतिम् ॥ अभिवाद्यचतंपार्थस्थिताःस्मव्रीडिताननाः १५ सनोऽपृच्छदुःखमूलमुक्त
वत्येवयंचतम् ॥ श्रुत्वातत्रयथावृत्तमिदंवचनमब्रवीत् १६ दक्षिणेसागरानूपेपंचतीर्थानिसंतिवै ॥ पुण्यानिरमणीयानितानिगच्छतमाचिरम् १७ तत्राशुपुरु
षव्याघ्रःपाण्डवयोधनंजयः ॥ मोक्षयिष्यतिशुद्धात्मादुःखादस्मान्नसंशयः १८ तस्यसर्वावयवीरश्रुत्वावाक्यमितोगताः ॥ तदिदंस्त्यमेवाद्यमोक्षिताऽहंत्वयाऽनघ
१९ एतास्तुममताःसरुषश्चतस्रोऽन्याजलेश्रिताः ॥ कुरुकर्मशुभवीरएताःसर्वाविमोक्षय २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्ताःपाण्डवश्रेष्ठःसर्वाएवविशांपते
॥ तस्माच्छापाददीनात्सामोक्षयामासवीर्यवान् २१ उत्थायचजलात्तस्मात्प्रतिलभ्यवपुःस्वकम् ॥ तास्तदाऽप्सरसोराजन्नदृश्यंतयथापुरा २२ तीर्थानिशोधयि
त्वातुतथाऽनुज्ञायताःप्रभुः ॥ चित्रांगदांपुनर्द्रेष्टुमणिपूरंपुनर्ययौ २३ तस्यामजनयत्पुत्रंराजानंबधुवाहनम् ॥ तंदृष्ट्वापाण्डवोराजंश्चित्रवाहनमब्रवीत् २४ चित्रांगदा
याःशुल्लंस्त्वंगृहाणबधुवाहनम् ॥ अनेनचभविष्यामिऋणान्मुक्तोनराधिप २५ चित्रांगदांपुनर्वाक्यमब्रवीत्पाण्डुनंदनः ॥ इहवैभवभद्रंतेवर्धेथाबधुवाहनम्
२६ इन्द्रप्रस्थनिवासंमेत्वंतत्रागत्यरंस्यसि ॥ कुंतीयुधिष्ठिरंभीमंभ्रातरौमेकनीयसौ २७ आगत्यतत्रपश्येथाअन्यानपिचबांधवान् ॥ बांधवैःसहितासर्वैर्नंदसे
त्वमनिंदिते २८ धर्मस्थितःसत्यधृतिःकौन्तेयोऽथयुधिष्ठिरः ॥ जित्वातुपृथिवींसर्वोराजसूयंकरिष्यति २९ तत्रागच्छंतिराजानःपृथिव्यांनृपसंज्ञिताः ॥ बहू
निरत्नान्यादायआगमिष्यतितेपिता ३० एकसार्थप्रयाताऽसिचित्रवाहनसेवया ॥ द्रक्ष्यामिराजसूयेत्वांपुत्रंपालयमाशुचः ३१ बधुवाहननाम्रातुममप्राणोम
हीचरः ॥ तस्माद्भरस्वपुत्रंवैपुरुषवंशवर्धनम् ३२ चित्रवाहनदायादंधर्मात्पौरवन्दनम् ॥ पाण्डवानांप्रियंपुत्रंतस्मात्पालयसर्वदा ३३ विप्रयोगेनसंतापंमाकृ
थास्त्वमनिंदिते ॥ चित्रांगदामेवभुक्त्वांगोकर्णमभितोऽगमत् ३४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

३६ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ सइति । अपरातेषुपश्चिमसमुद्रतीरेषु १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

आद्यं पशुषतेः स्थानं दर्शनादेवमुक्तिदम् ॥ यत्र पापोऽपि मनुजः प्राप्नोत्यभयं दंपदम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि अर्जुनवनवासपर्वण्यर्जुनतीर्थयात्रायां सप्तदशा
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सोऽपरांतेषु तीर्थानि पुण्यान्यायत नानि च ॥ सर्वाण्येवानुपूर्व्येण जगामाभित विक्रमः १ समुद्रे पश्चिमे या
नि तीर्थान्यायत नानि च ॥ तानि सर्वाणि गत्वा स प्रभासमुपजग्मिवान् २ प्रभासदेशं संप्राप्तं बीभत्सु मपराजितम् ॥ सुपुण्यं रमणीयं च शुश्राव मधुसूदनः ३ ततोऽभ्य
गच्छत् कौन्तेयं सखायं तत्र माधवः ॥ दृष्ट्वा ते तदाऽन्योऽन्यं प्रभासे कृष्णपांडवौ ४ तावन्योऽन्यं समाश्लिष्य पृष्ठाचकुशलं वने ॥ आस्तां प्रियसखा यौ तौ नरनारायणाव
पी ५ ततोऽर्जुनं वासुदेवस्तां च रयौ पश्यच्छत ॥ किमर्थं पांडवै तानि तीर्थान्यनुचरस्युत ६ ततोर्जुनो यथावृत्तं सर्वमाख्यातवांस्तदा ॥ श्रुत्वोवाच च वार्ष्णेय एव मे त
दिति प्रभुः ७ तौ विहृत्य यथाकामं प्रभासे कृष्णपांडवौ ॥ महीधरं रैवतकं वासायै वाभिजग्मतुः ८ पूर्वमेव तु कृष्णस्य वचनात्तं महीधरम् ॥ पुरुषा मंडयां च कुरुपजं ह्यश्व
भोजनम् ९ प्रतिगृह्यार्जुनः सर्वमुपभुज्य च पांडवः ॥ सहैव वासुदेवेन दृष्टवान्नटनर्त्तकान् १० अभ्यनुज्ञाय तान् सर्वानर्चयित्वा च पांडवः ॥ सत्कृतं शयनं दिव्यमभ्यग
च्छन्महामतिः ११ ततस्तत्र महाबाहुः शयानः शयने शुभे ॥ तीर्थानां पस्वलानां च पर्वतानां च दर्शनम् ॥ आपगानां वनानां च कथयामास सात्वते १२ एवं सकथयन्ने
व निद्रया जनमेजय ॥ कौन्तेयोऽपि हृतस्तस्मिन् शयने स्वर्गसन्निभे १३ मधुरैरेव गीते मवीणाशब्देन चैव ह ॥ प्रबोध्यमानो ब्रुवुधेस्तुतिभिर्मंगलैस्तथा १४ सकृत्वा
ऽवश्यकार्याणि वार्ष्णेयेनाभिनेदितः ॥ रथेन कांचनागेन द्वारकामभिजग्मिवान् १५ अलंकृता द्वारका तु बभूव जनमेजय ॥ कुंतीपुत्रस्य पूजार्थं मपि निष्कुटकेष्वपि १६
दिदृक्षंतश्च कौन्तेयं द्वारकावासि नो जनाः ॥ नरेन्द्रमार्गमाजग्मुस्तूर्णशतसहस्रशः १७ अवलोकेषु नारीणां स हस्त्राणि शतानि च ॥ भोजवृष्ण्यंधकानां च समवायो महान
भूत् १८ स तथा सत्कृतः सर्वैर्भोजवृष्ण्यंधकात्मजैः ॥ अभिवाद्याभिवाद्यांश्च सर्वैश्च प्रतिनंदितः १९ कुमारैः सर्वशोवीरः सत्कारेणाभिचोदितः ॥ समानवयसः सर्वाना
श्लिष्य स पुनः पुनः २० कृष्णस्य भवने रम्ये रत्नभोज्यसमागृते ॥ उवास स ह कृष्णेन बहुलास्तत्र सर्वरीः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वण्यर्जुनवनवासपर्वण्यर्जुनद्वार
कागमने षष्ठादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ समाप्तं चार्जुनवनवासपर्व ॥ अथ सुभद्राहरणपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कतिपया हस्यतस्मिन् नरे
वतके गिरौ ॥ वृष्ण्यंधकानामभवदुत्सवो नृपसत्तम १ तत्र दानं ददुर्वा रात्रा ह्यनेभ्यः सहस्रशः ॥ भोजवृष्ण्यंधकाश्चैव महतस्य गिरेस्तदा २ ॥ ॥ ॥

१४ कांचनागेन स्वर्णमयध्वजादिमता १५ निष्कुटेषु गृहारा मेष्ण्यलंकृता किमुतराजमार्गादिषु १६ १७ १८ १९ २० २१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठादशाधिकद्विशतत
मोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ तत इति ॥ १ गिरेर्महे पर्वतदैवत्ये उत्सवे २

३। ४ चंचूर्यतेदेदीप्यते ५। ६ क्षीवोमधुमत्तः ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९ वक्ष्यामिपितरंस्वयमितिकृष्णेनदापयिष्यामीतिसुचितेऽपिप्राप्तौतुकउपायः ॥
 प्रासादैरन्तचित्रैश्चगिरस्तस्यसमंततः ॥ सदेशःशोभितोराजन्कल्पवृक्षैश्चसर्वशः ३ वादित्राणिचतत्रान्येवादकाःसमवाद्यन् ॥ नचतुर्नर्तकाश्चैवजगुर्गेयानिगाय
 नाः ४ अलंकृताःकुमाराश्चवृष्णीनांसुमहौजसाम् ॥ यानैर्हाटकचित्रैश्चचंचूर्यतेस्मसर्वशः ५ पौराश्चपादचारेणयानैरुच्चावचैस्तथा ॥ सदाराःसानुयात्राश्चशतशो
 थसहस्रशः ६ ततोहठधरःक्षीबोरवनीसहितःप्रभुः ॥ अनुगम्यमानोगंधर्वैरचरत्तत्रभारत ७ तथैवराजावृष्णीनामुग्रसेनःप्रतापवान् ॥ अनुगीयमानोगंधर्वैःस्त्रीस
 हस्रसहायवान् ८ रौक्मिणेयश्चसांबश्चक्षीबोसमरदुर्मदौ ॥ दिव्यमाल्यांबरधरौविजहातेऽमराविव ९ अक्रूरःसारणश्चैवगदोबभ्रुर्विद्वरथः ॥ निशठश्चारुदण्यश्चपू
 थुर्विष्टुरेवच १० सत्यकःसात्यकिश्चैवभंगकारमहारथौ ॥ हार्दिक्यउद्धवश्चैवयेचान्येनानुकीर्तिताः ११ एतेपरिवृताःस्त्रीभिर्गंधर्वैश्चपृथक्पृथक् ॥ तमुत्सवंरेव
 तकेशोभयांचक्रिरेतदा १२ चित्रकौतूहलेतस्मिन्वर्तमानेमहाद्भुते ॥ वासुदेवश्चपार्थश्चसहितौपरिजग्मतुः १३ तत्रचंक्रममाणौतौवासुदेवसुतांशुभाम् ॥ अलंकृतां
 सखीमध्यमद्रांददृशतुस्तदा १४ दृष्ट्वेवतामर्जुनस्यकंदर्पःसमजायत ॥ तंतदैकाग्रमनसंकृष्णःपार्थमलक्षयत् १५ अत्रवीत्पुरुषव्याघ्रःप्रहसन्निवभारत ॥ वनेचरस्य
 किमिदंकामेनालोब्यतेमनः १६ ममैषाभगिनीपार्थसारणस्यसहोदरा ॥ सुभद्रानामभद्रंतेपितुर्मेदयितासुता ॥ यदितेवर्ततेबुद्धिर्वक्ष्यामिपितरंस्वयम् १७ ॥ अर्जु
 नउवाच ॥ दुहितावासुदेवस्यवासुदेवस्पचस्वसा ॥ रूपेणचैषासपत्नाकमिवैषानमोहयेत् १८ कृतमेवतुकल्याणंसर्वममभवेद्भवम् ॥ यदिस्यान्ममवाष्णंयीमहिषीय
 स्वसातव १९ प्राप्तौतुकउपायःस्यात्तंत्रवीहिजनार्दन ॥ आस्थास्यामितदासर्वैयदिशक्यंनरेणतत् २० वासुदेवउवाच ॥ स्वयंवरःक्षत्रियाणांविवाहःपुरुषर्षभ ॥ सच
 संशयितःपार्थस्वभावस्यानिमित्ततः २१ प्रसह्यहरणंचापिक्षत्रियाणांप्रशस्यते ॥ विवाहहेतुःशूराणामितिधर्मविदोविदुः २२ सत्वमर्जुनकल्याणींप्रसह्यभगिनींमम ॥
 हरस्वयंवरहस्याःक्रौंवेवेदचिकोर्षितम् २३ ततोऽर्जुनश्चकृष्णश्चविनिश्चित्यतिकृत्यताम् ॥ शीघ्रगान्पुरुषानन्यान्प्रेषयामासतुस्तदा २४ धर्मराजायतत्सर्वमिंद्रप्रस्थग
 ताथैव ॥ श्रुत्वैवचमहाबाहुर्नुजज्ञेसपांडवः २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसुभद्राहरणपर्वणियुधिष्ठिरानुज्ञायामूनविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसंवादितेतस्मिन्ननुज्ञातोधनंजयः ॥ गतारैवतकेकन्यांविदित्वाजनमेजय १ वासुदेवाभ्यनुज्ञातःकथयित्वेतिकृत्यताम् ॥ कृष्णस्यमत
 मादायप्रययौभरतर्षभः २ रथेनकांचनांगेनकल्पितेनयथाविधि ॥ शैब्यसुग्रीवयुक्तेनकिंकिणीजालमालिना ३ ॥ ॥ ॥ ॥

पृच्छन्नर्जुनःप्रतिग्रहंनानुमन्यतइतिगम्यते २० स्वभावस्यानिमित्ततःस्त्रीचित्तस्यशौर्यपांडित्याद्यनपेक्षत्वात् स्त्रियोक्षपरीक्षितेऽपिपुंसिआपाततोरमणीयेसद्यःसकामाभवंतीतिभावः २१। २२। २३। २४
 अनुजज्ञेअनुज्ञातवान् २५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे ऊनविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ तद्वति । तस्मिन्विवाहसंदेहे १ इतिकृत्यतामग्रेतनीमितिकर्त्तव्यताम् २। ३

४।५।६।७।८।९।१० भेरीदुर्भिति साज्जाहिकीसन्नद्धाःसर्वेभवतेतिमूचयन्ती ११।१२।१३।१४ सन्नयेसमुदाये १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ श्रुत्वापार्थस्य

सर्वशस्त्रोपपन्नेनजीमूतरवनादिना ॥ ज्वलिताग्निप्रकाशेनद्विषतांहर्षवातिना ४ सन्नद्धःकवचीखड्गीवद्धगोधांगुलित्रवान् ॥ मृगयाव्यपदेशेनप्रययौपुरुषर्षभः ५
सुभद्रात्वथहौलेंद्रमभ्यर्च्यैवहिरैवतम् ॥ दैवतानिचसर्वाणिब्राह्मणान्स्वस्तिवाच्यच ६ प्रदक्षिणंगिरेःकृत्वाप्रययौद्धारकांप्रति ॥ तामभिदुत्यकौन्तेयःप्रसह्यारोपयद्र
थम् ॥ सुभद्रांचारुसर्वांगीकामबाणप्रपीडितः ७ ततःसपुरुषव्याघ्रस्तामादायशुचिस्मिताम् ॥ रथेनकांचनांगेनप्रययौस्वपुरंप्रति ८ हियमाणांतुतांदृष्टसुभद्रां
सैनिकाजनाः ॥ विक्रोशंतोऽद्रवन्सर्वेद्धारकामभितःपुरीम् ९ तेसमासाद्यसहिताःसुधर्माभितःसभाम् ॥ सभापालस्यतत्सर्वमाचख्युःपार्थविक्रमम् १० तेषां
श्रुत्वासभापालोभेरीसान्नाहिकीततः ॥ समाजघ्नेमहाघोषांजांबूनदपरिभुताम् ११ क्षुब्धास्तेनाथशब्देनभोजवृण्यंधकास्तदा ॥ अन्नपानमपास्याथसमापेतुःसमं
ततः १२ तत्रजांबूनदांगानिस्पर्ध्यास्तरणवंतिच ॥ मणिविद्रुमचित्राणिज्वलिताग्निप्रभाणिच १३ भेजिरेपुरुषव्याघ्रावृण्यंधकमहारथाः ॥ सिंहासनानिशतशो
धिष्ण्यानीवहुताशनाः १४ तेषांसमुपविष्टानांदेवानामिवसन्नये ॥ आचख्यौचेष्टितंजिष्णोःसभापालःसहानुगः १५ तच्छ्रुत्वावृष्णिवीरास्तेमदसंरक्तलोचनाः ॥
अमृष्यमाणाःपार्थस्यसमुत्पेतुरहंकृताः १६ योजयध्वंस्थानाशुप्रासानाहरतेतिच ॥ धनूंषिचमहार्हाणिकवचानिवृंहंतिच १७ सूतानुचुक्रुशुःकेचिद्रथान्यो
जयतेतिच ॥ स्वयंचतुरगान्केचिदयुंजन्हेमभूषितान् १८ रथेष्वानीयमानेषुकवचेषुध्वजेषुच ॥ अभिक्रंदेनृवीराणांतदाऽऽसीनुमुलंमहत् १९ वनमालीत
तःक्षीबःकैलासशिखरोपमः ॥ नीलवासामदोत्सिकइदंवचनमब्रवीत् २० किमिदंकुरुथाप्रज्ञास्तूष्णींभूतेजनार्दने ॥ अस्यभावमविज्ञायसंकुद्धामोघगर्जिताः २१
एषतावदभिप्रायमाख्यातुस्वमहामतिः ॥ यदस्यरुचिरंकर्तुं तत्कुरुध्वमतंद्रिताः २२ ततस्तेतद्वचःश्रुत्वाग्राह्यरूपंहलायुधात् ॥ तूष्णींभूतास्ततःसर्वेसाधुमाध्व
तिचाब्रुवन् २३ समंवचोनिशम्यैवबलदेवस्यधीमतः ॥ पुनरेवसभामध्येसर्वेतेसमुपाविशन् २४ ततोऽब्रवीद्वासुदेवंवचोरामःपरंतपः ॥ किमवागुपविष्टोऽसिप्रे
क्षमाणोजनार्दन २५ सत्कृतस्त्वत्कृतेपार्थःसर्वैरस्माभिरच्युत ॥ नचसोर्हतितांपूजांदुर्बुद्धिःकुलपांसनः २६ कोहितत्रैवभुक्ताऽन्नंभाजनंभेतुमर्हति ॥ मन्यमा
नःकुलेजातमात्मानंपुरुषःकचिद् २७ इच्छन्नेवहिसंबंधंकृतंपूर्वचमानयन् ॥ कोहिनामभवेनार्थीसाहसेनसमाचरेत् २८ सोऽवमन्यतथाऽस्माकमनादृत्यचकेश
वम् ॥ प्रसह्यहतवानद्यसुभद्रांश्रुत्यात्मनः २९ कथंहिशिरसोमध्येकृतंतैनपदंमम ॥ मर्षयिष्यामिगोविंदपादस्पर्शमिवोरगः ३० अद्यनिष्कौरवामेकःकरि
ष्यामिवसुंधराम् ॥ नहिमेमर्षणीयोऽयमर्जुनस्यव्यतिक्रमः ३१

॥

॥

॥

॥

विक्रमंश्रुत्वा ग्राह्यश्रुत्वा रूपमुपदेशात्मकमालोकं २३।२४।२५।२६।२७ भवेनप्रेष्येण २८।२९।३०।३१

अन्वपद्यंतनुमोदितवतः ३२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ ॥ उक्तवत इति १ । २ अस्मृष्येकन्यालाभानियमदनादेयं ३ प्रदानं प्रतिग्रहोनीचकर्मैत्यर्थः ४ । ५ । ६ बुभूषेतप्राप्तुमिच्छेत् ७ अद्यनिष्कौरवामित्युक्तं तत्राह नचेति । अहंतुभक्त्यैव तेन जितोऽस्मि परिशेषात्तुहरणवत्प्रतियोद्धानान्य इति भावः ८ । ९ । १० । ११ । १२

तंतथागर्जमानंतुमेघदुंदुभिनिःस्वनम् ॥ अन्वपद्यंतते सर्वे भोजघृष्णयंधकास्तदा ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि सुभद्राहरणपर्वणि बलदेवक्रोधे विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ ॥ समाप्तं सुभद्राहरणपर्वं ॥ अथ हरणाहरणपर्वं ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उक्तवतो यथावीर्यमसकृत्सर्ववृष्णयः ॥ ततोऽब्रवीद्वासुदेवो वाक्यंधर्मार्थसंयुतम् १ नावमानंकुलस्यास्य गुडाकेशः प्रयुक्तवान् ॥ संमानोऽभ्यधिकस्तेन प्रयुक्तोऽयं न संशयः २ अर्थलुब्धान्नवः पार्थो मन्यते सात्वतान्सदा ॥ स्वयं वरमनाधृष्यं मन्यते चापि पांडवः ३ प्रदानमपि कन्यायाः पशुवत्कोऽनुमन्यते ॥ विक्रयंचाप्यपत्यस्य कः कुर्यात्पुरुषो भुवि ४ एतान्दोषांस्तु कौन्तेयो दृष्टवानिति मे मतिः ॥ अतः प्रसह्य हृतवान् कन्यांधर्मेण पांडवः ५ उचितश्चैव संबंधः सुभद्रांचयशस्विनीम् ॥ एष चापीदृशः पार्थः प्रसह्य हृतवानिति ६ भरतस्यान्वये जातं शांतनो श्रयशस्विनः ॥ कुंतिभोजात्मजा पुत्रं कोबुभूषेत नार्जुनम् ७ न च पश्यामियः पार्थ विजये तरणे बलात् ॥ वर्जयित्वा विरूपाक्षं भगनेत्रहरं हरम् ८ अपि सर्वेषु लोकेषु सेंद्रुद्रेषु मारिष ॥ स च नाम रथस्तादृङ्मदीयास्ते च वाजिनः ९ योद्धा पार्थश्च शीघ्रास्त्रः कोनु तेन समो भवेत् ॥ तमभिद्रुत्य सांत्वेन परमेण धनं जयम् १० न्यवर्तयत संहृष्टा ममैषा परमा मतिः ॥ यदि निर्जित्यवः पार्थो बलाद्रच्छेत्स्वकं पुरम् ११ प्रणश्येद्वयोशः सद्यो न तु सांत्वे पराजयः ॥ तच्छ्रुत्वा वासुदेवस्य तथा च कुर्जनाधिप १२ निवृत्तश्चार्जुनस्तत्र विवाहं कृतवान् प्रभुः ॥ उपित्वा तत्र कौन्तेयः संवत्सरपराः क्षपाः १३ विहृत्य च यथाकामं पूजितो वृष्णि नन्दनैः ॥ पुष्करेतु ततः शेषं कालं वर्तितवान् प्रभुः १४ पूर्णेतु द्वादशे वर्षे खांडवप्रस्थमागतः ॥ अभिगम्य च राजानं नियमेन समाहितः १५ अभ्यर्च्य ब्राह्मणान् पार्थो द्रौपदीमभिजग्मिवान् ॥ तद्रौपदीप्रत्युवाच प्रणयात्कुरु नन्दनम् १६ तत्रैव गच्छ कौन्तेय यत्र सा सात्वतात्मजा ॥ सुबद्धस्यापि भारस्य पूर्वबंधः श्रुतायते १७ तथा बहुविधं कृष्णां विलपन्ती धनं जयः ॥ सांत्वया मासभूयश्चक्षमयामास चासकृत् १८ सुभद्रां त्वरमाणश्चरत् कौशेयवासिनीम् ॥ पार्थः प्रस्थापयामास कृत्वा गोपालिकावपुः १९ साऽधिकं तेन रूपेण शोभमानाय शस्विनी ॥ भवने श्रेष्ठमासाद्य वीरपत्नीवरांगना २० ववंदे पृथुताम्राक्षी पृथां भद्राय शस्विनी ॥ तां कुंती चारुस्वर्वांगी मुपाजिघ्रत मूर्धनि २१ प्रीत्या परमया युक्ता आशीर्भिर्युजता तुलाम् ॥ ततोऽभिगम्य त्वरिता पूर्णैर्दुसदृशानना २२ ववंदे द्रौपदीं भद्रा प्रेष्ट्याऽहमिति चान्रवीत् ॥ प्रत्युत्थाय तदा कृष्णास्वसारं माधवस्य च २३ परिष्वज्या वदत्प्रीत्यानिःसपत्नोऽस्तुते पतिः ॥ तथैव मुदिता भद्रा तामुवाचैवमस्त्विति २४ ततस्ते हृष्टमनसः पांडवेयामहारथाः ॥ कुंती च परमप्रीता बभूव जनमेजय २५ ॥

संवत्सरपराः संवत्सरादधिकाः १३ शेषं द्वादशवर्षपूरणम् १४ । १५ । १६ श्रुतायते हृदतरे बंधांतरे सति १७ । १८ गोपालिकावपुः चण्डवीवेण गोपालकृष्णसंबंधात् पट्टमहिषीवेषेण द्रौपद्याः कोपोमाभूदिति १९ । २० भद्रा सुभद्रा २१ युजत अयुक्तं २२ । २३ । २४ । २५

२६ महामात्रैः श्रेष्ठैः २७।२८ दानपतिरिक्कुरस्यैवकर्मनाम २९। ३०। ३१। ३२ हरणंप्रीतिदायं ३३ प्रतिग्रहार्थे सन्मानेन आनेतुम् ३४। ३५। ३६। ३७ प्रतिपेदे मांसवान्खांडवप्रस्थ
मितिसंबंधः ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३ जन्यायेजनीवधूस्तामर्हंतोजन्यावरपत्नीयास्तेषामर्थे ४४ चतुर्युजांवाहचतुष्कयुजां ४५ सहस्रस्थानांगवांदोग्नीणां ४६ वडवानामभ्वानां

श्रुत्वा तु पुंडरीकाक्षः संप्राप्तं स्वं पुरोत्तमम् ॥ अर्जुनं पांडवश्रेष्ठमिन्द्रप्रस्थगतं तदा २६ आजगाम विशुद्धात्मा सह रामेण केशवः ॥ वृष्ण्यंधकमहामात्रैः सह वीरैर्महारथैः
२७ भ्रातृभिश्च कुमारैश्च योधैश्च बहुभित्तैः ॥ सैन्येन महता शौरिरभिगुप्तः परंतपः २८ तत्र दानपतिर्धीमानाजगाम महायशः ॥ अकूगे वृष्णि वीराणां सेनाप
तिरिंदमः २९ अनाधृष्टिर्महातेजा उद्धवश्च महायशः ॥ साक्षाद्बृहस्पतेः शिष्यो महाबुद्धिर्महामनाः ३० सत्यकः सात्यकिश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः ॥ प्रयुम्न
श्चैव सांबश्च निशठः शंकुरेव च ३१ चारुदेष्णश्च विक्रांतो झिल्लीविष्टुरेव च ॥ सारणश्च महाबाहुर्गदश्च विदुषां वरः ३२ एते चान्ये च बहवो वृष्णिभोजांधकास्तथा ॥
आजगमुः खांडवप्रस्थमादाय हरणं बहु ३३ ततो युधिष्ठिर राजा श्रुत्वा माधवमागतम् ॥ प्रतिग्रहार्थं कृष्णस्य यमौ प्रास्थापयत्तदा ३४ ताभ्यां प्रतिगृहीतं तु वृष्णिचक्रं
महर्द्धिमत् ॥ विवेश खांडवप्रस्थं पताकाध्वजशोभितम् ३५ संमृष्टसिक्तपंथानं पुष्पप्रकरशोभितम् ॥ चंदनस्य रसैः शीतैः पुण्यगंधैर्निषेवितम् ३६ दह्यतां गुरुणा
चैव देशे देशे सुगंधिना ॥ हृष्टपुष्टजनाकीर्णवणिग्भिरुपशोभितम् ३७ प्रतिपेदे महाबाहुः सह रामेण केशवः ॥ वृष्ण्यंधकैस्तथा भोजैः समेतः पुरुषोत्तमः ३८ स
पूज्यमानः पौरैश्च ब्राह्मणैश्च सहस्रशः ॥ विवेश भवनं राज्ञः पुरंदरगृहोपमम् ३९ युधिष्ठिरस्तुरामेण समागच्छद्यथाविधि ॥ मूर्ध्निकेशवमाप्राय बाहुभ्यां परिष्वजे ४०
तं प्रीयमाणो गोविंदो विनयेनाभिपूजयन् ॥ भीमं च पुरुषव्याघ्रं विधिवत्प्रत्यपूजयत् ४१ तांश्च वृष्ण्यंधकश्रेष्ठान्कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ प्रतिजग्राह सत्कारैर्यथावि
धियथागतम् ४२ गुरुवत्पूजयामास कांश्चि कांश्चिद्व्यस्यवत् ॥ कांश्चिदभ्यवदत्प्रेम्णा कैश्चिदप्यभिवादितः ४३ तेषां ददौ हृषीकेशो जन्यार्थे धनमुत्तमम् ॥ ह
रणं वै सुभद्राया ज्ञातिदेयं महायशः ४४ स्थानां कांचनां गानां किंकिणीजालमालिनाम् ॥ चतुर्युजामुपेतानां सूतैः कुशलशिक्षितैः ४५ सहस्रं प्रददौ कृष्णांगवामयु
तमेव च ॥ श्रीमान्माथुरदेश्यानां दोग्ध्रीणां पुण्यवर्चसाम् ४६ वडवानां च शुद्धानां चंद्रांशुसमवर्चसाम् ॥ ददौ जनार्दनः प्रीत्या सहस्रं हेमभूषितम् ४७ तथैवा
श्वतरीणां च दातानां वातरंहसाम् ॥ शतान्यंजनकेशीनां श्वेतानां पंचपंचच ४८ स्नानपानोत्सवैश्चैव प्रयुक्तं वयसान्वितम् ॥ स्त्रीणां सहस्रं गौरीणां सुवेषाणां सुव
र्चसाम् ४९ सुवर्णशतकंठीनाम रोमाणां स्वलंकृताम् ॥ परिचर्यासु दक्षाणां प्रददौ पुष्करेक्षणः ५० पृष्ठयानामपि चाश्वानां बाल्हिकानां जनार्दनः ॥ ददौ शतसहस्रा
ख्यं कन्याधनमनुत्तमम् ५१ कृताकृतस्य मुख्यस्य कनकस्याग्निवर्चसः ॥ मनुष्यभारान्दाशाहो ददौ दशजनार्दनः ५२

४७। ४८ गौरीणामष्टहरजसां ४९ सुवर्णशतं सुवर्णमणिशतं कंठेयासां तासां । अरोमाणामनुजिन्नरोमावलीनां स्वलंकृतानां सुतरामलंकृतानां ५० पृष्ठयानां पृष्ठवाहिनां बाल्हिकानां बाल्हिकदेशजानां ५१
कृताकृतस्य कृतमाकरजं धमनादिना साधितं अकृतं जांबुनदं स्वतः सिद्धं तस्य ५२

प्रभिन्नानामिच्छानां त्रिधा गण्डयुक्तकर्णमूलैः ५३ । ५४ । ५५ सरत्तोद्यः पांडुसागरं प्रविशेति संबन्धः ५६ आबिद्धः सर्वतो विप्रकीर्णः महाघनो बहुसूयः ५७ । ५८ । ५९ तत्रेति । तलस्तं त्रीनादः गायंतो वादयंत
श्च विजन्तुरित्यर्थः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ अभीर्निर्भयः अभिरिति हस्वत्वमार्षं मनुयान् क्रोधवानतिशूरित्यर्थः ६७ शमीगर्भाच्छमीगर्भे जातादश्वत्थात् । निर्भयनेनाऽधरारण्यासंधर्ष
णेन । अत्राश्वत्थवदंष्ट्रुनस्तस्यार्द्धोवा एष आत्मनो यत्पत्नीति श्रुतेरथः स्याद्धेदेह रूपत्वादधरारणीवत्सुभद्रा अभिवदभि मनुयुरितिसाम्यं ६८ निष्कान् मुखवर्णमणिमालाः ६९ । ७० क्रियाः लालनपालनं लंकरणं
दिकाः ७१ चतुष्पादमिति । 'मंत्रमुक्तपाणिमुक्तमुक्तामुक्तं तथैव च । अमुक्तं च धनुर्वेदे चतुष्पाच्छमीरितं' । यस्य प्रयोग एवास्ति नृपसंहारस्तदाद्यं । बाणादिद्वितीयं । प्रयोगोपसंहाराभ्यामुक्तं तृतीयं । चतुर्थं

आदि०१

अ०

॥१२१॥

गजानां तु प्रभिन्नानां त्रिधा प्रसवतां मदम् ॥ गिरिकूटनिकाशानां समरेष्वनिवर्तिनाम् ५३ कृत्तानां पटुघंटानां चारूणां हेममालिनाम् ॥ हस्त्यारोहैरुपेतानां सहस्रं
साहसप्रियः ५४ रामः पाणिग्रहणिकंददौ पार्थाय लांगली ॥ प्रीयमाणो हलधरः संबंधप्रतिमानयन् ५५ समहाधनरत्नौघो वस्त्रकंबलफेनवान् ॥ महागजमहाग्राहः
पताकाशैव लकुलः ५६ पांडुसागरमाविद्धः प्रविवेश महाधनः ॥ पूर्णमापूरयंस्तेषां द्विषच्छोकवहोऽभवत् ५७ प्रतिजग्राह तत्सर्वधर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ पूजया
मासतांश्चैव वृष्ण्यंधकमहारथान् ५८ ते समेता महात्मानः कुरुवृष्ण्यंधकोत्तमाः ॥ विजन्तुरमरावासेनराः सुकृतिनो यथा ५९ तत्र तत्र महानादैरुत्कृष्टतलनादितैः ॥
यथायोगं यथाप्रीतिं विजन्तुः कुरुवृष्णयः ६० एवमुत्तमवीर्यास्ते विहृत्य दिवसान् बहून् ॥ पूजिताः कुरुभिर्जंगमुः पुनर्द्धारवर्तीप्रति ६१ रामपुरस्कृत्य ययुर्वृष्ण्यंधकम
हारथाः ॥ स्नान्यादाय शुभ्राणि दत्तानि कुरुसत्तमैः ६२ वासुदेवस्तु पार्थेन तत्रैव सह भारत ॥ उवासनगरे रम्भेशक्रप्रस्थे महात्मना ६३ व्यचरद्यमुनातीरे मृग
यांसमहायशाः ॥ मृगान्विध्यन्वराहांश्च रेमे सार्द्धं किरीटिना ६४ ततः सुभद्रासौ भद्रं केशवस्य प्रियास्वसा ॥ जयंतमिव पौलोमीरुयाति मंतमजीजनत् ६५ दी
र्घबाहुं महारस्कं वृषभाक्षमरिंदमम् ॥ सुभद्रासुषुवे शीरमभिमन्युं नरर्षभम् ६६ अभिश्च मन्युमांश्चैव ततस्तमरिंदमम् ॥ अभिमन्युमिति प्राहुरार्जुनं पुरुषर्षभम्
६७ ससांस्त्वयामतिरथः संवभूवधनं जयात् ॥ मत्वे निर्मथनेनेव शमीगर्भाद्भुताशनः ६८ यस्मिन्जाते महातेजाः कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अयुतंगाद्विजातिभ्यः
प्रादान्निष्कांश्च भारत ६९ दयितो वासुदेवस्य बाल्यात् प्रभृतिचाभवत् ॥ पितृणामिव सर्वेषां प्रजानामिव चंद्रमाः ७० जन्मप्रभृति कृष्णश्च चक्रे तस्य क्रियाः शुभाः ॥
सचापिव वृधे बालः शुक्लपक्षे यथाशशी ७१ चतुष्पादं दशविधं धनुर्वेदमरिंदमः ॥ अर्जुनाद्देवदेज्ञः सकलं दिव्यमानुषम् ७२ ॥ ॥ ॥

मंत्रसाधितं ध्वजादियद्दर्शनादेव शत्रवः पलायन्ते । यद्वाष्ट्रशिक्षाप्रयोगरहस्यानीति चत्वारो ग्रंथपादाः । दशविधं ग्रंथार्थानुष्ठानं यथा । 'आदानमथ संधानं मोक्षणं विनिवर्त्तनं । स्थानं मुष्टिः प्रयोगश्च प्रापश्चिचा
निर्महलं । रहस्यं चेति दशधा धनुर्वेदं ममिष्यते' । आदानं बाणस्य निषंगात् । संधानं मौर्व्यायोगः । मोक्षणं लक्ष्ये निपातनं । विनिवर्त्तनं हीनशक्तौ लक्ष्ये पातितस्यास्त्रस्य प्रत्यावर्त्तनं । स्थानं मध्य
सुपमं यथा धनुषो ज्यायाश्च चारणशरसंधाने च । मुष्टिकथं गुलिश्चतुरंगुलिर्वा । प्रयोगस्तर्जनीमध्यमयोर्मध्यमांगुष्ठयोर्कामध्येन बाणसंयोजनं । प्रापश्चिचानि स्वतः परतो वा प्राप्तस्य प्राप्स्यमानस्य वा ज्याघातशरघाता
देर्यथा तात्पर्यं तलबाणप्रपञ्चस्त्रादिविषयः । संदलानि चक्रवदभ्रमतारथेन भ्राम्यमाणस्य लक्ष्यस्य वेषः । रहस्यं शस्त्रादिवेषो युगपदनेकेषु लक्ष्येषु धारयादित्यादि । दिव्यं शस्त्रास्त्रादि । मानुषं शस्त्रादि ७२ ॥

॥१८४॥

अस्त्राणामकालेप्रयोगाणांविज्ञानेविशिष्टज्ञाने । सौष्टवेअन्येषामप्रयोगपद्धते क्रियासुशारीरीषुउत्सर्पणप्रसर्पणादिषु । विशेषान्आधिक्यानि । अभितःसाकल्पेनाशितयदर्जुनःपुत्रं ७३ आगमेशास्त्रे । प्रयोगेऽनुष्ठाने ७४ सर्वसंहननोपेतंसर्वैःसंहननैःपराभिभावकैर्गुणैरुपेतं ७५ । ७६ कृष्णस्येति । नराणांमातुलक्रमइतिन्यायेनरेतःसेक्तुर्नित्यंकृष्णध्यायित्वेनबाहुष्णस्यसदृशं । तत्प्रजुर्नयथामघवान् ७७ । ७८ । ७९ । ८० परमहरणज्ञानेशशुक्रतप्रहारवेदनायांविध्यद्वनिविज्ञानइतिप्रतिविध्यः स्पष्टार्थमन्यत् ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९

विज्ञानेष्वपिचास्त्राणांसौष्टवेचमहाबलः ॥ क्रियास्वपिचसर्वासुविशेषानभ्यशिक्षयत् ७३ आगमेचप्रयोगेचचक्रेतुल्यमिवात्मना ॥ तुतोषपुत्रंसौमद्रंप्रेक्षमाणो धनंजयः ७४ सर्वसंहननोपेतंसर्वलक्षणलक्षितम् ॥ दुर्धर्षमृषभस्कंधंव्यात्ताननमिवोरगम् ७५ सिंहदर्पमहेष्वासंमत्तमातंगविक्रमम् ॥ मेघदुंदुभिनिर्घोषपूर्णचंद्रनि भाननम् ७६ कृष्णस्यसदृशशौर्यवीर्यरूपेतथाऽऽकृतौ ॥ ददर्शपुत्रंबीभत्सुर्मघवानिवतंतथा ७७ पांचाल्यपितुपंचभ्यःपतिभ्यःशुभलक्षणा ॥ लेभेपंचसुता न्वीरान्श्रेष्ठाम्पंचाचलानिव ७८ युधिष्ठिरात्प्रतिविध्यंसुतसोमंवृकोदरात् ॥ अर्जुनाच्छतकर्माणंशतानीकंचनाकुलिम् ७९ सहदेवाच्छुतसेनमेतान्पंचमहारथान् ॥ पांचालीसुषुवेवीरानादित्यानदितिर्यथा ८० शास्त्रतःप्रतिविध्यंतमूचुर्प्रायुधिष्ठिरम् ॥ परमहरणज्ञानेप्रतिविध्योभवत्वयम् ८१ सुतेसोमसहस्रतुसोमार्कस मतेजसम् ॥ सुतसोममहेष्वासंसुषुवेभोमसेनतः ८२ श्रुतंकर्ममहत्कृत्वानिवृत्तेनकिरीटिना ॥ जातःपुत्रस्तथेत्येवंश्रुतकर्माततोऽभवत् ८३ शतानीकस्यराजर्वेः कौरव्यस्यमहात्मनः ॥ चक्रेपुत्रंसनामानंनकुलःकीर्तिवर्धनम् ८४ ततस्त्वजीजनत्कृष्णानक्षत्रेवह्निदैवते ॥ सहदेवात्सुतंतस्माच्छुतसेनेतियंविदुः ८५ एकव र्षांतरास्वेतेद्रौपदेयायशस्विनः ॥ अन्वजायंतराजेंद्रपरस्परहितैषिणः ८६ जातकर्माण्यानुपूर्व्याच्चूडोपनयनानिच ॥ चकारविधिवद्धौम्यस्तेषांभरतसत्तम ८७ कृत्वाचवेदाध्ययनंततःसुचरितव्रताः ॥ जगृहुःसर्वमिष्वस्त्रमर्जुनादिव्यमानुषम् ८८ दिव्यगर्भोपमैःपुत्रैर्व्यूढोरस्कैर्महारथैः ॥ अन्विताराजशार्दूलपांडवा मुदमाप्नुवन् ८९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि हरणाहरणपर्वणि एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ समाप्तंचहरणाहरणपर्व ॥ अथखां डवदाहपर्व ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इंद्रप्रस्थेवसंतस्तेजघ्नुरन्यान्नराधिपान् ॥ शासनाद्दूतराष्ट्रस्यराज्ञःशांतनवस्यच १ आश्रित्यधर्मराजानंसर्वलोकोऽवसत्सुखम् ॥ पुण्यलक्षणकर्माणंस्वदेहमिवदेहिनः २ ससमंधर्मकामार्थान्सिषेवेभरतर्षभ ॥ त्रीनिवात्मसमानंबंधून्नोतिमानिवमानयन् ३ तेषांसमविभक्तानांक्षितौदेहवता मिव ॥ बभौधर्मार्थकामानांचतुर्थद्विपार्थिवः ४ अध्येतारंपरस्वेदान्प्रयोक्तारंमहाध्वरे ॥ रक्षितारंशुभाँलोकान्लेभिरेतंजनाधिपम् ५ ॥ ॥

॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाबदीपे एकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ ॥ इंद्रप्रस्थेवसंतस्तइति १ पुण्यानिलक्षणानिऊर्ध्वरेखादीनिगांधीर्षादीनिचकर्माणिआ रंभकाणिक्रियमाणानिचयस्यतं २ समंपरस्परापीडया ३ तेषामिति । यथात्रयाणाममात्यानांचतुर्थोराजाआराध्यत्वेनभाति यथावाधर्मार्थकामानांब्रयाणांचतुर्थोमोक्षस्वरूपआत्माआराध्यत्वेनभाति तथैतंधर्मादयःस्वयमुपतिष्ठंतीत्यर्थः ४ परमध्येतारंपरस्यब्रह्मणोऽधिगंतारं वेदान्वेदानां ब्रह्मकर्मवीतिनिष्ठमितिबिषोषत्रयार्थः ५ ॥ ॥

अधिष्ठानेति । चलापिलक्ष्मीर्ददास्पदाऽभूत् परायणंपराकाष्ठातद्वतीतांमाप्तेत्यर्थः ६ महान् अथर्ववेदोक्ततत्त्वकर्मागोपासनायुक्तः ऋग्यजुःसामसाध्योज्योतिष्टोमादिः ७ । ४ तुल्यंयुगपत् तुल्यमित्य
त्रयुत्येतिपाठे द्युत्यानेत्राणिप्रीत्याहृदयानिचरेमिरेइत्यन्वयः ९ दैवेनदेवोराजातत्कर्मणापालनेननकेवलरेमिरेअपितुभावेनभक्त्या तत्रहेतुः यदिति । मनःकांतेमनोरमंप्रजानां १० कर्मणाप्रियकर
त्वमुक्त्वावाङ्मनसाभ्यामपितदाहृद्वाभ्यां नहीति । असंबद्धुःखदं अहितमितिपाठेऽपिसप्तार्थः अप्रियंप्रीत्यनुत्पादकं भाषितंवचनं जज्ञेमादुर्वभूव ११ । १२ । १३ उष्णानिनिदाषदि
अधिष्ठानवतीलक्ष्मीःपरायणवतीमतिः ॥ वर्धमानोऽखिलोधर्मस्तेनासीत्पृथिवीक्षिताम् ६ भ्रातृभिःसहितोराजाचतुर्भिरधिकंबभौ ॥ प्रयुज्यमानैर्विततोवेदैरिवम
हाध्वरः ७ तंतुधौम्यादयोविप्राःपरिवार्योपतस्थिरे ॥ बृहस्पतिसमामुरुषाःप्रजापतिमिवामराः ८ धर्मराजह्यतिप्रीत्यापूर्णचंद्रइवामले ॥ प्रजानांरेमिरेतुल्यंनेत्राणि
हृदयानिच ९ नतुकेवलदैवेनप्रजाभावेनरेमिरे ॥ यद्वभूवमनःकांतंकर्मणासचकारतत् १० नह्ययुक्तंनचासत्यंनसह्यंनचवाऽप्रियम् ॥ भाषितंचारुभाषस्यजज्ञेपार्थ
स्यधीमतः ११ सहिसर्वस्यलोकस्यहितमात्मनएवच ॥ चिकीर्षन्सुमहातेजारेमेभरतसत्तम १२ तथातुमुदिताःसर्वेप्रांडवाविगतज्वराः ॥ अवसन्पृथिवीपालांस्ताप
यंतःस्वतेजसा १३ ततःकतिपयाहस्यबीभत्सुःकृष्णमब्रवीत् ॥ उष्णानिकृष्णवर्तन्तेगच्छावोयमुनांप्रति १४ सुहृज्जनवृतांतत्रविहृत्यमधुसुदन ॥ सायान्हेपुनरेष्या
वोरोचतांतेजनार्दन १५ ॥ वासुदेवउवाच ॥ कुंतीमातर्ममाप्येतद्वोचतेयद्वयंजले ॥ सुहृज्जनवृताःपार्थविहरेमयथासुखम् १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आमंश्चतौध
र्मराजमनुज्ञाप्यचभारत ॥ जग्मतुःपार्थगोविंदौसुहृज्जनवृतांततः १७ विहारदेशंसंप्राप्यनानाद्रुममनुत्तमम् ॥ गृहेरुच्चावचैर्युक्तंपुरंदरपुरोपमम् १८ भक्ष्यैर्भोज्यैश्चपे
यैश्चरसवद्रिमहाधनैः ॥ माल्यैश्चविविधैर्गंधैर्युक्तंवाष्णैर्यपार्थयोः १९ विवेशांतःपुरंतूर्णैरस्तेरुच्चावचैःशुभैः ॥ यथोपजोषंसर्वश्चजनश्चिक्रीडभारत २० स्त्रियश्चविपु
लश्रोण्यश्चारुपीनपयोधराः ॥ मदस्खलितगामिन्यश्चिक्रीडुर्वामलोचनाः २१ वनेकाश्चिजलेकाश्चिस्काश्चिद्वेश्मसुचांगनाः ॥ यथादेशंयथाप्रीतिचिक्रीडुःपार्थकृष्ण
योः २२ द्रौपदीचसुभद्राचवासांस्याभरणाणिच ॥ प्रायच्छतांमहाराजस्त्रीणांतेस्ममदोत्कटे २३ काश्चित्प्रहृष्टानवृत्तशुक्रशुश्रुतथाऽपराः ॥ जहसुश्चपरानार्यःपपुश्चा
न्यावरासवम् २४ रुधुश्चापरास्तत्रप्रजह्नुश्चपरस्परम् ॥ मंत्रयामासुरन्याश्चरहस्यानिपरस्परम् २५ वेणुवीणामृदंगानांमनोज्ञानांचसर्वशः ॥ शब्देनपृथ्यतेहर्म्यत
द्वनंसुमहर्द्धिमत् २६ तस्मिंस्तदावर्त्तमानेकुरुदाशार्हंनंदनौ ॥ समीपंजग्मतुःकंचिद्वेशंसुमनोहरम् २७ तत्रगत्वामहात्मानौकृष्णौपरपुरंजयौ ॥ महार्हा
सनयोर्राजंस्ततस्तौसन्निषीदतुः २८ तत्रपूर्वव्यतीतानिविक्रांतानोतराणिच ॥ बहूनि कथयित्वातौरेमातेपार्थमाधवौ २९ तत्रोपविष्टौमुदितौनाकपृष्ठेऽश्विनाविव ॥
अभ्यागच्छत्तदाविप्रोवासुदेवधनंजयौ ३० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नादि १४ । १५ कुंतीमातायस्येतिहेकुंतीमातर्हेऽर्जुन १६ । १७ गृहेःमध्येयमुनंनिमित्तैःक्रीडावाप्यादियुक्तैः १८ भक्ष्याचैर्युक्तंविहारस्थानंविवेशांतःपुरंकरु रत्नैर्युक्तं १९ । २० । २१
२२ । २३ । २४ । २५ । २६ उद्देशंप्रदेशं २७ । २८ । २९ । ३० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

हरिपिंगः नीलपीताखिलांगः ज्वलश्मश्रुः ज्वालावत्पीतश्मश्रुः ३१ । ३२ उपसृष्टं समीपागतमुपलक्ष्य उत्पत्य आसनात् ३३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे द्वाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ सोऽब्रवीदिति १ वांभिक्षेयुवांदातुं समर्थो मारथ्ये २ तस्यान्नस्यदाने ३ क्रियतामिति भाषमाणौ तौ प्रत्यब्रवीदित्यन्वयः ४ । ५ । ६ । ७ भूतानि बहिर्निर्गतुकामानि ८ । ९

बृहच्छालप्रतीकाशः प्रतप्तकनकप्रभः ॥ हरिपिंगो ज्वलश्मश्रुः प्रमाणायामतः समः ३१ तरुणादित्यसंकाशश्च रवासाजटाधरः ॥ पद्मपत्राननः पिंगस्तेजसा प्रज्वलन्निव ३२ उपसृष्टं तु तं कृष्णो भ्राजमानं द्विजोत्तमम् ॥ अर्जुनो वासुदेवश्च तूर्णमुत्पत्य तस्थतुः ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि खांडवदाहपर्वणि ब्राह्मणरूप्यनलागमने द्वाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सो ब्रवीदर्जुनं चैव वासुदेवं च सात्वतम् ॥ लोकप्रवीरौ तिष्ठंतौ खांडवस्य समीपतः १ ब्राह्मणो बहुभोक्ताऽस्मि भुंजेऽपरिमितं सदा ॥ भिक्षेवाष्णेयपार्थो वामेकां तृप्तिं प्रयच्छतम् २ एवमुक्तौ तमब्रूतां ततस्तौ कृष्णपांडवौ ॥ केनाग्नेन भवांस्तृप्येत्तस्यान्नस्य यतावहे ३ एवमुक्तः स भगवानब्रवीत्तावुभौ ततः ॥ भाषमाणौ तदा वीरौ किमब्रूवन् क्रियतामिति ४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ नाहमब्रूवुमुक्षेवैपावकं मानि बोधतम् ॥ यदन्नमनुरूपं मे तद्युवां संप्रयच्छतम् ५ इदमिद्रुः सदा दावं खांडवं परिरक्षति ॥ न च शक्रो म्यहं दग्धुं रक्ष्यमाणं महात्मना ६ वसत्यत्र सखा तस्य तक्षकः पन्नगः सदा ॥ सगणस्तत्कृते दावं परिरक्षति वज्रभृत् ७ तत्र भूतान्यनेकानि रक्षतेऽस्य प्रसंगतः ॥ तं दिधक्षुर्न शक्रो मिदग्धुं शक्रस्य तेजसा ८ समां प्रज्वलितं दृष्ट्वा मेघांभोभिः प्रवर्षति ॥ ततो दग्धुं न शक्रो मिदिधक्षुर्दावमीप्सितम् ९ स युवाभ्यां सहायाभ्यामस्त्रविभ्यां समागतः ॥ दहेयं खांडवं दावमेतदब्रूवन् तं मया १० युवांस्तु दकधारास्ताभूतानि च समंततः ॥ उत्तमास्त्रविदौ सम्यक् सर्वतो वारयिष्यथः ११ ॥ जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं भगवानग्निः खांडवं दग्धुमिच्छति ॥ रक्ष्यमाणं महेंद्रेण नानासत्त्वसमायुतम् १२ न ह्येतत्कारणं ब्रह्मन् रूपं संप्रति भाति मे ॥ यद्दाहसुसंकुद्धः खांडवं हव्यवाहनः १३ एतद्विस्तरशो ब्रह्मन् श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ खांडवस्य पुरा दाहो यथा समभवन्मुने १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणु मे ब्रुवतो राजन् सर्वमेतद्यथा तथम् ॥ यन्निमित्तं ददाहग्निः खांडवं पृथिवीपते १५ हंत ते कथयिष्यामि पौराणी मृषि संस्तुताम् ॥ कथामिमां न रश्रेष्ठ खांडवस्य विनाशिनीम् १६ पौराणः श्रूयते राजन् राजा हरिहयोपमः ॥ श्वेतकिर्नाम विख्यातो बलविक्रमसंयुतः १७ यज्वादानपतिर्धीमान्यथानान्योऽस्तिकश्चन ॥ ईजे च समहायज्ञैः क्रतुभिश्चात्तदक्षिणेः १८ तस्य नान्याऽभवद्बुद्धिर्दिवसे दिवसे नृप ॥ स त्रेक्रियासमारंभे दानेषु विविधेषु च १९ ऋत्विग्भिः सहितो धीमानेव मीजे स भूमिपः ॥ ततस्तु ऋत्विजश्चास्य धूमव्याकुललोचनाः २० कालेन महता खिन्नास्तस्य जुस्तेन राधिपम् ॥ ततः प्रचोदयामास ऋत्विजस्तान्महीपतिः २१ चक्षुर्विकलतां प्राप्तां न प्रपेदुश्चेत क्रतुम् ॥ ततस्तपामनुमते तद्विप्रैस्तु न राधिपः २२ स त्रंसमापयामास ऋत्विग्भिरपरैः सह ॥ तस्यैवं वर्तमानस्य कदाचित्कालपर्यये २३ ॥ ॥

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ महायज्ञैः पंचभिर्देवयज्ञादिभिः स्मार्तैः । क्रतुभिः श्रौतैर्ज्योतिष्टोमादिभिः । महासत्रैरिति पाठे सत्रमन्नदानं लोकप्रसिद्धेः १८ सत्रे यज्ञे १९ । २० । २१ । २२ । २३

७८ । ७९ । ८० । ८१. नानाप्रहरणोद्यमैः नानाविधैः प्रहरणैः पांशुप्रसेपद्वयशाखाताडनादिभिः उद्यमैर्जलसेकादिभिश्च ८२ । ८३ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे त्रयोविंशत्यधिक

उत्तमंजवमास्थायप्रदुद्रावहुताशनः ॥ आगम्यखांडवंदावमुत्तमंवीर्यमास्थितः ॥ सहस्राप्राज्वलन्नाग्निः कुहोवायुसमीरितः ७८ प्रदीपंखांडवंददृष्ट्वयेस्युस्तत्र
निवासिनः ॥ परमं बलमातिष्ठन्पावकस्यप्रशांतये ७९ करैस्तुकरिणः शीघ्रंजलमादायसत्स्वराः ॥ सिषिचुः पावकं कुह्नाः शतशोऽथसहस्रशः ८० बहुशीर्षा
स्ततोनागाः शिरोभिर्जलसंततिम् ॥ मुमुचुः पावकाभ्यांशेसत्स्वराः क्रोधमूर्च्छिताः ८१ तथैवान्यानि सत्त्वानि नानाप्रहरणोद्यमैः ॥ विलयं पावकं शीघ्रमनयन्
भरतर्षभ ८२ अनेन तु प्रकारेण भूयोभूयश्च प्रज्वलन् ॥ सप्तकृत्वः प्रशमितः खांडवेहव्यवाहनः ८३ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि खांडवदाहपर्वणि अग्निप
राभवे त्रयोविंशत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स तु नैराश्यमापन्नः सदाग्लानि स मन्वितः ॥ पितामहमुपाग
च्छत्सं कुहोहव्यवाहनः १ तत्र सर्वे यथान्यायं ब्रह्मणे संन्यवेदयत् ॥ उवाच चैनं भगवान्मुहूर्तं स विचिंत्य तु २ उपायः परिदृष्टो मे यथा त्वंधक्ष्यसेऽनघ ॥ कालं च
कंचित्क्षमतां ततस्त्वांधक्ष्यतेऽनल ३ भविष्यतः सहायै ते नरनारायणौ तदा ॥ ताभ्यां त्वंसंहितो दावं धक्ष्यसे हव्यवाहन ४ एवमस्त्विति तं वह्निर्ब्रह्माणं प्रत्यभा
षत ॥ संभृतौ तौ विदित्वा तु नरनारायणावृषी ५ कालस्य महतो राजंस्तस्य वाक्यं स्वर्गं भुवः ॥ अनुस्मृत्य जगामाथ पुनरेव पितामहम् ६ अब्रवीच्च तदा ब्र
ह्मा यथा त्वंधक्ष्यसेऽनल ॥ खांडवंदावमद्यैवमिषतोऽस्य शचीपतेः ७ नरनारायणौ यौ तौ पूर्वदेवौ विभावसो ॥ संप्राप्तौ मानुषलोके कार्यार्थं हि दिवौकसाम् ॥
८ अर्जुनं वा सुदेवैश्च यौ तौ लोकोऽभिमन्यते ॥ तावेतौ सहिता वेहिखांडवस्य समीपतः ९ तौ त्वं याचस्व साहाय्ये दाहार्थं खांडवस्य च ॥ ततो धक्ष्यसि तं दावं रक्षि
तं त्रिदशैरपि १० तौ तु सत्त्वानि सर्वाणि घ्नन्तो वारयिष्यतः ॥ देवराजं च संहितौ तत्र मेनास्ति संशयः ११ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं त्वरितो हव्यवाहनः ॥ कृष्ण
पार्थावुपागम्य यमर्थं त्वभ्यभाषत १२ तं ते कथितवानस्मि पूर्वमेव नृपोत्तम ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं त्वर्षेर्भाभ्यस्तुर्जातवेदसम् १३ अब्रवीच्च पशार्दूलतत्कालसदृशं व
चः ॥ दिधक्षुं खांडवंदावमकामस्य शतक्रतोः १४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ उत्तमास्त्राणि मे संति दिव्यानि च बहूनि च ॥ यैरहं शकुन्यां योद्धुमपि व
ज्रधरान्बहून् १५ धनुर्मेनास्ति भगवन्बाहुवीर्येण संमितम् ॥ कुर्वतः समरे यत्नं वेगं यद्विषहेन्मम १६ शरैश्च मेऽथो बहुभिरक्षयैः क्षिप्रमस्यतः ॥ न हि वोढुं
रथः शक्नोति शरान्मम यथेप्सितान् १७ अश्वाश्च दिव्यानि च्छेयं पांडुरान्वातरंहसः ॥ रथं च मे घनिषोऽपि सूर्यप्रतिमतेजसम् १८ ॥ ॥ ॥

द्विंशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ सत्त्विति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ विषतः पश्यतः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ शतक्रतोः संबंधि १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥

१९ । २० करणानियुद्धसाधनानिधनुरादीनि २१ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ ॥ एवमिति १ आदित्यमदितेःपुत्रं २ प्रति

तथाकृष्णस्यवीर्येणनायुधंविद्यतेसमम् ॥ येननागान्पिशाचांश्चनिहन्यान्भाधवोरणे १९ उपायंकर्मसिद्धौचभगवन्चकुमर्हसि ॥ निवारयेयंयेनेन्द्रवर्षमाणं
महावने २० पौरुषेणतुयत्कार्यतत्कर्तारौस्वपावक ॥ करणानिसमर्थानिभगवन्दातुमर्हसि २१ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिखांडवदाहपर्वणिअ
र्जुनाग्निसंवादेचतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसभगवान्धूमकेतुर्हुताशनः ॥ चिंतयामासवरुणं
लोकपालंदिदृक्षया १ आदित्यमुदकेदेवंनिवसंतंजलेश्वरम् ॥ सचतश्चितितंज्ञात्वादश्यामासपावकम् २ तमब्रवीद्धूमकेतुःप्रतिगृह्यजलेश्वरम् ॥ चतुर्थ
लोकपालानांदेवदेवंसनातनम् ३ सोमेनराज्ञायदत्तंधनुश्चैवेषुधीचते ॥ तत्प्रायच्छोभयंशीघ्रंरथंचकपिलक्षणम् ४ कार्यचसुमहत्पाथोंगांडीवेनकरिष्य
ति ॥ चक्रेणवासुदेवश्चतन्ममाद्यप्रदीयताम् ५ ददानीत्येववरुणःपावकंप्रत्यभाषत ॥ तदद्भुतंमहावीर्ययशःकीर्तिंविबर्धनम् ६ सर्वशस्त्रैरनाधृष्यंसर्वश
स्त्रप्रमाथिच ॥ सर्वायुधमहामात्रंपरसैन्यप्रधर्षणम् ७ एकंशतसहस्रेणसंमितंराष्ट्रवर्धनम् ॥ चित्रमुच्चावचैर्वर्णैःशोभितंश्लक्ष्णमव्रणम् ८ देवदानवगंधर्वैः
पूजितंशाश्वतीःसमाः ॥ प्रादाच्चैवधनूस्त्नमक्षय्यौचमहपुधी ९ रथंचदिव्याश्वयुजंकपिप्रवरकेतनम् ॥ उपेतंराजतैरश्वैर्गान्धर्वैर्हममालिभिः १० पांडु
राभ्रप्रतीकाशैर्मनोवायुसमैर्जवे ॥ सर्वोपकरणैर्युक्तमजय्यंदेवदानवैः ११ भानुमंतंमहाघोषंसर्वरत्नमनोरमम् ॥ ससर्जयंसुतपसाभौमनोभुवनप्रभुः १२
प्रजापतिरनिर्देश्यस्यरूपंरवेरिव ॥ यंस्मसोमःसमारुह्यदानवानजयत्प्रभुः १३ नवमेवप्रतीकाशंज्वलंतमिवचश्रिया ॥ आश्रितौतंरथश्रेष्ठंशक्रायुधसमावुभौ
१४ तापनीयासुरुचिराध्वजयष्टिरनुत्तमा ॥ तस्यांतुवानरोदिव्यःसिंहशार्दूलकेतनः १५ दिक्षक्षत्रिवतत्रस्मसंस्थितोमूर्ध्वशोभत ॥ ध्वजेभूतानितत्रासन्विवि
धानिमहांतिच १६ नादेनरिपुसैन्यानांयेषांसंज्ञाप्रणश्यति ॥ सतंनानापताकाभिःशोभितंरथसत्तमम् १७ प्रदक्षिणमुपावृत्यदैवतेभ्यःप्रणम्यच ॥ सन्नद्धःकवची
खड्गैर्वह्णोगोधांगुलित्रकः १८ आरुरोहतदापार्थोविमानंसुकृतीयथा ॥ तच्चदिव्यंधनुःश्रेष्ठंब्रह्मणानिर्भितपुरा १९ गांडीवमुपसंगृह्यबभूवमुदितोऽर्जुनः ॥ हुता
शनंपुरस्कृत्यततस्तदपिवीर्यवान् २० जग्राहबलमास्थायज्ययाचयुयुजेधनुः ॥ मौर्व्यांतुयोज्यमानायांबलिनापांडवेनह २१ येगृण्वन्कूजितंतत्रतेषांवैव्यथितं
मनः ॥ लब्ध्वारथंधनुश्चैवतथाऽक्षय्येमहेषुधी २२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

गृह्यपूजादिनास्त्रायचीकृत्य ३ । ४ । ५ । ६ । महामात्रमतिप्रमाणं समुद्धृतवान्वा ७ । ८ । ९ । राजतैरजतवर्णैः १० । ११ । भानुमंतं दीप्तिमंतं भौमनोविश्वकर्मा १२ । १३ । शक्रायुधसमौदे
हवासत्रविभ्यानीलपिशंगवर्णौ १४ । तापनीयासौवर्णी । सिंहशार्दूलवद्भयंकरःकेतनःकायोयस्यसः । 'केतनंलाञ्छनेकाये'इतिविश्वः १५ । १६ । नादेनयेषां १७ । १८ । १९ । २० । ज्ययामौर्व्या २१ । २२

कल्यःसमर्थःसाह्यकर्मणि साहायके वज्रवरत्रासानाभौयस्यतव सूत्रबद्धशकुनिवत्पुनःप्रयोक्तुंस्वमायातीत्यर्थः । 'वज्रत्रपुत्रत्रयोः' इतिमेदिनी २३ अतएवाग्नेयमस्त्रमिषास्त्रं २४ । २५ । २६ तदेवाह क्षिप्रंक्षिप्रमिति २७ । २८ । २९ युयुत्सतायोद्धुमिच्छता ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ सप्तार्चिःकालीकरालीप्रभृतिसप्तजिह्वावान् ३५ । ३६ दह्यतोदह्यमानस्य ३७ ॥ इतिआदिपर्व

बभूवकल्यःकौन्तेयःप्रहृष्टःसाह्यकर्मणि ॥ वज्रनाभंततश्चक्रंददौकृष्णायपावकः २३ आग्नेयमस्त्रंदयितंसचकलयोऽभवत्तदा ॥ अब्रवीत्पावकश्चैवमेतेनमधुसूदन २४ अमानुषानपिरणेजेष्यसित्वमसंशयम् ॥ अनेनतुमनुष्याणांदिवानामपिचाहवे २५ रक्षःपिशाचदैत्यानांनागानांचाधिकस्तथा ॥ भविष्यसिनसंदेहःप्रवरोऽपिनिवर्हणे २६ क्षिप्रंक्षिप्ररणेचैतच्चयामाधवशत्रुषु ॥ हत्वाऽप्रतिहतंसंख्येपाणिमेष्यतितेपुनः २७ वरुणश्चददौतस्मैगदामशनिनिःस्वनाम् ॥ दैत्यां तकरणीघोरांनाम्राकौमोदकींप्रभुः २८ ततःपावकमभूतांप्रहृष्टावर्जुनाच्युतौ ॥ कृतास्त्रौशस्त्रसंपन्नौरथिनौध्वजिनावपि २९ कलयौस्वोभगवन्योद्धुमपिसर्वैः सुरासुरैः ॥ किंपुनर्वज्रिणैकेनपन्नगार्थेयुयुत्सत्त ३० ॥ अर्जुनउवाच ॥ चक्रपाणिर्हृषीकेशोविचरन्युधिवीर्यवान् ॥ चक्रेणभस्मसात्सर्वेविसृष्टेनतुवीर्यवान् ॥ त्रिषुलोकेषुतन्नास्तियन्नकुर्याज्जनार्दनः ३१ गांडीवधनुरादायतथाऽक्षय्येमहेषुधी ॥ अहमप्युत्सहेलोकान्विजेतुंयुधिपावक ३२ सर्वतःपरिवार्यैवंदावमेतंमहा प्रभो ॥ कामंसंप्रज्वलाद्यैवकलयौस्वःसाह्यकर्मणि ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसभगवान्दाशार्हेणार्जुनेनच ॥ तैजसरूपमास्थायदावंदग्धुंप्रचक्रमे ३४ सर्वतःपरिवार्याथसप्तार्चिर्ज्वलनस्तथा ॥ ददाहखांडवंदावंयुगांतमिवदर्शयन् ३५ प्रतिगृह्यसमाविश्यतद्वनंभरतर्षभ ॥ मेघस्तनितनिर्घोषःसर्वभूतान्यकंपयत् ३६ दह्यतस्तस्यचबभौरूपंदावस्यभारत ॥ मेरोरिवनगेन्द्रस्यकीर्णस्यांशुमतोऽंशुभिः ३७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणिखांडवदाहपर्वणि गांडीवादिदानेपंचविंशत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तौरथाभ्यांरथश्रेष्ठौदावस्योभयतःस्थितौ ॥ दिक्षुसर्वासुभूतानांचक्रा तेकदनंमहत् १ यत्रयत्रचदृश्यन्तेप्राणिनःखांडवाः ॥ पलायंतःप्रवीर्यैतौतत्रतत्राभ्यधावताम् २ छिद्रंनस्मप्रपश्यंतिरथयोराशुचारिणोः ॥ आविद्धावेव दृश्येतेरथिनौतौरथोत्तमौ ३ खांडवेदह्यमानेतुभूताःशतसहस्रशः ॥ उत्पेतुर्भैरवान्नादान्विनदंतःममंततः ४ दग्धैकदेशाबहवोनिष्टाश्चतथाऽपरे ॥ स्फुटिताक्षाविशीर्णाश्चविदुताश्चतथापरे ५ समालिङ्ग्यसुतानन्येपितृन्भ्रातृनथापरे ॥ त्यक्तुंनशेकुःस्नेहेनतत्रैवनिधनंगताः ६ संदष्टदशनाश्वान्येसमुत्पेतुरनेकशः ॥ ततस्तेऽतीवघूर्णतःपुनरग्नौप्रपेदिरे ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

णिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपंचविंशत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ तौरथाभ्यामिति आश्रितौतंत्रयंश्रेष्ठमितिद्वयोरेकरथस्थत्वंप्रागुक्तंतच्छोभामार्जभाष्युपयोगसूचनार्थं इहतुष्टयग्रथस्यावेवेतिज्ञेयं १

२ आविद्धावेवाऽलातचक्रव्रमितवेव ३ । ४ निष्टाअतितप्ताः विशीर्णाःकर्कटीफलवद्विदीर्णाः विदुताः भयाद्विदुताः ५ । ६ । ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दग्धपक्षाक्षिचरणाविचेष्टंतोमहीतले ॥ तत्रतत्रस्मदृश्यंतेविनश्यंतःशरीरिणः ८ जलाशयेषुतप्तेषुकाथ्यमानेषुवह्निना ॥ गतसत्वाःस्मदृश्यन्तेकूर्ममत्स्याःसमं
ततः ९ शरीरैरपरेदीप्तैर्देहवंतइवाग्नयः ॥ अदृश्यंतवनेतत्रप्राणिनःप्राणिसंक्षये १० कांश्चिदुत्पततःपार्थःशरैःसंछिद्यखंडशः ॥ पातयामासविहगान्प्रदीप्तेव
सुरेतसि ११ तेशराचितसर्वांगानिदंतोमहारवान् ॥ ऊर्ध्वमुत्पत्यवेगेननिपेतुःखांडवेपुनः १२ शरैरभ्याहतानांचसंघशःस्मवनौकसाम् ॥ विरावःशुश्रुवेघोरः
समुद्रस्येवमध्यतः १३ वन्हेश्वापिप्रदीप्तस्यखमुत्पेतुर्महार्चिषः ॥ जनयामासुरुद्रेगंसुमहांतंदिवौकसाम् १४ तेनार्चिषासुसंतप्तादेवाःसर्षिपुरोगमाः ॥ ततो ज
ग्मुर्महात्मानःसर्वेएवदिवौकसः ॥ शतक्रतुंसहस्राक्षंदेशमसुरार्दनम् १५ ॥ देवाऊचुः ॥ किंन्विमेमानवाःसर्वेदह्यंतेचित्रभानुना ॥ कच्चिन्नसंक्षयःप्राप्तोलोकाना
ममरेश्वर १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावृत्रहातेभ्यःस्वयमेवान्ववेक्ष्यच ॥ खांडवस्यविमोक्षार्थप्रययौहरिवाहनः १७ महतारथद्वंदेनानारूपेणवासवः ॥
आकाशंसमवाकीर्यप्रववर्षसुरेश्वरः १८ ततोऽक्षमात्राव्यसृजन्धाराःशतसहस्रशः ॥ चोदितादेवराजेनजलदाःखांडवंप्रति १९ असंप्राप्तास्तुताधारास्ते
जसाजातवेदसः ॥ खण्वसमश्रुष्यंतनकाश्चित्पावकंगताः २० ततो नमुचिहाकुट्टोभृशमर्चिष्मतस्तदा ॥ पुनरेवमहामेघैरंभांसिव्यसृजद्बहु २१ अर्चिर्धा
राभिसंबद्धंधूमविद्युत्समाकुलम् ॥ बभूवतद्वनंधोरंस्तनयित्नुसमाकुलम् २२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि खांडवदाहपर्वणिइंद्रक्रोधेषद्विंशत्यधिक
द्विशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्याथवर्षतोवारिपांडवःप्रत्यवारयत् ॥ शरवर्षेणबीभत्सुरुत्तमास्त्राणिदर्शयन् १ खांडवंचव
नंसर्वपांडवोबहुभिःशरैः ॥ प्राच्छादयदमेयात्मानीहारेणेवचंद्रमाः २ नचस्माकिंचिच्छक्रोतिभृतंनिश्चरितुंततः ॥ संछाद्यमानेखेबाणैरस्यतासव्यसाचिना
३ तक्षकस्तुनतत्रासीन्नागराजोमहाबलः ॥ दह्यमानेवनेतस्मिन्कुरुक्षेत्रंगतोहिसः ४ अश्वसेनोऽभवत्तत्रतक्षकस्यसुतोबली ॥ सयत्नमकरोत्तीव्रंमोक्षार्थंजा
तवेदसः ५ नशशाकसनिर्गन्तुंनिरुद्धोऽर्जुनपत्रिभिः ॥ मोक्षयामासतंमातानिगीर्यभुजगात्मजा ६ तस्यपूर्वशिशोर्ग्रस्तंपुच्छमस्यनिगीर्यते ॥ निगीर्यमाणासा
क्रामत्सुतंनानीमुमुक्षया ७ तस्याःशरेणतीक्ष्णेनपृथुधारेणपांडवः ॥ शिरश्चिच्छेदगच्छत्यास्तामपश्यच्छचीपतिः ८ ॥ ॥ ॥

२० । २१ । २२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपेषु द्विशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥ ॥ तस्यायेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ निगीर्यते यावता कालेन तावतैव
निगीर्यमाणा अर्जुनेन हन्यमाना सती आक्रामवक्रांतवती खमिति शेषः मुमुक्षयामोचनेच्छया । ७ । ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

९ । १० अप्रतिष्ठो निराश्रयः असंततिर्वा ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ निष्प्रतीकारं बलवदाश्रयात् भाविग्लानिहीनं हृष्टं हर्षो यस्य सः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ अयः कणा
नूलोहगुलिकाः पिबतीति तथा विधमाप्रेयोषधबलेन गर्भसंभृता लोहगुलिकास्तारका इव विकीर्यते येन तथं भ्रमयः कणपंलोहमयं । तथा चक्राश्मसंज्ञस्य भ्रमिबलेन महान्तोऽपि पाषाणा अतिदूरे सिप्यंते तत्काष्ठमयं यंत्रं
मुथुंडी चर्मरज्जुमयं यंत्रं पाषाणस्येपणमेव तैरुद्यताः बाहवो येषां ते असुरादयः अयः कणपचक्राश्ममुथुंड्युद्यतबाहवः । क्रोधसंमूर्च्छितौ जसः क्रोधेन संवर्द्धिते जसः २५ अतिव्याहरतां कत्यमानानां २६ । २७ यथा चक्र

आदि०१

अ०

॥ २२७॥

तं मुमोच यिषुर्वज्री वातवर्षेण पांडवम् ॥ मोहयामास तत्कालमश्वसेनस्त्वमुच्यत ९ तांचमायांतदादृष्ट्वा घोरानागेन वंचितः ॥ द्विधा त्रिधा च खगताः प्राणिनः
पांडवोऽच्छिनत् १० शशापतंच संक्रुद्धो बीभत्सुर्जिह्मगामिनम् ॥ पावको वासुदेवश्चाप्यप्रतिशोभविष्यसि ११ ततो जिष्णुः सहस्राक्षं वितत्याशुगैः शरैः ॥
यो धयामास संक्रुद्धो वंचनांतामनुस्मरन् १२ देवराजोऽपि तं दृष्ट्वा संरब्धं समरेऽर्जुनम् ॥ स्वमस्त्रमसृजती व्रंछा दयित्वाऽखिलं नभः १३ ततो वायुर्महाघोषः क्षोभ
यन्सर्वसागरान् ॥ वियत्स्थोजनयन्मेघान् जलधारासमाकुलान् १४ ततोऽशनिमुघोरांस्तडितस्तनितनिःस्वनान् ॥ तद्विधातार्थमसृजदर्जुनोऽप्यस्त्रमुत्तमम्
१५ वायव्यमभिर्मंथ्याथ प्रतिपत्तिविशारदः ॥ तेनेद्राशनिमेघानां वीर्यौ जस्तद्विनाशितम् १६ जलधाराश्च ताः शोषं जग्मुर्नेशुश्च विद्युतः ॥ क्षणेन चाभवद्यो
मसंप्रशान्तरजस्तमः १७ सुखशीतानिलवहं प्रकृतिस्थार्कमंडलम् ॥ निष्प्रतीकारं हृष्टं हृतभुग्विविधाकृतिः १८ सिच्यमानो वसौ वैस्तैः प्राणिनां देहनिः
सृतैः ॥ प्रज्ज्वालायसोऽर्चिष्मान् स्वनादैः पूरयन् जगत् १९ कृष्णाभ्यां रक्षितं दृष्ट्वा तंच दावमहंकृता ॥ खमुत्पेतुर्महाराजसुपर्णाद्याः पतत्रिणः २० गरु
त्मान्वज्रसदृशैः पक्षतुंडनखैस्तथा ॥ प्रहर्तुकामो न्यपतदाकाशात् कृष्णपांडवौ २१ तथैवोरगसंघाताः पांडवस्य समीपतः ॥ उत्सृजंतो विषं घोरं निपेतुर्ज्वलि
ताननाः २२ तांश्च कर्त्तृशरैः पार्थः सरोषाग्रिसमुक्षितैः ॥ विविशुश्चापि तं दीपं देहाभावाय पावकम् २३ ततोऽसुराः सगंधर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ॥ उत्पेतुर्ना
दमतुलमुत्सृजंतो रणार्थिनः २४ अयः कणपचक्राश्ममुथुंड्युद्यतबाहवः ॥ कृष्णपार्थो जिघांसतः क्रोधसंमूर्च्छितौ जसः २५ तेषामतिव्याहरतां शस्त्रवर्ष
प्रमुंचताम् ॥ प्रममाथोत्तमांगानि बीभत्सुर्निशितैः शरैः २६ कृष्णश्च सुमहातेजाश्च क्रेणारिविनाशनः ॥ दैत्यदानवसंघानां चकार कदनं महत् २७ अथापरेशरै
र्विद्धाश्च क्रवेगेरितास्तथा ॥ वेलाभिवसमासाद्य व्यतिष्ठन्नमितौ जसः २८ ततः शक्रोऽतिसंकुद्धस्त्रिदशानां महेश्वरः ॥ पांडुरंगजमास्थाय तावुभौ समुपाद्रवत् २९
वेगेनाशनिमादाय वज्रमस्त्रं च सोऽसृजत् ॥ हतावेताविति प्राह सुरानसुरसूदनः ३०

॥

॥

॥

वेगेन जलावर्त्तप्रवाहेण इरितास्तृणादयो वेलां प्राप्य विष्ठितस्त्वं स्पृष्टं त्वं प्राप्यतिष्ठति ।
रणस्त्रयोः । जलावर्त्तंऽपि इति मेदिनी २८ । २९ । ३० ॥

एवं च क्रवेगेन अस्त्रबलजवेन इरिताश्च सुराद्याः कृष्णार्जुनौ प्राप्य व्यतिष्ठन्नित्यर्थः ।

चक्रः कोके इत्युपक्रम्य कुंभकारोपक

॥ १८९॥

३१ गदाचैवेत्यत्र शिविकामिति पाठे शिविकागदेतिमाश्वः । शिविकामितिसानुस्वारपाठे तु तत्सदृशमीषद्रूपमायुयमितितु तत्त्वं । तच्चद्रविडकैवर्त्तेषु प्रसिद्धं दारुमयं लोहमयमपि बलवत्सु संभाव्यत एव ३२
 ३३ पर्वतं चापीत्यत्र विचक्रं परीति पाठे विचक्रं त्रिशूलं ३४ अर्थमाअपीत्यत्र संधिरविवक्षितः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ निमित्तानि सूचकानि उल्कापातादीनि ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

ततः समुद्यतां दृष्ट्वा देवेन्द्रेण महाशनिम् ॥ जगद्गुहः सर्वशस्त्राणि स्वानि स्वानि सुरास्तथा ३१ कालदंडं यमो राजन् गदां चैव धनेश्वरः ॥ पाशांश्च तत्र वरुणो विचित्रांच तथाऽश
 निम् ३२ स्कंदः शक्तिं समादाय तस्थौ मेरुशिखरिणः ॥ ओषधीर्दीप्यमानाश्च जगद्गुहातेऽश्विना वपि ३३ जगद्गुहं धनुर्धातामुसलं तु जयस्तथा ॥ पर्वतं चा
 पि जग्राह कुद्धस्त्वष्टा महाबलः ३४ अंशस्तु शक्तिं जग्राह मृत्युर्देवः परश्वधम् ॥ प्रगृह्य परिघोरं विचचार्य मा अपि ३५ मित्रश्चक्षुरपर्यंतं च क्रमादाय तस्थि
 वान् ॥ पूषा भगवश्च संकुद्धः सविता च विशांपते ३६ आतक्तार्मुकानि स्त्रिंशः कृष्णपार्थोऽप्रदुर्दुवुः ॥ रुद्राश्च वसवश्चैव मरुतश्च महाबलाः ३७ विश्वे देवास्त
 थासाध्यादीप्यमानाः स्वतेजसा ॥ एते चान्ये च बहवो देवास्तौ पुरुषोत्तमौ ३८ कृष्णपार्थो जिघांसतः प्रतीयुर्वि विधायुधाः ॥ तत्राद्भुतान्यदृश्यं तन्निमित्तानि
 महाहवे ३९ युगांत समरूपाणि भूतसंमोहनानि च ॥ तथा दृष्ट्वा सुसंरब्धं शक्रं देवैः सहाच्युतौ ४० अभीतौ युधि दुर्धर्षौ तस्थतुः सज्जकार्मुकौ ॥ आगच्छत
 स्ततो देवानुभौ युद्धविशारदौ ४१ व्यताडयेतां संकुद्धौ शरैर्वज्रोपमेतदा ॥ असकृद्भग्नसंकल्पाः सुराश्च बहुशः कृताः ४२ भयाद्रणं परित्यज्य शक्रमेवाभि शिश्रि
 युः ॥ दृष्ट्वा निवारितान् देवान् माधवेनार्जुनेन च ४३ आश्चर्यमगमंस्तत्र मुनयो न भसि स्थिताः ॥ शक्रश्चापितयोर्वीर्यमुपलभ्या सकृद्रेणे ४४ बभूव परमप्रीतो भूय
 श्वेतावयो धयत् ॥ ततोऽश्मवर्षसु महद्भयं सृजत्पाकशासनः ४५ भूय एव तदा वीर्यं जिज्ञासुः सव्यसाचिनः ॥ तच्छरैरर्जुनो वर्षं प्रति जघ्नेऽत्यमार्षितः ४६ विफलं
 क्रियमाणं तत्समवेक्ष्य शतक्रतुः ॥ भूयः संवर्धयामास तद्रर्षपाकशासनः ४७ सोऽश्मवर्षं महावेगैरिषुभिः पाकशासनिः ॥ विलयंगमयामास हर्षयन् पितरं तथा ४८ तत उ
 त्पाट्य पाणिभ्यां मदराच्छिखरं महत् ॥ सद्गुहं व्यसृज्य च्छक्रो जिघांसुः पांडुनंदनम् ४९ ततोऽर्जुनो वेगवद्भिर्ज्वलिताग्रैरजिह्वगैः ॥ शरैर्विध्वंसयामास गिरेः शृंगं सहस्रधा
 ५० गिरं विशीर्यमाणस्य तस्य रूपं तदा बभौ ॥ सार्कचंद्रग्रहस्येव न भसः परिशीर्यतः ५१ तेनाभिपततादावं शैलेन महता भृशम् ॥ शृंगेण निहतास्तत्र प्राणिनः खांडवा
 लयाः ५२ ॥ इति श्री महाभारते आदिपर्वणि खांडवादाह पर्वणि देवकृष्णार्जुनयुद्धे सप्तविंशत्यधिकं द्विशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥ ॥ समाप्तं खांडवादाह पर्वं ॥
 ॥ अथ मय दर्शनपर्वं ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा शैले निपातेन भीषिताः खांडवा लयाः ॥ दानवाराक्षसानां गास्तरक्ष वृक्षवनौकसः १ ॥ ॥

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० गिरं विशीर्यमाणस्य ५१ शैलेन शिलासमूहेन करणेन शृंगेण कर्त्रा ५२ ॥ इति आदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये सप्तविंशत्यधिकं द्विशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ २२७ ॥ ॥ ॥ ॥ नथेति । तरक्षवः स्वल्पव्याघ्राः । ऋक्षा भक्ष्याः १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रथिचामदच्युताः केसरिण उत्पन्नकेसरायुवानित्यर्थः २ दावंवनं ३ उत्पातनादानिर्घातादयस्तच्छन्देनसंवासितेवनेइतिशेषः संचारितेइतिपाठेऽपिसप्तार्थः ४ । ५ ररासशब्दंकृतवान् ६

द्विपाःप्रभिन्नाःशार्दूलाःसिंहाःकेसरिणस्तथा ॥ मृगाश्चमहिषाश्चैवशतशःपक्षिणस्तथा २ समुद्रिग्राविसप्तपुस्तथान्याभूतजातयः ॥ तंदावंसमुदैक्षंतकृष्णौ
चाभ्युद्यतायुधौ ३ उत्पातनादशद्वेनसंत्रासितइवस्थिताः ॥ तेवनंप्रसमीक्ष्याथदह्यमानमनेकधा ४ कृष्णमभ्युद्यतास्त्रचनादंमुमुचुरुल्बणम् ॥ तेननादे
नरौद्वेननादेनचविभावसोः ५ ररासगगनंकृत्स्नमुत्पातजलदैरिव ॥ ततःकृष्णोमहाबाहुःस्वतेजोभास्वरंमहत् ६ चक्रंव्यसृजदत्युग्रंतेषांनाशायकेशवः ॥ ते
नार्त्ताजातयःक्षुद्राःसदानवनिशाचराः ७ निकृत्ताःशतशःसर्वानिपेतुरनलंक्षणात् ॥ तत्रादृश्यंततेदैत्याःकृष्णचक्रविदारिताः ८ वसारुधिरसंपृक्ताःसंध्यायामि
वतोयदाः ॥ पिशाचान्पक्षिणानागान्पशूंश्चैवसहस्रशः ९ निघ्नंश्चरतिवाष्पेयःकालवत्तत्रभारत ॥ क्षिप्तंक्षिप्तंपुनश्चकंकृष्णस्यामित्रघातिनः १० छित्त्वाने
कानिसत्वानिपाणिमेतिपुनःपुनः ॥ तथातुनिघ्नतस्तस्यपिशाचोरगराक्षसान् ११ बभूवरूपमत्युग्रंसर्वभूतात्मनरतदा ॥ समेतानांचसर्वेषांदानवानांचसर्वशः
१२ विजेतानाभक्तश्चित्कृष्णपांडवयोर्मृधे ॥ तयोर्बलात्परित्रातुंतंचदावंयदासुराः १३ नाशकनुवन्शमयितुंतदाऽभूवन्पराङ्मुखाः ॥ शतक्रतुस्तुसंप्रेक्ष्यवि
मुखानमरांस्तथा १४ बभूवमुदितोराजनप्रशंसन्केशवार्जुनौ ॥ निवृत्तेष्वथदेवेषुवागुवाचाशरीरिणी १५ शतक्रतुंसमाभाष्यमहागंभीरनिःस्वना ॥ नते
सखासन्निहितस्तक्षकोभुजगोत्तमः १६ दाहकालेखांडवस्यकुलक्षेत्रंगतोह्यसौ ॥ नचशक्यौयुधाजेतुंकथंचिदपिवासव १७ वासुदेवार्जुनावेतौनिबोधवचना
न्मम ॥ नरनारायणावेतौपूर्वदेवौदिविश्रुतौ १८ भवानप्यभिजानातियद्वीर्योयत्पराक्रमौ ॥ नैतौशक्यौदुराधर्षोविजेतुमजितौयुधि १९ अपिसर्वेषुलोकेषुपु
राणावृषिसत्तमौ ॥ पूजनीयतमावेतावपिसर्वैःसुरासुरैः २० यक्षराक्षसगंधर्वनरकिन्नरपन्नगैः ॥ तस्मादितःसुरैःसार्धंगंतुमर्हसिवासव २१ दिष्टंचाप्यनुपश्यै
तत्खांडवस्यविनाशनम् ॥ इतिवाक्यमुपश्रुत्यतथ्यमित्यमरेश्वरः २२ क्रोधामर्षौसमुत्सृज्यसंप्रतस्थेदिवंतदा ॥ तंप्रस्थितंमहात्मानंसमवेक्ष्यदिवौकसः २३
सहिताःसेनयाराजन्ननुजग्मुःपुरंदरम् ॥ देवराजंतदायांतंसहदेवैरेक्ष्यतु २४ वासुदेवार्जुनौवीरौसिंहनादंविनेदतुः ॥ देवराजेगतेराजनप्रहृष्टौकेशवार्जुनौ २५
निर्विशंकंवनवीरौदाहयामासतुस्तदा ॥ समारुतइवाभ्राणिनाशयित्वाऽर्जुनःसुरान् २६ व्यधमच्छरसंघातैर्देहिनःखांडवालयान् ॥ नचस्मर्किंचिच्छक्रोतिभूतं
निश्चरितुंततः २७ संछिद्यमानमिषुभिरस्यतासव्यसाचिना ॥ नाशकनुवंशभूतानिमहांत्यपिरणेऽर्जुनम् २८ निरीक्षितुममोवास्त्रयोद्धुंचापिकुतोरणे ॥ शतं
चैकेनविव्याधशतैनैकंपतत्रिणाम् २९

३० । ३१ गंगोदधिचरादतिअतिदूरस्थोपलक्षणं ३२ । ३३ एकायनगताःसंधीभूताः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ कृतांदत्तां सुधांस्वभोजनं ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

व्यसवस्तेऽपतन्नग्नौसाक्षात्कालहताइव ॥ नचालभंततेशर्मरोधःसुविषमेषुच ३० पितृदेवनिवासेषुसंतापश्चाप्यजायत ॥ भृतसंघाश्चबहवोदीनाश्चकुर्महास्वनम् ३१
रुरुदुर्वारणाश्चैवतथामृगतर्क्षवः ॥ तेनशब्देनवित्रेसुर्गोदधिचराज्ञपाः ३२ विद्याधरगणाश्चैवयेचतत्रवनौकसः ॥ नत्वर्जुनमहाबाहोनापिकृष्णजनार्दनम् ३३
निरीक्षितुवैशक्रोतिकश्चिद्योद्धुंकुतःपुनः ॥ एकायनगतायेऽपिनिष्पेतुस्तत्रकेचन ३४ राक्षसादानवानागाजघ्नेचक्रेणतान्हरिः ॥ तेतुभिन्नशिरोदेहाश्चक्रवेगाद्रता
सवः ३५ पेतुरन्येमहाकायाःप्रदीप्तेवसुरेतसि ॥ समांसरुधिरौघैश्चवसाभिश्चापितर्पितः ३६ उपर्याकाशगोभृत्वाविधूमःसमपद्यत ॥ दीप्ताक्षोदीप्तजिह्वश्च
संप्रदीप्तमहाननः ३७ दीप्तोर्ध्वकेशःपिंगाक्षःपिबन्प्राणभृतांवासाम् ॥ तांसकृष्णार्जुनकृतांसुधांप्राप्यहुताशनः ३८ बभूवमुदितस्तृप्तःपरानिर्द्वेतिमागतः ॥
तथाऽसुरंमयंनामतक्षकस्यनिवेशनात् ३९ विप्रद्रवंतंसहसाददर्शमधुसूदनः ॥ तमग्निःप्रार्थयामासदिधक्षुर्वातसारथिः ४० शरीरवान्जटीभूत्वानदन्निबलाह
कः ॥ विज्ञायदानवेद्राणांमयंवैशिलिपनांवरम् ४१ जिघांसुर्वासुदेवस्तंचक्रमुद्यम्यधिष्ठितः ॥ सचक्रमुद्यतंदृष्ट्वादिधक्षंतंचपावकम् ४२ अभिघावार्जुनेत्येवंमय
स्त्राहीतिचाब्रवीत् ॥ तस्यभीतस्वनंश्रुत्वामाभैरितिधनंजयः ४३ प्रत्युवाचमयंपार्थोजीवयन्निवभारत ॥ तंनभेतव्यमित्याहमयंपार्थोदयापरः ४४ तंपार्थे
नाभयेदत्तेनमुचेर्भ्रातरंमयम् ॥ नहंतुमैच्छद्वाशार्हःपावकोनददाहच ४५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तद्वनंपावकोधीमान्दिनानिदशपंचच ॥ ददाहकृष्णपा
र्थोभ्यारक्षितःपाकशासनात् ४६ तस्मिन्वनेदह्यमानेषडग्निर्नददाहच ॥ अश्वसेनंमयंचैवचतुरःशार्ङ्गकांस्तथा ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि मय
दर्शनपर्वणि मयदानवत्राणे अष्टाविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥ ॥ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ किमर्थंशार्ङ्गकानाग्निर्न
ददाहतथागते ॥ तस्मिन्वनेदह्यमानेब्रह्मन्नेतत्प्रचक्ष्वमे १ अदाहेह्यश्वसेनस्यदानवस्यमयस्यच ॥ कारणंकीर्तितंब्रह्मन्शार्ङ्गकाणांनकीर्तितम् २ तदेतदद्भु
तंब्रह्मन्शार्ङ्गकाणामनामयम् ॥ कीर्तयस्वाग्निसंमर्देकथंतेनविनाशिताः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यदर्थंशार्ङ्गकानाग्निर्नददाहतथागते ॥ तत्तत्सर्वप्रवक्ष्यामिय
थाभूतमरिंदम ४ धर्मज्ञानांमुत्कृतमस्तपस्वीसंशितव्रतः ॥ आसीन्महर्षिःश्रुतवान्मंदपालइतिश्रुतः ५ समार्गमाश्रितोराजवृषीणामूर्ध्वरेतसाम् ॥ स्वाध्याय
वान्धर्मस्तपस्वीविजितेंद्रियः ६ सगत्वातमसःपारंदेहुमत्सृज्यभारत ॥ जगामपितृलोकायनलेभेतव्रतत्फलम् ७ ॥ ॥ ॥

४३ । ४४ । ४५ । ४६ शार्ङ्गकान्पक्षिविशेषान् ४७ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्ये अष्टाविंत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥ ॥ ॥ ॥ किमर्थमिति
१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

८ आवृताःप्रतिपिद्धभोगाः ९ । १० । ११ । १२ प्रजायस्वप्रजेच्छांकुरु १३ अपत्यसंतानेसंततेरविच्छेदे १४ । १५ जरितांनामभार्याम् १६ लपितांनामपरांभार्याम् १७ तान्वालानपास्येति संवधः १८ । १९ । २० । २१ । २२ सुखमितिजीवरूपेणभोक्तृत्वं २३ गृहइतिब्रह्मरूपेणागोचरत्वं त्रिविधंदिव्यंभौममौर्दर्यं २४ अष्टधापंचभूतात्मनासूर्यचंद्रयजमानरूपेणच यज्ञवाहंयज्ञनिर्वाहकं २५ त्वयासद्रूपेणविनानश्येददर्शनंगच्छेत् निरधिष्ठानकभ्रमायोगादित्यर्थः कर्मिणांत्वमेवगतिरित्याह तुभ्यमिति २६ पालनंसंहारश्चतवैवकर्मणीइत्याह त्वामिति २७ हेतयोज्वालाःजगत्सृष्टि

सलोकानफलान्दृष्ट्वातपसानिर्जितानपि ॥ पप्रच्छधर्मराजस्यसमीपस्थान्दिवौकसः ८ ॥ मंदपालउवाच ॥ किमर्थमावृतालोकामैतेतपसाऽर्जिताः ॥ किंमयानकृतंतत्रयस्यैतत्कर्मणःफलम् ९ तत्राहंतत्करिष्यामियदर्थमिदमावृतम् ॥ फलमेतस्यतपसःकथयध्वंदिवौकसः १० ॥ देवाऊचुः ॥ ऋणि नोमानवाब्रह्मन्जायंतेयेनतच्छृणु ॥ क्रियाभिर्ब्रह्मचर्येणप्रजयाचनसंशयः ११ तदपाक्रियतेसर्वयज्ञेनतपसाश्रुतैः ॥ तपस्वीयज्ञकृच्चसिनचतेविद्यतेप्रजा १२ तइमेप्रसवस्यार्थेतवलोकःसमावृताः ॥ प्रजायस्वततो लोकानुपभोक्ष्यसिपुष्कलान् १३ पुत्राभ्नोरनकात्पुत्रस्त्रायतेपितरंश्रुतिः ॥ तस्मादपत्यसंतानेयत स्वब्रह्मसत्तम १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वामंदपालस्तुवचस्तेषांदिवौकसाम् ॥ क्रुशुशीघ्रमपत्यस्याद्बहुलंचेत्याचिंतयत् १५ सचिंतयन्नभ्यगच्छत्सुबहुप्रसवान्खगान् ॥ शार्ङ्गिकांशार्ङ्गिकोभूत्वाजरितांसमुपेयिवान् १६ तस्यांपुत्रानजनयच्चतुरोब्रह्मवादिनः ॥ तानपास्यसतत्रैवजगामलपितांप्रति १७ बालान्सतानंडगतान्सहमात्रामुनिर्वने ॥ तस्मिन्नगतेमहाभागेलपितांप्रतिभारत १८ अपत्यस्नेहसंयुक्ताजरिताब्रह्मचिंतयत् ॥ तेनत्यक्तान्संत्या ज्यानृषीनंडगतान्वने १९ नजहौपुत्रशोकार्ताजरिताखांडवेसुतान् ॥ बभारचैतान्संजातान्स्ववृत्त्यास्नेहविक्रवा २० ततोऽग्निंखांडवंदग्धुमायांतं दृष्ट्वाचुषिः ॥ मंदपालश्चरंस्तस्मिन्वनेलपितयासह २१ तंसंकल्पंविदित्वाऽग्नेर्ज्ञात्वापुत्रांश्चबालकान् ॥ सोऽभितुष्टावविप्रर्षिर्बाह्वणोजातवेदसम् २२ पुत्रान्प्रति वदन्भीतोलोकपालंमहौजसम् ॥ मंदपालउवाच ॥ त्वमग्नेसर्वलोकानांमुखंत्वमसिहव्यवाद् २३ त्वमंतःसर्वभूतानांगूढश्चरसिपावक ॥ त्वामेकमाहुःकवयस्त्वामाहुस्त्रिविधंपुनः २४ त्वामष्टधाकल्पयित्वायज्ञवाहमकल्पयन् ॥ त्वयाविश्वमिदंसृष्टंवदंतिपरमर्षयः २५ त्वदृतेहिजगत्कृस्नंसंय्योनश्येदुताशन ॥ तुभ्यं कृत्वानमोविप्राःस्वकर्मविजितांगतिम् २६ गच्छंतिसहपत्नीभिःसुतरपिचशाश्वतीम् ॥ त्वामग्नेजलदानाहुःखेविपकान्सविद्युतः २७ दहंतिसर्वभूतानित्वत्तो निष्क्रम्यहेतयः ॥ जातवेदस्त्वयैवेदंविश्वंसृष्टंमहाद्युते २८ तवैवकर्मविहितंभूतंसर्वचराचरम् ॥ त्वयाऽपोविहिताःपूर्वैस्त्वयिसर्वमिदंजगत् २९ त्वयिहव्यंचकव्यंचयथावत्संप्रतिष्ठितम् ॥ त्वमेवदहनोदेवत्वंधातात्वंबृहस्पतिः ३० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स्वत्तप्येवेत्याह जातवेदइति २८ तवैवेति । कर्मविधायकोवेदोऽपितवैववाक्यं । निःश्वसितमेतद्वेदः इत्यादिश्रुतेः । आपइतिभूतांतरोपलक्षणं त्वयिअधिष्ठाने २९ हव्यादिप्रतिष्ठाभोक्तृत्वेनफलदइति त्वेनचत्वमेवेत्याह त्वयीति ३० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

३१ । ३२ । ३३ खांडवेने तेनहेतुना कालेदाहवेलायांशाङ्गकाणांदिधक्षयानप्रजज्वाल ३४ ॥ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपिऊनत्रिंशदधिकद्विशततमोऽन्यायः ॥ २२९ ॥
ततइति । परायणत्रातारं १ निशम्यआलोच्य २ कर्षवने ३ कर्षयंतिपीडयंति अवर्हाअजातपक्षाः परायणास्त्रातारः ४ सरणेगमने ५ तरितुवनंलंघितुं निःसारयितुमंततइतिपाठेअंत

त्वमश्विनौयमौमित्रःसोमस्त्वमसिचानिलः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंस्तुतस्तदातेनमंदपालेनपावकः ३१ तुतोषतस्यनृपतेमुनेरमिततेजसः ॥ उवाचचैनंप्रीता
त्माकिमिष्टंकरवाणिते ३२ तमब्रवीन्मंदपालःप्रांजलिहव्यवाहनम् ॥ प्रदहन्खांडवंदावंममपुत्रान्विसर्जय ३३ तथेतितत्प्रतिश्रुत्यभगवान्हव्यवाहनः ॥ खांडवेतेन
कालेनप्रजज्वालदिधक्षया ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि मयदर्शनपर्वणि शाङ्गकोपाख्याने ऊनत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२९ ॥ ॥ वैशंपा
यनउवाच ॥ ततःप्रज्वलितेवह्नौशांगकास्तेसुदुःखिताः ॥ व्यथिताःपरमोद्विग्नानाधिजग्मुःपरायणम् ३ निशम्यपुत्रकान्बालान्मातातेपांतपस्विनी ॥
जरिताशोकदुःखार्ताविललापसुदुःखिता २ ॥ ॥ जरितोवाच ॥ अयमग्निर्दहन्कक्षमितआयातिभीषणः ॥ जगत्संदीपयन्भीमोममदुःखविवर्धनः ३ इमेचमांर्षयं
तिशिशवोमंदचेतसः ॥ अवर्हाश्वरणैर्हीनाःपूर्वेषांनःपरायणाः ४ त्रासयंश्चायमायातिलिलिहानोमहीरुहान् ॥ अजातपक्षाश्चसुतानशक्ताःसरणेमम ५ आदायचनश
क्रोमिपुत्रांस्तर्तुमात्मना ॥ नचत्यक्तुमहंशकाहृदयंदूयतीवमे ६ कंतुजह्यामहंपुत्रंकमादायब्रजाम्यहम् ॥ किंनुमेस्यात्कृतंकृत्वामन्यध्वंपुत्रकाःकथम् ७
चित्तयानाविमोक्ष्वोनाधिगच्छामिकिंचन ॥ छादयिष्यामिवोगात्रैःकरिष्येमरणंसह ८ जरितारौकुलंहेतज्ज्येष्ठत्वेनप्रतिष्ठितम् ॥ सारिस्तक्रःप्रजायेतपितृणांकुल
वर्धनः ९ स्तंबमित्रस्तपःकुर्याद्दोणोब्रह्मविदांवरः ॥ इत्येवमुक्त्वाप्रययौपितावोनिर्घृणःपुरा १० कमुपादायशक्येयंगंतुंकष्टाऽऽपदुत्तमा ॥ किंनुकृत्वाकृतंकार्यंभवे
दितिचविह्वला ॥ नापश्यत्स्वधियामोक्षंस्वसुतानांतदानलात् ११ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंब्रुवाणांशांगीस्तेप्रत्यूचुरथमातरम् ॥ स्नेहमुत्सृज्य
मातस्त्वंपतयन्नहव्यवाद् १२ अस्मास्विहविनष्टेषुभवितारःसुतास्तव ॥ त्वयिमातर्विनष्टायाननःस्यात्कुलसंततिः १३ अन्ववेश्यैतदुभयंक्षेमंस्याद्यत्कु
लस्यनः ॥ तद्वैकर्तुंपरःकालोमातरेपभवेत्तव १४ मात्वंसर्वविनाशायस्नेहंकार्षीःसुतेषुनः ॥ नहीदंक्रमोर्धस्याल्लोककामस्यनःपितुः १५ ॥ जरितोवाच ॥
इदमाखोर्बिलंभूमौवृक्षस्यास्यसमीपतः ॥ तदाविशध्वंत्वरितावह्नेरत्रनवोभयम् १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तोनिर्घृदिदेशे ६ किंन्विति । किंकृत्वाकृतंकृत्यास्यामित्यर्थः ७ । ८ प्रजायेतप्रजारूपेणोत्पद्येत ९ । १० गंतुंलंघितुं ११ पतगच्छ १२ । १३ । १४ नोऽस्माकंसर्वविनाशायस
र्वेषांविनाशायसुतेषुस्नेहंकार्षीरितिसंबंधः १५ । १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १.२२ ॥

अ०

॥ २३१॥

॥ १२२॥

१४ आयाःआगच्छेः नोऽस्मान् १५ । १६ तदिति । अग्निदाहात्प्रागेवतप्तकवज्जरितापिगताऽतोदाहात्पडेवमुक्ताइतिपूर्वोक्तमविरुद्धं १७ । १८ ॥ इतिआदिपूर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादपि एक
त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥ पुरतइति । अत्रसंसारोऽव्यामोहानलव्याप्तायांमाताऽपिनत्रातुसमर्थाकिंतुसर्वेस्वार्थकामापेवेतिसंयुज्जब्रह्मिष्ठएवसर्वास्त्रातुंसमर्थइत्यस्मिन्नध्यायेमूच्यते कथापक्षेत्तु
स्पष्टएवार्थः । तत्रजरितारिर्नीशितकामादिशत्रुगणआह पुरतइति । मरणात्प्रागेवज्ञानार्थयतितव्यंतश्चमरणव्यथाज्ञानीनप्राप्नोति नतस्यप्राणाउत्क्रांतस्यैवसमवनीयंतेइतिश्रुतेरित्याद्यश्लोकतत्त्वं ।
कृच्छ्रकालोमरणकालः व्यथांप्राणोत्क्रमणपीडा १ एतदेवव्यतिरेकमुखेनाह यस्त्विति । विचेताःअजितचित्तः व्यथितोदेहांतेरेनिपात्यकर्मणावशीकृतःमहच्छ्रेयोमोक्षं २ उक्तव्यथाना
शःसत्संगादेवभवतीत्यन्वयव्यतिरेकाभ्यामाहद्व्याभ्यां धीरइति । धीरोऽध्यानवान् मेधावीऊहापोहकुशलोऽतस्त्वमेवास्मान्पाहीतिभावः ३ त्वदनुग्रहंविनानास्तितरणोपायइत्याह ज्येष्ठइति ४ द्रोणवा

तर्हणीदर्शनीयाऽसिसमर्थाभर्तुरेषणे ॥ अनुगच्छपतिमातःपुत्रानाप्यसिशोभनान् १४ वयमग्निं समाविश्य लोकां नः पश्यामशोभनान् ॥ अथास्मान्न देहं दग्निराया
स्त्वं पुनेरवनः १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ता ततः शार्ङ्गो पुत्रानुत्सृज्य खाण्डवे ॥ जगाम त्वरितो देशं क्षेममग्रेरनामयम् १६ ततस्तीक्ष्णा चैरभ्यागात् त्वरितो
हव्यवाहनः ॥ यत्र शार्ङ्गावभूवुस्ते मंदपालस्य पुत्रकाः १७ ततस्तं ज्वलितं दृष्ट्वा ज्वलनं ते विहंगमाः ॥ जरिता रिस्ततो वाक्यं श्रावयामास पावकम् १८ ॥ इति श्री
महाभारते आदिपर्वणि मय दर्शनपर्वणि शार्ङ्गकोपाख्याने एकत्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥ ॥ जरितारि उवाच ॥ पुरतः कृच्छ्रकाल
स्य धीमान् जागर्ति पूरुषः ॥ सकृच्छ्रकालं संप्राप्य व्यथानैवैति कर्हि चित् १ यस्तु कृच्छ्रमनुप्राप्तं विचेतानावबुध्यते ॥ सकृच्छ्रकाले व्यथितो न श्रेयो विन्दते महत् २
॥ सारिसृक्क उवाच ॥ धीरस्त्वमसि मेधावी प्राणकृच्छ्रमिदं च नः ॥ प्राज्ञः शूरो बहूनां हि भवत्येको न संशयः ३ ॥ स्तंभमित्र उवाच ॥ ज्येष्ठस्तातो भवति वै ज्येष्ठो
मुंचति कृच्छ्रतः ॥ ज्येष्ठश्चेन्न प्रजानाति कनीयान् किं करिष्यति ४ ॥ द्रोण उवाच ॥ हिरण्यरेतास्त्वरितो ज्वलन्नायाति नः क्षयम् ॥ सप्तजिह्वाननः क्रूरो लेलिहानो
वि सर्पति ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं सभाष्यतेऽन्योन्यं मंदपालस्य पुत्रकाः ॥ तुष्टुः प्रयताभूत्वा यथाऽग्निं शृणु पार्थिव ६ ॥ जरितारि उवाच ॥ आत्माऽपि
वायोऽर्ज्वलनशरीरमसि विरुधाम् ॥ योनिरापश्च ते शुक्रं योनिस्त्वमसि चांभसः ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

कथेक्ष्यंयुहं । अध्यात्मंतु हरतीतिहृत्पण्यविषयवासनासैवरेतोबीजंयस्यसमोहोमरणकालिकःक्षयंदेहगेहमेति सप्तजिह्वाः 'कालीमनोजवाधृष्टाकरालीलोहितातथा । स्फुर्लिंगिनिविश्वरुचिःसप्तजिह्वाविभावसोः' । पक्षपंचेन्द्रियाणिबुद्धिमनसीचतसृकमाननंमुखंभोगसाधनंयस्यसः लेलिहानोग्रसिष्यन्विषर्पतिःप्राप्नोति अतःस्वभोक्षायस्वयमेवयतितद्व्यमितिभावः ५ । ६ एवमधिकारिणमुत्थाप्यअस्तिरुतिव्याजेनतत्त्वमुपादिशति ब्रह्मैतद्व्याहृतंतव्येत्युपसंहारेऽपिवाक्यात् । तत्रमुख्यब्रह्मविद्याधिकारार्थसमष्ट्युपासनाजरितारिराहात्मासीतिद्राभ्यां । वायोःसूत्रात्मनः 'वायुर्वैगोतमस्तत्सूत्रंवायुरेवव्यष्टिर्वायुःसमष्टिः'इतिश्रुतेः । आत्मास्वरूपमसि । शरीरमसिवीरुधामिति विराडात्मत्वमुक्तं । वीरुधायोनिःपृथ्वी आपश्चतेतवयुःक्रेवीजंतवदुत्पन्नं । 'अग्नेरापःअद्भ्यःपृथिवी'इतिचश्रुतेः । आपस्तेऽहंकर्मित्यस्यव्याख्या योनिस्त्वमसिचांभसइति । यद्वा वायोरात्माअंतरिक्षंमरीचिश्चन्द्रितं । वीरुधायोनिःपृथ्वीपृथग्द्रिता यत्पृथिव्याअवस्तात्तदापोयदिवउपरिष्ठा

चदंभः तथाचलोकसृष्टिरुक्ताभवति । 'अदोभःपरेणदिव्योःप्रतिष्ठांतरिक्षमरीचयःपृथिवीमरोयाअधस्तात्ताआपः'इत्यैतरेयेशुतालोकसृष्टिरुक्ताभवति । सइमानलोकानसृजतांभोमरीचिर्मरमापइत्युपक्रम्यात्रलोकान्मत्वेनस्तुतिर्नलोककर्तृत्वेनेत्यतःसमष्ट्युपासनायामेवतात्पर्यम् ७ । ८ अत्रानधिकारीसारिणीसृष्टेस्तृप्तिगीगल्लगर्भौयस्यससारिसृष्टोवाहभोणासक्तोव्यष्टिरूपमेवाग्निप्रार्थयेतातेति प्रणष्टाअदर्शनंगता ९ शिवंशांतलोकहितं हेतयोज्वालाःपूर्वोक्ताः १० गोपुरविरश्मिपुरविरपित्वमेवेत्यर्थः । परेणास्मान्अस्मत्तोदरेप्रेहि परेणेत्येनवंतं ११ एवंव्यष्ट्युपासनासिद्धस्य सार्वभौम्योपासनां सर्वस्वत्वदंष्ट्रत्वादिशास्त्रप्रसिद्धांशांढिल्यविद्यादिरूपांस्तंभमित्राख्यःसर्वप्राणिसमुदायसत्त्वाआह सर्वमित्यादिना । त्वयीदंकनकेकुंडलादिवत् १२ बहुधाकार्यरूपेण एकधा कारणरूपेण १३ श्रीनलोकानितिब्रह्मांडोपलक्षणं पचसिंहरति समिद्धस्तमोगुणेनप्रवृद्धः अत्रहेतुंश्रौतंदर्शयति त्वंसर्वस्येति । प्रसूतिरुत्पत्तिस्थानं प्रतिष्ठालयस्थानं एतेन'एषयोनिः'तं वंस्यप्रभवाप्ययोहिभूतानां' इतिश्रुतरथोदर्शितः १४ यत्तुनांतःप्रज्ञमित्यादिश्रुतिप्रसिद्धतुरीयनिर्विशेषतदेतद्गोणोब्रह्मविदारइत्युपक्रमाद्ब्रह्मैतद्ब्राह्मणंत्वयेत्यग्निनाऽपिद्रोणस्यैवस्तुतत्वाच्चद्रोणवाक्यस्यविषयः

आदि०१

अ०

॥ २३३ ॥

उर्ध्वैवाधश्चसर्पतिपृष्ठतःपार्श्वतस्तथा ॥ अर्चिपस्तेमहावीर्यरश्मयःसवितुर्यथा ८ ॥ ॥ सारिसृक्कउवाच ॥ माताप्रणष्टापितरंनविद्वःपक्षाजातानैवनोधूम केतो ॥ ननस्त्राताविद्यतेवैवदन्यस्तस्मादस्मान्नाहिवालांस्त्वमग्ने ९ यदग्नेतेशिवंरूपंयेचतेसमहेतयः ॥ तेननःपरिपाहित्वमार्तान्नःशरणैषिणः १० त्वमेवैकस्तपसेजातवेदोनान्यस्तप्ताविद्यतेगोषुदेव ॥ ऋषीनस्मान्बालकान्पालयस्वपरेणास्मान्प्रेहिहवैहव्यवाह ११ ॥ ॥ स्तंभमित्रउवाच ॥ सर्वमग्ने त्वमेवैकस्त्वयिसर्वमिदंजगत् ॥ त्वंधारयसिभूतानिभुवनंत्वंविभर्षिच १२ त्वमग्निर्हव्यवाहस्त्वंत्वमेवपरमंहविः ॥ मनीषिणस्त्वांजानंतिबहुधाचैकधाऽपिच १३ सृष्ट्वालोकान्स्त्रीनिमान्बह्व्यवाहकालेप्राप्तेषचसिपुनःसमिद्धः ॥ त्वंसर्वस्यभुवनस्यप्रसूतिस्त्वमेवाग्नेभवसिपुनःप्रतिष्ठा १४ ॥ द्रोणउवाच ॥ त्वमन्नं प्राणिभिर्भुक्तमंतर्भूतो जगत्पते ॥ नित्यप्रवृद्धःपचसित्वयिसर्वप्रतिष्ठितम् १५ सूर्योभूत्वारश्मिभिर्जातवेदोभूमेरंभोभूमिजातान्नरसांश्च ॥ विश्वानादायपुनरुत्सृज्यकालेष्टृष्ट्यावृष्ट्याभावयसीहशुक १६ ॥ ॥ ॥ ॥

तिज्ञायते । अत्रचनान्तःप्रज्ञादिवाक्यार्थोनचदृश्यतेऽतःकष्टमेतत् श्रुतिबलेनैवस्पष्टीकुर्मः त्वमन्नमिति । हेजगत्पतेत्वमन्नं । 'अद्यतेऽत्तिचभूतानितस्मादन्नंतदुच्यते'इतिश्रुतेर्विराडसि । किमसौनित्यः नेत्याह प्राणिभिर्भुक्तमिति प्राणःसूत्रात्मासउपास्यत्वेनास्तियेषांतेप्राणिनःसूत्रोपासकास्तैर्भुक्तमुपसंहृतं । एतेनस्थूलसूक्ष्मलघुयुक्तः । तथाअंतर्मध्येभूतानिसूत्रशरीरारंभकाण्यपंचीकृतवियदादीनियस्यसोऽन्तर्भूतोऽसिभूतलयस्थानमपि । एतेनसूक्ष्मस्यकारणविलापनमुक्तं । अतएवजगतःस्थूलसूक्ष्मकार्यस्यपतेसृष्टिसंहारयोःस्वतंत्रत्वंनित्यंप्रवृद्धोसि । कार्यकारणब्रह्मणोःसोपाधिकयोरुपाधितरोभावा विभावानुसारिप्रवृद्धत्वं । निरुपाधिकस्यतुनित्यमेवतत् । त्वयिशुद्धेप्रतिष्ठितंसर्वकार्यकारणात्मकंरज्ज्वामिवोर्गादिकर्मभूतंत्वंपचसिंहरति । एवंचनान्तःप्रज्ञंनवहिःप्रज्ञंनोभयतःप्रज्ञमित्यादिश्रुतेरर्थःस्थूलसूक्ष्मकारणरूपातीर्तनिष्कलशिवशब्दाभिधेयंप्रतिपादितम् १५ सूर्यइति हेतुकशुक्लसर्वोपाधिकालुप्यहीनत्वंसूर्योभूत्वारसानादायपुनरुत्सृज्यकालेष्टृष्ट्यावृष्ट्याभावयसीतिसंबंधः । त्वंभूत्यादीनारसान् स त्वानिआदायसंहृत्यसूर्यःकारणात्माभूत्वाधीजमात्ररूपेणस्थित्वापुनःप्रबोधकालेष्टृष्ट्याचित्सत्ताप्रदानेनपृथिव्यादीनिजनयसीत्यर्थः १६ ॥

॥ २३३ ॥

एतारसस्यब्रह्मसत्तायाआश्रयत्वेनदृश्यमानाःसत्सदितिप्रत्ययविषयभूतावीरुदादयोजदपदार्था अपित्वत्त्वोत्पन्नाइत्यर्थः तेनप्रधानादेःकारणत्वनिरस्तम् । सुभद्रश्चेत्यत्रसमुद्रश्चेतिपाठमहोदधिशब्देनमहांतिब्रह्मा
डाद्बहिःस्थितान्युदकानिधीयंतेऽस्मिन्नितिच्युत्पन्नाऽनेकब्रह्मांडशक्तिसंपुटाश्रयभूतोजलावरणरूपःसमुद्रोप्राणः तच्चोवरणांतराणामप्युपलक्षणं १७ एवंपरापरब्रह्मरूपेणाग्निस्तुत्वाउपस्थितमयनिर्वाच्यं
प्रार्थयते इदमिति । हेतिग्मांशोतीक्ष्णकरवन्दे सञ्जवसञ्जशरीरं । वरुणस्यरसनेन्द्रियाधिपतेः परायणमत्यन्तालंबनं पक्षिदेहेनहिसर्वसास्वादोलभ्यते अतस्त्वंशिवोऽन्तरात्माअस्माकंज्ञाताभव १८

त्वत्तएताःपुनःशुक्रवीरुहोहरितच्छदाः ॥ जायंतेपुष्करिण्यश्वसुभद्रश्चमहोदधिः १७ इदं वैसद्मतिग्मांशोवरुणस्यपरायणम् ॥ शिवस्नाताभवास्माकंमाऽस्मान्
द्यविनाशय १८ पिंगाक्षलोहितग्रीवकृष्णवर्मन्हुताशन ॥ परेणप्रेहिमुंचास्मान्मागरस्यगृहानिव १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तोजातवेदाद्रोणेनब्रह्मवा
दिना ॥ द्रोणमाहप्रतीतात्मा मंदपालप्रतिज्ञया ॥ २० ॥ अग्निरुवाच ॥ ऋषिर्द्रोणस्त्वमसिवैब्रह्मैतद्व्याहृतंत्वया ॥ ईप्सितंतेकरिष्यामिनचतेविद्यतेभयम् २१ मं
दपालेनवैयूयंममपृवनिवोदिताः ॥ वर्जयेःपुत्रकान्मह्यंदहन्दावमितस्मह २२ तस्यतद्वचनंद्रोणत्वयायञ्जहभाषितम् ॥ उभयंमेगरीयस्तुवूहिकिकरवाणिते ॥
भृशंप्रीतोऽस्मिभद्रंतेब्रह्मंस्तोत्रेणसत्तम २३ ॥ द्रोणउवाच ॥ इमेमार्जारकाःशुकनित्यमुद्वेजयंतिनः ॥ एतान्कुरुष्वदग्धांस्त्वंहुताशनसबांधवान् २४ ॥ वैशं
पायनउवाच ॥ तथातत्कृतवानग्निरभ्यनुज्ञायशार्ङ्गकान् ॥ ददाहखांडवंदावंसमिद्धोजनमेजय २५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिमयदर्शनपर्वणिशार्ङ्ग
कोपारुह्यानेद्वात्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मंदपालोऽपिकौरव्यचिंतयामासपुत्रकान् ॥ उक्त्वाऽपिचसतिग्मांशुनै
वशर्माधिगच्छति १ सतप्यमानःपुत्रार्थेलपितामिदमब्रवीत् ॥ कथंनुशक्ताःशरणेलपितेममपुत्रकाः २ वर्धमानेहुतवहेवातेचाशुप्रवायति ॥ असमर्थाविमोक्षाय
भविष्यंतिममात्मजाः ३ कथंत्वशक्तात्राणायमातातेषांतपस्विनी ॥ भविष्यतिहिशोकार्त्तापुत्रत्राणमपश्यती ४ कथमुद्धीयनेऽशक्तान्पतनेचममात्मजान् ॥ सं
तप्यमानाबहुधावाशमानाप्रधावती ५ जरितारिःकथंपुत्रःसारिसृक्कःकथंचमे ॥ स्तंबमित्रःकथंद्रोणःकथंसाचतपस्विनी ६ लालप्यमानंतमृषिमंदपालंतथावने ॥
लपिताप्रत्युवाचेदंसासूयमिवभारत ७ नतेपुत्रेष्वेवैक्षाऽस्तियानृषीनुकवानसि ॥ तेजस्विनोवीर्यवंतोनतेषांज्वलनाद्भयम् ८ त्वयाऽग्नौतेपरीताश्चस्वयंहिममस
न्निधौ ॥ प्रतिश्रुंतं तथाचेतिज्वलनेनमहात्मना ९ लोकपालोनतांवाचमुक्तामिध्याकरिष्यति ॥ समक्षबंधुकृत्येनतेनतेस्वस्थमानसम् १० तामेवतुममामित्रां
चिंतयन्परितप्यसे ॥ ध्रुवंमयिनतेस्नेहोयथातस्यांपुराऽभवत् ११ ॥ ॥ ॥ ॥

सागरस्यगृहावनदीप्रवाहानिवाऽनभिभाष्यान्स्वाभिभावकांश्चज्ञात्वासुंच १९ प्रतीतात्मादृष्टः २० । २१ महंमम २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे
द्वात्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३२ ॥ ॥ मंदपालइति । उक्त्वाममपुत्रान्मादहेतिप्रार्थ्यापि १ शरणेगृहेकथंनुनकथमपि २ । ३ । ४ उद्धीयनेऊर्ध्वपतने पतनेतिर्यग्गमने वाशमाना
रुदती ५ । ६ । ७ । ८ परीताःज्ञापिताः ९ समक्षमिति । हेस्वस्थतेतवमानसंतेनहेतुनावंधुकृत्यलक्षणेरक्षणसमक्षमभिमुखंनकिंतुतामेवेत्यादिस्पष्टार्थम् १० । ११ ॥ ॥

नहीति । पक्षवतासहायवता सुहृज्जेननिःस्नेहेननितरांस्नेहवताशक्तेनचपीड्यमानआत्मापुत्रदाररूपःकथंचनउपद्रष्टुमुपेक्षितुंनहिंन्याय्य १२ अतस्त्वंजरितामेवगच्छेत्यधिसिष्याह गच्छेति १३ एवं कामवृत्तानांहंचरेनचरामि १४ भूतंजरितायामपत्यं । भाव्यर्थेत्वयिजनयितव्येअपत्ये १५ । १६ जरितानामतःजरासंजाताअस्याःसाजरितासर्वेद्रियव्याकुला १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ स्त्रीणाममुत्रपरलोकेपुरुषांतरादृतेसापत्नकंचक्रतेऽन्यतत्तृतीयमर्थनाशनंपुरुषार्थघातकंनास्ति २६ तदुभयार्थिनदति वैराग्रीति । एतच्चापरिहार्यसतीनामपीत्याह सुव्रतेति २७

नहिपक्षवतान्याय्यनिःस्नेहेनसुहृज्जे ॥ पीड्यमानउपद्रष्टुंशक्तेनात्माकथंचन १२ गच्छत्वंजरितामेवयदर्थंपरितप्यसे ॥ चरिष्याम्यहमप्येकायथाकुपुरुषाश्रिता १३ ॥ मंदपालउवाच ॥ नाहमेवंचरेलोकेयथात्वमभिमन्यसे ॥ अपत्यहेतोर्विचरेतच्चकृच्छ्रगतंमम १४ भूतंहित्वाचभाव्यर्थेयोऽवलंबेत्समंदधीः ॥ अवमन्येततंलोकोयथेच्छसितथाकुरु १५ एषहिप्रज्वलन्नग्निलेलिहानोमहीरुहान् ॥ आविग्नेहृदिसंतापंजनयत्यशिवंमम १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्माद्देशादतिक्रांतेज्वलनेजरितापुनः ॥ जगामपुत्रकानेवजरितापुत्रशृङ्गिनी १७ सातान्कुशलिनःसर्वान्विमुक्तान्जातवेदसः ॥ रोक्ष्यमाणान्दृष्टशेवनेपुत्रान्निगमयान् १८ अश्रूणिमुमुचेतपांदर्शनात्सापुनःपुनः ॥ एकैकश्येनतान्सर्वान्क्रोशमानाऽन्वपद्यत १९ ततोभ्यगच्छत्सहसामंदपालोऽपिभारत ॥ अथतेसर्वेएवैनंनाभ्यनंदंस्तदासुताः २० लालप्यमानमेकैकंजरितांचपुनःपुनः ॥ नचैवोचुस्तदाकिंचित्तमृषिंसाध्वसाधुवा २१ ॥ मंदपालउवाच ॥ ज्येष्ठःसुतस्तेकतमःकतमस्तस्यचानुजः ॥ मध्यमःकतमश्चैकनीयान्कतमश्चते २२, एवंब्रुवंतंदुःखार्तकिंमांनप्रतिभाषसे ॥ कृतवानपिहित्यागंनैवशांतिमितोलभे २३ ॥ जरितोवाच ॥ किंनुज्येष्ठेनतेकार्यैकिमनंतरजेनते ॥ किंवामध्यमजातेनकिंकिंनैववापुनः २४ यांत्वंमांसर्वतोहीनामुत्सृज्यासिगतःपुरा ॥ तामेवल्पितां गच्छतरुणींचारुहासिनीम् २५ ॥ मंदपालउवाच ॥ नस्त्रीणांविद्यतेकिंचिदमुत्रपुरुषांतरात् ॥ सापत्नकमृतेलोकेनान्यदर्थविनाशनम् २६ वैरागिदीपनंचैवभृशमुद्वेगकारिच ॥ सुव्रताचापिकल्याणीसर्वभूतेषुविश्रुता २७ ॥ अरुंधतीमहात्मानंवसिष्ठंपर्यशंकत ॥ विशुद्धभावमत्यंतंसदाप्रियहितेतरतम् २८ सप्तर्षिमध्यगंवीरमवमेनेचतंमुनिम् ॥ अपध्यानेनसातेनधूमारु ॥ मप्रभा ॥ लक्ष्यालक्ष्यानाभिरूपानिमित्तमिवपश्यति २९ अपत्यहेतोःसंप्राप्तंथात्वमपिमा मिह ॥ इष्टमेवंगतेहित्वंसातथैवाद्यवर्तते ३० नहिभार्येतिविश्वासःकार्यःपुंसाकथंचन ॥ नहिकार्यमनुध्यातिनारीपुत्रवतीसती ३१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेसर्वेएवैनंपुत्राःसम्यगुपासते ॥ सचतानात्मजान्सर्वानाश्वासयितुमुद्यतः ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारते आदिपर्वणि मयदर्शनपर्वणि शार्ङ्गकोपाख्याने त्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

२८ निमित्तंभर्तुलक्षणमिवपश्यतिकपटेन । अतएवनाभिरूपाप्रच्छन्नवेषा । तेनहेतुनालक्ष्याऽलक्ष्याच २९ इष्टमाप्तं तथाऽरुंधतीवशंकमानात्वमिवसाऽपितथैवमयिअपत्यहेतोर्व्याकुलेसतिसालपि ताऽपितथैवचर्ते ३० यतःस्त्रीणामाप्नोनास्तीत्याह नहीति । कार्यभर्तृश्रूपादि अनुध्यातिमनसिकरोति ३१।३२॥ इति आदिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २३३॥

युष्माकमिति १. मातुर्धर्मज्ञतांचवःमातुर्वोयुष्मत्संवंधितयाधर्मज्ञतांयुष्मदीयंपरमंधर्मज्ञानंमातुरस्तीतिविज्ञाप्येत्यर्थः २ ब्रह्मतेद्वेदातप्रसिद्धं ३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

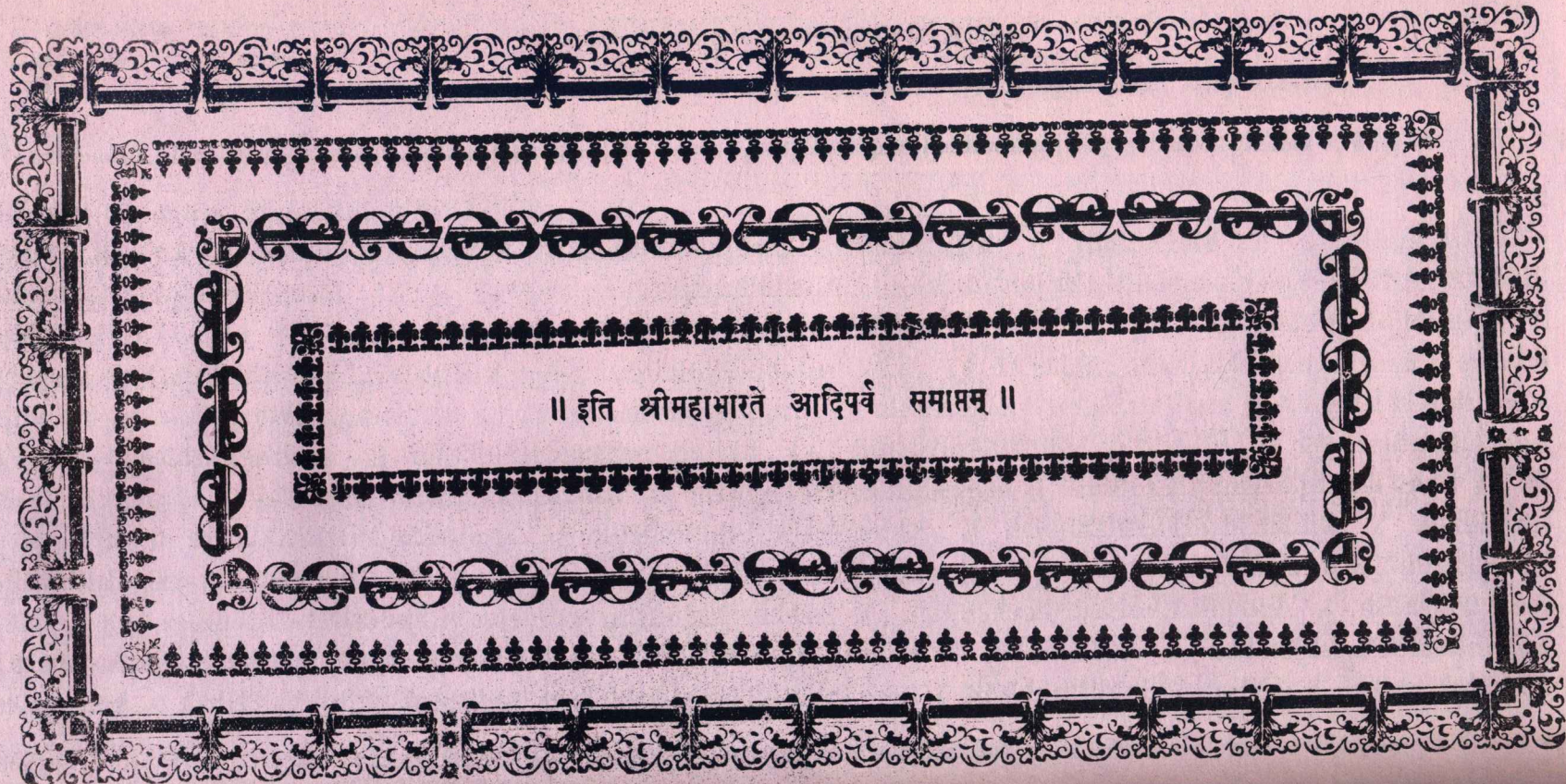
मंदपालउवाच ॥ युष्माकमपवर्गार्थेविज्ञप्तोज्वलनोभया ॥ अग्निनाचतथेत्येवंप्रतिज्ञातंमहात्मना १ अग्नेर्वचनमाज्ञायमातुर्धर्मज्ञतांचवः ॥ भवतांचपरंवीर्यपूर्वनाह
मिहागतः २ नसंतापोहिवःकार्यःपुत्रकाहृदिमांप्रति ॥ ऋषीन्वेदहुताशोऽपिब्रह्मतद्विदितंचवः ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमाश्वासितान्पुत्रानभार्यामादायस
द्विजः ॥ मंदपालस्ततोदेशादन्यंदेशंजगामह ४ भगवानपितिग्मांशुःसमिद्धःखांडवंततः ॥ ददाहसहकृष्णाभ्यांजनयन्जगतोहितम् ५ वसामेदोवहाःकुल्या
स्तत्रपीत्वाचपावकः ॥ जगामपरमांत्सिर्दर्शयामासचार्जुनम् ६ ततोऽन्तरिक्षाद्भगवानवतीर्यपुरंदरः ॥ मरुद्गणैर्वृतःपार्थकेशवंचेदमब्रवीत् ७ कृतंयुवाभ्यांकर्मेदमम
रैरपिदुष्करम् ॥ वरंवृणीतंतुष्टोऽस्मिदुलभंपुरुषेष्विह ८ पार्थस्तुवरयामासशक्रादस्त्राणिसर्वशः ॥ प्रदातुंतच्चशक्रस्तुकालंचकेमहाद्युतिः ९ यदाप्रसन्नोभग
वान्महादेवोभविष्यति ॥ तदातुभ्यंप्रदास्यामिपांडवास्त्राणिसर्वशः १० अहमेवचतंकालंवेत्स्यामिकुरुंदन ॥ तपसामहताचापिदास्यामिभवतोऽप्यहम् ११ आ
ग्नेयानिचसर्वाणिवायव्यानिचसर्वशः ॥ मदीयानिचसर्वाणिग्रहीष्यसिधनंजय १२ वासुदेवोऽपिजग्राहप्रीतिंपार्थेनशाश्वतीम् ॥ ददौसुरपतिश्चैववरंकृष्णाय
धीमते १३ एवंदत्त्वावरंताभ्यांसहदेवैर्मरुत्पतिः ॥ हुताशनमनुज्ञाप्यजगामत्रिदिवंप्रभुः १४ पावकश्चतदादावंदग्ध्वासमृगपक्षिणम् ॥ अहानिपंचचैकंचविररामसुत
र्पितः १५ जग्ध्वामांसानिपीत्वाचमेदांसिरुधिराणिच ॥ युक्तःपरमयाप्रीत्यातावुवाचाच्युतार्जुनौ १६ युवाभ्यांपुरुषाभ्याभ्यांतर्पितोऽस्मियथासुखम् ॥ अनुजाना
मिवांवीरौचरंतंयत्रवांच्छितम् १७ एवंतौसमनुज्ञातौपावकेनमहात्मना ॥ अर्जुनोवासुदेवश्चदानवश्चमयस्तथा ॥ १८ परिक्रम्यततःसर्वेत्रयोपिभरतर्षभ ॥
रमणीयेनदीकूलेसहिताःसमुपाविशन् १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायांवैयासक्यांआदिपर्वणिमयदर्शनपर्वणिवरप्रदानेचतुस्त्रिंशदधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २३४ ॥ समाप्तमयदर्शनपर्वोदपर्वच ॥ इतःपरंसभापर्वभविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोब्रवीन्मयःपार्थवासुदेव
स्यसन्निधौ ॥ प्रांजलिःश्लक्ष्णयावाचापूजयित्वापुनःपुनः १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१५।१६ चरंतंयत्रवांच्छितमित्यनेनाप्रतिहतगतित्वंद्वयोरपिदत्तंभयेत्यर्थः १७।१८।१९ ॥ इतिआदिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ २३४ ॥ ॥ ॥

अस्मिन्पर्वणि श्रीवेदव्यासेनसप्तविंशत्यधिकद्विशताध्याःप्रतिज्ञाताः तथापि लेखकप्रमादाच्चतुस्त्रिंशदधिकद्विशताध्यायाः श्लोकवैषम्यंचहस्यते

तत्कुत्राधिक्यंजातंतत्तज्ज्ञायतेएवमग्निपर्वस्वपिन्धुनाधिकविषयेज्ञेयम् ।

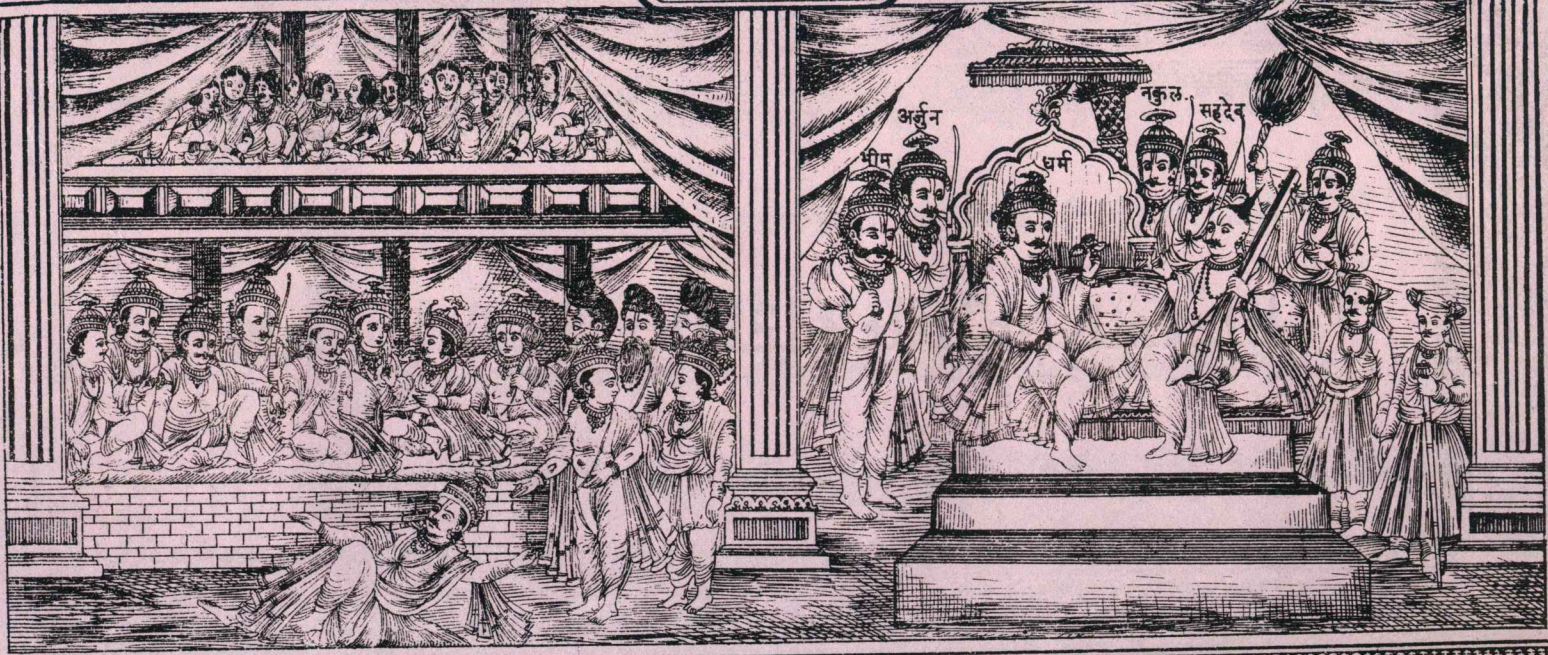
॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्व समाप्तम् ॥

अथ श्रीमहाभारते सटीकं सभापर्व प्रारभ्यते

सभापर्व २

श्रीः।
सभापर्व ।
२

अनुक्रमणिका ।

अ०	विषयः	पृष्ठांकाः	अ०	विषयः	पृष्ठांकाः	अ०	विषयः	पृष्ठांकाः	
	(१) सभाक्रियापर्व ।			(२) लोकपालसभाख्यानपर्व ।			(३) राजमृगारम्भपर्व ।		
१	अर्जुनं प्रति मयेन प्रत्युपकार- स्वीकारप्रार्थना मयेन सभारचनोपक्रमः	१	३	द्वारकां प्रति गमनम्	१	१०	कुवेरसभावर्णनम्	१३	
२	द्वारकां प्रति प्रस्थितस्य श्रीकृष्णस्य युधिष्ठिरादिभिः सारथ्य- करणम् । अर्धयोजनगतानां पाण्डवादीनां परस्परानुज्ञया स्वस्वनगरगमनम् श्रीकृष्णस्य	१	४	सभानिर्माणसामग्र्यानयनार्थं मयस्य विन्दुसरोरगमनम् । विन्दु- सरोवर्णनम् । मयेन भीमा- र्जुनाभ्यां गदाशङ्खदानम् । मयसभावर्णनम्	२	५	नारदवर्णनम् । तदागमनकथनम् । नारदेन युधिष्ठिरस्य कुशलप्रश्न- द्वारेण राजधर्मानुशासनम्	१४	
			५	पाण्डवानां सभागृहप्रवेशः । तदा समागतानां ऋषीणां राज्ञां गन्ध- र्वाणां च नामानि	३	६	युधिष्ठिरस्य लोकपालसभा- जिज्ञासा	१५	
						७	नारदेन इन्द्रसभावर्णनम्	१६	
						८	यमसभावर्णनम्	१७	
						९	वरुणसभावर्णनम्	१८	
							११	युधिष्ठिरेण स्वकीयराजसूयार्थ- माहूतस्य श्रीकृष्णस्य इन्द्रप्रस्थं प्रति गमनम्	१९

- १४ श्रीकृष्णेन जरासंधस्य शौर्यादि-
कथनम् १७
- १५ राजसूयविषये युधिष्ठिरभीम-
कृष्णानां मिथः संभाषणम् १८
- १६ युधिष्ठिरार्जुनयोजरासंधवध-
विचारः १९
- १७ बृहद्रथराजकथा । जरासंधो-
त्पत्तिः २०
- १८ जरायाः स्वरूपेऽन्तर्धानम् २१
- १९ जरासंधप्रशंसा २१
- (४) जरासंधवधपर्व ।
- २० भीमार्जुनाभ्यां सह माधवस्य
मगधदेशगमनम् २२
- २१ कृष्णजरासंधसंवादः २३
- २२ जरासंधस्य युद्धोद्योगः २४
- २३ भीमजरासंधयोर्युद्धम् २५
- २४ जरासंधवधः । तेन वंदीकृतानां
भूभुजां मुक्तिः । जरासंधपुत्रं
सहदेवाख्यं राज्येऽभिषिच्य

- श्रीकृष्णभीमार्जुनानामिन्द्रप्रस्थं प्रति
गमनम् २६
- (५) दिग्विजयपर्व ।
- २५ संक्षेपतः पाण्डवादिग्विजयवर्णनम् । २७
- २६ अर्जुनदिग्विजये भवदत्तजयः । २७
- २७ नानादेशजयः । २७
- २८ उत्तरदिग्विजयः । २८
- २९ दिग्विजये पांचालदेशगमनम् २८
- ३० भीमप्राचीदिग्विजयः २९
- ३१ सहदेवदक्षिणदिग्विजयः २९
- ३२ नकुलप्रतापीजयः ३१
- (६) राजसूयपर्व ।
- ३३ राज्यव्यवस्थावर्णनम् । श्रीकृष्णस्य
द्वारकाया आगमनम् । यज्ञ-
सामग्री संपादनम् । ऋत्विजां
व्यासेनानयनम् । धृतराष्ट्राद्यामन्त्र-
णार्थं नकुलगमनम् । युधिष्ठिरस्य
राजसूयदीक्षाग्रहणम् ३१

- ३४ निमन्त्रितानामागमनम् ३२
- ३५ भीष्मादीनामागतानां तत्तदधि-
कारे नियोजनम् । राजसूययागः ३३
- (७) अर्घ्याभिहरणपर्व ।
- ३६ श्रीकृष्णस्य भीष्माज्ञया सहदेवेन
अग्रपूजाकरणम् । ३३
- ३७ श्रीकृष्णाग्रपूजामसहमानेन शिशु-
पालेन श्रीकृष्णोपालम्भः । ३४
- ३८ शिशुपालं मधुरवचसा सान्त्वयन्तं
युधिष्ठिरं निवार्य भीष्मेण श्रीकृष्ण-
माहात्म्यकथनम् ३५
- ३९ सहदेवेन कृष्णाग्रपूजाविरुद्धभा-
षिणः सनिकारं वधे प्रतिज्ञाते
राज्ञां तूष्णींभावः । सहदेवशि-
रसि पुष्पवृष्टिः । नारदेन कृष्ण-
द्वेपिणां निर्भर्त्सना । शिशुपालेन
यज्ञविघातार्थं राज्ञां निमन्त्र-
णम् ३६

(८) शिशुपालवधपर्व ।

- ४० कुद्धं राजमण्डलं दृष्ट्वा भीतस्य युधि-
ष्ठिरस्य भीष्मेण समाश्वासनम् ३६
- ४१ भीष्मपरिहासपूर्वकं शिशुपालेन
कृष्णमाहात्म्यमर्त्सनम् ३७
- ४२ शिशुपालस्य निन्दावाक्यं श्रुत्वा
कुधा शिशुपालं हन्तुं प्रवृत्तस्य
भीमस्य भीष्मेण निवारणम् ३९
- ४३ भीष्मेण शिशुपालस्य जन्म-
प्रभृति दुश्चरित्रकथनम् ३९
- ४४ भीष्मवचनं श्रुत्वा क्रुद्धेन शिशु-
पालेन भीष्मनिन्दा । ततश्चेदिपतेः
शिशुपालस्य वचनं श्रुत्वा भीष्मस्य
प्रतिवचनम् ४०
- ४५ शिशुपालेन राज्ञः संनाह्य युद्धार्थं
कृष्णाह्वानम् । श्रीकृष्णेन शिशुपाल-
कृतापराधकथनम् । श्रीकृष्णेन
चक्रेण शिशुपालस्य शिरच्छेदः ।
श्रीकृष्णस्य द्वारकां प्रति गमनम् ४१

सभापर्वांनुक्रमणिका

(९) द्यूतपर्व ।

- ४६ व्यासं प्रति युधिष्ठिरेण शिशुपाल-
वधोत्पन्नोत्पातफलप्रश्नः । उत्पा-
तस्याशुभं फलमुक्त्वा व्यासस्य
कैलासं प्रति गमनम् । उत्पातफलं
श्रुत्वा खिन्नस्य युधिष्ठिरस्य
अर्जुनेन शान्तिवचनम् । युधिष्ठिर-
समयाः ४२
- ५० पाण्डवानां द्यूतसमाप्रवेशः ।
शकुनियुधिष्ठिरसंवादः ४२
- ६० भीष्मादीनां द्यूतसमाप्रवेशः ।
युधिष्ठिरदुर्योधनयोः 'पण'विषये
मिथः समयः ४२
- ६१ युधिष्ठिरेण पणीकृतानां शकुनि-
नापहरणम् ४३
- ६२ द्यूतविषये विदुरादितवाक्यम् ४३
- ६३ विदुरवाक्ये द्यूतस्यानर्थकारि-
त्वम् । ४४
- ६४ विदुरस्य दुर्योधनेनोपालम्भः ।

- विदुरस्य प्रतिवचनम् ४४
- ६५ युधिष्ठिरेण पणीकृतानां तज्ज्ञा-
तृणां पराजयः । पणीभूतस्य
युधिष्ठिरस्य पराजयः । युधि-
ष्ठिरेण पणीकृतायाः द्रौपद्याः
पराजयः । समाश्रोमः । धृतरा-
ष्ट्रस्य हर्षः ४५
- ६६ द्रौपदीमुद्दिष्टावाच्यं वाक्य-
मुक्तवन्तं दुर्योधनं प्रति विदुर-
वाक्यम् ४६
- ६७ दुःशासनेन हठात् सभां प्रति
द्रौपद्या आनयनम् । सभ्या-
नां प्रति स्वविषये द्रौपदीप्रश्नः ४७
- ६८ 'द्रौपदी अजिता' इति सत्प-
पक्षपातिनो धर्तराष्ट्रान्तःपा-
तिनो विकर्णस्य वचनम् ।
कर्णस्य तत्प्रतिकूलवचनम् ।
दुःशासनेन द्रौपदीवस्त्राकर्षणम् ।
भगवतः श्रीकृष्णस्य कृपया

- द्रौपद्या रक्षणम् । भीमप्रतिज्ञा ।
विदुरवाक्यम् ४६
- ६९ द्रौपद्याः सभ्यानुद्दिष्ट्य प्रश्नः ।
अस्य प्रश्नस्य युधिष्ठिरेण उत्तरं
वक्तव्यम् इति भीमवचनम् ६०
- ७० दुर्योधस्य द्रौपदीमुद्दिष्ट्य सभा-
पणम् । भीमेन स्वपराक्रम-
वर्णनम् ६१
- ७१ नयसभायां स्थले जलक्षमेण जले
स्थलक्षमेण अद्वारे द्वारक्षमेण द्वारे
च भित्तिक्षमेण दुर्योधने पतति
भीमादिभिस्तस्योपहासः । तत्प-
रिहासदुःखोद्दिष्टस्य दुर्योधनस्य
पाण्डवसंपदाहरणे मतिः ४३
- ७८ शकुनिना पाण्डवान् जेतुं द्यूतो-
पायकथनम् ४४
- ७९ शकुनिना दुर्योधनस्य चिन्ताकार्या-
दिकस्य धृतराष्ट्राय निवेदनम् ।
धृतराष्ट्रस्य दुर्योधनं प्रति चिन्ता-

- निमित्तप्रश्नः । दुर्योधनेन स्ववि-
चारकथनम् । धृतराष्ट्रेण द्यूतार्थं
पाण्डवानयनाय विदुरप्रेरणा ।
विदुरभाषणम् ८३
- ५० विस्तरेण द्यूतवृत्तान्तः । धृतराष्ट्रेण
द्यूतानिषेधः । दुर्योधनेन पाण्डवै-
श्वयेवर्णनं भीमादिकृतस्वोपहा-
सकथनं च ४६
- ५१ राजसूयसमये नानादेशागतभूपाल-
प्रदत्तोपायनवर्णनम् ४७
- ५२ " " " ४८
- ५३ दुर्योधनेन राजसूयवर्णनम् ४८
- ५४ धृतराष्ट्रेण पाण्डवद्वेषनिषेधः ४९
- ५५ दुर्योधनेन राजनीतिनिरूपणम् ४९
- ५६ शकुनिना "द्यूतेन पाण्डवाञ्जेष्या-
मि" इति प्रतिज्ञाकरणम् । द्यूते
दुर्योधनसंमतिः । धृतराष्ट्रेण पुनः
पुनः पाण्डववैरानिषेधः । दैवानुरोधेन
पुत्रप्रेरणा व्यामोहितस्य धृतराष्ट्र-

सभापर्वानुक्रमणिका

४

- न्याजया दूतसभानिर्माणं पाण्डवा-
नयनाय विदुरप्रपणं च ५०
५७ दूतविषये विदुरधृतराष्ट्रयोर्मित्यः
संवादः ५०
५८ विदुरस्य पाण्डवसमोपे गमनम् ।
विदुरमुद्राष्टिरसंवादः । पाण्डवानां
हान्तिनपूरोगमनं च ५१
७१ द्रौपदीमुद्दिश्य कर्णप्रलपनम् ।
दुर्योधनेन प्रेक्षमाणायाः द्रौपद्याः
संशयोरुप्रदर्शनम् । तत् दृष्ट्वा
'यदि एतमूरं गदया न
भिन्यां तदा पितृभिः सह
वृकोदरः सालोक्यं मास्म

- गच्छेत्' इति भीमप्रतिज्ञा ।
विदुरवाक्यम् । दुर्योधन-
वाक्यम् । अर्जुनवाक्यम् ।
धृतराष्ट्रेण पाञ्चालीं प्रत्यभीष्टं
वरं वरय इति सूचनम् । द्रौपद्या
स्नेहसह पाण्डवानामदासत्व-
वरणम् ६२
७२ भीमक्रोधः । तस्य युधिष्ठिरेण
परिसान्त्वनम् ६३
७३ धृतराष्ट्रवरप्रदानपूर्वकमिन्द्रप्रस्थं
प्रति युधिष्ठिरगमनम् ६३
(१०) अनुद्यूतपर्व ।
७४ दुर्योधनेन पाण्डवपराक्रमवर्ण-

- नम् । धृतराष्ट्रस्य पुनरपि
दूतार्थं पाण्डवानयनाय संमतिः ।
द्रोणादीनां दूतनिषेधः ६४
७५ गान्धार्या धृतराष्ट्रकृत्यनिषेधः ।
धृतराष्ट्रस्य पुनर्दूतनिश्चयः ६४
७६ पाण्डवानां मध्येमार्गं प्रति-
निवृत्य दूतसभाप्रवेशः । शकु-
निना युधिष्ठिरपराजयः ६५
७७ वनाय प्रस्थितानां पाण्डवानां
दुःशासनेन परुषवचसा उप-
हासः । तत् श्रुत्वाऽमर्षितेः
पाण्डवैः कौरववधे प्रतिज्ञा-
करणम् ६५

- ७८ पाण्डवानां विदुरस्याशीर्वा-
चनम् । भीष्मद्रोणौ नमस्कृत्य
युधिष्ठिरस्य वनप्रस्थानम् ६६
७९ विदुरवचनात् कुन्त्यास्तस्य
गृहे वासः । द्रौपदीकुन्ती-
संवादः ६७
८० पाण्डवविषयकं धृतराष्ट्रविदु-
रयोर्वचनप्रतिवचने । द्रोण-
वाक्यम् ६७
८१ धृतराष्ट्रसंजयसंवादः ६८

सभापर्वसमाप्तिः ।

सभापर्व २, उपपर्वाणि १०, अध्यायाः ८१, श्लोकाः २७२२.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ बीजांकुरद्रुमसमेश्वरसूत्रविश्वान्मोक्षाय चिंतयत यूयमभेदबुद्ध्या ॥ दास्याय बीजशतगर्भकलाभमेकं गोपालमेव कलयाम जगन्निदानम् ॥ १ ॥ जीवे भुजिः स्व परसृष्टवपुर्युजैव यत्रेशता परधिया निजमायया वा ॥ सृष्टरूपाधिभिरसंगचितावपीष्टा तस्मिन्मास्तु रतिरात्मनि लक्ष्मणार्थे ॥ २ ॥ प्रणम्य नारायणतीर्थवर्धान धीरेशमिश्रांश्च इमीरपु र्यान् ॥ प्राचां गुरुणां हृदयानुरूपं कुर्मः सभापर्वणि भावदीपम् ॥ ३ ॥ तत्र पूर्वस्मिन्पर्वण्यंते शार्ङ्गकाः ज्ञानबलादेव बन्दिमुत्वाद्विमुक्ता इत्युक्तं । तच्च ज्ञानं भगवद्भक्तिबलादेव लभ्यत इति प्रतिपादनायेदं सभापर्व आरभ्यते । तत्र भक्तावपि रुच्युत्पादनार्थं भक्तिबलेनैव पांडवानां दिव्यसभालाभाद्यैश्वर्यं द्वेषेणापि भगवद्भक्त्या भगवत्सायुज्यप्रापकमिति शिशुपालनि र्याणेन ध्यानमाहात्म्यं निरपराधिष्वपि पांडवेष्वाभक्तानां दुर्योधनादीनां द्वेषोत्पत्त्याऽभक्तदोषाः द्यूते द्रौपदीत्राणेन भगवतो भक्तपक्षपातित्वं समर्थानामपि पांडवानां सापराधेष्वापि

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽब्रवीन्ममः पार्थ वासुदेवस्य स त्रिधौ ॥ प्रांजलिः श्लक्ष्णया वाचा पूजयित्वा पुनः पुनः २ ॥ मय उवाच ॥ अस्मात्कृष्णात्सुसंरब्धात्पावकाच्च दिधक्षतः ॥ त्वया त्रातोऽस्मि कौन्तेय ब्रूहि किं करवाणि ते ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कृतमेव त्वया सर्वस्वस्ति गच्छ महासुर ॥ प्रीतिमान् भव मे नित्यं प्रीतिमंतो वयंचते ४ ॥ मय उवाच ॥ युक्तमेतत्त्वयि विभो यथाऽऽस्थ पुरुषर्षभ ॥ प्रीतिपूर्वमहं किंचित्कर्तुमिच्छामि भारत ५ ॥ अहं हि विश्वकर्मा वैदानवानां महाकविः ॥ सोऽहं वै त्वत्कृते कर्तुं किंचिदिच्छामि पांडव ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ प्राणकृच्छ्रादि मुक्तं त्वमात्मानं मन्यसे मया ॥ एवं गतेन शक्यामि किंचित्कारयितुं त्वया ७ ॥ न चापित वसंकल्पं भो घमिच्छामि दानव ॥ कृष्णस्य क्रियतां किंचित् तथा प्रति कृतं मयि ८ ॥ चोदितो वासुदेवस्तु मये न भरतर्षभ ॥ मुहूर्त्तमिव संदध्यौ किमयं चोद्यतामिति ९ ॥ ततो विचिंत्य मनसालोकनाथः प्रजापतिः ॥ चोदयामास तं कृष्णः सभा वै क्रियतामिति १० ॥ यदित्वं कर्तुं कामोऽसि प्रियं शिल्पवतांवर ॥ धर्मराजस्य दैतेयया दृष्टीमिह मन्यसे ११ ॥ यांकृतां नानु कुर्वति मानवाः प्रेक्ष्य धिष्ठिताः ॥ मनुष्यलोके सकले तादृशीं कुरुवै सभाम् १२ ॥ यत्र दिव्यानि भिप्रायान् पश्येमहि कृतांस्त्वया ॥ आसुरान्मानुषांश्चैव सभां तां कुरुवै मय १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रतिगृह्यतु तद्वाक्यं संप्रहृष्टो मय स्तदा ॥ विमानप्रतिमां च क्रेपांडवस्य शुभां सभाम् १४ ॥ ततः कृष्णश्च पार्थश्च धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ सर्वमेतत्समावेद्य दर्शयामास तुर्मयम् १५ ॥ ॥ ॥

दुर्योधनादिष्वप्रकोपेन भक्तानां तितिक्षा चेति भक्तगुणाश्च दर्शिताः । तत्रोपकर्त्रे प्रत्युपकारोऽवश्यं कर्तव्य इत्येतद्दर्शयितुं पांडवार्थं मयेन बन्धितो मोचितेनाऽभूतपूर्वा सभा कृतेति तावद्दर्श्यते ततोऽब्रवीन्ममः पार्थमित्यादिना २ स्वाण्डवदाहे कृष्णाचक्रेण जिघांसतः ३ । ४ । ५ विश्वं कर्म कृतिसाध्यं यस्य स विश्वकर्मा । महाकविः शिल्पपंडितः ६ एवं गते प्रत्युपकारार्थं प्राप्ते त्वयिसति ७ । ८ संदध्यौ विचारितवान् ९ । १० हेदैतेय हेदानव ११ । १२ आसुरान्मानुषानित्युपलक्षणं देवगंधर्वादीनामप्यभिप्रायान् लेपचित्रे लेख्यचित्रे च चतुर्दशभुवनान्तरस्थतज्जातीयस्वाभाविकानां विधिलीलाप्रदर्शनेन मनोहृत्सीः पश्येम । यद्दर्शनेन ब्रह्मांडांतरवर्ति सर्वं वस्तुजातं दृष्टप्राप्यं भवतीत्यर्थः १३ विमानप्रतिमेतिनाम विमानसदृशीं वा १४ । १५

म.भा.टी

॥ १ ॥

१.३ पूर्वदेवो हृषपर्वान्नानवस्तस्य चरितं विंदुसरसि यज्ञकरणादि १.७ आश्वस्य स्वस्थचित्तो भूत्वा प्रचक्रमे आरब्धवान् १८ । १९ । २० किष्कुर्हस्तः । सर्वतश्चतुर्दिष्टु २१ ॥ इति सभापर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ उचितेति १ । २ । ३ । ४ अर्थ्य अर्थादनपेतं । तथ्यं सत्यं । लघु स्वल्पाक्षरं । युक्तं युक्तिमत् । अतएवानुसरं पूर्व पक्षवदप्रत्याख्येयं । 'तथ्यं पथ्यं हितं वाक्यं गुरु स्वल्पाक्षरं मृदु' इति पाठे पथ्यं सन्मार्गादनपेतं गुरु बह्वर्थं ५ स्वजनगामीनि मात्रादिषु स्वर्वांशेषु कुशलसंदेशरूपाणि ६ भूमिनी दीप्ति मती भाविनीमिति पाठे सद्भावयुक्तां ७ वरंदेचेति । गुरुषसत्तमः पुरुषेष्वन्यमप्राणमयमनोमयविविज्ञानमयानंदमयेषु पंचस्वाद्यो व्यवहारतः सत्यः उचरोचरेषां तु पूर्वपूर्वाभिधानत्वात्सत्तमपेक्षया सत्यतरत्वं पुच्छं ब्रह्म तु षष्ठं तेषामभिधानभूतं मोक्षेऽप्यबाध्यत्वात्सत्तमः । ननु कथं सत्तमे 'अस्थूलमनणु निष्कलं निष्क्रियं ज्ञातं' इत्यादिश्रुतेः सर्वविशेषशून्ये नामरूपवदनादि

सभा०

अ०

॥ २ ॥

तस्मैयुधिष्ठिरः पूजां यथा हर्म करोत्तदा ॥ सतुतांप्रतिजग्राहमयः सत्कृत्य भारत १६ सपूर्वदेवचरितं तदा तत्र विशांपते ॥ कथयामास दैतेयः पांडुपुत्रेभ्यो भारत १७
सकालं कंचिदाश्वस्य विश्वकर्मा विचिंत्य तु ॥ सभां प्रचक्रमे कर्तुं पांडवानां महात्मनाम् १८ अभिप्रायेण पार्थानां कृष्णस्य च महात्मनः ॥ पुण्येऽहनि महातेजाः कृत
कौतुकमंगलः १९ तर्पयित्वा द्विजश्रेष्ठान् पायसेन सहस्रशः ॥ धनं बहुविधं दत्वा तेभ्य एव च वीर्यवान् २० सर्वतुंगुण संपन्नां दिव्यरूपां मनोरमाम् ॥ दशकिष्कुसहस्रां
तां मापयामास संवतः २१ ॥ ॥ इति श्री महाभारते सभापर्वणि सभाक्रियापर्वणि सभास्थाननिर्णये प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उषित्वा खांडव
प्रस्थे सुखवा संजनार्दनः ॥ पार्थैः प्रीतिसमायुक्तैः पूजनाहोऽभिपूजितः १ गमनाय मतिचक्रे पितुर्दर्शनलालसः ॥ धर्मराजमथामंज्य पृथांच पृथुलोचनः २ वंदे
चरणौ मूर्ध्ना जगद्वंद्यः पितृष्वसुः ॥ सतयामूर्ध्नु पाभातः परिष्वक्तश्च केशवः ३ ददर्शनंतरं कृष्णो भगिर्नास्वां महायशः ॥ तामुपेत्य हृषीकेशः प्रीत्या बाष्पसमन्वितः
४ अर्च्य तथ्यं हितं वाक्यं लघुयुक्तमुत्तरम् ॥ उवाच भगवान् भद्रांसुभद्रां भद्रभाषिणीम् ५ तया स्वजनगामीनि श्रावितो वचनानिसः ॥ संपूजितश्चाप्यसकृदशिर
साचाभिवादितः ६ तामनुज्ञाय वार्ष्णेयः प्रतिनंद्य च भामिनीम् ॥ ददर्शनंतरं कृष्णां धौम्यं चापि जनार्दनः ७ वंदे च यथान्यायं धौम्यं पुरुषसत्तमः ॥ द्रौपदीं
सां त्वयित्वा च आमंज्य च जनार्दनः ८

क्रियायोगो धोतेति चेत् अत्रब्रूमः 'कौलिके प्रतिमाद्वारा चैत्रे भोग इवेशता । असंगे भृञ्जि जीवौघकल्पितोपाधियोगतः' । अनादौ संसारे जीवेश्वरविभागस्याप्यनादित्वाद्वज्ज्वां भुजंग इव जीवौघस्याविद्यया शुद्धेऽपि चिदात्मनि ईशभूत्रादिकं कल्पितमिदमेव ब्रह्मणः शरीरमिति । यथा कौलिकः प्रतिमां कृत्वेदमेव चैत्रस्य शरीरमिति भावयति तद्वत् । यथा च प्रतिमाद्वारा चैत्रस्य भोगो भवत्येवं शुद्धायामपि चिति जीवौघकल्पितोपाधिद्वारा ईशनादिकं भवति । एतावांस्तु विशेषः जीवस्य स्वाविद्याकल्पितं शरीरान्तरमस्तीति प्रतिमानिमित्तकोऽपि भोगः स्वदेहावच्छेदेनैव जायते न प्रतिमावच्छेदेन । चित्तेस्तु तदभावाद्भिभुत्वाच्च परकल्पितोपाध्यवच्छेदेनैव नियन्तृत्वादिकं भवति । तच्चाकर्मजत्वाच्चित्तौ न संसृज्यते यथा जीवे भोगः यथा वा कल्पितसंप्रगतं भीषणत्वं रज्ज्वां । एवं च व्यवहारतः संसारस्याद्यन्तस्थान्यत्वात्तत्कारणीभूतस्येशादरपि तथात्वं वक्तव्यं किमुत ईशादिकारणीभूतायाः

३१ २ ॥

कृष्णमूर्तेः । तथा हि बीजांकुरतरूपमेष्वीशसूत्रविरादमुनंतबीजगर्भफलोपमः श्रीकृष्णोऽनंतकोटिब्रह्माण्डनायक इति प्रसिद्धं । अयमेव श्रीमच्छंकरभगवत्पादैर्वेदांतसारे वनवृक्षहृष्टांतेन समष्टिव्यष्टिरूपेण स्थूलसूक्ष्मकारणानि प्रतिपाद्य समष्टिवनहृष्टांतेन प्रतिपादितः । शास्त्रेऽपि 'अंतस्तद्धर्मोपदेशात्' इत्यत्र 'य एषोऽंतरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यमश्रुहं रण्यकेश आप्राणनत्वात् सर्व एव सुवर्णस्तस्य यथाकप्यासं पुंडरीकमेव अक्षिणी तस्योदिति नाम स एष सर्वेभ्यः पाप्मभ्य उदेति ह वै सर्वेभ्यः पाप्मभ्यो य एवं वेद' इति नामरूप वंतमादित्यमंडलांतर्वर्तिनं नारायणमुदाहृत्य 'तस्य ऋक् च साम च गेणौ' इति नारायणस्य कृत्स्नप्रपंचात्मके ऋक्सामे अंगुलिपर्वणी इत्युक्तं । ततोऽनंतकोटिब्रह्मांडाश्रयत्वं सूर्याकृतेर्ब्रह्मणो युज्यते । अयमेव नंदनंदनो महामायावी मुक्तिप्रलयकैवल्येषु कर्मोपरमेसति जगदिंद्रजालं स्वमूर्त्यासह तिरोधायापास्तसमस्तविशेषं ब्रह्मात्मानं प्रापयति कर्मशेषसत्त्वे पुनरुद्भाषयति च । ततश्चास्य स्वावि

भ्रातृनभ्यगमद्विद्वान्पार्थेनसहितोबली ॥ भ्रातृभिःपंचभिःकृष्णोवृतःशक्रइवामरैः १ यात्राकालस्ययोग्यानिकर्माणिरुद्धवजः ॥ कर्तुकामःशुचिर्भूत्वा
 स्नातवान्समलंकृतः १० अर्चयामासदेवांश्चद्विजांश्चयदुपुंगवः ॥ माल्यजाप्यनमस्कारैर्गन्धैरुच्चावचैरपि ११ सकृत्वासर्वकार्याणिप्रतस्थेतस्थुषावरः ॥
 उपेत्यसयदुश्रेष्ठाबाह्यकक्षाद्विनिर्गतः १२ स्वस्तिवाच्याहृतोविप्रान्दधिपात्रफलाक्षतैः ॥ वसुप्रदायचततःप्रदक्षिणमथाकरोत् १३ कांचनरथमास्थायता
 क्ष्यकेतनमाश्रुगम् ॥ गदाचक्रासिशार्ङ्गाचैरायुधैरावृतंशुभम् १४ तिथावप्यथनक्षत्रेमुहूर्तेचगुणान्विते ॥ प्रययौपुंडरीकाक्षःशैब्यसुग्रीववाहनः १५ अन्वा
 रुरोहचाप्येनंप्रेम्णाराजायुधिष्ठिरः ॥ अपास्यचास्ययंतारंदारुकंयन्तुसत्तमम् १६ अभीषून्संप्रजग्राहस्वयंकुरुपतिस्तदा ॥ उपारुह्यार्जुनश्चापिचामर
 व्यजनंसितम् १७ रुक्मदंडंबृहद्वाहुर्विदुधावप्रदक्षिणम् ॥ तथैवभीमसेनोऽपियमाभ्यांसहितोबली १८ पृष्ठतोऽनुययौकृष्णमृत्विक्पौरजनैःसह ॥ सत
 थाभ्रातृभिःसर्वैःकेशवःपरवीरहा १९ अन्वीयमानःशुशुभेशिष्यैरिवगुरुःप्रियैः ॥ पार्थमामंथ्यगोविंदःपरिष्वज्यसुपीडितम् २० युधिष्ठिरंपूजयित्वाभीम
 सेनंयमौतथा ॥ परिष्वक्तोभृशंतेस्तुयमाभ्यामभिवादितः २१ योजनार्धमथोगत्वाकृष्णःपरपुरंजयः ॥ युधिष्ठिरंसमामंथ्यनिवर्तस्वेतिभारत २२ ततोऽभिवा
 द्यगोविंदःपादौजग्राहधर्मवित् ॥ उत्थाप्यधर्मराजस्तुमूढ्मर्यादाप्रायकेशवम् २३ पांडवोयादवश्रेष्ठकृष्णंकमललोचनम् ॥ गम्यतामित्यनुज्ञाप्यधर्मराजोयुधिष्ठिरः २४

द्याभावादसंगत्वं पराविद्याकल्पितोपाधिसंबंधात्पतिमाया भोजकत्ववन्निर्यंतृत्वमविद्यायाश्चाद्यंतशून्यत्वात्तन्नित्यत्वं चेतिसिद्धं । ततश्चासंगत्वाद्युक्तमस्य पुरुषसत्तमत्वं जनगमयितृत्वरूपजनार्दनत्वेन निर्यंतृत्वं निर्यंतृत्वादेवच 'उत्सदिद्युरिमे लोका न कुर्या कर्म चेदहम्' इति वक्ष्यमाणरीत्याजनशिक्षार्थं धौम्यवदनेन वैदिकमर्यादापरिपालकत्वं द्रौपदीसात्वत्वेन च सुहृदनुग्राहकत्वं चेत्यादि सर्वं समंजसं । अयमेवार्थो मंगलश्लोकाभ्यामस्माभिः संश्रुहीतो न विस्मर्त्तव्यः ८ भ्रातृन् पितृष्वसुः पुत्रान् ९ । १० । ११ तस्युषां स्थितिमता वरः सनातन इत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अभीषून् रथाश्वरअनीन् १७ । १८ । १९ सुपीडितं गाढं यथाभवति तथा परिष्वज्य २० । २१ । २२ । २३ । २४

५ भा.टी.
॥ २ ॥

संविदं पुनरेष्यामीति निश्चयं कृत्वा २५ लोचनैरिति सर्वेन्द्रियाग्राह्यमपि परमात्मानं प्रथमं प्रतिमादिषु संचित्य । मनोभिरिति पश्चात्प्रतिमां त्यक्त्वा मनसैव चितयेदित्युक्तम् २६ । २७ मनसो लये शौरिर्मानसमूर्तिरूपोऽन्तर्दधे । अत एव ते अकामा निर्विकल्पसमाधिस्थाः । 'यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा येऽस्य हृदिभ्रिताः । अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समञ्जते' इति श्रुतेः । यतो गोविंदे निर्विकल्पे ब्रह्मणि गतं लीनं मानसं येषां ते तथाभूताः २८ निवृत्त्येति समाधिमुखानुभवानंतरं व्युत्थानं ध्वनितम् २९ स गत्वेति पाठे गत्वा शीघ्रगमनशीलः । गमेरन्येभ्योऽपि दृश्यत

सभा०

अ०

३

ततस्तैः संविदंकृत्वा यथावन्मधुसूदनः ॥ निवर्त्य च तथा कृच्छ्रात्पांडवान्सपदानुगान् २५ स्वां पुरीं प्रययौ हृष्टो यथाशक्रोऽमरावतीम् ॥ लोचनैरनुजग्मुस्ते तमाहृष्टिपथात्तदा २६ मनोभिरनुजग्मुस्ते कृष्णं प्रीतिसमन्वयात् ॥ अतुष्टमनसामेव तेषां केशवदर्शने २७ क्षिप्रमंतर्दधेशौरिश्चक्षुषां प्रियदर्शनः ॥ अकामा एव पार्थास्ते गोविंदगतमानसाः २८ निवृत्त्योपययुस्तूर्णस्वंपुरं पुरुषर्षभाः ॥ स्यंदनेनाथकृष्णोऽपित्वरितंद्वारकामगात् २९ सात्वतेन च वीरेण पृष्ठतोयायिना तदा ॥ दारुकेण च मूतेन सहितो देवकीसुतः ॥ सगतो द्वारकां विष्णुर्गुरुत्मानिवेगवान् ३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ निवृत्त्यधर्मराजस्तु सहभ्रातृभिरच्युतः ॥ सुहृत्परिवृतो राजा प्रविवेश पुरोत्तमम् ३१ विसृज्य सुहृदः सर्वान् भ्रातृन् पुत्रान् च धर्मराजम् ॥ मुमोद पुरुषव्याघ्रो द्वौ पद्यासहितो नृप ३२ केशवोऽपि मुदा युक्तः प्रविवेश पुरोत्तमम् ॥ पूज्यमानो यदुश्रैरुग्रसेनमुखैस्तथा ३३ आहुकंपितरं वृद्धं मातरं च यशस्विनीम् ॥ अभिवाद्य बलं चैव स्थितः कमललोचनः ३४ प्रमुग्धसां वनिशठां श्वारुद्रेष्णं गदंतथा ॥ अनिरुद्धं च भानुं च परिष्वज्य जनार्दनः ३५ स तृद्वैरभ्यनुज्ञातोरुक्मिण्या भवनं ययौ ॥ मयोऽपि समहाभागः सर्वरत्नविभूषिताम् ॥ विधिवत्कल्पयामास सभां धर्मसुताय वै ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि सभाक्रियापर्वणि भगवद्वाक्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथाब्रवीन्मयः पार्थमर्जुनं जयतां वरम् ॥ आपृच्छेत्वांगमिष्यामि पुनरेष्यामि चाप्यहम् ३ उत्तरेण तु कैलासं मैनाकं पर्वतं प्रति ॥ यियक्षमाणेषु पुरादानवेषु मया कृतम् २ चित्रं मणिमयं भांडं रम्यं बिंदुसरः प्रति ॥ सभायां सत्यसंधस्य यदासीद्वृषपर्वणः ३ आगमिष्यामि तद्दृश्यं दितिष्ठति भारत ॥ ततः सभां करिष्यामि पांडवस्य यशस्विनीम् ४ मनःप्रल्हादिर्नीचित्रां सर्वरत्नविभूषिताम् ॥ अस्ति बिंदुसरस्तु प्रागदाचकुरु नंदन ५ निहिता भावयाम्येवं राजा हत्वारणे रिपून् ॥ सुवर्णं बिंदुभिश्चित्रा गुर्वीं भारसहा दृढा ६

इति कनिष्कः अनुदात्तोपदेशेत्यनुनासिकलोपे ह्रस्वस्येति तुगागमः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ कल्पयामास एवमेवं करिष्यामीति मनसि विचारयामासेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ अथेति । १ । २ भांडमिव भांडं मूलधनं विचित्रं गोपादानद्रव्यं कृतं हिंगुलादिष्वभिर्मितं मणिमयं मणिप्रचुरं येन कृत्रिमयूरादीनां चंद्रकलोचनादीनि क्रियन्ते ३ । ४ । ५ राजा दृषपर्वणा निहिता सेदानीमप्यस्तीति भावयामीति योज्यं । ततोऽर्वाग्भीमसेनं विना तदुद्यमनयोग्यस्य पुंसोऽजातत्वादिति भावः । भारसहा गदांतरेण सन्निपाते सत्यविचाल्या यतो दृढा ६

॥ २ ॥

सा वै शतसहस्रस्य लक्षस्य गदालक्षेण तुल्येत्यर्थः । स्वर्णभारसहस्रस्येति पाठे तु 'तुलां पलशतं प्राहुर्भारः स्याद्विशतिस्तुला' इति शास्त्रोक्तमानेन गुर्वीत्यर्थः ७८ प्रागुदीचीमैशानी उत्तरे
 णोत्तरतः ९ हिरण्यशृंगो मैनाकात्रयवभूतो गिरिः १० ईश्वरेण प्रजापतिना १११२ दृष्टान्ततः शास्त्रसिद्धांततः १३ भूतपतिमहादेवः सृष्ट्वा सृष्टिकर्त्ता । अत्रापि गत्वेतिवत् कनिष् १४१५
 शिष्टसंप्रतिपत्तये इति पाठेऽपि शिष्टान् धर्मानुष्ठाने प्रवर्तयितुमित्यर्थः १६ । १७ स्फाटिकं स्फटिक इत्युपलक्षणं नानारत्नमयं सितसारंगपिशंगादिवर्णानां महामणीनां चूर्णानि यथापे
 क्षितंमिश्राणि शुक्लपारावतमयूरजपादादिमज्ज्वलवर्णाद्यद्यन्तरमिश्ररंगरचनार्थं । दृषपर्वयोगे सभार्थं संपादितं तत्रोपयुक्तावशिष्टमानीतवानित्यर्थः १८ किंकरीः रक्षसां जातिविशेषैः १९ । २०

सावैशतसहस्रस्यसंमिताशत्रुघातिनी ॥ अनुरूपाचभीमस्यगांडीवभवतोयथा ७ वारुणश्चमहाशंखोदेवदत्तः सुघोषवान् ॥ सर्वमेतत्प्रदास्यामिभवतेनात्रसं
 शयः ८ इत्युक्त्वासोऽसुरः पार्थप्रागुदीचींदिशंगतः ॥ अथोत्तरेणकैलासान्मैनाकंपर्वतंप्रति ९ हिरण्यशृंगः सुमहान्महामणिमयोगिरिः ॥ रम्यं बिंदुसरोना
 मयत्रराजाभगीरथः १० द्रष्टुंभागीरथींगंगामुवासबहुलाः समाः ॥ यत्रेष्टं सर्वभूतानामीश्वरेणमहात्मना ११ आहूताः क्रतवोमुख्याः शतंभरतसत्तम ॥ यत्रयूपाम
 णिमयाश्चैत्याश्वापिहिरण्मयाः १२ शोभार्थंविहितास्तत्रनतुदृष्टंततः कृताः ॥ यत्रेष्टासगतः सिद्धिसहस्राक्षः शचीपतिः १३ यत्रभूतपतिः सृष्ट्वा सर्वलोकान्सनातनः ॥
 उपास्यतेतिगमतेजाः स्थितोभूतैः सहस्रशः १४ नरनारायणौब्रह्मायमः स्थाणुश्चपंचमः ॥ उपासतेयत्रसत्रंसहस्रयुगपर्यये १५ यत्रेष्टंवासुदेवेनसत्रैर्वर्षगणान्बहून् ॥
 श्रद्धधानेनसततंधर्मसंप्रतिपत्तये १६ सुवर्णमालिनोयूपांश्चैत्यांश्चाप्यतिभास्वरान् ॥ ददौयत्रसहस्राणिप्रयुतानिचकेशवः १७ तत्रगत्वासजग्राहगदांशंखं
 भारत ॥ स्फाटिकंचसभाद्रव्यंयदासीदृषपर्वणः १८ किंकरीः सहरक्षोभिर्यदरक्षन्महद्भनम् ॥ तदगृह्णान्मयस्तत्रगत्वासर्वमहासुरः १९ तदाहृत्यचतांचक्रे
 सोऽसुरोऽप्रतिमांसभाम् ॥ विश्रुतांत्रिषुलोकेषुदिव्यांमणिमयींशुभाम् २० गदांचभीमसेनायप्रवरांप्रददौतदा ॥ देवदत्तंचार्जुनायशंखप्रवरमुत्तमम् २१
 यस्यशंखस्यनादेनभूतानिप्रचकंपिरे ॥ सभाचसामहाराजशातकुंभमयदुमा २२ दशकिंफुसहस्राणिसमंतादायताऽभवत् ॥ यथावह्नेर्यथार्कस्यसोमस्यच
 यथासमा २३ आजमानातथाऽत्यर्थंदधारपरमंवपुः ॥ अभिघ्नतीवप्रभयाप्रभामर्कस्यभास्वराम् २४ प्रबभौज्वलमानेवदिव्यादिव्येनवर्चसा ॥ नवमेघप्रती
 काशादिवमावृत्यविष्टिता ॥ आयताविपुलारम्याविपाप्माविगतक्लमा २५ उत्तमद्रव्यसंपन्नारत्नप्राकारतोरेणा ॥ बहुचित्राबहुधनासुकृताविश्वकर्मणा २६
 नदाशार्हीसुधर्मावब्रह्मणोवाऽथतादृशी ॥ सभारूपेणसंपन्नायांचक्रेमतिमान्मयः २७

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ दिव्या दिव्येन वर्चसा अलौकिकेन च तेजसा नवमेघप्रतीकाशा नवभिर्मैवैरिव भवैश्चिन्तये चमत्कारासुतवर्षिभिः शृंगारादिभीरुसैस्तत्तच्चित्रेष्व
 भिनीय प्रदर्शितैः शोभमाना दिवमावृत्य व्याप्याभिभूयेति यावत् । विष्टिता विशेषेण स्थिता । विपाप्मा पापघ्नी दिव्यतेजःसंपन्नत्वात् । विगतक्लमा श्रमच्छेदिनी । व्यूढास्त्वत्र
 विचित्रमणिवेदिकेति पाठे कल्पयति २५ प्राकारः परिधिभित्तिः तोरणानि बहिर्द्वाराणि । प्राकारमालिनीत्यपि पाठः २६ दश अहिस्तादीन् यमनियमानहन्ति ते दशार्हा भगव
 ङ्क्ता बलिवाणः भूतयस्तेषामियं दाशार्ही । सात्वतीतिपाठे सात्परमात्मा सोऽस्त्येषां ते सात्वन्तस्तेषामियं सात्वतीति स एवार्थः २७

वहंतीति सभाया जंगमत्वमुक्तं अतएव विमानप्रतिमेति नाम तस्या युक्तम् २८। २९ नलिनी कमलवती सरसी । वैदूर्यैरिद्रीलमणिमयैःपत्रैर्व्याप्तां मणिनालमयांबुजां मणिमयना
लां कनकांबुजां च 'मयः शिल्पिनि दैत्यानां करभेऽश्वतरेपि च' इति विश्वः । 'करभः कलभो वाऽष्टापदे' इति च विश्वः । मणिनालोज्ज्वलांबुजामिति पाठे तु मणिमयानि नालेषु विकस्वराण्यं
बुजानि यस्यां सा तथा । मणिमयनालेषु स्वच्छांबुजां वा ३० पद्मसौगंधिकवतीं पद्माकारैः सौगंधिकैः पद्मरागैर्युक्तां । पद्मरागमयपद्मामित्यर्थः । 'सौगंधिकं तु कल्हारे पद्मरागेच' इति
मेदिनी । हैमसौगंधिकवतीमिति पाठे स्पष्टार्थः । पुष्पितैर्विकसितैः । निष्पेकेति विद्यमानमपि सलिलमतिस्वच्छत्वादाश्रयरूपेणैव प्रकाशते न स्वरूपेण स्फटिकजपाकुसुमवत् । अनेन तत्र
स्थलभ्रमकारणमुक्तं ३१ मंदानिलेन समुद्धूतां समुच्छलितविंदुं । अत एव सर्वतः प्रमृतनलिनीपत्रेषु युक्तातुल्यैर्जलविंदुभिराचितां व्याप्तां । महामणिमयाः शिलापट्टा दीर्घचतुरस्रपाषाणा

तांस्मत्तत्रमयेनोत्तारक्षंतिचवहंतिच ॥ सभामष्टौसहस्राणिकिकरानामराक्षसाः २८ अंतरिक्षचराधोरामहाकायामहाबलाः ॥ रक्ताक्षाःपिंगलाक्षाश्चशुक्ति
कर्णाःप्रहारिणः २९ तस्यांसभायांनलिनींचकाराप्रतिमांमयः ॥ वैदूर्यपत्रविततांमणिनालमयांबुजाम् ३० पद्मसौगंधिकवतींनानाद्विजगणायुताम् ॥
पुष्पितैःपंकजैश्चित्रांकूर्मैर्मत्स्यैश्चकांचनैः ॥ चित्रस्फटिकसोपानानिष्पंकसलिलांशुभाम् ३१ मंदानिलसमुद्धूतांमुक्ताविंदुभिराचिताम् ॥ महामणिशिलाप
ट्टबद्धपर्यंतवेदिकाम् ३२ मणिरत्नचितांतांतुकेचिदभ्येत्यपार्थिवाः ॥ दृष्ट्वाऽपिनाभ्यजानंततेऽज्ञानात्प्रपतंत्युत ३३ तांसभामभितो नित्यंपुष्पवतोमहाद्रुमाः ॥
आसन्नानाविधालोलाःशीतच्छायामनोरमाः ३४ काननानिसुगंधीनिपुष्करिण्यश्चसर्वशः ॥ हंसकारंडवोपेताश्चक्रवाकोपशोभिताः ३५ जलजानांचपद्मानां
स्थलजानांचसर्वशः ॥ मारुतोगंधमादायपाण्डवान्स्मनिषेवते ३६ ईदृशींतांसभांकृत्वामासैःपरिचतुर्दशैः ॥ निष्ठितांधर्मराजायमयोराजन्मवेदयत् ३७ ॥
॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिसभाक्रियापर्वणिसभानिर्माणेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःप्रवेशनंतस्यांचक्रेराजायुधिष्ठिरः ॥ अयुतंभोज
यित्वातुब्राह्मणानांनराधिपः १ साज्येनपायसेनैवमधुनाभिश्चतेनच ॥ भक्ष्येर्मूलेःफलैश्चैवमांसैर्वाराहहारिणैः ॥ कृसरेणाथजीवंत्याहविष्येणचसर्वशः २
मांसप्रकारैर्विविधैःखाद्यैश्चापितथानृप ॥ चोष्यैश्चविविधैराजन्पथैश्चबहुविस्तरैः ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स्तैर्बद्धाः पर्यन्ते समीपे चतुर्दिक्षु वेदिकाः यस्यास्ताम् ३२ मणिरत्नचितां तां नलिनीं त्वभ्येत्याधित्य ज्ञात्वा । अयं भावः अदृष्टपूर्वैरतिभास्वरैः पद्मनालपुष्पैराच्छन्नत्वात्सलिलस्य
काचमय्यां वैदूर्यमणिमय्यां वा भुवि कृत्रिमाण्येव कमलादीनीति भ्रमान्मणिरत्नचिता भूमिरेवेयमिति तां नलिनीं ज्ञात्वा स्थलभ्रमाज्जले पतंतीति ३३ तां सभामभित इति कर्म
प्रवचनीययोगात् द्वितीया । तस्याः सभायाः समंतत इत्यर्थः ३४ पुष्करिण्यस्नटाकाः ३५ । ३६ परिचतुर्दशैश्चतुर्दशाधिकैः ॥ ३७ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभाव
दीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ तत इति १ कृसरेण तिलमिश्रोदनेन । 'ओदनस्तिलमिश्रस्तु कृसरः परिकीर्तितः । तिलकल्काम्बुनिक्षिप्य श्रितो वा कृसरो
भवेत्' इति गृह्यविदः । जीवंत्या पाकविशेषेण ओदनस्यैव यवनभाषया 'त्रिरंजि' इत्युच्यते । शाकविशेषेणेत्यन्ये २ । ३

अहर्तैश्चैववासोभिर्माल्यैरुच्चावचैरपि ॥ तर्पयामासविप्रेन्द्रान्नानादिभ्यःसमागतान् ४ ददौतेभ्यःसहस्राणिगवांप्रत्येकशःपुनः ॥ पुण्याहघोषस्तत्रासीद्वि
वस्पृगिवभारत ५ वादित्रैर्विविधैर्दिव्यैर्गन्धैरुच्चावचैरपि ॥ पूजयित्वाकुरुश्रेष्ठोदैवतानिनिवेश्यच ६ तत्रमल्लानटाझल्लासूतावैतालिकास्तथा ॥ उपत
स्थुर्महात्मानंधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ७ तथासकृत्वापूजांतांभ्रातृभिःसहपांडवः ॥ तस्यांसभायारम्यायारमेशक्रोयथादिवि ८ सभायामृषयस्तेस्यांपांडवैःसहआ
सते ॥ आसांचकुरेन्द्राश्वनानादेशसमागताः ९ असितोदेवलःसत्यःसर्पिर्मालीमहाशिराः ॥ अर्वावसुःसुमित्रश्चमैत्रेयःशुनकोबलिः १० बकोदाल्भ्यःस्थूल
शिराःकृष्णद्वैपायनःशुकः ॥ सुमंतुर्जैमिनिःपैलोव्यासशिष्यास्तथावयम् ११ तित्तिरियाज्ञवल्क्यश्चससुतोलोमहर्षणः ॥ अप्सुहोम्यश्चधौम्यश्चअणीमांड
व्यकौशिकौ १२ दामोष्णीषश्चैबलिश्चपर्णादोघटजानुकः ॥ मौञ्जायनोवायुभक्षःपाराशर्यश्चसारिकः १३ बलिवाकःसिनीवाकःससपालःकृतश्रमः ॥ जातूकर्णः
शिखावांश्चआलंबःपारिजातकः १४ पर्वतश्चमहाभागोमार्कण्डेयोमहामुनिः ॥ पवित्रपाणिःसावर्णोभालुकिर्गालवस्तथा १५ जंघाबंधुश्चरैभ्यश्चक्रोपवेगस्तथा
भृगुः ॥ हरिबभ्रुश्चकौण्डिन्योबभ्रुमालीसनातनः १६ काक्षीवानौशिजश्चैवनाचिकेतोऽथगौतमः ॥ पेंगयोवराहःशुनकःशांडिल्यश्चमहातपाः १७ कुरुरोवेणुजंघोऽ
थकालापःकठएवच ॥ मुनयोधर्मविद्वांसोधृतात्मानोजितेंद्रियाः १८ एतेचाम्येचबहवोवेदेवेदांगपारगाः ॥ उपासतेमहात्मानंसभायामृषिसत्तमाः १९ कथयं
तःकथाःपुण्याधर्मज्ञाःशुचयोऽमलाः ॥ तथैवक्षत्रियश्चेष्टाधर्मराजमुपासते २० श्रीमान्महात्माधर्मात्माभुंजकेतुर्विवर्धनः ॥ संग्रामजिहुर्मुखश्चउग्रसेनश्चवी
र्यवान् २१ कक्षसेनःक्षितिपतिःक्षेमकश्चापराजितः ॥ कंबोजराजःकमठःकंपनश्चमहाबलः २२ सततंकंपयामासयवनानेकएवयः ॥ बलपौरुषसंपन्नान्
कृतास्त्रानमितौजसः ॥ यथासुराङ्कालकेयान्देवोवज्रधरस्तथा २३ जट्टासुरोमद्रकानांचराजाकुंतिःपुलिङ्गश्चकिरातराजः ॥ तथाऽङ्गवाङ्गौसहपुण्ड्रकेणपां
ड्योपद्रराजौचसहान्धकेण २४ अङ्गवाङ्गःसुमित्रश्चशैब्यश्चामित्रकर्शनः ॥ किरातराजःसुमनायवनाधिपतिस्तथा २५ चाणूरोदेवरातश्चभोजोभीमरथश्वयः ॥
श्रुतायुधश्चकालिङ्गोजयमेनश्चमागधः २६ सुकर्मावेकितानश्चपुरुश्चामित्रकर्शनः ॥ केतुमान्वसुदानश्चवैदेहोऽथकृतक्ष्णः २७ सुधर्माचानिरुद्धश्चश्रुतायुश्चमहा
बलः ॥ अनूपराजोदुर्धर्षःक्रमजिच्चसुदर्शनः २८ शिशुपालःसहसुतःकरुषाधिपतिस्तथा ॥ वृष्णीनांचैवदुर्धर्षाःकुमारादेवरूपिणः २९ आहुकोविप्र्युश्चैवगदः
सारणएवच ॥ अकूरःकृतवर्माचसत्यकश्चशिनेःसुतः ३०

३१ । ३२ । ३३ गौरवाजिनवाससोष्णचर्मपरीधानाः ३४ । ३५ । ३६ सप्तार्चिंशतिश्चित्रसेनाद्या गंधर्वगणाः ३७ साम्यं तालविशेषः । शंपेत्यपि पाठः शंपा दक्षिणहस्तगृहीततालविशेषः ।
 'शंपादक्षिणपातस्तु वामे ताल इति स्मृतः' इत्युक्तेः । प्रमाणे गीतवाद्यतालानां ध्वनिसाम्ये । लये द्रुतमध्यविलंबिते । स्थाने उरः शिरः कंठादौ ३८ । ३९ । ४० । ४१ ।
 इति सभापर्वणि नीलकंठोये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ अथ तत्रोपविष्टेष्विति । अत्र नारदो युधिष्ठिरं प्रश्नमुखेन राजधर्माननुशास्ति १ तत्र शास्तुः
 स्वरूपं तावद्वाचष्टे अस्यापि कणिकतुल्यता माभूदिति वेदोपनिषदांवेत्तेति । वेदाः ऋग्यजुःसामाथर्वणाः । उपनिषदो रहस्यविद्याश्चतुर्विधाः । तत्र कर्मागावबद्धोपासनं 'उषावा अश्व
 स्य मेध्यस्य शिरः' इत्यादिशास्त्रविहितं कर्मागेष्वभादिषु विराट्दृष्टिकरणं । प्रतीकोपासनं 'अक्षं ब्रह्मेत्युपासीत आदित्यो ब्रह्मेत्यादेशः' इत्यादित्यादिमूर्तिषु ब्रह्मदृष्टिकरणं अहंग्रहोपासनं
 'त्वं वा अहमस्मि भगवो देव ते अहं वै त्वमसि' इति व्यतिहारेणात्मनो देवतायाश्चाभेदचितनं । ज्ञानं ब्रह्मात्मानुभवः । वेदानां कर्मप्रतिपादकानां तदंगतानामुपनिषदां च वेत्ता

भीष्मकोऽथाकृतिश्चैवद्युमत्सेनश्चवीर्यवान् ॥ केकयाश्चमहेष्वासायज्ञसेनश्चसौमकिः ३१ केतुमान्वसुमांश्चैवकृतास्त्रश्चमहाबलः ॥ एतेचान्येचबहवःक्षत्रियामु
 ख्यसंमताः ३२ उपासतेसभायांस्मकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ अर्जुनंयेचसंश्रित्यराजपुत्रामहाबलः ३३ अशिक्षंतधनुर्वेदंगौरवाजिनवाससः ॥ तत्रैवशिक्षिताराज
 न्कुमारावृष्णिनंदनाः ३४ रौक्मिणेयश्चसांबश्चयुयुधानश्चसात्यकिः ॥ सुधर्माचानिरुद्धश्चशैब्यश्चनरपुंगवः ३५ एतेचान्येचबहवोराजानःपृथिवीपते ॥ धनंजय
 सखाचात्रनित्यमास्तेस्मत्तुंबुरुः ३६ उपासतेमहात्मानमासीनंसप्तार्चिंशतिः ॥ चित्रसेनःसहामात्योगंधर्वाप्सरसस्तथा ३७ गीतवादित्रकुशलाःसाम्यतालविशा
 रदाः ॥ प्रमाणेऽथलयेस्थानेकिन्नराःकृतनिश्चमाः ३८ संचोदितास्तुंबुरुणागंधर्वसंहितास्तदा ॥ गायंतिदिव्यतानैस्तेयथान्यायंमनस्विनः ३९ पांडुपुत्रानृषींश्चै
 वरमयंतउपासते ॥ तस्यांसभायामासीनाःसुव्रताःसत्यसंगराः ४० दिवीवदेवाब्रह्माणंयुधिष्ठिरमुपासते ४१ ॥ इतिश्रीमहा० सभापर्वणिसभाक्रियापर्वणिस
 भाप्रेवेशोनामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ समाप्तंचसभाक्रियापर्व ॥ ॥ ॥ अथलोकपालसभाख्यानपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अथ
 तत्रोपविष्टेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ महत्सुचोपविष्टेषुगंधर्वेषुचभारत १ वेदोपनिषदांवेत्ताऋषिःसुरगणार्चितः ॥ इतिहासपुराणज्ञःपुराकल्पविशेषवित् २ न्याय
 विद्वर्मतत्त्वज्ञःषडंगविदनुत्तमः ॥ ऐक्यसंयोगनानात्वसमवायविशारदः ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पाठतोऽर्थतश्च ज्ञाता । अत एव ऋषिः गंता फलं प्रति वेदोक्तकृत्स्नफलभागी कृतानुष्ठानत्वात् । अत एव सुरगणार्चितः । इतिहासपुराणे प्रसिद्धे । पुराकल्पो बहुकर्तृकमन्वाख्यानं
 'देवासुराः संयत्ता आसन्' इत्यादिकं वेदोक्तं । विशेषः एककर्तृकमन्वाख्यानं परिकृत्याख्यं । 'हरिश्चंद्रो ह वैषस ऐश्वको राजाऽपुत्र आस' इत्यादि तस्य योगबलात् प्रत्यक्षदर्शी २
 न्यायः पंचांगमधिकरणं । यथा 'विषयो विशयश्चैव पूर्वपक्षस्तथोत्तरं । संगतिश्चेति पंचांगं शास्त्रेऽधिकरणं विदुः' । अत्र यूपस्य स्वरं करोतीति वाक्यं विषयः । तत्र षष्ठी यूपसंबंधी
 तिकर्त्तव्यतालक्षणार्था उत यूपवायव्यलक्षणार्थेति संदेहो विशयः । एतावेव पूर्वोत्तरपक्षौ द्वेयौ । कल्पनालाघवानुग्रहादुत्तरः सिद्धांतः । फलमनुष्ठानभेदः । पूर्वपक्षे तत्तणाष्टाक्षरीकरणादिना

काष्ठांतरं युपसहस्रं निर्मातव्यं । सिद्धांते एकदेशस्य पृथक्करणमात्रमिति । इदमेव पंचकं मोक्षधर्मपूतं । 'सूक्ष्मं सांख्यकर्मौ चोभौ निर्णयः सप्रयोजनः । पंचैतान्यनुजानीहि वाक्यमित्युच्यते बुधैः' इति । सूक्ष्मं गहनार्थत्वाद्विषयः । सांख्यमेवमेवंवेति विचारः । क्रमोऽतिक्रमः सिद्धांतस्य पूर्वपक्ष इत्यर्थः । निर्णयः सिद्धांतः । प्रयोजनं फलमिति । वाक्यं वाक्यार्थनिर्णयो प्रायः । एवं पूर्वोत्तरमीमांसाधिकरणानि न्यायास्तद्वित् । धर्मज्ञो मन्वादिप्रणीतशास्त्रतत्त्वज्ञः । षडंगवित् शिक्षा कल्पो व्याकरणं छन्दोविचिति निरुक्तं ज्योतिषमिति षडेदांगानि । अनुत्तमोऽत्युत्कृष्टः । ऐक्यसंयोगनानात्वसमवायविशारदः ऐक्यादित्रयं सर्वेष्वपि शास्त्रेषु समानं । यथा मीमांसायां समिधोयजतत्यादिप्रयाजाद्यंगवाक्यानां दर्शपूर्णमासाभ्यां स्वर्गकामो यजेतेति महावाक्येनैकवाक्यत्वमैक्यं । संयोगनानात्वं संयोगपृथक्त्वं । यथा दध्ना जुहोतीति वाक्याभित्यमपि दधि दध्नेन्द्रियकामस्येति वाक्यांतरेणोद्विगार्थमपि पृथग्विधीयते तेन द्वयमपि युगपद्दध्ना साध्यत इति । समवायः एकस्मिन्कर्मण्यनेकेषां धर्माणां सन्निपातः । यथा इष्टिपशुसोमात्मके राजसूये इष्ट्यादीनां दर्शाद्विचित्रकद्रव्यस्येव साक्षात्परमाऽपूर्वजनकत्वे उपनिपातो न त्वंगानामिव परंपरया परमापूर्वोपकारकत्वं । यद्वा 'तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेन' इति आत्मविविदिषोत्पादकापूर्वे वेदानुवचनादीनामेककार्यकारित्वलक्षणमैक्यं । नन्वेककर्मगत्वाभावे कथमेकमैक्यमत आह संयोगनानात्वेति । स्वस्ववाक्योत्पन्नानां पृथक्फलानामप्येषां संयोगपृथक्त्वन्यायेन विविदिषार्थत्वमपि युक्तमेवेत्यर्थः । नन्वेषां समुच्चितानामेककार्यकारित्वे समुच्चयासंभवः राजसूयादीनां ब्राह्मणानुपयोगित्वात् प्रत्येकं चेदितरवैयर्थ्यमित्याशङ्क्याह समवायविशारद इति । समवायो यथाधिकारं कर्मसंबन्धः । अयमर्थः ब्राह्मणादीनां राजसूयादिष्वनधिकारान्न तत्प्राप्तिः । विविदिषायाः पापनिवृत्तिफलकैर्नित्यैरवोत्पत्तेर्न तदर्थं फलतो निषिद्धानां ज्येनादीनां प्राप्तिः । अत एव हेतुद्रव्यात्पवित्रेष्ट्यादिकं काम्यमपि न निवार्यते । नित्याना

वक्ताप्रगल्भोमेधावीस्मृतिमात्रयवित्कविः ॥ परापरविभागज्ञःप्रमाणकृतनिश्चयः ४

मपि न सर्वेषांसमुच्चयः विविदिषाख्यदृष्टफलकत्वात् । तस्मान्न सर्वकर्मसमुच्चयो नापीतरवैयर्थ्यमिति । एवंरूप एव समुच्चयोऽत्र समवायशब्दार्थः । अस्मिन्मुख्ये विशारदो विवेकसमर्थः । यद्वा ऐक्यं साधर्म्यात्पृथिव्यादीनां द्रव्यत्वेन रूपेण संयोगनानात्वमसाधारणधर्मसंबन्धस्तेन पृथिवीत्वजलत्वादिरूपेण भेदोऽपि समवायः शरीरे पंचानामपि भूतानां मेलकः । एतेषां तत्त्वं साधर्म्यं वैधर्म्यं संकरं च ज्ञातुं कुशल इत्यर्थः ३ न केवलं ज्ञातुमेव कुशलः किंतु वक्तुमित्याह वक्तेति । वक्ताऽपि समानाधिकरण एवेत्याह प्रगल्भ इति । असंबद्धप्रलापी नेत्यर्थः । यतो मेधावी ऊहापोहकुशलः । तादृशोऽपि स्मृतिमान् अभीतं न नाशितवानित्यर्थः । नयविदायविभागादिव्यवहारवित् । कविरनागतदर्शी । परापरविभागज्ञः परापरयोर्ज्ञानकांडकर्मकांडयोर्विभागो यथायोग्यं शिष्येषु विभजनं तज्ज्ञः । यतः प्रमाणकृतनिश्चयः प्रमाणं प्रत्यक्षानुमानागमादि । तच्च द्विविधं लौकिकमलौकिकं च आद्यं घटवद्विस्वर्गादिविषयं । द्वितीयं निर्विशेषात्मवस्तुतत्त्वविषयम् । तथाहि अहंकारादिकमात्मनि सुषुप्त्यादावदृष्टत्वात् निमग्नयेति तत्र प्रत्यक्षं सुप्तौ निर्विशेषत्वं । तथा द्रष्टृदृश्यौएकोपादानकौ भास्यभासकत्वात् श्रोत्रश्रवणं भास्यभासकौ च दृश्यद्रष्टारौ तस्मादेकोपादानकौ यौ न तथा तौ नैकोपादानकौ यथा शब्दघ्राणाविति व्यतिरेकतो वा साध्यसिद्धौ सत्यामुपादानोपादेयोरभेदाद्दृष्ट्वात्र वस्तुतत्त्वमिति सिद्धयति अनुमानादप्यात्मनो निर्विशेषत्वम् घटज्ञानं पटज्ञानमिति दृशि विशेषदर्शानुभवस्य घटाकाशादिवदौपाधिकत्वात् । तथाऽगमोऽप्यात्मनो निर्विशेषत्वे प्रसिद्धः । 'अस्थूलमनणु निर्गुणं निष्क्रियम्' इत्यादिः ४

नन्वनुमानबलाच्चन्द्रमादेशिकत्वप्रत्यक्षं यजमानः प्रस्तर इत्यादिरागमश्च शिथिलीक्रियते । अनुमानमपि नरशिरःकपालं शुचि प्राण्यगत्वात् शंसवदित्यादिकं 'नारं स्पृष्ट्वाऽस्थि सस्नेहं सवासा जलमाविशेत्' इत्यागमेन तथा च सर्वमपि प्रमाणं सदोपमतस्तत्र कृतनिश्चयत्वं दूरापेतमित्याशङ्क्याह पंचावयवयुक्तस्य वाक्यस्य गुणदोषवित् । तत्र परं बोधयितुं प्रवृत्तस्यानुमानवाक्ये प्रतिज्ञादयः पंचावयवाः । तत्र परतो बद्धिमानिति प्रतिज्ञा । धूमादिति हेतुः । यथा महानस इति हृष्टात् उदाहरणम् । धूमवांश्चायमित्युपनयः । तस्माद्बद्धिमानिति निगमनं । अस्मिन्वाक्ये गुणोऽशुचित्वायुचित्वविभागस्य शास्त्रैकगम्यत्वात् तत्रानुकूलतर्काभाव एवानुमानबाधको न त्वागम इति स्थितं । तथा च लौकिकप्रमाणाधिकारिणे अपरं कर्मकांडमेव विभजते इतरस्येतरादिति विवेकः ५ वेदा अवेदा इति श्रुतेः । 'लौकिकं तद्देवेदं प्रमाणं त्वात्मनिश्चयात्' इत्यभियुक्तोक्तेश्च । आत्मनिश्चयादवगतेतिशेषः आ आत्मनिश्चयादिति वा छेदः । महामतिः आत्मज्ञः । 'आत्मनो वा अरे दर्शनाकार्यविचारः प्रमाणगतासंभावनानिष्ठस्युपयोगी । मननाख्यः श्रुतस्यार्थस्य तर्केषानुसंधानरूपो विचारः प्रमेयगतासंभावनानिष्ठस्युपयोगी अद्वैतमेव वेदो वदति युक्तियुक्तं चैतदेवेति सांख्यविभागः । निदिध्यासनापरपर्यायो योगः अनात्मसु देहादिष्वात्मप्रत्ययरूपां विपरीतभावनां निवर्त्य ज्ञातृज्ञानज्ञेयाभावबन्धं हृत्मात्रप्रत्ययं गोचरयतीति योग

पंचावयवयुक्तस्यवाक्यस्यगुणदोषवित् ॥ उत्तरोत्तरवक्ताचवदतोऽपिबृहस्पतेः ५ धर्मकामार्थमोक्षेपुयथावत्कृतनिश्चयः ॥ तथाभुवनकोशस्यसर्वस्यास्यमहामतिः ६ प्रत्यक्षदर्शीलोकस्यतिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ सांख्ययोगविभागज्ञोनिर्विवित्सुःसुरासुरान् ७ ॥ ॥ ॥

विभागः । ये तु द्वौ क्रमौ चित्तनाशस्य योगो ज्ञानं च राघव । योगो वृत्तिनिरोधो हि ज्ञानं सम्यगवेक्षणं' इति वासिष्ठवचनमुदाहृत्य चित्तनाशाख्यात्मदर्शनस्य द्वावुपायाविति वदन्ति । तेषां 'तमेव विदित्वातिमृत्युमेति नात्यः पंथा विद्यतेऽयनाय' इति श्रुतिविरोधः । संवादिभ्रमवद्योगोऽपि ज्ञानं जनयित्वैव फलद इति चेत्तस्योपसर्जनत्वं कर्मणामिव स्यात्तथा च नोपायांतरं योग इत्यापतति । वासिष्ठवाक्यं तु क्रमभेदमाह नृपायभेदं । तथा च कृतोपास्तेयोगो उपसर्जनं वाक्यार्थसंभवं ज्ञानं प्रधानं । अकृतोपास्तेस्तु ज्ञानमुपसर्जनं योगः प्रधानं । यथा हृष्टगोपिंडस्याप्यगृहीतशब्दार्थसंगतिकस्य इयं गौरिति वाक्यमेव गवाज्ञानानुत्तरेन विषयीकृतोऽपि गोपिंडे गोबुभुत्सानुवृत्तेः । एवं साक्षात्कृतत्वंपदार्थस्यापि तत्त्वमसीति वाक्यमेव संसारानर्थक्यब्रह्माज्ञानस्य निवर्तकं न मनस्तेन हृष्टेपि त्वमर्थे ब्रह्माज्ञानानुवृत्तिदर्शनात् । एवं साक्षादिमती गौरिति लक्षणतो ज्ञातगोपदार्थस्यापि गोपिंडदर्शनमेव गोबुभुत्सानिवर्तकं न तु वाक्यं । तथा श्रवणादिना ज्ञातब्रह्मपदार्थस्यापि योगादेव दर्शनं न तु वाक्यात् तेन तत्त्वोपनिषदं पुरुषं पृच्छामीति मनसैवानुदृष्टव्यमिति च शब्दमनसोर्ज्ञानकरणत्वानुवादकश्रुत्योर्व्यवस्था सिद्धयति । तदिदमुक्तं सांख्ययोगविभागज्ञ इति । प्रपंचयिष्यमाणत्वात् । एवं ब्राह्मणा विद्यया संपन्नत्वमुक्त्वारानयोगविधांतरसंपत्तिमप्याह निर्विवित्सुः सुरासुरानित्यादिना । निर्विवित्सुः विवित्सुर्विचारं कर्तुमिच्छुः निर्विवित्सुस्तद्विरोधी

उभयेषां धीप्रमोषणेन कलहप्रवर्त्तकः । यद्वा निर्वेदोयुद्धादुपरतिस्नं कर्तुमिच्छुर्लोकनाशभयादित्यर्थः । एतेन भेदाभिज्ञत्वमुक्तं ७ संधिः साम । विग्रहो निग्रहो दण्ड इत्यर्थः । अनुमानविभागवित् स्वपरशक्तिबलावले अनुमानतो निश्चित्य विभागं विभजनं परामात्यादिभ्यो धनप्रदानं तद्वित् । अनुमाय विभागविदिति गौडाः पठन्ति । एवं च नीतिशास्त्रप्रसिद्धोपायचतुष्टयाभिज्ञत्वमुक्तं । षाड्गुण्यविधियुक्तश्च षड्गुणाः संधिविग्रहयानासनद्वैधीभावसमाश्रयाख्यास्त एव षाड्गुण्यं । स्वार्थेऽप्यञ्ज् । तस्य विधिरज्ञातज्ञापनं तेन युक्तः । सर्वदा विजिगीषुभ्यः षाड्गुण्यादिकमुपदिशति स्वस्य निःशङ्कत्वेऽप्याधिकारिकत्वात् । तत्र संधिविग्रहौ प्रत्येकं द्विविधौ । प्रबलदुर्बलयोर्विजिगीषावतौः समभूमौ युद्धप्रसंगे आद्यो विग्रहमिच्छति दंडेनैव । परः संधिमिच्छति दानेनेति । तयोरेव दुर्बलोऽभेद्यदुर्गाश्रितश्चेद्बलवताऽपि सह देशोल्लुंठनादिना विग्रहमिच्छति । इतरस्तु तेन सहाल्पकरग्रहेणापि संधिमेवेच्छति । तथा च दुर्बलद्वारकौ संधिविग्रहावन्यौ प्रबलद्वारकावन्यौ । तदिदमुक्तंरामायणे 'द्वियोनी संधिविग्रहौ' इति । तत्र प्रबलयोर्निविग्रहः यानासनयोः प्रयोजकः । दुर्बलयोनिः संधिर्द्वैधीभावसमाश्रयोः । तथोक्तं कामंदकीये । 'संधेश्विविग्रहस्यापि द्वैगुण्यं संप्रचक्षते ॥ यानासने विग्रहस्य

संधिविग्रहतत्त्वज्ञस्त्वनुमानविभागवित् ॥ षाड्गुण्यविधियुक्तश्च सर्वशास्त्रविशारदः < युद्धगांधर्वसेवीचसर्वत्राप्रतिवस्तथा ॥ एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्युक्तो गुणगणैर्मुनिः १ लोकाननुचरन्सर्वानागमन्तांसभानृप ॥ नारदः सुमहतेजाऋषिभिः सहितस्तदा १० पारिजातेन राजेन्द्रपर्वतेन च धीमता ॥ सुमुखेन च सौम्येन देवर्षिर्मितद्युतिः ११ सभास्थान्पाण्डवान्द्रुपं प्रीयमाणो मनोजवः ॥ जयाशीर्भिस्तुतं विप्रो धर्मराजानमार्चयत् १२ तमागतमृषिं दृष्ट्वा नारदं सर्वधर्मवित् ॥ सहसा पाण्डवश्रेष्ठः प्रत्युत्थायानुजैः सह १३ अभ्यवादयत् प्रीत्या विनयावनतस्तदा ॥ तदर्हमासनं तस्मै संप्रदाययथाविधि १४ गांचैव मधुपकैच संप्रदायार्घ्यमेव च ॥ अर्चयामास रत्नैश्च सर्वकामैश्च धर्मवित् १५ तु तोष च यथावच्च पूजां प्राप्य युधिष्ठिरात् ॥ सोर्चितः पाण्डवैः सर्वैर्महर्षिर्वेदपारगः ॥ धर्मकामार्थसंगुक्तं प्रपच्छेदं युधिष्ठिरम् १६

रूपं संधेः परं द्वयम् ' इति द्वौ गुणभूतौ यस्य स द्विगुणः स च स च तौ तयोर्भावो द्वैगुण्यं तत्र यानं विजिगीषोरारिं प्रति यात्रा । आसनं कदाचिच्छक्तिप्रतिबंधे च तत्रैव शत्रोर्दुर्गमावेष्टय तत्र धान्यादिप्रवेशनं प्रतिबध्नात अवस्थानं । बलवता विग्रहे बलवत्तरेण तच्छुश्रूषा संधिं कृत्वा उभयत्र दासोऽस्मीति वाचैवात्मसमर्पणं कर्तव्यं न कर्मणेति स द्वैधीभावः । यथोक्तं तत्रैव 'बलिनो द्विषतोर्मध्ये वाचाऽऽत्मानं समर्पयन् । द्वैधीभावेन वनेत काकासिवदलक्षितः' इति । अरिणा पीड्यमानस्य बलवद्दुर्गभूपाद्याश्रयणं समाश्रयः । एवं चोपायांतर्गतौ संधिविग्रहावन्यौ षाड्गुण्यांतर्गतौ चान्याविति न पुनरुक्तिः < युद्धगांधर्वसेवी तदुभयप्रिय इत्यर्थः सर्वत्र सर्वांशु विद्यासु सर्वेषु कर्मसु चाऽप्रतिघोऽप्रतिहतः । पूर्णशक्तित्वात् अन्यैरसंगत्कारुण्यादिभिः । मुनिरात्मतत्त्वानुसंधानवान् ९ आगमदागतवान् । १० । ११ । आर्चयत् पूजितवान् १२ । १३ । १४ । १५ । १६

कच्चिदर्थश्च कल्पत इति । कच्चिदिति कामप्रवेदने स्वाभिप्रायाविष्करणे । त्वदीया अर्थाः स्वकार्ये यागदानकुटुंबभरणादौ समर्था भवंतिविति ममाभिप्राय इत्यर्थः । एवं करिष्यामि यथैतदुक्तमित्यंते राजांगीकृतत्वादुपदेशपरायं ग्रंथ इत्यवशीयते । अर्थधर्मकाममोक्षांस्त्वदीयानविहतानिच्छामीति क्रमेण पादचतुष्टयार्थः । कच्चिदिति सर्वत्र संबन्धीयं । तत्रापि मनश्चाऽन्तरात्मनि प्रणिधीयमानं न प्रतिहन्यते वृत्त्यंतैरित्येत्यपादार्थः १७ त्रिषूक्तमाधममध्यमेषु कृत्स्नपुरोहितादिषु धर्मेण सहितां वृत्तिं वर्त्तसे दंडचद्रेष्वादिष्वर्थेन सहितां प्रजामु पालनपटुभागहाराभ्यां धर्मार्थसहितामिति विवेकः । धर्मार्थौ च धर्मार्थौ चेति द्वैकशेषः तैः सहितामिति समाप्तः १८ कच्चिदर्थेनेति । अर्थलोभाद्धर्मबाधो नीचानां धर्म लोभाद्धर्मबाधो विरक्तानां कामेन प्रीतिसारेण तात्कालिकमुखाभासप्रदर्शनबलेन मोहयता धर्मार्थयोर्बाधः कामुकानां प्रसक्तः । त्वयि राज्यप्रतिकूलानां नीचत्वविरक्तत्वकामुकत्वानां मभावमिच्छामीत्यर्थः १९ परस्परविरोधनामेषां कथमेकेनानुष्ठानमित्याशङ्क्य कालभेदेनेत्याह कच्चिदर्थमिति । 'पूर्वाह्णे चाचरेद्धर्मं मध्याह्नेऽर्थमुपार्जयेत् । सायान्हे चाचरेत्काममि त्येषा वैदिकी श्रुतिः' इति दशोक्तकालव्यवस्थामास्थाय त्रिवर्गे सेवेत्यर्थः । सदावरदेति संबोधनेन परानुग्रहरूपो धर्मः सर्वस्मिन्नपि काले कर्तव्य इति सूचयति । सममिति पाठे अवैष म्येणात्मसाम्येनेत्यर्थः २० कच्चिद्राजैति । षड्गुणाः वक्ता प्रगल्भो मेधावी स्मृतिमानव्यवित्कविः इति नारदस्तुतौ सूचिता वक्तृत्वादयः । अत्र राजगुणेषु वक्तृत्वं चारामात्यादिषु यथायोग्यं

॥ नारदउवाच ॥ कच्चिदर्थश्चकल्पंतधर्मेचरमतेमनः ॥ सुखानिचानुभूयंतमनश्चनविहन्यते १७ कच्चिदाचरितपूर्वेनरदेवपितामहैः ॥ वर्त्तसेवृत्तिम
धुद्रांधर्मार्थसहितां त्रिषु १८ कच्चिदर्थेनवाधर्मधर्मेणार्थमथापिवा ॥ उभौवाप्रीतिसारेणनकामेनप्रबाधसे १९ कच्चिदर्थचधर्मचकामंचजयतांवर ॥ विभ
ज्यकालकालज्ञःसदावरदसेवसे २० कच्चिद्राजगुणैःषड्भिःसप्तोपायांस्तथाऽनघ ॥ बलाबलंतथासम्यक्चतुर्दशपरीक्षसे २१ ॥

कार्योपदेशकौशलं । प्रागल्भ्यं शत्रुदमनादावुत्कर्षप्रदर्शनं । मेधावित्त्वं तर्ककौशलं । स्मृतिमान्कविरिति चातीतानागतयोः परामर्शित्वं । नयविदिति नीतिशास्त्रवित्त्वं । एतै राजगुणैरुपाया न्बलाबलमन्यांश्चतुर्दश त्वं परीक्षसे इति योजना । हे अनघ चतुर्दशमी राजदोषैर्वर्जित ते च वक्ष्यंते 'नास्तिक्यमनृतं क्रोधं प्रमादं दीर्घमूत्रतां । अदर्शनं ज्ञानवतामालस्यं पंचवृत्तितां । एकचित्तनमर्थानामनर्थज्ञं चित्तनं । निश्चितानामनारंभं मंत्रस्यापरिरक्षणं । मंगलाद्यप्रयोगं च प्रत्युत्थानं च सर्वतः । कच्चिच्चं वर्जयस्येतान् राजदोषांश्चतुर्दश' इति । नास्तिक्यं परलोकापलापः । प्रमादोऽनवधानता । दीर्घमूत्रतां चिरक्रियत्वं । पंचवृत्तितां पंचेंद्रियपरवशतां । अर्थानां प्रयोजनानामेकचित्तनमेकेनैव चित्तनं । अनर्थज्ञैर्विपरीतार्थदर्शिभिः सह चित्तनं मंत्रः । मंगलमुत्सवः आदिपदादेवपूजादि तस्याप्रयोगमनुष्ठानं । प्रत्युत्थानं च सर्वतः युगपत्सर्वदिगवस्थितशत्रूद्देशेन दंडयात्रेति तदर्थः यद्वा अयं पराजयमूत्रं विंशतिवर्गस्तद्ग्रहितः । स च कामं दकीये उक्तः । 'बालो वृद्धो दीर्घरोगी तथा ज्ञानिवहिष्कृतः । भीरुको भीरुजनको लुब्धो लुब्धजनस्तथा । विरक्तप्रकृतिश्चैव विषयेष्वपि सक्तिमान् । अनेकचित्तमंत्रश्च देवब्राह्मणनिंदकः । दैवोपहतकश्चैव दैवचित्तक एव च । दुर्भिक्षव्यसनोपेता बलव्यसनसंकुलः । अदेशस्थो बहुरिपुर्युक्तो कालेन यश्च सः । सत्यधर्मव्यपेतश्च विंशतिः पुरुषा अपी । एतैः संधिं न कुर्वीत विग्रही स्यात् केवलम्' इति । उपायाः सप्त सामदानभेददंडपञ्चौषधैर्द्रुजालाख्याः । बलाबलं स्वपरपक्षयोः साम्यं परस्य हीनता स्वस्य वा हीनतेति त्रिविधं । यथायोगं बुद्ध्यादिभिः

सामादयः परीक्षणीयाः किमनेन शत्रुणा साम कर्तव्यं न वा । कर्तुमारब्धं चेत् सिद्धयति न वा । सिद्धं चेदंते कुशलं न वेति चारमेषणादिना च बलाबलप्रभृतिकं परीक्षणीयं । तथा चतुर्दश देशादयोऽपि परीक्षणीयाः । ते च नीतिशास्त्रोक्ताः । 'देशो दुर्ग रथो हस्तिराजियोधाधिकारिणः । अंतःपुराजगणनाः शास्त्रलेख्यधनासवाः । परीक्ष्या वृषिपास्तेषां चतुर्दश नरेश्वरैः, इति । योधाः शूराः अधिकारिणो देशपालदुर्गपालसेनापत्यादयः । गणना अश्वरथधनादीनां संख्या । लेख्यमायव्ययनिर्णयाय सर्वस्य पञ्जारोहकरणं । धनं पर्याप्तमपर्याप्तं चेति विचार्य । आमवाः मद्यवदपकारिणः प्रच्छन्नशत्रवः । असव इति पाठे असुर्बलमित्यर्थः । बलाबलेन सम्यक्त्वमिति स्वयं परकीयं च देशादिकमुक्तविधेन बलाबलेन बुद्ध्या चारैश्च परीक्षणीयमित्यर्थः २१ एतदेवाह कश्चिदात्मानमिति । आत्मानं प्रबलं परान् दुर्बलान्परीक्ष्य सेवसे राज्यं । तथा विपरीते जयमूलस्य कोशस्य वृद्धयेसं धाय परैः सह साम कृत्वाऽष्टौ कर्माणि । 'कृषिर्विकपथो दुर्गं सेतुः कुंजरबंधनं । खन्याकरकरादानं शून्यानांच निवेशनं । अष्टौ संधानकर्माणि प्रयुक्तानि मनीषिभिः' इति शास्त्रोक्तानि सेवसे । कुंजरबंधनं बहुभक्षकत्वात्तेषां यथाविभागं ग्रामीणधनैरेव ग्रामे ग्रामे पोषणार्थं बंधनं । खनी रत्नाद्युत्पत्तिस्थानं आकरः सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानमिति भेदः । खननमात्रेण धमनादिनाऽभिमुखीकरणेन च तयोस्तल्लभहेतुत्वात् २२ कृष्यादिनाऽपि कोशवृद्धिः स्वाम्यादिप्रकृतिसप्तकस्य परैर्धनादिना मोहने कृते सति न भवतीत्यत आह कश्चित्प्रकृतयः

कश्चिदात्मानमन्वीक्ष्यपरांश्च जयतांवर ॥ तथासंधायकर्माणि अष्टौ भारतसेवसे २२ कश्चित्प्रकृतयः सप्तनलुप्ताभरतर्षभ ॥ आख्यास्तथाऽव्यसनिनःस्वनुर
ताश्चसर्वशः २३ कश्चिन्नकृतकैर्दूर्तैर्गेष्याप्यपरिशंकिताः ॥ त्वत्तोवातवचामात्यैर्भिद्यतेमंत्रितंतथा २४ मित्रोदासीनशत्रूणांकश्चिद्वेत्सिचिकीर्षितम् ॥
कश्चित्संधियथाकालंविग्रहंचोपसेवसे २५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इति । सप्त 'स्वाम्यमात्यमुहकोशराट्टुर्गवलानिच । राज्यांगानि प्रकृतयः पौराणां श्रेणयोऽपि च' इति कोशोक्ताः । तत्र स्वामिरूपा प्रकृतिः सप्तविधा । 'दुर्गाध्यक्षो बलाध्यक्षो धर्माध्यक्षश्चमूपतिः । पुरोधा वैद्यदैवज्ञौ सप्त प्रकृतयः स्मृताः' इति प्रोक्ताः । बलाध्यक्षो बलस्य चतुरंगस्याहारादिदानेन पालकः । धर्मः कार्यमात्रं । चमूपतिर्दुर्गं चम्बाः प्रणेता । अमात्यो मंत्री । मुहन्त्यान्यायविभागकर्ता पर्षदूपः । एते न तावका लुप्ताः परैर्मोहिता माभूवन् । लुप्पतेर्मोहिनार्थस्येदं रूपं लुप्ताश्चेदुर्गादीनामेव नाशापत्तिरित्यर्थः । अथवा त एवाव्यासतो व्यसनिनो द्यूतपानादिरताः माभूवन् । 'हृष्टो हृष्यति हृष्टो धर्ममतिक्रामति धर्मातिक्रमात्पापं करोति' इति स्मृतेरस्यादयस्य व्यसनप्रसक्तिस्तदाऽपि न कोशादीनां वृद्धिः स्यात् । कथं तर्हि स्युः सर्वप्रकारैः स्वनुरक्ता अत्यंतं स्वामिकार्यं प्रीतिमंतः २३ दुर्गाध्यक्षादीनां लोभतो विपरीतकार्यकारित्वेन नाशहेतुत्वं प्रसिद्धं । अमात्यमुहदोस्तु लोभने प्रकाश्यते कश्चित् । तर्कैर्दूर्तैर्वेति पाठे सम्यगपि मंत्रितं कुयुक्तिभिर्न विद्वाध्यत इत्यर्थः । त्वत्तो वा कृतकमित्रं प्रति कथयतोऽमात्यैर्वाकृतकैर्मित्रितं भिद्यत इति सर्वत्र संबंधनीयं २४ मित्रेति । मित्रं सम्यक् परीक्ष्य तेन सह संमध्य बलवता शत्रुणा संधिं दुर्बलेन सह विग्रहं मध्यमेनोभयवतेनोदासीनेन राज्ञा च सह वृत्तिं साम्येन स्थितिं च कुर्यादिति सार्द्धं लोकार्थः २५

५.भा.टी.
॥ ७ ॥

तत्र मित्रं कैर्गुणैः परीक्षतेत्यत आह कश्चिदात्मसमा इति । शुद्धाचारत्वं कुलीनत्वं च नैर्मल्यस्यासाधारणं लिंगम् । शुद्धाः संबोधनक्षमा इत्यत्र शुचयो जीवितक्षमा इति पाठे आप
न्मग्रस्य राज्ञ उज्जीवने क्षमा इत्यर्थः २६ किमेवंविधेन मंत्रेणेत्यत आहार्येन विजयइति २७ मंत्रभेदो माभूदित्युक्तं तत्फलमाह कश्चित्संवृतं २८ कश्चिन्निद्रेति । यथाकालं स्वप्नप्रबो
धवता ब्राह्मे मुहूर्त्तमात्यादिभिः सह कृतस्य मंत्रस्य पर्यालोचनं कर्त्तव्यं । 'ब्राह्मे मुहूर्त्तं चोत्थाय चिंतयेदात्मनो हितम्' इति स्मृतस्तदा निर्णीतोऽर्थो न विभ्रुवत इत्यवसायात् २९
कश्चिन्मंत्रेति । 'षट्कर्णो भिद्यते मंत्र' इति प्रसिद्धेर्द्रोभ्यामेव मंत्रयितव्यमित्यर्थः । मंत्रभेदो न कर्त्तव्य इत्युक्तं तदुपसंहरति कश्चित् इति ३० स्वाम्यमात्यादिप्रकृतिसप्तकानुग्रहात्
कृष्यादिकर्माष्टकसिद्धितश्चकोशद्विरित्युक्तं तदनुवदति विशेषविधानार्थं कश्चिदर्थानिति । अर्थानर्थप्राप्त्युपायान् । लघुमूलानल्पव्ययसाध्यान् । महोदयान् प्रचुरफलान् तादृशान्कृ
ष्याधारभक्तनृनन्यान्वैश्यादीन् । तेभ्योऽपि करादानेन कोशद्विरेव भवतीति भावः ३१ कश्चिन्न सर्वे इति । कर्मणा अंत्यवे बध्यत इति कर्माताः कृष्यादिकर्मवद्धाः कृषीबलादयः

सभा० २
अ०
५

कश्चिद्वृत्तिमुदासीनमध्यमेचानुमन्यसे ॥ कश्चिदात्मसमावृद्धाःशुद्धाःसंबोधनक्षमाः २६ कुलीनाश्चानुरक्ताश्चकृतास्तेवीरमंत्रिणः ॥ विजयोमंत्रमूलोहि
राज्ञोभवतिभारत २७ कश्चित्संवृतमंत्रैस्तेअमात्यैःशास्त्रकोविदैः ॥ राष्ट्रं सुरक्षितंतातशत्रुभिर्नविलुप्यते २८ कश्चिन्निद्रावशंनैषिकश्चित्कालेविवुद्धयसे ॥
कश्चिच्चापररात्रेषुचिंतयस्यर्थमर्थवित् २९ कश्चिन्मंत्रयसेनैकःकश्चिन्नबहुभिःसह ॥ कश्चितेमंत्रितोमंत्रोनराष्ट्रं परिधावति ३० कश्चिदर्थान्विनिश्चित्यलघु
मूलान्महोदयान् ॥ क्षिप्रमारभसेकतैर्नविघ्नयसितादृशान् ३१ कश्चिन्नसर्वकर्मान्ताःपरोक्षास्तेविशंकिताः ॥ सर्वेवापुनरुत्सृष्टाःसंसृष्टंचात्रकारणम् ३२
आप्तैरलुब्धैःक्रमिकैस्तेचकश्चिदनुष्ठिताः ॥ कश्चिद्राजन्कृतान्येवकृतप्रायाणिवापुनः ३३ विदुस्तेवीरकर्माणिनानवाप्तानिकानिचिन् ॥ कश्चित्कार
णिकाधर्मेसर्वशास्त्रेषुकोविदाः ॥ कारयंतिकुमारांश्वयोधमुख्यांश्चसर्वशः ३४ कश्चित्सहस्रैर्मूर्खाणामेकं क्रीणासिपंडितम् ॥ पंडितोह्यर्थकृच्छ्रेषुकुर्यान्निः
श्रेयसंपरम् ३५ कश्चिद्गुर्गाणिमर्वाणिधनधान्यायुधोदकैः ॥ यंत्रैश्चपरिपूर्णानितथाशिल्पिधनुर्धरैः ३६ एकोऽप्यमात्योमेधावीशूरोदांतोविचक्षणः ॥
राजानंराजपुत्रंवाप्रापयेन्महतींश्रियम् ३७

॥ ॥ ॥ ॥

कश्चित्ते परोक्षा अज्ञाता न संति । अथवा विशकिताः अविश्वास्याः न संति । अथवा पुनरुत्सृष्टाः पुनःपुनस्त्यक्तोपात्ताः । संसृष्टं स्नेहः । 'संसृष्टं त्रिषु संगते' इति मेदिनी । चिरपरिग्र
हात् ज्ञाताःविश्वास्याः स्निग्धाश्च कर्मकरा अत्र महोदये कर्मणि कारणमुदयनिमित्तं ज्ञात्वा तादृशानेव संसृष्टोपादित्यर्थः ३२ एतदेवाहार्देन आप्तैरिति । क्रमिकैरेद्धकमागतैः । तेच कृष्या
दयश्चकश्चिदिति मंत्रगुप्तिवत्कर्मगुप्तिरपि कर्त्तव्येत्यर्थः ३३ अनवाप्तान्यनारब्धानि न विदुः कश्चिदिति आदृत्या योज्यं । कोशद्वद्वयुपायमुक्त्वा बलद्वद्वयुपायमाह कश्चित्कारणिका इति ।
कारणं ज्ञापनं शिष्येभ्यो विद्याप्रतिपादनं तदर्थं चरन्ति ते कारणिकाः कृपद्रोणसदृशा आचार्याः कारयन्ति शिक्षयन्ति ३४ सुहृद्गुर्गाण्यसंपदं क्रमेण त्रिभिराह कश्चित्सहस्रैरित्यादिभिः । अर्थकृच्छ्रेषु
प्रयोजनसंकटेषु । निःश्रेयसं कल्याणं । ३५ । ३६ । ३७ ।

॥ ॥ ॥ ॥

॥ ७ ॥

षष्ठौ राष्ट्रसंपदमाह कच्चिदष्टादशान्येष्विति । तीर्थानि मंत्रिप्रभृतीन्यष्टादश यान्ववगाथ राजा कृतकृत्यो भवति । तानि चोक्तानि नीतिशास्त्रे 'मंत्री पुरोहितश्चैव युवराजश्चमूपतिः ॥ पंच
मो द्वारपालश्च षष्ठोऽतर्वैशिकस्तथा ॥ कारागाराधिकारी च द्वयसंचयकृत्तथा ॥ कृत्याकृत्येषु चार्थानां नवमो विनियोजकः ॥ प्रदेष्टा नगराध्यक्षः कार्यनिर्माणकृत्तथा ॥ धर्माध्यक्षः सभा
ध्यक्षो दंडपालस्त्रिपंचमः ॥ षोडशो दुर्गपालश्च तथा राष्ट्रान्तपालकः ॥ अटवीपालकांतानि तीर्थान्यष्टादशैव तु ॥ चारान्विचारयेत्तीर्थेष्व्वात्मनश्च परस्परं च । पाखंडादीनि विज्ञातानन्योन्यमितरेष्वपि
मंत्रिणं युवराजं च हित्वा स्वेषु पुरोहितम् 'इति ॥ एषां तीर्थशब्दवाच्यत्वे हलायुधः । 'योनी जलावतारे च मंत्र्याष्टादशस्वपि ॥ पुण्यक्षेत्रे तथा पात्रे तीर्थं स्यादर्शनेष्वपि' इति । परे
षामष्टादशसु स्वस्य मंत्रिपुरोहितयुवराजवर्जं पंचदशसु च तीर्थेषु चारान्वयैः परस्परं चाविज्ञातांस्त्रीस्त्रीन्प्रयुज्य तत्रत्यां वात्तां सर्वचारसंवादे तथ्यां जानीयात् ज्ञात्वा च स्वप्रजानामनुरंज
नेन परप्रजानां दुःखितानामभयदानादिना आकर्षणेन च स्वराष्ट्रं वर्धयेदित्युक्तं भवति ३८ पूर्वोक्तानां गौणस्वामिनां संपदं विवक्षुर्मुख्यस्वामिसंपदं तावदाह कच्चिद्विषामिति । अविदितः

कच्चिदष्टादशान्येषु स्वपक्षेदशपंचच ॥ त्रिभिस्त्रिभिरविज्ञातैर्वैत्सितीर्थानिचारकैः ३८ कच्चिद्विषामविदितः प्रतिपन्नश्च सर्वदा ॥ नित्ययुक्तो रिपुसर्वान्वीक्ष
सेरिपुसूदन ३९ कच्चिद्विनयसंपन्नः कुलपुत्रो बहुश्रुतः ॥ अनसूयुरनुप्रष्टा सत्कृतस्ते पुरोहितः ४० कच्चिदग्रिषु ते युक्तो विधिज्ञो मतिमानृजुः ॥ हुतंच होष्यमाणं
च काले वेदयते सदा ४१ कच्चिदंगेषु निष्णातो ज्योतिषः प्रतिपादकः ॥ उत्पातेषु च सर्वेषु दैवज्ञः कुशलस्तव ४२ कच्चिन्मुख्यामहत्स्वेव मध्यमेषु च मध्यमाः
जघन्याश्च जघन्येषु भृत्याः कर्मसु योजिताः ॥ अमात्यानुपधातोतान्पि नृपेतामहानशुचीन् ॥ श्रेष्ठान् श्रेष्ठेषु कच्चित्वं नियोजयसि कर्मसु ४३ कच्चिन्नो ग्रेण दंडेन भृश
मुद्विजसे प्रजाः ॥ राष्ट्रं त्वानुशासंति मंत्रिणो भरतर्षभ ४४ कच्चित्त्वां नावजानंति याजकाः पतितं यथा ॥ उग्रप्रतिग्रहीतारं कामयानमिव स्त्रियः ४५ कच्चिदृष्ट
श्च शूरश्च मतिमान् धृतिमान् शुचिः ॥ कुलीनश्चानुरक्तश्च दक्षः सेनापतिस्तथा ४६ ॥ ॥ ॥ ॥

परिकरैः । प्रतिपन्नः सावधानः । प्रतियत्त इति पाठे प्रतीकारे यत्नवान् । नित्ययुक्तो नित्योद्योगी ३९ विनयसंपन्नः शिक्षायुक्तः । कुलपुत्रः सत्कुलजः । अनसूयुः परगुणेषु दोषा
रोपमकुर्वन् । अनुप्रष्टा शास्त्रचर्चाकुशलः । असंकीर्णं इति पाठे सदमद्विवेकवान् ४० ऋजुरकुटिलः ४१ अंगेषु सामुद्रिकशास्त्रोक्तरीत्या अंगानां परीक्षायां । उत्पातेषु दिव्यधौमशारीरे
षु धूमकेतुभूकंपवामनेत्रस्फुरणादिष्वागाम्यशुभसूचकेषु ४२ सेनापत्याकरकोशाध्यक्षकृत्याद्यवेषणानि मुख्यमध्यमनीचानि । उपधातीतान् छलरहितान् । श्रेष्ठेषु मंत्रकार्येषु ४३ । ४४ पति
तमिति व्यतिरेकदृष्टांतः । नावजानंति नावमन्यंते तत्र हेतुः उग्रप्रतिग्रहीतारं उग्रमिति क्रियाविशेषणं । यद्वा उग्रं हिंस्रं कर्म तेन प्रतिग्रहीतारं धनस्य प्रजापीडकमित्यर्थः । यथोक्तं 'प्र
जापीडनसंतापात्समुद्भूतो महानलः । राज्ञः प्राणान् बलं कोशं नादग्न्वा विनिवर्त्तते' इति । तथा च नाशहेतुकर्मकारिणोऽवज्ञेयो चिताऽतस्तथा तत्र कर्त्तव्यमित्यर्थः । कामयानं कामतो यानं
पर्यटनं यस्य तं स्वैरिणमिव भ्रष्टत्वादतिप्रदत्त्वा च स्त्रियोऽवमन्यंते तद्वत् ४५ दृष्टो धनमानादिना ४६ ॥ ॥ ॥

म.भा.टी०
॥ ८ ॥

धृष्टावदाताः प्रगल्भा निष्कपटाश्च अत एव विक्रांता जयं कृतवन्तः । एवं गौणस्वामिसंपदमुक्त्वा तद्विद्विहेतुमाह त्वया सत्कृत्य मानिता इत्यादिना ४७ भक्तमहरहर्देयं धान्यादि । वेत नं मासांतदेयं वित्तं । विकर्षणं कालातिक्रमः ४८ दौर्गत्यात् दारिद्र्येण ४९ प्रधानतः मंत्रिणमारभ्य मंत्रिप्रभृतय इत्यर्थः ५० सांपरायिकान् संग्रामहितान् शूरान् गजरथतुरमारोहान् पदार्तां श्रार्थान्प्रयोजनानि नानुशास्ति । सर्वस्यैकाधिपत्ये तज्जेदेन सर्वनाशो युगपदेव स्यादिति भावः ५१ कश्चित्पुरुषेति । कृतज्ञो भवेदिति भावः ५२ कश्चिद्विद्येति । बुद्धि दान् प्रवर्ततेति भावः ५३ कश्चिद्द्वारानिति । जीवतां शूराणां विश्वासार्यं व्यसनं चेति परलोकार्थम् ५४ तदेवाह युद्धे वेति ५५ सर्वस्या इति । प्रजानुकूल्यमपि जयहेतुः ५६ एवं विजयहेतुं प्रकृतिसंपदमुक्त्वा विजयकालमाह कश्चिद्व्यसननिमित्तम् । व्यसनैः 'स्त्री द्यूतं मृगया मद्यं नृत्यं गीतं वृथाटनं ॥ बाधं निदा दिवास्वापो व्यसनानि नृणां दश' इत्युक्तैर्युक्तं त्रिविधं बलं मंत्रकोशभृत्यबलानि । प्रभुमंत्रोत्साहशक्तीर्वा ५७ पार्ष्णिमूलं पार्ष्णिग्राहकः आदिर्यस्य तत् द्वादशविधं मंडलं तच्चोक्तं कामंदकीये 'अमात्यराष्ट्रदुर्गा णि कोशो दंडश्च पंचमः ॥ एताः प्रकृतयस्तज्ज्ञैर्विजिगीषोरुदाहृताः ॥ संपन्नस्तु प्रकृतिभिर्महोत्साहः कृतश्रमः ॥ जेतुमेषणशीलश्च विजिगीषुरिति स्मृतः ॥ अरिभिर्ममरे

सभा० २

अ०

॥ ५ ॥

कश्चिद्वलस्यतेमुत्थाःसर्वयुद्धविशारदाः ॥ धृष्टावदाताविक्रांतास्त्वयासत्कृत्यमानिताः ४७ कश्चिद्वलस्यभक्तंचवेतनंचयथोचितम् ॥ संप्राप्तकालेदात व्यंददासिनविकर्षसि ४८ कालातिक्रमणादेतेभक्तवेतनयोर्भृताः ॥ भर्तुःकुर्वतिदौर्गत्यात्सोऽनर्थःसुमहान्स्मृतः ४९ कश्चित्सर्वेऽनुरक्तास्त्वांकुलपुत्राःप्रधा नतः ॥ कश्चित्प्राणांस्तवार्षेषुसंत्यजंतिसदायुधि ५० कश्चिन्नैकोबहूनर्थान्सर्वशःसांपरायिकान् ॥ अनुशास्तिथथाकामंकामात्माशासनातिगः ५१ क श्चित्पुरुषकारेणपुरुषःकर्मशोभयन् ॥ लभतेमानमधिकंभूयोवाभक्तंवतनम् ५२ कश्चिद्विद्याविनीतांश्चनरान्ज्ञानविशारदान् ॥ यथार्हगुणतश्चैवदानेना भ्युपपद्यसे ५३ कश्चिद्द्वारान्मनुष्याणांतवार्षेषुमृत्युमीयुषाम् ॥ व्यसनंचाभ्युपेतानांबिभर्तिभरतर्षभ ५४ कश्चिद्वयादुपगतंक्षीणंवारिपुमागतम् ॥ युद्धेवाविजितं पार्थपुत्रवत्परिरक्षसि ५५ कश्चित्त्वमेवसर्वस्याःपृथिव्याःपृथिवीपते ॥ समश्चानभिंशंक्यश्चयथामातायथापिता ५६ कश्चिद्व्यसननिंशत्रुंनिशम्यभरतर्षभ ॥ अभिया सिजवेनैवसमीक्ष्यत्रिविधंबलम् ५७ यात्रामारभसेदिष्ट्याप्राप्तकालमरिंदम ॥ पार्ष्णिमूलंबविज्ञायव्यवसायंपराजयम् ५८

मित्रं मित्रमित्रमतः परं ॥ अथारिमित्रमित्रं च विजिगीषोः पुरस्कृताः ॥ पार्ष्णिग्राहस्ततः पश्चादाक्रंदस्तदन्तरं ॥ आसारावनयोश्चैव विजिगीषोस्तु पृष्ठतः ॥ अरेश्च विजिगीषोश्च मध्यमो भूम्यन्तरः ॥ अनुग्रहे संहतयोर्व्यस्तयोर्निग्रहे प्रभुः ॥ मंडलाद्गहिरतेषामुदासीनो बलाधिकः ॥ अनुग्रहे संहतानां व्यस्तानां च बधे प्रभुः' इति । विजिगीषुशब्दो तयोर्मित्रे तन्मित्रे चेति त्रीणि द्वंद्वानि क्रमेण पुरतः । विजिगीषोः पृष्ठतः पार्ष्णिग्राहक्रंदो पार्ष्णिग्राहः पृष्ठरक्षकः । आक्रंदः प्रोत्साहकः । एतयोरनुग्राहकावासारो तत्तत्पृष्ठगतौ पार्ष्णिग्रा हासार आक्रंदासारश्चेति दश पुरुषाः । विजिगीषुशब्दोः पार्श्वे मध्यमः सर्वेषां पार्श्वे उदासीनः । इति मंडलं पार्ष्णिमूलमित्युच्यते । व्यवसायं कृत्यनिश्चयं कृत्यं च 'अलब्धवेत नो लुब्धो मानी चाप्यवमानितः ॥ क्रुद्धश्च कोपितोऽकस्मात्तथा भीतिश्च भीषितः ॥ यथाभिलषिष्ठैः कामैर्भिन्नादितांश्चतुर्विधान् ॥ परकीयान् स्वकीयांस्तु रक्षेद्विजयकामुकः' इति नीतिशास्त्रोक्तं । पराजयं पराजयमूलानां व्यसनानां परंपक्षे सद्भावं स्वपक्षे चाभावं विशाय दिष्ट्या विशेषतो देवज्ञादिद्वारा ज्ञात्वा । तत्र देवं व्यसनं पंचविधं मानुषं

॥ ८ ॥

च पंचविधं । यथोक्तकामंदकीये । 'हुताशनो जलं व्याधिर्दुर्भिक्षं मरकस्तथा । इति पंचविधं देवं व्यसनं मानुषं परं । अयुक्तेभ्यश्च चोरेभ्यः परेभ्यो राजवल्लभा । पृथिवीपतिर्लो
भाच्च प्रजानां पंचधा भयम्' इति ५८ उपच्छन्नानि परंरक्ष्याणि । रत्नानि उत्कृष्टवस्तूनि भेदायेत्यर्थः ५९ । ६० स्वनुष्ठिताः शोभनेन पुरुषेण सम्यगनुष्ठिताः । विधिवद्गुणाः
ये सामादयः विधिवदनुष्ठिताः संतो गुणाः हिताय भवंत्यन्यथा विपरीताय यथोक्तमभियुक्तैः । 'चतुर्थोपायसाध्ये तु रिपौ सांत्वमपक्रिया' इति । यद्वा सामादयोऽवश्यमनुष्ठेयाः यतो
राज्ञां गुणाः संधिविग्रहयानासनद्वैधीभावसंश्रयाः विधिवदग्निहोत्रादिविधिवदवश्यानुष्ठेयाः तदकरणे स्वराष्ट्रभंगादिना जातेन प्रजापीडनेन राज्ञां दोषोत्पत्तिः ६१ मूलं स्वराज्यं दृढम्
त्ययिभिः शूरैरधिष्ठितं सत् दृढं परानभिभाव्यं कृत्वा ६२ अष्टांगसंयुक्ता 'रथा नागा हया योधाः पत्न्यः कर्मकारकाः । चारा देशिकमुख्याश्च ध्वजिन्यष्टांगिका मता' । चतुर्विधबला
मौलमैत्रभृत्याटविकैर्बलैर्युक्ता बलमुख्यैः सेनापतिभिः प्रतिवर्धिनी प्रातिकूल्येन छेदिनी ६३ लवः सस्यच्छेदनकालः शुष्टिः सस्यानां गोपनकालः दुर्भिक्षमिति यावत् । लुज्र छेदने सुष

बलस्य च महाराजदत्तावेतनमग्रतः ॥ कश्चिच्चबलमुख्येभ्यः परराष्ट्रे परंतप ॥ उपच्छन्नानिरत्नानि प्रयच्छसि यथार्हतः ५९ कश्चिदात्मानमेवाग्रे विजित्य
विजितेन्द्रियः ॥ परान्जिगीषसेपार्थप्रमत्तान् जितेन्द्रियान् ६० कश्चित्तेयास्यतः शत्रून् पूर्वैयांति स्वनुष्ठिताः ॥ सामदानं च भेदश्च दंडश्च विधिवद्गुणाः ६१
कश्चिन्मूलं दृढं कृत्वा परान्यासि विशांपते ॥ तांश्च विक्रमसेजे तुंजित्वा च परिरक्षसि ६२ कश्चिदष्टांगसंयुक्ता चतुर्विधबला चभूः ॥ बलमुख्यैः सुनीता ते द्विषतां
प्रतिवर्धिनी ६३ कश्चिल्लवंचमुष्टिं च परराष्ट्रे परंतप ॥ अविहाय महाराजनिहंसि समरे रिपून् ६४ कश्चित्स्वपरराष्ट्रेषु बहवोऽधिकृतास्तव ॥ अर्थान्समधि
तिष्ठंति रक्षंति च परस्परम् ६५ कश्चिदभ्यवहार्याणि गात्रसंस्पर्शनानि च ॥ घ्रेयाणि च महाराजरक्षंत्यनुमतास्तव ६६ कश्चित्कोशश्च कोष्ठं च वाहनं द्वारमा
युधम् ॥ आयश्च कृतकल्याणैस्तव भक्तैरनुष्ठितः ६७ कश्चिदाभ्यंतरेभ्यश्च बाह्येभ्यश्च विशांपते ॥ रक्षस्यात्मानमेवाग्रे तांश्च स्वेभ्यो मिथश्च तान् ६८ क
श्चिन्नपाने द्यूते वा क्रीडासु प्रमदासु च ॥ प्रतिजानंति पूर्वार्हे व्ययं व्यसनं जंतव ६९ ॥ ॥ ॥ ॥

स्तेषु आभ्यामधिकरणे यत्किनौ । परराष्ट्रे क्षेत्रस्थेषु सस्येषु सुखलब्धा नैर्दुर्भिक्षे च राजकुललब्धभक्तोपजीविभिर्निरन्नताक्रांताः शत्रवः सुखं जेया इत्यर्थः ६४ स्वपरराष्ट्रेषु स्वेति
दृष्टांतार्थं स्वराष्ट्रे इव परराष्ट्रे प्रविष्टाः बहवोऽधिकृताः स्थाने स्थाने स्थिताः स्थानपत्यादयोऽर्थान् प्रयोजनानि प्रजावशीकरणकरग्रहणादीनि रक्षंति च परस्परं संभूय परकीय
माणतं सेनापत्यादिकमभियुज्य राष्ट्रे स्वीयांश्च रक्षंतीत्यर्थः ६५ अभ्यवहार्याणि भक्ष्याणि गात्रसंस्पर्शनानि वस्त्राणि । संघर्षणानीति पाठे चंदनागुरुकुंकुमकस्तुरिकादीनि । घ्रेया
णि उच्चमधूपादीनि । अनुमताः विश्वस्ताः । तव त्वदर्थं रक्षंति न तु देशांतरोत्पन्नानि तानि स्वयमेव स्वीकुर्वतीत्यर्थः ६६ कोशो धनगृहं । कोष्ठं धान्यस्थानं ६७ आभ्यंतरेभ्यः
सूदादिभ्यः । बाह्येभ्यः सेनापत्यादिभ्यः । तानुभवान्स्वेभ्यः पुत्रमात्यादिभ्यः । तानपि मिथः पुत्रममात्यादमात्यं च पुत्राद्रक्षसि ६८ कश्चित्तेति । पानादिव्यसनजं व्ययं तव
पूर्वार्हेभ्यो चरणकाले भृत्याः न प्रतिजानंति नावेदयंति । आवेदने हि तदानीमागताः शिष्टाः पुरोहितादयः पानादिदुर्व्यसनासक्तं त्वां ज्ञात्वा त्यजेयुरिति भावः ६९

सुभिससाम्यदुर्भिसिष्वायस्य पादेन पादाभ्यां त्रिभिः पादैर्वा व्ययः संशुद्धयते पूर्यते । सर्वथाऽपि कोशदृष्टिः कार्येति भावः ७० दुर्गतान् दरिद्रान् ७१ अनुतिष्ठति निवेदयति ७२ अनुप्रौढत्वहितकामस्वज्ञानानंतरं प्रियान् कर्मभ्योऽपकर्षोऽधिकारच्युतिः सा च पूर्वे किल्विषमप्राप्य दोषमदृष्ट्वा न कर्त्तव्येत्यर्थः ७३ । ७४ अप्राप्तव्यवहाराः अप्रौढाः ७५ । ७६ देवमातृका दृष्टिनिष्पाद्यसस्या ७७ प्रत्येकं च शतं प्रतिशतमेकदृष्टयेति संबंधः । एकैकः प्रतिमासं वर्षनीय इत्यर्थः । पादिकं च शतं वृद्धयेति पाठे तु वर्षस्य शतचतुर्थांशो दृष्टिः तथा च किंचिदधिकाद्व्युत्तरदृष्टिः । आद्ये संबंधके दृष्टिरन्यत्र निर्वंधके इति विभागः यत्तु । 'द्विकं त्रिकं चतुष्कं च पंचकं च समं शतं । मासस्य दृष्टिं गृह्णीयाद' इति त्रिकांशे पक्षस्त्वाथ पार्णिकव्यवसायानुसारेणेति ज्ञेयं ७८ वार्ता कृषिर्वाणिज्यं पायुपाल्यं कुसीदं चेति चतुर्विधा ७९ कश्चिच्छूरा इति । प्रतिग्रामं पंचपंचेति । स्वनुष्ठिताः शोभनमनुष्ठितमनुष्ठानं येषां ते

कश्चिदायस्यचार्द्धेनचतुर्भागेनवापुनः ॥ पादभागैस्त्रिभिर्वाऽपिव्ययःसंशुद्धयतेतव ७० कश्चिज्ज्ञातीन्गृह्णन्वृद्धान्वणिजःशिल्पिनःश्रितान् ॥ अभीक्ष्णमनुगृह्णासिधनधान्येनदुर्गतान् ७१ कश्चिच्चायव्ययेयुक्ताःसर्वेगणकलेखकाः ॥ अनुतिष्ठतिपूर्वाह्ननित्यमायव्ययंतव ७२ कश्चिदर्थेषुसंप्रौढान्हितकामाननुप्रियान् ॥ नापकर्षसिकर्मभ्यःपूर्वमप्राप्यकिल्विषम् ७३ कश्चिद्विदित्वापुरुषानुत्तमाधममध्यमान् ॥ त्वंकर्मस्वनुरूपेषुनियोजयसिभारत ७४ कश्चिन्नलुब्धाश्चौरावावैरिणांवाविशांपते ॥ अप्राप्तव्यवहारावातवकर्मस्वनुष्ठिताः ७५ कश्चिन्नचौरैर्लुब्धैर्वाकुमारैःस्त्रीबलेनवा ॥ त्वयावापीडयतेराष्ट्रंकश्चिनुष्टाःकृषीबलाः ७६ कश्चिद्राष्ट्रेतडागानिपृष्ठांनिचबृंहतिच ॥ भागशोविनिविष्टानिनकृषिर्देवमातृका ७७ कश्चिन्नभक्तंबीजंचकर्षकस्यावसीदति ॥ प्रत्येकंचशतंवृद्ध्याददास्यृणमनुग्रहम् ७८ कश्चित्स्वनुष्ठितातातवार्त्तातेसाधुभिर्जनैः ॥ वार्त्तायांसंश्रितस्तातलोकोऽयंसुखमेधते ७९ कश्चिच्छूराःकृतप्रज्ञाःपंचपंचस्वनुष्ठिताः ॥ क्षेमंकुर्वतिसंहत्यराजनजनपदेतव ८० कश्चिन्नगरगुप्त्यर्थग्रामानगरवत्कृताः ॥ ग्रामवच्चकृताःप्रांतास्तेचसर्वेत्वदर्पणाः ८१ कश्चिद्वेलेनानुगताःसमानिविषमाणिच ॥ पुराणिचौरानिघ्नंतश्चरन्तिविषयेतव ८२ कश्चित्स्त्रियःसांत्वयसिकश्चित्ताश्चसुरक्षिताः ॥ कश्चिन्नश्रद्धास्यासांकश्चिदुद्यनभाषसे ८३ कश्चिदात्ययिकंश्रुत्वातदर्थमनुचिंत्यच ॥ प्रियाण्यनुभवन्शेषेनत्वमंतःपुरेनृप ८४ कश्चिद्वैप्रथमौयामौरात्रेःसुस्वाविशांपते ॥ संचिंतयसिधर्मार्थौयामउत्थायपश्चिमे ८५

तथा । ते च प्रशास्ता समाहर्त्ता संविधाता लेखकः सासी चेति । समाहर्त्ता प्रजाभ्यो द्रव्यमुद्रवैकीकृत्य राज्ञेऽर्पयिता । संविधाता प्रजासमाहर्त्रैरेकवाक्यताघटकः संहत्य एकीभूय ८० नगरवदित्यनेन बहुभिः शूरैरधिष्ठिताः ग्रामाः । बहुतरैर्नगराणि । बहुतपैर्जनपदेश्वरस्थानं पुरसंज्ञं । ग्रामाः शूद्रजनबहुलाः । आपणादियुक्तं नगरं । प्रान्ताः सीमास्था अपि देशाधिपतौ सोऽपि साक्षाद्राज्ञि सर्वं निवेदयतीत्यर्थः ८१ विषमाणि सदुर्गाणि निघ्नतो ये चरन्ति तान् बलेन सहितः पुराध्यक्षोऽनुद्वेदिन्यर्थः । समेषु विषमेष्वपीति पाठे विषमेषु ईतिकालेषु । अतिवृष्ट्यादय ईतयः ८२ आसां वचनं आसां पुरश्च शुभं न भाषसे ८३ आत्ययिकमकल्याणं ८४ पश्चिमे चतुर्थे तस्मादेव द्वौ प्रथमौ द्वितीयतृतीयावित्यर्थः ८५

८६ । ८७ यमवत् स हि दंष्ट्रेषु क्रूरः पूज्येषु विनयवान् तद्वत् ८८ आबाधं दुःखं निमित्तं पथ्याशनादिना मानसमाबाधम् ८९ अष्टांगायां चिकित्सायां । 'निदानं पूर्वार्त्तगानि रूपाण्युपशयस्तथा ।
संप्राप्तिरौषधी रोगी परिचारक एव च' इत्यष्टावंगानि । अथवा रोगी रोगहेतुः आरोग्यमारोग्यहेतुः तेषां लक्षणानि च ९० अर्थिनो याचकाः । प्रत्यर्थिनः परंपरागतवृत्तिप्रतिबंधात्सुबुद्धिचिन्ताः ।
प्रत्येत्य तदर्थिनः शत्रुतो वा । न शब्दद्वयेन पश्येदेवेत्युच्यते ९१ । ९२ । ९३ कश्चिन्नेति । योऽरिर्वलेन पूर्वं परिपीडित एव न हतः स एव कालांतरे मंत्रेणोभाभ्यांचमंत्रबलाभ्यां कश्चिद्वलवासेति
योजना । कश्चित्ते इति पाठे ते तव बले सैन्ये योऽरिः पूर्वपीडित इत्यादि पूर्ववत् ९४ प्रधानतः प्राधान्येन हताः दानमानाभ्यां वशीकृताः । आहता इति वा पाठः ९५ विद्यासु साधूनां ब्राह्मणान्

कश्चिदर्थयसे नित्यं मनुष्यान् समलंकृतः ॥ उत्थाय काले कालज्ञैः सह पाण्डवमंत्रिभिः ८६ कश्चिद्रक्षां बरधराः खड्गहस्ताः स्वलंकृताः ॥ उपासते त्वामभितोरक्षणार्थं
मरिंदम् ८७ कश्चिद्वंष्ट्रेषु यमवत् पूज्येषु च विशांपते ॥ परीक्ष्य वर्तसे सम्यगप्रियेषु प्रियेषु च ८८ कश्चिच्छारीरमाबाधमौषधैर्नियमेन वा ॥ मानसं वृद्धसेवाभिः
सदा पार्थापकर्षसि ८९ कश्चिद्वैद्याश्चिकित्सायामष्टांगायां विशारदाः ॥ सुहृदश्चानुरक्ताश्च शरीरे ते हिताः सदा ९० कश्चिन्लोभान्मोहाद्रामानाद्वापि विशांप
ते ॥ अर्थिप्रत्यर्थिनः प्राप्तान्नपश्यसि कथंचन ९१ कश्चिन्नलोभान्मोहाद्राविश्रंभान्प्रणयेन वा ॥ आश्रितानां मनुष्याणां वृत्तित्वं संरुणत्सि वै ९२ कश्चित्पौरान्
सहिताये च ते रात्रासिनः ॥ त्वया सह विरुध्यंते परैः क्रीताः कथंचन ९३ कश्चिन्नदुर्बलः शत्रुर्वलेन परिपीडितः ॥ मंत्रेण बलवान् कश्चिदुभाभ्यांच कथंचन ९४
कश्चित्सर्वेऽनुरक्तास्त्वांभूमिपालाः प्रधानतः ॥ कश्चित्प्राणांस्त्वदर्थेषु संत्यजंति त्वया हताः ९५ कश्चित्ते सर्वविद्यासु गुणतोऽर्चाप्रवर्तते ॥ ब्राह्मणानां च साधूनां त
व नैः श्रेयसीशुभा ॥ दक्षिणास्त्वं ददास्येषां नित्यं स्वर्गापवर्गदाः ९६ कश्चिद्वैद्यैः श्रुतं पूर्वैराचरिते जनैः ॥ यतमानस्तथा कर्तुं तस्मिन् कर्मणि वर्तसे ९७ कश्चित्तव गृहे
ऽन्नानि स्वादून्यश्रंति वैद्विजाः ॥ गुणवंति गुणोपेतास्तवाध्यक्षं सदक्षिणम् ९८ कश्चित्कर्तूने कचित्तो वाजपेयांश्च सर्वशः ॥ पुंडरीकांश्च कात्स्न्येन यतसे कर्तुमात्तम वा
न् ९९ कश्चिज्ज्ञातीन् गुरुन्वृद्धान् देवतांस्तापसानपि ॥ चैत्यांश्च वृक्षां कल्याणान् ब्राह्मणांश्च नमस्यसि १०० कश्चिच्छोको न मन्युर्वा त्वया प्रोत्पाद्यतेऽनघ ॥
अपिमंगलहस्तश्च जनः पार्श्वेऽनुतिष्ठति १०१ कश्चिदेषाच ते बुद्धिर्दृष्टिरेषाच तेऽनघ ॥ आयुष्याच यशस्याच धर्मकामार्थदार्शनी २ एतया वर्तमानस्य बुद्ध्या
ग्रं न सीदति ॥ विजित्य च महीं राजा सोऽत्यन्तं सुखमेधते १०३ ॥ ॥ ॥ ॥

गुणतो गुणं दृष्ट्वाऽर्चा पूजा प्रवर्तते ९६ तथा कर्तुं पूर्वैराचरितवत् कर्तुं तस्मिन् कर्मणि वर्तते ९७ तवाध्यक्षं त्वत्समं सदक्षिणं सदक्षिणालाभं यथा स्यात्तथाऽश्रंति ९८ । ९९
चैत्यानस्थं हिलवतो ग्रामसूचकान् दृष्ट्वा १०० शोको नीचानां । मन्युः श्रेष्ठानां । मंगलहस्तो मंगलप्रदो मंत्रादिविद पुरोहितादिः । अनुतिष्ठति स्वस्त्ययनं करोति १०१ या
एषा इदानीं वृत्तिरस्ति सैव सार्वदिक् कश्चिदस्तीत्यर्थः २ । १०३ ॥ ॥ ॥ ॥

कच्चिदार्थ इति । आर्यो विशुद्धात्मा च सन्नपि कस्मिंश्चिन्मये कर्मणि निमित्ते क्षारितो धनधान्यादिना रिक्तः कृतः । 'राजभिः कृतदंडास्तु शुद्धयंति मलिना जनाः' इत्यादिशास्त्रप्रामाण्याच्छुचिरपि सन् अदृष्टशास्त्रकुशलरनुपासितपंडितैर्मूर्खैरमात्यैः कच्चिन्न वध्यते हन्यते अधिकधनलोभात् । अदृष्ट इति सविसर्गपाठे तु शास्त्रकुशलैरमात्यैरज्ञात इत्यर्थः ४ दुष्टः स्वभावतः तत्कारी दुष्टकर्मकारी तज्ज्ञैश्चोरांश्वेषिभिः कोष्ठपालैर्दृष्टः सकारणश्चोरितद्रव्यसहितो गृहीतो विभूतश्चेति योजना ५ उत्पन्नानिति । चो वार्थे आक्यस्य दरिद्रस्य वाऽर्थानुत्पन्नान् बीजकणिशन्यायेन स्वल्पकालेनैव बहुयुगां वृद्धिं प्राप्तान् तवामात्याः मिथ्या अनृतान् चौर्यादिनाऽन्यायेनाजितानिति कच्चिन्न पश्यंति । जनैः पिथुनैः हृताः हृतविवेकाः । पाठांतरे धनैर्हृताः वशीकृताः । लुब्धो हि लिप्सुः परत्रासं तमपि दोषमारोप्य

कच्चिदार्थोविशुद्धात्माक्षारितश्चौरकर्मणि ॥ अदृष्टशास्त्रकुशलैर्नलोभाद्वध्यतेऽशुचिः १०४ दुष्टोऽगृहीतस्तत्कारीतज्ज्ञैर्दृष्टः सकारणः ॥ कच्चिन्नमुच्यतेस्तेनोद्व्यलोभान्नरर्षभ ५ उत्पन्नान्कच्चिदाक्यस्यदरिद्रस्यचभारत ॥ अर्थान्नमिथ्यापश्यंतितवामात्याहृताजनैः ६ नास्तिक्यमनृतक्रोधंप्रमादंदीर्घसूत्रताम् ॥ अदर्शनंज्ञानवतामालस्यंपंचवृत्तिताम् ॥ एकचित्तनमर्थानामनर्थज्ञैश्चंचित्तनम् ७ निश्चितानामनारंभंमंत्रस्यापरिरक्षणम् ॥ मंगलाद्यप्रयोगंचप्रत्युत्थानंचसर्वतः ८ कच्चित्त्वंवर्जयस्येतान् राजदोषांश्चतुर्दश ॥ प्रायशोऽर्थैर्विनश्यंतिकृतमूलाऽपिपार्थिवाः ९ कच्चित्तेसफलावेदाः कच्चित्तेसफलंधनम् ॥ कच्चित्तेसफलादाराः कच्चित्तेसफलंश्रुतम् १० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ कथंवैसफलावेदाः कथंवैसफलंधनम् ॥ कथंवैसफलादाराः कथंवैसफलंश्रुतम् ११ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ अग्निहोत्रफलावेदादत्तभुक्तफलंधनम् ॥ रतिपुत्रफलादाराः शीलवृत्तफलंश्रुतम् १२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतदाख्यायसमुनिर्नारदोवैमहातपाः ॥ पप्रच्छानंतरमिदं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् १३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ कच्चिदभ्यागतादूरादग्निजोऽभ्रमका रणात् ॥ यथोक्तमवहार्यंते शुल्कं शुल्कोपजीविभिः १४ कच्चित्तेपुरुषाराजन्पुरेराष्ट्रचमानिताः ॥ उपानयंतिपण्यानिउपधाभिरवंचिताः १५ कच्चिच्छृणोषिवृद्धानांधर्मार्थसहितागिरः ॥ नित्यमर्थविदांतातयथाधर्मार्थदर्शिनः १६ कच्चित्तेकृषितंत्रेषुगोपुपुष्पफलेषुच ॥ धर्मार्थचद्रिजातिभ्योदीयेतमधुसर्पिषी १७ द्रव्योपकरणांकिंचित्सर्वदासर्वशिल्पिनाम् ॥ चातुर्मास्यावरंसम्यङ्निनयंतंसंप्रयच्छसि १८ कच्चित्कृतंविजानीषेकर्तारंचप्रशंससि ॥ १९ सतांमध्येमहाराजसत्करोषिचपूजयन् ११९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तद्वित्तं जिहीर्षतीति प्रसिद्धं ६ नास्तिक्यमित्यादिसार्द्धं श्लोकत्रयं व्याख्यातम् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ कच्चिदभ्यागता इति । अवहार्यंते दाप्यंते शुल्कं राजग्राहं करं १४ पण्यानि विक्रेयद्रव्याणि उपधाभिश्छलैः १५ । १६ कृषितंत्रेषु कृष्युत्पाद्येषु पुष्पफलेष्वर्द्रिशुष्कधान्येषु । तथा गोषु जातेषु पुष्पफलेषु दुग्धघृतक्षेपेषु सत्सु मधुसर्पिणी । 'अन्नं वै मधु' इति श्रुतेर्धान्यादिकमन्नं घृतं च यल्लोके ब्रह्मोत्तरमित्युच्यते १७ द्रव्यं शिल्पिनां वेतनं उपकरणं स्वकार्यासाधनसामग्री । यथाचित्रोत्पादने रजकद्रव्यादि चातुर्मास्यावरं मासचतुष्टयपर्याप्तानधिकम् १८ । ११९

सूत्रं संक्षेपवाक्यं व्यवस्था वा । हस्सादीनां लक्षणपरीक्षाचिकित्सौषधोदीपनमादनादिप्रकारप्रतिपादकग्रंथसिद्धांतमात्रसंक्षेपयुक्तान् गृह्णासि तत्तदाचार्येभ्यः १२० यंत्राण्याग्रेयौषधबलेन
सीतकांस्यहृषहोलप्रक्षेपकाणि लोहमयानि भाषायां नालशब्दाभिधेयानि तेषां सूत्रं सूचकं शास्त्रं । नागरं नगरहितम् २१ अस्त्राणि मंत्रप्रयुक्तानि शस्त्राणि । ब्रह्मदंड आभिचारिकविद्या २२
व्यालः सर्पः व्याघ्रादेरप्येतदुपलक्षणम् २३ प्रव्रजितान् जातिबहिष्कृतान् अन्नमात्रार्थिनो दीनान् २४ । २५ । २६ । २७ उपसंहरति एवं यो वर्त्तत इति १२८ ॥ ॥ इति० सभा
पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचमोऽध्यायः ५ ॥ संपूज्याथाभ्यनुज्ञात इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ दिव्यसभाभाद्रविंशो युधिष्ठिर उवाच भवानिति । संचरते समो

कच्चित्सूत्राणिसर्वाणिगृह्णासिभरतर्षभ ॥ हस्तिस्त्राश्वस्त्राणिरथसूत्राणिवाविभो १२० कच्चिदभ्यस्यतेसम्यग्गृहेतेभरतर्षभ ॥ धनुर्वेदस्यसूत्रंवेयंत्रसूत्रंचनागरम् २१
कच्चिदस्त्राणिसर्वाणिब्रह्मदंडश्चतेऽनघ ॥ विषयोगास्तथासर्वेविदिताःशत्रुनाशनाः २२ कच्चिदग्निभयाच्चैवसर्वेऽप्यालभयात्तथा ॥ रोगरक्षाभयाच्चैवराष्ट्रंस्वंपरिरक्षसि
२३ कच्चिदंधांश्चमूकांश्चपंगून्वयंगानबांधवान् ॥ पितेवपासिधर्मज्ञतथाप्रव्रजितानपि २४ षडनर्थमहाराजकच्चित्तेष्टतःकृताः ॥ निद्राऽऽलस्यंभयंकोधोमादं
वंदीर्वसूत्रता २५ ॥ ॥ ततःकुरूणामृषभोमहात्माश्रुत्वागिरोब्राह्मणसत्तमस्य ॥ प्रणम्यपादावभिवाद्यतुष्टोराजाऽब्रवीन्नारददेवरूपम् २६ ॥ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ ॥ एंवकरिष्यामियथात्वयोक्तंप्रज्ञाहिमेभूयएवाभिवृद्धा ॥ उक्त्वातथाचैवचकाराराजालेभेमहींसागरमेखलांच २७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥
एवंयोवर्त्ततेराजाचातुर्वर्ण्यस्यरक्षणे ॥ सविहृत्येहसुखीशक्रस्यैतिसलोकताम् १२८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिलोकपालसभाख्यानपर्वणिनारदप्रश्नमुखे
नराजधर्मानुशासनेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ संपूज्याथाभ्यनुज्ञातोमहर्षेर्वचनात्परम् ॥ प्रत्युवाचानुपूर्व्येणधर्मराजोयुधि
ष्ठिरः १ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ भगवन्नयाय्यमाहैतंयथावद्धर्मनिश्चयम् ॥ यथाशक्तियथान्यायंक्रियतेऽयंविधर्मया २ राजभिर्यद्यथाकार्यपुरावैतन्नसंशयः
॥ यथान्यायोपनीतार्थकृतंहेतुमदर्थवत् ३ वयंतुसत्पथंतेषांयातुमिच्छामहेप्रभो ॥ नतुशक्यंतथागंतुंयथातैर्नियतात्मभिः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वा
सधर्मात्मावाक्यंतदभिपूज्यच ॥ मुहूर्त्तात्प्राप्तकालंचदृष्ट्वालोकचरंमुनिम् ५ नारदंसुस्थमासीनमुपासीनोयुधिष्ठिरः ॥ अपृच्छत्पांडवस्तत्रराजमध्येमहाद्युतिः ६ युधिष्ठिर
उवाच ॥ भवान्संचरतेलोकान्सदानानाविधान्वहून् ॥ ब्रह्मणानिर्मितान्पूर्वप्रेक्षमाणोभनोजवः ७ ईदृशीभविताकाचिदृष्टपूर्वासमाकचिन् ॥ इतोवाश्रेयसीब्रह्मंस्त
न्ममाचक्ष्वपृच्छतः ८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वानारदस्तस्यधर्मराजरस्यभाषितम् ॥ पांडवंप्रत्युवाचेदंस्मयन्मधुरयागिरा ९ ॥ ॥

गम्यच्छीतिसूत्रे गमेर्गत्यर्थमात्रोपलक्षणपरत्वाच्चरेरपि तद् कर्मव्यतिहारे वा तद् । त्वं हि लोकेषु संचरसि । लोकाश्च हार्दिकाशनिष्ठे त्वयि संचरंतीतिवाऽर्थः तेन सर्वज्ञत्वमुक्तं । पूर्वं मनु
ष्यसंघः प्राहनिर्मितान् देवलोकानित्यर्थः ७ कचिदिति । देवलोकपेक्षया मनुष्यलोके कचित्काले वा भविता भवित्री । अनामसदंशित्वाच्च तदपि विदितमेवेत्यर्थः ८ स्मयन् युधिष्ठिरस्या
पि गर्वोऽभूदेवतामहाभाग्याज्ञानं चेति विस्मयं प्राप्नुवन् ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

1199. H

मानुषेषु न दृष्टा नश्रुतेति अग्रेऽपि न द्रक्ष्यते न श्रोष्यते पूर्वकल्पसमानरूपत्वादुत्तरस्यापीत्यर्थः १० कैलासेति । कुबेरस्येत्यर्थः ११ गतकृमामविद्यादिक्लेशैर्जितां तेन पूर्वाद्यु तत्सत्त्वं ज्ञायते दिव्यादिव्यैरिति । दिव्या दिविभवा रंभोर्वज्यादयः अदिव्यास्तदन्ये मानुषाः पित्रादयः । 'स यदि पितृलोककामो भवति संकल्पादेवास्य पितरः समुत्पिष्टंति तेन स पितृलोकेन संपन्नो महीयते' इति ब्रह्मलोके तत्सत्त्वस्यापि श्रवणात् । अभिप्रेयते संकल्प्यते इत्यभिभाषायाः विषयास्तैः । विश्वरूपिणी भावसंकल्पानुसारिनारूपवती मानसीमित्यर्थः १२ जुष्टां सेवितां यदि

अ०

॥ नारद उवाच ॥ ॥ मानुषेषु न मे ता तदृष्टपूर्वान च श्रुता ॥ स भामणि मयी राजन्यथेयं तव भारत १० स भान्तु पितृ राजस्य वरुणस्य च धीमतः ॥ कथयिष्ये
तथेन्द्रस्य कैलास निलयस्य च ११ ब्रह्मणश्च सभा दिव्यां कथयिष्ये गतकृमाम् ॥ दिव्या दिव्यैरभिप्रायैरुपेतां विश्वरूपिणीम् १२ देवैः पितृगणैः साधुर्यैश्च भिर्नि
यतात्मभिः ॥ जुष्टां मुनिगणैः शान्तैर्वेदयज्ञैः स दक्षिणैः ॥ यदितेश्रवणे बुद्धिर्वर्तते भरतर्षभ १३ नारदेनैव मुक्तस्तु धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ प्रांजलिभ्रातृभिः सा
द्वैतैश्च सर्वैर्दिजोत्तमैः १४ नारदं प्रत्युवाचे धर्मराजो महामनाः ॥ स भाः कथयताः सर्वाः श्रोतुमिच्छामहे वयम् १५ किं द्रव्यास्ताः स भ्रातृन्ना किं विस्ताराः किमायताः ॥
पितामहं च केतस्यां सभायां पर्युपासते १६ वासवं देवराजं च यमं वैवस्वतं च के ॥ वरुणं च कुबेरं च सभायां पर्युपासते १७ एतत्सर्वं यथान्यायं ब्रह्मर्षे वदतस्तव ॥
श्रोतुमिच्छामसहिताः परंकौतूहलं हिनः १८ एवमुक्तः पाण्डवेन नारदः प्रत्यभाषत ॥ क्रमेण राजन् दिव्यास्ताः श्रूयंतामिह नः सभाः १९ इति श्रीमहाभारते सभा
पर्वणि लोकपालसभाख्यानपर्वणि युधिष्ठिरसभाजिज्ञासायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ शकस्य तु सभा दिव्या भास्वरा कर्मनिर्मिता ॥
स्वयं शक्रेण कौरव्यनिर्जिता कर्मसमप्रभा १ विस्तीर्णो यो जनशतं शतमध्यर्द्धमायता ॥ वैहायसी कामगमापंच यो जनमुच्छ्रिता २ जराशोककृमापेता निरातंकाशि
वाशुभा ३ वेश्मासनवतीरम्या दिव्यपादपशोभिता ४ तस्यां देवेश्वरः पार्थ सभायां परमासने ॥ आस्ते शच्यामहे द्राण्याश्रिया लक्ष्म्या च भारत ४ बिभ्रद्भूपुर
निर्देशं किरीटीलोहितांगदः ॥ विरजोम्बरश्चित्रमाल्यो ह्रीकीर्तिश्रुतिभिः सह ५ तस्यामुपासते नित्यं महात्मानं शतक्रतुम् ॥ मरुतः सर्वशोराजन् सर्वे च गृहमेधिनः
६ सिद्धादेव वर्षयश्चैव साध्या देवगणास्तथा ॥ मरुत्वंतश्च सहिता भास्वंतो हेममालिनः ७ एते सानुचराः सर्वे दिव्यरूपाः स्वलंकृताः ॥ उपासते महात्मानं देवरा
जमरिंदमम् ८ तथा देवर्षयः सर्वे पार्थ शक्रमुपासते ॥ अमला धूतपाप्मानो दीप्यमाना इवाग्रयः ९ ॥ ॥

॥ ७ ॥

श्रवणे बुद्धिर्वर्तते तर्हि कथयिष्ये इति पूर्वोक्तं संबन्धः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति सभापर्वणि नीलकण्ठे भारतभाष्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ शक्र
स्येति । कर्मभिर्विभक्त्यर्थे यत्नैर्निर्मिता शक्रेण निर्जिता चेति संबन्धः १ अध्यायं सार्धमापता दीर्घा वैहायसी खेचरी २ निरातंका निर्भया । शिवा शांतजना शुभा कल्याणावहा ३ शङ्खा
नामतः श्रिया शोभया ४ । ५ मस्तो गृहमेधिन इति सामानाधिकरण्यम् ६ । ७ । ८ । ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

11 9.9. 08

सोममुतः सोमाभिषवकर्तारः सोमयाजिन इति यावत् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ अर्थः अर्थाद्यभिमानिन्यो देवताः २० 'ब्रह्मणोऽज्ञात प्रसूतोऽग्निरंगिरा इति विश्रुतः । दक्षिणाग्निर्गर्हपत्याहवनीयाविति त्रयी । निर्मथ्यो वैद्युतः शूरः संवर्त्तो लौकिकस्तथा । जाठरो विषगः क्रव्यात् सेमवान् वैष्णवस्तथा । दस्यु

तेजस्विनः सोमसुतो विशोकाविगतज्वराः ॥ पराशरः पर्वतश्च तथा सार्वर्णिगालवौ १० शंखश्चलिखितश्चैव तथा गौरशिरामुनिः ॥ दुर्वासाः क्रोधनः श्येनस्तथा दीर्घतमामुनिः ११ पवित्रपाणिः सार्वर्णिर्याज्ञवल्क्योऽथ भालुकिः ॥ उद्दालकः श्वेतकेतुस्तांब्यो भांडायनिस्तथा १२ हविष्मांश्च गरिष्ठश्च हरिश्चन्द्रश्च पार्थिवः ॥ हृद्यश्चोदरशांडिल्यः पाराशर्यः कृषीबलः १३ वातस्कंधो विशाखश्च विधाता काल एव च ॥ करालदंतस्त्वष्टा च विश्वकर्मा च तंबुरुः १४ अयोनिजा योनिजाश्वा युभक्षाहुताशिनः ॥ ईशानं सर्वलोकस्य वज्रिणं समुपासते १५ सहदेवः सुनीथश्च वाल्मीकिश्च महातपाः ॥ समीकः सत्यवाक् चैव प्रचेताः सत्यसंगरः १६ मेधा तिथिर्वाग्मेदेवः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ मरुत्तश्च मरीचिश्च स्थानुश्चात्र महतपाः १७ कक्षीवाङ्गौ तमस्ताक्षर्यस्तथा वैश्वानरो मुनिः ॥ मुनिः कालकवृक्षीय आश्राव्योऽथ हिरण्मयः १८ संवर्त्तो देवहव्यश्च विष्वक्सेनश्च वीर्यवान् ॥ दिव्या आपस्तथौषध्यः श्रद्धामेधा सरस्वती १९ अर्थो धर्मश्च कामश्च विद्युतश्चैव पाण्डव ॥ जलवाहास्तथामेधावायवः स्तनयिलवः २० प्राचीदिग्यज्ञवाहाश्च पावकाः सप्तविंशतिः ॥ अग्नीषोमौ तथेन्द्राग्नीमित्रश्च सविताऽर्यमा २१ भगो विश्वे च साध्याश्च गुरुः शुक्रस्तथैव च ॥ विश्वावसुश्चित्रसेनः सुमनस्तरुणस्तथा २२ यज्ञाश्च दक्षिणाश्चैव ग्रहास्तोमाश्च भारत ॥ यज्ञवाहाश्च ये मंत्रास्सर्वे तत्र समासते २३ तथैवाप्सरसो राजनृगंधर्वाश्च मनोरमाः ॥ नृत्यवादित्रगौ तैश्च हास्यैश्च विविधैरपि २४ रमयंति स्म नृपते देवराजं शतक्रतुम् ॥ स्तुतिभिर्मैंगलैश्चैव स्तुवंतः कर्मभिस्तथा २५ विक्रमैश्च महात्मानं बलवृत्रनिषूदनम् ॥ ब्रह्मराजर्षयश्चैव सर्वे देवर्षयस्तथा २६ विमानैर्विविधैर्दिव्यैर्दीप्यमाना इवाग्रयः ॥ स्रग्विणो भूषिताः सर्वे यांति चायां तिचापरे २७ बृहस्पतिश्च शुक्रश्च नित्यमास्तां हितव्रतैः ॥ एते चान्ये च बहवो महात्मानो यतव्रताः २८ विमानैश्चंद्रसंकाशैः सोमवत्प्रियदर्शनाः ॥ ब्रह्मणः सदृशराज नृगुः सप्तर्षयस्तथा २९ एषा स भामयाराज नृदृष्टा पुष्करमालिनी ॥ शतक्रतोर्महाबाहो याम्यामपि सभां शृणु ३० ॥ इति श्री महाभारते सभा पर्वणि लोकपालसभाख्यानपर्वणि इंद्रसभावर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ कथयिष्ये सभां याम्यां युधिष्ठिरनिबोधताम् ॥ वैवस्वतस्य यां पार्थ विश्वकर्मा चकार ह १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यान् बलदश्चैव शांतः पुष्टो विभावसुः । ज्योतिष्मान् भरतो भद्रः स्विष्टकृद्ब्रह्मयान् क्रतुः । सोमश्च पितृमांश्चैव पावकाः सप्तविंशतिः' २१ । २२ एवं यज्ञदक्षिणादयः २३ । २४ २५ । २६ । २७ । २८ । २९ पुष्करमालिनी नामतः ३० ॥ ॥ इति सभापर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ॥ ॥ ॥ कथयिष्ये इति १

तैजसी ज्योतिर्मयी सौवर्णी वा भूयसी महती पूर्वसभातः २ सर्वतः कामरूपिणी यस्यां सर्वं वस्तु संकल्पसमकालमेव सर्वात्मकं भवतीत्यर्थः ३। ४ कामाः काम्यमाना विषयाः प्रभूतं बहुलं भक्ष्यमपूपादि भोज्यमोदनादि ५ लेहं खंडशर्करादि चोष्णमिक्षुकांहादि स्नानः परंपराः तस्य भक्ष्याद्यभक्ष्यकामफलाः आन्नादेरपिपनसादिकफलमुद्भवति कामानुसारादित्यर्थः ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७ राम इति। रामलक्ष्मणयोर्विष्णुशेषरूपेण स्वस्थानस्थयोरपि प्रतिमा रूपेण उपास

तैजसीसासभाराजनवभूवशतयोजना ॥ विस्तारयामसंपन्नाभूयसीचापिपांडव २ अर्कप्रकाशाभ्राजिष्णुःसर्वतःकामरूपिणी ॥ नातिशीतानचात्युष्णामन सश्वप्रहर्षिणी ३ नशोकोनजरातस्यांक्षुत्पिपासेनचाप्रियम् ॥ नचदैन्यंलुमोवाऽपिप्रतिकूलंनचाप्युत ४ सर्वेकामाःस्थितास्तस्यांयेदिव्यायेचमानुषाः ॥ सारवच्चप्रभूतंचभक्ष्यभोज्यमरिंदम ५ लेहंचोष्यंचपेयंचहृद्यंस्वादुमनोहरम् ॥ पुण्यगंधाःस्रजस्तस्यनित्यंकामफलाद्गुमाः ६ रसवंतिचतोयानिशीतान्युष्णा निचैवहि ॥ तस्यांराजर्षयःपुण्यास्तथाब्रह्मर्षयोऽमलाः ७ यमंवैवस्वतंतातप्रहृष्टाःपर्युपासते ॥ ययातिर्नहुषःपुरूर्माधातासोमकोनृगः ८ त्रसहस्युश्चराज षिःकृतवीर्यःश्रुतश्रवाः ॥ अरिष्टनेमिःसिद्धश्वकृतवेगःकृतिर्निमिः ९ प्रतर्हिनःशिबिर्मत्स्यःपृथुलाक्षोबृहद्रथः ॥ वार्तोमरुतःकुषिकःसांकाश्यःसांकृतिर्ध्रुवः १० चतुरश्वःसदस्योर्मिःकार्तवीर्यश्चपार्थिवः ॥ भारतःसुरथश्चैवसुनीथोनिशठोऽनलः ११ दिवोदासश्चसुमनाअंबरीषोभगीरथः ॥ व्यश्वःसदश्ववध्यश्वः पृथुवेगःपृथुश्रवाः १२ पृषदश्वोवसुमनाःक्षुपश्चसुमहाबलः ॥ रुषडुर्षसेनश्चपुरुकुत्सोध्वजीरथी १३ आर्षिषेणोदिलीपश्चमहात्माचाप्युशीनरः ॥ औशीनरिःपुंडरीकःशर्यातिःशरभःशुचिः १४ अंगोऽरिष्टश्वेनश्चदुष्यंतःसृजयोजयः ॥ भांगासुरिःसुनीथश्चनिषधोऽथवहीनरः १५ करंधमोबालिहकश्च सुद्युमोबलवान्मधुः ॥ ऐलोमरुत्तश्चतथाबलवान्पृथिवीपतिः १६ कपोतरोमातृणकःसहदेवार्जुनौतथा ॥ व्यश्वःसाश्वःकृशाश्वश्चशशर्बिंदुश्चपार्थिवः १७ रामोदाशरथिश्चैवलक्ष्मणोऽथप्रतर्दनः ॥ अलर्कःकक्षसेनश्चगयौगौराश्वएवच १८ जामदग्न्यश्चरामश्चनाभागसगरौतथा ॥ भूरियुम्रोमहाश्वश्चपृथाश्वोजनकस्तथा १९ राजावैन्योवारिसेनःपुरुजिजनमेजयः ॥ ब्रह्मदत्तस्त्रिगर्तिश्चराजोपरिचरस्तथा २० इंद्रयुम्रोभीमजानुर्गौरपृष्ठोऽनघोलयः ॥ पद्मोऽथमुचुकुंदश्च भूरियुम्रःप्रसेनजित् २१ अरिष्टनेमिःसुद्युम्रःपृथुलाश्वोऽष्टकस्तथा ॥ शतंमत्स्यानृपतयःशतंनोपाःशतंहयाः २२ धृतराष्ट्राश्चैकशतमशीतिर्जनमेजयाः ॥ शतंचब्रह्मदत्तानांवीरिणामीरिणांशतम् २३ भीष्माणांद्देशेऽप्यत्रभीमानांतुतथाशतम् ॥ शतंचप्रतिविध्यनांशतंनागाःशतंहयाः २४ पलाशानांशतंज्ञेयंशतंकाशकुशादयः ॥ शांतनुश्चैवराजेंद्रपांडुश्चैवपितातव २५ उशंगवःशतरथोदेवराजोययद्रथः ॥ वृषदर्भश्चराजर्षिर्बुद्धिमान्सहमंत्रिभिः २६ ॥

कानुग्रहार्थमन्नावस्थानं बोध्यं १८। १९। २०। २१। २२ भूतराष्ट्राश्चैकशतमिति । पुराणेषु प्रायेणाधिकारिणांमेव कीर्त्तमात्रेषां च प्रतिकल्पं समानानामरूपकर्मत्वादनेककल्पं धर्मसभावासिनां तेषां बहुत्वं युक्तं । सेनापत्यादिशब्दवदधिकारवाचित्वाद्भूतराष्ट्रादिशब्दानां २३ । २४ अयमेव ग्यायः पलाशादियस्त्रियद्रव्याद्यभिमानदेवतासु ज्ञेय इत्याशयवानाह पलाशानामिति २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० कालचक्रं चेति संवत्सराद्यभिमानिन्यो देवताः । दुष्कृतकर्माणो विद्याविहीनकर्ममात्रनिष्ठाः ३१ । ३२ । ३३ असंवाधा असंकीर्णा ३४ । ३५ संन्यासिनः निष्कामकर्म
कर्तारः काम्यानां कर्मणां त्यागिने वा । पूर्वेषामपि आपस्तंबेन तद्यथाऽऽग्नेफलार्थं निमित्ते छायागंध इत्यनूपद्यते । एवं धर्मचर्यमाणमर्था अनूपद्यते इति आनुषंगिकफलभागित्वदर्शनात् निमित्ते रोपिते
आर्था दिव्यान्मपानादयः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० पुष्करैर्मूर्तिमद्भिस्तीर्थविशेषैर्मालिनीशोभिनीष ४१ ॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीयं भारतभावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ युधिष्ठिर इति १

अथापेरसहस्राणियेगताः शशबिंदवः ॥ इष्टाऽश्वमेधैर्बहुभिर्महद्भिर्भूरिदक्षिणैः २७ एते राजर्षयः पुण्याः कीर्तिमंतो बहुश्रुताः ॥ तस्यांसभायां राजेन्द्रवैवस्वतमुपा
सते २८ अगस्त्योऽथ मतंगश्च कालो मृत्युस्तथैव च ॥ यज्वानश्चैव सिद्धाश्च ये च योगशरीरिणः २९ अग्निष्वात्ताश्च पितरः फेनपाश्चोष्मपाश्च ये ॥ सुधावंतो बर्हिषदो
मूर्तिमंतस्तथाऽपेर ३० कालचक्रं च साक्षाच्च भगवान्हव्यवाहनः ॥ नरादुष्कृतकर्माणो दक्षिणायनमृत्यवः ३१ कालस्य नयने युक्तायमस्य पुरुषाश्च ये ॥ तस्यां
शिंशपपालाशास्तथा काशकुशादयः ३२ उपासते धर्मराजं मूर्तिमंतो जनाधिप ॥ एते चान्ये च बहवः पितुराजसभासदः ॥ नशक्याः परिसंख्यातुं नामभिः कर्मभि
स्तथा ३३ असंवाधा हि सापार्थर्म्या कामगमासभा ॥ दीर्घकालं तपस्तप्त्रानिर्मिता विश्वकर्मणा ३४ ज्वलन्ती भासमाना च तेजसास्वेन भारत ॥ तामुग्रतपसोयां
तिसुव्रताः सत्यवादिनः ३५ शांताः संन्यासिनः शुद्धाः पूताः पुण्येन कर्मणा ॥ सर्वे भास्वरदेहाश्च सर्वे च विरजो वराः ३६ चित्रांगदाश्चित्रमाल्याः सर्वे ज्वलितकुंडलाः ॥
सुकृतैः कर्मभिः पुण्यैः पारिबर्हेऽश्वभूषिताः ३७ गंधर्वाश्च महात्मानः संघशश्चाप्सरोगणाः ॥ वादित्रं नृत्यगीतं च हास्यं लास्यं च सर्वशः ३८ पुण्याश्च गंधाः शब्दाश्च
तस्यां पार्थसमंततः ॥ दिव्यानि चैव माल्यानि उपतिष्ठन्ति नित्यशः ३९ शतं शत सहस्राणि धर्मिणां तं प्रजेश्वरम् ॥ उपासते महात्मानं रूपयुक्तमनस्विनः ४०
ईदृशी सासभाराजन्पितुराज्ञो महात्मनः ॥ वरुणस्यापि वक्ष्यामि सभां पुष्करमालिनीम् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि लोकपालसभाख्यानपर्वणि यमसभावर्णनं
नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ युधिष्ठिर सभा दिव्या वरुणस्यामितप्रभा ॥ प्रमाणेन यथायाम्या शुभप्राकारतोरणा १ अंतःसलिलमा
स्थायविहिता विश्वकर्मणा ॥ दिव्यैरत्नमयैर्वृक्षैः फलपुष्पप्रदैर्युता २ नीलपीतैः सिताः श्यामैः सितैर्लौहितैः कैरपि ॥ अवतानैस्तथा गुल्मैर्मजरीजालधारिभिः ३
तथा शकुनयस्तस्यां विचित्रामधुरस्वराः ॥ अनिर्देश्यावपुष्मंतः शतशोऽथ सहस्रशः ४ सासभा सुखसंस्पर्शानशीतान च घर्मदा ॥ वेश्मासनवती रम्यासिता वरुणपा
लिता ५ यस्यामास्ते सवरुणो वारुण्या च समन्वितः ॥ दिव्यरत्नांबरधरो दिव्याभरणभूषितः ६ स्रग्विणो दिव्यगन्धाश्च दिव्यगंधानुलेपनाः ॥ आदित्यास्तत्र वरुणं जले
श्वरमुपासते ७ वासुकिस्तक्षकश्चैव नागश्चैरावतस्तथा ॥ कृष्णश्च लोहितचैव पद्मश्चित्रश्च वीर्यवान् ८

दिव्यैरितितस्यामित्युत्तरश्लोकादपकृष्यते २ अवतानैर्वितानवद्गुह्यस्वरूपाच्छादकैर्लताप्रतानैः सिता वद्धाः प्रदेशा इति शेषः ३ वपुष्मंतः प्रशस्तदेहाः ४ । ५ वारुण्या वरुणान्या माध्यावा ६ । ७ । ८

१।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९ संपत्ता समागच्छता ३० ॥ ॥ इति श्री
 कंबलाश्वतरौनागौधृतराष्ट्रबलाहकौ ॥ मणिमान्कुण्डधारश्चकर्कोटकधनंजयौ १ पाणिमान्कुण्डधारश्चबलवान्पृथिवीपते ॥ प्रहादोमुषिकादश्वतथैवजनमेजयः १०
 पताकिनोमण्डलिनःफणावंतश्चसर्वशः ॥ एतेचान्येचबहवःसर्पास्तस्यायुधिष्ठिर ॥ उपासतेमहात्मानंवर्णविगतह्रमाः ११ बलिर्वैरोचनोराजानरकःपृथि
 वीजयः ॥ संह्रादोविप्रचित्तिश्चकालखंजाश्वदानवाः १२ सुहनुर्दुमुखःशंखःसुमनाःसुमतिस्ततः ॥ घटोदरोमहापार्श्वःक्रथनःपिठरस्तथा १३ विश्वरूपः
 स्वरूपश्चविरूपोऽथमहाशिराः ॥ दशग्रीवश्चवालीचमेघवासादशावरः १४ टिट्टिभोविटभूतश्चसंह्रादश्चेन्द्रतापनः ॥ दैत्यदानवसंघाश्चसर्वैरुचिरकुंडलाः ॥
 १५ स्रग्विणोमौलिनश्चैवतथादिव्यपरिच्छदाः ॥ सर्वेलब्धवराःशूराःसर्वेविगतमृत्यवः १६ तेतस्यांवर्णदेवंधर्मपाशधरंसदा ॥ उपासतेमहात्मानंसर्वेसुच
 रितव्रताः १७ तथासमुद्राश्वत्वारो नदीभागीरथीचसा ॥ कालिंदीविदिशावेणानर्मदावेगवाहिनी १८ विपाशाचशतद्रुश्चचंद्रभागासरस्वती ॥ इशवतीवि
 तस्ताचसिंधुर्देवनदीतथा १९ गोदावरीकृष्णवेणाकावेरीचसरिद्धरा ॥ किंपुनाचविशल्याचतथावैतरणीनदी २० तृतीयाजेष्ठिलाचैवशोणश्चापिमहानदः ॥
 चर्मण्वतीतथाचैवपर्णाशाचमहानदी २१ सरयूधारवत्याथलांगलीचसरिद्धरा ॥ करतोयातथाऽऽत्रेयीलौहित्यश्चमहानदः २२ लंघतीगोमतीचैवसंघ्यात्रिस्रो
 तसीतथा ॥ एताश्चान्याश्चराजेन्द्रसुतीर्थालोकविश्रुताः २३ सरितःसर्वतश्चान्यास्तीर्थानिचसरांसिच ॥ कूपाश्चसप्तवर्णादेहवंतौयुधिष्ठिर २४ पल्वलानि
 तडागानिदेहवंत्यथभारत ॥ दिशस्तथामहीचैवतथासर्वेमहीधराः २५ उपासतेमहात्मानंसर्वेजलचरास्तथा ॥ गीतवादित्रवंतश्चगंधर्वाप्सरसांगणाः
 २६ स्तुवंतौवरुणंतस्यांसर्वेएवसमासते ॥ महीधरास्तनवंतोरसायेचप्रतिष्ठिताः २७ कथयंतःसुमधुराःकथास्तत्रसमासते ॥ वारुणश्चतथामंत्रीसुनाभःपर्यु
 पासते २८ पुत्रपौत्रैःपरिवृतो गोनाम्नापुष्करेणच ॥ सर्वेविग्रहवंतस्तेतमीश्वरमुपासते २९ एषामयासंपत्तावारुणीभरतर्षभ ॥ दृष्टपूर्वासभारम्याकुबेर
 स्यसभांशृणु ३० ॥ इतिमहाभारते स० लोकपालसभाख्यानपर्वणिवर्णसभावर्णने नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ नारदुवाच ॥ सभावैश्रवणीराज
 नृशतयोजनमायता ॥ विस्तीर्णासप्ततिश्चैवयोजनातिसितप्रभा १ तपसानिर्जिताराजन्स्वयंवैश्रवणेनसा ॥ शशिप्रभाप्रावरणाकैलासशिखरोपमा २ गुह्य
 कैरुह्यमानासाखेविषकंवशोभते ॥ दिव्याहेममयैरुच्चैःप्रासादैरुपशोभिता ३ महारत्नवतीचित्रादिव्यगंधामनोरमा ॥ सिताभ्रशिखराकाराष्टवमानेवदृश्यते ४
 दिव्याहेममयैरंगैर्विद्युद्भिरिवचित्रिता ॥ तस्यांवैश्रवणोराजाविचित्राभरणांबरः ५

सभापर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे नवमोऽध्यायः॥ ९॥

॥ ॥

॥ सभेति १ शशिप्रभाप्रावरणा शशिप्रभापि धावत्येनतिरस्करोतीत्यर्थः २ विषकालया ३ रंगैरितिच्छेदः ४ ॥ ९ ॥

६ । ७ मनोहृदयसंस्थादीतिपाठे मनश्चित्तं हृदयंकदंबगोलकाकृतिर्भासखंडः ८ दिव्यतानैरन्यैस्तानैर्गीतशास्त्रमिद्वैरेकोनपञ्चाशत्संख्यैः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

स्त्रीसहस्रैर्वृतः श्रीमानास्तेज्वलितकुंडलः ॥ दिवाकरनिभेपुण्येदिव्यास्तरणसंवृते ॥ दिव्यपादोपधानेचनिषण्णः परमासने ६ मंदाराणामुदाराणांवनानिपरिलो-
डयन् ॥ सौगंधिकवनानांचगंधगंधवहोवहन् ७ नलिन्याश्चालकाख्यायानंदनस्यवनस्यच ॥ शीतोहृदयसंक्लादीवायुस्तमुपसेवते ८ तत्रदेवाः सगंधर्वांगणै-
रप्सरसांवृताः ॥ दिव्यतानैर्महाराजगार्यंतस्मसभागताः ९ मिश्रकेशीचरंभाचचित्रसेनाशुचिस्मिता ॥ चारुनेत्राष्टताचीचमेनकापुंजिकस्थला १० विश्वा-
चीसहजन्याचप्रम्लोचाउर्वशीइरा ११ वर्गाचसौरभेयीचसमीचीबुधुदालता ॥ एताः सहस्रशश्चान्यानृत्यगीतविशारदाः १२ उपतिष्ठंतिधनदंगंधर्वाप्सरसांग-
णाः ॥ अनिशंदिव्यवादित्रैर्नृत्यगीतैश्चसासभा १३ अशून्यारुचिराभातिगंधर्वाप्सरसांगणैः ॥ किन्नरानामगंधर्वानरानामतथाऽपरे १४ मणिभद्रोऽथध-
नदः श्वेतभद्रश्चगुह्यकः ॥ कशेरकोगंडकंडूः प्रद्योतश्चमहाबलः १५ कुस्तुंबरुः पिशाचश्चगजकर्णोविशालकः ॥ वराहकर्णस्ताम्रौष्ठः फलकक्षः फलोदकः १६ हंस-
चूडः शिखावर्त्तोहेमनेत्रोविभीषणः ॥ पुष्पाननः पिंगलकः शोणितोदः प्रवालकः १७ वृक्षवास्यनिकेतश्चचीरवासाश्चभारत ॥ एतेचान्येचबहवोयक्षाः शतसह-
स्रशः १८ सदाभगवतीलक्ष्मीस्तत्रैव नलकूबरः ॥ अहंचबहुशस्तस्यांभवंत्यन्येचमद्भिधाः १९ ब्रह्मर्षयोभवंत्यत्रतथादेवर्षयोऽपरे ॥ क्रव्यादाश्चतथैवान्येगंध-
र्वाश्चमहाबलाः २० उपासतेमहात्मानंतस्यांधनदमीश्वरम् ॥ भगवान्भूतसंघैश्चवृतः शतसहस्रशः २१ उमापतिः पशुपतिः शूलभृद्भगनेत्रहा ॥ त्र्यंबकोराज-
शार्दूलदेवीचविगतक्लमा २२ वामनैर्विकटैः कुब्जैः क्षतजाक्षैर्महारवैः ॥ मेदोमांसाशनैरुग्रैरुग्रधन्वामहाबलः २३ नानाप्रहरणैरुग्रैर्वीरैरिवमहाजवैः ॥ वृतः
सखायमन्वास्तेसदैवधनदंमृप २४ प्रहृष्टाः शतशश्चान्येबहुशः सपरिच्छदाः ॥ गंधर्वाणांचपतयोविश्वावसुर्हहाहुहूः २५ तुंबुरुः पर्वतश्चैवशैलूषश्चतथाऽपरः ॥
चित्रसेनश्चगीतज्ञस्तथाचित्ररथोऽपिच २६ एतेचान्येचगंधर्वाधनेश्वरमुपासते ॥ विद्याधराधिपश्चैवचक्रधर्मासहानुजैः २७ उपाचरतितत्रस्मधनानामीश्वरं
प्रभुम् २८ आसतेचापिराजानोभगदत्तपुरोगमाः ॥ हुमः किंपुरुषेशश्चउपास्तेधनदेश्वरम् २९ राक्षसाधिपतिश्चैवमहेंद्रोगंधमादनः ॥ सहयक्षैः सगंधर्वैः सह
सर्वैर्निशाचरैः ३० विभीषणश्चधर्मिष्ठउपास्तेभ्रातरंप्रभुम् ॥ हिमवान्पारियात्रश्चविंध्यकैलासमंदराः ३१ मलयोददुर्गश्चैवमहेंद्रोगंधमादनः ॥ इंद्रकीलः सु-
नाभश्चतथादिव्यौचपर्वतौ ३२ एतेचान्येचबहवः सर्वैरेरुपुरोगमाः ॥ उपासतेमहात्मानंधनानामीश्वरंप्रभुम् ३३ नंदीश्वरश्चभगवान्महाकालस्तथैवच ॥
शंकुकर्णमुखाः सर्वेदिव्याः पारिषदास्तथा ३४

॥

॥

॥

॥

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

॥

३० । ३६ । ३७ आस्तेइत्यावृत्त्या योजनीयं । यदाभवःकदाचित्कुबेरसभामध्यास्ते तदाकुबेरोऽपि भवादनुज्ञांप्राप्य तत्रिकटआस्तेउपविशति ३८ । ३९ । ४० ॥ इति०म०भा०
नीलकंठीयेभारतभावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ पितामहेति १ देवयुगेकृतयुगे २ । ३ मानसीमित्यनेनभौतिकत्वव्यावृत्तिः तथाहि । 'आतिवाहिकएवाऽयंत्वाह्यौचित्यदेहकः । आधि
भौतिकयाबुद्ध्या गृहीतश्चिरभावात्' इति वासिष्ठोक्तरीत्याप्रपंचस्य त्रैविध्यं दृश्यते । तत्रायंस्थूलभूतमयआधिभौतिकः सूक्ष्मभूतमयआतिवाहिकः सएवअतिअत्यंतकार्यकारणोदुं समर्थोऽति
वाहीसूक्ष्मभूतसंघस्तेननिर्हृतइतियोगात् । अतएवतत्रेन्द्रादिलोकरूपेस्वर्गे । 'यन्मदुःखेनसंभिज्जनचक्रस्तमनंतरं अभिलाषोपनीतंचतत्सुखं स्वःपदास्पदम्' इति स्वर्गपदनिर्वचनसंगच्छते । संभिज्जमि

काष्ठःकुटीमुखोदंतीविजयश्चतपोधिकः ॥ श्वेतश्चवृषभस्तत्रनर्दन्नास्तेमहाबलः ३५ धनदंराक्षसाश्चान्येपिशाचाश्चउपासते ॥ पारिषदैःपरिवृतमुपायांतमहे
श्वरम् ३६ सदाहिदेवदेशंशिवत्रैलोक्यभावनम् ॥ प्रणम्यमूर्ध्नापौलस्त्योबहुरूपमुमापतिम् ३७ ततोऽभ्यनुज्ञांसंप्राप्यमहादेवान्नेश्वरः ॥ आस्तेकदाचि
द्रगवान्भवोधनपतेःसखा ३८ निधिप्रवरमुख्यौचशंखपद्मौधनेश्वरौ ॥ सर्वान्निधीन्प्रगृह्याथउपास्तावैधनेश्वरम् ३९ सासभातादृशीरम्यामयादृष्टांतरिक्षगा
॥ पितामहसभांराजनृकीर्त्तयिष्येनिबोधताम् ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिलोकपालसभास्थानपर्वणिधनदसभावर्णनंनमदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥
॥ नारदउवाच ॥ पितामहसभांतातकथ्यमानानिबोधमे ॥ शक्यतेयाननिर्दंष्ट्रुमेवंरूपेतिभारत १ पुरादेवयुगेराजन्नादित्योभगवान्दिवः ॥ आगच्छन्मानु
षंलोकंदिदृक्षुर्विगतक्लमः २ चरन्मानुषरूपेणसभांदृष्ट्वास्वयंभुवः ॥ सतामकथयन्मह्यंदृष्ट्वातत्वेनपांडव ३ अप्रमेयांसभांदिव्यामानसींभरतर्षभ ॥ अनिर्देश्यांप्र
भावेणसर्वभूतमनोरमाम् ४ श्रुत्वागुणानहंतस्याःसभायाःपांडवर्षभ ॥ दर्शनेऽप्युस्तथाराजन्नादित्यमिदमब्रुवम् ५ भगवन्द्रष्टुमिच्छामिपितामहसभांशुभाम्
॥ येनवातपसाशक्याकर्मणावाऽपिगोपते ६ औषधैर्वीतथायुक्तैरुत्तमापापनाशिनी ॥ तन्ममाचक्ष्वभगवन्पश्येयंतांसभांयथा ७ सतन्ममवचःश्रुत्वासहस्रां
श्रुद्दिवाकरः ॥ प्रोवाचभरतश्चैवतं वर्षसहस्रिकम् ८ ब्रह्मव्रतमुपास्वत्वंप्रयतेनांतरात्मना ॥ ततोऽहं हिमवत्पृष्ठेसमारब्धोमहाव्रतम् ९ ततःसभगवान्सू
र्योमामुपादायवीर्यवान् ॥ आगच्छतांसभांब्राह्मीविपाप्माविगतक्लमः १० एवंरूपेतिसाशक्याननिर्दंष्टुनराधिप ॥ क्षणेनहिबिभर्त्यन्यदनिर्देश्यंवपुस्तथा ११
नवेदपरिमाणंवासंस्थानंचापिभास्त ॥ नचरूपंमयातादृक्दृष्टपूर्वकदाचन १२ ॥ ॥ ॥

श्रं । व्रतंभोगोत्तरपापावहं । अभिलाषःसंकल्पः तत्राप्याधिभौतिकस्य तत्रमातिवाहिकः रज्जुरिवभुजंगस्य । अस्यापितत्त्वं चित्तमेवतदिदमुक्तंचित्तदेहकइति । तादृशीचप्रजापतिसभाऽ
तो मानसत्वंतत्रयुक्तम् ४ । ५ । ६ औषधैर्ज्योतिष्मत्वादिभिः कल्पोक्तप्रकारेणसाधितैः ७ । ८ ब्रह्मव्रतंहाद्वैतसोपासनां ९ ततःसइति । सूर्यद्वारेणतेविरजाःप्रयांतीतिब्रह्मसभामवेशोऽधिदेवं
प्रत्यक्षसूर्यस्यैवद्वारत्वं अध्यात्मंतुइडाख्यसूर्यनाडीद्वारा १० एवमिति मानसत्वादेव रज्जुरगवत्सत्यसतीवेतिनिर्वक्तुंनशक्या क्षणेति रज्जुर्यथा भावकबुद्धयनुरोधात् स्रक्सर्पदेहधारादिरूपा तथे
यमपिवैकुण्ठकैलासादिरूपेणभातीत्यर्थः ११ । १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१३ स्तंभैरिति । यतो नक्षरानापक्षयवत्यतः शाश्वती नित्या । एतत्सत्यं ब्रह्मपुरम् इति श्रुतेः १४ । १५ अतिचंद्रमिति । स्वयमित्यव्ययं स्वयमहं करोमि स्वयंत्वं करोषि सस्वयंकृतवानित्यादिप्रयोगा
दव्याकृतप्रत्यगात्मवाचकं स एव प्रभाप्रकाशकं ज्योतिर्यस्यां सा स्वयंप्रभा । जागरेहिसूर्यादीनां घटादिप्रकाशकत्वं दृष्टं । तदात्मन एवेति साधयितुं सूर्याग्रभाकाले स्वप्नप्रकृत्यात्रायं पुरुषः स्वयं ज्योति
रिति श्रुत्या साटोपमुक्तम् १६ तस्यामिति । सः महत्तत्त्वाभिमानि सूक्ष्ममन आख्यः । यंप्रकृत्यस्मर्यते मनोमहान्मतिर्ब्रह्मा पूर्वबुद्धिः ख्यातिरीश्वरः । प्रज्ञासंविधितिश्चैव स्मृतिश्च परिपठ्यते
इति । अतएव भगवान्सर्वैश्वर्यवान् देवमायया स्वाविधया विदधन्नो कानिति शेषः । विदधद्देवानुषानिति पाठेऽपि स्वाविधयेत्याहार्थम् । एकोऽनिशं सत्स्वपि स्वप्नष्टेषु पदार्थेष्वेन्द्रिजालि

सुसुखासासदाराजन्नशीतानचधर्मदा ॥ नक्षुत्पिपासेन ग्लानिं प्राप्य तां प्राप्नुवंत्युत १३ नानारूपैरिव कृतामणिभिः सासुभास्वरैः ॥ स्तम्भैर्न च धृता सा तु शाश्वती न
च साक्षरा १४ दिव्यैर्नानाविधैर्भासद्भिरमितप्रभैः १५ अतिचंद्रं च सूर्यं च शिखिर्न च स्वयंप्रभा ॥ दीप्यते नाकपृष्ठस्था भर्त्सयंती वभास्करम् १६ तस्यांसभग
वानास्ते विदधद्देवमायया ॥ स्वयमेकोऽनिशं राजन् सर्वलोकपितामहः १७ उपतिष्ठंति चाप्येनं प्रजानां पतयः प्रभुम् ॥ दक्षः प्रचेताः पुलहो मरीचिः कश्यपः प्रभुः
१८ भृगुरत्रिर्वसिष्ठश्च गौतमोऽथ तथा ऽङ्गिराः ॥ पुलस्त्यश्च क्रतुश्चैव प्रहादः कर्दमस्तथा १९ अथर्वागिरसश्चैव वालखिल्या मरीचिपाः ॥ मनोऽन्तरिक्षं विद्याश्च
वायुस्तेजो जलं मही २० शब्दस्पर्शौ तथा रूपा रसो गंधश्च भारत ॥ प्रकृतिश्च विकारश्च यच्चान्यत्कारणं भुवः २१ अगस्त्यश्च महातेजामार्कण्डेयश्च वीर्यवान् ॥ जम
दग्निर्भरद्वाजः संवर्त्तश्च यवनस्तथा २२ दुर्वासाश्च महाभाग ऋष्यशृंगश्च धार्मिकः ॥ सनत्कुमारो भगवान्योगाचार्यो महातपाः २३ असितो देवलश्चैव जैगीषव्य
श्च तत्त्ववित् ॥ ऋषभो जितशत्रुश्च महावोर्यस्तथा मणिः २४ आयुर्वेदस्तथा ऽष्टांगो देहवांस्तत्र भारत ॥ चंद्रमाः सह नक्षत्रैरादित्यश्च गमस्तिमान् २५ वायवः
क्रतवश्चैव संकल्पः प्राण एव च ॥ मूर्तिमंतो महात्मानो महाव्रतपरायणाः २६ एते चान्ये च ब्रह्मवो ब्रह्माणं समुपस्थिताः ॥ अर्थाधर्मश्च कामश्च हर्षो द्वेषस्तपो दमः
२७ आयांति तस्यां संहितां गंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ विंशतिः सप्तचैवान्ये लोकपालाश्च सर्वशः २८ शुक्रो बृहस्पतिश्चैव बुधोऽङ्गारक एव च ॥ शनैश्च राहुश्च श्र
हाः सवैतथैव च २९ मंत्रोरथं तरंचैव हरिमान् वसुमानपि ॥ आदित्याः साधिराजानो नाम द्वन्द्वैरुदाहृताः ३० मरुतो विश्वकर्मा च वसवश्चैव भारत ॥ तथा पितृग
णाः सर्वे सर्वाणि च हवींष्यथ ३१ ऋग्वेदः सामवेदश्च जुर्वेदश्च पांडव ॥ अथर्ववेदश्च तथा सर्वशास्त्राणि चैव ह ३२ ॥ ॥

कवदेक एवेत्यर्थः १७ एकस्यैव विधेयं कव्यं गं सार्वार्थ्यमहं मनुरभवेत्यर्थे श्रुत्यादिश्रुतिप्रसिद्धं प्रपंचयति उपतिष्ठतीत्यादिना ऽध्यायशेषेण १८ । १९ । २० यच्चान्यत्कालाहृष्टादि २१ । २२
२३ । २४ । २५ । २६ । २७ सप्तचैवान्ये इति । सप्तविंशतिर्नक्षत्राणीत्येके । अन्ये तु विंशतिर्गंधर्वाप्सरसांगणाः सप्तचान्ये गंधर्वा मुख्याः ते च । 'हंसो हाहाहुर्बिम्बावमुर्वरुचिस्तथा ।
दृषणस्तु बुरुश्चैव गंधर्वाः सप्तकीर्तिताः' इति २८ । २९ मंत्रः सामगानाश्च भूतोऽत्र आयाहीत्यादिः । रथं तरं सामविशेषः । हरिश्च वसुमानितिकर्मविशेषयो र्निद्रनामनी । साधिराजानः सेंद्राः । ना
महद्वैरप्रोषो मद्राग्न्यादिभिः ३० हवींषि ब्रीहिपञ्चादिजीवाः ३१ । ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उपवेदाः 'आयुर्वेदो धनुर्वेदो गार्ग्यवेदश्चार्थशास्त्रकम्' इति । अंगानि शिक्षादीनि ३३ दुर्गतरणी वाणी प्रणवः साचससविधा अकारउकारोमकारोऽर्धमात्रानादो विदुः शक्तिरितिसप्तप्रकाराः शांतिरूपाः
ऽधिष्ठानप्रापिकेत्यर्थः । संस्कृतमाकृतवैशाख्यपञ्चाललितमागधायरूपा इत्यन्ये ३४ । ३५ । ३६ । ३७ संवत्सराः षष्टिः प्रभवादयः तेचपंचपंचएकैकयुगं । चतुर्विधोमानुषोऽहोरात्रः षष्टिघटि
काभिः । वैश्रोमासेन । दैवोक्तसरेण । ब्राह्मः कल्पेनेति । कालचक्रं द्वादशरात्र्यात्मकम् ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ वैराजाः विराट्प्रभवाः सप्तपितृगणा अभिष्वात्ता

इतिहासोपवेदाश्च वेदांगानि च सर्वशः ॥ ग्रहायज्ञाश्च सोमश्च देवताश्चापि सर्वशः ३३ सावित्रीदुर्गतरणीवाणीसप्तविधा तथा ॥ मेधाधृतिः श्रुतिश्चैव प्रज्ञाबु
द्धिर्यशः क्षमा ३४ सामानिस्तुतिश्चाणिगाथाश्च विविधास्तथा ॥ भाष्याणितर्कयुक्तानि देहवन्ति विशांपते ३५ नाटकाविविधाः काव्याः कथाख्यायिक
कारिकाः ॥ तत्रतिष्ठंतिते पुण्यायेचान्ये गुरुपूजकाः ३६ क्षणालवामुहूर्त्ताश्च दिवारात्रिस्तथैव च ॥ अर्धमासाश्च मासाश्च ऋतवः षट्च भारत ३७ संवत्सराः
पंचयुगमहोरात्रश्चतुर्विधः ॥ कालचक्रं चतुर्द्वयं नित्यमक्षयमव्ययम् ३८ धर्मचक्रं तथा चापि नित्यमास्त्येयुधिष्ठिर ॥ आदितिर्दितिर्दनुश्चैव सुरसाविनता
इरा ३९ कालिकासुरभीदेवीसरमाचाथगौतमी ४० प्रभाकटूश्च वैदेव्यो देवतानां च मातरः ॥ रुद्राणी श्रीश्च लक्ष्मीश्च भद्रा षष्ठी तथाऽपरा ४१ पृथिवीगां
गता देवीन्हीः स्वाहा कीर्तिरेव च ॥ सुरादेवी शची चैव तथा पुष्टिरुंधती ४२ संवृत्तिराशानियतिः सृष्टिर्देवी रतिस्तथा ॥ एताश्चान्याश्च वैदेव्य उपतस्थुः
प्रजापतिम् ४३ आदित्यावसवोरुद्रामरुतश्चाश्विनावपि ॥ विश्वे देवाश्च साध्याश्च पितरश्च मनोजवाः ४४ पितॄणां च गणान्विद्धि सप्तैव पुरुषर्षभ ॥ मूर्ति
मंतो वै चत्वारस्त्रयश्चापि शरीरिणः ४५ वैराजाश्च महाभागा अभिष्वात्ताश्च भारत ॥ गार्हपत्यानाकचराः पितरो लोकविश्रुताः ४६ सोमपा एकशृंगाश्च चतु
र्वेदाः कलास्तथा ॥ एते चतुर्षु वर्णेषु पूज्यंते पितरो नृप ४७ एतैराप्यायितैः पूर्वसोमश्चाप्याय्यते पुनः ॥ त एते पितरः सर्वे प्रजापतिमुपस्थिताः ४८ उपा
सते च संहृष्टा ब्रह्माणममि तौ जसम् ॥ राक्षसाश्च पिशाचाश्च दानवा गुह्यकास्तथा ४९ नागाः सुपर्णाः पशवः पितामहमुपासते ॥ स्थावरा जंगमाश्चैव महाभूता
स्तथाऽपर ५० पुरंदरश्च देवेन्द्रो वरुणो धनदो यमः ॥ महादेवः सहोमोऽत्र सदा गच्छति सर्वशः ५१ महासेनश्च राजेन्द्र सदापास्ते पितामहम् ॥ देवो नारायणस्त
स्यांतथा देवर्षयश्च ये ५२ ऋषयो वाल्खिल्याश्च योनिजाऽयोनिजास्तथा ॥ यच्च किंचिन्निलोकेऽस्मिन्दृश्यते स्थाणुजंगमम् ॥ सर्वतस्यां मया दृष्टमिति विद्धि नरा
धिप ५३ अष्टाशीतिसहस्राणि ऋषीणामूर्ध्वरेतसाम् ॥ प्रजावतां च पंचाशदष्टीणामपि पांडव ५४

दयः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० महादेव ईश्वरोपि सहोमो ब्रह्मविद्यासहितस्तत्रैवांतर्भूतः ५१ नारायणश्च विद्याप्राप्यः शुद्धात्मापि तत्रैव प्राप्यत इत्यर्थः ५२ एकस्यापि सार्वभौम्यमु
क्तमुपसंग्रहितं यच्च ५३ तत्प्राप्त्यधिकारिण आह अष्टाशीतीति ५४

तेस्मतत्रेत्यादिना यत्कापीतकीयेश्रुतं पर्यकस्थं ब्रह्म तेन सह संवादादिकंच तदुपबृंहयति ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ ब्राह्मणाश्रया शमोदमस्तपःशौचमित्यादिना प्रसिद्धाशमादिसर्वेष्व्या
६० । ६१ । ६२ ॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ राजसूयमुपोद्धातयति प्रायश इत्यादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ सहस्र
वर्षव्रतमाप्यां ब्रह्मसभा मुपेक्ष्य हरिश्चंद्रप्राप्तामिंद्रसभां शक्यप्रवेशं मत्वा तत्साधनं पृच्छति एक एवेति ६ । ७ । ८ । ९ यन्मां पृच्छसीत्यादेर्दाशार्हं नगरीं प्रतीत्यंतस्य परमतात्पर्यं । शकलो

तेस्मतत्रयथाकामं दृष्ट्वा सर्वे दिवौकसः ॥ प्रणम्य शिरसा तस्मै सर्वे यांति यथागमम् ५५ अतिथीना गतान् देवान् दैत्यान् नागांस्तथा द्विजान् ॥ यक्षान् सुपर्णान् कालेयान्
धर्वाप्सरसस्तथा ५६ महाभागान् मितधीर्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ दयावान्सर्वभूतेषु यथाहं प्रतिपद्यते ५७ प्रतिगृह्यतु विश्वात्मास्वयं भूरभितद्युतिः ॥ सांत्वमानार्थं
संभोगैर्युनक्ति मनुजाधिप ५८ तथा तैरुपयातैश्च प्रतिपद्यिष्व भारत ॥ आकुला सा सभा तात भवति स्म सुखप्रदा ५९ सर्वतेजोमयी दिव्या ब्रह्मर्षिगणसेविता ॥
ब्राह्मणाश्रया दीप्यमाना शुशुभे विगतकुमा ६० सा सभा तादृशी दृष्टामया लोकेषु दुर्लभा ॥ सभेयं राजशादूलमनुज्येषु यथा तव ६१ एतामया दृष्टपूर्वाः सभा देवेषु
भारत ॥ सभेयं मानुषे लोकं सर्वश्रेष्ठमा तव ६२ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि लोकपालसभाख्यानपर्वणि ब्रह्मसभावर्णनं नाम एकादशोऽध्यायः ११ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ प्रायशो राजलोकस्ते कथितो बद्धां वर ॥ वैवस्वत सभायां तु यथा वदसि मे प्रभो १ वरुणस्य सभायां तु नागास्ते कथिता विभो ॥
दैत्येन्द्राश्चापि भूयिष्ठाः सरितः सागरास्तथा २ तथा धनपतेर्यक्षा गुह्यकाराक्षसास्तथा ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव भगवांश्च तृषध्वजः ३ पितामहसभायां तु कथितास्ते महर्षयः ॥
सर्वे देव निकायाश्च सर्वे शास्त्राणि धैवह ४ शक्यस्तु सभायां तु देवाः संकीर्तिता मुने ॥ उद्देशतश्च गंधर्वा विविधाश्च महर्षयः ५ एक एव तु राजर्षिर्हरिश्चंद्रो महामुने ॥ कथि
तस्ते सभायां वंदे वेद्रस्य महात्मनः ६ किं कर्म तेनाचरितं तपो वानियतव्रत ॥ येनासौ सहशक्रेण स्पृहते सुमहायशाः ७ पितृलोकगतश्चैव त्वया विप्र पितामह ॥
दृष्टः पांडुर्महाभागः कथं वापि समागतः ८ किमुक्तवांश्च भगवंस्तन्ममाचक्ष्व सुव्रत ॥ त्वत्तः श्रोतुं सर्वमिदं परं कौतूहलं हि मे ९ ॥ नारद उवाच ॥ यन्मां पृच्छ
सिराजेंद्र हरिश्चंद्रं प्रति प्रभो ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि माहात्म्यं तस्य धीमतः १० सराज बलवानासीत्सम्राट्सर्वमहीक्षिताम् ॥ तस्य सर्वे महीपालाः शासनावनताः स्थिताः
११ तेनैकं रथमास्थय जैत्रं हेमविभूषितम् ॥ शस्त्रप्रतापेन जिता द्वापाः सप्तजनेश्वर १२ स निर्जित्य महीकृत्सां शैलवनकाननाम् ॥ आजहार महाराज राजसूयं महाक्रतुम् १३

कप्रापको राजसूयोऽति यत्नसाध्यः सिद्धश्चर्तान्नयं हेतुरतो ब्रह्मसभा प्रापकमेव व्रतमनुष्ठेयमिति अवांतरतात्पर्यं तु भूभारहरणार्थं ब्रह्मणा मेरितो नारदः सर्वसंहारहेतुं राजसूयं युधिष्ठिरद्वारा
कारयितुं युधिष्ठिरं कृष्णं चोद्योजयतीति १० 'येनेष्टं राजसूयेन मंहलस्येश्वरश्चयः । शास्ति यश्च याराज्ञः ससम्राट् इति शब्धते' ११ 'जंबूद्वीपः कुशद्वीपः शाकः क्रौंचश्च शाल्मलिः ।
गोमेदः पुष्करश्चैव सप्तद्वीपाः प्रकीर्त्तिताः' १२ । १३ ॥ ॥ ॥ ॥

१४ । १५ । प्रसर्पौघिवितर्जनमितिनिघंटुः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ त्वाह त्वामाह २३ । २४ । २५ । २६ । २७ संकल्पं कामं गंतासिगमिष्यसि २८

तस्यसर्वमहीपालाधनान्याजह्वराज्ञया ॥ द्विजानांपरिवेष्टारस्तस्मिन् यज्ञे च तेऽभवन् १४ प्रादाच्चद्रविणंप्रीत्यायाचकानां नरेश्वरः ॥ यथोक्तवन्तस्ते तस्मिन्स्ततः पंचगुणा
धिकम् १५ अतर्पयच्चविधैर्वसुभिर्ब्राह्मणांस्तदा ॥ प्रसर्पकाले संप्राप्तेनानादिग्भ्यः समागतान् १६ भक्ष्यभोज्यैश्च विविधैर्यथाकामपुरस्कृतैः ॥ रत्नौघतर्पितैस्तु
ष्टैर्द्विजैश्च समुदाहृतम् ॥ तेजस्वीचयशस्वीचनृपेभ्योभ्यधिकोऽभवत् १७ एतस्मात्कारणाद्वाजन्हरिश्चंद्रो विराजते ॥ तेभ्यो राजसहस्रेभ्यस्तद्विद्विभरतर्षभ १८
समाप्य च हरिश्चंद्रो महायज्ञं प्रतापवान् ॥ अभिषिक्तश्च शुभे सांभ्राज्येन नराधिप १९ ये चान्ये च महीपाला राजसूयं महाक्रतुम् ॥ यजंते ते सहेन्द्रेण मोदन्ते भरतर्षभ २०
ये चापि निधनं प्राप्ताः संग्रामेष्वपलायिनः ॥ ते तत्सदनमासाद्य मोदंते भरतर्षभ २१ तपसा ये च तीव्रेण त्यजंतीह कळेवरम् ॥ ते तत्स्थानं समासाद्य श्रीमंतो भांति नित्यशः
२२ पिता च त्वाऽऽह कौन्तेय पांडुः कौरव नंदन ॥ हरिश्चंद्रे श्रियं दृष्ट्वा नृपतौ जातविस्मयः २३ विज्ञायमानुषं लोकमायां तं मानराधिप ॥ प्रोवाच प्रणतो भूत्वा वदथास्त्वं
युधिष्ठिरम् २४ समर्थोऽसि महीं जेतुं भ्रातरस्ते स्थिता वशे ॥ राजसूयं क्रतुश्रेष्ठमाहरस्वेति भारत २५ त्वयीष्टवति पुत्रेऽहं हरिश्चंद्रवदाशु वै ॥ मोदिष्ये बहुलाः शश्व
त्समाः शक्रस्य संसदि २६ एवं भवतु वक्ष्येऽहं तव पुत्रं नराधिपम् ॥ भूलोकं यद्विगच्छेयमिति पांडुमथाऽब्रुवम् २७ तस्य त्वं पुरुषव्याघ्रसंकल्पं कुरु पांडव ॥ गंता
सि त्वं महेंद्रस्य पूर्वैः सह सलोकताम् २८ बहुविघ्नश्च नृपते क्रतुरेषस्मृतो महान् ॥ छिद्राण्यस्य तु वांछंति यज्ञघ्ना ब्रह्मराक्षसाः २९ युद्धं च क्षत्रशमनं पृथिवीक्षयकारणम् ॥
किंचिदेव निमित्तं च भवत्यत्र क्षयावहम् ३० एतत्संचिंत्य राजेंद्र यत्क्षेमं तत्समाचर ॥ अप्रमत्तोऽत्थितो नित्यं चातुर्वर्ण्यस्य रक्षणे ३१ भवणधस्वमोदस्व धनैस्तर्पय च
द्विजान् ॥ एतत्ते विस्तेरणोक्तं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ आपृच्छेत्वां गमिष्यामि दाशाहं नगरीं प्रति ३२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाख्याय पार्थ भ्यो नारदो जन
मेजय ॥ जगाम तैर्वृतो राजनृषिभिर्यैः समागतः ३३ गते तु नारदे पार्थो भ्रातृभिः सह कौरवः ॥ राजसूयं क्रतुश्रेष्ठं चिंतयामास पार्थिवः ३४ ॥ इति श्रीमहा
भारते सभापर्वणि लोकपालसभाख्यानपर्वणि पांडुसंदेशकथने द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ समाप्तं च लोकपालसभाख्यानपर्व ॥ अथ राजसूयारंभपर्व ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ऋषेस्तद्वचनं श्रुत्वानि शश्वस युधिष्ठिरः ॥ चिंतयन् राजसूयेऽर्पितं लेभे शर्म भारत १ राजर्षीणां च तं श्रुत्वामहिमानं महात्मनाम् ॥ यज्वनांक
र्मभिः पुण्यैर्लोकप्राप्तिं समीक्ष्य च २ हरिश्चंद्रं च राजर्षिरोचमानं विशेषतः ॥ यज्वानं यज्ञमाहर्तुं राजसूयमियेष सः ३ युधिष्ठिरस्ततः सर्वानर्चयित्वा सभासदः ॥
प्रत्यर्चितश्चैतैः सर्वैर्यज्ञायैव मनोदधे ४ सराजसूयं राजेंद्र कुरुणामृषभस्तदा ॥ आहर्तुं प्रवणं च केमनः संचिंत्य चासकृत् ५

॥

६। ७ दीयतामित्युवाचेतिशेषः पाठांतरेतुस्पष्टं ८। ९। १० अविग्रहाःकलहशून्याः ११ वार्धुषीदृढयुपजीविका यज्ञसत्त्वानि कृतानां सामर्थ्यानि सद्यःपुष्कलफलप्रदत्वादिविषयाणि १२ अनुकर्ष
द्वारिश्वाद्राजकीयद्रव्यस्यातीतवर्षस्य ऋणत्वेनधारणं । निष्कर्षकार्यप्रजापीडनं । मूर्धनदृष्टिः । १३ । १४ । १५ षट्सुसंधिविग्रहादिषु यस्यप्रियादिकर्तुं नैगमैर्विणिग्भिःसह आसन्नितिशेषः
इतरेनृपावणिगवधेनकरदीकृताइत्यर्थः तत्रतस्मिन् । विषयोदेशः १६ कामतोयथेष्टमुपयुंजानौद्व्याश्रवस्त्रादिभोगंकुर्वद्भिः यतोलोभजैर्विमोहोत्थैराजसैर्वृत्तिविशेषैस्तृष्णादिभिस्तादृशैर
पिवदृष्टेवृद्धिमानभूत १७ यस्मिन्विषये राजनराग्नि पितृतः पितृगुणैर्नीतिशिक्षणादिभिः मातृतोमातृगुणैर्वात्सल्यादिभिः १८ । १९ । २० वारुणं

भूयश्चाद्भुतवीर्यौजाधर्ममेवानुचिंतयन् ॥ किंहितं सर्वलोकानां भवेदिति मनोदधे ६ अनुगृह्णन् प्रजाः सर्वाः सर्वधर्मभृतांवरः ॥ अविशेषेण सर्वेषां हितं च के
युधिष्ठिरः ७ सर्वेषां दीयतां दीयं मुष्णन् कोपमदावुभौ ॥ साधुधर्मं ति धर्मं तिनान्यच्छुयेत भाषितम् ८ एवंगते ततस्तस्मिन् पितरीवाश्वसन् जनाः ॥ न तस्य
विद्यते द्वेष्टा ततोऽस्या जातशत्रुता ९ परिग्रहान्नेन्द्रस्य भीमस्य परिपालनात् ॥ शत्रूणां क्षपणाच्चैव भीमसोः स्वयसाचिनः १० धीमतः सह देवस्य धर्माणामनु
शासनात् ॥ वैनत्यात्सर्वतश्चैव न कुलस्य स्वभावतः ॥ अविग्रहावीतभयाः स्वकर्मनिरताः सदा ११ निकामवर्षाः स्फीताश्च आसन् जनपदास्तथा ॥ वार्धुषी
यज्ञसत्त्वानि गोरक्षकर्षणवणिक् १२ विशेषात्सर्वमेवैतत्संज्ञो राजकर्मणा ॥ अनुकर्षं च निष्कर्षं व्याधिपावकमूर्धनम् १३ सर्वमेव न तत्रासीद्धर्मनित्ये युधि
ष्ठिरे ॥ दस्युभ्यो वंचकेभ्यश्च राज्ञः प्रतिपरस्परम् १४ राजवल्लभतश्चैव नाश्रूयत मृषाकृतम् ॥ प्रियं कर्तुं मुपस्थातुं बलिकर्म स्वकर्मजम् १५ अभिहर्तुं नृपाः
षट्सु पृथक्जात्यैश्च नैगमैः ॥ ववृधे विषयस्तत्र धर्मनित्ये युधिष्ठिरे १६ कामतोऽप्युपयुंजानौ राजसैर्लोभजैर्जनैः ॥ सर्वव्यापी सर्वगुणी सर्वसाहः स सर्वराट् १७ यस्मिन्
धिकृतः सम्राट् भ्राजमानो महायशाः ॥ यत्र राजन् दशदिशः पितृतो मातृतस्तथा ॥ अनुरक्ताः प्रजा आसन्ना गोपाला द्विजातयः १८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ समं त्रिणः
समाना यश्चातुं श्वदतांवरः ॥ राजसूयं प्रतितदा पुनः पुनरपृच्छत १९ ते पृच्छमानाः सहितावचोऽधर्मं त्रिणस्तदा ॥ युधिष्ठिरं महाप्राज्ञं यियक्षुमिदमब्रुवन् २०
येनाभिषिक्तो नृपतिर्वारुणं गुणमृच्छति ॥ तेन राजाऽपि तं कृत्स्नं सम्राट् गुणमभीप्सति २१ तस्य सम्राट् गुणार्हस्य भवतः कुरुनंदन ॥ राजसूयस्य समयं मन्यंते सुहृदस्तव २२
तस्य यज्ञस्य समयः स्वाधीनः क्षत्रसंपदा ॥ साम्राषट्प्रयोयस्मिंश्चीयंते शंसितव्रतैः २३ दर्वीहोमानुपादाय सर्वान्यः प्राप्नुते कतून् ॥ अभिषेकं च यस्यांते सर्वजित्तेन चोच्यते २४
समर्थोऽसि महाबाहो सर्वे ते वशगावयम् ॥ अचिरात्त्वं महाराज राजसूयमवाप्स्यसि २५ अविचार्य महाराज राजसूये मनः कुरु ॥ इत्येवं सुहृदः सर्वे पृथक्च सह चाब्रुवन् २६

गुणं जलधातुजयं सम्राड् गुणं भूधातुजयं २१ । २२ अग्रयः अग्निस्थापनार्थानि स्थंडिलानि साम्राज्यामवेदविहितैर्मन्त्रैश्चीयंते रच्यंते २३ दर्वीति । दर्वीहोमोऽग्निहोत्रादिस्तत्प्रभृती
न्सर्वान् ऋतुनिष्ठपशुतोभयागान् प्राप्नुते व्याप्नोति तत्समुदायात्मक इत्यर्थः । अभिषेकफलं सर्वजित्त्वं । 'आग्नेयोंऽगमभिषेके च तस्माद्गंसमंतं सर्वतः पृथिवीजयन्परी
याय' इति श्रुतं २४ । २५ । २६

धृष्टप्रगल्भः । इष्टं प्राप्तमं वरिष्ठं श्रेष्ठतमम् २७ । २८ । २९ कथं भवेत्फलवती विज्ञेयः ३० । ३१ । ३२ आत्मवान्जितचित्तः ३३ विमृशो कथं यज्ञः सिद्धयेत् कथं बालो कनाशो न स्यादिति विमर्शकृतवान् । सामर्थ्यं पृथ्वीजेतुं । योगंधनसंपत्तिं । व्ययागमौ धनस्यैव ३४ एतान्सम्यक् संख्यादिनाधियाच विमृश्य । ३५ । ३६ । सर्वस्मात् लोक्यत इति लोकोदयं ब्रूलाज्ञानं तस्मात्परं । 'तमसः परस्तात्'

सधर्म्यपाण्डवस्तेपावचः श्रुत्वा विशांपते ॥ धृष्टमिष्टं वरिष्ठं च जग्राह मनसाऽरिहा २७ श्रुत्वा सुहृद्वचस्तच्च ज्ञानंश्चाप्यात्मनः क्षमम् ॥ पुनः पुनर्मनोदधेराजसूयाय भारत २८ स भ्रातृभिः पुनर्धर्मानां त्विग्भिश्च महात्मभिः ॥ मंत्रिभिश्चापि सहितो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ धौम्यद्वैपायनाद्यैश्च मंत्रयामास मंत्रवित् २९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ इयं याराजसूयस्य सम्राडर्हस्य सुक्रतोः ॥ श्रद्धा धनस्य वदतः स्पृहामेसा कथं भवेत् ३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तास्तु ते तेन राज्ञा राजीवलोचन ॥ इदम् चुर्वचः काले धर्मराजं युधिष्ठिरम् ३१ अर्हस्त्वमसि धर्मज्ञा राजसूयं महाक्रतुम् ॥ अथैवमुक्ते नृपतावृत्तिग्भिर्ऋषिभिस्तथा ३२ मंत्रिणो भ्रातरश्चास्य तद्वचः प्रत्यपूजयन् ॥ सतुराजामहाप्राज्ञः पुनरेवात्मनाऽऽत्मवान् ३३ भूयो विमृशे शार्थालोकानां हितकाम्यया ॥ सामर्थ्ययोगं संप्रेक्ष्य देशकालौ व्ययागमौ ३४ विमृश्य सम्यक् वधिया कुर्वन्प्राज्ञो न सीदति ॥ न हियज्ञसमारंभः केवलात्मविनिश्चयात् ३५ भवतीति समाज्ञाय यत्नतः कार्यमुद्वहन् ॥ सनिश्चयार्थं कार्यस्य कृष्णमेव जनार्दनम् ३६ सर्वलोकात्परमं त्वाजगाम मनसा हरिम् ॥ अप्रमेयं महाबाहुं कामाज्जातमजं नृषु ३७ पाण्डवस्तर्कयामास कर्मभिर्देवसंमतैः ॥ नास्य किंचिदविज्ञातं नास्य किंचिदकर्मजम् ३८ न स किंचिन्न विषहेदिति कृष्णमन्यत ॥ स तु तानैर्ऋषीर्बुद्धिं कृत्वा पार्थो युधिष्ठिरः ३९ गुरुवद्भूतगुरुवैप्राहिणो हूतमंजसा ॥ शीघ्रगेन रथेनाश्रुसदृतः प्राप्य यादवान् ४० द्वारकावासिनं कृष्णं द्वारवत्यां समासदत् ॥ दर्शनाकांक्षिणं पार्थं दर्शनाकांक्षयाऽच्युतः ४१ इंद्रसेनेन सहित इंद्रप्रस्थमगात्तदा ॥ व्यतीत्य विविधान् देशां स्वरावान् क्षिप्रवाहनः ४२ इंद्रप्रस्थगतं पार्थमभ्यगच्छ जनार्दनः ॥ स गृहे पितृवद्भात्रा धर्मराजेन पूजितः ४३ भीमेन च ततोऽपश्यत्स्वसारं प्रीतिमान्पितुः ॥ प्रीतः प्रीतेन सुहृदरे मे स सहितस्तदा ४४ अर्जुनेन यमाभ्यां च गुरुवत्पथुपासितः ॥ तं विश्रांतं शुभे देशे क्षणिकं कल्पमच्युतम् ॥ धर्मराजः समागम्य ज्ञापयत्स्वप्रयोजनम् ४५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ प्रार्थितो राजसूयो मेन चासौ केवले सथा ॥ प्राप्य ते येन तत्सेहि विदितं कृष्ण सर्वशः ४६ यस्मिन् सर्वं संभवति यश्च सर्वं प्रपूज्यते ॥ यश्च सर्वेश्वरो राजा राजसूयं स विंदति ४७ तं राजसूयं सुहृदः कार्यमाहुः समेत्य मे ॥ तत्र मे निश्चितं तं वक्त्रं गिरा भवेत् ४८ केचिद्भिः सौहृदा देवनादोऽपि परिचक्षते ॥ स्वार्थहेतोस्तथैवान्ये प्रियमेव वदंत्युत ४९

इति श्रुतेः । अतएवाऽप्रमेयं बाहुमनसातीतत्वात् । कामात् बहुस्यां प्रजायेयेत्यादि श्रुतादीक्षणास्तु कर्मवशात्त्वात् ३७ देवानां संमतैः कर्मभिर्बालिनापि पुतना वधादिभिः । संमितैरिति पाठे देवकर्म तुल्यैरित्यर्थः । अनुज्ञानता । नास्येति । सर्वज्ञः सर्वकृत् सर्वसह इति पादत्रयार्थः । ३८ । ३९ । भूतगुरुवैपि गुरुवदाशीर्वाहसंदेशादिना युक्तं ४० । ४१ । ४२ भ्रात्रापितृष्वस्येन ४३ । ४४ क्षणिकं सावसरं कल्पसमर्थं ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९

५० । ५१ । इति सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ सर्वैरिति । सर्वराजजयाद्राजसूयेऽधिक्रियते । राजजयश्च प्रधानमल्लनिर्वाहणन्यायेन जरासंधवधेनैव जायत इत्यभिप्रेत्याह जानत इत्यादिना १ अवरजमर्वाजातम् । यद्वा यत्पलायनपरमवशेषितं क्षत्रं तस्मादवराभीचाजातं नीचजम् । अतएव क्षत्रसंज्ञितं न तु क्षत्रकर्मयोग्यम् २ तैश्चायं कुलसं कल्पः सर्वक्षत्रसमुदायेन संकेतः कृतोयः सर्वक्षत्रजित्तः अस्माकं मध्ये सम्राट् राज्ञामपि राजा भविष्यतीति वक्ष्यमाणः । निदेशवाग्भिः पूर्वपूर्वोपदेशवाक्यैः ह प्रसिद्धं तत्ते विदितम् । निदेश वाग्विरिति पाठे अस्वतंत्रैः क्षत्रियैरित्यर्थः ३ तत्र पूर्वमेलः सम्राट् जात इत्याह एलस्येति । एलः पुरुरवाः इक्ष्वाकुवंशस्य च मनोरिला इक्ष्वाकुश्च । तत्र इलायाः पुरुरवादयः इक्ष्वाकोर्ना

प्रियमेव परीप्सन्ते केचिदात्मनियद्धितम् ॥ एवं प्रायाश्च श्वश्र्यं ते जनवादाः प्रयोजने ५० त्वंतु हेतूनतीत्यैतां न कामक्रोधौ व्युदस्य च ॥ परमं यत्क्षमं लोके यथा वदन्तु मर्हसि ११
इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि राजसूयारंभपर्वणि वासुदेवागमने त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ कृष्ण उवाच ॥ ॥ सर्वैर्गुणैर्महाराज राजसूयं त्वमर्हसि ॥
जानतस्त्वेव ते सर्वे किंचिद्वक्ष्यामि भारत १ जामदग्न्येन रामेण क्षत्रं यदवशेषितम् ॥ तस्मादवरजं लोके यद्विदं क्षत्रसंज्ञितम् २ कृतोऽयं कुलसंकल्पः क्षत्रियैर्वसुधाधिप ॥
निदेशवाग्भिस्तत्ते ह विदितं भरतर्षभ ३ एलस्येक्ष्वाकुवंशस्य प्रकृतिं परिचक्षते ॥ राजानः श्रेणिबद्धाश्च तथाऽन्ये क्षत्रियाभुवि ४ एलवंश्याश्च ये राजंस्तथैवैक्ष्वाकवो नृपाः
॥ तानि चैकशतं विद्धि कुलानि भरतर्षभ ५ ययाते स्वेव भोजानां विस्तरोगुणतो महान् ॥ भजतेऽद्य महाराज विस्तरं स चतुर्दिशम् ६ तेषां तथैव ताल्क्ष्मीं सर्वक्षत्रमु पासते ॥
इदानीमेव वैराजन् जरासंधो महीपतिः ७ अभिभूय श्रियंते तेषां कुलानामभिषेचितः ॥ स्थितो मूर्ध्नि नरेन्द्राणामोजसाऽऽक्रम्य सर्वशः ८ सोऽवनीं मध्यमां भुक्त्वा मिथो भेदममन्यत ॥ प्रभुर्यस्तु परोराजाय स्मिन्नेकवशे जगत् ९ स सम्राज्यं महाराज प्राप्तो भवति योगतः ॥ तं सराजा जरासंधं स श्रित्य किल सर्वशः
१० राजन् सेनापतिर्जातः शिशुपालः प्रतापवान् ॥ तमेव च महाराज शिष्यवत्समुपस्थितः ११ वक्रः करुषाधिपतिर्मायायोधी महाबलः ॥ अपरौ च महा वीरौ महात्मानौ समाश्रितौ १२ जरासंधं महावीर्यतौ हंसादिभकावुभौ ॥ वक्रदंतः करुषश्च करभो भेषवाहनः ॥ मूर्ध्ना दिव्यमणिं बिभ्रद्यमद्भुतमणिं विदुः १३
मुरुंचनरकं चैव शास्तिथो यवनाधिपः ॥ अपर्यंतबलो राजा प्रतीच्यां वरुणो यथा १४ भगदत्तो महाराज वृद्धस्तव पितुः सखा ॥ सवाचा प्रणतस्तस्य कर्मणा च विशेषतः १५ स्नेहबद्धश्च मनसा पितृवद्भक्तिमांस्त्वयि ॥ प्रतीच्यां दक्षिणं चांतं पृथिव्याः प्रतियोनृपः १६ ॥ ॥ ॥ ॥

भागादयश्चेति सोमसूर्यवंशीयराजसु द्वौ मुख्यौ । तयोः प्रकृतिं प्रजामिव प्रजां करदत्वात् । काऽसौ प्रकृतिरित्यत आह राजान इति । श्रेणिबद्धास्तं तां दाम्नाबलीवर्दी इवाऽऽज्ञया बद्धाः ४ वंश द्वयेऽप्येवंक्रमतः शतं सम्राजां कुलानि जातानीत्याह एलवंश्या इति ५ ययाते वंशे इति शेषः अद्य संप्रति ६ इदानीमेव अभिषेचितो नरेन्द्र इति शेषः ७ मध्यमां मधुरादेशरूपामस्मदीयामस्मासु द्वारवर्ती गतेषु भुक्त्वा मिथोऽस्माभिः सह भेदं वैरममन्यत तेन सः अस्मान् सर्वे श्रेष्ठान् जित्वा स एव सम्राज्यं प्राप्त इत्याह प्रभुरित्यादिना । चतुर्जस्तु परोराजेति पाठे चतुर्जो जरासंधः ८ द्वे मातरौ पिता जरासंधस्येति चतुर्भ्यो जातत्वात् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ भगदत्तो मध्यस्थ इत्याह भगेति १५ । १६

त्वत्पुत्रे तु कुंतिभोजकृपेवत्याह मानुस इति १७ पौंड्रकोऽपि परपक्षे एवास्तीत्याह जरेति १८ । ११ । २० अस्मच्छुशुरोभीष्मकोऽपि परपक्षे एवास्तीत्याह चतुर्थेति । पृथिव्याश्चतुर्थी
शभाक् २१ । २२ । २३ सः बलं कुलं चाऽऽत्मनो न ज्ञातवान्यतो मच्छत्रुयुगे तत्रा मया जामात्राऽपि सह कलहमिच्छतीति भावः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

मातुलोभवतः शूरः पुरुजित्कुंतिवर्द्धनः ॥ सते सन्नतिमानेकः स्नेहतः शत्रुसूदनः १७ जरासंधं गतस्त्वेव पुरायोनमयाहतः ॥ पुरुषोत्तमविज्ञातो योऽसौ चेदि
षुदुर्मतिः १८ आत्मानं प्रति जानातिलोकेऽस्मिन् पुरुषोत्तमम् ॥ आदते सततं मोहाद्यः सचिन्हं च मामकम् १९ वंगपुंड्रकिराते पुराजा बलसमन्वितः ॥ पौंड्र
कोवासुदेवेति योऽसौ लोकेऽभिविश्रुतः २० चतुर्थभाङ्गमहाराजभोज इन्द्रसखो बली ॥ विद्याबलाद्योऽन्यजयत्स पांड्यकथकैशिकान् २१ भ्रातायस्याकृतिः
शूरो जामदग्न्यसोऽभवत् ॥ सभक्तो मागधं राजा भीष्मकः परवीरहा २२ प्रियाण्याचरतः प्रह्लादसदा संबंधिनस्ततः ॥ भजतो न भजत्यस्मान् प्रियेषु व्यव
स्थितः २३ न कुलं स बलं राजन्नभ्यजानात्तथाऽऽत्मनः ॥ पश्यमानो यशोदीप्तं जरासंधमुपस्थितः २४ उदीच्याश्च तथा भोजः कुलान्यष्टादशप्रभो ॥ जरा
संधमया देवप्रतीचीं दिशमास्थिताः २५ शूरसेनाभद्रकारा बोधाः शाल्वाः पटच्चराः ॥ सुस्थलाश्च सुकुट्टाश्च कुलिंदाः कुंतिभिः सह २६ शाल्वायनाश्च रा
जानः सोऽर्ध्यानुचरैः सह ॥ दक्षिणाये च पांचालाः पूर्वाः कुंतिषु कोशलाः २७ तथोत्तरां दिशं चापि परित्यज्य भयार्दिताः ॥ मत्स्याः सन्यस्तपादाश्च दक्षिणां
दिशमाश्रिताः २८ तथैव सर्वपांचाला जरासंधमयार्दिताः ॥ स्वराज्यं संपरित्यज्य विद्रुताः सर्वतो दिशम् २९ कस्यचित्त्वथ कालस्य कंसो निर्मथ्य यादवान् ॥
बार्हद्रथसुते देव्यावुपागच्छ हृथामतिः ३० अस्तिः प्राप्तिश्च नान्नाते सह देवानुजेऽबले ॥ बलेन तेन स्वज्ञाती नभिभूय वृथामतिः ३१ श्रेष्ठं प्राप्सः सतस्या
सीदती वापनयो महान् ॥ भोजराजन्यवृद्धैश्च पीड्यमानैर्दुरात्मना ३२ ज्ञातित्राणमभीप्सद्विरस्मत्संभावनाकृता ॥ दत्त्वाऽकूराय सुतनुं तामाहुः कुसुतां
तदा ३३ संकर्षणाद्वितीयेन ज्ञाति कार्यमयाकृतम् ॥ हतौ कंससुनाभानौ मयारामेण चाप्युत ३४ भये तु समतिक्रान्ते जरासंधे समुद्यते ॥ मंत्रोऽयं मंत्रितो राज
नकुलैरष्टादशवारैः ३५ अनारमंतो निघ्नं तो महास्रैः शत्रुघातिभिः ॥ नहन्त्यामो वयं तस्य त्रिभिर्वर्षशतैर्बलम् ३६ तस्य ह्यमरसंकाशौ बलेन बलिनां वरौ ॥
नामभ्यां हंसडिभका वशस्त्रनिधनावुभौ ३७ तावुभौ सहितौ वीरौ जरासंधश्च वीर्यावान् ॥ त्रयस्त्रयाणां लोकानां पर्याप्ता इति मे मतिः ३८ नहि केवलमस्माकं या
वंतोऽन्ये च पार्थिवाः ॥ तथैव तेषामासीच्च बुद्धिर्बुद्धिमतां वर ३९ अथ हंस इति ख्यातः कश्चिदासीन् महानृपः ॥ रामेण सह तस्तत्र संग्रामेऽष्टादशवरे ४०
हतो हंस इति प्रोक्तमथ केनापि भारत ॥ तच्छूत्वा डिभको राजन्यमुनां भयमज्जत ४१ विना हंसेन लोकेऽस्मिन्नाहं जीवितुमुत्सहे ॥ इत्येतां मतिमास्थाय
डिभको निधनंगतः ४२ तथा तु डिभकं श्रुत्वा हंसः परपुरं जयः ॥ प्रपदेय मुनामेव सोऽपि तस्यां न्यमज्जत ४३ ॥ ॥ ॥ ॥

३३ । ३४ कुलैर्भेत्रीपुरोहितश्चैत्यादिनामात्रदर्शितः ३५ नहन्त्यामो नहतवतः वर्षशतैर्वर्षशततुल्यैस्त्रिभिर्वर्षैरित्यर्थः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ सहस्रः हतः मरणतुल्यां मूर्छां प्रापितः ४० । ४१ । ४२ । ४३

तौसराजाजरासंधःश्रुत्वाचनिधनंगतौ ॥ पुरंशून्येनमनसाप्रययौभरतर्षभ ४४ ततोवयममित्रघ्नतस्मिन्प्रतिगतेनृपे ॥ पुनरानंदिनःसर्वेमथुरायांवसामहे
 ४५ यदात्वभ्येत्यपितरंसावैराजीवलोचना ॥ कंसभार्याजरासंधंदुहितामागधंनृपम् ॥ चोदयत्येवराजेन्द्रपतिव्यसनदुःखिता ४६ पतिघ्नमेजहीत्येवंपुनःपुनर
 रिंदम् ॥ ततोवयमंहाराजतमंत्रंपूर्वमंत्रितम् ४७ संस्मरंतोविमनसोव्यपयातानराधिप ॥ पृथकेनमहाराजसंक्षिप्यमहर्नीश्रियम् ४८ पलायामोभयात्तस्यससुतज्ञा
 तिबांधवाः ॥ इतिसंचिंत्यमर्वेस्मप्रतीचींदिशमाश्रिताः ४९ कुशस्थलींपुरीरम्यांरैवेतेनोपशोभिताम् ॥ ततोनिवेशंतस्यांचकृतवंतोवयंनृप ५० तथैव
 दुर्गसंस्कारंदेवैरपिदुरासदम् ॥ स्त्रियोऽपियस्यांयुध्ययुःकिमुवृष्णिमहारथाः ५१ तस्यांवयममित्रघ्ननिवसामोऽकुतोभयाः ॥ आलोच्यगिरिमुख्यंतंमागधंतीर्ण
 भवच ५२ माधवाःकुरुशार्दूलपरांसुदमवाप्नुवन् ॥ एवंवयंजरासंधादभितःकृतकिल्बिषाः ५३ सामर्थ्यवंतःसंबंधाद्रोमंतंसमुपाश्रिताः ॥ त्रियोजनायतंसद्य
 त्रिस्कंधंयोजनावधि ५४ योजनांतिशतद्वारंवीरविक्रमतोरणम् ॥ अष्टादशावैरैर्नद्धंक्षत्रियैर्युद्धदुर्मदैः ५५ अष्टादशसहस्राणिभ्रातृणांसंतिनःकुले ॥ आहुकस्य
 शतंपुत्राएकैकस्त्रिदशावरः ५६ चारुदण्डःसहभ्रात्राचक्रदेवोऽथसात्यकिः ॥ अहंचरौहिणेयश्चसांबःप्रद्युम्नएवच ५७ एवमेतेरथाःसप्तराजन्नन्यात्रिबोधमे ॥
 कृतवर्माह्यनाधृष्टिःसभीकःसमितिजयः ५८ कंकःशकुश्चकुंतिश्चसप्तैतेवैमहारथाः ॥ पुत्रौचांधकभोजस्यवृद्धोराजाचतेदश ५९ वज्रसंहननावीरावीर्यवंतोमहा
 रथाः ॥ स्मरंतोमध्यमंदंशंवृष्णिमध्येव्यवस्थिताः ६० सत्वंसम्राट्गुणैर्युक्तःसदाभरतसत्तम ॥ क्षत्रेसम्राजमात्मानंकर्तुमर्हसिभारत ६१ नतुशक्यंजरासंधेजी
 वमानेमहाबले ॥ राजसूयस्त्वयाऽवाप्तुमपाराजन्मतिर्मम ६२ तेनरुद्धाहिराजानःसर्वेजित्वागिरिजेत्रे ॥ कंदेरेपर्वतंद्रस्यसिंहेनवमहाद्विपाः ६३ सहिराजाजरा
 संधोयियक्षुर्वसुधाधिपैः ॥ महादेवंमहात्मानमुमापतिमरिंदम् ६४ आराध्यतपसोऽग्रेणनिर्जितास्तेनपार्थिवाः ॥ प्रतिज्ञायाश्चपारंसगतःपार्थिवसत्तम ६५
 सहिनिर्जित्यनिर्जित्यपार्थिवान्पृतनागतान् ॥ पुरमानीयवद्वाचचकारपुरुषव्रजम् ६६ वयंचैवमहाराजजरासंधमयात्तदा ॥ मथुरांसंपरित्यज्यगताद्वारवतीं
 पुरीम् ६७ यदित्वेनमहाराजयज्ञप्राप्तुमभीप्ससि ॥ यतस्वतेषांमोक्षायजरासंधवधावच ६८ समारंभोनशक्योऽयमन्यथाकुरुनंदन ॥ राजसूयस्यकात्स्न्येन
 कर्तुमितिमतांवर ६९ इत्येषामेमतीराजन्यथावामन्यसेऽनघ ॥ एवंगतेममाचक्ष्वस्वयंनिश्चित्यहेतुभिः ७० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणि राजसूयारंभपर्व
 णिकृष्णवाक्येचतुर्दशोऽध्यायः १४ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उक्तंत्वयाबुद्धिमतायन्नान्योवक्तुमर्हति ॥ संशयानांहिनिर्मोक्तात्वन्यान्याविद्यतेभुवि १

२ । ३ राक्षस्यं दुष्प्रापं मत्वा शममेव परमं न्वान आह विशालेति । भूमि रिवस्थिरानि श्रव्यात्मिका चित्तवृत्तिः सा बहुला विषयभेदाद्बहुप्रकारा इदं सा धियप्यइत्येवंरूपा । अतएव विशालाशाले वशाला आवरणं निरा-
वरणा ब्रह्मलोकायापि स्पृहयति । बहुरत्नसमाचिता बहुभिरनंतैस्तत्तज्जात्युत्कृष्टैर्विषयैर्व्याप्ताऽतः पुरुषः कार्येषु स्वस्य बला बलं न जानाति । सदृंगत्वा बुद्धेः परानिष्ठां प्रत्यगात्मरूपां प्राप्य श्रेयोमोक्षारूपं विजा-
नाति नान्यथा बहुषु दुष्प्रापेष्वापेक्ष्यैषु व्यासक्तचित्तत्वात् । यथोक्तं भगवता 'व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरु नंदन । बहुशाखा ह्यनंताश्च बुद्धयोऽव्यवसायिनां' इति व्यवसायस्तत्तन्निश्चय इति । प्राञ्चस्तु भूमिर्मव-
स्य विषयः । विशालाविस्तीर्णा । बहुशाखा पुरुषभेदेन बुद्धिभेदात् बहुला बहुपायविस्फुरणात् । अतएव बहुभिर्मन्त्रज्ञैः सह मंथ्यते । बहुभिर्भूतिरप्यहस्यश्वरथमित्रस्त्रीप्रभृतिभिरनेकैरत्नैः समन्विता । एतस्यामं
ब्रह्ममौलिगह्वरमानायां दूरंगत्वा अंगपंचकषट्गुणशक्तित्रयसिद्धि त्रयसंज्ञोपायादिसमस्तनीति भूमिमवगाह । अतस्त्वमेव सर्वज्ञोऽस्मद्विदेही कार्याकार्यनिश्चयं वेत्सीति भावः ४ 'यत्पृथिव्यां ब्रीहियं वै हिरण्यं पशवः
स्त्रियः । नालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं व्रजेत्' इत्युक्तेः शम एव श्रेयान्तित्याह शममिति । शमस्वीकारे हेतुमाह आरंभे राजसूयारंभे क्रतुफलपारमेष्ठ्यं परमेष्ठितादात्म्यं दुष्प्रापं अशक्तत्वादस्माकमित्यर्थः ५

गृहे गृहे हिराजानः स्वस्य स्वस्य प्रियंकराः ॥ न च साम्राज्यमाप्तास्ते सम्राड् शब्दो हि कृच्छ्रभाक् २ कथं परानुभावज्ञः स्वंप्रशंसितुमर्हति ॥ परेण समवेतस्तु यः प्र-
शस्यः स पूज्यते ३ विशाला बहुला भूमिर्बहुरत्नसमाचिता ॥ दूरंगत्वा विजानाति श्रेयोवृष्णि कुलोद्बह ४ शममेव परमं न्येशमावक्षेमं भवेन्मम ॥ आरंभे पारमे-
ष्ठ्यं तु न प्राप्य मिति मेमतिः ५ एवमेते हि जानंतिकुले जाता मनस्विनः ॥ कश्चित्कदाचिदेतेषां भवेच्छ्रेष्ठो जनार्दन ६ वयं चैव महाभाग जरासंध भयात्तदा ॥ शंकिताः
स्ममहाभाग दौरात्स्यात्तस्य चानघ ७ अहं हितवदुर्द्धर्ष भुजवीर्याश्रयः प्रभो ॥ नात्मानं बलिनं मन्ये त्वयितस्माद्विशंकिते ८ त्वत्सकाशाच्च रामाच्च भीमसेनाच्च
माधव ॥ अर्जुनाद्धामहाबाहो हंतुं शक्यो न वेति वै ॥ एवं जानन् हि वाष्पेय विमृशामि पुनः पुनः ९ त्वं मे प्रमाणभूतोऽसि सर्वकार्येषु केशव ॥ तच्छ्रुत्वा चाब्रवीद्भी-
मो वाक्यं वाक्यं विशारदः १० ॥ ॥ भीम उवाच ॥ ॥ अनारंभपरो राजा बल्मीक इव सीदति ॥ दुर्बलश्चानुपायेन बलिनं योऽधितिष्ठति ११ अतं द्वि-
तश्च प्रायेण दुर्बलो बलिनं रिपुम् ॥ जयेत्सम्यक्प्रयोगेण नीत्याऽर्थानात्मनो हितान् १२ कृष्णेन यो मयि बलं जयः पार्थे धनं जये ॥ मागधं सा धियप्याम इष्टिं त्रय इवा-
ग्रयः १३ ॥ ॥ कृष्ण उवाच ॥ ॥ अर्थानारभते बालो नानुबंधमवक्षते ॥ तस्मादरिं न मृष्यंति बालमर्थपरायणम् १४ जित्वा जय्यान् यौवनाश्विः पालनाच्च
भगीरथः ॥ कार्त्तवीर्यस्तपोवीर्याद्वलाच्च भर्तो विभुः १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

कृष्णमेवोद्दिश्य आह एवमिति । एतेऽस्मदीयाः सभासदः मनस्विनो भीमादयः श्रेष्ठः सर्वान् जेतुं समर्थो भविष्यतीति जानन्ति ६ न त्वस्माकं मध्ये तादृशः कश्चिदस्तीत्याह वयं चेति ७ शंकायां हेतुमाह अहं हीति ८
तथाऽपि त्वत्प्रभृतीनां चतुर्णामध्ये कश्चिदेन हंतुं समर्थोऽस्ति न वेति विमृशामि युष्माकमप्यनंतशक्तित्वं जानन्ति त्याह त्वत्सकाशादिति ९ । १० । ११ न त्याऽर्थान्नीति प्राप्या न रथान् नीत्येति तृतीयां तां १२
मागधं जरासंधम् १३ भीमं प्रकोपयन् कृष्ण उवाच अर्थानिति । शालोऽव्युत्पन्नः । अनुबंधं विपाकम् । अर्थपरायणं स्वकार्यतत्परम् । न मृष्यंति न विचारयति १४ यौवनाश्विर्मौघाता जय्यान् जेतव्यान्
बाह्यांतरशत्रून् जित्वा । जयादयः पंच साम्राज्यहेतव इति भावः । हित्वा करानिति पाठे कर्त्यागादयः पंच १५

सर्वाकारंजयादिपंचप्रकारम् । योवनाभिव्रतयः एकैकेनगुणेनसाम्राज्यंप्राप्तास्त्वंतुतत्सर्वेपिगुणैरिच्छमीतिभावः १६ तानेवगुणानाह निग्राहाः निग्रहार्हंतितेनिग्राहाः । विजिताः शत्रवण्वल
क्षणं ध्वजो यस्यसाम्राज्यस्य । एतेनजयपूर्वकं तन्मुख्यमित्युक्तं तच्चयोवनाश्वेदं । प्राप्तिःपालनं भगीरथेप्राप्तिरिति साम्राज्यलक्षणमित्येकदेशानुपगणयोज्यम् । साचधर्मादिलक्षणैःसहिते
तियोज्यम् । धर्मोयोगःकार्त्तवीर्यं । अर्थोद्विद्धिर्मरुते । नयोनीतिबलंभरते १७ बार्हद्रथोजरासंधस्त्यतःप्राक् 'मंत्रान्वाङ्मयाननुष्टुभश्चेवमेवसतांयुगे । निग्राह्यलक्षणंप्राप्तोधर्माग्निनयलक्षणैः'इतिपठेति ।
जरासंधस्तसाम्राज्यंनिग्राह्यलक्षणंप्राप्तइति सार्द्धेनमबंधः । किंभूतः सः धर्माग्निनयलक्षणैःधर्मोलाभोनीतिश्चएतेलक्षणैः सतांयुगेसंयेण्वमेव वयमिव मंत्रान्विचारान् वदयान्स्वकृतिसाध्यानुष्टु
शस्त्रनुतिष्ठन् सर्वाकारं साम्राज्यमिच्छतस्तव जरासंधः प्रतिकूलोस्तीतिविद्धि । तर्हि स एव सम्राडस्त्वितिचेत्तस्य राजपीडाकरत्वाच्चेत्याह नचेति । १८ । १९ । नोऽस्माभिर्नचदृष्टः जरासंधेन अभागोऽ

ऋद्धयामरुतस्तान्पंचसम्राजस्त्वनुशुश्रुम् ॥ साम्राज्यमिच्छतस्तेतुसर्वाकारंयुधिष्ठिर १६ निग्राह्यलक्षणंप्राप्तिर्धर्मार्थनयलक्षणैः १७ बार्हद्रथोजरासंधस्त
द्विद्धिभरतर्षभ ॥ नचैनमनुरुद्धयंतकुलान्येकशतंतृपाः ॥ तस्मादिहबलदेवसाम्राज्यंकुस्तेहिसः १८ रत्नभाजोहिराजानोजरासंधमुपासते नचतुष्य
तितेनापिबाल्यादनयमास्थितः १९ मूर्द्धाभिषिक्तंनृपतिप्रधानपुरुषोबलात् ॥ आदत्तेनचनोदृष्टोऽभागःपुरुषतःकचित् २० एवंसर्वान्वशेचकेजरासंधःश
तावरान् ॥ तंदुर्बलतरोराजाकथंपार्थउपैष्यति २१ प्रोक्षितानांप्रमृष्टानाराज्ञांपशुपतेर्गृहे ॥ पशूनामिवकाप्रीतिर्जीवितेभरतर्षभ २२ क्षत्रियःशस्त्रमरणाय
दाभवतिमत्कृतः ॥ ततःस्ममागधंमंरुयेप्रतिबाधेमयद्वयम् २३ षडशीतिःसमानीताःशेषाराजंश्वतुर्दश ॥ जरासंधेनराजानस्ततःकूरंप्रवत्स्यते २४ प्रामुया
त्सयशोदीप्ततत्रयोविघ्नमाचरेत् ॥ जयेद्यश्चजरासंधंमसम्राणिनयतंभवेत् २५ ॥ इ०महा० भा० सभाप० राजसूयारंभप० कृष्णवाक्येपंचदशोऽध्यायः १५
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ सम्राड्गुणमभीप्सन्वैयुष्मान्स्वार्थपरायणः ॥ कथंप्रहिणुयांकृष्णोऽहंकेवलसाहसात् १ भीमार्जुनावुभौनेत्रेमनोमन्येजनार्दनम् ॥
मनश्चक्षुर्विहीनस्यकीदृशंजीवितंभवेत् २ जरासंधबलंप्राप्यदुष्पारंभीमविक्रमम् ॥ यमोऽपिनविजेताजौतत्रवःकिंविचेष्टितम् ३

स्वीकृतः । पुरुषतःमूर्द्धाभिषिक्तेषुपुरुषेषु । तेनसर्वे वशीकृताहत्यर्थः २० शतावरान्शतन्यूनान् २१ प्रमृष्टानांरुद्रदेवत्योऽयमिति प्रत्येकमभिप्रेष्टानां २२ तदासत्कृतोयवतीत्यध्याहृत्ययोज्यम् । ततो
राज्ञानिग्रहाद्धेतोःप्रतिबाधेमहंतुमाशास्महे यन्मागधंप्रतिबाधेम तत्ततोहेतोरितियोज्यं २३ कूराराजवधाख्यंकर्म । पशुपतयेबलिदानं प्रवत्स्यतेकारयिष्यति २४ तंदुर्बलतरोराजाकथंपार्थ
उपैष्यतीतितस्यदुर्जयत्वमुक्त्वाऽपि तज्जयएव साम्राज्यहेतुरित्याहप्राप्नुयादिति सएवादौजेतव्य इत्यभिप्रायः २५ ॥ ॥ इतिसभापर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपिपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
॥ ॥ सम्राडिति । एवंजरासंधाद्भीषितो राजा कृष्णेनयइत्यादिनाश्लोकेन भीमेनोक्तउपायो दुष्करइत्याह युष्मान्कृष्णभीमार्जुनान् प्रहिणुयांजरासंधवधार्थमितिशेषः १ । २ विजेताजेष्यति श्रमोऽ
पिविजयेताजावितगौडपाठेत् श्रमःश्रमणोदुर्बलोऽपि जरासंधेसहायेमति विजयेत् शत्रूनिनिशेषः । ३

म.भा.टी०
॥ २० ॥

अथोत्तरेष्टफलाद्विपरीतफलेकार्यं युक्तं पुरुषं प्रति अनर्थः प्रतिपद्यते प्राप्नोति तस्मात्कार्याकर्तुमिष्टाप्रतिपत्तिः राजसूयबुद्धिर्नयुक्ता ४ कार्यस्य संन्यासं कर्ममात्रस्य त्यागं न तु क्रतुमात्रस्य काषायं सुलभमित्यंते दर्शनात् पारिव्राज्यमेव रोचयेइत्यर्थः ५ । ६ वीर्यमुत्साहः । पक्षोवासुदेवः । भूमिर्मन्त्रपूर्वकः कार्यनिश्चयः । बलशारीरसेनादिरूपं सामर्थ्यम् ७ वैद्याः विद्यावंतः । बलेनेति उत्साहएव श्रेयानित्यर्थः ८ । ९ । १० । ११ सिद्धिर्योगोऽत्यंताभिनिवेश इत्यावत् 'सिद्धिर्निष्पत्तिर्योगयोः' इति विश्वः । तच्च सिद्धिरूपं वीर्यं । कर्मपरिस्पंदो दैवं भाग्यं तदुभयापेक्षं । नोपयुज्यते न कार्यस्य मोभवति १२ तेन ममादेन शत्रुभ्यः शत्रुतः १३ १४ तस्मादुत्साहवता कर्मैव कर्त्तव्यं जयायेत्याह जरेति १५ अकरणे दोषमाह अनारंभइति । कर्मण इति शेषः । आरब्धमपि प्रतिकूलं चेत्तत्राह गुणात्पूर्वोक्तादनुरादिसं

सभा० २

अ०

॥ १७ ॥

अस्मिंस्त्वर्थातरेयुक्तमनर्थः प्रतिपद्यते ॥ तस्मान्न प्रतिपत्तिस्तु कार्यायुक्तामतामम ४ यथाऽहं विमृशाम्येकस्तत्तावच्छ्रूयतां मम ॥ संन्यासं रोचयेसाधु कार्यस्या स्य जनार्दन ॥ प्रतिहंति मनो मेऽद्य राजसूयोदुराहरः ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पार्थः प्राप्य धनुः श्रेष्ठमक्षय्यौ च महेषुधी ॥ रथं ध्वजं सभां चैव युधिष्ठिरमभाषत ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ धनुः शस्त्रं शरावीर्यं पक्षौ भूमिर्यशो बलम् ॥ प्राप्तमेतन्मयाराजन् दुष्प्रापं यदभीप्सितम् ७ कुले जन्मप्रशंसंति वैद्याः साधुसुनिष्ठिताः ॥ बलेन सदृशं नास्ति वीर्यं तु मम रोचते ८ कृतवीर्यकुले जातो निर्वीर्यः किं करिष्यति ॥ निर्वीर्येतु कुले जातो वीर्यवांस्तु विशिष्यते ९ क्षत्रियः सर्वशो राजन्यस्य वृत्तिर्द्विषजये ॥ सर्वैर्गुणैर्विहीनोऽपि वीर्यवान् हितरेद्रिपून् १० सर्वैरपि गुणैर्युक्तो निर्वीर्यः किं करिष्यति ॥ गुणीभूता गुणाः सर्वेतिष्ठंति हि पराक्रमे ११ जयस्य हेतुः सिद्धिर्हि कर्मदैवं च संश्रितम् ॥ संयुक्तो हि बलैः कश्चित्पमादा न्नोपयुज्यते १२ तेन द्वारेण शत्रुभ्यः क्षीयते सबलो रिपुः १३ दैन्यं यथा बलवति तथा मोहो बलान्विते ॥ तावुभौ नाश कौहेतू राज्ञा त्वाज्यौ जयार्थिना १४ जरासंधविनाशं च राज्ञां च परिरक्षणम् ॥ यदि कुर्यामयज्ञार्थं किंतु तः परमं भवेत् १५ अनारंभे हि नित्यतो भवेदगुणनिश्चयः ॥ गुणान्निःसंशया द्वाजत्रैर्गुण्यं मन्यसे कथम् १६ काषायं सुलभं पश्चान्मुनीनां शममिच्छताम् ॥ साम्राज्यं तु भवेच्छक्यं वयं योत्स्यामहे परान् १७ ॥ इति श्रीमहाभा रते सभापर्वणि राजसूयारंभपर्वणि जरासंधवधमंत्रणेषोडशोऽध्यायः १६ ॥ वासुदेव उवाच ॥ जातस्य भारते वंशे तथा कुंत्याः सुतस्य च ॥ यावैयुक्तामतिः सेयमर्जुने न प्रदर्शिता १ नस्ममृत्युं वयं विद्मरात्रौ वायदिवादिवा ॥ न चापि किंचिदमरमयुद्धेनानुशुश्रुम २ एतावदेव पुरुषैः कार्यं हृदयतोषणम् ॥ न येन विधिदृष्टेन यदुपक्रमते परान् ३ सुनयस्यानपायस्य संयोगे परमः क्रमः ॥ संगत्या जायतेऽसाम्यं साम्यं च न भवेद्द्वयोः ४

पत्तिरूपात् नैर्गुण्यमशक्तत्वं १६ पश्चादशक्तत्वं निश्चयाद्ध्वं । काषायं गैरिकरक्तं वस्त्रं १७ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये दीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ जातस्येति १ । २ । ३ सुनयस्य शोभनस्य मंत्रस्य । अनपायस्य दैवादिप्रातिकूल्यहीनस्य । संयोगे प्राप्नोति सत्यां परमउत्कृष्टः क्रमः उपक्रमः सिध्यति । तेन च संगत्या द्वयोर्बलेनेनासाम्यमन्यतरोत्कर्षो जायते चकारोहेतौ । यतो द्वयो र्युध्यतोऽसाम्यं न भवति तस्माद्विनायुद्धमशक्तत्वं निश्चयायोगादशक्तशंकायात्पूनीमवस्थानं पराभवेतुरिति भावः ४

॥ २० ॥

विपक्षेदोषमाह अनयस्यानुपायस्य संयुगेपरमःक्षयइति । ननुपरस्यापि नकादिमत्त्वे कथंस्वस्यजयःस्यादित्याशंक्याह । संशयोजायतेसाम्याज्जयश्चनभवेद्वयोरिति । द्वयोरुपायादिसाम्येतु द्वयोरपि परस्परभयाज्जये संशयएव भवति । नतुजयः चात पराजयोवा । किंतु तादस्थेन द्वावपितिष्ठतइत्यर्थः ५ साम्येऽप्यारंभवैफल्यमित्याशंक्य स्वस्योत्कर्षमाह साद्धेन तेवयमिति ६ नन्वेवंमहतो राजकस्योत्थापने ऋतुविग्रएव भवेदित्याशंक्याह व्यूहेति ७ । ८ उत्कर्षेकामप्राप्तिःसिद्धा साम्यंतुनैवभवेदित्याह एकइति । श्रियं साम्राज्यलक्ष्मी । तत्तस्मादन्यतरजयनिश्चयादेतोरहं क्षयं स्वीयं

अनयस्यानुपायस्यसंयुगेपरमःक्षयः ॥ संशयोजायतेसाम्याज्जयश्चनभवेद्वयोः ५ तेवयंनयमास्थायशत्रुदेहसमीपगाः ॥ कथमंतंनगच्छेमवृक्षस्येवनदीरयाः परंघ्रेपराक्रांताःस्वर्गधावरणेस्थिताः ६ व्यूहानीकैरतिबलैर्नयुद्धचेदरिभिःसह ॥ इतिबुद्धिमतांनोतिस्तन्ममापीहरोचते ७ अनवद्याह्यसंबुद्धाःप्रविष्टाःशत्रुसन्नतत् ॥ शत्रुदेहमुपाक्रम्यतंकांमंप्राप्नुयामहे ८ एकोद्भवेवश्रियंनित्यंविभर्तिपुरुषर्षभः ॥ अंतरात्मेवभूतानांतवक्ष्येनैवलक्ष्ये ९ अथवैनंनिहत्याजौशेषेणापिसमाहताः ॥ प्राप्नुयामततःस्वर्गज्ञातित्राणपरायणाः १० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कृष्णकोयंजरासंधःकिंवीर्यःकिंपराक्रमः ॥ यस्त्वांस्पृष्ट्वाग्निसह्जानंदग्धःशलभोयथा ११ ॥ कृष्णउवाच ॥ शृणुराजन्जरासंधोयद्वीर्योयत्पराक्रमः ॥ यथाचोपेक्षितोऽस्माभिर्बहुशःकृतविप्रियः १२ अक्षौहिणीनांतिष्ठणांपतिःसमरदर्पितः ॥ राजाबृहद्रथोनाममगधाधिपतिर्बली १३ रूपवान्वीर्यसंपन्नःश्रीमानतुलविक्रमः ॥ नित्यंदीक्षांकिततनुःशतक्रतुरिवापरः १४ तेजसासूर्यसंकाशःक्षमयापृथिवीसमः ॥ यमांतकसमःक्रोधेश्रियावैश्रवणोपमः १५ तस्याभिजनसंयुक्तैर्गुणैर्भरतसत्तम ॥ व्यासेयंपृथिवीसर्वासूर्यस्येवगभस्तिभिः १६ सकाशिराजस्यसुतेयमजेभरतर्षभ ॥ उपयेमेमहावीर्योरूपद्रविणसंयुते ॥ तयोश्चकारसमयमिथःसपुरुषर्षभः १७ नातिवर्तिष्यइत्येवंपत्नीभ्यांसन्निधौतदा ॥ सताभ्यांशुशुभेराजापत्नीभ्यांवसुधाधिपः १८ प्रियाभ्यामनुरूपाभ्यांकरेणुभ्यामिवद्विपः ॥ तयोर्मध्यगतश्चापिरराजवसुधाधिपः १९ गंगायमुनयोर्मध्येमूर्तिमानिवसागरः ॥ विषयेषुनिमग्नस्यतस्ययौवनमभ्यगात् २० नचवंशकरःपुत्रस्तस्याजायतकश्चन ॥ मंगलैर्बहुभिर्होमैःपुत्रकामाभिरिष्टिभिः ॥ नाससादवृषश्रेष्ठःपुत्रंकुलविवर्द्धनम् २१ अथकाक्षीवतःपुत्रंगौतमस्यमहात्मनः ॥ शुश्रावतपसिश्नांतमुदारचंडकौशिकम् २२ यदृच्छयाऽऽगतंतंतुवृक्षमूलमुपाश्रितम् ॥ पत्नीभ्यांसहितोराजासर्वरत्नैरतोषयत् २३ तमब्रवीत्सत्यधृतिःसत्यवागृषिसत्तमः ॥ परितुष्टोऽस्मिराजेंद्रवरंरयसुव्रत २४ ॥

नैवोपलक्ष्ये किंतु परस्यैव क्षयो भविष्यतीत्यर्थः । तत्क्षयंचवेतिपाठे तस्यजरासंधस्यक्षयं लक्ष्येसंभावये ९ निहत्यसंप्राप्य शेषेणवधेन बधहेतुनाशत्रुणा 'शेषःसंकर्षणेऽनंते उपयुक्तेतरे वधे'इति विश्वः । ज्ञातयो जरासंधवद्वाराजानः १० । ११ । १२ पतिः पालकः १३ । १४ यमोवैवस्वतः अंतकःकालः १५ । १६ । १७ नातिवर्तिष्ये वैषम्यंनकरिष्ये १८ । १९ । २० । २१ । २२ । रत्नैर्मुनियोगैरुत्कृष्टद्रव्यैः २३ । २४ ॥

२५ । २६ । २७ अवानमशुष्कं सरसमिति यावत् । 'आमेफलेशलाटुः स्याच्छुष्केवानमुभेत्रिषु' इत्यमरः । अवातमिति पाठे नास्ति पातयिता वातो यस्य तत् २८ । २९ । ३० । ३१ । यथासम
यं यथाप्रतिष्ठं नातिवर्षिष्येति दर्शितरीत्या ३२ । ३३ । ३४ प्रजायेतामुपुवतुः ३५ । ३६ स्फिक् कट्या अधोभागः तेशकले ३७ गर्भसंयुगे गर्भपाते सति ३८ । ३९ सुखवहे एकीकृतयोर्वहनं हि

ततः सभार्यः प्रणतस्तमुवाच बृहद्रथः ॥ पुत्रदर्शननैराश्याद्वाष्पसंदिग्धयागिरा २५ ॥ राजोवाच ॥ भगवन् राज्ञ्यमुत्सृज्य प्रस्थितोऽहं तपोवनम् ॥ किं वेणाल्प
भाग्यस्य किं राज्येनाप्रजस्य मे २६ ॥ कृष्ण उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा मुनिर्ध्यानमगमत् शुभितेन्द्रियः ॥ तस्यैव चाभ्रवृक्षस्य छायायां समुपाविशत् २७ तस्योपविष्टस्य मुने
रुत्संगे निपपातह ॥ अवानमशुकादष्टमेकमात्रफलं किल २८ तत्प्रगृह्य मुनिश्चेष्टो हृदयेनाभिमंथ्य च ॥ राज्ञे ददावप्रतिमं पुत्रसंप्राप्तिकारणम् २९ उवाच च महाप्रा
ज्ञस्तं राजानं महामुनिः ॥ गच्छ राजन् कृतार्थोऽसि निवर्त्तस्वनराधिप ३० एतच्छ्रुत्वा मुनेर्वाक्यं शिरसा प्रणिपत्य च ॥ मुनेः पादौ महाप्राज्ञः स नृपः स्वगृहं गतः ३१
यथा समयमाज्ञायत दास नृप सत्तमः ॥ द्वाभ्यामेकं फलं प्रादात् पत्नीभ्यां भरतर्षभ ३२ ते तदा ग्रंथिधाकृत्वा भक्षयामास तुः शुभे ॥ भावित्वा दपि चार्थस्य सत्यवाक्यतया
मुनेः ३३ तयोः समभवद्गर्भः फलप्राशनसंभवः ॥ ते च दृष्ट्वा स नृपतिः परां मुदमवापह ३४ अथ काले महाप्राज्ञ यथा समयमागते ॥ प्रजायेतामुभे राजन् शरीरशकले
तदा ३५ एकाक्षि बाहुचरणे अर्द्धोदरमुखस्फिचे ॥ दृष्ट्वा शरीरशकले प्रवेपतुरुभे भृशम् ३६ उद्विग्रे सहसंमंथ्य ते भगिन्यौ तदाऽबले ॥ सजीवे प्राणिशकले तत्तया
ते सुदुःखिते ३७ तयोर्धात्र्यौ सुसंवीतकृत्वा ते गर्भसंभवे ॥ निर्गम्यांतः पुरद्वारात् समुत्सृज्या भिजगमतुः ३८ ते च तुष्पथनिक्षिप्ते जरानामाथराक्षसी ॥ जग्राह मनुज
व्याघ्रमांसशोणितभोजना ३९ कर्तुकामा सुखवहेशकले सा तुराक्षसी ॥ संयोजयामास तदा विधानबलबोदिता ४० ते समानीतमात्रे तु शकले पुरुषर्षभ ॥ एकमूर्तिं
धरो वीरः कुमारः समपद्यत ४१ ततः साराक्षसी राजन् विस्मयोत्फुल्ललोचना ॥ नशशाकसमुद्रोद्वंजसारमयं शिशुम् ४२ बालस्ताम्रतलं मुष्टिकृत्वा चास्ये निधाय सः ॥
प्राक्रोशदति संरब्धः स तोय इव तोयदः ४३ तेन शब्देन संभ्रान्तः सहसाऽन्तःपुरे जनः ॥ निर्जगाम नरव्याघ्रराज्ञा सह परंतप ४४ ते चाबले परिम्लाने पयःपूर्णपयोधरे ॥
निराशे पुत्रलाभाय सहसैवाभ्यगच्छताम् ४५ तेऽथ दृष्ट्वा तथाभूते राजानं चेष्टसंततिम् ॥ तंच बालं सुबलिनं चिंतयामास राक्षसी ४६ नार्हामिविषये राज्ञो वसंती पुत्रयु
द्धिनः ॥ बालं पुत्रमिमं हंतुं धार्मिकस्य महात्मनः ४७ सा तं बालमुपादाय मेघलेखे वभास्करम् ॥ कृत्वा च मानुषं रूपमुवाच वसुधाधिपम् ४८ ॥ ॥ राक्षस्युवाच ॥
॥ ॥ बृहद्रथ सुतस्तेऽयं मया दत्तः प्रगृह्यताम् ॥ तव पत्नी द्वये जातो द्विजातिवशशासनात् ॥ धात्री जनपरित्यक्तो मयाऽयं परिरक्षितः ४९ ॥ ॥ कृष्ण उवाच ॥
ततस्ते भरतश्चेष्टकाशिराज सुते शुभे ॥ तं बालमभिपद्या शुप्रसवैरभ्यर्षिचताम् ५० ततः स राजा संहृष्टः सर्वतदुपलभ्य च ॥ अपृच्छद्भेदमगर्भाभं राक्षसीं तामराक्षसीम् ५१

कामया कामेनयातीतीच्छाविहारिणी ५२ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तदशोऽध्यायः १७ ॥ ॥ जरेति १ । २ । ३ तिष्ठमाना मुस्थिरा ४ । ५ । ६ । ७ । ८
 ॥ राजोवाच ॥ ॥ कात्वंकमलगर्भाभेममपुत्रप्रदायिनी ॥ कामयाब्रूहिकल्याणिदेवताप्रतिभासिमे ५२ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि राजसूयारंभपर्वणि जरा
 संधोत्पत्तौ सप्तदशोऽध्यायः १७ ॥ ॥ ॥ ॥ राक्षस्युवाच ॥ ॥ जरानामाऽस्मिभद्रं ते राक्षसी कामरूपिणी ॥ तव वेश्मनिराजेंद्रपूजितान्यवसं
 सुखम् १ गृहे गृहे मनुष्याणां नित्यं तिष्ठामिराक्षसी ॥ गृहे देवीतिनाम्रावैपुरासृष्टा स्वयंभुवा २ दानवानां विनाशाय स्थापिता दिव्यरूपिणी ॥ यो मां भक्त्या लिखेत्कु
 ङ्घ्रे स पुत्रायौ वनान्विताम् ३ गृहे तस्य भवेद्दृढिरन्यथाक्षयमाप्नुयात् ॥ त्वद्गृहे तिष्ठमानाऽहंपूजिताऽहंसदाविभो ४ लिखिता चैव कुङ्घ्रेषु पुत्रैर्बहुभिरावृता ॥ गंधपु
 ष्यैस्तथा धूपैर्भक्ष्यभोज्यैः सुपूजिता ५ साऽहंप्रत्युपकारार्थं चिंतयाम्यनिशंतव ॥ तव मे पुत्रशकले दृष्टवत्यस्मि धार्मिक ६ संश्लेषितमया दैवात्कुमारः सम
 पद्यत ॥ तव भाग्यान्महाराज हेतुमात्रमहं त्विह ७ मेरुं खादितुं शक्ता किंपुनस्तव बालकम् ॥ गृहसंपूजना तु श्रद्धा मया प्रत्यर्पितस्तव ८ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
 ॥ ॥ एवमुक्त्वा तु साराजं स्तत्रैवांतरधीयत ॥ ससंगृह्य कुमारं तं प्रविवेश गृहं नृपः ९ तस्य बालस्य यत्कृत्यं तच्च कार नृपस्तदा ॥ आज्ञापय च्चराक्षस्यामगधेषु म
 होत्सवम् १० तस्य नामाकरां चैव पितामहसमः पिता ॥ जरया संधितो यस्माज्जरा संधो भवत्वयम् ११ सोऽवर्धत महातेजामागधाधिपतेः सुतः ॥ प्रमाणबल
 संपन्नो हुताहुतिरिवानलः ॥ मातापित्रोर्नैदिकरः शुक्लपक्षे यथाशशी १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि राजसूयारंभपर्वणि जरासंधोत्पत्तौ अष्टादशोऽ
 ध्यायः १८ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य पुनरेव महातपाः ॥ मगधेषूपचक्राम भगवांश्चंडकौशिकः १
 तस्यागमनसंहृष्टः सामात्यः सपुरःसरः ॥ सभार्यः सह पुत्रेण निर्जंगमबृहद्रथः २ पाद्यार्घ्याचमनीयैस्तमर्चयामास भारत ॥ स नृपो राज्यसहितं पुत्रं तस्मै न्यवेदयत्
 ३ प्रतिगृह्य च तं पूजां पार्थिवाद्भगवानृषिः ॥ उवाच मागधराज नृपहृष्टेनांतरात्मना ४ सर्वमेतन्मया ज्ञातं राजान्दिव्येन चक्षुषा ॥ पुत्रस्तु शृणुराजेंद्र यादृशोऽयं भ
 विष्यति ५ अस्य रूपं च सत्त्वं च बलमूर्जितमेव च ॥ एष श्रिया समुदितः पुत्रस्तवनसंशयः ६ प्रापयिष्यति तत्सर्वं विक्रमेण समन्वितः ॥ अस्य वीर्यवतो वीर्येनानुया
 स्यंति पार्थिवाः ७ पततो वै न ते यस्य गतिमन्ये यथा खगाः ॥ विनाशमुपयास्यंति ये चास्य परिपंथिनः ८ देवैरपि विमृष्टानि शस्त्राण्यस्य महीपते ॥ न रुजं जनयिष्यं
 ति गिरेरिव नदीरयाः ९ सर्वमूर्धाभिषिक्तानामेषमूर्ध्नि ज्वल्यति ॥ प्रभाहरोऽयं सर्वेषां ज्योतिषामिव मास्करः १० एनमासाद्य राजानः समृद्धबलवाहनाः ॥ विना
 शमुपयास्यंति शलभा इव पावकम् ११ एष श्रियः समुदिताः सर्वराज्ञां ग्रहीष्यति ॥ वर्षास्त्रिवोदीर्णजलानदीर्नदनदीपतिः १२ एष धारयिता सम्यक्चा
 तुर्वर्ण्यमहाबलः ॥ शुभाशुभमिव स्फीता सर्वस्य धराधरा १३ ॥ ॥ ॥ ॥
 १ । १० । ११ नैदिकरः समृद्धिः ॥ १२ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ कस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

सर्वभूतात्मभूतस्य सर्वेषांभूतानामात्मवत्प्रियतमस्येत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ अशस्त्रनिधनौ नविद्यतेऽस्त्रेण निधनं ययोस्तौ २६ । २७ नीतिहेतोर्बलीयसास्पर्धानकर्तव्येतिनीतिस्तदर्थः ॥ २८ ॥ ॥ इति सभापर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्यदीपेएकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ पतिताविति १ । २

अस्याज्ञावशगाः सर्वेभविष्यन्तिनराधिपाः ॥ सर्वभूतात्मभूतस्यवायोरिवशरीरिणः १४ एषरुद्रमहादेवंत्रिपुरान्तकरंहरम् ॥ सर्वलोकेष्वतिबलः साक्षाद्भक्ष्यतिमागधः १५ एवंब्रुवन्नेवमुनिः स्वकार्यमिवचिंतयन् ॥ विसर्जयामास नृपं बृहद्रथमथारिहन् १६ प्रविश्यनगरीं चापि ज्ञातिसंबन्धिभिर्वृतः ॥ अभिषिच्य जरासंधं मगधाधिपतिस्तदा १७ बृहद्रथो नरपतिः परानिर्वृतिमाययौ ॥ अभिषिक्ते जरासंधे तदारजा बृहद्रथः ॥ पत्नीद्वयेनानुगतस्तपोवनचरोऽभवत् १८ ततोवनस्थेपितरिमात्रोऽश्वेवविशांपते ॥ जरासंधः स्ववीर्येणपार्थिवानकरोद्भक्षो १९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ अथदीर्घस्यकालस्यतपोवनचरोऽनृपः ॥ सभार्यः स्वर्गमगमत्तपस्तप्त्वा बृहद्रथः २० जरासंधोऽपि नृपतिर्यथोक्तं कौशिकेन तत् ॥ वरप्रदानमखिलं प्राप्य राज्ञ्यमालयत् २१ निहतेवासुदेवेन तदा कंसमहीपतौ ॥ जातो वैवैरनिर्बन्धः कृष्णेन सह तस्य वै २२ भ्रामयित्वा शतगुणमेकोनयेन भारत ॥ गदाक्षिप्त्वा बलवता मागधेन गिरित्रजात् २३ तिष्ठतो मथुरायां वै कृष्णस्याद्भुतकर्मणः ॥ एकोनयोजनशते सापपातगदाशुभा २४ दृष्ट्वा पोरैस्तदा सम्यग्गदाचैव निवेदिता ॥ गदावसानंतत्ख्यातं मथुरायाः समीपतः २५ तस्याऽस्तांहंसडिभकावशस्त्रनिधनावुभौ ॥ मंत्रेमतिमतां श्रेष्ठौ नीतिशास्त्रे विशारदौ २६ यौ तौ मया ते कथितौ पूर्वमेव महाबलौ ॥ त्रयस्त्रयाणां लोकानां पर्याप्ता इति मे मतिः २७ एवमेष तदा वीरबलिभिः कुरुरान्धकैः ॥ वृष्णिभिश्च महाराज नीतिहेतोरुपेक्षितः २८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि राजसूयारंभपर्वणि जरासंधप्रशंसायामेकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ समाप्तं च राजसूयारंभपर्व ॥ ॥ अथ जरासंधवधपर्व ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ पतितौ हंसडिभकौ कंसश्च सगणो हतः ॥ जरासंधस्य निधने कालोऽयं समुपागतः १ नशक्योऽसौ रणे जेतुं सर्वैरपि सुरासुरैः ॥ प्राणयुद्धेन जेतव्यः स इत्युपलभामहे २ मयि नीतिर्बलं भीमे रक्षिता चावयोर्ययः ॥ मागधं साधयिष्यामि शीघ्रं त्रय इवाग्रयः ३ त्रिभिरासादितोऽस्माभिर्विजने स नराधिपः ॥ न संदेहो यथा युद्धमेकेनाप्युपयास्यति ४ अवमानाच्च लोभाच्च बाहुवीर्याच्च दर्पितः ॥ भीमसेनेन युद्धाय ध्रुवमप्युपयास्यति ५ अलंतस्य महाबाहुर्भीमसेनो महाबलः ॥ लोकस्य समुदीर्णस्य निधनायांतको यथा ६ यदि मे हृदयं वेत्सि यदि ते प्रत्ययो मयि ॥ भीमसेनार्जुनौ शीघ्रं न्यासभूतौ प्रयच्छ मे ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तो भगवता प्रत्युवाच युधिष्ठिरः ॥ भीमार्जुनौ समालोक्य संप्रहृष्टमुखौ स्थितौ ८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अच्युताच्युतमामैवं व्याहरामित्रकर्शन ॥ पांडवानां भवान्नाथो भवंतं चाश्रिता वयम् ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ बलौघः सेनाप्रवाहो विचक्षणैः प्रणेतव्यः । अन्यथा अंधजडवदकिंचित्करं बलमित्यर्थः १६ एतदेव सदृष्टांतमाह यत इति । धीवराः वरधिपो यतो यस्मिन् देशे निम्नमयत्नत आक्रमणीयं स्थानं भवति तंहिततः द्वितीयाथेतसिः । इष्टं निरूपद्रवदेशं प्रति जडं सैन्यं नयति नतु मृत्युमुखे महावीरस्याग्रे पातयति अत्र दृष्टांतः यथा धीवरानदी जलजीविनो यतश्छिद्रं कुल्यारूपं ततस्ते नैव मार्गेण जलं वारि इष्टं केदारादिप्रदेशं नयंति तद्वत् १७ बलापेक्षयानीति रेवश्रेष्ठेऽप्युपसंहरति तस्मादिति १८ । १९ । २० । २१ ।

यथा वदसि गोविंदसर्वतदुपपद्यते ॥ न हित्व मग्रतस्तेषां येषां लक्ष्मीः पराङ्मुखी १० निहतश्च जरासंधो मोक्षिताश्च महीक्षितः ॥ राजसूयश्च मेलब्धो निदेशेन व तिष्ठतः ११ क्षिप्रमेव यथा त्वेतत्कार्यं समुपपद्यते ॥ अप्रमत्तो जगन्नाथ तथा कुरु नरोत्तम १२ त्रिभिर्भवद्भिर्हि विनानाहं जीवितुमुत्सहे ॥ धर्मकामार्थरहितो रोगात इव दुःखितः १३ न शौरिणा विना पार्थो न शौरिः पांडवं विना ॥ नाजयेऽस्त्यनयो लोके कृष्णयोरिति मेमतिः १४ अयं च बलिनां श्रेष्ठः श्रीमानपित्रको दरः ॥ युवाभ्यां सहितो वीरः किं कुर्यान्महायशाः १५ सुप्रणीतो बलौघो हि कुरुते कार्यमुत्तमम् ॥ अंधं बलं जडं प्राहुः प्रणेतव्यं विचक्षणैः १६ यतो हि निम्नं भवति नयंति हिततो जलम् ॥ यतश्छिद्रं ततश्चापिनयंते धीवरा जलम् १७ तस्मान्नयविधानं ज्ञं पुरुषं लोकविश्रुतम् ॥ वयमाश्रित्य गोविंदं यतामः कार्यसिद्धये १८ एवं प्रज्ञानय बलं क्रियोपाय समन्वितम् ॥ पुरस्कुर्वीत कार्येषु कृष्णं कार्यार्थसिद्धये १९ एवमेव यदुश्रेष्ठयावत्कार्यार्थसिद्धये ॥ अर्जुनः कृष्णमन्वेतु भीमोन्वेतु धनं जयम् ॥ न योजयो बलं चैव विक्रमे सिद्धिमेष्ट्यति २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तास्ततः सर्वे भ्रातरो विपुलौजसः ॥ वाष्पण्यः पांडवे यौ च प्रतस्थुर्मागधं प्रति २१ वर्चस्विनां ब्राह्मणानां स्नातकानां परिच्छदम् ॥ आच्छाद्य सुहृदां वाक्यैर्मनोज्ञैरभिनंदिताः २२ अमर्षादभितप्तानां ज्ञात्यर्थं मुख्यतेजसाम् ॥ रविसोमाग्नि वपुषां दीप्तमासीत्तदा वपुः २३ हतं मेने जरासंधं दृष्ट्वा भीमपुरोगमौ ॥ एककार्यं समुद्यंतौ कृष्णौ युद्धेऽपराजितौ २४ ईशौ हितौ महात्मानौ सर्वकार्यप्रवर्तिनौ ॥ धर्मकामार्थलोकानां कार्याणां च प्रवर्तकौ २५ कुरुभ्यः प्रस्थितास्ते तु मध्येन कुरुजांगलम् ॥ रम्यं पद्मसरोगत्वा कालकूटमतीत्य च २६ गंडकीं च महाशोणं सदा नीरांतथैव च ॥ एकपर्वतकेन द्यः क्रमेणैत्याव्रजंतते २७ उत्तीर्य सरयूं स्म्यां दृष्ट्वा पूर्वांश्च कोसलान् ॥ अतीत्य जग्मुर्मिथिलां मालां चर्मण्वर्तानदीम् २८ अतीत्य गंगां शोणं च त्रयस्ते प्राङ्मुखास्तदा ॥ कुशचीरच्छदा जग्मुर्मागधं क्षेत्रमच्युताः २९ तेश्च द्रोघनाकीर्णं मंभुमंतं शुभद्रुमम् ॥ गोरथं गिरिमासाद्य दृष्ट्वा शुर्मागधं पुरम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि जरासंधवधपर्वणि कृष्णपांडवमागधयात्रायां विंशोऽध्यायः २० ॥ ॥

परिच्छदमजिनदंडकं डलुकापायादिरूपां सामग्रीमाच्छाद्य स्वीकृत्य तया स्वं वेधं तिरोधाय वा २२ । २३ । २४ ईशोनरनारायणौ सर्वाणि कार्याणि निमेषोन्मेषादिमहाप्रलयान्तानि वर्त्तयितुं शीलं योस्तौ नियंता रावित्यर्थः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

म.भा.टी०
॥ २३ ॥

एषमागधःमगधदेशसंबंधी निवेशोविन्यासः १ । २ । ३ । ४ । ५ गौतमस्यक्षयादिति । क्षयादेश्वर्यात् असौशूद्रायांजातोऽपिकाक्षीवदादीनांवंशोमानवंशंभजते । सगौतमस्यनृपाणां
मुपर्यनुग्रहः ६ गौतमस्यक्षयंग्रहं ७ गौतमौको गौतमस्य ओकोग्रहं ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ पुरस्यगिरिं पुरमाकारसंलग्नगिरितुल्यं महास्तंभं 'बुरुज' इतिभाषायांप्रसिद्धं १४
चैत्यकंनगरसूचकं १५ यत्रेति । मांसादंमांसाहारमृषभं दृषभाकारंदैत्यमाससादहतवान् । भेरीदुर्धुभीन् । मासतालाभिर्मासेनतालोऽध्वनिपरिच्छेदोयासांताभिराकृतिभिरुपल
क्षिताइतियोज्यं । महतोहिकांस्यादिभाजनस्यसकृदाहतस्य चिरकालानुवर्त्तीध्वनिरितिप्रसिद्धं । पूर्वतुमासशब्देनद्वादशसंख्या तालशब्देन मध्यमांगुष्ठप्रमाणंचोक्त्वा द्वादश

॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ एषपार्थमहान्भातिपशुमान्नित्यमंबुमान् ॥ निरामयःसुवेश्माढ्योनिवेशोमागधःशुभः १ वैहारोविपुलःशैलोवराहोवृषभस्तथा ॥
तथाऋषिगिरिस्तातशुभाश्चैत्यकपंचमाः २ एतेपंचमहाभृंगाःपर्वताःशीतलद्रुमाः ॥ रक्षंतीवाभिसंहत्यसंहतांगागिरिखजम् ३ पुष्पवेष्टितशाखाग्रैर्गन्धवद्भिर्मनोहरैः॥
निगूढाश्चलोघ्राणांवनैःकामिजनप्रियैः ४ शूद्रायांगौतमोयत्रमहात्मासंशितव्रतः ॥ औशीनर्यामजनयत्काक्षीवाद्यान्सुतान्मुनिः ५ गौतमस्यक्षयात्तस्माद्य
थाऽसौतत्रसद्गनि ॥ भजतेमागधंवंशंसनृपाणामनुग्रहः ६ अंगवंगादयश्चैवराजानःसुमहाबलाः ॥ गौतमक्षयमभ्येत्यरमन्तेस्मपुराऽर्जुन ७ वनराजीस्तुप
श्येमाःपिप्पलानांमनोरमाः ॥ लोघ्राणांचशुभाःपार्थगौतमोःसमीपजाः ८ अर्बुदःशक्रवापीचपन्नगोशत्रुतापनौ ॥ स्वस्तिकस्यालयश्चात्रमणिनागस्यचो
त्तमः ९ अपरिहार्यामेधानांमागधामनुनाकृताः ॥ कौशिकोमणिमांश्चैवचक्रातेचाप्यनुग्रहम् १० एवंप्राप्यपुरंरम्यंदुराधर्षसमततः ॥ अर्थसिद्धित्वनु
पसांजरासंधोऽभिमन्यते ११ वयमासादनेतस्यदर्पमद्यहरेमहि ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवमुक्ताततःसर्वेभ्रातरोविपुलौजसः १२ वाष्णंयःपांडवौ
चैवप्रतस्थुर्मागधंपुरम् ॥ हृष्टपुष्टजनोपेतंचातुर्वर्ण्यसमाकुलम् १३ स्फीतोत्सवमनाधृष्यमासेदुश्चगिरिखजम् ॥ ततोद्धारमनासाद्यपुरस्यगिरिमुच्छिन्नम् १४
बार्हद्रथैःपूज्यमानंतथानगरवासिभिः ॥ मागधानांतुरुचिरंचैत्यकांतरमाद्रवन् १५ यत्रमांसादमृषभमाससादबृहद्रथः ॥ तंहत्वामासतालाभिस्तिस्रोभेरीर
कारयत् १६ स्वपुरेस्थापयामासतेनचानह्यचर्मणा ॥ यत्रताःप्राणदन्भेयोदिव्यपुष्पावचूर्णिताः १७ भंक्ताभेरीत्रयंतेऽपिचैत्यप्राकारमाद्रवन् ॥
द्वारतोऽभिमुखाःसर्वेययुर्नानायुधास्तदा १८ मागधानांसुरुचिरंचैत्यकंतं समाद्रवन् ॥ शिरसीवसमान्नन्तो जरासंधंजिघांसवः १९ स्थिरंसुविपुलंशृंगंसुमह
त्तपुरातनम् ॥ अर्चितंगंधमाल्यैश्चसततंसुप्रतिष्ठितम् २० विपुलैर्बाहुभिर्वीरास्तेऽभिहत्याभ्यपातयन् ॥ ततस्तेमागधंहृष्टाःपुरंप्रविविशुस्तदा २१ ॥

तालप्रमाणाभिरिति व्याचक्षते । आकृतिभिःसंमिताइत्यध्याहृत्ययोजनाउभयत्रसमाना । ' तालःकरतलेंऽगुष्ठमध्यमाभ्यांचसंमिते । गौतकालक्रियामानेतालःखड्गादिमुष्टिषु' इति
विश्वः । मांसनालाभिरितिगोडपाठे तु मांसस्यनालवद्वेष्टनकर्त्रीभिर्मांसनालाभिर्वध्नीभिः १६ तेनचर्मणाचानह्येतिव्यवहितेनसंबंधः अवचूर्णिताअवकीर्णाव्याप्ताइत्यर्थः यत्र
पुरस्यगिरौ १७ । १८ चैत्यकं चित्या दृषदांचयनेनविवृतं १९ शृंगं तंगिरिभेवृगंवदुच्छिन्नं पाषाणां 'ननुरा' इतिप्रसिद्धं २० । २१

सभा० २
अ०

॥ २१ ॥

॥ २३ ॥

२२ पर्यग्न्यकुर्वन् ज्वलतोल्युकेनपरितोभ्राम्यमाणेनयत्रियंपथुमिवपर्यग्निकृतवन्तः २३ । २४ । २५ । २६ विरागवसनाःविचित्ररागवसनाः २७ गोवासंगोष्ठं २८ । २९ कक्षाःद्वारदेशाउत्तममध्यमाधं
मजनावस्थितियोग्याः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ स्वस्त्यस्तुकुशलंराजन कुशलंनिर्विघ्नंयथास्यात्तथा स्वस्तिमुतरायदस्त्यविनाशिभोक्षपदं तत्तस्त्वु । कृष्णसमक्षंपरि

एतस्मिन्नेवकालेतुब्राह्मणावेदपारगाः ॥ दृष्ट्वातुदुर्निमित्तानिजरासंधमदर्शयन् २२ पर्यग्न्यकुर्वन्श्वनृपंदिरदस्थंपुरोहिताः ॥ ततस्तच्छांतयेराजाजरासंधः
प्रतापवान् ॥ दीक्षितोनियमस्थोऽसावुपवासपरोऽभवत् २३ स्नातकव्रतिनस्तेतुबाहुशस्त्रानिरायुधाः ॥ युयुत्सवःप्रविविशुर्जरासंधेनभारत ॥ २४ भक्ष्यमाल्या
पणानांचददृशुःश्रियमुत्तमाम् ॥ स्फीतांसर्वगुणोपेतांसर्वकामसमृद्धिनीम् २५ तांतुदृष्ट्वासमृद्धिंतेवीथ्यांतस्यांनरोत्तमाः ॥ राजमार्गेणगच्छन्तःकृष्णभीमधनंजयाः ॥
बलाद्वृहीत्वामाल्यानिमालाकारान्महाबलाः २६ विरागवसनाःसर्वेस्त्रग्विणोमृष्टकुंडलाः ॥ निवेशनमथाजग्मुर्जरासंधस्यधीमतः २७ गोवासमिववीक्षंतःसिंहा
हैमवतायथा ॥ शालस्तंभनिभास्तेषांचंदनागुरुरूपिताः २८ अशोभंतमहाराजबाहवोयुद्धशालिनाम् ॥ तानुदृष्ट्वादिरदप्रख्यान्शालस्कंधानिवोद्वतान् ॥ व्यूढो
रस्कान्मागधानांविस्मयःसमपद्यत २९ तेत्वतीत्यजनाकीर्णाःकक्षास्तिस्त्रोनरर्षभाः ॥ अहंकारेणराजानमुपतस्थुर्गतव्यथाः ॥ ३० ॥ तान्पाद्यमधुपर्काहान्
गवार्हान्सत्कृतिंगतान् ॥ प्रत्युत्थायजरासंधउपतस्थेयथाविधि ३१ उवाचचैतान्राजाऽसौस्वागतंतवोऽस्त्वितिप्रभुः ॥ मौनमासीत्तदापार्थभीमयोर्जनमेजय ३२
तेषांमध्येमहाबुद्धिःकृष्णोवचनमब्रवीत् ॥ वक्तुंनायातिराजेंद्रएतयोर्नियमस्थयोः ३३ अर्वाङ्निशीथात्परतस्त्वयासार्धैवदिष्यतः ॥ यज्ञागोरेस्थापयित्वाराजा
राजगृहंगतः ३४ ततोऽर्धरात्रेसंप्राप्तेयातोयत्रस्थिताद्विजाः ॥ तस्यह्येतद्वृत्तराजनबभूवमुविविश्रुतम् ३५ स्नातकान्ब्राह्मणान्प्राप्तान्श्रुत्वाससमितिंजयः ॥
अप्यर्धरात्रेनृपतिःप्रत्युद्रच्छतिभारत ३६ तांस्त्वपूर्वेणवेषेणदृष्ट्वासनृपसत्तमः ॥ उपतस्थेजरासंधोविस्मितश्चाभवत्तदा ३७ तेतुदृष्ट्वैवराजानंजरासंधंनरर्षभाः ॥
इदमूचुरमित्रघ्नाःसर्वभरतसत्तम ३८ स्वस्त्यस्तुकुशलंराजन्नितितत्रव्यवस्थिताः ॥ तंनृपंतृपशार्दूलप्रेक्षमाणाःपरस्परम् ३९ तानब्रवीजरासंधस्तथापांडवया
दवान् ॥ आस्यतामितिराजेंद्रब्राह्मणच्छद्मसंवृतान् ४० अथोपविविशुःसर्वेत्रयस्तेपुरुषर्षभाः ॥ संप्रदीप्तास्त्रयोलक्ष्म्यामहाध्वरइवाग्रयः ४१ तानुवाचजरासंधःसत्य
संधोनराधिपः ॥ विगर्हमाणःकौरव्यवेशग्रहणवैकृतान् ॥ नस्नातकव्रताविप्राबहिर्माल्यानुलेपनाः ४२ भवंतीतिनृलोकेऽस्मिन्विदितंममसर्वशः ॥ केयूर्यंपुष्प
वंतश्चभुजैर्ज्याकृतलक्षणैः ४३ बिभ्रतःक्षात्रमोजश्चब्राह्मण्यंप्रतिजानथ ॥ एवंविरागवसनाबहिर्माल्यानुलेपनाः ॥ सत्यंवदतकेयूर्यंसत्यंराजसुशोभते ४४ चैत्यक
स्यगिरेःशृंगंभित्वाकिमिहछद्मना ॥ अद्वारेणप्रविष्टाःस्थनिर्भयाराजकिल्बिषात् ४५

प्यमाणस्य तत्प्राप्त्यवश्यंभावादितिभावः । माजीवेत्यर्थः ३९ । ४० । ४१ । बहिर्माल्यानुलेपनाःबहिःसमावर्त्तनादिनिमित्तंविना ४२ । ४३ । ४४ । ४५

वाचिवीर्यं ननुक्रियायां त्रिलिंगस्थं अन्यलिङ्गमन्यत्कर्मैत्यर्थः ४६ अर्हणांपूजां अस्मदागमे अस्मान्प्रत्यागमने ४७ । ४८ । ४९ स्नातकत्वं समर्थं बहिर्मालयत्वादिकमपि क्षत्रियत्वेन समर्थयते विशेषेत्त्यादिना ५० वचस्तस्य वागीर्यवच्चस्य ५१ । ५२ अद्वारेणेत्यादिना वैरंप्रकाशयति ५३ । ५४ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ वैकृतम्

वद्ध्वं वाचिवीर्यं च ब्राह्मणस्य विशेषतः ॥ कर्मचैतद्विलिङ्गस्थं किं वोऽद्य प्रसमीक्षितम् ४६ एवं च मामुपास्थाय कस्माच्च विधिनाऽर्हणाम् ॥ प्रणीतानानुगृहीतकार्यं किं वाऽस्मदागमे ४७ एवमुक्ते ततः कृष्णः प्रत्युवाच महामनाः ॥ स्निग्धगंभीरयावाचा वाक्यं वाक्यविशारदः ॥ ४८ ॥ कृष्ण उवाच ॥ स्नातकान् ब्राह्मणान् राजान् विद्वद्भ्यां स्त्वं नराधिप ॥ स्नातकव्रतिनो राजान् ब्राह्मणाः क्षत्रिया विशः ४९ विशेषनियमाश्चेषामविशेषाश्च संत्युत ॥ विशेषवांश्च सततं क्षत्रियः श्रियमृच्छति ५० पुष्पवत्सुधुवाश्रीश्च पुष्पवंतस्ततो वयम् ॥ क्षत्रियो बाहुवीर्यस्तु न तथा वाक्यवीर्यवान् ॥ अप्रगल्भं वचस्तस्य तस्माद्बार्हद्रथेरितम् ५१ स्ववीर्यं क्षत्रियाणां तु बाहोर्धातान्यवेशयत् ॥ तद्दिदृक्षुः सिचेद्राजन् द्रष्टुं स्यद्यन संशयः ५२ अद्वारेण रिपोगंहं द्वारेण सुहृदो गृहान् ॥ प्रविशंति नराधरो द्वापराण्येतानि धर्मतः ५३ कार्यवंतो गृहानेत्यशत्रुतो नार्हणां वयम् ॥ प्रतिगृहीम तद्विद्वि एतन्नः शाश्वतं व्रतं ५४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि जरासंधवधपर्वणि कृष्णजरासंधसंवादे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ जरासंध उवाच ॥ न स्मरामि कदा वैरं कृतं युष्माभिरित्युत ४ चिंतयंश्च न पश्यामि भवतां प्रति वैकृतम् १ वैकृते वाऽसति कथं मन्यध्वं मामनागसम् ॥ अरिर्वैकृतं हविषाः सतां समय एष हि २ अथ धर्मोऽपघाताद्धि मनः समुपतप्यते ॥ योऽनागसि प्रसजति क्षत्रियों हि न संशयः ३ अतोऽन्यथा च रणलोके धर्मज्ञः सन्महारथः ॥ वृजिनां गतिमाप्नोति श्रेयसोऽप्युपहंति च ४ त्रैलोक्ये क्षत्रधर्मो हि श्रेयान्वैसाधुचारिणाम् ॥ नान्यं धर्मं प्रशंसं तिये च धर्मविदो जनाः ५ तस्य मेऽद्य स्थितस्येह स्वधर्मं नियतात्मनः ॥ अनागसं प्रजानां च प्रमादादिव जल्पथ ६ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कुलकार्यं महाबाहो कश्चिदेकः कुलोद्ग्रहः ॥ बहते यस्य त्रियोगाद्वयमभ्युद्यतास्त्वयि ७ त्वया चोपहृता राजान् क्षत्रिया लोकवासिनः ॥ तदागः क्रूरमुत्पाद्य मन्यसे किमनागसम् ८ राजाराज्ञः कथं साधून् हिंसां नृपतिस्ततम् ॥ तद्राज्ञः सन्निरुह्य त्वं रुद्रायोपजिहीर्षसि ९ अस्मांस्तदेनोपगच्छेत्कृतं बार्हद्रथत्वया ॥ वयं हि शक्ता धर्मस्य रक्षणे धर्मचारिणः १० मनुष्याणां समालंभान् च दृष्टः कदाचन ॥ सकथं मानुषैर्देवं यष्टुमिच्छसि शंकरम् ११ ॥ ॥ ॥ ॥

पकारः १ कथमरिमन्यध्वंतद्ब्रूत एषः सत्यवचनस्य समयः मर्यादा २ प्रसजति प्रसंजयत्यर्थं द्रव्योपघातमारोपयति सः क्षत्रियः वृजिनां कृष्णां गतिमाप्नोति संशय इति योजना ३ उपहंति चात्मानं ४ । ५ । प्रजानां चानागसं जल्पथ विपरीतमर्थवदथ ६ वैरमूलं प्रकाशयति कुलेति ७ । ८ । ९ एनोपगच्छेत् एनः पापं कर्तुं उपगच्छेत् प्राप्नुयात् संघिरार्पः १० । ११ ॥

ननु 'ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभेत' इत्यादिना सर्वजातीयानां सर्वकर्मणां मानुषाणामालंभो देवतार्थवधः श्रूयते इत्याशङ्क्याह सर्वर्णोहीति १२ । १३ । १४ । १५ अभिजनं सजातीयं पाल्यतया जा
नन् १६ । १७ स्वर्गेति । ब्रह्मवेदः यशः तपोवेदोक्तं कर्म च स्वर्गयोनिः सुखहेतुः । युद्धे मृत्युश्चाव्यभिचारवान् स्वर्गहेतुः । वेदादीनामव्रतादीनां प्रतिस्वर्गहेतुत्वं नास्ति युद्धे मृत्युस्तु न तथे
त्यर्थः १८ एष युद्धे मृत्युः । ऐन्द्रः इंद्रसंबंधी । वैजयंतः प्रासादः । तत्प्राप्तिहेतुरित्यर्थः येन लब्धेन समाहितः पूर्णः १९ स्वर्गमार्गहेतोर्विग्रहो वैरमस्माभिः सह यथा तव पुण्यातिशयात्तथाऽन्य

सर्वर्णो हि सर्वर्णानां पशुसंज्ञां करिष्यसि ॥ कोऽन्यएव यथा हि त्वं जरासंधं वृथा मतिः १२ यस्यां यस्यामवस्थायां यद्यत्कर्म करोति यः ॥ तस्यां तस्यामवस्थायां
तत्फलं समवाप्नुयात् १३ तेत्वां ज्ञातिक्षयकरं वयमात्तानुसारिणः ॥ ज्ञातिवृद्धिनिमित्तार्थं विनिहंतुमिहागताः १४ नास्ति लोके पुमानन्यः क्षत्रियेष्विति चैव
तत् ॥ मन्यसे सचेते राजन् सुमहान् बुद्धि विप्रवः १५ को हि जानन्नभिजनमात्मवान् क्षत्रियो नृप ॥ नाविशेत्स्वर्गमतुलं रणानंतरमव्ययम् १६ स्वर्गं ह्येव स
मास्थाय रणयज्ञेषु दीक्षिताः ॥ जयंति क्षत्रिया लोकांस्तद्विद्धि मनुजर्षभ १७ स्वर्गयोनिर्महद्ब्रह्म स्वर्गयोनिर्महद्यशः ॥ स्वर्गयोनिस्तपो युद्धे मृत्युः सोऽव्य
भिचारवान् १८ एष ह्येन्द्रो वैजयंतो गुणैर्नित्यं समाहितः ॥ येनासुरान्पराजित्यजगत्पाति शतक्रतुः १९ स्वर्गमार्गाय कस्य स्याद्विग्रहो वै यथा तव ॥ मागधैर्विपु
लैः सैन्यैर्बाहुल्यबलदर्पितः २० मावमंस्थाः परान् राजन्नास्ति वीर्यनरे नरे ॥ समं ते जस्त्वया चैव विशिष्टवानरेश्वर २१ यावदेतदसंबुद्धं तावदेव भवेत्तव ॥
विषह्य मेतदस्माकमतो राजन् नृवीमि ते २२ जहत्वं स दृष्टो ऽप्येवमानं दर्पे च मागध ॥ माऽगमः स सुतामात्यः सबलश्च यमक्षयम् २३ दंभो द्रवः कार्तवीर्य उत्तर
श्च बृहद्रथः ॥ श्रेयसो ह्यवमन्ये हविने शुः सबलानृपाः २४ युयुक्षमाणास्त्वत्तोहिनवयं ब्राह्मणा ध्रुवम् ॥ शौरिरस्मि हृषीकेशो नृवीरौ पांडवा विमौ ॥ अनयोर्मा
तुल्यं च कृष्णं मां विद्धि ते रिपुम् २५ त्वामाह्वयामहे राजन् स्थिरो युध्यस्व मागध ॥ मुंचवानृपतीन् सर्वान् गच्छवात्वं यमक्षयम् २६ ॥ जरासंध उवाच ॥ ॥ ना
जिता न्वैनरपतीन् हमादन्निकांश्चन ॥ अजितः पर्यवस्थाता कोऽत्र यो न मया जितः २७ क्षत्रियस्यैतदेवा दुर्धर्म्यं कृष्णोपजीवनम् ॥ विक्रम्य वशमानीय काम
तोयत्समाचरेत् २८ देवतार्थमुपाहृत्य राज्ञः कृष्णकथं भयात् ॥ अहमद्य विमुच्येयं क्षात्रं त्रतमनुस्मरन् २९ सैन्यं सैन्येन व्यूढेन एक एकेन वा पुनः ॥ द्वाभ्यां
त्रिभिर्वा योत्स्येऽहं युगपत्पृथगेव वा ३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा जरासंधः सह देवाभिषेचनम् ॥ आज्ञापयत्तदाराजा युयुत्सुर्भीमकर्मभिः ३१ ॥

स्यास्ति अत्र हेतुः क्षत्रियावमान इत्याह मागधैरिति । सैन्यैरेव न वाहुलेन २० । २१ विषह्यमसह्यं विगतः सहाः सोढुं योग्यः सोदायस्यतत् । यद्वा तवैतावद्रूपमस्कांति पशुं मुमहम् २२
२३ । २४ युयुक्षमाणास्त्वत्तोहिनवयं ब्राह्मणाः योगः कपटेन हननं तत्कर्तुमिच्छंतः । 'योगो विश्रब्धघातेति' इति विश्वः । मुमुक्षमाणा इति पाठे नृपानि ति शेषः ब्राह्मणब्रुवा इति
पाठे ब्राह्मणाधमाः २५ । २६ । अजितोऽन्यैरिति शेषः पर्यवस्थाता क्षत्रुः २७ । २८ । २९ व्यूढेन व्यूहरचनया स्थितेन ३० । ३१

३२ हंसदिभकाविषकौशिकचित्रसेनावित्याह ययोरिति ३३ । ३४ मधुभिर्मादवैः ३५ नहंतुमियेपेत्यन्वयः तत्रहेतुःब्राह्मीमिति ॥ ३६ ॥ इतिमभापर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्यदीपे
द्राविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ आदायपुरोहितःउपतस्थेइतिमार्द्धसंबंधः । अगदानौषधानि । निर्वृतीर्वेदनानिच दुःखपूर्वयोःकालेमुखसंज्ञाकराणि ४ समन
ह्यत्सन्नदोबभूव ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० कक्षैर्दोमूलैःकक्षांप्रकोष्ठगतारज्जुंघुन्वानौ यतस्तत्रकक्षेआस्फोटंचक्रतुः । बाहुमुलास्फालनेनांगदबंधरज्जुशेषं कंपयतावित्यर्थः ११ । १२

सतुसेनापतिराजासस्मारभरतर्षभ ॥ कौशिकंचित्रसेनंचतस्मिन्पुद्गलउपस्थिते ३२ ययोस्तेनामनीराजनहंसेतिदिभकेतिच ॥ पूर्वमंकथितंपुंभिर्नृलो
केलोकसत्कृते ३३ तंतुराजन्विभुःशौरीराजानंबलिनांवरम् ॥ स्मृत्वापुरुषशार्दूलःशार्दूलसमविक्रमम् ३४ सत्यसंधोजरासंधंभुविभीमपराक्रमम् ॥ भाग
मन्यस्यनिर्दिष्टमवध्यंमधुभिर्मृधे ३५ नात्मनात्मवतांमुख्यइयेषमधुसूदनः ॥ ब्राह्मीमाज्ञांपुरस्कृत्यहंतुंहलधरानुजः ३६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस
भापर्वणिजरासंधवधपर्वणिजरासंधयुद्धोद्योगद्राविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततस्तंनिश्चितात्मानंयुद्धाययदुनंदनः ॥ उवाच
वाग्मीराजानंजरासंधमधोक्षजः १ ॥ कृष्णउवाच ॥ त्रयाणांकेनतेराजन्योद्धुमुत्सहतेमनः ॥ अस्मदन्यतमेनेहसज्जीभवतुकोयुधि २ एवमुक्तःसन्वति
र्युद्धंवप्रेमहायुतिः ॥ जरासंधस्ततोराजाभीमसेनेनमागधः ३ आदायरोचनांमाल्यंमंगल्यान्यपराणिच ॥ धारयन्नगदान्मुख्यान्निर्वृतीर्वेदनानिच ॥ उप
तस्थेजरासंधंयुयुत्सुर्वैपुरोहितः ४ कृतस्वस्त्ययनोराजाब्राह्मणेनयशस्विना ॥ समनह्यजरासंधःक्षात्रंधर्ममनुस्मरन् ५ अवमुच्यकिरीटंसंकेशान्समनु
गृह्यच्च ॥ उदतिष्ठजरासंधोवेलातिगइवार्षवः ६ उवाचमतिमान्राजाभीमंभीमपराक्रमः ॥ भीमयोस्स्येत्वयासार्द्धंश्रेयसानिर्जितंवरम् ७ एवमुक्ताजरासंधो
भीमसेनमरिंदमः ॥ प्रत्युद्ययौमहातेजाःशक्रंबलइवासुरः ८ ततःसंमध्यकृष्णेनकृतस्वस्त्ययनोबली ॥ भीमसेनोजरासंधमासदायुयुत्सया ९ ततस्तौ
नरशर्दूलौबाहुशस्त्रौसमीयतुः ॥ वीरौपरमसंहृष्टावन्योन्यजयकांक्षिणौ १० करग्रहणपूर्वतुकृत्वापादाभिर्वंदनम् ॥ कक्षैःकक्षाविधुन्वानावास्फोटंतत्रच
क्रतुः ११ स्कंधेदोभ्यांसमाहत्यनिहत्यचमुहुर्मुहुः ॥ अंगमंगैःसमाश्लिष्यपुनरास्फालनंविभो १२ चित्रहस्तादिकंकृत्वाकक्षाबंधंचक्रतुः ॥ गलगंडाभि
घातेनसस्फुल्लिगेनचाशनिम् १३ बाहुपाशादिकंकृत्वापादाहतशिरावुभौ ॥ उरोहस्तंततश्चक्रेपूर्णकुंभौप्रयुज्यतौ १४

चित्रहस्तादिकंहस्तस्यातिवेगेनाकुंचनप्रसारणोपर्यधश्चालनमुष्टीकरणानिचित्रहस्ताः । आदिपदावपादास्याप्याकुंचनादि । कक्षाबंधंपरस्परकक्षायांहस्तौकृत्वाबंधनं । गलेति गलेगंडेनभालदेशेनाभि
घातस्तेन । पाषाणसदृशांगत्वाच्चयोरभिघातेनविस्फुल्लिगोत्पत्त्याऽशानिवज्रमिवसस्रजतुरित्यर्थः १३ बाहुपाशादिकंचरणपाशादिशब्दार्थः पादाभ्यांआहनाःशिराःस्नायवोयाभ्यांतौ ।
हृदमहारेणनाडीपर्यंतमपिवेदनावतावित्यर्थः । उरोहस्तं उरसिचपेटाप्रहारं । पूर्णकुंभौ ग्रथितांगुलिभ्यांहस्ताभ्यांपरशिरसःपीडनं पूर्णकुंभः । द्वित्वंपरस्परंद्वावपिचक्रतुरितिचक्रम् १४

१५ तलेनचपेयया १६ आहत्यजत्रदेशेपृष्ठं कृत्वा बाहुभिर्बहुवाद्वावपिभिः उदरमादायप्रचक्रतुःप्रचिक्षिपतुः । कृत्रिसेपेऽस्यरूपं १७ एवंकट्यामुपार्श्वेचप्रचक्रतुः । तक्षवंतौ तक्षस्तनूकरणंगात्रसंकोच इत्यर्थःतद्वंतौ । अधोहस्तमुदरस्याधस्ताद्वस्तेकृत्वा हस्ताभ्यामुदरमावेष्ट्य स्वकंठेस्त्रोरभिचकंठोरःसमीपेआनीयाक्षिपदास्फालितवान् १८ पृष्ठस्यभूमसंवंधेनजातंभंगंपराभवम् । बाहुभ्यामुदरादिनिपी डनेसंपूर्णमूर्च्छाम् १९ तृणपीडंरज्जुकरणेतृणमिवयत्रबाह्यादिकंव्यावर्त्येतत्तुद्वंद्वं तृणपीडम् । पूर्णयोगंयोगोविश्रब्धयातन्तंचपूर्णम् । अन्यत्रमुष्टेःपातंप्रदर्शयन्न्यत्रपातनमित्यर्थः । एवमादीनिपादाकर्षण शीर्षकक्षीकरणादीनि २० । २१ । २२ निग्रहःहस्ताभ्यांकंधराकर्षणेनशत्रोरधोमुखीकरणम् । प्रग्रहःशत्रोरुत्तानपातनार्थपादाकर्षणम् २३ । २४ उत्सार्यजनं हस्तबाहुबंधेनपरस्परपसारणादूरी

करसंपीडनंकृत्वागर्जन्तौवारणाविव ॥ नर्दन्तौमेघसंकाशौबाहुप्रहरणावुभौ १५ तलेनाहन्यमानौतुअन्योन्यंकृतवीक्षणौ ॥ सिंहाविवसुसंकुद्धावाकृप्याकृप्ययुध्य ताम् १६ अंगेनांगंसमापीड्यबाहुभ्यामुभयोरपि ॥ आवृत्त्यबाहुभिश्चापिउदरंचप्रचक्रतुः १७ उभौकट्यामुपार्श्वेतुतक्षवंतौचक्षिप्तौ ॥ अधोहस्तंस्वकंठेतुदरस्यो रसिचाक्षिपत् १८ सर्वातिक्रान्तमर्यादंपृष्ठभंगंचचक्रतुः ॥ संपूर्णमूर्च्छांबाहुभ्यांपूर्णकुंभंचक्रतुः १९ तृणपीडंयथाकामंपूर्णयोगंसमुष्टिकम् ॥ एवमादीनियुद्धानिप्र कुर्वंतौपरस्परम् २० तयोर्युद्धंततोद्वंद्वंसमेताःपुरवासिनः ॥ ब्राह्मणावणिजश्चैवक्षत्रियाश्चसहस्रशः २१ शूद्राश्चनरशार्दूलस्त्रियंवृद्धाश्चसर्वशः ॥ निरंतरमभूतव्रज नौवैरभिसंवृतम् २२ तयोर्यथभुजाघातान्निग्रहप्रग्रहात्तथा ॥ आसीत्सुभीमसंपातोवज्रपर्वतयोरिव २३ उभौपरमसंहृष्टौबलेनबलिनांवरो ॥ अन्योन्यस्यांतरंप्रेस्पृपर स्परजयैषिणौ २४ तद्भीममुत्सार्यजनंयुद्धमासीदुपप्लवे ॥ बलिनोःसंयुगेराजनवृत्रवासवयोरिव २५ प्रकर्षणाकर्षणाभ्यामनुकर्षविकर्षणैः ॥ आचकर्षतुरन्यो न्यंजानुभिश्चावजघ्नतुः २६ ततःशब्देनमहताभर्त्सयंतौपरस्परम् ॥ पाषाणसंघातनिभैःप्रहारैरभिजघ्नतुः २७ व्यूढोरस्कौदीर्घभुजौनियुद्धकुशलावुभौ ॥ बाहुभिः समसज्जतामायसैःपरिवैरिव २८ कार्तिकस्यतुमासस्यप्रवृत्तंप्रथमेऽहनि ॥ अनाहारंदिवात्रामविश्रांतमवर्त्तत २९ तद्वृत्तंतुत्रयोदश्यांसमवेतंमहात्मनोः ॥ चतुर्दश्यांनिशायांतुनिवृत्तोमागधःकुमात् ३० तंराजानंतथाक्लान्तंदृष्ट्वाराजन्जनार्दनः ॥ उवाचभीमकर्माणंभीमसंबोधयन्निव ३१ क्लान्तःशत्रुर्नकौन्तेयलभ्यःपो डयितुरणे ॥ पीड्यमानोहिकात्स्न्येनजह्याज्जीवितमात्मनः ३२ तस्मात्तेनैवकौन्तेयपीडनीयोजनाधिपः ॥ सममेतेनयुध्यस्वबाहुभ्यांभरतर्षभ ३३ एवमुक्तः सकृष्णनपांडवःपरवीरहा ॥ जरासंधस्यतद्रूपंज्ञात्वाचक्रेमतिंवधे ३४

॥

॥

॥

॥

कृतमेक्षकजनं । उपप्लवेयुद्धभूमौ । उपहारेतिपाठेनिकटदेशे २५ प्रकर्षणेपश्चादपसारणेइतरोऽनुकर्षत्वबाहुमुखंपातयितुम् । आकर्षणेअर्वाकर्षणेइतरोविकर्षति तिर्यङ्मनयतीत्यर्थः । आचकर्षतुः देहौविलिलिखतुः प्रहारैरितिशेषः २६ । २७ नियुद्धंनियुध्ययुद्धम् २८ अनाहारंअस्याहरणमाहारउपसंहारोयस्यतत् । अविश्रांतंनविशेषेणश्रांतोऽन्यतरोयार्संस्तत्तथा २९ तद्वृत्तंतादृशप्रकारंयुद्धंत्रयोदश्यांस मवेतं त्रयोदशीपर्यंतंजातमितिशेषः । क्लमात्क्लमप्राप्यनिवृत्तःनिवृत्तमप्युद्धंनोऽभूत् ३० संबोधयन्निव शिष्टाचारप्रदर्शनव्याजेनशत्रुवधकालंसूचयन्निव ३१ । ३२ तस्मात्तेनया ३३ तद्रूपंक्लान्तरूपम् ३४

सरंभकोपम् ३५ ॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्यदीपिके त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

॥ भीमसेन इति १ अनुरोधितुं निरोद्धं प्राणेन बलेन २ । ३ । ४ । ५ जानुभ्यां धनुर्विष्वत्पृष्ठं संक्षिप्य विनाम्य ६ । ७ । ८ । ९ । १० कुलद्वारि गृहद्वारि ११ भ्रातरौ भीमार्जुनौ बांधवान् जरासंधवद्वाहृपात् १२ ते कृष्णं रत्नभुजं चक्रुरित्यन्वयः १३ । १४ सोदर्यवान् भीमयुक्तः । द्वियोधी द्वाभ्यां हस्ता

ततस्तमजितं जेतुं जरासंधं त्रकोदरः ॥ सरंभं बलिनां श्रेष्ठो जग्राह कुरुनंदनः ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि जरासंधवधपर्वणि जरासंधह्वांतौ त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ भीमसेनस्ततः कृष्णमुवाच यदुनंदनम् ॥ बुद्धिमास्थाय विपुलां जरासंधवधेऽप्यथा १ नायं पापो मया कृष्णयुक्तः स्यादनुरोधितुम् ॥ प्राणेन यदुशादूर्लबद्धकक्षेण वाससा २ एवमुक्तस्ततः कृष्णः प्रत्युवाच त्रकोदरम् ॥ त्वरयन् पुरुषव्याघ्रोजरासंधवधेऽप्यथा ३ यत्ते दैवंपरंतत्वं यच्च ते मातरि श्वनः ॥ बलं भीमजरासंधे दर्शया शुतदद्य वै ४ एवमुक्तस्तदा भीमोजरासंधमरिंदमः ॥ उत्क्षिप्य भ्रामयामास बलवंतं महाबलः ५ भ्रामयित्वा शतगुणं जानुभ्यां भरतर्षभ ॥ बभञ्ज पृष्ठं संक्षिप्य निष्पिष्य विननाद च ६ करे गृहीत्वा चरणद्विधा चक्रे महाबलः ७ तस्य निष्पिष्यमाणस्य पाण्डवस्य च गर्जतः ॥ अभवन्तु मुलो नादः सर्वप्राणिभयंकरः ८ वित्रे सुमार्गधाः सर्वे स्त्रीणां गर्भाश्च सुस्रुवुः ॥ भीमसेनस्य नादेन जरासंधस्य चैव ह ९ किं नु स्याद्विद्वान् भिन्नः किं नु स्विहीर्यते मही ॥ इति वै मागधा जह्नु भीमसेनस्य निःस्वनात् १० ततो राज्ञः कुलद्वारि प्रसुप्तमिव तं नृपम् ॥ रात्रौ गता सुमुत्तृज्य निश्चक्र मुरारिंदमाः ११ जरासंधं रथं कृष्णो योजयित्वा पताकिनम् ॥ आरुप्य भ्रातरौ चैव मोक्षयामास बांधवान् १२ ते वै रत्नभुजं कृष्णं रत्नार्हाः पृथिवीश्वराः ॥ राजानश्च कुरासाद्य मोक्षिता महतो भयात् १३ अक्षतः शस्त्रसंपन्नो जितारिः सह राजभिः ॥ रथमास्थाय तं दिव्यं निर्जगाम गिरित्रजात् १४ यः स सोदर्यवान् नाम द्वियोधी कृष्णसारथिः ॥ अभ्यासघाती संदृश्यो दुर्जयः सर्वराजभिः १५ भीमार्जुनाभ्यां यो धाभ्यामास्थितः कृष्णसारथिः ॥ शुशुभे रथवर्योऽसौ दुर्जयः सर्वधन्विभिः १६ शक्रविष्णूहिंस्रामेचेरतुस्तारकामये ॥ रथेन तेन वै कृष्ण उपारुह्य ययौ तदा १७ तप्तचामीकरभेण किंकिणीजालमालिना ॥ मेघनिर्घोषनादेन जैत्रेणामित्रघातिना १८ येन शक्रोदानवानां जघान नवतीर्नव ॥ तं प्राप्य समहृष्यं तं रथं ते पुरुषर्षभाः १९ ततः कृष्णं महाबाहुं भ्रातृभ्यां सहितं तदा ॥ रथस्थं मागधा दृष्ट्वा समपद्यंत विस्मिताः २० हयैर्दिव्यैः समायुक्तो रथो वायुसमोजवे ॥ अधिष्ठितः स शुशुभे कृष्णे नातीव भारत २१ असंगो देवविहितस्तस्मिन् रथवरे ध्वजः ॥ योजनादृष्टो श्रीमान् द्वायुधसमप्रभः २२ चिन्तयामास कृष्णोऽथ गुरुमंतं स चाभ्ययात् ॥ क्षणे तस्मिन्स तेनासीच्चैत्यवृक्ष इवोत्थितः २३

॥

॥

॥

॥

भ्यां शराणां प्रक्षेपात् । अभ्यासघाती पुनः पुनरावृत्तिरभ्यासस्तं परकीयं हंतुं शीलमस्य धनुर्विद्यायां परोत्कर्षजेता । संदृश्योरमणीयांगः १५ । १६ शक्रविष्णू इति । हिशद्वइवार्थे तारकामये तारकाता रावृहस्पतिभार्या सैव आभयवद्विनाशहेतुर्यस्मिन् । आमयो रोगः १७ । १८ । १९ । २० । २१ असंगोरथस्पर्शहीनः २२ चैत्यवृक्षो ग्रामादिचिह्नभूतो वृक्षः २३

२४। २५ रिच्यनेदिस्यते विच्यतेइत्यपिपाठः २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६ पार्थिवत्वंसाम्राज्यं ३७। ३८ कृच्छ्रान्मोचिनेभ्यो धनग्रहणंयशोहानिकरमिति

व्यादितास्यैर्महानादैःसहभूतैर्ध्वजालयैः ॥ तस्मिन्नर्थवेरतस्थौगरुत्मान्पन्नगाशनः २४ दुर्निरीक्ष्योहिभूतानांतेजसाऽभ्यधिकंभवौ ॥ आदित्यइव
मध्याह्नेसहस्रकिरणावृतः २५ नमसज्जितवृक्षेषुशस्त्रैश्चापिनरिष्यते ॥ दिव्योध्वजवरोराजनृदृश्यतेचेहमानुषैः २६ तमास्थायरथंदिव्यंपर्जन्यसमनिः
स्वनम् ॥ निर्ययौपुरुषव्याघ्रःपांडवाभ्यांसहाच्युतः २७ यंलेभवासवाद्राजावसुस्तस्माद्बृहद्रथः ॥ बृहद्रथात्क्रमेणैवप्राप्तोबार्हद्रथंनृप २८ सनिर्यायम
हाबाहुःपुंडरीकेक्षणस्ततः ॥ गिरित्रजाद्विहिस्तस्थौसमदेशेमहायशाः २९ तत्रैनेनागराःसर्वेसत्कारेणाभ्ययुस्तदा ॥ ब्राह्मणप्रमुखाराजनृविधिदृष्टेनक
र्मणा ३० बंधनाद्विप्रमुक्ताश्चराजानोमधुसूदनम् ॥ पूजयामासुरुचुश्चस्तुतिपूर्वमिदंवचः ३१ नैतच्चित्रंमहाबाहोत्वयिदेवकिनंदने ॥ भीमार्जुनबलो
पेतैर्धर्मस्यप्रतिपालनम् ३२ जरासंधच्छेदघोरदुःखपंकेनिमज्जताम् ॥ राज्ञांसमभ्युद्धरणंयदिदंकृतमद्यवै ३३ विष्णोसमवसन्नानांगिरिदुर्गंसुदारुणे ॥ दिष्ट्या
मोक्षाद्यशोदीप्तमाप्तंतेयदुनंदन ३४ किंकुर्मःपुरुषव्याघ्रशाधिनःप्रणतिस्थितान् ॥ कृतमित्येवतद्विद्विन्नृपैर्यद्यपिदुष्करम् ३५ तानुवाचहृषीकेशःसमाश्वा
स्यमहामनाः ॥ युधिष्ठिरराजसूयंक्रतुमाहर्तुमिच्छति ३६ तस्यधर्मप्रवृत्तस्यपार्थिवत्वंचिकीर्षतः ॥ सर्वैर्भवद्विर्विज्ञायसाहाय्यंक्रियतामिति ३७ ततःसुप्री
तमनसस्तेनृपानृपसत्तम ॥ तथेत्येवाब्रुवन्सर्वेप्रतिगृह्यास्यतांगिरम् ३८ रत्नभाजंचदाशार्हचकुस्तेष्टथिवीश्वराः ॥ कृच्छ्राजग्राहगोविंदस्तेषांतदनुकंपया ३९
जरासंधात्मजश्चैवसहदेवोमहामनाः ॥ निर्ययौसजनामात्यःपुरस्कृत्यपुरोहितम् ४० सनीचैःप्रणतोभूत्वाबहुरत्नपुरोगमः ॥ सहदेवो नृणां देववासुदे
वमुपस्थितः ४१ भयार्त्तायततस्तस्मैकृष्णोदत्त्वाऽभयंतदा ॥ आददेऽस्यमहार्हाणिरत्नानिपुरुषोत्तमः ४२ अभ्यर्षिचततत्रैवजरासंधात्मजमुदा ॥
गत्वेकत्वंचकृष्णेनपार्थाभ्यांचैवसत्कृतः ४३ विवेशराजाद्युतिमान्बार्हद्रथपुरंनृप ॥ अभिषिक्तोमहाबाहुर्जारासंधिर्महात्मभिः ४४ कृष्णस्तुसहपा
र्थाभ्यांश्रियापरमयायुतः ॥ रत्नान्यादायभूरीणिप्रययौपुरुषर्षभः ४५ इंद्रप्रस्थमुपागम्यपांडवाभ्यांसहाच्युतः ॥ समेत्यधर्मराजानंप्रीयमाणोऽभ्यभा
षत ४६ दिष्ट्याभीमेतबलवान्नजरासंधोनिपातितः ॥ राजानोमोक्षिताश्चैवबंधनानृपसत्तम ४७ दिष्ट्याकुशलिनौचमौभीमसेनधनंजयौ ॥ पुनःस्वनगरं
प्राप्तावक्षतावितिभारत ४८ ततोयुधिष्ठिरःकृष्णंपूजयित्वायथार्हतः ॥ भीमसेनार्जुनौचैवप्रहृष्टःपरिष्वजे ४९ ततःक्षीणेजरासंधेभ्रातृभ्यांविहितंजयम् ॥
अजातशत्रुरासाद्यमुमुदेभ्रातृभिःसह ५० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

संकटात् ३९। ४०। ४१। ४२ एकत्वंसख्यं ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०

यथावयःसमागम्यभ्रातृभिःसहपांडवः ॥ सत्कृत्यपूजयित्वाचविससर्जनराधिपान् ५१ युधिष्ठिराभ्यनुज्ञातास्तेनृपाहृष्टमानसाः ॥ जग्मुःस्वदेशांस्त्वरि
तायानैस्त्रावचैस्ततः ५२ एवंपुरुषशार्दूलोमहाबुद्धिर्जनार्दनः ॥ पांडवैर्घातयामासजरासंधमरितदा ५३ घातयित्वाजरासंधबुद्धिपूर्वमारिदंमः ॥ धर्म
राजमनुज्ञाप्यपृथांकृष्णांचभारत ५४ सुभद्रांभीमसेनंचफाल्गुनंयमजौतथा ॥ धौम्यमामंत्रयित्वाचप्रययौस्वांपुरींप्रति ५५ तेनैवरथमुख्येनमनस
स्तुल्यगामिना ॥ धर्मराजविसृष्टेनदिव्येनानादयन्दिशः ५६ ततोयुधिष्ठिरमुखाःपांडवाभरतर्षभ ॥ प्रदक्षिणमकुर्वंतकृष्णमल्लिष्टकारिणम् ५७ ततो
गतेभगवतिकृष्णेदेवकिनंदने ॥ जयंलब्ध्वासुविपुलंराज्ञांदत्वाऽभयंतदा ५८ संवर्धितंयशोभूयःकर्मणातेनभारत ॥ द्रौपद्याःपांडवाराजन्परांप्रीतिमव
र्धयन् ५९ तस्मिन्कालेतुयद्युक्तंधर्मकामार्थंसंहितम् ॥ तद्राजाधर्मतश्चक्रेप्रजापालनकीर्तनम् ६० ॥ इतिश्रीम० स० जरासंधवधपर्वणिजरासंधवधेचतुर्विं
शोऽध्यायः २४ ॥ ॥ समाप्तंचेदंजरासंधवधपर्व ॥ अथदिग्विजयपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पार्थःप्राप्यधनुःश्रेष्ठमक्षय्यौचमहेषुधी ॥ रथंध्वजं
सभांचैवयुधिष्ठिरमभाषत १ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ धनुरस्त्रंशरावीर्यैपक्षोभूमिर्मयशोबलम् ॥ प्राप्तमेतन्मयाराजन्दुष्प्रापंयदभीप्सितम् २ तत्र
कृत्यमहंमन्येकोशस्यपरिवर्धनम् ॥ करमाहारयिष्यामिराज्ञःसर्वांचृपोत्तम ३ विजयायप्रयास्यामिदिशंधनदपालिताम् ॥ तिथावथमुहूर्तेचनक्षत्रेचाभि
पूजिते ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ धनंजयवचःश्रुत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ स्निग्धगंभीरनादिन्यातंगिराप्रत्यभाषत ५ स्वस्तिवाच्याहंतोविप्रान्प्रया
हिभरतर्षभ ॥ दुर्हृदामप्रहर्षायसुहृदानंदनायच ६ विजयस्तेभुवंपार्थप्रियंकाममवाप्स्यसि ॥ इत्युक्तःप्रययौपार्थःसैन्येनमहतावृतः ७ अग्निदत्तेनदिव्ये
नरथेनाद्भुतकर्मणा ॥ तथैवभीमसेनोऽपियमौचपुरुषर्षभो ८ ससैन्याःप्रययुःसर्वधर्मराजेनपूजिताः ॥ दिशंधनपतेरिष्टामजयत्पाकशासनिः ९ भीमसे
नस्तथाप्राचींसहदेवस्तुदक्षिणाम् ॥ प्रतीचीनकुलोराजन्दिशंव्यजयतास्त्रवि १० स्वांडवप्रस्थमध्यस्थोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ आसीत्परमयालक्ष्म्यासुहृद्गणवृतः
प्रभुः ११ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिदिग्विजयपर्वणिदिग्विजयसंक्षेपकथनेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ दिशामभिजयं
ब्रह्मन्विस्तरंणानुकीर्तय ॥ नहिवृष्यामिपूर्वेषांशृण्वानश्चरितंमहत् १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ धनंजयस्यवक्ष्यामिविजयंपूर्वमेवते ॥ यौगपद्येनपार्थैर्हिनिर्जितेयंवसुंधरा
२ पूर्वैर्कुलंदिविषयेवशेचक्रेमहीपतीन् ॥ धनंजयोमहाबाहुर्नातितीव्रेणकर्मणा ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १. १ २१३

11

॥ २५ ॥

॥ २७ ॥

आनर्त्तान्कालकूटांश्चकुलिंदांश्चविजित्यसः ॥ सुमंडलंचविजितंकृतवान्सहसैनिकम् ४ सतेनसहितोराजनसव्यसाचीपरंतपः ॥ विजिग्येशाकलंद्वीपं
 तिविंध्यंचपार्थिवम् ५ शाकलद्वीपवासाश्चसप्तद्वीपेषुयेनृपाः ॥ अर्जुनस्यचसैन्यैस्तैर्विग्रहस्तुमुलोऽभवत् ६ सतानपिमहेष्वासान्विजिग्येभरतर्षभ ॥ तैरेवस
 हितःसर्वैःप्राग्ज्योतिषमुपाद्रवत् ७ तत्रराजामहानासीद्भगदत्तोविशांपते ॥ तेनासीत्सुमहद्युद्धं पांडवस्यमहात्मनः ८ सकिरातैश्चचीनैश्चवृतःप्राग्ज्योतिषोऽ
 भवत् ॥ अन्यैश्चबहुभिर्योधैःसागरानूपवासिभिः ९ ततःसदिवसानष्टौयोधयित्वाधनंजयम् ॥ प्रहसन्नब्रवीद्राजासंग्रामविगतल्लभम् १० उपपन्नंमहाबाहोत्व
 यिकौरवनंदन ॥ पाकशासनदायादेवार्यमाहवशोभिनि ११ अहंसखामहेन्द्रस्यशक्रादनवरोणे ॥ नशश्यामिचतेतातस्थातुंप्रमुखतोयुधि १२ त्वमीप्सितंपांड
 वेषूहीर्किंकरवाणिते ॥ यद्रक्ष्यसिमहाबाहोतत्करिष्यामिपुत्रक १३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ कुरूणामृषभोराजाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ धर्मज्ञःसत्यसंधश्चयज्वावि
 पुलदक्षिणः १४ तस्यपार्थिवतामीप्सेकरस्तस्मैप्रदीयताम् ॥ भवान्पितृसखाचैवप्रीयमाणोमयापिच ॥ ततोनाज्ञापयामित्वांप्रीतिपूर्वंप्रदीयताम् १५ ॥ भग
 दत्तउवाच ॥ कुंतीमातर्यथामेत्वंतथाराजायुधिष्ठिरः ॥ सर्वमेतत्करिष्यामिर्किंचान्यत्करवाणिते १६ ॥ इ० म० स० दिग्विजयपर्वणि अर्जुनदिग्विजयेभगदत्त
 जयेषाड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ वैज्ञपायनउवाच ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचभगदत्तंधनंजयः ॥ अनेनैवकृतंसर्वंभविष्यत्यनुजानता १ तंविजित्यमहाबाहुः
 कुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ प्रययावुत्तरांतस्मादिशंधनदपालिताम् २ अंतर्गिरिचकौन्तेयस्तथैवचबहिर्गिरिम् ॥ तथैवोपगिरिचैवविजिग्येपुरुषर्षभः ३ विजित्यप
 र्वतान्सर्वान्येचतत्रनराधिपाः ॥ तान्वशेस्थापयित्वाचधनान्यादायसर्वशः ४ तैरेवसहितःसर्वैरनुरज्यचतानृपान् ॥ उलूकवासिनंराजनबृहंतमुपजग्मिवान् ५
 मृदंगवरनादेनरथनेमिस्वनेनच ॥ हस्तिनांचनिनादेनकंपयन्वसुधामिमाम् ६ ततोबृहंतस्त्वरितोबलेनचतुरंगिणा ॥ निष्क्रम्यनगरात्स्माद्योधयामास
 फाल्गुनम् ७ सुमहान्सन्निपातोऽभूद्धनंजयबृहंतयोः ॥ नशशाकबृहंतस्तुसोडुं पांडवविक्रमम् ८ सोऽविषह्यतमंमत्वाकौन्तेयंपर्वतेश्वरः ॥ उपावर्त्ततदुर्ध्वोर
 त्नान्यादायसर्वशः ९ सतद्राज्यमवस्थाप्यउलूकसहितोययौ ॥ सेनाबिंदुमथोराजनराज्यादाद्युसमाक्षिपत् १० मोदापुरंरामदेवंसुदामानंसुसंकुलम् ॥
 उलूकानुत्तरांश्चैवतांश्चराज्ञःसमानयत् ११ तत्रस्थःपुरुषैरेवधर्मराजस्यशासनात् ॥ किरीटीजितवान्राजनृदेशान्पंचगणांस्ततः १२ सदेवप्रस्थमासाद्यसेनाबिंदोः
 पुरंप्रति ॥ बलेनचतुरंगेणनिवेशमकरोत्प्रभुः १३ सतैःपरिवृतःसर्वैर्विष्वगश्चनराधिपम् ॥ अभ्यगच्छन्महातेजाःपौरवंपुरुषर्षभ १४ ॥ ॥ ॥ ॥

१५ उत्सवसंकेतानुसंगिभूतयोः परस्परप्रीतिरेवत्यर्थसंकेतः ननुदांपत्यवस्थापशूनापिवयत्रास्तीत्यर्थः १६ मंडलैः क्षुद्रराज्यैः १७ । १८ अभिसारीनगरीम् १९ । २० । २१ । २२ । २३ प्रागुत्तरामैशानीम् २४ । २५ । २६ । २७ जवनान्धावनेशोग्रान् आधुगान् यदृच्छयावलनसमर्थान् २८ निष्कुटंशैलविशेषम् २९ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये सप्तविंशोऽ

विजित्य चाहवेशूरा न्पार्वतीयान्महारथान् ॥ जिगाय सेनयाराजन् पुरं पौरवरक्षितम् १५ पौरवंगुधिनिर्जित्य दस्युन्पर्वतवासिनः ॥ गणानुत्सवसंकेतानजयत्सप्त
पांडवः १६ ततः काश्मीरकान्वीरानक्षत्रियानक्षत्रियर्षभः ॥ व्यजय लोहितं चैव मंडलैर्दशभिः सह १७ ततस्त्रिगर्ताः कौन्तेयं शर्वाः कोकनदास्तथा ॥ क्षत्रिया बहवो राजन्नुपा
वर्त्तत सर्वशः १८ अभिसारी ततो रम्यां विजिग्ये कुरुनंदनः ॥ उरगावासिनं चैव रोचमानं रणेऽजयत् १९ ततः सिंहपुरं रम्यं चित्रायुधसुरक्षितम् ॥ प्राधमद्वलमा
स्थाय पाकशासनिराहवे २० ततः सुह्रांश्च चोलांश्च किरीटीपांडवर्षभः ॥ सहितः सर्वसैन्येन प्रामथत् कुरुनंदनः २१ ततः परमविक्रांतो बाल्हीकान्पाकशासिनः ॥
महतापरिमर्देन वशे च केदुरासदान् २२ गृहीत्वा तु बलं सारं फाल्गुनः पांडुनंदनः ॥ दरदान्सहकां बोजैरजयत्पाकशासिनः २३ प्रागुत्तरां दिशं ये च वसंत्याश्रित्य द
स्यवः ॥ निवसंतिवने ये च तान्सर्वानजयत्प्रभुः २४ लोहान्परमकां बोजानृषिकानुत्तरानपि ॥ सहितांस्तान्महाराजव्यजयत्पाकशासिनः २५ ऋषिकेष्वापि संग्रा
मो बभूवातिभयंकरः ॥ तारकामयसंकाशः परस्त्वृषिकपार्थयोः २६ स विजित्य ततो राजन्नृषिकान् रणमूर्धनि ॥ शुक्रोदरसमांस्तत्र हयानघ्नैः समानयत् २७ मयूर
सदृशानन्यानुत्तरानपरानपि ॥ जवनानां शुगांश्चैव कर्तुं समुपानयत् २८ स विनिर्जित्य संग्रामे हिमवंतं सनिष्कुटम् ॥ श्वेतपर्वतमासाद्य न्यविशत्पुरुषर्षभः २९ इति श्रो
महाभारते सभापर्वणि दिग्विजयपर्वणि फाल्गुनदिग्विजयेनानादेशजयसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सश्वेतपर्वतं वीरः समतिक्र
म्यवीर्यवान् ॥ देशं किंपुरुषावासं द्रुमपुत्रेण रक्षितम् १ महता सन्निपातेन क्षत्रियांतकरेण ह ॥ अजयत्पांडवश्चेष्टः करैश्चैनं न्यवेशयत् २ तंजित्वा हाटकं नाम देशं
गुह्यकरक्षितम् ॥ पाकशासनिरव्यग्रः सहसैन्यः समासदत् ३ तांस्तु सांत्वेन निर्जित्य मानसं सर उत्तमम् ॥ ऋषिकुल्यास्तथा मर्वाददर्श कुरुनंदनः ४ सरोमानसमा
साद्य हाटकानभितः प्रभुः ॥ गंधर्वरक्षितं देशं मजयत्पांडवस्ततः ५ तत्र तित्तिरिक्लमाषान्मंडूकाख्यान्हयोत्तमान् ॥ लेभे सकरमत्यंतं गंधर्वनगरात्तदा ६ उत्तरं
हरिवर्षं तु स समासाद्य पांडवः ॥ इयेष जेतुं तं देशं पाकशासननंदनः ७ तत एनं महावीर्यं महाकाया महाबलाः ॥ द्वारपालाः समासाद्य हृष्टा वचनमब्रुवन् ८ पार्थने
दंत्वया शक्यं पुरं जेतुं कथंचन ॥ उपावर्त्तस्व कल्याणपर्याप्तमिदमच्युत ९ इदं पुरं यः प्रविशेद्भुवं न स भवेन्नरः ॥ प्रीयामहे त्वया वीर पर्याप्तो विजयस्तव १० न चात्र किंचि
जैतव्यमर्जुना त्रप्रदृश्यते ॥ उत्तराः कुरवो ह्येते नात्र युद्धं प्रवर्त्तते ११ प्रविष्टोऽपि हि कौन्तेय नेह द्रक्ष्यसि किंचन ॥ न हि मानुषदेहेन शक्यमत्राभिवीक्षितुम् १२

१३। १४। १५ क्षुभाऽतमीविशेषः । 'क्षुभाऽतमीनीलिकयोः' इतिमेदिनी तत्तनुनिर्मितानि सौमान्यजिनानि च १६। १७। १८। १९। २०। २१ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नीलकण्ठीये भारतभा
वर्दीपे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ एतस्मिन्निति १ बलचक्रेण सेनासमूहेन दंशितेन सभ्रदेन २। ३। ४ दशार्णान् देशान् निरायुधं बाहुयुद्धं ५ आधिचक्रे इति संबंधः । जित्वा

अथेह पुरुषव्याघ्रकिंचिदन्यच्चिकीर्षसि ॥ तत्प्रब्रूहिकरिष्यामो वचनात्तव भारत १३ ततस्तान् ब्रवीद्राजन्नजुनः प्रहसन्निव ॥ पार्थिवत्वं चिकीर्षामि धर्मराजस्य धीमतः
१४ न प्रवेश्यामि वो देशं विरुद्धं यदि मानुषैः ॥ युधिष्ठिराय यत्किंचित्करपण्यं प्रदीयताम् १५ ततो दिव्यानि वस्त्राणि दिव्यान्याभरणानि च ॥ क्षौमाजिनानि दिव्यानि
तस्य ते प्रददुःकरम् १६ एवं स पुरुषव्याघ्रो विजित्य दिशमुत्तराम् ॥ संग्रामान् सुबहून् कृत्वा क्षत्रियैर्दस्युभिस्तथा १७ स विनिर्जित्य राज्ञस्तान् करे च विनिवेशयतु ॥
धनान्यादाय सर्वेभ्यो रत्नानि विविधानि च १८ हयांस्तित्तिरिक्त्वा पापान् शुक्रपत्रनिभानपि ॥ मयूरसदृशान् नयान् सर्वान् निलरंहसः १९ वृतः सुमहताराजन् बलेन
चतुरंगिणा ॥ आजगाम पुनर्वीरः शक्रप्रस्थं पुरोत्तमम् २० धर्मराजाय तत्पार्थो धनं सर्वं सवाहनम् ॥ न्यवेदय दनुज्ज्ञातस्तेन राज्ञा गृहान्ययौ २१ ॥ ॥ इति श्री
महाभारते सभापर्वणि दिग्विजयपर्वणि अर्जुनोत्तरदिग्विजये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु
भीमसेनोऽपि वीर्यवान् ॥ धर्मराजमनुज्ञाप्य ययौ प्रार्चीं दिशं प्रति १ महता बलचक्रेण परराष्ट्रावमर्दिना ॥ हस्त्यश्वरथपूर्णेन दंशितेन प्रतापवान् २ वृतो भरतशार्दूलो
द्विषच्छोकविवर्धनः ॥ सगत्वा नरशार्दूलः पंचालानां पुरं महत् ३ पंचालान् विविधोपायैः सांत्वयामास पाण्डवः ॥ ततः सगंडकान् शूरो विदेहान् भरतर्षभः ४ विजि
त्यालपेन कालेन दशार्णान् जयत्प्रभुः ॥ तत्र दशार्णको राजा सुधर्माणो महर्षणम् ॥ कृतवान् भीमसेनेन महद्युद्धं निरायुधम् ५ भीमसेनस्तु तद्वृष्टा तस्य कर्म महा
त्मनः ॥ अधिसेनापतिं चक्र सुधर्माणं महाबलम् ६ ततः प्रार्चीं दिशं भीमो ययौ भीमपराक्रमः ॥ सैन्येन महताराजन् कं पयस्त्रिवमेदिनीम् ७ सोऽश्वमेधेश्वरं राजन् गे
चमानं सहानुगम् ॥ जिगाय समरे वीरो बलेन बलिनां वरः ८ स तं निर्जित्य कौन्तेयो नातितीव्रेण कर्मणा ॥ पूर्वदेशं महावीर्यो विजिग्ये कुरुनंदनः ९ ततो दक्षिणमागम्य
पुलिंदनगरं महत् ॥ सुकुमारं वंशे चक्र सुमित्रं च नराधिपम् १० ततस्तु धर्मराजस्य शासनाद्भरतर्षभः ॥ शिशुपालं महावीर्यमभ्यगाज्जनमेजय ११ चेदि राजोऽपि तच्छु
त्वा पाण्डवस्य चिकीर्षितम् ॥ उपनिष्क्रम्य नगरात्प्रत्यगृह्णात्परंतप १२ तौ समेत्य महाराज कुरुचेदि वृषौ तदा ॥ उभयोरारम्भकुलयोः कौशल्यं पर्यपृच्छताम् १३ ततो नि
वेद्य तद्वाचं चेदि राजो विशांपते ॥ उवाच भीमं प्रहसन् किमिदं कुरुषेऽनव १४ तस्य भीमस्तदाऽचरुर्धर्मराजचिकीर्षितम् ॥ स च तं प्रतिगृह्येव तथा चक्रे नराधिपः १५
ततो भीमस्तत्र राजनुपित्वा त्रिदशः क्षपाः ॥ सत्कृतः शिशुपालेन ययौ सबलवाहनः ॥ १६ ॥ इति श्रीमहा० स० दिग्विजयपर्वणि भीमदिग्विजये एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥

तस्य बलं ज्ञात्वा सैन्यापत्यं तस्मै दत्तवानित्यर्थः । अधिसेनापतिं मेनापतिं पञ्चकिं मुख्यचक्रे इति वाऽर्थः ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२ वृषौ वृषौ १३। १४। १५ त्रिदशः त्र्यधिकादश
त्रयोदश १६ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नीलकण्ठीये भारतभा वदीपे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ सुखाः रादाः मागधानभ्यधाद्वली करंभ्यच्छतेत्युक्तत्वात् पूर्वमेवपराक्रांतत्वात् १६।१७।१८।१९

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततः कुमारविषये श्रेणिमंतमथाजयत् ॥ कोसलाधिपतिंचैवबहुद्वलमरिंदमः १ अयोध्यायांतुधर्मज्ञदीर्घयज्ञमहाबलम् ॥ अज
यत्पांडवश्रेष्ठोनातितीव्रेणकर्मणा २ ततो गोपालकक्षंसोत्तरानपिकोसलान् ॥ मल्लानामधिपंचैवपार्थिवंचाजयत्प्रभुः ३ ततो हिमवतः पार्श्वे समभ्येत्यजलोद्भवम् ॥
सर्वमल्पेन कालेन देशंचक्रे वशंबली ४ एवं बहुविधान् देशान् विजिग्ये भरतर्षभः ॥ भल्लाटमभितोजिग्ये शुक्तिमंतंच पर्वतम् ५ पांडवः सुमहावीर्यो बलेन बलिनांवरः
सकाशिराजंसमरे सुबाहुमनिवर्तिनम् ६ वशेचक्रे महाबाहुर्भीमो भीमपराक्रमः ॥ ततः सुपार्श्वमभितस्तथाराजपतिक्रथम् ७ युध्यमानं बलात्संख्ये विजिग्ये पांडव
र्षभः ॥ ततो मत्स्यान्महातेजामलदांश्च महाबलान् ८ अनघानभ्यांश्चैव पशुभूमिंच सर्वशः ॥ निवृत्य च महाबाहुर्मदधारं महीधरम् ९ सोमधेयांश्च निर्जित्यप्रय
यावुत्तरामुखः ॥ वत्सभूमिंचकौन्तेयो विजिग्ये बलवान्बलात् १० भर्गाणामधिपंचैव निषादाधिपतिंतथा ॥ विजिग्ये भूमिपालांश्च मणिमत्प्रमुखान्बहून् ११ ततो
दक्षिणमल्लांश्च भोगवंतंच पर्वतम् ॥ ततः सैवाजयद्भीमो नातितीव्रेण कर्मणा १२ शर्मकान्वर्मकांश्चैव व्यजयत्सांस्त्वपूर्वकम् ॥ वैदेहकंचराजानं जनकं जगतीपतिम् १३
विजिग्ये पुरुषव्याघ्रो नातितीव्रेण कर्मणा ॥ शकांश्च बर्बरांश्चैव अजयच्छद्मपूर्वकम् १४ वैदेहस्थस्तुकौन्तेय इन्द्रपर्वतमंतिकात् ॥ किरातानामधिपतीन् अजयत्स
मपांडवः १५ ततः सुह्यान्प्रसुह्यांश्च सपशानतिवीर्यवान् ॥ विजित्य युधि कौन्तेयो मागधानभ्यधाद्वली १६ दंडंच दंडधारंच विजित्य प्रथिवीपतीन् ॥ तैरेव सहितैः
सर्वैर्गिरिव्रजमुपाद्रवत् १७ जारासंधिं सांत्वयित्वा करे च विनिवेश्य ह ॥ तैरेव सहितैः सर्वैः कर्णमभ्यद्रवद्द्वली १८ सकंपयन्निवमहीं बलेन चतुरंगिणा ॥ युयुधे पांडव
श्रेष्ठः कर्णेनामित्रघातिना १९ सकर्णयुधि निर्जित्य वशे कृत्वा च भारत ॥ ततो विजिग्ये बलवान् राज्ञः पर्वतवासिनः २० अथ मोदागिरौ चैव राजानं बलवत्तरम् ॥ पांडवो
बाहुवीर्येण निजघानमहामृधे २१ ततः पुंड्राधिपं वीरं वासुदेवं महाबलम् ॥ कौशिकीकच्छनिलयं राजानं च महौजसम् २२ उभौ बलश्रुतौ वीरावुभौ तीव्रपराक्रमौ ॥
निर्जित्या जौ महाराजवंगराजमुपाद्रवत् २३ समुद्रसेनं निर्जित्य चंद्रसेनं च पार्थिवम् ॥ ताम्रलितं च राजानं कर्वटाधिपतिंतथा २४ सुह्यानामधिपंचैव ये च सागरवासिनः ॥
सर्वान् स्लेच्छुगणांश्चैव विजिग्ये भरतर्षभः २५ एवं बहुविधान् देशान् विजित्य पवनात्मजः ॥ वसुतेभ्य उपादाय लौहित्यमगमद्द्वली २६ स सर्वान् स्लेच्छन् पतीन् सागरानूपवा
सिनः ॥ करमाहारयामासरत्नानि विविधानि च २७ चंदनागुरुवस्त्राणि मणिमौक्तिककंबलम् ॥ कांचनं रजतं चैव विद्रुमं च महाधनम् २८ तेकोटीशतसंख्येन कौ
न्तेयं महता तदा ॥ अभ्यवर्षन्महात्मानं धनवर्षेण पांडवम् २९

३० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते सभाषर्षणि नीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ तथैवेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ पटञ्चरान् चोरदेशान् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

इन्द्रप्रस्थमुपागम्य भीमो भीमपराक्रमः ॥ निवेदयामास तदा धर्मराजा यतद्वनम् ३० ॥ इति श्रीमहाभारते सभाषर्षणि भीमप्राचीदिग्विजये त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथैव सहदेवोऽपि धर्मराजेन वृजितः ॥ महत्यासेन याराजन् प्रययौ दक्षिणां दिशम् १ सशूरसेनान्कात्स्न्येन पूर्वमेवाजयत् प्रभुः ॥ मत्स्यराजं च कौरव्यो वशे च क्रेबलाद्वली २ अधिराजाधिपंचैव दंतवक्रं महाबलम् ॥ जिगाय करदं चैव कृत्वा राज्येन्यवेशयत् ३ सुकुमारं वशे च क्रेसुमित्रं च नराधिपम् ॥ तथैवापरमत्स्यांश्च व्यजयत् स पटञ्चरान् ४ निषादभूमिं गोशृंगं पर्वतप्रवरं तथा ॥ तस्मै वाजयद्धीमान् श्रेणिमंतं च पार्थिवम् ५ नरराष्ट्रं च निर्जित्य कुंतीभोजमुपाद्रवत् ॥ प्रीतिपूर्वच तस्यासौ प्रतिजग्राह शासनम् ६ ततश्चर्मण्वतीकूले जंभकस्यात्मजं नृपम् ॥ ददर्श वासुदेवेन शेषितं पूर्ववैरिणा ७ चक्रं तेन स संग्रामं सह देवेन भारत ॥ स तमाजौ विनिर्जित्य दक्षिणाभिमुखो ययौ ८ सेकानपरसेकांश्च व्यजयत् सुमहाबलः ॥ करं तेभ्य उपादाय रत्नानि विविधानि च ९ ततस्तेनैव सहितो नर्मदां भित्तो ययौ ॥ विदानुविन्दावावन्त्यौ सैन्येन महता वृत्तौ ॥ जिगाय समरे वीरावाश्विनेयः प्रतापवान् १० ततो रत्नान्युपादाय पुरं भोजकटं ययौ ॥ तत्र युद्धमभूद्राजन् दिवसद्वयमच्युत ११ स विजित्य दुराधर्मभीष्मकं माद्विनंदनः ॥ कोशलाधिपतिं चैव तथा वेणातटाधिपम् १२ कांतारकांश्च समरे तथा प्राक्कोशलान्नृपान् ॥ नाटकेयांश्च समरे तथा हेरम्बकान् युधि १३ मारुधं च विनिर्जित्य रम्यग्राममथो बलात् ॥ नाचीनान्बुकांश्चैव राज्ञश्चैव महाबलः १४ तांस्तानाटविकान्सर्वान् जयत्पांडुनंदनः ॥ वाताधिपं च नृपतिं वशे च क्रेमहाबलः १५ पुलिंदांश्चरणेजित्वा ययौ दक्षिणतः पुरः ॥ युयुधेपांडवराजेन दिवसं न कुलानुजः १६ तं जित्वा समहाबाहुः प्रययौ दक्षिणापथम् ॥ गुहामासादयामास किष्किं धां लोकविश्रुताम् १७ तत्र वानरराजाभ्यां मैन्देन द्विविदेन च ॥ युयुवेदिवसान्सप्तनचतौ विकृतिंगतौ १८ ततस्तुष्टौ महात्मानौ सह देवाय वानरौ ॥ ऊचतुश्चैव संहृष्टौ प्रीतिपूर्वमिदं वचः १९ गच्छ पांडवशार्दूल रत्नान्यादाय सर्वशः ॥ अविघ्नमस्तु कार्याय धर्मराजाय धीमते २० ततो रत्नान्युपादाय पुरं माहिष्मतीं ययौ ॥ तत्र नीलेन राज्ञा स चक्रे युद्धं नरर्षभः २१ पांडवः परवीरघ्नः सह देवः प्रतापवान् ॥ ततोऽस्य सुमहद्युद्धमासीद्भीरुभयंकरम् २२ सैन्यक्षयकरं चैव प्राणानां संशयावहम् ॥ चक्रे तस्य हि साहाय्यं भगवान्हव्यवाहनः २३ ततो रथाहयानागाः पुरुषाः कवचानि च ॥ प्रदीप्तानिव्यदृश्यं तसह देवबले तदा २४ ततः सुसंभ्रांतमना बभूव कुरुनंदनः ॥ नोत्तरं प्रतिवक्तुं च शक्तोऽभृज्जनमेजय २५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं भगवान्वन्हिः प्रत्यमित्रोऽभवद्युधि ॥ सह देवस्य यज्ञार्थं घटमानस्य वैद्विज २६

पारदारिकःस्वेनानूढायाअपिपरकीयत्वात् परदारासक्तः गृहीतः विवदाः २७ । २८ । २९ चक्रमे मानुषस्वरूपेणशब्दतःकामयामास एवंसर्वेषामपिगृहेइत्युक्तं सर्वेषामिति तथाचसः
उपनीतःस्वीकृतः नीलस्यराज्ञोअविदितइतिशेषः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ शोभनःसुतरांवाइष्टकृत्प्रियकृत्अतिशयेनस्विष्टकृत्तमः छंदयामासप्रीणितवान् ३५ । ३६ छंदतः
इच्छातः अनतिग्राह्याःअत्यंतमुग्रहाःनवभूवुःसर्वासांअग्निनापरिगृहीतत्वात् ३७ अप्रतिवारणे प्रातिकूल्येनस्त्रीणांवारणंकर्तुंनशक्तःकश्चिन्नविष्यतीतिवरः तदेवाह स्वैरिण्यइति भर्तुरन्य

॥ वैशंपायनउवाच ॥ तत्रमाहिष्मतीवासीभगवान्हव्यवाहनः ॥ भ्रूयतेहिगृहीतोवैपुरस्तात्पारदारिकः २७ नीलस्यराज्ञोदुहिताबभूवातीवशोभना ॥ साऽग्नि
होत्रमुपातिष्ठद्वोधनायपितुःसदा २८ व्यजनैर्धूयमानोऽपितावत्प्रज्वलतेनसः ॥ यावच्चारुपुटौष्ठेनवायुनानविधूयते २९ ततःसभगवानग्निश्चक्रमेतांसुदर्शनाम् ॥
नीलस्यराज्ञःसर्वेषामुपनीतश्चसोऽभवत् ३० ततोब्राह्मणरूपेणरममाणोयदृच्छया ॥ चक्रमेतांवरारोहांकन्यामुत्पललोचनाम् ॥ तंतुराजायथाशास्त्रमशासद्वा
र्मिकस्तदा ३१ प्रज्ज्वालततःकोपाद्भगवान्हव्यवाहनः ॥ तं दृष्ट्वाविस्मितोराजाजगामशिरसाऽवनिम् ३२ ततःकालेनतांकन्यांतथैवहितदानृपः ॥ प्रददौविप्ररूपा
यवन्हयेशिरसानतः ३३ प्रतिगृह्यचतांसुभ्रूनीलराज्ञःसुतांतदा ॥ चक्रेप्रसादंभगवांस्तस्यराज्ञोविभावसुः ३४ वरेणच्छंदयामासतंतृपंस्विष्टकृत्तमः ॥ अभयंचसज
ग्राहस्वसैन्येवैमहीपतिः ३५ ततःप्रभृतियंकेचिदज्ञानात्तांपुरींनृपाः ॥ जिगीषंतिबलाद्राजंस्तेदह्यंतेस्मवन्हिना ३६ तस्यांपुर्यांतदाचैवमाहिष्मत्यांकुरूद्रह ॥
बभूवुरनतिग्राह्यायोषितश्छंदतःकिल ३७ एवमग्निर्वंप्रादात्स्त्रीणामप्रतिवारणे ॥ स्वैरिण्यस्तत्रनार्योहियथेष्टंविचरन्त्युत ३८ वर्जयंतिचराजानस्तत्पुरंभरतर्षभ ॥
भयादग्नेर्महाराजतदाप्रभृतिसर्वदा ३९ सहदेवस्तुधर्मात्मासैन्यं दृष्ट्वाभयादितम् ॥ परीतमग्निनाराजन्नाकंपतयथाऽचलः ॥ उपस्पृश्यशुचिर्भूत्वासोऽब्रवीत्पावकंततः
४० ॥ ॥ सहदेवउवाच ॥ ॥ त्वदर्थोऽयंसमारम्भःकृष्णवर्मन्ममोऽस्तुते ॥ मुखंत्वमसिदेवानांयज्ञस्त्वमसिपावक ४१ पावनात्पावकश्चासिवहनाद्भव्यवा
हनः ॥ वेदास्त्वदर्थंजातावैजातवेदास्ततोह्यसि ४२ चित्रभानुःसुरेशश्चअनलस्त्वंविभावसो ॥ स्वर्गद्वारस्पृशश्चासिहुताशोज्ज्वलनःशिखो ४३ वैश्वानरस्त्वं
पिंगेशःप्लवंगोभूरितिजसः ॥ कुमारसूस्त्वंभगवान् रुद्रगर्भोहिरण्यकृत् ४४ अग्निर्ददातुमेतेजोवायुःप्राणंददातुमे ॥ पृथिवीबलमादध्याच्छिवंचापोदिशंतुमे ४५
अपांगर्भमहासत्वजातवेदःसुरेश्वर ॥ देवानांमुखमग्नेत्वंसत्येनविपुनीहिमाम् ४६ ऋषिभिर्ब्राह्मणैश्चैवदैवतैरसुरैरपि ॥ नित्यंसुहुतयज्ञेषुसत्येनविपुनीहिमाम् ४७
धूमकेतुःशिखीचत्वंपापहाऽनिलसंभवः ॥ सर्वप्राणिषुनित्यस्थःसत्येनविपुनीहिमाम् ४८ एवंस्तुतोऽसिभगवन्प्रीतेनशुचिनामया ॥ तुष्टिंपुष्टिंश्रुतंचैवप्रीतिंचा
ग्नेप्रयच्छमे ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवंमंत्रमाग्नेयंपठन्पुत्रोयुहुयाद्विभुम् ॥ ऋद्धिमान्सततंदांतःसर्वपापैःप्रमुच्यते ५० ॥ ॥

स्यवाजरीरेप्रविश्याग्निरेवात्माकंभोगंकरोतीतिनिश्चयादित्यर्थः ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० तुष्टिंअलंबुद्धिम् प्रीतिंमुखम्

आग्नेयंमंत्रं श्लोकरूपंमंत्राष्टकं

युहुयात्पायमादिनास्वाहान्तैर्मन्त्रैर्होमं कुर्यात् ५०

५१ । ५२ अत्यगातएनंअतिक्रम्यसैम्यनददाहेत्यर्थः ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ ।

॥ सहदेवउवाच ॥ ॥ यज्ञविघ्नमिमंकर्तुंनार्हस्त्वंहव्यवाहन ॥ एवमुक्तातुमाद्रेयःकुशैरास्तीर्यमेदिनीम् ५१ विधिवत्पुरुषव्यघ्नःपावकंप्रत्युपाविशत् ॥ प्रमुखे
तस्यसैन्यस्यभीतोद्विग्नस्यभारत ५२ नचैनमत्यगाद्वन्निर्वेलाभिवमहोदधिः ॥ तमुपेत्यशनैर्वन्निहृवाचकुरुनंदनम् ५३ सहदेवंचृणादेवंसांत्वपूर्वमिदंवचः ॥ उचि
ष्ठोत्तिष्ठकौरव्यजिज्ञासेयंकृतामया ॥ वेदिसर्वमभिप्रायंतवधर्मसुतस्यच ५४ मयातुरक्षितव्येयंपुरीभरतसत्तम ॥ यावद्राज्ञोहिनीलस्यकुलेवंशधराइति ५५ ईप्सितं
तुकरिण्यामिमनसस्तवपांडव ५६ ततउत्थायदृष्टात्माप्रांजलिःशिरसानतः ॥ पूजयामासमाद्रेयःपावकंभरतर्षभ ५७ पावकेविनिवृत्तेतुनीलोराजाऽभ्यगात्तदा ॥ पा
वकस्याज्ञयाचैवमर्चयामासपार्थिवः ५८ सत्कारेणनरव्याघ्रंसहदेवंयुधांपतिम् ॥ प्रतिगृह्यचतांपूजांकरेचविनिवेश्यच ५९ माद्रीसुतस्ततःप्रायाद्विजयीदक्षिणांदिश
म् ॥ त्रैपुरंसवशेकृत्वाराजानममितीजसम् ६० निजग्राहमहाबाहुस्तरसापौरवेश्वरम् ॥ आकृतिंकौशिकाचार्ययत्नेनमहताततः ६१ वशेचक्रेमहाबाहुःसुराष्ट्राधिप
तिंतदा ॥ सुराष्ट्रविषयस्थश्चप्रेषयामासरुक्मिणे ६२ राज्ञेभोजकटस्थायमहामात्रायधीमते ॥ भीष्मकायसधर्मात्मासाक्षादिद्रसखायवै ६३ सचास्यप्रतिजग्राहस
सुतःशासनंतदा ॥ प्रीतिपूर्वमहाराजवासुदेवमवेक्ष्यच ६४ ततःसरत्नान्यादायपुनःप्रायायुधांपतिः ॥ ततःशूर्पारकंचैवतालाकटमथापिच ६५ वशेचक्रेमहाते
जादंडकांश्चमहाबलः ॥ सागरद्वीपवासांश्चनृपतीन्स्लेछयोनिजान् ६६ निषादान्पुरुषादांश्चकर्णप्रावरणानपि ॥ येचकालमुखानामनरराक्षसयोनयः ६७ कृत्स्नंको
ल्लगिरिंचैवसुरभीपट्टनंतथा ॥ द्वीपंताम्राह्वयंचैवपर्वतरामकंतथा ६८ तिमिगिलंचसन्तृपंवशेकृत्वामहामतिः ॥ एकपादांश्चपुरुषान्केरलान्वनवासिनः ६९ नगरीं
संजयंतींचपाषंडंकरहाटकम् ॥ दूतैरेववशेचक्रेकरंचैनानदापयत् ७० पांड्यांश्चद्रविडांश्चैवसहितांश्चोण्ड्रकेरलैः ॥ अंधांस्तालवनांश्चैवकलिंगानुष्टकार्णिकान् ७१
आटवींचपुरींरम्यांयवनानांपुरंतथा ॥ दूतैरेववशेचक्रेकरंचैनानदापयत् ७२ ततःकच्छगतोधीमान्दूतान्माद्रवतीसुतः ॥ प्रेषयामासराजेंद्रपौलस्त्यायमहात्मने ॥
बिभीषणायधर्मात्माप्रीतिपूर्वमरिंदमः ७३ सचास्यप्रतिजग्राहशासनंप्रीतिपूर्वकम् ॥ तच्चकालकृतंधीमान्भ्यमन्यतसप्रभुः ७४ ततःसंप्रेषयामासरत्नानिविविधा
निच ॥ चंदनागुरुकाष्ठानिदिव्यान्याभरणानिच ७५ वासांसिचमहार्हाणिमणींश्चैवमहाधनान् ॥ न्यवर्ततततोधीमान्सहदेवःप्रतापवान् ७६ एवंनिर्जित्यतरसा
सांत्वेनविजयेनच ॥ करदान्पार्थिवान्कृत्वाप्रत्यागच्छदरिंदमः ७७ धर्मराजायतत्सर्वंनिवेद्यभरतर्षभ ॥ कृतकर्मासुखंराजन्नुवासजनमेजय ७८ ॥ ॥ इतिश्रीमन्म
हाभारतेसभापर्वणिसहदेवदक्षिणदिग्विजयेएकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ ॥ इतिसभापर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥

॥

॥

॥

नकुलस्येति १ । २ । ३ रोहीतकंगिरिम ४ मत्तमयूरसंज्ञैः सत्रियैः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ पुटभेदनं पत्तनम् १४ । १५ । १६ । १७ । करभाणां उष्ट्राणां १८ । १९ । २० ॥ ॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीयभारतभाष्यदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ ॥ ॥ रक्षणादिति शत्रूणां दस्यूनाम् १ बलीनां करणां । निकामयथेष्टवर्षीति निकामवर्षी स्त्रीवः समृद्धः २ सुप्रवृत्ताः स्वस्वपरे

सभा० २

अ०

३२

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ नकुलस्य तु वक्ष्यामि कर्माणि विजयंतथा ॥ वासुदेवजिता मां शांयथाऽसावजयत्प्रभुः १ निर्यायत्वां डवप्रस्थात्प्रतीचीमभितोदिशम् ॥ उद्दिश्य मतिमान्प्रायान्महत्यासेनया सह २ सिंहनादेन महता योधानां गर्जितेन च ॥ स्थनेमिनिनादैश्चकंपयन्वसुधामिमाम् ३ ततो बहुधनं रम्यं गवाह्व्यधनधान्यवत् ॥ कार्तिकेयस्य दयितं रोहीतकमुपाद्रवत् ४ तत्र युद्धं महत्तमं च सीत्तुं रैर्मत्तमयूरकैः ॥ मरुभूमिं सकात्संन्येन तथैव बहुधान्यकम् ५ शैरीपकं महत्तमं च वशे चक्रे महायुतिः ॥ आक्रोशं चैव राजर्षितेन युद्धमभून्महत् ६ तान् दशार्णान् मज्जित्वा च प्रतस्थे पांडुनंदनः ॥ शिबीं स्निग्धार्तानं बध्नान्मालवान्पंचकर्पटान् ७ तथामध्यमकेयांश्च वाटधानान् द्विजानथ ॥ पुनश्च परिवृत्त्याथ पुष्करारण्यवासिनः ८ गणानुत्सवसंकेतान् व्यजयत्पुरुषर्षभः ॥ सिंधुकूलाश्रिता ये च ग्रामणीयामहाबलाः ९ शूद्राभीरगणाश्चैव ये चाश्रित्पसरस्वतीम् ॥ वर्तयंति च ये मत्स्यैर्ये च पर्वतवासिनः १० कृत्स्नं पंचनदं चैव तथैवामरपर्वतम् ॥ उत्तरज्योतिषं चैव तथा दिव्यकटंपुरम् ११ द्वारपालं च तरसावशे चक्रे महायुतिः ॥ रामठा न्हारहूणांश्च प्रतीच्याश्चैव ये नृपाः १२ तान्सर्वान्सवशे चक्रे शासनादेव पांडवः ॥ तत्रस्थः प्रेषयामास वासुदेवाय भारत १३ स चास्य गतभीरा जन्प्रतिजग्राह शासनम् ॥ ततः शाकलमभ्येत्य मद्राणां पुटभेदनम् १४ मातुलं प्रीतिपूर्वेण शल्यं चक्रे वशे बली ॥ स तेन सत्कृतो राज्ञा सत्कारार्हां विशांपते १५ रत्नानि भूरीण्यादाय संप्रतस्थे युधांपतिः ॥ ततः सागरकुक्षिस्थान् स्लेच्छान्परमदारुणान् १६ पल्लवान् बर्बरान्श्चैव किरातान् यवनान् शकान् ॥ ततो रत्नान्युपादाय वशे कृत्वा च पार्थिवान् ॥ न्यवर्तत कुरुश्रेष्ठेन कुलश्रेष्ठे मार्गधित् १७ करभाणां सहस्राणिकोशं तस्य महात्मनः ॥ ऊर्ध्वदंशमहाराजकृच्छ्रादिव महाधनम् १८ इंद्रप्रस्थगतं वीरमभ्येत्य स युधिष्ठिरम् ॥ ततो माद्रीसुतः श्रीमान् धनं तस्मै न्यवेदयत् १९ एवं विजित्य नकुलो दिशं वरुणपालिताम् ॥ प्रतीचीं वासुदेवेन निर्जितां भरतर्षभ २० ॥ इति श्रीम० सभापर्वणि दिग्विजयपर्वणि नकुलप्रतीचीजये द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२ ॥ ॥ समाप्तं च दिग्विजयपर्व ॥ ॥ अथ राजसूयपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ रक्षणाद्धर्मराजस्य सत्यस्य परिपालनात् ॥ शत्रूणां क्षपणाच्चैव स्वकर्मनिरताः प्रजाः १ बलीनां सम्यगादानात् धर्मतश्चानुशासनात् ॥ निकामवर्षीपि जन्यः स्फोटो जनपदोऽभवत् २ सर्वारंभाः सुप्रवृत्ता गोरक्षाकर्षणं वणिक् ॥ विशेषात्सर्वमेवैतत्संजज्ञे राजकर्मणः ३ दस्युभ्यो वंचकेभ्यो वाराजन्प्रतिपरस्परम् ॥ राजवल्लभतश्चैव नाश्रूयंतमृषागिरिः ४ अवर्षे चातिवर्षे च व्याधिपावकमूर्च्छनम् ॥ सर्वमेतत्तदानीं सीद्धमिति न्ययुधिष्ठिरे ५

पांचहितावहाः ननु कुराः राजकर्मणः राज्ञः पुण्यात् ३ दस्युभ्यः चोरेभ्यः वंचकेभ्यः धूर्तेभ्यः राज्ञो राजवल्लभतो वा मृषागिरो नाश्रूयंत सर्वेऽपि मत्स्यवादिनः राजवदित्यर्थः दस्यवोऽपि परस्परं न वंचयंत नाप्यन्यानेव अन्यत्र एते जातिनः खला अपि न तत्कर्म कुर्वतीत्यर्थः ४ मूर्च्छनं प्रदीपनम् ५

॥ ३१ ॥

जग्मुः राजानं प्रतीतिशेषः ज्ञान्यैः जिगीषादिभिः ६ निचयोभांडागारम् ७ कोशोधनम् कोष्ठवस्त्रधान्यादि तयोः परीमाणम् ८ । ९ ऋषिर्नारायणः अदृश्य इति छेदः विज्ञानतां विदुषां
अदृश्यः प्रत्यगात्मत्वात् अविज्ञानतां तु कार्यकारणरूपेण दृश्यः । तथा च श्रुतिः 'अविज्ञातं विज्ञानतां विज्ञातमविज्ञानतां' इति १० प्रभव उत्पत्तिस्थानं अप्यशोलयस्थानम् ११ प्राकारः प्राकार इव रक्षकः बलाधिकारं

प्रियं कर्तुमुपस्थातुं बलिकर्मस्वभावजम् ॥ अभिहर्तुं नृपाजग्मुर्नान्यैः कार्यैः कथंचन ६ धर्म्यैर्धनागमैस्तस्य वृद्धे निचयो महान् ॥ कर्तुं यस्य न शक्यते क्षयो वर्ष
शतैरपि ७ स्वकोष्ठस्य परीमाणं कोशस्य च महीपतिः ॥ विज्ञाय राजा कौन्तेयो यज्ञायैव मनोदधे ८ सुहृदश्चैव ये सर्वे पृथक् च महिताऽब्रुवन् ॥ यज्ञकालस्तव विभो क्रिय
तामत्र सांप्रतम् ९ अथैवं ब्रुवतामेवं तेषामभ्याय यौ हरिः ॥ ऋषिः पुराणो वेदात्माऽदृश्यश्चैव विज्ञानताम् १० जगत्स्तस्थुर्वांश्चेष्टः प्रभवश्चाप्ययश्च ह ॥ भूतभव्यभ
वन्नाथः केशवः केशिः सृदनः ११ प्राकारः सर्ववृष्णीनामापत्स्वभयदोऽरिहा ॥ बलाधिकारे निक्षिप्य सम्यगानकदुंदुभिम् १२ उच्चावचमुपादाय धर्मराजाय माधवः ॥
धनौवं पुरुषव्याघ्रो बलेन महताऽऽवृतः १३ तंधनौवमपर्यंतं न सागरमक्षयम् ॥ नादयन् रथघोषेण प्रविवेश पुरोत्तमम् १४ पूर्णमापूरयंस्तेषां दिषु च्छेदकावहोऽ
भवत् ॥ असूर्यमिव मूर्येण निवातमिव वायुना ॥ कृष्णेन समुपेतं न जहृषे भारतं पुरम् १५ तं मुदाऽभिसमागम्य सत्कृत्य च यथाविधि ॥ स पृष्ट्वा कुशलं चैव सुखासी
नं युधिष्ठिरः १६ धौम्यद्वैपायनमुखैर्ऋत्विग्भिः पुरुषर्षभ ॥ भीमार्जुनयमैश्चैव सहितः कृष्णमब्रवीत् १७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ त्वत्कृते पृथिवी सर्वा मद्भजे
कृष्णवर्तते ॥ धनं च बहुवाष्णं यत्त्वत्प्रमादादुपार्जितम् १८ सोऽहमिच्छामि तत्सर्वं विधिवद्देवकीसुत ॥ उपयोक्तुं द्विजाग्रभ्यो हव्यवाहे च माधव १९ तदहं यष्टुमि
च्छामि दाशार्हं सहितं स्वया ॥ अनुजैश्च महाबाहो तन्माऽऽज्ञातुमिहार्हसि २० तदीक्षापय गोविंद त्वमात्मानं महाभुज ॥ त्वयीष्टवति दाशार्हं विपाप्मा भविता ह्य
हम् २१ मां वाऽप्यभ्यनुजानीहि सहैभिरनुजैर्विभो ॥ अनुज्ञातं स्वया कृष्ण प्राप्नुयां कर्तुमुत्तमम् २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तं कृष्णः प्रत्युवाच देवं बहूका गुणविस्त
रम् ॥ त्वमेव राजा शार्दूलसंभ्राडर्हो महाक्रतुम् ॥ संप्राप्नुहि त्वया प्राप्ते कृतकृत्यास्ततो वयम् २३ यजस्वाभीप्सितं यज्ञमयि श्रेयस्य वस्थिते ॥ नियुंश्च त्वं च मां कृत्ये सर्व
कर्ताऽस्मि ते वचः २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सफलः कृष्ण संकल्पः सिद्धिश्च नियतामम ॥ यस्य मे त्वंहृषीकेश यथेप्सितमुपस्थितः २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अनुज्ञा
तस्तु कृष्णेन पांडवो भ्रातृभिः सह ॥ ईजितुराजसूयेन साधनान्युपचक्रमे २६ तत्स्त्वाज्ञापयामास पांडवो रिनिवर्हणः ॥ सह देवं युधांश्चेष्टमंत्रिणश्चैव सर्वशः २७ अस्मिन्
कृतौ यथोक्तानि यज्ञां गानि द्विजातिभिः ॥ तथोपकरणं सर्वमंगलानि च सर्वशः २८

सेनाधिपत्यम् १२ । १३ । १४ जहृषेर्धप्राप १५ । १६ । १७ । १८ । १९ मामां अनुज्ञातुम् । तदनुज्ञातुमर्हसीत्यपि पाठः २० त्वंदीक्षस्वेति वक्तव्ये आत्मानं दीक्षापयेत्युक्तिः अकर्तुं रात्मनो दीक्षणायोगा
दौपाधिकमेव प्रतिर्विचलनन्यायेनैव तस्य दीक्षापनञ्जयम् २१ । २२ । २३ श्रेयसिकल्याणकरे २४ । २५ । २६ । २७ । २८

अधियज्ञान्याज्ञयान्संभारान् भाज्यपञ्चादीन् २९ । ३० काम्येति तिका माः मृष्टास्मादीनि ३१ । ३२ । ३३ । धनं जयानां च नं जयगोत्राणां ध्ये श्रेष्ठः सुसामानाम आगिरसः ३४ । ३५ होत्रगाः सप्त संख्याः ३६ ऊहयित्वा च तं विधिं राजसूयेन यक्ष्ये स्वाराज्यमवाप्रवानीतिसं कल्पादिरूपमूढं कृत्वा देवयजनं यज्ञस्थानम् ३७ शरणानि पत्नीशालादीन्यग्न्यगाराणि ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

अधियज्ञांश्च संभारान् धौम्योक्तान् क्षिप्रमेव हि ॥ समानयंतु पुरुषायथायोगं यथाक्रमम् २९ इन्द्रसेनो विशोकश्च पूरुश्चार्जुनसारथिः ॥ अन्नाद्याहरणयुक्ताः संतुम
त्प्रियकाम्यया ३० सर्वकामाश्च कार्यन्तारं सगंधसमन्विताः ॥ मनोरथप्रीतिकरा द्विजानां कुरुसत्तम ३१ तद्वाक्यसमकालं च कृतं सर्वं न्यवेदयत् ॥ सहदेवो युधांश्रे
ष्ठो धर्मराजे युधिष्ठिरे ३२ ततो द्वैपायनो राजन् नृत्विजः समुपानयत् ॥ वेदानिव महाभागान् साक्षान् मूर्तिमतो द्विजान् ३३ स्वयं ब्रह्मत्वमकरोत्तस्य सत्यवतीसुतः ॥ धनं
जयानामृषभः सुसामा सामगोऽभवत् ३४ याज्ञवल्क्यो बभूवाथ ब्रह्मिष्ठोऽध्वर्युसत्तमः ॥ पैलो होता वसोः पुत्रो धौम्येन सहितोऽभवत् ३५ एतेषां पुत्रवर्गाश्च शिष्या
श्च भरतर्षभ ॥ बभूवुर्होत्रगाः सर्वे वेदेदांगपारगाः ३६ ते वाचयित्वा पुण्याहमूहयित्वा च तं विधिम् ॥ शास्त्रोक्तं पूजयामासुस्तद्देवयजनं महत् ३७ तत्र च कुरुज्ञाताः
शरणान्युत शिल्पिनः ॥ गंधवंति विशालानिवेशमानीव दिवौकसाम् ३८ तत आज्ञापयामास राजा राजसत्तमः ॥ सहदेवं तदा सद्यो मंत्रिणं पुरुषर्षभः ३९ आमं
त्रणार्थं दूतांस्त्वं प्रेषय स्वाशुगान् द्रुतम् ॥ उपश्रुत्य वचो राज्ञः स दूतान् प्राहिणोत्तदा ४० आमंत्रयां बभूवुश्च आनयंश्चा परान् द्रुतम् ॥ तथा परान् पिनराना
नानयतेति च ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ समाज्ञमास्ततो दूताः पाण्डवेयस्य शासनात् ॥ आमंत्रयां बभूवुश्च आनयंश्चा परान् द्रुतम् ॥ तथा परान् पिनराना
त्मनः शीघ्रगामिनः ४२ ततस्ते तु यथा कालं कुंती पुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ दीक्षयां च क्रिरे विप्राराजसूयाय भारत ४३ दीक्षितः स तु धर्मात्मा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ जगा
मयज्ञाय तनं वृतो विप्रैः सहस्रशः ४४ भ्रातृभिर्जातिभिश्चैव सुहृद्भिः सचिवैः सह ॥ क्षत्रियैश्च मनुष्येन्द्रैर्नानादेशसमागतैः ४५ अमात्यैश्च नरश्रेष्ठो धर्मो विग्रहवानिव ॥
आजगमुर्ब्राह्मणास्तत्र विषयेभ्यस्ततस्ततः ४६ सर्वविद्यासु निष्णाता वेदेदांगपारगाः ॥ तेषामावस्थांश्च कुर्ममराजस्य शासनात् ४७ बह्वन्नाच्छादनैर्युक्तान्सगणा
नां पृथक् पृथक् ॥ सर्वर्तुगुणसंपन्नान् शिल्पिनोऽथ सहस्रशः ४८ तेषु ते न्यवसन्ना जन्ब्राह्मणाभ्यं शसत्कृताः ॥ कथयंतः कथाबह्वीः पश्यंतो नटनर्तकान् ४९ भुंजतां चै
व विप्राणां वदतां च महास्वनः ॥ अनिशं श्रूयते तत्र मुदितानां महात्मनाम् ५० दीयतां दीयतां मेपां भुज्यतां भुज्यतामिति ॥ एवं प्रकाराः संजल्पाः श्रूयंते स्मात्र नित्यशः ५१
गवांशत सहस्राणि शयनानां च भारत ॥ रुक्मस्य योषितां चैव धर्मराजः पृथक् ददौ ५२ प्रावर्तते वं यज्ञः स पाण्डवस्य महात्मनः ॥ पृथिव्या मेकवीरस्य शक्रस्येव
त्रिविष्टपे ५३ ततो युधिष्ठिरो राजाप्रेषयामास पाण्डवम् ॥ नकुलं हास्तिनपुरं भीष्माय पुरुषर्षभः ५४

द्रोणाय धृतराष्ट्राय विदुराय कृपाय च ॥ भ्रातृणां चैव सर्वेषां येऽनुरक्ता युधिष्ठिरे ॥ ५५ ॥ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि राजसूयपर्वणि राजनिमंत्रणं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ सगत्वा हास्तिनपुरं नकुलः समितिं जयः ॥ भीष्ममामंत्रयांचक्रे धृतराष्ट्रं च पांडवः ॥ १ सत्कृत्या मंत्रितास्तेन आचार्यप्रमुखास्ततः ॥ प्रययुः प्रीतमनसो यज्ञं ब्रह्मपुरः सराः ॥ २ संश्रुत्य धर्मराजस्य यज्ञं यज्ञविदस्तदा ॥ अन्ये च शतशस्तुष्टैर्मनोभिर्भरतर्षभ ३ द्रष्टुकामाः सभां चैव धर्मराजं च पांडवम् ॥ दिग्भ्यः सर्वे समापेतुः क्षत्रियास्तत्र भारत ४ समुपादाय रत्नानि विविधानि महान्ति च ॥ धृतराष्ट्रश्च भीष्मश्च विदुरश्च महामतिः ५ दुर्योधनपुरोगाश्च भ्रातरः सर्व एव ते ॥ गांधारराजः सुबलः शकुनिश्च महाबलः ॥ ६ ॥ अचलो वृषकश्चैव कर्णश्च रथिनां वरः ॥ तथा शल्यश्च बलवान् बालिहकश्च महाबलः ॥ ७ सोमदत्तोऽथ कौरव्यो भूरिर्भूरिश्रवाः शलः ॥ अश्वत्थामा कृपो द्रोणः सैन्धवश्च जयद्रथः ८ यज्ञसेनः सुपुत्रश्च शाल्वश्च सुधाधिपः ॥ प्राग्ज्योतिषश्च नृपतिर्भगदत्तो महारथः ९ स तु सर्वैः सह म्लेच्छैः सागरान् पवासिभिः ॥ पार्वतीयाश्च राजानो राजा चैव बृहद्बलः १० पौण्ड्रको वासुदेवश्च वंगः काळिङ्गकस्तथा ॥ आकर्षः कुंतलश्चैव मालवाश्चांध्रकास्तथा ११ द्राविडाः सिंहलाश्चैव राजा काश्मीरकस्तथा ॥ कुन्तिभोजो महातेजाः पार्थिवो गौरवाहनः १२ बालिहकाश्चापरे शूरा राजानः सर्व एव ते ॥ विराटः सहपुत्राभ्यां मावेलश्च महाबलः १३ राजानो राजपुत्राश्च नानाजनपदेश्वराः ॥ शिशुपालो महावीर्यः सहपुत्रेण भारत १४ आगच्छत्पांडवे यस्य यज्ञं समरदुर्मदः ॥ रामश्चैवानिरुद्धश्चैकं कश्च सहस्रारणः १५ गदप्रद्युम्नसांबाश्च चारुदण्यश्च वीर्यवान् ॥ उल्मुको निशठश्चैव वीरश्चांगवहस्तथा १६ वृष्णयोनिखिलाश्चान्ये समाजगर्मुर्महारथाः ॥ एते चान्ये च बहवो राजानो मध्यदेशजाः १७ आजगमुः पांडुपुत्रस्य राजसूयं महाक्रतुम् ॥ ददुस्तेषामावसथान् धर्मराजस्य शासनात् १८ बहुभक्षान्विता ब्राजन्दीर्घिका वृक्षशोभितान् ॥ तथा धर्मात्मजः पूजांचक्रे तेषां महान्मनाम् १९ सत्कृताश्च यथा हिष्टान् जग्मु रावसथान् नृपाः ॥ कैलासशिखरप्रस्थानमनोज्ञान् द्रव्यभूषितान् २० सर्वतः संवृतानुच्चैः प्राकारैः सुकृतैः सितैः ॥ सुवर्णजालसंवीतान् मणिकुट्टिमभूषितान् २१ सुखारोहणसोपानान् महासनपरिच्छदान् ॥ स्रग्दामसमवच्छन्नानुत्तमागुरुगंधिनः २२ हंसदुवर्णसदृशानां योजनसुदर्शनान् ॥ असंबाधान्समद्वारान् युतानुच्चावचैर्गुणैः २३ बहुधातुनिबद्धांगान् हिमवच्छिखराणि च ॥ विश्रान्तास्ते ततोऽपश्यन् भूमिपाभूरिदक्षिणम् २४ वृत्तसदस्यैर्बहुभिर्धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ तत्सदः पार्थिवैः कीर्णब्राह्मणैश्च महर्षिभिः ॥ आजते स्मतदाराजन्नाकपृष्ठं यथाऽमरैः २५ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि राजसूयपर्वणि निमंत्रितराजागमने चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥

पितामहमिति ॥ १ । २ प्रणयंतु प्रकर्षेणश्रेयःप्रापयंतु अभियंत्रिताः प्रार्थिताःसंतः ३ । ४ । ५ । ६ हिरण्यस्यकांचनस्यसुवर्णस्यशोभनवर्णस्य ७ स्वामिवत्स्वीयवदित्यर्थः ८ अर्हणानिउपायनानि ९ सर्वलोकसमावृत्तः सर्वैःउपायनप्रदैलोकैः समावृत्तः वेष्टितः पिप्रिषुःप्रोणयितुमिच्छुः १० । ११ । १२ सविमानाग्नैःद्रष्टुमागतानांदेवानांविमानैःसहितानिसंलग्नानिअग्नाणिउपरिभागायेषांतैः १३ लोकराजविमानैःइन्द्रादिलोकपालविमानैःलोकराजःस्वर्गोवातव्रत्यैर्विमानैः स्वर्गिणामप्याश्चर्यकरोऽयंयज्ञइत्यर्थः १४ कौन्तेयस्ययज्ञइतिशेषः १५ ऋत्विजातुवरुणदेवमित्यादेरध्यायशेषस्यतात्पर्यसर्वांगसम्पूर्णोऽयंयज्ञइत्यर्थः षडभि

वैशंपायनउवाच ॥ ॥ पितामहंगुरुंचैवप्रत्युद्रम्ययुधिष्ठिरः ॥ अभिवाद्यततोरान्नद्वंद्वचनमब्रवीत् १ भीष्मद्रोणकृपद्रौणिदुर्योधनविंशती ॥ अस्मिन्यज्ञेभवंतोमामनुगृह्णंतुसर्वशः २ इदंयसुमहच्चैवयदिहास्तिधनंमम ॥ प्रणयंतुभवंतोमांयथेष्टमभिमंत्रिताः ३ एवमुक्त्वासतान्सर्वान्दीक्षितःपांडवाग्रजः ॥ युयोजसयथायोगमधिकारेष्वनंतरम् ४ भक्ष्यभोज्याधिकारेषुदुःआमनमयोजयत् ॥ परिग्रहेब्राह्मणानामश्वत्थामानमुक्तवान् ५ राज्ञांतुप्रतिपूजार्थंसंजयंसंन्ययोजयत् ॥ कृताकृतपरिज्ञानेभीष्मद्रोणौमहामती ६ हिरण्यस्यसुवर्णस्यरत्नानांचान्वेक्षणे ॥ दक्षिणानांचवैदानेकृपंराजान्ययोजयत् ७ तथाऽन्यान्पुरुषव्याघ्रांस्तस्मिंस्तस्मिन्नयोजयत् ॥ बाल्हिकोधृतराष्ट्रश्चसोमदत्तो जयद्रथः ॥ नकुलेनसमानीताःस्वामिवत्तत्रेभिरे ८ क्षत्ताव्ययकरस्त्वासीद्विदुरःसर्वधर्मवित् ॥ दुर्योधनस्त्वर्हणानिप्रतिजग्राहसर्वशः ९ चरणशालनेकृष्णोब्राह्मणानांस्वयंभूत् ॥ सर्वलोकसमावृत्तःपिप्रिषुःफलमुत्तमम् १० द्रष्टुकामःसभांचैवधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ नकश्चिदाहरत्तत्रसहस्रावरमर्हणम् ११ रत्नैश्चबहुभिस्तत्रधर्मराजमवर्द्धयत् ॥ कथंतुममकौरव्योरत्नदानैःसमाप्नुयात् १२ यज्ञमित्येवराजानःस्पर्धमानाददुर्धनम् ॥ भवनैःसविमानाग्नैःसोदकैर्बलसंवृतैः १३ लोकराजविमानैश्चब्राह्मणावसथैःसह ॥ कृतैरावसथैर्दिव्यैर्विमानप्रतिमैस्तथा १४ विचित्रैरत्नवद्भिश्चक्रुद्ध्यापरमयायुतैः ॥ राजभिश्चसमावृत्तैरतीवश्रीसमृद्धिभिः ॥ अशोभतसदोरान्कौन्तेयस्यमहात्मनः १५ ऋत्विजाचवरुणदेवंस्पर्धमानोयुधिष्ठिरः ॥ षडग्निनाथयज्ञेनसोऽयजइक्षिणावता १६ सर्वान्जनान्सर्वकामैःसमृद्धैःसमर्पयत् ॥ अन्नवान्बहुभक्ष्यश्चभुक्तवज्जनसंवृतः ॥ रत्नोपहारसंपन्नोबभूवससमागमः १७ इडाज्यहोमाहुतिभिर्मंत्रशिक्षाविशारदैः ॥ तस्मिन्निहिततृपुर्देवास्ततेयज्ञेमहर्षिभिः १८ यथादेवास्तथाविप्रादक्षिणाब्रमहाधनैः ॥ तत्पुःसर्ववर्णाश्चतस्मिन्यज्ञेमुदान्विताः १९ ॥ इतिश्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिराजसूयपर्वणियज्ञकरणपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ समाप्तंचराजसूयपर्व ॥ अथार्चाहरणपर्व ॥ ॥ ॥ ॥

नाषट्त्रयः आरंभणीयः क्षत्रः धृतिः यष्टिः द्विरात्रः दशपेय इति १६ रत्नोपहारसंपन्नइत्यत्र रत्नोपहारकर्मण्यइतिपाठे रत्नसंज्ञाशेषाधुनाकर्मणायुक्तः १७ इडाकर्मस्विष्टकृदूर्ध्वशिष्टंरुद्रिःप्रतिपत्तिकर्ममंत्रशिक्षाविशारदैः मंत्रेषुशिक्षायांचहस्तक्रियायांचविशारदैर्कर्मविभिः १८ । १९ ॥ इतिसभापर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ॥ ॥

ततोऽभिषेचनीयेऽन्हिब्राह्मणाराजभिःसहेत्यादिका शिशुपालबधातादशाध्यायी नानाविधमतभेदोपन्यासपूर्वकं कृष्णशिशुपालरूपकेण ब्रह्मणि जीवस्य महाकाशमठाकाशग्यायेन लयं दर्शयति तत्र कथापक्षे प्रत्यक्षदृष्ट्यैवल्लभ्योऽर्थः स्पष्टः अध्यात्मपक्षे तु परोक्षवृत्तिलभ्यतया तत्त्वं दुर्व्याख्येयमिति प्रकाशयते तदेव अभिषेचनीये राजसूयांगभूते सोमयागविशेषे १ । २ कर्मांतरमध्यमध्यकर्मविरामकालं उपासंतः उपगच्छंतः प्राप्नुवन्तः । असगतावित्यस्य रूपम् । कर्मच्छिद्रप्राप्यजल्पकथांचक्रुरित्यर्थः । अमितौजसः बहुप्रतिभावंतः ३ एवमेतदिति स्वपक्षस्थापनं न चाप्येवमिति परपक्षदूषणं एवं प्रतिवादिपक्षेऽपि । बहवस्तु सामान्याः वितंडांस्वपक्षपरपक्षस्थापनादीनां कथाम् ४ कृशानयुक्तिदौर्बल्यात् अकृशानयुक्तिप्राबल्यात् तत्र विपरीतं कुर्वति हेतुभिर्नानाविधैस्तर्कैः ५ । ६ तत्रेति । परोक्तस्य दूषणे एवा

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽभिषेचनीयेऽन्हिब्राह्मणाराजभिः सह ॥ अंतर्वेदीं प्रविशिशुः सत्कारार्हमहर्षयः १ नारदप्रमुखास्तस्यामंतर्वेद्यां महात्मनः ॥ समासीनाः शुशुभिरेसहराजर्षिभिस्तदा २ समेता ब्रह्मभवने देवादेवर्षयस्तथा ॥ कर्मांतरमुपासंतो जलपुरमितौजसः ३ इदमेवं चाप्येवमेवमेवं चान्यथा ॥ प्रत्यूचुर्बहवस्तत्र वितंडावादिनो द्विजाः ४ कृशानर्थास्ततः केचिदकृशास्तत्र कुर्वते ॥ अकृशांश्च कृशांश्च कुहेतुभिः शास्त्रनिश्चयैः ५ तत्र मेधाविनः केचिदनुमानैः प्रपूरितम् ॥ विचिक्षिपुर्गुण्यां श्येनानभोगतमिवामिषम् ६ केचिद्धर्मार्थकुशलाः केचित्तत्र महाव्रताः ॥ रेमिरेकथयंतश्च सर्वभाष्यविदां वराः ७ सावेदिर्वेदसंपन्नैर्देवद्विजमहर्षिभिः ॥ आबभासे समाकीर्णानक्षत्रैर्द्यौरिवायता ८ न तस्यांसन्निधौ शूद्रः कश्चिदासो ब्रवाव्रती ॥ अंतर्वेद्यांतदाराज नयुधिष्ठिरनिवेशने ९ तांतुलक्ष्मीव तोलक्ष्मीतदा यज्ञविधानताम् ॥ तुतोष नारदः पश्यन् धर्मराजस्य धीमतः १० अथ चिंतां समापेदे स मुनिर्मनुजाधिप ॥ नारदस्तु तदा पश्यन् सर्वक्षत्रसमागमम् ११ सस्मारचपुरावृत्तां कथां तां पुरुषर्षभ ॥ अंशावतरणे याऽसौ ब्रह्मणो भवनेऽभवत् १२ देवानां संगमंतं तु विज्ञाय कुरु नंदन ॥ नारदः पुंडरीकाक्षं सस्मार मनसा हरिम् १३ साक्षात्स विबुधा रिघ्नः क्षेत्रे नारायणो विभुः ॥ प्रतिज्ञां पालयंश्चेमां जातः परपुरंजयः १४ संदिदेश पुरायोऽसौ विबुधान् भूतकृत्स्वयम् ॥ अन्योन्यमभिनिघ्नंतः पुनर्लोकानवाप्स्यथ १५ इति नारायणः शंभुर्भगवान् भूतभावनः ॥ आदिश्य विबुधान्सर्वान् जायतयदुक्षये १६ क्षितावंधकवृष्णीनां वंशेशश्च तां वरः ॥ परयाशु शुभेलक्ष्म्या न क्षत्राणामिवोदुरात् १७ यस्य बाहुबलं सैद्राः सुराः सर्व उपासते ॥ सोऽयं मानुषवन्महर्गिरास्तेऽस्मि र्मदनः १८ अहो बत महद्भूतं स्वयंभूर्यमिदं स्वयम् ॥ आदास्यति पुनः क्षत्रमेवं बलसमन्वितम् १९ इत्येतान् नारदश्चिंतां चिंतयामास धर्मवित् ॥ हरिं नारायणं ज्ञात्वा यज्ञैरीज्यंत मीश्वरम् २० ॥ ॥ ॥

हताः ननु शास्त्रतत्त्वेऽतिभावः ७ । ८ । ९ । १० अथ चिंतां समापेदे इत्यादि तस्यौसबहुमानत इत्यंतो ग्रंथः नारदस्य पूर्वापरानुसंधानात्क्षत्रक्षयस्यातः परं उपक्रमो जात इति चिंता चित्तव्यथा स्मृतिर्वा अंशावतरणात्प्राक् ब्रह्मसमायानिश्चितस्य भूभारहरणस्याभूदित्यर्थः ११ । १२ । १३ क्षेत्रक्षत्रियजातौ जातः आविर्भूतः १४ । १५ नारायणस्यैव शंभुत्वं चतुर्वक्त्रापरपर्यायं भूतभावनत्वं चेतियुक्तम् एकस्यैव त्रिभिर्निधारित्वात् यदुक्तं यदुद्धे १६ । १७ । १८ महद्भूतं महाविष्णुः स्वयंभुः अस्मदादिबच्छरीरव्यपाश्रयत्वेनापि भवनं न सहते इत्यर्थः आदास्यति आच्छेत्तुमिच्छति पुनरिति अनकृते तदनेन कर्मकृतमस्तीति सूचितम् १९ । २० ॥ ॥ ॥

धर्मविदांश्रेष्ठो नारदः धर्मराजस्य यज्ञैरिज्यम् २१ । २२ संयुजं संबन्धिनं श्वशुरादिम् प्रियं मित्रम् २३ । २४ एकैकशः प्रत्येकम् अथ अथापि एषामध्ये वरिष्ठाय प्रथममिति शेषः २५ । २६ बुद्ध्या बुध्यति जानाति वस्तु तत्त्वमनयेति बुद्धिः श्रवणमननध्यानात्मिका चेतीह उच्यते तयानि श्रित्य साक्षात्कृत्य अर्हणीयतमं अर्हणीयाः ब्राह्मणाः देवताप्रसादहेतुत्वात् अर्हणीयतराः देवाः कामपूरकत्वात् अर्हणीयतम आत्मा सर्वस्य तत्प्रीत्यर्थत्वात् तथा च श्रुतिः । 'नवा अरे देवानां कामाय देवाः प्रिया भवंत्यात्मनस्तु कामाय देवाः प्रिया भवंतीति तदेतत्प्रेयः पुत्रात्प्रेयो विचात्प्रेयोऽन्यस्मात्सर्वस्मादंतरं यदयमात्मा' इति च । भुवीत्यनेनात्मैव कर्मभूमावर्हणीयः । 'इह चेदवेदीदयस्य मस्तिन चेदवेदीर्भहती विनष्टिः' इति श्रुतेरन्यत्र तदलाभात् २७ एवमात्मनो जिज्ञास्यत्वं मुक्त्वा स्वरूपमाह एष हीति । एष पुरोवर्ती श्रीकृष्णः सूर्यश्च ज्योतिः पापदार्थप्रकाशकानां सूर्यचंद्राग्निवागादीनां चंद्राग्नि तारादीनां च समस्तानां सम्यगस्तं गतानां स्वप्नावस्थायामभिचमयेऽन्तस्तपन्नाभातीति योजना । अयं भावः न तावदग्निः स्वयं ज्योतिः सूर्यकांता दिद्वारा सूर्यस्यैव धनादौ तद्रूपेणाकृष्टत्वात् । नापि चंद्रतारादि तस्य जलमयस्य सूर्यज्योतिषैव भास्यत्वात् यथाऽयं हृष्टांत एव च क्षुरादयोऽपि न रवश्च तया प्रकाशकाः किंतु आत्मसत्तानुवेधादेव तथा यथा इयाद्यभावेऽपि सूर्यः इतरनिरपेक्षः प्रकाशयति एवमात्मा च क्षुराद्युपरमेऽपि स्वप्नेऽप्रकाशे नैव सर्ववासनामयं पदार्थजातं प्रकाशयति 'तस्य भासा सर्वमिदं विभाति' 'अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिः इत्यादि श्रु

तस्मिन् धर्मविदांश्रेष्ठो धर्मराजस्य धीमतः ॥ महाध्वरे महाबुद्धिस्तस्थौ सबहुमानतः २१ ततो भीष्मोऽब्रवीद्राज नृधर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ क्रियतामर्हणं राज्ञां यथा हंमिति भारत २२ आचार्यमृत्विजं चैव संयुजं च युधिष्ठिर ॥ स्नातकं च प्रियं प्राहुः षडर्घ्यार्हां च पंतथा २३ एतान् धर्मान् भिगतानाहुः संवत्सरोपितान् ॥ तद्मेका लपुगस्य महतोऽस्मानुपागताः २४ एषामेकैकशो राजर्ष्व आनीयतामिति ॥ अथ चैषां वरिष्ठाय समर्था योपनीयताम् २५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कस्मै भवान् मन्यतेऽर्धमेकस्मै कुरुनंदन ॥ उपनीयमानं युक्तं च तन्मे ब्रूहि पितामह २६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ततो भीष्मः शांतनवो बुद्ध्यानि श्रित्य वीर्यवान् ॥ बाष्पेयं मन्यते कृष्णं पूजनीयतमं भुवि २७ एष ह्येषां समस्तानां तेजो बलपराक्रमैः ॥ मध्येत पन्निवाभाति ज्योतिषा मिव भास्करः २८ असूर्यमिव सूर्येण निर्वात मिव वायुना ॥ भासितं लहादितं चैव कृष्णेन देसदोहिनः २९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तिष्ठः तेजो बलपराक्रमैः तेजः प्रकाशः बलं तेजोन्तराभिभवसामर्थ्यं पराक्रमः निरवशेषेण तमोनाशकत्वं च दृष्टान्ते तेज आदि दार्ष्टान्तिके तु चित्प्रकाशः बलं अबाध्यत्वम् पराक्रमः सर्वोपादानत्वेन सर्व व्यापकत्वं च । कथापक्षे तु तेजः कांतिः बलं पराभिभवसामर्थ्यम् पराक्रमः संग्रामोद्यमः २८ असूर्यमिवेति । यथा गाहान्धकारस्थं घटादि असत्कल्पं अप्रकाशमानं च तस्य सत्ता स्फूर्तिं सूर्येणैव भवतः । एवं अहंकारादेर्घटान्तस्यापि जातस्य सत्ता प्रकाशो विद्यमाना न ज्ञातृत्वात् एवाल्हादयति एवं अयं स्वरूपानंदेन जगदाल्हा दयति । 'एष ह्येषां नंदयाति एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवंति' इति श्रुतेः सोऽयं प्रत्यग्दृशि रूप एव सन् दर्पणेन मुखमिव स्वभायया परागृह्यत्वमिवापादितः पूजनीयः अत्र हि देहाद्युपाधि विस्मरणेन लब्धपदं चिंतो ह्यायकल्पते तथोक्तं भगवता पतंजलिना । 'बहिरकल्पिता दृष्टिर्महाविदेहा तत्संयमात्प्रकाशावरणक्षय इति' बहिः मूर्त्यादौ अकल्पिता देहादि प्रत्ययेना संकीर्णा महा विदेहेति धारणायानाम २९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

३० । ३१ । ३२ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीपे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥ ॥ कर्तृत्वादिकं कृष्णवास्तवमेव ननु मायिकमाविद्यकं वा शरीरमात्र
स्य कर्मजन्यत्वनियमात् मिथ्याभूतस्यापि वास्तवार्थक्रियाकारित्वेऽपि रजतादेरपि रजतोचितद्वीभावापत्तेः श्वेत्यभिसंद्धानो जैमिनिमतानुसारी शिशुपालः वर्णाश्रमव्यस्तपोविद्यादिभिरेव पुंसां श्रेष्ठया
श्रेष्ठघविभागंबहुमन्यमानः नृपांतरसाधारण्येन कृष्णमपूज्यं करोति नायमिति । वाष्णैयः दृष्णिषुत्पन्न इति पूर्वोक्तं स्वयंभूत्वं निराकृतं तद्धि आत्मनः सर्वसाधारणं देहस्य तु अस्मदादिवदेव कथां जा
तस्मै भीष्माभ्यनुज्ञातः सहदेवः प्रतापवान् ॥ उपजन्हेऽथ विधिवद्वाष्णैयायार्धमुत्तमम् ३० प्रतिजग्राह तत्कृष्णः शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥ शिशुपालस्तु तां पूजां वासु
देवेन चक्षमे ३१ स उपालभ्य भीष्मं च धर्मराजं च संसदि ॥ अपाक्षिप द्वासु देवं चेदिराजो महाबलः ३२ ॥ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि अर्वाहरणं कृष्णार्ध
दाने षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ शिशुपाल उवाच ॥ नायमर्हति वाष्णैयस्तिष्ठस्त्विह महात्मसु ॥ महोपतिपुत्रोऽयं राजवत्पार्थिवार्हणम् १ नायं युक्तः समाचारः
पांडवेषु महात्मसु ॥ यत्कामात्पुंडरीकाक्षपांडवार्चितवानसि २ बालायूयं न जानीध्वं धर्मः सूक्ष्मो हि पांडवाः ॥ अयं च स्मृत्यतिक्रांतो ह्यापगे योऽल्पदर्शनः ३
त्वादृशोऽधर्मयुक्तो हि कुर्वाणः प्रिय काम्यया ॥ भवत्यभ्यधिकं भीष्मो लोकेष्ववमतः सताम् ४ कथं ह्यराजा दाशार्हो मध्ये सर्वमहीक्षिताम् ॥ अर्हणामर्हति तथा यथा
युष्माभिरर्चितः ५ अथ वामन्यसे कृष्णं मथवा कुरुनंदन ॥ वसुदेवे स्थिते वृद्धे कथमर्हति तत्सुतः ६ अथवा वासुदेवोऽपि प्रिय कामोऽनुवृत्तवान् ॥ द्रुपदेतिष्ठति कथं माध
वोऽर्हति पूजनम् ७ आचार्यमन्यसे कृष्णं मथवा कुरुनंदन ॥ द्रोणेतिष्ठति वाष्णैयं कस्मादर्चितवानसि ८ ऋत्विजं मन्यसे कृष्णं मथवा कुरुनंदन ॥ द्वैपायने स्थिते
वृद्धे कथं कृष्णोऽर्चितस्त्वया ९ भीष्मे शांतनवे राजन स्थिते पुरुषसत्तमे ॥ स्वच्छंदमृत्युके राजन कथं कृष्णोऽर्चितस्त्वया १० अश्वत्थाम्नि स्थिते वीरे सर्वशास्त्रविशारदे ॥
कथं कृष्णस्त्वयाराज न्नर्चितः कुरुनंदन ११ दुर्योधने च राजे द्रे स्थिते पुरुषसत्तमे ॥ कृपे च भारताचार्ये कथं कृष्णस्त्वयार्चितः १२ द्रुमं किंपुरुषाचार्यमतिक्रम्य तथाऽ
र्चितः ॥ भीष्मके चैव दुर्धर्षे पांडुवत्कृतलक्षणे १३ नृपे च रुक्मिणि श्रेष्ठे कलव्ये तथैव च ॥ शल्ये मद्राधिपे चैव कथं कृष्णस्त्वयार्चितः १४ अयं च सर्वराज्ञां वैबलश्चावी
महाबलः ॥ जामदग्न्यस्य दयितः शिष्यो विप्रस्य भारत १५ येनात्मबलमाश्रित्य राजानो युधिनिर्जिताः ॥ तंच कर्णमतिक्रम्य कथं कृष्णस्त्वयाऽर्चितः १६ नैव
त्विङ् नैव चाचार्यो न राजा मधुसूदनः ॥ अर्चितश्च कुरुश्रेष्ठ किमन्यत्प्रिय काम्यया १७ अथवाऽभ्यर्चनीयोऽयं युष्माकं मधुसूदनः ॥ किं राजभिर्हि नानीतैरवमानाय
भारत १८ वयं तु न भयादस्य कौन्तेयस्य महात्मनः ॥ प्रयच्छामः करान्सर्वे न लोभान्न च सांत्वनात् १९ अस्य धर्मप्रवृत्तस्य पार्थिवत्वं चिकीर्षतः ॥ करानस्मै प्रय
च्छामः सोऽयमस्मान्न मन्यसे २०

तत्वात् दुर्बलमिति भावः १ । २ आपगे यो भीष्मः ३ । ४ । ५ ननु अस्मदादिव ज्ञातोऽप्यराजापि
६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

वृद्धत्वादिना हेतुना पूज्यः कृष्ण इत्याशंक्य निराचष्टे अथ वामन्यसे इत्यादिना
॥ ॥ ॥ ॥

म.भा.टी०

॥ ३५ ॥

प्राप्तोलक्षणं राजचिन्हं छत्रचामरादि सप्राप्तलक्षणः । प्राप्तापभेदद्वितीययेतिसमासः । तदन्योऽप्राप्तलक्षणस्तस्य । वस्तुतयाऽपि अतादृशं असंगचिन्मात्रत्वात् 'अलक्षणमचिन्त्यम्' इत्यादिभ्युत्तरेति वाग्देवतायास्तात्पर्यम् २१ । २२ धर्मच्युतत्वमेवाह योऽयमिति । राजानं कंसम् २३ । २४ । २५ । २६ अयुक्तामिति । आत्मनः अयुक्तां पूजां अद्वैते पूज्यपूजकभावाभावेन भेदस्यायोगात् तथापि हविषोनिःस्पंदं लेशं प्राशितुं द्रौपदीशाकशेषवत् प्राशनाय प्राप्य द्विचंद्रादिवन्मायया भेदमारूढो भक्तो पट्टतत्वात्तावदेव बहुमन्यसे । निर्जने निर्मनुष्ये अंतरिक्षेऽश्वसतीति श्वावायुः । 'मातरि श्वासदा गतिः' इतिकोशः । मातर्यंतरिक्षेऽश्वसतीति यास्कः इतिसरस्वत्याशयः । कथापक्षे तु स्पष्टार्थः २७ प्रलभंते अवलंबंते २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इतिसभापर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ तत इति १ अधर्मश्चेति । वेदैकगम्यापरदेवताकृष्णो न तर्कगम्या तर्कबलेन तु तां प्रत्याचक्ष्णस्य शाकल्यस्येव तवाधर्मो महान् भवतीत्यर्थः यतः पारुष्यं च निरर्थकम् परं चि पर्वणि

किमन्यदवमानाद्विद्यदेनं राजसंसदि ॥ अप्राप्तलक्षणं कृष्णमर्वेनार्चितवानसि २१ अकस्माद्धर्मपुत्रस्य धर्मात्मेतियशोगतम् ॥ कोहि धर्मच्युते पूजामेवं युक्तानि योजयेत् २२ योऽयं दृष्टिं कुले जातो राजानं हतवान्पुरा ॥ जरासंधं महात्मानमन्यायेन दुरात्मवान् २३ अद्य धर्मात्मता चैव व्यपकृष्टायुधिष्ठिरात् ॥ दर्शितं कृपणत्वं च कृष्णेऽर्धस्वनिवेदनात् २४ यदि भीताश्च कौन्तेयाः कृपणाश्च तपस्विनः ॥ ननु त्वयाऽपि बोद्धव्यं यां पूजां माधवार्हसि २५ अथवा कृपणैरेतामुपनीतां जनार्दन ॥ पूजामनर्हः कस्मात्त्वमभ्यनुज्ञातवानसि २६ अयुक्तामात्मनः पूजां त्वं पुनर्बहुमन्यसे ॥ हविषः प्राप्य निःस्पंदं प्राशितां श्वेदनिर्जने २७ न त्वयं पार्थिवेन्द्राणामपमानः प्रयुज्यते ॥ त्वामेव कुरवो व्यक्तं प्रलभंते जनार्दन २८ क्लीबेदारक्रियायादृग्धेवारूपदर्शनम् ॥ अराज्ञो राजवत्पूजा तया ते मधुसूदनम् २९ दृष्टो युधिष्ठिरो राजा दृष्टो भीष्मश्चादृशः ॥ वासुदेवोऽप्ययं दृष्टः सर्वमेतद्यथा तथम् ३० इत्युक्त्वा शिशुपालस्तानुत्थाय परमासनात् ॥ निर्ययौ सदसस्तस्मात्सहितो राजभिस्तदा ३१ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि अर्घाभिहरणेशिशुपालक्रोधोनाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा शिशुपालमुपाद्रवत् ॥ उवाच चैनं मधुरं सांत्वय पूर्वमिदं वचः १ नेदं युक्तं महीपालयादृशं वै त्वमुक्तवान् ॥ अधर्मश्च परो राजन् पारुष्यं च निरर्थकम् २ न हि धर्मपरं जातु नावबुध्येत पार्थिवः ॥ भीष्मः शांतनवस्त्वेनं माऽवमं स्थास्त्वमन्यथा ३ पश्य चैतान् महीपालांस्त्वत्तो वृद्धतरान् बहून् ॥ मृष्यंते चार्हणां कृष्णे तद्रस्वं क्षुप्तमर्हसि ४ वेदतत्त्वेन कृष्णं हि भीष्मश्चेदिपते भृशम् ॥ न ह्येनं त्वं तथा वेत्स्यथै न वेदकौरवः ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ नास्मै देयो ह्यनुनयो नायमर्हति सांत्वनम् ॥ लोकवृद्धतमे कृष्णे योऽर्हणानां भिमन्यते ६ ॥ ॥

खंडाः भेद इति यावत् पारुष्येव पारुष्यस्वार्थेऽप्यज्ञतश्चिरर्थकम् स्वप्रगजवदर्थश्च न्यमाभासमात्रम् । पौरुषं चेति पाठे पुरुषधर्मः कर्तृत्वादिः पौरुषम् तदपि सुप्तिसमाध्यादौ प्रत्यगात्मनि अदर्शनात् रज्ज्वरगादि वदाभासमात्रं तत्राधिष्ठानभूतं आत्मवस्तु कृष्ण एव निरधिष्ठानकभ्रमायोगात् । कथापक्षे पारुष्यं दुर्वाक्यत्वम् २ एतच्च योगबलेनैव भीष्मो वेदेत्याह नहीति । परो धर्मः 'अयं तु परमो धर्मो ययोगेनात्मदर्शनं' इति याज्ञवल्क्योक्तः यतस्तं भीष्मो वेदाऽतोऽस्य वचस्य विश्वा सो न कर्चव्य इत्यर्थः ३ । ४ । ५ अनुनयः नयो युक्तिस्तामनुपश्चात् भवतीति अनुनयो मननानंतरं भाविध्यानं योग इति यावत् सनास्मै असंभावना ग्रस्ताय देयः । पक्षे अनुनयः कुपितप्रसादनं समुणोपास्त्रभावादनधिकारिण इत्यर्थः सांत्वनं शमम् ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सभा ० २

अ०

॥ ३८ ॥

॥ ३५ ॥

तत्रमृदंमृदमापयैवबोधयेदितिन्यायेन शिशुपालमतमनुसृत्यैवकृष्णस्याधिक्यमाह द्वाभ्याम क्षत्रियइति ७ । ८ इतोऽप्यधिकमाह नहीति । त्रैलोक्यान्तर्गतानां ब्रह्मादीनामित्यर्थः ९ इदानीन्तनक्षत्रियेभ्यः कृषभाः श्रेष्ठाः हिरण्याक्षादयः वाष्ण्येयसर्वप्रतिष्ठितविलीनम् किंकनककुंडलन्यायेन नेत्याह निखिलेनेति । सत्यामपिकनकबुद्धौकुंडलबुद्धयनपायात् रज्जुसर्पन्यायेनैवेयं प्रतिष्ठा । ज्ञानादेवतु कैवल्यमिति श्रुतेश्च । पक्षांतरेतु ब्रह्मणः कनकवत्परिणामित्वं कुंडलस्येव प्रपंचस्य क्रिययाप्रविलाप्यत्वं च स्यात् । तथा च 'असंगो ह्ययं पुरुषः' इत्यसंगत्वश्रुतेर्ज्ञानादेवेत्यवधारणस्य च व्याकोपइति दिक् १० । ११ उक्तार्थे प्रमाणमाह ज्ञानवृद्धा इत्यादिना १२ कर्माणि पूतनावधादीनि १३ । १४ कृतार्थकृतं अर्थउपकारम् १५ । १६ । १७ वैश्यानामिति । लक्ष्मीपतित्वात्पुराणपुरुषत्वाच्च १८ १९ नियताऽच्युतेऽकर्मजत्वात् अन्यत्र कर्मजत्वादेवामर्थ्यं भवतीत्यर्थः २० लोकसंपन्नज्ञानसंपन्नम् २१ । २२ लोकदृष्ट्याकृष्णमाहात्म्यमुक्त्वाशास्त्रदृष्ट्याऽपि तदाह । कृष्णएवेति उत्पत्तिरपि

क्षत्रियः क्षत्रियं जित्वा रणे रणकृतांवरः ॥ यो मुंचति वशे कृत्वा गुरुर्भवति तस्य सः ७ अस्यां हि समितौ राज्ञामेकमप्यजितं युधि ॥ न पश्यामि महीपालं सात्वती पुत्रतेजसा ८ न हि केवलं मस्माकमयमर्च्यतमोऽच्युतः ॥ त्रयाणामपिलोकानामर्चनीयो महाभुजः ९ कृष्णेन हि जिता युद्धे बहवः क्षत्रियर्षभाः ॥ जगत्सर्वे च वाष्ण्ये निखिलेन प्रतिष्ठितम् १० तस्मात्सत्स्वपिवृद्धेषु कृष्णमर्चामनेतरान् ॥ एवं वक्तुं चार्हस्त्वं माते भूदुद्धिरीदृशो ११ ज्ञानवृद्धामयाराजं बहवः पर्युपासिताः ॥ तेषां कथयतां शौरिरहं गुणवतो गुणान् १२ समागतानामश्रौषं बहून्बहुमतान्सताम् ॥ कर्माण्यपि चयान्यस्य जन्मप्रभृतिधीमतः १३ बहुशः कथ्यमानानि नैर्भूयः श्रुतानि मे ॥ न केवलं वयं कामाक्षे दिराज जनार्दनम् १४ न संबंधं पुरस्कृत्य कृतार्थं वा कथंचन ॥ अर्चामहेऽर्चितं सद्भिर्भुवि भूतसुखावहम् १५ यशः शौर्यं जयं चास्य विज्ञायाचार्चं प्रयुज्महे ॥ न च कश्चिद्दिहास्माभिः सुबालोऽप्यपरीक्षितः १६ गुणैर्वृद्धानां तिक्रम्य हरिर्चर्यतमो मतः ॥ ज्ञानवृद्धो द्विजातीनां क्षत्रियाणां बलाधिकः १७ वैश्यानां धान्यधनवान् शूद्राणामेव जन्मतः ॥ पूज्यतायां च गोविंदे हेतूदावपि संस्थितौ १८ वेदे वेदांगविज्ञानं बलं चाभ्यधिकं तथा ॥ नृणां लोके हि को न्योऽस्ति विशिष्टः केशवावृते १९ दानं दाक्ष्यं श्रुतं शौर्यं न हीः कीर्तिर्बुद्धिरुत्तमा ॥ संततिः श्रीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिश्च नियताऽच्युते २० तमिमं लोकसंपन्नमाचार्यं पितरंगुरुम् ॥ अर्घ्यमर्चिं तमर्चार्हं सर्वे संक्षंतुमर्हथ २१ ऋत्विगुरुर्विवाह्यश्च स्नातको नृपतिः प्रियः ॥ सर्वमेतद्दृषीकेशस्तस्मादभ्यर्चितोऽच्युतः २२ कृष्णएव हि लोकानामुत्पत्तिरपि चाव्ययः ॥ कृष्णस्य हि कृते विश्वमिदं भूतं चराचरम् २३ एष प्रकृतिरव्यक्ता कर्ता चैव सनातनः ॥ परश्च सर्वभूतेभ्यस्तस्मात् पूज्यतमोऽच्युतः २४ ॥ ॥ ॥

उपादानमपि अव्ययः अविनाशी अपरिणामित्वात् रज्जुवत्परिणाम्युपादानस्य नशावयंभावादिति भावः । अप्यय इति पाठे लयस्थानम् । कृष्णस्य कृते कृष्णार्थं सर्वशेषित्वात्कृते इत्यव्ययं तादर्थ्ये निपात्यते भूतं उत्पत्तं तेन विनाशयिष्यति तत्कृष्णगवत्सदस्यपि ज्ञेयम् २३ नन्वपरिणामित्वे कृष्णस्य कथं परिणामिनमाकाशादिकं प्रत्युपादानत्वं कारणस्य कार्यसंज्ञातीयत्वनियमादित्याशंक्याह एष प्रकृतिः उपादानं जगतः अव्यक्ता अप्रकृता रज्जुवत्स्वप्नदृष्टात्सर्वस्य कर्ता मिदं कारादिरप्यनेव परिणामवद्विर्भूतं सपि कार्यस्य कारणानन्यत्वात् महदादेश्च विवर्तरूपत्वात् । नन्वन्योऽन्यत्रान्यत्कल्पयति महदादेस्तु कथं सदात्मनि स्वस्वकल्पकत्वं भित्त्याशंक्याह सनातन इति । सुमिलत्वादावपि तेषां संस्कारात्मना सत्त्वमस्ति अतः कदाचित्प्रतीयमानत्वात् नित्यात्वेऽपि अमृतं संस्कारपरंपराया बीजां कुरवदनादित्यान्महदादिरपि सनातनोऽनादिरेवेत्यर्थः । नन्वेवंभूतकादिद्वयदान्मिमहदादेराविर्भावितरेभायै उक्तौ स्यातां तथाचात्मसमसंज्ञाकत्वं तयोः स्यादित्यत आह पर इति । सर्वभूतेभ्य उत्पत्तेश्चोभ्यो महदा

दिभ्योऽतिरिक्तः महदाद्युपादानं त्वज्ञानमेव ननु चिदात्मा तदपि रज्ज्वज्ञानवत्तदनाद्यपि बाधे सति त्वस्तुष्ट्या कालत्रयेऽपि तत्कार्यनासीदिति प्रत्ययात् । यादृशो यक्षस्तादृशो बलिरिति न्यायेन कार्यवत् अनिर्वचनीयत्वमेव कल्प्यते अतः कृष्ण एव परो न त्वज्ञानं त्रैकालिक बाधविषयत्वात्तस्येति भावः । पूज्यतम इति । निरुपाधिक प्रेमविषयत्वेन सर्वशेषित्वं प्रसंगात्स्वचोक्तम् । अच्युत इति भोक्तृत्वरूपिका रनिषेधः अहंकारस्यैव भोक्तृत्वादात्मनि च जलचंद्रांचल्यवत्तदुपधानात्कल्पितमिति भावः २४ अतएव कृष्णा द्वैतसिद्धमित्याह बुद्धिरित्यादिना । प्रतिष्ठितं रज्जुरगवत्कृष्णानन्यत्वादित्यर्थः बुद्धिरहंकारः मन इतीन्द्रियाण्येकादश महान् महत्त्वं वायुरित्यादिपंचकेन पंचतन्मात्राणां स्थूलभूतानां च ग्रहणम् चतुर्विधं जरायुजादिभौतिकम् २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सर्वत्र सर्वदा सत्ता स्फूर्तिप्रदत्वेन संतमिति शेषः ३० उत्कृष्टं धर्म आत्मदर्शनम् ३१ । ३२ । ३३ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ य एवं विधः कृष्णः स एव वसुदेव स नु

बुद्धिर्मनो महद्वायुस्तेजोऽम्भः खं मही च या ॥ चतुर्विधं च यद्वृतं सर्वं कृष्णे प्रतिष्ठितम् २५ आदित्यश्चंद्रमाश्चैव नक्षत्राणि ग्रहाश्च ये ॥ दिशश्च विदिशश्चैव सर्वं कृष्णे प्रतिष्ठितम् २६ अग्निहोत्रमुखावेदागायत्री छंदसां मुखम् ॥ राजा मुखं मनुष्याणां नदीनां सागरो मुखम् २७ नक्षत्राणां मुखं चंद्र आदित्यस्तेजसां मुखम् ॥ पर्वतानां मुखं मेरुर्गरुडः पततां मुखम् २८ ऊर्ध्वेति र्यगधश्चैव यावती जगतो गतिः ॥ स देवके पुलोकेषु भगवान् केशवो मुखम् २९ अयं तु पुरुषो बालः शिशुपालो न बुध्यते ॥ सर्वत्र सर्वदा कृष्णं तस्मादेवं प्रभाषते ३० यो हि धर्मं विचिनुयादुत्कृष्टं प्रतिमात्रः ॥ सैव पश्येद्यथा धर्मं न तथा चेदिराडयम् ३१ स वृद्ध बाले प्वथ दापार्थिवेषु महात्मसु ॥ को नाहं मन्यते कृष्णं को वाप्येनं न पूजयेत् ३२ अथैनां दुष्कृतां प्रजां शिशुपालो व्यवस्यति ॥ दुष्कृतायां यथान्याय्यं तथाऽयं कर्तुं मर्हति ३३ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि अर्घाभिहरणे भीष्मवाक्यं नाम अष्टविंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा ततो भीष्मो विरराम महाबलः ॥ व्याजहारोत्तरं तत्र सह देवोऽर्थवद्वचः १ केशवं केशिंहं तारमप्रमेयपराक्रमम् ॥ पूज्यमानं मया यो वः कृष्णं न सहते नृपाः २ सर्वेषां बलिनां भूमिं मेयं दं निहितं पदम् ॥ एवमुक्ते मया सम्यगुत्तरं प्रब्रवीतु सः ३ स एव हि मया वध्यो भविष्यति न संशयः ॥ मतिमंतश्च ये केचिदाचार्यपितरं गुरुम् ४ अर्च्यं मार्चितं मर्घ्यार्हं मनुजानं तु ते नृपाः ॥ ततो न व्याजहारैषां कश्चिद्बुद्धिमांसात् ५ मानिनां बलिनां राज्ञां मध्ये वै दर्शिते पदे ॥ ततोऽप तत्पुष्पवृष्टिः सह देवस्य मूर्ध्नि ६ अदृश्यरूपा वाचश्चाप्यश्रु वन्साधुसाध्विति ॥ आबिध्यदजितं कृष्णं भविष्यद्वृतं जल्पकः ७ सर्वसंशयनिर्मोक्तानारदः सर्वलोकविद् ॥ उवाचाखिलभूतानां मध्ये स्पष्टतरं वचः ८ कृष्णं कं मलपत्राक्षं नार्चयिष्यंति ये नराः ॥ जीवन्मृतास्तु ते ज्ञेयानसंभाष्याः कदाचन ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रितिसहदेव प्रतिज्ञानारदवचनाभ्यानि श्वेतुमध्यायमारभते एवमुक्त्वेत्यादिना १ अग्रमेयो निर्गुणत्वात् परंपश्चाद्भाविकार्यत्वात् आक्रामति न्याप्रोतीति पराक्रम उपादानम् अग्रमेवश्चासौ पराक्रमश्चेतिसमासः शुद्धशबलब्रह्मरूपोऽयं केशिंह इत्यर्थः २ । ३ । ४ । ५ । ६ कृष्ण इयमम् ७ । ८ ननु उपाध्य विवक्षया ब्रह्मभावोऽस्मदादीनामप्यस्ति तद्विवक्षायां तु फलशालादुवत्कृष्णस्यास्माकं च ज्ञानैव व्यतीतारतम्येऽपि तस्य व्याप्यत्वेनास्मदादिवदुभयविधब्रह्मभावो नास्तेवेत्याशङ्क्याह कृष्णमिति । यथा परिमाणतारतम्यस्य विश्रांतिराकाशादौ देशतः कालतश्च परिच्छेदाभावात् दृष्टा तथा ऐश्वर्यतारतम्यस्यापि दृष्ट्या । ननु प्रलये कार्यमात्रनाशस्य वक्तव्यत्वात्कथं कृष्णविग्रहस्य कालापरिच्छेद्यत्वं युज्येतेति चेन्न तस्याकार्यत्वात् न हि पूर्वोदाहृतस्य हिरण्यमश्रुत्वादिविशिष्टस्य ब्रह्मणः कार्यत्वं वक्तुं शक्यम् । अंत

स्तद्धर्मोपदेशात् इतिन्यायविरोधात्शास्त्रान्त्यन्यायविरोधाच्च । तत्रहि नित्यतिदेश्वरादर्वाचीनानां ज्ञानध्यानसिद्धानामीश्वराणामैश्वर्यं विप्रदादिजगत्स्थिसंहारादिव्यापारवर्जतेन सह भोगसाम्यभा-
ज्य हेतुश्चात्रोक्तः असन्निहितत्वादितिभौतिकपदार्थलक्षणादिसमकालेहितेषांलक्षितप्रलयावितनतेभूतोत्पत्तिलयकालेसन्निहिताः अयंतुतदानीमपिसन्निहितोऽस्तीतिनिरूप्य । व्यवहारतःसर्गपरंपरायाआ-
द्यन्तशून्यत्वाच्चदेतुहेतोरस्यापि तथात्वंदुर्वारम् । नन्वस्यनिरूप्यत्वेतल्लोकादेरपिनित्यत्वंवाच्यम् । तथाचाद्वैतक्षतिरितिचेत्भ्रान्तोसि यथात्रैलोक्यनाशोऽपिब्रह्मलोकाद्यस्ति तथाब्रह्मलोकाशोऽपि
तल्लोकादिकमस्ति यथासत्स्वपिब्रह्मलोकादिषु अस्मदादीनांशुद्धकैवल्यमप्रतिहतम् तथातस्मिन्नपिसतिभविष्यतीतिनानोहानिः । येतुतल्लोकप्राप्तिरेवैकैवल्यमिवाहुस्तदश्रौतमितिन्युत्पादितम्

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ पूजयित्वाचपूजार्हान्ब्रह्मक्षत्रविशेषवित् ॥ सहदेवो नृणां देवः समापयत कर्म तत् १० तस्मिन्नभ्यर्चिते कृष्णे सुनीथः शत्रुकर्षणः ॥
अतिताम्रेक्षणः कोपादुवाच मनुजाधिपान् ११ स्थितः सेनापतिर्योऽहं मन्यध्वं किंतु सांप्रतम् ॥ युधितिष्ठामसन्नद्धसमेतान् दृष्ट्वा पाण्डवान् १२ इति सर्वान्समुत्सा-
ह्य राज्ञस्तान् चेदिपुंगवः ॥ यज्ञोपघाताय ततः सोऽमंत्रय त राजभिः १३ तत्राहूता गताः सर्वे सुनीथप्रमुखा गणाः ॥ समदृश्यंत संक्रुद्धा विवर्णवदनास्तथा १४ युधि-
ष्ठिराभिषेकं च वासुदेवस्य चार्हणम् ॥ न स्याद्यथा तथा कार्यमेवं सर्वे तदाऽब्रुवन् १५ निष्कर्षां त्रिश्चयात्सर्वे राजानः क्रोधमूर्च्छिताः ॥ अब्रुवंस्तत्र राजानो निर्वेदा दात्म-
निश्चयात् १६ सुहृद्भिर्वार्यमाणानां तेषां हि वपुराबभौ ॥ आमिषादपकृष्टानां सिंहानां मिव गर्जताम् १७ तं बलौघमपर्यन्तं राजसागरमक्षयम् ॥ कुर्वाणं समयं कृष्णो
युद्धाय ब्रुवुधेतदा १८ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि अर्वाभिहरणसमाप्तिर्नाम ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ ॥ समाप्तं चेदमर्वाभिहरणपर्व ॥ अथ शिशुपाल-
वधपर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सागरसंकाशं दृष्ट्वा नृपतिमंडलम् ॥ संवर्तवाताभिहतं भीमं क्षुब्धमिवारणवम् १ रोषात्प्रचलितं सर्वमिदमाह युधिष्ठिरः ॥ भीष्मं म-
तिमतां मुख्यं वृद्धं कुरुपितामहम् २ बृहस्पतिं बृहत्तेजाः पुरुहूत इवाऽरिहा ॥ असौ रोषात्प्रचलितो महान्नृपति सागरः ॥ अत्रयत्प्रतिपत्तव्यं तन्मे ब्रूहि पितामह ३ यज्ञ-
स्य च न विघ्नः स्यात्प्रजानां च हितं भवेत् ॥ यथा सर्वत्र तत्सर्वं ब्रूहि मेऽद्य पितामह ४ इत्युक्तवति धर्मज्ञं धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ उवाचे दं वचो भीष्मस्ततः कुरुपितामहः ५
माभैस्सं कुरु शार्दूलश्वासिंहं हंतुमर्हति ॥ शिवः पंथाः सुनीतोऽत्र मया पूर्वतरं व्रतः ६ ॥ ॥ ॥ ॥

न्यत्र । 'केचिदाहुर्मिसां वैकेचिद्विष्णुं परेरविम् ॥ केचिद्विश्वेशं केचिदंशं द्विधाः पार्थसारथिम्' । तस्माद्युक्तं कमलपत्रासस्य पूर्वोक्तरीत्या असंगस्य साक्षाद्भूतत्वं इतरेषां दूषाधितादात्म्यव्यवहितमिति
महान्भेद इति युक्तं कृष्णस्यार्चनीयतमत्वम् । प्रसंगेन शेषे वदेहेन्द्रियाद्युपाधिसान्निध्यात् मुकुरमुखवत्कृष्णरूपेण चरमेजन्मनि परागृह्यतात्मना भासमानत्वादिति दिक् ९ । १० । ११ । १२ । १३
सुनीथः शिशुपालः १४ । १५ निर्वेदात् अपमानेन देहादौ वैराग्यात् आत्मनिश्चयात्स्वबलवत्त्वनिश्चयात् १६ । १७ समयं संकेतम् ॥ १८ ॥ ॥ इति सभापर्वणि नीलकंठीये भारत-
भाष्यदीपे ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ तत इति १ । २ अत्रस्वंतं भवेद्यज्ञ इति पाठे नः अस्माकं स्वंतं शुभोदकम् ३ । ४ । ५ शिवः पंथाः कृष्णाश्वरूपः सुनीतः सुनीतिसहितः ६

७। ८। ९। १० नूनमेतदिति । 'यच्च द्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमद्वर्जितमेववा ॥ तत्तदेवावगच्छत्वंमतेजोऽशंसभवं' इति भगवद्ब्रचनात् शिशुपालेऽपि विभूतिमत्त्वात् पूर्वभगवत्पार्षदत्वाच्च पारमेश्वरज्ञानैश्वर्यादिरूपं तेजोऽस्तितस्यादानंतदेहपातेनैव तं हंतुमिच्छतीत्यर्थः । पुनः शब्दो हिरण्याक्षघोषक्षया ११। १२ आदातुं संहर्तुं विप्लवते विपर्ययं प्राप्नोति १३ कुतः कृष्णोऽन्येषां तेजासां दत्तेन तु तानि पृथक् किं पृथगीत्यत आह चतुर्विधानामिति । चेतना चेतनप्रपंचस्य जलेन रंगबुद्बुदन्यायेन तत्रैवोत्पत्तिप्रलययोः श्रवणात् एष योनिः सर्वस्य प्रभवाप्ययो हि भूतानामिति तदनन्यत्वाच्च सर्वस्येति भावः १४ १५ ॥ इतिसभापर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ननु विभीषिकाभिर्बह्वीभि रित्यादि ग्रंथो भगवन्निन्दापरत्वाच्च भूतार्थवादः किंतु ध्यानमात्रं ध्येयसाम्यं प्रापकम् तच्च द्वेषेणापि कर्तव्यमित्यतिशयोक्तिमात्रं ध्यानविधेस्तावकम् । अन्यथा भगवन्निन्दाकृतविनादीनां 'भगवन्निन्दया वेनोद्विजैस्तमसि पातितः' इत्यादि दोषस्मरणमनुपपन्नं स्यात् । बृहदारण्यकपंचमे च ब्रह्म विदं याज्ञवल्क्यं द्विषतः शाकल्यस्य सद्यो मृत्युरुक्तोऽस्थनां च संस्कारालाभेन दुर्गतिश्च सूचिता साक्षाद्ब्रह्म द्विषस्तु ततोऽप्यधिकं दुःखं वक्तव्यं स्यात् । अत्र च द्विषतोऽपि शिशुपालस्यापराधशतं ज्ञात्वा तस्मै भगवता स्वसायुज्यं दत्तमित्युच्यते तस्मान्निन्दाग्रंथः प्रकरणासंगते भगवत्पसमवेत्त्वाच्च भूतार्थवाद एव । तथा हि त्रिविधोऽर्थवादः 'विरोधे गुणवादः स्यादनुवादोऽवधारिते ॥ भूतार्थवादस्तद्व्याख्यादर्थ

प्रसुप्ते हि यथा सिंहेश्वानस्तस्मिन् समागताः ॥ भेषयुः सहिताः सर्वे तथेव सुधाधिपाः ७ वृष्णि सिंहस्य सुप्तस्य तथाऽमी प्रमुखे स्थिताः ॥ भषंते तां तसं कुब्जाः श्वानः सिंहस्य सन्निधौ ८ न हि संबुध्यते यावत्सुप्तः सिंह इवाच्युतः ॥ तेन सिंहो करोत्येतान् नृसिंहश्चेदिपुंगवः ९ पार्थिवान् पार्थिवश्रेष्ठः शिशुपालोऽप्यचेतनः ॥ सर्वान् सार्वात्मना तात नेतु कामो यमक्षयम् १० नूनमेतत्समादातुं पुनरिच्छत्यधोक्षजः ॥ यदस्य शिशुपालस्य तेजस्तिष्ठति भारत ११ विष्णुताचास्य भद्रं ते बुद्धिर्बुद्धिमतां वर ॥ चेदि राजस्य कौन्तेय सर्वेषां च महीक्षिताम् १२ आदातुं च न रव्याघ्रोऽयं यमिच्छत्ययं तदा ॥ तस्य विप्लवते बुद्धिरेवं चेदि पतेर्यथा १३ चतुर्विधानां भूतानां त्रिपुलके पुमाधवः ॥ प्रभवश्चैव सर्वेषां निधनं च युधिष्ठिर १४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा ततश्चेदि पतिर्नृपः ॥ भीष्मं रुक्षाक्षरावाचः श्रावयामास भारत १५ ॥ ॥ इति श्रीमन्महाभारते सभापर्वणि शिशुपालवधपर्वणि युधिष्ठिराश्वासनं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ४० ॥ ॥ शिशुपाल उवाच ॥ ॥ ॥ विभीषिकाभिर्बह्वीभिर्भीषयन् सर्वपार्थिवान् ॥ नव्यपत्रपसेकस्माद्बद्धः सन्कुलपांसनः १ ॥ ॥ ॥

वादस्त्रिधामतः' इत्युक्तक्षणः । एतेषां क्रमाद्बुदाहरणानि । 'प्रजापतिरात्मनो यवासुदक्षिणदत्त' स्ववपोत्खनने देहस्यैव नाशो भवतीत्यभूतार्थवादोऽप्ययम् । 'अग्निर्हि मयस्य भेषजम्' । 'मेधातिथिहकाष्ठा यन्मेधोभूत्वं द्रो जहार' इत्यादीनि । तस्मादिह निन्दकस्य मुक्तिर्विद्वेत्त्यभूतार्थवाद एवेति चेन्न तद्वत्कृत्स्नस्यापि भारतस्य तथात्वापत्तेः । अनन्यगतिकप्रकरणवाचापत्तेः श्वानर्थक्यमतिहतानां विपरीतबलाबलमितिन्यायेनाकाशादिश्रुतिवन्निन्दाश्रुतिरपि गौण्याद्व्यावृत्तपरतया नेयेति युक्तमुत्पत्त्यायम् । अत एव श्रीमद्भागवतेऽपि हरिर्निन्दाग्रंथः स्तुतिपरत्वेनैव व्याख्यातः श्रीधरस्वामिभिः । एवं भीष्मेण बोधितः शिशुपालः स्वबोधमाविश्रुत्कीर्णं भीष्मं तावन्महीकरोति विभीषिकाभिरिति । हेनव्यप सः त्वं कुलपांमध्ये बद्धः सन् नः अस्मान् पार्थिवान् बह्वीभिर्विभीषिकाभिः भीषयन् कस्मात्प्रपसे इति योजनम् । नोतुं स्तोतुं योग्यं नव्यं पाति गोपायतीति हे नव्यप हे परमेश्वर तत्त्वगूढनपर । कुलपां कुलपतीनां कुलतारकाणां ब्रह्मविदां मध्ये बद्धः सन् नः अस्मान् पार्थिवान् शरीराकारपरिणतपृथिवीमात्रनिष्ठान् पृथिव्यंशबाहुल्यात् शरीरस्य पृथिवीत्वम् । 'यच्छरीरं सा पृथिवी' इति श्रुतेश्च देहाभिमानयुक्तान् बह्वीभिर्नानाविधभेदवतीभिर्विभीषिकाभिः संसारभीतिहेतुभिः प्रमातृत्वप्रमुखाभिः कर्तृत्वभोक्तृत्वादिभिः भीषयन् भीषयितुं किमिति त्रपसे त्वया बद्धेनास्माकं संसारभयं प्रदर्शनीयमेव ननु तत्रास्माकमनधिकारमाशंक्य भीतिहरतत्त्वगोपनीयमित्यर्थः १ ॥ ॥

ननु वस्तुतत्त्वमपि उक्तमेवेत्याशंक्य यथाज्ञातंतथानोक्तमित्याह युक्तमिति । तृतीयायांप्रकृतौवर्ततात्वया एतदेवधर्मादपेतायर्धकुंयुक्तमित्यन्वयः । द्वेप्रकृतीपरिणामिन्यौ माया तस्यांचित्त्वमिति विवक्ष्य । तृतीयाप्रकृतिस्त्वेतदुभयाध्यासाधिष्ठानं निविशेषवस्तु तत्रवर्ततावर्तमानेनतन्मात्रनिष्ठेनत्वया धर्मादपेतःमोक्षः तस्याकर्षसाध्यत्वावतदर्थः । धर्मादित्यलुक्समासः । मोक्षार्थ एतदेवतृतीयप्रकृतिरूपं वक्तुंयुक्तम् नतुसगुणं । अस्माकंब्रह्मलोकांतस्योपासनाफलस्यानपेक्षितत्वादित्यर्थः । एवंचयथाज्ञातंतथानोक्तमित्युक्तंभवति उक्तेऽर्थहेतुमाह त्वंहिसर्वकुरुत्तमइति २ एतदेवसदृष्टांतं विवृणोति नावीति । यथाऽरित्रकर्णधारादिमत्यां महानाविसंबद्धाक्षुद्रानौः पारंप्राप्नोति । यथावाऽन्धशरीरंजडत्वात् अंधःअन्नं । 'भिस्सास्त्रीभक्तमंधोऽन्नं'इत्यमरः । अन्वियात् अनुलक्षीकृत्यचलेत् । 'अन्नंहमाणः'इतिश्रुतेरनुभवाच्च । तथाभूताःत्वदधीनगतयस्त्वदधीनजीवनाश्च कौरव्याः येषांचास्मदादीनांत्वंअग्रणीःपुरोभूत्वापुरुषार्थमापकस्तेऽपितथाभूताएवेत्यर्थः । तस्मादनन्यगतिकानामस्माकं अवश्यं त्वयाउपदेशःकर्तव्यइतिभावः ३ पूतनेति । अस्यसगुणब्रह्मणः प्रव्यथितंनिर्गुणेऽपिगुणारोपेणवस्तुतत्त्वगोपनावदुःखितमित्यर्थः ४ अवेति । लिप्तस्यमूर्त्तस्यइच्छतइतिकर्मणिषष्ठ्यः ।

युक्तेतत्तृतीयायांप्रकृतौवर्ततात्वया ॥ वक्तुंधर्मादपेतायर्धत्वंहिसर्वकुरुत्तमः २ नाविनौरिवसंबद्धायाऽन्धोऽवांधमन्वियात् ॥ तथाभूताहिकौरव्यायेषांभीष्मत्वमग्रणीः ३ पूतनाघातपूर्वाणिकर्माण्यस्यविशेषतः ॥ त्वयाकीर्तयताऽस्माकंभूयःप्रव्यथितंमनः ४ अवलिप्तस्यमूर्त्तस्यकेशवंस्तोतुमिच्छतः ॥ कथंभीष्मनतेजिह्वाशतधेयंविदीर्यते ५ यत्रकुत्साप्रयोक्तव्याभीष्मबालतैरैरैः ॥ तमिमंज्ञानवृद्धःसन्गोपंसंस्तोतुमिच्छसि ६ यद्यनेनहताबाल्येशकुनिश्चित्रमत्रकिम् ॥ तौवाऽश्ववृषभौभीष्मयौनयुद्धविशारदौ ७ चेतनारहितंकाष्ठंयद्यनेननिपातितम् ॥ पादेनशकटंभीष्मतत्रकिंकृतमद्भुतम् ८ वल्मीकमात्रःसप्ताहंयद्यनेनधृतोऽचलः ॥ तदागोवर्द्धनोभीष्मनतन्नित्रंमतंमम ९ भुक्तेमेतेनबह्वंक्रोडितानगमूर्धनि ॥ इतितेभीष्मशृण्वानाःपरेविस्मयमागताः १० यस्यचानेनधर्मज्ञभुक्तमन्नं बलीयसः ॥ सचानेनहतःकंसइत्येतन्नमहाद्भुतम् ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

लिप्तंविषयसंगिनंमूर्त्तमृदं केशवंस्तोतुमिच्छतंअव तुच्छमपिभगवद्भक्तंमांपालय हितोपदेशेनेतिभावः । अत्याश्चर्यमेतदित्याह कथमिति । हेभीष्म हेविव हेविद्वन् नतेनमेमाहोऽपि उपनतेशिष्येइयं जिह्वात्वदीया त्वयाशतधाकथनैर्नर्प्रेयते अनेकैःप्रकारैः तत्त्वंप्रतिपादयितुमितिशेषः ५ यत्रेति । यत्रसगुणे कुत्सानिंदा बालतैरैः आपातत उपनिषन्मात्राध्येतृभिर्वदुभिः । बालेतैरितिपाठेवृद्धैरपि । 'यन्मनसाजाननुतेभेनाहुर्मनोऽमृतं ॥ तदेवब्रह्मत्वंविदिनेदंयदिदमुपासते' इत्यब्रह्मसूत्रेकुत्साप्रयोक्तव्या । तमिमं गोपयतीतिगोपःतंगोपं व्यधिकरणेद्वितीये । तस्यशबलस्यगहनकर्तारं शुद्धंस्तोतुंसम्यक्प्रस्तोतुमिच्छसि । प्रार्थनायांपंचमोलकारः । तंप्रस्तोतुंइच्छांकुर्वित्यर्थः ६ अनंतब्रह्मांडाधिपे मायाविन्यपिपूतनाघातादिकमत्यंततुच्छमित्याह यद्यनेनेत्यादिना । शकुनिःपूतना । पाठांतरे शकुनिवत्स्वेचरस्तृणवर्तः ७ । ८ । ९ इति ते त्वत्तःशृण्वानाः विस्मयमागताः नाहमित्यर्थः १० यस्यचेति । यस्यद्वौपद्यादेः अन्नंअदनीयं शाकलेशादिभुक्तं सचकंसः कामयमानो दुर्वाससस्तृत्यादिकंइच्छन् अनेनकृष्णेनहतः गतःअनुसृतः । हन्तेर्गत्यर्थत्वात् । तदिष्टंमपादितमित्यर्थः । सर्वात्मनिकृष्णेशाकलेशेनकृते विश्वत्सिर्जातेत्यपिनाद्भुतमित्यर्थः ११ ॥ ॥ ॥

नतेनश्रेयिष्यसमीपेकथयतांसतांमुखादइदंत्वदुक्तंपूतनावधादि मयाश्रुतम् । किंज्ञातस्यार्थस्यनिरूपणेनेतिभावः । हेकुलाधमकुलंगृहंअधर्मयस्य गृहातीत सन्यासधर्मरत । यत्तुवाक्यंअहंवक्ष्येवोदुंश
क्ष्येतत्कुरु आमधर्मज्ञं अपक्वधर्मःक्षयिष्णुफलत्वात्कर्मोपास्तीतदभिज्ञं मांप्रति तदेववाक्यंअपूर्वार्थप्रतिपादकंवचः निर्गुणब्रह्मविषयंकुरु । तच्चाहंज्ञातुंशक्ष्येइत्यर्थः १२ स्त्रीष्विति । प्रतिश्रेयोऽस्त्री
कारः यश्चस्वीयत्वेनांगीकृतस्तस्मिन्नित्यर्थः । 'प्रतिश्रयःसभायांचाश्रये'इतिमेदिनी १३ हिंसायाअनिष्टसाधनत्वमुक्तं तत्त्वयिविज्ञानवतिवितथंयस्यर्थः । 'हत्वाऽपिसइमाँल्लोकाभ्रं'इति ननिबध्यते'
इत्युक्तेः १४ ज्ञानेति । ज्ञातज्ञापनंयर्थमित्यर्थः १५ गोत्रंइति । गांवाचंहन्ति हिनस्ति । 'यतोवाचोनिवर्तन्ते'इति श्रुतेः । स्वस्माद्भाववत्यति तथा स्त्रीवस्त्रीष्ट्रौसहायभूतामाया तद्धता वाचा
मायिकस्य गुणवतःस्तुतिःकर्तव्या असौत्वमायःवागतीतः कथंमंस्तवमर्हति नकथमपीति १६ मतिमतामतिमद्भिःश्रेष्ठः प्रशस्यतमः । संभावयतीति । जनादेनः संसारवर्द्धनेनजनपीडनकरः मायावी
ईश्वरः त्वद्वाक्यात् तववच्यवचसोवाक्यादएतत्सर्वं पूतनाघातादिआत्मनि संभावयतिसत्यत्वेनैवदर्शयति श्रेष्ठेनत्वयायदेववक्तव्यंतदेवलोकःसत्यमित्यध्यवस्यति वस्तुतस्तु एतत्सर्वं कृष्णेक्रियारोपणं

नतेश्रुतमिदंभीष्मनूनंकथयतांसताम् ॥ यद्वक्ष्येत्वामधर्मज्ञंवाक्यंकुरुकुलाधम १२ स्त्रीषुगोषुनशस्त्राणिपातयेद्वाहणेषुच ॥ यस्यचान्नानिभुंजीतयत्रचस्यात्प्रति
श्रयः १३ इतिसंतोऽनुशासंतिसज्जनधर्मिणःसदा ॥ भीष्मलोकेहितत्सर्ववितथंत्वयिदृश्यते १४ ज्ञानवृद्धंचवृद्धंचभूयांसंकेशवंमम ॥ अजानतइवास्यासिसं
स्तुवन्कौरवाधम १५ गोत्रःस्त्रीघ्नश्चसन्भीष्मत्वद्वाक्याद्यदिपूज्यते ॥ एवंभूतश्चयोभीष्मकथंसंस्तवमर्हति १६ असौमतिमतांश्रेष्ठोयएषजगतःप्रभुः ॥ संभा
वयतिचाप्येवंत्वद्वाक्याच्चजनार्दनः ॥ एवमेतत्सर्वमितितत्सर्ववितथंभुवम् १७ नगाथागाथिनंशास्तिबहुचेदपिगायति ॥ प्रकृतिंयातिभूतानिभूलिंगशकुनिर्यथा
१८ नूनंप्रकृतिरेषातेजघन्यानात्रसंशयः ॥ अतःपापीयसीचैषांपांडवानामपीष्यते १९ येषामर्च्यतमःकृष्णस्त्वंचयेषांप्रदर्शकः ॥ धर्मवांस्त्वमधर्मज्ञसतांमार्गा
दवप्लुतः २० कोहिधर्मिणमात्मानंजानन्नज्ञानविदांवरः ॥ कुर्याद्यथात्वयाभीष्मकृतधर्ममवेक्षता २१ चेत्वंधर्मविजानासियदिप्राज्ञामतिस्तव ॥ अन्यकामाहिधर्म
ज्ञाकन्यकाप्राज्ञमानिना ॥ अंबानामेतिभद्रंतेकथंसाऽपहृतात्वया २२ तांत्वयाऽपहृतांभीष्मकन्यांनैषितवान्यतः ॥ भ्राताविचित्रवीर्यस्तेसतांमार्गमनुष्ठितः २३

वितथं । 'निष्कलंनिष्क्रियं' इत्यादिश्रुतेः १७ तत्र'सर्वेब्रह्मवदिष्यंतिसंप्राप्तेतुक्लौयुगे । नानुतिष्ठतिमैत्रेयशिशोदरपरायणाः'इति शब्दमात्रंवदंति नशमादिपराभवति तादृशोभीष्मोभवतीत्याह
द्वाभ्यां नगाथेति । भूलिंगोनामभूशायीपक्षी मासाहसमिखनिशंवदन्नपिसिंहदंष्ट्रांतरस्थमांसमादत्तेस्वयंसाहसमतिशयितंकरोति तथानहिंसादिकंकर्तव्यमितिबदन्नन्योहिंसामेवकरोतीत्यर्थः १८ त्वंतु
अस्मिन्चरमेजन्मनि यथावदसितथैवकरोषीत्याह नूनमिति । प्रकृतिःशरीरं जघन्याचरमा तथापांडवानामपिप्रकृतिर्जघन्याऽतः हेतोःपापीयसी वेदोक्तधर्मसंरक्षकतरा । पातीतिपाःवेदोक्तोधर्मइति पाखंड
पदनिर्वचनेन्यासेनैवव्याख्यातत्वात् तंपातीतिपापाअतिशयेनपापा पापीयसीतियोगात् १९ चरमदेहत्वेगमकमाह येषामिति । अतोहेतोः सर्वथात्वंअवेतिसंबंधः कंअवेत्युच्यते यःअधर्मज्ञःधर्मज्ञोभवतियश्चस
तांमार्गाद वृत्तश्रुतःतमितियत्तच्छब्दाध्याहारेण योज्यम् २० यथावदसितथाकरोषीत्येतद्दर्शयितुं भीष्मस्यब्रह्मचर्यदाढ्यस्तौतिपंचभिः कोहीति । धर्मिणधर्मोऽधिकारिणम् २१ अन्येति । हेप्राज्ञमानिनात्वया हृताया
कन्यका सात्वतःकथंभद्रंआप नकथंचन दृढत्वात्तवब्रह्मचर्यस्य २२ तत्र भ्राताऽपि तादृशइत्याह तामिति । यदर्थं हृता सभ्राताऽपि तानैषितवान् अन्यकामाहीतिपूर्वोक्तहेतोरवेत्यर्थः २३

अंबानाम्प्राथम्येनानपि त्वयाब्रह्मचर्येनत्यक्तमित्युक्त्वा धर्मसंकटेऽपित्वयातन्नत्यक्तमित्याह दारयोरिति । यस्यविचित्रवीर्यस्य हेमाङ्ग तवमिषतःपश्यतः मानिनःमानवतः २४ कोहिधर्मोऽस्ति । हेभीष्म तेतवनिंकटे अहिर्ब्रह्मासुरस्तस्यधर्मो दंभदर्पादिःकोऽस्ति नकोऽपीत्यर्थः । तवकोपिर्दंभादिरासुरोधर्मोनास्ति अतः यदिदंभारयसिब्रह्मचर्यतद्वथा व्यासेनेवत्वयाऽपिभ्रातृक्षेत्रेषु अप त्योत्पादनंकर्तुंयुक्तमेवासीदित्यर्थः । वाशब्दाद्वैवायं । ल्यब्लोपेपंचम्यौ । मोहंप्राप्येवक्लीबत्वंप्राप्येव मूर्च्छितवत् क्लीबवच्चासंभावितविष्टवं तवब्रह्मचर्यमित्यर्थः २५ नत्विति । हेधर्मज्ञकचिदपि साधनेशमदमादौ तवउपचयंवृद्धिनपश्यामीतिन अपितुपश्याम्येव । हितेहितनिमित्तंत्वयावृद्धाश्चतेविनाइत्यपिपश्यामि तत्र लिङ्गयएवंधर्ममब्रवीरिति २६ एवंकृष्णस्यैवपूज्यत्वरूपंधर्म इष्टंत्तमि तिसार्द्धंलोकत्रयंवाक्यं इष्टादिकेअपत्यस्यषोडशीमपिकलानार्हति अनपत्यस्यचव्रतादिकंमोघमिखेवंअन्येनराःकथयंतीतियोजना २७ । २८ सत्त्वंअनपत्यःसन्न मिथ्याधर्म आध्यासिक

दारयोर्यस्यचान्येनमिषतःप्राज्ञमानिनः ॥ तवजातान्यपत्यानिसज्जनाचरितेपथि २४ कोहिधर्मोऽस्तितेभीष्मब्रह्मचर्यमिदंवृथा ॥ यद्धारयसिमोहाद्वक्लीब त्वाद्धानसंशयः २५ नत्वहंतवधर्मज्ञपश्याम्युपचयंकचिद्व ॥ नहितेसेवितावृद्धायएवंधर्ममब्रवीः २६ इष्टंत्तमधीतंचयज्ञाश्चबहुदक्षिणाः ॥ सर्वभेतदपत्यस्यक लानार्हतिषोडशीम् २७ व्रतोपवासैर्बहुभिःकृतंभवतिभीष्मयत् ॥ सर्वैतदनपत्यस्यमोघंभवतिनिश्चयात् २८ सोनपत्यश्चवृद्धश्चमिथ्याधर्मानुसारकः ॥ हंसवत्त्वम पीदार्नाज्ञातिभ्यःप्राप्नुयावधम् २९ एवंहिकथयंत्यन्येनराज्ञानविदःपुरा ॥ भीष्मयत्तदहंमयक्वक्ष्यामितवशृण्वतः ३० वृद्धःकिलसमुद्रान्तेकश्चिद्धंसोऽभवत्पुरा ॥ धर्मवागन्यथावृत्तःपक्षिणःसोऽनुशास्तिच ३१ धर्मचरतमाऽधर्ममितितस्यवचःकिल ॥ पक्षिणःशुश्रुवुर्भीष्मसततंसत्यवादिनः ३२ अथास्यभक्ष्यमाज च्छुःसमुद्रजलचारिणः ॥ अंजडाभीष्मतस्यान्येधर्मार्थमितिशुश्रुम ३३ तेचतस्यसमभ्याशेनिक्षिप्यांढानिसर्वशः ॥ समुद्रांभस्यमजंतचरंतोभीष्मपक्षिणः ३४ तेषामंढानिसर्वेषांभक्ष्यामासपापकृत् ॥ सहंमःसंप्रमत्तानामप्रमत्तःस्वकर्मणि ३५ ततःप्रक्षीयमाणेषुतेषुतेष्वंडजोऽपरः ॥ अशंकतमहाप्राज्ञःसकदाचिददर्शह ३६ ततःसकथयामासदृष्ट्वाहंसस्यकिल्बिषम् ॥ तेषांपरमदुःखार्तःसपक्षीसर्वपक्षिणाम् ३७ ततःप्रत्यक्षतोदृष्ट्वापक्षिणस्तेसमोपगाः ॥ निजघ्नुस्तंतदाहंसमिथ्यावृ त्तंकुरुद्वह ३८ तेषांहंससधर्माणमपीमेवसुधाधिषाः ॥ निहन्युर्भीष्मसंकुद्धाःपक्षिणस्तमिवांडजम् ३९ ॥ ॥ ॥

धर्मोऽपत्योत्पादनादिः तस्यअनुसारकःतंअनुसर्तुं वृद्धोवयोतीतत्वाद्योगोऽसीत्यर्थः । अनुशासनादितिपाठे मिथ्याधर्मानुशासनंदेहाभिमानियोग्यंशास्त्रंविहायानपत्यश्च वृद्धश्चजातोऽसीतिसंबन्धः । तस्मात्तदहंसवत्संन्यासिवत् ज्ञातिभ्यः ज्ञानेभ्यः तत्त्वज्ञानात् श्रवणादिध्यापारभेदात्बहुत्वं वधंगतिमोक्षं गत्यर्थस्यहेतेरिदंरूपम् श्रवणमनननिदिध्यासनैःसम्पगनुष्ठितैरात्मानंप्राप्नुहीत्यर्थः २९ यस्त्वन्न ताभिंसंधिःशब्देनैवज्ञानंवदति नचध्यानेनसत्तात्करोति संबध्यतइत्यस्मिन्नर्थेहंसाख्यायिकामाह एवंहीत्यादिनाकुरुद्वहत्येन ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ तेषा मिति । तेइमेवसुधाधिषाः शरीररूपायाःपृथ्व्याःअधिषाश्चालकाः प्राणाएकादशेन्द्रियाणि च त्वानिहन्युरपि इतरानिवनानायोनिपातेनहिंस्युरपिनतुर्हिसितवंतः । तत्रहननेदृष्टांतः संकुद्धाः पक्षि णस्तमंडजमिवेति । अपिः काकाहिंसायाअभावंद्योतयति तत्रहेतुः हंससधर्माणं हंसाः ध्यानभिक्षवः तत्तुल्यसंदाध्यायिनं जितप्राणेन्द्रियगगमित्यर्थः ३९ ॥ ॥ ॥

शब्दपादित्यमेवलोकेबहुलं नत्वार्थिकमित्यर्थे पूर्वोक्तकार्यसंग्राहिकागाथाऽस्तीत्याह गायामिति ४० अभिहितेकामादिभिः रौषिषदसिधर्म एतत्तवअशुचि अंडभक्षणकर्म वाचमतीयतेउ
क्तिविरुद्धमित्यर्थः ४१ ॥ इतिसभापर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ एवंभीष्मप्रशंसामुखेनहरिस्तुत्वा संप्रतिजरासंधस्तुत्याऽपितंसौति समेइत्यादिना ।
'निर्दोषं हिसमंब्रह्म'इतिगीतोक्तेः समेब्रह्मणि जरासंधोऽपि बहुमतःश्रेष्ठः यःअयं प्रत्यगात्मादासइतिमत्वाऽनेन स्वामिनाकृष्णेन युद्धेन इयेष नेच्छितवान् १ अनेनेत्यन्वादेशादयमर्थस्य
प्रतीचः तदर्थेन कृष्णेनाभेदं दर्शयति केशवेनेति । कःब्रह्मा २ केशवादिभिर्न्यक्तं तदेवाह अद्वारेणेत्यादिना । कृष्णेन जरासंधानुग्रहार्थगच्छता गजेन्द्रानुग्रहइव चतुर्भुजं गरुडारूढंस्वरूपंनम
काशितं किंतुप्रसिद्धमपिकृष्णरूपं ब्राह्मणवेपेणाच्छादितं तत्ब्रह्मासाधुयन्यते अन्यथा सर्वेषांतत्स्वरूपदृशां ब्रह्मलोकोल्लंघनेन ब्रह्मणोऽपमानोभवतीति दुःसहंतत्तस्य तथाचश्रुतिः 'तस्मादिषांतस्य
प्रियंयदेतन्मनुष्याविद्युः' इति । एषांदिवानां एतत्ब्रह्म अद्वारेणप्रवेशादिकं मानुषनाश्रयमनुकुर्वतः शत्रुत्वाभिनयार्थं युक्तमेतत्लौकिकमर्यादाप्रदर्शनार्थम् ३ स्तुतिपक्षेचतुर्थीषष्ठ्यर्थे दुरात्मना
लोकस्याग्रे अस्मैकृष्णाय पाद्यंदातुंनेषितं तत्स्वरूपगृह्णानयेतिभावः ४ विकृतंभाजनप्रसाख्यानैवैराभिनयायेत्यर्थः ५ एवंकृष्णेनसहजीवतंवैकमत्यंप्राप्यति कृष्णदर्शनेनैवप्राणांस्त्यजता तत्सा

गाथामप्यत्रगायंतियेपुराणविदोजनाः ॥ भीष्मगांतांचतेसम्यक्कथयिष्यामिभारत ४० अंतरात्मन्यभिहंतैरौषिपत्ररथाशुचि ॥ अंडभक्षणकर्मैतत्तववाचमतीयते
४१ इतिश्रीमन्महाभारतेसभापर्वणिशिशुपालवधपर्वणिशिशुपालवाक्येएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ शिशुपालउवाच ॥ समेबहुमतोराजाजरासंधो
महाबलः ॥ योऽनेनयुद्धेनेपदासोऽयमिति संयुगे १ केशवेनकृतंकर्मजरासंधवधेतदा ॥ भीमसेनार्जुनाभ्यांचकस्तत्साध्वितिमन्यते २ अद्वारेणप्रविष्टेनछद्म
नाब्रह्मवादिना ॥ दृष्टःप्रभावःकृष्णेनजरासंधस्यभूषतेः ३ येनधर्मात्मनाऽऽत्मानंब्रह्मण्यमविजानता ॥ नेषितंपाद्यमस्मैतद्दातुमग्रेदुरात्मने ४ भुज्यतामिति
तेनोक्ताःकृष्णभीमधनंजयाः ॥ जरासंधेनकौरव्यकृष्णेनविकृतंकृतम् ५ यद्ययेजगतःकर्तायथैनंमूर्खमन्यसे ॥ कस्मान्नब्राह्मणंसम्यगात्मानमवगच्छति ६ इदंत्वा
श्र्वभूतंमेयदिमेषांडवास्त्वया ॥ अपकृष्टाःसतांमार्गान्मन्यन्तेतच्चसाध्विति ७ अथवानेतदाश्र्वयैषांत्वमसिभारत ॥ स्त्रीसधर्माचदृष्टश्चसर्वार्थानांप्रदर्शकः ८
॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाहृक्षंरूक्षाक्षरंबहु ॥ चुकोपबलिनांश्रेष्ठोभीमसेनःप्रतापवान् ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

युज्यं प्राप्तमित्याह यद्ययमिति । अयंजरासंधाख्यो जीवएवजगतः कर्ताभवेत् तर्हि एनंमूर्खप्रतियथातथाकस्मात् अन्यसेवेष्टे मूर्खवदेनकथंमन्यसेइत्यर्थः । अतोत्तरग्रंथात् कृष्णस्तुतौ भीष्मेण
पूतनावधादि असकृज्जरासंधपराजयांतं च वाक्यजातमुक्तमितिज्ञेयम् अयं च ब्राह्मणं ब्राह्मणवेपेणागतंकृष्णं मरणकालेपि कस्मात्आत्मानं प्रत्यगात्मभावेन सम्यक्ज्ञातवगच्छति किंतुअवगच्छत्येव ।
अयंभावः । जीवश्चेत्परस्तर्हिजीवेन कृतंपरेणैव कृतमितिजीवो नस्तोतत्पः पर्यनुयोक्तव्यो वा 'कोशेवान्यात्कःप्राणयातयेप आकाशआनंदो न स्यात्'इतिश्रुतेः तस्यैवसर्वचेशप्रवर्तक
त्वात् । तथा 'अंतेमतिःसागतिः'इति स्मृतेरैतेकृष्णपश्यतः कृष्णभावः सिद्धइतितस्य लोकदृष्ट्या कृष्णद्रोहिस्त्वेपि न काचिद्धानिः अंतेकृष्णदर्शनहेतोरनेकजन्मांतरानुष्ठितस्यपुण्यपुंजस्यसत्त्वा
त्पुण्यवानेवेति स मतव्यइति ६ एवंमूर्खाणाम् विरुद्धवदाभासमानैर्वाक्यैः कृष्णंतद्भक्तांश्च स्तुत्वा संप्रत्यनुपदोक्तरीत्या सद्यःकैवल्यप्राप्तये कृष्णसन्निधौ मृत्युसंपादनार्थं तानेवनिंदति स्पष्टा
यैर्वाक्यैः इदंत्वित्यादिना । तुशब्दउक्तवैपरीत्यद्योतनार्थः ७ । ८ रूक्षंअर्थतः रूक्षाक्षरंशब्दश्च ९